

Dindorf, Wilhelm

POETAE SCENICI

GRAECI.

ACCEDUNT PERDITARUM FABULARUM

FRAGMENTA.

RECOGNOVIT ET PRAEFATUS EST

✓
GUIL. DINDORFIUS.

LIPSIAE

LIBRARIA WEIDMANNIA

LONDINI

BLACK YOUNG ET YOUNG

MDCCCXXX.

PORTER SCIENCE

PA 3461
15
1830

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

P R A E F A T I O.

Quum in tragicorum fabulis ego nonnulla aliter atque priores editores instituerim, commodum lectoribus me suscepturum existimavi, si de iis potissimum rebus quarum rationes non viderentur omnibus in promptu fore hac praefatione breviter explicarem. Quod ita faciam, ut omissis plerumque aliorum et quas recepi et quas repudiavi coniecturis, quae ex nuperis tragicorum editionibus cognosci possunt, tantum mihi spatii concedam quanto ad meas res exponendas opus habeo.

In Aeschyli fabulis etsi nunc aliquanto pluribus in locis ab Porsono discessi quam quum ante tres annos eius editionem passim correctam scholarum in usum repeti curarem, multo plura tamen aliis mutanda sciens reliqui, si qui has tragoedias recensendas sibi sument: quam ego operam ut in ceterorum quos hoc volumine complexi sumus poetarum fabulis detrectavi, ita in Aeschyleis nec volui in me recipere nec potui, quum praeter alia quaedam rei cum successu gerendae praesidia vetustum codicem Mediceum ea et peritia et cura exploratum desiderarem quam Harleiano Odysseae libro, ut hoc exemplo utar, impertivit Porsonus, non qui locos depravatos multo quam vulgo feruntur emendatius scriptos in membranis illis inventum iri opiner, sed quod critici, qui artem suam caute exerceat, plurimum interest libri principis vitia quam accuratissime cognita habere. Quae si non habet, fieri non potest quin interdum iis correctionum suarum utatur fundamentis quae libris scriptis diligentius inspectis nulla esse intelligat. Quod cum alibi videtur accidisse tum in Agamemnone v. 1122.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδρομε κροκοβαφῆς
σταγῶν, ἕτε καὶ δωρία πτώσιμος
ἕνανύτῃ βίου δύντος ἀνγῆς.

ubi Casaubonus aliique *δορὶ* correxerunt. Sed quod Aldus Turnebusque dederunt *ἕτε καὶ δωρία*, non alia quam Triclinii auctoritate niti opinor, estque id ipsum, deleto etiam propter metrum *καὶ*, in codice Neapolitano perscriptum: ut vix credam in hanc scripturam librum Mediceum consensisse, cuius lectionem hic ut in aliis locis non paucis accurate videtur expressisse Robortellus, *καὶ διρία*. Id vero proxime abest ab eo quod ego restitui *καίρια*, exemptis litteris *AI*, quae ex *AI* male fuerunt repetitae. Simili errore in Choephoris v. 1064. *καίριοι* in *καὶ ῥίοι* vel *καὶ ῥόοι* fuit diremtum in quibusdam codicibus.

PROMETHEUS. V. 354. *πᾶσιν ὃς ἀνέστη θεοῖς*] Libri omnes *ἀντέστη*, quod emendavit Wunderlichius p. 27. sed perversa structura verborum, *ὃς ἀνέστη συρῶν φόρον πᾶσιν*

θεοῖς σμερδναῖσι γαμρηλαῖσι. Dativi πᾶσιν θεοῖς ab ἀνέστη pendent. Ita Homerus *Iliad.* ψ, 634.

πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἕνοπος υἱόν,
 Ἀγκᾶτον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη.

quae ubi affert Aristides vol. II. p. 503. casu accidit ut in libro Florentino quodam pari errore ἀντέστη scriptum sit.

V. 425 — 435. Huius epodi nec metra bene erant descripta neque scriptura satis emendata. V. 429. ὑπέροχον Hermannus: codices ὑπέροχον, forma HomERICA ab librariis illata, ut in Sophoclis *Trachin.* v. 1096. V. 430. ὑποστεγάξει] Libri antiqui ὑποστενάξει, alii ὑποβαστάξει. Correctum ante multos annos ab Hermanno in dissertatione academica (Opusc. I. p. 114.) non innotuit editoribus. V. 434. κελαινὸς Ἄιδος δ'] Vulgo κελαινὸς δ' Ἄιδος. Particula quum aut deleri possit aut transponi, ego alteram viam inii.

V. 566. ᾶ ᾶ, ἕα ἕα] Codex Mediceus pro ἕα ἕα praebet ἔ ἔ. Similiter praeter alios unus de Parisinis, in quo adscriptum γρ. ἕα ἕα. Eaedem exclamationes ᾶ ᾶ ἕα ἕα coniunguntur v. 114. ubi liber Mediceus in vulgatam scripturam consentire videtur. Ego ἕα ἕα utrobique ab librariis adscriptum iudico ad explicandam formam monosyllabam ᾶ.

V. 568. Fluctuant codices inter ἄλεν' ᾶ δᾶ, ἄλεν ᾶ δᾶ, ἀλενάδα, unde vera emergit scriptura ἄλεν δᾶ, restituta apocope, quam ubique oblitterarunt librarii, quod non inutile erit aliquot ostendisse exemplis. I. Aristophani in *Equitibus* v. 821. ubi libri παῦ οὔτος, Elmsleius probabiliter restituebat παῦ παῦ οὔτος, collata Photii glossa p. 403, 4. Παῦ: τὸ παῦσαι (immo τὸ παῦε) λέγουσι μονοσυλλάβως. II. In Persis Aeschylī v. 1038.

δαίνε δαίνε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι,

quum non videatur fieri posse ut alterum δαίνε disyllabum pronuncietur, videndum an poeta dixerit δαίαν δαίανε. III. Usitatissimam in vulgi sermone formulam iurandi νῆ Δία Atticos νῆ Δι pronunciasse ex Photio colligi poterat p. 297, 23. Νηδί: καὶ νηδία, ἐκατέρως, cui nunc disertum accedit testimonium Choerobosci in Bekkeri *Anecdotis* p. 1362. — χωρὶς τοῦ Δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ Δία γέγονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νῆ ἐπιρρήματος γίνεται νῆ Δι. et ibidem p. 1231. — διὰ τὸ νῆ Δία· αὕτη γὰρ ἡ αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νῆ Δι. Hoc restituendum Aristophani in *Equitibus* v. 319. ubi proxime ad verum accedit Ravennatis codicis scriptura

νῆ Δία κάμῃ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων —.

corrigere νῆ Δι κάμῃ —. eaque nominis forma non dubium est quin plurimis locis sit reddenda, ubi nunc vel νῆ Δι' cum inutili apostropho scribitur vel νῆ Δία, ut in *Ecclesiazūsis* v. 779.

ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δι· καὶ γὰρ οἱ θεοί.

ubi Ravennas νῆ Δι', ceteri νῆ Δία. Etiam in *Lysistrata* v. 24. mirer si poeta scripserit, καὶ νῆ Δία παρὸ. κἄτα πῶς οὐχ ἤκομεν; quum numeris multo melioribus in promptu esset

καὶ νῆ Δι παγύ. κἄπειτα πῶς οὐχ ἤγομεν;

IV. ἄμ pro ἄμα dictum annotavit Hesychius, Ἄμ: ἄμα, ὁμοῦ. quod me quidem non magis offendit quam ἀνά in ἄμ transformatum. Latet illud ἄμ in Vespis Aristophanis v. 570.

τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἄμα βληχᾶται —.

codex Ravennas ἄμ ἄμα βληχᾶται: ergo poeta scripsit ἄμ βληχᾶται, durioris correptionis vitandae causa.

V. 569. Legebatur φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν. Recte libri Vindobonenses duo omittunt scholiastae istud φοβοῦμαι, quo hodie non indigemus ad expediendam verborum constructionem, cuius exempla si quis desiderat, Matthiae annotationem adeat ad Hecubam Euripidis v. 950.

V. 1056. Codex Medicus τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαλεῖν | εἰ τοῦδ' εὐτυχῆ; alii plurimi εἰ τὰδ' εὐτυχῆ, quae inepta est scripturae depravatae correctio. Restitui ἢ τοῦδε τύχη. nam τοῦδε propterea est necessarium, quia ab sententia communi, quae praecedentibus versibus continetur, ad Promethei fortunam, cui nihil ad mentis alienationem deesse ait, orationem deflectit Mercurius.

SEPTEM AD THEBAS. V. 12. βλάστημον hic et in Suppl. v. 317. retinuit Porsonus. Hoc rectius alii scribunt βλαστημόν.

V. 45. Porsonus Ἄσρην, Ἐρνῶ, καὶ —. vitiose. Recte codex Medicus Ἄσρην τ': nam hac tantum accusativi forma utuntur Attici veteres.

V. 481. τὰ] Vulgo τῶδε. Codices plurimi τὰδε. Correxī τὰ. Ita in antistropho v. 521. non opus δὴ particula, quam post πέποιθα illic inseruit Robortellus, hic nonnulli ante τῶδε intulerunt.

V. 562. I θεῶν θελότων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ] ἂν particulae mensuram ancipitem fuisse videri in praefatione ad Sophoclem dixi p. lvi. Productae quae sunt apud poetas Atticos exempla librarii magnam partem eadem interpolant libertate, qua ἔαν particulae mensuram, de qua ad Aristophanis Vespas. v. 228. dixi, praeceptae opinioni accommodarunt. Quamobrem operae pretium est locos illos coniunctos apponi.

II Sophocles Aiace v. 1339.

οὐκ ἂν ἀτιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν —.

Ita libri antiqui omnes, idemque in suis invenit Triclinius, qui particulam παμφάρμακον adiunxit, οὐκ ἂν γ' ἀτιμάσαιμ' —. Aldus cum aliquot codicibus οὐκονν, quam medicinam etiam Troadum Euripidis versui cuidam adhibitam paullo post notabimus. Elmsleius οὐ τᾶν, ut solebat.

III Sophocles Electra v. 314.

ἦ δ' ἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους

τοὺς σοὺς ἐκόλιμην —;

Hic Aldus quoque cum melioribus codicibus consentit: deteriores ἦ κἄν, quod in Laurentiano A adscripsit manus recentior. Rarum in interrogatione est ἦ δὲ (nam plerumque ἦ γὰρ

sententia admittit), quod diu latuit in Aristophanis Avibus v. 23. cui nuper restitui exemplaris Ravennatis indicio.

IV Sophocles Antigona v. 747.

οὐκ ἄν ἔλοις ἦσσω γε τῶν ἀσχροῶν ἐμέ.

Vulgo *οὐκ ἄν γ' γε* recte abesse ab libro Augustano olim iudicavi, confirmaruntque sententiam nostram codices Elmsleii quattuor. Facile igitur fidem inveniemus, si in

V Agamemnone Aeschylī v. 341.

οὐκ ἄν γ' ἐλόντες αἴθρις ἀνθαλοῖεν ἄν,

particulam *γε* non melioris quam in Sophocle notae esse affirmamus. Afuit haud dubie libro Mediceo, ex quo haec fabulae pars excidit, videturque Triclinio deberi, cuius ex recensione lacuna codicis illius expleta est.

VI Euripides Rheso v. 561.

διόλωλε; τάχ' ἄν εἴη φοβερόν.

Vulgo *διόλωλεν*, quod mirer ni in uno alterove codice emendate scriptum exstet. Satius fuisset Triclinii exemplo *ἄν γ' εἴη* ponere quam versum tam immodulatum procudere.

VII Euripides Medea v. 867.

οὐκ ἄν ἀμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι.

Aldus *οὐκ ἄν γ'*, qui et codices tantum non omnes habet adversos et scriptorem Christi patientis v. 1983.

VIII Euripides Troadibus v. 409.

εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,

οὐκ ἄν ἀμυσθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας — ἐξέπεμπες.

Ita codex Vaticanus 909., optimus omnium, et Havniensis cum Florentino. Aldus, ut supra in loco Sophocleo, *οὐκον* dedit, adamatam huic criticorum generi voculam, non minus incaute in Helenae versus 1561. 1597. illatam, ubi nunc *οὐκ εἶ* est restitutum. Aldo autem hic et alibi brevitate causa tribuo quidquid in eius editionibus legitur, sive ipsius est sive aliunde sumptum.

IX X XI Euripides Helena v. 1045.

οὐκ ἄν ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἄν

μέλλοντ' ἀδελφῆ σύγγονον κατακτενεῖν.

Hercule furente v. 1254.

οὐκ ἄν ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.

ibidem v. 186.

Διοφυν τ' ἐρωτῶν, ἧ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα,

οὐκ ἄν ἐπαινέσειεν — .

Coniunxi hos tres locos qui inter se sunt simillimi. Eorum primi consentiens est in libris scriptura quam exhibui. Portus *οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ'*, quod etiam in altero loco de coniectura posuit Barnesius, quicum Florentinos libros congruere suspicatur Matthiae. In tertio Aldus ad

suum οὐκ ἂν γε relapsus est. Quum tribus his versibus aptissimum sit οὐκ ἂν σε, non multum iis tribuendum puto: quanquam qui pronomen requirunt, eadem opera praeter alia aliorum Euripidem eo augere debebunt in Bacchabus v. 789.

*Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
ζινοῦντα Βάχχας εἰδὼν ὀσῶν ἄπο.*

ut scriptum est in libris omnibus, nisi quod Aldina, typothetae ut videtur culpa, ζινοῦντι.

XII Alexis apud Athenaeum X. p. 422 b. consentiente Eustathio p. 1837, 20.

οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεις οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἐκίων.

Pauca haec sunt contra centena correptae particulae exempla, ut non sim miraturus, si qui hoc argumento, quamvis omnium fallacissimo, abutentur ut locos supra indicatos iis corrigant coniecturis, quas ipse proponerem, nisi tacere praestaret. Nam etsi haec res neque olim mihi visa est extra dubitationem posita esse neque nunc videtur, tamen maiorem exemplorum illorum partem ita esse comparatam intelligo, ut absque veterum grammaticorum testimoniis in neutram partem quidquam confidentius pronunciare liceat.

V. 576. *προσομορον*] MS. Mediceus *προσομόραν*. Blomfieldus *προσομιολών*.

V. 725. Vulgo *βλαψίφρονος*. Dedi *βλαψιφρόνως*, quod significatione activa dictum cum *τέλεσαι* est coniungendum. Ut *δαίμων ὀμοφρόνως ἐμβῆναι* dicitur in Persis v. 911. ita hic Erinyes *βλαψιφρόνως*.

V. 928. *ἰὼ δυσαίων*] Aberat *ἰὼ* et legebatur *δυσδαίμων*. Correxī hoc ad similitudinem versus 870.

*ἰὼ
δυσσαδελοτάται πασῶν ὀπόσαι —.*

Et particulae *ἰὼ* vestigium fortasse superest in *δαίτω*, quod libri nonnulli in fine praecedentis versus praebent pro *δαί*.

V. 929. Libri *πρὸ πασῶν γυναικῶν ὀπόσαι*. Eieci *γυναικῶν*.

V. 968. *πάνδουρε*] Codices alii *πανδάκρουτε*, alii *πολυδάκρουτε*. Correxī Fr. Ritscheliū in Schedis criticis p. 12.

SUPPLICES. V. 124. *ἐπιδρομῶσ' ὀδοι*] Libri quidam *ἐπιδρομῶ πυδοι*. Recte Hermannus *ἐπίδρομ', ὀπόδοι*. Quod receptum oportuit.

V. 266. Codex Mediceus *μηρεῖται ἄκη*, in quo vix est ut aliud lateat quam quod edidi *μηριαῖ ἄκη*. Hoc *ἐμμηρος* dixit Sophocles in Electra v. 281.

θεοῖσιν ἐμμηρ' ἰρὰ τοῖς σωτηρίοις.

V. 776. *ἰὼ γᾶ βοῦνι, ἐνδικον σέβας*] Legebatur *βοωνῖτι*. Pauwius *βοῦνις*. Restitui legitimum in vocativo hiatus. In Aristophanis Acharn. v. 749. solus liber Ravennas servavit *Δικαιοῖπολι, ἧ λῆς* —: ceteri *Δικαιοῖπολις*. Eandem legem sequuntur particulae *ἄχρη* et *μέχρη*: vide exempla poetarum apud Athenaeum VII. p. 290 d. VIII. p. 346 a. (ubi recte omnia Meinekius ad Menandr. p. XIX. nisi quod *μέχρη* scripsit) X. p. 415 e. XI. p. 499 e. et in

inscriptione apud Boeckhium vol. I. p. 518. Neque ἄρτι elisa vocali dici potuit ab Euripide in Helena v. 302.

σμιζρόν δ' ὁ καιρὸς ἄρτι ἀπαλλάξαι βίον.

ubi ego κάρτι emendavi.

V. 808. Legebatur ἴνζε δ' ὀμφάν, οὐράνια | μέλη λίτανα. Aldus et Turnebus ὀμφάν οὐρανίαν, quod vulgato multum praestat. Quamobrem dedi quod accurate antistrophico versui respondet, ὀμφάν ὀρανίαν, de quo infra dicitur ad Sophoclis Oedip. Colon. v. 1466.

V. 846. δορὶ δι' ὄλου] Corrige δόρει διώλου cum Hermanno apud Erfurdium ad Sophoclis Aiac. p. 628.

V. 892. 901. ᾧ μᾶ Γᾶ, πᾶ Ζεῦ Huschkius de Anno Cimbri p. 51.

V. 950. ἴσθι μὲν τάδ' Mediceus. Porsonus probabiliter corrigebet ἢ 'σται τάδ' ἢ δεῖ.

V. 959. εὐθυμόν ἐστιν] Mediceus εὐθυμεῖν ἐστιν, ut εὐθυμία 'στίον potius scribendum videatur.

CHOEPHOROE. V. 581. 582.

ὑμῖν δ' ἐπαινω γλώσσαν εὐφημον φέρειν,

σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καιρία.

Versus alterius celebrata ab veteribus sententia est, sed quae huic loco parum accommodata sit. Neque enim in reliqua fabulae parte quidquam agitur ex quo intelligas cur amplius quid praeter taciturnitatem ab puellis choricis expetat Orestes. Quamobrem non improbabilis coniectura videtur versum ab librario olim margini adscriptum postmodum in textum esse illatum. Fuerunt autem illa verba Aeschyli in Prometheo ignifero, de quibus ita scribit Gellius N. A. XIII, 18. „*Id quoque animadvertimus apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἴνῶ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic*

Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καιρία,

Euripides autem sic

Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές.“

Qui si versum illum in Choephoris legit, mirandum est Promethei eum uti loco maluisse quam illo cuius maior etiam esset cum Euripidis verbis similitudo. Quod etsi intelligo ita excusari posse ut Gellius alterius loci non esse recordatus dicatur, tamen ipsum quoque non nihil ad sententiam nostram confirmandam confert.

S O P H O C L E S.

AIAX. V. 198. καχαζόντων] Codices et Suidas καρχαζόντων contra consuetudinem Atticorum. In Aristophanis Ecclesiaz. v. 849. (877. ed. meae) ne trimetri quidem leges scribas ab hac forma inferenda arcere potuerunt.

V. 221. ἀνδρὸς αἰθρονος] Aldus et pars codicum cum Suida αἰθοπος. Laurentianus Γ αἰθωνος, quod plus uno in loco diserte agnoscit Eustathius. Quod ante plures annos dixi, αἰθοπος metri correctori deberi, Sophoclem autem αἰθρονος correpta vocali dixisse videri, id

ipsum praebuit Laurentiani A scriptura αἰθρονος^π. Hoc igitur edidi, quum poetae non in solis nominibus propriis, ut Αἰσωνος Αἰσονος, Νάρωνος Νάρονος, aliis, hac libertate usi esse videantur. Ita πρόνοιες ab Cratino dicti sunt qui πρόνοιες dicendi fuerant, de quo exposui ad Aristophanis Vespar. v. 694. Ceterum αἰθρων ἀνήρ ex hoc loco et ex Aeschyli versu Sept. ad Th. 448. expressum esse in Rheso v. 122. coniecit Hermannus in Opusc. vol. III. p. 292.

V. 384. Hunc versum mancum exhibent MSS. omnes ἴδοιμί νιν, καίπερ ᾧδ' ἀτόμενος, nisi quod Triclinius ἴδοιμί δή νιν. Apud Suidam in ἀτόμενος scriptum ἴδοιμί ᾧδ' ἀτόμενος. Mihi facillimum visum ἴδοιμί ἴδοιμί, καίπερ —, eiecto, quod alii fortasse desiderabunt, pronomine.

V. 496. Legebatur

εἰ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη — τῆ — ἡμέρα —.

Quod Sophocles scripserat EI quum hoc in loco et εἰ et ῥη significare possit, ego alterum praetuli, cui accommodatum est ταύτη. Eadem vulgatae scripturae origo est in Euripidis Hercule fur. v. 325. τἄλλα δ' εἰ πρόθυμος εἰ | πρᾶσσε, ubi Elmsleius recte ῥη.

V. 1190. Legebatur

ἀνὰ τὰν ἐρῶδη Τροίαν.

Anapaestum, eumque talem qui facillime poterat vitari, in hoc metri genere non est credibile admisisse Sophoclem: quamobrem delete articulo edidi ἀν' ἐρῶδη Τροίαν, quo pacto idem huius versus metrum est quod praecedentis μόχθων ἄταν ἐπάγων, et in alterius strophae initio ἐκεῖνος οὐ στεφάνων. Aliquanto reconditior antistrophici versus emendatio est, qui in libris ita scriptus,

ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων,

nec strophico versui exaequatus est et mire labores dicuntur πρόγονοι laborum. Nam laborem quidem parere laborem dici usitatum est, et quae sunt alia multa huiusmodi: sed πόνοι πρόγονοι πόνων videtur esse ὑπερποιητικὸν et in memoriam nobis revocat Aeschyli ignem οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός. Quo minus dubitavi corruptae scripturae lenissimam adhibere correctionem

ἰὼ πόνοι πρόπονοι,

πόνων

quibus verbis non intellectis olim, ut opinor, πόνων fuit adscriptum, ἰὼ πόνοι προπονοι, unde postmodum vulgaris efficta est scriptura. πόνοι πρόπονοι autem simillimum est Aeschyleo κακὰ πρόκακα in Persis v. 987. quod explanavit Iacobsius in Notis ad Antholog. Palat. vol. III. p. 257. Ne quis autem semel dictum illud miretur, non inutile erit admonuisse simili locutione ᾧ πόνοι δύσπονοι solum esse et semel usum Sophoclem in Antigona v. 1276.

V. 1416. Delevimus miserum qui addebatur versiculum *Αἶαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ,* satis olim ab nobis exagitatam.

ELECTRA. V. 21. Libri ὡς ἐνταῦθ' ἐσμὲν | ἴν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρός, nisi quod inter ἐσμὲν fluctuant et ἐμὲν, quam formam ex Callimacho annotavit Herodianus in libro περὶ μονήρους λέξεως. Ad verum proxime accessit Hotchkisii correctio, ὡς ἐνταῦθ', ἵνα | οὐκ ἐστὶν ὀκνεῖν καιρός, quam perfecit Hermannus in annotatione, οὐκ ἐστ' ἔτ' ὀκνεῖν. Simili errore ἵνα ex fine versus in initium proximi irrepsit in Aristophanis Thesmophor. v. 494. ubi codex Ravennas

τὴν νύχθ', ἔωθεν σοροόδια μισώμεθα,
ἴν' ὀσφραϊνόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τέχους εἰσιὼν —.

Scribendum igitur, μισώμεσθ', ἵνα | ὀσφραϊνόμενος —.

V. 148. ἂ ἴτιν αἰὲν ἴτιν ὀλοφύρεται] ἴτιν neque hic neque in versu anapaestico Aristophanis Avium 212. τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρον ἴτιν | ἐλελιζομένη, alteram syllabam ictus vi productam habet, sed eandem rationem sequitur qua Euripides στάχης et γένυς produxit, in Hercule furente v. 5.

Σπαρτιῶν στάχης ἔβλασταν, ὧν γένους Ἄρης.

in Electra v. 1214.

βοῶν δ' ἔλασσε τάνδε πρὸς γένυν ἐμὴν
τιθεῖσα χεῖρας.

(ubi codices Florentini duo γένυν γ' ἐμὴν non minus inepte quam duobus versibus post in iisdem scriptum παρηίδων τέ γ' ἔξ ἐμῶν) et in Meleagri fragmento apud Macrobium V, 18.

γένυν ἐπαλλ' Ἀγκαῖος, οἱ δὲ Θεστίου.

V. 174. Vulgo ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ | Ζεύς. Recepi Heathii emendationem ἔτι μέγας οὐρανῷ. Et ἔτι ab prima manu habet Laur. A. neque praepositione opus est. οὐρανῷ καίεν dixit Pindarus, et Aeschylus in Niobe, οὐμὸς δὲ πότιμος οὐρανῷ κρυῶν ἄνω | ἔραζε πίπτει.

V. 196. ὅτε σοι] Vere, opinor, Hermannus ὅτε οἱ corrigit, alterum huius hiatus exemplum ex Trachin. v. 650. memorans. Cui adde Aeschyli versum Agam. 1147. περεβάλλοντο οἱ περοσφόρον δέμας. Nam περεβάλλοντο ex libro Mediceo est scribendum.

V. 851. Libri πανσύρτω παμμήνω πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων. Hermannus, πανσύρτω παμμήνω πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' αἰῶνι. quem ita sum secutus ut servato ἀχέων delerem πολλῶν. Nam hoc, aut si mavis δεινῶν, equidem multo minus desidero quam ἀχέων.

V. 882. Legebatur ἀλλ' οὐχ ἕβρηι | λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα ρῶν. Codices Harleianus et Monacensis non ρῶν, sed ρόει, quod etiam in Laurentiano Γ adscriptum. Et sic in Philocteta v. 415. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν ράει ρόει. estque hoc tam aptum, tam usitatum in huiusmodi locis, ut non dubitaverim formam contractam restituere ρῶ, unde diversae librorum scripturae originem traxerunt. ρῶ autem metri causa pro ρόει dixit,

ut *νένωται* crasi Dorica pro *νενόηται* fragm. 191. Similis imperativi forma oblitterata videtur in Persis Aeschyli v. 1054.

καὶ στέρν' ἄρασσε κάπιβόα τὸ Μύσιον.

ubi dubitatur quomodo anapaestus, quem *κάπιβόα* praebet, sit corrigendus. Mihi, si ultimam vocabuli litteram deleveris, ipsam Aeschyli scripturam videberis restituisse *ΚΑΠΙΒΟ*, hoc est *κάπιβῶ*. Atque haec quidem satis certa emendatio videtur versus Aeschylei: de Sophoclis autem loco non me fugit quid in contrariam partem probabiliter disputari possit.

V. 1266. Ad hunc versum alio tempore haec annotavi „*εἴ σε θεὸς ἐπόρσειεν ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα.* Libri omnes *ἐπῶρσειεν*. Quod metri indicio restitui *ἐπόρσειεν*, ei non dissimile est quod in Oedipo Coloneo dixit poeta v. 1458. *πῶς ἂν, εἴ τις ἔντοπος, | τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;* Laur. A a pr. m. *ἐπόρσειεν*. In Hesychii glossa, *Ἐπόρσειεν: διεπέρσειεν*. haud scio an *ἐπόρσειεν* potius sit corrigendum quam quod aliis placuit *ἐπόρσειεν*.

OEDIPUS REX. V. 18. *οἶδε τ' ἡθέων | λεκτοί* Erfurdcius. Libri et Suidas *οἱ δέ τ' ἡθέων λεκτοί*, quod Suidas *ἐπὶ λεκτοί* interpretatur. Vera scriptura haec est, opinor, *οἱ δ' ἐπ' ἡθέων λεκτοί*. Similiter *ἐπὶ* genitivo adiunctum in Antigona v. 789. *καὶ σ' οὔτ' ἀθανάτων γέξιμος οὐδείς οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων*.

V. 525. *πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη]* Memorabile est quod Laurentiani *ΓΑ* (*Γ* corrupte *τοῦτος*) praebent alio verborum ordine *τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη*, quem miror non esse ex aliis libris consignatum.

V. 926. *μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὄπον]* Codices boni et antiqui omnes *κάτοισθ'*, quod ex libro Laurentiano A iam olim in editionem Iuntinam secundam receptum editores plerique vix dignum iudicarunt quod annotarent, credo quia *κάτοισθα*, alienum illud ab hoc loco, esse videretur. Est vero, si modo recte habet illa scriptura, *κάτοισθε*, videturque ad hunc ipsum locum spectare grammatici cuiuspiam excerptum in Anecdotis Bachmanni vol. II. p. 358, 20. *Οἶσθε ἐπὶ δευτέρου προσώπου γράφει ὁ Σοφοκλῆς, καὶ πέποσθε παρ' Ὀμήρου ἀπὸ τοῦ πεπόνθατε. οὔτως τὸ οἶσθε ἀπὸ τοῦ οἶδατε κατὰ συγκοπὴν.* quae tamen quum nesciamus ab quo sint grammatico aut qua aetate scripta, fierique possit ut recentis sint commentum magistri, quem codicis sui scriptura *κάτοισθ' ὄπον* decepisset, non puto hanc formam verbi extra disceptationem esse positam. Neque enim intelligitur quid impediverit poetam quominus totidem syllabis *κάτιστε* diceret, ut mos ferebat Atticorum, atque ipse *κάτισθι* dixit in Antigona v. 1064. Librorum autem adeo nulla in hac re auctoritas est ut mirandum potius esset si *κάτισθ'* incorruptum servassent librarii.

V. 1307—1310. Hos versus nunc paullo aliter quam in priore editione descripsi, restituis anapaestis brachycatalectis, qui etiam apud Euripidem prava metrorum descriptione aliquoties sunt occultati.

OEDIPUS COLONEUS. V. 16. *ζῶρος δ' ὄδ' [ρός]* Legebatur *ἱερός*. Restitui *ἰρός*, quod librarii ex poetarum Atticorum fabulis tam studiose expulerunt ut raro in libris

scriptis compareat et ab criticis non facile inferri solet, nisi sicubi metrum exposcere videatur, ut in Troadibus Euripidis v. 1065.

σμήνης ἀθερίας τε κα-
πνόν καὶ Πέργαμον ἱράν.

Mihi vero pluribus indiciis constat tragicos non in eiusmodi solum locis, qualis ille Euripidis est, sed etiam in diverbiis Ionica esse forma vocabuli usos ubicunque pedes soluti hac ratione vitari possent, veluti in hoc ipso Sophoclis versu, ubi casu evenit ut ἱρός et in optimis codicibus sit servatum et diserte agnitum ab Suida in h. v. Quare ἱρός locis plurimis restitui, etiam in postremis fabulis Euripidis, quae licet minus elaboratae sint quam antiquiores tragoediae, tamen solutos pedes dedita opera quaesitos habere nec demonstratum est a quoquam et ab ratione abhorret. Quid quod ne comici quidem poetae ab illius usu formae abstinerunt, quam Aristophani duobus in locis (Equit. v. 301. Vespar. v. 308.) metri adactus necessitate reddidit Hermannus in Elementis doctrinae metricae, quibus nunc accedant Ranarum versus 440. 447. De vocabulis ἱερὸς ἱερία ἱεραῖς, quae non improbable est ad eandem legem esse revocanda, nunc nihil decerno.

V. 458. προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς] Laur. A ^{σὺν} πρὸς ταῖσι ταῖς, unde alii προσταῖσι ταῖς vel πρὸς ταῖσι ταῖς omisso σὺν, alii πρὸς omisso, σὺν ταῖσι ταῖς. Quid dici hic debuerit primus sagaciter perspexit Hermannus, qui σὺν προστάτις σεμναῖσι edidit, masculino defendendo Lobeckii annotationem ad Aiacem p. 273. adhibens. A quo etsi multa de generum permutatione docte esse disputata video, non tamen hoc effecit ut quemquam veterum προστάτην σεμνήν dixisse credam. Cuius generis quae perpauca Lobeckius attulit exempla, tam infirma sunt ut una littera η in ι mutata corrigi et possint et debeant: nam librarii formis in ις exeuntibus sollemni errore masculam terminationem sufficiunt. Et Dionis quidem locum, quo utitur Lobeckius, nunc ex Mediceo libro emendatum habemus, Hieroclem autem apud Stobaeum vol. III. p. 13. ed. Gaisford. satius erat plane omitti: recte enim iam Trincavellus δία προστάτις ediderat, consentiente optimo Gaisfordi codice. In Sophoclis igitur versu σὺν προστάτισι σεμναῖσι scribere praestaret, nisi codicis Laurentiani lectio istud σὺν omni esse fide destitutum argueret.

V. 475. νεαροῖς] νεωροῖς Musgravius. νεώρου Hermannus. νεαροῖς rursus temere illatum ab librariis infra v. 702. cuius loci non magis certa dum inventa medela est.

V. 515. Legebatur μὴ πρὸς ξενίας ἀνολεξῆς | τῷς οἷς, πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ, repugnante metro. Scholiasta, qui haec annotavit, μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῆς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα, non πέπονθα legit, sed eiusmodi vocabulum quod cum sententia horum verborum non esset coniunctum. Quo indicio non dubitavi epicum πέπον restituere, quo chorum ab Oedipo esse compellatum vel illud τῷς οἷς admonere potuerat. Non longe ab eo abfuit Martinus, quum πέπον' ἔργ' ἀναιδῆ coniiiceret,

V. 521. Libri ἤνεγκον ἄκων μὲν, θεὸς ἴστω, | τούτων δ' ἀνθαίρετον οὐδέν. Vere, ut arbitror, Bothius ἐκὼν correxit, cui minime repugnat quod Oedipus v. 964. dicit ξυμφορὰς ἤνεγκον ἄκων, et similiter v. 987. Nam quum addat, τούτων δ' ἀνθαίρετον οὐδέν, quid aliud dicit quam quod tribus verbis enunciavit Euripides in Iphigenia Taur. v. 512. οὐχ ἐκὼν ἐκὼν?

V. 551. Codices cuncti et editio Aldina Θεσεὺς κατ' ὁμηγῆν σὴν ἀπεστάλη πάρα, quod Turnebus in ἀποσταλεῖς imprudenter mutavit. Mihi non tantum orationis structura emendanda, sed etiam istud ἀπό, quod verbo inest, removendum videtur, siquidem Theseum σταληῖναι potius quam ἀποσταληῖναι dici consentaneum est: quod Hermannum sensisse suspicor, quum κατ' ὁμηγῆν σὴν ὃς ἐστάλη corrigeret. Cui praestare iudicavi ἐφ' ἀστάλη πάρα, quod ἐπ' ἀ ἐστάλη exaratum facile in ἀπεστάλη abire potuit. Ita Euripides in Bacch. v. 454. ἐφ' ὄπερ ἐς Θήβας πάρει.

V. 786. ἄναιτος] Libri plerique omnes ἄναιτος, quod diserte agnoscunt scholiasta et Suidas. Quam scripturam etsi ego quoque valde suspectam habeo, Hesychii tamen glossam expendi velim, αἰτῶμαι: αἰτιῶμαι. Nam si verum est fuisse qui αἰτῶμαι dixerit, non mirer si ἄναιτος pro ἀναιτιος dicere placuerit Sophocli, cuius unius ex fabulis tot nove dicta et inusitata consignarunt grammatici quot ex nullo alio poeta Attico.

V. 1084. ἐωρήσασα Wunderus. Libri θεωρήσασα.

V. 1466. ὄρανία γὰρ ἀστραπή] Scribebatur οὄρανία, quod quum nullo modo videatur mutari posse, ego scripturam antiquam qua Sophocles utebatur OPANIA servare quam librariorum sequi malui. Nam quum Alcaeus et Sappho, quibus ὄρανός usitatum est, aliquot in locis ὄρανός correpta vocali dixerint teste Herodiano in libro περὶ μονήρους λέξεως p. 7, 27., dubitari potest an idem sibi licere interdum tragici putaverint, intelligeturque fortasse olim in eiusmodi locis qualis est Euripidis in Hercule fur. v. 757. veteres ὄρανίων potius quam οὄρανίων pronunciassent. Eandem formam Aeschylō in Suppl. v. 808. reddendam videri supra dicebam, sed consulto ab ea abstinui in Sophoclis Electrae v. 174. ubi si quis ἐν servari volet, quod ego eieci, ὄρανῶ scribet. Exemplorum autem paucitas quam sit infirmum ad reicienda illa argumentum, Homericorum carminum exemplum docere potest, in quibus quum frequentissimus sit verbi βούλεσθαι usus, duobus tamen in locis (Iliad. λ, 319. Odys. π, 386.) βόλεσθαι dictum est, quod etiam in Odys. α, 234. olim, ut videtur, lectum interpolantur librarii. Neque πός pro πούς dictum pluribus exemplis confirmatum habemus quam uno quod ex versu choriambico attulit Choeroboscus apud Bekkerum p. 1361. ὡς πὸς ἔχει μαινομένοιισιν, nec frequentiora sunt τετράπον et τρίπον, quae in aenigmate Sphingis leguntur.

V. 1690. Ἀΐδας ἔλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραῖῳ] In hoc versu nihil videtur esse ab Sophocle scriptum praeter verba Ἀΐδας ἔλοι πατρὶ, cui versui qui respondit versus 1716. quum excidisset, temere ab librario aliquo illatus est versus acatalectus ἀΐθις ᾧδ' ἔρημος ἄπορος, ex loco inferiore v. 1735. illuc translatus. Catalectico autem versu usum esse poetam eo probabilius est, quod eadem metra paullo post consociavit, versibus 1694. 1695. = 1721. 1722.

quibus ipsis quoque non pepercerunt librarii. Nam v. 1694. in libris omnibus scriptum est τὸ φέρον ἐκ θεῶν καλῶς φέρειν χορῆ μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον, ubi φέρειν χορῆ et οὕτω iam ab aliis sunt eiecta, ego autem μηδὲν ἄγαν restitui. Ita Aeschylus in Supplicibus v. 1062. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

V. 1748. ANT. ἀλαῖ, ποῖ μὲλωμεν, ᾧ Ζεῦ;] Haec in libris ita sunt interpolata, αν. ναί ναί. χο. ξέμνημι καὐτός. ἀν. φεῦ φεῦ, πᾶσι μὲλωμεν ᾧ Ζεῦ. De quibus olim pluribus dixi in praefatione ad editionem minorem p. LXII.

V. 1749. ἐς τίν' ἔτι με Hermannus.

ANTIGONA. V. 100—161. Memorabilis est huius parodi compositio, in qua chori canticis tria interposita sunt systemata anapaestica coryphaei. Eorum primo v. 110—116. respondere creditur secundum v. 127—133. ut aut v. 112. duo anapaesti exciderint aut quinque syllabae ex versu 113., servato ὦς, quod libri post γᾶν addunt. Hanc non improbabilem rationem ego quoque sum secutus, quamvis minime certam. Nam nihil impedit quominus tria disparia systemata interiiciantur, quod ipsum infra factum videmus v. 801—805. 817—822. 834—837. Hoc igitur ut aliquid dubitationis habet, ita illud nullo pacto fieri potest ut tertio systemati versuum 141—147. accommodentur versus 155—161. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χάρας et quae sequuntur: plane inauditum enim in tragoedia Graeca est versus, seu anapaesticos seu iambicos, quibus coryphaeus novam personam accedere indicat, antistrophicae responsionis legibus adstringi. Quae si vere dixi, quarti systematis initium paullo aliter quam vulgo fit corrigere licebit, quod in libris ita est versibus disperditum

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χάρας

Κρέων ὁ Μενοικέως νεοχμοῖς

νεοραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις

χωρεῖ —.

quae eadem omnia, ut alia vitia non pauca, in codice suo legit scholiasta. Est tamen satis apertum correctoris manum in his verbis esse versatam dimetros utcunque restituentis, cui haec fuit, ut opinor, caussa erroris, quod nominibus Κρέων et Μενοικέως synizesin esse adhibendam non intellexisset. Iam quum haec verba ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χάρας Κρέων ὁ Μενοικέως tot habeant in tragicorum fabulis similiter dicta ut nec verbum addi probabili ratione possit nec demi, vitii suspicio in proxima potius cadit, ubi primum se offert vox νεοραῖσι, quam supra in annotatione ad Oedip. Col. v. 475. bis temere illatam vidimus. Eam igitur hic quoque ab correctore positam esse, Sophoclem autem haec tantum scripsisse puto, νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις, omisso νεοχμοῖς. Accedit quod usui dicendi convenientius est νεοχμὸν συντυχίαν dici quam νεοχμὸν βασιλέα.

V. 262. εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξεργασμένος,

καὐδαὶς ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.

Legebatur ἀλλ' ἔφευγε τὸ μῆ εἰδέναι. In quibus metri vitium non posse aoristo ἔφυγε sub-

stituendo tolli dudum ab aliis est animadversum. Mihi ipsa sententiarum consecutio inveniendi veri viam videtur monstrare: nam postremis verbis idem contineri debet quod ante dixerat ἢν ἕκαστος οὐξειογραφημένος. Quo fit ut εἰδέναι interpreti deberi existimem eique ne satis accurate quidem interpretato: neque enim hoc, sed potius ἕξειογραφημένος εἶναι cogitatione repeti oportet. Eo igitur eiecto restitui πᾶς, omissum, ut videtur, ex quo εἰδέναι in versum est illatum. τὸ μὴ autem in fine sententiae similiter posuit poeta infra v. 443.

καὶ φημι δρᾶσαι κοῦκ ἀπαροῦμαι τὸ μὴ.

et in Aiace v. 96.

κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαροῦμαι τὸ μὴ.

V. 324. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν] Scholiastae ad hunc locum annotationem, σεμνολόγει, τὴν δόξην περιλάλει, cum poetae verbis permiscuit Moschopulus περὶ σχεδῶν p. 20. Δόξεις, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ „Κόμψευε τὴν δόξην“ et ibidem p. 62. Κομψεύειν τὸ περιλαλεῖν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ „Κόμψευε τὴν δόξην.“ Quod errorum genus in Moschopuli, Lecapeni, Favorini aliorumque eiusdem aetatis grammaticorum libris non infrequens passim decepit viros doctos et quodammodo me ipsum, quum dignam consideratu olim iudicarem Moschopuli scripturam in Aristophanis Equit. v. 526. ὃς ἐπὶ πολλῶ ἡέσας ποτ' ἐπαίνω, quae etsi ille p. 31. propter hunc ipsum usum praepositionis ἐπί attulit, quam recte omittunt codices Aristophanis, tamen nihil aliud eo probat quam in exemplari suo ἐπὶ glossema fuisse adscriptum, quod nulla metri ratione habita est amplexus. Plura et insignia huius seu negligentiae seu ineptae consuetudinis exempla ab L. Dindorfio in praefatione ad Xenophontis Anabasin sunt collecta p. xi. et in Appendice p. 30. 31. Scholiastam Theocriti in simili errore deprehensum notavi ad Aristophanis fragm. p. 20.

V. 357. πάγων αἰθρία καὶ] Huic versui respondet v. 368. νόμους παρείρων χθονός, ut alterutrum corruptum esse pateat. Mihi totius carminis metra consideranti non dubium videtur quin strophico versui mederi oporteat, idemque sensit Boeckhius, qui πάγων ὑπαίθρια καὶ corrigit, ut πάγων ὑπαίθριον Aeschylus dixit in Agam. v. 355. Formam ὑπαίθριος quamvis non vidi exemplis stabilitam, nihil dubitationis habere puto, quum multa huiusmodi rariore exemplo dixerint poetae, et Sophocles ipse non modo Ἐφέσειος pro Ἐφέσιος sibi indulserit, sed eo usque processerit ut εὐτυχίαν propter metri necessitatem in εὐτύχειαν contra communem Graecorum usum alicubi converterit. Neque ego infra v. 814. vulgato ἐπινυμφίδιος, quod metro adversatur, ἐπινύμφειος substituere dubitavi.

V. 364. νόσων δ' ἀμηχάνων | φνγὰς ξυμπέφρασται] φνγὰς in libris ad versum praecedentem non recte trahitur. Finitur carmen versu bacchiaco, quod metri genus etiam alibi versuum descriptione oblitteratum animadvertimus in recentioribus tragicorum editionibus: nam editiones veteres et libri scripti versus bacchiacos plerumque intemeratos servarunt, veluti in pluribus Euripidis Supplicum locis, laudandusque mihi hoc nomine etiam Aristophanis codex

Ravennas est, qui in Vespis v. 317., loco multis multorum opinionibus vexato, solus metrum bacchiacum custodiverit, quo apte illic usus est poeta,

φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ἑμῶν ὑπακούων.

quemadmodum carmen glyconeum exorsus est Euripides in Supplicibus v. 990.

τί φέγγος, τίν' αἴγλαν
ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος
σελάνα τε κατ' ἀλθέρα.

In Sophoclis autem versu, cuius caussa haec dicebam, vulgata versuum divisio propterea ferri nequit, quod dipodia trochaica neque usitatum neque aptum finiendo carmini metrum praebet. Praebent vero bacchi, quibus similiter plus semel usus est Euripides.

V. 595. φθιμένων] Ita libri manifesto vitio. Hermannus φθιτῶν. Eodem errore φθιμέων in Euripidis Alcest. v. 100. libri optimi quinque pro φθιτῶν praebent.

V. 836. Haec in libris ita sunt scripta

καίτοι φθιμένα (alii — φ) μέγ' ἀκοῦσαν
τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχέιν
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν,

nisi quod Aldus postremum versum omisit. Optime haec correxit Hermannus. Quod commemoravi, ut hoc quoque exemplo intelligeretur quid sibi licere in hac fabula putaverint grammatici.

V. 851. Hunc quoque versum turpiter interpolatum libri exhibent οὐτ' ἐν βοροτοῖσιν (βοροτοῖς me nolente ex Triclinio editum) οὐτ' ἐν νεκροῖσιν, partim ex proximo versu, μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν, confictum, ut opinor. Aliud quid Sophocles scripserat, de quo coniecturas proferre inutile iudico, idemque de versu 941. dictum volo, τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν. Faciliori opera Triclinii opiniones de versibus 887. 888. profligamus, qui in libris antiquis ita scripti sunt, εἴτε χορὴ θανεῖν | εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη, de quibus ille multa et inania disputat, quorum summa haec est, nec ζῶσα τυμβεύειν nec, quod alios praebere, ζῶσαν τυμβεύειν ferri posse, sed ζῶσα τυμβεύσει esse scribendum: οὕτω γὰρ, inquit, ἀριόζει τῷ μέτρῳ. Aliquanto utilior veteris scholiastae ad verba εἴτε χορὴ annotatio est, εἰ χορῆζει καὶ θέλει, cuius indicio veram scripturam restitui, εἴτε χορῆ θανεῖν. Hunc usum verbi annotavit etiam Hesychius, Χορῆς: θέλεις, χορῆζεις.

970. Libri alii ἀγχιπολις, alii ἀγχιπτολις, quod recepi: nam in antistropho potius corrigendum videtur δὲ σπέριμ' ἀρχαιογόνων. Respondent sibi diversae glyconeae versus formae, ut in Oedipo Col. v. 511=522. ubi nihil mutandum videtur.

PHILOCTETES. V. II. βοῶν, ἰύζων] Vulgo βοῶν, στενάζων. Illud ex Laurentiani Γ scriptura βοῶν ἠύζων elicui, comparato Trachiniarum v. 787.

V. 290. *τάλας*] Nullius momenti est quod apud scholiastam ad v. 702. *ποσὶν* scriptum, nihilo illud verius quam quod idem versu proximo cum libris omnibus exhibet *δέστηνος*. Recte Canterus *δέστηνον*. Simillimum scribarum errorem in Trachiniis correxi v. 651. ubi *τάλαιναν* non sine metri detrimento in *τάλαινα* corruptum legebatur.

V. 680. Legebatur *Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα* (codex Harleianus *κάμπυκα*) *δὴ δρομάδα δέσιμον ὡς* —. Quae quum non responderent versui antistrophico, aliis aliter vitio mederi placuit. Ego eiecto *δέσιμον* correxi *Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς* —. Namque ex antistropho aliquot syllabas excidisse mihi non videtur vero simile.

V. 861. *ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἀΐδα παραζέμενος*] Aberat *τε*. Restitui formulam epicam *ἀλλ' ὡς τίς τε*. Sic post Homerum Apollonius Rhodius, *ἀλλ' ὡς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελώριος ἐνβόθι πένκη*.

V. 1381. Libri meliores, *ἂ σοί τε κάμοι καλῶς ὄρω τελούμενα*, deteriores *κάλ' ὄρω*. Restitui *λῶσθ' ὄρω*, quod in *καλῶς* abiit eodem fere errore quo *κίστην* in *κακίστην* in libro Ravennate Aristophanis Vesp. v. 529.

V. 1407. Haec in codicibus ita scripta prostant

νε. πῶς λέγεις;

φι. εἰρῆω πελάζειν σῆς πάτρας.

νε. ἀλλ' εἰ δρῆς ταῦθ' ὥσπερ ἀδῆς,

στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ex quibus alii duos fecerunt tetrametros, nos unum, sublatis quae non scripserat poeta. Simili pondere verborum *ἀδῆς δὲ ποῖον* Electrae versum 857. liberavit Brunckius.

E U R I P I D E S.

RHESUS. V. 23. *ὀπλιζον χέρα, συμμάχων* —] Vulgo, *ὀπλιζον χέρα σύμμαχων*. Correxit Hermannus in *Opusc. vol. III. p. 301*.

V. 224 — 263. Hoc carmen et versibus non recte descriptis deformatum ferebatur et scriptura multis modis partim ab librariis corrupta partim ab correctoribus metricis interpolata. Quae omnia pristinae integritati ita licuit restituere ut nihil dubitationis relictum videatur, nisi quis verba *ῶ* (*ᾶ* typhetha Aldinus: codices omnes *ῶ*) *δία κεφαλά* in vitii suspicionem adducere velit, quae multis tragici lectoribus offensionem fuisse credo. Qua enim poetae epici usi sunt prosodia *δία*, eandem tragicos esse secutos communis opinio est, nescio quo auctore tradita. Nam Herodianus ubi de mensura huius vocabuli agit ita loquitur ut solum epicorum usum spectasse, de Atticis non quaesivisse videatur, nisi Arcadii epitome fallat p. 194, 28. *σεσημείωται τὸ μία καὶ τὸ δία γυναικῶν*, et qui Draconis nomen mentitus Herodiani scripta compilavit p. 79, 17. *τὰ εἰς ος λήγοντα ὁπότε ἔχει Φηλυκὸν εἰς α λήγον, πάν-*

τως ἔχει ἐκτεταμένον τὸ α — . σημειωτέον ἄρα κατὰ χρόνον τὸ διὰ γυναικῶν: poetarum autem Atticorum exempla pleraque ad cognoscendam alterius syllabae mensuram nihil conferunt, ut Aeschylī in Supplic. v. 5. Νελλον. διὰν δὲ λιποῦσαι, praeter duos locos, qui tantum abest ut vulgarem confirment opinionem, ut planissime evertant. Eorum alter hic Rhesi versus est, quem ne quis propter usitatam istam in familiari sermone compellationem κεφαλή suspectet, poeta satis cavet eo quod infra dixit v. 902. ὦ φίλια φίλια κεφαλή, exempla secutus Homericā. Alter locus in Iphigenia Taurica est v. 403. ita in libris scriptus

ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἔνθα κούρα

διατέγγει

βωμοὺς καὶ περικλίνας

ναῶν αἶμα βρότειον.

quibus versibus ἀντίστροφοι respondent

πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

κεινῆ δόξῃ.

γνώμα δ' οἷς κ. τ. ξ.

Ibi ab Elmsleio demum est perspectum vitii sedem non in antistropho, cuius et scriptura et metrum omnes habet veritatis numeros, sed in stropha esse quaerendam, ubi et κούρα sine epitheto ieiune dictum displicere dudum debebat et perniciose metro vox διατέγγει eo magis poterat emendari, quod nullum usquam huius verbi exemplum repertum est, nisi quis Aeschylī librorum scripturam in Persis v. 538. resuscitare velit, διὰ μυδαλέοις | δάκροισι κόλπους | τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσιν, recte, ut videtur, ab Porsono in διαμυδαλέοις mutatum. Nec tamen perfecit emendationem Elmsleius, quum corrigeret ἔνθα κούρα διὰ τέγγει βωμοὺς, quod recte reiecit Matthiae. Est vero ne una quidem littera addita scribendum, ἔνθα κούρα | διὰ τέγγει | βωμοὺς — | — αἶμα βρότειον, oratione eodem modo conformata, quo Iphigenia v. 225. dicitur αἰμορράντων δυσφόρηγα | ξείνων αἰμοῦσ' ἄταν βωμοὺς, ubi similia quaedam attulit Seidlerus. Sed redeo ad Rhesi carmen, ubi proxima ita erant versibus divisa, μόλε το- | ξήρης, ἴκου δ' ἐννόχιος | ἄγεμῶν σωτήριος | ἀνέρι πομπᾶς | καὶ γενοῦ καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις. in quibus primum delenda fuit δὲ particula, in codice Vaticano 909. Havniensi et Florentinis duobus omissa, quam qui addidit metro consulturus grammaticus pariter antistrophicum versum interpolavit 235. Θυμέλας | οἴκων πάτρας Ἰλιάδος. ubi πατρός Ἰλιάδας restitui, quam scripturam ex uno tantum libro Florentino consignavit Matthiae, ego ex Vaticano enotatam habeo. Deinde verba καὶ γενοῦ librarii errore in locum alienum sunt deiecta, quibus in suam sedem restitutis omnia optime procedunt,

Ἄπολλον, ὦ διὰ κεφαλή, μόλε τοξήρης, ἴκου ἐννόχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς

ἄγεμῶν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.

affertque haec emendatio etiam illud commodi ut postrema primi versus syllaba producta accu-

rate respondeat antistropho. ἰσοῦ ἐννύχιος autem non opus habet addito ἀγεμιῶν, sed dictum est ut ἐννεχος μολῶν versu 501.

V. 245. σπανία] Vulgo σπάνης. Emendatum ex codicibus. Hanc formam vocabuli annotavit Photius p. 529, 12. Σπανίαν: σπάνιν, et similiter Hesychius.

V. 247. δυσάλιος] Recte δυσάλιον duo codices Matthiae, quibus nunc accedit Vaticanus.

V. 249. καὶ σαλεύη πόλις, ἔστι Φορυγῶν τις

ἔστιν ἄλκιμος· ἐν δὲ Θράσος

ἐν ἀλχιμῆ· ποτὶ Μυσῶν ὅς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.

Ita enim vulgatum ἐν ἀλχιμαῖς ποτὶ corrigendum fuit ex codicibus, in quibus ἐν ἀλχιμῆ ποτὶ sine distinctione exaratum, unde mirabilis orta quorundam interpretatio, quam memorat scholiasta, postquam ipse veram proposuit hancce, ὁ τὴν συμμαχίαν ἀτίζων, ὃ ἔστιν εὐτελίζων, πρὸς Μυσῶν ἔστιν. Versus autem in libris hoc modo sunt descripti, καὶ σαλεύη πόλις | ἔστι Φορυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος | ἐν δὲ Θράσος (Aldina Θάρασος) ἐν ἀλχιμαῖς ποτὶ Μυσῶν | et congruenter huic rationi in antistropho.

V. 256. Ultima huius versus vox in editione Aldina typhethae, opinor, culpa omissa fuit. Codices vel ἐπὶ γαίας vel ἐπὶ γαίμ vel ἐπὶ γαῖαν. Ergo aut ἐπὶ γᾶς aut ἐπὶ γᾶ aut ἐπὶ γᾶν scribendum. Quod in Havniensi est ἐπὶ γαῖαν ἔχων, librarium verba ἔχων ἐπὶ γαῖαν calami lapsu transposuisse indicat. Nam in Vaticano, quocum communem originem habet Havniensis, scriptum ἔχων ἐπὶ γαῖαν θηρὸς ἔλοι —. Ceterum pari errore etiam proximus versus in pluribus codicibus acatalectus factus est, Μενέλαν in Μενέλαον mutato.

V. 457. ἐθέλοι τὸν ἀμφὶ σοῖσι Hermanni emendatio est, qui antistrophicam huius carminis rationem primus aperuit. Libri ἐθέλοι ἀμφὶ σοῖς.

V. 459. πρὶν] πρὶν ποτ' Hermannus.

V. 461. πῶς γάρ μοι Ἀχιλλεύς | τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο | Hermannus, et v. 464. εἰ γὰρ ἐγὼ τότε γ' ἤμαρ εἰσίδοιμ'. εἰσίδοιμ' praebebat Aldina.

V. 532. ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν] Difficile dictu est utrum hic an antistrophicus versus ποιμνία· νυκτιβρόμου corruptelam subierit. Hoc Hermanno probabile videtur, ποιμνῆα corrigenti, illud aliis, qui tamen falluntur quum πρὸς φυλακάν attentant, quae verba sanissima sunt.

V. 676. Vulgo θεῖνε θεῖνε. Ex optimis codicibus, in quibus Vaticanus est, edidi θένε θένε. Huius imperativi exemplum est apud Aristophanem in Avibus v. 54. τῷ σέλει θένε τὴν πέτραν.

V. 687. οὐ μὲν] οὐ μὲν οὖν Lachmannus in libro de choricis systematis p. 25.

V. 762. Vulgo, ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὐνασ' Ἐκτροεῖα χεῖρ. Non debet libri Havniensis scriptura Ἐκτροεῖα χεῖρ εὐνασε textui inferri, quam valde suspectam reddit libri Vaticani lectio Ἐκτροεῖα χεῖρ εὐνασε. Recte habet Ἐκτροεῖα correpta syllaba postrema. Eiusmodi est

Πολυδένεια χείρ ab Etymol. M. p. 461, 45. memoratum. *Διομήδεια* apud Aristophanem Ecclesiaz. v. 1029.

V. 822. Hermannus, *τότ' ἄρ' ἔμολεν, ὅτε σοι | ἄγγελος ἦλθον ἀμφὶ | ναυσὶ πνυαῖθον Ἄργος, | ἐπεὶ ἄγρουπνον ὄμιμ' ἐν εὐφρόνῃ | οὐτ' ἐκοίμισ' οὐτ' ἔβριξεν, οὐ τὰς | Σιμοεντιάδας πηγᾶς. | μή μοι κότον, ὄναξ, | τόδε θῆς· ἀναίτιος γὰρ | πάντων * * |.*

V. 900. ἀπὸ μὲν φαιμένας ξμοῦ πορευθεῖς, | ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως] *Legebatur αποπειμφαιμένας, libris inter hoc et αποπειφομένης et απομειμφαιμένας variantibus. Quorum omnium communis origo est ex scriptura veteri explicandorum ἀπὸ μὲμ φαιμένας, cuius plura in codicibus qui ad nostram pervenerunt aetatem vestigia supersunt. Sic Ravennas Aristophanis liber in Avibus v. 1694. ἐμ Φαναῖσι. in Vespis v. 399. ἦμ πως. in Ecclesiaz. v. 1035. ἦμ περ. in Thesmophor. v. 1034. ξῆμ παιῶνι. ἀπὸ μὲν autem ut restituatur eo magis est necessarium quod ἀπὸ δὲ sequitur: cuiusmodi in locis μὲν particulam vix unquam omittunt scriptores Graeci.*

V. 912. ὑπὸ τ' Ἰλίῳ ὄλεσε μὲν τὰ Τροίας | *γίλτατα* Hermannus.

HIPPOLYTI v. 1197. *τὴν εὐθὺς Ἄργους κάπιδαυρίας ὁδόν]* Unicum hoc est, de quo quidam dicere operae pretium sit, in veterum Atticorum scriptis exemplum particulae *εὐθὺς* pro *εὐθὺ* positae, agnitus ab Photio p. 32, 12. *Εὐθὺ* (recte *εὐθὺς* Meinekii Quaes. scen. II. p. 33.) *Λυκείου: τὸ εἰς Λύκειον· ὅθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποπιεῖε τοὺς Μεταλλεῖς. καὶ Εὐριπίδης οὐκ ὀρθῶς „Τὴν εὐθὺς Ἄργους καὶ Ἐπιδαυρίας ὁδόν.“* At si verum est Euripidem scripsisse *εὐθὺς*, Eratosthenem, quem vix hoc fugere poterat, fatendum est levissimo contra *Μεταλλεῖς* fabulam, ab multis Pherecrati tributam, usum esse argumento. Nam si Euripidi propter metri aliquam necessitatem, si modo ulla fuit, *εὐθὺς* dicere licuit contra Atticorum consuetudinem, quidni idem aequali licuerit poetae Pherecrati? Hinc mihi nata suspicio est, *εὐθὺς* post Eratosthenis demum tempora in Euripidis exemplaria esse illatum, poetam autem *τὴν εὐθὺ Ἄργους* scripsisse. Cuiusmodi hiatum omni liberum esse offensione et ratio docet et exempla simillima confirmant. Ita ἦδὺ apud Antiphanem Athenaei VI. p. 258 e.

οὐχ ἦδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

ubi Musurus, ut exspectari poterat, *ἦδύ γ'* edidit, quemadmodum idem, quum in Ephippi versu VIII. p. 359 b. *ἦ δὺ* in *ἦδὺ* coaluisse non animadvertisset, *ἦδύ γ'* interpolavit. Et diu ante Antiphanem Archilochus apud Stobaeum CX, 10. vol. III. p. 404.

— (ἦν) σφὶν Θαλάσσης ἠχέεντα κύματα

γίλτερ' ἠπέρου γένηται, τοῖσι δ' ἦδὺ ἦ ὄρος.

ὁξὺ Empedocles v. 158. ed. Sturz.

ὁξὺ δ' ἐπ' ὁξὺ ἔβη, θερμὸν δ' ἐποχεύετο θερμῷ.

ALCESTIDIS v. 103. Huac locum editio Aldina ita exhibet in miseros redactum anapaestos

χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ πρόθυρα τομαῖ-
 ος, ἃ δὴ νεκίων πένθεισι πιτυεῖ
 οὐ δουπεῖ νεολαῖα γυναικῶν.

in quibus non difficulter correctoris manum agnoscas, qui quae in primis verbis depravantur nunc ex libris emendata habemus: sed dubitatur de postremis, in quibus hoc quidem apertum est πένθει ex Vaticano, Havniensi et aliis esse restituendum. Deinde libri scripti genuinum praebent ordinem verborum πένθει πίτυει οὐδὲ νεολαῖα | δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν. Quae quum non satis congruant verbis in stropha positis, εἰ γὰρ μετακείμεος ἄταξ, | ᾧ Παιὼν, φανεῖης, aptissima huic loco particula οὐδὲ posthabita est Aldinae correctioni οὐ: quod mea sententia non debuit fieri. Nam νεολαῖα potius correctionis indiget, cuius vocabuli aliam praeter usitatam exstitisse formam ex Photii verbis demonstrari potest p. 295, 8. *Νεολαῖαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοί. Βαβυλωνίοις „Ω Ζεῦ, τὸ χοῦμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.“* Qui nisi dinumerare syllabas lectoribus voluit, ad diversam necesse est formam spectaverit, quae non esset quadrisyllaba. Ea autem fuit, opinor, quam Euripidi restituit νεολαῖα, quae eadem est analogia formata atque νοσσός pro νεοσσός, quo etiam veteres Atticos interdum usos esse constat. Nam *Νοσσόν: χωρὶς τοῦ ε. Αἰσχύλος Κήρυξιν*, inquit Antitatticista p. 109, 22. et *νοττία* Aristophani in Avibus v. 550. (547. Br.) dudum restituit

τά τε νοττία κάμαντὸν οἰκήσω.

cui versui idem fere quod Euripideo acciderat, ut, servata librorum scriptura νεοττία, deleatur τε, quod eam et ab sententia verborum et ab auctoritate codicum commendationem habet ut reiici nisi temere nequeat. Etiam τὸν νεοττὸν in Menandri versu Meinekii p. 19. in τὸν νοττὸν poterat mutare. Nam syncphonesis vocalium, quam fortasse erunt qui adhiberi vulgatae scripturae velint, ab comicorum usu abhorret, nec quidquam proficias, si verissimae huic observationi Elmsleii (ad Medeam p. 253.) aut manifesta quaedam peccata librorum opponas aut coniecturas criticorum. Qui soli aliqua cum veri specie afferri possint loci Aristophanis in Vespis v. 1067. 1069., ubi νεανικὴν et νεανῶν trisyllaba sunt, in his contractae formae sunt restituendae νεανικὴν et νεανῶν, quae quamvis ab grammaticis, quod sciam, non diserte annotatae, non spernendam auctoritatem ab νῆνις et νῆν videntur habere, quas ex Herodiani scriptis cognovimus. Pacis autem versui 906. quod ex libris antiquis restitutum est

θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρότανις παρεδέξατο,

in recentibus codicibus in ἴδ' ὡς mutatum, indicio est Atticos etiam Dorica forma θεῶσαι interdum esse usos, restituenda illa Thesmothoriazusarum quoque versui 280. Sciens praeterea alia nonnulla synizeseos exempla, quae ipsa quoque ignoratis exquisitoribus quibusdam vocabulorum formis debemus. Cuiusmodi sunt formae monosyllabae ᾧ et ἄ pro ξῶ et ἔα.

HERACLIDARUM v. 21. Legebatur πόλιν προτιμῶν Ἄρχος οὐ σμιζρὰν γέλιων | ἔχθραν γε θέσθαι (Aldina γενέσθαι). Quibus quattuor quae insunt vitia, eorum unum Canterus, unum Musgravius sustulerunt reposito προτείνων et γε in τε mutato, duo aliis relique-

runt corrigenda. Nam quod Musgravio placuit *φιλεῖν ἔχθραν τε θέσθαι*, de puella aptius quam de civitate dicas. Scribendum erat *οὐ συμκρᾶν φίλην | ἔχθρᾶν τε θέσθαι*. Non exiguum quid interesse ait amicos an hostes habeas Argivos: quam sententiam similiter expressit Thucydides I, 36. *χωρίον προσλαβεῖν ὁ μετὰ μεγίστων καιρῶν οἰκαιοῦται τε καὶ πολεμοῦται*.

V. 777. *ἐπεί σοι πολύθυτος ἀεὶ | τιμὰ κραίνεται]* Libri alii ἀλλ' ἐπὶ σοι, alii ἀλλ' ἐπεί σοι, unde Hermannus ἐπεί σοι, delete ἀλλά: quae certissima emendatio est. Sed quod idem *πολύθυτος*, quo Euripides etiam in Iphigenia Aulidensi v. 185. usus est, in *πολύθουτος*, vocabulum alibi non lectum, mutat, probabilior mihi in promptu emendatio est *πολύθυτος*. Huius formae exemplum exstat in Simonidis carmine de mulieribus v. 56. apud Stobaeum

ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει.

quem versus ubi affert Athenaeus V. p. 179 d. eodem quo in Euripidis codicibus errore *ἄθυστα* scriptum est. Neque hoc unicum est ad commendandam emendationem meam documentum.

SUPPLICUM v. 136. Aldus edidit *Τυδεῖ τε Πολυνείκει τε*. Codices *τυδεῖ πολυνείκει τε*: quod ipsum scripsisse Euripides videtur, sed ut *ΤΥΔΕΙ* non *Τυδεῖ* significaret, sed *Τυδεῖρι*, quemadmodum idem in Heraclidis v. 541. *Ἡρακλήος* dixit

πέφρυκας Ἡρακλήος· οὐδ' ἀσχύνομαι.

quem versus ut fuerunt qui propterea iudicarent corruptum quod *Ἡρακλήος* epicum esset, ita non mirabor si qui *Τυδεῖρι* reiicient propterea quod non sit ab epicis usurpatum. Adeo flexibile hoc argumenti genus est.

V. 421. *εἰ καὶ γένοιτο μὴ ῥ' μαθῆς ἔργων ὑπο.]* Egregia haec corruptae librorum scripturae *πένοιτο κάμαθῆς* emendatio in Lobeckii libello de apostropho delitescit p. 41. Quod autem *κάμαθῆς* exaratum fuit, ad veterem scribendi morem ducit *μάμαθῆς*, de quo verissima est admonitio Elmsleii ad Heraclid. v. 460. quem ego in Aristophanis fabulis sum secutus.

TROADUM versus 840. 841. qui vulgo ita scribuntur

Ἔρωσ Ἔρωσ, ὃς παρὰ

Δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,

in exemplis proceleusmatici dactyli locum tenentis numerari solent. Quod non recte fieri arguit diversa scriptura, quam eximium illud par codicum, Vaticanus 909. et Havniensis, servarunt, ὃς τὰ *Δαρδάνια*, omissa praepositione, qua etiam alii quidam codices carent. Ergo scribendum

Ἔρωσ Ἔρωσ, ὃς τὰ Δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,

cui accurate respondet versus in stropha positus

μάταν ἄρ', ᾧ χρυσείαις ἐν οἰνοχόαις ἄβρὰ βαίνων.

Adiectivi forma *Δαρδάνειος* utitur Lycophro Alexandrae v. 1257. Contra recte habet neque ulli suspicioni obnoxius est proceleusmaticus in Avibus Aristophanis v. 1752.

διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,

qui locus aliquid momenti habet ad defendendum eiusdem poetae versum anapaesticum in Nubibus v. 916.

διὰ σὲ δὲ φοιτῶν οὐδείς ἐθέλει.

IONIS v. 714—724. In epodi huius metris distinguendis non optime versatus est Aldus. Nam et dochmiacos numeros partim obscuravit, quod iam ab aliis correctum est, et ex bonis versibus duobus tres fecit huiusmodi

ἵνα Βάχχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων

πέυκας λαιψηρὰ πηδᾶ

νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάχχαις.

Apertum vero est ita haec esse describenda, quemadmodum etiam ab Bothio esse descripta video,

ἵνα Βάχχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πέυκας

λαιψηρὰ πηδᾶ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάχχαις.

Prioris versus metrum redit infra v. 1442.

χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν καίειν.

et in Andromacha v. 480.

κατὰ πηδαλίων διδύμα προπίδων γνώμα.

Alterius versus exempla duo sunt in Hecuba v. 647. 648.

ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λώβη·

στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν ἔρροον Εὐρώταν.

Extrema autem epodi verba in codicibus leviter corrupta sunt

ἄλλιας ὁ πάρος ἀρχαγός

ὦν Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

quibus corrigendis ad verum proxime accessit Scaliger, quum ἄλλιας ἄλλιας ὁ πάρος reponeret. Scribendum vero, ut non sententiae tantum, sed etiam metro satisfiat,

ἄλλιας ἄλλιας ὁ πάρος ἀρχαγός ὦν

Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ἄλλιας vero istud, seu ἄλλιας mavis, si forte quaeris quid significet, scito id ipsum esse quod placuit Scaligero ἄλλιας. Etymolog. M. p. 63, 18. Ἄλλιας: ἔστιν ἄλλιας, καὶ πλεονασμῶ τῷ α ἄλλιας. ἔστι δὲ μοιῆρες τὸ ἐπίρρημα. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ας ἐπίρρημα προπροξύντονον, τοῦτο δὲ μόνον· τὸ δὲ αἴτιον τοῦ τόνου ὁ πλεονασμὸς· ἀλλ' ἢ δξύντονον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκάς ἐμπάς, ἢ παροξύντονον, ὡς τὸ „Ἀτρέμας ἦσο (Iliad. β, 200).“ οὕτως Ἡρωδιανός. Ioannes Alexandrinus ab me editus p. 38, 12. Τὸ μέντοι πέλας βαρύνεται καὶ τὸ ἀτρέμας, ὅπερ καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται ἀτρέμα. τὸ δὲ ἄλλιας παρ' Ἰππώνακτι παροξύνεται ἀπὸ τοῦ ἄλλιας, πλεονάσαν τὸ α. cuius in verbis ἄλλιας et προπροξύνεται corrigendum. Dochmio autem isti ἄλλιας ἄλλιας ὁ πάρος simillimus in Oreste est v. 149. ἀτρέμας ἀτρέμας ἔθι.

V. 999. Ἐριχθόνιον οἶσθας, τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;] Vulgo Ἐριχθόνιον οἶσθ'; ἢ τί γ' οὐ μέλλεις, γέρον; Quo modo qui locutus sit ego novi neminem. Usitatum in tali sententia formam loquendi τί δ' οὐ, quae mediae sententiae interiici solet, servarunt libri scripti tres apud Matthiam, in quibus οἶσθ' ἢ τί δ' οὐ μέλλεις exaratum, et Vaticanus Palatinus 287. qui superscripto illo γ' caret. Hoc indicio est et γε ab correctore esse positum et ἢ inepte illatum, ex quo οἶσθ' scribi coepit. Restitui οἶσθας, de quo, ut alia quae dici possent omittam, vere praecipit Photius p. 323, 19. Οἶσθα: ἀντὶ τοῦ οἶδας. λέγεται δὲ χωρὶς τοῦ σ, μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ τὸ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκαθοῦσαι σίμφωνα (φωνήεντα). Propter eandem metri necessitatem οἶδας dixit in Alceste v. 780.

τὰ θνητὰ πράγματα' οἶδας ἢν ἔχει φύσιν;

ut non improbabilis coniectura foret, si quis utroque in versu aut οἶσθας aut οἶδας scribendum esse censeret.

V. 1416. λέγ'. ὡς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου] Vulgo τόλμα. τόλμη etiam veteres Atticos interdum dixisse ex Phrynichi verbis colligi potest in Anecdosis Bekkeri I. p. 66, 23. Τόλμη καὶ τόλμα, πρόμνη καὶ πρόμνα. νάρκη δὲ διὰ τοῦ η. πρόμνην Sophocli in Philocteta v. 482. et Aristophani in Vespis v. 399. quorum in codicibus πρόμναν legitur, restituendum esse animadvertit Elmsleius. Sed δίψη in Choephoris Aeschylī v. 756. recte, ut opinor, repudiat Buttmanus in gramm. vol. II. p. 395. τόλμα autem producta altera syllaba ne quis forte Pindari exemplo defendat Olymp. IX, 122. XIII, 14., sciendum est Doricae hoc esse dialecti: ut nihil caussae sit cur γέννᾱ in anapaestis spondiacis apud Euripidem in γενεά mutetur, in Hecuba v. 160.

τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,

ποία δὲ πόλις.

et in Iphigenia Taurica v. 154.

οἴμοι φροῦδος γέννα.

V. 1481. λέγεις λέγεις μοι δόλια καὶ σαγή τάδε] Ita hunc versum redintegravi duplicato λέγεις, quod nuper etiam Bothius fecit. Frequentia in hoc genere sunt peccata librariorum, ab criticis saepe non animadversa, veluti in Oreste v. 188. ubi legebatur

XO. θρόβει τίς κακῶν τελευτὰ μένει.

HA. θανεῖν. τί δ' ἄλλο γ' εἶπω;

recte ab plurimis libris abest istud γ' εἶπω, seu ut in aliis legitur γ' εἶπας: unde patet scribendum esse, quod, nisi me fallit memoria, iam ab alio propositum vidi,

θανεῖν θανεῖν. τί δ' ἄλλο;

In Andromachae versu 1208.

θανεῖν θανεῖν σε, πρόσβυ, χοῦν πάρος τέκνον,

quum pariter alterum θανεῖν in quibusdam codicibus excidisset, librarīi alii πάρος Πηλεῦ

τέκνων, alii πάρος τῶν σῶν τέκνων interpolaverunt. In Hercule furente v. 897. alterum quod evanuerat οὐποτε restituit et ibidem v. 919. λέγε duplicavi.

V. 1484. *κρυπτόμενον λέχος ἡννάσθη*] In huius versus metro per se nihil est quod quis reprehendat, sed proximorum versuum metra consideranti probabilius videbitur hunc quoque non ex dactylo, sed ex cretico et dochmio fuisse compositum. Fortasse igitur *κρυπτόμενον ἐς λέχος ἡννάσθη* scribendum.

V. 1489 — 1491. Recte hos versus et distinctos et scriptos exhibuit Aldus, nisi quod τάδε, | ἐνήψα edidit. Id quomodo accommodate ad metrum corrigi oporteat Parisini codicis scriptura ἀνήψα ostendit. Scribendum enim τὰδ' ἀνήψα.

HELENAE versus 86. *ἀτὰρ τίς εἶ, πόθεν, τίος, ἔξανδᾶν σε χορή* et Ionis v. 1471. *πῶς εἶπας; ἄλλοθεν γέγονας γὰρ ἄλλοθεν* difficiles sunt emendatu. In utroque fortasse alia est vitii sedes quam vulgo putatur. In altero γὰρ omittit codex Vaticanus Palatinus 287.

V. 124. *οὐκουν ἐν Ἄργει οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα φῶαῖς*] Ἄργει γ' Musgravius. Eundem hiatum codices praebent in Equitibus Aristophanis v. 465.

οὐκουν μ' ἐν Ἄργει οἶα πρᾶττει λανθάνει.

V. 177. Delevi quod in fine huius versus additum legebatur *παιῖνας*, quo scholiasta aliquis χάριτας est interpretatus: ut non mirandum sit nihil in versu antistropho esse quod huic vocabulo respondeat.

V. 312. *ΕΛ. καὶ τᾶμπαλὴν γε τῶνδ' ἀληθείας σαφῆ*] *Πο* est δι' ἀληθείας, praepositione ex praecedentibus chori verbis repetenda, *πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη*. Locum sanissimum coniecturis certatim vexarunt critici. Quod etiam versui 334. accidit *θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς*, ubi *οὐ μόλις* similiter dictum est atque in versibus Aeschyleis Agamemnonis 1082. et Eumenidum 864.

V. 505. *δόμων ἄνακτα προσμενῶ· ἔχει δέ μοι*] *προσμενῶ γ'* Barnesius.

ANDROMACHAE v. 464. Legebatur *οὐδέποτε' ἂν δίδυμα λέκτρο' ἐπαινέσω βροτῶν*. Quae orationem soloecam reddit ἂν particula, recte abest ab libris scriptis *οὐδέποτε* praebentibus. Non hunc versum, sed antistrophicum mutare debebat Aldus

οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι δίπτυχοι τυραννίδες,

ubi οὐδ' ἐνὶ πόλεσι γὰρ correximus. Non peritiores manum produunt quae infra v. 770. edebantur

εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον,

ἀλκῆς οὐ σπάνις εὐγενέταις·

κηρυσσομένοισι δ' ἂπ' ἐσθλῶν δωμάτων —

et in antistropho

ἦδὲ μὲν αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,

ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρὸν

καὶ μὴν καὶ ὀνειδέσιν ἔγκειται δόμων.

Qui locus insigni documento est quam parum acute viderint correctores veteres metrorum studiosi. Primo enim ἂν male est illatum, et fortasse etiam πάσχοι pro πάθοι positum: cuius erroris non alia, opinor, caussa fuit quam quod in antistropho γὰρ ex codice aliquo excidisset, quod alii iique optimi libri servarunt, ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα —. Deinde quum aperta responsionis vitia, quae in vulgata versuum descriptione insunt, non essent animadversa, postremus versus verbis καὶ μὴν auctus est, quae ab codicibus plerisque omnibus videntur abesse. In his etiam Havniensis est, qui quod ξηρὸν ἀφανές καὶ οὐκ οὐκιδεῖσιν praebet, non est ab librario scriptum, qui obscuram fuisse codicis sui scripturam indicare vellet, quae est Matthiae nostri sententia, sed qui illustrare potius propositum haberet. Nam ξηρὸν interpretatus est ἀφανές, quod, ut fit, postmodum in continuationem verborum est illatum.

ELECTRAE versui 142. ἐπορθοβοόσω respondet 159. ἰὼ μοί μοι, quae ut exaequantur, ἰὼ μοι ἰὼ μοι positum est, quod parum probabiliter in locum usitati istius tragicis ἰὼ μοί μοι inferas. Mihi non dubium est quin ἐπορθοβοόσω, seu potius ἐπορθροβοόσω, ut Tanaquil Faber corrigebat, genuinae sit interpretatio scripturae ἐπορθρεύσω.

V. 170. Libri alii ὄρειβάτας alii οὐρειβάτας: quod οὐρειβάτας scribendum fuisse ostendi ad Aristophanis Aves v. 278. p. 36.

V. 497. παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε] Correptam diphthongum fuerunt qui iure suspectam haberent: sed quod eam ob causam παλαιὸν in alius vocis sedem, veluti πολίων, migrasse censent, mihi videntur in errore versari. Neque enim alio vocabulo usus est Euripides neque corripuit diphthongum, sed παλεὸν scripsit. In quam rem tribus utimur documentis. Ac primum quidem ex Herodiano petimus, qui in libro περὶ μονήρους λέξεως p. 4, 18. ubi de accentu nominum in αλεος exeuntium agit, ita scribit, ἐπὶ γὰρ τοῦ τέλους λαμβάνει καὶ τὴν ὀξεῖαν, ὡς ἔχει τὸ γαλεός, ἀλεός, παλεός: nam ita aperte corrigenda scriptura codicis παλαιός, quae hoc quidem in loco non minus vitiosa est quam Taurinensis libri γαλαιός pro γαλεός. Deinde in Sophoclis Orithyiae fragmento 655. (apud Strabonem VII. p. 295.) legitur

Ἐπέ τε πόντιον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς
 νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπυχὰς
 Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον —.

et apud Aristophanem in Lysistr. v. 988.

ὑπὸ τῆς ὁδοῦ. παλαιόφ γα καὶ τὸν Κάστορα.

Quos apertum est pariter dixisse παλεὸν et παλεόφ. legitque παλεός in Aristophanis versu scholiasta.

BACCHARUM v. 7. καὶ δόμων ξείλια | τυφόμενα δίον τ' ἔτι πρὸς ζῶσαν φλόγα] Haec scriptura, quae Porsoni coniecturae debetur, ex Matthiae editione in nostram transiit. Sed quum in codicibus scriptum sit δίον τε πρὸς ἔτι, apud Plutarchum autem in vita Solonis p. 79 a. ἀλλὰ παρέμεινεν ἐκεῖνα τὰ δέκα καὶ παρεφύλαξε τυφομένην ἀδροῦ πρὸς ἔτι

ζῶσαν φλόγα τὴν ἐρωτικὴν μνήμην καὶ χάριν, *parum verisimilis est verborum ista transpositio et multo probabilius τε esse delendum, quod in Barnesii editione seu casu seu consilio factum est.* Itaque post *τησόμενα* commate distinguendum, illa autem *δίου πρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα* praecedenti sententiae eadem constructione sunt adiecta qua proxima verba *ἀθάνατον Ἡρας μητέρ'* εἰς ἐμὴν ἕβριν.

V. 115. Legebatur *ὅστις ἄγει*: libri scripti antiqui *ὄτ' ἄγη*, unde *ὅταν ἄγη* scribendum, quod male expressum est *ὅταν ἀγάγη*.

V. 126. *βάκχια*, quod emendate in codice Parisino, corrupte in editionibus veteribus *βακχία* scriptum est, dubitatur quomodo sit interpretandum. Mihi ut *εἷα* dictum videtur

v. 157. Vitiose apud Strabonem X. p. 470. libri alii *βακχεῖα* praebent, alii *βακχέω*, quod librarii propter vicinum *συντόνω* posuerunt.

V. 636. *ἦσυχος δ' ἐκβάς ἐγὼ | δωμάτων ἦκω πρὸς ὑμᾶς*] Ita Bothius emendavit vitiosam lectionem librorum *ἦσυχος δ' ἐκ βάκχας ἄγων δωμάτων.* Quum librarius errore in hac quidem Baccharum fabula satis excusabili *ἐκβάκχας* pro *ἐκβάς* scripsisset, postmodum *ἐγὼ* in *ἄγων* fuit mutatum, quamvis nihil hic est quod secum ducat Dionysus.

V. 981. Post *μαινάδων* excidit syllaba una, aut corruptum est *κατάσκοπον.* Versu proximo *πρῶτα* in *πρώτα* mutavi, ut infra v. 1129. recte ab Hermanno correctum est. In versu antistrophico corrigendum videtur *γνώμα σώφρων.*

PHOENISSARUM versus 264. exemplo esse potest quam fastidiosum fuerit antiquum genus histrionum, si vera narrat scholiasta, cuius haec est ad scripturam vulgatam *ὁ μεθῶσ'* annotatio, *ὄκ ἀρῶσιν ἄτρωτον. ἄλλως. οἱ μὲν γράφουσιν ὄκ ἐφρῶσιν (ὄ' με φρῶσιν codex Havniensis). οἱ οὖν ἔποκραιτὰ διὰ τὸ δυσέκφορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. καὶ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ὅτε διαλαμβάνει περὶ τοῦ φρῶ, ταύτην τὴν χρῆσιν φησίν.* cuius ex verbis mireris non esse dudum una addita littera erutum quod scripserat poeta, *ὄκ ἐκφρῶσ'*, quam lectionem etiam Photius videtur agnoscere p. 359, 8. *ὄκ ἐκφρῶσιν: ὄκ ἐξαφῶσι. Σοφοκλῆς.* Nam etsi nihil impedit quominus iisdem verbis usum esse Sophoclem existimemus, multo tamen probabilius est poetarum nomina, ut aliis in locis pluribus, memoriae errore esse permutata.

IPHIGENIAE TAURICAE v. 1007. haec sunt Orestis ad Iphigeniam verba

ὄκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεὺς,
 ἄλις τὸ κέρης αἷμα, κοινόφρων δέ σοι
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
 ἦξω δέ γ', ἦνπερ καὐτὸς ἐνταυθαί πέσω,
 πρὸς οἶζον, ἢ σοῦ κατθανὼν μετῶ μέτα.

in quibus certum est ipsa sententia postulante corrigendum esse *μὴ αὐτὸς*, quod per crasin scriptum *μαὐτὸς* sollemni errore in *καὐτὸς* abiit, ut *μάμαθῆς* in *κάμαθῆς*, de quo supra dicebam. Atque hoc quidem dudum intellexit Marlandus, quamvis cetera non feliciter quam

alii tractans, illud vero non animadvertit, postremos versus duo, quibus tantundem fere continetur quantum verbis praecedentibus dictum fuit, non esse ab Euripide scriptos, sed eandem habere originem quam tot aliae habent sententiarum ἐπέξεργασίαι in Euripidem illatae, quas cum alii tum imprimis Valckenarius perite monstrarunt. Verba κατθανὼν μενῶ fortasse ex Ionis v. 1037. sunt ἄνπερ διέλθῃ λαϊμόν, οὐποθ' ἴξεται | κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ. Incaute autem se prodidit qui versus illos scripsit etiam eo, quod inusitatam tragicis formam adverbii ἐνταυθοῖ intulit, quam nemo tam erit librariorum fidei adstrictus qui uno exemplo Euripidis ex Melanippa apud Stobaeum LXXIV, 6. vol. III. p. 68. defensum eat,

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐνταυθοῖ ροσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν.

ubi certa Elmsleii emendatio est ἐντεῦθεν ροσεῖ, ab ipso poeta suppeditata Andromachae versu 949. κἀντεῦθεν δόμοι | ροσοῦσιν ἀνδρῶν. Neglexit hoc Buttmannus in grammatica vol. II. p. 288. neque grammaticorum veterum rationem habuit, quorum sententiam retulit Eustathius p. 1839, 60. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ, τὸ δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον. Quod significationis discrimen qui excogitarunt, haud dubie etymologica ratione ducti fuerunt, de qua coniecturam facere licet ex praecedentibus Eustathii verbis, τὸ δὲ ἐνταυθοῖ δοκεῖ Ἰωρικὸν εἶναι, εἰ καὶ παρ' Ἀττικοῖς τέτριπται, οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ Ἰωρισμὸς ἄπλοῦς, διπλοῦς δὲ ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ. καὶ δῆλον ἐντεῦθεν. ἔθος Ἰωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν ἔστιν ὅτε τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔνδον λέγειν ἐνδοῖ — καὶ τὸ πέδον πεδοῖ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν —. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων εἴη ἂν Ἰωρικὴ σύνταξις τὸ ἐνταυθοῖ (hoc necessario ἐνταῦθα scribendum, quam formam servavit inscriptio Elea apud Boeckhium I. p. 26. τῷ ἴταυτ' ἐγραμμένῳ) ἤγουν εἰς τοῦτον τὸν τόπον, καὶ αἰθῆς τροπῇ Ἰωρικῇ ληγοσύσης τὸ ἐνταυθοῖ, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὸν ἐνταυθοῖ. ὁμοίᾳ δὲ συντάξει τῆς ἐν προθέσεως καὶ ἀντιμεταχωρήσει τοῦ ἀφώνου γίνοιτ' ἂν καὶ τὸ ἐνταῦθα. Brevius et verius Herodianus apud Ioannem Alexandrinum p. 36, 2. τὸ ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα. utramque enim formam sine ullo significationis discrimine usurpari facile animadvertet qui usum scriptorum diligentius observare volet.

Aeschyli et Sophoclis fragmentorum quae ferebantur collectiones ab Stanleio et Brunckio compositae quum nostrorum temporum usibus minus esse accommodatae viderentur, locis plurimis mutatas exhibui; quas tamen gaudebo si mox abolitas videro melioribus paratis harum reliquiarum editionibus, qualem de Aeschyleis ab Hermanno exspectamus, cuius eximiae sunt de perditis aliquot poetae fabulis commentationes academicae. Interim curavi ut omissa, quae quidem mihi non intento studio quaerenti in promptu essent, accederent, aliena plura, nec

tamen omnia, detraherentur, poetarum autem verba si non multo emendatius, certe paullo accuratius scripta prodirent liberataque criticorum quae ferri non poterant coniecturis plurimis, quas tacite, qui est mos meus, amovi et ut nemini usquam errorem exprobrarem.

Euripidis et Aristophanis fragmenta nuper ab Augusto Matthia et ab me edita quum nihil causae esset cur post paucos menses denuo typis describerentur, ego eram ab hac editione exclusurus. Ea tamen ut ipsa quoque adderentur ex illis quas dixi editionibus summa qua fieri potuit brevitate excerpta librariis concessi petentibus, quum non viderentur e re sua esse facturi, si qua parte mancum hoc corpus poetarum emitterent. Aristophaneis nonnulla accesserunt in editione priore omissa.

Scribendam Lipsiae mense Octobri a. MDCCCXXIX.

C O R R I G E N D A.

A E S C H Y L U S

PROMETHEUS. 28 ἀπηύρω] ἐπηύρου 108 ὑπέξευγμα] ἐνέξευγμα 400 ῥαδινῶν ῥέος] ῥαδινῶν λειβομένα ῥέος et in antistropho quattuor syllabarum defectus indicandus 401 ἔτεγξε] ἔτεγξα
 432 ξυμπιτωνῶν] ξυμπίτωνων 543 ἰδίαι] ἐν ἰδίαι 717 Ὑβριστην] ὕβριστήν 912 ἐκπιτωνῶν] ἐκπίτωνων
 SEPTEM. 132 Ποσειδᾶν] Ποσειδᾶν 759 πιυδὸν] πίτινον 834 περιπιτινέ] περιπίτινει
 PERSAE. 130 131 in unum versum coniungendi, et in antistropho 450 ὄταν] ὄτ' ἂν
 481 αἰροῦνται] αἰρονται 939 λαχάν] λαχάν 1001 δ' delendum
 SUPPLICES. 5 et 1058 δῖαν] δῖαν 287 κρεοβορότους] κρεοβότους aut κρεοβόρους 645 δαγ-
 τες] σαυτες
 AGAMEMNO. 215 δ'] θ' 297 πεδίον'] πεδίον 963 et alibi εὐξάμη] ηὐξάμη
 1115 τί γ'] τι 1147 περιβάλοντό] περιεβάλοντό
 CHOEPHOROE. 84 εὐθήμοντες] εὐθήμονες 301 προσπιέξει] πρὸς πιέξει

S O P H O C L E S

AIAX. 766 ὑφ' ἰκόμπως] ὑφ' ἰκόμπως
 ELECTRA. 461 ὑπούργησαν] ὑπούργησον 753 διφηλάται] διφρηλάται 1281 ὦ φίλαι ab
 hoc versu separanda
 OEDIPUS REX. 461 μ' delendum 1238 νῖψαι] νίψαι
 OEDIPUS COLONEUS. 45 ἔδρας] ἔδρας 902 ἐγῶ,] ἐγῶ 1160 θακήματι] θακήματι
 PHILOCTETES. 552 punctum in fine excidit

E U R I P I D E S

RHESUS. 240 Διαζίδα] Διαζίδα
 MEDEA. 479 θανάμιμον] θανάσιμον 845 ξυνεργους] ξυνεργούς Similiter Hippolyti v. 523. 676.
 ALCESTIS. 75 ἱρὸς] ἱρὸς 166 σύξευζον] σύξευζον
 SUPPLICES. 164 excidit comma post Ἀθηνῶν 697 τήν] μὴν
 TROADES. 68 τύχη] τύχης (ex Vaticano 909. et aliis MSS.) 157 Τρωάσιν ;] Τρωάσιν,
 ION. 601 φόβου] φόβου (quod etiam in codice Vaticano Palatino est) 1503 δεινὰ] δειναὶ
 1591 πόλις] πόλις·
 HELENA. 89 τάσδ'] τοῦσδ' 1010 ἡμῖν] ἡμῖν
 ANDROMACHA. 286 νῖψαν] νίψαν
 ELECTRA. 117 et 989 Τυνδαρέου] Τυνδάρεω 334 χεῖρος] χεῖρες
 HERCULES. 314 τούντεθεν] τούντεῦθεν
 BACCHAE. 104 ἀμβάλλονται] ἀμφιβάλλονται 990 δέ γέ τινος ἦ] δέ τινος ὄδ' ἦ
 1149 ἄπειμ' ;] ἄπειμ',
 ORESTES. 537 μὴ 'πίσανε] μὴ 'πίβαινε
 IPHIGENIA AULIDENSIS. 233 γυναικίαν] γυναικίον (cum Hermanno) 364 delendus,
 non mutata codicum scriptura ἔσει μάλιστά γε

A R I S T O P H A N E S

EQUITES. 1067 κυναλώπεκα] κυναλώπεκα
 NUBES. 390 ἐπάγει παπαππάξ] ἐπάγει παπαπαππάξ
 PAX. 615 ποῖνον] τοῖνον
 AVES. 49 κωρώνη] κορώνη 386 εἰνήνην] εἰρήνην 659 ἀριστίσον] ἀρίστισον 963 Νε-
 φελοκκυγίας] Νεφελοκκυγίας
 LYSISTRATA. 740 μᾶποδαίρης] μᾶποδείρης
 THESMOPHORIAZUSAE. 494 ἴνα,] ἴνα
 RANAE. 1274 Ἀτρέμιδος] Ἀρτέμιδος

F R A G M E N T A

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΑΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Αἰὸς τέξεται τὸν Ἑπαφόν. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινωθῆσεσθαι, εἰ μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Αἰί. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανῆς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεμβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅπως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Κανκάσιον ὕψος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Κανκάσῳ φησὶ δεδῆσθαι τὸν Προμηθεά, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεσι συμβαλεῖν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Αἰὸς κεκλοφότης τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἀνθρώποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Κανκάσιον ὕψος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσωσιν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὀκεανίδαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπειθῶν πρὸς τὸν Αἰᾶ δεήσῃ καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλύσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθεά. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔβῃ, τὸ τοῦ Αἰὸς εἶδος ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὀκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τίς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Αἰὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Αἰὸς τέξεται τὸν Ἑπαφόν. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Αἰὸς, ὡς ἐκπεσέεται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάβησιμα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Αἰὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι τῷ Αἰί εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντῆ καταραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Κανκάσιον ὕψος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρόν ἤκομεν πέδον,
 Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβρατον εἰς ἐρημίαν.
 Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χορῆ μέλειν ἐπιστολὰς
 ἕς σοι πατὴρ ἐφέιτο, τόνδε πρὸς πέτραις
 5 ὑψηλοκρήμους τὸν λεωγρόν ὀχμαῖσι
 ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήτοις πέδαις.
 τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχρου πυρὸς σέλας,
 θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν· τοῖσδὲ τοι
 ἁμαρτίας σφέ δει θεοῖς δοῦναι δίξην,
 10 ὡς ἂν διδαχθῆ τὴν Διὸς τυραννίδα
 στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολῆ Διὸς
 ἔχει τέλος δὴ κοῦδὲν ἐμποδῶν εἶν·
 ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θέν
 15 δῆσαι βίᾳ γάραγγι πρὸς δυσχειμέρω.
 πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδὲ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
 ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ.
 τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμήτια παῖ,
 ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
 20 προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
 ἔν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφήν βροτῶν
 ὄψει, σταθευτός δ' ἠλίου φοῖβη φλογί
 χροῖᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 ἢ ποιικιλείμων νύξ ἀποζούψει φάος·
 25 πάγην δ' ἔφωαν ἠλιος σκεδᾶ πάλιν·
 αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
 τρύσει σ'· ὁ λοφῆσων γὰρ οὐ πέφυκε πω.
 τοιαῦτ' ἀλήρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑπολήθσωον χόλον
 30 βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίξης.
 ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
 ὀρθοσιτάδην, ἄπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὀδυρομῶς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαράιτητοι φρένες·
 35 ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικιτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἐχθιστον οὐ σιτηγῆς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἢ δ' οὐμίλα.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 40 ξύμμημ', ἀνηκουστέιν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
 οἶόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 αἰεὶ γε δὴ νηλῆς σὺ καὶ θράσους πλέως.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνηῖσθαι σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελούνια μὴ πόνοι μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

45 ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 τί νιν σιτηγῆς; πόνον γὰρ ὡς ἀπλῆ λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 ξημίας τις αὐτὴν ἄλλος ὦφελεν λαχεῖν.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 ἅπαντ' ἐπράχθη πλήν θεοῖσι χοιρανεῖν.
 50 ἑλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλήν Διὸς.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 ἔγνωκα τοῖσδε κοῦδὲν ἀντιπεῖν ἔχω.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 οὔζουν λειψίζει δεσμῶ τῷδε περιβαλεῖν,
 ὡς μὴ σ' ἑλινόνοια προσδεοχθῆ πατὴρ;
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 καὶ δὴ πρόχειρα ψάλλια δέροισθαι πάρα.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 55 λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγγρατεῖ σθένει
 ῥαισιτῆρι θεῖνε, πασσάλειε πρὸς πέτραις.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 περαίνεται δὴ κοῦ ματῆ τοῦργον τόδε.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 ἄρασσε μᾶλλον, σφέγγε, μηδαμῆ χάλα.
 δεινὸς γὰρ εὔρειν κατ' ἀμηγάνων πόρους.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 60 ἄραρεν ἦδε γ' ὀλένη δυσσευλίτως.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
 μᾶθη σοφιστῆς ὧν Διὸς ρωθέσθερος.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 πλήν τοῦδ' ἂν οὐδέεις ἐνδέκως μέμψαιτό μοι.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 ἀδαμαντίνου νῦν σιτηγῆς ἀνθάδη γνάθον
 65 στέργων διαμπαξ πασσάλειν ξερωμένως.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερ στένω πόνων.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
 στένεις; ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς ποιεῖ.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 ὀρῆς θέαμα δυσθέατον ὕμμασιν.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 70 ὀρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλει.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 δορᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγχελέει ἄγαν.
 ΚΡΑΤΟΣ.
 ἢ μὴν κελεύσω κάπιθούξω γε πρὸς.
 ζῶρει κάτω, σκέλη δὲ κίρωσσον βίᾳ.
 ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 75 καὶ δὴ πέπραται τοῦργον οὐ μαζορῶ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.
ὡς οὐλιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρῦς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφή γλώσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζον, τὴν δ' ἐμὴν ἀνδραδίαν
80 ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ πῖπλησέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείζομεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστῶ ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συχλῶν ἐρμηέροισι προσίτιθε. τί σοι
οἶός τε θνητοῖ τῶνδ' ἐπανιλήσια πόνον;

85 ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεῖα
καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σε δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποιαμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων

90 ἀνθριθμον γέλασμα, παμμήτιός τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου κελῶ·
ἴδεσθ' ἐμὸν οἶα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.

δέρχθηθ' οἶκας αἰκίαισιν
διακναϊόμενος τὸν μυριετῆ

95 χρόνον ἀθλεύσω.

τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἔξευθ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.

φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα σιενάχω, πῆ ποτε μόχθων

100 χορῆ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

καίτοι τί φημί; πάντα προὔξειπισταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἤξει. τὴν περρωμένην δὲ χορῆ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥῆστα, γιννώσκονθ' ὅτι

105 τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδῆριτον σθένος.

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἶόν τέ μοι τάσδ' ἔσσι. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαί τάλας·
ναοθηκοπλήρωτον δὲ θηροῦμαι πυρὸς

110 πηγῆν βλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.

τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνα,
ὑπαιθροῖς δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὦν.
ἤ ἄ, ἔα ἔα.

115 τίς ἀχῶ, τίς ὀδυρὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς,
θεόστυτος, ἣ βρότειος, ἣ κεκραμένη,

ἴκετο τερομόιον ἐπὶ πάγον
πόνον ἐμῶν θεορὸς, ἣ τί δὴ θέλων;

120 τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δὲ ἀπεγθέλας ἐλθόνθ' ὀπόσοι

τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεύσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.

φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὐ κινάνησμα κλύω
125 πέλας οἰωνῶν; αἰθῆρ δ' ἔλαφραῖς

πτερόγων ἠπιαῖς ὑποσυρῆζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέροπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φίλια γὰρ ἦδε τάξεις πτερόγων

Φοαῖς ἀμίλλαις προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας

130 μόγεις παρειπούσα φρένας.

κραιπνοφόροι δέ μ' ἐπεμψαν αὔραι·

κιτύπου γὰρ ἀχῶ χάλυβος

διῆξεν ἄντρων μυχόν, ἐκ δ' ἐπληξέ μου τὰν
θεμερῶπιον αἰδῶ·

135 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχω πτερωτῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ,

τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,

τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου

χθόν' ἀκοιμήτῳ ἑύμυται παιδὲς

140 πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθηθ', ἔσίδεσθ'

ὄψ' δεσμῶ προσπορπίτους

τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροισ

φρουρᾶν ἄζηλον ὀχῆσω.

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερά δ' ἐμοῖσιν ὄσοις
ὀμίχλα

145 προσῆξε πλήρης δακρῶν, σὸν δέμας εἰσιδούσα
πέτραις προσουανόμενον

ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·

νέοι γὰρ οἰακονόμοι

150 κρατοῦσ' Ὀλύμπου· νεομοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς
ἀθέτως κρατύνει,

τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν νεόθεν ἔλθοι

τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον

Τάριταρον ἦεν,

155 δερμοῖς ἀλύτοις ἀγροῖς πελάσας,

ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος

τοῖσδ' ἐπεγῆθει.

νῦν δ' αἰθέριον κίνυμι ὁ τάλας

ἐχθροῖς ἐπιχάρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὦδε τλησιζάρδιος

160 θεῶν, ὅτῳ τὰδ' ἐπιχαρῆ;

τίς οὐ ξυνασχαλῆ κακοῖς

τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἰε

τιθέμενος ἀγναμπτον νόον,

δάμνεται οὐρανίαν

165 γένναν· οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ, ἣ
παλάμη τινὶ

τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατερᾶϊς

ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου,

χορεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,

170 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου

σκηπτηρον τιμάς τ' ἀποσυλάται.

καὶ μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς

ἐπειοιδᾶσιν

θέλξει, στερεῆς τ' οὔποι ἀπειλᾶς

175 πηξῆς τοδ' ἐγὼ καταμηνύσω,

πρὶν ἂν ἐξ ἀγρότων δεσμῶν χαλάσῃ,

ποινᾶς τε τίειν

τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

128 — 135. = 144 — 151.

159 — 166. = 178 — 185.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς,
 180 ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς.
 ξυᾶς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
 δέδια γὰρ ἄμφι σοῖς τύχαις,
 πᾶ ποτε τῶνδε πόνον
 χρῆ σε τέρμα κέλσαντ' ἔσιδεῖν. ἀκίχνητα γὰρ
 ἦθεα καὶ κέαρ
 185 ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
 τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς· ἀλλ' ἔπιπας
 μαλακογνώμων
 ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη φαισθῆ·
 190 τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργῆν
 εἰς ἄρθμον ξμοὶ καὶ φιλόγητα
 σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἦξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
 ποῖν λαβῶν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμαι,
 195 οὕτως αἰτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
 δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 ἀλγεῖνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἔστιν τάδε,
 ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆ δὲ δύσποτμα.
 ἔπει τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
 200 στάσις ἴ' ἐν ἀλλήλοισιν ἀροθύνεται,
 οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
 ὡς Ζεὺς ἀνάσσει δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπάλιν
 σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
 ἐνιαῦθ' ἐγὼ τὰ λῶσιτα βουλεύων πιθεῖν
 205 Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέσσα,
 οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 ἀιμάσσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
 ᾤοντ' ἀμοχθὴ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
 ἔμοι δὲ μήτηρ οὐχ ἕπαξ μόνον Θέμις
 210 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία,
 τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προδιθεσπίζει,
 ὡς οὐ κατ' ἰσχὴν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
 χρεῖν, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἔμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένους
 215 οὐκ ἤξλωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεσιῶτων τότε
 ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
 ἐξόνθ' ἐξόντι Ζητὴν συμπαραστατεῖν.
 ξυᾶς δὲ βουλαῖς Ταρτίφου μελαμβραθῆς
 220 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἔξ' ἐμοῦ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελιμένος
 κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
 ἔνεστι γὰρ πως τοῦτο τῆ τυραννίδι
 225 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 ὃ δ' οὐκ ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
 ὅπως τάχιστα τὸν παρθῶν ἔξει θρόνον
 καθῆξέτ', εὐθὺς δαίμονον νέμει γέρα
 230 ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν, ἀλλ' αἰσιώσας γένος

τὸ πᾶν ἐχορῆξεν ἄλλο φιλῦσαι νέον.
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ξμοῦ.
 235 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοῦς
 τοῦ μὴ διακρισθένειας εἰς Ἄιδου μολεῖν.
 τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κέμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγεῖναισιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
 θνητοῦς δ' ἐν οἴκῳ προθήμενος, τοῦτου τυχεῖν
 240 οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλὰ νηλεῶς
 ᾧδ' ἐροῦθμισμαί, Ζητὴν δυσκλεῆς θέα.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
 ὄστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
 μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 245 ἐχρηξον εἰσιδοῦσά τ' ἠγλύνηθην κέαρ.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 καὶ μὴν φίλοις ξεινὸς εἰσορᾶν ἐγὼ.
 ΧΟΡΟΣ.
 μή ποῦ τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 θνητοῦς γ' ἔπλευσα μὴ προσδερόσθαι μόρον.
 ΧΟΡΟΣ.
 τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φέρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

250 τυγλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴμισα.
 ΧΟΡΟΣ.
 μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 ἄψ' οὐ γὰρ πολλὰς ἐμαθήθονται τέχνας.
 ΧΟΡΟΣ.

255 τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάσασιν
 αἰκίζεται τὴν ζουδαμῆ χαλᾷ κακῶν,
 οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκειμένον;
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῆ.
 ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλλίς; οὐχ ὄρξῃς ὅτι
 260 ἤμαρτες; ὡς δ' ἤμαρτες οὐτ' ἔμοι λέγειν
 καθ' ἠθονῆν σοὶ ἴ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 μεθώμεν, ἄθλων δ' ἔκλυτον ζήτην τινά.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν ὄστις πημάτων ἔξω πόδα
 ἔχει παραινεῖν νοουθετεῖν τε τὸν κακῶς
 265 πρᾶσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἔπαυτ' ἠπιστάμην.
 ἐκὼν ἐκὼν ἤμαρτον, οὐκ ἀρηήσομαι·
 θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὐρόμων πόνουσ.
 οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ὠμόν τοιαῖσί με
 κατισγναεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδωροῖσι,
 270 τυχόντ' ἐρήμιου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
 καὶ μοι τὰ μὲν παρόντια μὴ δύρεσθ' ἄχθ,
 πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερούσας τύχας
 ἀκούσασθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πείθεσθ' μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 275 τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανομένη
 πρὸς ἄλλοι' ἄλλον πημονῆ προσίζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσας ἐπεθώψας

τοῦτο, Προμηθεῦ.

καὶ νῦν ἐλαφρῆ ποδὶ κραυπνόνσιον

280 θάκον προλιποῦσ',
αἰθέρα δ' ἄγνον πόρον οἰωνῶν
ὄκροέση χθονὶ τῆδε πελῶ.
τοὺς σοὺς δὲ πόρους
χρήσω διὰ παντὸς ἀκούσθαι.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

ἦχω δολιχῆς τέρμα κελεύθου

285 διαμειψόμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
τὸν περὺγωνῆ τόνδ' οἰωνόν
γνώμη στομίω ἀτερ εὐθύων.
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γὰρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὔτως

290 ἔσαναγκάζει,

χωρὶς τὲ γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ
μεῖζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσει δὲ τὰδ' ὡς ἐτιμῶ, οὐδὲ μάλιστα
χαριτογλωσσέειν ἐνι μοι· φέρει γὰρ

295 σήμαιν' ὅ τι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γὰρ ποι' ἔρεις ὡς Ὀκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαίωτερός σοι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρήμα; καὶ σὺ δὴ πόρων ξυμῶν
ἦχεις ἐπόπιης; πῶς εἰλέμησας, λιπὼν

300 ἐπὶ οὐρανὸν τε θεῦμα καὶ πειρηρεῖθ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀρῖξαι καὶ ξυνασχαλὼν κακοῖς;
δέξου θέαμα, τόνδε τὸν Αἰὸς φίλον,

305 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἷας ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

ὄρῳ, Προμηθεῦ, καὶ παραίνεσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῶσθαι, καίπερ ὄντι ποικίλῳ
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοστα τρόπους

310 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥέψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὴν ἀνωτέρω
θακῶν κλύει Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

315 ἀλλ', ὦ ταλαπῶρ', ἄς ἔχεις ὄργας ἄφες,
ζητεῖ δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαὶ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τάπιζερα γίγνεται.

320 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἰκεῖς κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὐκ οὖν ξυμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἔκτενεῖς, ὅρων ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπέθύνου κρατεῖ.

325 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνομαι τῶνδ' ἐκλύσαι πόρων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαρροστόμει.
ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων ὅτι
γλώσση ματαία ζημία προστιρέβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

330 ζηλῶ σ' ὀθούνεζ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μεισθῶν καὶ τετολημῶς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδὲ σοι μεληράτω.

πάντως γὰρ οὐ πέσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθῆς.
πάπταινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημιανθῆς ὁδῶ.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

335 πολλῶν γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφρυσ
ἢ σαυτὸν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀνισπιάσης.
αἰχῶ γὰρ αἰχῶ τῆνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Ἄρ', ὥστε τῶνδ' ἐκλύσαι πόρων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

340 τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῆ λήσω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἠλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνοι· μάλιστα γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ ποιήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὸν ἔχων·

345 ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὔνεκα
θέλωμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἀτλαντιος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς

350 ὅμοιον ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκυλον.

τὸν γηγενῆ τε Κίλικιαν οἰκήτορα
ἄντρον ἰδὼν ὄκτειρα, δάιον τέρας,
ἐκατογχιόρρον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θούρον, πᾶσιν ὃς ἀνέστη θεοῖς,

355 σμερδαῖσι γαμψηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Αἰὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βία·
ἀλλ' ἤλθον αὐτῷ Ζηρὸς ἀγροπνον βέλος,
καταβιβάτης κεραυνὸς ἐκπέρσων φλόγα,

360 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηλόρων
κομπασμάτων, φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπέει
ἐρεφιαλῶθῃ καῖξεβροτιθήθῃ σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας
κεῖται σιενωπὸν πλησίον θαλασσοῦ

365 ἰποῦμενος ῥέλασιν Αἰτναίας ὑπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄρχαις ἤμενος μυδροτυπέει
Ἴφρισιος, ἐνθεν ἐκραγῆσονται ποτε
ποταμοὶ πρὸς δάπτοντες ἀρχαῖς γνάθοις
τῆς καλλιάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·

370 τοῖονδε Τυφῶς ἐξαναῖσσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνίου ζάλης,
καίπερ κεραυνῶ Ζηρὸς ἠνθηρακωμένος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοὶ διδασκάλου
χρήξεις· σαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·

375 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀνιλήσω τύχην,
ἐς τ' ἂν Αἰὸς φρόνημα λοφίση χόλου.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

οὐκ οὖν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις ὅτι
ὄργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐὰν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
380 καὶ μὴ σφραγίσσῃ θυμὸν ἰσχυραῖν βίαν.

Ω ΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὄργῆς ἐνοῦσαν ζημίαν; διδάσκει με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν κορυφόνον τ' εἰρήθειαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

385 ξα με τήνδε τήν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δοκῆσει ταμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶνον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γὰρ σε θεῖνος οὐμός εἰς ἔχθραν βίλη.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

390 τοῦτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἐχθροῦν κέρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα ροῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὀρωμένω μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

395 τετρασελῆς οἰανός· ἄσμενος δὲ τῶν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τὰς οὐλομένας τίχας, Προμηθεῦ,

400 δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὕσων ῥαδινῶν ἄεος
παρεῖαν

νοτοῖς ἔτεγγε παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ τάδε
Ζεὺς

ἰδίους νόμοις κρατῶντων ὑπερήφανον θεοῖσι

405 τοῖσι πάρος δεικνυσιν αἰχμᾶν.

πρόπασα δ' ἦδη στονὸν λέλαζε χώρα,

μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ στένουσι τὴν σᾶν

410 ξυνομαιμόνων τε τιμᾶν, ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνῆς
Ἀσίας ἔδος νέμονται, μεγαλοστόνοισι σοῖσι

πῆμασι συγκαίμουνται θνητοῖ·

415 Κολχίδος τε γᾶς ἔνοιχοι

παρθένου, μάχας ἄρπαστοι,

καὶ Σκυθῆς θυλιος, οἱ γᾶς

ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶνιν ἔχουσι λίμαν,

420 Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,

ὑψιζορημὸν θ' οἱ πόλισμα

Κανκᾶσου πέλις νέμονται,

δαίος στρατός, ὄξυπρόφοισι βρέμων ἐν αἰχμᾶς.

425 μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις

δαμέντ' ἀκαμαντοδέοις Τιτῆνα λῦμας

εἰσιδόμαν θεὸν Ἄϊλαν,

ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος κραταῖων

430 οὐράνιον τε πόλον νότοισι ὑποστεγγάζει.

βοῆ δὲ πόνοις κλύδον

ξυμπιπνῶν, στένει βυθός,

κελιανός Ἄϊδος δ' ὑποβρέμει μυθὸς γᾶς.

435 παγαῖ θ' ἀγροῦτων ποιαιῶν στένουσιν ἄλγος
οἰκτρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' ἀνδραδίε

σιγᾶν με· συγνοῖα δὲ δάπτουμαι κέρ,

ὄρων ἑμειντὸν ὧδε προσσελούμενον.

καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τοῦτοισι γέρα

397 — 405. = 406 — 414.

415 — 419. = 420 — 424.

440 τίς ἄλλος ἢ γῶ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδιύεισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βοτοῖς δὲ πῆματα
ἀκούσαθ', ὡς σαφῆς νηπίους ὄντας τὸ πρῶν
ἔννοος ἔθηκα καὶ φρονοῦν ἐπηβόλους.

445 λέξω δὲ, μέμψην οὐτὴν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγοῦμενος·
οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον

450 ἔφρονον εἰκῆ πάντα, κοῦτε πλινθυσθεῖς
δόμους προσελεύους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατάρχευες δ' ἔβαιον ὡστὶ ἀήσυροι
μύριμκες ἄνθρωπον ἐν μυχοῖς ἀνηλίους.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χεῖματος τέμμαρ

455 οὐτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμων
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερο γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔς τε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀοιθμῶν ἔσχορον σοφισμῶν

460 ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμῶν τε συνθέσεις,
μνημῆν θ' ἀπάντων μοισομητῶν ἐργατῖν.
κᾶξενεθα πρῶτος ἐν ξυγοῖσι νῶδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασάν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημῶν

465 γένοιενθ', ὑφ' ἄρματ' ἠγάγον φιλητίους
ἵππους, ἀγᾶλμα τῆς ὑπεροχούτου χλιδῆς.
θαλασσοπλευγία δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λιτόπτερ' εὔρε ναυτίλων ὀχηματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἔξερων τάλας

470 βοροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὄτω
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέπονθας αἰκῆς πῆμ', ἀποσφαλῆς φρονοῶν
πλανῆ, κακὸς δ' ἱατρός ὡς τις ἐς νόσον
πεσῶν ἀδυμεις καὶ σεαντὸν οὐκ ἔχεις

475 εὐρεῖν ὁποῖοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὔτε βοώσιμον,

480 οὐ χριστόν, οὔτε πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρεῖε κατεπέλλοντο, πρῶν ἐγὼ σφίσι
ἔδειξα χάσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.

τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοιχίσι,
485 κᾶκροντα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἂ χροῆ
ὑπᾶρ γενέσθαι, κληθόντας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γεμψονήχων τε πτήσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἰνῆς τε δεξιοὶ γῦσιν

490 εὐωνόμους τε, καὶ δίαταιν ἥρινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίτες
ἔχθηται τε καὶ στέργηθη καὶ συνεδρεῖται·
σπλάγγων τε λειότηια, καὶ χοροῖαν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἠδονῆν,
495 γολῆς λοβοῦ τε ποικίλην ἐμμορφαίαν,
κτίση τε κόλα συγκαλυπτά· καὶ μακρῶν
ὄσφιν πυρώσας δυστέμματον εἰς τέχνην

ᾠδωσα θνητούς· καὶ φροζωπὰ σήματα
ἐξομιμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐλόγοεμα.

500 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνευθε δὲ χθονός
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φῆσειεν ἂν πάροιδεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλυσοῖα θέλων.

505 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχνη βροτοῖσιν ἐκ Προμηθεώς.
ΧΟΡΟΣ.

μὴ νυν βροτοὺς μὲν ὠφείλει καιροῦ πέρα,
σαντοῦ δ' ἀκῆδει δυστυχούντος· ὡς ἐγὼ
εὐέλπεις εἰμι τῶνδ' ἄρ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

510 λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Λιός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρᾷ πῶ τελεσφόρος
κράναι πέπωται, μυρίαὶ δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεῖς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενέστερα μακροῦ.

ΧΟΡΟΣ.

515 τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οὐλοσοφόρος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρα Ζεὺς ἔστιν ἀσθενέστερος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐχ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπωται Ζητὴν πλὴν αἰε κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

520 τοῦτ' οὐκ ἔτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λιπάρεαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ ποῦ τι σεμνόν ἔστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλου λόγου μένησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

καρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ἔσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ

525 δεσμοὺς αἰεταῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' αἶμα ὃ πάντα νέμων

θεῖτ' ἐμᾶ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

530 μηδ' ἐλινύσαμεν θεοὺς ὅστας θοίναις ποινισ-
σομένα

βουφόνοις, παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον
πόρον,

μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·

ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένει

535 καὶ μή ποτ' ἐκτακέη.

ἠδὲ τι θαρσαλέαις

τὸν μακρὸν τέινειν βλον ἐλιπίσι, φραναῖς

540 θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δὲ
σε δεροζομένη

μυρίαὶ μόχθοις διακναϊόμενον ***.

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων

ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει

θανατοῦς ἔγγιν, Προμηθεῦ.

545 φέρ' ὅπως ἔχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ, ποῦ
τίς ἀλλά;

526 — 535. — 536 — 544.

545 — 552. — 553 — 560.

τίς ἐφαιμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκισιν,

ἰσόνειρον, ἔ τὸ φωτῶν

550 ἀλαόν *** γένος ἐμπεποδισμένον;

οὔποτε τὰν Λιός ἀρμονίαν θνατῶν παρεξίασαι
βουλαί.

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς τύχας, Προ-
μηθεῦ.

555 τὸ διαμφίδιον δὲ μοι μέλος προσέπτα

τόδ' ἐκεῖνό μ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ

καὶ λέχος σὸν ἕμεναίουν

ἰδοταὶ γάμων, ὅτε τὰν ὀμοπάτριον

560 ἔδνοις ἄγαγες Ἑσιόταν πιδῶν δάμαρτα κοινό-
λεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν

τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν

χειμαζόμενον;

τίνος ἀμπλακίης ποινᾶς ὀλέξει;

σήμηνον ὅπη

565 γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημα.

ἂ ἄ, ἔα ἔα·

χρεῖ τις αὐ με τὰν τάλαιναν οἰστρος,

εἰδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ δᾶ,

τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.

570 ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,

ὄν οὐδὲ καταθρόντα γαῖα κεῦθει.

ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν

ἔξ ἐνέρωιν περῶν κνηγετεῖ,

πλανᾶ τε νῆσθιν ἀνά τὰν παραλλαν ψάμμον.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ

575 ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰὼ, πόποι,

ποῖ, πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.

τί ποτὲ μ', ὦ Κρόνιε

παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέξευξας εὐ-

ρώων ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν,

580 ἔ ξ, οἰστρογλάτῳ δὲ δέματι δειλαίαν

παράκοπον ὧδε τείρεις;

πυρὶ με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ

ποντίοις δάκεσι δὸς βορᾶν,

μηδὲ μοι φθονήσης

εὐγμάτων, ἀναξ.

585 ἄδην με πολὺπλανοὶ πλάναι

γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μεθεῖν ὅπη

πημονὰς ἐλύξω.

κλίεις φθέγμα τὰς βούκερω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης

590 τῆς Ἰναχέης; ἢ Λιός θάλλπει κέου

ἔρωι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήχεις δρόμους

Ἰραε στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομα ἀντίεις,

εἰπέ μοι τῆ μογεραῖ τίς ὦν, τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,

595 τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς,

θεόστυτον τε νόσον

ἠνώμασας, ἢ μεραίνει με χοί-

ουσα κέντροισι φοιταλέοισιν.

600 ἔ ξ. σκισημάτων δὲ νῆσισιν αἰκίας

574 — 588. — 593 — 608.

λαβρόστυος ἦλθον, Ἦρας
ἐπιχότοισι μῆδεσι διαμείσθαι. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες οἶ, ἔ ε,
οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλὰ μοι τορῶς

605 τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δειξόν, εἴπερ οἶσθα.
θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάτων παρθένω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήσεις μαθεῖν,
610 οὐκ ἐμπλέκων ἀντίματι, ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
ὡσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἶγεν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτιῆρ' ὄρεῖς Προμηθέα.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

615 ἀρμοὶ πέπαυμαι τοὺς ξιμοὺς θρηγῶν πόνουσ.
ΙΩ.

οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεάν ξιμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηρον ὅστις ἐν φάρμαγι σ' ὤχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.

ΙΩ.

620 ποιῶς δὲ ποίῳν ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρὸς γε τούτοις τέρατα τῆς ξιμῆς πλάνης
δειξόν τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

625 μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδὲ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδεὶς, σῶς δ' ὀκνῶ θραῖσαι φρένας.

ΙΩ.

μὴ μου προζήδου μᾶσσον ὡς ξιμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

630 ἐπεὶ προθυμεῖ, χρῆ λέγειν· ἀκούε δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

μήπω γε· μοῖραν δ' ἠδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρώτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγομένης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδραχθῆτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

635 σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργήσῃ χάριν,
ἔλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρὸς.
ὡς ἀποκλαῦσαι ἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅλη μέλλει τις ὀσσεσθαι δίκην
παιρῖς τῶν κλυόντων, ἄξιαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ.

640 οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσῃαι με χρῆ,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήσετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
θεόστυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφηῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπιπτο.

645 αἰεὶ γὰρ ὄφεις ἔννεγοι πολεούμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ξιμοὺς παρηγόρου
λεόισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
τί παρθενεῦει δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει

650 πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ ξυνάρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολαιτίσης λέγος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς Λέρνης βαθύν
λειμῶνα, ποιμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ δῖον ὅμμα λοφῆσῃ πόθου.

655 τοιοῦσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσι
ξυνεχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
ἔτιην γεγωνεῖν νυκτίροισι' ὀνειράται.
ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Λωδῶνης πυκνὸς
θεοπρόπους ἕαλλεν, ὡς μάθοι τί χρῆ

660 δρωῖν' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἦγον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμοις
χρησμοὺς ἀσημοὺς δυσκόλιως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη

665 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ξιμῆ,
ἄφροντα ἀλασθῆσαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
κεῖ μὴ θέλοι, πυρῶπὸν ἐκ Λιδὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὅς πᾶν ἐξαιτίσῃαι γένος.
τοιοῦσδε πεισθεῖς Λοξῶτου μαντεύμασιν,

670 ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωματίων
ἀκούσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηγάγαξέ νιν
Λιδὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθύς δὲ μορφή καὶ φρένες διάτροφοι
ἦσαν, κερᾶσις δ', ὡς ὄρατ', ὀξυστόμῳ

675 μύωπι χρυσθεῖσ' ἔμμανεῖ σκιρτήματι
ἦσσαν πρὸς εὐπορίαν τε Κερχενίας ὄρεος
Λέρνης ἄκρον τε· βουκόλος δὲ γηγενῆς
ἄκρατος ὄργην Ἄργος ὠμώρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ξιμοὺς κατὰ στίβους.

680 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπειτέρησεν. οἰσιρόπληξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντι· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνον, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκίσαις

685 ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
ἀσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα, ἄπεχε, γεῦ·

οὐποῖ οὐποῖ ἠύχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους

690 ἐς ἀκοῶν ἐμᾶν,
οὐδ' ὠδὲ δυσθέατα καὶ δύσοισια
πήματα, λύματα, δειμῆαι ἀμφοῖς
κέντρον ψύχην ψυχὰν ἐμᾶν·
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,

695 πέφριξ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰούσ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸ γε στενάξεις καὶ γόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔς τ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ἐξδίδασθε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξειπείσασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 700 τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήξτε
τὸν ἄμφ' ἐαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθῃ
τλήναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
- 705 σὺ δ', Ἰνάχμιον σπέρμα, τοὺς ἔμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
σιρῆψασα σαυτὴν στεῖθ' ἀνηρότους γύας·
Σκόθας δ' ἀφίξει νομάδες, οἳ πλεετὰς στέγας
- 710 πεδάροισι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρητημένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλισιόνους πόδας
χοίμπουσα χαλκίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροείκτονες
- 715 οἰκοῦσι Χάλυβες, οὐς φυλάξασθαι σε χρὴ·
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
ἤξεις δ' Ὑβριστην ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὄν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὐβάτος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρων
- 720 ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσῆ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογαίτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι χέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἔξει στυγάνορ', αἱ Θεμισκυράν ποτε
- 725 κατοικοῖουσιν ἄμφι Θερωδῶνθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σελμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητροῖα νεῶν·
αὐταὶ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
- 730 Κιμμερικὸν ἤξεις, ὃν Θρασοπλάγχθως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
- 735 ἠπειρον ἤξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πᾶνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς
χορήξων μιγῆναι τάσδ' ἐπέροτρην πλένας.
πιζροῦ δ' ἐκρῶσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
- 740 μνηστήρος. οὐδὲ γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ἔν προουμιόις.

ΙΩ.

ἰὼ μοὶ μοι, ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' αὖ κέκραγες κένταυροχθίζε· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυρδάνῃ κακὰ;

ΧΟΡΟΣ.

- 745 ἢ γὰρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ξερεῖς;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
δυσχείμερόν γε πέλαιος ἀηχῆς δύης.
ΙΩ.
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔροισθ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρως,
ὅπως πέθῃ σήρησας τῶν πάντων πόνων
- 750 ἀπῆλλάγῃ; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- ἢ δυσπειτῶς ἂν τοὺς ἔμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ·
- 755 νῦν δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ΙΩ.
ἢ γὰρ ποί' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορᾶν.
ΙΩ.
πῶς δ' οὐκ ἂν, ἦτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
760 ὡς τοῖνον ὄντων τῶνδ' εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα.
ΙΩ.
πρὸς τοῦ τύραννα σκιήπτρα συληθήσεται;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ ξενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ.
ποιῶ τροφή; σήμερον, εἰ μὴ τις βλάβῃ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποί' ἀσχαλῆ.
ΙΩ.
765 θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδάσθαι τάδε.
ΙΩ.
ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ἢ τέξεται γε παιῖδα φέριερον πατρός.
ΙΩ.
οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
770 οὐ δῆτα, πρὶν ἐργῶν' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς.
ΙΩ.
τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διὸς;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐχθρόνων εἶναι χρεῶν.
ΙΩ.
πῶς εἶπας; ἢ ἴμυς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
τρίτος γε γένναν πρὸς δέξ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ.
775 ἦδ' οὐκ ἔτ' ἐδξύμβλητος ἢ χρησιμῶδία.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζῆτε πόνους.
ΙΩ.
μὴ μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
δυοῖν λόγοις σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ΙΩ.
ποῖον πρόδειξον αἴρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
780 δίδωμι· ἐλοῦ γὰρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοὶ
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμεῖ.
ΧΟΡΟΣ.
τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
- 785 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔπει προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
 τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε.
 σοὶ πρῶτον, Ἴοϊ, πολύδορον πλάνην φράσω,
 ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοισιν δέλτοις φρενῶν.
790 ὅταν περάσῃς ἡέθρον ἠπειρῶν ὄρον,
 πρὸς ἀπὸλας φλοῶπις ἠλιουστίβεις * * *
 πόντιον περῶσα φλοῶσπον, ἔς τ' ἂν ἐξίκη
 πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθῆνης, ἵνα
 αἰ Φορκίδες ναῖουσι θηραϊὰ κόρηι
795 τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὅμι' ἐκτιμῆναι,
 μονόδοτες, ἄς οὐθ' ἥλιος προσδέρχεται
 ἀκτίσιν οὐθ' ἡ νύκτερος μῆνη καίτε.
 πέλας οὐθ' ἀδελφῶν τῶνδε τρεῖς κατέπτεροι,
 δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοσιτυγεῖς,
800 ἄς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
 τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φροῦριον λέγω.
 ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
 ὄξυστόμους γὰρ Ζητὸς ἀγραγεῖς κύνες
 γρῦπα κύνες φύλαξαι, τὸν τε μουνῶπα σιρατῶν
805 Ἀριμασπὸν ἱπποζάμον', οἱ χρυσόοριον
 οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλουτόνος πόρου·
 τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
 ἤξεις κελαιῶν φύλον, οἱ πρὸς ἡλίου
 ναῖουσι πηγαῖς, ἐνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
810 τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη
 καταβασμὸν, ἐνθα Βυβλίνων ὄρων ἀπο
 ἴσηι σεπτὸν Νεῖλος ἔυποτον ἕως.
 οὗτός σ' ὀδώσει τὴν τριγώνων ἐς χθόνα
 Νειλωτῶν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
815 Ἴοϊ, πέπρωται σοὶ τε καὶ τέκνοις κτίσσει.
 τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλὸν τε καὶ δυσσύρετον,
 ἐπαπαδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω ἀπέρεσι μοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρεμμένον
820 ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
 λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἰρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
 δὸς ἦντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρεμ' ἀκίχοεν.
 ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσά μου,
825 ἂ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐμμεμόγησεν φράσω,
 τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δὸς μύθων ἐμῶν.
 ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
 πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρεμα σῶν πλανημάτων.
 ἔπει γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσᾶ δάπεδα,
830 τὴν ἀπύνοτων τ' ἀμφὶ Λωδώνην, ἵνα
 μαντεῖα θωκὸς τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διὸς,
 τέρας τ' ἔπιστον, αἰ προσήγορον δρῶδες,
 ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικητῶς
 προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
835 μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι,
 ἐντεῦθεν ὀστρούσασα τὴν περακίαν
 κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Πέας,
 ἀρ' οὐ παλιμπλάγκτισσι χεμιάξει δρόμοις·
 χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
840 σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνος κεκλήσεται,
 τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς·
 σημειᾶ σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,

ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδε τ' ἔς κοινὸν φράσω,
845 ἔς ταυτὸν ἔλθῶν τῶν παλαιῶν λόγων ἔχουσ.
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
 Νεῖλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
 ἔπαρῶν ἀταρβῆ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.
850 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
 τέξεις κελαιῶν Ἐπαρῶν· ὃς καρπώσεται
 ὄσην πλατύροος Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκονταίαις
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἐκοῦσ' ἐλεύσεται
855 θηλύσπορος, φρέυνοσα συγγενῆ γάμον
 ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπισημασὶ φρένας,
 κίχοι πελειῶν οὐ μακρὰν λειψιμμένοι,
 ἦξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
 γάμους, φθόνον δὲ σωματῶν ἔξει θεός·
860 Πηλεσγία δὲ δέξεται θηλυκίον
 Ἄρει δεμῆτων νυκτιφουρήτη θράσει·
 γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἔκαστον αἰῶνος στερρεῖ,
 δέθηριον ἐν σφραγίσσι βάνησα ἕϊρος·
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθρῶς τοὺς ἐμούς ἐλθοι Κύπρις.
865 μίαν δὲ παίδων ἱμερος θέλξει τὸ μὴ
 κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυθῆσεται
 γνώμη· δυοῖν δὲ θάταρον βουλήσεται,
 κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μαιφίονος·
 αὐτὴ καὶ Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
870 μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
 σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 λύσει. τοῖονδε χρησιμὸν ἢ παλαιγενὲς·
 μήτηρ ξυοὶ διήλθε Τιτανὶς Θέμις·
875 ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
 εἰπεῖν, σὺ τ' οὐδὲν ἐμαυδοῦσα κεοδανεῖς.

ΙΩ.

ἐλεεῦ ἐλεεῦ, ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος
 καὶ φρενοπληγεῖς μανία θάλλουσ',
880 ὀστρου δ' ἄρδης χροίε μ' ἄπυρος·
 κραδία δὲ φόβῳ φρένε λακτιζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλβόδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
 πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
885 θολερὸν δὲ λόγοι παῖουσ' εἰκῆ
 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ σοφὸς ἢ σοφὸς ὃς
 πρῶτος ἐν γνώμῃ τὸδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσοι
 διεμυθολόγησεν,
890 ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῆ·
 καὶ μήτε τῶν πλοῦτῳ διαδρυπομένων
 μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
 ὄντα χερνήταν ἐραστεύσαι γάμων.
 μήποτε μήποτε μ', ὦ
895 * * * Μοῖραι λεχέων Διὸς εὐνάειραν ἰδοῖσθε
 πέλουσαν·
 μηδὲ πλαθεῖν γαμέτα τινὲ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
 εἰσορῶσ' Ἴουδς μέγα δαπτομέναν
900 δυσπλάνους Ἥρας ἀλατείας πόνων.
 887 — 893. = 894 — 900.

ἔμοι δ' ὅτι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος
 ἄφοβος, οὐ δέδια, μηδὲ κρείσσονων θεῶν
 ἔρως ἄφικτον ὄμμα προσδράκω με.
 ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
 905 πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γεινοίμαν.
 τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὄρω
 μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
 ἔστιαι ταπεινός, ὅον ἐξαριτύεται
 γάμον γαμῆιν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 910 θρόνων τ' αἴσιον ἐκβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρα
 Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπιπῶν ἠρᾶτο δηρῶν θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναται ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 915 ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶ τροφῷ. πρὸς ταῦτα νῦν
 θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστός, τινάσσων τ' ἐν χερσὶν πύρηνου βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκεῖται τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν αἰμίως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·

920 τοῖον παλαισίτην νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχότατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραινοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
 βροπιῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερόν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτιραν νόσον

925 τρίαίαν, ἀρχὴν τὴν Πουσιδῶνος, σκεδᾶ.
 παισίας δὲ τῆδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
 ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟΡΟΣ.

σύ θην ἂ χρῆσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

930 καὶ προσδοκᾶν χρῆ δεσπόσειν Ζητὸς τινά;
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδ' ἔγ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόρους.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβείς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ἂν φοβοίμην ἢ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔγ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

935 ὁ δ' οὖν ποιέτω· πάντα προσδοκητά μοι.
 ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκυνουῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπιε τὸν κρατοῦντ' αἰί.

ἔμοι δ' ἔλασσον Ζητὸς ἦ μηδὲν μέλει.

δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχύν χρόνον,

940 ὅπως θέλει· θαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,

τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·

πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πιζρῶς ὑπέροπικρον,

945 τὸν ἔξαμαρτῶντ' εἰς θεοῦς, ἐρημέροισ

πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτῃν λέγω·

πατήρ ἄνωγέ σ' οὔσινuas κομπεῖς γάμους

αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
 καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
 950 ἀλλ' αὐθ' ἕκαστ' ἐκτραξε· μηδέ μοι διπλᾶς
 ὁδοῦς, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὀρᾶς δ' ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιοῦτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
 ὁ μῦθος ἔστιν, ὡς θεῶν ὑληρέτου.

955 νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
 ναεῖν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 δισοῦς τυράννοισ ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανουῖντ' ἐπόψομαι
 αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ

960 ταρβεῖν ὑποπιήσειν τε τοὺς νέους θεοῦς;
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἔλλειπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἦνπερ ἤλθες ἐγρόναι πάλιν·
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν

965 ἐς τάσδε σαυτὸν πημονᾶς καθώρισμας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίσιω', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγὼ.
 κρείσσον γὰρ οἴμαι τῆδε λατρεύειν πέτρῃ
 ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

970 οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

χλιδᾶν ζοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ὦδε τοὺς ἐμούς ἐγὼ
 ἐχθροὺς ἴδοιμ'· καὶ σὸ δ' ἐν τοῖτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ καμὲ γὰρ τι θυμοφωαῖς ἐπαιτιᾶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

975 ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοῦς,
 ὅσοι παθόντες εὐ κακοῦσ' μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

κλύω σ' ἐγὼ μεμνητό' οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς σινυγείν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

980 ὦμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταιται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύ γ' οὕτω σωφρονεῖν ἐπίσταισαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ζοικας οὐδὲν ὧν χρῆζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

985 καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

ἐκερτόμησας δὴθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε καὶ τοῦδ' ἀνοῦστερος,

εἰ προσδοκᾷς ἔμοῦ τι πυνθεῖσθαι πάρα·
οὐκ ἔστιν αἴσιμα· οὐδὲ μηχανῆμ' ὄψω
990 προτιρέβεταιί με Ζεὺς γεγωνήσῃ τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῆ ἁεσμά λευαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρω δὲ νιγάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κνκῖα πάντα καὶ ταρασσέτω·
995 γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἔμ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὐ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

ὄρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρωγά φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ᾧπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάτιαι, τόλμησόν ποτε

1000 πρὸς τὰς παρούσας πημονάς τρωῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Αἰὸς
γνώμην φρονηθεῖς θηλύρους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα σιγγοῦμενον

1005 γυναικομίμοις ὑπιάσμασιν χερῶν
λύσαι με δεσμών τῶνδ' ἑμ' ἰπντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἔρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσει κέαρ
λιταῖς· δακῶν δὲ σιόμιον ὡς νεοζυγῆς

1010 πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἠνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρῦνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτῆ καθ' αὐτὴν οὐθενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἔαν μὴ τοῖς ξιμοῖς πεισθῆς λόγοις,

1015 οἶός σε χειμῶν καὶ κακῶν τριζυμία
ἔπεισ' ἄφικτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκροῖδα
φάραγγα βροντῆ καὶ κεραυνῆς φλογὶ
παιτῆρ σπαραξεί τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραῖα δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.

1020 μακρῶν δὲ μήκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἦξαις ἐς φάος· Αἰὸς δὲ τοι
πιτηνὸς κύνων δαιμονὸς αἰετὸς λάβρος
διαρταμήσει σῶματος μέγα ῥάκος,
ἄκλιτος ἔρπον δαιταλεὺς πανήμερος,

1025 κελαινόβροτον δ' ἦπαρ ἐκθονήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόξα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἄιδην κρεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταυτιάρου βάθη.

1030 πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
φρεσθηγοεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταιται στόμα
τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόνιζε, μὴδ' αὐθαδῖαν

1035 εὐβουλίας ἀμείνον' ἠγήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδῖαν
μεδέντι· ξερυνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πειθού· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἐξυμναρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1040 εἰδοῦ τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας

ὅδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἔπ' ἔμοι ῥιπέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφίγῃς βόστρυχος, αἰθῆρ δ'
1045 ἐρεθίζεσθω

βροντῆ σφακῆλω τ' ἀγρίων ἀνέμων·
χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίξαις
πνεῦμα κραδαίνοι,

κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοδίω
ξυγχώσειεν τῶν τ' οὐρανῶν

1050 ἄστρον διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥέψει δέμας
τοῦμὸν ἀνάγκης στεροαῖς δίναις·
πάντως ἐμὲ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

τοιᾶδε μέντοι τῶν φρεσπλήγιων

1055 βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκούσαι.
τί γὰρ ἔλλείπει μὴ παραπαίειν
ἢ τοῦδε τύχῃ; τί χαλεῖ μαριῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσίνας
ξυγκάμουσαι ταῖς τοῦδε τόπων

1060 μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θαῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύθημ' ἀτέραινον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλο τι φῶνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὃ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
1065 τοῦτό γε τιητὸν παρεστυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὃ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ξυμᾶθον,
κοὐκ ἔστι νόσος

1070 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μῦλλον.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἀγῶ προλέγω·
μηδὲ πρὸς αἴτης θηραθεῖσαι
μέμνησθε τύχην, μηδὲ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπροδοτον

1075 πῆμ' εἰσέβαλεν·
μὴ δῆτ', αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτιάς.

εἰδυῖται γὰρ κοὐκ ἐξαίφνης
οὐδὲ λαθραῖως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον αἴτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1080 καὶ μὴν ξεργῶ κοὐκ ἔτι μύθη
χθῶν σεσαύεται·

βρυχία δ' ἠχῶ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἔλιαιες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ἄπυρροι,

1085 στρόμβοι δὲ ζόνιν εἰλίσσουσι·
σιοιτῆ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
εἰς ἄλληλα
σιάσιν ἀντίλθουν ἀποδεικνύμενα·
ξυνητάρρακται δ' αἰθῆρ πόνιω.
τοιᾶδ' ἔπ' ἔμοι ῥιπὴ διόθεν

1090 τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθῆρ κοινῶν φάος εἰλίσσων,
ἔσορᾷς μ' ὡς ἐκδικα πάσχω.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὁ Λαῖος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ἣ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ οὐ τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναῖκος, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἴπποδαμείας, ὃ Λαῖος ἤρασεν, ἔρασθεις αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρονοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν τὸν Λαῖον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαῖος δι' ὃν εἰρηται τρόπον ἤπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο ἐρωτήσων εἰ δεοὶ τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίη.

λαβῶν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναίκι. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς συνῆλθε τῇ γυναίκι αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰλόνια

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φῦς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἥνικα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσεὺς κρῖκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὐρόντιες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντιες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἤξιωσε καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἔστι καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἧγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνοσ υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον ὅτι πρόκειται σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ κατέλειπεν ἀπελθεῖν εἰς Κορίνθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα· καὶ ἀπῆλθε τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαῖος, ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτήσων περὶ τοῦ πατρ' αὐτοῦ ἐπιτεθέντος παιδός, ἧγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαῖου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον· παραχώρησον ᾧ ἔξενε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπέσθη· πληγείς δὲ παρὰ τοῦ Λαῖου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ. ἓνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὑστερον εὔρε κακὸν αὐτοῖς ἐπιχείμενον μέγα, τὴν Σφιγγά· ἧτις αἰνύγματα ἔλεγε καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ κατήσθει. πρόκειται δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς Σφιγγὸς βραβεῖον ἢ τοῦ Λαῖου γυνῆ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰλούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἶνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον.

ἔφευρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφιγξ μαγεῖσα ἀνείλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνεΐην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἄντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένους υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρζαν, κατηγόραστο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερῖσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι τὸ ὅμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνηκασί δὲ ἵνα τοῦ ἐνὸς ἔξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύει, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνεΐης πρῶτος ὦν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε ἰφ' Ἐτεοκλείᾳ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνεΐης καὶ αὐθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ Ἄργου βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γάμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνηγήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δρᾶσασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργου στρατιὰν πλείστην ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφρονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἄργείων πολιορκουσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικῆσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνεΐους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἐπιτὰ στρατηγὸς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὐταὶ αἱ Θῆβαι ἐπιπέυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι ἑκατοντίαυλοι.

Προλογίζεται δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

Α Α Α Ω Σ.

Οἰδίπους μαθὼν ὡς ἀδέσμως συνῆν τῇ μητρὶ ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοῦτον μῖασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μὴ φέρον ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπιτωκότες ἐνταῦθα μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἐγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἐκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἔτε καὶ πρεσβύτερος ὦν Πολυνεΐους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνεΐης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγγειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνεΐης ἐλθὼν ἀπῆγει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκαταῖς ἐχομένου ταύτης. ὄθεν καὶ Πολυνεΐης ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἄδραστον θυγατέρα γήμιας πείθει τοῦτον συνάρασθαι οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συγγὴν στρατιὰν ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνεΐους ἐπιτὰ στρατηγοὶ, ἔβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἐπιτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκουῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνῆρθέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνεΐης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχῆσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀναιρουῦσιν ἀλλήλους. σημειῶσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἔνα τῶν ἐπιτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τῶν ἐπιτὰ Ἐτεοκλον ἀντὶ Ἄδραστον προσθεῖς.

Ε Π Τ Α Ε Π Ι Θ Η Β Α Σ .

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολίται, χρῆ λέγειν τὰ καίρια
 ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
 οἶακα νομῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνω.
 εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
 5 εἰ δ' αὖθ' ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
 Ἐτεοκλῆς ἂν εἰς πολλὸς κατὰ πόλιν
 ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροῖμοις πολυρρόθοις
 οἰμῶγμασίην θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηριος
 ἐπῶνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
 10 ὑμᾶς δὲ χρῆ νῦν, καὶ τὸν ἠλλείποντ' ἔτι
 ἤβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
 βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολλῶν,
 ὦραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρηπές,
 πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἔχρονάων·
 15 βομοῖσι, τιμᾶς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτε·
 τέκνοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλιότην τροφῶ·
 ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
 ἔπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄλον,
 ἐθρέψατ' οἰκιστήρας ἀσιδηφόρους
 20 πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χροῖος τόδε.
 καὶ νῦν μὲν ἔς τὸδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυρρηρομένους
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ,
 25 ἐν ὧσι νομῶν καὶ φρεσὶν, πρὸς δίχα,
 χρηστηρίους ὄρηθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
 νυκτιγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
 30 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυρρωμάτων
 ὀρμησθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
 πληροῦτε θωρακεία, κἀπὶ σέλμιοι
 πύργων σιάθῃτε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μέμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 35 ταρβεῖτ' ἄγων ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπιήρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματιᾶν ὀδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληρθῶ δόλω.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 Ἐτεοκλῆες, γέριστε Καδμείων ἄναξ,
 40 ἦκω σαφῆ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
 αὐτὸς κατόπις δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
 ἄνδρες γὰρ ἐπὶ θούρῳι λοχαγείαι,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
 καὶ διγγάνοντες χερσὶ ταυρέου φόνου,
 45 Ἄρη τ', Ἐνυὸς, καὶ φιλαίματον Φόβον
 ὠρκαμώτησαν ἢ πόλει κατασκαμῆς
 φέντες λαπάξαιν ἄστῃ Καδμείων βίᾳ,
 ἢ γῆν θανάτῃς τήνδε φρακάσειν φρόνῳ·
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους

50 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστειρον, δάκρυ
 λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 ἔπνει, λέοντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄνην χρορίζεται.
 55 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῃ λαχῶν
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἔκκοιτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάροπλος Ἀργείων στρατὸς
 60 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς
 χαίρειν σιαλαγμοῖς ἱπικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε ναὸς κενὸς οἰακοστρόφος
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίγαι πνοῆς
 Ἄρεος· βοᾶ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ·
 65 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκίστος λαβέ·
 κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 εἰδῶς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισοῦχοι θεοὶ,
 70 Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς,
 μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
 ἐκθαμνίσῃτε δηλώτοιν, Ἑλλάδος
 φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐρεσιτύους·
 ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 75 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθῆιν·
 γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὖ πράσομαι δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

Φρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχῃ,
 μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν,
 80 ῥεῖ πολλὸς ὄδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἄναυδος, σαφῆς, ἔτυμος ἄγγελος·
 ἔλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπὸς τ'
 ἐγχοίμπεται βοᾶ, ποτᾶται, βρέμει δ'
 85 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
 ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαὶ τ' ὀρόμερον
 καρὸν ἀλεύσατε.
 βοᾶ ὑπὲρ τειχέων
 90 ὁ λείκασις ὄρνυται λαὸς
 εὐτρεπῆς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
 τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεῶν;
 95 πότερα δῆτ' ἐγὼ ποιπιπέσω βροῆτῃ δαιμόνων;
 ἰὼ μάκαρες εὐεθροὶ, ἀκμαῖζι βροτέων
 ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
 100 ἀκούειτ' ἢ οὐκ ἀκούειτ' ἀσιπῶν κτύπον;
 πέπλων καὶ στεφάνων
 πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμυρὶ λίταν' ἔξομεν;
 κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐκ ἐνὸς δορός.

- 105 τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν
τεῖν γὰν;
ὦ χρυσοπλήγῃ δαΐμον, ἔπιδ' ἐπίδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλίαν ἔθου·
θεοὶ πολισσούχοι χθονός,
- 110 ἴτ' ἔτε πάντες,
ἴδετε παρθένων ἰκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὕπερ.
κῆμα γὰρ περὶ πόλιν
- 115 δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει προαῖς
Ἄρης δόρμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς.
πάντως ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.
- 120 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὄπλων·
διάδεται δέ τοι γενῶν ἱππέων
κινύρονται φόνον χαλινόι.
ἐπὶ δ' ἄγνηρος πρόποντες στρατοῦ
- 125 δορσοῖσι σάγαις πύλαις ἐβδόμῃσι
προσίστανται πάλῃ λαχόντες.
σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
130 ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὃ Φ' ἱππιος
ποτιομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῃ μαχανῇ Ποσειδῶν
ἐπίλυσιν φόβων ἐπίλυσιν δίδου.
- 135 σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπόνυμον
πόλιν φύλαξον, κήδεσάι τ' ἐνεργῶς.
- 140 καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖά σε θεοκλύτοις
ἀπούσσαι πελαζόμεσθα.
- 145 καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατιῶ δαΐφ, στόνων ἀυτῶς·
σύ τ' ὦ Λατογένεια κούρα,
τόξον εὖ πυκάζου,
- 150 Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
ὦ πότιν' Ἥρα·
ἔλακον ἀξόνων βοιδομένων χνόαι,
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
- 155 δορυνίεατος αἰθῆρ' ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ ἔ ἔ ἔ.
ἀκροβόλων δ' ἐπάλλεων λάθῃς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἀπολλόν,
- 160 κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
καὶ Διδῶθεν πολεμόχραντον ἀγρόν τέλος ἐν μάχαις.
σύ τε μάχαι' ἄνασσ' Ὀγκα πρὸ πόλεως
- 165 ἐπιτάπυλον ἔδος ἐπιρροῦν.
ἰὼ παναλκείς θεοὶ,
ἰὼ τέλειοι τέλειά τε γῆς
τάσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορσίπονον μὴ προδῶθ'
- 170 ἑτεροφώνῳ στρατιῶ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανθίκους
χειροτόνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες
- 175 λιτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν,
δεῖξάθ' ὡς φιλοπόλις,
μέλεσθ' ἔ ἑρῶν δημίων,

μελόμενοι δ' ἀρῆζατε·

- 180 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὄργιον
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- ὑμᾶς ἔρωτῶ, θρέμμαί' οὐκ ἀνασχετὰ,
ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατιῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρουμένη,
185 βρότη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αἰεὶν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κατοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἶην τῷ γυναικεῖῳ γένει.
κρατούσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλήτων θάρσος,
190 δειῖσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολιταῖς τάσδε διαδρόμους φρυγᾶς
θεῖσαι διερορήσασαι' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθοῦμεσθα.
195 τοιαῦτὰ τῶν γυναιξὶ συναίων ἔχοις.
κεὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνῆρ γυνή τε χῶ' τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος καὶ αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
λευσιτῆρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον.
200 μέλει γὰρ ἀνδρῶν, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τᾶξωθεν· ἔνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ ζωφῆ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ φίλον Οιδίππου τέκος, ἔδεις' ἀκού-
σασα τὸν ἀρματόκτυπον ὄτοβον ὄτοβον,
205 ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
ἐπικυῶν τ' αὐπνων πηδαλίων διὰ
στόμα πυργγενετῶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- τί οὖν; ὁ ναῦτης ἄρα μὴ 'ς προῦραν φρυγῶν
πρῶμνηθεν εὖρε μηχανὴν σωτηρίας,
210 νεῶς καμουῖσθς ποτιῶ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

- ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων προδρόμος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρότη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
οἷ' ὀλοῶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότε ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς,
215 πόλεος ἔν' ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὐχεσθε πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὖν θεοῦς
τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

- μήποτ' ἐμὸν καὶ' αἰῶνα λίποι θεῶν
220 ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπιδοίμι τάνδ'
ἄστυδρομουμένην πόλιν καὶ στρατεύμ'
ἀπτόμενον πυρὶ δαΐφ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- μή μοι θεοῦς καλοῦσα βουλευού κακῶς·
πειθαρχία γὰρ ἔστι τῆς εὐπραξίας
225 μήτηρ γυνὴ σωτήρος· ὦδ' ἔχει λόγος.
203 — 207. = 211 — 215.
219 — 222. = 226 — 229.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι θεοῖς δ' ἔτι ἰσχύς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον
κακὰ χυλεπᾶς δῦας ὑπερθ' ὁμιμάτων
κρημναμενᾶν νεφελεῖν ὄρθοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- 230 ἀνδρῶν τὰδ' ἔστι, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολέμιον περιωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

- 235 τίς τάδε νέμεις στυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμὰν γένος·
ἀλλ' ὡς πολιτίας μὴ κακοσπλάγγχους τιθῆς,
ἔκμηλος ἴσθι μὴδ' ἄγαν ὑπεροφουῖθ'.

ΧΟΡΟΣ.

- 240 ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
ταρσοσύνη γόβῃ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἔδος, ἐζόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντις ἢ τερωμένους
πύθῃσθε, κωκυτοῖσιν ἀραλλίζετε.
τούτῃ γὰρ Ἄρης βόσκειται γόνῃ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 245 καὶ μὴν ἀκούω γ' ἐπιπικῶν φραγαμμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κωκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
δέδοικ', ἀραγμῶς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- 250 οὐ σίγα; μὴδὲν τῶνδ' ἔρεῖς κατὰ πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυνητέλεια, μὴ προδοῖς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε;
ΧΟΡΟΣ.

θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς καμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 255 ὦ παγκρατέε Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὄπασσε γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρας ὦν ἀλφῶ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

παλινστομεῖς εὐθιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀνηχίει γὰρ γλῶσσαν ἀραπάζει γόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- 260 αἰτουμένη μοι κοῦρον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

233 — 235. = 239 — 241.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶ· σὸν ἄλλοις πέσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἀντ' ἐξείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.
265 καὶ πρὸς γε τοῦτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων,
εἶχον τὰ κρείσσω ξυμμίχους εἶναι θεοῦς·
κίμων ἀκούσασ' ἐνγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱδὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλλητικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

- 270 θάσος φίλοις, λύουσα πολέμιον γόβον.

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισοῦχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Ἀρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσημηνοῦ λέγω,
εὐξυνηχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,

- 275 μῆλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,
ταυροκτονούντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπύχουμαι
θήσειν τροπαῖα, πολέμιον δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δάων δουρὶ πλῆχθ' ἄγνοῖς δόμοις.
τοιαυτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνωσ θεοῖς,

- 280 μὴδ' ἐν ματαίοις κἀγοραῖς ποιγνύμασιν·
οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ γνῆγες τὸ μόρσιμον·
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ ἐμοὶ σὸν ἐβδόμῃ
ἀνιγρήτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἐπιταειχῆς ἐξόδους τάξω μολῶν,

- 285 πρὶν ἀγγέλους σπερχονοῦς τε καὶ ταχυροῦθους
λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χορείας ὑπο.

ΧΟΡΟΣ.

μέλει, γόβῃ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτορες δὲ καρδίαις
μέριμναι ζωηροῦσι τάρβος,

- 290 τὸν ἀμφιτειχῆ λεῶν,
δράκοντις ὡς τις τέκνων
ὑπερφέδοιζεν λεχάων δυσευνάτορας
πάνηρομος πελειάς.

- 295 τοὶ μὲν γὰρ ποῦν πύργους
πανδημεὶ πανομιλεῖ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολιτίας

- 300 χειρῶν δ' ὀκροῖεσσαν.
παντὶ τρόπῃ, Διογενεῖς
θεοὶ, πόλιν καὶ σιγαῖτον
Καθμογενῆ ἤυεσθε.

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον

- 305 τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς
ἀφέντες τὰν βαθύχρον' αἶαν,
ὑδωρ τε Διοκαῖον εὐ-
τραφεστάτον πωμαίων

- 310 ὅσων ἦσαν Προσειδᾶν ὁ γειάοχος
Τηθύος τε παῖδες.

πρὸς τὰδ' ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν

- 315 καὶ τὰν ῥήσοπλον αἶαν
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος, τοῖς δὲ πολιταῖς
καὶ πόλεως ἠτιήρες

287 — 303. = 304 — 320.

εὐεδροί τε στάθῃτ'

320 ὄξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
 Ἄϊδα προΐσταναι, δορός ἄγρον,
 δουλίαν ψαφαράζ ποδοῦ
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν

325 περθομέναν ἀτίμως,

τάς δὲ χειρωμένας ἄγεσθαι,
 ἔξ, νέας τε καὶ παλαιάς
 ἐπληθὸν πλοκάμων,
 περιρρηγνυμένων φαρῶων.

330 βοῶ δ' ἐκκενομένα πόλις,

λαΐδος ὀλλυμένας μιζοθρόου·
 βαρείας τοι τύχας προιαρθῶ.
 κλιυτὸν δ' ἀριτροπόπος ὠμοδρόπων
 νομίμων προπάρουθεν διαμειψαί

335 δωμάτων στυγεράν ὁδόν.

τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
 πολλὰ γὰρ εὔτε πόλις δαμασθῆ,
 ἔξ, δυστυχή τε πράσσει.

340 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,

φρονέει, τὰ δὲ καὶ πυρρορεῖ·
 καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἕπαν.
 μαϊνόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμιας
 μαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

345 κορορογαὶ δ' ἄν' ἄστυ,

ποιτὶ πόλιν δ' ὄρκανα πυρροῦτις.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ δορὶ καίνεται·
 βλαγαὶ δ' αἱματιόεσσα
 τῶν ἐπιμασιδίων

350 ἀριτρηφεῖς βρομόνται.

ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὀμαίμονες·
 ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 ξύννομον θέλων ἔχειν,

355 οὔτε μέϊον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.

τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;
 παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
 χαμέαις πεσῶν ἀλγύνην κυρήσας.
 πιρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·

360 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

γῆς δόσις οὐτιδανόις
 ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
 δμοῖδες δὲ καιροπήμνες νέαι
 τλήμον' εὐνὰν αἰχμάλωτον

365 ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς

δυσμενοῦς ὑπεριτέρου.
 ἐλλίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
 παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίροσθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁ τοι κατόπτης, ὡς ξμοὶ δοκεῖ, σιραιτοῦ

370 πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέροι,
 σπουδῆ διώκων πομπίους χρίας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
 εἰς ἀριτολλὸν ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
 σπουδῆ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

321 — 332. — 333 — 344.

345 — 356. — 357 — 368.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

375 λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὐ τὰ τῶν ἐναντίων,
 ὡς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληγεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἦδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
 βορέμει, μόρον δ' Ἰσημνὸν οὐκ ἔξ περῶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.

380 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
 μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς θράκων βοῶ·
 θείνει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλειδὴν σοφόν,
 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι·
 τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

385 σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
 χαλκῆλαιοι κλάζουσι κώδωνες φρόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάζει,

390 πρῆσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμοῖς, πρέπει.
 τοιαῦτ' ἄλλων ταῖς υπερχόμοις σάγαις
 βοῶ παρ' ὄχθρας ποιμαίνας, μάχης ἐρῶν,
 ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
 ὅστις βοῆν σάλπιγγος ὀμαίνει μένων.

395 τίν' ἀντιπάζεις τῶδε; τίς Προϊτοῦ πυλῶν
 κλήθρων λυθέντων προσιατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
 οὐδ' ἐλοποῖα γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.

400 καὶ νύκτια ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἠ' ἴνοια τινί.

εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρχομπον τόδε

405 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 καὶ τὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαρτεῦσεται.
 ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κενὸν Ἀστιακοῦ τόκον

τόνδ' ἀντιπάζω προσιατεῖν πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Δισγύνης θρόνον

410 τιμῶνται καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 ἀσχροῶν γὰρ ἄργος, μὴ κἀγὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτιῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ἴζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγγώριος,
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·

415 Αἴνη δ' ὀμαίων κάρτα νιν προσιτέλλεται
 εἶργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρου.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἄμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικταῖας πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-

420 φρόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
 ὀλομένων ιδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτῃ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτριαισι εἴληγεν πύλαις,
 γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεχμένου

425 μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ,
 πύργους δ' ἀπειλεῖ δεῖν, ἔ μὴ κραίνου τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδῶν σχεθεῖν.

417 — 421. — 452 — 456.

430 τὰς δ' ἀστράπας τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν προσήρασεν·
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὀπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν „πρήσω πόλιν.“

435 τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἢ γλώσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος.

440 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρῶν παρεσκευασμένους,
θεοὺς ἀτίμων· κάπογυμνάζων στόμα
χαρὰ ματαία θνητῶν ὧν ἐς οὐρανὸν
πέμπε γεγωνὰ Ζητὶ κυμαίνοντι ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον

445 ἥξῃιν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἤλιου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ στόμαργός ἐστι ἄγαν,
αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφρόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
450 Ἀρεμίδος εὐνοίας σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότια.

ΧΟΡΟΣ.

ἴλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'

455 ἐδωλίων ὑπερκόπῃ
δορεῖ ποτ' ἐκλαπάξει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐνεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτιου πῆδησεν εὐχάλκου κράνους,

460 πύλαισι Νηταίαισι προσβαλεῖν λόχον.
Ἴππους δ' ἐν ἀμπυτιήσῃν ἐμβριωμένους
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπιωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάροβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμοις πνεύμασιν πληρούμενοι.

465 ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοῶν δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς
ὡς οὐδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων.

470 καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπέργειν τῆσδε δούλειον γυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμποιμι' ἂν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
καὶ δὴ πέπεμπται κόμπων ἐν χειρῶν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντιος στέριμα τοῦ σπαιρῶν γένους.

475 ὅς οὐτὶ μάργον ἐπιπικῶν φραγεμάτων
βρόμον φορηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἄλλ' ἢ θανάτῳ τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρα καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.

480 κόμπας' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνη λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεύχομαι τὰ μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέρανχα βάζουσι ἐπὶ πόλει

481 — 485. = 521 — 525.

μαινομένα φρενί, τὼς νῦν

485 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλαις ἔχων
Ἵογας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,

490 ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.

ὁ σηματουργός δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
ὄστις τὸδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἐνταυ πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὸν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·

495 ὄφρων δὲ πλετάναισι περιδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιολογίστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχῆ πρὸς ἀλγὴν Θυίας ὡς φόβον βλέπων.
τοιουδὲ φωτὸς πείραον εὐ φρυαζέον.

500 φόβος γὰρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πρῶτον μὲν Ἵογα Παλλὰς, ἦτ' ἀγχιπίοις,
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσπῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ἵπερβίους δὲ κεδνὸν Οἶνοπος τόκος

505 ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέξῃ, θέλων
ἐξιστορήσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐθ' ὄπλων σχέσειν
μωμητὸς, Ἐρηῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.

510 ξυνοίσειτον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ἵπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἦσται, διὰ χειρὸς βέλος φλέγων·
κοῦπω τις εἶδε Ζητὰ που νικώμενον.

515 τοιαῦδε μέντοι προσφίλεια διαιμόνων·
πρὸς τῶν κραιτούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἦσσω-
μένων·

εἰ Ζεὺς γε Τυφῷ καρτερώτερος μάχη·
εἰκόσ δὲ πράξειν ἄνδρα ὅδ' ἀνιστάται·
Ἵπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος

520 σωτήρ γένουι' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν.

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα τὸν Αἰὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαρσβίοισι θεοῖσι,

525 πρόσθε πυλῶν κεφαλὰν ἰάφειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραῖαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν διογενεὺς Ἀμφίονος·
ὄμνησι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μῆλλον θεοῦ

530 σέβειν πεποικῶς, ὀμμάτων θ' ὑπερτερων,
ἢ μὴν λαπάξειν ἄστῃ Καμυεῖων βίᾳ
Αἰός· τὸδ' αὐδᾶ μητρὸς ἐξ ὄρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηδῶν,

535 ὥρας φρούσης, ταρφὸς ἀντελλουσα θορῆς.
ὁ δ' ὤμων, οὐτὶ παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·

τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 540 σάκει, κυκλιῶ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόστοιον προσμεμηχανημένῃν
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκροστον δέμας,
 φέρεται δ' ὑφ' αὐτῆ φῶτα Καδμείων ἔνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 545 ἔλθῶν δ' ἔοικεν οὐ κατηλεύσειν μάχην,
 μακρῶς κελεύθου δ' οὐ κατασχυνεῖν πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς, ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνήρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκίτων καλὰς τροφάς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἄ μὴ κρᾶνι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

550 εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοστοῖσι κομπάσμασιν,
 ἢ τῶν παυλῆϊς παγκάκως τ' ὀλοῖατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον,
 555 Ἄχιωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος κλεγευμένου·
 ὅς οὐκ ἔασει γλώσσῃν ἔργασιων ἄτερ
 ἔσω πυλῶν ἕρουσαν ἀλδαίνειν κακὰ,
 οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
 εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
 560 ἢ ἔωθεν εἶσω τῷ φέροντι μείψεται,
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πόλιν.
 θεῶν θελότων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἔγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἔκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
 τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 565 μεγάλα μεγαληγόρων κλυοῦσα
 ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
 τοῖσδ' ὀλέσειαν ἐν γῆ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σφραρονέστατον
 ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρω βίαν·
 570 Ὀμολοῖσιν δὲ πρὸς πύλαις τειταγμένους
 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως τεράκτορα,
 μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον γόνου,
 575 κακῶν τ' Ἀδράστιω τᾶνδε βουλευτήριον·
 καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
 ἔξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος
 καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 580 ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλεῖς,
 καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστεροῖς,
 πόλιν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς γγενεῖς
 πορθεῖν, σιγάτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
 585 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
 ἄλοῦσα πῶς σοι ξύμμεχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαῶν χθόνα,
 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 μαζόμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 590 τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκταλον νέμων
 πάγχυαλον ἠῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθείαν ἄλοκα διὰ φρονὸς καρπούμενος,
 ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

563 — 567. = 626 — 630.

595 τούτῳ σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας
 πέμπειν ἔλαιω. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυνελλάσσοντος ὄρητος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὀμιλίαις κακῆς
 600 κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
 [ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·]
 ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
 ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπρίστῳ γένει·
 605 ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσι δίκαιος ὧν
 ἐχθροζένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι
 ταυτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
 πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
 οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰαλέους λέγω,
 610 σῶφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 μέγας προφήτης, ἀνοστοῖσι συμμιγείς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρονῶν βίαι
 τείνουσι πομπῆν, τὴν μακρὴν πόλιν μολεῖν,
 Ἄιδος θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.
 615 δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
 οὐχ ὡς ἄθυμον οὐδὲ λήματος κάκη,
 ἀλλ' οἶδεν ὡς σφε χροῖ τελευτήσῃ μάχη,
 εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Ἀοξίου.
 φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καῖρα.
 620 ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Ἀασθένους βίαν
 ἐχθροζέρον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
 ποδῶπες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
 παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
 625 θεοῦ δὲ δῶρὸν ἔστιν εὐντικῆς βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δίκαιους λιτάς
 ἡμετέρας τελείθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ,
 δορῖπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς
 ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλῶν
 630 Ζεὺς σφε κἀνοὶ κεραινωῖ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμῃαις πύλαις
 λέξω, τὸν αὐτοῦ σου κασίγνητον, πόλει
 οἴας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
 πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονὶ,
 635 ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξικαχάσας,
 σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
 ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 φυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
 τοιαῦτ' αὐτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
 640 καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπιτήρας λιτῶν
 τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
 ἔχει δὲ καιροπηγῆς εὐθειον σάκος
 διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
 χουσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχῆστην ἰδεῖν
 645 ἀγει γυνή τις σφραρόνως ἠγρομένη.
 Ἄικη δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα
 λέγει „κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
 ἔξει πατρῶαν δωματίων τ' ἐπιστροφάς.“
 τοιαῦτ' ἐκείνων ἔστι τὰ ξυνομήματα.
 650 σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
 ὡς οὔποτε ἄνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων

μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάρκροντον ἄμὸν Οἰδίπου γένος·

655 ὦμοι, πατὴρ δὴ νῦν ἄρα τελεσφόροι.

ἀλλ' οὔτε κλαῖν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρόπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ·

660 εἴ νιν κατὰξει χρυσότευκτα γράμματα

ἐπ' ἀσπίδος φλόοντα σὺν φοίτῳ φρονῶν.
εἰ δ' ἡ Αἰὸς παῖς παρθένος Αἰκή παρῆν
ἔργοις ἔκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φρυγόντα μητροδὲν σκότον,

665 οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,

οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Αἰκή προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο
οὔτ' ἐν πατροφίας μὴν χθονὸς καζουχίε
οἶμαι νιν αὐτῷ νῦν παρσσιατεῖν πέλας.

670 ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος

Αἰκή, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὸς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἑνδικιώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,

675 ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι, φέρ' ὡς τέχος
κνημίδας, αἰχμὴν καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ φίλται ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
δορῆν ὁμοῖος τῷ κίκιστ' αὐδωμένῳ·

680 ἔς χειρὰς ἔλθειν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.

ἀνδροῖν δ' ὁμαίμων θάνατος ὦδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηζόσι·

685 κακῶν δὲ κῆσχρῶν οὐ τιν' εὐκλείαν ἔρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μὴ τί σε θυμοπλη-
θῆς δορίμαχος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ τὸ πρῶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,

690 ἴτω κατ' οὐρον κῆμα Κωκυτοῦ λαχόν
Φοῖβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαῖου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἕμερος ἔξοτρώ-
νει πιζρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

695 φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατὴρ τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαιύστοις ὄμμασιν προσεῖάνει
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σὺ μὴ ποτῶννου. κακὸς οὐ κεκλή-
σει βίον εὐ κρηῆσας· μελαναγῆς οὐκ

700 εἶσι δόμους Ἐρινῶς, ὅταν ἐκ χειρῶν
θεοῖ θυσιαν δέχωνται.

686 — 688. = 692 — 694.

698 — 701. = 705 — 708.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἄρ' ἡμῶν δλομένῳ θανμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ἄλεθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

705 νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔξεξεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·

710 ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῶν χρημάτων δαιτηριοί.

ΧΟΡΟΣ.

πεῖθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὄμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγου' ἂν ὦν ἄνη τις· οὐδὲ χρῆ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ ἴλθῃς ὁδοὺς σὺ τίσδ' ἔφ' ἐβδόμους πύλους.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

715 τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῆ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρῆ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' αὐτάδελφρον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

720 πέφρικα τὰν ἄλεόσιζον θεῶν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

παναληθῆ, κακόμαντιν πατὴρ εὐκταίαν Ἐρινῶν

725 τελέσει τὰς περιθύμους κατάρως βλαψιφρόνως
Οἰδιπόδα.

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἔδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινομῆ Χάλυβος Σκυθῶν
ἄλοικος,

730 κτεάνων χρηματοδαίτας πικρὸς, ὁμόφρων σί-
δαρος,

χθόνα ναλεῖν διαπήλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένον-
σιν κατέχειν,

τῶν μεγάλων πεδίον ἄμοιρους.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνως

735 αὐτοδάϊζτοι θάνασι,

καὶ χθονία κόπῃς πῆ
μελαμπαγῆς αἶμα φοῖνον,

τίς ἂν καθαροὺς πόροι,

τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ

740 πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παιλαιγενῆ γὰρ λέγω

παρβασίαν ὠκύποινον·

αἶωνα δ' ἔς τρίτον μένει.

745 Ἀπόλλωνος εἴτε Αἰῖος

βία, τοῖς εἰπόντος ἐν

μεσομφάλοις Πυθιοῖς

χρηστηρίοις θνήσκοντα γέν-
νας ἄτερ σώζειν πόλιν.

720 — 726. = 727 — 733.

734 — 741. = 742 — 749.

750 κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλαῖς

ἔγειναιτο μὲν μόρον αὐτῷ,
παιροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὄστε μὴ πρὸς ἀγνῶν
σπείρας ἄρουραν, ἔν' ἐτράφη,

755 ῥίζαν αἱματόεσσαν

ἔτλα. παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλους·
κακῶν δ' ὡσπερ θάλασσα κῦμα ἄγει·
τὸ μὲν παιδὸν, ἄλλο δ' αἰερεῖ

760 τριχάλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-

μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλλὰ δι' ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν εὐρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι

765 μὴ πόλις δαμασθῆ.

τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραῖ,
βαρεῖαι καταλλαγαί,
τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρηννα δ' ἐκβολὰν φέρει

770 ἀνδρῶν ἀλφησιτᾶν

ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεος ὃ πολύβοτος τ' αἰὼν βροτῶν,

775 ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,

ἀναρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντια χώρας;
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἔγένετο μέλεος ἀθλίων

780 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν

μαινομένη καρδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
παιροφόνον χερσὶ τῶν
κρησσοτέκνων ὁμιμάτων ἐπλάγχθη.

785 τέκνοις δ' ἀραίας

ἔφηκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαί, πικρογλώσσους ἀράς,
καὶ σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χερσὶ ποτὲ λαχέιν

790 κτήμια· νῦν δὲ τρώω,

μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἴφρωνύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμένα.
πόλις πέφενγεν ἦδε δούλειον ζυγόν·
πέπιωκεν ἀνδρῶν ὀρβίμων κοπιάσματα·

795 πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ

πολλαῖσι πληγαῖς ἄνιλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγυοῖς
ἐφραξάμεσθα μονομήχοισι προσιάταις·
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἔξ πυλώμασι·

800 τῆς δ' ἐβδόμας ὃ σεμνὸς ἐβδομαγέτας

ἄναξ Ἀπόλλων εἴλει, Οἰδίπου γένει
κράϊνων παλαιᾶς Λαῖου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόστοιον πόλει παρόν;

750 — 757. = 758 — 765.

766 — 771. = 772 — 777.

778 — 784. = 785 — 791.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

805 ἄνδρες τεθνήσκον ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονούσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

οἷ γὰρ τάλανα, μάντις εἰμι τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

810 ἐκεῖθι κήληθον; βαρέα δ' οὖν ὄμως φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὃ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἔμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποισμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·

815 πόλιν μὲν εὖ πράσσοσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

δισσῶ στρατηγῶ, διελαχον σφρηγῆταιφ
Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμψησίαν.

ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
παιρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότιμος φορούμενοι.

820 πόλις σέσωσται· βασιλεῖον δ' ὁμοσπύρον

πέπωκεν αἴμα γαί' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους
τούσδε ἴψεσθε·

825 πότερον χαιρῶ κάπολολύξω

πόλεως ἀσινεῖ σπιθῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἱ δὴ τ' ὀρθῶς κατ' ἐπυρνωμίαν

830 καὶ πολυνεικεῖς

ᾶλοντ' ἀσβεβὴ διανοίκα.
ὦ μέλαινα καὶ τελεῖα
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά,
κακῶν με καρδίαν τὴ περιπιτινῆ κρουσ·

835 ἔτευξα τύμβῳ μέλος

Θυῖας, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλυούσα δυσμόρους
θανόντας· ἢ δύσορως ἄ-
δε ξυναυλία δορός.

840 ἐξέπραξεν; οὐδ' ἀπέϊπε

παιροφθην εὐκταία φάτις·
βουλιὰ δ' ἄπιστοι Λαῖου διήρκεσαν.
μέριμνα δ' ἀμφὶ πόλιν·
θάσσαι' οὐκ ἀμβλύνεται.

845 ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-

γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτιὰ πῆματ' οὐ λόγου.
τάδ' αὐτιόδηλα, προδύπτος ἀγγέλου λόγος·
διπλαῖ μέριμνα, διδυμάνορα

850 κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα

τέλεια τάδε πάθη. τί γὰρ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
δόμων ἐφῆσται;

832 — 839. = 840 — 847.

ἀλλὰ γόνων, ὧ φίλοι, κατ' οὖρον
855 ἔρῃσσι' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσῶν
πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὴν ἄστονον, μελάγχρονον
ναύστολον θεωρίδα,
τὴν ἀσιβῆ' πόλλωνι, τὴν ἀνάλιον,

860 πάνδοξον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρῶτος
πιζρόν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Φρηγῶν ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἔρατων ἐκ βαθυκόλπων

865 στηθέων ἦσιν ἄλλος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσζέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
λαχεῖν Ἄϊδα τ'
ἐχθρὸν παῖδ' ἐπιμέλειν.

870 ἰὼ δυσσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι
σιρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μῆ' ἄ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,

875 φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρυμόνες,
πατρῶους δόμους ἐλόντες μελεῖο σὺν ἀλκᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

μελεῖο δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

880 ἰὼ ἰὼ δωμάτων
ἐρειφίτοιχοι καὶ πιζρὸς μοναρχίας
885 ἰδόντες, τί δὴ διήλασθε σὺν σιδάφῃ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

κάριτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότιν' Ἐρινὺς ἐπέκρανε.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
τετυμμένοι δῆθ', ὄμο-

890 σπλάγγων τε πλευρωμάτων
* * *

αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
* θανάτων ἀραῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
895 σώμασιν πεπλαγμένους,
ἀναδάτω μένει
ἀραῖ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότιμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

900 διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φιλανδρὸν· μενεῖ
κιτανά τ' ἐπιγόνους,
δι' ὧν αἰνομόροις,

874 — 879. = 880 — 887.

888 — 899. = 900 — 910.

905 δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
κτῆμαθ', ὥσι' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφία φίλοις,

910 οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσι,
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
τάφον πατρῶων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

915 δόμων μάλ' ἀχάν ἐς οὖς προπέμπει
δαίκτηρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
δαΐφρων, οὐ φιλογαθῆς, ἐτύμως σακρυχέων
ἐκ φρενὸς, ἢ

920 κλαιόμενας μου μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πάρεσι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίωσιν
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πόλιτας,

925 ξένων τε πάντων σίχας
πολυφθόρους ἐν δαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ δυσάτων σφιν ἄ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.

930 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ θεμένα τούσδ'
ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ' ἐτελεύ-
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,

935 διατομαῖς οὐ φίλοις,
ἔριδι μαινομένα,
νεῖκος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πέπανται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζῶα φονορῦτῳ

940 μέμικται· κάριτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.
πιζρὸς λυτῆρ νεκῶν

ὁ πότιος ξείνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
θηκτὸς σίδαρος· πιζρὸς δὲ χρημαίων

945 κακὸς δαιτητὴς Ἄρης
ἀρὰν πατρῶων τιθεὶς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλειο,
διδοσδῶτων ἀχέων·

ὑπὸ δὲ σώμαι γᾶς

950 πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισί γε δόμους·
τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν
ἀρα τὸν ὄξυν νόμον,

955 ἔστραμμένου πανιρόφῳ φυγῆ γένους.
ἔστιακεν Ἄϊας τροπαῖον ἐν πύλαις,

911 — 921. = 922 — 933.

934 — 946. = 947 — 960.

ἐν αἷς ἐθεινότιο, καὶ
 960 θυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 παυσθεῖς ἔπαυσας.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 σὺ δ' ἔθανες κατακτανῶν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 δορὶ δ' ἔθανες.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 δορὶ δ' ἔθανες.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 μελεόπονος.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 μελεοπαθῆς.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἴτω δάκρυα.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἴτω γόος.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 965 προκίεσται κατακτῆς.
 ἡὲ ἡὲ, μαίνεται γόοισι φρήν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἴω ἴω πάνθυρτε σύ.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 970 πρὸς φίλου ἔφθισο.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 καὶ φίλον ἔπιανες.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 διπλᾷ λέγειν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 διπλᾷ δ' ὄρᾱν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἀχέων τοίων τᾶδ' ἐγγύθεν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 πέλας αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
 ΧΟΡΟΣ.
 975 ἴω μοῖρα βαρυνδότερα μογερά,
 πότινά τ' Οἰδίπου σκιᾶ,
 μέλαιν' Ἐρινὸς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἡὲ ἡὲ δυσθέατα πῆματα
 ἐδειξάτ' ἐκ φρυγᾶς ἔμοι.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 980 οὐδ' ἔκεθ' ὡς κατέκτανεν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἀπώλεσε δῆτα.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 καὶ τόνδ' ἐνόσησε.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 τάλαν γένος.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 τάλανα παθόν.
 δύστονα κῆδε' ὁμώνυμα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 985 δίνυρα τριπάλτων πημάτιον.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ὀλοᾷ λέγειν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ὀλοᾷ δ' ὄρᾱν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἴω μοῖρα βαρυνδότερα μογερά,
 πότινά τ' Οἰδίπου σκιᾶ,
 μέλαιν' Ἐρινὸς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 990 σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθῶν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 δορός γε τῶδ' ἀντιρρέτας.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ὀλοᾷ λέγειν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ὀλοᾷ δ' ὄρᾱν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 995 ἴω πόνος.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἴω κακὰ
 δώμασι καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἔμοι.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἴω ἴω, καὶ πρόσω γ' ἔμοι.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἴω ἴω δυστόνων κακῶν
 ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 1000 ἴω πάντων πολυστοινώτατοι.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἴω δαιμονῶντες ἐν ἄτῃ.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ἴω ἴω, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
 ἴω ὅπου τιμωῖατιον.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ἴω ἴω πῆμα πατρὶ πάρευνον.
 ΚΗΡΥΞ.
 1005 δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ
 δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
 Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνόῃς χθονός
 θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλους κατασκαφαῖς·
 εἰργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει·
 1010 ἱρῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
 τέθνηκεν οὐπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 οὕτω μὲν ἄμφι τοῦδ' ἐπέσπαιται λέγειν.
 τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνεῖκουσ νεκρὸν
 ἔξω βαλεῖν ἄπαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,
 1015 ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός,
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ
 τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται
 θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας δεδε
 σγράτεμ' ἐπακτῖον ἐμβαλῶν ἤρει πόλιν.
 1020 οὕτω πεινῶν τόνδ' ὑπ' ὀλωνῶν δοκεῖ
 ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτῆμιον λαβεῖν·
 καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα

μήτ' ὄξυμόλοισ προσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ἕπο·

1025 τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι

1030 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.

δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγχον, οὐ περὺκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρὸς.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶ
ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.

1035 τοῦτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογιάστορες

λύκοι πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφᾶς ἐγὼ,
γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.

1040 καυτῆ καλὴνψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·

θάρασει παρέσται μηχανῇ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1045 τράχυν', ἄθαπτος δ' οὔτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἄλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείμηναι θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.

οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημῖβετο.

ΚΗΡΥΞ.

1050 ἄλλ' εἰς ἔπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρογόρει.

ΚΗΡΥΞ.

ἄλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φρεῦ φρεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

1055 Κῆρες Ἑρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὔτως:

τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τοιμήσω μήτε σὲ κλαίειν

μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;

1060 ἄλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

δεῖμα πολιτῶν.

σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγος

μονόγλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς

1065 εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πύθοιο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω

τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν

αἶδε προπομποί.

1070 καὶ γὰρ γενεῆ κοινὸν τόδ' ἄχος,

καὶ πόλις ἄλλως

ἄλλοι' ἔπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαίνει.

μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Αἰὸς Ἰσχὺν

1075 ὁδε Καδμείων ἤρξε πόλιν

μὴ ναιραπῆναι

μηδ' ἄλλοδαπῶν κύματι φωτῶν

κατακλυσθῆναι τὰ μέλιστα.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΛΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Γλαύκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρονίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιησθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦτιαν, σπορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρόδοις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παραδικὰ, ὡς ὅτε λέγει δι' ἦν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιπούσα·

τὰ δὲ σιάσιμα, ὡς ὅτε ἴσταιται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματιζὰ, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σσηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἔπρον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἔπτα, ἢ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ περὶ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικὴ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμίνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγέροντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται εἶπε τεῖχρα ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τεῖχρα ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, εἰ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τευχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγηδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῃ Ποιτιεῖ, Προμηθεῖ. τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτσοσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκρινθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
 Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
 καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
 ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρῆσβειαν
5 οὓς αὐτὸς ἀναξ Ἐρέξης βασιλεὺς
 Λαριογενῆς
 εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
 ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλεῖω
 καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἦδη
10 κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
 θυμὸς ἔσωθεν.
 πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
 ὄχρακε· νέον δ' ἄνδρα βαῦζει,
 κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππέυς
15 ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
 οὔτε τὸ Σούσων ἦδ' Ἐκβατάνων
 καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιων ἔρκος
 προλιπόντες ἔβαν,
 οἱ μὲν ἐφ' Ἴππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
 πεξοὶ τε βάρην
20 πολέμου σῆφος παρέχοντες·
 οἶος Ἀμισιτροῆς, ἦδ' Ἀρταφρένης,
 καὶ Μεγαβάξης, ἦδ' Ἀσιάσπης,
 ταγοὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μεγάλου
25 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντες τ' ἦδ' ἱπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μέγην
 ψυχῆς ἐπὶ τλήμονι δόξῃ.
 Ἀρτεμβάρης θ' ἱπποχάρμης,
30 καὶ Μασίστρος, ὃ τε τοξοδάμας
 ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανάκης θ',
 Ἴππων τ' ἐλατῆρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
35 Πηγασιαγῶν Αἰγυπιογενῆς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὀνυγίας
 Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
 καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἑρέται
40 δεινοὶ, πληθὸς τ' ἀνάριθμοι.
 ἀβροδιαίων δ' ἔπεται Ἀυδῶν
 ὄχλος, οὔτ' ἐπὶ πᾶν ἠπειρογενὲς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθῆς
 Ἀρκεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοιοι,
45 καὶ πολυχρῦσοι Σάρφεις ἐπόχους
 πολλοῖς ἔρμασιν ἑξορωῶσιν,
 δίρρημά τε καὶ τρίρρημα τέλη,
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στείνται δ' ἱεροῦ Τρωῶλου πελάται,

50 ζυγὸν ἀμφιβελεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρθων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
 καὶ ἀκοντιστῆαι Μυσοὶ· Βαβυλῶν δ'
 ἢ πολυχρύσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρθην, ναῶν τ' ἐπόχους,
55 τοξουλκῶ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται,
 δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
 τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
60 ὄχεται ἀνδρῶν,
 οὓς πέρι πᾶσα χθρῶν Ἀσῆτις
 θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,
 τοκέες τ' ἄλοχοι θ' ἡμερόλεγδον
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.
65 πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπολις ἦδη
 βασιλεὺς στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,
 λινοδέσμων σχεδία πορθητὸν ἀμείψας
70 Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,
 πολύγομφον ὄδισμα ζυγὸν ἀμφιβάλων αὐχένι
 πόντιου.
73 πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων
75 ἐπὶ πᾶσαν χθρῶνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει
 διχόθεν, πέξονόμοις ἐκ τε θαλάσσης,
 ὄχυροῖσι πεποιδῶς
80 στυφέλιος ἐφέταις, χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος
 φῶς.
 κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέρομα
 δράκοντος,
 πολύχειρ καὶ πολυναύτης, Σύριόν θ' ἄρμα
 διώκων,
85 ἐπάγει δουριζυλῖτος ἀνδράσι τοξοδάμμων Ἀρη.
87 δόκιμος δ' οὔτις ὑποσιὰς μεγάλῳ ἑύματι φωτῶν
90 ὄχυροῖς ἔρκεσιν εἶργειν ἄμαχον κῆμα θαλάσσης·
 ἀπόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίφων
 τε λαός.
93 δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνήρ θνατὸς
 ἀλύξει;
95 τίς ὁ χροαιπνῶ ποδὶ πηδῆματος εὐπετιοῦς ἀνάσσων;
97 φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παρᾶγει
 βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
100 τόθην οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατῶν ἀλύξαστα φρυγεῖν.
102 θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιόν,
 ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
105 πολέμους πυρροδαίτιους
 διεπεν ἱπποχάρμης τε κλόνους, πόλεων τ'
 ἀνασιάσεις.
110 ἔμαθον δ' εὐρυνπόροιο θαλάσσης πολιαινομένης
 πνεύματι λάβρω
65—72. = 73—80.
81—86. = 87—92.
102—107. = 108—113.

ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μη-
χαναῖς.

ταῦτά μοι μελαγχχίτων

115 φρήν ἀμύσσεται φρόβη,
ὁδὸν Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστν Σουσίδος·

120 καὶ τὸ Κίσσιον πόλισμ'
ἀντίδουπον ἔσσειαι,
ὁδὸν τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θῆς ὅμιλος ἀπύων·

125 βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
καὶ πεδοστιβῆς λεῶς
σμηγος ὡς ἐκλελοιπεν μελισσᾶν σὺν ὀρχάμω
στρατοῦ,

130 τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρως ἄλιον
πρῶτα κοινὸν αἶας.
λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθω
πίμπλαται διακρούμασιν·

135 Περσίδες δ' ἀκροπενθῆς ἐκάστα πόθω φιλόνορον
τὸν ἀχμιάεντα θούρον εὐνα-
τήρα προπεμφαμέναι
λείπεται μονόζυξ.

140 ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεξόμενοι
στεγος ἀρχαίων,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεῖα δὲ προσήκει,
πῶς ἔρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς

145 Λαρείογενῆς,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον·
πότιον τόξου ὄμμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰσχύς κεκράτηεν.

150 ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὀρμαῖα μῆτηρ βασιλέως,
βασιλεία δ' ἐμῇ, προσπίπτω·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτήν
πάντας μύθοισι προσανδάν.

155 ὃ βαυζῶνων ἄνασσα Περσίδων ὑπεριτάτη,
μῆτηρ ἢ Ξέρξου γεραῖά, χαῖρε, Λαρείου γύναι,
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μῆτηρ
ἔφως,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηχε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρωσεστόλομος δόμος,
160 καὶ τὸ Λαρείου τε κἀμὼν κοινὸν εὐνατήριον.
καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐδ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κοινίσεις οὐδας ἀνιρέψη ποδὶ
ὄλβον, ὃν Λαρείος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

165 ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστὸς ἔστιν ἐν φρεσὶ,
μῆτε χρημάτων ἀνάνδρων πληθός ἐν τιμῇ σέβειν
μῆτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμῆς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλ-
μοῖς φόβος.

114 — 119. = 120 — 125.

126 — 132. = 133 — 139.

ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
170 πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
λόγῳ

τοῦδὲ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἔστι μοι βουλευ-
ματα.

ΧΟΡΟΣ.

εὐ τὸδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μὴ σε δις
φράσαι
μῆτ' ἔπος μῆτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἠγείσθαι
θέλη.

175 εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμῶς τῶνδε συμβούλους
καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοὺς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὄνειρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ξιμὸς στείλας στρατὸν
Ἰσῶνων γῆν ὀχρεῖται, πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὐτι πω τοιόνδ' ἐναργῆς εἰδόμην

180 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω κοῖν' εἰσοί·
ἐδοξάτην μοι δύο γυναικ' εὐείμονε,
ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἢ δ' αὐτε Λαωικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπροπεσιτάτα πολλῷ,

185 κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναϊον ἢ μὲν Ἑλλάδα
κλήρω λαγούσα γαῖαν, ἢ δὲ βάραβαρον.
τοῦτω σιάων τιν', ὡς ἐγὼ δόκον ὄρῶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ' ξιμὸς μαθῶν

190 κατεῖχε κἀπράννευ, ἄρομασιν δ' ὑπο
ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπων' ἐπ' αὐχένων
τίθεισι. γῆ μὲν τῆδ' ἐπυρογοῦτο στολῆ
ἐν ἠνίασὶ τ' εἶχεν εὐαρχτον στόμα,
ἢ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου

195 διασπαράσσει, καὶ ζυνοκράζει βίε
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγῶν θροαίει μέσον·
πίπτει δ' ξιμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Λαρείος οἰκτεῖρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὄρα
Ξέρξης, πέπλους ἠγνυσιν ἀμφὶ σώματι.

200 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρροοῦ
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χειρὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·

205 ὄρω δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοῖβου· φρόβη δ' ἀφθοργος ἐστάθη, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
περοῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας

210 παρείχε. ταῦτ' ἔμοιγε δαίματ' ἔστ' ἰδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὐ γὰρ ἴστε, παῖς ξιμὸς
πράξας μὲν εὐ θαυμιαστός ἐν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

215 οὐ σε βουλόμεσθα, μῆτηρ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν
λόγοις

οὔτε θαρσύνειν, θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη,
εἴ τι φλαύρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπῆν
λαβεῖν·

τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνοις
σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χορὴν χοῶς
220 γῆν τε καὶ φθιτοῖς χεῖσθαι· πρηνεμένως δ' αὐτοῦ
τάδε,
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ γῆς ἰδεῖν καὶ εὐ-
φρόνην,
ἔσθλά σοι πέμπειν τέκνον τε, γῆς ξενεθεῖν ἐς
φάος·
τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαίης κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι
σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοὶ πρηνεμένως παρήνεσα·
225 εὐ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρόνομεν πέρι.
ΑΤΟΣΣΑ.
ἀλλὰ μὴν εὐνοῦς γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων
κροίτης
παιδί καὶ δόμοις ξμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χορησιά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς ἴ' ἐνεργε γῆς φίλοις,
230 εὐτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν
θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῶσθαι χθονός.
ΧΟΡΟΣ.
τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἥλιου φθινασμάτων.
ΑΤΟΣΣΑ.
ἀλλὰ μὴν ἱμεῖρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.
ΧΟΡΟΣ.
πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.
ΑΤΟΣΣΑ.
235 ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθειαι στρατοῦ;
ΧΟΡΟΣ.
καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.
ΑΤΟΣΣΑ.
καὶ τί πρὸς τοῦτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἑξαρκῆς
δόμοις;
ΧΟΡΟΣ.
ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.
ΑΤΟΣΣΑ.
πότιερα γὰρ τοξουλκὸς ἀίχμη διὰ χερσὶν αὐτοῖς
πρέπει;
ΧΟΡΟΣ.
240 οὐδαμῶς· ἔγχε σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.
ΑΤΟΣΣΑ.
τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεσι κἀπιδασπόζει στρατοῦ;
ΧΟΡΟΣ.
οὐ τινος δοῦλοι κέκλιηται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.
ΑΤΟΣΣΑ.
πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟΡΟΣ.
ὥστε Δαρεῖον πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤΟΣΣΑ.
245 δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν ἰαχ' εἶσει πάντα νημερητῆ λόγον.
τοῦδε γὰρ δράμμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει
μαθεῖν·
καὶ φέρει σαφές τι πρῶτος ἔσθλὸν ἢ κακὸν
κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολιῖσματα,
250 ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολλὸς πλοῦτου λιμῆν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαραί πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὅμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
255 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ΧΟΡΟΣ.

ἂν' ἄνια κακὰ, νεόκοτα
καὶ δάϊ· αἰαῖ, διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος
κλύοντες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

260 ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκείνα διαπεπραγμένα·
αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μακροβίτος ὄδε γέ τις
265 αἰὼν ἐφάνθη γεραίοις, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρὼν γε τοῦ λόγου ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολλὰ βέβηλα παμμιγῆ
270 γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δῖαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότημος ἐφθαρμένον
Σαλαμῖνος ἀπαιτὸς πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ, φίλων
275 ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκισιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς θαυμασθεῖς νεῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

280 ἴουζ' ἄποιμον βοῶν
δυσαιανῆ Πέρσαις
δάοις ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πλειῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
285 φεῦ τῶν Ἀθηῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις,
μεμνησθᾶν τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὐνίδας ἢδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

290 σιγῶ πάλα δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἦδε συμφορὰ,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐροῖται πάθη.

ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος

295 λέξον καταστάς, κεί στένεις κακοῖς ὅμως,
256—259. == 262—265.

268—271. == 274—277.

280—283. == 286—289.

τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενήθομεν
τῶν ἀρχαίων δοτ' ἐπὶ σκητιουχίᾳ
ταχθεὶς ἄναδρον τάξιν ἠρήμου θανάων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ἔη τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤΟΣΣΑ.

300 ξμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐξ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀρτεμβίρης δὲ μυοίτας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀπίας θείνεται Σιληρίων.

χῶ χιλιαρχος Λαδάκης πληγῆ δορὸς

305 πῆδημα κοῦφον ἐκ νεὸς ἀφῆλατο.

Τενάγων τ' ἄριστος Βακτριῶν Ἰθαγενῆς
θαλασσοπληχτον νῆσον Αἰαντος πολεῖ.

Ἀλκίαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήτης τρίτος,
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμια

310 νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα.

πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκευδῆς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.

Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόναρχος θανάων,

315 Ἴππου μελαίνης ἠγεμὼν τρισυμβίας,
πυρσὴν ζαπληθῆ δίασκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾶ βαφῆ.
καὶ Μάγος Ἀραβος, Ἀριάμης τε Βάκτριος,
σκληρῶς μέτοιχος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.

320 Ἀμιστρὶς Ἀμιστροεὺς τε πολύπονον δόρου
νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος, Σάροδσι
πένθος παρασχῶν, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
Θάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν

ταγὸς, γένος Αὐρηαῖος, εὐειδῆς ἀνῆρ,

325 κείται θανάων δαίλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.

Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἰς ἀνῆρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχῶν, εὐκλέως ἀπώλειτο.

τοιῶνδ' ἄρχων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.

330 πολλῶν παρόντων δ' ἄλλ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσας καὶ λιγέα κωλύματα.

ἀτιὸν φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον τι πληθὸς ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,

335 ὅσ' ἀξιῶσαι Περσιῶν στρατιεύματι
μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἔξει βαρβάρους
νασὶν κρατήσαι. καὶ γὰρ Ἑλλήσιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα

340 νεῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκοιτος.

Ξέρξης δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν
ᾧν ἦγε πληθὸς, αἱ δ' ὑπέροκομοι τάχει
ἐκατὸν δις ἦσαν ἐπὶ τῷ δ' ἔχει λόγος.

μή σοι δοκοῦμεν τῆδε λειψθῆναι μάχῃ;

345 ἄλλ' ὧδε δαίμων τίς κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βροῖσας οὐκ ἰσορροπῶ τύχῃ.

ΑΤΟΣΣΑ.

θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔστι ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστι ἀπόρθητος πόλις.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

350 ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβελῆς τίς ἦν φράσον,
τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλλήνες, μάχης,
ἢ παῖς ξιμὸς, πλήθει καταναχθῆσας νεῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦρξεν μὲν, ὧ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φρανεὶς ἀλάστορ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

355 ἀνῆρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σφ' Ξέρξη τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἔξεται κνέφας,
Ἑλλήνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμισσι
νεῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε

360 δρασμαῖν κρουφαῖω βίονον ἐκωσοῖατο.

ὁ δ' εὐθύς νεὸς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἑλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φρόνον,
πᾶσιν προφανεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.

εὖτ' ἂν φλέγων ἀπίσιν ἦλιος χθόνα

365 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στίφος μὲν ἐν σίχκοις τρισίν,
ἐκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλω νῆσον Αἰαντος πέριξ.

ὡς εἰ μόνον φευξοῖσθ' Ἑλλήνες κακόν,

370 ναυσὶν κρουφαῖως δρασμὸν εὐρόντες τινα,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκειμένον.

τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρονός.

οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίσταιτο.

οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθαρχῶ φρενὶ

375 δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνῆρ
τροποῦτο κώπην σκαμὸν ἀμφ' εὐήρημιον.

ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο

καὶ νύξ ἐπῆει, πᾶς ἀνῆρ κώπης ἀναξ

ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὄπλων ἐπιστάτης.

380 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὸς μακρῶς.
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τειταγμένους,
καὶ πάννηχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
νεῶν ἀνακτες πᾶντα ναυτικὸν λεῶν.

καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς

385 κρουφαῖον ἐκπλον οὐδαμῆ καθίστατο.

ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπολος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφρεγῆς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχοῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηθὼν εὐφῆμησεν, ὄρθιον δ' ἄμα

390 ἀντηλάαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάρους παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν. οὐ γὰρ ὡς φρυγῆ
παιῶν' ἐφύμνον σεμνὸν Ἑλλήνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐνήχων θράσει.

395 σάλπιγξ δ' αὐτῆ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθύς δὲ κώπης ῥοδιάδος ξυμβολῆ
ἔπαισαν ἄλμην βρῦχιον ἐκ κελεῦσματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφρανεὶς ἰδεῖν.

τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον ἐδιτάκτως κέρας

400 ἠγεῖτο κόσμου, δεῦτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοῆν, ὧ παιδες Ἑλλήνων ἔτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παιδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατροφῶν ἔδη,

405 θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος

- ὑπὴρτίαζε, κοῦκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκυή.
 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκίῳ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνική
 410 ναῦς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὸς
 κόρουμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρέιμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντίεχεν· ὡς δὲ πλήθος ἐν στενῷ νεῶν
 ἦθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὕτως ἀλλήλοις παρῆν,
 415 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
 παύοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνοισ
 κύκλω πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 420 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθουν·
 φρυγῆ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσειτο,
 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
 τοὶ δ' ὥστε θύννοισ ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 425 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἔρειπιῶν
 ἔπαιον, ἔροράχζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμι' ἀφελίετο.
 κακῶν δὲ πλήθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
 430 στοιχηγοροῖη, οὐκ ἂν ἐκπλήσειμι σοι.
 εὐ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρα μιᾶ
 πλήθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλασσι ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 435 εὐ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν·
 τοιῶδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπή.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίν' αὐ φησὶ τήνδε συμφορῶν στρατῶ

- 440 ἔλθειν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
 ψυχῆν τ' ἀριστοὶ κενυγένειαν ἐκπρεπεῖς,
 αὐτῶ τ' ἀνακτι πιστὴν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
 τεθνήσκουσ οἰκτιρῶς δυσκλεσιτάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

- 445 οἱ γὰρ τάλανα ξυμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
 ποίῳ μόρῳ δὲ τοῖσδε φησὶ δλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
 βυαῖα, δύσορμος ναυσὶν, ἦν ὁ φιλόχορος
 Πᾶν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἐπι.

- 450 ἐνταῦθα πέμπει τοῖσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
 φραθέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκωσώζοιτο,
 κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατῶν,
 φίλους δ' ὑπεκωσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον ἰστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
 455 ναῶν ἔδωκε κῆδος Ἑλλήσιν μάχης,
 αὐθημερὸν φράζαντες εὐχάλοισ δέμας
 ὀπλοισι ναῶν ἐξέθροωσον· ἀμφὶ δὲ
 κωκλοῦσι πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμχανεῖν
 ὅποι τρέπονται. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
 460 πέτραισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἀπὸ

θώμιγγος ἰοὶ προσπίπτοντες ὄλλυσαν·
 τέλος δ' ἐφορηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
 παύουσιν, κροκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

- 465 Ἐρέξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὀρῶν βιάσος·
 ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθον ἄγκυ πελαγίας ἀλός·
 ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
 πεζῶ παραργείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 470 ἦρσ' ἀκόσμη ξὺν φρυγῆ· τοιάνδε σοι
 πρὸς τῇ πάροικε ξυμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ,

- ὦ στυγρὴ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν εὔρε, κοῖκ ἀπήρκεσαν
 475 οὖς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπόλεσαν·
 ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πρᾶξιεν δοκῶν,
 τοσόνδε πλήθος πημάτων ἐπέσπασε.
 σὺ δ' εἰπὲ νεῶν αἰ περεύμασιν μόρον,
 ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημήναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 480 ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδη
 κατ' οὖρον οὐκ εὐχοσμον αἰρούνται φρυγῆ.
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος
 δίψη ποιοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
 485 διεκπερῶμεν ἐς τε Φωκίων χθόνα
 καὶ Ἀρωιδ' αἶαν, Μηλιά τε κόλπον, οὐ
 Στεροχέως ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ·
 κἀντιεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῶσ πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 490 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὴ πλείστοι θάνον
 δίψη τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
 χώρον ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀζίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 495 Ἡδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
 χεμιῶν' ἄωρον ὥρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγνου Σιτρομόνος· θεοὺς δὲ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ἤρχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 500 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 στρατὸς, περὶ χρυσταλλοπήγα διὰ πόρον·
 χῶστος μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτῖνας, ὠρμήθη, σεσωσμένος νυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 505 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
 πίπιον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχῆς δὲ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίον.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κἀνυχον σωτηρίας,
 Θρηκῆν περᾶσαντες μόγισ πολλῶ πόνου,
 510 ἤκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἐσπιούχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλιτῆρ ἦβην χθονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

- 515 ὦ δυσπρόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρῶς
 ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

- οἱ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένον στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἔμφρανης ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
520 ἡμεῖς δὲ φρούως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὄμως δ' ἐπειδὴ τῆσ' ἐκύρωσεν φάτις
ἡμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐχασθαι θέλω·
ἔπειτα γῆ τε καὶ γῆθιτοῖς δωρήματα
ἤξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἑμῶν·
525 ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἔξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἶ τι δὴ λῶον πέλοι.
ἡμᾶς δὲ χρῆ' πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευματα·
καὶ παῖδ', ἐν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
530 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι προσῆται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν * Περσῶν
τῶν μεγαλάνων καὶ πολυάνδρων
στρατιάν ὀλέσας,
535 ἄστῃ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατιάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκουψας·
πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι διαμυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους
540 τέγγουσ', ἄλγους μετέγουσαι.
αἱ δ' ἄβρογῶοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἄριτυγίαν,
λέκτρων τ' εὐνᾶς ἀβροχίτανας,
χλιδανῆς ἤβης τέρψιν, ἀρεῖσαι,
545 πενθοῦσι γόοις ἀκορευτοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχόμενων
αἴρω δοξίμως πολυπενθῆ.
νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένε
γαῖ' Ἀσίας ἐκκενουμένη.
550 Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαριδεοσι ποντίαις.

- τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὐ-
555 ἰω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν
τόξασχος πολιήταις,
Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;
πέζους τε καὶ θαλασσίους
ὀμόπτεροι νυανώπιδες
560 νᾶες μὲν ἤγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς.
διὰ δ' Ἰαόνων χέρους
τυτθά γ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
565 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θορήκης ἄμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.
τοῖ δ' ἄρα πρωτόμοροι δὴ, φεῦ,
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἦε,
570 ἀπίας ἀμφὶ Κυχρείας. δά.
*** στένε καὶ δακνάζου,
βαρῶ δ' ἀμβόασον

548 — 557. = 558 — 567.

568 — 575. = 576 — 583.

οὐράνι' ἄγῃ. δά.

τεῖνε δὲ δυσβάκτον

- 575 βοᾶντι τάλαινα ἀνδάν.
γναπτόμενοι δ' ἄλλ' δευῖ, φεῦ,
σκόλλονται πρὸς ἀναύδων, ἦε,
παίδων τᾶς ἀμιάντου. δά.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεῖς·
580 τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄγῃ, δά,
δυσρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοῖ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν
585 οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνουσι ἀνάγκαις,
οὔτ' ἐς γᾶν προπίπνοντες
ἄρξονται. βασιλεῖα
590 γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλευθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
595 αἰμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

- φίλοι; κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
600 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιδέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐρεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τὰνταῖα φαίνεται θεῶν,
605 βοᾶ δ' ἐν ὧσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παῖδος πατρὶ πρηνυμένεις χοᾶς
610 γέρονσ', ἄπερ νεκροῖσι μελικτηρία,
βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουρογοῦ στάγμα, παμφαῖς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μετὰ·
ἀκήρατον τε μητρὸς ἀργίας ἄπο
615 ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γένος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νεοτέρων
620 ὕμνους ἐπνευσῆμίτε, τὸν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νεοτέρους θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

- βασιλεια γίναι, πρέσβος Πέρσας,
σύ τε πέμπε χοᾶς θαλάμους ὑπὸ γῆς·
625 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομπῶς
εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἄγνοοι,
Γῆ τε καὶ Ἐρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρον,
584 — 590. = 591 — 597.

- 630 πέμψαι' ἐνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γὰρ τι κακῶν ἄχος οἶδε πλεόν,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἶποι.
ἢ δ' αἶψι μὴ μακαρίας Ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ
- 635 ἰέντος τα παραίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματο ;
παντίεταν' ἄχη διαβοάσω.
νέρθεν ἄρα κλύει μου ;
- 640 ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' ἀνέσασ' ἐκ δόμων,
Περσῶν Σουσιγενῆ θεόν·
- 645 πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὐπῶ
Περσὶς αἰ' ἐκάλυψεν.
ἢ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος· φίλα γὰρ κέκευ-
θεν ἦθη.
- 650 Αἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνέης Αἰδωνεὺς
Δαρεῖον, οἶον ἄνακτα Δαρεῖον. ἦέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ πολεμοιφθόρου-
σιν αἵται,
- 655 θεομήτωρ δ' ἐκικλήσκειτο Πέρσαις, θεομήτωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὐ ἐποδώκει. ἦέ.
βαλῆν ἀρχαῖος βαλῆν ἴθι, ἰοῦ,
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
- 660 κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν ἀείρων,
βασιλείου τήρας φάλαρον πυραύσκων.
βάσκει πάτερ ἄνακτε Δαρειῶν, οἰ,
- 665 ὅπως καινὰ τε κλύης νέα τ' ἄχη·
δέσποτα δεσπότου φάνηθι.
Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἄχλιδς πεπτόταται.
- 670 νεολαία γὰρ ἦδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.
βάσκει πάτερ ἄνακτε Δαρειῶν, οἰ.
αἰαῖ αἰαῖ.
ὦ πολὺκλαυτε φίλοισι θανῶν.
- 675 τί τάδε δυνάτα δυνάτα
περὶ τᾶ σᾶ δίδυμα διάγειεν ἀμάρτια
πάσα γὰρ σᾶ τᾶδ', ἐξέφθινθ' αἰ τρισκαλμοι·
- 680 νᾶες ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἠλιζές θ' ἦβης ἐμῆς
Πέρσαι γερεῖοι, τίνα πόλις πονεὶ πόνον ;
σιτένει, κέροπται, καὶ χαράσσειται πέδον·
λεύσσω δ' ἄκουτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου

- 685 ταρβῶ, χοᾶς δὲ προεμηνῆς εἰδεξάμην.
ἡμεῖς δὲ θρηνηῖτ' ἐγγύς ἐστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς θοθάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθῆ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·
ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
- 690 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύεσας ἐγὼ
ἦκω· τάχιστα δ', ὡς ἀμεμπτος ὦ χρόνου.
τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθές κακόν ;

ΧΟΡΟΣ.

- 694 σέβρομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβρομαι δ' ἀντία λέξαι
- 633 — 639. = 640 — 647.
648 — 652. = 653 — 657.
658 — 664. = 665 — 671.
694 — 696. = 700 — 702.

- 696 σέθεν, ἀρχαῖο περὶ τάφου.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοὶς γόοις πεπεισμένος,
μὴ τι μακροτῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπέ καὶ πέσαινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

- 700 δίομαι μὲν χαρίσασθαι, δίομαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοιον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρονῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ' εὐγενές γύναι,

- 705 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἂν τύχοι
βροτοῖς.

πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρ-
σου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσον βίσιος ἦν ταθῆ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχῶν ὄλβον εὐτυχεῖ πότιμω,

- 710 ὅς θ' ἔως ἔλευσσεσ ἀγᾶς ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν
βίσιον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγε,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν
βάθος·

πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ
λόγῳ·

διατεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν
ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

- 715 τίμι τρόπῳ ; λοιμοῦ τις ἦλθε σηηπτός, ἢ σιάσις
πόλει ;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἄμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται
στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκέισε παίδων ἑστρατηλάται, φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναυτις δὲ πείραν τήνδ' ἐμῶραν τάλας ;

ΑΤΟΣΣΑ.

- 720 ἐμφρότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρα-
τευμάτοιον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσούδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν ;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἐξευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν
πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι
μέγαν ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ᾧδ' ἔχει, γνώμης δὲ πού τις δαιμόνων ξυνή-
ψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

- 725 φεῦ, μέγας τίς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν
καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦνυσεν κακόν.
ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ᾧδ' ἐπιστενάξετε ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικὸς στρατὸς κακῶθεις πεδὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤΟΣΣΑ.

730 πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστῳ πᾶν κενανδρίαν
σιτέει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτριῶν δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις
γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤΟΣΣΑ.

μονάδα δὲ Ἑξέρην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μεία

ΔΑΡΕΙΟΣ.

735 πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΑΤΟΣΣΑ.

ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτή-
τυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτο κοῦκ ἐνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ, ταχεῖά γ' ἤλθε χρησμάτων πράξις, ἐς δὲ
παῖδ' ἐμόν

740 Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δὲ που
διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἤγχουν ἐκτελευτήσειν
θεοῦς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, γὰρ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρησθαι φίλοις.

παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδῶς ἤνυσεν· νέφ
θράσει·

745 ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥέον θεοῦ·
καὶ πόρον μετρουμίμυζε, καὶ πέδιαις σφυρηλάτοις
περιβαλῶν πολλῶν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶ στρατῶ,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίας,

750 καὶ Ἰοσειδῶνος κρατήσειν· πῶς τὰδ' οὐ νόσος
φρενῶν

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλοῦτου
πόρος

οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.
ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται
θούριος Ἑξέρης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν
τέννοισ

755 πλοῦτον ἐκτίσω ξὺν ἀλγμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον ἀλγμάζειν, πατριῶν δ' ὄλβον οὐδὲν αὐ-
ξάνειν.

τοιαῦδ' ἐξ ἀνδρῶν ὄνειδῆ πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στρατεύμα' ἐφ'
Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τοιγάρ σφιν ἔργον ἔστιν ἐξεργασμένον

760 μέγιστον, αἰμνηστον, οἶον οὐδέπω
τὸδ' ἄστῳ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,

ἐν ἄνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου

ταγεῖν, ἔχοντα σκηπτρον εὐθυνητήρου.

765 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμῶν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τὸδ' ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν φακοστρόφου.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
ἄρξας ἔθνηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

770 Ἀνδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίησατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι.

θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθησεν, ὡς εὐφρων ἔφην.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴδυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μέρδης ἤρξεν, εἰσχύνη πάτρα

775 θρόνοισι τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἐκτείνειν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τὸδ' ἦν χρέος.
[ἔκτος δὲ Μάραδης, ἔβδομος τ' Ἀρταφρένης.]
κἀγὼ πάλον δ' ἔκρυσα τοῦπερ ἠθέλον·

780 κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶ στρατῶ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ἑξέρης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέαι φρονεῖ,
κοῦ μνημονεῖται τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·

εὐ γὰρ σαφῶς τὸδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
785 ἅπαντες ἡμεῖς, οὐ κράτη τὰδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἐν φανείμην πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἀναξ Δαρεῖτε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἐν ἐκ τούτων ἐτι
πράσσομεν ὡς ἄριστα Πεερικὸς λέως;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

790 εἰ μὴ στρατεῦσαιθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στρατεύεμα πλείον ἢ τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἐλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτείνουσα λιμῶ τοὺς ὑπερπλόλους ἄγαν.
ΧΟΡΟΣ.

795 ἄλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἐροῦμεν στόλον.
ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστιμίου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στρατεύεμα βαρβάρων
περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

800 παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρῆ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
κεῖπερ τὰδ' ἔστι, πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κενάσιν ἐλλπίσιν πεπεισμένους.

805 μίμνουσι δ' ἐνθα πεδῖον Ἀσσιπὸς ῥοαῖς
ἔρδει, φίλον πῖσμα Βοιωτῶν χροῖν·
οὐ σφιν κακῶν ὕψισι' ἐπαμμένει παθῆν,
ἔβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οὐ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βροίη

810 ἠδοῦντο σὺλᾶν οὐδὲ τιμπρᾶναι νέως·
βωμοὶ δ' αἰστοί, δειμόνων δ' ἰδρύματα
πρόρριζα φέρθηθ' ἐξανεστραπταὶ βάρων.
τοιγάρ κακῶς δρᾶσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδῆπω κακῶν

- 815 κρηπίς ὑπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἰματοσιταγῆς
πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωριδὸς λόγχης ὑπο-
θίνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρω γονῆ
ἄφρανα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
- 820 ὡς οὐχ ὑπέρφεν θνητὸν ὄντα χρῆ φρονεῖν.
ἕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στήχυν
ἄτης, ὄθεν πάγκλαυτον ἐξαμὶ θέρως.
τοιαῦθ' ὄρωντες τῶνδε ταπεινίαια,
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
- 825 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ξερασθεὶς ἄλβον ἐκχῆ μέγαν.
Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθύνος βαρούς.
πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κερημένοι
- 830 πινύσκει' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
λήξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπω θράσει.
σύ δ', ὦ γεραιά μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἔς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
λαβοῦσ' ὑπαντιάζε παιδί. πάντα γὰρ
- 835 κακῶν ὑπ' ἄλλους λακίδες ἀμφὶ σώματι
σημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθμημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνας σύ πρᾶννον λόγοις·
μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζῶφρον κάτω.
- 840 ὑμεῖς δὲ, πρόσβεις, χαίρει', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῆν διδόντες ἠδονῆ καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
- ΧΟΡΟΣ.
- ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβέροισι πῆματα.
- ΑΤΟΣΣΑ.
- 845 ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθμημάτων κλύουσιν, ἦ νῦν ἀπέχει.
ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
- 850 ὑπαντιάξιν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλιατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
- ΧΟΡΟΣ.
- ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου
βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὐθ' ὁ γηραιὸς
- 855 πανταρκῆς, ἀνάκας, ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ',
ἠδὲ νομισμᾶτα πύργινα
- 860 πᾶντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς,
** εὐ πράσσοιτας ἄγον οἴκους.
- 864 ὄσους δ' εἶλε πόλις πόρον οὐ διαβᾶς Ἄλνους
ποταμοῦ,
οὐδ' ἄρ' ἐστίας συθεῖς,
οἶα Σιρμουλονι πελάγους Ἀχελωίδες εἰσὶ πά-
ροιχοι
- 870 Θρηκίων ἐπαίλων,
λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἶ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι
περὶ πύργον

852 — 856. = 857 — 863.

864 — 870. = 871 — 878.

- τοῦδ' ἄνακτος αἶον,
875 Ἑλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία
τε Προποντίς,
καὶ στόμαμα Πόντου·
- 879 νᾶσοι θ' αἶ κατὰ πρῶν' ἄλιον περικύκλιοι
τᾶδε γὰρ προσήμεναι,
οἶα Λέσβος, ἑλαιούφυτος τε Σάμος, Χίος,
885 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνω τε συν-
άπτουσ'
- Ἄνδρος ἀγγυεῖων.
καὶ τὰς ἀγγυαλοὺς ἐκράτυνε μεσάτους,
- 890 Ἀἴμμον, Ἰάφρου θ' ἔδος,
καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν μαυροπόλις
τῶνδ'
- 896 αἰτία στεναγμῶν.
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κληρὸν Ἰαόνιον πολυ-
άνδρους
- 900 Ἑλλάνων ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχιστήρων,
παμμίτιων τ' ἐπικούρων.
- 905 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεοδρεπτα τὰδ' αὐ φέρο-
μεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίασιον.
ΞΕΡΞΗΣ.
- ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ στυγεράς μοίρας
- 910 τίσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοῖότης,
ὡς ὠμοφρόνας δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
ἔλνυται γὰρ ἐμῶν γυῖων ὄωμη
τήνδ' ἠλικίαν ἐσιδόνι' ἀστῶν.
- 915 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, καμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
- ΧΟΡΟΣ.
- ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
- 920 κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρε.
γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγυαίαν
ἦβαν Ξέρξης κταμένην Ἄιδου
σάκτορι Περσῶν· ἀγδαβάται γὰρ
- 925 πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες, πᾶν γὰρ φύσις
μυριάς ἀνδρῶν ἐξέφθνιαι.
- ΞΕΡΞΗΣ.
- αἰαῖ κενῶς ἀλκάς.
- ΧΟΡΟΣ.
- Ἄστια δὲ χθῶν, βασιλεῦ γαίης,
930 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέλιται.
ΞΕΡΞΗΣ.
- ὄδ' ἐγὼν, οἶ οἶ, ἀιακτὸς
μέλεος γέννα, γὰρ τε πατρώας
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
- ΧΟΡΟΣ.
- 935 πρόσφθογγόν σοι νόστον, τὰν
κακοφάτιδα βοᾶν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος

879 — 887. = 888 — 896.

932 — 939. = 940 — 948.

πέμψω πολύδακρον Ιαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

940 ἔει' αἰανῆ πάνδυτον
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὐ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἦσω τοι καὶ πάνδυτον,

945 λαοπαθῆ τε σεβίζων ἄλιτυπία τε βάρη
πόλεως γέννας πενθητήρος.
κλάγξω δ' αὐ γόνον ἀρίδακρον.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα,

950 Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑιεραιλῆς
νυχίαν πλάκα κερσαίμενος
δυσδαίμονά τ' ἀπιάν.

ΧΟΡΟΣ.

οἶ οἶ οἶ βόα καὶ πάνι' ἐκπεύθου.

955 ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δὲ σοὶ παρασιτάται,
οἶος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων
Λοτάμας ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμυς,

960 Σουσιζάκης τ'
Ἀγβάτανα λιπών.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐξ ναῶς
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλου

965 θείνοντας ἐπ' ἀκτῖς.

ΧΟΡΟΣ.

οἶ οἶ οἶ, ποῦ δὲ σοὶ Φαροῦχος
καρφόμαρδος τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλης ἀναξ,
ἢ Αἰλεῖος ἐδπάτωρ,

970 Μέμφις, Θάρυβις,
καὶ Μασίστηρς Ἀρτεμβέρης τ'
ἠδ' Ὑστιαίμυας,
τάδε σ' ἐπανερωμαί.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ ἰὼ μοι,
τὰς ὠγυγίους καιιδόντες

975 στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες ἐνὶ πιτῆλι,
ἔ ἐ ἔ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ

980 τὸν σὸν πιστὸν πάνι' ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμψασίαν
Βατανάχου παιδ', Ἄλπιστον
* * *

τοῦ Σησάμα τοῦ Μυγαβία,
Πάρθρον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην

985 ἔλιπες ἔλιπες; ὦ ὦ ὦ δάων.
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔγγά μοι δῆτ'

990 ἀγαθῶν ἐτάρων ὑπομιμνήσεις,
ἄλαστ' ἄλασια στυγνὰ πρόκακα λέγων.

949 — 961. = 962 — 972.

973 — 987. = 988 — 1001.

βοᾶ βοᾶ μέλειον ἐνδοθεῖν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόταρχον

995 Ξάνθρον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Λιαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας,

Κηθαδάταν καὶ Λυθίμαν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.

1000 ἔταφεν ἔταφεν, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν δ' ὄπιθεν ἐπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβάσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται σιραιτοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

βεβάσιν, οἶ, νώνυμοι.

ἰῆ ἰῆ, ἰὼ ἰὼ

ἰὼ ἰὼ, δαίμονες

1005 ἔθεσθ' ἄελπιον κακὸν
διαπρέπον, οἶον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ'· εὐδῆλα γὰρ,

1010 νέαι νέαι δῦα δῦα·

Ἰαόνων ναυβατῶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

1014 πῶς δ' οὐ; σιραιτὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέ-
πληγμα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ'; οὐκ ὄλωλεν μεγάλα τὰ Περσῶν;

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄρῃς τὸ λοιπὸν τότε τὰς ἐμὰς σιολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳ ὄρῳ.

ΞΕΡΞΗΣ.

1020 τάνδε τ' οἰστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

τί τότε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

βυα γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

1025 Ἰάνων λαὸς οὐ φυγάχμας.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπιον.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὄμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κάκοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ παπαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

1030 πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

1002 — 1007. = 1008 — 1013.

1014 — 1025. = 1026 — 1037.

- ΧΟΡΟΣ.
 δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.
 ΧΟΡΟΣ.
 1035 καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 γυμνός εἰμι προπομπῶν.
 ΧΟΡΟΣ.
 φίλων ἄταισι πονίταισιν.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 δῖαινε δῖαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
 ΧΟΡΟΣ.
 αἰαὶ αἰαί, δῦα δῦα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 1040 βόα νυν ἀνίδουπά μοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὀτοτοτοτοῖ.
 βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.
 1045 οἶ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στένας' ἐμὴν χάριν.
 ΧΟΡΟΣ.
 διαίνομαι γόεδνος ὦν.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 βόα νυν ἀνίδουπά μοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 μέλειν πάρεσι, δέσποτα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 1050 ἐπορθίαξέ νυν γόοις.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὀτοτοτοτοῖ.
 μέλαινα δ' αὖ μεμίζεται
 καὶ σιανόεσσα πλαγία.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 καὶ σιέρν' ἄρασσε κἀλιβόα τὸ Μῦσιον.
 1038 — 1045. = 1046 — 1053.
 1054 — 1059. = 1060 — 1065.

- ΧΟΡΟΣ.
 1055 ἄνια ἄνια.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 καὶ μοι γενεῖου πέρθε λευκὴν τρίχα.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 αὐτεὶ δ' ὀξύ.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ τὰδ' ἔρξω.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 1060 πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χειρῶν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἄνια ἄνια.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίηταισιν στρατόν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 διαίνου δ' ὄσσε.
 ΧΟΡΟΣ.
 1065 τέγγομαί τοι.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 βόα νυν ἀνίδουπά μοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 οἶ οἶ οἶ οἶ.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἶα δύσβατος.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 1070 ἰὼ δὴ κατ' ἄστν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 γοᾶσθ' ἀβροβάται.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἶα δύσβατος.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ἦ ἦ ἦ ἦ, τρισχάλμοισιν,
 1075 ἦ ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 πέμπω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΚΗΡΥΞ.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀρίστῳ ἐπίδω προφρόνως
 στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθένη
 ἀπὸ προστοιμῶν λεπτοψαμάθων
 5 Νείλου. διὰν δὲ λιποῦσαι
 χθόνα σύγχροτον Συρία φεύγομεν,
 οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
 ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
 ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φουζάνορα
 10 γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
 ὄνοταζόμεναι.
 Δαναὸς δὲ πατήρ καὶ βούλαρχος
 καὶ σιασίαρχος, τάδε πεσονομῶν,
 κῦδισι' ἀχέων ἐπέκρανε,
 15 φεύγειν ἀνέθην διὰ γαῖμ' ἄλιον·
 κέλοισι δ' Ἄργους γαίαν, ὅθεν δὴ
 γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόου
 βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, καὶ ἐπιπνοίας
 Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
 20 τίν' ἂν οὖν χώραν εὐφρονα μᾶλλον
 τῆσδ' ἀφριζοίμεθα
 σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἔγχειριδίους
 ἔριοστέπτοισι κλάδοισιν;
 ὦν πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
 25 ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
 χθόνοι θήκας κατέχοντες,
 καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 ὀσίων ἀνδρῶν, δέξαιδ' ἱκέτην
 τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίω
 30 πνεύματι χώρας· ἀρσενοληθῆ δ'
 ἔσμον ὕβρισιήν Αἰγυπτογενῆ,
 πρὶν πόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἀσώδει
 θείναι, ξὺν ὄφῳ ταχυήρει
 πέμψαιε πόντονδ'· ἐνθα δὲ λαίλαπι
 35 χεμιωνοτύπῳ, βροντῆ σιεροπῆ τ'
 ὄμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
 ἀλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων, ὦν θέμις εἶργει,
 σφετεριζόμενον πατραδέλφειαν
 40 τήνδ' ἀεκόνητον, ἐπιβῆναι.
 νῦν δ' ἐπικεζλόμεναι
 Δίον πόρην ὑπε-
 πόνητον τιμάορ', ἴνιν τ'
 ἀνθονομούσας προγόνου
 45 βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζητὸς ἐραψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
 ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
 εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν·
 ὄν' ἐπιλεξαμένα,
 50 νῦν ἐν ποιονόμοις

ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
 πρόσθε πόνον μνασάμενα,
 τὰ τε νῦν ἐπιδείξω
 πιστὰ τεζυήρια, τὰ τ' ἀνόμοια,
 55 οἶδ', ἄελπιά περ ὄντα φανέται.
 γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπύλων
 ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτροδὸν αἴων,
 60 δοξάσει τις ἀκούων ὅπα τὰς Τηρεῖας
 μήτιδος οἰκτρῶς ἀλόχου,
 κροχηλάτου τ' ἀηδόνος,
 αἶ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰρογομένα
 πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέον·
 65 ξυνιθῆσι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχῶν·
 τὸς καὶ ἐγὼ φιλόδοκτος Ἰαονοῖσι νόμοισι
 70 δάπτω τὰν ἀπελὰν νελοθερῆ παρεῖαν,
 ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
 γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
 75 ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
 εἴ τις ἐστὶ κηδεμῶν.
 ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύει' εὐ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
 ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
 80 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες
 πέλοι' ἂν ἐνδιχοὶ γάμοις.
 ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένους
 βωμὸς Ἄρης φυγᾶς
 ῥῆμα, δαιμόνων σέβας.
 85 εἰ θεῆ Διὸς εὐ παραληθῶς
 Διὸς ἡμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
 πάντα τοι φλεγέθει
 κὰν σκότῳ, μαλαίνα ξὺν τύχῃ
 μερόπεσοι λαοῖς.
 90 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νότῳ,
 κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῆ πράγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
 δάσκιολ τε τείνουσιν πόροι,
 ζαυτιδεῖν ἄφραστοι.
 95 ἰάπτει δ' ἀπίδων
 ἀφ' ὑψηλῶν πανώλεις βροτοῦς,
 βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίξει,
 100 τὰν ἄποινον δαιμονίων· ἤμενον ἄνω φρόνημά
 πως
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας, ἐδράνων ἐφ' ἄγνων.
 ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν
 βρόιειον, οἳ νεάζει πυθμῆν
 57 — 62. = 63 — 68.
 69 — 76. = 77 — 84.
 85 — 89. = 90 — 94.
 95 — 102. = 103 — 110.

- 105 δι' ἄμὸν γάμον τὸ θάλλος
δυσπαραβούλοισι φρεσίν, καὶ διάνοιαν μαινόλιν
- 110 κέντρον ἔχων ἄφρονον, ἅπαν δ' ἀπάτη μεταγνόυς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροεζόμενα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετιῆ.
ἰή ἰή.
- 116 ἠλέμοισιν ἐμπροπῆ ἴδωσι γόοις με τιμῆ.
ἠλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδᾶν
εὐαχοεῖς.
- 120 πολλὰκι δ' ἐπιτίνω ξὺν λακίδι,
λίνοισιν, ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα.
θεοῖς δ' ἔναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς,
ἐπιδρομῶσ' ἔθι θάνατος ἀπῆ.
- 125 ἰὼ ἰὼ,
ἰὼ δυσάγχριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κῦμ ἀπάξει;
ἠλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδᾶν
- 130 εὐαχοεῖς.
πολλὰκι δ' ἐπιτίνω ξὺν λακίδι,
λίνοισιν, ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα.
- 134 πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς τε δόμος ἄλα στέγων
δορὸς
ἀχειμάτον μ' ἔπεμπε σὺν προαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι·
τελευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
πατήρ ὁ παντόπιος
- 140 προεμεινεῖς κίσειε.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνᾶς ἀνδρῶν, ἔ ἐ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
- 144 θέλουσα δ' αὐ θέλουσαν ἀγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς
κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
παντὶ δὲ σθένουσι
διωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
ἀδμήτας ἀδμήτα
- 150 ὀύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνᾶς ἀνδρῶν, ἔ ἐ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
εἰ δὲ μὴ, μελανθῆς
- 155 ἢ διόκτιπον γένος,
τοῦγγαιον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκηνητότων
ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
- 160 ἀριάντας θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἂ Ζῆν', Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστιγ' ἐκ θεῶν.
κονῶ δ' ἅπαν γαμετᾶς
- 165 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἰσι
χειμῶν.
- 168 καὶ τότ' οὐ δικαιοῖς
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
- 170 τὸν τᾶς βοῶς

111 — 122. = 123 — 133.

134 — 143. = 144 — 153.

154 — 167. = 168 — 175.

παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιπαῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὐ κλύοι καλούμενος.
ἂ Ζῆν', Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστιγ' ἐκ θεῶν.
κονῶ δ' ἅπαν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἰσι
χειμῶν.

ΔΑΝΑΟΣ.

176 παῖδες, φρονεῖν γρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἤκειε
πιστῶ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τάπῃ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
αἰνῶ φυλάξαι τᾶμ' ἔπη δελτομένης.

180 ὄρω κόριν, ἄναυδον ἄγγελον σιραιτοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ἵπασπιστήρα καὶ δορυσσοῶν
λευσσοῦ, ξὺν ἵπποις καμπύλοισι τ' ὀρήμασι.
τίχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται

185 ὀπιῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

ἀλλ' εἴτ' ἀπῆμων εἶτε καὶ τεθυμμένοι
ὦμῃ ξὺν ὄργῃ τόνδ' ἐπόρυνται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὐνεξ', ὃ κόραι,
πάγον προσέειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.

190 χρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σίκου.
ἀλλ' ὡς τίχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἐκτηρίας, ἀγάλαματ' αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χειρῶν συνωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη

195 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπὶ λυδίας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τᾶσδ' ἀναιμάκτους φρυγᾶς.
φθόγγῃ δ' ἐπέσθω πρώτα μὲν τὸ μὴ θρασυῖ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
ἴτω πρόσωπον ὄμματος παρ' ἡσυχῆ.

200 καὶ μὴ πρόλεχος μῆδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθορον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ξένη φρυγᾶς.
θραυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἡσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.

205 φυλάξομεν δὲ τᾶσδε μεμνησθαι σέθεν
κεδνᾶς ἐρεμίας· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

μὴ νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΧΟΡΟΣ.

θέλομ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρος μὴ πολωλότας.

ΧΟΡΟΣ.

210 ἴδοιτο δῆτα προεμεινοῦς ἀπ' ὄμματος.
κεῖνου θέλοντος εὐ τελευτήσῃ τεδε.

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κελήσσετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν ἀγρᾶς ἧλτου σωτηρίους,
ἀγρόν τ' Ἀπόλλω φρυγᾶδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεῶν.

215 εἰδὼς ἂν αἰῶσα τήνδε συγγνώμῃ βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

συγγνώιτο δῆτα καὶ παρασταῆ πρόφρων.

κράτεσιν ἀρσένων. ὑπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
395 φρυγῆ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκα
κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εὐκροτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρῖν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξειαι· ἄν, οὐδέ περ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
400 εἴπη λεῶς, εἴ ποῦ τι μὴ τοῖον τύχῃ,
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορροεῖης, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσα δ' ἐννόμοις.

405 τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ἕπομένων μεταλ-
γείεις τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκα κολυμβητήρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μὴδ' ἄγαν ὄνομαζον·

410 ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσι δ' ἥμῖν ἐκτελετήσῃ καλῶς,
καὶ μήτε δήρις ἑστίων ἐγράφεται
μήτ' ἐν θεῶν ἔδρασις ὧδ' ἰδρυμένας
ἐκδόοντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν

415 βαρὺν ξύνοικον θηρόμεσθ' ἀλάστορα,
ὅς οὐδ' ἐν Αἰδοῦ τὸν θάνατον· ἔλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟΡΟΣ.

φρόντισον καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος,

420 τὰν φρυγάδα μὴ προδῶς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθεῖς ὀρμέναν·

μὴδ' ἴδης μ' ἐξ ἔδραϊν
πολυθέων ἑσσιασθεῖσαν, ὦ

425 πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γινῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.

μὴ τι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βροτέων βίη

430 δίκασι ἀγομέναν
ἱππηδὸν, ἀμπύζων
πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ξιμῶν.
ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότερ' ἂν κτίσης,

435 μένει Ἄρει· κτίειν
ὁμοίαν θέμιν.

τάδε φράσαι δίκασι Αἰόθεν κριτή.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ δὴ πέφρασαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἀρῆσθαι μέγαν

440 πᾶσ' ἔστι ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ.

καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορδομένων,
αἴτις γὰρ μεῖζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
445 γένουσι· ἂν ἄλλα κτησίτου Αἰὸς χάριν·

418 — 422. = 423 — 427.

428 — 432. = 433 — 437.

καὶ γλώσσα τοξεύσασα μὴ τὰ κείρια,
γένουτο μύθου μῦθος ἂν θελκτικῆρος,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.

ὅπως δ' ὄμαιμον αἶμα μὴ γενήσεται,
450 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ἢ κάρτα νείκουσ τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·

θελῶ δ' αἰδῆρις μάλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένουτο δ' εὐ παρὰ γνώμην ξιμῆν.

ΧΟΡΟΣ.

455 πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν, οὐ με φεῖξετα.
ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπερηῖ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοῖνον, ἴσθι, μηχανῇ καλή.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

460 λέξον τίν' αὐδὴν ἰήνδε γηροθεῖσ' ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μή τι πιστὸν τῆδ' ὑποστήσει σιόλω

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαινέει μηχανῇ συζωμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

γέοις πῖναξι βρέτεια κοσμηῆσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματώδες τοῦπος· ἄλλ' ἀπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

465 ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα μακιστήρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνηκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλήθος ποταμὸς ὡς ἐπέροχεται·

470 αἴτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κοιδάμοῦ λιμῆν κακῶν.

εἰ μὲν γὰρ ἦν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασθ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·

εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
475 σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μίχης ἦξω τέλους;

πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἀνδρας γυναικῶν ὄννεχ' αἰμάξαι πέδον;

ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτιήρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.

480 σὺ μὲν, πάτερ γεραίε τῶνδε παρθένων,
κλάδους τε τοῦτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν

βωμόν ἐπ' ἄλλους διαμόνον ἐγγωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀρτίξωος τέκμαρ

πάντες πολιταί· μὴδ' ἀπορρηφθῆ λόγος
485 ἐμοῦ· κατ' ἐσχῆς γὰρ φιλαίτιος λεῶς.

καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἴκτιος εἰσιδῶν τάδε
ὑβριν μὲν ἐξθήρειεν ἄρσενος σιόλου,

ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἦσσοσαν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρεσι.

ΑΝΑΟΣ.

490 πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἔστιν ἠξιωμένα,

αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 ὀπίσθας δὲ φράσσοράς τ' ἐγχωρίων
 ἔμπειμον, ὡς ἂν τῶν πολισούχων θεῶν
 βωμοὺς πρόνοιους καὶ πολισούχων ἔδρας
 495 εὔρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἣ δι' ἄστεως
 στείχουσι· μορφής δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέχη φόβον.
 καὶ δὴ φίλον τις ἔστιαν' ἀγνοίας ἕπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

500 στείχον' ἂν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
 ἤγεισθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
 ταύτην ἀγοντας τόνδ' ἐφέσιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἂν εἶπας, καὶ τεταγμένους κεί·
 505 ἐγὼ δὲ πῶς δρω; ποῦ θράσος νεμεῖς ξυοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ σφε λείπω, χεῖρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ἴσῃτοί με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

510 οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθόσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δέμ' ἐξάσιον.

ΧΟΡΟΣ.

515 σὺ καὶ λέγων εὐφρανε καὶ πρίσσω φρενί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.

ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους

πέισω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χεῖρ λέγειν.

520 πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους

λιπαῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.

ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσενῶν ἐλεύσομαι·

πειθῶ δ' ἔποιο καὶ τύχη πρακτικῆς.

ΧΟΡΟΣ.

ἴναξ ἀνάκτων, μακάρων

525 μακάρτατε, καὶ τελῶν

τελειότατον κρέτος, ὄλβιε Ζεῦ,

πέθου τε καὶ γενέσθω·

ἄλεισον ἀνδρῶν ἔβριον εὐ στυγρίας·

λίμνα δ' ἔμβυλε πορφυροειδέϊ

530 τὰν μελανόστυγ' ἄταιν.

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν

παλαίματον ἀμέτερον

524 — 530. = 531 — 537.

γένος, φίλιος προγόνου γυναικός·
 νέωσον εὐφρον' αἶνον,
 535 γενοῦ πολυμηῆστορ, ἔφαπτορ Ἰοῦς,
 δι' ἧς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιῶν δ' εἰς ἔγχος μετέσταν
 540 ματέρως ἀνθονόμους ἐπωπῆς,

λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰῶ
 οἴστρον ἐρεσσομένα
 φεύγει ἀμαρτίνους,
 545 πολλὰ βροτῶν διαιμειβομένα
 φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον

545 γαῖαν ἐν ἀσσα διατέμνουσα πόρον κυματῆαν
 ὀρέξει·

547 ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἶσας
 μηλοπότου Φρυγίας διαμπάξ.
 περὶ δὲ Τεῦθρατίας ἄστει Μυσῶν,

550 Ἀυδιά τε γύαλα·
 καὶ δι' ὄρων Κιλικῶν
 Παμφύλων τε διορνημένα·
 555 πὰρ ποταμοὺς δ' ἀενάους

καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τῆς Ἀφροδίτας πο-
 λύπυρον αἶαν.

ἐνεῖται δ' εἰσινομημένη βέλει
 βουκόλου πτερόεντος,
 Δίον πάμβοτον ἄλσος,

560 λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέροχεται Τυφῶ
 μένος,

ἕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις ἄδικτον,
 μαινομένα πόνοις ἀπίμοις, ὀδύνας τε κεντροδα-
 λήτους θείας Ἴρας.

565 βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι,
 χλωροῦ δέματι θυμὸν
 πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
 βοτῶν ἐσορῶντες δυσχερὲς μῆξομβροτον, τὰν μὲν
 570 τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θάλλας πολὺπλαγχιον
 ἀθλίαν

οἰστροδόνητον Ἰῶ;
 Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου

575 * * * *
 βία δ' ἀπημάντω σθένει καὶ θείας ἐπιπνοίας
 παύεται, δαζρόων δ' ἀποστᾶζει πένθημον αἰδῶ.

580 λαβοῦσα δ' ἔραμα δίον ἀψευδεῖ λόγῳ
 γείνατο παιδ' ἀμεμφῆ,
 δι' αἰῶνος μακροῦ πάρολβον·
 ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθῶν,

585 φασίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηρός ἐστιν ἀληθῶς.
 τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἴρας νόσους ἐπιβού-
 λους;

Αἰὸς τόδ' ἔργον· καὶ τὸδ' ἂν γένος λέγων
 ἐξ Ἐπάφου, κρησίαις.

590 τίν' ἂν θεῶν ἐνδιζωτέρουσι
 κεκλόμην εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;

538 — 546. = 547 — 555.
 556 — 564. = 565 — 573.
 574 — 581. = 582 — 589.
 590 — 594. = 595 — 599.

πατήρ φυτουργός, αὐτόχειρ ἄναξ * *
 γένους παλαιόφρων μέγας
 τέτιον, τὸ πᾶν μῆχαρ οὐριος Ζεὺς,
 595 ὑπ' ἀρχῆς δ' οὔτινος θαΐζων
 τὸ μείον κραισσόνων κρατύνει·
 οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
 πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
 σπεῦσαι τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

600 θαρσεῖτε, παῖδες, εὐ τὰ τῶν ἐγχωρῶν·
 δήμου δέδοκται παντιελῆ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε πρόεσβυ, φίλιτα' ἀγγέλων ξμοί,
 ἔμισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεύρωται τέλος,
 δήμου κρατούσα χεῖρ ὅποι πληθύνεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

605 ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χεῖρσὶ δεξιωνύμοις
 ἐφριξεν αἰθῆρ τόνδε κραινότιων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἔλευθέρους
 610 κάρουσιάσιτους ξύν τ' ἀσυλία βροτῶν·
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ κραιτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαιόρων
 αἴμιον εἶναι ξύν φρυγῇ δημηλάτῳ.
 615 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἄμφ' ἡμῶν λέγων
 ἄναξ Πελασγῶν, ἔκιστου Ζητῆος κότον
 μέγαν προφρωνῶν μήποτ' ἐσόπιν χρόνον
 πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀστικὸν θ' ἄμα
 λέγων ἀπλοῦν μίσμαα πρὸ πόλεως φανέν,
 620 ἀμύχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος κεύς
 ἐκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στοροφᾶς
 δήμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκραναν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

625 ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποιητὰς.
 Ζεὺς δ' ἐφορεῖοι ξένιος ξενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθεία,
 τέρον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.
 630 νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
 Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
 ζιταῖα γένοι χεούσας·
 μήποτε πυρίφατον τὰν Πελασγίαν πόλιν,
 635 τὸν ἄχορον βοᾶν κίσιμα μάχλον Ἄρη,
 τὸν ἄρότοις θερίζοντα βροτούς ἐν ἄλλοις·
 οὔνεκ' ὤφρισαν ἡμᾶς,
 640 ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο·
 αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διός, ποίμναν τάνδ' ἀμέ-
 γαρτον·

643 οὐδὲ μετ' ἀρσένων

ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμῶ-

645 δαντεῖς ἔριν γυναικῶν·

δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπόν
 δυσπολέμητον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι

630 — 642. = 643 — 655.

650 ἐπ' ὀρόφων μαινόντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.

ἔζονται γὰρ ὁμαίμους,
 Ζητῆος ἔκτορας ἄγνου.

655 τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
 τοιγὰρ ὑποσκήνιν ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλό-
 τιμος εὐχά,

μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν

660 τῶνδε πόλιν κενώσαι·

μηδ' ἐπιχωροῖς **

πιώμασιν αἰματίσσι πέδον γᾶς.

ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον

ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας

665 εὐνάτωρ βροτολογοῖς Ἄρης κέρσειεν ἄστον.

667 καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόχοι γεμόντων θυμέλαι,
 φλεγόντων θ',

670 ὡς πόλις εὐ νέμοιτο·

Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

τὸν ξένιον δ' ὑπέρισταον,

ὃς πολὺ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.

τίκισθαι δ' ἐφόρους γᾶς

675 ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεῖ·

Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναικῶν λόγους ἐφο-
 ρεῖεν.

μηδέ τις ἀνδροκμῆς λογιὸς ἐπελθέτω,

680 τάνδε πόλιν δαΐζων,

ἄχορον ἀκίθαριν, διακρογοῖον Ἄρη

βοᾶν τ' ἐνδημον ἐξοπλιζῶν.

νοῦσων δ' ἐσμός ἀπ' ἀστών

685 ἔξοι κράτους ἀτερπῆς·

εὐμηνῆς δ' ὁ Λυκείος ἔστω πάσα νεολαία.

καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω

690 φέριματι γᾶν πανώρφ.

πρόνομα δὲ βοτὰ τῶς πολύγονα τελέθοι·

τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.

εὐφρημον δ' ἐπιβῶντων

695 Μοῦσαι θεαὶ τ' αἰοῖδοι·

ἀγῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φῆμα φιλο-
 φόρμιγξ.

φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς

τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,

700 προμαθεὺς εὐκρινόμιτις ἀρχά·

ξένιοισι τ' εὐξυμβόλους,

πρὶν ἐξοπλιζῆν Ἄρη,

δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, αἰεῖ

705 τίοιεν ἐγχωροῖους παρῳαῖς

δαφνηφόροισι βουθύτοισι τιμαῖς.

τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις

δίκας γέγραπται μεγασιτότιμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

710 εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλα·

ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσῃτ' ἀκούσασαι πατρὸς

ἀπροσδοκῆτος τοῦσδε καὶ νέους λόγους.

ἰκεταδόζου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὀρθῶ

τὸ πλοῖον. εὐσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·

656 — 666. = 667 — 677.

678 — 687. = 688 — 697.

698 — 703. = 704 — 709.

715 στολομοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς,
καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὀδόν,
οἴακος εὐθυνητῆρος ὑστάτου νεώς
ἄγαν καλῶς κλύουσα γ' ὡς ἂν οὐ φλήη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆιοι μελαγχίμοις

720 γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσι θ' ἡ πικουρία
εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμῶν ὑπὸ χθόνα
στεύλασα λαίφους παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρῆ καὶ σεσφαιροισμένως

725 πρὸς πρῶγμ' ὀρώσας τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἄρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔσως γὰρ ἡ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐράπιπρος.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.

ΧΟΡΟΣ.

730 ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

ΔΑΝΑΟΣ.

θάρασει· χρόνῳ τοι κωρῶ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοῖς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι

735 ἦκουσι, μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
περίφοβόν μ' ἔχει τάφος ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἰ τί μοι.
παροχομαί, πάτερ, δέματι.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,

740 θάρσει, μάχουνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξῴλεις ἔστι μάχρον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἀπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυταγείς δ' ἔχοντες κωνοπίτιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ

745 πόλει μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσαν ἐν μεσημβρίᾳ
θάλλει βραχίον' εὐ κατερρωημένους.

ΧΟΡΟΣ.

μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ,
γυνὴ μονῶθεῖσ' οὐδὲν, οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.

750 δολόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑΝΑΟΣ.

καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοὶ τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροῖατο.

ΧΟΡΟΣ.

755 οὐ μὴ τριαίνας τίσδε καὶ θεῶν σέβῃ
δεύσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ,
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνέρω μένει
μεμαρτωμένοι κωνοθρασεῖς θεῶν
οὐδὲν ἐπαίνοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

760 ἀλλ' ἔστι γῆμη τοὺς λύκους χρεῖσσοις κυνῶν

734 — 738. = 741 — 745.

748 — 752. = 755 — 759.

εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σιέχυν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὄργας, χρῆ φιλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

οὗτοι ταχῆα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
765 οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισματῶν σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυροχίας
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παρανίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ' ἄποστειχόντος ἡλίου, φιλεῖ

770 ὠδίνα τίκειν νύξ κυβερνήτῃ σοφῷ.

οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλῆ, πρὶν ὄρμῳ ναῶν θρασυνηθῆναι· σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν,
πράξασ' ἄρωγῆν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται

775 πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γὰρ βοῦνι, ξηδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα, ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονὸς κελαινὸν εἰ τι κεύθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαι κεινός

780 νέφεσσι γειτονῶν Διός,

τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.

ἀμπιᾶσα δ' ὥσει

κόνις ἄτερθε περὶ γῶν ὀλοίμαν.

ἄφρυτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.

785 μελαινόχρους δὲ πάλλεταιί μου καρδιά.

πατρὸς σκοπιὰ δὲ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.

θέλωμι δ' ἂν μορσίμου

βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,

πρὶν ἄνδρ' ἀπευτινῶν

790 ὑπὸ' ἐγχιρμφθῆναι χερσῶν·

πρόπαρ θανούσας δ' Αἴδας ἀνάσσοι.

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,

πρὸς δὴ νέφῃ ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,

ἢ λισσὰς αἰγίλην ἀπρόσ-

795 δεικτος οἰόφρων κρεμᾶς

γυπιάς πέτρα, βαθῦ

πῶμα μαρτυροῦσά μοι,

πρὶν δαίχτορος βίαι

καρδίας γάμου κωρῆσαι.

800 κυσὶν δ' ἐπειθ' ἔλωρα κἀπιχωρίοις

ὄρμισι δεῖπνον οὐκ ἀναίρομαι πέλειν·

τὸ γὰρ θανεῖν ἔλευθεροῦ-

ται φιλαικτιῶν κακῶν.

ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-

805 τας γεμηλίου τυχῶν.

τίν' ἄμφ' αὐτιάς ἐτι πόρον

τέμνω γάμου λυτήρα;

ἴυξε δ' ὄμψαν ὀρανίαν,

μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ

810 τέλει δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι

λύσιμα, μάχμα δ' ἐπίδε, πάτερ,

βίαια μὴ φιλεῖς ὄρων

ὄμμασιν ἐνδίκους.

815 σεβίζον δ' ἰκτίαι σέθεν,

776 — 783. = 784 — 791.

792 — 799. = 800 — 807.

808 — 816. = 817 — 824.

γαίωχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενές,
μετὰ με δρομοῖσι διόμενοι,

820 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηται λαβεῖν.

σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

825 ὁ, ὁ, ὁ, ἄ, ἄ, ἄ.

ὄδε μάστιγος νέος, γάϊος.
τῶν πρὸ μάστιγι κάμνους, ἰδὸρ, ὄμ
αὔθι κάκκας νο
δύσαν βοῶν ἀμφαίνω.

830 ὄρω ἰάδε φροῖμα πρόξενα πόρων
βιαιῶν ξιμῶν. ἡὲ ἡὲ,

βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα γλιθᾶ
δύσφορα νᾶ κᾶν γᾶ.

833 ἄναξ προτάσσω.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν οὐκοῦν
τιμοὶ τιμοὶ καὶ σιγμοὶ,

840 πολυαῖμων γόνιος
ἀποκοπὴ κρατός.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἴτ' ἀνὰ πολύθρονον
ἀλμῆνετα πόρον,

845 δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὄλου,
αἶμον' ἔσω σ' ἐπ' ἀμίδα
ἡσυχονπία ἰῦπιτα·
κελεύω βίε μεθέσθαι

850 ἔχαρ, φρενί τ' ἄπαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

λεῖψ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
ἀτίει' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

μήποτε πάλιν εἶδοι

855 ἀλγεσίβοιον ὕδωρ,
ἐνθεν ἀεζόμενον
ζώφινον αἶμα βοιοῖσι θάλλει.
ἄγνος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθραῖος βαθραῖος,

860 γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δὲ καὶ νᾶ

βάσει τάχα
θέλειος ἀθέλειος,
βίε βίε τε πολλῆ φροῦδα
βάτεια βαθμὶ προκακοπαθῶν

865 ὀλόμεναι παλάμαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαὶ αἰαὶ.
καὶ γὰρ δυσπαλάμους ὄλοιο
δι' ἀλίρροτον ἄλσος,
κατὰ Σαρηθόνιον

870 χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεῖς·
εὐρείαις εἰν αἰράς.

ΚΗΡΥΞ.

ἴνζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερφορεῖ.

875 ἴνζε καὶ βῶα μικρότερον ἄχων, οἴζυθος ὄνομα ἔχων.

ΧΟΡΟΣ.

οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ,
λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσχοι·
περιχομιπῆ βρονάεις,
ὄς ἐρωτῆς· ὁ μέγας

880 Νείλος ὑβρίζοντι σε ἀποτρέψει-
εν ἄιστον ὕβριν.

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὄσον τάχιστα· μηδέ τις σχολάζετω.
ὀλῆ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

ΧΟΡΟΣ.

885 οἶ, οἶ, πάτερ, βρότειος ἄρος ἄτα μαλδαάγει
ἄραχνος ὡς βάδην.
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀιοιοιοῖ.

890 μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοῶν
φοβερὸν ἀπίτρηπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

οὔτοι φοβῶμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γὰρ μ' ἐθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆ.

ΧΟΡΟΣ.

895 μαιμᾶ πέλας δίπους ὄφεις,
ἐχιθνα δ' ὡς με τί ποι'
ἐνδακοῦσα.
ὀιοιοιοῖ.

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοῶν
900 φοβερὸν ἀπίτρηπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν ἀνέστας τάδε,
λαῖς χιτώνος ἔργον οὐ κατοικιεύει.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.

ΚΗΡΥΞ.

905 πολλοὺς ἀνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΧΟΡΟΣ.

διωλόμεσθ'· ἄελπι', ἄναξ, πάσχομεν.

ΚΗΡΥΞ.

ἔλθειν ἔοιχ' ἑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
910 ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τῶν ξιμῶν λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀμιμάζεις χθόνα;

866—875. = 876—884.

885—894. = 895—903.

904—906. = 907—910.

ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
 915 καὶ πόλλ' ἄμαρτων οὐδὲν ὠρθώσας φρενί.
 ΚΗΡΥΞ.
 τί δ' ἠμιπλάκηται τῶνδ' ἔμοι δίκης ἄτερ;
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
 ΚΗΡΥΞ.
 πῶς δ' οὐχί, τὰπολωλόθ' εἰρήσκων ἐγώ;
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ποίοισιν εἰπὼν προξένους ἔγχωροῖσι;
 ΚΗΡΥΞ.
 920 Ἐρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστιήρῳ.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεούς οὐδὲν σέβει.
 ΚΗΡΥΞ.
 τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
 ΚΗΡΥΞ.
 ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ῥαιρήσεται.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 925 κλαίοις ἄν, εἰ ψεύσασαι. οὐ μάλ' ἐς μακρᾶν.
 ΚΗΡΥΞ.
 ἤκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 οὐ γὰρ ξηνοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
 ΚΗΡΥΞ.
 λέγοις ἄν ἐλθὼν πασιῶν Αἰγύπτου τάδε.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ἀβουκόλητον τοῦτ' ἔμῳ φρονήματι.
 ΚΗΡΥΞ.
 930 ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆς, ἐννέπῳ σαφέστερον.
 καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
 ἕκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνας τ' ἀμειροθεῖς
 ἤκειν γυναικῶν ἀυτανέψιον στόλον;
 οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ἕπο
 935 Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρῳ λαβῆ
 ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
 πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 τί σοι λέγειν χρόη; τοῦννομον χρόνῳ μαθὼν
 ἴσῳσιν αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.
 940 ταῦτας δ' ἐκούσας μὲν καὶ εὐνοίαν φρενῶν
 ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβῆς πέθοι λόγος.
 τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 ψῆφος κέκρωται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
 στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐρήλιται τορῶς
 945 γόμφος διαμπαῖξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
 ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
 οὐδ' ἐν πιτυκαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
 σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἑλευθεροστόμου
 γλώσσης, κοιμίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
 ΚΗΡΥΞ.
 950 ἴσθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἰρεσθαι νέον.
 εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ἀλλ' ἄρσενάς τοι ἰσθεῖς οἰκίτορας
 εὐρήσει' οὐ πίνοντι, ἐκ κρηθῶν μέθην.
 ἡμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις δάπασι

955 θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐεργῆ πόλιν
 πύργων βαθεία μηχανῆν κεκλημένην.
 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρῆ χειρί.
 εὐθυμόν ἐστιν εὐτύκους ταῖν δόμους
 960 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζον χέρως,
 πάρεσιν οἰκεῖν καὶ μορορῶδμοιους δόμους.
 τοῦτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
 πάρεστι, λωτίσασθε, προστάτης δ' ἐγὼ
 ἄστωι τε πάντες, ὧνπερ ἦδε κραίνεται
 965 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
 ΧΟΡΟΣ.
 ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βροῖσι,
 διε Πελασγῶν.
 πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
 πατέρ' εὐθαρσῆ
 Δαναῶν, πρόνοον καὶ βούλαχοι.
 970 τοῦ γὰρ προτέρα μητίς, ὅπου χρόη
 δώματα ταῖν, καὶ τόπος εὐφρον.
 πᾶς τις ἐπιπεῖν ψόγον ἄλλοθροῖσι
 εὐτύκος· εἴη δὲ τὰ λῶστα.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 975 ξὺν τ' εὐκλείεα καὶ ἐμνήτω
 βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
 τάσσεσθε, φίλοι θυμώδες, οὕτως
 ὡς ἔφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
 Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
 ΔΑΝΑΟΣ.
 980 ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εἰχεσθαι χρεῖον.
 θύεν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
 σπονδάς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως,
 καὶ μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐπιειεῖς
 φίλους πικρῶς ἤκουσαν ἀυτανειφίους·
 985 ἐμοῦ δ' ὀπαδοῦς τοῖσδε καὶ δορυσσοῦς
 ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
 καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρω θανῶν
 λάθοιμι, χώρα δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
 ἰωῶνδε ἰνγχάνοντας, εὐπρηνιῶν φρενός
 990 χέριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
 καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένους
 πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονισμασιν πατρὸς,
 ἀγνώθ' ὄμιλον ὡς ἐλέγχσθαι χρόνῳ.
 πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐτύκον φέρει
 995 κακῆν, τό τ' εἰπεῖν εὐπειτὲς μύσαγμα πῶς.
 ἡμᾶς δ' ἐπαινώ μὴ κταιραχύνειν ἐμῆ.
 ὦραν ἐκούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
 τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
 θῆρες δὲ κρηαίνουσι καὶ βροτοὶ τί μιν
 1000 καὶ κνώδαλα πτεροῦνται καὶ πεδοσιτῆ.
 καρπώματα σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 κίλωρα κωλύουσιν ὡς μένειν ἐρῶ.
 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφους ἔπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκίτηριον
 1005 τόξενμ' ἔπεμψεν, ἡμέρου νικώμενος.
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθομεν ὧν πολὺς πόρος,
 πολὺς δὲ πόνητος οὐκ ἐκληρώθη δορί,
 μηδ' αἰσχος ἡμῖν, ἥδονην δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πρᾶξωμεν. οἰκῆσις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
 1010 τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοί,
 οἰκεῖν λατρῶν ἀτερθεν· εὐπειτῆ τάδε.

μόνον φίλαζαι τίσθ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ:

τᾶλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·

1015 ἐμῆς δ' ὀπώρας οὔνεκ' εὐθάρσει, πάτερ·

εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ἴτε μὲν ἀστυνάκτιας μάχαρας θεοὺς γυνάεντες

1020 πολιούχους τε καὶ οἱ χεῖμ' Ἐρασίνου
περιναίετε παλαιόν.

ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ

μένος· αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν

1025 ἔχέτω, μῆδ' ἔτι Νείλου προχοῶς σέβωμεν ἕμνοις·

ποταμοὺς δ' οἱ διὰ γῶρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεῖμασι γαίης

1030 τόδε μειλίσσοντες οὐδας.

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνὰ

στόλον οὐκίζομένα· μῆδ' ὑπ' ἀνάγκας

γάμος ἔλθοι Κυθέρειος· σιυγερόν πέλει τόδ'
ἄθλον·

1035 Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμός δδ' εὐφρων.

δύναται γάρ Λιδὸς ἀγχιστα σὺν Ἴφρα·

τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

μετάζονοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεισιν

1040 πόθος ἤ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτροι
πειδοί.

δέδοται δ' Ἀρμονία μοῖρ' Ἀφροδίτας

ψευδῶς τρέβοι τ' ἐρώτων.

γυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακὰ τ' ἄλγη,

1045 πολέμους θ' αἰματόεντας προσηβοῦμαι.

τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν ταχυπόμοισι διωγμοῖς;

ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

Λιδὸς οὐ παρβατός ἐστιν μέγαρα φρὴν ἀπέρατος·

1018—1025. = 1026—1034.

1035—1043. = 1044—1052.

1050 μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τέλευτα
προτέρων πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει

γάμον Αἰγυπιογενῆ μοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1055 τὸ μὲν ἄν βέλτερον εἴη.

σύ δὲ θέλγοις ἄν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σύ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί δὲ μέλλω φρένα διᾶν

καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον;

1060 μέτριον νῦν ἔπος εὐχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίνα καιρόν με διδάσσεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τὰ θεῶν μῆδὲν ἀγάξειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστειροί-

η γάμον δυσάνορα

1065 δάϊον, ὅσπερ Ἴω

πημονᾶς ἐλύσαι' εὐ

χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθῶν,

εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ κράτος νέμοι γυναι-

1070 ξίν· τὸ βέλτερον κωκοῦ,

καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,

καὶ δίκα δίκας ἔπε-

σθαι, ξὶν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις

μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1053—1057. = 1058—1062.

1063—1068. = 1069—1074.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἥλιον ἀπὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἥλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὄθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρᾳ, ἵνα τηροῖη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες πικανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀλήθῃς ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἕτερα ἀλήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἐαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδῶ ὡς θανουμένην, ῥύψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θανατίζεται ὡς καὶ ἐκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπῆσας θάνατον, νεκρὸν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποιηκέ τε Αἰγισθὸν καὶ Κλυταιμνήστραν ἐκάτερον δυσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐν κεφαλῶν· τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χρηγόροις, Ἐδμενίσι, Πρωτῇ σαυροικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεὺς.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, Θεράπων Ἀγαμέμνονος.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Φ Υ Α Λ Ξ.

Θεοὺς μὲν αὐτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρὰς εἰτίας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
 σιέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κίποιδα νυκτέρων ὀμήγυριν,
5 καὶ τοὺς γέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
 λαμπροῦς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
 ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν
 καὶ νῦν φλάσσω λαμπέδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πρὸς γέρουσαν ἐκ Τροίας γάται,
10 ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλλίψω κέαρ.
 εὐτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδρυσόν τ' ἔχω
 εὐνήν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
 ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
15 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
 ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολλον ἐντέμων ἄκος,
 κλαῖω τότε οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
 οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονομένον.
20 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
 εὐαγγέλου φανέντος ὄφρα γαῖον πυρός.
 ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
 φάος πυγαύσκων καὶ χορῶν κατὰστασιν
 πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
25 ἰοῦ ἰοῦ.
 Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
 εὐνῆς ἐπαντελάσαν ὡς τάχος δόμοις
 ὀλολυγμὸν εὐφρημοῦντα τῆδε λαμπάδι
 ἐπορθιάζειν, εἶπερ Ἰλίου πόλις
30 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλον πρόπει·
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὐ πεσόντα θήσομαι
 τρίς ἕξ βαλοῦσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρει
35 ἀνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερὶ.
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
 βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβει,
 σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἐκὼν ἐγὼ
 μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

40 δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
 μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἀναξ' ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
 τιμῆς, ὄχυρόν ζεύγος Ἀτρειδῶν,
45 στόλον Ἀργείων χιλιοναῦται
 τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 ἦσαν, στρατιωτῶν ἀρωγῶν,
 μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
 τροπὸν αἰγυπιῶν,

50 οἳτ' ἔκπαιτοῖς ἄλγεσι παίδων
 ἔπαισι λεχέων στροφοδινοῦνται,
 περύγων ἔρετροῖσιν ἔρεσσόμενοι,
 δεμιοτήρη
 πόνον θοαλίχων ὀλέσαντες·
55 ὕπατος δ' αἰῶν ἦ τις Ἀπόλλων,
 ἦ Πᾶν, ἦ Ζεὺς, οἰωνόδροον
 γόον ὄξυβόαν τῶνδε μετοίκων,
 ὑστερόποιον
 πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
60 οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
 πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
 γόνιτος κοῖταισιν ἔριδομένου
65 διακναομένης τ' ἐν προτελείοις
 κέμακος θήσων Λαυαοῖσι
 Τρωσὶ θ' ὁμοίως· ἔστι δ' ὄπη νῦν
 ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολειβῶν
70 οὔτε δακρῶν ἀπύρων ἱερῶν
 ὀργᾶς ἀτενεῖς παραθέλει.
 ἡμεῖς δ' αἰτίε σαρκὶ παλαιῆ
 τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν ἰσχύν
75 ἰσόπαιδε νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις,
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέργων
 ἐντὸς ἀνάσσων
 ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρῃ,
 τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
80 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοῖς
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
 ὄναρ ἡμερόφρατον αἰλαίνει.
 σὺ δὲ, Τυνδάρεω
 θυγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
85 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
 τίγος ἀγγείλις
 πεῖθοι περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
90 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
 βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήτης
 λαμπρὸς ἀνάχει,
 φαρμασσομένη χρίσματος ἄγνου
95 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίας,
 πελᾶνθ' μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὃ τι καὶ δυνατόν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 πάλιν τε γενοῦ τῆσδε μερμήνης,
100 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγαυὰ σαιτροῦσ'

- ἔλπις αἰνέει φρονιδ' ἄπληστον
 τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.
 κύριός εἰμι φροεῖν ὄδιον κράτιον ἀνδρῶν
 105 ἐπιτέλειω. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπεινέει
 πειθῶ μολπᾶν,
 ἀλλὰν σύμφυτος αἰὼν,
 ὅπως Ἀχαιῶν δέφρονον κράτιος, Ἑλλάδος ἦβας
 110 ζυμφορὰν ταγᾶν,
 πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορα
 θούριος ὄρις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 115 ὀϊωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινός, ὃ
 τ' ἐξόπιον ἀργίας,
 φανέντες ἴταρο μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
 παμπρέτοις ἐν ἔδραισι,
 βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα γέροματι γένναν.
 120 βλαβέντα λοισθήων δρόμων.
 αἴλιον αἴλιον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 κεδνός δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῖς
 Ἀτρείδας μαχίμους, ἰδύη λαγοδαίτας
 πομπούς τ' ἀρχούς.
 125 οὕτω δ' εἶπε τεράτων.
 χρόνῳ μὲν ἀργεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημιουργηθῆ
 130 μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
 οἶον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφάση προτυπὲν στό-
 μιον μέγα Τροίας
 135 στρατωθέν. οἶκῳ γὰρ ἐπίφθορος Ἄρτεμις ἀγνά,
 πτανοῖσιν κνσι πατρὸς,
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι.
 στυγεῖ δὲ δειπνον αἰετῶν.
 αἴλιον αἴλιον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 140 τόσσον περ εὐφρων ἂ καλὰ
 δρόσοισιν ἀέπτοις μαλερῶν λέοντων,
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβριζάλοισι, τερπνὰ
 τούτων αἰτεῖ ζυμβολα κρᾶναι,
 145 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
 λήιον δὲ καλέω Παιῖνα,
 μὴ τινὰς ἀντιπνούους Δαναοῖς χρόνιαις ἔχενῆδας
 150 ἀπλοίας τεύξῃ,
 σπευδομένα θυσιᾶν ἑτέραν, ἰνομόν τιν', ἄδαιτον,
 νεικῶν τέτονα σύμφυτον,
 οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
 155 οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαυξε
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις.
 τοῖς δ' ὁμόφρονον
 αἴλιον αἴλιον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 160 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τὸδ' αὐ-
 τῷ φίλον κεκλημένῳ,
 τοῦτό νιν προσεννέπω.
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
 πάντ' ἐπισταθμώμιμος,
 165 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φρονιδὸς ἄχθος
 χρῆ βαλεῖν ἐπιτύμως.
 οἰδ' ὅστις πάροισιν ἦν μέγας,
 παμμάχῳ θράσει βροῶν,
 104—121. = 122—139.
 160—167. = 168—175.
- 170 οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὧν,
 ὃς δ' ἔπειτ' ἔφην, τρια-
 κήρος οἴχεται τυχῶν.
 Ζῆνα δὲ τις προφρόνως ἐπιπέλικια κλάζων,
 175 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.
 τὸν φροεῖν βροτοὺς ὀδώ-
 σαντα, τὸν πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.
 σιάζει δ' ἐν θ' ὕλῳ πρὸ καρδίας
 180 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
 κοντας ἦλθε σωφροεῖν.
 δαιμόνων δὲ που χάρις,
 βιαιῶς σέλιμα σεμνὸν ἡμένων.
 καὶ τόθ' ἠγεμῶν ὁ πρός-
 185 βυς νεῶν Ἀχαιῶν,
 μάντιν οὕτινα ψέγων,
 ξυμπαῖος τύχαισι συμπλέων,
 εὐτ' ἀπλοῖς κενεργεῖ βαρῦ-
 νοντ' Ἀχαιῶς λεῶς,
 190 Χαλκίδος πέραν ἔχων
 παλιρρόθοις ἐν Ἀβίδος τόποις,
 πνοῖά δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
 κακόσχολοι, νήσιτιδες, δύσορμοι
 195 βροτῶν ἄλλαι, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς.
 παλιμμήκη χρόνον τιθέσσαι
 τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χεϊμάτος ἄλλο μῆχαρ
 200 βριθύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαυξεν, προφέρων Ἄρτεμιν, ὥστε
 χθόνα βά-
 κτροις ἐπικροῦσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κα-
 τασχεῖν.
 205 ἄναξ δ' ὁ πρόςβυς τὸδ' εἶπε φωνῶν.
 βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
 βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δεῖξῳ, δόμων ἰγαλιμα,
 μαινῶν παρθενοσφάγοισι
 210 ξείθροισι πατρός φέρως βωμοῦ πέλας.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόναυς γένομαι,
 ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
 215 παυσανέμου γὰρ θυσιᾶς παρθενίου δ' αἵματος ὄρ-
 γῆ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον
 φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 220 ἄναγνον, ἄνιερρον, τόθεν
 τὸ παντότολμον φροεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομίτης
 τάλαινα παρακοπᾶ
 πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
 225 θυτήρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποιῶν πολέ-
 μων ἄρωγᾶν
 καὶ προτέλεια ναῶν.
 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρός
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθενεῖόν τ'
 230 ἔφεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
 φράσειν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὐχᾶν,
 176—183. = 184—191.
 192—204. = 205—217.
 218—227. = 228—237.

δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπειτῆ,
παντὶ θυμῷ προνοπῆ

235 λαβεῖν ἀέροην, στόματός τε καλλιπρόφρου φυλα-
κὰν κατασχέειν,

φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
βίε χαλινῶν τ' ἀναδύει μένει.
κρόκου βιφὰς δ' ἔς πέδον χέουσα

240 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φι-
λοΐτιω,

πρόπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρός κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν. ἀγνὰ δ' ἀπαύρωτος αὐδῆ πατρός

245 φίλου τριόσπονδον εὐποτιμον
αἰῶνα φίλως ἔτιμα.

τὰ δ' ἐνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω·
τέγγει δὲ Κάλχαντος οὐκ ἀκρανοῖ.

250 δίκαι δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ
μέλλον.

τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προ-
χωρήτω·

ἴσον δὲ τῷ προστένειν.

τορὸν γὰρ ἤξει σύκορθρον ἀγαῖς.

255 πέλοιο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὡς
θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἔρκος.
ἦζω σεβίζων σὸν, Κλυταμνήστρα, κράτος·

δίχη γὰρ ἔστι φρωτὸς ἀρχοῦνός τειν

260 γυναῖκα' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἶτε κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἢ παροίμαι,

265 ἕως γένοιτο μητρός εὐφρόνης πάρα.
πέυσει δὲ χάριμι μείζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῆς; πέφυγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

270 χαρά μ' ὑρέρπει δάκρυον ἐκχαλουμένην.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδ' εἰ σοὶ τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότῃρα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

275 οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ σ' ἐπιάνεν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὡς κάρι' ἐμωμῆσά φρένας.

238 — 246. = 247 — 257.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

280 καὶ τίς τόδ' ἐξίζοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἰφραῖστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρός
ἔπεμπεν. Ἰδῆ μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέλιος
Ἀήμου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον

285 Ἄθων αἶπος Ζηγὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νοτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονῆν
πέυχη, τὸ χρυσοφεγγὲς ὡς τις ἥλιος
σέλας παρεγγέλισα Μακίστου σκοπῆς·

290 ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμώνος ὑπνῶ
νικώμενος παρήκειν ἀγγέλου μέρος·
ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Ἐδρίπου ἑοῶς
Μεσσαίου φύλαξι σημαίνει μολόν.

οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω

295 γραίας ἐρείκης θωμὸν ἀφαντες πυρῆ.
σθένουσα λαμπάς δ' οὐδέπω μαυρομένη,
ὑπεροροῦσα πεδίον Ἄσωπου, δίχην
φαιδρῶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρον ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.

300 φάος δὲ τηλέτομπον οὐκ ἠγάνειο
φρουρῆ, πλέον καιούσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
ἄτρυνε θεσμὸν μὴ χαίτῃσθαι πυρός.

305 πέμπουσι δ' ἀνδαίνοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πάγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κείοπιον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, ἔς τ' ἀρίκετο
Ἀραγαῖον αἶπος, ἀσιτυγέιτος σκοπῆς·

310 κἀπειτ' Ἀρσειῶν ἐς τόδε σῆπτεο στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπισπον Ἰδαίου πυρός.
τοιοῖδε τοὶ μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νική δ' ὁ πρότος καὶ τελευταῖος δραμῶν.

315 τέκμαρ τοιοῦτο ἐμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγεῖλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῖς μὲν αὐθις, ὃ γίνοι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκούσαι τούσδε κἀποθανυμένας
διηνεκῶς θέλοιμ' ἂν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

320 Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἴμα βοῆν ἄμιζτον ἐν πόλει πρόπειν.
ὄζος τ' ἀλειφά τ' ἐγγέας ταυτῷ κῦτι,
διχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα

325 φθογγῆς ἀκούειν ἐστὶ συμφροῦς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπιωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρους ἀπομωβόσουσι φιλτάτων μόρον.

330 τοὺς δ' αὐτὴ νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις

τάσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
 ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλιν,
 ἐν ἀίχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκίμασι
 335 ναύουσι νῆδη, τῶν ὑπαυθῶν πύγων
 δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πάσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 340 οὐκ ἂν ἐλόγιες αὐδῆς ἀνθαλοῖεν ἄν.
 ἔρωσ δέ μὴ τις πρότερον ἐμπύτη σιρατῶ
 ποθεῖν ἢ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμου σωτηρίας
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 345 θεοὶ δ' ἄν, ἀμπλάκηντος εἰ μόλοι στρατὸς,
 ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν δλωλότων
 γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔξ ἔμοῦ κλύοις·
 τὸ δ' εὖ κρατοῖη, μὴ διχορροπῶς ἰδεῖν.
 350 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

γύναι, κατ' ἄνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασθενάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἰργασταὶ πόνων.
 355 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νύξ φίλια
 μεγάλων κόσμων κτεάτετρα,
 ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργους ἔβαλες
 στεγανὸν δίτινον, ὡς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπεριτέλειαι
 360 μέγα δουλείας
 γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
 Αἴα τοι ξένον μέγαν ἀδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τένοντα πάλα τόξον, ὅπως ἄν
 365 μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρον
 βέλος ἠλέθιον σκίψαιεν.
 Αἰὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 πάρεστι τοῦτό γ' ἔξιγνεῦσαι.
 ἔπραξεν ὡς ἔκραεν. οὐκ ἔφα τις
 370 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
 ὅσοις ἀθίτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐγγόνους
 375 ἀτολήτων Ἄρη
 πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
 γλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν
 ὑπὲρ τὸ βέλπιστον. ἔσιω δ' ἀπή-
 μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
 380 εὖ προπέθων λαχόντα.
 οὐ γὰρ ἔστιν ἐπαλξίς
 πλοῦτου πρὸς κόρον ἀνδρῶ
 λαισιπαιτι μέγαν δίκαν βοιῶν εἰς ἀφάνειαν.
 385 βιῶνται δ' ἂ τάλανα πειθῶ,
 προβουλόπαις ἄφροτος ἄτης.
 ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 προέπει δέ, φῶς ἀνολαμπές, σίνος·
 390 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
 τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει

367—384. == 385—402.

δικαιῶθεις, ἐπεὶ
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 395 πόλει πρόστριμν' ἄφροτον ἐνθής.
 λιτῶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
 φῶτ' ἀδίκον καθαιρεῖ.
 οἶος καὶ Πάρις ἔλθῶν
 400 ἐς δόμον τὸν Ἀτρεΐδαν
 ἤσχυνε ξενίαν κλοπαῖσι γυναικός.
 λιπούσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίτορας
 405 κλόρους λογχίμους τε καὶ ναυβίτας ὀλισμούς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφρονον Ἴλιον φθορῶν,
 βέβακε ἥμιμα διὰ πυλῶν,
 ἀτλήτα τλάσα· πολλὰ δ' ἔστινον
 τὸδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
 410 ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
 ἰαῦ ἰαῦ καὶ στίβου φιλόνορες.
 πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοῖδορος,
 ἀδιστος ἀγεμένων ἰδεῖν.
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 415 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρῶ.
 ὀμμάτων δ' ἐν ἀχρηλίας ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
 420 ὀνειρόφαντοι δὲ πενήθιμονες
 πάρεσιν δόκαι φέρουσαι χάριν ματαίων.
 μάταν γὰρ εὐτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὀρᾶν,
 παραλλάξασα διὰ χειρῶν,
 425 βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
 πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἔφ' ἔστιας ἀχη
 τὰδ' ἔσιτ' καὶ τῶνδ' ὑπερβαιώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἄφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένους
 430 πένθεια τλησικάρδιος
 δόμων ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θυγγάνει πρὸς ἦπαρ·
 οὐδ' μὲν γὰρ τις ἔπειμην
 οἶδεν· ἀντὶ δὲ φρωτῶν
 435 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμου ἀφικνεῖται.
 ὁ χρυσαιμοιβὸς δ' Ἄρης σωμαίων
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός
 440 πυρωθὲν ἔξ' Ἴλιου
 φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
 τήνορος σποδοῦ γεμ-
 ζων λέβητας εὐθέτου.
 445 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς
 μάχης ἴδρις· τὸν δ' ἐν φρονίαις καλῶς πεσόντ'
 ἀλλοτρίαις διὰ γυναικός. τῶδε σιγὰ τις βαῦ-
 450 ζει. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει προδίκοις
 Ἀτρεΐδας.
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 θήκας Ἰλιδος γᾶς
 455 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἐκρυψεν.
 βαρεῖα δ' ἀσπίων γάτις ξὺν κότῳ·
 δημοζῶντιον δ' ἄρας τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκούσαι τί μου
 460 μέριμνα νυκτιρηγῆς.

403—419. == 420—436.

437—455. == 456—474.

τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 ἄσκοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνον
 τυχερὸν ὄντι ἄνευ δίκας, παλιτυχεῖ
 465 τριβῆ βίου τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἰ-
 στοῖς τελέθοντος οὔτις ἀλλά· τὸ δ' ὑπερκρίως
 κλύειν
 470 εἰ βαρὺ βάλ्लεται γὰρ ὅσοις διόθεν κεραυνός.
 κρήνῃ δ' ἄφθονον ὄλβον.
 μήτ' εἶην πολιπόρθης
 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοῦς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
 475 πυρός δ' ὑπ' εὐαγγελίου
 πόλιν διήκει θοὰ
 βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
 τίς οἶδεν, ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 τίς ὦδε παιδὸς ἢ φρενῶν κεκοιμημένος,
 480 φλογὸς παραγγέλλουσαν
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
 ἀλλαγῆ λόγου καμῖν;
 γυναικὸς ἀλγυῆ πρέπει,
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναιέσθαι.
 485 πιθανὸς ἄγαν ὁ θήλυς ὄρος ἐπιπέμειται
 ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον
 γυναικοκλήρουτον ὄλλυται κλέος.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 τάχ' εἰσόμεσθα λαυπάδων φρεσφόρων
 490 φροντωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγῆς,
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
 τερπνὸν τόδ' ἔλθον φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
 κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατάσκιον
 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 495 πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
 ὡς οὔτ' ἀναυδος οὔτε σοι δαίμων ἰρόγῃ
 ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνὸν πυρός.
 ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐμβαίει λέγων· —
 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποσιτέργω λόγον·
 500 εὐ γὰρ πρὸς εὐ φρανεῖσι προσθήκη πέλοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὅστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπειχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
 ΚΗΡΥΞ.
 ἰὼ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονός,
 δεκάτῃ σε φέγγει τῶδ' ἀφικόμεν ἔτους,
 505 πολλῶν ἡραγείων ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
 οὐ γὰρ ποι' ἠύχουν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 θανῶν μεθέξειν φιλιτάτου τάφου μέρος.
 νῦν χαίρε μὲν χθῶν, χαίρε δ' ἡλίου φάος,
 ὑπαίτις τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
 510 ἰόξοις ἰάπυρον μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἤλθες ἀνάργιστος·
 νῦν δ' αὐτὴ σωτὴρ ἴσθι κάπαγώνιος,
 ἀναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαιῶ, τὸν τ' ἕμῳ τιμῶρον
 515 Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἦρος τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατῶν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον ὁρός.
 ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλοι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀνήλιοι,
 520 εἰ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσδ' ὄμμασι
 δέξασθε κόσμη βασιλέα πολλῶν χρόνων.

ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἄπαισι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὐ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 525 Τροίαν κατασκάφαντα τοῦ δικηφόρου
 Λοῖς μακέλλη, τῆ κατεργασταί πέδον.
 βρωτοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 530 ἄναξ Ἀτρείδης πρόεσβυς εὐδαίμων ἀνήρ
 ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτιῶν
 τῶν νῦν. Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
 535 τοῦ ἠυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθριμεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαί θαμάρτια.
 ΧΟΡΟΣ.
 κήρυξ Ἀχαιῶν χαίρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
 ΚΗΡΥΞ.
 χαίρω· τεθνήκα δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.
 ΧΟΡΟΣ.
 540 ἔρωσ πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
 ΚΗΡΥΞ.
 ὦσι' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρῆς ὑπο.
 ΧΟΡΟΣ.
 τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐλήβολοι νόσου;
 ΚΗΡΥΞ.
 πῶς δὴ διδαχθεῖς τοῦδε δεοπόσω λόγου;
 ΧΟΡΟΣ.
 τῶν ἀντερῶντων ἡμέρῃ πεπληγμένους.
 ΚΗΡΥΞ.
 545 ποθεῖν ποθοῦντα τῆσδε γῆν στρατὸν λέγεις.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὡς πόλλ' ἀμαυρῶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
 ΚΗΡΥΞ.
 πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπὴν στύγος στρατοῦ;
 ΧΟΡΟΣ.
 πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
 ΚΗΡΥΞ.
 καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτριες τινάς;
 ΧΟΡΟΣ.
 550 ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
 ΚΗΡΥΞ.
 εὐ γὰρ πέπραται. ταῦτα δ' ἐν πολλῶ χρόνῳ
 τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπειτῶς ἔχειν,
 τὰ δ' αὐτὴ κἀτίμοιμα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
 ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 555 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσουλίας,
 σπαρνῶς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
 στένοντες, οὐ λαχόντες ἡμᾶτος μέρος;
 τὰ δ' αὐτὴ χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
 εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηῶν πρὸς τείχεσιν·
 560 ἔξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λιμῶνιαι
 δρόσοι κατεψάραζον, ἔμπεδον σίνος
 ἐσθημάτων τιθέντες ἐνθήρον τρίχα.
 χιμῶνα δ' εἰ λέγοι τις ὠλονοκτόνον,
 οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία γυνῶν,
 565 ἢ θάλαπος, εὐτε πόντιος ἐν μεσημβρινᾷς
 κοίταις ἀκτύμων νηνέμοις εὐδοὶ πεσῶν·
 τί ταῦτα πενθεῖν θεῖ; παροίχεται πόνος·

παρολγεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
570 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήγῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἄλγειν χρῆ τύχης παλιγοτότου ;
καὶ πολλὰ χάρειν ξυμφοραῖς καταξιώ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιροέπει.

575 ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις.
Τροίαν ἔλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάμψουα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος.
580 τοιαῦτα χρῆ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμῆσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξουσα. πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀνείνομαι.
αἰεὶ γὰρ ἤδ᾽ τοῖς γέρονσιν εὖ μαθεῖν.
585 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρῃ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτιζέειν ξυμῆ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνωλόλυξα μὲν πάλα χαρῶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φραζῶν ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
590 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρονιτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθηθεῖα δοκεῖς ;
ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς ἀφροσθία κέου.
λόγοις τοιούτοις πλαγιάς οὐσ' ἐφρανόμην.
ὅμως δ' ἔθνον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
595 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πόλιν
ἐλασxon εὐφρημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
θυγατέρον κοιμῶντες εὐδῶδη γλόγα,
καὶ νῦν τὰ μᾶσσω μὲν τί δεῖ σ' ἔμοι λέγειν ;
ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.

600 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἔμῳν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δεξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου γέγγος ἦδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πόλας ἀνοῖσαι ; ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει·
605 ἦζειν ὅπως τέχιστ' ἐράσιμον πόλει·
γυναῖκα πιστήν δ' ἐν δόμοις εὐροῖ μολῶν
ὄνταπερ οὐν ἔλειπε, πομέτων κίνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
610 οὐδὲν διαφθεύρασαν ἐν μήκει χρόνον.
οὐδ' οἶδα τέφρην οὐδ' ἐλίψογον γάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφείας.

ΚΗΡΥΞ.

τοιούσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχροῦ ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

615 αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἐριμνεῦσιν εὐπροεπῶς λόγον.
σύ δ' εἶπε, κήρυξ, Μενέλειον δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ ασσωμένος πάλιν
ἦξει ξὺν ἡμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

620 οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ κατὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις ;
σχισθέντα δ' οὐκ εὐχροντα γίγγεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

ἀνὴρ ἄφρατος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
625 αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ ;

ΚΗΡΥΞ.

ἔκυσσεσ ὄσπε τοξότης ἄκρους σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφρημῶσ.

ΧΟΡΟΣ.

630 πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάεις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήξετο ;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὄσπε ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλην τοῦ τρέφοντος Ἰλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ λέγεις χεῖμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
635 ἐλθεῖν τελευτήσαι τε δαυμόνων κότῳ ;

ΚΗΡΥΞ.

εὐφρημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
γλώσση μιαινεῖν· χωρὶς ἢ τιμῆ θεῶν.
ὅτιαν δ' ἀπευξιά πῆματ' ἄγγελλος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμων στρατοῦ φέρη,

640 πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαιρισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνορῖδα.
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαυμένον

645 πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἦκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χεῖμῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἀμύνιτον θεοῖς ;

650 ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστι' εἰδειξάτην,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκόμεντα δ' ὠφῶρει κακά.

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλασι Θορήκται πνοαὶ
655 ἤρειζον· αἰ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χεῖμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
ᾔχοντ' ἄφρατοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὄρωμεν ἀνθρώδιν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς

660 ἀνθρώδιν Ἀχαιῶν ναυτικῶν τ' ἔρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
ἦτοι τις ἐξέκλειψεν ἢ ἔρηρησαιο
θεὸς τις, οὐκ ἀνθρώπος, οἰκκος θιγῶν.
τύχῃ δὲ σωτήρ ναῦν στελεοῦσ' ἐφῆξετο,

665 ὡς μήτ' ἐν ὄρωμ κύματος ζῆλῃν ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταῖλεον χθόνα.
ἔπειτα δ' Αἰθὴν πόνοιον πεφρυγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιδότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,

670 στρατοῦ καμῶντος καὶ κακῶς σποδομένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή ;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.

- γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 675 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόξα μολεῖν.
 εἰ δ' οὖν τις ἀπίς ἧλίου νιν ἱστορεῖ
 καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
 οὐπω θέλοντος ἐξαναλώσει γένος,
 ἐλπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 680 τοσαύτ' ἀκούσας ἴσθι τέληθ' κλύων.
 ΧΟΡΟΣ.
 τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύως —
 μὴ τις ὄντιν' οὐχ ὄρω-
 μεν προνοίαισι τοῦ πεπωμένου
 685 γλώσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —
 τὰν δορίγαμβρον ἀμυρινεῖθ' ἢ Ἑλέναν;
 ἐπεὶ πρεπόντως
 ἑλένας, ἑλανδρος, ἑλέπολις,
 690 ἐκ τῶν ἀβροπῆρων
 προκαλυμμάτων ἐπλευσε
 ζεφύρου γίγαντος αἴρεα,
 πολυάνδρῳ τε φερέσπιδες,
 κυναγοὶ καὶ ἕχρος.
 695 πλάταν ἄφαντον
 κέλσαντες Σιμόντος
 ἀκίως ἐπ' ἀξιφύλλους
 δι' ἔριν αἱματώεσσαν.
 Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὄρ-
 700 θώνυμον τελεσσάφρων
 μῆνις ἤλασεν, τραπέ-
 ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
 καὶ ξυνεσίτου Διός
 705 προσοσμένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐξ-
 φάτως τίοντας
 γέμενιον, ὃς τότε' ἐπέροπε
 ὑμβροῖσιν αἰδέειν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 710 Πριάμου πόλις γερωῖα,
 πολύθηρνον μέγα που στένει,
 κικλήσκουσα Πάριον
 τὸν αἰνόλεκτρον,
 παμπρόσθη πολύθηρνον
 715 αἰὼν' ἀμφὶ πολιτῶν
 μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα.
 ἔθρεψεν δὲ λέοντα
 σῖνιν δόμοις ἀγάλακτον
 οὕτως ἀνήρ φιλόμαστον,
 720 ἐν βιότου προτελείοις
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
 νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 725 φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαίνων τε γαστρὸς ἀνέ-
 καις.
 727 χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν
 ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.
 χάριν τροφῆς γὰρ ἀμείβων,
 730 μηλοφόνουσαν ἄγαισιν
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν.
 αἶματι δ' οἶκος ἐφύρθη.
 681 — 698. = 699 — 716.
 717 — 726. = 727 — 736.

- ἄμαχον ἄλγος οἰκτεῖται
 μέγα σίνος πολυκτόνου.
 735 ἐκ θεοῦ δ' ἱερέυς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.
 737 παρ' αὐτὰ δ' ἔλθειν ἐς Ἰλίου πόλιν
 740 λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηρέμου γαλιάνας,
 ἀσασαῖον δ' ἄγαλμα πλοῦτου,
 μαθητὰν ὁμιμάτων βέλος,
 δεξιόθυμον ἔρωτος ἀνθος.
 745 παρακλίνουσ' ἐπέχρανον δὲ γάμου πικρὸς τε-
 λευτάς,
 δύσεθρος καὶ δυσόμιλος συμμένα Πριαμίδασιιν,
 πομπῆ Διὸς ξενίου,
 νυμφόζυαντος Ἑρινός.
 750 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρον λόγος
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
 τεκνοῦσθαι μὴδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
 755 ἐκ δ' ἀγαθῆς τύχας γένει
 βλαστάνειν ἀπόρροτον οἰζύν.
 δίχα δ' ἄλλον μονόφρων εἰμὶ. τὸ γὰρ δυσσε-
 βὲς ἔργον
 760 μετὰ μὲν πλείονα τίττει, σφειτέρῳ δ' εἰζότα
 γέννα.
 οἰζων δ' ἄρ' εὐθυδίτων
 καλλίπαις πότιμος αἰεὶ.
 φιλεῖ δὲ τίττειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
 765 ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν
 τότ' ἢ τότ', εὐτ' ἐν τὸ κύριον μόλη.
 νεαρὰ φάους κότον
 διαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
 770 ἀνίερον θράσος, μελαίνης μελέθροισιν ἄτας,
 εἰδομένην τοκεῦσιν.
 δίχα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσάπνοις δόμοισιν,
 775 τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει βίον.
 τὰ χρυσόπαιστ' ἐσθλά σὺν πίνῳ χερῶν
 παλιντρόποις ὄμμασι λι-
 ποῦσ', ὅσα προσέβα, τοῦ * *
 780 δόναμιν οὐ σέβουσα πλοῦτου παράσημον αἶνω·
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρεμ νωμῆ.
 ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορδ',
 Ἄιρέως γένεθλον,
 785 πῶς σε προσεῖπω, πῶς σε σεβίξω,
 μὴθ' ὑπεράρας μὴθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 790 τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάγειν
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἤπιος προσικνεῖται·
 καὶ ξυγκαίρουσιν ὁμοιοφρεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βαιζόμενοι.
 795 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
 σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιᾶν
 800 Ἑλήνης ἔνεκ', οὐ γὰρ ἐπικεύσω,
 ἀκόρ ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
 οὐδ' εὐπραπίδων οἶακα νέμων
 737 — 749. = 750 — 762.
 763 — 772. = 773 — 782.

Φράσας ἀκούσιον

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.

- 805 νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄρκας φρονός οὐδ' ἀρήλως
εὐφρονί τις πόνος εὐ τελέσασαι.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

- 810 πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγγυρόλους
δίξην προσεπειν, τοὺς ἐμοὶ μεκαιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Προίμου. δίξας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοῖ
κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορὰς
- 815 ἐς αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορροῖπῶς
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κῦτει
ἐλπίς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῃ.
καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις.
ἄτης θύελλα ἴωσι· νυκθνήσκουσα δὲ
- 820 σποδὸς προπέμπει πτόνας πλοῦτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρῆ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπέπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὐνεκα
πόλιν διημάθουνεν Ἄργεϊον δάκος,
- 825 ἔπλου νεοσπὸς, ἀσπιδησιτόφρος λεὼς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερφορῶν δὲ πύργον ὀμηστής λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτινα φροῖμιον τόδε·
- 830 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύον,
καὶ φημί ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὸς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντε' ἔστι φρόνον σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
- 835 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εισορῶν στένει·
εἰδῶς λέγοιμ' ἂν, εὐ γὰρ ἐξεπίσταμα
ὀμίλλας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
- 840 δοκοῦντας εἶναι κάρτα προειμένεις ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἔων ἐπλει,
ξενυχθεῖς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτε' οὖν θανάτος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
- 845 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὐ μενεῖ βουλευτέον·
ὄτῃ δὲ καὶ δεῖ φραζέμενον παιωνίον,
ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
- 850 πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσον.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμοις ξεφαστίους
ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἴπερ πρόσω πέμψαντες ἦγαγον πέλιν.
νίκη δ' ἐπέπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
- Κ Α Υ Τ Α Ι Μ Ν Η Σ Τ Ρ Α.
- 855 ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάχος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφροον λέξω βίον,
- 860 τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίου.

τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίξα
ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσιν κληθόντας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἦγειν, τὸν δ' ἐπεισεφρέειν κακοῦ

- 865 κάκον ἄλλο πῆμα, λάσζοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων. μὲν εἰ τόσων ἐτύγγανεν
ἀνῆρ ὁδ', ὡς πρὸς οἶκον ὄχτειεῦετο
φάτις, τέρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεδνηκῶς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
- 870 τρισώματός τὰν Γηρῶν ὁ δευτέρος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
χθονός, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβῶν,
ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανῶν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἔκατι κληθόντων παλιγκότων,
- 875 πολλὰς ἄνωθεν ἀριάντας ἐμῆς δέξης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδὲ τοῦ παῖς ἐνθάδ' οὐ παρασταεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θανάμασης τόδε.
- 880 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλειτα πῆματα
ἐμοὶ προφρονῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίου σέθεν
κίνδυνον, εἰ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλήν καταρροίψειεν, ὥστε σύγγρονον
- 885 βροτοῖσι τὸν πεισῶνα λαχίσει πλέον.
τοιᾶδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαῖ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνι σιαγῶν.
ἐν ὀψικότοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω,
- 890 τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηροχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσι
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγερόμην
διπαῖσι θωψόντος, ἀμφὶ σοι πέδη
ὀρῶσα πλεῖω τοῦ ξυνειδόντος χρόνον.
- 895 νῦν ταῦτα πάντα τλάσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἀνδρα τόνδε, τῶν σιασμῶν κύνα,
σωτήρα καὶς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στύλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρὸς,
καὶ γῆν φανείσαν ναυτιλοῖς παρ' ἐλπίδα,
- 900 κάλλιστον ἤμαρ εἰσθεῖν ἐκ χεῖματος,
ὀδοιπόρῳ διπῶντι πηγαῖον ἥεος.
τερπνὸν δὲ ταναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιτοῖσδὲ τοῖ νιν ἀξιώ προσφθέγματοςιν.
φρόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
- 905 ἤνεχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
ἔχβαι' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμὰι τιθεῖς
τὸν σὸν πόδ', ὄναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωνῶνται πετάσματοςιν;
- 910 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πάρος
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἠγῆται δίχη.
τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ὕπνου νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς ἐμαρμέναι.
- Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.
- Ἀήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
915 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὸν γὰρ ἐξέτινας· ἀλλ' ἐνασίμως
ἀνεῖν, παρ' ἄλλων χρῆ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἔβρυνε μηδὲ βαρβάρου φρενὸς δίξην

- 920 χαμαιπειτές βόαμα προσχάνης ξιοί,
μηδ' εἴμασι στρώσασ' επίφθορον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητῶν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ξιοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
925 λέγω καὶ ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ξιέ.
χωρὶς ποδοψήστρον τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίαι δὲ χρῆ
βίον τελευτήσαντι' ἐν εὐεστοῖ φήλη.
930 εἰ πάντα δ' ὡς πρόσσοιμ' ἄν, εὐδαρσῆς ἐγώ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν τόδ' εἰπέ μὴ παρὰ γνώμην ξιοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντι' ξιέ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἠῦξω θεοῖς δέισας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὐτόδ' ἔξεῖπον τέλος.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 935 τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐν ποικίλοις ἂν κάριτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον ἀδεδουχῆς φόγον

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρου μεγά σθένει.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 940 οὔτοι γυναικὸς ἔστιν ἱμεῖρον μάχης.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρος γ' ἐκὼν ξιοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

- 945 λύοι τέγος πρόδουλον ξίβασιν ποδός.

σὺν τοῖς δὲ μ' ἐμβαίνονθ' ἄλουργέσιν θεῶν

μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλαι φθόνος.

πολλὴ γὰρ αἰδώς σωματοφθορεῖν ποσὶ

φθειρόντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

- 950 τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ προεμενῶς

τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς

θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέχεται.

ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.

αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξάφρονον

- 955 ἀνθός, στρατοῦ δόρημ', ξιοὶ ξυπέσπετο.

ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμα τάδε,

εἴμ' ἐς δόμων μελαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν θάλασσα, τίς δὲ νιν κατασβέσει;

τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσαγγυρον

- 960 κητῖδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.

οἴκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,

ἔχειν· πένησθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.

πολλῶν πατησμῶν δ' εἰμάτων ἂν ἐδξάμην,

δόμοισι προῦνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,

- 965 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.

ῥίξης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἔχει' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνουσα σεμλίον νυτός.

καὶ σοῦ μολόντος δομαίτιν ἔστιν,
θάλλος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολόν·

- 970 ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμμακος πικρῶς
οἶνον, τότε ἦδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἄνδρός τελεῖον δῶμ' ἐπιστροφωμένου.

Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τίς ἐμᾶς εὐχῆς τέλει·
μέλοι δὲ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

- 975 τίπε μοι τόδ' ἐμπέδω

δείγμα προσιατήριον

καρδίας τερασκόπου ποτάται,

μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά·

- 980 οὐδ' ἀποτύσαν δίξαν

δυσκρίτων ὄνειράτων

θάρος εὐπιθῆς ἴζει

φρονὸς φίλον φρόνον; χρόνος δ' ἐπέε

πρυμνησίων ξυνεμβόλις

- 985 ψαμμίας ἀκάτας παρή-

βησεν, εἰθ' ὑπ' Ἴλιον

ἄρτο ναυβίας στρατός.

πέυθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων

νόστον, αὐτόμαρτυς ἂν.

- 990 τὸν δ' ἄνευ λύρας ὄμως ὑμνωθεῖ

θρηνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν

θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων

ἐλπίδος φίλον θράσος.

- 995 σπλάγγνα δ' οὔτι ματάζει

πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις

δίναις κυκλοῦμενον κέαρ.

εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι

ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,

- 1000 ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γὰρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείας

ἀκόρηστον τέρμα. νόσος γὰρ **

γείτων ὁμότοιχος ἐρεῖθει,

- 1005 καὶ πότιμος εὐθυπορῶν

ἄνδρός ἔπαισεν **

** ἄφαντον ἔρμα.

καὶ τὸ μὲν πρό χρημάτων

κτισίων ὄνος βάλων,

- 1010 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,

οὐκ ἔδν πρόπας δόμος

πημονᾶς γέμων ἄγαν·

οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.

- 1015 πολλά τοι δόσις ἐκ Αἰὸς ἀμφιλαρῆς τε καὶ ἔξ

ἀλόγων ἐπτεαῖν

νῆσιν ὄλεσεν νόσον.

τὸ δ' ἐπὶ γὰν πεσόνθ' ἄπαξ θανάσιμον

- 1020 προπάροισ' ἄνδρός μελαν αἶμα τίς ἂν

πάλιν ἀγκαλέσασ' ἐπαιείδων;

οὐδὲ τὸν ὄρθοδαῆ

τῶν φθιμένων ἀνάγειν

Ζεὺς αἰτ' ἐπαιεῖν ἐπ' εὐλαβείᾳ γε.

- 1025 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα

μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

975 — 987. = 988 — 1000.

1001 — 1017. = 1018 — 1034.

εἶργε μὴ πλέον φέρειν
προφθάσασα καρδία
γλώσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει.

1030 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμολγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καλ-
ριον ἐκτολυπέυσειν,
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1035 εἶσω κομίζου καὶ σὺ, Κασάνδραν λέγω,
ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνῶν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων, σιταθείσαν κησίδου βωμοῦ πέλας.
ἔκβειν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.

1040 καὶ παῖδα γὰρ τοι φασὶν Ἀλκιμήνης ποτὲ
πραθέντα τλήναι καὶ ζυγῶν θυγείν βία.
εἰ δ' οὐν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέπει τύχης,
ἀρχαιοπλοῦτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἱ δ' οὔ ποτ' ἐλπίσαντες ἤμισαν καλῶς,

1045 ὦ μοι τε δούλοισι πάντα καὶ παρὰ σιάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νομιζέται.

ΧΟΡΟΣ.

σοὶ τοι λέγουσα πᾶντα σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πεῖθοι' ἂν εἰ πεῖθοι' ἀπειθοῖς δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1050 ἀλλ' εἶπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνωῖα φωνῆν βάρβαρον κειτημένην,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπον. τὰ λῶστα τῶν παρεσιῶτων λέγει.
πεῖθου, λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1055 οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἔμοι σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφύλου
ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγῆς πυρός,
ὡς οὔ ποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.

1060 εἰ δ' ἄζυνημων οὔσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερσί.

ΧΟΡΟΣ.

ἐρημηκῶς ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
1065 ἥ τις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαιρέτου
ἦκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίστανται φέρειν,
πρὶν αἵματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥήψασ' ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτιέρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
1070 ἔθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοὶ ποποὶ δᾶ.
ὦπολλον ὦπολλον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτόνυζας ἀμφὶ Λοξίτου;

1075 οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

1072 — 1075. = 1076 — 1079.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοὶ ποποὶ δᾶ.
ὦπολλον ὦπολλον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡ δ' αὐτε δυσσημοῦσα τὸν θεὸν κελεῖ
οὐδὲν προσήκοντι' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1080 Ἄπολλον Ἄπολλον

ἀγνυῖτ' ἀπόλλων ἐμός.

ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

χορήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλῖα περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1085 Ἄπολλον Ἄπολλον

ἀγνυῖτ' ἀπόλλων ἐμός.

ἂ ποὶ ποὶ ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τὸδ' ἐγνωεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθῃ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1090 μισόθειον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

αὐτόφωνα κακὰ κέκ', ἀρτάναι,

ἄνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον δυντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὐριν ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1095 μαρτυροῖσαι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπειθόμαι·

κλαιόμενα τάδε βρέφη, σφαγῆς,

ὀπτιὰς τε σάρκας πρὸς πατρός βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἡ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἤσμεν, προφῆτιας δ' οὔτινας μαστιεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1100 ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μῆδεται;

τί τότε νέον ἄχος μέγα

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν

ἄφερτον φίλοισιν, δυσάτατον· ἀλλὰ δ'

ἐκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

1105 τούτων αἰδρίεις εἰμι τῶν μαντευμάτων.

ἐκείνα δ' ἔργων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ τάλαινα, τότε γὰρ τελεῖς,

τὸν ὀμοδέμμιον πόσιν

λουτροῖσι φαιδρύνουσα; πῶς φράσω τέλος;

1110 τάχος γὰρ τὸδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ξυνηκα· νῦν γὰρ ἐξ ἀνιγμάτων

ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμνηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τότε φαίνεται;

1115 ἡ δίκτυόν τί γ' Ἄιδου;

ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυνηατία

1080 — 1084. = 1085 — 1089.

1090 — 1094. = 1095 — 1099.

1100 — 1106. = 1107 — 1113.

1114 — 1124. = 1125 — 1135.

φρόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

1120 ποίαν Ἐρινὸν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορδιάζειν; οὐ με φραδρῶν λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε χροκοβαφῆς
σταγῶν, αἶτε καιρία πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος ἀγχαῖς.
ταχέια δ' αἶτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1125 ἄ ἄ· ἰδοὺ ἰδοὺ· ἄπεχε τῆς βοῆς
τὸν ταῦρον· ἐν πέλλοισι
μελέγγερον λαβοῦσα μηχανήματι
τύπει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τύχην σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

1130 οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῶ δέ τῃ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται· κακῶν γὰρ διαί
πολυεπεῖς τέχνηι θεσπιωδῶν

1135 φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποιοι τύχαι.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῦ πάθος ἐπεγγάσα.
ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνανομήνην. τί γὰρ;

ΧΟΡΟΣ.

1140 φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φι δ' αὐτῆς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἰά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίνας φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς

1145 ἀηδῶν βίον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας·
περιβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας γὰρ
θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλανύματων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορῆ.

ΧΟΡΟΣ.

1150 πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπιρῶβῃ δυσφάτω κλαγγῆ
μελοτυπεῖς, ὄμοῦ τ' ὄρθοις ἐν νόμοις,
πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ

1155 καχορρήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φιλῶν.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
ἴτε μὲν ἀμφὶ σᾶς αἰῶνας τάλαινα
ἠννιόμαν τροφαῖς·

1160 νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτῶν τε κάχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί τότε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

πέπληγμα δ' ὑπὲρ δήγματι φρονίῳ,
1165 δυσαλγεί τύχη μινυρὰ θεομένουσας,

1136 — 1145. = 1146 — 1155.

1156 — 1166. = 1167 — 1177.

θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.

ἰὼ πρόπουργοι θυσαῖται πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'

1170 οὐδὲν ἐληφρασεῖν

τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θεομόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπόμενα προτέρουσι τάδ' ἐφημίσω.
καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-

1175 σι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπήτων,
μελίξειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
τέρμα δ' ἀμνηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·

1180 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσῆξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύξειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πῆματος πολλὴ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρομῶς ἔγρος κακῶν

1185 δηνηλατούση τῶν πάλα πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος, οὐκ εὐφρωνος· οὐ γὰρ εὐ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκὸς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει.

1190 δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων.
ἕμνοσι δ' ἕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εἰλῆς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἤμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τίς ὡς;

1195 ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προδύμοσας τὸ μ' εἰδέναι
λόγῳ παλαιῆς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν ὄχος, πῆγμα γενναῖος παγὲν,
παιῶνιον γένοιτο; θανμάξω δέ σου,

1200 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουον πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἐμῶν πεπληγμένος;
1205 ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὐ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστής, κέρτ' ἐμοὶ πνέων χέριν.
ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τέχνων εἰς ἔργον ἤλθειον νόμῳ;
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ξυनावέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἦδη τέχνησιν ἐνθεοῖς ἠρημένῃ;
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1210 ἦδη πολιταῖς πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἦτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἐπειθον οὐδέν' οὐδέν', ὡς τάδ' ἤμπλαζον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰοὺ ἰοὺ, ὦ ὦ κακὰ.

- 1215 ὕπ' αὐτὸν με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνοσ·
στροβεῖ, τεράσσωσ φοιμοῖσις ξεφημοῖσι.
ὀρᾷτε τοῖσδε τοὺς δόμοις ξεφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι;
παῖδες θανόντες ὡσπερὶ πρὸς τῶν φίλων.
- 1220 χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
ὄν ἐντέροις τε σπλάγγν', ἐποῖκιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατήρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλευεῖν ἰνὰ
λέοντι ἄνακτι ἐν λέχει στροφώμενον
- 1225 οἰκουρὸν, οἶμοι, τῷ μολόντι δεσποτῇ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χροῖ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀνασταίης
οὐκ οἶδεν οἴα γλώσσα μισητῆς κυτὸς
λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
- 1230 αἴης λαθραίου, τεύξεταί κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τοιμὰ θῆλυς· ἄρσενος φρονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δίκος
τίχοιμ' ἄν; ἀμφίβαναν, ἣ Σκύλλαν ἰνὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
- 1235 θύουσαν Ἄιδου μητῆρ', ἄσπονδὸν τ' ἄραν
φίλοις πνέουσας; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἠ παντότολμος, ὡσπερ ἐν μάχῃς τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοσιμῶ σωτηρία.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἶ τι μὴ πέθω· τί γάρ;
- 1240 τὸ μέλλον ἦξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
ἔγαν ἀληθόμαντιν οἰκτιροῦς εἰρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνηγα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηρασμένα.

- 1245 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πσῶν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημι, ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημον, ὦ τέλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἄλλ' οὐτι Παιῶν τῶδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἶπερ ἔστι γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

- 1250 σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τινος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἢ κάρι' ἄρ' ἄν παρεσκόπιες χρησιμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνηγα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἔγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταται φέτιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 1255 καὶ γὰρ τὰ πυθόκροντα· δυσμαθῆ δ' ὅμοις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, οἶον τὸ πῶρ ἐπέχειται δέ μοι.

ὀτοιοῖ, Λύκει' Ἀπόλλων, οὐ ἐγὼ ἐγὼ.

αἴτη δῖτους λέαινα συγχοιμωμένη

λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἄπουσίῃ,

- 1260 κτενεῖ με τὴν τέλαιναν· ὡς δὲ φάσμακον·

τεύχουσα κάμου μισθὸν ἐνθήγειν κότῳ.

ἐπεύχεται θήγρουσα φωτὶ φάσμακον

ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιπασσασα φόνον.

τί δῆτ' ἐμαντιῆς καταγέλωτ' ἔχω τῆδε,

- 1265 καὶ σπῆπιρα καὶ μαντεία περὶ δόρῃ σιέφῃ;

σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

ἔτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὸ δ' ἀμείφομαι·

ἄλλην τιν' αἴην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

ἰδοῦ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ

- 1270 χρησθηρίαν ἐσθῆτ'. ἐπόπτευσας δέ με

κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελομένην μετὰ

φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως, μάτην.

καλουμένην δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύστρια

πιωχὸς τέλαινα λιμοθνής ἡνεσχόμην.

- 1275 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ

ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμωνος τύχας.

βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει

θερμῷ κοπείσῃ φοινίῳ προσφάγματι.

οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήσκουσι.

- 1280 ἦξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὐτὸν τιμώροσ,

μητροκτόνον φέτιμα, ποινατῶρ πατρός·

φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος

κἀίεσις, αἴας τῆσδε θρηγασίμωνος φίλοις·

ἄξει νιν ὑπὲρσασμα κειμένον πατρός.

- 1285 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,

ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν

πράξασαν ὡς ἐπραξεν· οἱ δ' εἶχον πόλιν,

οὐτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;

ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

- 1290 ὁμῳμοῖα γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας.

Ἄιδου πύλας δὲ τῆσδ' ἐγὼ προσενέπω·

ἐπεύχομαι δὲ κριτίας πληγῆς τυχεῖν,

ὡς ἀσφάδαστος, ἀμμάτων εὐθνησίμων

ἄπορρυνέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

- 1295 ὦ πολλὰ μὲν τέλαινα, πολλὰ δ' αὐτὸ σοφῇ

γύναι, μακρὰν ἔτινας. εἰ δ' ἐτητύμως

μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου

βοδὸς δίκην πρὸς βωμῶν ἐντόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω.

ΧΟΡΟΣ.

- 1300 ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνον προεβέβηται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἦκει τόδ' ἤμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φηγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' ἔσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' ἐντόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

οὐδεῖς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

- 1305 ἰὼ πάτερ σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ χροῖμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
φρόνον δόμοι πνέουσιν αἵματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

1310 καὶ πῶς τόδ' ὄξει θυμάτων ἑρεσιῶν;
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ὁμοίος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟΡΟΣ.

οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμοισιν λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἴμι κἂν δόμοισι κοκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖται βίος.

1315 ἰὼ ξένοι.

οὔτοι δυσόλω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ·
ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.

1320 ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένην.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεοφάτου μόρου.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἧ θρήνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἥλιφ' δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ξμοῖς τιμάρχοις,

1325 ἐχθροῖς φρονέσι τοῖς ξμοῖς τίνειν ἰμοῦ,
δοῦλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.

ἰὼ βρότεια πράγματα· εὐτυχόντα μὲν
σιὰ τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστοχεῖ,
βολαῖς ὑγρώσσω σπόγγος ὄλεσεν γραφῆν.

1330 καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτεῖρω πολὺ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφην
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάθρον,
μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε, φρονῶν.

1335 καὶ τῶδε πόλιν μὲν ἔλειν ἔδωσαν
μίκραες Πριάμον·

θεοίμητος δ' οἰκαδ' ἰκάνει.

νῦν δ' εἰ προτέρων αἴμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὸν ἄλλων

1340 ποιναὶς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ,

τίς ἂν εὖξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ;
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦμοι, πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σῖγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

1345 ὦμοι μάλ' αὖτις, δευτέραν πέπληγμένος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
ἀλλὰ κοινωσάμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βουλευήματα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1350 ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεισέν δοκεῖ
καὶ προῦγι' ἐλέγχειν ξὺν νεορροῦτῳ ξίφει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καγὼ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
ψηφίζομαι τι θρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1355 ὄρᾶν πάρεστι· φοιμαίξονται γὰρ ὡς
τρικαννίδος σημεῖα πρόσσονται πόλει.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

χρονίζομεν γάρ, οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χεῖρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἦσινος τυχὼν λέγω.
τοῦ θρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1360 καγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάμαι πάλιν.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπεξομεν
δόμων κατασχυντήρσι τοῖσδ' ἠγουμενοῖς;
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ καταθανεῖν κρατεῖ.

1365 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τρικαννίδος.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τάνδρος ὡς ὀλωλότος;
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1370 ταύτην λειπνεῖν πάντοθεν πληθῆσομαι,
τρικαννίδος Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιθε καιρίως εἰρημένων
τᾶναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις

1375 δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράζειεν, ὕψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἄγων ὧδ' οὐκ ἀγρόντιστος πάλια
νεύκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
ἔστιχα δ' ἐνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξιογασμένοις.

1380 οὔτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρηήσομαι
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἐμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφιβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιγίζω, πλοῦτον ἔμματος κακόν.

1385 παῖω δέ νιν δις· κἂν δυοῖν οἰμώγμασι
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπιτωζῶτι

τροίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἰδίου νεκρῶν σωτήρος εὐχταίαν χάριν.
οὔτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσῶν·
κακφροσίων ὀξεῖαν αἵματος σφραγῆν

1390 βάλλει μ' ἐρεμνῆ ψακάδι φοινίκης δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ Ἰδὸς νότῳ
γανᾶ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τότε,
χαίροισ' ἂν, εἰ χαίροισ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

1395 εἰ δ' ἦν πρεπτότων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶν,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν οὖν
ἰσοσῶνδε κρατήρ' ἐν δόμοις κακῶν ὧδε
πλησίας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπνέει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

θανυμίζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θαρσύστομος,

1400 ἦτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρῶν κομπάζεις λόγον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθ' ἐμοὶ γυναικὸς ὡς ἀγράφουτος,
ἐγὼ δ' ἀτρέστω καρδίᾳ πρὸς εἰδοτάς
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἶτε με φέγειν θέλεις
δοιοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς

1405 πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χειρὸς
ἔργον δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτριφεῖς ἔδανόν
ἢ ποτὸν πασαμένα ἠυτιᾶς ἐξ ἄλδς ὄμορον
τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρούος τ' ἀράς;

1410 ἀπέδιζες, ἀπέτιμες· ἀπόπολις δ' ἔσει,
μῖσος ὄρμιον ἀστοίς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φρυγὴν ἔμοι
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρῶ τῶδ' ἐναντίον φέρων·

1415 ὅς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἶ βοτοῦ μόρον,
μῆλων φλεόντων εὐπόκοις νομείμασι,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλιάτην ἔμοι
ᾧδιν', ἐφθόδιν Θρηζίων ἀημάτων.

οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χθῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,

1420 μασμάτων ἄποιν'; ἐπήχοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικίσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίην θεός,

1425 γνώσει διδαχθεῖς ὀψὲ γούδιν το σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μεγαλόμητις εἶ, περιφρόνα δ' ἔλακες,
ὥσπερ οὖν φρονολιβεῖ τύχε φρήν ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὀμμάτων ἀμῆτων ἐμπορέειν
ἄιτιον. ἔτι σὲ χθῆ στερομένην φίλων

1430 τύμμα τύμματι τίσαι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκαν,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἰσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὐ μοι φρόβον μελέθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν,

1435 ἔως ἂν αἰθῆ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
Ἀγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὐ φρονῶν ἔμοι.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,

Χρυσήιδων μελίγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,

1440 ἢ τ' ἀχμαλώτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεπτος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνεννος, ναυτῶν δὲ σελμάτων
ἰστοριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἢ δέ τοι κύκνου δίκαν

1445 τὸν ὕστατον μέλυσασα θανάσιμον γόνον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς ταφωπώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμιοτήρης,

1450 μόλοι τὸν αἰὲ φέρονσ' ἐν ἡμῖν

μοῖρ' ἀτέλετον ὕπνον, δαμέντος

1407 — 1411. = 1426 — 1430.

1448 — 1454. = 1468 — 1474.

φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
πολλὰ ἰλιάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

1455 ἰὼ ἰὼ παρᾶνους Ἑλένα
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάντων πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίῃ.

νῦν δὲ τελεῖαν * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* πολύμναστον ἐπηρθίσω αἶμ' ἀνιπτον.

1460 ἦτις ἦν τότ' ἐν δόμοις

ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπιέχου
τοῖσδε βαρυνθεῖς·

μηδ' εἰς Ἑλένην λότον ἐκτρέψης,

1465 ὡς ἀνδρολέητορ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Λαναῶν ὀλέσασ'
ἀξέστατον ἄλγος ἔπραξε.

ΧΟΡΟΣ.

δαῖμον, ὅς ἐμπίνεις δόμασι καὶ διφύ-
οισι Τανταλίδαισιν,

1470 κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδητον ἔμοι κρατύνεις.

ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
ἕμνον ὑμεῖν * * ἐπεύχεται.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1475 νῦν δ' ὠρθώσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάρυιον

δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ ἀίματολοιχὸς
νείρει τρέφεται, πρὶν καταλήξαι

1480 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
δαίμονα καὶ βαρύνην αἰνεῖς.
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀη-
ρᾶς τύχας ἀγορέστου·

1485 ἰὼ, ἰὼ διαὶ Διὸς

παναίτιου πανεργέτα,
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,

1490 πῶς σε δακρύσω;

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποι' εἶπω;
κεῖσαι δ' ἀράγνης ἐν ὑγρόματι τῶδ'
ἄσβεβει θανάτῳ βίον ἐκπένων.
ὅμοι μοι ζόταν τάνδ' ἀνελεύθερον

1495 δολίῳ μόρῳ δαμείς

ἐκ χειρὸς ἀμειγυμένη βελώνη.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αὐχεῖς εἶνα τόδε τοῦργον ἐμόν.

μηδ' ἐπιλεχθῆς

Ἀγαμέμνονιαν εἶναι μ' ἄλοχον.

1455 — 1461. = 1537 — 1550.

1462 — 1467. = 1475 — 1480.

1481 — 1504. = 1505 — 1529.

1500 φανταζόμενος δὲ γυναικί νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δομὸς ἀλάστωρ
Ἄτρειός χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν,
τέλεον νεκροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟΡΟΣ.

1505 ὡς μὲν ἀνάτιος εἶ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτω γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόρις
1510 ἐπιπροαῖων αἱμάτων
μέλεος Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίωνων
πάγχρη κουροβόρω παρέξει.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε θαυρώσω;
1515 φρενὸς ἐκ φίλλας τί ποτ' εἶπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑγασματι τῷδ'
ἄσεβει θανάτω βίον ἐκπνέων.
ᾧμοι μοι κοίτην τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόνῳ θαμῆς
1520 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμῳ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

[οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.]

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν αἴτην
οἴχοισιν ἔθηκ' ;

1525 ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔργος ἀερθῆν,
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενεῖαν,
ἄξια θράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχεῖτω,
ξίφοδῆλῆτῳ
θανάτῳ τίσας ἄπερ ἦρξεν.

ΧΟΡΟΣ.

1530 ἀμηχανῶ φρογίδων στερηθεῖς
εὐπάλαμον μέριμναν
ὅπα τράπωμαι, πίνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κύττον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
1535 δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάταισι μοῖρα.
ἰὼ γὰ γὰ, εἴθ' ἐμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου
1540 δροΐτας κατέχοντα χαμῆνναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνωσ'
ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκακῶσαι
1545 ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπιτρέψαναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θεῖῳ
σὺν δάκρυσιν ἰάπτων
1550 ἀληθείας φρενῶν πονήσει;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάπτεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν

1530 — 1536. = 1560 — 1566.

1551 — 1559. = 1567 — 1576.

οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * *

1555 ἀλλ' Ἰφιγενεῖά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρῆ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὄζυλον
πόρθημεν' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φίλησει.

ΧΟΡΟΣ.

1560 ὄνειδος ἦκε τόδ' ἀντ' ὄνειδους.
δύσμαχα δ' ἐστὶ ζῆναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καινῶν.
μῖμνει δὲ μῖμοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἐρξάντα. θέσιμον γὰρ
1565 τίς ἂν γονᾶν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
χρησμόν. ἐγὼ δ' οἶν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
1570 ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
δύσκλητὰ περ ὄνθ'. ὁ δὲ λοιπὸν, ἴοντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεάν
τρίβειν θανάτους αὐθένταισι.
κτεάνων τε μέρος
βαῖον ἐχούση πᾶν ἀπόχρη μοι
1575 κάλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούση.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ γέγως εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φάιν ἂν ἦδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπιτεύειν ἄγη,
1580 ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλος ἐμοῦ,
χερὸς πατρὸς ἐπιπόνια μηχανάς.
Ἄτρεις γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατῆρ,
πατέρα Θεέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
1585 αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
καὶ προστριπῆσαι ἐστίας μολῶν πάλιν
τλήμων Θεέστης μοῖραν εὐρεῖ ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανῶν πατρῶν αἱμάξαι πέδον
1590 αὐτοῦ. ξένα δὲ τοῦδε δύσθεος πατῆρ
Ἄτρεις, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλων, πατρὶ
τῶμψ, κρουρῶν ἡμᾶρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτενάς
1595 ἔθρουπ' ἄνωθεν ἀνδρακᾶς καθημένους.
ἄσχα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἄγνοία λαβῶν
ἔσθει βορᾶν ἄσπιτον, ὡς ὄρας, γένει.
κάπει' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταισίσιον,
ῥιμώξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφραγῆς ἐμῶν,
1600 μόνον δ' ἄφερτον Πελοπίδας ἐπειχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδε σοι πεσόνια τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ἄραφείς.
1605 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπασογόνοισ.
τραφέντα δ' αὐθις ἢ δίκῃ κατήγαγεν.

καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἠψάμην θυραῖος ὄν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.

1610 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ καταθανεῖν ξιοὶ,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίχης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγισθ' ὕβριζεν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φρόνον·

1615 οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίχῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμουσ ἀράς.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

σὺ ταῦτα φωνεῖς νεότερα προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρων ὦν ὡς διδάσκασθαι βαρὺ

1620 τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.

δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νῆσιδες
δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατα φρονῶν
ἰατρομάντις. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πτασας μογῆς.

ΧΟΡΟΣ.

1625 γύναι, σὺ τοῦδ' ἦκοτος ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἄμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τᾶπῃ κλαιμάτων ἀρχηγεῖν.
Ὅρφεϊ δὲ γλώσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

1630 ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογῆς χαρᾶ,
σὺ δ' ἐξορίας ἠπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεῖς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,

1635 δρᾶσαι τὸδ' ἔργον οὐκ ἔτιλς αὐτοχτόνως;

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχην πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα

1640 ζεύξω βαρεῖαισ οὔτι μοι σιραφρόρον
κρηθῶντα πῶλον· ἄλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
λιμὸς ξύννοικος μιλθαζὸν σφ' ἐπόφεται.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ νιν γυνή

1645 χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'. Ὅρεστης ἀρά που βλέπει φάος,
ὅπως καταλθὼν δεῦρο πρειμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παρζρατῆς φονεύς;

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρθειν καὶ λέγειν, γνώ-
σαι τίχα.

ΧΟΡΟΣ.

1650 εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

* * * * *

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ μὴν κέγῳ πρόκωπος οὐκ ἀνάινουμαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰ-
ρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δρᾶσομεν
κακά.

1655 ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρου·
πνημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.
στεῖχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς δόμους πεπρω-
μένους,

πρὶν παθεῖν. ἐρζαντα καιρὸν χορὴν τάδ' ὡς ἐλοά-
ξιμεν.

εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοί-
μεθ' ἄν,

1660 δαίμονος χολῆ βαρεῖα δυστιχῶς πεπληγμένοι.
ὦδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἰ τις ἄξιτο παθεῖν.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τοῦσδε μοι ματαίαν γλώσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι,
κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα ***

ΧΟΡΟΣ.

1665 οὐκ ἂν Ἀργείων τὸδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν
κακόν.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέρισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὅρεστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟΡΟΣ.

πρᾶσσε, παιάγον, μαινῶν τὴν δίχην· ἐπεὶ πάρα.
ΑἴΓΙΣΘΟΣ.

1670 ἴσθι μοι δῶσον ἄποινα τῆσδε μορίας χάριν.
ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὅσπε θελήαισ πέλας.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ πρατιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε θωμάτων καλῶς.

ΑΙΣΧΥΛΟΤ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΛΙΓΙΣΘΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΠΥΛΛΑΗΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐρημῇ χθόνη πατρῷ' ἐλοπιτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
ἦνω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατοίχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρούσσω πατρὸς
5 κλύειν, ἀκούσαι. * * * * *
* * * * *
* * πλόκαμον Ἰνέχῳ θρηπτήριον,
τὸν δεῦτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
* * * * *
10 τί κρήμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγουρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποία ξυμφορῆ προσεικάσω;
πότῃ δόμοισι πτώμα προσκνυεῖ νέον;
ἦ πατρὶ τῷμῳ τάσδ' ἐπικάσας τύχω
15 χῶας φερούσας νεοτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἡλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφῆν τὴν ξιμὴν πένθει λυγρῇ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόνον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ξιμοί.
20 Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἧτις ἦδε προστροπή.
ΧΟΡΟΣ.
ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
χῶας προπομπὸς δεξιχείρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρῆς φοινίους ἀμυγμοῖς
25 ὄνυχος ἄλοιο νεοτόμῳ·
δι' αἰῶνος δ' ἰνυμοῖσι βόσκειται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἐφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόσστερνοι στολοῖ
30 πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

22 — 31. = 32 — 41.

τορὸς γὰρ ὀφθόβοριξ φόβος,
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου ζότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
35 μυχόθεν ἔλαζε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δόμασιν βαρὺς πίτνων.
χορῶν τε τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλαζον ὑπέγγνοι
μέμφεσθαι τοὺς γὰς
40 νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανούσι τ' ἐγκοτεῖν.
τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν,
45 ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἱάλλει
δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόνοτος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζὺς ἐστία,
50 ἰὼ κατασκαφαῖ δόμων.
ἀνήλιοι, βροτοστρυγεῖς
δρόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θανάτοισι.
54 σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρῖν,
δι' ὧτων φρενὸς τε δαμίας περαῖνον,
νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
60 τόδ' ἐν βροτοῖς θεὸς τε καὶ θεοῦ πλέον.
ροπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχέϊ, τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταίχμιῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βροῦει·
65 τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαροῦδᾶν.
διαλγῆς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
παραχρέτας νόσου.

42 — 53. = 54 — 65.

71 οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίω
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χειρομυσὴ
φρόνον καθάροντες ἰούσαν αἴτην.

75 ἔμοι δ', ἀνάγκη γὰρ ἀμφίπολον
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἰκῶν
πατρῶν δούλιον ἐσάγον αἶσαν,
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρόποντι ἄοχαῖς βίου,

80 βίᾳ φερομένων ἀνέσει, πιχρὸν φρεῶν
στύγιος χραιούση. δακρῶν δ' ὑφ' εἰμάτων
ματαιόισι δεσποτῶν
τύχαις, κρυφαῖσι πένθεσιν παχνομένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἑμὰ γυναικες, δομῶν εὐθήμοντες,

85 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἔμοι
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοῦς
πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατεῦξομαι πατρί;

90 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πόρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλιον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσσω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ' ἀντιδούνα τοῖσι πέμπουσιν τάδε

95 στέφη δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαΐτιαν;
ἢ σὶγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάπτοτον χύσιν,
στεῖχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμφας πάλιν
δικούσα τεύχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;

100 τῆσδ' ἐστὶ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
ζοιὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ ζεύθεται ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερὸς.

105 λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδομένη σοὶ βωμῶν ὡς τύμβον πατρός
λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠδέσσω τάμον πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

110 τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσενέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτήν, χάσις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔμοι τε καὶ σοὶ τῶσ' ἐπεύξομαι τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτι ἄλλον τῆδε προσιωθῶ στέσει;

ΧΟΡΟΣ.

115 μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὄμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥμιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ; δίδασθ' ἄπειρον ἐξηγομένην.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλθειν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

120 πότερα δικαστήν ἢ διζηφρόον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπλῶς τι φράξουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ ταῦτά μοῦσιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

* * Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἔμοι,

125 τοὺς γῆς ἐνερθε δαίμονες κλύειν ἔμας
εὐχὰς, πατρῶν δομῶν ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἢ τὰ πάντα τίττειται,
θρέψασά τ' αὐθις τῶνδε κύμα λαμβάνει·
καὶ γὰρ χέουσα τάσδε χερνίβας βροτοῖς,

130 λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίτιερόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μετῆστιν.

135 καὶ γὰρ μὲν ἀντιδούλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φείγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἔλθειν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τιλ
κατειχόμεαι σοι. καὶ σὺ κλῆθι μου, πάτερ·

140 αὐτῆ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολλὴν
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμῶρον,
καὶ τοὺς πτανόντας ἀντικαθαιρεῖν δίκην.

145 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθηναι τῆς κακῆς ἁρᾶς,
κείνοις λέγουσα τῆνδε τὴν κακὴν ἑρᾶν·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῆ καὶ δίκη νικηφόρα.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχὰς τάσδ' ἐπισπένδω χοῦς.

150 ὑμῶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιῶνα τοῦ θανάτου ἐξαιδομένης.

ΧΟΡΟΣ.

ἴετε δάκρυ καναχῆς ὀλομένον

ὀλομένῳ δεσπότη,

πρὸς ἔρμη τόδε κακῶν κερνῶν τ'

155 ἀλότροπον ἄγος ἀπεύχεται,
κεχυμένων χοῶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαρῆς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰῶ, τίς δορυ-
σθενῆς ἀνήρ, ἀνελυτὴρ δόμων,

160 Σκύθης, τὰ τ' ἐν χερσὶν παλίντων'
ἐν ἔργῳ βέλη πικύλλων Ἄσκη,
σχέδιά τ' αὐτόκοπτα νωμῶν βέλη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαλότους χοῦς πατὴρ,

165 κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.

νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινονήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἧ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

170 εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐχ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρατό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσήκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΧΟΡΟΣ.

175 ποίαις ξειραῖς; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν οὖν Ὁρέστου κρύβδα δῶρον ἧ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστα' ἐκείνου βοστρύχοις προσεῖδεται.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκείνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

180 ἔπεμψε χάτην κορυμμήν χάριν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἦσσαν εὐδαίμοντά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψάσσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κάμοι προσέστη καρδίας κλυθώνων
χολῆς, ἐπαίσθηθ' ὡς διανταίῳ βέλει·

185 ἔξ ὁμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδοῦσθ' τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀσπῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν γόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,

190 ἐμῇ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπιπνευμον
φρόνημα πωσὶ δύσθεον πεπαιγμένη,
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἀντιχρὺς τάδ' ἀνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλιτάτου
βροτῶν Ὁρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

195 φεῦ. εἶθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὐσα μὴ κινυσσόμην·
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπλύξαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετιμημένος,
ἧ ξυγγενῆς ὧν εἶχε συμπερθεῖν ἐμοί,

200 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδοτάς μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἴοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβοῦμεθ'· εἰ δὲ χοῆ τυχεῖν σωτηρίας,
σμιχροῦ γένουτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμῆν.

205 καὶ μὴν σίβι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δὴ ἔστων τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πέτραια τερόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι

210 εἰς ταῦτο συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεσι δ' ὠδῆς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνει καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

215 εἰς ὄψιν ἦκεις ὄνπερ ἐξηχούου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθ' ἀ μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύνοιδ' Ὁρέστην πολλὰ σ' ἐπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅδ' εἰμὶ· μὴ μάτεν' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

220 ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέξεις;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τῆρα μηχανορραφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὁρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

225 αὐτὸν μὲν οὖν ὀρῶσα δυσμαεῖς ἐμέ.
κουρᾶν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῆ σφ' κάρσ,
ἰγνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὄραν ἐμέ·

230 σκέψαι τομῆ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
ἰδοῦ δ' ὕψασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
σπάθης τε πληγᾶς· εἰς δὲ θηρίων γραφῆν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ ᾗπλαγῆς φρένας·
τοὺς φιλιτάτους γὰρ οἶδα νῦν ὅτιαις πικροῦς.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

235 ὦ φιλιτάτον μέλιμα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῆ πεποισθὼς δῶμ' ἀνακτιήει πατρός.
ὦ τερονὴν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαιδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαῖως ἔχον

240 πατέρα τε καὶ τὸ μητρός ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἧ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελγὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
μόνον Κράτος τε καὶ Λίχη σὺν τῷ τρίτῳ

245 πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὐνιν αἰετοῦ πατρός,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωφρατισμένους
250 νῆσται πιθεῖ λιμὸς· οὐ γὰρ ἐντελής
θήραν πατρώων προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φρυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

255 καὶ τοῦ θυτήρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
πατρός νεοσσούς τούσδ' ἀπαφθείρας, πόθεν

ἔξεις ὁμοίας χεῖρὸς εὐθιοῖνον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχους ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
260 οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' ἀνάνθεις πυθμῆν
βωμοῖς ἀρήξει, βουθυτοῖς ἐν ἥμισυ.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄριστος μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ὦ παῖδες, ὦ σωτήρες ἐστίας πατρὸς,
265 σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσειαί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγέλιη τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὐδ' ἴδοιμ' ἐγὼ ποιεῖ
θανόντας ἐν κηλίδι πισσῆραι γλογοῖς.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
270 χορημὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κάξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ἔφ' ἤλαρ θερμὸν ξηανδόμενος,
εἰ μὴ μετεμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀναποκτείνει λέγων,
275 ἀποχορημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φιλῆ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῦν νόσους,

280 σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίας γνάθους
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φόνιν·
λευκάς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελομένης,

285 ὀρώντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ ρωμῶντ' ὄφρυν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνετέρων βέλος
ἐκ προτροπαίων ἐν γένει πεπτοκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάτιος ἐκ νικτωῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως

290 χαλκκλήατῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιοῦτοις οὔτε κρατήρος μέρος
εἶνα μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπέργειν, οἷχ ὀρωμένην πατρὸς
μήνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.

295 πάντων δ' ἄτιμον κάφιλον θνήσκειν χρόνον,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χορημοῖς ἄρα χορῆ πεποιθέναι·
κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἐξεργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν συμπίπτουσιν ἤμεροι,

300 θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ προσπιέζει χορημάτων ἄχηρῶν,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλειεστάτους βροτῶν,
Τρωίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ φρενί,
δυσὸν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηρετοῦς πέλειν.

305 θήλειαν γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ἀλλ' ὦ μεγάλα Μοῖραι, Διόθεν
τῆδε τελευτᾶν,
ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρῶς γλώσσης ἐχθρὰ
310 γλώσσα τελέσθω· τοῦφειλόμενον
πράσσοῦσα δέκη μέγ' αὐτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,

τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

315 ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
φάμενος ἦ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν, ἔκαθεν οὐράσας, ἐνθα σ' ἔχουσιν
εὐναί,

320 σκότῳ φάος ἰσομοῖρον; χάριτες δ' ὁμοῖος
κέκληνται γόος εὐκλεῆς προσφροδόμοις Ἀτρείδαις.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει

325 πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὄργας·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ
βλάπτων.

330 πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφῆς ταρχαθῆς.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

κλυθὲ νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.

335 δίπαις τοι σ' ἐπιτύμβιος θρήνος ἀναστενάξει.
τάφος δ' ἐκέτας δέδεκται, φρυγιάδας θ' ὁμοῖος.
τί τῶνδ' εὐ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος
ἄτα;

Χ Ο Ρ Ο Σ .

340 ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χορήζων
θεῖη κελάδους εὐφθογγότους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παίων μελάθροισ ἐν βασιλείοις
νεοκράτα φίλον κομίσειεν.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

345 εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρὸς τινος Ἀυκίων, πάτερ,
δορίμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισι,

350 τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτόν αἰῶνα κτίσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δύμασιν εὐφόρῳτον.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

354 φίλος φίλοισι τοῖς κεῖ κελὼς θανούσι,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων κεῖ τυράνων·

360 βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔξης, μόριμον λάχος
πιπλάντων
χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

μηδ' ὑπὸ Τρωίας

τείχεσι φθίμενος, πάτερ,

365 μετ' ἄλλων δοριζυῖται λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθειμαι·
πάρους δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαίμηνα
θανατηφόρον αἶσαν

370 πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κομίσσοῦσα χρυσοῦ,

315 — 322. = 332 — 339.

323 — 331. = 354 — 362.

345 — 353. = 363 — 371.

μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μεῖζονα φωνεῖς· [ὀδυνᾶσαι γὰρ.]

375 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαρμαίνης
δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωγοὶ
κατὰ γῆς ἦδη· τῶν δὲ κροτούντων
χερὲς οὐχ ὅσαι στυγεράν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

380 τοῦτο διαμπερὲς οὖς
ἴκεθ' ἄπερ τε βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κείθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποιον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὄμως τελεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

385 ἐφρυμῆσαι γένοιτό μοι πευκή-
εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικὸς τ'
ὀλλυμένας, τί γὰρ κεύ-
θω φρενὸς οἶον ἔμπα;

390 ποῦται, πάροθεν δὲ πρόφως,
δρομὴς ἦται καρδίας,
θυμὸς, ἔγκοτον στόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότ' ἂν ἀμφιθάλης

395 Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βίλοι;
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐζας,
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλύτε δὲ τὰ χθονίων τετιμῆναι.

ΧΟΡΟΣ.

400 ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἑρινὸς
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἔτεραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

405 ποῖ ποῖ δὴ νεοτέρων τυραννίδες;
ἴδετε πολυκραιτεῖς ἀραὶ φθιμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμυχάνως
ἔγοντα καὶ δομάτων
ἄτιμα. πῦ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

410 πέπεται δ' αὐτὲ μοι φέλον κέαρ
τόνδε κλύουσαν οἴκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγγνα δὲ μου κλεινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούση.

415 ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκὲς
θρασέ', ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανείσθαι μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν πάντες τύχομεν; ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχεια πρὸς γε τῶν τεκομένων;

420 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλεται.
λύκος γὰρ ὅστ' ὁμόφρων

380 — 384. = 394 — 399.

385 — 393. = 410 — 417.

405 — 409. = 418 — 422.

ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστι θυμὸς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἶτε Κισσίας
νόμοισι πολεμοστρίας,

425 ἀπριγδόπληγτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύφῳ δ' ἐπιπροθεῖ
κροτητὸν ἄμδν καὶ πανέθλιον κάρα.
ἰὼ ἰὼ δαῖα

430 πάντολμε μῆτερ, δαΐφας ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτῶν ἄναξτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωχτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.

435 πατὴρ δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει,
ἔκατι μὲν δαιμόνων,
ἔκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσις ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμασχάλισθης δ' ἔθ' ὡς τὸδ' εἰδῆς,

440 ἔπροσσε δ' ἔπερ νιν, ὦδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μοιμένα
ἄφερτον αἰῶνι σφ̄.

κλύεις πατρῶφους δῦας ἀτίμους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

444 λέγεις πατρῶφον μόρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,

ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία,

μυχοῦ δ' ἄφερτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
εἰτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρον γόνυ κερυμμένα.

450 τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν
γράφου, δι' ὅτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾶ μαθεῖν.

455 πρέπει δ' ἀκαμπτῷ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαμμένα.

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοιμος ὦδ' ἐπιπροθεῖ,

460 ἄκουσον ἐς φάος μολῶν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς
ἐχθροῦς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Αἶσα Αἶσα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως * *

ΧΟΡΟΣ.

τρομός μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.

465 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένους δ' ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἐγγενῆς,

καὶ παρὰμοσος ἄτης

423 — 433. = 444 — 455.

434 — 438. = 439 — 443.

456 — 460. = 461 — 465.

466 — 470. = 471 — 475.

- αἱματόεσσα πλαγά.
 ἰὼ δύστον' ἄφροτα κήθη·
 470 ἰὼ δυσκατάπαστον ἄλγος.
 δῶμασιν ἔμμοτον
 τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
 ἔκτοθεν, ἄλλ' ἐπ' αὐτῶν
 διώκειν ἔριν αἱματηράν·
 475 θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὄδ' ἕνος.
 ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
 τήσδε κατερχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
 πασῖν προφρόνως ἐπὶ νίκην.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανάων,
 480 αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω.
 φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μύρον.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὕτω γὰρ ἂν σοι δεῖτες ἔννομοι βροτῶν
 κτιζοῖται· εἰ δὲ μὴ, παῖρ' εὐδείντοις ἔσει
 485 ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνωστοῖς χθόσι.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 κἀγὼ χοῆς σοι τῆς ἑμῆς παγκληρίδας
 οἴσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίου·
 πάντων δὲ πρώτων τόνδε προσβέβωσω τάρον.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐλοπιτεύσαι μάχην.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 490 ὦ Περγασάσσα, δὸς δέ τ' εὐμορφον κράτος.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 μέμνησο δ' ἀμφιβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 πέδαις δ' ἀχαλκείοις ἐθρηύθης, πάτερ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 495 ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνειδέσιν, πάτερ;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κέρα;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἦτοι δίκην ἰαλλε σύμμαχον φίλοις,
 ἦ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
 εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικήσαι θέλεις.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 500 καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
 ἰδὼν νεοσσούς τούσδ' ἐφηνέουσι τάφῳ·
 οἴζτιπερ θῆλυν ἄρσενός θ' ὀμοῦ γόνον·
 καὶ μὴ ἕλειψης σπέρος Πελοπιδῶν τότε.
 οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανάων.
 505 παῖδες γὰρ ἀνδρῶν κληδόνες σωτήριοι
 θανόντι· φίλοι δ' ὡς ἄγουσι δίπτον,
 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνου.
 ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδοῦματι.
 αὐτὸς δὲ σώξει τόνδε τιμῆσας λόγον.
 510 καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἔπειτα τὸν λόγον,
 τίμημα τύμβου τῆς τ' ἀνοιμώκτου τύχης.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
 ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
 515 πόθεν χοῆς ἐπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήγεστον πάθος;
 θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
 τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
 520 τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἂνθ' αἵματος
 ἔνός, μάτην ὁ μὀχθος· ὄδ' ἔχει λόγος.
 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

- οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γὰρ· ἐκ τ' ὀνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγγων δειμάτων πεπαλμένη
 525 χοῆς ἐπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
 ΧΟΡΟΣ.

τεκεῖν δράζοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ ποῖ τελευτῆ καὶ κεραινοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

- ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρηῆσαι δίκην
 530 τινὸς βοῆς χορήζοντα, νεογενὲς δάκος·
 καυτὴ προσέχευε μάζον ἐν τῶνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς ἄτρωτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στυγρός;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὕφανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

- 535 ἦ δ' ἔξ ὕπνου κέκραγεν ἐπιτομημένη·
 πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
 λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
 πέμπετ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοῆς,
 ἄκος τομαῖον ἐλλίσσασα τημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 540 ἀλλ' εὔχομαι γῆ τῆδε καὶ πατὴρὸς τάφῳ
 τοῦναιρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 κρίνω δέ τοι νιν ὥστε συγχόλλως ἔχειν.
 εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χώρον ἐκλείπων ἐμοὶ
 οὐφίς σελασα σπαργάνους ὀπλίετο,

- 545 καὶ μαστόν ἀμφέχασσ' ἐμὸν θρηπτήριον,
 θρόμβῳ δ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα,
 ἦ δ' ἀμφὶ τάρβει τῶσδ' ἐπώμωξεν πάθει,
 δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρηψεν ἐκπαγλον τέρας,
 θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεῖς δ' ἐγὼ
 550 κτενῶ νιν, ὡς τοῦναιρον ἀνέπει τόδε.
 τερασκόπον δὲ τῶνδ' εἴ αἰρόμην πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

γένοιτο δ' οὕτως. τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
 τοὺς μὲν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἄπλοῦς ὁ μῦθος· τῆνδε μὲν στείχειν ἔσω·
 555 αἰνῶ δὲ χρῆπτεν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
 ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἀνδρα τίμον
 δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βροχῷ
 θανόντες, ἦ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν.

544 σελασα] ἐμοῖσι Porsonus.

ἄνας Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῶν.
 560 ξένη γὰρ εἰκῶς, παντελῆ σάγγην ἔχων,
 ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἔφ' ἔρκειος πύλας
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξένος δόμων.
 ἄμφω δὲ φωνὴν ἤσασιν Παρηγησίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 565 καὶ δὴ θυρωρῶν οὐτις ἂν φαιδοῦ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονίῳ δόμος κακοῖς.
 μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
 δόμοις παραστείμεντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 τί δὴ πύλαισι τὸν ἐκέτην ἀπείρογυτε,
 570 Αἴγισθος εἶπερ οἶδεν ἐνδημος παρών;
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 κέκτεινον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
 ἢ καὶ μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἔρει, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμούς βαλεῖ,
 575 πρῶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
 θήσω, ποδάκει περιβαλὼν χαλκούμεντι.
 φρόντο δ' Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἔκρυσεν αἶμα πτεία τρίτην πόσιν.
 νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκω καλῶς,
 580 ὅπως ἂν ἀοτίκολλα συμβαίη τὰδε·
 ὑμῖν δ' ἑλαινῷ γλώσσαν εὐφημον φέρειν,
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπιτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 585 πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει
 δεινὰ δειμάτων ἄχῃ,
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
 ἀνταίων βροτοῖσι
 πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαλμοῖ
 590 λαμπάδες πεδάροσι,
 πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμοέντων
 αἰγίδων φράσαι κτόνον.
 ἀλλ' ὑπέροτλον ἂν—
 595 δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
 καὶ παντόλους
 ἔρωτας αἵταισι συννόμους βροτῶν,
 ξυζήτους θ' ὀυαντίας;
 600 θηλυκαρῆς ἀπέρωτος ἔρωσ παρανικᾶ
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
 ἴστω δ' ὅστις οἶχ' ὑπόπτερος
 φροντίσιν δαείσ,
 605 τὰν ἂ πειδολύμας τάλαινα Θεστιάς μήσατο
 πυροαῖν τινα πρόνοιαν, καταίδουσα παιδῶς
 δαιμονίῳν
 δαῖλον ἤλικ', ἐπεὶ μολῶν μετρόθεν κελάδησε
 σύμμετρόν τε διατ' βίου μοιρόζουσαντο ἐς ἡμᾶρ.
 613 ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στιγχεῖν
 φοινίαν Σκύλλαν,
 615 αἶτ' ἔχθρων ὑπερφῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητιοῖς
 χροσεοδημίτοιισιν ἔμοις πιθήσασαι δώροισι Μίνω,
 620 Νίσον ἀθανάτιας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλω;
 622 πρέονθ' ἂ κνωφόρων ὑπην. νυγᾶνει δέ μιν Ἐριμῆς.
 ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
 585 — 593. = 594 — 602.
 603 — 612. = 613 — 622.
 623 — 630. = 631 — 638.

πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
 625 λευμ', ἀπεύχεται δόμοις,
 γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχασφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπιζότην σέβας,
 τίω δ' ἀθέρομαντον ἐστίν δόμων
 630 γυναικεῖαν ἀτολμον αἰμαῖαν.
 κακῶν δὲ πρόσβευεται τὸ Ἀθηνιον
 λόγῳ· γοῦται δὲ δήποθεν κατὰ-
 πτυστον· ἤκασεν δέ τις
 τὸ δεινὸν αὐτῶν Ἀθηνίων πῆμασιν.
 635 θεοστρυγίτῳ δ' ἄχῃ
 βροτῶν ἐπιμωθὲν οἴχεται γένος.
 σέβει γὰρ οὐτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
 τὸ δ' ἄχῃ πλευμόνον ξίφος·
 640 διανταίαν δ' ὄστυπενζὲς οὐτῆ
 διατ' Αἴκας, τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
 λὰξ πέδον πατοῦμενον. τὸ πᾶν Αἰδὸς
 645 σέβας παρεχρᾶντες οὐ θεμίτως.
 Αἴκας δ' ἔρειδετα πυθμῆν.
 προχαλκεῖ δ' Αἴσα φασγανουργός·
 τέκνον δ' ἐπείσφρει δόμασιν
 650 αἰμάτων πελαπιέρον. τίνει μύσος
 χρόνῳ κλυτῆ βυσσοφρῶν Ἐρινύς.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἔρκειας κτύπον.
 τίς ἐνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
 655 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωματίων καλῶ,
 εἶπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου βίαι.
 ΟΙΚΕΤΗΣ.
 εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
 ΟΡΕΣΤΗΣ,
 ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισιν δωματίων,
 πρὸς οὐσπερ ἦκα καὶ φέρω κινουὺς λόγους.
 660 τέχνη δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἔμοι' ἐπείγεται
 σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθίνασι
 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
 ἐξελεύτω τις δωματίων τελεσφόρος
 γυνὴ τόπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
 665 αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐλαργέμους
 λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσύνει ἀνήρ
 πρὸς ἄνδρα, κἀσήμενεν ἐμφανὲς τέχμαρ.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεσι γὰρ
 ὀποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπιζότη,·
 670 καὶ θεοῖα λουτρά, καὶ πόνων θελήτρια,
 στρωμνῆ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουνσία.
 εἰ δ' ἄλλο πρᾶξι δεῖ τι βουλιώτερον,
 ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ξένος μὲν εἰμι Λαυλιεὺς ἐκ Φωκῶν·
 675 στείχοντι δ' αὐτόφορτον οἰκεῖν σάγγῃ
 ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
 ἀγνώστῳ πρὸς ἄγνωτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ
 ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὄδον,
 Στρώβιος ὁ Φωκεὺς· πύθουμαι γὰρ ἐν λόγῳ·
 680 ἐπέπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κείεις,
 πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 639 — 645. = 646 — 652.

τεθνεώτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
 εἴτ' οὖν κομίζῃεν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένον,
 685 θάπτειν, ἐφετιμῶς τάσδε πόρθημεσον πάλιν.
 νῦν γὰρ λέβητος χαλκῆος πλευρώματα
 σποδὸν κέλευθεν ἀνδρῶς εὐ κελυμένους.
 τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρόισι καὶ προσήκουσιν λέγων
 690 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

Π Α Λ Κ Τ Ρ Α .

οὐ γὰρ κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθοῦμεθα.
 ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρεῖ,
 ὡς πολλ' ἐπωπῆς κάκποδὸν εὐ κείμενα,
 τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
 695 φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παραθήλιαν.
 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐδῶλως ἔχων,
 ἔξω κομίζων ὀλεθροῦ πηλοῦ πόδα,
 νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχεῖας καλῆς
 λατρὸς ἔλλις ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

700 ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὦδ' εὐδαίμοσι
 κεδνῶν ἔκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 γνωστός γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας ἦν ξυοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
 705 τοιοῦνδε πράγμα μὴ κερανώσει φίλοις,
 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

Κ Α Υ Τ Α Ι Μ Ν Η Σ Τ Ρ Α .

οὔτοι κρησῆσι μείον ἀξίως σέθεν,
 οὐδ' ἦσσαν ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
 710 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεούντας ξένους
 μακρῶς κελύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
 ὀπισθόπους δὲ τοῖσδε καὶ ξυνεμπόρους·
 κάκει κυρούτων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
 715 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ἔπευθ' ἡμῶν τάδε.
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωματίων
 κοινώσομεν τε καὶ σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφροῦς πέρι.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

εἶεν, φίλια δμῶδες οἶκων,
 720 πότε δὴ στομάτων
 δειξόμεν ἰσχὴν ἐπ' Ὀρέστη;
 ὦ πότνια χθῶν καὶ πότνι' ἀκτὴ
 χόματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναιόχῳ
 σώματι κείσται τῷ βασιλεῖ,
 725 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρησον·
 νῦν γὰρ ἀμάρξει πειθῶ δολίαν
 ξυγκταβῆναι, χθόνιον δ' Ἐρμῆν
 καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 ξυφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
 730 ἔοικεν ἀνῆρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὀρῶ κεκλαμμένην.
 ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωματίων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .

Ἀρισθον ἣ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν
 735 ὅπως τίχιστ' ἀνογεν, ὡς σαφέστερον
 ἐνῆρ ἀλ' ἀνδρὸς τὴν νεύγειλον γάμιν

ἐλθῶν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
 θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένους, καλῶς
 740 κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
 φήμης ὑφ' ἧς ἠγγεῖλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἣ δὴ κλύων κείνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὐτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκοσμένα
 745 ἄλγη δύσοιστα, τοῖσδ' ἐν Ἀτρεῶς δόμοις
 τυχόντ', ἐμὴν ἠλγυνην ἐν στέροις φρένα.
 ἀλλ' οὔτι πῶ τοιοῦνδε πῆμ' ἀνεσχόμη.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνος ἦντιλον κακά·
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 750 ὃν ἐξέθρεψα μητροῦθεν δεδεγμένη,
 καὶ νυκτιπλάγχατον ὀρθῶν κελυσμάτων,
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθῆρ' ἀνοσέλητ' ἐμοὶ
 τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερὶ βοτὸν
 τρέφειν ἀνίγκη, πῶς γὰρ οὐ; ἰρόπῃ φρενός·
 755 οὐ γὰρ τι φρονεῖ πᾶς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
 ἣ λιμὸς, ἣ δίρη τις, ἣ λιφουρία
 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς ἀντάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμωπις οὔσα, πολλὰ δ', ὄμοιαι,
 ψευθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 760 γναφεὺς τροφεὺς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατοῖ.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 στείχω δ' ἐπ' ἀνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 765 οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

πῶς οὖν κελύει νιν μολεῖν ἔσταλμένον;
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 ἦ πῶς; λέγ' αὐθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
 Χ Ο Ρ Ο Σ .
 εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 ἄγειν κελύει δορυφόρους ὀπίων.
 Χ Ο Ρ Ο Σ .

770 μὴ νυν σὺ ταῦτ' ἀγγελλε δεσπότου στύγει·
 ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
 ἀνωχθ' ὅσον τίχιστα γαθοῦσῃ φρενί.
 ἐν ἀγγέλω γὰρ κρηπίδος ὀρθοῦται λόγος.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὐ τοῖσι νῦν ἠγγελέμοις;
 Χ Ο Ρ Ο Σ .
 775 ἀλλ' εἰ τροπιάν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 καὶ πῶς; Ὀρέστης ἔλλις οἴχεται δόμων.
 Χ Ο Ρ Ο Σ .
 οὐπῶ· κακός γε μῖντις ἂν γνῶη τάδε.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
 Χ Ο Ρ Ο Σ .
 ἀγγελλ' ἰοῦσα, πρῶσσε τάπεσταλμένα.
 780 μέλει θεοῖσιν ὠνπερ ἂν μέλη πέρι.
 Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
 ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις,
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ
 783 — 788. = 794 — 799.

Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
 785 δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρῶς
 τὴ σάφροσιν εὐ μαιομένοις ἰδεῖν
 διαδικάζουσι πᾶν ἔπος.
 ἔλασον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
 ἔξ ἔ, πρὸ δὲ δὴ χθρῶν
 790 τῶν ἔσω μελάθρων, ᾧ Ζεῦ, θεῖς.
 ἐπεὶ μιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ
 παλμυποῖνα θέλων ἐμείψει.
 ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εἶ-
 795 νιν ζυγέει' ἐν ἔρματι
 πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς
 μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥιθυδὸν
 τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
 ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;
 800 οἱ τ' ἔσῳθε δωματίων
 πλουτογαθῇ μυχὸν νομίζετε,
 κλύετε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν πάλα πεπραγμένων
 λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίχαις.
 805 γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
 τόδε καλῶς πτάμενον. ᾧ
 μέγα ναίων στόμιον, εὐ
 δὸς ἀνθεῖν δόμον ἀνδρῶς,
 καὶ νιν ἔλευθερίως.
 810 λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φίλοις
 ὀμμασι δνοφερῶς καλύπτρας.
 ξυλλάβοι δ' ἐνδίχως
 παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
 πρᾶξιν οδοῖαν θέλων.
 815 πολλὰ δ' ἄλλα φρενὶ χρηζῶν,
 κρύπτ'. ἄσχοπον δ' ἔπος λέγων,
 νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων σόζον φέροι.
 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἑμφρανέστερος.
 καὶ τότε δὴ πλοῦτον
 820 δωματίων λυτήριον,
 θῆλυν οὐριοστίταν
 ὀμοῦ κρεκιδὸν γοή-
 των νόμον μεθήσομεν
 πόλει· τὰ δ' εὐ,
 825 ξυδὸν ξυδὸν κέρδος ἀέξειται τόδε·
 ἄτα δ' ἀποστιατὴ φίλων.
 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη μέρος ἔργων,
 ἐλαύσας πατρὸς ἔργῳ, θροούσα
 πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδᾶν,
 830 καὶ περαίνων ἐπιμομφον ἄταν,
 Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
 καρδίαν σχεθῶν,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
 τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
 835 χάριτος δογὰς λυρῶς, ἔνδοθεν
 φρονίαν ἄταν τιθεῖς,
 τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλύς μόρου.
 ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦκω μὲν οὐκ ἀκλήτος, ἀλλ' ἐπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινας

789—793. = 827—830.

800—805. = 812—818.

819—826. = 831—837.

840 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
 μῶρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος αἵματοσταγῆς φόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλεπόντα δοξάσω;
 845 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάσσοι θρωάσσοι, θνήσκοντες μάτην;
 τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλώσαι φρενί;
 ΤΡΟΦΟΣ.

ἠκούσαμεν μὲν, πυρνάνου δὲ τῶν ξένων
 ἔσω παρελθῶν, οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
 850 ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
 ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἰδεῖν ἐλέγξα τ' αὐθελὸν τὸν ἄγγελον,
 εἶτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν
 εἶτ' ἐξ ἀμαυρῆς κληθόνος λέγει μαθῶν.
 οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὀμματωμένην.
 ΧΟΡΟΣ.

855 Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἀρξώμαι,
 τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθοάζουσ',
 ὑπὸ δ' εὐνοίας
 πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνώσωμαι;
 νῦν γὰρ μέλλουσι μινθεῖσθαι

860 πείρα κοπάνων ἀνδροδαίχτων
 ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμέμνονίων
 οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἔλευθερίᾳ
 δαίῳ ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις

865 ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
 τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἔφραδρος
 δισοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
 ἄπειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
 ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔξ ἔ, ὄτοτοτοί.

ΧΟΡΟΣ.

870 ἔα ἔα μάλα·
 πῶς ἔχει; πῶς κέκρονται δόμοις;
 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένων,
 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀνάιται κακῶν
 εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκῶρωται τέλος.
 ΟΙΚΕΤΗΣ.

875 οἴμοι πανοῖμαι δεσπότου τελουμένου,
 οἴμοι μάλ' αὐθὶς ἐν τρίτοισι προσφθέγμασιν.
 Αἰγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοῖξαι
 ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς γελᾶτε· καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ,
 880 οὐχ ὥστ' ἀρήξει διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰοῦ ἰοῦ. κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθειδουσιν μάτην
 ἄκροντα βάζω. ποῖ Κλυταίμνηστρα; τί δρᾷ;
 εἴκοι νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίτην πελληγμένης.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

885 τί δ' ἐστὶ χρεῖμα; τίνα βοήν ἴσθης δόμοις;
 ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγει.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἱ γὰρ. ξυνηκα τοῦπος ἐξ ἀνιγμάτων.
 δόλοισι βλοῦμεθ', ὥσπερ οὖν ἐπιτείνουμεν.

δοῖη τις ἀνδροκμητὰ πέλεκυν ὡς τάχος·
 890 εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.

ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμεν κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεῦω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔξει.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ γὰρ τέθνηκας φίλιετ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλίεις τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταύτῳ τάφῳ

895 κείσει· θανάτῳ δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐπίσχεις, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσθαι, τέκνον,

μαστῶν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βροίῳσιν ἔμα

οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλῖδι, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΛΔΗΣ.

900 ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεῖματα

τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐδοκῶματα;

ἔπαντες ἔχθροῦς τῶν θεῶν ἤγῃ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παριναίεις μοι καλῶς.

ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάζει θέλω.

905 καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἤγησώ πατρός·

τούτῳ θανατοῦσα ξυγκάθειδ'· ἐπεὶ φιλίεις

τὸν ἄνδρα τούτον, ὃν δ' ἐχορῆν φιλεῖν στυγεῖς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγὼ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ξυμοί;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

910 ἢ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρουνεν μόρον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζει γενεθλοῦς ἀρᾶς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τεκοῦσα γὰρ μ' ἔθρεψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι σ' ἀπέθρηψ' εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

915 διχῶς ἐπράθην, ὦν ἔλευθέρου πατρός.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δὴθ' ὁ τίμος ὄνιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαι σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ, ἀλλ' εἴψ' ὁμοίως καὶ πατὴρ τούτου σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ λέγῃς τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένην.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

920 ἄλγος γυναιξίν ἀνδρὸς εἶρησθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δὲ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτανεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτανεῖς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρα, φύλαξαι μητρός ἐγκότους νύκτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

925 τὰς τοῦ πατρός δὲ πῶς φύγω, παρὲς τὰδε;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηγεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατὴρ γὰρ αἶσα τόνδε σοδοῖζει μόρον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἔθρεψάμην.

ἢ κάρτα μάντις οὐδ' ὀνειράτων φόβος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

930 ἔκανές γ' ὄν οὐ χορῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήχρισε

τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως εἰρούμεθα,

ὄφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

935 ἔμολε μὲν δίκα Πηραιμίδαις χρόνῳ,

βαρύνεικος ποινά.

ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνωνος

διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.

ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν

940 ὁ πυθοχρήστιας φυγᾶς.

θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρημημένος

ἐπολολύξατ' ὡς δεσποῦντων δόμων

ἀναφυγᾶς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς

ὑπὸ δρυῶν μιστῶροιν

945 δυσσομοῦ τύχας.

ἔμολε δ' ἢ μέλει κρηπταδίου μάχας,

δολιόφρων ποινά.

ἔθιγε δὴ μάχα χερὸς ἐτήτυμος

Λιδὸς κόρα· Αἰῶν δέ νιν

950 προσαγορευόμεν

βροτοὶ τυχόντες καλῶς·

ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·

τάπειρ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασίος,

μέγαν ἔχων μυχὸν χρόνός * *

* * *

955 * * *

* * *

* * *

* * *

* * * ἐπ' ὄχθει

ἄξεν ἀδόλως δολίαν

βλαπτομένην χρόνισθεῖσαν ἐπολιγεται·

κρατεῖται πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

ὑπουργεῖν κακοῖς.

960 ἄξιον οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.

πέρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

μέγα τ' ἀφρηθῆν ψάλιον οἴκων.

ἄναγε μὲν δόμοι· πολλὴν ἄγαν χρόνον

χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεὶ,

965 τάχα δὲ παντελῆς χρόνος ἀμειψεται

πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀρ' εἰστίας

μῦσος πᾶν ἐλάση

καθαρμοῖσιν ἅπαν ἐλατηρίοις.

τύχη δ' εὐπροσωποποιεῖ τὸ πᾶν

970 ἰδεῖν ἀκοῦσαι θροεμένους,

μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.

πέρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,

πατροκτόνους τε δωμάτων πορθητορας.

935 — 945. = 946 — 954.

955 — 961. = 962 — 972.

975 σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς λεικάσαι πάθῃ
πίστεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλιῶ πατρὶ,
καὶ ξυθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
980 ἴδεσθε δ' αὐτε, τῶνδ' ἐπλήζοι κακῶν,
τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλιῶ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωριδα.
ἐκτείναντ' αὐτὸν, καὶ κύκλω παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατρὸς,
985 οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἴλιος, ἀνάγκη μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐνδίκως μόνον
τὸν μητρὸς· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόνον·
990 ἔχει γὰρ αἰσχυρτήρος, ὡς νόμου, δίκην·
ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμῆσατο στύγος,
ἔξ οὗ τέκνων ἦνεγξ' ὑπὸ ζώνῃν βέρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν.
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
995 σῆπεν θηγοῦσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἔκασι κἀδίκου φρονήματος.
τί νιν προσεῖπω, καὶ τύχῳ μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.
1000 ἄρκον δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστήρας πέπλους.
τοιούτου ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῶδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλά θερμαῖνοι φρονεῖ.
1005 τοιαῦδε μοι ξύννοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοῖμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαὶ αἰαὶ μελέων ἔργων·
στυγερῶ θανάτῳ διεπράχθης.
ἔ ἔ, μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1010 ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθειρούσαι τοῦ ποικιλίματος.
νῦν αὐτὸν ἀινῶ, νῦν ἀποιμώζω παρῶν,
1015 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφρωνῶν τότε.
ἄλγῳ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐτις μερόπων ἀσινῆ βίτοτον
διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται.
1020 ἔ ἔ, μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἦξει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆς, τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἠμιοστρόφου δρόμου
ἔξωτέρω, φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρχτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
1025 ἔδειν ἔτοιμος ἢδ' ὑπορχεῖσθαι νότῳ.
ἔως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρόσους φίλους,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,

πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
1030 τὸν πυθόμεαντι Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτός αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξῳ γὰρ οὐτις πημάτων προσέζεται.
καὶ νῦν ὀράτῃ μ', ὡς παρεσκευασμένος
1035 ξὺν τῶδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίζομαι
μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα Λοξίου πέδον
πυρὸς τε φέγγος ἄφδιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν. οὐδ' ἐρ' ἐστὶν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
1040 τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορῶνθῃ κακῶ.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάσδε κληθόνας λιπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐ γε πράξας μήτ' ἐπιχειρήσῃς στόμα
1045 γῆμαίς πονηραῖς μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντου ἐυπετώς τεμὸν γάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἃ ἃ. δημοῖα γυναῖκες, αἶδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
1050 πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαί, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ πολὺ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαί τῶνδε πημάτων ἐμοί.
σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

1055 ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χειροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδ' εἰ ταραγμὸς ἐξ φρένας πίτνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, αἶδε πληθύουσι δῆ,
καὶς ὁμιμάτων σταύρουσιν αἶμα δυομφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

εἰσὶν καθαροί. Λοξίῳ δὲ προσθιγῶν
1060 ἐλευθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὀράτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὀρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ, κοῦκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιροῖσι συμφοραῖς.
1065 ὅδε τοι μελάρθοις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αἰ χιμῶν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδόβοροι μὲν πρώτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θεόστου·
1070 δευτέρον ἀνδρὸς βασιλεία πάθῃ·
λουτροδᾶκτος δ' ὄλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθε ποθεν σωτήρ,
ἢ μόνον εἶπω.
1075 ποῖ δῆτα κτανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακομισθὲν μένος ἄτης;

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἑρινύας προῦνας προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

Ε Τ Μ Ε Ν Ι Δ Ε Σ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῆδε προσβέβωι θεῶν
 τὴν πρωτόμαντιν Γαίαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
 ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔξετο
 μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 5 λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
 Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο
 Φοίβη, δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιιν
 Φοῖβω. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
 λιπὼν δὲ λίμνην Αἰθίαν τε χοιράδα,
 10 κέλας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
 ἐς τήνδε γαίαν ἤλθε Παρηγοῦσά θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
 κελυδοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
 15 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμάλφει λῶος,
 Δελφὸς τε χώρος τῆσδε τιμμητής ἀναξ.
 τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθεον κτίσας φρένα
 ἔξει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός·
 20 τούτους ἐν εὐχῆσι φροιμιάζομαι θεοῦς.
 Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις προσβέβεται.
 σέβω δὲ νύμφας, ἐνθα Κωρυκὶς πέτρα
 κοίλη, φιλονομίς, δαιμόνων ἀναστροφή.
 Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονώ,
 25 ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
 λαγῷ δίκην Πενθεὶ καταράσας μύρον·
 Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδάωνος κρᾶτος
 καλοῦσα καὶ τέλειον ἕμιστον Αἶα.
 ἔπειτα μάντις εἰς θρόνονα καθίζουσα.
 30 καὶ νῦν τυχεῖν με τὸν πρὶν εἰσόδων μακροῦ
 ἄριστα δοῖεν· κεί παρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 μεντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἠγῆται θεός.
 ἣ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακῆιν
 35 πάλιν μ' ἐπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
 ὡς μήτε σωκῆν μήτε μ' ἀκαταίνει στάσιιν·
 τρέχει δὲ χερσίν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
 δεῖσασα γὰρ γραῦς, οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὔν.
 ἐγὼ μὲν ἔρω πρὸς πολυστεφῇ μυχόν·
 40 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
 ἔδρας ἔχοντα προστρόπικιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδῆς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψηγέννητον κλάδον,
 λήγει μεγίστω σωφρόνως ἐστειμένον,
 45 ἀργῆτι μαλλῶ. τῆδε γὰρ τρανὸς ἐρῶ.
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θανμαστός λόχος
 εὔθει γυναϊκῶν ἐν θρόνοισιν ἡμενος.
 οὔτοι γυναϊκας, ἀλλὰ Γοργόνως λέγω·
 οὐδ' αὔτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
 50 εἰδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένης
 δεῖπνον φεροῦσας· ἄπτεροι γε μὲν ἰδεῖν
 αὐται, μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύττροποι·
 ῥέγουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·

ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν·
 55 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
 φέρειν δίκατος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὀπωπα τῆσθ' ὀμίλιας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπειχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατεῖ μὴ μεταστένειν πόνων.
 60 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 αὐτῷ μελῶσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
 Ιατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δαμάτων καθάρσιος.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δὲ σοι φύλαξ
 65 ἔγγυς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρφ·
 ὑπὼ πεσοῦσαι δ' αἶ καταπίτυστοι κόρραι,
 γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 70 θεῶν τις οὐδ' ἀνθρώπος οὐδὲ θῆρη ποτε·
 θεῶν δ' ἔκατι γάγονοντ'· ἐπεὶ κακὸν
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένη.
 75 ἐλῶσι γὰρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακροῦς
 βεβῶτ' ἀνατεῖ τὴν πλαροστιβῆ χθόνα,
 ὑπὲρ τε πότον καὶ περιφροῦτας πόλει·
 καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
 80 ἴζου παλαιὸν ἀγκαθεν λαβῶν βρέτας,
 κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτικρίου
 μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητροῦν δέμας.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 85 ἀναξ Ἀπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἴδικεῖν·
 ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
 σθένος δὲ ποιεῖν εὐ φερέγγυον τὸ σόν.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
 σὺ δ', ἀτάδελλον αἶμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 90 Ἐρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπάωνμος
 πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ξιμὸν
 ἰκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 εὔδοιτ' ἂν, ὦη, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 95 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιμασμένη
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 ἀσχερῶς δ' ἀλῶμαι· προὔννηπό δ' ὑμῖν ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 100 παθοῦσα δ' οὔτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων,
 οὐδέεις ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνιεται,
 κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε, καρδία, σέθεν.
 εὔδουσα γὰρ φρενὴν ὀμμαίων λαμπρύνεται.

105 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν.
ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείψατε,
χαῖς τ' αἰόνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμα δέϊπν' ἐπ' ἐσχάρῃ πυρὸς
ἔθουον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.

110 καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὁρᾷ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκευστάτων
ᾤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

115 ψυχῆς, φρονήσας, ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ἄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταίμνηστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζουτ' ἄν, ἀνήρ δ' οἴχεται ἐρύγων πρόσω.
φίλοις γὰρ εἶναι οὐκ ἔμοις προσέκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

120 (μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις, κοῦ κατοικιτζίσεις πάθος·
φρονεὺς δ' Ὁρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ᾧζεις, ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσει τάχος;

125 τί σοι πέπρακται πράγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὑπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς θρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός διπλοῦς ὀξύς.)

130 λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἀπερ
κῶων μέριμναν οὐποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μὴ σε νικᾷτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὑπνῷ.

135 ἀλγησον ἦπαρ ἐνδίκους ὀνειδέσει·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεταί.
σύ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτμῷ κατισχνάινουσα νηδύος πυρὶ,
ἔπου, μέριμναι δεινέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

140 ἔγειρο', ἔγειρο καὶ σύ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὐδεις; ἀνίστω, κάπολατζίσασ' ὑπνόν,
ιδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροίμιου ματῆ.
λοῦ λοῦ, πόπειξ. ἐπάθουεν, φίλοι,
ἢ πολλὰ δὴ παθούσα καὶ μάτην ἐγὼ,

145 ἐπάθουεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν.

ἔξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θῆρ.
ὑπνῷ κρατηθεῖσ' ἄγαν ὠλεσα.
ὠ καὶ Διὸς, ἐπίκλιπος πέλει.

150 νέος δὲ γοαῖας δαίμονας καθιπάσσω,
τὸν ἐκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πιχρὸν,

143 — 148. == 149 — 154.

τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
τί τῶνδ' ἔρει τις δικαίως ἔχειν;

155 ἐμοὶ δ' ὕνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρον
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν,
πάρεσι μαστίχοτος,

160 δαῖον δαίμου.

βαρὸν τὸ περίβαρον κρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρᾶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
φονολιβῆ θρόνον

165 περὶ πόδα, περὶ κέρα
πάρεσι γὰς διφραλόν
προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν αἰρούμενον ἄγος ἔχειν.
ἐφρεστίω δὲ μάντις ὦν μιάσματι

170 μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
κίμοι τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
175 ὑπὸ τε γὰρ φρυγῶν οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται,
ποπιτρόπαιος ὦν δ' ἔτερον ἐν κέρα
μιάστορ' ἐκεῖνου μίσειται.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος

180 χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηρὸν ἀργησιτὴν ὄφιν,
χουσηλάτου θάμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὐς ἀμφελκυσας φρόνου.

185 οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρήμπεσθαι πρόπει·
ἀλλ' οὐ καρανιστήρες ὀφθαλμώροχοι
δίκαι, σφραγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἢδ' ἀκρωνία,
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμόν πολλόν

190 ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἀρ' ἀκούετε
οἷας ἔορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑψηγέται τρόπος
μορφῆς, λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις

195 ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτήρος αἰπολούμεναι.
ποιμνῆς τοιαύτης δ' οὔτις ἐφιλής θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σύ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
200 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πῶς δῆ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχρησα ποινας τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟΡΟΣ.

κάπειθ' ὑπέστης αἱματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

205 καὶ προστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπέστελλον δόμους.

155 — 161. == 162 — 168.

169 — 173. == 174 — 178.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομπὰς δῆτα τιάσδε λοιδορεῖς·
 ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

τίς ἦδε τιμή· κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

210 τοὺς μητραλοῖαξ ἐξ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

τί γὰρ γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφισῆ·

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ' ὕμμιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

ἢ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω
 Ἴφρας τελείας καὶ Αἰὸς πιστώματα.

215 Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπερριπτι λόγῳ,
 ὄθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.

εὐνὴ γὰρ ἄνδρῶν καὶ γυναικῶν μόσμιμος
 ὄρχου ἔστι μέλιον τῇ δίκῃ φρουρομένη.

εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλῆς

220 τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεῖναι κότῳ,
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδροηλατῆν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμιουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πρῶσσουσαν ἠσυχαιτέραν.
 δίκας δὲ Παλλᾶς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

225 τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίκω καὶ πόνον πλέον τίθου.

ΧΟΡΟΣ.

τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμενε τὰς ἐμαὶς λόγῳ.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὧστ' ἔχην τιμᾶς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

μέγας γὰρ ἐμπας παρὰ Αἰὸς θρόνους λέγει·

230 ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἶμα μητρῶν, δίκας
 μέτεμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτης.

ΑΠΟΛΑΛΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην καὶ ὄψομαι·
 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοὺς πέλει
 τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἐκόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

235 ἄνασσ' Ἀθῆνα, Λοξίου κελύεσμασιν
 ἦκω, δέγον δὲ πρηνεινῶς ἀλάστορα,
 οὐ προστροπῆσιν οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
 ἀλλ' ἀμβλὸν ἦδη, προστετριμμένον ἐν πρὸς
 ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορευμασιν βροτῶν.

240 ὅμοια χέρον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
 σῶζων ἐφετιμᾶς Λοξίου χορηστολοῖος,
 πρόσμιμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
 αὐτοῦ φυλάσσαν ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τὸδ' ἔστι τὰνδρός ἐγκρανὲς τέχμαρ.

245 ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφ' ὕψους φραδαῖς.
 τετραμματοσμένον γὰρ ὡς κύνων νεβρόν
 πρὸς αἶμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
 πολλοῖς δὲ μύθοις ἀνδροκμησί φυσίᾳ
 σπλίγγων· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,

250 ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
 ἤλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑπέρα νεῶς.
 καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἔστι που καταπτακῶν.
 ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελεῖ.
 ὄρα ὄρα μὰλ' αὖ,

255 λεύσσειτον πάντα,
 μὴ λάθῃ φύγδα βᾶς
 ὁ ματροφόνος ἀτίτας.

ὄδ' αὔτε γούν ἀλλὰν ἔχων, περὶ βρέτει
 πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,

260 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
 τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἶμα μητρῶν χαμαί,
 δυσαγκόμοστον, παπαί,
 τὸ διερὶν πέθῳ χύμενον οἶχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ἰοφεῖν

265 ξυρθρόν ἐκ μελέων πέλιον· ἀπὸ δὲ σοῦ
 βοσκᾶν φερούμεν πάματος δυσπότου·
 καὶ ζῶντά σ' ἰσχνίνας· ἀπάξομαι κάτω.
 ἀντιποίνους τίνης μητροφόνος δύας.
 ὄψεαι δὲ καὶ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,

270 ἢ θεὸν ἢ ξένον
 τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἐκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
 μέγας γὰρ Αἰθὶς ἔστιν εὐθύνος βροτῶν,
 ἔνεργε χθονός,

275 δειλογραφῆσθαι δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
 πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως. ἐν δὲ τῷδε πράγματι
 φωνεῖν ἐτάχθη πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·

280 βράξει γὰρ αἶμα καὶ μαρναίνεται χερὸς,
 μητροκτόνον μίασμα δ' ἐκπλυτον πέλει.
 ποταῖνον γὰρ ὄν πρὸς ἐστία θεοῦ
 Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 πολὺς δὲ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,

285 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνοσίᾳ.
 χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
 καὶ νῦν ἀφ' ἄγρου στόματος εὐφημῶς καλεῶ
 χώρας ἄνασσειν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κηθήσει δ' ἄνευ δορὸς

290 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν,
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Αἰβυστικοῖς,
 Τριτάνους ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὄρθῳ ἢ καταρεφῆ πόδα,

295 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγαιάν πλάκα
 θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
 ἔλθοι, κλυεὶ δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός,
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίαισθεύος
 300 ὀύσειατ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
 ἔρρειν, τὸ χεῖρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἀνάμιανον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
 οὐδ' ἀντιφρονεῖς, ἀλλ' ἀποπνύεις λόγους,
 ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένους.
 305 καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βομῶν σφραγείσ·
 ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
 ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄφωμεν, ἐλεῖ

- μοῦσαν στυγεράν
ἀποφαινέσθαι δεδοικη,
310 λέξαι τε λέχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινομῆ στάσις ἄμα,
εὐθυδίκα θ' ἠδόμεθ' εἶναι.
τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ'
οὔτις ἄφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
315 ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὄστις δ' ἀλιτρῶν ὤσπερ ὄδ' ἀνήρ
χεῖρας φρονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνώμεναι πράκτορες αἵματος
320 αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.
μᾶτερ, ἄ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νύξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκῶσιν
ποιῶν, κλυθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἱνὶς μ' ἄτιμον
τίθησι,
325 τόνδ' ἀφαιρούμενος πτώκα, ματροῦν ἄ-
γνισμα κύριον φρόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπῆ,
330 παραφορὰ φρενοδαλῆς,
ἕμνος ἐξ Ἑρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, ἀυονά βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
335 μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργία ζυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὀμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ· θανῶν δ'
340 οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπῆ,
παραφορὰ φρενοδαλῆς,
ἕμνος ἐξ Ἑρινύων,
345 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, ἀυονά βροτοῖς.
347 γιγνομέναισι λέχη τὰδ' ἐρ' ἀμὴν ἐκράνθη·
350 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χεῖρας, οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοινος.
παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθη.
355 ἀνατροπῆς, ὅταν Ἀρης
τιθασὸς ὦν φίλον ἔλῃ·
ἐπὶ τὸν, ὦ, δίομεναι
κρατερόν ὄνθ', ὅμως
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.
360 σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
365 Ζεὺς γὰρ αἱματοστανὴς
ἀξιόμισσον ἔθνος τόδε λέσχεας
ἄς ἀπηξιώσατο.
μᾶλα γὰρ οὖν ἀλομένα
ἄγκαθεν βαρυσεσῆ
370 καταφέρω ποδὸς ἀκμῶν,
σφαλερὰ ταυνοδρόμοις
κῶλα δύσφορον ἔταν.

321 — 333. = 334 — 346.

347 — 359. = 360 — 372.

- 373** δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' ἀθέροι σεμναὶ
τακόμεναι κατὰ γὰν μινύθουσιν ἄτιμοι
376 ἡμετέροις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχημοῖς τ'
ἐπιφρόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφροσι λύμα.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύθος πεπόταται,
380 καὶ δυοφερῶν τιν' ἀγλὸν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.
μένει γὰρ· εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες σεμναί,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
385 ἄτιμ' ἀτίετα δίομεναι
λέχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀνηλίῳ λάμπῃ, δυσοδοπαῖπαλα
δυσκομένοισι καὶ δυσσομᾶτοῖς ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄξεσται
390 τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσιμόν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἐπὶ δέ μοι
γέρας παλαιόν, οὐδ'
395 ἀτιμίας κρυῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

- πρόσωθεν ἐξήκουσα κληθόνος βοῆν,
 ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατομένην,
 ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
400 τῶν ἀιχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
 ἐνειμαν αὐτόπερμονοι εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
 ἐξαιρετον δώρημα Θεσέως τόκοις·
 ἐνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα,
 πτερῶν ἄτερ χοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
405 πῶλοισι ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
 καινήν δ' ὀρώσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὀμμασιν πάρα.
 τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
 βρόetas τε τοῦμόν τῷδ' ἐφημέρῳ ξένῳ,
410 ὑμᾶς θ' ὀμοίας οὐδενὶ σπαιρτῶν γένει,
 οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρμώμενας
 οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμπερεῖς μορφώμασι.
 λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
 πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

- 415** πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Λιδὸς κόρη.
 ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν Νυκτὸς ἀθανῆς τέκνα.
 Ἀραῖ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπᾶι κεκλήμεθα.
 ΑΘΗΝΑ.
 γένος μὲν οἶδα κληθόντας τ' ἐπωνύμους.
 ΧΟΡΟΣ.
 τιμᾶς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τέχα.

ΑΘΗΝΑ.

- 420** μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφραγῆ λόγον,
 ΧΟΡΟΣ.

βροτοκοινοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέμα τῆς φυγῆς;

373 — 376. = 377 — 380.

381 — 388. = 389 — 396.

ΧΟΡΟΣ.

ὅπου τὸ χαίρειν μηδεμοῦ νομίζεται.

ΑΘΗΝΑ.

ἢ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροῖξέι φυγάς;

ΧΟΡΟΣ.

425 φορεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἡξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὐτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντων ἡμισυς λόγος πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘΗΝΑ.

430 κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πράξει θελείς.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘΗΝΑ.

ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγε, κρῖνε δ' εὐθειᾶν δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ἢ κατ' ἐμοὶ τρέπειτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

435 πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἀξίαν ἐπαξίων.

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θελείς;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τῆς σᾶς, ἐπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ νόγον·
εἴπερ πεποιθὸς τῇ δίκῃ βρέτας τότε

440 ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίτιωρ, ἐν τρόποις Ἴξίονος·
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθῶνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μελεμ' ἀφαιρήσω μέγα.

445 οὐκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφημένη βρέτας.
τεκμηρίον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἀφθογγον εἶναι τὸν παλαιμαῖον νόμος,
ἔς τ' ἂν πρὸς ἐνδρὸς ἀίματος καθαροῦ

450 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαί πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἡντιοῖς πόροις.
ταῦτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐμποδῶν λέγω.
γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.

455 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἰστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν νευβατῶν ἀρμόστορα·
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθρηας. ἐφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν
ἔς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμῇ

460 μήτηρ κατέτα, ποικίλοις ἀργεῦμασι
κρύψασα, λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
καγῶ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρήσομαι,
ἀντικτόνοις ποναῖσι φιλάτου πατρός.

465 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλλη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαμι τοῖς ἐπαίτιους.

σὺ τ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τὰδ' ἀνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

470 τὸ πρᾶγμα μείζον ἢ τις οἰεταί τότε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὄξυμηρῖτου δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ὄμως
ἐκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις.

475 ὄμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει.
αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τεχοῦσαι πράγματα νικηφόρου,
χώρᾳ μεταυθῆς ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέθῳ πεσῶν ἄφροτος αἰανῆς νόσος.

480 τοιαῦτα μὲν τὰδ' ἔστιν ἀμφοτέρα μένειν,
πέμπειν δὲ δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τότε,
φόνων δικαστὰς ὄρκίον αἰρουμένους
θεσμόν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θῆσω χρόνον.

485 ὑμεῖς δὲ μαρτύρια τε καὶ τεκμηρία
καλεῖσθ' ἄρωγά τῆς δικῆς ὀρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἦξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὄρκον περῶντας μηδὲν ἐκδικον φρεσίν.

ΧΟΡΟΣ.

490 νῦν καταστροφαὶ νέων
θεσμίον, εἰ κρατήσῃ δίκαια τε καὶ βλάβαι
τοῦδε μητροκτόνου.

495 πάντας ἤδη τὸδ' ἔργον εὐχερῆσαι συναρμόσει
βροτούς.

πολλὰ δ' ἔτιμα παιδοτρόπια
πάθει προσμένει τοκοῦ-
σιν, μετὰ τ' αὐθῆς ἐν χρόνῳ.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων

500 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφθῶν μόρον.

πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφωνῶν τὰ τῶν
πέλας κακὰ

505 λῆξιν ὑπόδοσιν τε μόχθων
οὐκέτ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
μηδὲ τις κηληρηκτέω
ξυμφορᾷ τετυμένους,

510 τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος,
ὦ δίκαι, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἦ τεκοῦσα νεοπαθῆς

515 οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πῖτνει δόμος δίκας.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.

520 ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας ἀνατρέφον
ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί-

525 ὡς ἔτ' ἂν σέβοι δίκαιν;
μήτ' ἀναρχτον βίον

490 — 498. = 499 — 507.

508 — 516. = 517 — 525.

526 — 537. = 538 — 549.

- μήτε δεσποτούμενον
αϊνέσης. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν,
530 ἄλλ' ἄλλα δ' ἔφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
535 ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύενκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω,
βωμὸν αἰδεσαι δίκας·
540 μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτί-
σης· ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
κύριον μένει τέλος.
545 πρὸς τὰδε τις τοκίων σέβας εὐ προτίων,
καὶ ξηνοτίμους
ἐπιστροφᾶς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.
550 ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ
δίκαιος ὧν οὐκ ἀνολβος ἔσται·
πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φάμι παρβάταιν
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης
555 βιαιῶς ξὺν χρόνῳ καθήσκει,
λαΐφως ὅταν λάβῃ πόνοσ θρανομένεσ κεράλυς.
καλεῖ δ' ἀκούοντασ οὐ-
δὲν ἐν μέσῳ δυσπαιεῖ τε δίνα·
560 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θεομῆ,
τὸν οὐλοτ' ἀγχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοισ
δύεασ λέπαδνον, οὐδ' ἑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνοσ δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
565 ἔρματι προσβαλὼν δίκασ ὠλετ' ἀκλαυστοσ, αἴστωσ.

ΑΘΗΝΑ.

- κῆρουσε, κῆρουξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ.
ἦ τ' οὐν *** διάτοροσ Τυρσηρικῆ
σάλπιγξ, βροτειοῦ πνεύματοσ πληρουμένη,
ὑπέροτονον γῆρυμα φανέτω στρατῶ.
570 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺσ ἐμοὺσ
πόλιν τε πᾶσαν εἰσ τὸν αἰωνῆ χρόνον
καὶ τόνδ', ὅπωσ ἂν εὐ καταγνοσθῆ δίκῃ.
ΧΟΡΟΣ.
ἄναξ Ἀπολλων, ὧν ἔχεισ αὐτόσ κράτει.
575 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματοσ λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- καὶ μαρτηρήσων ἤλθον· ἔστι γὰρ δόμων
ἐκέτησ ὕδ' ἀνήρ καὶ δόμων ἐφέστιοσ
ἐμῶν· φόνουσ δὲ τοῦδ' ἔγω καθάρσιοσ,
καὶ ξυνδικήσων αὐτόσ· αἰτίων δ' ἔγω
580 τῆσ τοῦδε μητροσ τοῦ φόνου. σὺ δ' εἰσαγε
ὅπωσ ἐπίσιε, τήνδε κρυφῶσν δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

- ὑμῶν ὁ μῦθοσ, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότεροσ ἐξ ἀρχῆσ λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶσ πράγματοσ διδάσκαλοσ.
ΧΟΡΟΣ.
585 πολλὰ μὲν ἔσιμεν, λέξομεν δὲ συντόμοσ.
ἔποσ δ' ἀμείβου πρὸσ ἔποσ ἐν μέρει τιθείσ.
τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτανουσ.

550 — 557. = 558 — 565.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτισ ἀρνησισ πέλει.
ΧΟΡΟΣ.
ἐν μὲν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισιμίων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
590 οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπέξεισ λόγον.
ΧΟΡΟΣ.
εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπωσ κατέκτανουσ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
λέξω. ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸσ δέσρην τεμών.
ΧΟΡΟΣ.
πρὸσ τοῦ δ' ἐπέσιθης καὶ τίνοσ βουλευόμεσι;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
τοῖσ τοῦδε θεσφατόισι· μαρτηρεῖ δέ μοι.
ΧΟΡΟΣ.
595 ὁ μάντισ ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
καὶ δευρό γ' αἰε τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' εἰ σε μάρφει ψῆφοσ, ἄλλ' ἔρεῖσ τάχα.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
πέποιθ', ἀρωγῆσ δ' ἐξ τάφου πέμπει πατήρ.
ΧΟΡΟΣ.
νεκροῖσι νυν πέπεισθι μητέρα κτανῶν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
600 δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολᾶσ μισαμίαιον.
ΧΟΡΟΣ.
πῶσ δή; δίδαξον τοὺσ δικάζοντασ τὰδε.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
ΧΟΡΟΣ.
τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆσ, ἦ δ' ἐλευθέρα φόνου.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
τί δ' οὐκ ἐκέλην ζῶσαν ἧλανεσ φρυγῆ;
ΧΟΡΟΣ.
605 οὐκ ἦν ὅμαιμοσ φωτόσ ὃν κατέκτανεν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἔγω δὲ μητροσ τῆσ ἐμῆσ ἐν αἵματι;
ΧΟΡΟΣ.
πῶσ γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντόσ, ὧ μαιφόνε,
ζώνησ; ἀπέυχει μητροσ αἶμα φίλτατον;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἦδη σὺ μαρτηρήσον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
610 Ἀπολλων, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δράσαι γὰρ ὡσπερ ἔστιν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίωσ εἶτε μὴ τῆ σῆ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἶμα κοῖνον, ὡσ τοῦτοισ φράσω.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
λέξω πρὸσ ὑμᾶσ τόνδ' Ἀθηναίασ μέγαν
615 θεσμὸν δικαίωσ, μάντισ ὧσ δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐδῶποτ' εἶπον μαντιζοῖσιν ἐν θρόνοισ,
οὐκ ἀνδρὸσ, οὐ γυναικόσ, οὐ πόλεωσ πέρι,
ὃ μὴ χέλευσε Ζεὺσ Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
620 βουλῆ πικρῶσχω δ' ὑμῖ· ἐπισπέσθαι πατρόσ.
ὄρκωσ γὰρ οὔτι Ζηνὸσ ἰσχυρὸσ πείλον.
ΧΟΡΟΣ.
Ζεὺσ, ὡσ λέγεισ σὺ, τόνδε χρησμοῖν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστη τῷδε τὸν πατρόσ φόνον
πράξεντα μητροσ μηδαιμοῦ τιμᾶσ νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- 625 οὐ γὰρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὐ τι θουροῖς
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσει Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι
- 630 ψήφῳ διαίρειν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γὰρ μιν ἠμπολητότα
τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένην
δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κατὰ τέρατι
φᾶρος παρεσκήρωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
- 635 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα διαιδάλφ' ἀπέλφ.
ἀνδρὸς μὲν ἡμῖν οὗτος εἰρηται μόρος
τοῦ παντοσέμου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἴπον, ὡς δηγῆθ' ἰδὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κρυῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

- 640 πατὴρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σφ' λόγῳ,
αὐτὸς δ' ἔδῃσε πατέρα προσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τοῦτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ἡμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- ὦ παρτομοῆ κνώδαλα, σὺ γῆ θεῶν,
645 πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος,
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἶμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὗτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπιδᾶς οὐκ ἐποίησεν πατῆρ
- 650 οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάνι ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθειεν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟΡΟΣ.

- πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα·
τὸ μηρὸς αἶμ' ὄμαιομον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δάματ' οἰκήσει πατρός;
655 ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημοῖς;
ποία δὲ χέρνιψ φρατῶρων προσδεξέεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μείθ' ὡς ὀρθῶς ἔρω.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
660 τίθει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένη ξένη
ἔσωσεν ἕρκος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δέλω λόγον.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μηρός· πέλας
μάργυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
665 οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἕρκος οὗτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τὰλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἐπεμψα σῶν δόμον ἐφέστιον,
670 ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνον,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσιο σύμμαχον, θεῖα,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰαντῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

- ἦδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
675 ψήφον δικαίαν, ὡς ἄλις ἐλεγεμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκούσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

τί γὰρ; πρὸς ἡμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμοιμος ὦ;

ΧΟΡΟΣ.

- ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
680 ψήφον φέροντες ὄρον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

- κλύοιτ' ἂν ἦδη θεσμόν, Ἀττικὸς κέως,
πρώτας δίκας κρινόντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
αἰεὶ δικαιοσύνην τοῦτο βουλευτήριον.
- 685 πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἔδραν,
σκηρὰς θ', ὅτ' ἦλθον Θησεῖος κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθνον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
- 690 πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀσπίων, φρόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ δίκειν
σχήσει, τὸ τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινοῦντων νόμους
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
- 695 λαμπρόν μαιῶνων οὐ ποθ' εὐρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἀναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ θεῖον πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὸς μηδὲν ἐνδικῶς βροτῶν;
- 700 τοιόνδε τοι ταρβούντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρουμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὗτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σαῦθαισι οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄδικτον τοῦτο βουλευτήριον,
- 705 αἰδοῖον, ὀξυθυμον, εὐδόντων ἕπερ
ἐργηγορὸς φροσύνημ' ἡγῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέειπ' ἔμοις παρακίεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆθ',
καὶ ψήφον αἶρειν καὶ διαγνώνας δίκην,
- 710 αἰδομένους τὸν ὄρον. εἰρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλος εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κᾶγωγε χρησμούς τοὺς ἔμοις τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 715 ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματα' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἀγὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατῆρ τι σφάλεται βουλευμάτων
προτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἴξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

- λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
720 βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροισι
θεοῖς ἄτιμος εἰ σύ· νικήσω δ' ἔγω·

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

725 οὐκὼν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴῃσ' παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σὺ τοι τίχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
730 ἔμει τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφέβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λισθήναι κρίναι δίκην·
735 ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἔγω προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγένεατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
740 ἄνδρα κτανούσης δαμάτιον ἐπίσκοπον.
νική δ' Ὀρέστης, κὰν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τίχιστα τευχέων πύλους
ὄσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγῶν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

745 ὦ Νυξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὄρεῖς τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀχόνης μοι τέρατα', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψῆφων, ξένοι,
τὸ μὴ δίκαιον σέβοντες ἐν διαίρεσει.
750 γνώμης δ' ἀπουσίας πῆμα γίννεται μέγα.
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἄνῃρ ὄδ' ἐκπέφυγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γὰρ ἐσσι τῆρίδημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ξιμοὺς δόμους,
755 καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σὺ τοι
κατ' ὀπίσθας με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἄνῃρ αὐτίς ἐν τε χορημασίῃ
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Ἀοξίου
ἐκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου

760 σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεῖς μόρον
σώξει με, μητρὸς τάσδε συνδίξους ὀρών.
ἔγω δὲ χῶρα τῆδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὀρχωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
765 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο προμηνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὐ νεκασμένον δόρου.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρχώματα
ἀμηγάνουσι πράξομεν δυσπραξίας
770 ὀδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρηθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμῆλη πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορεὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἔσμεν εὐμενέστεροι.
775 καὶ χαῖρε καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεῶς,
πάλαισ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντιοῖς ἔχouis,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιούς νόμους
καθιππάσασθε κὰκ χειρῶν εἰλεσθέ μου.
780 ἔγω δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύνκοτος,
ἐν γὰρ τῆδε, φεῦ,
ἰοῦ ἰοῦ, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν
χθονὶ ἄφορον· ἐξ δὲ τοῦ
785 λιχὴν ἄφυλλος, ἄτενος,
ἰὼ δίκαι, πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χῶρα βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα
790 πολίταις ἔπαθον,
ἰὼ μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμοὶ πέθεσθε μὴ βαροστόνους φέρειν.
795 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἔζηλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαι σθέν.
ἀλλ' ἐκ Αἰὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρωῖντα μὴ βλάβας ἔχειν.
800 ἡμεῖς δὲ τῇ γῇ τῆδε μὴ βαρύν κότον
σπήνησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ', ἀφείσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτήρας αἰχμὰς σπερμαίων ἀνημέρους.
ἔγω γὰρ ὑμῖν πανδίδως ὑπίσχομαι
805 ἔδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιούς νόμους
καθιππάσασθε κὰκ χειρῶν εἰλεσθέ μου.
810 ἔγω δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύνκοτος,
ἐν γὰρ τῆδε, φεῦ,
ἰοῦ ἰοῦ, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν
χθονὶ ἄφορον· ἐξ δὲ τοῦ
815 λιχὴν ἄφυλλος, ἄτενος,
ἰὼ δίκαι, πέδον ἐπισύμενος

βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρῃ βαλεῖ.
στενάξω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα

820 πολίταις ἔπειθον,
ἰὼ μεγάλατοι κόροι δυστυχεῖς
Νικτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν

825 θεὰ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
καγῶ πέποιθα Ζητῆ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κληῖδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾗ κεραννὸς ἐστὶν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθής ἐμοῦ

830 γλώσσης ματαίως μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμαι κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμιότιμος καὶ ξυνοικητῶρ ἐμοῖ·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τάχροθῆνια

835 θῆναι πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους.
ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπανέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

840 πνέω τοι μένος ἄπαντ' ἀ τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.

τίς μ' ὑποδέεται
πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μάτερ

845 Νύξ. ἀπὸ γὰρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφώτερα.

850 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ἡμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προἰνένεω τάδε.
οὐπιρρέων γὰρ τιμώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμᾶν

855 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ᾄσθη παρ' ἄλλων οὔποι' ἂν σθένους βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μῆθ' αἵματηρὰς θηγάνας, σπλάγγων βλάβας

860 νέων, αἰοῖνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι,
μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,

865 ἐν ᾗ τις ἔσται δεινὸς ἐν κλείας ἔρωσ·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιμᾶθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὐ δρωσαν, εὐ πάσχουσαν, εὐ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΣ.

870 ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

πνέω τοι μένος ἄπαντ' ἀ τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.

875 τίς μ' ὑποδέεται
πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μάτερ

Νύξ. ἀπὸ γὰρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
880 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὔτοι καμοῦμαι σοι λέγουσα τάγαθὰ,
ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρως ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσοῦχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.

885 ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστὶ σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μελίγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὐν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὐτ' ἂν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέτοις πόλει
μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶ.

890 ἔξεστι γὰρ σοι τῆδ' ἐγ' ἐμφοίων χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθᾶνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

895 ὡς μὴ τιν' οἶζον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

τῆ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

900 θέλξιν μ' ἔοικας, καὶ μεδίσταμαι κότον.

ΑΘΗΝΑ.

τοῖγάρ κατὰ χθόν' οὐδ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὐν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφρυμῆσαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπι,
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποτιᾶς ὀρόσου

905 ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα,
ἐθελῶς πνεόντ' ἐπιστεῖχεν χθόνα·
καρπὸν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιρρῶτον
ἀστοῖσιν εὐθενεῖντα μὴ κἀμνεῖν χρόνον,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.

910 τῶν δυσσεβόντων δ' ἐκφορῶτερα πέλοις.
στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φτυπιομένους δίκαν,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.

τοιαῦτα σοῦσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
προεπτῶν ἀγῶνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
915 τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς Ἄρης τε
φροῦριον θεῶν γέμει.

920 ὁσιζομιον Ἑλλά-
γων ἄγαλμα δαιμόνων.

ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρηνυμένων
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους

925 γαίας ἐξαμβρόσαι
φαιδρὸν αἰίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσκρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.

930 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.

ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὄθεν πληγὰὶ βίотου.

τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν

935 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὄργαις ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη,
τὰν ἑμῶν χάριν λέγω·

940 φλογμὸς τ' ὀμμαιοστερηῆς φυτῶν,
τὸ μὴ περῶν ὄρον τόπων,
μῆδ' ἄκαρπος αἰα-

νῆς ἐφευπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,

945 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβροῖσι,
τρέφει χρόνη τεταγμένῳ· γόνος
πλουτόχων ἐρμαῖαν
δαίμωνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φροῦριον.

950 οἶ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότιν' Ἐρινὺς παρὰ τ' ἀθανάτοις

τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν περὶ τ' ἀνθρώπων
μανερώς τελέως διαπράσσοσιν

τοῖς μὲν αἰοιδᾶς, τοῖς δ' αὖ δακρύων

955 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδροκμητῆς δ' αὐ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων

960 ἀνδρουτυχῆς βίотους δότε, κύρι' ἔχοντες
θεαῖ, τῶν Μοῖραι
ματροκασιγνήται,

δαίμονες ὄρθονόμοι,

916 — 926. = 938 — 948.

956 — 967. = 976 — 987.

παντὶ δόμῳ μετὰκοινοί,
965 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
ἐνδίκους ὀμιλίας
παντὰ τιμῶνται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χώρα τήμῃ προφρόνως
ἐπικραυομένων

970 γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα παιδοῦς,
ὄτι μοι γλώσσαν καὶ στόμ' ἐπωπῆ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηραμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.

νικᾷ δ' ἀγαθῶν

975 ἕρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἄπληστον κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει σιάσιν
τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.

980 μῆδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν
δι' ὄργαν ποιῶς
ἀντιφρόνους ἄτας
ἀρχαλίσαι πόλεως.

χαρμάτα δ' ἀντιδιδοῖεν

985 κοινοφελῆ διανοίξ,
καὶ στυγεῖν μῆ φρενί.

πολλῶν γὰρ τὸδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘΗΝΑ.

ἄρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
ὄδον εὐρίσκειν

990 ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὄρω τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες αἰεὶ
μέγα τιμῶντες, καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον

995 πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρει' ἐν αἰσιμαῖς πλοῦτον.

χαίρει' ἀστικός λεώς,

ἵκταρ ἡμενοὶ Διός,

περθένου φίλας φίλοι

1000 σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.

Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς

ὄντας ἀζεταὶ πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χυμῆς· πρότερον δ' ἐμὲ χρῆ
στεῖχειν θαλάμους ἀποδείξουσαι.

1005 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
ἴτε, καὶ σφραγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμειναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.

1010 ὑμεῖς δ' ἠγείσθε, πολλοσσοῦχοι,
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκιοι,
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ' αἰδῆς, [ἐπιδιπλοῖξω,]

996 — 1002. = 1013 — 1020.

πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
 1015 δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-
 τες· μειοκίαν δ' ἔμην
 εὐ σέβοντες οὔτι μέμ-
 1020 ψεσθε συμφορᾶς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
 πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
 εἰς τοὺς ἐνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
 ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 1025 τοῖμὸν δικάϊως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
 Θησῆδος ἔξιζοιτ' ἂν ἐκκληῆς λόγος
 παιδῶν γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
 φοινικοβάπτοις ἔνδυτοῖς ἔσθημασι
 τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὀμαῖσθω πυρὸς,
 1030 ὄπως ἂν εὐφρον ἦδ' ὀμιλία χθονὸς

τὸ λοιπὸν εὐάνδρῳσι συμφοραῖς πρόπη,

ΠΡΟΠΟΜΗΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι
 Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπῇ.
 1035 εὐφραμεῖτε δὲ, χωρίται.
 γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
 καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται τύχη τε.
 εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεῖ.
 1040 Ἰλαοὶ δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶ
 δεῦρ' ἴτε σεμναί, πυριδάπτῳ
 λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
 ὀλολύζατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
 σπονδαὶ δ' ἔς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
 1045 Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
 οὔτω μοῖρᾶ τε συγκατέβα.
 ὀλολύζατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Τ Ρ Α Γ Ω Ι Δ Ι Α Ι .

Σ Ο Φ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ι Α Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΛΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κ Ω Φ Α Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὡσπερ οἱ *ΑΝΤΗΝΟΡΙΑΔΑΙ*, καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΑΕΣ*, καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΙΛΑΓΗ*, καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπτωκός γάρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κοινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας, τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν, παρακεκίνηται καὶ διέφθασται τὴν γνώμην, ὥστε ξιραπιόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δῆσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κριὸς τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεύα, ὃν δῆσας ξικαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *ΛΟΚΡΟΥ*. Δικαίσαρχος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγέροισται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεύα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπιτεύοντα τίποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομιάζοντα, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεύα. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ξικαστίγωσεν Ἕλληνας, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνας εἶεν τὰ ποίμνια. ἐκάτερος οὖν παρ' ἐκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσαι δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἕλληνικά τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται· καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἐαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τοῦτου ἡ Τέκμησσαι δεῖται παύσασθαι τῆς ὁρηγῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίῳν ἕνεκα καὶ ἐαυτὸν διαχορήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἔωντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὁρηγῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤρριον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὡσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχῶν ἔγνω ἐαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦτα φιλονεικία οὐκ εἰσὶν ἐπαφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥτιης τοῦ Αἴαντος πᾶνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ, 542.)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχῇ Τελεμωνιάδαο

νόσφιιν ἀφεισθήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547.)

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοῖφθ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσε τέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτιαν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογοῖσσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὡσπερ ἐξελέγχοντα ἐαυτὸν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορητῇ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεύως, διὸ φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρος ἱστορήσασιν. οἱ μὲν γὰρ φασὶν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τραφείς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν· οἱ δὲ ὅτι χρησμός ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτὸς· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ἃν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνον αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπεν λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ κάλυφθῆν τρωτὸν ἔμεινε.

AΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὃ καὶ Ἀσπίου, δέδορκα σε
 πειρᾶν τιν' ἐχθρῶν ἀπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 5 πάλαι κνηγετούντα καὶ μετρούμενον
 ἴγνη τὰ κείνου νεοχόρουθ', ὅπως ἴδης
 εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὐ δέ σ' ἐκφέρει
 κινὸς Ἀκακίης ὡς τις εὐρινὸς βᾶσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνήρ' ἄορι τυγχάνει, κέρα
 10 στάζων ἰδρώτι καὶ χέρας ξιφοζτόνους.
 καὶ σ' οὐδὲν εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐντέπειν δ' ὅτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθης.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ὦ φθέγμ', Ἀθάνας φιλιότης ἐμοὶ θεῶν,
 15 ὡς εὐμαθὲς σου, κἄν ἀποπτος ἦς ὅμως,
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάξω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ' εὐ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βᾶσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
 20 κείνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἴχνηος πάλαι.
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρῶτος ἄσκοπον
 ἔχει περᾶνας, εἶπερ εἰργασται τάδε·
 ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 καὶ γὰρ θελοντῆς τῆδ' ὑπέξυ' ἦν πόνου.
 25 ἐφθαρμένους γὰρ ἀρτίως εὐρίσχομεν
 λείας ἀπάσας καὶ κατηγροισμένας
 ἐν χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτῆρ' αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 30 πηδῶντα πεδίᾳ σὺν νεορράντῳ ξίφει
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἴγνος ἕσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέλληγμαί, κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
 καιρὸν δ' ἐφηγεῖς· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 35 τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνώμαι χερσὶ.
 ΑΘΗΝΑ.
 ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῆ σῆ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κνηγία.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ἦ καὶ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
 ΑΘΗΝΑ.
 ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάχα ταῦτά σοι.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 40 καὶ πρὸς τί δυσλόγηστον ὦδ' ἦξεν χέρα;
 ΑΘΗΝΑ.
 χόλω βαρυνθεῖς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 τί δῆτα ποίμνεις τήνδ' ἐπεμπίπτει βᾶσιν;

AΘΗΝΑ.

δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνου.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸδ' ἦν;
 ΑΘΗΝΑ.
 45 κἄν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
 ΑΘΗΝΑ.
 νύκτωρ ἔφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμάται μόνος.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ἦ καὶ παρέστη κατὰ τέρεμ' ἀφίκετο;
 ΑΘΗΝΑ.
 καὶ δὴ πῖ δισσαῖς ἦν στρατηγίαν πύλαις.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 50 καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
 ΑΘΗΝΑ.
 ἐγὼ σφ' ἀπειρώγω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐπιτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 55 ἔνθ' εἰσπεσῶν ἔκειρε πολυκέρων φρόνον
 κύκλω θεγχίλων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοῦς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἀνδρα μαριάσιν νόσοις
 60 ὠτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά.
 κᾶπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποιμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἀνδρας, οὐκ ὡς εὐκερων ἄγρων ἔχων.
 65 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
 δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἀνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
 70 ἀγῶας ἀπειρῶσω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωματίων πάρος.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 τί δρᾶς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
 ΑΘΗΝΑ.
 75 οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἄρεις;
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 μὴ πρὸς θεῶν· ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μένων.
 ΑΘΗΝΑ.
 τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ' ὄδ' ἦν;
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
 ἐχθρὸς γε τῶδε τάνδρ' καὶ τανῦν ἔτι.
 ΑΘΗΝΑ.
 οὐκ οὖν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

80 ἔμοι μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

Α Θ Η Ν Α.

μεμηνότες ἄνδρα περιφανῶς ὄκνεῖς ἰδεῖν;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

φρονούντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνω.

Α Θ Η Ν Α.

ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδη πέλας.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρω;

Α Θ Η Ν Α.

85 ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκάτα.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

γένοιτο μέντ' ἀν πάνθ' ἐπιτεχνωμένου.

Α Θ Η Ν Α.

σίγα νῦν ἐστὼς καὶ μὲν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

μένοιμ' ἂν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτός ὦν τυχεῖν.

Α Θ Η Ν Α.

ὦ οὗτος, Αἴαν, δευτέρῳ σε προσκαλῶ.

90 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς θυμμάχου;

Α Ι Α Σ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καὶ σε παρρησίου ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρης χάριν.

Α Θ Η Ν Α.

καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκείνῳ μοι φράσον,
95 ἔβριψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;

Α Ι Α Σ.

κόμπος πέρεςσι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

Α Θ Η Ν Α.

ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχημασας χεῖρα;

Α Ι Α Σ.

ὥστ' οὐποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.

Α Θ Η Ν Α.

τεθναῖσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνηῖκ' ἐγώ.

Α Ι Α Σ.

100 θανόντες ἤδη τάμ' ἀφαιρέσθων ὄπλα.

Α Θ Η Ν Α.

εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἐστὶ κεν; ἦ πέφευγέ σε;

Α Ι Α Σ.

ἦ τοῦλίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;

Α Θ Η Ν Α.

ἐγώ γ'· Ὀδυσσεῖα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.

Α Ι Α Σ.

105 ἠδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.

Α Θ Η Ν Α.

πρὶν ἂν τί θράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;

Α Ι Α Σ.

πρὶν ἂν δεθείς πρὸς κίων' ἐρκείου στέγης

Α Θ Η Ν Α.

τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;

Α Ι Α Σ.

110 μάστιγι πρῶτον νῶτα φρονιχθεὶς θάνη.

Α Θ Η Ν Α.

μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὠδέ γ' αἰκίση.

Α Ι Α Σ.

χαίρειν, Ἀθάνα, τῶν ἑγὼ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.

Α Θ Η Ν Α.

115 σὸ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρπης ἦδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὧν περ ἐννοεῖς.

Α Ι Α Σ.

χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' αἰεὶ μοι ξύμμαχον παρεστένα.

Α Θ Η Ν Α.

120 ὄρῃς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
τοῦτου τίς ἂν σοι τάνδρος ἢ προνοοστέρος,
ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθῃ τὰ καιρία;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν' οἶδ'· ἐποιεῖσθαι δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, κάπερ ὄντα θεομενῆ,
ὀδοῦνεξ' ἄτῃ συγκατέξενεται κακῆ,
οὐδὲν τὸ τοῦτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σοποιῶν.
125 ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἶδωλ' ὅσοι περ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.

Α Θ Η Ν Α.

τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέροκον
μηδὲν ποτ' εἴπης αὐτὸς εἰς θεοῦς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρης μηδέν', εἰ τινοσ πλέον
130 ἢ χειρὶ βοίθεις ἢ μακροῦ πλοῦτου βάθει.
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κανάγει πάλιν
ἅπαντα τάνθρωπεια· τοῖς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Τελαμῳίε παῖ, τῆς ἀμφοῖσιν
135 Σαλαμῖνος ἔχον βάθρον ἀγγιάλου,
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγῇ Λιδὸς ἢ ζαμενῆς
λόγος ἐκ Λαναῶν κακόθροους ἐπιβῆ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφρόβημα

140 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελεσίας.

ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Λαναῶν

145 βοτὰ καὶ λέϊαν,

ἤπερ δορληπτος ἔτ' ἦν λοιπῆ,
κτείνοντ' αἰθωνὶ σιδηρῳ.τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
εἰς ὡτα φέροι πάσιν Ὀδυσσεὺς,150 καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον

τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.

τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἶς

155 οὐκ ἂν ἀμάροτο· κατὰ δ' ἂν τις ἐμιοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.καίτοι σμικρὰ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ἰῦμα πέλονται·160 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὄρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.

ἀλλ' οὐ δυνατόν τοὺς ἀνοήτους

τούτων γνώμας προδιδάσκειν.

ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ

- 165 *ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ. ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμι' ἀπέδραν, παταγοῦσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι· μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες*
- 170 *τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανεῖης, σιγῇ πτήξειαν ἄφρωνι. ἢ ῥά σε Τανροπόλα Διὸς Ἀρτεμις, ὦ μεγάλα φάτις, ὦ μῦτερ αἰσχύνας ξιμᾶς,*
- 175 *ὦρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, ἢ ποῦ τινος νίκας ἀκάρητων χάριν, ἢ ῥα κλυτῶν ἐνέρον φρεσθεῖσ', ἀδώροις εἴτ' ἔλλαφθολιαις; ἢ χαλκοθώραξ ἢ τιν' Ἐνυάλιος*
- 180 *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις μηχαναῖς ἐτίσατο λῶβαν;*
- 183 *οὐ ποτε γὰρ φρενὸνθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ, παῖ Τελαμώνος, ἔβας*
- 185 *τόσσον ἐν ποιμνίαις πίντων· ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερῖκοι καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι*
- 190 *ἢ τᾶς ἀσώτων Σισυφιδᾶν γενεᾶς, μὴ μὴ μ', ἄναξ, ἔθ' ὦδ' ἐφάλοισ κλισίας*
- 193 *ὄμι' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροαῖων*
- 195 *στηρόξει ποτὲ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολῇ ἔταν οὐρανίαν φλέγων. ἔχθρων δ' ὕβρις ἀτέρητος ὀρυάτει ἐν εὐανέμοις βάσσαις, πάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυάληγτα·*
- 200 *ἔμοι δ' ἄχος ἔστακεν.*

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος, γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδᾶν, ἔχουεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμώνος τηλόθεν οἴκου.

- 205 *νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοζρατῆς Αἴας θολερῶν κείται χειμῶνι νοσήσας.*

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερείας νύξ ἢδε βάρος;

- 210 *παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος, λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον στέροξαι ἀνέχει θούριος Αἴας· ὦστ' οὐκ ἂν αἰδοῖς ὑπέλοις.*

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄφρονον;

- 215 *θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. μινία γὰρ ἄλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη. τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηρῆς ἔνδον χειροδάκτυτα σφάγι' αἰμοβαφῆ,*
- 220 *κείνου χρηστήρια τὰνδρός.*

ΧΟΡΟΣ.

οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτᾶν,

- 225 *τῶν μεγάλων Λαναῶν ὑπο κληζομένην, τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει. οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέροπον. περιφάντος ἀνήρ*
- 230 *θανεῖται, παραπλήκτω χειρὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας.*

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- 233 *ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἦλυθε ποίμαν·*
- 235 *ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάξ' ἐπὶ γαλας, τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερογγῆν. δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλώσσαν ἄκραν ἔρπει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω*
- 240 *κίονι δήσας*

μέγαν ἵπποδέτην ζυτῆρα λαβὼν παύει λυγροῖ μάστιγι διπλῇ, κατὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἅ δαίμων κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

ΧΟΡΟΣ.

- 245 *ὦρα τιν' ἦδη κᾶρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι,*

ἢ θοδὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον

- 250 *ποντοπόρῳ καὶ μεθεῖναι.*

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι καθ' ἡμῶν· πεφρόθημα λιθόλευστον Ἀρη

- 255 *ξυναλεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἄπλωτος ἴσχει.*

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- 257 *οὐκ ἔτι. λαμπροῦς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἔξας δξὸς νότος ὡς λήγει. καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.*

- 260 *τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, μηθενὸς ἄλλου παραπρόξεντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.*

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ πέπανται, κᾶρ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. φροῦδου γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μέλων λόγος.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- 265 *πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἰρεσιν, λάβοις, φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν, ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;*

ΧΟΡΟΣ.

τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟΡΟΣ.

- 270 *πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.*

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- ἀνήρ ἐκεῖνος, ἠνία' ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἠδέθ' οἴσιν εἴχει' ἐν κακοῖς, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠρία ξυνῶν· νῦν δ' ὡς ἐληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
- 275 *κείνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσαν ἢ πάρος. ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακὰ;*

ΧΟΡΟΣ.

ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ ἔθεοῦ
πληγή τις ἦκη. πῶς γὰρ, εἰ πεπαυμένος
280 μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χροί.
ΧΟΡΟΣ.

τίς γὰρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπατο;
δῆλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινονὸς ἄν.
285 κείνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἠνίχ' ἔσπεροι
λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἀμνηνας λαβῶν
ἐμαίει ἔγχοις ἐξόδοις ἔρπειν κενάς.
καγῶ ἵπληθσω καὶ λέγω, τί χροίμα δρᾶς,
Αἴαν; τί τήνδ' ἀκλήτος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων

290 κληθείς ἀφοριμᾶς πείραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί, αἰεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.
καγῶ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

295 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω φράσεις πάθας·
ἔσω δ' ἐσήληθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτήρας, εὐκερῶν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ἠχένηζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους

300 ἠκίχεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποιμνας πίτνων.
τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινὴ
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρείδων γάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολὺν,
ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·

305 κἀπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν
ἐμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλήρης αἵτης ὡς διοπιτεύει στέγος,
παίσας κἀρα θῶύξεν· ἐν δ' ἑρειπίοις
νεκρῶν ἑρειφθεῖς ἔξει ἀροεῖου φρόνον,

310 κόμην ἀπριξ ὄνυξι συλλαβῶν χροί.
καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἀφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπέλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχόν πάθος,
κἀνῆρετ' ἐν τῷ πράγματι κυροὶ ποτέ.

315 καγῶ, φίλοι, δεισάσα τοῦξεργασμένου
ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξήμαξεν ὀμωγᾶς λυγρᾶς,
ἄς οὐποι' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσῆζουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυνήχου γόους

320 τοιοῦσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν·
ἀλλ' ἀνρόφητος ὄξων κακωμάτων
ὑπεστῆναζε ταύρος ὡς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιαῦτε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνήρ, ἄπιτος, ἐν μέσοις βοτοῖς

325 σιδηροκαμῆσιν ἠσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δὴλὸς ἐστιν ὡς τι δρασειῶν κακόν.
τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγει κῶδύρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τοῦτων γὰρ οὐνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξαιτ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
330 φίλων γὰρ οἱ τοιοῦτε νικῶνται λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

Τέμνησα δεινὰ παῖ Τελεῦτατος λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβᾶσθαι κακοῖς.

ΑΙΑΣ.

ἰὼ μοὶ μοι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

τάχ', ὡς εἴοικε, μᾶλλον ἢ οὐκ ἠκούσατε
335 Αἴαντος οἶαν τήνδε θωύσσει βοήν;

ΑΙΑΣ.

ἰὼ μοὶ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνήρ εἴοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσαι λυπεῖσθαι παρών.

ΑΙΑΣ.

ἰὼ παῖ παῖ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

340 ὦ μοι τάλαιν'· Εὐρύσταξες, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ.
τί ποτε μενονῆ; ποῦ ποτ' εἰ; τάλαιν' ἐγώ.

ΑΙΑΣ.

Τεῦζρον καλῶ. ποῦ Τεῦζρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
ληλητάθει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνήρ φρονεῖν εἴοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.

345 τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγῃ, καὶ τὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

ΑΙΑΣ.

348 ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ξιῶν φίλων

350 μόνοι ἐτ' ἐμμενοντες κροθῶ νόμῳ,
ἴδουσθ' ἐμοῖον ἄρι τιμᾶ φρονίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμ' ὡς εἴοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

355 δηλοὶ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.

ΑΙΑΣ.

ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
ἄλιον ὅς ἐπέβας ἐλίισσον πλάταν,

360 σέ τοι σέ τοι μόνον δεδωρκα ποιμένων ἐπαρ-
κέσοντ'·
ἀλλὰ με συνδαΐζον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημα φῶνει. μὴ κακὸν κακῶ διδοῦς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς αἵτης τίθει.

ΑΙΑΣ.

ὄρᾳς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάροδιον,
365 τὸν ἐν θαλαῖς ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις με θηροῖ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γέλωτος, οἶον ὑβρίσθην ἄρα.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ'. αὐτὰ τάδε.

ΑΙΑΣ.

οὐκ ἐκτός; οὐκ ἀφορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

370 αἰαὶ αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρὸς θεῶν ὑπέικε καὶ φρόνησον εὖ.

ΑΙΑΣ.

ὦ δύσμορος, ὅς χροὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
375 ἐν δ' ἐλίεσσι βοῦσι καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἴμ' ἔδευσα.

348 — 355. = 356 — 363.

364 — 378. = 379 — 393.

ΧΟΡΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἀλγοῖς ἐπ' ἐξαιρετασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐκ ᾧδ' ἔχειν.

ΑΙΑΣ.

ὧδὲ πάνθ' ὄρων, ἀπάντων τ' ἀεὶ
330 κακῶν ὄργανον, τέγγον Λαοτίου,
κακοπινέστατον τ' ἄλμα στρατοῦ,
ἣ που πολὺν γέλωθ' ὕφ' ἠδονῆς ἄγεις.

ΧΟΡΟΣ.

ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδῦρεται.

ΑΙΑΣ.

ἴδοιμ' ἴδοιμ', καίπερ ᾧδ' ἀτόμενος.
335 ἴω μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν μέγ' εἴπης. οὐκ ὄρας ἴν' εἶ κακοῦ;

ΑΙΑΣ.

ᾧ Ζεῦ, προγόμων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰ-
μυλώτατον,
390 ἐχθρὸν ἄλμα, τοὺς τε δισάσρας ὀλέσσας βα-
σιλῆς,
τέλος θάνοιμι καυτός.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ὅταν κατεύχη ταῦθ', ὁμοῦ καμοὶ θανεῖν
εὐχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;

ΑΙΑΣ.

394 ἴω σκότος, ξμὸν φάος,
ξοεβος ᾧ φανερότατον, ὡς ξμοὶ,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'· οὐτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων

400 ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων.

ἀλλὰ μ' ἂ Λαῖος

ἀλζίμα θεός

ὀλέθριον αἰκίξει.

ποῖ τις οὖν φύγη;

ποῖ μολῶν μενῶ;

405 εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τοῖσδ'
ὁμοῦ πέλας, μωραῖς δ' ἄγρας προσζεήμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπυλος ἂν με
χειρὶ φρονέου.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

410 ᾧ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φρονεῖν, ἂ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν.

ΑΙΑΣ.

ὧ πόροι ἀλλήροθοι

πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,

πολὺν πολὺν με θαρῶν τε δη

415 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκ ἔτι
μ', οὐκ

ἔτ' ἀμπροὰς ἔχοντα. τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.

ὦ Σκαμάνδροι

γείτονες ἕοαί,

420 εὐφρονες Ἀργεῖοις

οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ

τόνδ' ἴδῃτ', ἔπος

ἔξερέω μέγ', οἶον οὔτινα

425 Τροία στρατοῦ δέροθῃ χρόνους μολόντ' ἀπὸ

Ἑλλαντίδος· ταῦν δ' ἄτιμος

ᾧδε πρόκειμαι.

364—378. = 379—393.

394—411. = 412—429.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' ἀπέργειν, οὐδ' ὅπως ἐὼ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπνωκότα.

ΑΙΑΣ.

430 αἰαῖ· τίς ἂν ποτ' φέθ' ᾧδ' ἐπώνυμον
τουμόν ξυνοῖσειν ὄνομα τοῖς ξμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάξειν ξμοὶ
καὶ τρίς· τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
οἴτου πατῆρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός

435 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ξιψῆς,

440 ἄτιμος Ἀργεῖοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι.

καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθα δοξῶ,
καὶ ζῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὀπλων τῶν ὧν περὶ
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ξμοῦ.

445 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φρωτὶ παντουργῶ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένας διάστροφοι
γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
δέκην κατ' ἄλλου φρωτὸς ᾧδ' ἐνῆφρασαν.

450 νῦν δ' ἡ Λαῖος γοργῶπις ἀδάματος θεῖ
ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβολοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξει βοτοῖς·
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπειρευγότες,

455 ξμοῦ μὲν οὐκ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγου τᾶν γλῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χροῖ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.

460 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόγους λιπῶν ἔδρας
μόνοις τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φραεῖς
Τελαμώνιν; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσδεῖν
γυμνὸν φρανεῖντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,

465 ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἴων
πρὸς ἔργμα Τρώων, ξυμπεσῶν ἄνοσις ἄνοσις
καὶ δρῶν τι χρῆστων, εἶτα λοιπὸν θάνω;
ἀλλ' ᾧδὲ γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφραναίμην ποῦ.

470 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρα τις ζητητέα
τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μὴ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγγνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῆσειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσειται.

475 τί γὰρ παρ' ἡμῶν ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε καιθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτῶν
ὅστις κενᾶσιν ἐλπίσιν θεομαίνεται.

ἀλλ' ἣ καλῶς ζῆν, ἣ καλῶς τεθνηκέαι

480 τὸν εὐγενῆ χροῖ. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἶεας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρονός.
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατήσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- 485 ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἔλευθέρου μὲν ἐξέφυγν πατρὸς,
εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δοῦλη. θεοῖς γὰρ ὦδ' ἔδοξε πού
- 490 καὶ σῆ μάλιστα χειρὶ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυγγήθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἥ συνηλλάχθης ἐμοὶ,
μή μ' ἀζώσσης βάζειν ἀλγυρινὴν λαβεῖν
- 495 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφεις τινί.
ἦ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη νόμιζε κάμῃ τῇ τόθ' ἡμέρῃ
βίε ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο
ξύν παιδί τῷ σῷ δουλίαν ἐξίαν τροφῆν.
- 500 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγους ἰάπτου, ἴδετε τὴν ὀυμένην
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἴας λατορείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαυτ' ἐρεῖ τις. κάμῃ μὲν δαίμων ἐλξ,
505 σοὶ δ' αἰσχροὶ τᾶπυ ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γῆρας προλείπων, αἰδέσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
- 510 οἴκτιρε δ' ὠναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀφφασιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνω τε κάμοι τοῦθ' ὅταν θάνης, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
- 515 πλὴν σοῦ. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἥστωσας δόρει,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Αἴδου θανασίμους οἰκίτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιο' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρός;
τίς πλούτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔζωγε σώζομαι.
- 520 ἀλλ' ἴσχε κάμοῦ μνήσιν. ἀνδρὶ τοι χρεῶν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι,
χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνήσιν εὐ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιο' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.

ΧΟΡΟΣ.

- 525 Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς ἀγῶ φρονὶ
θέλοισ' ἂν· αἰνολὴς γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
ΑἴΑΣ.
καὶ κάρι' ἐπάουον τεύξεται πρὸς γούν ἐμοῦ,
ἐάν μόνον τὸ ταχθῆν εὐ τομᾶ τελείν.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔζωγε πείσομαι.
ΑἴΑΣ.
530 κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
καὶ μὴν φόβοσί γ' αὐτὸν ἐξελευσάμην.
ΑἴΑΣ.
ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἦ τί μοι λέγεις;
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
μὴ σοὶ γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
ΑἴΑΣ.
πρότερον γέ τᾶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τότε.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

- 535 ἀλλ' οὐν ἐγὼ φύλαξα τοῦτό γ' ἀρχέσαι.
ΑἴΑΣ.
ἐπῆνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμ σε;
ΑἴΑΣ.
δός μοι προσεῖπείν αὐτὸν ἐμρανῆ τ' ἰδεῖν.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑἴΑΣ.
540 τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑἴΑΣ.
ἔρποντι φωνεῖς, ἦ λειμιμμένω λόγου;
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
καὶ δὴ κοιμῖζε προσπόλων ὄδ' ἐγγύθεν.
ΑἴΑΣ.
545 αἴρ' αὐτὸν, αἴρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὐ
νεοσαγή που τόνδε προσλεύσσω φόνον,
εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πολωδαμεῖν κἀζωμοιοῦσθαι φύσιν.
- 550 ὦ παῖ, γένοιο πατρός εὐτυχεστέρος,
τὰ δ' ἄλλ' ὁμοίος· καὶ γένοιο' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὀφθύνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐλιωσάναι κακῶν.
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδιστος βίος,
555 ἔως τὸ χαιρέειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.
ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρός
δειξίεις ἐν ἐχθροῖς οἴος ἐξ οἴου ἴραφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητοὶ τῆδε χαρμονῆν.
- 560 οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίση
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
λείπω τροφῆς ἄκονον ξίμπα, καὶ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θῆραν ἔχων.
- 565 ἀλλ', ἀνδρες ἀπιστήρες, ἐνάλιος λεὼς,
ἐμῖν τε κωνήν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνω τ' ἐμὴν ἀγγέλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶν δειξέι μητοὶ τ', Ἐρίβοιαν λέγω,
570 ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ.
καὶ τὰμὰ τεύχη μῆτ' ἀγωνάραται τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μῆθ' ὃ λυμῶν ἐμὸς.
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
575 Εὐρύσκαες, ἴσχε διὰ πολυρράγου στρέφω
πόρπακος ἐπτάβοιον ἄροητον σίκκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάφεται.
ἀλλ' ὡς τέχος τὸν παῖδα τόνδ' ἦδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μῆθ' ἐπισκήνους γόους
580 δίκουε. κάριτα τοι φιλοῖκτιστον γυνή.

Post 554 sequebatur

τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρι' ἀνώδυνον κακόν.

Post 570 sequebatur

μέχρις οὗ μυχὸς κίχουσι τοῦ κάτω θεοῦ.

πίκαζε θάσσον. οὐ πρὸς λατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπὶ δάσ πρὸς τομῶνι πῆματι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοιζ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλώσσά σου τεθρηγγμένη.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

585 ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖς φρονεῖ;
ΑΙΑΣ.

μὴ κρῖνε, μὴ ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοῦς ἡμᾶς γένη.

ΑΙΑΣ.

ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἔγώ θεοῖς

590 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

εὐφρημα φῶνει.

ΑΙΑΣ.

τοῖς ἀκούουσι λέγε.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

σὺ δ' οὐχὲ πείσει;

ΑΙΑΣ.

πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ταρβῶ γὰρ, ὦναξ.

ΑΙΑΣ.

οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τέχος;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙΑΣ.

μῶρὰ μοι δοκεῖς φρονεῖν,

595 εἰ τοῦμόν ἦθος ἄρι παιδεύει νοεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλαγκτος, εὐδαίμων,
πᾶσιν περιφραντος αἰεῖ.

600 ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀρ' οὗ χρόνος
Ἴδατα μίμνω λειμών' ἄποινα, μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνώμα *εὐνώμα*

605 χρόνον τρυχόμενος,
κακῶν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀἴδηλον Αἴδαρ,
καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας

610 ζύνεστιν ἐφεδρος, ὦμοι μοι,
θεῖα μανία ζύναυλος·

ὄν ἐξεπέμψω πρῖν δὴ ποτε θουρῶ
κρατοῦντ' ἐν Ἀρει· νῦν δ' αὖ φρονὸς οἰοβώτας

615 φίλοις μέγα πένθος εὐρηται.
τὰ πρῖν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς

620 ἀφίλα παρ' ἀφίλοις
ἔπεσ' ἔπεσε μελέος Ἀτρείδαις.

622 ἢ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέγας,

625 λευκῷ δὲ γήρας μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦνται
φρονομώρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον

οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ὕρνηθος ἀηδοῦς

596 — 608. = 609 — 621.

622 — 634. = 635 — 645.

630 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ὀδᾶς
θρηνησεί, χερσὶ πλῆγτοι δ'
ἐν στέρονοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.

635 κροεῖσσαν γὰρ Αἴδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἦκων γενεᾶς ἀριστος
πολυπόνων Ἀχαιῶν,
οὐκ ἔτι συντρόφοις

640 ὄργαις ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλεῖ.
ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἂν οὕτω τις ἔθροφεν

645 αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.

ΑΙΑΣ.

ἄπανθ' ὁ μακρὸς ἀναρῆθιμος χρόνος
φύει τ' ἀδήλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοῦκ ἔστι ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἀλλοσεται
χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.

650 κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρον τότε,
βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθελύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
χῆραν παρ' ἐχθροῖς παιδᾶ τ' ὄρσανδον λιπεῖν.
ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτιούς

655 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίστας ἐμὰ
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς·
μολῶν τε γῶρον ἐνθ' ἂν ἀσιβῆ κίχῳ
κρύψω τὸδ' ἔγγος τοῦμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μὴ τις ὄψεται·

660 ἀλλ' αὐτὸ νῦν Ἀιδῆς τε σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὕτω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστι ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροίμια,

665 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ δῆσιμα.
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμοεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδαις σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὡσθ' ὑπαικτέον. τί μὴ;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα

670 τιμαῖς ὑπέκει· τοῦτο μὲν νυφιστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπῶλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε

675 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος
λύει πεδησας, οὐδ' αἰεὶ λαβῶν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀγτίως ὅτι
ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἔχθαρτέος,

680 ὡς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφέλειν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦνται. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἀπιστὸς ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφοὶ μὲν τούτοισιν εὐ σήσσει· σὺ δὲ

685 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναϊ,
εὐχου τελείσθαι τοῦμόν ὦν ἐρᾷ κέαρ.
ἡμεῖς θ' ἑταῖροι ταῦτ' ἐγὼ μοι τάδε
τιμάτε, Τεύχερ τ', ἦν μὲν, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.

690 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·
ἡμεῖς δ' ἂ φράξω δράτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως

πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν.
ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,

695 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλλπλαγχε Κυλλανίας χιονοκτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι

700 Νῦσιμ Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαή ξυῶν ἰάψης.
νῦν γὰρ ἔμοι μέλει χορευῆσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Ἀάλιος, εὐγνωστός,

705 ἔμοι ξυνείης διὰ παντός εὐφρων.
ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ ἰὼ. νῦν αὔ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι
φάος

710 θεῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθητα θέσμι' ἐξήνυσ' ἐννομία σέβων μεγίστα.
πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραινεί,

715 κοῦδὲν ἀναυδίτην φασίσαίμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ
ἀέλπτων

Αἴας μεταγεννώσθη
θυμῶν Ἀτρείδης μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

720 Τεῦχος πάρεστιν ἔστι Μυσιῶν ἀπὸ
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
κυδιάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στεύχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀνειδέσθην
725 ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ,

τὸν τοῦ μαρέντος κάπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρχέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξινθεῖς θανεῖν.
ῶστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν

730 κολεῶν ἐρυστά διεπεραιώθη ξίφη.

λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἄνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυροῖσι γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

735 οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρίτως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας ἄρτοπος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἰοὺ ἰοῦ.

βραδείων ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἧ' ἴφην ἐγὼ βραδύς.

ΧΟΡΟΣ.

740 τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπαισμένον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἀπήνδα Τεῦχος ἔνδοθεν στέγης
μη' ἔσω παρῆκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπέις
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαγῇ χόλου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

745 ταῦτ' ἐστὶ τῆς μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχος εὐ φρονῶν μαντεύεται.

693 — 705. = 706 — 718.

ΧΟΡΟΣ.

ποῖον; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πέρι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.

750 Κάλχος μεταστάς οἶος Ἀτρείδων δίχα,
εἰς χεῖρα Τεῦχρου δεξιὰν φιλοφρόνων
θεῖς εἶπε κἀπέσκηψε παντοία τέχνη

εἰρῆσι κατ' ἡμέρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἔαν,

755 εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνῃ
δίας Ἀθάνας μήνης, ὡς ἔφη λέγων.

τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρέϊας πρὸς θεῶν δυσπραξίας

760 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὸν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ.
κέϊνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.

ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δόρει
765 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῶ δ' αἰεὶ κρατεῖν.

ὁ δ' ὑφικόμενος κἀφρόνως ἡμεῖψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἄν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
κρατὸς κατακτῆσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κέϊνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.

770 τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἴτα δεῦτερον
δίας Ἀθάνας, ἥνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ἠδῶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φρονίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·

ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείοιν πέλας
775 ἔστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὐποτ' ἐκορήσει μάχη.
τοιοῦσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῇ θεᾶς
ἐκτῆσαιτ' ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονῶν.

ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἄν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῶ σωτήριοι.

780 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶπ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦχος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερημέθα,
οὐκ ἔστιν ἀνήρ κέϊνος, εἰ Κάλχος σοφός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
785 ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔφη θροεῖ.

ἄξυρεῖ γὰρ ἐν χοῦ τοῦτο μὴ χαίρειν τινα.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρίτως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίσταται;

ΧΟΡΟΣ.

τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρος, ὡς ἦκει φέρων
790 Αἴαντος ἡμῖν πράξιν ἦν ἴλγησιν ἐγὼ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἴμοι, τί φῆς, ἄνθρωπε; μὴν δλώλαμεν;
795 ἄγε εἴποις, ὡς εἶπες, ὅτι οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' οὔτι,
θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

καὶ μὴν θαρῆος, ὥστε μ' ὀδίνειν τί φῆς.
795 ἐκείνον εἰργεῖν Τεῦχος ἐξεφρίεται
σκηπῆς ὑπαυλον μηδ' ἀφίεναι μόνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' οὔτι,
θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

καὶ μὴν θαρῆος, ὥστε μ' ὀδίνειν τί φῆς.
795 ἐκείνον εἰργεῖν Τεῦχος ἐξεφρίεται
σκηπῆς ὑπαυλον μηδ' ἀφίεναι μόνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' οὔτι,
θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

καὶ μὴν θαρῆος, ὥστε μ' ὀδίνειν τί φῆς.
795 ἐκείνον εἰργεῖν Τεῦχος ἐξεφρίεται
σκηπῆς ὑπαυλον μηδ' ἀφίεναι μόνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ποῦ δ' ἔστι Τεῦχος, καὶ τῷ λέγει τάδε;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πάρεσι' ἐκείνοις ἄρι· τήνδ' δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Ἀϊαντος ἐλλίξει φέρειν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

800 οἶμοι τάλανα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέροι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἶ' γὰρ, φίλοι, πρόστι' ἀναγκαίης τύχης,

καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦχρον ἐν τάχει μολεῖν,

805 οἱ δ' ἔσπερους ἀγκάνας, οἱ δ' ἀντιλήους

ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρὸς ἔξοδον κακῆν.

ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐχβεβλημένη.

οἶμοι, τί δράσω, τένον' οὐχ ἰδρυτέον.

810 ἄλλ' εἶμι γὰρ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.

χωρῶμεν, ἔγκωμωμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμῆ,

σώξωιν θέλονταις ἀνέρ' ὅς σπευδῆ θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον.

τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔσφεται.

ΑΙΑΣ.

815 ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος

γένεοιτ' ἂν, εἴ τῳ καὶ λογίεσθαι σχολῆ,

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἐκτορος ξένων ἕμοι

μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄραν.

πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμίᾳ τῇ Τρωάδι,

820 σιδηροβραῦτι θηγάτη νεκρονής·

ἔπηξα δ' αὐτὸν εὐ περιστειλίας ἐγῶ,

εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τέχους θανεῖν.

οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοι

σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰδὸς, ἄρκεσον.

825 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.

πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακῆν φάτιν

Τεύχρω φέροντα, πρῶτος ὡς με βασιτάση

πεπτότα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,

καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπιτευθεὶς πάρος

830 ὄψαθ' ἄνυσιν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ.

τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστόξω, καλῶ θ' ἅμα

πομπῶν Ἐριῆν χθόνιον εὐ με κοιμίσει,

ξὶν ἀσφαδάστω καὶ ταχεῖ πηδήματι

πλευρᾶν διαροήξαντα τῷδε φασγάνῳ.

835 καλῶ δ' ἀρωγούς τὰς αἰε τε παρθένους

αἰε θ' ὁρώσας πόντια τῶν βροτοῖς πάδη,

σεινὰς Ἐρινῶς τανύποδας, μαθεῖν ἐμε

πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.

καὶ σφας κακοῦς κάκιστα καὶ παναλέθρους

840 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορᾶσ' ἐμὲ

αὐτοσφαγῆ πέπτονα, τὼς αὐτοσφαγεῖς

πρὸς τῶν φίλιστων ἐγγόνων ὀλοίατο.

ἔτ', ὦ ταχεῖαι ποίημοι τ' Ἐρινῶες,

γεύεσθε, μὴ φεΐδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

845 σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διρηλιατῶν

"Ἤλιε, πατρώων τὴν ἐμῶν ὕταν χθόνα

ἔδης, ἐπισχῶν χρυσάνωτον ἠρίαν

ἄγγελον ἔτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν

γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῃ τροφῇ.

850 ἢ που τάλανα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,

ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνησθαι μάτην·

ἄλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.

ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσπευμαι μολῶν·

855 καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσανδήσω ξυνῶν.

σὲ δ', ὦ φαινήης ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,

καὶ τὸν διφρευτήν Ἕλιον προσενέπω,

πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.

ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἰὸν ὀκείας πέδον

860 Σαλαμῖνος, ὦ πατρώον ἑστίας βάθρον,

κλειναί τ' Ἀθήναι, καὶ τὸ σῦντροφον γένος,

κοηναί τε ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκά

πέδλα προσανδῶ, χαίρειτ', ὦ τροφῆς ἐμοί·

τοῦθ' ἔμιν Ἄφας τοῦπος ἐστατον θροεῖ·

865 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἄιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέροι.

πᾶ πᾶ

πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;

κοῦδεῖς ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.

870 ἰδοῦ,

δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλοον ὁμιλίαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί οὖν δῆ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πᾶν ἐτίβηται πλευρῶν ἔσπερον νεῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

875 ἔχεις οὖν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνου γε πλῆθος, κοῦδεν εἰς ὕψιν πλέον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

κέλευθον ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

ΧΟΡΟΣ.

879 τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων

ἄλιαδᾶν ἔχων ἀπῆτους ἄγρας,

ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν

885 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ἀμιόθυμον

εἶ ποθι πλαζόμενον λεύσσων

ἀπύοι; σφέτλια γὰρ

ἐμὲ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων

οὐρώμ μὴ πελάσαι δρομίῳ,

890 ἄλλ' ἀμενηρὸν ἄνδρα μὴ λεύσειν ὅπου.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἰὼ μοι μοι.

ΧΟΡΟΣ.

τῆνος βοῆ πάραυλος ἐξέβη νότους;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἰὼ τλήμων.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν δουρίληπτον δῦσμορον νύμφην ὀσῶ

895 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκαμμένην.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἷχωκ', ὕλωλα, διαπεπόρημαι, φίλοι.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

Αἴας ὄδ' ἡμῖν ἀριτίως νεοσφαγῆς
κεῖται, ζουφαίω φρασιάνω περιπτυχῆς.

ΧΟΡΟΣ.

900 ὦμοι ἐμῶν νόστων·
ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, *
τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαίφρων γύναι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ὡς ὠδε τοῦδ' ἐχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

905 τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος;
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
πρωτόν τὸδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

910 ὦμοι ἐμαῖς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφρακτος
φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδοῖς, κατη-
μελησα. πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστρέπελος, δυσώνυμος Αἴας;

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

915 οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ
φάριε καλύψω τῶδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ὄνας, ἔκ τε φονίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.

920 οἷμοι, τί δράσω; τίς σε βασιτάσει φίλων;
ποῦ Τεύκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπιῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαταρούσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν οἷος ἔχεις,
ὡς καὶ περ' ἐχθροῖς ἄξιος θοήγων τυχεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

925 ξιμελλες, τάλας, ξιμελλες χρόνῳ
στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειεν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσιῶν πόνων. τοῖά μοι

930 πάννηγα καὶ φρεθοντ' ἀνεστέναξες
ὀμόφρων ἐχθροδύπ' Ἀτρεΐδεις
οὐλίω σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκείνος ἄρχων χρόνος

935 πημάτων, ἦμος ἀοιστόχοιρ
**** ὄπλων ἔκειτ' ἄγῶν πέρι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ζωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

940 οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξια, γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀριτίως φίλου.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρορεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ξυναυδοῦ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἷμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ξιγὰ

945 χοροῦμεν, οἷοι νῶν ἐφεστῆσι σοποῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦμοι, ἀναλγήτων

δισσῶν ἐθρόησας ἀναυδον
ἔργον Ἀτρεΐδῶν τῶδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπειρογοὶ θεός.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

950 οὐκ ἂν τὰδ' ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μετὰ.
ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

τοιόνδε μέντοι Ζητὸς ἡ δεινὴ θεός
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσεῶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

954 ἦ ἕα κελαινώπαν θυμὸν ἐρυβρίζει πολύτλας
ἀνήρ,

γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχθειν πολλὴν γέλω-
τα, φεῦ φεῦ,

960 ξὺν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

οἱ δ' οὖν γελῶντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ ἄθουν,
θανόντ' ἂν οἰμῶξαιεν ἐν χρεῖα δορός.

οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τάγαθὸν χεροῖν

965 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλλῃ.

ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
αὐτῷ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτῆσαθ' αὐτῷ, θάνατον, ὄνπερ ἤθελεν.

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελέθην ἂν κάτα;

970 θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὐ.

πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν· ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

975 σίγησον. αὐθὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναμιον ὄμμ' ἐμοὶ,
ἄρ' ἠμύποληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

ὄλωλεν ἀνήρ, Τεύκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

980 ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ὠδ' ἐχόντων

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

πάρα στενάζειν.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὦ περισποχρὲς πάθος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν γε, Τεύκρε.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε ποῦ μοι γῆς κροεῖ τῆς Τρωάδος;

ΧΟΡΟΣ.

985 μόνος παρὰ σσηναῖσιν.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

οὐχ ὅσον τύχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξις δεῦρο, μὴ τις ὡς κενῆς

σκήμονοι λευκής δυσμενῶν ἀναπάση;
 ἴθ', ἐγκόμει, σύγκαμνε, τοῖς θανούσι τοι
 φιλοῦσι πάντες κειμένους ἐπεγγελάν.

ΧΟΡΟΣ.

990 καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλει
 ἐφέθ' ἀνήρ κείνος, ὅσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὦ τῶν ἀπέντων δὴ θεαμάτων ἕμιολ
 ἄλλιστον ὢν προσεΐδον ὀφθαλμοῖς ἐγῶ,
 ὀδός θ' ὀδῶν πασῶν ἀνάσασα δὴ

995 μάλιστα τοῦμὸν σπλάγγρον, ἦν δὴ νῦν ἔβην,
 ὦ φίλιαι? Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπρησθόμην
 μῶρον θιώκων κἀξίχουσοποιούμενος.

ὄξεια γὰρ σου βάσις ὡς θεοῦ τιнос
 διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἶχε θανῶν.

1000 ἰγῶ κλύων δειλῖαιος ἐκποδῶν μὲν ὢν
 ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὀρῶν ἀπόλλυμαι.
 οἴμοι.

ἴθ' ἐκκέλυπον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.

ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμησ πιεράς,

1005 ὄσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.
 ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς πόλους βρο-
 τοῦς,

τοῖς σοῖς ἀήξεναι' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
 ἦ πού με Τελαμῶν, σὸς πατήρ ξιμός θ' ἄμα,
 δέξεται' ἂν εὐπρόσωπος Ἰλέως τ' ἴσως

1010 χοροῦντι' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῃ πάρα
 μηδ' εὐτεχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελῶν.

οὔτος τί κράνεις; ποῖον οὐκ ἔχει κακόν,
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολέμιον νόθον,

τὸν δειλίῃ προδόντα καὶ κικανδρίῃ

1015 σέ, φίλιαι? Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σά
 κρήτη θανόντος καὶ δόμοις νέμοιμι σοῦς.
 τοιαῦτ' ἀνήρ δύσοργος, ἐν γῆρᾳ βαρὺς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμιούμενος.

τέλος δ' ἀπωστός γῆς ἀπορριφθήσομαι,

1020 δοῦλος λόγιοισιν ἂντ' ἐλευθέρου φανεῖς.
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφέλησιμα.

καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὐρόμην.

οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πιεραῦ

1025 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ἔφ' οὐ
 φρονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἔκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθεῖν;

σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.

Ἔκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἔδωρήθη πάρα,

1030 ζωστήρι προσθείς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
 ἐκνέπειτ' αἰέν, ἐς τ' ἀπέρυσεν βίον·
 οὔτος δ' ἐκείνου τήνδᾳ δωρεάν ἔχων

πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

ἄρ' οὐκ Ἴσκιὸς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος

1035 κἀκεῖνον Ἀΐδης, δημιουργὸς ἄργιος;
 ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰεὶ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦ·
 ὅτῃ δὲ μὴ τὰδ' ἔστιν ἐν γνώμῃ φίλια,

κείνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τὰδε.

ΧΟΡΟΣ.

1040 μὴ τεῖνε μακρῶν, ἀλλ' ὅπως κράνεις τάφῳ
 φράζου τὸν ἄνδρα, ᾧ τι μνηθεῖ τάχα.

βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τυχ' ἂν κακοῖς

γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξέκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

τίς δ' ἔστιν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;
 ΧΟΡΟΣ.

1045 Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστέλλαμεν.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἔγγυς ὢν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔτος, σέ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
 μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔάν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

τίνος χάριν τοσονδ' ἀνάλωσας λόγον;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1050 δοκοῦντι' ἔμοι, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

οὔκουν ἂν εἴλοιοι ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς;
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὀφθόνεξ' αὐτὸν ἐλλίσσωντες οἴκοθεν

ἀγειν Ἀχαιοῖς ζύμμιζόν τε καὶ φίλον,

ἐξέυρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·

1055 ὅστις στρατιῇ ξύμπαντι βουλευσας φόνον

νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δόροι·

καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραξ ἔσβασεν,

ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἦν ὀδ' εἴληχεν τύχην,

θανόντες ἂν προδεδίμεθ' αἰσχίστῳ μῶρῳ,

1060 οὔτος δ' ἂν ἐξῆ. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦδ' ἔβριον πρὸς μῆλα καὶ ποιμένας πεσεῖν.

ἂν οὔνεκ' αὐτὸν οὕτως ἔστ' ἀνήρ σθένων

τοσοῦτων ὅσπερ σῶμα τιμπεῦσσι τάφῳ,

ἀλλ' ἀμφὶ γλωρῶν ψήμαθον ἐκβεβλημένους

1065 ὄρκοισι φροσβὴ παραλοῖσι γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξέσθης μένος.

εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ἄδνηθῆμεν κρατεῖν,

πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλης,

χερσὶν παρευθύνοντες, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

1070 λόγων ἀκούσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἔμῳν.

καίτοι κακοῦ πρὸς ἄνδρὸς ἄνδρα δημιότην

μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐγεστώτων κλύειν.

οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς

φέροντι' ἂν, ἐνθα μὴ καθεστήτηθ' ἄδους,

1075 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι

μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.

ἀλλ' ἄνδρα χοῆ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,

δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ·

δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνῃ θ' οἴμοῦ,

1080 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστας·

ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἢ βούλεται παρῆ,

ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ

ἐξ οὐραίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.

ἀλλ' ἐσάτιέ μοι καὶ αἰ δέος τι καίριον,

1085 καὶ μὴ δοκῶμεν δρωῖντες ἂν ἠδόμμεθα

οὐκ ἀντιτίθειν αὐθις ἂν λυπώμεθα.

ἔρπει παραλλάξ ταῦτα, πρόσθεν οὔτος ἦν

αἰθῶν ὑβριστής· νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὐ φροσῶ.

καὶ σοι προφρονῶ τόνδε μὴ θύπτειν, ὅπως

1090 μὴ τόνδε θύπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.

ΧΟΡΟΣ.

Μενέλαε, μὴ γνώμους ὑποστήσεις σογὰς
 εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένη.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

- οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θανατιάσαιμι ἔτι,
ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἶθ' ἀμαρτάνει,
1095 ὃθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς περὶ κέναι
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσι ἐν λόγους ἔτη.
ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ἧ σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
1100 ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὃδ' ἠγεῖτ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἤλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσῃαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἧ καὶ τῷδε σέ.
1105 ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὕλων
στρατηγός, ὅστ' Αἴαντος ἠγεῖσθαι ποτε.
ἀλλ' ὦνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλας' ἐκείνους· τόνδε δ', εἶτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφῆς ἐγὼ
1110 θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δέσας στόμα.
οὐ γὰρ τι τῆς σῆς οὐνεχ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἐλλ' οὐνεχ' ὄρκων οἶσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἤξιον τοῖς μηδένας.
1115 πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦξε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ἦς οἶός περ εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

- οὐδ' αὖ τοιαύτην γλώσσαν ἐν κακοῖς φιλοῶ.
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κἄν ὑπέροδ' ἧ, δάκνει.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
1120 ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
οὐ γὰρ βάνουσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὀπλισμένω.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἧ γλώσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
1125 ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥΚΡΟΣ.
κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανῶν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
θεὸς γὰρ ἐκσώξει με, τῷδε δ' ὄρχομαι.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
μὴ νυν ἄτιμα θεοῦς, θεοῖς σεσωσμένους.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
1130 ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
ΤΕΥΚΡΟΣ.
εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐξς θάπτειν παρών.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τούς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. οὐ γὰρ καλόν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ἧ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
1135 κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὐρέθης.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τοῦτ' εἰς ἄνταν τοῦπος ἔρχεται τινί.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἧ λυπήσομεν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
1140 ἐν σοὶ φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θραπτεόν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
σὺ δ' ἀντακοῦσει τοῦτον ὡς τεδάψεται.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἦδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
ναύτας ξεφορησάντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὐρες, ἠντὶ ἐν κακῷ
1145 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφαῖς
πατεῖν παρῆχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
1150 ἐγὼ δὲ γ' ἄνδρ' ὅποια μορίας πλέω,
ὃς ἐν κακοῖς ἔβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κἄτ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ξεμφρῆς ἐμοὶ
ὄργην θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ἄνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
1155 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανοῦμενος.
τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὄρω δὲ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἧ σὺ. μῶν ἠνιξάμην;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις
1160 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι πάρα.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ἄφερπέ νυν. κἀμοὶ γὰρ αἰσχιστον κλύειν
ἄνδρὸς ματαίου φλαυθ' ἐπι μυθουμένου.
ΧΟΡΟΣ.
ἔσται μεγάλης ξηρίδος τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
1165 σπεύσον κοίλην κἀπέτον τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν ἀέμινηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πληστον
πάρεισιν ἄνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
1170 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεῖς πέλας
ἐκέτης ἔφασαι πατρός, ὃς σ' ἐγένετο.
θάκει δὲ προσρόπαιος ἐν χερσίν ἔχων
κόμης ἐμᾶς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου;
1175 ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δὲ τις στρατοῦ
βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,

κακὸς κακῶς ἄθαρτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίξαν ἐξημημένους,
αὐτως ὀπασπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
1180 ἔχ' αὐτὸν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναικίαις ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέσται, ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μόλω
τάφου μέληθεῖς τῷδε, κἄν μηδεὶς ἔξ.

ΧΟΡΟΣ.

1185 τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἔτών ἀριθμὸς
τῶν ἅπαστων αἰὲν ἐμοὶ δορυσσόντων
μόχθων ἅταν ἐπάγων

1190 ἀν' εὐρώδῃ Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;

1192 ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πο-
λύκοινον Ἄϊδαν

1195 κείνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξ' ὄπλων
Ἑλλάσι κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι.

κείνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἐκείνος οὐ στεφάνων

1200 οὔτε βαθειῶν κυλίαν
νεύμεν ἐμοὶ τέρψιν ὀμιλεῖν,
οὔτε γλυκῶν αὐλῶν ὄτομον
δύσμορος οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν.

1205 ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦ μοι.
κείμαι δ' ἀμέριμος οὕτως,
ἀεὶ πυκναῖς δροσίοις
τεγγόμενος κόμας,

1210 λυγρᾶς μνήματα Τροίας.
καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελῶν θούριος Αἴας,
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερᾷ

1215 δαίμοι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
τέρψιν ἐπέσται;
γενοίμαν ἔν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλκίχλυτον, ἄκραν

1220 ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τύς ἱεράς ὄπως
προσεῖπομεν Ἀθάνας.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσε τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·
1225 δῆλος δέ μοῦστί σκαῖον ἐκλύσων στόμα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σέ δῃ τὰ δεινὰ ρήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλήνα καθ' ἡμῶν ὦδ' ἀνοικωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι, σέ τὸν τῆς ἀλμαλιπίδος λέγω,
ἣ που τραφεῖς ἄν μητρός εὐγενοῦς ἔπο
1230 ὑψηλ' ἐκόμπεις κατ' ἄκρων ὠδοιπόροις,
εἴτ' οὐδὲν ἂν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω·
ἀλλ' αὐτὸς ἄοχον, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.

1185 — 1191. = 1192 — 1198.

1199 — 1210. = 1211 — 1222.

1235 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλη πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὦδ' ὑπέφρονα;
ποῦ βάντος ἣ ποῦ στάντος οὐπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὄδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων

1240 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἡσσημένοις
εἰκεῖν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἤρσεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἣ κατοῖσι βαλεῖτέ που

1245 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελεημένοι.
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.

1250 ἀλλ' εἰρηκτέον τάδ' ἔστιν. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ' εὐρόνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὄδον πορεύεται.

1255 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὄρω τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτησῆι τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἦδη σκιάς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κἄξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθῶν ὅς εἰ φύσιν

1260 ἄλλον τιν' ἄξεις ἀνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμι ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἐπαύω.

ΧΟΡΟΣ.

εἶθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
1265 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῆν ἔχω λῶον φράσαι.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστιν, οὐ σὺ πολλάκις

1270 τὴν σὴν προτεινῶν προῦκαμες ψυχὴν δόρει·
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐροίμμενα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἦνίκα
ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὕτως ἐγκεκλημένους,

1275 ἦδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορός
ἐρρούσατ' ἐλθῶν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἦδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;

1280 τίς ταῦτ' ἀπέριξεν; οὐχ ὄδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἄρ' ὑμῖν οὕτως ταῦτ' ἔδρασαν ἔνδικα;
χῶτ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου,
λαχῶν τε κἄκτελευστος, ἦλθ' ἐναντίος,

1285 οὐ δραπέτην τὸν κληρὸν ἐς μέσον καθεῖς,
ὕγρας ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλύφου
κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
ὄδ' ἦν ὁ πράσσαν ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρῶν,
ὁ δούλος, οὐκ τῆς βαρβαροῦ μητρός γεγώς.

1290 δύστηγε, ποῖ βλέπων ποῖ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προῦφρ πατήρῃ

- ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρεΐα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶν δειπνον οἰζέων τέκνων;
 1295 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρηόσης, ἐφ' ἣν
 λαβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φριτύσας πατήρ
 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰγθύσειν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὦν τοιάνδ' ὀνειδίξεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 1300 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ξυμῆν
 ἴσχει ξύνευρον μητέρ', ἣ φῦσει μὲν ἦν
 βασίλεια, Λαομέδοντος· ἐκκριτον δέ νιν
 δώρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὦδ' ἄριστος ἐξ ἀριστείων δυοῖν
 1305 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠφέεις ἀθάπτους, οὐδ' ἐπιωσχύνει λέγων;
 εἴ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βουλευτέ που,
 βελεῖτε χημᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκαμμένους.
 1310 ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένην
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς, ἣ τοῦ σοῦ θ' ὁμίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
 ὡς εἴ με πημυαῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 1315 καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ ἔν μοι θρασύς.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάροι.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .
 τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
 βοήν Ἀτρειδῶν τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῶ.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

- 1320 οὐ γὰρ κλύοντες ἔσμεν αἰσχρίστους λόγους,
 ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρετίως;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .
 ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἐχω
 κλύοντι φλαυῆρα συμβαλεῖν ἔπη κακὰ.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .
 ἦζουσεν αἰσχροῦ· θρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

- 1325 τί γὰρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .
 οὐ φησ' ἕάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ξμοῦ.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .
 ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῆ φίλῳ
 σοῦ μηδὲν ἦσσον ἢ πάρος ξυνηρημεῖν;
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

- 1330 εἴπ' ἢ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
 φίλον σ' ἐγὼ μέριστον Ἀργείων νέμω.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .
 ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλήης ἄθαρπτον ὦδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
 μῆδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω

- 1335 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίξην πετειν.
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἐχθίστος στρατοῦ,
 ἐξ' οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
 ἀλλ' αὐτὸν ξμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοῦ
 οὐκ ἂν ἀτιμώσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 1340 ἐν ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι

- Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὅστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμᾶσαιτό σοι.
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θᾶνοι,
 1345 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν νεκρῆς.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ξμοῖ;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἦνίξ' ἦν μισεῖν καλόν.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρεή;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδῃ, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

- 1350 τὸν τοι τυραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

ἀλλ' εὐ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

κλύειν τὸν ἐσθλόν ἄνδρα χρεή τῶν ἐν τέλει.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

μέμηνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

- 1355 ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὦδ' αἰδεῖ νέκυν;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

νικᾷ γὰρ ἀρετῇ με τῆς ἐχθρὸς πολῦ.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτιο βροτοῖς.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

ἦ κάριτα πολλοὶ νῦν φίλοι καυθῆς πικροί.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

- 1360 τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτάσθαι φίλους;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φίλῳ ψυχῆν ἐγώ.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

ἡμᾶς σὺ δειλοῦς τῆδε θήμερα φρανεῖς.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλῆσι πᾶσιν ἐνδίκους.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν εἶν;
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

- 1365 ἐγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

ἦ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἴμουτῷ πονεῖν;
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ .

ὡς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν .

- 1370 ἀλλ' εὐ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ

σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μεῖζο χάριν·
οὗτος δὲ κάκει κἀνθάδ' ὦν ξμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἅ χροή.

ΧΟΡΟΣ.

1375 ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι
ἔσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον
1380 χροή τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καὶ μ' ἔψευσας ἐλλίδος πολὺ.
τούτῳ γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνήρ
μόνος παρέστις χερσίν, οὐδ' ἔτιης παρῶν
1385 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφρυβρίσαι μέγα,
ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγὰρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ

1390 μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Αἴζη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λάβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὃ γεραιῶ σπέριμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὄνω τοῦδ' ἐπιθαύειν ἔαν,
1395 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξυμπρασε, κεί τινα στρατοῦ

θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνήρ καθ' ἡμῶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1400 ἀλλ' ἤθελον μὲν· εἰ δὲ μὴ' στί σοι φίλον
πρόσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἔλις· ἦδη γὰρ πολὺς ἐπτεταται
χρόνος, ἀλλ' οἱ μὲν κολῆν κάπετον
χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
1405 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπίταρον·
μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
1410 φιλότῃθι θινγῶν πλευρᾶς σὺν ἐμοὶ
τάσθ' ἐπιζούριζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φρυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνήρ
φρσὶ παρεῖναι, σούσθῳ, βάτω,
1415 τῷδ' ἀνδρὶ ποτῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
κοῦδενί πω λάφον θνητῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνώσθαι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει.

Post 1416 sequatur

Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Υπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλεκτρα, ἤντινα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὁ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐλατιῶν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δεικνυσὶν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐλιχωρίων παρθένων. προ-
λογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

2 τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λείψαι, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
5 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
 αὐτὴ δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοζήτου θεοῦ
 ἀγορᾶ Λύκειος· οὐδ' ἀριστερᾶς δ' ἔδεδε
 Ἥρας ὁ κλεινὸς καὶ οἷ δ' ἰκάνομεν,
 φάσκεν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὄραν,
10 πολυφθορὸν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
 ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὁμῆιμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
 ἦνεγκα κἀξέσωσα κἀξεδρεψάμην
 τοσόνδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
15 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλιπτε ξένων
 Πυλάδῃ, τί χρῆ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 εἶφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλείοιπεν εὐφρόνη.
20 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἔξοδοιπορεῖν στέγης,
 ξυνάπτετον λόγους· ὡς ἐνταῦθ' ἵνα
 οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὦ φίλιπτα' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γέγως·
25 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, καὶ ἢ γέρων,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὄρθον οὐς ἴστην, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀρνύεις καὶ αὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
30 ὄξεϊαν ἀκοῆν τοῖς ξμοῖς λόγοις διδοῦς,
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθύρομοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἐκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατὴρ
 δίκας ἀροίμην τῶν φρονεσάντων πάρα,
35 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὧν πύσει τάχα·
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγῆς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
40 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἐγγεῖλῃς σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γῆρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γινῶσ' οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιαῦθ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
45 Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦμων· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἀγγελλε δ' ὄρα φροσσιθεῖς ὀδούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἔθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχῆλάτου.

50 δίφρων κυλισθεῖς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω.
 ἡμεῖς δὲ πατὴρ τῦμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖς τε πρώτον καὶ καρσάμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἴτ' ἀφρορὸν ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χερσῶν,
55 ὁ καὶ σὺ θάμνοισι οἰσθᾶ που κεκοιμημένον,
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδέϊαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς τοῦμὸν ὡς ξορεῖ δέμας
 γλοιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακομένον.
 τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
60 ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
 δοκῶ μὲν οὐδὲν ὄημα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μᾶτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἐλθωσιν αὐδῆς, ἐκτετιμῆται πλέον.
65 ὡς καὶ ἐπανῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ', ὦ πατὴρ γῆ θεοῖ τ' ἐγγύριοι,
 δέξασθ' ἢ εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατὴρ δῶμα· σοῦ γὰρ ξερομαι
70 δίχη καθαρῆς πρὸς θεῶν ὠριμημένος·
 καὶ μὴ μ' ἀτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλοτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρόος.
75 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι
 μέγιστος ἔργου παντός ἔστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοί μοι δύστηνος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενοῦσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

80 ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἡλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακούσωμεν γόνων;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἦκιστα. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετῆν,
 πατὴρ ἔχοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει

85 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὡς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ὠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθον

90 στέφρων πλαγὰς αἰμασσομένων,
 ὅποταν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στιγερὰ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ

95 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν

φρόνιος Ἄρης οὐκ ἐξέμισεν,
μήτηρ δ' ἤμῃ γῶ κοινολεχῆς
Ἀγασθος ὅπως δρῦν ἵλοτόμοι
σχίζουσι κάρα φρονίῳ πελέξει.

100 κοῦθοις τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ μοῦ φέρεται, σοῦ, πῆτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ

λήξω θρηῆνων στυγερωῶν τε γόων,
105 ἔς τ' ἂν παμφεργεῖς ἄσρων
ρίπας, λεύσσω δὲ τόδ' ἤμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
ἐπὶ κοκκῶ τῶνδε πατροφῶν
πρὸ θυρῶν ἤγῶ πᾶσι προφωνεῖν.

110 ὦ δῶμ' Αἴδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἐριῆ καὶ πότνι' Ἀρά,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἱ τοὺς ἀδίκους θνήσκοντας ὁραῖ',
* * * * * τοὺς εὐνῆς

115 ὑποζεπτομένους, ἔλθετ', ἀρήξαιτε,
τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ξυὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μοῦνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ

120 λύτης ἀντίτροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἡλέτρα ματρὸς, τίν' αἰὲ
τάξεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγῶν
τὸν πάλα ἐκ δολερᾶς ἀθεωΐτας

125 ματρὸς ἄλοντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακῆ τε χειρὶ προδοτον; ὥς ὁ τάδε πορῶν
ὀλοῖτ', εἰ μοι θέμις τίδ' αὐδάν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ γενέθλα γενναίων,

130 ἦγετ' ξυῶν καμιάτων παρομύθιον.
οἰδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ξυὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλοτήτος ἀμειβόμεναι χάριν,

135 ἕατέ μ' ὦδ' ἀλύνει,
αἰαῖ, ἐγνωῖμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ' Αἴδα
παγχοίρου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.

140 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμύχανον
ἄλρος αἰὲ στενάρουσα διόλλυσται,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδερμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφαίει;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

145 νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
+ ἀλλ' ἐμὲ γ' ἂ σπονδέσσω ἄραρον φρένας,
ἔ' Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ἕρως ἀτυχομένα, Αἰὸς ἄγγελος.

150 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σέ δ' ἔγωγε νέμω θεῶν,
ἔτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαῖ δακρύεις.

121 — 136. = 137 — 152.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
ἄχος ξφάνη βροτῶν,

155 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
οἷα Χρυσόθεις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾶ τ' ἄχων ἐν ἦβῃ

160 ὄλβιος, ὃν ἂ κλεινὰ
γὰ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν, Αἰὸς εὐφρονη
βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ὀρέσταν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

164 ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένονσ', ἄτεκνος,
τάλαιν' ἀνήμετος αἰὲν οἰκνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ

170 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἄξιπῳ φρανήναι.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.

ἔτι μέγας οὐρανῷ

175 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
ᾗ τὸν ὑπεραλγῆ γόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

180 οὔτε γὰρ ὁ τὴν Κορίαν
βούνομον ἔχων ἀγνάν
παῖς Ἀγαμέμνονίδας ἀπερίτροπος
οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

185 ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἦδη
βίσιος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
αἷτις ἄνευ τοκέων κατατάχομαι,
ἔς φιλος οὔτις ἀνήρ ὑπερσίταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικὸς ἀναξία

190 οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν
αἰεκεῖ σὺν στολῆ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζεις.

ΧΟΡΟΣ.

οἰκτρὰ μὲν νόστιμα αὐδᾶ,

195 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατροφῆας
ὅτε σοι παγγάλκων ἀνταῖα
γενῶν ὠρμάθη πλαγία.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προσηυτέουσαντες
μορφᾶν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
200 ἦν ὁ ταῦτα πρᾶσσων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ πασῶν κτεῖνα πλέον ἄμερρα
ἐλθούσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
ὦ νῦξ, ὦ δαίμων ἀρρήτων
ἐκπαγλ' ἔχθη·

205 τοὺς ἐμὸς ἴδε πατήρ
θανάτους αἰκῆς διδύμαιν χειροῖν,
αἰ τὸν ξυὸν εἶλον βίον
πρόδοτον, αἰ μ' ἀπώλεσαν·

153 — 172. = 173 — 192.

193 — 212. = 213 — 232.

οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 210 ποίημα πάθει παθεῖν πόροι,
 μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΟΡΟΣ.

φράζου μὴ πόρσω φρονεῖν.
 οὐ γνώμιαν ἴσχεις ἐξ οἶων
 215 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς αἴτας
 ἐμιπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γὰρ τι κακῶν ὑπερεκτίησω,
 σὲ δυσθύμω τίχτους' αἰεὶ
 ἦνυχᾶ πολέμου· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
 220 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σήσω
 ταύτας αἴτας,
 225 ὄργα με βίος ἔχη·
 τίμν γὰρ ποτ' ἂν, ὦ φίλια γενέθλια,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
 τίμν φρονοῦντι καίρια;
 ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι.
 230 τάδε γὰρ ἅλντα κεκλήσεται·
 οὐδὲ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὡσεὶ τις πιστὰ,
 235 μὴ τίχτειν σ' αἴταν αἴταις.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφην; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἔντιμος τοῦτοιο
 240 μήτ', εἴ τῃ πρόσκειμαι χρηστέῳ,
 ξυμμαίωμ' εὐκηλος, γονέων
 ἐκτίμωσ' ἴσχυοσα πτέρυγας
 ὀξυτόνων γόνων.
 244 εἰ γὰρ ὁ μὲν θανῶν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὧν
 κείσεται τάλας,
 οἱ δὲ μὴ πάλιν
 δάσοουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 250 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπείδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἐβόμεσθ' ἅμα.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοξῶ
 255 πολλοῖσι θρήνοισι δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
 ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δοῖαν,
 σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἦτις εὐγενὴς γυνή,
 πατρῶν ὀρώσα πῆματ', οὐ δροφῆ τὰδ' ἂν,
 ἀγῶ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 260 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὄρω;
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἢ μ' ἐχέμενο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμυκτῆς τοῖς φρονεῦσι τοῦ πατρὸς

ξύνειμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι καὶ τῶνδὲ μοι
 265 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Ἀγίσθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατρώοις, εἰσίδω δ' ἐσθῆματα
 φροοῦντ' ἐκείνῳ ταῦτὰ, καὶ παρεστίους
 270 σπένδοντα λοιβάς ἔνθ' ἐκείνον ὠλεσεν,
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσαιδῶν τῶδε συγκοιμωμένην·

275 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μίστρορι
 ξύνεστ', Ἐρινὺν οὕτω' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὡσπερ ἐγγελώσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 280 ταύτη χοροῦς ἴστησι καὶ μηλοσφαιεῖ
 θεοῖσιν ἔμμη· ἰοῦ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτῃκα, κάπικωκῶ πατρὸς
 τὴν δυστίλαιαν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 285 αὐτῇ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονῆν φέρει.
 αὐτῇ γὰρ ἡ λόγοισι γενναῖα γυνή
 φρονούσα τοιάδ' ἐξονεδίξει κακῆ,
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατῆρ
 290 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὕτις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόνων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξαιεν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τιδὸς
 ἦζοντ' Ὀρέστην· τημιζαῦτα δ' ἐμμανῆς
 295 βοᾷ παραστίσασ', οὐ σὺ μοι τῶνδ' αἰτία;
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσοσάμ' ἄξιαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὕλαττει, σὺν δ' ἐποιτῦνει πέλας
 300 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρῶν,
 ὁ πᾶντι ἄνυκλις οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμένων.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 πανοστῆρ' ἐφῆξεν ἢ τάλαν' ἀπόλλυμαι.
 305 μέλλων γὰρ αἰεὶ θρῶν τι τὰς οὐσας τέ μου
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλιπίδας διέρθορον.
 ἐν οὖν τοιοῦτοις οὔτε σωφροεῖν, γέλια,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεσιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλῇ σι' ἀνάγκη κάπιτηθεῖεν κακά.

ΧΟΡΟΣ.

310 φέρ' εἶπε, πότερον ὄντος Ἀγίσθου πέλας
 λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἢ κάρτα. μὴ δόζει μ' ἂν, εἴπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχρεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
 ΧΟΡΟΣ.

ἢ δ' ἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μάλλον ἐς λόγους
 315 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει;
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ὡς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἦζοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φρσίην γε· φάσκων δ' οὐδὲν ἄν λέγει ποιεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

320 φιλεῖ γὰρ δὸκνεῖν πρᾶγμα· ἀήρῃ πράσσων μέγα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἔκτεινον οὐκ ὄκνη.

ΧΟΡΟΣ.

θάρασει· πέφυκεν ἔσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἔγω.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὄρω

325 τήν σήν ὄμαίμον, ἐκ πατρὸς ταύτου φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυράνος ἐξόδοις
ἔλθοῦσα φωνεῖς, ὃ κασιγνήτη, φάτιν,

330 κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν, ὅτι
ἄλγῳ πῖ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἱ αὐτοῖς φρονῶ.

335 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἧ γῶ λέγω,
ἀλλ' ἧ σὺ κρῖνεις. εἰ δ' ἔλευθέρων με δεῖ

340 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντα· ἀκουστέα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δεινόν γε σ' οὔσαν πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τιχτούσης μέλειν.
ἅπαντα γὰρ σοὶ τὰμὰ νοουθετήματα
κείνης διδακτὰ, κοῦδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.

345 ἔπειθ' ἔλοῦ γε θάτερον, ἧ φρονεῖν κακῶς,
ἧ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἧτις λέγεις μὲν ἀρίτως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδειξείσῃς ἂν.
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρομένης

350 οὔτε ξυνέρθεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέψεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δεύσαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἧ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένουι' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ'· ἐπαρκοῦντως δὲ μοι.

355 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμῖν ἧ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἐργῶ δὲ τοῖς φρονεῦσι τοῦ πατρὸς ἔβουι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ

360 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
τούτους ὑπεικάδοιμ'· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιφροεῖτο βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

365 οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
πάντων ἀρίστου παιδα κεκληθῆσαι, καλοῦ
τῆς μητρὸς. οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν πρὸς δαγῆν πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις

370 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῆ πάλιν.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἐγὼ μὲν, ὃ γυναῖκες, ἠθάς εἰμὶ παῶς
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴδον

375 ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σῆήσει γόων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ῥεφ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντίποιμ' ἔτι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
380 ἐνταῦθα πάμηνεν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου
φρέγγος προσόψει; ζωσα δ' ἐν κατηρεγῆ
σιέγγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράξου καμὲ μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμνη. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

385 ἧ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευντα ποιεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Ἀργίσθος μόλη.
ἠΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἧ οὔνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν', ὃ τάλαινα, τόνδ' ἐτηράσω λόγον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔλθειν ἐκείνον, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

390 ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκάρῳ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνησάν ἔχεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καλὸς γὰρ οὐμὸς βλοτός ὥστε θανατῆσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

395 μὴ μ' ἐκδίδασχε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατούσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ ταῦτα θῶπεν'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καλὸν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίαις πεσεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πεσοῦμεθ', εἰ χρῆ, πατρὶ τιμωρούμενοι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

400 πατῆρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινεῖσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

σὺ δ' οὐχὲ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοὶ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆτα. μὴ πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

χωρήσομαι τὰρ· οἵπερ ἐστᾶλην ὀδοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

405 ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἐμπυρα;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μήτηρ με πέμπει παῖσι τυμβεύσαι χοάς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὄν εκταν αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξει θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

410 ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ θεοὶ πατῆροι, συγγενεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἔχεις τι θύρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἰποῖμ' ἂν τότε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

415 λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἦδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσαθεῖν πατρός
τοῦ σοῦ τε καὶ μοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐγέσπιον

420 πῆξαι λαβόντα σκηπτρον οὐρόρει ποτὲ
αὐτός, τανῦν δ' Ἀγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατᾶσχιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.

425 δεικνῦσαι τοῦναρ, ἐξελθὼν ἐξηγουμένον.

πλειῶ δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πισθέσθαι μηδ' ἀβουλίῃ πεσεῖν.

430 εἰ γὰρ μ' ἀπώσῃ, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὄν ἔχεις χερσὶν
τύμβῳ προσαιψῆς μηδέν· οὐ γὰρ σοὶ θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
πτεοῖσμετ' οὐδὲ λουτρά προσεγέρειν παῖρι·

435 ἀλλ' ἢ προαῖσιν ἢ βαθισκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐρὴν πατρός
τούτου πρόσσει μηδέν· ἀλλ' ὅτιαν θάνη,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωξέσθω κείω.

440 ἄρχῃν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτῃ γυνῇ

440 πασῶν ἐβλαστῆ, τάσδε δυσμενεῖς χοάς
οὐκ ἂν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῶδ' ἐπέστειφε.

σθένει γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρας τὰδ' ὄν τάρβοισι δέξασθαι νέγης

445 ἐρασχολίσθη καλὴ λουτροῖσιν κάρα
κηλίδας ἐξέμαζεν. ἄρα μὴ δοκεῖς

λυτῆρ' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέγες· σὺ δὲ

450 κέμοῦσα κρατὸς βοστράχων ἄκρας φόβας
ἔχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τοῖχα
καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἡσχημένον.

αἰτοῦ δὲ προσπίπτουσα γῆθεν εὐμενῆ

ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθρούς μολεῖν,
435 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέρας
χερσὶ στέρομεν ἢ τανῦν δωροῦμεθα.

460 πέμψαι τὰδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνειράτω·
ὅμως δ', ἀδελφῆ, σοὶ θ' ὑπόουρησαν τάδε
ἐμοὶ τ' ἀρωγὰ, τῷ τε φιλιτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Αἴδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δὲ,
465 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζων, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγῇ παρ' ἐμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλει·

470 ὡς εἰ τὰδ' ἢ τεκούσα πύσεται, πιζοῶν
δοκῶ με πείραν τήνδε τοληύσειν ἐτι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὴ γ' ἴω παρᾶφρον μάντις ἔφην
καὶ γνώμης λειπομένη σαφῶς,

475 εἰσὶν ἃ πρόβουλις

Αἴψα, δίκαια φερομένα χερσὶν κροῖτη·
μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
ἔπειτ' μοι θράσος,

480 ἀδιπτόων κλύουσαν

ἀριτύς ὀνειράτων.
οὐ γὰρ ποτ' ἄνωσται γ' ὁ φύσας
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἃ πελαῖα χαλκόπλακτος

485 ἀμφήτης γένεσ,

ἢ νιν κατέπεφνεν ἀσπίστους ἐν αἰκίαις.

488 ἦξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ

490 ἃ δεινοῖς κροπτομένα λόγοις

χαλκόσπορος Ἑοινίς.
ἄλεκτρο' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μισγόνων
γέμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.

495 πρὸ τῶνδ' εἰ μὴ ἔχει,

μήποτε μήποθ' ἡμῖν
ἀψεγῆς πείλᾳ τέρας
τοῖς δροῦσι καὶ συνδραῶσιν. ἢ τοι
μαντεῖα βροτῶν

500 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνειροῖς

οὐδ' ἐν θεομάτοισι,
εἰ μὴ τότε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχίσει.

504 ὦ Πέλοπος ἃ πρόσθεν

505 πολύπορος ἱππεῖα,

ὡς ἔμολες αἰωνῇ
τάδε γῆ.
εὔτε γὰρ ὁ πομπισθεῖς

Ἀποτίλος ἐκοιμάθη,

510 παγχρόσων ἐκ ἀίφρον

δυσιάνοις αἰκίαις

πρόδροξος ἐκροίθει;

οὐ τί πο

ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴζω

515 πολύπορος αἰκία.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐ̄ στρέφει.
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος, ὅς σ' ἐπιέχ' ἀεὶ
μὴ τοι θυραΐαν γ' οὐσαν ἀσχνύνειν φίλους·
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
- 520 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ
ἐξείπας ὡς θρασεία καὶ πέρα δίχης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ἔβρον μὲν οὐκ ἔχω· κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμιά.
- 525 πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ,
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἐξοῖδα· τῶνδ' ἄρρησις οὐκ ἔνεστί μοι.
ἢ γὰρ Αἴζη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
ἢ χροῖν σ' ἀόγηεν, εἰ φρονοῦσ' ἐτυγχάνεις·
- 530 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς, ὃν θορηνεῖς ἀεὶ,
τὴν σὴν ὄμμαμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὡσπερ ἢ τίχτους' ἐγὼ.
εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
- 535 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἕρεις;
ἀλλ' οὐ μετῆρ αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδέλγου δῆτα Μενέλεω κτανῶν
τάμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν δίχην;
πότερον ἐκείνη παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
540 οὐς τῆσδε μᾶλλον εἰκόσ ἦν θήσασιν, πατρός
καὶ μητρός ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν,
ἢ τῶν ἐμῶν Αἴδης τιν' ἡμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκεῖνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον,
ἢ τῶ πενώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
- 545 παῖδων πόθος παρῆτο, Μενέλεω δ' ἐνήν;
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
γαίη δ' ἂν ἢ θανούσα γ', εἰ φωνῆν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἶμι τοῖς πεπραγμένοις
- 550 δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς
γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἔρεις μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
- 555 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὀμοῦ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγοις
ἐξήραες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτείνειν. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν ἀσχνίων ἔτι,
- 560 εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι
ὡς οὐ δίχη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασε
πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δέ τὴν κυναγόν' Ἀρτεμῆν τίνος
ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἐσχ' ἦν Ἀυλίδι·
- 565 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατὴρ ποθ' οὐμὸς, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παῖζον κατ' ἄλλος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
σιτικτὸν κερᾶσθην ἔλαιρον, οὐ κατὰ σφαγᾶς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βάλων.
- 570 καὶ τοῦδε μηνίσασα Ληϊτῶα κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιοῦς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον

τοῦ θηρός ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρη.
ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατιῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.

- 575 ἀνθ' ὧν βιασθεῖς πολλὰ κέντιβας μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνον θέλω
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χροῖν αὐτὸν οὐνεκ' ἐκ σέθεν; ποῖω νόμῳ;
- 580 ὅρα τιθεῖσα τόδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαυτῆ καὶ μετάρνοιαν τιθῆς.
εἰ γὰρ κτανοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίχης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα μὴ σῆψιν οὐκ οὐσαν τιθῆς.
- 585 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν
αἰσχρῶσι πάντων ἔργα δροῦσα τυγχάνεις,
ἧτις ξυνεΐδεις τῶ παλαμναῖω, μεθ' οὐ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
- 590 καὶ εὐσεβῶν βλαστώντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
πῶς ταῦτ' ἐκπεινάσαιμ' ἂν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς, ἔδεν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
ἐθροῖς γεμαῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα.
- 595 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἐξεστί σε,
ἢ πᾶσαν ἴης γλώσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακαστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
- 600 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χυρῶσα σὴν μόλις φρυγῶν,
τλήμων Ὀρέστῃς δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἶπερ ἔσθενον,
- 605 ἔδρων ἂν, εὐ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδ' ἔγ' οὐνεκα
κίρησσε μ' εἰς ἅπαντας, εἶτε χροῖ κακὴν
εἶτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδέας πλέον.
εἰ γὰρ πέφρακα τῶνδ' ἐργῶν ἴδρις,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 610 ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίχη
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ποιᾶς δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
ἧτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρίσεν,
καὶ ταῦτα τηλιζοῦτος; ἄρ' οὐ σοι δοκεῖ
- 615 χροεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον ἀσχνύνης ἄτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- εὐ νὺν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' ἀσχνύνην ἔχειν,
καὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀδοῦνεκα
ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
- 620 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίε.
ἀσχροῖς γὰρ ἀσχροῖς πράγματ' ἐκιδιδάσκειται.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ θρέμμ' ἀναίδης, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τάμ' ἐπι
καὶ τῶρα τάμ' πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ. σὺ γὰρ ποιεῖς
625 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Ἀργισθος μὸλη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρης; πρὸς ὄργην ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἂ χοῆζοιμ'. οὐδ' ἐπίστασι κλύειν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

630 οὐχουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφρήμου βοῆς
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐῷ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔπειρα δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
635 πάγκαρπ', ἀνακτι τῆδ' ὅπως λυτῆρους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὦν νῦν ἔχω.

κλύεις ἂν ἦδη, Φοῖβε προσεταιρίε,
κεχρημένην μου βάζην. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει

640 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ξιμοί,
μὴ σὺν φθόγῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρη μεταίαν βάζην ἐς πᾶσαν πόλιν.

ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ γὰγῶ φράσω.
ἔ γάρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματι

645 δισσῶν ὄνειρων, ταῦτέ μοι, Ἀύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἔσθλα, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλοῦτον τοῦ παρόντος εἶ τινας

δόλοισι βουλεύουσιν ἐμβαλεῖν, ἐφῆς,

650 ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ᾤσαν ἀβλαβεῖν βίῳ
δόμιος Ἀτρεΐδων σῆπτρά τ' ἀμάρτυροι τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ζύνεμι νῦν
εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ξιμοὶ

δύσνοια μὴ πρόσθετιν ἢ λύπη πιζρά.

655 ταῦτ', ὧ Ἀύκει' Ἀπολλών, ἕως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἔξειτοῦμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ξιμοῦ
ἐπαυῖθ' σε δαίμων' ὄντ' ἔξειδέναι.

τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πᾶνθ' ὄρᾶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

660 ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαρῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Ἀργισθοῦ τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

τάδ' ἐστίν, ὧ ξέν'. αὐτὸς ἤκαστος καλῶς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἠ καὶ δέμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κένου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

665 μάλιστα πάντων. ἦδε σοι κείνη πέρα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὧ χαῖρ', ἄνασσα. σοὶ φέρων ἦχω λόγους
ἠδέεις φίλον παρ' ἀνδρὸς Ἀργισθοῦ θ' ὁμοῦ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐδεξάμην τὸ ὄρηδέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χοῆζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

670 Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, προγγῆμι πορσόνων μέγα.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ ποῖον, ὧ ξέν'; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὦν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνηεῖς λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ γὼ τάλαν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρα.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

675 τί φῆς, τί φῆς, ὧ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλα λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδὲν εἴμ' ἔτι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σὺ μὲν τὰ σαύτης πρᾶσθ', ξιμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
τάληθές εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

680 κατεπιτόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.

κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Ἀεργικῶν ἄθλων χάριν,
ὄτ' ἦσθ' ἐτ' ἀνδρὸς ὀρθίων κρηγυμάτων
δορῶμον προκηρῦξαντος, οὐ πρώτῃ κοίσις,

685 εἰσῆλθε λιμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
δορῶμου δ' ἰσώσας τὰ γένοι τὰ τεματια
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χῶπος μὲν ἐν πολλοῖσι παῖδά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.

690 ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκλήουσαν βραβῆς
δορῶμον διαύλων ἄθλ' ὑπερ νομίζεται,
τούτων ἐνεργῶν πάντα τὰ πινύκια
ὀλβίζειτ', Ἀγοεῖος μὲν ἀνεκαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος

695 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγειραντὸς ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιοῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φρυγεῖν.
κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἑπικῶν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγῶν,

700 εἰσῆλθε πολλῶν ἀματιηλατῶν μετὰ.
εἰς ἦν Ἀχαιοὺς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Αἰβυες ζυγωτῶν ἀματιῶν ἐπιστάται·
κῆκείνος ἐν τοῦτοισι Θεσσαλῆς ἔχων
Ἴππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας

705 ξανθαῖσι πῶλοισι· ἔβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ' ὕρθος λευκίππος, Αἰνίαν γένος·
ἐνατος Ἀθηναίων τῶν θεομήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς

710 κλήροις ἐπηλεν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἄμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠτίας χερσῶν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἕμεστώθῃ δορῶμος
κτύπου κροτητῶν ἀματιῶν· κόμισ δ' ἄνω

715 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγυμένοι
φρέιδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλου
γῶς τις αὐτῶν καὶ φρυεῖμαθ' ἑπικία.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἑπικία πνοαί.

720 κείνος δ' ὑπ' αὐτῆν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἐχομπί' ἀεὶ σύριγγα, δεξιὸν δ' ἀνεῖς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσεστέμενον·
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἐστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ' Αἰνιῶνος ἀνδρὸς ἄστομοι

725 πῶλοι βίε φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς

- τελοῦντες ἔχον ἑβδομόν τ' ἦδη δρόμον
μῆτωπα συμπάουσι Βαρκαίους ὄχοις·
κἄντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθρανε, κἀνέλιπτε, πᾶν δ' ἐλίμπλιτο
- 730 ναυαγίων Κρισαίων ἱπικῶν πέδον.
γρούς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠριστοτρόφος
ἔξω παρασπῆξ κἀνακαρχέει παρεῖς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχον
- 735 πῶλους Ὀρέστis, τῷ τέλει πῆστιν γέρω·
ὁ δ' ὡς ὄρᾳ μόνον νιν ἠλλελεμμένον,
ὄσῃν δι' ὄτων κέλαδον ἐνσεῖσας θοαῖς
πῶλοις διώκει, κἄξισώσωντε ζυγὰ
ἤλαυνέτην, τὸτ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
- 740 κἄρα προβάλλων ἱπικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λῶν ἦσαν ἀριστεράν
κἀμπιοντος ἱππου λανθάνει στήλην ἄκρον
- 745 πᾶσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χρούας,
κἄξ ἀντύγων ὠλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
τημητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπρωτόχῳτα
- 750 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἱ' ἔργα δρώσας οἶα λαγχάνει κακὰ,
φροοῦμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοι' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν δισηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱπικὸν δρόμον,
- 755 ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα
γνώων αἰών ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βοραγῇ
χαλικῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκῶν τεταγμένοι,
- 760 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἶπερ εἶδομεν,
μεγίστια πάντων ὧν ὕπωπ' ἐγὼ κακῶν.
- ΧΟΡΟΣ.
- φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότασι τοῖς πέλαι
765 πρόροξιζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρτα γένος.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχεῖ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ· λυπηρὸς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἔμαυτὴς τὸν βίον σώζω κακοῖς.
- ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
τί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς, ὦ γούνα, τῇ νῦν λόγῳ;
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 770 δεινὸν τὸ τίπτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέχῃ προσγίγνεται.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤχομεν.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
οὗτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
- 775 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φρυγᾶς
ἀπεξενούτο· καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός
ἐξῆλθεν, οὐκ ἔτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δειν' ἐπηπέλει τελεῖν·

- 780 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν· ἀλλ' ὁ προσπαιῶν
χρόνος διηγέ μ' ἀνὼς ὡς φανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μεῖζον βλάβῃ
- 785 ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκραιον αἶμα — νῦν δ' ἔκχλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν.
ΠΑΕΚΤΡΑ.
οἶμοι τάλανα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστis, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὦδ' ἔχον
- 790 πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μηρός. ἄρ' ἔχει καλῶς;
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
οὗτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
ΠΑΕΚΤΡΑ.
ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρετίως.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀτεκύρωσεν καλῶς.
ΠΑΕΚΤΡΑ.
ὑβρίζε. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 795 οὐζοῦν Ὀρέστis καὶ σὺ παύσειτον τάδε.
ΠΑΕΚΤΡΑ.
πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
πολλῶν ἂν ἦχος, ὦ ξέν', ἄξις τυχεῖν,
εἰ τῆσδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
οὐκὸν ἀποσιεχομὶ ἂν, εἰ τάδ' εὐ κυρεῖ.
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 800 ἦμιστ'· ἐπέπερ οὔτ' ἐμοῦ καταξίως
πράξιεας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσθ' εἶσω· τῆσδε δ' ἐπτοθεν βοᾶν
ἐμὲ τὴ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακὰ.
- ΠΑΕΚΤΡΑ.
ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κωδωνομένη
805 δεινῶς δακρυῦσαι κἀπιζωκῶσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δέσπινος ὦδ' ὀλωλία;
ἀλλ' ἐγγελώσα φροῦδος. ὦ τάλανα! ἐγὼ·
Ὀρέστis φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν.
ἀποσπᾶσας γὰρ τῆς ἐμῆς οὐχαι φρονός
- 810 αἶ μοι μόνα παρήσαν ἐλπιδόν ἐτι,
σὲ πατρὸς ἦξεν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρεὶ μολεῖν;
μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεσιερημένη
καὶ πατρὸς. ἦδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
- 815 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοῖ
φρονεῦσι πατρὸς. ἄρᾳ μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐκ ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος ἔσομαι, ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
παρεῖδ' ἔμαυτὴν ἄφιλος ἀθανῶ βίον.
- 820 πρὸς ταῦτα κἀνέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἐνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν ζιάνη,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
ΧΟΡΟΣ.
ποῦ ποτε κεραινοὶ Λιὸς, ἢ ποῦ φαιθῶν
- 825 Ἄλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσαν ἔχληοι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ξ̄ ξ̄, αἰᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, τί θαυράεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φῦ.

ΧΟΡΟΣ.

830 μηδὲν μέγ' αἰσῆς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπολις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ τῶν φανεροῦς οἰχομένων
εἰς Αἴδαν ἐλπίδ' ὑποί-

835 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας
μῦλλον λεμβάσεις.

ΧΟΡΟΣ.

οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιτέρων χρυσοδέτοις
ἐρκεσι χρυθέντα χρυαζῶν·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛΕΚΤΡΑ.

840 ξ̄ ξ̄, ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

πάμπυχος ἀνάσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φῦ.

ΧΟΡΟΣ.

φῦ δῆτ' ὀλοά γάρ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐδάμη;

ΧΟΡΟΣ.

845 ναί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ'
οὕτως ἐτ' ἔσθ'· ὅς γάρ ἐτ' ἦν,
φροῦδος ἀναρπασθεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

δειλαῖα δειλαῶν κυρεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

850 καὶ γὰρ τοῦδ' ἴσιωρ, ὑπερίσιωρ,
πανσύοιτῃ παμμήνῳ δεινῶν
στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδομεν ἃ θροεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μή μὲ νυν μηκέτι

855 παραγάρης, ἔν' οὐ

ΧΟΡΟΣ.

τί φῆς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πέρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδῶν τ' ἀρωγαί.

ΧΟΡΟΣ.

860 πᾶσι θνατοῖς ἔφν μῦρος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ καὶ χαλαροῖς ἐν ἑμὶλλαις

849 — 859. = 860 — 870.

οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάτηρ,
— τιμητοῖς ὀλοκοῖς ἐγγυῶσαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἄσκοπος ἂ λῶβα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

865 πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ξυῖαν χερῶν

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἄντιάσα;

870 οὔτε γῶν παρ' ἡμῶν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλιότη, διῶκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαιαν ὦν
παροῦθεν εἶχες καὶ κατέστινες κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

875 πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ξυῖων σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεσι' ἰδεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πέρεσι' Ὀρέστis ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ξυῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄλλ' ἦ μύηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς

880 σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ξυῖοις γελᾶς;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μὰ τὴν πατροφᾶν ἐσίτιαν, ἄλλ' οὐχ ἔβροι
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὦδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

885 ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλου σαφῶ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῆδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν', ὦ τάλαινα', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλλει τῆδ' ἀηκέστιοι περὶ;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
890 τὸ λοιπὸν ἦ φρονοῦσαν ἢ μωρὴν λέγῃς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὄσον κατειδόμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρός ἀρχαῖον τάφον,
ὄρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρότου;

895 πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισσοπῶ
μὴ ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχοῖμπη βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδεροζόμεν τόπον,

900 τύμβον προσείπον ἄσπον· ἐσγάτης δ' ὄρῳ
πυρᾶς νεορῆ βόστρυχον τετιμημένον·
κενθὴς τάλαινα' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηδες ἕμμα, φιλιότη βροτῶν
πάντων Ὀρέστιοι τοῦδ' ὄρῳν τεταμήριον·

905 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσσημῶ μὲν οὐ,
χερσὶ δὲ πύμπλημ' εὐθὺς ὄμμα θαυρῶν.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι

μή του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 910 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρός οὐδ' ὁ τοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρωσ' ἐλάνθαν' ἄν·
 915 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπυτμιε.
 ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῦν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγρός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

920 φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλει.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς θοδὴν λέγω τάδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάποιδ' ἄ γ' εἶδον ξιφανῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τίκειναι δέ σοι

925 σωτήρῃ ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνόν γ' ὄρα.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦ πλησίον παρόντος, ἦνέκ' ὄλλυτο.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; θαυμά τοι μ' ὑπέροχεται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κατ' οἶκον, ἠδὴς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

930 οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερισμάτα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμαι μάλιστα ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μηνέει' Ὀρέστου ταῦτα προσθῆναι τινά.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὦ δυστυχίς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρῇ λόγους

935 τοιοῦσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἶδου' ἄρα
 ἔν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὄθ' ἐκόμην,
 τά τ' ἔντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσσω κακά.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐάν δέ μοι πέθῃ,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βέρος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

940 ἦ τοὺς θανάτους ἐξαναστήσω ποτέ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί γὰρ κελεύεις ὦν ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τληνᾶ σε δρωσαν ἄν ἐγὼ παραινήσω.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

945 ὄρα, πόγου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὄρω. ξυνοῖσω πᾶν ὄσποτερ ἄν σθένω,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι τελείν.
 παρούσιαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
 ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Αἰδῆς λαβῶν
 950 ἀπεστέγηκε καὶ μόνα λελέμμεθον.
 ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασιγνήτον βίῳ
 θάλλοντά τ' εἰσήκουον, εἶγον ἐλπιδίας
 φρόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἔξεσθαι πατρός·
 νῦν δ' ἦνέκ' οὐκ ἔτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 955 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῷου φρόνου
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
 Αἰγισθον. οὐδὲν γὰρ σὲ δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥήθιμος εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψασ' ἔτ' ὄρηθῃ; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
 960 πλοῦτον πατῶν κτήσιν ἔστερημένῃ,
 πάρεστι δ' ἀλλοίην ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξει ποτ'. οὐ γὰρ ὦδ' ἄβουλόσ ἔστ' ἀνήρ

965 Αἰγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
 βλαστεῖν ξᾶσαι, πημονῆν αὐτῷ σαφῆ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμάσιν,
 πρῶτον μὲν εὐσβείαν ἐκ πατρὸς κἀτω
 θανάτους ὅσιναι τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·

970 ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέρως, ἔλευθέρω
 καλεῖ τὸ λοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίτων
 τεύξει. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
 λόγῳ γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρέσ' ὄσσην
 σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσά μοι;

975 τίς γὰρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
 τοιοῦσδ' ἐπαίνοισιν οὐχὶ δεξιώσεται,
 ἴδεσθε τῶδε τὸ κασιγνήτω, φίλοι,
 ὃ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὃ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ

980 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προῦστήτην φρόνου.
 τοῦτω φιλεῖν χρῆ, τῶδε χρῆ πάντας σέβειν·
 τὸδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἔπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χροῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,

985 ζώσαιιν θανούσαιιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ', ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνοι πατρὶ,
 σύγκλιμ' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμῆ,
 παῦσον δὲ σαυτῆν, τοῦτο γιννώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

990 ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς ἔστιν ἡ προμηθεῖα
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ πρὶν γε φρονεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρονῶν
 ἐτύγχευ' αὐτῆ μὴ κακῶν, ἐσώξειτ' ἄν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζειται.

995 ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
 αὐτῆ θ' ὀπλίξει κἀμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾶς; γυνῆ μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χειρὶ.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 1000 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλαχθήσεται;
 ὄρα κακῶς πράσσομετ' εἰ μὴ μείζω κακά

ζητήσμεθ', εἴ τις τοῦσθ' ἀνοίσεται λόγους.
 1005 λύνει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
 βάζειν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χορήζω τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν παρωλέθρους τὸ πᾶν
 1010 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημιῶσα γένος,
 κατὰσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρορητ' ἐγὼ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
 ΧΟΡΟΣ.
 1015 πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἀπροσδόγητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
 ἤδη σ' ἀποροίψουσιν ἀπηγγελόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι μόνῃ τε δραστέον
 1020 τοῖργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενὸν γ' ἀγήσομεν.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 φεῦ·
 εἶθ' ὄφελος τοιαύδε τὴν γνώμην πατὴρ
 θνήσκοντος εἶναι· πάντα γὰρ κατειργάσω.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἀλλ' ἦν φῶσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἦσπον τότε.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1025 ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας σινυγῶ.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἀνέξομαι κλύουσα γότταν εὐ λέγης.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξέμου γε μὴ πάθης τόδε.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 1030 μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα γὰρ λοιπὸς χρόνος.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἄπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθης οὐ πάρα.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἐλθοῦσα μητρί ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῆ.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἔχθαιρω σ' ἐγὼ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1035 ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπλάσθαι με δεῖ;
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ὅταν γὰρ εὐ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἦ δεινὸν εὐ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 1040 εἰρηκίας ὀρθῶς ᾗ σὺ πρόσκειαι κακῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίτῃ λέγειν;
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίτῃ βλάβῃν φέρει.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπιανέσεις ἐμέ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1045 καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθιον κακῆς.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστὶ μοι.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 1050 ἄπειμι τοῖνυν. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἀλλ' εἶσθ'. οὐ σοι μὴ μεθέξομαι ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμεῖρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηράσθαι κενά.
 ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
 1055 ἀλλ' εἰ σευατῆ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦθι βεβήκῃς, τᾶμ' ἐπαινήσεις ἔπη.
 ΧΟΡΟΣ.
 τί τοὺς ἄνωθεν φρονηματώτους ὀλωγὸς
 1060 ἔσοφόμενοι τροφῆς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὐφροσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 τελοῦμεν;
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
 καὶ τὰν οὐρανίαν θέμιν,
 1065 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.
 ὃ χροναὶ βροτοῖσι γάμα, κατὰ μοι βόασον
 οἰτρᾶν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
 δνεΐδη·
 1070 ὅτι σφῖν ἦδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ,
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ γύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξι-
 σοῦται
 φριλοτασίῳ διαίτῃ. πρόδοτος δὲ μόνῃ σαλεύει
 1075 Ἠλέκτρα, τὸν αἰε πατρός
 δειλαία στενάχουσ', ὅπως
 ἅ πάνδυτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
 ἐτόιμα,
 1080 διδύμαν ἐλοῦσ' Ἐρινύοι. τίς ἂν εὐπατρίς ᾧδε
 βλάστωι;
 οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
 ζῶν κακῶς εὐζελίαν ἀσχῶναι θέλει
 1084 νώνυμος, ὃ παῖ παῖ,
 ὡς καὶ σὺ πύγκλειτον αἰῶνα κοινὸν εἶλον,
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ
 λόγῳ,
 1058 — 1069. = 1070 — 1081.
 1082 — 1089. = 1090 — 1097.

- σοίρε τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
 1090 ξφής μοι καθύπερθεν
 χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπόχειρ νάεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ
- 1095 βεβῶσαν· ἔ δὲ μέγιστ' ἐβλάστε νόμιμα, τῶνδε
 φερομένων
- 1097 ἀρίστα τῆ Ζηρὸς εὐσεβεία.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἄρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
 ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;
 ΧΟΡΟΣ.
- 1100 τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεῖς πάροι;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 Αἰγισθὸν ἔνθ' ᾠκηρὸν ἴστορῶ πάλαι.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἀλλ' εὖ θ' ἐκάνεις χῶ φράσας ἀξήμιος.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τίς οὖν ἂν ἡμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουον παρουσίαν;
 ΧΟΡΟΣ.
- 1105 ἦθ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἔθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
 Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οἴμοι τάλαινα, οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 1110 οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν· ἀλλὰ μοι γέρον
 ἐφαίτ' Ὀρέστου Στόρφιος ἐγγεῖλαι πέρι.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ἐπέρχεται φόβος.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 φέροντες αἰτοῦ σμιζοῦσά λέβαν' ἐν βραχέϊ
 τεύχεϊ θανάτος, ὡς ὀφῆς, κομίζομεν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
- 1115 οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦν' ἐκεῖν' ἤδη σαφές
 πρόχειρον ἔχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
 τόδ' ἄγχιος ἴσθι σῶμα τοκεῖνον στέγον.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
- 1120 κέκευθεν αὐτὸν τεύχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
 ὅπως ἔμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
 ξὺν τῆδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῶ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
 ἐν θυσιαιαῖς γ' οὐδ' ἐπιπαιτῆται τάδε,
- 1125 ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ὦ φιλάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
 1130 δόμων δὲ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
 ἄς ὠφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
 ποῖν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,

- ὅπως θανάτῳ ἔκεισο τῆ τόθ' ἡμέρας,
 1135 τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχῶς μέρος.
 νῦν δ' ἐκτὸς οἰκῶν κατὰ γῆς ἄλλης φρυγῆς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δέχα·
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τίλαινα ἐγὼ
 λουτροῖς ἐκόσμησ' οὔτε πεμφλέκτου πυρός
- 1140 ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος.
 ἀλλ' ἐν ξενίαισι χερσὶ κηδευθεῖς τάλας
 σμιζοῦς προσήχεις ὄγκος ἐν σμιζοῦ κῦτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
- 1145 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γὰρ ποτε
 μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμοῦ φίλος
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
 ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σοὶ προσηνωδύμην αἰεί.
 νῦν δ' ἐκλείπει ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
- 1150 θανάτῳ σὺν σοὶ. πάντα γὰρ συναρπάσας
 θύελλ' ὅπως βέβηκας, οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανάτῳ·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαινεται δ' ὑπ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμῆτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
- 1155 φήμας λάθρα προὔπεμψες ὡς φανοῦμενος
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε καμὸς ἐφαρτίετο,
 ὅς σ' ὠδῆ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλιότητος
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκῆν ἀνωφελῆ.
- 1160 οἴμοι μοι.
 ὦ δέμεις οἰκτρὸν. φεῦ φεῦ.
 ὦ δεινότητος, οἴμοι μοι,
 πεμφθεῖς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μὲ ἀπάλεσας·
 ἀπώλεσας δῆτ' ὦ κασιγνητὸν κέρα.
- 1165 τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τότε στέγος,
 τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
 ναῦο τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἦντ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετείχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποδοῦ
 τοῦ σοῦ θανούσα μὴ ᾗ πολεῖσθαι τάφοι.
- 1170 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὀροῦ λυπομένους.
 ΧΟΡΟΣ.
 θνητοῦ πέφυκας πατρός, Πλέττρα, φρούει·
 θνητός δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
 πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παιδεῖν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμχανῶν
- 1175 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ εἶτι γλώσσης σθένος.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δ' ἔσχες ἄλγος πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἰπλέκτρας τόδε;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οἴμοι ταλαινῆς ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1180 τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθῶς ἐφθααρμένον.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημῆεις, ξένε.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμύρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δῆ ποτ', ὦ ξέε', ὦδ' ἐπισοποῶν στένεις;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

1185 ὡς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ξιμῶν οὐδὲν κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν τῷ διεγνώσ τοῦτο τῶν εἰρημένων;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὄρξας γε παῦρα τῶν ξιμῶν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθρίω βλέπειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1190 ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φρονέουσι σύντροφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσημηνας κακόν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῖς πατρός. εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μήτηρ καλεῖται· μήτηρ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1195 τί δρῶσα; πότερα χερσίν, ἢ λύμῃ βίου;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ χερσὶ καὶ λύμῃσι καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆθ'. ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ δύσποτμ', ὡς ὄρῶν σ' ἐποικιτέρω πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1200 μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικιτέρας πετέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μόνος γὰρ ἦκα τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦεις ποθέν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ φράσαμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὐνοῦν πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἔστιν εὐνοῦν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1205 μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέθου λέγοντι κοῦχ ἁμαρτήσῃσι ποτέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ πρὸς γενείου μὴ ἔξελῃ τὰ φίλιατα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φημ' ἔάσειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

1210 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐφῆμα φάνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ σοι προσήκει τῆνδε προσφωνεῖν φάτιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηγός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1215 ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βασιάζω τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσχημένον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῦ δ' ἔστ' ἐκεῖνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1220 πῶς εἶπας, ὦ παῖ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ εἴη γὰρ ἀνήρ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶπερ ἐμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ γὰρ σὺ κείνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ,

τῆνδε προσβλέψασά μου

σφραγῖδα πατρός ἐκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλιατον φῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φίλιατον, συμμαρτυροῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1225 ὦ φθέγγε, ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχω σε χερσίν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς τὰ λοιπ' ἔχῃς ἀεί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλιαται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,

ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν

θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.

ΧΟΡΟΣ.

1230 ὀρώμεν, ὦ παῖ, κατὰ συμφροαῖσί μοι

γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ γυναῖ,

γυναῖ σωματίων ξιμοὶ φίλιάτων

ἐμὸλετ' ἀρτίως,

1235 ἐφρεύρετ', ἦλθετ', εἶδεθ' οὖς ἐχρηῆτε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔστιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγᾶν ἄμεινον, μὴ τις ἐνδοθεν κλύῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐ τὴν Ἀρτεμιν

1232 — 1252. = 1253 — 1272.

- τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
1240 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὄν ἀεί.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξιν ὡς Ἄρης
 ἔνεστιν· εὐ δ' ἔξισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
1245 ὄτοτοτοτοῖ τοτοῖ,
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
1250 οἶον ἔφην κακόν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἔξοιδα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράξῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεῶν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ὁ πᾶς ἔμοι
 ὁ πᾶς ἂν πρόπει παρῶν ἐντέπειν
1255 τάδε δίκα χρόνος.
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλευθερον στόμα.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ξύμφημι κέγώ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δρωῶσα;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐ μὴ 'σι καιρὸς μὴ μακρὸν βούλου λέγειν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
1260 τίς οὖν ἂν ἀξίαν
 γε σοῦ πεφνητότος
 μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφρόσμως ἀέλπτως τ' ἔσειδον.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 * * * * *
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
1265 ἔφρασας ὑπερέτερον
 τὰς πάρος ἐτι χάριτος, εἰ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα, δαυμόνιον
1270 αὐτὸ τίθῃμ' ἐγώ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τὰ μὲν σ' ὀνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῆν νικωμένην.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἰὼ χρόνῳ μακροῦ φίλταταν
 ὀδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
1275 μὴ τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδῶν
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τί μὴ ποιήσω;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 μὴ μ' ἀποστερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἠδονῶν μεθέσθαι.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἢ κάριτα κὰν ἄλλοισι θυμοῖσιν ἰδῶν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ξυναιεῖς;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
1280 τί μὴν οὐ;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ὦ φίλοι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
 ἔσχον ὄργην
 ἀναυδον οὐδέ σὺν βοᾷ κλύουσα

- 1285** τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προδράνης δὲ
 φιλιτάταν ἔχων πρόσσφιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν καιροῖς λαθοίμην.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
1290 μήθ' ὡς πατρῶν κτήσιν Αἰγισθος δόμων
 ἀντιεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
 χρόνον γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκοιμημένοι
1295 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
 οὕτως δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πηγνώσεται
 φαιδρῶν προσώπων νῦν ἐπελεθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἀτῆ τῇ μάτην λελεγμένη
 στένας'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
1300 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐστιαι τῆδ'· ἐπεὶ τὰς ἠδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦδ' ἐμὰς ἐπιτήσασθην.
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
1305 αὐτῇ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοῖην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀθούνεα' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δεισῆς ποθ' ὡς
1310 γέλωτι φαιδρὸν τοῦμόν ὄφεται κάρα.
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτιχέ μοι,
 κῦπέε σ' ἔσειδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς
 δακρυροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
 ἦτις μὲν σε τῆδ' ὁδῷ θανάτου τε
1315 καὶ ζῶντ' ἔσειδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσχοπα·
 ὡστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτι ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὄραν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεισ' ὁδόν,
 ἄοχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνῃ
1320 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
 ἔσωσ' ἔμμανθῆ, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
 ΧΟΡΟΣ.
 σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξῶδῳ κλύω
 τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 εἶσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἶ' ἂν οὔτε τις
1325 δόμων ἀπόσαι' οὔτ' ἂν ἠσθεῖη λαβῶν.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρονῶν τητώμενοι,
 πότρεα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἐτι,
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενης,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν καιροῖς
1330 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρον ἐγὼ
 πάλοι φραδέσων, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρωμέν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὔθεμν ἐγώ.
1335 καὶ νῦν ἀπαλλαγθέντε τῶν μακρῶν λόγων
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
 εἶσω παρῆθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακόν
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἔχει τὰν τεύθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1340 καλῶς. ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γνῶναι τινα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἰς τῶν ἐν Ἴδιου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνας λόγους;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τελουμένων εἰποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

1345 καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίς οὗτός ἐστί, ἀδελφεῖ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχὶ ξυνίης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μὲ ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποιῶ; τί φωνεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ τὸ Φωκῆων πέδον

1350 ὑπέξεπέμφθην σῆ προμηθίᾳ χειροῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἢ κείνος οὗτος ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔθ' ἐστὶ. μὴ μὲ ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων

1355 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ,

ὃς τόνδε καμὲ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠδίστον δ' ἔχων

ποδῶν ὑπερήτημα, πῶς οὕτω πάλαι

ξυνῶν μὲ ἔληθες οὐδ' ἔφρανες; ἀλλὰ με

1360 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἠδίστ' ἐμοί.

χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·

χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μέλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ

ἠχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους

1365 πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέρα τ' ἴσθι,

αἶ ταυτά σοι δεῖξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.

σιφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτων ὅτι

νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·

νῦν οὐτίς ἀνδρῶν ἐνδον· εἰ δ' ἐφρέξεται,

1370 φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις

ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχοῦμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἂν μακροῦν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,

Πυλιάδη, τόθ' εἶη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος

χωρεῖν ἔσω, πατρῴα προσκύνανθ' ἔδη

1375 θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄναξ Ἀπολλών, ἵλεως αὐτοῖν γλύε,

ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ

ἄρ' ὦν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χειρὶ.

νῦν δ', ὦ Λυκεῖ Ἀπολλών, ἐξ οἶων ἔχω

1380 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων

ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,

καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτμα

τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδεθ' ὅπῃ προνέμεται

1385 τὸ δυσερίστον αἷμα φουσῶν Ἀρης.

βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι

μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων

ἄφροντοι κύνες,

ὥστ' οὐ μακρὰν εἶ ἀμμένει

1390 τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωροῦμενον.

παράγεται γὰρ ἐνέρων

δολιόπους ἀρωγὸς εἰσω στέγας,

ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,

νεοζόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων·

1395 ὁ Μαίας δὲ παῖς

Ἐρμῆς σφ' ἄγε δόλον σκοτῶ

κρούψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοῦξ ἔτ' ἀμμένει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα

τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

ΧΟΡΟΣ.

1400 πῶς δὴ; τί νῦν πράσσοουσιν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἢ μὲν ἐς τάφρον

λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφρέστατον πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φρουρήσουσ' ὅπως

Ἀγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αἰαῖ. ἰὼ στέγαι

1405 φίλων ἐρημοί, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέξ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βοᾷ τις ἐνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστατος, ὥστε φρεῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴμοι τάλαιν'· Ἀγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1410 ἰδοὺ μάλ' αὐθροεῖ τις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον τέκνον,

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν

ψκτείρεθ' οὗτος οἶδ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε

μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1415 ὦμοι πέπληγμα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

παῖσον, εἰ σθένεις, διπλήν.

1384 — 1390. = 1391 — 1397.

1398 — 1421. = 1422 — 1441.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦμοι μάλ' αὐθις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπὸ καίμενοι.

1420 πολύροτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.

καὶ μὴν πάρεσιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω λέγειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἵρέστα, πῶς κυρεῖ *;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὴν δόμοισι μὲν

1425 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τέθνηκεν ἡ τίλαινα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηκέτ' ἐκροβοῦ

μητρῶον ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

* * * *

* * * * *

ΟΡΕΣΤΗΣ.

* * * * *

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε, λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδῆλου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

* * * * *

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1430 ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰσοράτε ποῦ

τὸν ἄνδρ' ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθῶς * * * *

ΧΟΡΟΣ.

βῆτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τόξιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὡς πάλιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1435 θάρσει· τελοῦμεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἡ νοεῖς ἐπειγέ νυν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ βέβηκα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τὴνθάδ' ἂν μελοῖτ' ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

δι' ὅτ' ὄτ' ἂν παῖδά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν

1440 πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
ἄροισι πρὸς δίνας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς γασ' Ἵρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίῳ;

1445 σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασείαν· ὡς μάλιστα σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔξοδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλιότητος.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1450 ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; διδασκέ με.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔνδον. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ, ἀλλὰ κατέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε καμψανῆ μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1455 πάρεσι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θεῶ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πολλὰ χαίρειν εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χαίροις ἂν, εἰ σοι χαρὰ τυχγάνει τάδε.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύου πύλας

1460 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοισιν θ' ὄραν,

ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναιῖς πάρος
ἔξῆρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄραν νεκρὸν
στόμια δέχηται τὰμὰ, μηδὲ πρὸς βίαν
ἔμοι κολαστοῦ προστυχῶν γύση φρένας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ δὴ τελεῖται τὰτ' ἔμοι. τῷ γὰρ χρόνῳ

1465 μοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέροι τοῖς κρείσσοισιν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλατε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κατ' ἔμοι θρήνων τύχη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1470 αὐτὸς σὺ βίασται· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τὸ ταῦθ' ὄραν τε καὶ προσηγορεῖν φίλω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δὲ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὴ πέλας σοῦ. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1475 οἶμοι, τί λεύσσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρξυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι

ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυθῆς ἴσα;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1480 οἶμοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὄδ' οὐκ Ἵρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσθάλου πάλαι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὄλωλα δὴ δειλίως. ἀλλὰ μοι πάρες
κἂν συμκρὸν εἰπεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μη̄ περᾱ λέγειν̄ ξᾱ

πρὸς θεῶν, ἀδελφε̄, μηδὲ μηκύνειν λόγους.

1485 τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθετες
ταφεῦσιν, ὧν τόγδ' εἰκὸς ἔστι τυγχάνειν,
ἔμποτον ἡμῶν. ὡς ἔμοι τόδ' ἂν κακῶν

1490 μόνον γένοιτο τῶν πάλα λυτήσιον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἔστιν ἄγων, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τί δ' ἔς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σότου δεῖ, καὶ πρόχειρος εἰ κτανεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1495 μη̄ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἄμυν, ὡς ἂν ἐν ταῦτῳ θάνης.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1500 ἀλλ' οὐ πατρώϊαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ'.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὑψηγοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ μη̄ φύγω σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μη̄ μὲν οὖν καθ' ἠδονὴν

θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.

1505 χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις περᾱ πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν

δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες

1510 τῇ νῦν ὀρμῇ τελεωθέν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαΐου.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αιπὼν Κόρινθον Οιδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεργε Λαΐον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρεῶν δὲ πεμφθεῖς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ πανστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΦΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαρίεντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἄπαντες αὐτὸν ἐλέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἠτιηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δικαίταρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ αὐτὸν, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἐλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οιδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ προσαγορεύοντες, ὅπερ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἐχέτον βασιλεῖα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον· (Ὀδυσσ. σ, 84.)

Εἰς Ἐχέτον βασιλεῖα, βροτῶν δηλήμονα.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ τινὰς περὶ ληστείαν τοῦτους γενέσθαι. οὗτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλοι οὐδείς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον ἀσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τὸ ὄνομα.

Α Λ Α Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οιδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οιδίποδος, πῆρωςίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

Χ Ρ Η Σ Μ Ο Σ Δ Ο Θ Ε Ι Σ Λ Α Ι Ω Ι.

Αἴτιε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χεῖρεσσι λιπεῖν φάος. ὧς γὰρ ἐνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραισί πιδήσας,
οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε πάντα.

Τ Ο Α Ι Ν Ι Γ Μ Α Τ Η Σ Σ Φ Ι Γ Γ Ο Σ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπότεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βάλνη,
ἐνθα τόχος γυνοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

Λ Τ Σ Ι Σ Τ Ο Τ Α Ι Ν Ι Γ Μ Α Τ Ο Σ.

Κλυθὶ καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἦν ἔτι γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αἰχένα φορεῖζον, γῆραῖ κάμπιόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

2 Τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλα νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
 ἰκτιρήσις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
5 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
 αἰῶ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενός.
 ἀλλ', ὦ γεραίε, ἱράς, ἐπεὶ πρόπων ἔφρυς
10 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
 δέισαντες, ἢ στέφζαντες; ὡς θέλοντος ἄν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάληγτος γὰρ ἄν
 εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικιτείρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
15 ὄρῃς μὲν ἡμᾶς ἠλίκοι προσήμεθα
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήραε βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἶδε τ' ἠθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
20 ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
 νοσίς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
 πόλις γὰρ, ὡσπερ αὐτὸς εἰσορῆς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κἀρα
 βυθῶν ἔτ' οὐχ οἴα τε φρονίου σάλου,
25 φθίνουσα μὲν κλυζὴν ἐγκάρποις χθονός,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὕφ' οὗ κενόυται δῶμα Καδμείων· μέλας δ'
30 Αἰδῆς στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμένον σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐξόμεσθ' ἐφρόσιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφροαῖς βίου
 κρήνοντες ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
35 ὅς γ' ἐξέλευσας ἄστῃ Καδμείων μολῶν
 σκληρᾶς αἰδοῦ δασυμὸν ὃν παρῆχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προσδήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
40 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κἀρα,
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθᾶ που·
 ὡς τοῖσιν ἐμπερίοισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
45 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 ἔθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
 ἔθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σε νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κληῖε τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμψόμεθα

50 στάντες τ' ἐς ὄρθον καὶ πεσόντες ὕστερον·
 ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνυθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσῶ τύχην
 παρῆσχος ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὡς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὡσπερ κρατεῖς,
55 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.
 ὡς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοκὰ ἄγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμερόντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
60 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἔν' ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν, κοῦδέν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
65 ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε,
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρῦσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὐ σκοπῶν εὐρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
70 Κρόνι, ξυμαντοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθιάκῃ
 ἔπεμψα Φοῖβου δῶμαθ', ὡς πύθοιθ' ὃ τι
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ἑυσαίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ
 λυπεῖ τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
75 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
 ὅταν δ' ἴκηται, τηρικαυτὶ ἐγὼ κικῶς
 μὴ δρῶν ἄν εἴην πάνθ' ὅσ' ἄν δηλοῖ θεός.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ' εἰς καλὸν σὺ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

80 ὄναξ Ἀπολλων, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ το
 σωτήρι βαίη λαμπρὸς ὡσπερ ὄμματι.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἠδύς· οὐ γὰρ ἄν κἀρα
 πολυστεφῆς ὧδ' εἶπε παγκάρπου δάρνης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
85 ἄναξ, ξυμὸν κῆδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμῖν ἦκει τοῦ θεοῦ φήμην φέρον;
 ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὄρθον ἐξελθόντα, πάντ' ἄν εὐτυχεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
90 οὔτ' οὖν προδεῖσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.

ΚΡΕΩΝ.

εἰ τῶνδε χρῆσεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἶπεν, εἴτε καὶ στείχων ἔσω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλεον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πένρι.

ΚΡΕΩΝ.

95 λέγοιμ' ἂν οἳ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποῶν καθαριῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς θυμορῶς;

ΚΡΕΩΝ.

100 ἀνδρῆλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χεμιάζον πόλιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποίου γὰρ ἀνδρὸς τῆνδε μηνύει τύχην;

ΚΡΕΩΝ.

ἦν ἡμῖν, ὄναξ, Λαίῳσ ποθ' ἡγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τῆνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

105 ἔξιθ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πω.

ΚΡΕΩΝ.

τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
ἔγχος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡΕΩΝ.

110 ἐν τῆδ' ἔφρασε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον
ἄλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ἔν ἀγροῖς ὁ Λαίῳσ,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπύπτει φόνῳ;

ΚΡΕΩΝ.

θεωρὸς, ὡς ἔφρασεν, ἐκδημῶν, πάλιν

115 πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατο ἄν;

ΚΡΕΩΝ.

θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἷς τις, ὅς φόβῳ φυγῶν
ὦν εἶδε πλὴν οὐδὲν εἶγ' εἰδῶς φράσαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

120 τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.

ΚΡΕΩΝ.

ληστὰς ἔφρασε συντυχόντας οὐ μιᾶ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζὺν ἀργύρῳ

125 ἐπράσσει' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;

ΚΡΕΩΝ.

δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαίῳσ δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης εἴργε τοῦτ' ἐξεδέναι;

ΚΡΕΩΝ.

130 ἢ ποικιλοφθὸς Σφίλξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντες ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φραῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τῆνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῆν·

135 ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καμὲ σύμμαχον,
γῆ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φιλῶν,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανὼν τέχ' ἂν

140 καμ' ἂν τοιαύτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κεῖνῳ προσαρχῶν οὐν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βιάθην
ἴστασθε, τοῦσδ' ἀράντες ἐκτῆρας κλάδους·

ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
145 ὡς πᾶν ἐμοῦ δρασόντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανοῦμεθ', ἢ πεπτωκότες.

ΙΕΡΕΥΣ.

ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὄδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα

150 σωτήρ θ' ἴκοιτο καὶ νόσου πανστηρίως.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδευπέτες γάτι, τίς ποτε τὰς πολυχρῆσου
Ἰνθῶνος ἀγλαὰς ἔβας

Θήβας; ἐπέταμαι φοβερὰν φρένα, δειματι
πάλλων,

ἴημε Λαίῳσ Παιῶν,

155 ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἦ νέον,
ἢ περιτελλομέναις ὤραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσεὰς τέκνον Ἑλλίδος, ἄμβροτε
Φάμα.

159 πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ'
Λάθανα,

160 γαῖαοχόν τ' ἀδελφεῶν
Ἄρτεμιν, ἢ κυκλίδος ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα
θάσσει,

καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ
τρισοῖσι ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,

165 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορνημένας πόλει
ἠνύσατο ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.

167 ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω

170 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόσας στόλος, οὐδ' ἐν
φροντίδος ἔγχος

ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔχρονα
κλυτὰς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν

174 ἰητῶν καμμάτων ἀνέχουσι γυναικες·
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἄπερ εὐπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμειμαζέτου πηρὸς ὄρμενον

ἄκταν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ·

ὦν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·

180 νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρα κείται
ἀνοϊκτως·

ἐν δ' ἄλοχοι πολιαὶ τ' ἐπι ματέρες
ἄκταν παρὰ βῶμιον ἄλλοθεν ἄλλαι

185 λυγρῶν πόνων ἐκτῆρες ἐπιστενάζουσιν.

— παιῶν δὲ λάμπει στονόσασά τε γῆρὸς ὄμαυλος·
ὦν ὑπερ, ὦ χρυσεᾶ θύγατερ Διὸς,

εὐῶπα πέμψον ἀλκάν·

151 — 158. = 159 — 166.

167 — 178. = 179 — 189.

- 190^α Ἀρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος ἀντιάων,
παλίσυτον δρόμημα γωτίσσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν
- 195 θάλαμον Ἀμφιρότας
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νῦξ ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
- 200 τὸν, ὃ τῶν πυρφόρων
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σφ' ἠθίσον κεραυνῶ.
203 Ἀνάει ἄναξ, τὰ τε σά χρυσοστρόφων ἐπ' ἀγκυλῶν
205 βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι
ἀρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους
Ἀοτμέμδος αἰγλας, ζῦν αἰς
Λύκι' ὄρει διάσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
- 210 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
οἰνόπια Βάκχον εὔιον,
Μαινάδων ὁμόστολον,
πελασθῆναι φλέγοντ'
ἀγλαῶπι * * *
- 215 πεύκα' πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐάν θέλης ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῆ νόσφ' ὄ' ὑπηρετεῖν,
ἀλλήν λάβοις ἂν κἀναζούφισιν κακῶν·
ἀγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξερω,
- 220 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρῶν
ἔχρηνον αὐτὸς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὅστερος γὰρ ἀσίδς εἰς ἀστούς τελῶ,
ὕμιν προφρονῶ πᾶσι Καδμείοις ταδε·
ὄστις ποθ' ὑμῶν Λαῶν τὸν Λαβδαίου
- 225 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἔμοι·
κεῖ μὲν φροβείται, τοῦτ' ἐκλήμ' ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πέσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
- 230 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς,
τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπᾶτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ γῶ χῆ χάρις προσέσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοῦπος ἢ χαῖτοῦ τόδε,
- 235 ἂκ τῶνδε δρώσω, ταῦτα χρηὶ κλύειν ἔμοι.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὄστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μῆτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφρονεῖν τινὰ,
μῆτ' ἐν θεῶν εὐχαίσι μῆτε θύμῳσιν
- 240 κοινὸν ποιῆσθαι, μῆτε χέρονibas νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρίτως ἔμοι.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
- 245 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἰς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτιῶμαι βλον.
ἐπειχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ζυνέστιος

- 250 ἐν τοῖς ἔμοις γένοιτ' ἔμοι συνειδότης,
παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρίτως ἠρασαμένην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἔμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς ὡδ' ἀκάρητας κἀθέως ἐφ' ἠραμένης.
- 255 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλειον,
ἀκάδαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶαν,
ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως δλωλότος,
ἀλλ' ἔξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχάς, ἄς ἐκείνος εἶχε πρῖν,
- 260 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον,
κοινωνὸν τε παίδων κοῖν' ἂν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὡσπερὶ τοῦμοῦ πατρός,
- 265 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πάντ' ἀρίζομαι,
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακέιῳ παιδί Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλοι τ' Ἀγήνορος·
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρωῖσιν εὐχόμενος θεοῦς
- 270 μῆτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνίεναι τινὰ
μῆτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κατὶ τοῦδ' ἐχθρίον·
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὄσοις
τὰδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἡ τε σύμμαχος Δίκη
- 275 χοὶ πάντες εὐ ζυνεῖεν εἰσαεῖ θεοί.

ΧΟΡΟΣ.

ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ' ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δειξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβου τόδ' εἰπεῖν, ὄστις εἰργασταί ποτε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- 280 δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοῦς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἔμοι δοκεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρώωντ' ἐπίσταμαι

- 285 μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὐ τις ἂν
σκοπῶν τὰδ', ὄναξ, ἐκμάδου σαφέςτατα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξαμένην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντιος διπλοῦς
πομπούς· πάλοι δὲ μὴ παρὼν θαναμάζεται.

ΧΟΡΟΣ.

- 290 καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαιά' ἔπη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

θανεῖν ἐλέγχθη πρὸς τινων ὀδοιπόρων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἤκουσα κἀγὼ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄρα.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειματός γ' ἔχει μέρος,
295 τὰς σᾶς ἀκούων οὐ μνεῖ τοιάσδ' ἄρας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ᾧ μὴ' σι δρωῖνι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἦδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυγον ἀνθρώπων μόνον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

300 ὦ πάντα νομῶν Τειρεσία, διδασκὰ τε
ἄροητά τ' οὐράνιά τε καὶ χρονοσιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἶε νόσφ' οὐνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτήρα τ', ὦναξ, μούνον ἐξευρίσκομεν.

305 Φέμισασι ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσι
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Αἰῶν μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φρυγιάδας ἐκπεμψάμεθα.

310 σὺ δ' οὖν φρονήσας μήτ' ἐπ' οἰωνῶν φάτιν
μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμεῖ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίσαμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἔσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν

315 ἔχοι τε καὶ δύναται κάλλιστος πόνων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φρεῦ φρεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἐνθα μὴ τέλη
λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδῶς δαῶλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δευρ' ἰζομην.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δ' ἔστιν; ὡς ἄνθρωπος εἰσελήλυθας.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

320 ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥῆστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ
κἀγὼ διαίσω τοῦμὸν, ἦν ἐμοὶ πύθη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλές πόλει
τῆδ' ἢ σ' ἔθροψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἴδν
325 πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μῆδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκνηριοί.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
τάμ' ὡς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ' ἐκρήνω κακά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

330 τί φῆς; ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀγνωνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου

335 φάσις σὺ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
ἀλλ' ᾧδ' ἀτελεῖτος κάτελειπτος φραεῖ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὀργὴν ἐξιμῶ τὴν ἐμὴν· τὴν σὴν δ' ὁμοί
ναῖουσιν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμεῖ φέγεις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
340 κλύων, ἢ νῦν σὺν τήνδ' ἀτιμάσεις πόλιν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἦξει γὰρ αὐτὰ, κἄν ἐγὼ σιγῇ στέγω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκοῦν ἄ γ' ἦξει καὶ σὲ χοῖ λέγειν ἐμοί.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγρωστάτη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

345 καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἄπερ ξυνήμ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφρεῖσθαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

350 ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαιδῶν μήτε τοῦσδε μήτ' ἐμεῖ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίφω μίστορι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε

355 τὸ ῥῆμα; καὶ που τοῦτο φεῦξέσθαι δοκεῖς;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

πέφρευγα· τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρὸς τοῦ διδασκῆς; οὐ γὰρ ἔξ γε τῆς τέχνης.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

πρὸς σοῦ. σὺ γὰρ μὴ ἀκούτα προὔτρεψω λέγειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μᾶλλον μάθω.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

360 οὐχὶ ξυνήκας πρόσθεν; ἢ κπειρῶ λέγειν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐχ ὥστε γ' εἶπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὐθις φράσον.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φρονεῖ σε φημί τάνδρος θῦ ζῆτεῖς κυρεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οὐ τι χαίρων ὅς γε πημονίς ἐρεῖς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

εἶπω τι δῆτα καὶλλ', ἴν' ὀργίζῃ πλέον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

365 ὅσον γε χοῖξεις· ὡς μάντιν εἰρήσεται.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

λεληθέναι σε φημί σὺν τοῖς φιλάτοις
αἰσχισθ' ὀμιλοῦντ', οὐδ' ὀρᾶν ἴν' εἰ κακοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξιν δοκεῖς;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

370 ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὄπα τὸν τε νῦν τὰ τ' ὄμματ' εἰ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἂ σοὶ
οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

375 μῖς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμεῖ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὀρᾷ, βιάσθαι ποι' ἂν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οὐ γὰρ σὲ μῦθα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἐναντός Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπαρᾶσαι μέλει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τάξενόηματα;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

- 380 ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἔμοι πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχειρῶσεν,
385 ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος, ἔ
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱεραεταί,
ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορακε, τὴν τέχνην δ' ἔφω τυφλός.
390 ἔπελ, φέρ' εἶπε, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ραψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κῶων,
ἠΰδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦτιότος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
395 ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προδράμνης ἔχων
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
ὁ μὴδεν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν·
ὄν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνος
400 παρασιταίησιν τοῖς Κρεοντείοις πλάσ.
κλαῶν δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
ἀγηλατήσιν· εἰ δὲ μὴ δόκεῖς γέρων
εἶναι, παθῶν ἔγνωσ ἂν οἶά περ φρονεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν εἰκάξουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη

- 405 ὄργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἀριστα λύσομεν, τῷδε σκοπεῖν.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κίγῳ κρατῶ.
410 οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία·
ᾧστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ᾠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορακας, καὶ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
οὐδ' ἐνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
415 ἄρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λεληθας ἐχθρὸς ὧν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κατὰ γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
420 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔστιν λιμῆν,
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὄν δόμοις
ἄνορμον εισέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
425 ἄ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα
προσηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;

- 430 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν
ἄφρορος οἶζων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

οὐ γάρ τι σ' ἦδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ξίμους ἐστειλάμην.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- 435 ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφωμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἱ σ' ἔφωσαν, ἔμφορονες.
ΟΙΑΙΠΟΥΣ.
πολοῖσι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφῶν βροτῶν;
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙΑΙΠΟΥΣ.
ὡς πάντ' ἄγαν ἀνικτὰ κάσασθ' ἔλεγες.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
440 οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἀριστος εὐρίσκειν ἔφωσ;
ΟΙΑΙΠΟΥΣ.
τοιαῦτ' ὀνειδίξ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙΑΙΠΟΥΣ.
ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσσω, οὐ μοι μέλει.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ἄπειμι τοῖνον· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζε με.
ΟΙΑΙΠΟΥΣ.
445 κομιζέτω δῆθ' ὡς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν
ὄχλεις, συνθεῖς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὐνεχ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δεῖσας πρόσσωπον. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὄλεις.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὄν πάλα
450 ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρῶσσαν φόνον
τὸν Λαίωνα, οὗτος ἔστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοιχος, εἶτα δ' ἔγγενῆς
φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἠσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
455 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι
σκήπτρω προδεικνύς γαίαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κᾶς ἦς ἔφω
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
460 ὁμόσπορός τε καὶ φρονεῦς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἶσω λογιζοῦ· κᾶν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἦδη μαντικῇ μὴδὲν φρονεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
463 τίς ὄντιν' ἄ θεσπιέπεια Δελφίς εἶπε πέτρα
465 ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα φρονίαισι χερσίν;
ᾧρα νιν ἀελλάδων
ἔππων σθεναρωτέρων
φυγᾷ πόδα νωμῶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῶσκει
470 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας·
δεινὰ δ' αἴμ' ἐπονται
Κῆρες ἀναπλάκῃτοι.
473 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φραεῖσα
475 φάσμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
φροῖτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
ἕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
πέτρας ἄτε ταῦρος,
μέλιος μελίφ' ποδὶ χηρεῶν,
480 τὰ μεσόμματα γᾶς ἀπονοσφίζων
463 — 472. = 473 — 482.

μαντεία· τὰ δ' ἀεὶ

ζῶντα περιποτάται.

483 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας,

485 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκουσθ'· ὁ τι λέξω δ'
ἀπορῶ.

πέτομαι δ' ἐλπῖσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.

τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις

490 ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε πάροιδέν ποτ'

ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω

ἔμαθον πρὸς ὄτου δὴ βασιάνῳ

495 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἰμ' Οἰδιπόδα Λαβδα-
κίδαις

ἐπικούρος ἀδῆλων θανάτων.

498 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
τὰ βροτῶν

500 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γῶν
φέρεται,

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν

παρამεψίπειεν ἀνήρ.

505 ἀλλ' οὔ ποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἰδοίμ' ὄρθῶν ἔπος,
μεμφομένων ἂν καταφαίην.

φανερὰ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα

510 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασιάνῳ δ' ἠδύπολις·
τῷ ἂπ' ἐμαῖς

φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἐπη πεπυσμένος

κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν

515 πάροιμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς

ταῖς νῦν νομίζεις πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι

λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,

οὔτοι βίου μοι τοῦ μακροαἰωνος πόθος,

φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν

520 ἢ ζῆμία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,

ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,

κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνεἰδος τέχ' ἂν

ἀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡΕΩΝ.

525 πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι

πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟΡΟΣ.

ἠυδατο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίτι.

ΚΡΕΩΝ.

ἐξ ὀμμάτων δ' ὄρθῶν τε καὶ ὄρθῆς φρενὸς

κατηγορεῖτο τοῦπίπλημα τοῦτό μου;

ΧΟΡΟΣ.

530 οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρωσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὄρῳ.

αὐτὸς δ' ὄδ' ἦδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὔτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις

τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμαῖς στέγας

ἔκου, φρονεὺς ὦν τοῦδε τάνδρος ἐμφανῶς

535 ἤσθητ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;

φερ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν

ἰδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;

ἢ τοῦργον ὡς οὐ γνωριῶμί σου τόδε

δόλῳ προσέρπον κοῦκ ἀλεξοίμην μαθῶν;

483 — 497. = 498 — 512.

540 ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου,

ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα

θῆρᾶν, ὃ πλήθει κατῆμασίν θ' ἀλλοκεται;

ΚΡΕΩΝ.

οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων

ἴσ' ἀντάκουσον, κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

545 λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς

σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὐρηγ' ἐμοί.

ΚΡΕΩΝ.

τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράξ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.

ΚΡΕΩΝ.

εἴ τοι νομίζεις πτῆμα τὴν ἀσθαδίαν

550 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς

δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

ξέμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρησθαι· τὸ δὲ

πάσθῃμ' ὅποιον φάτις παθεῖν δίδασκέ με.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

555 ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρεῖ μ' ἐπὶ

τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;

ΚΡΕΩΝ.

καὶ νῦν ἔθ' αὐτὸς εἰμι τῷ βουλεύματι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πόσον τιν' ἦδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον

ΚΡΕΩΝ.

δέδρακε πῶς ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

560 ἄφαντος ἔρρει θανάσιμῳ χειρῶματι;

ΚΡΕΩΝ.

μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τότ' οὖν ὁ μάντις οὔτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;

ΚΡΕΩΝ.

σοφὸς γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐμνήσαι' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;

ΚΡΕΩΝ.

565 οὐκ οὐκ ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανάτου ἐσχετε;

ΚΡΕΩΝ.

παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς οὖν τόθ' οὔτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

570 τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνηλθε, τὰς ἐμαῖς

οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖου διαφθοράς.

ΚΡΕΩΝ.

εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου
575 μαθεῖν δικαῖω ταῦθ' ἔπερ κάμω σὺ νῦν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φορεὺς ἀλώσομαι.

ΚΡΕΩΝ.

τί δῆτ'· ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμιας ἔχεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄρρησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

ἄρχεις δ' ἐκείνη ταυτὰ γῆς ἴσον νέμων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

580 ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ οὖν ἴσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.

σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τι ν' ἂν δοκεῖς

585 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὔδοντ', εἴ τί γ' αὖθ' ἔξει κρᾶτη.

ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἱμεῖρων ἔφην

τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δοῦν,

οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

590 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω·

εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ κἄν ἄκων ἔδρων.

πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν

ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφην;

οὕτω τοσοῦτον ἡπατιμένος κερῶ

595 ὥστ' ἄλλα χρῆζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.

νῦν πᾶσι χαιρῶ, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,

νῦν οἱ σθένει χρῆζοντες ἐκκαλοῦσάί με.

τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἔπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.

πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν ἂν λάβομαι ἄφεις τάδε;

600 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.

ἄλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνῶμης ἔφην

οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρωῶντος ἂν τλαίην ποτέ.

καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν

πεύδου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἠγγεῖλά σοι·

605 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκότῳ λάβης

κοινῇ τι βουλευσάντα, μὴ μ' ἀπλῆ κτάνης

ψήφῳ, διπλῆ δὲ, τῆ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν.

γνώμη δ' ἀδῆλω μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.

οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην

610 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.

φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω

καὶ τὸν περ' αὐτῷ βλοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.

ἄλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·

615 κακὸν δὲ κἄν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβομένην πεσεῖν,

ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα

χωρῆ, ταχύν δεῖ κάμει βουλεύειν πάλιν.

620 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν

πεπραγμέν' ἔσται, ταῦτά δ' ἡμαρτημένα.

ΚΡΕΩΝ.

τί δῆτα χρῆζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἤμιστα. θνήσκειν, οὐ φρονεῖν σε βούλομαι.

ΚΡΕΩΝ.

ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

625 ὡς οὐκ ὑπέβρων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;

ΚΡΕΩΝ.

οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὐ βλέπω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τὸ γοῦν ἐμόν.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἔξ Ἰσου δεῖ κάμῳν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄλλ' ἔφης κακός.

ΚΡΕΩΝ.

εἰ δὲ ξυνίης μηδέν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀρχτέον γ' ὅμως.

ΚΡΕΩΝ.

οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντες.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ πόλις πόλις.

ΚΡΕΩΝ.

630 κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὀρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στελείνας Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὐ θέσθαι χρεῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

635 τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιον
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἰ σὺ τ' οἴκους σὺ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' εἶσατε;

ΚΡΕΩΝ.

ἴμαμε, δεινὰ μ' Οἰδίπουσ' οὐδὲ πόσις

640 δρασάια δικαιοῖ, δυοῖν ἀποχορίας κελῶν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατριδος, ἢ κτείνειν λαβῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ξύμφημι· δρωῶντα γὰρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς

εἰληφα τοῦμῳν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡΕΩΝ.

μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι

645 δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαυτῆ με δρωῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ πρὸς θεῶν πιστευσον, Οἰδίπου, τάδε,

μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἔπειτα κάμει, τούσδε θ' οἱ πάροισί σοι.

ΧΟΡΟΣ.

649 πιθῶθ' θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

ΧΟΡΟΣ.

τόν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρφῳ μέγαν

καταΐδεσαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

655 οἷσθ' οὖν ἃ χορήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

οἶδα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φράζει δὴ τί φής.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίας
οὖν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἔμοι
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

660 οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
ὀλοῖμαι, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.665 ἀλλὰ μοι δυσμῶρῳ γὰ φθίνουσα
τρυχεὶ ψυχῶν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

669 ὁ δ' οὖν ἔτω, κεῖ χορῆ με παντελῶς θανεῖν,

670 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίαι.

τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ' ἔποικτιέρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἢ στυγήσεται.

ΚΡΕΩΝ.

στρυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ' ὅταν
θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις

675 αὐταῖς δικαίως εἶσιν ἄλγιστα φέρειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκουν μ' εἴσεις κἀτιὸς εἶ;

ΚΡΕΩΝ.

πορεύσομαι,

σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.

ΧΟΡΟΣ.

678 γύναι, τί μέλλεις κομιζεῖν δόμων τόνδ' ἔσω;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

680 μαθοῦσά γ' ἦτις ἡ τύχη.

ΧΟΡΟΣ.

δόζησις ἀγνώως λόγων ἤλθε, δάπτει δὲ καὶ τί
μὴ ἴδικον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;

ΧΟΡΟΣ.

ναίχι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ τίς ἦν λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

685 ἄλις ξμοιγ', ἄλις, γῆς προπονομένης,
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὀρῆς ἔν' ἦεις, ἀγαθὸς ὦν γνοῖμην ἀνῆρ,
τοῦμόν περιεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;

ΧΟΡΟΣ.

689 ὄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,

ὅστ' ἐμὴν γῆν φίλαν ἐν πόνοις

695 ἄλβουσαν κατ' ὀρθὸν οὐρίσας,

τανῶν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιτο.

660 — 668. = 689 — 697.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πρὸς θεῶν δίδαξον κἀμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσῆνδε πράγματος πρήσας ἔχεις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

700 ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω·
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φρονεῖα με φησὶ Λαῖον καθεστάναι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

αὐτὸς ξυνειδῶς, ἢ μαθῶν ἄλλου πάρα;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

705 μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμφας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν ὦν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεξ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

710 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.

χορησμοὶ γὰρ ἤλθε Λαῖῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοῖβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἦξο μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,

ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.

715 καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ γάτις, ξένοι ποτὲ
λησταὶ φρονέουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξίτοις·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διεσχον ἡμέραιτρεῖς, καὶ νῦν ἄρθρα κείνος ἐνζέυξας ποδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσῖν εἰς ἄβατον ὄρος.

720 κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνου ἦνρυσεν

φρονεῖα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαῖον,

τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.

τοιαῦτα φῆμαι μαντικὰ διώρισαν,

ὦν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὦν γὰρ ἂν θεὸς

725 χρεῖαν ξερευῆ ἡδῶις αὐτὸς φανεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,

ψυχῆς πλάνημα κἀνεκλήρησις φρονῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ποῖας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφείς λέγεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔδοξ' ἀκούσεια σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λαῖος

730 καταστραφείη πόρος τριπλαῖς ἀμαξίτοις.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἠυδατο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τόδ' ἦν πάθος;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Φωκίς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστῆ δ' ὁδὸς

ἐς ταῦτο Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

735 καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθῶς;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χρόνος

ἀοχλὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκζητήθη πόλει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

740 μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαῖον φῦσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

μέγας, χροαῖζον ἄρτι λευκανθῆς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάται πολύ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οἴμοι τάλας· εὐκ' ἑμαυτὸν εἰς ἄρας
745 δεινὰς προβάλλων ἄρτιως οἷκ' εἰδέναι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δεινῶς ἀδυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δειξεῖς δὲ μᾶλλον, ἦν ἔν' ἐξείπης ἔτι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂν δ' ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

750 πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίας οὐ' ἀνῆρ ἀρχηγέτης;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

αἰεὶ, τάδ' ἦδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ

755 ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ἑμῖν, γύναι;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οἰκεύς τις, ὅσπερ ἔκετ' ἐσωθῆς μόνος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κείθεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαῖόν τ' ὀλωλότα,

760 ἐξικέμεσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών,
ἄγρους σφεπέμψαι καπὶ ποιωνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἶη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κάπεμψ' ἐγὼ νιν. ἄξιός γάρ οὐ' ἀνῆρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

765 πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἦμῖν ἐν τάχει πάλιν;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πᾶρεστίην. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δέδοικ' ἑμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἃ νιν εἰσαδεῖν θέλω.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἀλλ' ἔξεταί μὲν· ἄξια δέ που μαθεῖν

770 κἀγὼ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρος ἔχοντ', ἄναξ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμι ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,

775 μήτηρ δὲ Μερόπη Λωρῆς. ἡγόμην δ' ἀνῆρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
τοιαύτ' ἐπέστη, θανυμάσαί μὲν ἄξια,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια.

ἀνῆρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεῖς μέθῃ

780 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὡς εἶην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον· θάτερά δ' ἰὼν πέλας

μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρος
τοῦνεδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.

785 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοι ἐτερόμην, ὅμως δ'
ἐκνίξῃ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρηε γὰρ πολύ.
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθῶδε. καὶ μὲ ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἐκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια

790 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προῦφάνη λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρεῖη με μυχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,

φρονεῖς δ' ἐσοίμην τοῦ φρυεῦσαντος πατρὸς.
κἀγὼ πακούσας ταῦτα τὴν Κορίνθιον

795 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐμμετρούμενος χθόνα
ἔφρευγον, ἐνθα μήποτ' ὀφείμην κακῶν
χρησμάτων ὀνειδέη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἐκνοῦμαι τοῦσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.

800 καὶ σοι, γύναι, τάληθ' ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
ἐνταυθὰ μοι κῆρυξ τε καπὶ πωλικῆς
ἀνῆρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἶον σὺ φῆς,
ξυνηγνιάζον· καὶ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἠγεμῶν

805 αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐτιρέποντα, τὸν τροχληάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καὶ μὲ ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,
ἔχον παραστείχοντα τρηῆσας μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθέκτετο.

810 οὐ μὴν ἴσθη γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπέεις ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπίτιος
μέσης ἀπήνης εὐθύς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τοῦτ' προσήζει Λαῖῳ τι συγγενές,

815 τίς τοῦδε νῦν ἐστ' ἀνδρὸς ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνῆρ;
ᾧ μὴ ξένων ἐξεστί μῆδ' ἀστῶν τινὰ
δόμοις δέχεσθαι, μῆδ' προσφωνεῖν τινὰ,

ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν

820 ἢ γ' ὡ' ἔμαυτῷ τάσδ' ἄρας ὁ προστιθεῖς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χερσῶν ἐμαῖν
κρίνων, δι' ὠνπερ ὤλετ'. ἄρ' εἶπεν κακός;
ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἰ με χρὴ φρυεῖν,
καὶ μοι φρυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν

825 μῆτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐθροπέ με.
ἄρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοῆ λόγον;

830 μὴ δῆτα μὲ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἑμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟΡΟΣ.

ἦμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἔως δ' ἂν οὖν
835 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔγω διδάξω σ' ἦν γὰρ εὐρεθῆ ἴεγον
840 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγῶν πάθος.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ληστὰς ἔφρασκες αὐτὸν ἀνδρας ἐννέπειν
ὡς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἴτανον.

845 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.
εἰ δ' ἀνδρ' ἔν' οἰδῶνον αὐδήσει, σαρῶς
τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ἔεπον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτο γ' ἐμβαλεῖν πάλιν.

850 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀπιρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, τὸν γε Λαῖου φρόνον
φραεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.

855 καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην

860 πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.

ΧΟΡΟΣ.

εἴ μοι ξυνεῖη φέροντι

μοῖρα τὰν εὐσεπιον ἀγγείαν λόγων

865 ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
ὑψιπόδες, οὐρανια

δι' ἀθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος

πατήρ μόνος, οὐδέ νιν

θνατὰ φύσις ἀνέρω

870 ἔτικτεν, οὐδὲ μὴν ποτε λάθα κατακοιμάσει·
μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδὲ γηράσκει.

873 ὕβρις φυτεύει τύραννον·

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,

875 ἂ μὴ πίκαιρα μηδὲ σύμφεροντα,

ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'

* * ἀπότομον ὠρουσεν εἰς ἀνάγκαν,

ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ

χρηῖται. τὸ καλῶς δ' ἔχον

880 πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.

θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχον.

883 εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν

ἢ λόγῳ πορεύεται,

885 Δίκας ἀφρόβητος, οὐδὲ

δαιμόνων ἔδη σέβων,

κακὰ νιν ἔλοιο μοῖρα,

δυσπότημον χάριν χλιδᾶς,

εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,

890 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,

ἢ τῶν ἀθίχτων ἔξεται ματάζων.

863 — 872. = 873 — 882.

883 — 896. = 897 — 910.

τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ θυμοῦ βέλη
ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;

895 εἰ γὰρ αἰ τοιαῦδε πράξεις τίμαι,

τί δέι με χρεόντι;

οὐκ ἔτι τὸν ἀθιχτον εἶμι

γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,

οὐδ' ἐς τὸν Ἀβραϊα ναόν,

900 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,

εἰ μὴ τάδε χειροδέκτα

πᾶσιν ἀριόσει βροτοῖς.

ἀλλ', ὧ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,

Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι

905 σὲ τάν τε σὺν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχέν.

φθίνοντα γὰρ * * * Λαῖου

θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,

κοῦδαμῶ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφρανής·

910 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χερσὶν
στέφη λαβούση κἀπιδυμιάματα.

ὑποῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οιδίπους ἄγαν

915 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνήρ

ἔννου τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,

ἀλλ' ἔσθι τοῦ λέγοντος, ἦν φόβος λέγῃ.

ὄτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ,

πρὸς σ', ὧ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ εἶ,

920 ἰκέεις ἀριγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,

ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρης·

ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον

κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὧ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου

925 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἔστιν Οιδίπτου;

μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κατίσθ' ὅπου.

ΧΟΡΟΣ.

στέγαι μὲν αἶδε· καυτὸς ἔνδον, ὧ ξένε·

γυνή δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ζῆν ὀλβίοις αἰεὶ

930 γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμω.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

αὐτως δὲ καὶ σύ γ', ὧ ξέν· ἄξιος γὰρ εἶ

τῆς εὐπειτίας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράξ' ὅτου

χορῆζον ἀριξαι χῶ τι σημεῖνα θέλων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

935 τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀριγμένος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα

ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ' ἔστι, ποῖαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριον χρονοῦς

940 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠδῶτ' ἐκεῖ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ'; οὐκ ὁ πρόσβυς Πόλυβος ἐγκρατής ἔτι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος, ὃ γέρον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξίω θαναίην.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

945 ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος
μολούσα λέξεις; ὃ θεῶν μαντεύματα,
ἔν' ἔσται· τοῦτον Οἰδίπου πάλα τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνη· καὶ νῦν ὄδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

950 ὦ φίλιπτον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἄκουε τὰνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἔν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὗτος δὲ τίς ποτ' ἔστι καὶ τί μοι λέγει;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

955 ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὐ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

960 πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῆ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει βροπή.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ τῷ μακροῦ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φρεῦ φρεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὃ γύνα, σκοποῖτό τις

965 τὴν Πυθόμαντιν ἔστιαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑφρηγητῶν ἐγὼ
κτανεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανῶν
κεῦθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχοις, εἴ τι μὴ τῷμῳ πόθῳ

970 κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἄν θανῶν εἴη ἕξ ἐμοῦ.

τὰ δ' ὄντ' παρόντα συλλαβῶν θεσπίσιματα
κεῖται παρ' Αἰθῆ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλα;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἠῦδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

975 μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλῃς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ' ἄν φοβοῖτ' ἀνδρωπος ἢ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἔστιν οὐδενός σαφῆς;
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναίτο τις.

980 σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
πολλοὶ γάρ ἦδη κἂν ὄνειρασιν βροτῶν

μητρὶ ξυνευάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδὲν ἔστι, ἤξιστα τὸν βίον φέροι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἄν ἐξειρητό σοι,
985 εἰ μὴ ἄρχει ζωῶ· ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

μέγας, ξυνίμω· ἀλλὰ τῆς ζωῆς φρόβος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

990 Μερόπης, γεραῖέ, Πόλυβος ἧς ἔχει μετὰ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τί δ' ἔστ' ἐκείνης ἡμῖν ἐς φόβον φέρον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένε.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἢ ῥήτόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ

995 χοῖνα μιγῆναι μητρὶ τῆμαυτοῦ, τό τε
πατρῶον αἶμα χροαὶ ταῖς ἐμαῖς εἶλιν.
ὧν οὐνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλα
μακρὸν ἀπωχεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1000 ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπολις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πατρός τε χοῖζων μὴ φρονεῖς εἶναι, γέρον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπέπερ' εὐνοῦς ἦλθον, ἐξελυσάμην;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ μὴν χάριν γ' ἄν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1005 καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀρικόμεν, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὐ πράξαιμί τι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φρυτεύσασίν γ' ὀμοῦ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δοῦξ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς, ὦ γεραῖέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1010 εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεχ' εἰς οἴκους μολεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξεῖθῃ σαφῆς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἢ μὴ μίαιμα τῶν φρυτευσάντων λάβῃς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τοῦτ' αὐτὸ, πρῆσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1015 πῶς δ' οὐχὶ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφρον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὀδοῦνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφρασε με;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἴσον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1020 ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκείνος οὐτ' ἐγώ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' ἀντί τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κῆθ' ᾧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαυδία.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1025 σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκνὼν μ' αὐτῷ δίδως;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιριῶνος πτυχαῖς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ᾠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐνταυθ' ὀρεῖοις ποιμνίοις ἐπεστάτου.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποιμὴν γὰρ ἦσθα κάπλι θητεία πλάνης;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1030 σοῦ δ', ᾧ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1035 δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὅς εἰ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ᾧ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1040 οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς οὗτος; ἢ κάποισθα δηλώσαι λόγῳ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τῶν Λαῖου δήπου τις ὠνομάζετο.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μάλιστα. τούτου τάνδρος οὗτος ἦν βοτήρ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1045 ἢ κᾶστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἡμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔστιν τις ἡμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
1050 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς εὐρήσθαι τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν καμιάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἦθ' ἂν τάδ' οὐχ ἦριστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀριτίως
1055 μολεῖν ἐφιμέεσθα τόν θ' οὗτος λέγει;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντροπήσ. τὰ δὲ
δηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φραγῶ τοῦμὸν γένος.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

1060 μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου
κῆδει, ματεύσης τοῦθ', ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φραγῶ τρίδουλος, ἐκφραεῖ κακῆ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ θραῖ τάδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1065 οὐκ ἂν πιθοίμην μη οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστά σοι λέγω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ᾧ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἰ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτήρά μοι;

1070 ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας

ἕξασα λύπης ἢ γυνῆ; δέδοικ' ὅπως

1075 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅποια χρῆζει δηγνύτω· τοῦμὸν δ' ἐγὼ,
καὶ σμικρὸν ἔστι, στέριμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.

αὐτῆ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.

1080 ἐγὼ δ' ἔμωτον παῖδα τῆς Τύχης γέμων

τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.

τῆς γὰρ πέφρακα μητρὸς· οἱ δὲ συγγενεῖς

μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.

ταῖσδε δ' ἐκφρῶ οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι

1085 ποι' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμὸν γένος.

ΧΟΡΟΣ.

εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμι

καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,

οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀπέλιπον,

- ὦ Κιθαιρῶν, οὐκ ἔσει
1090 τὸν αὐριον πανσέληνον,
 μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οιδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ μητρὸν αὔξειν,
1095 καὶ τροφένειά μου πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
 τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
 ἦγε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶη.
1098 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔπιε
 τῶν μακροαιῶνων ἄρα,
1100 Πανὸς ὀρεσσιβάτα που
 προσπελευσθεῖς, ἢ σέ γε
 τις θυγάτηρ, Λοξίου; τῷ
 γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φιλίαι·
 εἶθ' ὁ Κυλλήνας ἀνάσσων,
1105 εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων
 εὔρημα δέξαιτ' ἐκ του
 Νυμφῶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
1110 εἰ χόη τι κάμει, μὴ ξυναλλάξαντά που,
 πρέσβυ, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,
 ὄνπερ πάλα ζητοῦμεν. ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γῆρας ξυνάδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἀγοντας ὡσπερ οἰκέτας
1115 ἔγνωκ' ἔμμαντοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμη σύ μου
 προὔχοις τέχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι, Λαῖου γὰρ ἦν
 εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 σὲ πρῶτ' ἔρωτῶ, τὸν Κορινθιον ξένον,
1120 ἢ τόνδε φράζεις;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 τοῦτον, ὄνπερ εισορᾷς.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 οὗτος σὺ, πρέσβυ, δευρό μοι φάσκει βλέπων
 ὅσ' ἂν σ' ἔρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 ἢ δοῦλος οὐκ ὦνητός, ἀλλ' οἶκου τραφεῖς.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
1125 ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναιλος ὦν;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 τὸν ἄνδρα τόνδ' οὐκ οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 τί χρεῖμα δρωῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
1130 τόνδ' ὅς πάρεστιν. ἢ ξυναλλάξας τί που;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνωτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
1135 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ
 ἐπισητάζον τῷδε τάνδρῳ τρεῖς ὄλους

- ἔξ ἦρος εἰς ἀρτοῦρον ἐκμήρους χρόνους·
 χειμῶνα δ' ἦδη τὰμ' εἰς ἔλαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαῖου σταθμᾶ.
1140 λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 φέρ' εἰπέ νῦν, τότ' οἶσθα παιδά μοι τινα
 δοῦς, ὡς ἔμμαντ' ἄρεμα θρηνησάμην ἐγὼ;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
1145 ὅδ' ἐστίν, ὦ τῶν, κείνος ὅς τότ' ἦν νέος.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἄ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σά
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτανῶν;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
1150 οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως ποιεῖ.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσθη.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χεῖρας;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
1155 δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχορήζων μαθεῖν;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῷδ' ἡμέρα.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἀλλ' εἰς τόδ' ἦεις μὴ λέγων γε τοῦνδιον.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 πολλῷ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
1160 ἀνήρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τριβῆς ἐλθῆ.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοτήν πάλα.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 πόθεν λαβῶν; οἰκίον, ἢ ἕ ἄλλου τινός;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ ποίας στέγης;
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
1165 μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποτ', ἱστορεῖ πλέον.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρησομαι πάλιν.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 τῶν Λαῖου τοῖνον τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1170 κῆρωγ' ἀκούειν. ἀλλ' ὄμως ἀκουστέον.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἡ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἶποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μάλιστ', ἄναξ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὡς πρὸς τί χρεῖας;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὡς ἀναλώσασμαι νιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1175 τεκοῦσα τλήμων;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

θεσφάτων γ' ὄζνω κακῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποιῶν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

κατοικτίσας, ὃ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποΐσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν. ὁ δὲ
1180 κίκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὄν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτιμος γεγώς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰοὺ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.

ὃ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν.

ὅστις πέφασμαι φῶς τ' ἄφ' ὄν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'

1185 οὐ χρῆν μ' ὀμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γενεὰ βροτῶν,

ὡς ἑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-

δὲν ζώσας ἐναριθμῶ.

τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον

1190 τᾶς εὐδαιμονίας φέροι

ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν

καὶ δόξαντ' ἀποκλιναί;

τὸ σὸν τοι παρὰδειγμ' ἔχων,

τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὃ

1195 τλάμων Οἰδιπόδα, βροτῶν

οὐδένα μακαρίζω·

1196 ὅστις καθ' ἑπεροβλὸν

τοξείσας ἐκράτησε τοῦ

πάντ' εὐδαιμονος ὄλβου,

ὃ Ζεῦ, κατὰ μὲν φησίσας

τὰν γαμβρόνυχτα παρθένου

1200 χορημωθόν· θανάτων δ' ἐμᾶ

χώρα πύργος ἀνέστη·

ἔξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἑμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' ἐπι-

1186 — 1195. = 1196 — 1203.

μάθης, ταῖς μεγάλασιν ἐν

Θήρσιαν ἀνάσσων.

1204 τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος;

τίς ἄταις ἀργαίαις, τίς ἐν πόνοις

ξυνοικος ἀλλαγῆ βίου;

ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρη,

1208 ὃ μέγας λιμὴν

αὐτὸς ἤρκεσεν

παιδί καὶ πατρί

θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,

1210 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῷαί σ' ἄλοκας φέρειν,

τάλας,

σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐξ τοσόνδε;

1213 ἐφειθέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνος,

δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλα

1215 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.

ἰὼ Λαίειον τέκνον,

εἶθε σ', εἶθε σε

μήποτ' εἰδῶμαι.

δύρομαι γὰρ ὡς

περιᾶλλ' ἰαχέων

1220 ἐξ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά

τ' ἐκ σέθεν

1222 καὶ κατεκοίμησα τοῦμόν ὄμμα.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὃ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰεὶ τιμώμενοι,

οἶ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἶα δ' εἰσώψεσθ', ὅσον δ'

1225 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι

τῶν Λαβδακείων ἐντροπέσθε δομῶτων.

οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν

νῆραι καθαρῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

κεῖθει· τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ

1230 ἐκόντα κοκκ' ἄκοντα. τῶν δὲ πημιονῶν

μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' ἀσθαίρετοι.

ΧΟΡΟΣ.

λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ

βαρῦστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὁ μὲν τέχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ

1235 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρη.

ΧΟΡΟΣ.

ὃ δυστάλαινα, πρὸς τίνοσ ποτ' αἰτίας;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ προαχθέντων τὰ μὲν

ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.

ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,

1240 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.

ὅπως γὰρ δογγῆ χωρμένη παρθῆθ' ἔσω

θυρῶνος, ἔτ' ἐδὴ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίτοις ἀκμαῖς·

πύλας δ', ὅπως εἰσηλθ', ἐπιροήξουσ' ἔσω

1245 κίλει τὸν ἦδη Λαίον πάλα νεκρὸν,

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκισσαν λίποι

τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστανον παιδουργίαν.

γοῦτο δ' εἰνᾶς, ἐνθα δύστηνος διπλοῦς

1250 ἔξ ἀνδρός ἀνδρας καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέλει.

χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται.

1204 — 1212. = 1213 — 1222.

βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.

1255 φροῖτῃ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἑξαίτων πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρίαν δ' ὅπου
κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
λυσαῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δεικνύσι τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.

1260 δεινὸν δ' αὔσας, ὡς ὕφρηγγοῦ τινός,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
ἐκλινε κοῖλα κληῖθρα, κάμπιπτει στέγη·
οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναῖκα' εἰσίδομεν,
πλεκταῖς ἐώρας ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ

1265 ὅπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βροχηθεὶς τάλας,
χαλῶ κρεμαστήν ἀράνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τανθένδ' ὄρᾳν.
ἀποσπᾶσας γὰρ εἰμάτων χροσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσίν ἐξεσιτέλλετο,

1270 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὀδοῦνεκ' οὐκ ὄφροιντό νιν
οὐθ' οἷ' ἔπασγεν οὐθ' ὅποι' ἔδρα κακὰ,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
ὀφροῖσθ', οὐς δ' ἔχρηξεν οὐ γνωσοῖατο.

1275 τοιαῦτ' ἐφρυμῶν πολλάκις τε κοῦχ' ἄπαξ
ἦρασ' ἐπαίρων βλέφαρα. φρόνιαι δ' ὁμοῦ
γῆνηαι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίσταν
φρόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζεις αἵματους ἐτέγγετο.

1280 [τάδ' ἐκ θυοῖν ἔρρωγεν, εὐ μόνου, κακὰ,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακὰ.]
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιδε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν

1285 ὅσ' ἐσιὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

βοᾷ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τιὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,

1290 ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγχοῦ τινός
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
δεῖξει δὲ καὶ σοί. κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε

1295 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσὶφει τάχα
τοιούτου οἶον καὶ στρυγοῦντ' ἐλοικτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἦδη. τίς σ', ὦ τλήμων,

1300 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μεῖζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρῃ;
φεῦ φεῦ, δύσταν'. ἀλλ' οὐδ' εἰσίδειν
δύναμαί σ', ἐθέλων πόλλ' ἀνερῆσθαι,

1305 πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀφρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

αἰᾶ αἰᾶ.
φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ,
ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων;

1310 πᾶ μοι φθογγὰ [διεπέταται] φροῖσθην;
ἰὼ δαίμων, ἐν' ἐξήλλου.

ΧΟΡΟΣ.

ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ σκότου

νέφος ἑμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,

1315 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.

οἴμοι,

οἴμοι μάλ' αὔθις· οἶον εἰσέδου μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἰστρομη καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν

1320 διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακὰ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ φίλος,

σύ μὲν ἐμὸς ἐπίτολος ἔτι μόνιμος. ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.

φεῦ φεῦ.

1325 οὐ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,

1330 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα.

ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄρᾳν,

1335 ὅτῳ γ' ὄρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκῦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ταῦθ' ὅπωςπερ καὶ σύ φῆς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δῆτ' ἐμοὶ βλέπτον, ἦ

στερηκτόν, ἦ προσήγορον

ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἠδονῆ, φίλοι;

1340 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τέχιστά με,

ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,

1345 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

δελταίε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς σ' ἠθέλησα μηδέ γ' ἂν γνῶναι ποτε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄλοιθ' ὅστις ἦν ὁς [ἄπ'] ἀγρίως πέδας

1350 νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φρόνου
ἔρρωτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανῶν

1355 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

ΧΟΡΟΣ.

θῆλοντι κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.

1313 — 1320. = 1321 — 1328.

1329 — 1348. = 1349 — 1368.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- οἴκουν πατρός γ' ἄν φρονεῖς
ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ἄν ἔφην ἄπο
1360 νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίτων δὲ παῖς,
ὁμογενῆς δ' ἄφ' ὧν αὐτὸς ἔφην τάλας.
1365 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεύσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὧν ἡ ζῶν τυφλός.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- ὡς μὲν τάδ' οὐχ ᾧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
1370 μὴ μ' ἐκδίδασθε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἔγω γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἄν προσεῖδον εἰς Αἴδου μολῶν,
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ξμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσων' ἀγγώνης εἰργασμένα.
1375 ἄλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ξμοί.
οὐ δῆτα τοῖς γ' ξμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
οὐδ' ἄστν γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαμῶνων
ἀγάμμαθ' ἱρά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
1380 κάλλιστ' ἀνῆρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τριφεῖς
ἀπεστέροσ' ξμαυτὸν, ἀντὸς ἐννέπων
ᾧθεῖν ἄπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανερί' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Αἰῶου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ξιμῆν
1385 ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τοῦτους ὄρᾶν;
ἦμιστά γ'· ἄλλ' εἰ τῆς ἀνοουσίης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ᾧτων φραγμὸς, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ποκλείσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
ἔν ἡ τυφλός τε καὶ ἄλλων μηδέν. τὸ γὰρ
1390 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
ἔπεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μῆποτε
ξμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
1395 λόγῳ παλαιῷ δόμαθ', οἷον ἄρα με
κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ' ὧν κακ κακῶν εὐρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρομὸς τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
1400 αἰ τοῦμὸν αἶμα τῶν ξμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἄρα μου μέμνησθ' ὅτι,
οἶ' ἔργα δράσας ὑμῖν, εἰτα δεῦρ' ἰάω
ὀπί' ἔπρασσον αὐτῆς; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φτεύσαντες πάλιν
1405 ἀνεῖτε ταυτὸν σπέρμα, καπέδειξαιτε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα
αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἄ μηδὲ δρῶν καλόν,
1410 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψαι, ἢ φρονεῖσαι, ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψαι, ἔνθα μήποτ' εἰσώψεσθ' ἔτι.
ἔτ', ἀμείψαιτ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πεῖθεισθε, μὴ δείσητε. τὰμὰ γὰρ κακὰ
1415 οὐδέεις οἷός τε πλην ξμοῦ φέρειν βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὄδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
χώρας λείπεται μόνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
1420 τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημα κακός.

ΚΡΕΩΝ.

- οὐχ ὡς γελαστῆς, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πείρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχύνεσθ' ἔτι
1425 γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκεισαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἐρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
1430 τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῃ μάλισθ' ὄρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εἰσεσθῶς ἔχει κακὰ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρὸς θεῶν, ἐπειπερ ἑλλίπιδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ξμοῦ, φράσω.

ΚΡΕΩΝ.

- 1435 καὶ τοῦ με χρεῖας ὦδε ληπαρεῖς τυχεῖν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δοῖφόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδένος προσήγορος.

ΚΡΕΩΝ.

ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἔσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἐχρηξὼν ἐκαμαθεῖν τί προκτέον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- 1440 ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατρώφοντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

ΚΡΕΩΝ.

οὕτως ἐλέγθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἔν' ἔσταμεν
χρεῖας ἄμεινον ἐκαμαθεῖν τί δραστέον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ἔπερ;

ΚΡΕΩΝ.

- 1445 καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- καὶ σοὶ γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἶκον αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
ἔσοι· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σὸν τελεῖς ἔπερ.
ξμοῦ δὲ μήποτ' ἀμείψηται τόδε
1450 πατρῶν ἄστν ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ἔα με νατεῖν ὄρεσιν, ἔνθα κλήξεται
οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἔν' ἐξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
1455 καίτοι τοσοῦτον γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρασι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ π' ἰ τῷ θειῶν κακῷ.
ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὀπηπερ εἶσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μὴ μοι, Κρέων,
1460 προσθῆ μέριμναν· ἀνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
σπύριν ποτέ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·

- ταῖν δ' ἀθλίαν οἰκτραῖν τε παρθένων ἑμαῖν,
αἶν οὐ ποθ' ἤμῃ χωρὶς ἐστάθη βοῶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
1465 ψάνομι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετειχέτην·
αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαύσαι μ' ἔασον, ἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὄναξ,
ἴθ' ὃ γονῆ γενναῖε. χερσὶ τῶν θυγῶν
1470 δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἠνίκ' ἔβλεπον.
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλων
δακρυροοῦντοιν, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
ἐπειμῆ μοι τὰ φίλιατ' ἐγρόνον ἑμοῖν;
1475 λέγω τι;

ΚΡΕΩΝ.

λέγεις. ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
1480 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐσίε; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προδξένησαν ὄμματα·
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρῶν οὐθ' ἰστορῶν
1485 πατὴρ ἐφάνθηεν ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοοῦμενος τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ βίου,
οἶον βιώνα σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἦξει' εἰς ὀμιλίαις;
1490 ποίας δ' ἑορτῆς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμένην
πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἠνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμον ἦκητ' ἀκμᾶς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρήψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὄνειδῆ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
1495 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὄθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἴσων
ἐπήσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφνε.
1500 τοιαῦτ' ὄνειδιῖσθε. κἄτα τίς γαμῆ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθορῆνα ἀγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
ὦ παῖ Μενοιτιάδης, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λείψαι, γὰρ γὰρ, ὦ φυτεύσαμεν,
1505 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μή σφε περιδῆς
πτωγὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.

- ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὧδε τηλιγάσθ' ὄρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
1510 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σὴ ψαύσας χερί.
σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθῆ μοι
οὐ κειρὸς αἰεὶ ζῆν, βίου δὲ λῶνονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.

ΚΡΕΩΝ.

- 1515 ἄλις ἔν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πειστέον, κεῖ μηδὲν ἤδύ.

ΚΡΕΩΝ.

πάντα γὰρ κειρῶ καλά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;

ΚΡΕΩΝ.

λέξεις, καὶ τότε εἴσομαι κλύων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.

ΚΡΕΩΝ.

τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκω.

ΚΡΕΩΝ.

τοιαροῦν τεύξει τάχα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- 1520 φῆς τάδ' οὖν;

ΚΡΕΩΝ.

ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.

ΚΡΕΩΝ.

στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου.

ΚΡΕΩΝ.

πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπιτο.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λείσσει, Οιδίπους ἦδε,
1525 ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἦδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
ὅστις οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκεῖνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδὲν ὀλβίσειν, πρὶν ἂν
1530 τέρμα τοῦ βίου περᾶση μηδὲν ἀλλοτρίων παθῶν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πώς ἔστι τῷ ΤΥΡΑΝΝΩ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραίος ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρῆσθ' ἐν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν σιάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παιδῶν, καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοῦτίσω ἔπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα τῶν θανασιῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὸς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνήθεν· ὥστε τὸν μὲν δήμον ἐλίσημον ἀποδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους προαναφανῶν καὶ οὕτω διαστασιάζουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ, καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τύπον αὐτοῦ.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ.

Τὰ προκείμενα περὶ τὸν Οἰδίπουδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΙ. πελήρωται γὰρ καὶ ἀφίεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἐπιλή Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἐπιλήου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐπιτῆθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐδὲ μὴ ἔστιν ἕτερον βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προσέρχεται. ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκίθεται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἔστι καταλύων τὴν ὁδοί-

πορίαν, καὶ τῇ θνητῷ διωλεγόμενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππῷ, πρὸς τῷ ναῦ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οιδίπους.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οιδίποδα ἐπὶ τετελευτηκοῦ τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς; ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὦν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος *, ὃς τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφές δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς στρατηγούς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν Μούσαις, ὡς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῖς
ἐπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππῷ Κολωνῷ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνός; ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρουσεῖῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαροῦντες προσετήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστεροῦσιν τῶν κειρῶν διαδοθῆναι

ὄψ' ἤλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἔεσο.

μνημονεύει τῶν δεῦν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων

οὗτος, πόθεν ἤλθες; Εἰς Κολωνὸν ἀχώμηγ',
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* ΟΙ. XCIV., 2.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
5 σμικρὸν μὲν ἔξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαροῦν ἔμοι.
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυῶν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάλασσην εἴ τινα βλέπεις
10 ἢ πρὸς βεβήλοισι ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στήσόν με καζίδωρσον, ὡς πυθοίμεθα
ὄπου ποτ' ἐσμεν. μαινθάνειν γὰρ ἤχομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, γὰν ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ τελααίωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἱ
15 πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' οὐμῶν, πρόσω·
χώρος δ' ὄδ' ἱρὸς, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίης, ἀμπέλου· πυκνότεροι δ'
εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀφρόνες·
οὔ κῶλα κέμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου.
20 μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προδυστάλης ὁδόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κάθισέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
χρόνου μὲν οὐνεχ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅπου καθέσταιμεν;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὰς γοῦν Ἀθῆνας οἶδα, τὸν δὲ χώρον οὐ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

25 πᾶς γὰρ τις ἠῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά μοι;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ναί, τέκνον, εἴπερ ἔστι γ' ἔξοικησίμος.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' ἔστι μὴν οἰκητός. οἶμαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῦν ὄρω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

30 ἢ δεῦρο προστείχοντα κάζορμώμενον;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τι σοι λέγειν
εὐκαιρὸν ἔστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνήρ ὄδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἰσῖος

35 σκοπὸς προσήκει τῶν ἀηλοῦμεν φράσαι,
ΞΕΝΟΣ.

πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
ἐξέλθ', ἔχεις γὰρ χώρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς δ' ἔσθ' ὁ χώρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ΞΕΝΟΣ.

ἄδικτος οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ξυμβοαὶ

40 θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξάιμην κλύων;
ΞΕΝΟΣ.

τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμεινίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ὦν
εἶποι λεῶς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαγῶ καλέ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' Πλερὸν μὲν τὸν ἐκέτην δεξάιαιτο·

45 ὥστ' οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.
ΞΕΝΟΣ.

τί δ' ἔστι τοῦτο;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ξυμφορῆς ξυνήμη' ἐμῆς.

ΞΕΝΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μέντοι τοῦξαναίστάναι πόλεως

δίχ' ἔστι θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί θρωῖ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρὸς νῦν θεῶν, ὃ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,

50 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προστρέπω φράσαι
ΞΕΝΟΣ.

σήμευε, κοῦκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς δ' ἔσθ' ὁ χώρος ὃν τῷ ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ΞΕΝΟΣ.

ὄσ' οἶδα καὶ γὰρ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.

χώρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὄδ' ἔστ'· ἔχει δὲ νιν

55 σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,

χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,

ἔρεισμο' Ἀθῆνῶν· οἱ δὲ πλησίαι γῆραι

τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσιν

60 ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα

τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὀνομασμένοι.

τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις

τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἢ γὰρ τινες ναίουσι τοῦσδε τοὺς τόπους;
ΞΕΝΟΣ.

65 καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπάνωμοι.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ πὶ τῷ πλήθει λόγος;

ΞΕΝΟΣ.

ἐκ τοῦ κατ' ἄστου βασιλέως τὰδ' ἄρχεται.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;

ΞΕΝΟΣ.

Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

70 ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;

ΞΕΝΟΣ.

ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτίωσον μολεῖν;

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ὡς ἂν προσαρκῶν μικρὰ κερδάνη μέγα.

ΞΕΝΟΣ.

καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὀρώωντα λέζομεν.

ΞΕΝΟΣ.

75 οἷσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπειπερ εἶ

γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος.

αὐτοῦ μὲν, οὐπερ κἀμάνης, ἕως ἐγὼ

τοῖσθ' ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστου δημόταις

λέξω τάδ' ἐλθῶν. οἶδε γὰρ κρονοῦσέ σοι

80 εἰ χρῆ σε μίμνειν, ἢ πορευέσθαι πάλιν.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσίχῳ, πάτερ,

ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ὦ πότνιαι δεινώπες, εἴτε νῦν ἔδρας

85 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ,

Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,

ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐξεῖν' ὄτ' ἐξέχρη κακὰ,

ταύτην ἐλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακροῦ,

ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ἔπου θεῶν

90 σεμνῶν ἔδραν λάβομαι καὶ ξενόστασιον,

ἐνταῦθα κάμπειν τὸν ταλαίπωρον βίον,

κέρδη μὲν οἰκίσαντα τοῖς δεδεγμένοις,

ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἷ μ' ἀπήλασαν·

σμεῖα δ' ἤξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα.

95 ἢ σεισμὸν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Λιδὸς σέλας.

ἔγνωνκα μὲν νῦν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πειρὸν

ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε

πρώταισι ὑμῖν ἀντέκουσ' ὁδοιποροῦν,

100 νήφων ἁίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἐξόμην

βάθρον τόδ' ἀσκέλαρον. ἀλλὰ μοι, θεαί,

βίου κατ' ὀμφᾶς τὰς Ἀπόλλωνος δότε

πέρασιν ἤδη καὶ καταστρωσῆν τινα,

εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ

105 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπεριτάτοις βροτῶν.

ἔτ', ὦ γλυκεῖα παῖδες ἀρχαίου Στότου,

ἔτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι

πασῶν Ἀθῆναι τιμωτάτη πόλις,

οἰκίεσθαι ἀνδρὸς Οιδίπου τόδ' ἄθλιον

110 εἰδῶλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σγα. πορευόνται γὰρ οἶδε δὴ τινες

χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπισκοποί.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

σιγήσομαι τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα

κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃ

115 τίνες λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν

ἔνεστιν ἠλιβεία τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

117 ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;

117 — 137. = 149 — 169.

ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων

120 ὁ πάντων ἀκορέστατος;

προσπεύθου, λεύσθ' αὐτὸν,

προσδέξου πανταχῆ·

πλανάτας πλανάτας τίς ὁ πρόεδρος, οὐδ'

125 ἐγγχωρός· προσέβα γὰρ οὐκ

ἂν ποτ' ἄστιβες ἄλσος ἐς

τᾶνδ' ἀμαμαζειτᾶν κορᾶν,

ἄς τρέμομεν λέγειν,

130 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,

ἁρώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς

εὐφήμου στόμα φροντίδος

ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν

λόγος οὐδὲν ἄζονθ',

135 ἔν γ' ἐγὼ λεύσων περὶ πᾶν οὔπω

δύναμαι τέμενος

γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

ὅδ' ἐκεῖνος ἐγὼ· φωνῆ γὰρ ὀρῶ,

τὸ φρατίζομενον.

ΧΟΡΟΣ.

140 ἰὼ ἰὼ,

δεινὸς μὲν ὀρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

μὴ μ', ἱκετεῖω, προσίδητ' ἄνομον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρόεδρος;

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

οὐ πᾶν μοῖρας εὐδειμονίαι

145 πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.

δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὦδ' ἄλλοιροῖς

ὑμιασιν εἰροπον

κἀπὶ σμιζροῖς μέγας ὄμορον.

ΧΟΡΟΣ.

149 ἔ ἔ, ἀλαῶν ὀμμάτων

ἄρα καὶ ἦσθα φητάλιμος δυσαίων;

150 μακροαῖον γ', ὅσ' ἐπεικάσαι.

ἀλλ' οὐ μὲν ἐν γ' ἐμοὶ

προσδήσεις τάσθ' ἄρας.

155 περὶ γὰρ περὶ ἄλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἄ-

φθέρῃ μὴ προσπέσης νάπει

ποιάεντι, κἀθυδρος οὐ

κρητῆρ μελιχίων ποτῶν

160 ῥεύματι συντρέχει,

τῶν, ξένε πάμμορ', εὐ φύλαξαι,

μετώσταθ', ἀπόβαθι, πολ-

λά κέλευθος ἐρατνεῖ·

165 κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλάτα;

λόγον εἶ τιν' οἴσεις

πρὸς ἐμὴν λέσχην, ἀβάτων ἀποβάς,

ἵνα πᾶσι νόμος,

φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερούκου.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

170 θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἐλθῆ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρῆ μελετῶν,

εἰκονίας ἄ δεῖ κἀκούοντας.

ΟΙΑΙΠΟΥΣ.

πρόσθιγέ νῦν μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ψαύω καὶ δῆ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ ξείνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ

175 σοὶ πιστεύσας μεταναστάς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
ὦ γέρον, ἀζοντά τις ἄξει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔτ' οὖν;

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίβαινε πόρσω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

180 ἔτι;

ΧΟΡΟΣ.

προβίβαζε, κοῦρα,
πρόσω· σὺ γὰρ αἴεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔπεο μὲν, ἔπε' ὠδ' ἀμαρῶν
κώλω, πάτερ, ἔ σ' ἄγω.

ΧΟΡΟΣ.

τόλμα ξείνος ἐπὶ ξένης,
185 ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβασθαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄγε νῦν σὺ με, παῖ,
ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίοντες190 τὸ μὲν εἵπομεν, τὸ δ' ἀκούσασμεν,
καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὕτως;

ΧΟΡΟΣ.

ἄλις, ὡς ἀκούεις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

195 ἦ στώ;

ΧΟΡΟΣ.

λέγχιός γ' ἐπ' ἄγρου
λάον βραχὺς ὀγκύσας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ, ξιμὸν τόδ'· ἐν ἡσυχაίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμουςαι,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

200 γεραῶν ἐς χεῖρα σῶμα σὸν
προκλίνας φίλιαν ξιμίν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦμοι δύσφρονος ἄτας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλῆς,
αὐδασον, τίς ξφης βροτῶν;205 τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρῷδ' ἐκπυθοίμεν;

176 — 183. = 192 — 198.

184 — 187. = 203 — 206.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ ξένοι,

ἀπόπολις· ἀλλὰ μὴ,

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

210 μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δεινὰ φύσις.

ΧΟΡΟΣ.

αὔδα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τέκνον, ὦμοι, τί γεγόνω;

ΧΟΡΟΣ.

τίνος εἶ σπέρματος;

215 ξεῖνε, φωνεῖ, πατρόθεν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦμοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ξιμόν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

λέγ', ἐπίπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακουράν.

ΧΟΡΟΣ.

μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τέχνην.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

220 Λαῖον ἴστε τιν' ;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ, τοῦ τοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τό τε Λαβδαυιδῶν γένος;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄθλιον Οἰδιπόδαν;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ γὰρ ὀδ' εἶ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ, ὦ ὦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δύμορος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ὦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

225 θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

ΧΟΡΟΣ.

ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἂ δ' ὑπέσχεο ποῦ καταθήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔοχεται

230 ὦν προπάθη τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
ταις ἐτέρας ἐτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χέριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἐκτοπος

αὐδὶς ἄφορμος ἐμᾶς χροῖος ἐκθορε,
235 μὴ τι πέρα χρόος ἐμᾶ πόλει προσάψης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ ξένοι

αἰδόμενοι, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέλται ἔργων

240 ἀκότων αἰόντες αὐδάν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἰκετεύομεν,
ὦ ξένοι, οἰκτιροῦσθε, ἅ
πατὴρ ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
245 ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὡς τις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανείσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν ὡς θεῶ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε
τὰν ἀδόκητον χάριν.

250 πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρόος, ἢ θεός.
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτῶν,
ὅστις ἂν, εἰ θεὸς ἄγοι, ἐκφυγεῖν δύναται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
255 οἰκτιροῦμεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φρονεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δήτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην θεούσης ὠφέλημα γίννεται,

260 εἰ τίς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβειάτας
εἶναι, μόνος δὲ τὸν καλούμενον ξένον
σώζειν οἴας τε καὶ μόνος ἀρκεῖν ἔχειν,
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάρῳ
ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,

265 ὄνομα μόνον δεισάντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ' οὐδὲ τάργα τᾶμ'· ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
πεπονητότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὲ μητρός καὶ πατρός χροῖή λέγειν,
ὧν οὔνεκ' ἐκφοβῆί με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς

270 ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φῦσιν,
ὅστις παθῶν μὲν ἀντέθρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἐπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγυγνόμεν κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἐκόμην ἢν' ἐκόμην,
ὕψ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδῶτων ἀπωλλύμην.

275 ἂνθ' ὧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε.
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἴτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιῆσθε μηδαμῶς· ἠγείσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εἰσεβῆ βροτῶν,

280 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς· φυγῆν δέ του
μῆπω γενέσθαι φοιτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὲν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τῶς εὐδαίμονες
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπερῶτων.

ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐγγύμων,

285 ὄρου με κἀκρύλασσε· μηδέ μου κἄρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμίσης.
ἦχω γὰρ ἱρὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
ὑψηλὸν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῆ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἠγεμῶν,

290 τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνηται κακός.

ΧΟΡΟΣ.

ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραῖε, τάνθυμήματα
πολλή' ἴτ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ἀνόμαστα βραχέσι. τοὺς δε τῆσδε γῆς
295 ἀνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

ΧΟΡΟΣ.

πατρῶν ἄστῳ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὅς καμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν

300 ἢ φροντίδ' ἔξιν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθῆται τὸ σόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τούτο τούπος ἀγγελῶν;

ΧΟΡΟΣ.

μακρὰ κλέυθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰών,

305 θάρσει, παρῆσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε καὶ βραδύς
εὔθει, κλύων σου δεῦρ' ἀφίξειται ταχύς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' εὐτυχῆς ἴκοιτο τῆ θ' αὐτοῦ πόλει
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἔσθλός οὐχ αὐτῷ φίλος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

310 ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρονῶν ἐλθῶ, πάτερ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γυναιχ' ὄρω

στείχουσαν ἡμῶν ἄσπον, Αἰθναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἠλιοστέρης
ζυγὴ πρόσωπα Θεσσαλῆς νιν ἀπιέχει.

315 τί φῶ;

ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶ;
καὶ φημὶ κἀπόφρημι καὶ ἐχω τί φῶ.
τάλεινα.

οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἐπ' ὀμμάτων

320 σφαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κἄρα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πῶς εἶπας, ὦ παῖ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὄραν

ὄμμαμον· αὐδῆ δ' αὐτίξ' ἔξῆστιν μεθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἱ δισσὰ πατὴρ καὶ κασιγνήτης ἐμοί

325 ἦδιστα προσφρονήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὐροῦσα λύπη δεῦτερον μόλις βλέπω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνον, ἦραι;

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

329 τέκνον, πέφνησας;

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

330 πρόσψασσον, ὦ παῖ.

ΙΣΜΗΝΗ.

θιγγάνω δυοῖν ὁμοῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

328 ὦ σπέρι' ὄμαιμον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ δυσάθλια τροφαί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

331 ἦ τῆσδε κάμου;

ΙΣΜΗΝΗ.

δυσμόρου τ' ἔμοῦ τρίτης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τέκνον, τί δ' ἤλθεις;

ΙΣΜΗΝΗ.

σῆ, πάτερ, προμηθία.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πότερα πόθοισι;

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ λόγος γ' αὐτέγγελος,

ξύν ὠπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶ μόνω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

335 οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν;

ΙΣΜΗΝΗ.

εἶσ' οὐπὲρ εἰσι. δεινὰ τάκεινοισ τεχνῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις

φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς.

ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας

340 θεκούσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύνομοι

τάξω βίου τροφεία πορσύνουσ' αἰέ.

σφῶν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,

κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένου,

σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων ταῦτ' δυστήνου κακὰ

345 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας

τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,

ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη

γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν

ἕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,

350 πολλοῖσι δ' ὄμβροισ ἡλίτου τε καύμασιν

μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς

οἴζου δικαίτης, εἰ πατήρ τροφῆν ἔχοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ

μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,

355 ἂ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· γυῖαξ δέ μοι

πιστῆ κατέστης, γῆς δτ' ἐξηλευνόνην·

νῦν δ' αὖ τίμ' ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ

φέρουσα; τίς σ' ἐξήρην οἰκοθην στόλος;

ἦκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς

360 ἐξοῖσα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἔμοι φέρουσά τι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐγὼ τὰ μὲν παθῆμαθ' ἔπαθον, πάτερ,

ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικίης τροφῆν,

παρεῖσ' ἔεσα. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι

πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐτίς πάλιν.

365 ἂ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόρων παιδῶν κακὰ

νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.

πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρωσ Κρόντι τε

θεόνους ἔασθαι μηδὲ χροαίνεσθαι πόλιν,

λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλα γένους φθορὰν,

370 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·

νῦν δ' ἐκ θεῶν του καὶξ ἀλιτροῦ φρενὸς

εἰσῆλθε τοῖν τρισσθλίον ἔρις κακῆ,

ἐσχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.

χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μετῶν γεγῶς

375 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνεῖτη θερόνων

ἄποστεριάζει, καὶξελήλακεν πάτρας.

ὁ δ', ὡς καθ' ἡμῶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,

τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνει

κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπισίας φίλους,

380 ὡς αὐτίξ Ἄργος ἦ τὸ Καδμείων πέδον

τιμῆ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.

ταῦτ' οὐκ ἀοιδμὸς ἔστιν, ὦ πάτερ, λόγῳ,

ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὄποι θεοὶ

πόνους κατοικτιποῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

385 ἦδη γὰρ ἔσχεξ ἐλιπθ' ὡς ἐμοῦ θεοῖς

ἄραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣΜΗΝΗ.

σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ

390 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐσοίας χάριν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὐ πράξειεν ἂν;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίνεσθαι κράτη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τηρικαυτ' ἄρ' εἰμ' ἀνήρ;

ΙΣΜΗΝΗ.

νῦν γὰρ θεοὶ δ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ἄλλυσαρ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

395 γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέσῃ.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ μὴν Κρόντά γ' ἴσθι σοὶ τούτων χάριν

ἦξοντα βαιοῦ κοχλὶ μυρίου χρόνου.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐροῦμένε μοι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὡς σ' ἄγγι γῆς στήσῃσι Καδμείας, ὅπως

400 κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ' μβαίνης ὄρων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;

ΙΣΜΗΝΗ.

κείνοισ ὁ τύμβος δυστηχῶν ὁ σὸς βαρές.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κάνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμη μάθοι.

ΙΣΜΗΝΗ.

τούτου χάριν τοῖνυν σε προσθέσθαι πέλας

405 χώρας θέλουσι μηδ' ἔν' ἂν σεαυτοῦ κρατῆς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἦ καὶ κατασκευῶσι Θηβαίε κόνοι;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἔξ τοῦμυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκ ἄρ' ἔμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βίβρος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

410 ποίας φανείσης, ὃ τέκνον, ξυλλαλλῆς;

ΙΣΜΗΝΗ.

τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στώων τάφοις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀνδρῶν θεορῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

καὶ ταῦτ' ἔφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;

ΙΣΜΗΝΗ.

415 ὡς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξέπισταςθον καλῶς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κἀθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοῦμοῦ πόθον προὔθεντο τὴν τυραννίδα;

ΙΣΜΗΝΗ.

420 ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ, φέρω δ' ὅμως.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οἱ θεοὶ σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κάτασβεσεῖαν, ἐν δ' ἔμοι τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρυ·

425 ὡς οὔτ' ἂν ὄς νῦν σκηπτρα καὶ θρόνους ἔχει

μείνειν, οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πόλιν
ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἱ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν· ἀλλ' ἀνάστατος

430 αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξερήρην φυγῆς.

εἵποισ ἂν ὡς ἔκλονι τοῦτ' ἔμοι τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὀπηνίξ' ἔξει θυμὸς, ἠδιστον δέ μοι

435 τὸ καθεναῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,

οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὀφελῶν·
χρόνῳ δ' ὄτ' ἦδη πῶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω ζολαστὴν τῶν πρὶν ἠμαρτημένων,

440 τὸ τηρίξ' ἦδη τοῦτο μὲν πόλις βίαι

ἠλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγῆς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγὼ.

445 ἐκ ταῖνδε δ' οὖσαι παρθένοι, ὅσον φύσις

δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφᾶς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάργεσιον·
τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
καὶ σκηπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.

450 ἀλλ' οὐ τι μὴ λήξωσι τοῦδε συμμάχου,

οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἦξει. τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τὰς ἔμοῦ
παιλαίφραθ' ἄμοι Φοῖβος ἤνυσεν ποτε.

455 πρὸς ταῦτα καὶ Κρόντα πεμπόντων ἔμοῦ
μαστήρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.

ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μοι
προστάσι ταῖς σεμναῖσι δημοῦχοις θεαῖς
ἀλλήν ποιέσθαι, τῆδε τῆ πόλει μέγαν

460 σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἔμοις ἔχθροῖς πόρους.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπάσιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικίσειαι,
αὐτὸς τε παίδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτήρα σαυτὸν τῶδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παρανέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφωρα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

465 ὦ φίλαθ', ὡς νῦν πᾶν τελούντι προξέγει.

ΧΟΡΟΣ.

θοῦ νῦν καθαρόν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἅς
τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέστειψας πέδον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκειε.

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρότου χοῶς

470 κρήνης ἐνεγκού', δι' ὅσων χειρῶν θιγῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;

ΧΟΡΟΣ.

κρατήρῆς εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ἂν κρατ' ἔρῃσιν καὶ λαβᾶς ἀμφοιστόμους.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΧΟΡΟΣ.

475 οἶδς νεαρᾶς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρῆ;

ΧΟΡΟΣ.

χοῶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἢ τοῖσδε κρῶσσοις οἷς λέγεις χέω τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

τρισάσς γε ἀηγᾶς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

480 τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

ὑδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς ἐννέ' αὐτῆ κλώνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν

τιθεῖς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

485 τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι. μέγιστα γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς σφας καλοῦμεν Ἐδυμενίδας, ἐξ ἔδυμενῶν

στέρωνν δεχέσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,

αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, καὶ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,

ἄψυστα φωνῶν μηδὲ μικρῶν βοήν.

490 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι

δοῦσαντι θαρσῶν ἂν παρασταῖην ἐγὼ·

ἄλλως δὲ δειμαίνουμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἠκούσαμεν τε γὰρ τι δεῖ πρόστασθε δρᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

495 ἔμοι μὲν οὐχ ὁδοῖά. λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι μῆθ' ὄραν, δυοῖν κακοῖν.
σφῶν δ' ἄτερά μολοῦσα πραξάτω τάδε.

ἄρκειν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρῶν μίαν
ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὐνοος παρῆ.
500 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσειτον· μόνον δέ με
μὴ λείπειτ'. οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' εἰμὲ ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρηῆται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

505 τοῦκεῖθεν ἄλσους, ὧ ξένη, τοῦδ' ἦν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσῃς, ἔσθ' ἔποικος, ὅς φράσει.

ΙΣΜΗΝΗ.

χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

ΧΟΡΟΣ.

510 δεινὸν μὲν τὸ πάλα κείμενον ἤδη κακὸν, ὧ
ἔειν', ἐπεγείρειν·
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί τοῦτο;

ΧΟΡΟΣ.

τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνας, ἕξ ξυνέστας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

515 μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.

ΧΟΡΟΣ.

τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον
χρηῆσω, ξέν', ὀρθὸν ἀκουσμ' ἀκοῦσαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

στέρξον, ἱκετεύω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

520 πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχορήξεις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἤνεγκον κακότητα, ὧ ξένοι, ἤνεγκον ἐκὼν μὲν,
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔς τί;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

525 κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μητροθέεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρο' ἐπλήσω;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ μοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν,

530 ὧ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δὴ ἐξ ἔμοι μὲν

510 — 520. = 521 — 533.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῆς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

παῖδε, δύο δ' ἄτα

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.

ΧΟΡΟΣ.

αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

535 κοιναί γε πατρὸς ἀδελφραί.

ΧΟΡΟΣ.

ἰά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ δῆτα μυρῶν γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπαυθε

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔπαυθον ἄλαστ' ἔχειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρεξας

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκ ἔρεξα.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔδεξάμην

540 δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάροδιος
ἐπωφέλῃσα πόλεος ἐξελέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

δύστανε, τί γάρ; ἔθου φρόνον

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

πατρός;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσφιν νόσον.

ΧΟΡΟΣ.

545 ἔκανες

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔκανον. ἔχει δέ μοι

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτο;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρὸς δίκας τι.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ αἰλοὺς ἐφρόνευσα καὶ ὄλεσα·
νόμῳ δὲ καθαρός, αἰδρις εἰς τόδ' ἦλθον.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἵναξ ὄδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος

550 Θησεὺς κατ' ὀμφρὴν σὴν ἐφ' ἀστάλῃ πάρα.

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ

τᾶς αἱματηρᾶς ὀμμάτων διαφθορᾶς
ἔγνωκά σ', ὧ παῖ Λαῖου, τανῦν θ' ὁδοῖς

534 — 541. = 542 — 548.

ἐν ταῖσδ' ἀκούων μάλλον ἐξεπίσταμαι.

555 σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπου, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπήν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.

560 δίδασκε. δευῆν γάρ τι' ἂν πράξῃν τύχοις
λέξας ὅποιας ἐξαμισταίμην ἐγώ.

ὡς οἰδᾶ γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σὺ, χῶς τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῶμῳ κάρᾳ,

565 ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεσώξαιεν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν χῶτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδέν' πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ

570 παρήκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κάρ' ὅτου πατρὸς γεγώς
καὶ γῆς ὅποιας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδέν' ἄλλο πλήν
εἰπεῖν ἢ χρῆζω, χῶ λόγος διοίχεται.

ΘΗΣΕΥΣ.

575 τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

δώσων ἰκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή.

ΘΗΣΕΥΣ.

ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἦκειν φέρων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

580 χρόνῳ μάθοις ἂν, οἷζι τῷ παρόντι που.

ΘΗΣΕΥΣ.

ποιῶν γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅταν θάνω γὰρ καὶ σὺ μου ταφὴν γένη.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὰ λοιπὰ αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λήσιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

585 ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεταί.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλ' ἐν βραχεῖ δή τήνδε μ' ἔξατεῖ χάριν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγῶν ὄδε.

ΘΗΣΕΥΣ.

πότῃ τὰ τῶν σῶν ἐσχόντων, ἢ μοῦ λέγεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

κεῖνοι κομίζεον κείσθ' ἀναγκάσουσί με.

ΘΗΣΕΥΣ.

590 ἀλλ' εἰ θέλοντά γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἠθέλον, παρίεσαν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅταν μάθῃς μου, ρουθῆται, τανῦν δ' ἔα.

ΘΗΣΕΥΣ.

δίδασχ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

595 πέπονθα, Θησεῦ, δευῆνὰ πρὸς κακοῖς κακά.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἑρεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπων νοσεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπληθήθη

600 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι

πάλιν κατελθεῖν μήποδ', ὡς πατροκτόνῳ.

ΘΗΣΕΥΣ.

πῶς δῆτ' σ' ἂν πεμφαίαιθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα.

ΘΗΣΕΥΣ.

ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

605 ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγήναι χροῖν.

ΘΗΣΕΥΣ.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κἀκείνων πικρά;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φιλτάτ' Αἰγέως παῖ, μόνους οὐ γίγνεται

θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πένθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος.

610 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,

θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,

καὶ πνεῦμα ταντὸν οὐποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.

615 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὶ θῆρα φλα.
καὶ ταῖσι Θήβας εἰ τανῦν εὐήμερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίας
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφορα δεξιόματα

620 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἐν οἴμῳ εὐδῶν καὶ κεκοιμημένους νέκυς

ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θεορὸν αἶμα πέται,

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χῶ Αἰὸς Φοῖβος σαφής.

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὲ τὰκίνητ' ἔπη,

625 ἔα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον

πιστὸν φυλάσσων· κοῦποτ' Οἰδίπουν ἑρεῖς

ἀχρεῖον οἰκητῆρα δεῦξασθαι τόπων

τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνάξ, πέλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη

630 γῆ τῆδ' ὄδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνεται.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ

τοιοῦδ', ὅτου πρῶτον μὲν ἢ δορυξένος

κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἔστιν ἔστιτα;

ἔπειτα δ' ἐκέτης δαιμόνων ἀπιγμένους

635 γῆ σέβισθεις οὐποτ' ἐκβαλῶ χάριν

τὴν τοῦδε, χῶρα δ' ἐμπαλιν κατοικοῖω.

εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὲ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν

τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα

640 τόδ' ἠδὲ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι

χρίναντι χρῆσθαι. τῆδε γὰρ ξυνοῖσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὔ.
ΘΗΣΕΥΣ.
τί δῆτα χροῖσεις; ἢ δόμους στείχειν ἑμούς;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὄδε,
ΘΗΣΕΥΣ.
645 ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντισήσομαι.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἑμ' ἐκβεβληκῶτων.
ΘΗΣΕΥΣ.
μέγ' ἂν λέγοις δῶρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗΣΕΥΣ.
θάρσει τὸ τοῦδ' ἄνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
650 οὔτοι σ' ὑπ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.
ΘΗΣΕΥΣ.
οὐκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
πῶς οὖν ποιήσεις;
ΘΗΣΕΥΣ.
τοῦ μάλιστα ὄρκος σ' ἔχει;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ἤξουσιν ἄνδρες
ΘΗΣΕΥΣ.
ἀλλὰ τοῦσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ὄρα με λείπων
ΘΗΣΕΥΣ.
μὴ δίδασχ' ἔχρη με δρᾶν.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
655 ὄκνονόντ' ἀνάγκη.
ΘΗΣΕΥΣ.
τοῦμόν οὐκ ὄκνεῖ κέαρ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
ΘΗΣΕΥΣ.
οἶδ' ἐγὼ σε μή τινα
ἐνθ' ἐνδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἑμοῦ.
πολλὰ δ' ἀπειλὰ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ καταπέιλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
660 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεί δέν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἐγωγε κἄνευ τῆς ἑμῆς
665 γνώμης; ἐπαινώ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψε σε·
ὅμως δὲ καμῶ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
ΧΟΡΟΣ.
εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἔχου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
670 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ'
ὁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστα ἠδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βᾶσαις,
τὸν οἰνώπ' ἀνέχουσα κισσὸν

668 — 680. = 681 — 693.

- 675 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήγεμόν τε πάντων
χειμῶνων· ἔν' ὁ βακχιώτας
ἄει Λιόνυσος ἐμβατεύει
680 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήνας.
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄγνας
ὁ καλλίβοτρος κατ' ἡμερᾶ ἀεί
νάρχιστος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεγᾶνωμ', ὁ τε
685 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι
κρηναὶ μινύθουσι
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματα
ὠκύτοκος πέδων ἐπινίσσεται
690 ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσαῖν
χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἄ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
694 ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γᾶς Ἰστίας οὐκ ἐπακούω,
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Λωριδί νάσῳ Πέλοπος πώ-
ποτε βλαστόνι
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον
ἐγγέων φόβημα δαῖων,
700 ὁ τᾶδε θάλλει μέγιστα χώρας,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γῆρας
σημαίνων ἀλιώσει χειρὶ πέρας· ὁ γὰρ αἰὲν ὄρων
κύκλος
705 λεύσσει νιν Μορίου Διός
καὶ γλαυκῶπις Ἀθήνα.
707 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, * * αὐ-
χρημα μέγιστον,
711 εὐίππου, εὐπόλου, εὐθάλασπον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γὰρ νιν εἰς
τόδ' εἴσας ἀνχημ', ἀναξ Ποσειδᾶν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστήρα χαλινόν
715 πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγναῖς.
ἄ δ' εὐήρητος ἔκπαυλ' ἀλία χερσὶ παραπτο-
μένα πλάτα
θρόσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρηίδων ἀκόλουθος.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
720 ὦ πλεῖστ' ἐπαίνους εὐλογοῦμενον πέδον,
νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἐπη.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ἄσπον ἔρχεται
Κρέων ὄδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἕμοι
725 φαίνουτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.
ΧΟΡΟΣ.
θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
ΚΡΕΩΝ.
ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκίητορες,
694 — 706. = 707 — 719.

- δρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων ελληφότας
730 φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
 ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦχω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
 γέρον μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσαν ἦκον, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
735 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπειτάλην
 πείσων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
 οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἄνδρῶν ὑπο
 πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένοι
 τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλείστον πόλεως.
740 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, κλύων ἐμοῦ
 ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λέως
 καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἔγω,
 ὅσπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφην
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
745 ὄρων σε τὸν δύστηνον, ὄντα μὲν ξένον,
 αἰεὶ δ' ἀλήτην κατὰ προσπομόν μιᾶς
 βιοστερεῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τίλας
 οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
750 αἰεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κῆρα
 πτωχῶ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
 ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀράσαι.
 ἄρ' ἀθλιον τοῦνειδος, ὦ τίλας ἐγὼ,
 ὠνεῖδισ' εἰς σὲ καμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
755 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τάμφανῆ κρύπτειν, σύ νυν
 πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπου, πεισθεῖς ἐμοῦ
 κρύψον, φελήσας ἄστν καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φέλωσ
 εἰπῶν. ἐπαξία γάρ. ἢ δ' οἴκου πλέον
760 δίκη σέβουτ' ἂν, οὐσα μὴ πάλα τροφός.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ὦ πάντα τολμῶν κατὰ παντὸς ἂν φέρων
 λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ καμὲ δεύτερον φελεις
 ἐλεῖν, ἐν οἷς μάλιστα ἂν ἀλοῖσθαι ἀλούς;
765 πρόσθεν τε γὰρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσείν χθονός,
 οὐκ ἠθέλες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
 ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη πιστὸς ἦν θυμούμενος,
 καὶ τοῦν δόμοισιν ἦν διαιτῶσθαι γλυκῦ,
770 τότε ἔξεώθεις κάξβαλλες, οὐδέ σοι
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότε ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὐθις ἠνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνονν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ καλθακῶς λέγων.
775 καίτοι τίς αὐτῆ τέρψις ἄκοντας φιλεῖν,
 ὅσπερ τις εἰ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδούη μηδ' ἐπαροχέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήσις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
780 ἄρ' ἂν ματαῖον τῆσδ' ἂν ἠδονῆς τύχαις;
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφῆρεις ἐμοῖ,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὡς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἐμ' ἄσων, οὐχ ἔν' εἰς δόμους ἄγης;
785 ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσσης, πόλις δὲ σοι
 κακῶν ἀνατὸς τῶνδ' ἀπαλλάχθῃ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τάδ' ἔστι, ἐχει

- χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἰνναίων αἰε·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
790 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
 ἄρ' οὐκ ἔμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
 πολλῶ γ', ὅσπερ καὶ σαφειτέρων κλύω
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηρός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίχται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
795 πολλήν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
 κάκ' ἂν λάβουσι τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
 ἀλλ' οἶδα γὰρ σε ταῦτα μὴ πέθων, ἴθι·
 ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ἄδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τεροπίμεθα.
 ΚΡΕΩΝ.
800 πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' εἰς τὰ σά
 ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μάλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἐμοὶ μὲν ἐσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἰ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
 ΚΡΕΩΝ.
 ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φῦσας φανεῖ
805 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῆ γῆρα τρέφει;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἐξ ἄπαντος εὐ λέγει.
 ΚΡΕΩΝ.
 χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
 ΚΡΕΩΝ.
810 οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φρύλασθ' ἐφορμῶν ἐνθα χρη ναίειν ἐμὲ.
 ΚΡΕΩΝ.
 μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ. πρὸς δὲ τοὺς φίλους
 οἶ' ἀνταμείβει δῆματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
815 τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία;
 ΚΡΕΩΝ.
 ἢ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεῖς ἔσει.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ποῖω σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡΕΩΝ.
 παῖδων δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρίτως ἐγὼ
 ξυναραπάσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
820 ὦμοι,
 ΚΡΕΩΝ.
 τάχ' ἔξεις μάλλον οἰμώζειν τάδε.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 τὴν παῖδ' ἔχεις μου;
 ΚΡΕΩΝ.
 τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟΡΟΣ.
 χῶρει, ξέν', ἔξω θάσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
825 δίκαια πράσσεις οὐθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι.

ΚΡΕΩΝ.

ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἀκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορευέσεται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;

ΧΟΡΟΣ.

τί δρᾶς, ξένη;

ΚΡΕΩΝ.

830 οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ γῆς ἀνακτες.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.

ΚΡΕΩΝ.

δίκαια.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δίκαια;

ΚΡΕΩΝ.

τοὺς ἐμοὺς ἄγω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

τί δρᾶς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς

835 βάσανον εἶ χερῶν.

ΚΡΕΩΝ.

εἴργου.

ΧΟΡΟΣ.

σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένον.

ΚΡΕΩΝ.

πόλει μαχεῖ γὰρ, εἴ τι πημανῆς ἐμέ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;

ΧΟΡΟΣ.

μέθες χερῶν

τὴν παῖδα θᾶσσον.

ΚΡΕΩΝ.

μὴ πίτασθ' ἂ μὴ κρατεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

840 χαλᾶν λέγω σοι.

ΚΡΕΩΝ.

σοὶ δ' ἔγωγ' ὀδοιπορεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

προβᾶθ' ὦδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.

πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει.

προβᾶθ' ὦδέ μοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀφέλωμαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

845 ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸς βίαν πορευέομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄρεξον, ὦ παῦ, χεῖρας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐδὲν σθένω.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ ἄξεθ' ὅμεις;

833 — 843. = 876 — 886.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκουν ποτ' ἐκ τούτου γε μὴ σκήπτρον ἐτι
ὀδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

850 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὕψ' ὧν ἐγὼ

ταχθεὶς τάδ' ἔρρω, καὶ τύραννος ὧν ὅμως,

νικά. χρόνον γὰρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,

ὀφούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ

δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίε φίλων,

855 ὀργῇ χάριν δοῦς, ἢ σ' αἰεὶ λυμáίνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε.

ΚΡΕΩΝ.

μὴ ψαύειν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔ' εστερημένος.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ μείζον ἄρα ἔσσιον πόλει τάχα

θήσεις; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦται μόραιν.

ΧΟΡΟΣ.

860 ἀλλ' ἐς τί τρέψει;

ΚΡΕΩΝ.

τόνδ' ἀπέσομαι λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν λέγεις.

ΚΡΕΩΝ.

ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,

ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φθέγμ' ἀναιδῆς, ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;

ΚΡΕΩΝ.

αὐδῶ σιωπᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

μὴ γὰρ αἶθε δαίμονες

865 θεῖέν μ' ἄφρων τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἐτι,

ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπίσας

πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίε.

τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν

ὁ πάντα λεύσσω· Ἥλιος δόλη βίον

870 τοιοῦτον οἶον καμὲ γηράνα ποτέ.

ΚΡΕΩΝ.

ὀρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὀρῶσι καμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι

ἔργοις πεπονηθῶς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.

ΚΡΕΩΝ.

οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίε

875 καὶ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνον βραδύς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

ὅσον λῆμ' ἔχων ἀρκτου, ξέν', εἰ

τάδε δοκεῖς τελεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

δοζῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τάνδ' ἄρ' οὐκ ἐτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡΕΩΝ.

880 τοῖς τοι δικαίοις γὰρ βραχὺς νικά μέγαν.

ΟΙΛΙΠΟΥΣ.

ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται;

ΧΟΡΟΣ.

τά γ' οὐ τελεῖ.

* * * * *

ΚΡΕΩΝ.

Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὐ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ';

ΚΡΕΩΝ.

ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ πᾶς λεῶς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,

885 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσι * * δῆ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς ποθ' ἦ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμόν ἔσχετ' ἐναλίην θεῶν
τοῦδ' ἐπισιτήη Κολωνοῦ; λέξασθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν
890 οὐ χάριν δεῦρ' ἦξα θάσσον ἢ κατ' ἠδονὴν ποδός.

ΟΙΛΙΠΟΥΣ.

ὦ φίλτατ', ἔγγων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

ΟΙΛΙΠΟΥΣ.

Κρέων ὄδ', ὃν δέδορξας, οἶχεται τέκνων

895 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

ΘΗΣΕΥΣ.

πῶς εἶπας;

ΟΙΛΙΠΟΥΣ.

οἷά περ πέπονθ' ἀκήριος.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐκ οὖν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
πρὸς τοῦσδε βωμούς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο

900 σπεύδειν ἄπο ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρελθῶσ' αἰ κόραι, γέλως δ' ἐγώ,
ξένη γένομαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.

ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
905 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦγον, ἦς ὅδ' ἄξιος,
ἄτροπον οὐ μεθῆζ' ἂν ἐξ ἐμῆς χειρός·
νῦν δ' οὐσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσηλθ' ἔχων,
τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.

οὐ γὰρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
910 κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στηθῆς ἄγων·
ἐπεὶ δέδορξας οὐτ' ἐμοῦ καταστῆς
οὐθ' ὄν πέφρξας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
ὅστις δίκαι' ἀσχοῦσας εἰσελθῶν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσας οὐδὲν εἶτ' ἀφείς
915 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπισπεσῶν
ἄγεις θ' ἂ χρῆσεις καὶ περιστάσαι βίᾳ.
καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.

καίτοι σε Θηβαί γ' οὐκ ἐπλάιδουσας κακόν·
920 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδικίους τρέφειν,
οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθόιατο
συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἐκτήρια.

οὐκ οὖν ἐγώ γ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
925 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικαῖατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός,
οὐθ' εἶλον οὐτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάτην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διατυπῶσθαι χρεῶν.

σὺ δ' ἄξιαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
930 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,
εἰ μὴ μέτοιχος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις.

935 εἶναι βίᾳ τε κοῦχ ἐκόν· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῶ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳς ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἄρ' ὢν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡΕΩΝ.

ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρον τῆρδε τὴν πόλιν λέγων,
940 ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς,
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοῖς τῶν ξιμῶν ἂν ἐμπέσοι

ξῆλος ξυναίμων, ὅστι' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ἦδη δ' ὀδοῦνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον

945 κἀναγνον οὐ δεξοῖται, οὐδ' ὄτω γάμοι
ξυρόντες εὐρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιούτων αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήδη χθόνιον ἴνθ', ὃς οὐκ εἶ

τοιούσδ' ἀλήτας τῆδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
950 ἢ πίστιν ἴσχων τῆρδ' ἐχειροῦμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τῶμῳ γένει·
ἀνθ' ὢν πεπονθῶς ἠξίσουν τίῳ ἀντιδρᾶν.

955 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλήν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις οἶον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ' ὢν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

ΟΙΛΙΠΟΥΣ.

960 ὦ λῆμ' ἀναίδες, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους σοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
τοῦ σοῦ διηκας στόματος, ὡς ἐγὼ τάλας
ἠνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,

965 τάχ' ἂν τι μηνίοσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ κατ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξέυροις ἐμοῦ
ἀμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἠμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἰ τι θέσφατον πατρὶ

970 χρησιμοῖον ἔκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίῃς ἐμοῖ,
ὡς οὔτε βλάστας πο γενεθλίου πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεῖς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,

975 εἰς χειράς ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνείεις ὢν ἔδρων εἰς οὗς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκων προῖμι ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δὲ, τλήμων, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
980 οἴους ἐρῶ τάχ'. οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,

σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξεληθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔπιτε γὰρ μ' ἔπιτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδοί' οὐκ εἰδυία· καὶ τεκοῦσά με
αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.

985 ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ
κεῖνην τε ταῦτα δυστομῆιν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἐγῆμα, φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακῶς
γάμοισιν οὐθ' οὐδ' ἀπὲν ἐμφέρεις σύ μοι

990 φόνους πατρῶους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτεῖνοι παραστάς, πότερα πυρθάνοι' ἄν, εἰ
πατήρ σ' ὁ κείνων, ἢ τίνοι' ἄν εὐθέως;

995 δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φίλεις, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τὸνδίζων περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς εἰσέβην κακὰ,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἄν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.

1000 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζω, ῥήτων ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὄνειδίξεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καὶ σοι τὸ Θεσέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατοικηται καλῶς·

1005 κῆθ' ὦδ' ἐπειῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει,
ὀρθούνεκ' εἰ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
τιμᾶς σεβίζειν, ἦδε τοῦθ' ὑπερφέροι,
ἄφ' ἧς σὺ κλείψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβῶν.

1010 ἀνθ' ὦν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατοικηται λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγούς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
οἶον ὑπ' ἀνδρῶν ἦδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ ξείνος, ὦναξ, χορηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
1015 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμνησθεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἄλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δῆτ' ἀμαρῶν φωτὶ προσιάσσεις ποιεῖν;

ΘΗΣΕΥΣ.

ὀδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, ποιμπὸν δέ με

1020 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδειξῆς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὐδ' οὐ μὴ ποτε
χώρας φερόντες τῆσδ' ἐπιεύζονται θεοῖς.

1025 ἀλλ' ἐξυμφηροῦ γυνῶνι δ' ὡς ἔχων ἔχει
καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἢ τέχῃ· τὴ γὰρ δόλω
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σοῖζεται.
κοῦκ ἄλλον ἔξεις εἰς τόδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἕσκειον ἐς τοσηνδ' ἕβριν

1030 ἤγοντα τόλμης τῆς παρεσιώσης τυννῶν,
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
εἰ δεῖ μ' ἀθροῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.

νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τανῶν τέ σοι
1035 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχυνῶ;

ΚΡΕΩΝ.

οὐδὲν σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἔρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἢ χρῆ ποιεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ.

χωρῶν ἀπέλει νῦν· σὺ δ' ἡμῶν, Οἰδίτου,
ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεῖς ὅτι,
1040 ἦν μὴ θάνω γ' ἠὲ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.

ΧΟΡΟΣ.

εἴην ὅτι δαίτων

1045 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,

1050 οὐ πότνια σεμνὰ τιθροῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ὦν καὶ χρυσέα
κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβαζε
προσπόλων Ἐδμολπιδῶν·
ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐργεμάχων

1055 Θησέα καὶ τὰς διατόλους
ἀδμητὰς ἀδελφὰς
αὐταρκεῖ τάχ' ἐμιμίζειν βοῶ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἢ που τὸν ἐφέσπερον

1060 πέτρας νιφάδος πελώσθ'
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλοισιν, ἢ διμφορμάτοις
φεύγοντες ἀμίλλαις.

1065 ἀλώσεται, δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης,
δεινὰ δὲ Θησεῶν ἀκμά.
πῦς γὰρ ἀστρόπτει χαλινὸς,
πᾶσα δ' ὀρυεῖται κατ' ἀμ-
πυκτῆρια γάλαρα πώλων

1070 ἄμβασις, οἱ τὸν ἱππῖαν
τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόρτιον γαῖοχορον
Ῥέας γίλον υἱόν.

1074 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσι; προμνηταῖ τί μοι
γνώμα, τάχ' ἄν δώσειν
τῶν δεινὰ τλάσαν, δεινὰ δ' εὐροῦσαν πρὸς αὐ-
θαίμων πάθη.

τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
1080 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγῶνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύροστος πελειὰς
εὐθερίας νεφέλας κύρσομαι τῶνδ' ἀγῶνων
ζωρησασα τοῦμὸν ὄμμα.

1085 ἰὼ Ζεῦ, θεῶν ἀντίταρχε, παντόπτα, πόροις
γῆς τάσδε δαιμόνοισι
σθένει π' ἢ νικεῖν τὸν εὐαρχον τελειῶσαι λόγον,
1090 σεμνὰ τε πᾶσι Παλλὰς Ἀθάναν.

καὶ τὸν ἀργεῦτῶν Ἀπόλλω
καὶ κωσιγγῆταν πυκνοστίτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
1095 μολεῖν γῆ τάδε καὶ πολίταις.

ὦ ξεῖν' ἀλήτη, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς
1044 — 1058. = 1059 — 1073.

1074 — 1084. = 1085 — 1095.

ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσπον αὐθις ὧδε προσπολουμένας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πάτερ πάτερ,

1100 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἶδε γὰρ χέρες

Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαίων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμᾶ

1105 ἐλλισθῆν ἤξειν σῶμα βασιάσας δότε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποῦ δῆτα, ποῦ ὅστιον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἶδ' ὀμοῦ πελάζομεν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φίλτατ' ἔρρη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ σκηπτρα φωτός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1110 ἔγω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανῶν ἂν εἶην σφῶν παρεστῶσαιν ἐμοί.

ἐρείσας, ὦ παῖ, πλερὸν ἀμφιδέξιοι

ἐμφύντε τῷ γύσαντι, κἀναπαύσαστον

τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.

1115 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρῆ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοὶ τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς

1120 τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηζύνω λόγον.

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι

τέρψιν παρ' ἄλλου μηθενὸς πεφασμένην.

σὺ γὰρ νῦν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.

καὶ σοὶ θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω,

1125 αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς

μόνοις παρ' ὑμῖν εὔρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπεικῆς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.

εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

ἔγω γὰρ ἔγω διὰ σὲ κοινὸν ἄλλον βροτῶν.

1130 καὶ μοι χεῖρ', ὦναξ, δεξιᾶν ὄρεξον, ὡς

ψεύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κέρα.

καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γεγῶς

θηγεῖν θελήσοιμ' ἀνδρὸς, ᾧ τίς οὐκ ἐν

κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,

1135 οὐδ' οὖν ἔασω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν

μόνοις οἶον τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,

1140 τέκνοισι τερφθῆς τοῖσδε, θαυμάσας ἔγω,

οὐδ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.

βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν

λαμπρὸν ποιῆσθαι μάλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.

1145 δείκνυμι δ'. ὦν γὰρ ὧμοσ' οὐκ ἐψευσάμην

οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων

ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.

χῶπῳ μὲν ἄγων ἠρέθη τί δει μίτην

κομπεῖν, ἅ γ' εἴσει καυτὸς ἐκ ταύταιν ξυνῶν;

1150 λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ

στεῖκρὸν δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ

σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

πρᾶγος δ' ἀτίθειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀργεῶς; διδάσκέ με,

1155 ὡς μὴ εἰδὸτ' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει.

ΘΗΣΕΥΣ.

φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ξμπολιν

οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσπεσόντα πως

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ

θύων ἔκρουον, ἠνίχ' ὠρομώμην ἐγώ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1160 ποδαπόν; τί προσορῆζοντα τῷ θακῆματι;

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν. σοῦ γὰρ, ὡς λέγουσί μοι,

βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκων πλέων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ποιόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.

ΘΗΣΕΥΣ.

σοὶ φασίν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'

1165 αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς δῆτ' ἂν εἶη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;

ΘΗΣΕΥΣ.

ἔδρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς

ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσορῆζοι τυχεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φίλτατε, σῆς οὐπερ εἶ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δ' ἔστι σοι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1170 μὴ μου δεηθῆς.

ΘΗΣΕΥΣ.

πράγματος ποίου; λέγε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἔσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗΣΕΥΣ.

καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμι τι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

παῖς οὐμὸς, ὦναξ, στυγρὸς, οὗ λόγων ἐγὼ

ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗΣΕΥΣ.

1175 τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δοῦν ἂ μὴ

χρῆσεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἔχθιστον, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβέβησι τὰδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ.

1180 ἄλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναγάξει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ, πιθοῦ μοι, καὶ νέα παρανέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῆ θ' αὐτοῦ φρενὲ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται·
καὶ νῶν ἔπειθε τὸν κασίγνητον μολεῖν.

1185 οὐ γὰρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμη, ἢ μή σοι συμφέροντα λέγεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τὰ τοι κακῶς
εὐρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μῆνύεται.

1190 τὰ τῶν κάκιστα δυσσεβεστάτων, πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρῶν κακῶς.
ἄλλ' ἔασον. εἰσὶ γὰρτέροις γοναὶ κακὰ
καὶ θυμὸς ὄξυς, ἀλλὰ νοσητεύομενοι
φίλων ἐπρωδαῖς ἐξεπέδονται φύσιν.

1195 σὺ δ' εἰς ἐκεῖνά μοι τανῶν ἀποσκόπει
πατρῷα καὶ μητροφῆ πημαθ' ἄπαδες,
καὶ κείνα λεύσσης, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτήν ὡς κακῆ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βραὶ τὰνθυμήματα,

1200 τῶν σῶν ἀδέρχτων ὀμμάτων τηγόμενος.
ἄλλ' ἡμῖν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαμα προσχορήξουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίγειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τέκνον, βαρεῖαν ἠδονὴν νικᾷτέ με
1205 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον, ξέν', εἶπερ κείνος ὦδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατεῖται τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἔπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χορήσω κλύειν,
ὦ πρόσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
1210 σῶς ἴσθ', ἐάν περ κάμῃ τις σῶζῃ θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄστις τοῦ πλέονος μέρους
χορῆζει τοῦ μετρίου παρῆς
ζῶειν, σκαιοσύνην φυλάσσων
ἐν ἐμοὶ κατὰδηλος ἔσται.

1215 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακρὰ
ἀμέριε κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
ποντα δ' οὐκ ἂν ἰδοῖς ὄπου,
ὕταν τις ἐς πλεον πέση

1220 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλειστος·
Ἄιδος, ὅτε Μοῦν' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἔχορος ἀνεπέφραγε,
θῆνατος ἐς τελευτήν.

1225 μὴ φῶναι τὸν ἔπαντα νι-
κᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῆ,
βῆναι κείθεν ὅθεν περ ἦκει
πολὺ δεύτερον ὡς τέμματα·
ὡς εὐτ' ἐν τὸ νέον παρῆ

1230 ζούφας ἀφροσύνας φέρον,

1211—1224. — 1225—1238.

τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔ-

ξω; τίς οὐ καμάτων ἐνι·

φρόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχει,

1235 καὶ φθόνος· τὸ τε κατέμειπτον ἐπιλέλορχε
πύματον ἀκαρτέες ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

1240 ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὡς τις
ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
ὡς καὶ τόνδε κατὰκος

δεινὰ κυματοαγεῖς
ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,

1245 αἰ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμαῖν·

αἰ δ' ἀνατέλλοντος, ἀκτῶν,

αἰ δὲ νυχθιῶν ἀπὸ ἠελίου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ μὴν ὄδ' ἡμῶν, ὡς εἴκεν, ὁ ξένος
1250 ἀνδρῶν γε μούνος, ὦ πάτερ, δι' ὀμματος
ἀστακτὶ λειβῶν δάκρυον ὦδ' ὀδοιπορεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τίς οὗτος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄνπερ καὶ πάλαι κατεῖχουεν
γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνέικης ὄδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἶμοι, τί δράσω; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
1255 πρόσθεν διακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένος ἐπὶ γρονὸς
ξὺν σφῶν ἐφεύρησ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἔσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς

γέρον γέροντι συγκατόχηκεν πίνος
1260 πλευρὰν μαραινῶν, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
κόμη δι' αὔρας ἀκένιστος ἕσσεται·

ἀδελφὰ δ', ὡς εἴκει, τοῦτοισιν φορεῖ

τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.

ἄγῳ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·

1265 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ ἔξ ἄλλων πύθη.
ἄλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθεκος θρόνον
Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πάσι, καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ,
παρασταθῆτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων

1270 ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.

τί σιγῆς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μὴ μ' ἀποστραφῆς.

οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἔμηνεις φράσας;

1275 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες,
πειράσαστ' ἀλλ' ἡμεῖς γε κινήσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον πρόμα,

ὡς μὴ μ' ἄμυον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1280 λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὃν χρεῖα πάρει.
τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἢ τέραννά τι,
ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικισίαντά πως,

παρέσχε φωνῆν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ οὐ μοι·

- 1285 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγὸν, ἔνθεν μ' ᾧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἕμοι
λέξαι τ' ἀκούσαι τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ᾧ ξένοι, βουλήσομαι
- 1290 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρός κυρεῖν ἕμοι.
ἃ δ' ἤλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατριῶς ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
τοῖς σοῖς πανάροχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῆ πεφρῳκὰς ἤξιουν γεραῖτέρα.
- 1295 ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος;
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε κινήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω.
- 1300 ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἤλθον Ἄργος ἐς τὸ Λαοικόν,
λαβὼν Ἀδραστὸν πενθερὸν, ξυνομότας
ἔστηθ' ἕμουτῷ γῆς ὄσοιπερ Ἀπίως
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετιμῆνται δόρει,
- 1305 ὅπως τὸν ἐπτάλοχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξεντας ἐκβάλωμι γῆς.
εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ᾧ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
- 1310 αὐτὸς τ' ἕμουτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν ξὺν ἐπτὰ τάξεσι ξὺν ἐπιτά τε
λόγγως τὸ Θήβης πεδίον ἀμφειστάσι πᾶν
οἴος δορυρσοῦς Ἀμφιάρους, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' ὀλωνῶν ὁδοῖς.
- 1315 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτεοκλῆς, Ἀργεῖος γενεῶς·
τέταρτος Ἴππομόδον· ἀπέστειλεν πατὴρ
Τελαῶς· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκευῆ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστῳ δηῶσειν πυρὶ.
- 1320 ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χορόνῳ
μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δὲ σὸς, κεί μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθεῖς, σὸς γέ τοι καλούμενος,
- 1325 ἄγω τὸν Ἄργος ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἳ σ' ἀπὸ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἰκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαυτοῦμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρωμένῳ
τῷδ' ἀνθρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
- 1330 ὃς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γὰρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῆ, τοῖσδ' ἔφρασ' εἶναι κρέτος.
πρὸς νῦν σε κρητῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
αὐτῷ πιθέσθαι καὶ παρειακαθεῖν, ἐπιεῖ
- 1335 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ·
ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σὺ τε
κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξεληλύχτες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ᾧ τάλας ἐγὼ,
κοινή καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται.
- 1340 ὧν, εἰ σὺ τῆμῃ ξυμπαρῶσθῃσε φρεσὶ,
βραχεῖ ξὺν ὄγκῳ καὶ χορῶν διασκεδῶ.
ᾧσ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
στήσω δ' ἕμουτὸν, κείνον ἐκβαλὼν βίε.
καὶ ταῦτα μὲν σοῦ ξυνθέλοτος· ἔστι μοι

1345 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὔνεκ', Οἰδίπου,
εἰπὼν ὅποια ζύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῖρο προσπέμψας ἕμοι

- 1350 Θησεὺς, δικαῶν ᾧσ' ἕμου κλύειν λόγους;
οὔτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
νῦν δ' ἀξιώθεις εἶσι κἀκούσας γ' ἕμου
τοιαῦθ' ἢ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον.
ὃς γ', ᾧ κἀκίστε, σκηπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
- 1355 ἢ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἀθηκας ἔπολιν καὶ στολάς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταυτῷ βεβηγὼς τυγγάνεις κἀκῶν ἕμοι.
- 1360 οὐ κλυοστάδ' ἔστιν, ἀλλ' ἕμοι μὲν οἰστέα
τάδ', ᾧσπερ ἂν ζῶ σοῦ φρονέας μεμνημένος.
σὺ γὰρ με μόγηθ' τῷδ' ἔθνηκας ἔντροφον,
σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαυτῷ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
- 1365 εἰ δ' ἐξέφρασα τάσδε μὴ μαιυτῷ τροφούς
τάς παῖδας, ἢ τᾶν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἶδε μ' ἐκωλύουσιν, αἶδ' ἕμαι τροφοί,
αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναικες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἕμουσφρακατον.

- 1370 τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω
ὡς αὐτίξ, εἶπερ οἶδε κινεῦνται λόγοι
πρὸς ἄστῳ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεῖς γὰρ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
- 1375 τοιαῦσδ' ἀρὰς σφῶν πρόσδε τ' ἐξανῆξ' ἐγὼ
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἕμοι,
ἵν' ἀξιώτων τοὺς φυτευθέντας σέβειν,
καὶ μὴ ἔατιμᾶζήτον, εἰ τυφλοῦ πατρός
τοιαῦδ' ἐφύτην. αἶδε γὰρ τὰδ' οὐκ ἔδρων.
- 1380 τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἶπερ ἔστιν ἡ παλαίφατος
Λίχη ξύνεδρος· Ζητὸς ἀρχαῖος νόμος.
σὺ δ' ἐμὸς ἀλόπυτος εἰ κἀπάτωρ ἕμου,
κἀκῶν κρέτος, τάσδε συλλαβὸν ἀρὰς,
- 1385 ἃς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερσὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξελέηλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Τρωτάρου
1390 στυγνὸν πατροφῶν ἔρεβος, ᾧς σ' ἀποκίλη,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονες, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στείχε, κἀξέγγελλ' ἴων
καὶ πᾶσι Καθμείωσι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
- 1395 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπου
τοιαῦτ' ἔνειμε πεισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΧΟΡΟΣ.

Πολύνεικες, οὔτε τίς περελθούσας ὁδοῖς
ξυνηθόμαί σοι, νῦν τ' ἔθ' ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἶμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,

1400 οἶμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἀρ' ὕδου τέλος

Ἄγοις ἀφωρηθήμεν, ὦ τάλας ἐγώ,
τοιούτου οἴου οὐδὲ φρονῆσαι τι
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέφαι πάλιν,
ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῆδε συγκυῖσαι τύχη.

1405 ὦ τοῦδ' ὁμαιμοὶ παῖδες, ἀλλ' ἕμεις, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρός κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἰ τοῦδ' ἀραι
πατρός τελώνται, καὶ τις ὑμῶν ἐς δόμους

1410 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε καὶ κτερίσμασιν.
καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπογυίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

1415 ὦ φιλιότη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

στρέφαι στράτευμ' ἐς Ἄγοις ὡς τάχισά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. πῶς γὰρ αὐθις αὐ πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1420 τί δ' αὐθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτρων κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀσυχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ προσβέβυτον' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρας τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὄρθον ἐκφέρει

1425 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

χρήξει γὰρ ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχορηγέα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι τάλανα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἐπεσθαι τάνδρος, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οὐδ' ἀγγελουμένον φλαυρῶ· ἐπεὶ στρατηλάτου

1430 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μῆδ' ἐάνδεα λέγειν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδομένα;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

καὶ μὴ μ' ἐπίσχης γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτιμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρός τῶν τὲ τοῦδ' Ἐρινύων.

1435 σφῶν δ' εὐδοσίῃ Ζεὺς, τίδ' εἰ τελεῖτέ μοι
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθις ἔξειον.
μέθεσθε δ' ἦδη, χαιρέτων τ'. οὐ γὰρ μ' ἐπι
βλέποντ' ἐσώψεσθ' αὐθις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ τάλαινα' ἐγώ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

μὴ τοί μ' ὀδύρου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ τίς ἂν σ' ὀρωμένον

1440 ἐς προὔπτον Ἄϊδην οὐ καταστένοι, κάσι;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

εἰ χρῆ, θανατοῦμαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

μὴ πείθ' ἂ μὴ δεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυστάλαινά τέρ' ἐγώ,

εἰ σου στερηθῶ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι

καὶ τῆδε φῦναι χατέρα. σφῶν δ' οὖν ἐγώ

1445 θεοῖς ἀρώμαι μὴ ποτ' ἀντήσαι κακῶν.

ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι

νέα βαρύποτμα κατὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,

1450 εἴ τι μοῖρα μὴ κινγάνει.

μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.

ὄρα ὄρα ταῦτ' αἰεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,

1455 τί δὲ παρ' ἡμαρ αὐθις αὖθις ἀνω.

ἔκτυπεναιδῆρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἴ τις ἐντοπος,

τὸν πάντ' ἀριστον δεῦρο Θησέα πόροι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ, τί δ' ἔστι τάξιόν μ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1460 Διὸς περρωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξειαι

βροντῆ πρὸς Ἄϊδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδε μᾶλα μέγας ἐρείπεται

κτύπος ἄφατος ὃδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν

1465 δεῖμ' ὑπήλθε κρατὸς φόβαν.

ἔπτηξα θυμόν. θρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.

τί μὰν ἀρήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλιον

1470 ἀφορμῆ ποτ' οὐκ ἔνευ ξυμφορᾶς.

ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ παῖδες, ἦει τῶδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέρπατος

βίου τελευτῆ, κοῦκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πῶς οἶσθα; τῶ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1475 καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχισά μοι μολῶν
ἀναγκα χῶρας τῆσδέ τις πορεύσασα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὐθις ἀμφίσταται

διαπρύσιος ὄτοβος.

1480 Ἰλαος, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ

ματέρι τυγχάνεις ἀφρηγῆς φέρων.

ἐναίσιου δὲ συντίχοιμι, μῆδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδῶν,
ἀκερδῆ χάριν μετᾶσχοιμί πως.

1485 Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἄρ' ἐγγὺς ἀνῆρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κίχῃσεται μοι καὶ κατορθοῦντος φρένα;

1447 — 1456. = 1462 — 1471.

1477 — 1485. = 1491 — 1499.

- ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
 1590 ἔπει δ' ἀφίκτο τὸν καταρροικτὴν ὁδὸν
 χαλκὸς βάρθοισι γῆθεν ἐροῦζόμενον,
 ἔστι κλεῦθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλου πέλας κρατῆρος, οὐ τὰ Θησεῶς
 Περσίδου τε κείται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
 1595 ἀψ' οὐ μέσος στᾶς τοῦ τε Θοοριζίου πέτρου
 κοίλης τ' ἐρχέσθου κατὰ λαίνοῦ τάφου,
 καθέζειτ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολᾶς.
 κάπειτ' ἄσπας παῖδας ἠνώγει ὄντων
 ὑδάτων ἐνεργεῖν λουτρά καὶ χόδς ποδῶν·
 1600 τῷ δ' εὐχλόου Ἀθήμητρος εἰς ἐπόπιον
 πάγον μολούσα τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
 ταχέϊ πόρευσεν ξὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθῆτι τ' ἐξήσχησεν ἢ νομιζέται.
 ἔπει δὲ παντὸς εἶχε δρωτῶνος ἡδονῆν
 1605 κοῦκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὦν γέρετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνος, αἶ δὲ παρθένου
 ῥίγησεν, ὡς ἦκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσα κλαῖον, οὐδ' ἀνέσαν
 στένων ἀραγμοῖς οὐδὲ παμμήκεις γούσας.
 1610 ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατῆρ.
 ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμια, κοῦκ εἶ
 τὴν δυσπρόρητον ἔξειτ' ἀμφ' ἔμοι τροσῆν·
 1615 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
 ἢ τοῦδε τὰνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμενα
 τὸ λοιπὸν ἦδη τὸν βίον ἀμύζετεον.
 1620 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμικτικόμενοι
 λύγδην ἔκλειον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρόφει βοή,
 ἦν μὲν σιωπῆ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θούψεν αὐτὸν, ὥστε πάντας δροθίας
 1625 στήσει φόβῳ δειδαντας ἐξαίφνης τρίγας.
 κάλει γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαγῆ θεός·
 ὦ οὗτος οὗτος, Οιδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνηται.
 ὁ δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλοῦμενος,
 1630 αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησεῖα.
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κῆρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ἡμεῖς τε, παῖδες, τῆδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκὼν, τελείν δ' ὅσ' ἔν
 1635 μέλλης φρονῶν εὖ συμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ.
 ὁ δ', ὡς ἀγῆρ γενναῖος, οὐκ οἴχτου μέτα
 κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δρᾶσειν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οιδίπους
 ψαύσας ἀμαρτᾶς χερσὶν ὦν παιδῶν λέγει,
 1640 ὦ παῖδε, τλάσα χορὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἔμμη θέμις
 λεύσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνοῦντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρωμένα.
 1645 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
 ζῦμπαντες· ἀσιακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχέϊ στραμμέντες, ἐξαπειθοῦμεν

- τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 1650 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμιμάτων ἐπίσκοπον
 χεῖρ' ἀνιέχοντα κρατῶς, ὡς δεινοῦ τινὸς
 φόβου φωέιτος οὐδ' ἄνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
 ὀρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκνυοῦνθ' ἄμα
 1655 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταυτῇ λόγῳ.
 μόρφ δ' ὀποίῳ κείνος ὄλειτ' οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησεῶς κῆρα.
 οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυροφόρος θεοῦ
 κερωνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποτιᾶ
 1660 θύελλα κινήσεισα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ,
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νεοτέρων
 εἴηον διασπῆν γῆς ἀλύπητον βάρθρον.
 ἀγῆρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 1665 θανατοῦτος. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
 οὐκ ἂν περιέμην οἰσὶ μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φθλων;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αἶδ' οὐκ ἐκάς, γόων γὰρ οὐκ ἀσημόνες
 φθόγγου σεφε σημαίνουσι δεῖρ' ὀρμωμένους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 1670 αἰεῖ, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ
 οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ξεμυτον
 ἔλασιον αἶμα δυσμόροιν στενάζειν,
 ᾗτινι τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἐμπεδον εἴχομεν,
 1675 ἐν πνυάτῳ δ' ἐλόγιστα παροῖσομεν
 ἰδόντε καὶ παθοῦσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟΡΟΣ.

βέβηκεν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.

- 1680 τί γὰρ, ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντένευρεν,
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἐμωρψαν
 ἐν ἀφραεῖ τιμὴ μόρφ φερόμεναι.
 τάλεινα· νῶν δ' ὀλεθρῶτα
 νῦξ ἐπ' ὕμμασιν βέβηκε.
 1685 πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπίαν γῆν
 ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίον
 δύσοιστον ἐξομεν τρογάν;

ΙΣΜΙΝΗ.

- οὐ κάτοιδα. κατὰ με γόγιος
 1690 Ἄιδας ἔλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραῖῳ
 τάλειναν· ὡς ξεμοῖγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,

1670 — 1687. = 1697 — 1714.

1688 — 1696. = 1715 — 1723.

τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
1695 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατὰμμεπι
ἔβητον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1697 πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον·
ὀπότε γε καὶ τὸν ἐν χειροῖν κατεῖχον.

1700 ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
οὐδὲ γέρον ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾶδε μὴ κυρήσης.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπραξεν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.

ΧΟΡΟΣ.

1705 τὸ ποῖον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὡς ἔχορξτε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέροθεν εὐσκόπαστον αἶδεν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλευτον.
ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τὸδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν

1710 στένει διακροῦν, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρῆ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος. ἰὼ
μὴ γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἐχορξες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὠδὲ μοι.

ΙΣΜΗΝΗ.

1715 ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότιμος
αὔθις ὠδ' ἔρημος ἄπορος
ἐπαμμένει σε ἶ, ὦ φίλα, τὰ πατρὸς ὠδ' ἔρημα;

ΧΟΡΟΣ.

1720 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγεται τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1724 πάλιν, φίλα, συθῶμεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὡς τί βέβομεν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἡμερος ἔχει με

ΙΣΜΗΝΗ.

τίς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὰν χθόνιον ἐστὶν ἰδεῖν

ΙΣΜΗΝΗ.

τίγος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πατρὸς, τάλαινα' ἐγώ.

1724 — 1736. = 1737 — 1750.

ΙΣΜΗΝΗ.

θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
1730 οὐχ ὀράς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τὸδ' ἐπέπληξας;

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τὸδ', ὡς

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τὸδε μάλ' αὔθις;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἄταφος ἔπιπνε δίχα τε παντός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄγε με, καὶ τότ' ἐπεναράξον.

ΙΣΜΗΝΗ.

αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
1735 αὔθις ὠδ' ἔρημος ἄπορος
αἶωνα τλάμων' ἔξω;

ΧΟΡΟΣ.

φίλαι, τρέσσητε μηδέν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλὰ ποῖ φύγω;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πάρος ἀπέφυγε

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί;

ΧΟΡΟΣ.

1740 τὰ σφῶν τὸ μὴ πίνειν κακῶς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

φρονῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τί δῆθ' ὑπεροσεῖς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲ γε μάτευσ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μόγος ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πάρος ἐπέε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1745 τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὑπερθεν.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ἄρα πηλαγὸς ἐλάχετόν τι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με

1750 δαίμων ταυῶν γ' ἐλαύνει;

ΘΗΣΕΥΣ.

παύετε θρήνων, παῖδες. ἐν οἷς γὰρ

χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται
πενθεῖν οὐ χροῖ· νέμεσις γάρ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτρομέν σοι.

ΘΗΣΕΥΣ.

1755 τίνος, ὦ παῖδες, χρεῖας ἀνύσαι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τύμβον θέλομεν

προσιθεῖν αὐταῖ πατρὸς ἡμετέρου.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κείσ' ἐστὶ μολεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;

ΘΗΣΕΥΣ.

1760 ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κείνος
μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
μήτ' ἐπιφρονεῖν μηδένα θνητῶν
θήρην ἱερὰν, ἣν κείνος ἔχει.

καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρόσσοντα καλῶς

1765 χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον.

ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν

χῶ πάντ' αἴων Διὸς ὄρκος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' εἰ τὰδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,

ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμῶς

1770 τὰς ἀγρυγίους πέμψον, ἐάν πως

διακωλύσωμεν ἴοντα φρόνον

τοῖσιν ὁμαίμοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

δράσω καὶ τὰδε καὶ πάνθ' ὅπόσ' ἂν

μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν

1775 καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,

πρὸς χάριν, οὐ δεῖ μ' ἀποκρίμενιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω

θήρηον ἐγείρετε.

1780 πάντως γὰρ ἔχει τὰδε κῦρος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Αποθανόντια Πολυνείκη εν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δρᾶσαντα ἐξέουσιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθάραντες οὐδὲν ἦττον ἐφροῦρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμῶσασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ἀπὸ τῶν φύλακων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθείρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντιος υἱὸς, ὃς ἐμῆτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν ἐπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίη, ἢ τοῦ Κρέοντος γαμετῆ, ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάρσασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην, ὡς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναι φησιν ἀμφοτέρως ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἦρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνεσμος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι. τὸ δὲ δράμα τὴν ἐπιγραφὴν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

Κεῖται δὲ ἡ μυθολογία καὶ παρ' Εὐρυπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τίχτει τὸν Μαίμονα.

Ἢ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιγραφῶν γερόντων· προλογεῖ δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

2 Κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κέρα,
 ἄρ' οἷσθ' ὃ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
 ὅποιον οὐχὶ νῆν ἐτι ζῶσαιν τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγαινὸν οὐτ' ἄτης ἄτερ
5 οὐτ' αἰσχρὸν οὐτ' ἀτιμὸν ἐσθ', ὅποιον οὐ
 τῶν σῶν τε καμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὐ φρασι πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσηκουσας; ἢ σε λανθάνει
10 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὐθ' ἠδὺς οὐτ' ἀλγεινὸς ἔκειτ' ἐξ ὄτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χειρὶ·
15 ἐπεὶ δὲ φροῦδος ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὐτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὐτ' ἀτωμένῃ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς ἀλλείων πυλῶν
 τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνῃ κλύοις.

ΙΣΜΗΝΗ.

20 τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τάφου νῆν τῷ κασιγνήτῳ Κρῶν
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίτῃ
 χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
25 ἐκρυψε, τοῖς ἐνερθεῖν ἐπιτιμον νεκροῖς,
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεΐδους νέκυν
 ἀστοῖσιν φασὶν ἐκκηρυχθῆναι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κομῆσαι τινα,
 ἔαν δ' ἄκλυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
30 θησαυρὸν εισορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
 τοιαῦτά φρασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
 κἄμοι, λέγω γὰρ κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύσσοντα, καὶ τὸ πράγμα ἄγειν
35 οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δορᾷ,
 φρόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δειξίεις τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δ', ὧ ταλαίφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
40 λύουσ' ἂν ἢ γάπτουσα προσθεῖμην πλέον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

ΙΣΜΗΝΗ.

ποῖον τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφεῖς χειρὶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρητον πόλει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

45 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὧ σχετλία, Κρέοντος ἀντιερηγότος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι· φρόνησον, ὧ κασιγνήτη, πατήρ

50 ὡς νῆν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο
 πρὸς αὐτοφθῶρον ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
 ὄψεις ἀρέσας αὐτὸς αὐτουργῷ χειρὶ·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεταῖσιν ἀρτάνουσι λοβῶται βίον·

55 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπῶρῳ μόνον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χειροῖν.
 νῦν δ' αὐ μόνῃ δὴ νῷ λελειμμένα σκόπει
 ὅσω κἀκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βίᾳ

60 ψῆφρον τυράννων ἢ κράτη παρεξίμεν.

ἀλλ' ἐνοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυνάχ' ὅτι
 ἔφρυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρος οὐ μαχομένα·
 ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κατὰ τῶνδ' ἀγλύονα.

65 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πέισομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἐτι

70 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρωῆς μέτα.
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοὶ δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούση θανεῖν.

φίλῃ μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσα πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος

75 ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε,
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιούμαι, τὸ δὲ
 βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφην ἀμήχανος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

80 σὺ μὲν τὰδ' ἂν πράνχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφου
 χάσουσ' ἀδελφῷ φίλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μὴ μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

Ι Σ Μ Η Ν Η .

ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδεὶν
85 τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η .

οἶμοι· καταῦδα. πολλὸν ἐχθίον ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

Ι Σ Μ Η Ν Η .

θεομῆν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η .

ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσι οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χροί·

Ι Σ Μ Η Ν Η .

90 εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμυγᾶνων ἐρῶς.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η .

οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

Ι Σ Μ Η Ν Η .

ἀοχρὴν δὲ θεοῦν οὐ πρόπει τὰμύχανα.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η .

εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσεῖσαι δίεη.

95 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δευρὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

Ι Σ Μ Η Ν Η .

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχεται, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

100 ἀκτίς ἀελίου, τὸ κάλ-

λιστον ἐπταπύλω φανέν
θήβας τῶν προτέρων φράσας,
ἐφάνθησ ποτ', ὃ χρυσίας
ἀμέρας βλέφαρον,

105 Διοκαίων ὑπὲρ θεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν
φῶτα βάντα πυνσιγίς,
φρυγάδα προόδρομον ὄξυτέρω
κινήσασα χαλινῷ,

110 ὃν ἐφ' ἀμειτέρῃ γὰρ Πολυνείκης
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
* * * * ὄξεα κλάζων

αἰετὸς ἐς γὰρ ὑπερέπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρουι στεγανὸς

115 πολλῶν μεθ' ὅπλων
ξύν θ' ἵπποκόμοις κορούθεσι.
στάς δ' ὑπὲρ μελάθρων φρονώ-
σαισιν ἀμφιγανῶν κύκλω
λόγχαῖς ἐπταπύλον στόμα

120 ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων
αἰμάτων γένυσιν
πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκᾶενθ' Ἡριστον ἐλεῖν.
τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη

125 πάταγος Ἄρεος ἀντιπέλω
δυσχεῖρωμα δράζοντι.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερχθαίρει, καὶ σφας εἰσιδὼν
πολλῷ θεύματι προσασσομένους

130 χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτας,
παυτῷ ἠπιτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἦδη

100 — 116. = 117 — 133.

νίην ὀρουῶντ' ἀλαλάξαι·

ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τανταλωθεῖς
135 πυρφόρος θεὸς τότε μανομένη ξὺν ὀρμηῇ

βακχεῶων ἐπέπνει

ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενόμα στυγελίζων μέγας
Ἄρης

140 δεξιόσειρος.

ἐπὶ τὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτα πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχυλα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατὴρ ἐνόσ

145 μηρός τε μίᾳς φύντε καθ' αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγχαῖς στήσαντ' ἔρχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἀμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἂ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα

τῇ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβας,

150 ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λημισοῦναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλωμεν, ὃ Θήβας δ' ἔλε-
λύθων

Βάκχιος ἄρχοι.

155 ἀλλ' ὕδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμοῖσι θεῶν
ἐπὶ συντυχίας χωρεῖ τινὰ δὴ
μῆτιν ἐρέσσων, ὅτι σύγγλητον

160 τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην,
κοινοῦ κηρύγματι πέμψας.

Κ Ρ Ε Ω Ν .

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλιος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σεύσαντες ὠρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομπόισιν ἐκ πάντων δίχα

165 ἔστειλ' ἐκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαίου
σέβοντας εἰδὼς εὐ θρόνων αἰε κράτη,
τοῦτ' αὐτίς, ἦρίξ' Οἰδίπους ὠρθου πόλιν,
κάπει διώλειτ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.

170 οὐτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὦλοντο παύσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μίᾳσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν δλωλῶτων.

175 ἀμύχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐμαθεῖν
ψυχρὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν ἐδθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἄπειτα βουλευμάτων,

180 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.

ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρωῶν αἰε,

185 οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν
στελεῖον ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θεῖμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
ἦθ' ἔστιν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἐπι

134 — 140. = 148 — 154.

- 190 πλέοντες ὄρηθῆς τοὺς φίλους ποιοῦμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν,
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἄστοις παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἔτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
- 195 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀρίστειστας δόρει,
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφραγίσαι
ἢ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς,
τὸν δ' αὖ ζύναμιον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- 200 φρυγᾶς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκλήρικται τάφῳ
μῆτε κτερίζειν μῆτε κωκυδᾶ τινα,
- 205 ἔάν δ' ἄπαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τιόνδ' ἔμιον φρόνημα. κοῦποτ' ἔκ γ' ἔμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὐνοὺς τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
- 210 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἔμοῦ τιμῆσται.
ΧΟΡΟΣ.
σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικίως Κρέον,
* * * * *
τὸν τῆδε δύσνον καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πού γ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.
ΚΡΕΩΝ.
* * * * *
- 215 ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.
ΧΟΡΟΣ.
νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιάζειν πρόθεσ.
ΚΡΕΩΝ.
ἀλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
ΧΟΡΟΣ.
τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
ΚΡΕΩΝ.
τὸ μὴ ἰχιωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟΡΟΣ.
220 οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐραῖ.
ΚΡΕΩΝ.
καὶ μὴν ὁ μισθὸς γ' οὗτος, ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
ΦΥΛΑΞ.
ἀναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνοος ἰκάνω κοῦφον ἔξαξας πόδα.
- 225 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὀδοῖς κυχλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
ψυχὴ γὰρ ἦδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
τλήμων, μενεῖς αὖ; καὶ τὰδ' εἰσεται Κρέων
- 230 ἄλλου παρ' ἀνδρός; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἐλίσσαν ἦνυτον σχολῆ ταχύς. *ἄλλοι*
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μαζρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοῖ, καὶ τὸ μῆδεν ἔξερω, φράσω δ' ὅμως.
- 235 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
ΚΡΕΩΝ.
τί δ' ἔστιν ἂνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥΛΑΞ.

- φράσαι θέλω σοι πρῶτα ταῦμαντοῦ. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρών·
240 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
ΚΡΕΩΝ.
εὔ γε στοχάζει κάποφράγγυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.
ΦΥΛΑΞ.
τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθῃσ' ὕκνον πολύν.
ΚΡΕΩΝ.
οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαγθεῖς ἄπει;
ΦΥΛΑΞ.
245 καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κατὰ χροῦτι διαψῖαν
κόνην παλύνας κάφαρσιστεύσας ἢ χρῆ.
ΚΡΕΩΝ.
τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τομήσας τάδε;
ΦΥΛΑΞ.
οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
250 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στυφλὸς δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀροῦξ οὐδ' ἐπιμαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐρογάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
δείκνυσσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
- 255 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ,
λεπτή δ' ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπὶν κόνης.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐροόθουν κακοί,
260 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ ἐγίγνωτο
πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἰς γὰρ τις ἦν ἑκαστος οὐξεορασμένος,
κοῦδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφραγε πᾶς τὸ μῆ.
ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύθρους αἰρεῖν χεροῖν,
- 265 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν
τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνεθέναι
τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μῆτ' ἐπρασαμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
270 νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν. οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφανεῖν οὔθ' ὅπως δρώντες καλῶς
πράξαμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κοῦχι κρυπτεόν.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καμὲ τὸν δυσδαίμονα
- 275 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγεθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἐκοῦσιν, οἶδ' ὅτι.
στέργει γὰρ οὐδεις ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟΡΟΣ.
ἀναξ, ἔμοι τοι μῆ τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ' ἡ ζύννοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡΕΩΝ.
280 παῦσαι, πρὶν ὄρηθῆς καμὲ μεστώσαι λέγων,
μῆ φειρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπεριτωῖντες ὡς εὐεργετήν
285 ἐκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφοικίονας
ναοὺς πυρῶσων ἤλθε κάναθηματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμώντας εἰσορᾶς θεοὺς;

- οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάσαι πόλεως
290 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουον ἔμοι,
 κρυφῆ κάρα σείοντες· οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἔμε.
 ἔκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν ἐργάσθαι τάδε.
295 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄγγυρος
 κακὸν νόμισμα' ἔβλασσε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρες ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χορηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν.
300 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
 ὅσοι δὲ μισθαροῦντες ἦνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίηνη.
 ἀλλ' εἶπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἔμοι σέβας,
305 εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω,
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἔμοις,
 οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
310 ἔν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
 τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἔκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεοσμένους.
 ΦΥΛΑΞ.
- 315** εἰπεῖν τι δώσεις; ἢ στραφεῖς οὕτως ἔω;
 ΚΡΕΩΝ.
 οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀναρῶς λέγεις;
 ΦΥΛΑΞ.
 ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ πὶ τῆ ψυχῇ δάκνει;
 ΚΡΕΩΝ.
 τί δὲ ῥυθμιζεῖς τὴν ἐμὴν λύπην ὄπου;
 ΦΥΛΑΞ.
 ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
 ΚΡΕΩΝ.
- 320** οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
 ΦΥΛΑΞ.
 οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡΕΩΝ.
 καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
 ΦΥΛΑΞ.
 φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
 ΚΡΕΩΝ.
 κόμισθε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
325 φανεῖτέ μοι τοὺς δρωῦντας, ἔξερεθ' ὅτι
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
 ΦΥΛΑΞ.
 ἀλλ' εὐρεθεῖη μὲν μάλιστα· ἐὰν δέ τοι
 ληφθῆ τι καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
330 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμησ' ἰ' ἐμῆς
 σωθεῖς ὁφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
 ΧΟΡΟΣ.
 πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀν-
 θρώπου δεινότερον πέλει.
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν

- 335** πόντου χειμερῶν νότῳ
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἰθμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γῆν
 ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποιτρεύεται,
340 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἑππέῳ γένει
 πολεῖον.
343 κουφορόν τε φῦλον ὀρ-
 νίδων ἀμφιβάλων ἄγει,
345 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
 χρόνῳ τ' εἰναλίαν φύσιν
 σπειροῖσιν δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
350 θηρὸς ὀρεσσαβάτα, λυσαυχενά θ'
353 ἵππον ἀέζεται ἀμφίλορον ζυγὸν οὐρείον τ' ἄκ-
 μῆτα ταύρον.
 καὶ φρέγμα καὶ ἀνεμόεν
355 φρόνημα καὶ ἀστρινόμος
 = ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
 πάγων αἴθρια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη,
360 παντοπόρος, ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
 τὸ μέλλον· Ἄιδα μόνον
 φεύξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων
 φυγὰς ξυμπέφρασαι.
365 σοφόν τι τὸ μηχανόεν
 τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων
 ποτέ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἔσθλόν ἔρπει·
 νόμους παρεῖρων χροῖος
 θεῶν τ' ἐνορκοῖν δίκαν,
370 ὑρήπολις· ἄπολις, ὄφρ' τὸ μὴ καλὸν
 ζύνεστι, τόλμας χάριν.
 μήτ' ἔμοι παρέστιος
 γένοιτο μήτ' ἴσον
375 φρονῶν ὅς τὰδ' ἔρδει.
 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφοῖν
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὦ δύστηνος
380 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
 τί ποτ'; οὐδ' ἴθι σου σέ γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
 ΦΥΛΑΞ.
 ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ξειρωσμένη·
385 τήνδ' εἰλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
 ΧΟΡΟΣ.
 ὅδ' ἐκ δόμων ἄφορος εἰς δέον περᾶ.
 ΚΡΕΩΝ.
 τί δ' ἔστι; ποῖα ζῦμμετρος προὔβην τύχη;
 ΦΥΛΑΞ.
 ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀλώμοτον.
 ψεύδει γὰρ ἢ πίνωια τὴν γνώμη· ἐπεὶ
390 σχολῆ γ' ἂν ἦξεν δεῦρ' ἐν ἐξηύχουν ἐγώ,
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἦδονῃ,
 354 — 364. = 365 — 375.

ἦκω, δι' ὄραον καίπερ ὦν ἀνώμοτος,
395 κόρην ἄγων τήνδ', ἧ καθυρόθη τάφον
κομοῦσα, κλήρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπίλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἔμδον θούρμαιον, οὐκ ἄλλον, τότε.
καὶ νῦν, ἀναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβῶν,
καὶ κρῖνε καζέλεγχο'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

400 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ΚΡΕΩΝ.

ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
ΦΥΛΑΞ.
αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαλπε. πάντ' ἐπίστασαι.

ΚΡΕΩΝ.
ἧ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;
ΦΥΛΑΞ.

ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
405 ἀπέπειπας. ἄρ' ἐνδρα καὶ σαφῆ λέγω;

ΚΡΕΩΝ.
καὶ πῶς ὀραῖται κάλλιπτος ἠρόθη;

ΦΥΛΑΞ.
τοιοῦτον ἦν τὸ πράγμα'. ὅπως γὰρ ἦχομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκείν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἧ κατεῖχε τὸν

410 νέευν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄρρων ἐκ πάγων ὑπῆνεμοι,
ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφρονῆτες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ' ἐπιρρόθοις

κακοῖσιν, εἰ τις τοῦδ' ἀγειρήσοι πόνου.

415 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἥλιος κύκλος

καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς

τυφῶς αἰέρας σηηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν ἀλαζυνήν

420 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμειστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.

καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακροῦ,
ἧ πᾶς ὀραῖται, κἀνακωκίει πικρὰς

425 ἐνθάδε νεοσσῶν δοφᾶνδὸν βλῆσθ' ἔλεος·
οὔτως δὲ χυῖται, ψιλὸν ὡς ὄρε' νέευν,
γρόισιν ἐξήμωξεν, ἐκ δ' ἄρως κακὰς
ἠρότο τοῖσι τοῦργον ἐξειογασμένοις.

καὶ χερσὶν εὐθύς διαίταν φέροι κόνιν,

430 ἐκ τ' ἐδωροῖτόυ χαλκᾶς ἄοδη πρόχου
χοῦσι τρισπόνδοισι τὸν νέευν στέγει.

χῆμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δὲ νιν
θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐμπεληγμένην·

καὶ τίς τε πρόσθεν τίς τε νῦν ἠλέγχομεν

435 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἠδέως ἔμοιγε κάλλιπτος ἅμα.

τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφουγῆναι
ἦδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν

ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν

440 ἔμοι πέφυκε τῆς εἰμῆς σπιτηρίους.
ΚΡΕΩΝ.

σὲ δὴ, σὲ τὴν νέουσαν ἐς πέδον κῆρα,
φῆς, ἧ καταρῶν μὴ δεδρακέναι τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
καὶ φημί δοῦσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

ΚΡΕΩΝ.
σὺ μὲν κομίσεις ἂν σευτὸν ἧ θέλεις

445 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μήκος, ἀλλὰ σύντομα,
ἦδης τὰ κρηυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦδη. τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

450 οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε
οὐδ' ἧ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἳ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὄρισαν νόμους.
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὀδοῖν τὰ σά

κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλλῆ θεῶν

455 νόμια δύνασθαι θνητῶν ἄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γὰρ τι νῦν γε κέρθεις, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
ἔῃ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὅτου γάνη.

τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δέισασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην

460 δάσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ;
κεῖ μὴ σὺ προὔκλῆρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.

ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ἔῃ, πῶς ὀδ' οὐχὶ καταθῶν κέρδος φέροι;

465 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄδαιπτον ἐσχόμεν νέευν,
κεῖνοις ἂν ἦλον· τοῖσδε δ' οὐκ ἀγγύνομαι.

σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρωῶσα τυγχάνειν,

470 σχεδὸν τι μῶρον μωρίαν ὀφλισκάνω.

ΧΟΡΟΣ.

δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμον ἐξ ὦμοῦ πατρός
τῆς παιδός· εἶκεν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγχατέστατον

475 σίδηρον ὄππτον ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θηρασθέντα καὶ ἡγάντα πλεῖστα· ἂν εἰσίδοις.
σμικρῶ χαλκῶ δ' οἶδα τοὺς θυμωμένους
ἵππους καταρτυθέντας. οὐ γὰρ ἐκπέλει

φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.

480 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε' ἐξῆπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ἔβροι δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
τούτοις ἐπανχεῖν καὶ δεδρακῆσαν γελᾶν.

ἧ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,

485 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κρᾶτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
τοῦ παντός ἡμῖν Ζηρὸς ἐρκείου κρηεῖ,
αὐτῆ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύετον

μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὐκ ἐκείνη ἴσον

490 ἐπατιοῖμαι τοῦδε βουλεύουσα τάφου.
καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.

495 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐκ κακοῖσι τις
ἀλόος ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;

ΚΡΕΩΝ.

ἔγώ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἄπαντ' ἔχω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἔμοι τῶν σῶν λόγων

500 ἄρεστον οὐδέν, μὴδ' ἄρεσθειή ποτέ,
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδιάνουσ' ἔφυ.

καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐζλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν ἀντιάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τοῖτοισι τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν

505 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλώσσαν ἐγχεῖσαι φόβος.
ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἀλλ' εὐδαιμονεῖ,
κάξεστιν αὐτῇ θρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ τοῦτο μόνῃ τῶνδε Καδμείων ὄρᾳς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρῳσι χοῦδε· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.

ΚΡΕΩΝ.

510 σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγγους σέβειν.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκουν ὄμαιμος χῶ καταντίον θανάων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταῦτοῦ πατρός.

ΚΡΕΩΝ.

πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

515 οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυσ.

ΚΡΕΩΝ.

εἰ τοὶ σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφός ὤλετο.

ΚΡΕΩΝ.

πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὅμως ὁ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τοῦτους ποθεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

520 ἀλλ' οὐκ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;

ΚΡΕΩΝ.

οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

ΚΡΕΩΝ.

κάτω νυν ἐλθούσ', εἰ φιλητέον, φίλει

525 κείνουσ'. ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσιμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰσρομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,

530 τέγγουσ' εὐώπα παρειάν.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὺ' ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φρέγ', εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου

535 φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομεὶ τὸ μὴ εἰδέναι;

ΙΣΜΗΝΗ.

δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,
καὶ συμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἴασις τοῦτο γ' ἡ δίκη σ', ἐπέε
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγώ· κωνουσάμην.

ΙΣΜΗΝΗ.

540 ἀλλ' ἐν κατοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἑμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ῶν τοῦργον Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγώ φιλοῦσαν οὐ στέρω φέλην.

ΙΣΜΗΝΗ.

μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
545 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανάοντα θ' ἀγνίσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μή μοι θάνης σὺ κοινά, μὴδ' ἂ μὴ θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσζουσ' ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
550 Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί ταῦτ' ἀνίξες μ' οὐδὲν ὠφελουμένη;
550 ΚΡΕΩΝΗ.

ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
550 ΚΡΕΩΝΗ.

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣΜΗΝΗ.

οἶμοι τάλαίνα, κάμπλακω τοῦ σοῦ μόρου;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

555 σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν, ἐγώ δὲ κατθανεῖν.
ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγώ· δόκουν φρονεῖν.
ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ζαμαρτία.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θάρασει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
560 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θαναοῦσιν ὠφελεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

τῶ παιδε φημί τῶδε τὴν μὲν ἀριτίως
ἄνουν περᾶνθαι, τὴν δ' ἄφ' οὐ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐ γὰρ ποτ', ὄναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πρᾶσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ.

565 σοὶ γοῦν, ὅθ' εἶλου σὺν κατοῖς πρᾶσσειν κακά.
ΙΣΜΗΝΗ.

τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλὰ κενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;
ΚΡΕΩΝ.

ἀρώσιμοι γὰρ γατέρων εἰσὶν γυῖα.

κρείσσον γὰρ, εἶπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἔκπεσεῖν
 680 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἦσσαντες καλοῦμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλήμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὦν λέγεις δοξαίεις πέρι.

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, θεοὶ φύουσι ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέριστον.

685 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
 οὐτ' ἂν δυνάμην μὴτ' ἐπιστάμην λέγειν·
 γένοιτο μέντι' ἄλλοις καλῶς ἔχον.

σοῦ δ' οὖν πέρικα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.

690 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημοτῆ
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέτριφε κλύων·
 ἔμοι δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατῃ

695 κάκιστ' ἀπ' ἔργων ἐνδλεσεστίτων φθίνει·
 ἦτις τὸν αὐτῆς ἀπτάδελφον ἐν φοναῖς
 πεπτώτ' ἀθαπτον μὴθ' ὑπ' ὀμωστῶν κυνῶν
 εἶασ' ὀλέσθαι μὴθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;

700 τοιάδ' ἔρεμνῃ σίγ' ἐπέροχεται φάτις.
 ἔμοι δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα τιμώτερον.

τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος ἐνθάδε τέκνοις
 ἀγαλαμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;

705 μὴ νυν ἐν ἦθος μόνον ἐν σαντῷ φόρει,
 ὡς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλώσσειν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπτύχθῆντες ὠφθησαν κενοί.

710 ἄλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τένειν ἄγαν.
 ὄρθ' παρὰ φείθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων ὑπέκει, κλώνας ὡς ἐκσώζεται·
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

715 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆς πόδα
 τείνας ὑπέκει μῆδὲν, ὑπίτοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἴθε θυμῷ καὶ μετὰστατον δίδου.
 γνώμη γὰρ εἰ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου

720 πρόσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρῆσβεύειν πολὺ
 φῦναι τὸν ἀνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ἴπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὐ καλὸν τὸ μανθάνειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ, σέ τ' εἰλὸς, εἶ τι καίριον λέγει,

725 μαθεῖν, σέ τ' αὐ τοῦδ'· εὐ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.

ΚΡΕΩΝ.

οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαζόμεσθα δὴ
 φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

ΑΙΜΩΝ.

μῆδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρῆ ἄλλον ἢ τὰργα σκοπεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

730 ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν.
 ΑΙΜΩΝ.

οὐδ' ἂν κελύεσμαι εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοῦς.

ΚΡΕΩΝ.

οὐχ ἦδε γὰρ τοιῷδ' ἐπειληπταὶ νόσῳ;
 ΑΙΜΩΝ.

οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὀμόπτολις λεώς.
 ΚΡΕΩΝ.

πόλις γὰρ ἡμῖν ἄμει χρῆ τάσσειν ἐρεῖ;
 ΑΙΜΩΝ.

735 ὄρθ' τὸδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
 ΚΡΕΩΝ.

ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρῆ γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
 ΑΙΜΩΝ.

πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρός ἐσθ' ἐνός.
 ΚΡΕΩΝ.

οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομιζέται;
 ΑΙΜΩΝ.

καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἀρχοίς μόνος.
 ΚΡΕΩΝ.

740 ὕδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικί συμμαχεῖ.
 ΑΙΜΩΝ.

εἶπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκίθομαι.
 ΚΡΕΩΝ.

ὦ παγκάκιστε, διὰ δίχης ἰὼν πατρί.
 ΑΙΜΩΝ.

οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὄρω.
 ΚΡΕΩΝ.

ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 ΑΙΜΩΝ.

745 οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν.
 ΚΡΕΩΝ.

ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 ΑΙΜΩΝ.

οὐκ ἂν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
 ΚΡΕΩΝ.

ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὕδε.
 ΑΙΜΩΝ.

καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νεωτέρων.
 ΚΡΕΩΝ.

750 ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἐτι ζῶσαν γαμεῖς.
 ΑΙΜΩΝ.

ἦθ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
 ΚΡΕΩΝ.

ἦ κἀπαπειλῶν ὦδ' ἐπεξέροει θρασύς;
 ΑΙΜΩΝ.

τίς δ' ἔστ' ἀπειλῆ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
 ΚΡΕΩΝ.

κλαίων φρονώσεις, ὦν φρονῶν αὐτὸς κενός.
 ΑΙΜΩΝ.

755 εἰ μὴ πατῆρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὐ φρονεῖν.
 ΚΡΕΩΝ.

γυναικὸς ὦν δούλευμα, μὴ κωτίλλέ με.
 ΑΙΜΩΝ.

βοῦλει λέγειν τι, καὶ λέγων μῆδὲν κλύειν;
 ΚΡΕΩΝ.

ἄληθες; ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι
 χαίρων ἐπὶ νόγοισι δεινὰσσει ἐμέ.

760 ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ἕμμαι' αὐτίκα
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
 ΑΙΜΩΝ.

οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμᾶ

τοῦμὸν προσόψει κρῆτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
765 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαινὴ ξυνών.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνηρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.

ΚΡΕΩΝ.

δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
τὰ δ' οὖν κόρα τὰδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

770 ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;

ΚΡΕΩΝ.

οὐ τὴν γε μὴ θιγοῦσαν. εὐ γὰρ οὖν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

μόρω δὲ ποῖω καὶ σφε βουλευεῖς κτανεῖν;

ΚΡΕΩΝ.

ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἢ βροτῶν στίβος
κρήνη πετρῶδει ζῶσαν ἐν κατώρυγι,
775 φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεῖς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκρύγη πόλις.
κἀκεῖ τὸν Αἰθην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἄλλα τηλικαῦθ' ὅτι

780 πόνος περισῶς ἔστι τὰν Αἰδοῦ σέβειν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔρωσ ἀνίκετε μάχην,
Ἔρωσ, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειᾶς
νεάνιδος ἐννευχεῖς,

785 φοιτῆς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καὶ σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδέεις
οὔθ' ἀμερῶν ἐπ' ἄνθρω-

790 πων, ὃ δ' ἔχων μέμνην.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπῆς ἐπὶ λῶβᾳ·
σὺ καὶ τὸδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·

795 νικᾷ δ' ἐναογγῆς βλεφάρων ἡμερος εὐλέκτρον
νύμφας, τῶν μεγάλων παρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμιῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμπα-

800 ζεῖ θεὸς Ἀφροδίτα.

νῦν δ' ἤδη γὰρ καυτὸς θεσμιῶν
ἔξω φέρομαι τὰδ' ὄρων, ἴσχειν δ'
οὐκ ἔτι πηγὰς δυνάμει δακρυῶν,
τὸν παγζόταν ὄθ' ὄρω θάλαμον

805 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀντύουσαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρατ' ἐμ', ὃ γὰς πατρίας πολιταί,
τῶν νεάτων ὁδὸν
στεύουσαν, νεάτων δὲ φρέγγος
λεῦσσοσαν ἑελίου,

810 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγ-
κοίτας Αἰδίδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἄκταν, οὔθ' ἡμεναῖων
ἐγκληρον, οὔτ' ἐπινύμφειός

815 πῶ μέ τις ἕνμος

ἕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεῖσω.

781 — 790. = 791 — 800.

806 — 816. = 823 — 833.

ΧΟΡΟΣ.

οὐζοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κεύθος νεκρίων,
οὔτε φθινάσιον πληγεῖσα νόσοις
820 οὔτε ξιφίων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ
θνατῶν, Αἰδὶαν καταβῆσει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤχουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν

825 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
πετραία βλάστα δάμψαι,
καὶ νιν ὄμβρον τακομένην,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,

830 χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει
τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας· ἔ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάξει.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ θεὸς τοι καὶ θεογεννῆς,
835 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις
ἐγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

838 οἶμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶν,

840 οὐκ ὀλλυμέναν ὑβρίζεις,

ἀλλ' ἐτίφραντον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμενος ἄνδρες·
ἰὼ Διρακαῖα κρηναί Θήβας τ'

845 εὐαρομάτου ἄλσος, ἐμπας
ξυμμάρτυρος ἡμῖ' ἐπικτῶμαι,
οἶα φίλων ἀγλαυτος, οἷοις νόμοις
πρὸς ἔρημα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταίνου·
850 ἰὼ δύστανος,

οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσιν
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάρθρον

855 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολὺ.
πατρῶν δ' ἐπίνεις τιν' ἄθλον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔψανσας ἀλγεινοτάτας ξμοὶ μερίμνας
πατρὸς τριπόλιστον οἶκον,
τοῦ τε πρόπεντος

860 ἀμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακιδαισιν.
ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἅται
κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'

865 ξμῶ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
οἶων ἐγὼ ποθ' ἂ ταλαίφρων ξμῶν·
πρὸς οὐς ἀραῖος, ἄγαμος, ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἐρ-
χομαι.

ἰὼ δυσπότμων

870 κασθίγητε γάμων κυρήσας,
θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήγαρές με.

838 — 856. = 857 — 875.

ΧΟΡΟΣ.

σέβειν μὲν εὐσεβεία τις,
κράτος δ' ὄτω κράτος μέλει
παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει,

875 σὲ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὄραϊά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄκλαντος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος,
ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν.
οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα

880 θέμις ὄραν ταλαίνα·

τὸν δ' ἔμὸν πότιμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων
στενάζει.

ΚΡΕΩΝ.

ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν, εἰ χορὴν λέγειν;

885 οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφέϊ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἶρηκ' ἐγὼ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χοῖν θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζωῶα τυμβεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἄγνοοι τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην·

890 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἰκῆσις ἀείφουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἔμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·

895 ὧν λισσῆτα γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακροῦ
κάτεμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἦξεν πατρὸς, προσφιλῆς δὲ σοὶ,
μήτηρ, φίλη δὲ σοὶ, κασίγνητον κέρα·

900 ἐπεὶ θανάτιας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κάκισμα καπιτυμβίους
χόας ἔδωκα· νῦν δὲ, Πολύνηκες, τὸ σὸν
δέμας περιστελλοῦσα τοιάδ' ἄρονυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ ἴμισθα τοῖς φρονούσιν εὖ.

905 οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν
οὐτ' εἰ πόσις μοι καθανὼν ἐτήζετο,
βία πολιῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.

τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἂν μοι καθανόντος ἄλλος ἦν,
910 καὶ παῖς ἂπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἠμπλακον,
μητρὸς δ' ἐν Αἰδου καὶ πατρὸς κεκευθότιον
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.

τοιῦδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ, Κρόοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
915 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κέρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὕτω λαβῶν,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχούσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἄλλ' ὠδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δῶμορος

920 ζωῶσ' εἰς θανόντων ἔροχμα κατασκαφῆς·
ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίσην;
τί χοῖν με τὴν δύστηνον εἰς θεοῦς ἔτι
βλέπει; τίν' ἀδῶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐπιτήσαμην.

925 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
παθόντες ἂν ἐνυγνοῦμεν ἠμαρτηρότες·
εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δοῶσιν ἐκδίκως ἐμεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
930 ψυχῆς ἴσαι τήνδε γ' ἔχουσιν.

ΚΡΕΩΝ.

τοιγὰρ τοῦτων τοῖων ἄγουσιν
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὑπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφίπται.

ΚΡΕΩΝ.

935 θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθούμαι
μὴ οὐ τάδε ταῦτη κατακυροῦσθαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ γῆς Θήβης ἄστὺ πατρῶον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ γ' ἄν κούκ ἔτι μέλλω.

940 λείσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαί,
τὴν βασιλῖδα μούνην λοιπὴν,
οἷα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτλα καὶ Δανάας οὐράσιον φῶς
945 ἀλλάξει δέμας ἐν χαλκοδέτοις
αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
τυμβῆρει θαλάμῳ κατεξέχθη·

καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
950 καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γόνάς χρυσορύτους.
ἀλλ' ἂ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
οὐτ' ἂν νιν ὄμβρος οὐτ' Ἄρης,
οὐ πύργος, οὐχ ἀλίπτυποι
κλειναὶ νᾶες ἐκρύβοιεν.

955 ζεύχθη δ' ὄξυχόλοις παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἥδωνων βασιλεὺς, κερτομίσις
ὄργαις, ἐκ Διονύσου
πετροῦδαι κατάφρακτος ἐν δεσμῶ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει

960 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίας
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίσις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
γυναικᾶς εὐίων τε πῦρ,

965 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας.
παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας αἰὸς
ἄκται Βοσπόρια ἰδ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυθησός,
970 ἴν' ἀρχίπτολις Ἄρης
δισσοῖσι Φινεΐδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀργίας δάμαρτος

ἄλειον ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
975 ἄτερθ' ἐγγέων, ὑπ' αἰματηραῖς
χειρῶσι καὶ κερκίδων ἄκμαισιν.
977 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλει μελέαν πάθαν
980 κλαῖον, ματρός ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· ἂ
δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντας Ἐρεχθεΐδαν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις

985 Βορέας ἔμπεπος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
944 — 954. = 955 — 965.
966 — 976. = 977 — 987.

θεῶν παῖς· ἀλλὰ καὶ ἐκείνη
Μοῖρα μακράωνες ἔσχον, ὧ παῖ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
Θήβης ἀνακτες, ἦκοιεν κοινήν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
990 αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
ΚΡΕΩΝ.
τί δ' ἔστιν, ὧ γεραῖέ Τειρεσία, νέον;
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ἐγὼ διδάξω· καὶ σὺ τῷ μάντι πιθοῦ.
ΚΡΕΩΝ.
οὐκουν πάρος γε σῆς ἀπειστάτου φρενός.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
ΚΡΕΩΝ.
995 ἔγω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὄνησιμα.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
φρόνει βεβῶς αὐ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡΕΩΝ.
τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρόσω στόμα.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θάξον ὀρυθοσκόπον
1000 ἔζων, ἐν' ἣν μοι παντὸς ὠιδνοῦ λιμὴν,
ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῆ
κλάζοντασ οἴστρω καὶ βεβαβαραμμένω·
καὶ σπῶντασ ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖσ
ἔγνω· πετρῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσμος ἦν.
1005 εὐθύσ δὲ δείσασ ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥραιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
μυδάσ κηκῖσ μηρίων ἐτήκετο
κάτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
1010 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρροεῖσ
μηροῖ καλυπτῆσ ἐξέκειντο πιμελῆσ.
τοιαῦτα παιδὸσ τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων ματευόμετα.
ἔμοι γὰρ οὗτοσ ἡγεμὼν, ἄλλοισ δ' ἔγω.
1015 καὶ ταῦτα τῆσ σῆσ ἐκ φρενὸσ νοσεῖ πόλισ.
βωμοῖ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖσ
πληρεῖσ ὑπ' ὠιδνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶσ
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτοσ Οιδίπου γόνου.
κᾶτ' οὐ δέχονται θυστάδασ λιτάσ ἐτι
1020 θεοῖ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ' ὄρνισ εὐσήμεουσ ἀπορροιβθεῖ βοάσ,
ἀνδροφθόρου βεβρωτέσ αἵματοσ λίποσ.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖσ πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξμαρτάνειν·
1025 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνοσ οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀήρ
ἄβουλοσ οὐδ' ἄνολοσ, ὅστισ ἐσ κακὸν
πεσὼν ἀκείται μηδ' ἀκίνητοσ φέλει.
αὐθαδία τοι σκαυτότη' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
1030 κέντει. τίσ ἀλκῆ τὸν θανόντ' ἐπιπτανεῖν;
εὐ σοι φρονήσασ εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἦδιστον εὐ λέγοντοσ, εἰ κέρδοσ φέρει.
ΚΡΕΩΝ.
ὦ πρόσβυ, πάντεσ ὅστε τοξότι σκοποῦ
τοξένετ' ἀνδρὸσ τοῦδε, κοδδὲ μαντιζῆσ
1035 ἄπρακτοσ ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπᾶ γένουσ

ἐξημπολήμαι κάκπεφρότισμαί πάλοι.
κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὸν πρὸσ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
1040 οὐδ' εἰ θείλουσ' οἱ Ζηνοὸσ αἰετοῖ βοράν
φέρειν νιν ἀρπάζοντεσ ἐσ Λιὸσ θρόνοουσ,
οὐδ' ὡσ μῖασμα τοῦτο μὴ τρέσασ ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κείνον. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὸσ μαινεῖν οὔτεσ ἀνθρώπων σθένει.
1045 πίπτουσι δ', ὧ γεραῖέ Τειρεσία, βορῶν
χοῖ πολλὰ δεινοῖ πτώματ' αἰσχρο', ὅταν λόγουσ
αἰσχροὸσ καλῶσ λέγωσι τοῦ κέρδοουσ χάριν.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
φεῦ·
ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τίσ, ἄρα φράζεται,
ΚΡΕΩΝ.
τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοιον λέγεισ;
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
1050 ὅσω κράτιστον κτημάτων εὐβούλια;
ΚΡΕΩΝ.
ὄσωπερ, οἶμα, μὴ φρονεῖν πλεῖσθη βλάβη.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ταύτησ σὺ μέντοι τῆσ νόσου πλήρησ ἔφρυ.
ΚΡΕΩΝ.
οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶσ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
καὶ μὴν λέγεισ, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡΕΩΝ.
1055 τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλόργυρον γένουσ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρθειαν φιλεῖ.
ΚΡΕΩΝ.
ἄρ' οἶσθα ταγοὸσ ὄντεσ ἐν λέγησ λέγων;
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεισ σώωσ πόλιν.
ΚΡΕΩΝ.
σοφὸσ σὺ μάντισ, ἀλλὰ τὰδὲκινε φιλῶν.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
1060 ὄρσεισ με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
ΚΡΕΩΝ.
κίνει, μόνον δὲ μὴ π' ἐκέρδεισιν λέγων.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
οὕτω γὰρ ἦδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
ΚΡΕΩΝ.
ὡσ μὴ ἴμπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ἀλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὸσ ἐτι
1065 τροχοὸσ ἀμιλλητήρησ ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτοὸσ ἐκ σπλάγγνων ἔνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὸσ ἔσει,
ἐνθ' ὃν ἔχεισ μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω,
ψυχῆν τ' ἀτίμωσ ἐν τάφω κατόκισασ·
1070 ἔχεισ δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτερίστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὄν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖσ ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τὰδε.
τούτων σε λαβητήρησ ὑπεροφθόρου
1075 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύεσ,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖσ τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖσ.
καὶ ταῦτ' ἄδρησον εἰ κατηγυρωμένοσ

- λέγω. φανεί γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
- 1080 ἔχθρα δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις
ὅσον παραγάματ' ἢ κύνας καθήγισαν,
ἢ θήρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
- 1085 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξέυματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδρομεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμῶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὕτως ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
καὶ γυνῷ τρέφειν τὴν γλώσσαν ἡσυχωτέραν
- 1090 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέροι.
ΧΟΡΟΣ.
ἀνῆρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεύδος ἐς πόλιν λακτεῖν.
ΚΡΕΩΝ.
- 1095 ἔγνωνκα καὶ αὐτὸς καὶ ταρασσόμεαι φρένας.
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
ΧΟΡΟΣ.
εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
- ΚΡΕΩΝ.
τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράξε· πέισομαι δ' ἐγώ.
ΧΟΡΟΣ.
- 1100 ἔλθῶν κόρην μὲν ἐκ κατώριχος στέγης
ἄνεις· πῖσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡΕΩΝ.
καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκίεις παρεικαθεῖν;
ΧΟΡΟΣ.
ὅσον γ', ἀναξ, τίχιστα. συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
ΚΡΕΩΝ.
- 1105 οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟΡΟΣ.
δρᾶ νυν τάδ' ἔλθῶν μῆδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
ΚΡΕΩΝ.
ὦδ' ὡς ἔγω στείοιμ' ἄν· ἵτ' ἵτ' ὀπίονες
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνως χεροῖν
- 1110 ὀρμαῖσδ' ἐλόντες εἰς ἐπόπιον τόπον.
ἐγὼ δ' ἐπειθὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
αὐτὸς τ' ἔδησα, καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
- 1115 πολυώνυμε, Καθμείας
Νύμφας ἀγαλμα, καὶ Αἰὸς βαρυβρεμέτα γένος,
κλυτὰν ὅς ἀμφέπει
Ἴταλλαν, μέδεις δὲ παγ-
- 1120 κοίνους Ἐλευσινίας
Ἀηοῦς ἐν κόλποις,
ὦ Βακχεῦ, Βακχῶν μητρόπολιν Θήβαν
ναίων παρ' ὑγρῶν
Ἰσμηνοῦ ρεῖθρων, ἀγρίου τ'
- 1125 ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
1115 — 1125. = 1126 — 1136.
- στεροῦσ' ὅπως λιγνὺς, ἔνθα Κορύκται Νύμφαι
στεύχουσι Βακχίδες,
- 1130 Κασταλλίας τε νᾶμα· καὶ
σε Νουσαίων ὄρεων
κισσῆρες ὄχθαι,
χλωρά τ' ἀκτὰ πολύσταφυλος πέμπει
ἄβροτων ἐπέων
- 1135 εὐαζόντων Θηβαίας
ἐπισκοποῦντ' ἀγνίας·
τὰν ἐκ πασῶν τιμῶν
ὑπερτάταν πόλεων
ματρί σὺν κερωνία·
- 1140 καὶ νῦν, ὡς βιαίας
ἔχεται πανδήμιος
πόλις ἐπὶ νόσου, μολεῖν
καθαροῖσ' ὑποδὶ Παρρησιᾶν
- 1145 ὑπὲρ κλιτῶν, ἢ στονόεντα πορθμόν.
ὦ πῦρ πνεόντων
χοράγ' ἀστρων, νυχλῶν
φθεγματῶν ἐπισκοπε,
παῖ Αἰὸς γένεθλον,
- 1150 προσφάνθητι Ναξίας
σαῖς ἅμα περιπόλις
Θυιάσιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννηχοι
χορεύουσι, τὸν ταμίαν Ἰακχον.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
- 1155 Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' ἀνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἶε·
- 1160 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἔμοι, ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδ' Καθμείαν χθόνα,
λαβὼν τε χάρις παντελῆ μοναρχίαν
εὐδυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνον σπορᾷ·
- 1165 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλοῦτε τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἔαν δ' ἀπῆ
- 1170 τοῦτον τὸ χαιρεῖν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
ΧΟΡΟΣ.
τί δ' αὖ τὸδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων;
ΑΓΓΕΛΟΣ.
τεθναῖσιν· οἳ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ τίς φρονεῖ; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
- 1175 Αἴμιον ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται.
ΧΟΡΟΣ.
πότερα πατρός, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ΑΓΓΕΛΟΣ.
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρί μηνίσας φρόνου.
ΧΟΡΟΣ.
ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.
1137 — 1145. = 1146 — 1154.

ΧΟΡΟΣ.

1180 καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδείην ὀμοῦ
δάμωρα τὴν Κρόντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπηρεσθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεῆς

1185 ὅπως ἔκοιμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω τε κληθῆρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὧτων· ὑπία δὲ κλίνομαι
δεῖσασα πρὸς δμωαῖσι καποπλήσσομαι.

1190 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὗσ' ἀκούσομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ξεῖω,
κοῦδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γὰρ σε μαλθιάσομαι· ἂν ὦν ἐς ὕστερον
1195 ψεῖσται φανούμεθ'· ὄρθρον ἀλήθει' ἀεί.

ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμεν πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κνυσπάρκατον σώμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδῖαν θεόν

1200 Πλούτωνά τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἄγνων λουτρὸν, ἐν νεοσπέσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθουμεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης

1205 νυμφεῖον Ἰδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἔπωθεν ὀρθῶν κορυμμάτων

κλύει τις ἀκτέριστον ἐμφί πασταάδα,
καὶ δεσπότη Κρόντι σημαίνει μολῶν·

τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς

1210 ἔροπονι μᾶλλον ἄσπον, οἰμῶξες δ' ἔπος
ἦσι δυσθρήνητον, ὦ τάλας ἐγὼ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστιάτην
κλέυθον ἔρωπυ τῶν παρελθουσῶν ὀδῶν;
παιδὸς με σάινει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,

1215 ἴτ' ἄσπον ὠκείς, καὶ παραστάντες τάφῳ
ἀθρήσασθ', ἄρμον χόματος λιθοσπιδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Ἄμιονος
φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἔξ ἀθύμου δεσπότητος κελεύσασιν

1220 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοιπῶν τυμβεμάτων
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδουμεν,
βρόχῳ μιτῶδει σινδόνας καθημμένην,
τὸν δ' ἄμφι μέσση περιπετῆ προσζείμενον,
εὐνῆς ἀποιωμῶζοντα τῆς γάτω φθορῶν

1225 καὶ πατρός ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέγος.
ὃ δ' ὡς ὀρεῖ σφε, συνγνῶν οἰμῶξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κνακωκίνας κελεῖ,
ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾷ διεφθάρης;

1230 ἔξελεθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀργαῖος ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντιπῶν ξίφους
ἐλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
πατρός φωναῖσιν ἤμπαλα·· εἰθ' ὁ δύμορος

1235 αὐτῷ γολωθεῖς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεῖς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγγος, ἐς δ' ὕγρον

ἀγζῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένω προσπύσσειται·
καὶ φρυσιῶν ὄξειαν ἐκβάλλει πνοήν
λευκῆ παρῆϊ φροῖνίου σταλέγματος.

1240 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δαίλιος εἰν Ἰδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἢ γυνὴ πάλιν

1245 φροῦδη, πρὶν εἰπεῖν ἔσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ τὸς τεθάμβητ'· ἐλπῖσιν δὲ βόσκομαι,
ἔχη τέκνον κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀζιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκίον στένειν.

1250 γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγῆ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀλλ' εἰσόμεσθα, μὴ τι καὶ κατάσχετον
κουρῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένην,

1255 δόμοις παραστέιχοντες. εὐ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βάρος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφῆκει
μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίων

1260 ἔτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτόν.

ΚΡΕΩΝ.

ἰὼ φρονῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ'.

ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλλούς.

1265 ὅμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.

ἰὼ παῖ, νέος νέφ ξὺν μόρφῳ,
αἰαὶ αἰαῖ,

ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

1270 οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι,

ἔχω μαθῶν δαίλιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων

ἔπιασεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀργαῖας ὀδοῖς,
1275 οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βορῶν δύσπονοι.
ΕΞ ΑΓΓΕΛΟΣ.

1278 ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις

1280 ἔοικας ἦζειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.
ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν αὐτὸ κίκιον ἢ κακῶν ἔτι;

ΕΞ ΑΓΓΕΛΟΣ.

γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμοισιν.

ΚΡΕΩΝ.

1284 ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἰδου λιμήν,

1285 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄγῃ, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰᾶ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειοργάσω.
τί φῆς, τίνα λέγεις νέον μοι λόγον;

1290 αἰᾶ αἰᾶ,
σγάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυυαεῖσον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι,

1295 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἀοτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

1300 φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρῖν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
αὐθις δὲ τοῦδε, λίσσθιον δὲ σοὶ κακὰς

1305 πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

ΚΡΕΩΝ.

αἰᾶ αἰᾶ,
ἀνέπτειν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθήκῳ ξίφει;

1310 δειλῆος ἐγὼ, φεῦ φεῦ,
δειλαιὰ δὲ συγκέκραμαι δῦα.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

ΚΡΕΩΝ.

ποῖω δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

1315 παῖσασ' ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ἦσθαι ὀξυκώκυτον πάθος.

1306 — 1311. = 1328 — 1333.

ΚΡΕΩΝ.

ὦμοι μοι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.

ἐγὼ γὰρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,

1320 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,
ἄγειτέ μ' ὅτι τάχος, ἄγειτέ μ' ἐμποδῶν,

1325 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.

ΧΟΡΟΣ.

κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.

ΚΡΕΩΝ.

ἴτω ἴτω,

1329 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν

ἐμοὶ τερμῖαν ἄγων ἀμέραν

ὑπατος· ἴτω ἴτω,

1333 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ

1335 πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοι χρῆ μέλειν.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην.

ΧΟΡΟΣ.

μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐμποδῶν,

1340 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκων κέκτανον,

σέ τ' αὐτάν. ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω

ὅσα πρὸς πότερον ἰδῶ· πάντα γὰρ

1345 λέχρια τὰν χερσῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσῆλατο.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

πρῶτον ὑπάρχει· χρῆ δὲ τὰ γ' εἰς θεοῦς

1350 μηδὲν ἀσπετεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι

μεγάλως πληγὰς τῶν ὑπεραύχων

ἀποτίσαντες

γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1317 — 1325. = 1339 — 1346.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΥΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΛΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγάτηρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆι, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὐξαιτο τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατῆρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχοῦμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίτου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κηῦνα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθειν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσοσ ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρηψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ πορθημένων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακαρούσης αἰσθόμενος ἐξεληθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ζυὸν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἣ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἐαυτῆ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Ἀρσύπῳ χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κηῦνα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσύπῳσ κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκεῖθεν Αἰγυμῖω βασιλεῖ συνεμάχησε Λωοικῶν. Λασιθαί γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορῶνον στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρῳνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἄπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παιδῶν, βασιλέα Ἀρσύπῳσ, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λασιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προὔκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρειος καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶσαε μεθ' ὄπλων παριέναι, κωλύόμενος δὲ πα-

ρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὴν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιάων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παιδῶν Εὐρυτον, αἶρεϊ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἤγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναῖω τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἐπεμψε λαμπρῶν ἐσθῆτα οἴοντα. παρὰ τοῦτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηϊανείρα πυθομένη, καὶ δεισασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ εὖναι αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἴος τῆς ὕδρας ἤσθιετο, τὸν μὲν Ἀχαιὸν κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηϊανείρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῶ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίῃας παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. ἔνθα τυχῶν ἀθανασίας γήμας Ἡβὴν τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

Α Θ Λ Ο Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Τ Σ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεργε λέοντα.
 δευτέρον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρμυάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιδας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαινόν.
 ἕβδομον, Ἀνγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θρήκης, ἔνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Αἴδαο.
 δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεστίῳ θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

T P A X I N I A I.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνη τις, οὐτ' εἰ χρηστός οὐτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ξυμὸν, καὶ πρὶν εἰς Αἴδου μολεῖν,
5 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστηγῆ τε καὶ βαρῶν,
 ἧτις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναῖουσ' ἐνὶ Πλευρώδι νυμφεῖον ὄτλον
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή,
 μνηστήρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῷον λέγω,
10 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὴρ, οὐκ
 ποτῶν ἐναρξήσ' αὐτοῦς, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείφ' κῦτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρονοῖ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
15 τοῖόνδ' ἐγὼ μνησιτῆρα προσεδεγεμένη
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηρχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπλειασθῆναι ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑπέρφω μὲν, ἀμείνῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζητὸς Ἀλκιμήνης τε παῖς·
20 ὅς εἰς ἀγῶνα τῆσδε συμπεσῶν μάχης
 ἐκλύεταί με, καὶ τρόπον μὲν ἂν πόων
 οὐκ ἂν διετίποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεᾶς, ὅδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
25 μή μοι τὸ κἄλλος ἄλγος ἐξείημι ποτέ.
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγῶνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς, λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυστάσ' αἰεὶ τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέψω,
 κείνου προκηραίνουσα. νῦν γὰρ εἰσάγει
30 καὶ νῦν ἀπωθεῖ διαδεδεγεμένη πόνον.
 κἀφείσαμεν δὴ παῖδας, οὐδ' κείνους ποτε,
 γῆτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπείρουσιν μόνον προσεῖδε κἀξαιμῶν ἄπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
35 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατρεύοντά τῳ.
 νῦν δ' ἦνίκα' ἄθλων τῶνδ' ὑπεριελῆς ἔφην,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰγίτου βίαν,
 ἡμῆς μὲν ἐν Τρωχίῳ τῆδ' ἀνάσταται
40 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναύμον· κείνος δ' ὅπου
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε. πλὴν ξυμοὶ πιζοῦς
 ὠδίνης αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται·
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἦδη δέκα
45 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
 κἄστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαῦτην ξυμὸν
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θεὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερο λαβεῖν.
 ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.
 δέσποινα Διήνερα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
50 κατεῖδον ἦδη πανδάκρυτ' ὀδύματα

τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρῆ φράσαι τόσον·
 πῶς πιασὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύνεις, ἀτὰρ
55 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινὰ,
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰδὸς Ὑλλον, εἰ πατὴρ
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγύς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρόωσκει δόμους,
 ὥστ' εἰ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
60 πάρεσσι χρῆσθαι τάνδρῳ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλευθέρων λόγον.
 ΥΛΛΟΣ.
 ποῖον; δίδαξον, μήτηρ, εἰ διδακτά μοι.
 ΔΗΙΑΝΗΡΑ.
65 σὲ πατὴρ οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἴσιν αἰσχύνῃ φέρειν.
 ΥΛΛΟΣ.
 ἀλλ' οἶδα, μῦθοις εἰ τι πιστεύειν χροῶν.
 ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
 καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῶσθαι χθονός;
 ΥΛΛΟΣ.
 τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
70 Ἀυδῆ γυναικί φασὶ νιν λάτρην πονεῖν.
 ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
 πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτιγ, κλύοι τις ἂν.
 ΥΛΛΟΣ.
 ἀλλ' ἐξαφείτα τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
 ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
 ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἦ θανὼν ἀγγέλλεται;
 ΥΛΛΟΣ.
 Εὐβοῖδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν,
75 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
 ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
 ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
 ΥΛΛΟΣ.
 τὰ ποῖα, μήτηρ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
 ὡς ἢ τελευταῖον τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
80 ἢ τοῦτον ἄρος ἄθλον εἰς τὸν ὕστερον
 τὸ λοιπὸν ἦδη βίον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦτε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἦνίκα' ἢ σεσάσμεθα
 [ἢ πίπτομεν, σοῦ πατὴρ ἐξολωλότος;]
85 κείνου βίον σώσαντος, ἢ οὐχόμμεσθ' ἔμα;
 ΥΛΛΟΣ.
 ἀλλ' εἴμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσμάτων ἐγὼ
 βάζειν κατῆδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ.
 Ἴνυν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐξ πατρός

ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.]
 90 νῦν δ' ὡς ξυνίημι, οὐδὲν ἑλλείψω τὸ μὴ οὐ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

χώρει νυν, ὦ πῦθ. καὶ γὰρ ὑστέρω τὸ γ' εὖ
 πράσσειν, ἔπει πύθοιο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄν αἰόλα νῦξ ἐναριζομένα

95 τίττει κατευνάξει τε, φλογιζόμενον
 Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ,
 τοῦτο καρῶξι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρῶ στεροπαῖ φλεγέθων,
 100 ἢ ποτιούς αὐλῶνας, ἢ δισσαῖδιν ἀπέριος κλι-
 θείς,

εἶπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
 ποθομένη γὰρ φρενὶ πυθάνομαι
 τὰν ἀμφιπεικῆ Διηάνειραν αἰεῖ,

105 οἴα τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
 οὐ ποτ' εὐνάξειν ἀδακρῶτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
 εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ

110 ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδροτοῖσι τρύχεσθαι, κακὰν
 δύστανον ἐπιζουσαν αἴσαν.
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
 ἢ Νότου ἢ Βορέα τις
 κέματά τ' εὐθεῖ πόντῳ

115 βιάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,
 οὕτω δὲ τὸν Καδρογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὖξει
 βίτοιο

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις
 θεῶν

120 αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύχει.

122 ὦν ἐπιμετρομένα σ' ἀ-
 δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω.
 φαιμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρίειν

125 ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
 χοῖναι σ'. ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων
 βασιλεὺς
 ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
 χαρὰ

130 πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφαδὲς κέλευθοι.

132 μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα
 νῦξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες οὔτε πλοῦτος,

135 ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέροχεται χαιρίζει τε
 καὶ στέρεσθαι.

ἄ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπῖσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπει τίς ὦδε

140 τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
 πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
 μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκειται

145 χῆροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ,
 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευματῶν οὐδὲν κλονεῖ,
 ἀλλ' ἠδοναῖς ἄμοχθον ἐξαιρίζει βίον
 ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
 κληθῆ, λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντιδῶν μέρος,

94 — 102. = 103 — 111.

112 — 121. = 122 — 131.

150 ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
 τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξι, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἐγὼγ' ἐκλαυσάμην·
 ἐν δ', οἶον οὐπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἔξερώ.

155 ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
 ὠρμαῖτ' ἀπ' οἰκῶν Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξῶν, οὐπω φράσει,

160 ἀλλ' ὡς τι θράσων εἶπε κοῦ θανούμενος.
 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέγουσ' ὅτι
 χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατροφᾶς γῆς διαίρετον νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὡς, τρίμηνον ἦντα

165 χώρας ἀλείη κἀναύσιος βεβῶς,
 τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἠδη ζῆν ἀλυπητῶ βίῳ.
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα

170 τῶν Ἡρακλείων ἐτελευτᾶσθαι πόνων,
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἀδῆσαι ποτε
 Λαωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἐφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν.

175 ὥσθ' ἠδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
 φόβῳ, φέλοι, ταρβοῦσαν, εἰ με χοῖ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστρημμένην.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφρημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπει καταστειφῆ
 στεῖχονθ' ὀρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

180 δέσποινα Διηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
 ὄνον σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντε καὶ μάχης
 ἔγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγγχωρίοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τίν' εἶπας, ὦ γεραῖε, τόνδε μοι λόγον;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

185 τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολυῆλλον πόσιν
 ἦξιν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθῶν λέγεις;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐν βουθερεῖ λιμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
 Ἀίχας ὁ κήρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων

190 ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγελίας τάδε
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῆμιν χάριν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεισιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ εὐμαρεῖα χορῶμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεύς ἄπας λεῶς

195 κόνει παρασιτῆς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
 τὸ γὰρ ποθοῦν ἐκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἠδονὴν κλύειν.
 οὕτως ἐκείνος οὐχ ἐκὼν, ἐποῦσι δὲ
 ζύνεσιν· ὅπει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

200 ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄπομον δς λιμῶν' ἔχεις,

ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσαι, ὧ γυναικες, αἶ τ' ἔσω στέγης
αἶ τ' ἔκτος αὐλῆς, ὡς ἀελλπον ὅμμι' ἐμοὶ
φῆμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

- 205 ἀνολολύζατε δόμοις
ξεφαστίους ἀλαλαγαῖς
ὁ μελλόννυμος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφραρέτραν
Ἀπόλλωνα προστάταν·
210 ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν'
ἀνάγειτ', ὧ παρθένοι,
βοῦτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν, ἔλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
215 γείτονάς τε Νύμφας,
ἀεῖρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλὸν, ὧ τύραννε τὰς ξιμὰς φρενός.
ἰδοὺ μ', ἀναταράσσει
εὐδοί μ' ὁ κισσὸς ἄρει βαρχίαν
220 ὑποστρέφων ἄμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ Παιᾶν·
ἰδ' ἰδ', ὧ φίλα γύναι,
τιὰδ' ἀνίπρωρα δὴ σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- 225 ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος
φρουρὰ παρήλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔννεπω, χρόνῳ
πολλῶ φανέντα χαρτὸν, εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

- ἄλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφρονούμεθα,
230 γύναι, κατ' ἔργου κτήσαν· ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρῆστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ φίλιτατ' ἀνδρῶν, προῦθ' ἂ πρωῖα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῆ προσδέξομαι.

ΛΙΧΑΣ.

- ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχυοντά τε
235 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ βαρύν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙΧΑΣ.

ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοῖς, ἐνθ' ὀρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκρατα Κηναῶ Αἰ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

εὐκταῖα φαινων, ἧ' πὸ μαντείας τινός;

ΛΙΧΑΣ.

- 240 εὐκταῖ, ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει
χώραν γυναικῶν ὦν ὀρῆς ἐν ὄμμασιν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐταὶ δὲ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙΧΑΣ.

ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
245 ἐξελλεθ' αὐτῷ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἧ κατὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσχοπον
χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;

ΛΙΧΑΣ.

- οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Αὐδοῖς χρόνον
κατεῖχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλευθέρως,
250 ἄλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρῆ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνευδος λαβῶν
255 ὡσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἧ μὴν τὸν ἀγχιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἀγνός ἦν,
στρατὸν λαβῶν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
260 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένου παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγους
ἐπεροόθησε, πολλὰ δ' ἀτηροῦ φρενί.
265 λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφικετ' ἔχων βέλη
τῶν ὦν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρῖσιν·
φρονεῖ δὲ δοῦλος ἀνδρός ὡς ἑλευθέρου
δαίτιο· δειπνοῖς δ' ἠνίκατ' ἦν οἰνωμένως,
ἔρριπεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
270 ὡς ἴκει αὐδὺς Ἴριτος Τιουνηθίαν
πρὸς κλιτῶν, ἵππους νομάδας ἐσιγροσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτέρα δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ,
275 ὁ ἰὼν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὀθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλω
ἔτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμῖναιτο,
Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρομένηφ.
280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἄδου πάντες εἶσ' οἰκητορες,
πόλις δὲ δοῦλη· τὰσδε δ' ἄσπερ εισορῆς
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρύουσαι βίον
285 χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφείτ', ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴφ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἤζοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
290 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἦδιστον κλύειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσα, νῦν σοι τέριψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγφ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίρομ' ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα παῶξιν τήνδε, πανδίκα φρονεῖ;
295 πολλῆ' στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν.
ὄμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπομένους
ταρβείν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὀρώση δυσπότους ἐπὶ ξένης
300 χώρας ἀοίκτους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἶ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἑλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, ταῦν δὲ δοῦλον ἴσχυουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαεῖ, μὴ ποτ' εἰσίδομί σε
πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρεμα χωρῆσαντά ποι,

305 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδ' γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένην.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποι' εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν·
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναῖα δέ τις.

310 Αἶχα, τίνος ποι' ἐστίν ἢ ξένη βροτῶν;
τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ γιγῆσας πατήρ;
ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλείστον ἔκτισα
βλέπουσ', ὄσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.

ΛΙΧΑΣ.

τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; ἴσως

315 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;

ΛΙΧΑΣ.

οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστοροῦν μαζράν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;

ΛΙΧΑΣ.

ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἤνυτον.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

320 εἴπ', ὦ τάλαινα, ἀλλ' ἤμιν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
καὶ ξυμφορὰ τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.

ΛΙΧΑΣ.

οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλώσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,

325 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
δακρυροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήγεμον λέλοιπεν. ἢ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἢ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας

330 οὕτως ὅπως ἦδιστα, μὴδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὐσι λύτη πρὸς γ' ἐμοῦ λύτην λάβοι·
ἄλις γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἦδη πάντες, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

335 αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμεῖνας', ὅπως
μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὐστίνάς τ' ἄγεις ἔσω
ῶν τ' οὐδὲν εἰσήμεσας, ἐκμάθης θ' ἂ δει.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί δ' ἐστὶ τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βᾶσιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

340 σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδ' εἰς ἐξείπειν θέλεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σοὶ ταῖσδ' εἰ οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

345 καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνῆρ ὅδ' οὐδὲν ὦν ἐλέξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.

350 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοῖα μ' ἔχει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτου λέγοντος τᾶνδρος' εἰήκουσ' ἐγὼ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἔκατι κείνος Εὐρύτον θ' ἔλοι
τήν θ' ὑπέρπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν

355 μόνος θεῶν θέλειεν ἀχμάσαι τάδε,
οὐ τὰπὶ Ἀυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ὄριπτος Ἰφίτου μόρος,
ὄν νῦν παρώσας οὗτος ἐμπάλιν λέγει.
ἀλλ' ἦνίχ' οὐκ ἐπειθε τὸν φτυτοπόρον

360 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύψων ὡς ἔχοι λέχος,
ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
ἐπιστρατεῖαι πατριδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
τῶν Εὐρύτου τόνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν

365 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὀρέξ, ἦκει δόμους
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίτως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μὴδὲ προσδόξα τόδε·
οὐδ' εἰκόσ, εἴπερ ἐντεδέρμαντα πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλώσαι τὸ πᾶν,

370 δέσπου', ὃ τοῦδε τυγχάνω μεθ'ὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχηνίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὡστ' ἐξελέγχην· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἦδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὄμως.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

375 οἶμοι τάλαινα, ποῦ ποι' εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνομος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπέγων διώμνυτο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,

380 πατρός μὲν οὕσα γενέσιν Εὐρύτου ποτὲ
Ἰόλῃ καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἴστορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιντο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρόποντ' αὐτῷ κακά.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

385 τί χορῆ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεληγμένη κυρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέυθου μολοῦσα τᾶνδρος, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ μιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' εἰμι. καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

390 ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χορῆ ποιεῖν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μίμν', ὡς ὅδ' ἀνῆρ οὐκ ἐμὸν ὑπ' ἀγγέλων,

ἀλλ' ἀντόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

ΛΙΧΑΣ.

τί χορῆ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαζον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

395 ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ἔσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεῶσασθαι λόγους.

ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις.
 ἐπέ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστιασαι λόγον,
 485 κείνου τε καὶ σὴν ἕξ ἴσου κοινήν χάριν
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
 οὓς εἶπας ἕξ τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.
 ὡς τάλλ' ἔκεινος πάντ' ἀριστεύων χερσῶν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπανθ' ἤσσων ἔφυ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

490 ἄλλ' ὦδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δοῶν,
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες, ἄλλ' εἰσω στέγης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,
 εἶ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χροὶ προσαρμόσαι,
 495 καὶ ταῦτ' ἄγης. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
 χωρεῖν προσελθόνθ' ὦδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟΡΟΣ.

μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν

500 παρεβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἔννευχον Ἄιδαν,
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν

τίνες ἀμφίγουσιν κατέβαν πρὸ γάμων, τίνες
 505 ἀμπληχτα παγκρόνιτ' ἐξήλθον ἄεθλ' ἀγώνων.

507 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίτερω τετραόρου
 φάσμα ταύρου,

510 Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχείας ἄπο
 ἤλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα καὶ λόγχας ῥοπαλὸν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οὐ τότε ἄολλεῖς
 ἴσαν ἕξ μέσον ἰέμενοι λεχέων· μόνα δ'

515 εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα.

517 τότε ἦν χερσός, ἦν δὲ τόξων πάταγος,
 ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·

520 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι
 κλημακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλοέντα
 πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἂ δ' εὐώπις ἄβρᾶ
 τηλαυγεὶ παρ' ὄχθῳ

525 ἦστο, τὸν ὄν προσμενοῦσ' ἀκοίταν.
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·
 τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἐλεινὸν ἀμμένει·
 κατὰ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,

530 ὥστε πόρτις ἐρήμα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἦμος, φίλαι, κατ' οἶζον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς ἀχμαλώτοις πασίην ὡς ἐπ' ἐξόθῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνήσασιν,

535 τὰ δ' οἶα πάσῳ συγκατοικτιομένη.
 κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
 παρειαδδέδεγμαί, φόρον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὴ οὐσα μίμνονμεν μῆς ὑπὸ

540 χλαῖνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
 ὁ πιστὸς ἡμῖν καγαθὸς καλούμενος,
 οἰζούροι ἀντέπμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι

νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ,
 545 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ
 δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 ὄρω γὰρ ἤβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὣν ἀφαρπάξειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.

550 ταῦτ' οὖν φοβεῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνῆρ.

ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἢ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.

555 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 θηρὸς, λέβητι χαλκῷ κεκρομμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρου παρὰ
 Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνεϊλόμην,
 ὅς τὸν βαθύρορον ποταμὸν Εὐθρον βροτοῦς

560 μισθοῦ πόρευσεν χερσίν, οὔτε ποματῆμοις
 κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὅς καμὲ, τὸν πατρῶον ἠγίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνὶς ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὄμοις, ἠγίκα ἦν μέσῳ πῶρῳ,

565 ψαῦει ματαῖαις χερσίν· ἐκ δ' ἠῦσ' ἐγὼ,
 χῶ Ζητὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χερσὶν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πνεύμονας
 στέρων διεροῦίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,

570 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθη,
 πορθμῶν, ὀφούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγὼ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφιθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λαοναίας ὑδρας,

575 ἔσται φρενὸς σοι τοῦτο κλητήριον
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐγνωσάσ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλεισμένον καλῶς,

580 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπεῖρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μῆτ' ἐπιστάμην ἐγὼ
 μῆτ' ἐκμάθοιμι, τίς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα

585 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἔφ' Ἡρακλεῖ,
 μεμηχάνηται τοῦρογον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεύσθαι κακῶς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

590 οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πο.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰδέναι χροὶ δρωσάν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχουσι ἂν γνῶμα, μὴ περιωμένη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' αὐτίκα εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
 595 θυραῖον ἦδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
 μόνον παρ' ὑμῶν εὐ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
 κἂν αἰσχυρὰ πράσσης, οὐ ποτ' αἰσχυρὴ πεσεῖ.

ΔΙΧΑΣΣ.

τί χροὶ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,

ὡς ἔσμην ἦδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδείς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

600 ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Αἴγα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξένας,
ὅπως φέρης μοι τόνδε γ' ἐνυφῆ πέπλον,
δώρημα κείνῳ τάνδρῳ τῆς ἐμῆς χειρός.

605 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χρῶς,
μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἔρκος ἰδὼν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῃ.

610 οὕτω γὰρ ἠΰμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμοις
ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι, πανδίκως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς

615 σφραγιδὸς ἔρκει τῷδ' ἔπ' ὄμμα θήσεται.
ἀλλ' ἔρπει, καὶ φύλασσε πρώτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ πιθνυμῆν πομπὸς ὦν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κάμου ξυνελθούσ' ἐξ ἀπλής διπλῆ φανῆ.

ΔΙΧΑΣ.

620 ἀλλ' εἵπερ Ἔρμου τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοὶ ποτε,
τὸ μὴ οὐ τὸδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὦν ἔχεις ἐφαρμόσαι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

στείχοις ἂν ἦδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
625 τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔγοντα τυγχάνει.

ΔΙΧΑΣ.

ἐπίσταμαί τε καὶ φράσσω σεσσωμέναι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλος.

ΔΙΧΑΣ.

ὥστ' ἐκπλαγῆνα τοῦμὸν ἦδονῃ κέαρ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

630 τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάξειθαι εἰ ποθούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ναύλοχα καὶ πετρεῖα

θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους

635 Οἶτας παραναειτόντες, οἳ τε μέσσαν

Μηλίδα πρὸ λίμαν

χρυσυλακάτου τ' ἀπὸ τῶν κόρας,

ἐνθ' Ἑλλάνων ἄγοραι

Πυλάτιδες καλεῦνται,

640 ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν

αἰλὸς οὐκ ἀναστέλλει

ἐχθρὸν κενεζῶν ἐπ' ἀνέσειν, ἀλλὰ θείας

ἀνίληρον μούσας.

ὁ γὰρ Αἰὸς Ἀικμηῆας κόρος

645 σεύεται πάσας ἀρετὰς

λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκουσ'·

ὄν ἀπόπολιον εἴχομεν,

παντὰ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633 — 639. = 640 — 646.

647 — 654. = 655 — 662.

χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν·

650 ἂ δέ οἱ φίλα δάμαρ
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
νῦν δ' Ἀρης οἰστροθεῖς
ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἡμέραν.

655 ἀφίχτοι' ἀφίχτοι· μὴ
στιαῆ πολέζωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσει,
νασιῶτιν ἐστὶν
ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτῆρ'.

660 ὅθεν μόλοι πανήμερος,
τᾶς πειθοῦς παγχρόστῳ
συγκραθεῖς ἐπὶ προφάσει θηρός.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἤ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρετίως ἔδρων.

ΧΟΡΟΣ.

665 τί δ' ἔστι, Ἀρήνερα, τέκνον Οἰνέως;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐκ οἶδ'· ἀδυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μάλιστα γ'· ὥστε μηποτ' ἂν προθυμῆαι

670 ἄδηλον ἔργου τῷ παραίνεσαι λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδαξον, εἰ διδάκτον, ἐξ ἴτου φροβεῖ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.

ὃ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέλον ἀρετίως

675 ἔρχιον, ἀργῆτ' οἶδς εὐεῖρω πόκω,
τοῦτ' ἠγάμισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας στυλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἄπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μελίζον' ἐκτενῶ λόγον.

680 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν
πλευρὰν πιζοῖ γλωχίν, προοδιδάξαιτο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμεν,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφῆν.
καὶ μοι τᾶδ' ἦν πρόρογητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,

685 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἔπυρον ἀκτίνος τ' αἰὲ
θερμῆς ἄδιχτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμὲ,
ἕως ἂν ἀρετίχριστον ἀρούσαιμὲ πον.
κῆδων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἔργαστέον,
ἔχρισσα μὲν κατ' οἶζον ἐν δόμοις κρυφῆ

690 μαλλῶ, σπάσασα κτησίτου βοτοῦ λάχνην,
κᾶθηκα συμπίψασ' ἀλαμπῆς ἡλίου
κόλλω ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
εἶσω δ' ἀποστειγούσα δέρομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξυμβλητον ἀνθρώπων μαθεῖν.

695 τὸ γὰρ κάπωμα τυγχάνω ἄνυσά πως
τῆς οἶδς, ὃ προῖχρον, ἐς μέσην φλόγα,
ἀκτίν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλλετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηγται χροῖν,
μορφη μάλιστα εἰκαστὸν ὥστε πρόνος

700 ἐκβρόματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
τοιόνδε ζεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν

προὔκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλανκῆς ὀπώρας ὥστε πίνος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.

705 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαρα ποὶ γνώμης πέσω·
ὀρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θεῖος
ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἣς ἔθνησθ' ὑπερ;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι

710 χορήζων ἔθελγέ μ'. ὦν ἐγὼ μεθύστερον,
ὄτ' οὐκ ἔτ' ἀρεεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαι.
μόνη γὰρ αὐτὸν, εἰ τι μὴ ψευδοῦσμαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεῶν

715 Χείρωνα πημίηραντα, χῶσπερ ἂν θίγη,
φθίρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὄδε
σιγαγῶν διελθῶν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὄλει καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.
καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσται,
720 ταύτῃ σὸν ὀρητὴ κάμῃ συνθάνειν ἄμα.

ἔην γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετὸν,
ἣτις προτιμῆ μὴ κακῆ πεφυκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπιδ' οὐ χροῖ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

725 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν
οὐδ' ἐλπίς, ἣτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἕξειουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυχάνειν πρόπει.

ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

τριάττα δ' ἂν λέξεις οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ

730 κοινωγός, ἀλλ' ὧ μὴδὲν ἔστ' οἴκιος βαρῦ.
ΧΟΡΟΣ.

σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστήρ πατρὸς ὅς ποῖν ἄχχοτο.

ΥΔΑΟΣ.

ὦ μήτηρ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμηγ,

735 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λόφους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.

ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΥΔΑΟΣ.

τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἔσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω

740 πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΥΔΑΟΣ.

ὄν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
φανθῆν τίς ἂν δύναται' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;

ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν

745 ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς;

ΥΔΑΟΣ.

αὐτὸς βουρῆαν ξυμφορὰν ἐν ὕμμασιν
πατρὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.

ΔΗΛΙΑΝΕΪΡΑ.

ποῦ δ' ἐμπελάσεις τάνδρῃ καὶ παρίστασαι;

ΥΔΑΟΣ.

εἰ χροῖ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χροῶν.

750 ὃθ' εἶπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαία κάροθόνηα,
ἀπὴ τις ἀμφίγλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήλαιόν ἐστιν, ἐνθα πατρόφω Διὶ
βωμοὺς ὀρίζει τεμεινίαν τε φυλλάδα·

755 οὐ νιν τὰ πρώτ' ἔσειδον ἄσμενος πόθφ.
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἔκετ' οἰκεῖος Αἴγας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὄν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προὔξεψείσο,

760 ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ.
ἔκατὸν προσηγε συμμιγῆ βροκκηματα.
καὶ πρώτα μὲν δειλίαιος, ἔλεω φρονεῖ,
κόσμηρ τε χαίρων καὶ στολῆ, κατηύχετο·

765 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίεται
γλῶξ αἵματηρὰ κάπῳ πιέφας δρυός,
ἰδρώς ἀνήγει χροτὶ καὶ προσπτύσσετο
πλευραῖσιν ἀτίζολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἤλθε δ' ὄστῆων

770 ἀδαγμός ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας
ἐχθρῶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο.

ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
Αἴγαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποιίας ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·

775 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένος.
κάκῆϊνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήηματο,
μάριψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἢ λυγίεται,

780 ῥίπτει πρὸς ἀμφίγλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκροάει, μέσου
χροατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῆ λεῶς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·

785 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Δοκρῶν ὄρειοι πρόνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπέπει, πολλὰ μὲν τάλας χροῖν

790 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῆ βοῶν,
τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαιῆς, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οἶον κατακίησαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνῶς διάστροφον

795 ὀφθαλμὸν ἄρας εἰδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ,
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγης τοιμὸν κακὸν,
μηδ' εἰ σε χροῖ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθες

800 ἐνταῦθ' ὕπου μέ μὴ τις ὄψεται βροτῶν·
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
πόρθημευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτιοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσφ' ἀνάρει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκλεσμεν μόλις

805 βουρῶμενον σπασμοῖσι. καὶ νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ' ἐσώψεσθ', ἢ τεθνηχότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μήτηρ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ

καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποτίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἔρινός τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 810 θέμις δ', ἐπέ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβραλες,
 πάντων ἀρίστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χροῖνι
 κτείνεσ', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄφει ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

τί σὺ γ' ἀφέρπεις; οὐ κάποισθ' ὀδοῦνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσά τῳ κατηγόρῳ;

ΥΛΙΟΣ.

815 ἔατ' ἀφέρπειν. οὐρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτῇ γένοιτ' ἄποθεν ἐρπούση καλῶς.
 ὄργανο γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητῶρον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκούσα δρῶ;
 ἀλλ' ἐροπέτω χαιρούσα· τὴν δὲ τέρπιν ἦν
 820 τῳμῳ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτῇ λάβοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδ' οἶον, ὧ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τῆς πελαγαίου προνοίας,

825 δ τ' ἔλαζεν, ὁπότε τελοῦμῆνος ἐξέρχοι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελείν πόνωι
 τῳ Διὸς ἀδιόπειδι· καὶ τὰδ' ὀρθῶς
 ἐμπεδα κατοριζέι.

830 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
 830 ἔτι ποτ' ἔτ' ἐπίποκοι ἔχοι θανάων λατρείαν;
 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φρονία νεφέλῃ
 χροίει δολοποῖδὸς ἀνάγκη
 πλευρὰν προσσταζέντος ἰοῦ,
 ὧν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δορῶων,

835 πῶς ὁδ' ἐκ ἄελιοι ἕτερον ἢ τανῶν ἴδοι,
 δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προσστειτακῶς
 γάσματι; μελαγχρῆτα τ'
 ἀμιγρὰ νιν ἀκίζει

840 νέσσω δ' ὑπο φόρια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέ-
 σατα.

ὧν ἴδ' ἂ ἱλάμων ἄοκνον
 μέγαναν πρόσροφῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 ἀΐσπόντωι γάμων
 τὰ μὲν οὔτι προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἄλλόθρῳ

845 γνώμας μολόντ' ὀλεθροῖσι συναλλαγαῖς,
 ἣ που ὀλοῦ στένει,
 ἣ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δαζρόων ἄγναν.

850 ἂ δ' ἐρομέμυ μοῖρα προσφαίνει δολίαν καὶ με-
 γάλαν ἄταν.

ἔρωγων παρὰ δαζρόων,
 κέρυται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσίων
 οὔτῳ Ἡρακλέους

855 ἀγκλειτὸν ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμέχου δορός,
 ἂ τότε θοῶν νύμφαν
 ἀγαγες ἀπ' αἰπεινῶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμῆ·

860 ἂ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἀναυδος φανερὰ τῶνδ'
 ἐγάνη πράγτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ γλύω τινός

821 — 830. = 831 — 840.

841 — 851. = 852 — 862.

οἴκτου δι' οἴκτων ἀρτίως δορῳάμῆνον;
 865 τί φημι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡγεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
 κωκυτὸν εἶσω· καὶ τι κωνέει στέγη.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ ξυνοφροῦμένη

870 χροεὶ πρὸς ἡμᾶς γράια σημανοῦσά τι.
 ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἴδ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόριμιμον.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ', ὧ γεραιά, κωνοποηθῆν λέγεις;
 ΤΡΟΦΟΣ.

βέβηκε Ἀρήνεια τὴν πανσιτάτην
 875 ὀδῶν ἀπεσῶν ἐξ ἀκνήτου ποδός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡΟΦΟΣ.

πάντ' ἀκήκουσ.

ΧΟΡΟΣ.

τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡΟΦΟΣ.

δεύτερον κλύεις.

ΧΟΡΟΣ.

τάλαινα' ὀλεθροῖα, τίη τῳτρόφῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σχετιλιώτατα πρὸς γε πρῶξιν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ τῳ μύρῳ.

880 γύναι, ξυνοτρέχει.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴν διησίτωσε.

ΧΟΡΟΣ.

τίς θυμὸς, ἢ τίνας

νόσοι τάνδ' αἰχμῶν
 βέλεος καζοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο

885 πρὸς θανάτῳ θάνατον
 ἀνύσασα μόνα;

ΤΡΟΦΟΣ.

στονόνετος ἐν τομῆ σιδήρῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεῖδες, ὧ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟΡΟΣ.

890 τίς ἦν; πῶς; φέσ' εἰπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

τί φραγῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σαφηνῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν
 ἂ νέορτος ἄδε νύμφα

895 δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινόν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πληροῖα

ἔλευσες οἷ' ἔδρασε, κάρη' ἄν ᾠκτισας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
ΤΡΟΦΟΣ.

δεινῶς γε· πύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ξμοί.

900 ἐπεὶ παρήλθε δωματίων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοίλα δέμνια
στορνύνθ', ὅπως ἄφορρον ἀντὶ πατρὶ,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὄτο

905 γένοιτ' ἐρήμη, κλαίει δ' ὀργάνων ὄτου
φραύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·
ἄλλη δὲ κἄλλη δωματίων στρωφωμένη,
εἷ του φίλων βλέψειεν οικητῶν δέμιας,
ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσρωμένη,

910 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον· ἀγκαλουμένη,
καὶ τὰς ἡπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίρων σφ' ὄρω
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσρωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμυ' ἐπεσκιασμένη

915 φρουρουν· ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίους
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσιν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπεθοροῦσ' ἄνω
καθέξεται' ἐν μέσοισιν ἐναστηρίοις,
καὶ διακρούων ῥήξασιν θερμὰ νύματα

920 ἐλεξεν, ᾧ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ
τὸ λοιπὸν ἦδη χαίρειθ', ὡς ἐμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' ἐννήτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνω χειρὶ
λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος

925 προῦκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν
πλευρὰν ἥπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βῆσ', ὅσον περ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεγνωμένης τάδε.
κὰν ᾧ τὸ κείσε δευρὸ τ' ἐξορμώμεθα,

930 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾠμώξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
τοῦθρον κατ' ὀργῆν ὡς ἐφάρπειεν τότε,
ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὐνεκα

935 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἐρξείεν τάδε.
κὰν ταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὐτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
οὐτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρὲς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,

940 ὡς νιν ματαίως αἰτίε βάλοι κακῆ,
κλαίων ὀθοῦνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένους βίου.
τοιαῦτα τὰνθάδ' ἔστιν. ὥστ' εἴ τις δύο
ἦ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογιζέται,

945 μάταώς ἔστιν. οὐ γὰρ ἔσθ' ἦ γ' αὐριον,
πρὶν εὐ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
ΧΟΡΟΣ.

πότεια πρότερον ἐπιστένω,
πότεια τέλει περαιτέρω,
δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.

950 τάδε μὲν ἔχομεν ὀρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μέλομεν' ἐπ' ἐλπίσιν·
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλειν.

947 — 949. = 950 — 952.

εἶθ' ἀνεμόεσσά τις

γένοιτ' ἔπουρος ἐσιπῶτις αὔρα,

955 ἦτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως

τὸν Λιδὸς ἄλκιμον γόνον

μὴ ταρβαλέα θάνοιμι

μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·

ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάτοις ὀδύναις

960 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν

ἄσπετόν τι θάυμα.

ἀγγοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὸν

προὔκλειον, δέξυφωτος ὡς ἀηδίων.

ξένων γὰρ ἐξὸμιλος ἦδε τις βάσις.

965 πᾶ δὲ φορεῖ νιν; ὡς φίλου

προκηδομένα, βαρεῖαν

ἄψοφον φέρει βάσιν.

αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρῆ, θανόντα νιν, ἦ καδ'

970 ὕπνον ὄντα κρῖναι;

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μοι ἐγὼ σοῦ,

πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.

τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης

975 ἀγρίαν ὀδύνην πατρός ὀμόφρονος.

ἔη γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν

στόμα σόν.

ΥΛΛΟΣ.

πῶς φῆς, γέρον; ἦ ἔη;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐ μὴ ἔξερεῖς τὸν ὕπνω κάτοχον

κἀκκινήσεις κἀναστήσεις

980 φοιτάδα δεινὴν

νόσον, ᾧ τέκνον.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' ἐπί μοι μέλεω

βῆρος ἄπλετον ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

985 κείμαι πεπονημένος ἀλλήλοισι

ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·

ἦ δ' αὐ μισρὰ βροτῶν φεῦ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄρ' ἐξήθης ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι

990 τῷδ' ἀπὸ κρατὸς

βλεφάρων θ' ὕπνον;

ΥΛΛΟΣ.

οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν

στέρξαιμι κακὸν τότε λεύσωον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Κηναία κρηπίς βωμῶν,

ἱερῶν οἶαν οἶων ἐπί μοι

996 μέλεω χάριν ἠνύσω. ὦ Ζεῦ,

οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν,

ἦν μὴ ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας

ᾠφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον

1000 μανίας ἄνθος καταδερχθήναι.

τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης

953 — 961. = 962 — 970.

- ἰατρορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
 χαρὶς Ζητὸς κατακλήσεν;
 θαυμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἔξ,
- 1005 a** ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι,
1005 b ἐᾶθ' ὕστατον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολείς μ', ἀπολείς.
 ἀνατέροφας ὃ τι καὶ μύση.
1009 ἤπταί μου, τοτοτοῖ. ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν
 ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα κα-
 θαίρων,
 ὠλεκόμαν ὃ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὄνησιμον οὐκ ἀποτρέψει;
 ἔξ,
- 1015** οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
1018 ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τούργον τόδε μείζον ἀνήκει
 ἢ κατ' ἑμὴν ῥώμαιν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ
 ὄμμα
1020 ἔμπλεον ἢ δι' ἑμοῦ σώζειν.
 ΥΛΙΟΣ.
 ψάω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὐτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἔξανίσαι βίτοτον. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.
 ΠΡΑΚΛΗΣ.
 ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
1024 τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσις.
 ἔξ, ἰὼ ἰὼ δαίμον.
 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
1030 ἀποτίβιατος ἀγρία νόσος.
 ὦ Παλλᾶς, τόδε μ' αὖ λαβᾶται. ἰὼ παῖ τὸν
 φύσαντ' οἰκτεῖρας ἀνεπίφθορον εἴρουσον ἔγχος,
1035 παῖσον ἑμᾶς ὑπὸ κληθός· ἀκοῦ δ' ἄχος, ὦ μ'
 ἔχόλασεν
 σὰ μάτηρ ἄθεος, ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
1040 αὐτως, ὧδ' αὐτως, ὡς μ' ὠλσεν. ὦ γλυκὺς
 Διᾶς,
 ὦ Διὸς ἀυθαίμων,
 εὐνάσον εὐνάσον ὠκυπέτα μόρφ
 τὸν μέλιον φθίσας.
 ΧΟΡΟΣ.
 κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς, φέλιαι,
1045 ἀνακτος, οἷας οἶος ὧν ἐλαύνεται.
 ΠΡΑΚΛΗΣ.
 ὦ πολλὰ δὴ καὶ θεομὰ κοῦ λόγῳ κακὰ
 καὶ χειρὶ καὶ νάτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπῳ τοιοῦτον οὐτ' ἀκοίτις ἢ Διὸς
 προῦθνηκεν οὐθ' ὃ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἑμοί,
1050 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη
 καθήφην ὤμοις τοῖς ἑμοῖς Ἑρινύου
 ὑφαντὸν ἀμφιβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
 1005 a. b. = 1015 — 1017.
 1006 — 1014. = 1027 — 1040.
 1023 — 1026. = 1041 — 1043.

- πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἰσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πνεύμονος τ' ἀρτηρίας
1055 ῥοιρεῖ ξυνοικούν· ἐκ δὲ γλωφῶν αἰμᾶ μου
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διεφθαρμαί θέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστω τῆδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῳ πεδιάς, οὐθ' ὃ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
1060 οὐθ' Ἑλλᾶς, οὐτ' ἀγλωσσος, οὐθ' ὄσην ἐγὰ
 γαῖαν καθαίρων ἰχόμην, ἔδρασέ πο·
 γυνὴ δὲ, θῆλυς οὕσα κοκκ' ἀνδρὸς φύσει,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
1065 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβέυσης πλέον.
 δὸς μοι χερσῶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν
 εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάρφα
 εἰ τοῦμόν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὄρων
 λωβητὸν εἶδος ἐν Δίῃ κακούμενον.
1070 ἔθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκτεῖρόν τέ με
 πολλοῖσιν οἰκτῶρον, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρωχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἀνδρα φραῖη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
1075 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὐρημαί τάλας.
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθῃ πλησίον πατρός,
 σκέψαι δ' ὅποιας ταῦτα συμφορὰς ὑπο
 πέπονθα. δεῖξω γὰρ τὰδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
1080 ὄρατε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
 αἶται, ὦ τάλας,
 ἔξ,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὄδ' αἶ,
 διῆξε πλευρῶν· οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔᾶν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
1085 ὠναξ Λίδη, δέξαι μ',
 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον.
 ἐνσείων, ὠναξ, ἐγκατάσκησον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυνται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἠμθηκεν, ἐξώρηκεν. ὦ χέρες χέρες,
1090 ὦ νῶτα καὶ στήρ', ὦ φλοι βραχίονες,
 ἡμεῖς ἐκείνοι δὴ καθέσταθ', οἱ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπρόσηγόρον,
 βίᾳ κατεργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
1095 διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβέμιονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἑρμιάνδιόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονός
 Λιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχιδνῆς θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
1100 δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἰσχάτοις τόποις.
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κοῦδεις τροπαῖ' ἔσθησε τῶν ἑμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὧδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' αἰτῆς ἐκπεπόθημαι τάλας,
1105 ὃ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομισμένους,
 ὃ τοῦ κατ' ἄστρο Ζητὸς αὐδηθείς γόνος.
 ἀλλ' εὐ γέ τοι τὰδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρω, τὴν γε θράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κἂκ τῶνδε. προσμύλοι μόνον,
1110 ἔν' ἐκδιδαχθῆ πάνσιν ἀγγέλλειν ὅτι
 καὶ ἔᾶν κακοὺς γε καὶ θανάων ἐπισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ κλημον Ἑλλὰς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλίσεται.

ΥΛΛΟΣ.

ἔπει παρῆσχος ἀντιφωνήσαι, πάτερ
 1115 σιγήν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὄμως.
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὄν δίκαια τυγχάνειν.
 ὁδός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνη
 θυμῷ δύσσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεί κἂν οἷσι ἀλγείς μήτηρ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1120 εἰπὼν ὃ χορῆςις λήξω· ὡς ἐγὼ νοσῶν
 οὐδὲν ξυνήμ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΥΛΛΟΣ.

τῆς μητρὸς ἦζω τῆς ξυθῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἔστιν οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἐκουσαίε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐτῆς
 1125 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλυεῖν ἐμέ;

ΥΛΛΟΣ.

ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγῶν πρόπειν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτε τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἔρ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

λέγ'· εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγάς.

ΥΛΛΟΣ.

1130 λέγω. τέθνηκεν ἀστῖως νεοσφαιγῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛΛΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· πρὶν, ὡς χορῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;

ΥΛΛΟΣ.

κἂν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1135 δεινοῦ λόγου κατῆρξας· ἐπέε δ' ἦ νοεῖς.

ΥΛΛΟΣ.

ἄπαν τὸ χορῆμ', ἤμαρτε χρηστιά μοιμένη.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

χορῆστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὺν κτείνασα δαῖ;

ΥΛΛΟΣ.

στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
 ἀπήμπλαχ', ὡς προσείδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1140 καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεύς Τραχητῶν;

ΥΛΛΟΣ.

Νέσπος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν

τοῖφδε φίλτρῳ τὸν σὺν ἐκμηῖναι πόθον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἰὸν ἰὸν δύστηνος, οἴχομαι τάλας.

ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι.

1145 οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορῆς ἵν' ἔσταμεν.

ἴθ', ὦ τέκνων· πατῆρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι·

κάλει, τὸ πᾶν μοι σπέσμα σῶν οἰκτιμῶνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς

μήτηρ ἄκοντιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ

1150 φήμην πύθασθε θεσφάτων ὄσ' οἶδ'. ἐγὼ.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπαυτῆς
 Τίρονδι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
 παίδων δὲ τοὺς μὲν συλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
 τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστρ' αἰώνων μάθοις·

1155 ἡμεῖς δ' ὄσοι πάρορμεν, εἰ τι χορῆ, πάτερ,
 πρόσσειν, κλυρῆτες ἐξυπρητήσομεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦρογον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανείης ὀπιός ὦν ἀνῆρ ἐμὸς καλεῖ.

ἔμοι γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 1160 πρὸς τῶν πνεόντων μηδεὸς θανεῖν ὑπο,
 ἀλλ' ὄστις Ἰδίου φθίμενος οἰκῆτορ πέλοι.
 ὄσ' οὖν ὃ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θείον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινε θανῶν.
 φανῶ δ' ἐγὼ τοῦτοισι συμβαίνοντ' ἴσα

1165 μαντεῖα κινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
 ἔ τῶν ὀρεῖων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγαράμην
 πρὸς τῆς πατροφῆς καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
 ἦ μοι χορῶν τῶ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν

1170 ἐφασκε μόχθων τῶν ἐρεστώτων ἐμοῦ
 λύσειν τελείσθαι· κἀδόξουν πρόξενι καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανούσιν μόχθος οὐ πρόσγινεται.
 ταῦτ' οὖν λαιπεδῆ λαμπρῶ συμβαίνει, τέκνον,

1175 δεῖ σ' αὐ γενέσθαι τῶδε τάνδρι σῖμμαρον,
 καὶ μὴ πικεῖναι τοῦμον ὄξυναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπρόσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγον στάσειν
 1180 τοιάνδ' ἐπελθῶν, πέισμοι δ' ἔ σοι δοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐμβαλλε χεῖρα δεξιᾶν πρώτιστά μοι.

ΥΛΛΟΣ.

ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἔγαν ἐπιστρέφεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ θᾶσσον οἶσεις μὴδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;

ΥΛΛΟΣ.

ἰδοῦ προτεινω, κούδεν ἀντιερῆσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1185 ὄνυν Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάραι.

ΥΛΛΟΣ.

ἦ μὴν τί δράσειν, καὶ τὸδ' ἐξερῆσεται;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεγθὲν ἐργὸν ἐπτελείν.

ΥΛΛΟΣ.

ὄνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπόμοτον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονίης εὐχου λαβεῖν.

ΥΛΛΟΣ.

1190 οὐ μὴ λάβω· δράσω γὰρ· εὐχομαι δ' ὄμως.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζητὸς ὑψηλῶν πάγον;

ΥΛΛΟΣ.

οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθῆς ἄνω·

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐνταυθά νυν χορῆ τοῦμον ἐξάρατά σε

σῶμ' αὐτόχερα, καὶ ξὺν οἷς χορῆςις φίλων,

1195 πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυροφίας δρυὸς
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμνόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πενκίτης λαβόντα λαμπιδὸς σέλας
 πρήσαι. γόρου δὲ μηδὲν εἰστώ δάκρυ,
 1200 ἄλλ' ἀστένεκτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἴ
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέφθεν ὦν ἑρπίος εἰσαιε βαρῦς.

ΥΛΛΟΣ.

οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἶά μ' ἐργασαι.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρός

1205 ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι.

ΥΛΛΟΣ.

οἴμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φρονεῖα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἄλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 καὶ μούνον λιτήρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΥΛΛΟΣ.

1210 καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰόμην τὸ σόν;

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἄλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, ἄλλα γ' ἐργασαι.

ΥΛΛΟΣ.

φροῦς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἦ καὶ πυρῆς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;

ΥΛΛΟΣ.

ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποιησάων χερσῶν·

1215 τὰ δ' ἄλλα πράξω σοὶ καμῖ τοῦμὸν μέρος.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἄλλ' ἀρχέσει καὶ ταῦτα· πρόσκειμαι δὲ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοῦς.

ΥΛΛΟΣ.

εἰ καὶ μακρὰ κάτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;

ΥΛΛΟΣ.

1220 Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικέων ἐμὲ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἔγνωσ· τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
 ταύτην, ξιμοῦ θανάτος, εἴπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῶων δοκίον μεμνημένος,
 πρόσθου δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·

1225 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ξιμοῖς πλεουροῖς ὁμοῦ
 κλιθεῖσων αὐτὴν ἀπὶ σοῦ λάβω ποτέ·

ἄλλ' αὐτὸς, ὡ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου. τὸ γὰρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ξιμοὶ
 σμιχροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγκρατεῖ χάριν.

ΥΛΛΟΣ.

1230 οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακῶν,
 τὸ δ' ὠδ' ὀρᾶν φρονοῦντα τίς ποι' ἂν φέροι;

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω φροῦς.

ΥΛΛΟΣ.

τίς γὰρ ποδ', ἦ μοι μητοῖ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,

1235 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔξ ἀλαστορῶν νοσοῖ,

ἔλοιτο; κοεῖσσον καμῖ γ', ὃ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσων ἐχθίστοις συννεῖσων ὁμοῦ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἄνηρ ὄδ' ὡς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ξιμοὶ
 φθίνοντι μοῖσων· ἄλλα τοι θεῶν ἀρὰ

1240 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ξιμοῖς λόγοις,

ΥΛΛΟΣ.

οἴμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φροῦσις.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

σὺ γὰρ μ' ἀπ' ἐνυασθέντος ἐκνεῖς κακοῦ.

ΥΛΛΟΣ.

δέλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φτυτεύσαντος κλύειν.

ΥΛΛΟΣ.

1245 ἄλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσεβεῖν, πάτερ;

ΠΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δυσεβεία, τοῦμὸν εἰ τέφρεις κέαρ.

ΥΛΛΟΣ.

πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἔγωγε. τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.

ΥΛΛΟΣ.

τοιγὰρ ποιήσω, σοὶ ἀπόσωμαι, τὸ σόν

1250 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 κακὸς φανείην σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

καλῶς τελευτῆς, κατὰ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχέων, ὃ παῖ, πρόσθε· ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμῶν ἢ τιν' οἰστρον, ἐς πυρᾶν με θῆς.

1255 ἄγ' ἐγχονεῖτ', ἀρσεσθε. παυλά τοι κακῶν
 αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.

ΥΛΛΟΣ.

ἄλλ' οὐδὲν εἶργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἔπει κελεύεις κἀξανωγάζεις, πάτερ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἄγε νῦν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 1260 νόσον, ὃ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυρος
 λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐλίχαριον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.

ΥΛΛΟΣ.

αἴρειτ', ὀπαθοῖ, μεγάλην μὲν ξιμοὶ
 1265 τούτων θέμενοι συγκνωμοσύνην,
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην,
 εἰδότες ἔργων τῶν προσσομένων,
 οἱ φθῶσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφοροῦσι πάθη.

1270 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφοροᾷ,
 τὰ δὲ νῦν ἐσιῶτ' οἰκτρά μὲν ἡμῖν,
 αἰσχροῖ δ' ἐζειντοῖς,
 χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῇ τήνδ' ἔτην ὑπέχοντι.

1275 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἰκων,
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ κνωποαθῆ,
 κοῦδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεῦς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἀπαγωγή Φιλοκίτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεὺς καθ' Ἑλένοσ μαντεῖαν, ὃς κατὰ μαντεῖαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶν Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κίττω δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνῶσ βωμὸν ἐπιχεωσμένον,
ἐφ' οὐπερ Ἀχαιοῖσ χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποσειδῶσ ἦδει παῖσ ποθ' Ἡρακλεῖ συνῶν.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγείσ ὑπ' ἔχεωσ, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἑλένοσ δ' Ἀχαιοῖσ εἶφ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖσ Ἡρακλέουσ τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέωσ.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκίτη μόνῳ·
αεμφθεῖσ δ' Ὀδυσσεὺσ ἀμφοτέρουσ συνήγαγεν.

* ΟΙ. ΧCII, 3.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιφρούτου χθονὸς
 Ἀήνου, βροτοῖς ἄστευτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ' ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραιφείας
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
- 5 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσῳ κατασιάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὄτ' οὔτε λοιβῆσι ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσδιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
- 10 κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατιόπεδον δυσσημίαις,
 βοῶν, ὑζῶν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οἱ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα τῷ νῦν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
- 15 ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν,
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἦν' ἐν ψύχει μὲν ἡλείου διπλῆ
 πάρεστιν ἐνθάκῃσις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιρῆτος ἀλλοῦ πέμπει προῆ.
- 20 βαιὸν δ' ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἄν
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἔστι σῶν.
 ἅ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἰτ' ἔχει
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ' εἰτ' ἄλλη κυρεῖ,
 ὡς τάπιλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
- 25 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἔη.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 τόδ' ἐξῦπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς τύπος.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 30 ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ὀρῶ κενὴν οἰκῆσιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἔστι τις τροφή;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 στειπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζοντί τῳ.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 35 αὐτόξυλόν γ' ἐκπωμα, φλαυρούργου τινὸς
 τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 κείνου τὸ θεασύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 ῥάκη, βαρεῖας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- 40 ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
 κῆστ' οὐκ ἐκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιῆς κηρὶ προσβαίη μακρῖν;
 ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
 ἢ φύλλον εἶ τι κῶδονον κάτοιδέ που.
- 45 τὸν οὖν παρόντα πέμπων εἰς κατασκοπήν,
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσῶν· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἀλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάσσεται στίβος.
 σὺ δ' εἶ τι χρῆσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 50 Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὦν πρὶν οὐκ ἀκήσας,
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπέρειπες πάροι.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 τί δῆτ' ἄνωγας;
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
- 55 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλίψεις λέγων.
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτόν·
 πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
- 60 οἷ σ' ἐν λιταῖς σταλιαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
 μόνῃν ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἴλιου,
 οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίας αἰτουμένα,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεαὶ παρέδοσαν· λέγων δ' ἄν
- 65 θέλης καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείους βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέραςαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
- 70 ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχὶ, σοὶ δ' ὀμίλια
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔχμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου,
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔστ' ἀρνήσιμον.
- 75 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκαταῆς αἰσθήσεται,
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ζυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσει τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πευρκότα
- 80 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
 ἀλλ' ἡδὺ γὰρ τοι κτήμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὐθις ἐκφανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναίδες ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτὸν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον
- 85 κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτιῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν τῶν λόγων ἄλλω γλῶσσῳ,
 εὐαιρετίου παῖ, τοῖσδε καὶ πρόσσειν στυγῶ.
 ἔμην γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πρόσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς οὐδ', ὡς φασίν, οὐκ ἄσπυρα ξυε.
 90 ἄλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἀγειν
 καὶ μὴ δόλοισιν, οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
 ἠΐαυς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεὶς γὰρ μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὄνῳ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ'· ἄναξ, καλῶς
 95 θροῶν ξεναρτεῖν μᾶλλον ἢ νικῶν κακῶς.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἔσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὶ τὸς ὧν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίωκ' ὄρω βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τὰρα, πάνθ' ἠγομμένην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

100 τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλήν ψευδῆ λέγειν;
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πέισαντ' ἀγειν;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

οὐ μὴ πῆθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θρόσος;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

105 τοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ἐκέλευ γ' οὐδὲ προσμύσει θρασύ;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

οὐ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἀσχερόν ἤγει' δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεύδος φέρει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

110 πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἴσταν τι θρόσος εἰς κέρδος, οὐκ ὀνεῖν πρόπει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

κέρδος δέ μοι τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολεῖν;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

αἰρεῖ ταῦτά τ' εἰς τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων γ', ὡς ἐγάσσετ'· εἴμ' ἐγὼ;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

115 οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκείνα σοῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὦδ' ἔχει.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει διορήματα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῶ; μαθῶν γὰρ οὐκ ἂν ἀροίμην τὸ θροῶν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

σφόδρ' εἴμ' ἂν αὐτὸς καγαθὸς κελῆ' ἄμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

120 ἴτω' ποιήσω, πᾶσαν ἀσχύνην ἀφείξ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἢ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήμια;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σῆφ' ἴσθ', ἐπειτέρ ἐισάπει συήνεσα.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

σὺ μὲν μένων ἔνν κείνων ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτειθῶ παρῶν,
 125 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελεῶ πάλλιν.
 καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτε τι
 κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, γυνκλήρου τρόποις
 μορφῆν δόλωσας, ὡς ἂν ἀγνοίη προσῆ.

130 οὐ δῆτα, τέκνον, ποιμίως ἀδωμήνουν
 δεχθῶ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλοι λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἴμι, σοὶ παρῆς τάδε·
 Ἐρχῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγήσατο νῶν·
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολύης, ἣ σώσει μ' ἄει.

ΧΟΡΟΣ.

135 τί χροῖ τί χροῖ με, δέσποτ', ἐν ξένῳ ξένον
 στέγειν; ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑλόπταν;
 φράζε μοι.
 τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρως προῦχει
 καὶ γνώμα παρ' ὄρω τὸ θεῖον.

140 ἄνδρ' αὐτὸν ἀνάσσειται.
 σὲ δ', ὃ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τὸ μοι ἔννεπε
 τί σοι χροῶν ὑποουρεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχαταῖς
 145 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινι κείτται,
 δεχθῶν θαρσῶν· ὄπτιαν δὲ μόλη
 δευδὸς ὀδότης τῶνδ' ἐκ μελέθρων,
 πρὸς ξυμὴν ἄει χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεορατεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχαταῖς
 145 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινι κείτται,
 δεχθῶν θαρσῶν· ὄπτιαν δὲ μόλη
 δευδὸς ὀδότης τῶνδ' ἐκ μελέθρων,
 πρὸς ξυμὴν ἄει χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεορατεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχαταῖς
 145 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινι κείτται,
 δεχθῶν θαρσῶν· ὄπτιαν δὲ μόλη
 δευδὸς ὀδότης τῶνδ' ἐκ μελέθρων,
 πρὸς ξυμὴν ἄει χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεορατεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

150 μέλον πάλλιν μέλημά μοι λέγειν, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σὺ μάλιστα κειρῶ·
 νῦν δέ μοι
 λέγ' ἀλλὰς ποῖας ἔνεδρος· ναίει
 καὶ χῶρον τίμ' ἔχει· τὸ γὰρ μοι

155 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
 μὴ προσπεσῶν με λάθῃ ποθὲν,
 τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίμ' ἔχει στίβον,
 ἔνκαυλον, ἢ θυραῖον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οἶκον μὲν ὄρεξ τόνδ' ἀμφίδυρον
 160 πετρὶνης κοίτης.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπειται;
 165 δῆλον ξμοιγ' ὡς φροβῆς χρεῖα
 στίβον, ὀσμύει τόνδε πέλας που.
 ταῦτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν

165 λόγος ἐστὶ φράσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς ἰοῖς στυγερόν στυγεροῦς,
 οὐδὲ τίμ' αὐτῷ
 παῖωνα κακῶν ἐπινομαῖν.

ΧΟΡΟΣ.

οἰκτερω νιν ἐγωγ', ὅπως,
 170 μὴ τοῦ κηδομένου βροτῶν

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

- μηδὲ σύντροφον ὄμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεῖ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγροίαν,
 ἀλῦει δ' ἐπὶ παντί τῳ
- 175 χρείας ἰσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀν-
 τέχει;
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰὼν.
- 180 οὗτος πρωτογόνων ἴσως
 οἶκων οὐδενὸς ὑστερος,
 πάντων ἀμμορος ἐν βίῳ
 κεῖται μούνος ἀπ' ἄλλων
 σιτικῶν ἢ λασιῶν μετὰ
- 185 θηρῶν; ἐν τ' ὀδύνας ὁμοῦ
 λιμῶ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων
 βάρη.
 ἅ δ' ἀθυρόστομος
 ἀγῶ τηλεφανῆς μικρῶς
- 190 οἰμωγᾶς ἔπ' ὀχεῖται.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἔμοι.
 θεία γὰρ, εἴπερ καγῶ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὸν
 τῆς ἀμύρονος Χρύσης ἐπέβη,
- 195 καὶ νῦν ἔ ποιεὶ δῖα κηδεμόνων,
 οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη,
 τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὄδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
- 200 χορῆναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.
 ΧΟΡΟΣ.
 εὔστομ' ἔχε, παῖ.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 τί τότε;
 ΧΟΡΟΣ.
 προῦφάνη
 κτύπος, φρωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
 ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
- 205 βάλλει βάλλει μ' ἐτίμα φθογγά
 του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρηπτος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδᾶ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
 ΧΟΡΟΣ.
 210 ἀλλ' ἔχε, τέκνον,
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 λέγ' ὃ τι.
 ΧΟΡΟΣ.
 φροντίδας
 νέας· ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
 οὐ μολπᾶν σύριγγος ἔχων,
 ὡς ποιμῆν ἀγροβοτάς, ἀλλ' ἢ
- 215 που πταίων ἔπ' ἀνάγκας
 βοῆ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον ἀγᾶ-
 ζων ὄρμον· προβοῆ τι γὰρ δεινόν.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ἰὼ ξένοι,

201 — 209. = 210 — 218.

- 220 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλω πλάτῃ
 κατέσχετ' οὔτ' εὐόρμον οὔτ' οἰκουμένην;
 ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπῶν; σῆχημα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἔμοι·
- 225 φωνῆς δ' ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὄκνω
 δεύσαντες ἐκπλαγῆτι ἀπηρωμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
 ἔρημον ὧδε κᾶφιλον καλούμενον,
 φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
- 230 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
 Ἑλληνέες ἔσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ὦ φίλτατον φώνημα. φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
- 235 πρόσφθεγμα τοιούδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακροῦ.
 τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
 χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περὶρρύτου
- 240 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ὦ φίλτατον παῖ πατρὸς, ὦ φίλης χθονὸς,
 ὦ τοῦ γέροντος θρόγμα Λυκομήδους, τίμη
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
- 245 ἐξ Ἴλιου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σὺ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἢ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθ' ἂν ὄντιν' εἰσορᾶς;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
- 250 πῶς γὰρ καί τοι δ' ἂν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 οὐδ' οὔνομ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδὲν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ὡς μηδὲν εἰδότε ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ μικρὸς θεοῖς,
- 255 οὐ μηδὲ κληδῶν ὧδ' ἔχοντος οἰκαδε
 μῆδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσῶς ἐμὲ
 γελῶσι σίγ' ἔχοντες, ἢ δ' ἐμὴ νόσος
 αἰεὶ τέθηλε κατὰ μείζον ἔρχεται.
- 260 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
 ὄδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
 ὁ τοῦ Πηλεΐδος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγὸν γὰρ Κερκαλλήων ἀναξ
- 265 ἔρριψαν ἀσχερῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγροῖα
 νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
 πληγέντ' ἐχίδνης ἀγαθῆ χαράγματι·

- ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ῥῆγοντ' ἔρημον, ἦνίκα' ἐκ τῆς ποτιίας
 270 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβίαη στόλω.
 τότε ἄσιμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεσφί πέτρῳ,
 λιπόντες ῥῆγονθ', οἷα φρωτὶ δυσμόρφῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 275 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
 σὺ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου σιγῆναι τότε;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶσαι κακὰ;
 ὄρωνται μὲν ναῦς ἄς ἔχων ἐναυστόλουν
 280 πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον,
 οὐχ ὄσπισ ἀρκέσειεν, οὐδ' ὄσπισ νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο, πάντα δὲ σκοπῶν
 εὐρίσκων οὐδὲν πλὴν ἀνιάσθαι παρὸν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάριαν, ὧ τέκνον.
 285 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνον προῦβαινέ μοι,
 κἀδει τι βαῖη τῆδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακουεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ συμφορα
 τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπιτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βίλοι
 290 νευροσπαθῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
 εἰλυόμεν δύστηνον ἐξέλικων πόσα
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραύσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρωπον τάλας
 295 ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρων ἐκτριβῶν, μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεὶ.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγῃ πρὸς μετὰ
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ξεῖ.
 300 φέρ', ὧ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης.
 ταῦτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκῶν.
 οὐ γὰρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 305 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακροῦ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὗτοί μ', ὅταν μολώσιν, ὧ τέκνον, λόγοις
 ἐλευοῖσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτιέραντες, ἢ τινα στολήν·
 310 ἐκείνο δ' οὐδεὶς, ἦνίκα' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 σῶσαι μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀθρηγάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 315 ὧ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποιεῖσθαι σε, Ποῖαντος τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἐγὼ δὲ καυτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 320 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν
 ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς παρωλέθροις ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρώσαι ποιε,
 325 ἦν' αἱ Μυζῆναι γνόεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφην.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 εὐ γ', ὧ τέκνον. τίνας γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ὧ παῖ Ποῖαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἔρῳ,
 330 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν.
 ἔπει γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλεῖα θανείν,
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 τέθνηχεν, ἀνδρὸς οὐθενός, θεοῦ δ' ἵπο,
 335 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοῖβου δαμείς.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν.
 ἀμυχανῶ δὲ πότερον, ὧ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον στένω.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοὶ γε καὶ τὰ σ', ὧ τάλας,
 340 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.
 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
 ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐτίς πάλιν μοι πρᾶμ', ὅτι σ' ἐνύβρισαν.
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
 ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μετὰ
 διός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρὸς,
 345 λέγοντες, εἴτ' ἀληθές εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατήρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὧ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολλὴν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύν,
 350 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἰμέρω,
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαρπον· οὐ γὰρ εἰδόμεν·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἤμαρ ἦδη δευτερον πλεοντί μοι,
 355 κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐροῖφ πλάτῃ
 κατηγόμεν· καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατός
 ἐκβάταν πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκ εἴτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλεῖα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
 360 ἐπεὶ δάκρυσα κείνον οὐ μακροῦ χρόνῳ,
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδαις πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον,
 ὡ σπέρμ' Ἀχιλλεῖως, τίλλα μὲν πάρεστί σοι
 365 πατρῶν' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνήρ
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτιου γόνος.
 κἀγὼ δακρῦσάς εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ θαρεῖς, καὶ καταλήγῃσας λέγω,
 ὧ σφέτι, ἢ τομῆσαι' ἀντ' ἐμοῦ τι
 370 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
 ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ὦν κύρει,
 νά, παῖ, δεδῶκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε.
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρῶν.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς

375 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τὰμὰ κείνος ὄπλ' ἀραιρήσοιτό με.
ὁ δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσοργος ἄν,
δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὦδ' ἠμείψατο,
οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει.

380 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μὴ ποτ' ἔς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσης ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας κάξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ξιμῶν τητῶμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κακ κακῶν Ὀδυσσέως.

385 κοῦκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γὰρ ἔστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
λόγος ἐλέκται πᾶς. ὁ δ' Ἀτρεΐδης στυγῶν

390 ἔμοι θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἶη φίλος.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
ἅ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,

395 σὲ κάκεϊ, μᾶτερ πότνι', ἐπιηυδῶμαι,
ὄτ' ἔς τόνδ' Ἀτρεΐδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδουσαν,

400 ἰὼ μάκαιρα ταυροτόνων
λεόντων ἔφραδρε, τῷ Λαργίῳ
σέβας ὑπέριπτον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὃ ξένοι, πεπλευσάτε,
405 καὶ μοι προσάθεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρεΐδῶν ἔργα καξ' Ὀδυσσέως.
ἔξιθεα γὰρ νιν παντός ἂν λόγου κακοῦ

γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.

410 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαυμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν
Δίας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὃ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χούτος οἴχεται θανῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

415 ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι τέλας, ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδεὺς γόνος,
οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίου,
οὐ μὴ θάνωσι. τοῦσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
420 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί δ' ὃς παλαιὸς κάγαθός φίλος τ' ἔμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τὰ γε
κείνων κακ' ἐξήρκε, βουλευόν σοφῶς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
425 Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρῆν, γόνος.

391—402. = 507—518.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι, δύ' αὐτως δεῖν' ἔλεξας, οἶν ἐγὼ
ἦμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότινον κλύειν.
φρεῦ φρεῦ· τί δῆτα θεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθνήσθ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐ κατ'αῦθ' ἴνα
430 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐθάσθαι νεκρόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς παλαιστής κείνος, ἀλλὰ καὶ σοφὰ
γνώμαι, Φιλοκτιῆτ', ἐμποδίζονται θεμά.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

φρέ' εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλιπα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

435 χούτος τεθνηκῶς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκῶν
αἰρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίῳ μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,

440 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖου γε τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερότις τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλει' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηθεὶς ἐψῆ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

445 οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδὲν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πως τὰ μὲν πανούργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ' Αἴδου, τὰ δὲ

450 δίκαια καὶ τὰ χρηστ' ἀποστέλλουσ' αἰεῖ.
ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπανῶν τοὺς θεοὺς εὐφω κακοὺς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὃ γέγενθλον Οἰταῖου πατρὸς,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον

455 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι,
ὅπου δ' ὁ χείρων τάγαθὸν μείζον σθένει
κάποφθίνει τὰ χρηστὰ καὶ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἀνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἢ πετραία Σκῦρος ἐξαρκουσά μοι

460 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποιάντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὀπηνεῖ' ἂν θεὸς

465 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηρικαῦθ' ὀρμώμεθα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καίροσ γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ' ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ γγυθεῖν σκοπεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- πρὸς νῦν σε πατὴρς, πρὸς τε μητρὸς, ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 470 ἰκέτης ἰκνούμαι, μὴ λίπης μ' οὔτω μόνον,
 ἔρημον ἐν κατοίῳ τοῖσδ' οἷσις ὄρῃς
 ὅσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναϊόντά με·
 ἀλλ' ἐν παροργῇ σοῦ με δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
 475 ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν κατὰ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλέω,
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἔαν μόλω γ' ὦ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα·
 480 ἔθ' ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μῆας.
 τόλμησον, ξμβαλοῦ μ' ὄπη θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντίλαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρῶμην, ὅποι
 ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
 νεύσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηρὸς ἱεσίου, τέκνον,
 485 πείσθητι. προσπίτνω σε γόνυσι, καίπερ ὦν
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
 ἔρημον οὔτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου.
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκωσόν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοίας σταθμά·
 490 κάκειθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεδὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δεῖξῃς φίλω,
 ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξῶτον δεδούκ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήγη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένοις
 495 ἔστελλον αὐτὸν ἱεσίους πέμπων λιτύς,
 αὐτόστολον πέμπσαντά μ' ἔκωσσαι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἤπειγον στόλον.
 500 νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 ἦκω, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χορῆ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν·
 505 χῶταν τις εὖ ζῆ, τηριαυῖα τὸν βίον
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

- οἴζειρ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ξμῶν τύχοι φίλων.
 510 εἰ δὲ πικροὺς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας,
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῶδε κέρδος
 515 μετατιθέμενος, ξνθαπερ ἐπιμέμενον,
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμι' ἂν ἐς δόμοις, τὰν θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρῆς,
 520 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσίαις,
 τότε οὐκ ἔθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

ΧΟΡΟΣ.

ἥκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τούνεδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνθεέστερον

- 525 ξένω φανῆμαι πρὸς τὸ καιρίον πονεῖν.
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
 χῆ ναὺς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρνηθήσεται.
 μόνον θεοὶ σώζοιεν ἐκ γε τῆσδε γῆς
 ἡμῶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 530 ὦ φίλτατον μὲν ἡμᾶρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ,
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
 ἔργω γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλή.
 ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
 ἄικον εἰσοίησιν, ὡς με καὶ μάθῃς
 535 ἀφ' ὧν διέξων, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
 οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὅμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλην ἐμοῦ τλήνῃ τάδε·
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη προῦμαθον στέργειν κακία.

ΧΟΡΟΣ.

- ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο,
 540 ὁ μὲν νεὸς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἄλλόθρου,
 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐδὺς εἰσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνεμπορον,
 ὃς ἦν νεὸς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιον φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
 545 ἐπεῖπερ ἀντέκυσσα, δοξάζων μὲν οὐ,
 τύχη δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὀρμισθεὶς πέδον.
 πλέων γὰρ ὡς ναυκληρος οὐ πολλῶν στόλῳ
 ἐξ Ἠλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρὸν
 Πεπάρηθον, ὡς ἦκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
 550 σοὶ πάντες εἶεν οἱ νευαστοληκότες,
 ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
 τὸν πλοῦν ποιῆσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων
 οὐδὲν σὺ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
 ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφοὶ σοῦ νέα
 555 βουλεύματα' ἔστι· κοῦ μόνον βουλεύματα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργόιμενα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προσηθείας, ξένη,
 εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλέης μενεῖ·
 φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
 560 νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

φροῦδοι διώκοντες σε ναυτικῷ στόλῳ
 Φοῖνίξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θεσείως κόροι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὡς ἐκ βίας μ' ἄζοντες, ἢ λόγοις πάλιν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμί σοι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 565 ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοὶ ξυνναυβάται
 οὔτω καθ' ὄρμην δρώσιν Ἀτρείδων χάριν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ ἀντάγγελος
 πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

570 κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστειλλον, ἥνικ' ἔξαρηγόμην ἐγώ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

575 ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτῆτης, ξένη.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔμπλει σεαυτὸν ἔσυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολῶ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβίτης;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

580 οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς ὁ λέξει, πρὸς σὲ καὶ με τούσδε τε.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ
λέγονθ' ἢ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρησιὰ γ', οἷ' ἀνῆρ πένης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

585 ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὐνεχ' Ἀτρεΐδαις στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἕμοιγ' ἐλθόντα προσφιλεῖ λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀήκοος.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὄρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

590 σὲ θήσομαι τῶνδ' αἵτιον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποιοῦ λέγων.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

λέγω, πλὴ τοῦτον ἄνδρε τὸδ' ὄπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσεὺς βία,
διώμοτοι πλέουσι ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πέισαντες ἄξιεν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.

595 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαρῶς
Ὀδυσσεὺς λέγοντος, οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θάτερον, δρᾶσειν τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τίνας δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπιστρέφοντο πρόζιματος χάριν,

600 ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβλήκοτες;
τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἕκετ', ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσι κακὰ;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀήκοος,

πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
605 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελεθῶν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροὶ καὶ λωβῆτ' ἔπη
δύλοιο Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιον δ' ἄγων
ἔθειξ' Ἀχαιοὺς ἐς μέσον, θήραν καλήν·

610 ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν
καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μὴ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πέισαντες λόγῳ
ἄγοντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναεῖ ταυῖν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος

615 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοὺς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβῶν,
εἰ μὴ θελοῖ δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κᾶρα
τέμνειν ἐξεῖτο τῷ θελοντι μὴ τυχῶν.

620 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δὲ σοὶ
καυτῶ παραινῶ καὶ τινος κίρδει πέρι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι τάλας. ἢ κείνος, ἢ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμωσεν τείσεις στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κατ' Αἴδου θανάων

625 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὡσπερ οὐκείνου πατήρ.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ
ναῦν, σαρῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ οὖν τάδ', ὦ παῖ, δεῖνὰ, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς

630 δεῖξαι νεὸς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχθύνῃς, ἢ μ' ἐθῆκεν ὀδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκεῖνῳ πάντα λεπτὰ, πάντα δὲ
τολμητὰ. καὶ νῦν οἶδ' ὀδοῦνεχ' ἔξειται.

635 ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὀρίζει τῆς Ὀδυσσεὺς νεὸς.
ἴωμεν. ἢ τοι καιροὺς σπονδῆ πόνου
λήξαντος ὑπνον κανάπαυαν ἤγαγεν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρόφορος ἀνῆ,
640 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντισιατεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακὰ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τε χάραξαι βία.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

645 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβῶν
ὄτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τοῦθ' ὁ μὴ νεὸς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστα ἀέ
650 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πρᾶννειν πάνν.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γάρ ἐτ' ἄλλ' ἔρῃς λαβεῖν ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
παρερρῴηκεν, ὡς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἢ νῦν ἔχεις ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

655 ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἢ βαστάξω χεροῖν.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

ἄρ' ἔστιν ὥστε καγγύθεν θεῶν λαβεῖν,
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

σοὶ γ', ᾧ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὅποιον ἂν σοὶ ξυμφέρῃ γενήσεται.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

660 καὶ μὴν ἔρω γε· τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω·
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

οἰαί τε φωνεῖς ἔστι τ', ᾧ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταῖαν ἰδεῖν,

665 ὅς πατέρα πρῆσβυν, ὅς φίλος, ὅς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἔνεοθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.

θάρσει. παρῆσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κάξεπέιξασθαι βροτῶν
ἄρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιπράσσει μόνον.

670 εὐεργετῶν γὰρ καυτὸς αὐτ' ἐκτησάμην.
οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδῶν τε καὶ λαβῶν φίλον.
ὅστις γὰρ εὖ θρᾶν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσον φίλος.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

χωροῖς ἂν εἴσω.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ

675 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μῖλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς

680 Ἰξίων' ἂν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλ' ὁ
παγκροτῆς Κρόνου παῖς·

ἄλλον δ' οὕτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσίδον
μοῖρα

τοῦδ' ἐχθίονι συννυχόντια θνατῶν,
ὅς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσάστας,

685 ἀλλ' ἴσος εἰν ἴσοις ἀνήρ,

ἄλλυθ' ᾧδ' ἀναξίως,

τόδε θαυμ' ἔχει με,

πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήτων ῥοθίων μό-
νος κλύων,

690 πῶς ἄρα πανδάκροντον οὕτω βιοτῶν κατέσχεν·

691 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσοουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,

676—690. = 691—705.

οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
695 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβροῦτ' ἀποκλαύ-
σειεν αἵματηρόν·

οὐδ' ὅς τὸν θερμοτάταν αἰμάδα κημιόμεναν ἐλ-
κῶν

ἐνθῆρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις

κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,

700 φορβάδος ἐκ τε γᾶς ἐλεῖν·

εἶπε γὰρ ἄλλοι' ἄλλα,

τότ' ἂν εἰλυόμενος,

παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει ὑπάρ-

705 χοί, πόρον, ἀνίξ' ἔξανειή δακέθυμος ἄτα.

706 οὐ φορβᾶν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων

αἰρών τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφηστιαί,

710 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων

πιανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβᾶν.

ὦ μελέα ψυχᾶ,

715 ὅς μηδ' οἴνοχύτου πώματος ἦσθη δεκῆτε χροῖον,

λεύσσων δ' ὅπου γνοῖη στατὸν εἰς ὕδωρ,

ἄει προσενόμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας

720 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων·

ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει

πολλῶν μνηῶν, πατρῶν ἄγει πρὸς αὐλᾶν

725 Μηλιάδων νυμφῶν,

Σπερχεῖοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἴν' ὁ χάλκασπις
ἀνήρ θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θεῖο πυρὶ παμφαῆς,

Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

730 ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ᾧδ' ἐξ οὐδενὸς

λόγου σιωπῆς ἀτόπληκτος ᾧδ' ἔχει ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

ᾗ ᾗ ᾗ ᾗ.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

τί ἔστιν ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἔθ', ᾧ τέκνον.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

735 οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίξεν δοκῶ.

ἰὼ θεοί.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων βοᾷς ;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

σωτήρας αὐτοὺς ἠέλους θ' ἡμῖν μολεῖν.

ᾗ ᾗ ᾗ ᾗ.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ .

740 τί ποτε πέπονθες ; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ᾧδ' ἔσει

σιγηλός ; ἐν κακῇ δέ τῳ φαίνεαι κυρῶν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ .

ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν

κρῖναι παρ' ὑμῖν, ἀταταῖ· διέρχεται

διέρχεται. δύστηνος, ᾧ τάλας ἐγώ.

745 ἀπόλωλα, τέκνον· βροχκομαι, τέκνον· παπαῖ,

706—717. = 718—729.

ἀπαλλαπαῖ, παπαπαπαπαπαπαπαπαῖ.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἰ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χειρῶν, πάταξον εἰς ἄζρον πόδα·
 ἀπάμνησον ὡς τέχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

750 ἴθ', ὦ παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοςήνδ' ἰνυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

οἴσθ', ὦ τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

οἴσθ', ὦ παῖ. τί σοί;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οἶδα.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

πῶς οὐκ οἴσθα; παπαπαπαπαπαῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

755 δεινὸν γε τοὔπισαγμα τοῦ νοσήματος.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

δεινὸν γάρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἰκτιροῦ με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτα δράσω;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

μὴ με ταρβήσας προδῶς.
 ἦκει γὰρ αὐτῇ διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
 ὡς ἐξεπλήσθη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,

760 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεῖς.
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

μὴ δῆτα τοὔτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
 τάδ', ὥσπερ ἦτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ

765 τὸ πῆμα τοὔτου τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,
 σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὐδ'
 ἕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξῆι τόδε·
 κοῦκ ἔστι λῆξιαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν
 ἐκηλον εὐδαιν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

770 μόλωσ' ἐκείνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
 ἐκόντα μήτ' ἄκουτα, μηδέ τῳ τέχνῳ
 κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἄμα
 κάμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

↓ θάρσει προνοίας οὐνεκ'. οὐ δοθήσεται

775 πλὴν σοί τε κέμοι· ξὺν ἰγῆ δὲ πρόσφερε.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
 μὴ σοι γενέσθαι πολὺπον' αὐτὰ, μηδ' ὅπως
 ἔμοι τε καὶ τῷ πρόσθ' ἔμοῦ κεκτημένῳ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῦν· γένοιτο δὲ

780 πλοῦς οὐρώς τε κεύσταιλῆς ὅποι ποτὲ
 θεὸς δικαιοῖ χῶ στόλος πορσύνεται.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελής εὐχῆ·
 σιάξει γὰρ αὐ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
 κηλίον αἴμα, καὶ τι προσδοξῶ νέον.

785 παπαῖ, φεῦ.

παπαῖ μάλ', ὦ ποῦς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
 προσέρπει,
 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
 ἔχειε τὸ πρῶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.

790 ἄτταιαῖ.

ὦ ξένε Κεφαλλῆν, εἴθε σου διαμπερὲς
 στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ.
 παπαῖ μάλ' αἰθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
 Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαι, πῶς ἂν ἀντ' ἔμοῦ

795 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
 ὦμοι μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
 οὕτω κατ' ἤμαρ οὐ δύνας μολεῖν ποτε;
 ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν

800 τῷ Ἀμινίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
 ἐμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοι ποτὲ
 τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
 ἂ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπιξίωσα δρᾶν.
 τί φῆς, παῖ;

805 τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποι' ὦν, τέκνον, κυρεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στέρνων κακά.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσθ'· ὡς ἦδε μοι
 ὄξεϊα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
 ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπης μόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

810 θάρσει, μεροῦμεν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἦ μενεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σαφῶς φρόνει.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἄξιῶ θέσθαι, τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὡς οὐ θέμις γ' ἔμοῦστι σοῦ μολεῖν ἕτερον,

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐμβάλλω μενεῖν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ λέγεις;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ἄνω

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

815 τί παραφρονεῖς αὐ; τί τὸν ἄνω λείσσεις κύκλον;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες μέθες με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ μεθῶ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες ποτέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φημ' ἑάσειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπό μ' ὄλεις, ἦν προσθήγης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καὶ δὴ μεθήμ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.

820 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔξ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν. κἀρα γὰρ ὑπιάζεται τόδε.

ιδρώς γέ τοι νῦν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρωσεν ποδός

825 αἰμορραγῆς φλέψ. ἄλλ' ἑάσειμεν, φίλοι,
ἔκχλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων εὐαίων, ὠναῆ·

830 ὄμμασι δ' ἀντίχοις
τάνδ' αἶγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
ἔθι ἔθι μοι παιῶν.

ὦ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν

835 φροντίδος. ὄραξ ἦδη.
πρὸς τί μένομεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γρόμων ἰσχον
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὄρω οὔνεκα
θήραν

840 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλεόντες.
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχροῦν
ὄνειδος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ᾽, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·
ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὐθις,

845 βαιῶν μοι, βαιῶν, ὦ τέκνον,
πέμπε λόγων φήμαν·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
ὕπνος ἄὑπνος λείσσειν.
ἄλλ' ὅτι δύνα μάκιστον.

850 κείνό μοι, κείνο λάθρα
ἐξιδού, ὅ τ' ἐπράξεις.
οἶσθα γὰρ ὅν ἀνδῶμαι,

εἰ ταύταν τοῦτο γνώμαν ἴσχεις,
μᾶλα τοι ἄπορα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθη.

855 οὐρός τοι, τέκνον, οὐρός·

ἀνῆρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγῶν,
ἐπτάταται νύχιος,
ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,

860 οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων,
ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἄϊδα παρακαίμενος
ὄρα. βλέπ' εἰ καιρία φθέγγει·

τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ φροντίδι, παῖ,
πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

865 σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀρεστιάναι φροενῶν.
κινεῖ γὰρ ἀνῆρ ὄμμα κἀνάγει κἀρα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκουρήμα τῶνδε τῶν ξένων.

οὐ γὰρ ποτ' ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξήνησ' ἐγὼ

870 τλήναι σ' ἑλειῶς ὠδε τὰμὰ πῆματα
μείναι παρόντα καὶ ξυνοφελούντά μοι.
οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφρόσως
οὕτως ἐνεργεῖν, ἄγαθοὶ στρατηλάται·

ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις κᾶξ εὐγενῶν,
875 ὦ τέκνον, ἡ σῆ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.

καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθῃ τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰστησον, τέκνον,

880 ἔν', ἦνίξ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἠδομαι μὲν σ' εἰσίδων παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·

ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σοι

885 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπειτέρ οὔτω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοὶ τε δρᾶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·

890 τοῦτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ
ὄσμῃ παρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
ἄλις πόνος τοῦτοισι συνναλεῖν ἐμοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ τὸς ἀντέχου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

θάρασει. τό τοι σύννηθες ὀρθῶσει μ' ἔθος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

895 παπαῖ· τί δῆτ' ἂν ὀρθῆμ' ἐγὼ τὸνθένδε γε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὅποι χρῆ τάπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

900 οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν κούτην ἔτι;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπῶν τις δρῆ τὰ μὴ προσεικότα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φευτέσαντος σύ γε
905 δρῆς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνωμαίαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὔκουν ἐν οἷς γε δρῆς· ἐν οἷς δ' αὐδῆς ὀκνῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δράσῃ; δεύτερον ληφθῶ κακὸς,
κρούπτων θ' ἅ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

910 ἀνήρ' ὄδ', εἰ μὴ γῶ κακὸς γνώμην ἔφην,
προδούς μ' ἔοικε κάκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπων σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνωμαίαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

915 οὐδὲν σε κρούψω. δεῖ γὰρ ἔς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρεΐδων στόλον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶμοι, τί εἶπας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
920 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόλωλα τλήμων, προδεδόμαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τέχος τὰ τόξα μοι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

925 ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δαίμιμα καὶ πανουργίας

δεινῆς τέχνημ' ἐχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἱ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπεισχύνει μ' ὄρων
930 τὸν προστρόπαιον, τὸν ἐκέτην, ὃ σφέτιλι;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος, ἐκνοῦμαι σ', ἀπόδος, ἐκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατροφῶν, τὸν βίον με μάφελης.
ἄμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
935 ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὄρεξ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσία
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρώγες πέτριαι,
ὕμιν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτω λέγω,
ἀνακλαῖομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
940 οἱ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως·
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἔς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἐρεῖα λαβῶν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήναςθαι θέλει.
945 ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐξ βίας μ' ἄγει,
κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σπιάν,
εἰδῶλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἄν σθένοντά γε
εἰλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἄν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλιγ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χροῖ με δρᾶν;
950 ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῶ γενοῦ.
τί φῆς; σιωπῆς. οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ στήμα πέτρας ὀπίσθον, αὐθις αὐ πάλι
εἴσειμι πρὸς σέ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' ἀθανοῦμαι τῷδ' ἐν ἀλλίῳ μόνος,
955 οὐ πτηνὸν ὄρον, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανῶν παρἔξω δαίθ' ὑφ' ὧν ἔφερβόμην,
καὶ μ' οὐξ ἐθῆρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
μόνον φόνον δὲ ἕψιον τίσω τάλας
960 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλι
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνατος κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

τί δρωμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγους.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

965 ἔμοι μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε τις
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαντοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οἶμοι, τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπεῖν
970 τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ εἶ κακὸς σὺ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἦκειν αἰσχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷς εἰκὸς, ἔκπλει, τὰμά μοι μεθεῖς ὄπλα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δρωμεν, ἄνδρες;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρῆς;
975 οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἔμοι πάλι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσεὺς κλύω;

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

Ὀδυσσεύς, σάφ' ἴσθ', ἔμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι· πέπραγμα κἀπόλωλ'. ὄδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβῶν με κἀπονοσφίτας ὄπλων.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

980 ἔγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος ὀμολογῶ τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σέ δεῖ
στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἣ βίε στελοῦσί σε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμ', ὃ κακῶν κἀκίστε καὶ τολμησάτε,
985 οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἦν μὴ ἔρηψς ἐκῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Ἀημιὰ χθῶν καὶ τὸ παγκρατέες σέλας
Ἥφαιστότευκτον, ταῦτα δ'ἦτ' ἀνασχετὰ,
εἰ μ' οὔτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίε;

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

Ζεὺς ἔσθ', ἦν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
990 Ζεὺς, ὃ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἔγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ μῖσος, οἷα κᾶξανευροσκιεὺς λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τέθης.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἣ δ' ὀδὸς πορευτέα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ φημ' ἔγωγε.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

995 οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατῆρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

οὐκ, ἀλλ' ὀμολογῶ τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χοῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
1000 ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βᾶθρον.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

τί δ' ἐργασείεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

κοῦτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσῶν.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ξυλλάβετέ γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χερεῖ φιλῆς
1005 νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλευθέρων φρονῶν,
οἶός μ' ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθρηάσω, λαβῶν
πρόβλημα σαυτοῦ παιδα τόνδ' ἀγνώτ' ἔμοῦ,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατὰξιον δ' ἔμοῦ,

1010 ὃς οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσπαχθὲν ποιεῖν,
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἔγώ παθον.
ἀλλ' ἣ κακῆ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἕει
ψυχῆ νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὄμως

1015 εὔ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προὔβαλον
ἄξιμον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζωσῶν νεκρόν.
φῶ.

ὄλοιο· καὶ σοὶ πολλὰκις τόδ' ἠδξάμην.
1020 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἠδὲ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζωῶν, ἔγώ δ' ἀγλύνομαι
τοῦτ' αὐθ', ὅτι ζωὴν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρώεω
δισσῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.

1025 καίτοι σὺ μὲν κλοπιῆ τε κἀνάγκη ζυγείεις
ἐπλεῖς ἔμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπίτῃ ναυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;

1030 ὃς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλα.
πῶς, ὦ θεοὶς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμὶ σοὶ
χῶλος, δυσάωδης; πῶς θεοῖς εὐξέσθ', ἔμοῦ
πλεύσαντιος, αἰθεῖν ἰρά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοὶ προφάσις ἐκβαλεῖν ἐμέ.

1035 κακῶς ὄλοισθ'. ὀλεῖσθε δ' ἠδικητότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίτης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὐνεκ ἀνδρὸς ἀθλήτου,
εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἔμοῦ.

1040 ἀλλ', ὦ πατῆρ γῆ θεοὶ τ' ἐπόνηοι,
τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτοὺς, εἰ τι κἄμ' οἰκτείρετε.
ὡς ζωὴ μὲν οἰκτῶς, εἰ δ' ἴδομι ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφρυγένοι.

ΧΟΡΟΣ.

1045 βαρῶς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπέλεικυσαν κακοῖς.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

πολλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρεῖκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
οὐ γὰρ τοιοῦτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἔγώ·
1050 χῶπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρείσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ-
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χηρῶν ἔφρον,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοὶ γ' ἐκῶν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψεύσητ' ἔτι.

1055 ἔατε μίμνεν. οὐδέ σου προσχρήσομεν,
τά γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κἀκίον οὐδὲν ἂν

τούτων κρατύνειν, μηδ' επιθύνειν χειρί.
 1060 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χεῖρε τὴν Αἴμον πατῶν.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὺν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἢν σ' ἔχορην ἔχειν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

οἴμοι· τί δράσω δύσμορος, σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὀπλοῖσι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

1065 μὴ μ' ἀντιφώνει μηδὲν, ὡς στείχοντα δή.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ᾧ σπέρι' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγγετός, ἀλλ' οὕτως ἔπει;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

χόρει σὺ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὦν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

1070 ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ᾧδ' ἔρημος, ᾧ ξένοι,
 λειψθήσομ' ἤδη κοὺκ ἐλοιπτερεῖτέ με;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ᾧδ' ἔστιν ἡμῶν νευκράτωρ ὁ παῖς· ὄσ' ἂν
 οὕτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαιμέν.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ.

ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφην οἴκτου πλέως
 1075 πρὸς τοῦδ'· ὄμως δὲ μείναι', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐζώμεσθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶμα τιν' ἡμῶν. νῶ μὲν οὖν ὀρυμώμεθον,
 1080 ἡμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρυμᾶσθαι ταχεῖς.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ᾧ κοίλας πέτρας γυάλων
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὡς σ'
 οὐκ ἐμελλον ἔρ', ᾧ τίλας,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι

1085 καὶ θνήσκοντι συνοῖσει.

οἴμοι μοί μοι.
 ᾧ πληρέστατον αὐλίον
 λύπας τῆς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
 τί ποι' αὐ μοι τὸ κατ' ἡμαρ

1090 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
 σιτοκόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἶθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὄρυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσά μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1095 σὺ τοι σὺ τοι καταξίωσας,
 ᾧ βαρῦποτμ', οὐκ ἄλλοθεν,
 ἔχει τύχη τῆδ' ἀπὸ μείζονος,
 εὔτε γε παρὸν φρονήσοι

1100 τοῦ λῶνος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἐλείν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

1102 ᾧ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὅς ῥ'

1081 — 1101. = 1102 — 1122.

δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον

1105 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τίλας
 ναίων ἐνθάδ' δλοῦμαι,
 αἰεὶ αἰετ',

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων

1110 κραταιαῖς μετὰ χειροῖν
 ἴσχω· ἀλλὰ μοι ἄσσοπα
 κουπά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδου φρενός·
 ἰδοίμαι δέ νιν,

τὸν τάδε μυσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

1115 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ',
 οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ
 χειρὸς ἐμᾶς. συγγεράν ἔχε
 1120 δύσποτμον ἄραν ἐπ' ἄλλοις.
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃ' ἀπόσῃ.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

1123 οἴμοι μοι, καὶ που πολλαῖς
 πόντου θινὸς ἐρήμενος,

1125 γελᾶ μου, χειρὶ πάλλων
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφῆν,
 τὰν οὐδείς ποτ' ἐβίασταν.

ᾧ τόξον φίλον, ᾧ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

1130 ἦ που ξεινὸν ὄρας, φρένας εἴ τις
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄθλον ᾧδὲ σοι

οὐκ ἔτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἐν μεταλλαγῆ

1135 πολυμηχάνου ἀνδρός ἐρᾶσει,
 ὄρων μὲν ἀσχερὰς ἀπάτας, συγγόν τε φῶτ' ἐχ-
 θεοδοπὸν,
 μυρῆ' ἀπ' ἀσχερῶν ἀνατέλλονθ', ὄσ' ἐφ' ἡμῶν
 κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν,
 εἰπόντιος δὲ μὴ φθορερὰν
 ἐξῶσαι γλώσσης ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τοῦδ' ἐφημοσύνης

1145 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

ᾧ πτανὰ θῆρα χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὐς ᾧδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
 φυγᾶ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων

1150 πελᾶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χειροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκᾶν,
 ᾧ δύστανος ἐγὼ τανῶν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύσσεται,
 οὐκ ἔτι φορητὸς ὑμῖν.

1155 ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίγονον χορᾶσι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον ἀντίνα λείψω.

1123 — 1145. = 1146 — 1168.

1160 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ᾧδ' ἐν αὐραῖς τρέ-
φεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος
αἶα;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς θεῶν, εἶ τι σέβει ξένον, πέλασον,
εὐνοίε πάσα, πελάταν·

1165 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σοὶ
κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1169 πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημι' ὑπέμνασας, ᾧ
λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.

τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργασαι;

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἰ σὺ τὰν ἑμοὶ στυγεράν

1175 Τρωάδα γαίαν μ' ἤλιπσας ἄξειν.

ΧΟΡΟΣ.

τόδε γὰρ νοῦ κρείτιστον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπὸ νῦν με λείπει' ἦδη.

ΧΟΡΟΣ.

φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας, ἐκόντι τε
πράσσειν.

ἴωμεν ἴωμεν

1180 ναὸς ἔν' ἡμῖν τέτακται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μη, πρὸς ἀραίου Διὸς, ἔλθῃς, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ᾧ ξένοι,

1185 μείνατε, πρὸς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί θροεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

αἰᾶ αἰᾶ, δαίμων δαίμων.

ἀπόλωλ' ὁ τάλας·

ᾧ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ

τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;

1190 ᾧ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις.

ΧΟΡΟΣ.

τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ

γνώμας τῶν πάρος, ᾧν προῦφαινες;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὔτοι νεμεσητόν,

ἀλύοντα χειμερίῳ

1195 λύπας καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

βᾶθι νῦν, ᾧ τάλαν, ὡς σε κελεύομεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,

οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀσεροπητῆς

βροντῆς ἀνγαῖς μ' εἶσι φλογίζων.

1200 ἔρρέτω Ἴλιον, οἶ θ' ὑπ' ἐκείνω

πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἑμοῦ ποδὸς ἀρθρον

ἀπῶσαι.

ἀλλ', ᾧ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξεσθε.

ΧΟΡΟΣ.

ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξίφος, εἰ ποθεν,

1205 ἢ γέννῃ, ἢ βελέων τι, προπέμψατε.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς τίνα ῥέξῃς παλάμαν ποτέ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἀρθρα τέμω χειρὶ·

φρονᾷ φρονᾷ νόος ἦδη.

ΧΟΡΟΣ.

1210 τί ποτε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πατέρα ματεύων.

ΧΟΡΟΣ.

ποι γὰς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔς Ἄιδου

οὐ γὰρ ἔστ' ἐν φάει γ' ἔτι.

ᾧ πόλις ᾧ πόλις πετρία,

πῶς ἂν εἰσθδοίμι σ' ἀθλιός γ' ἀνήρ,

1215 ὅς γε σὺν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ',

ἔχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς

ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ μὲν ἦδη καὶ πάλα νεὼς ὀμοῦ

στεῖχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας

1220 Ὀδυσσεά στείχοντα τὸν τ' Ἀχιλλέως

γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἴοντ' ἐλεύσομεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν παλίντροπος

κέλευθον ἔρπεις ᾧδε σὺν σπουδῇ ταχῆς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1225 δεινὸν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἀμαρτία τίς ἦν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔπραξας ἔργον ποῖον ᾧν οὐ σοὶ πρόπον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλών.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

τὸν ποῖον; ὦ μοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1230 νέον μὲν οὐδὲν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

τί χοῖμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθῆ τις φόβος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθις πάλιν

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχροῦς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίχη λαβῶν ἔχω.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

1235 πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ κερτόμησίν ἐστι τἄληθῆ λέγειν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

τί φῆς, Ἀχιλλῆος παῖ; τί ν' εἰρηκας λόγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

δὶς ταῦτὰ βούλει καὶ τοῖς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἄρχῆν κλύειν ἂν οὐδ' ἔπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1240 εἰ νῦν ἐπίστω, πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἔστιν τις ἔστιν ὅς σε καλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικολύσων τάδε;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ξύμπας Ἀχαιῶν λαὸς, ἐν δὲ τοῖσδ' ἔγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς πεφυκῶς οὐδὲν ἔξαιδῆς σοφόν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

1245 σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖς σοφά.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

καὶ πῶς δίκαιον, ἦ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,

πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὴν ἄμαρτίαν

αἰσχροῖν ἄμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

1250 στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πρῶστων τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἄλλ' οὐδέ τοι σὴ χειρὶ πέθομαι τὸ δρᾶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐ τᾶρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἔστω τὸ μέλλον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

χειρα δεξιᾶν ὄρεῖς

1255 ζώπης ἐπιψύουσαν;

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἀλλὰ καμέ τοι

ταυτὸν τόδ' ὄψει δρώντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.

καίτοι σ' ἔασω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιπ' οὔτω φρονῆς,

1260 ἴσως ἂν ἐκτις κλαυμάτων ἔχοις πόδα.

σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελεθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρουβος ἴσταται βοῆς;

τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;

1265 ὦ μοι· κακὸν τὸ χοῖμα. μᾶν τί μοι μέγα
πᾶρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

θάρασει· λόγους δ' ἄκουσον οὖς ἦκα φέρων.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεῖς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1270 οὐκουν ἔνεστι καὶ μεταγῶναι πάλιν;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

τοιούτος ἦσθα τοῖς λόγοισι ᾗτε μου
τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἄτηρός λάθρα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄλλ' οὐ τι μὴ νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,

πότερα δέδοκται σοὶ μένοντι καρτερεῖν,

1275 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

παῦε, μὴ λέξης πέρα.

μάτην γὰρ ἂν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὔτω δέδοκται;

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄλλ' ἦδηλον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων

1280 κρυῶ, πέπυμαι.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

πάντα γὰρ φράσεις μάτην.

οὐ γὰρ ποτ' εὖνον τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβῶν
 ἀπεστέρησας. κᾶτα νουθετεῖς ἐμὲ
 ἐλθὼν, ἀρίστον πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.
 1285 ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
 ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σὺ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ πεύξῃ πέρα·
 δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλῃ τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἄρα δευτέρον δολούμεθα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηρὸς ὑψιστον σέβας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1290 ὦ φίλιατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιᾶν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὄπλων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυλιστορες,
 ὑπερ' τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1295 τέκνον, τίος φώνημα; τῶν Ὀδυσσέως
 ἐτησθόμην;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρῃς,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδ' ἀποστελεῶ βίαι,
 ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τὸδ' ὀρθωθῆ βέλος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1300 ἂ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλιατον τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἂν μεδείην.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1305 ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστίν οὔτε σοὶ καλόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
 τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκτας, κακοὺς
 ὄντας πρὸς αἰχμῆν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅτου
 ὀργῆν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψην εἰς ἐμέ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1310 ξύμφρμι. τὴν φύσιν δ' ἐδειξας, ὦ τέκνον,

ἐξ ἧς ἔβλαστες· οὐχὶ Σισύρου πατρὸς,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
 ἦκου ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε
 1315 αὐτόν τέ μ'· ἂν δέ σου τυχεῖν ἐφρέμαι
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγχεινται βλάβαις,
 ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν

1320 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐπιποιτεῖρειν τινά.
 σὺ δ' ἠγρώσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 ἐάν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στρυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγοούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄριον καλῶ·

1325 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλλος ἐκ θεῖας τύχης,
 Χρῦσης πελασθεῖς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφτις·
 καὶ πᾶσαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἐντυχεῖν

1330 νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὐτὸς ἦλιος
 ταυτὴ μὲν αἶρη, τῆσδε δ' αὐ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδ' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιιδῶν
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέρογαμα

1335 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέσσας φανῆς.
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆσ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
 ἀνῆρ γὰρ ἡμῖν ἐστίν ἐκ Τροίας ἀλοῦς,
 Ἔλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,

1340 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
 Τροίαν ἀλῶνα πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευσθῆ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάποισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα

1345 κροδέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολυστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέριτατον λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ στρυγὸς αἶων, τί με, τί δητ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκτας εἰς Αἶδου μολεῖν;

1350 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δητ'; εἶτα πῶς ὁ δῆμορος
 εἰς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἄμφ' ἐμοῦ κύκλοι

1355 ταῦτ', ἔξανασχῆσθε τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπάλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάανει,
 ἀλλ' οἶα χρῆ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι

1360 δοκῶ προλεῖσσεῖν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
 μήτηρ γέννηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἐγωγε θαυμάσιος ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ' ἀπέργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες. [οἷ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ' ὄπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκην

1365 Ὀδυσσέως ἔκριναν.] εἶτα τοῖσδε σὺ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ στρυγὸς αἶων, τί με, τί δητ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκτας εἰς Αἶδου μολεῖν;

1350 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δητ'; εἶτα πῶς ὁ δῆμορος
 εἰς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἄμφ' ἐμοῦ κύκλοι

1355 ταῦτ', ἔξανασχῆσθε τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπάλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάανει,
 ἀλλ' οἶα χρῆ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι

1360 δοκῶ προλεῖσσεῖν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
 μήτηρ γέννηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἐγωγε θαυμάσιος ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ' ἀπέργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες. [οἷ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ' ὄπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκην

1365 Ὀδυσσέως ἔκριναν.] εἶτα τοῖσδε σὺ

εἰ ξυμμαχήσων, κῆμ' ἀναγάζεις τάδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἂ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἶκον· καὶ τὸς ἐν Σκύρω μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθα κακοῖς.

1370 χούτω διπλῆν μὲν ἐξ ἑμοῦ κτήσει χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός· κοῦ κακοῖς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιοι τοῖς κακοῖς πεφνέκται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἑμοῖς λόγοις

1375 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἑκπλείν χθονός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἧ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κἀποσώζοντας νόσου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1380 ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἂ σοὶ τε κῆμοι λῆσθ' ὁρῶ τελοῦμενα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοὺς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς γὰρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἦ π' ἑμοὶ τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1385 σοὶ που φίλος γ' ὦν, χά λόγος τοιοῦδε μου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναί θέλεις;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ τῆν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκουν ἔγωγε· φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1390 ἔγωγ' Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἰδά με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποθ' ἐκόνητα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δοῦμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πέισιν δυναθόμεσθα μηδὲν ὦν λέγεις;

1395 ὡς ῥῆστ' ἑμοὶ μὲν τῶν λόγων λήξαι, σέ δὲ
ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ·

ἂ δ' ἤνσεάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θυγῶν,
πέμπειν πρὸς οἶκον, ταῦτά μοι προῖξον, τέκνον,
1400 καὶ μὴ βράδυνε μῆδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι
Τροίας. ἄλλις γάρ μοι τεθρύληται γούσις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ δοκεῖ, στείζωμεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γενναῖον εἰρηγῶς ἔπος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἰς ὅσον γ' ἔγώ σθένω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ φροντίσης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1405 τί γάρ, ἔαν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔγώ παρῶν

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τίνα προσωφάλησιν ἔρξεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

βέλεισι τοῖς Ἡρακλέους

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς λέγεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἶρωξ πελάζειν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

στεῖχε προσκύβας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων

1410 ἀῖης μύθων, παῖ Ποίαντος·

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.

τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν οὐρανίας
ἔδρας προλιπών,

1415 τὰ Διὸς τε φράσεων βουλευματά σοι,

κατερητύσων θ' ὄδον ἦν στέλλει·

σὺ δ' ἑμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοὶ τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,

ὄσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόρους

1420 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄραν.

καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,

ἐκ τῶν πόρων τῶνδ' ἐκκληῖά θέσθαι βίον.

ἐλθῶν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν

πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,

1425 ἀρετῇ τε πρῶτος ἔκκρηθεις στρατεῦματος,

Πάριον μὲν, ὅς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφην,

- τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφεῖς βίον,
 πέρσειε τε Τροίαν, σκύλα τ' εἰς μέλαθρα σά
 πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
- 1430 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
 ἢ δ' ἔν λάρῃσιν σὺ σκύλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήγεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
- 1435 ἐλεῖν τὸ Τροίας πέδον οὔθ' οὗτος σέθεν.
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσειον
 οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιῶν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Πίον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
- 1440 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἠγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς. ἢ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς.
 [κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.]
- ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
- 1445 ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
 χρόνιός τε φανεῖς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
- κἄγὼ γνώμη ταύτη τίθεμαι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ.
- μή νυν χρόνιοι μέλλετε πρῶσσειν.

- 1450 καιρὸς καὶ πλοῦς
 ὄθ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρόμαν.
- ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
- φῆρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
 χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξυμφουρον ἐμοὶ,
 Νύμφαι τ' ἐνδροὶ λειμωνιάδες,
- 1455 καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς,
 οὐ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη
 κρητ' ἐνδόμουχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἐρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
- 1460 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
 νῦν δ', ὦ κρηναὶ Λυκίων τε ποτὸν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,
 δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.
 χαῖρ', ὦ Ἀήμου πέδον ἀμφιάλον,
- 1465 καὶ μ' εὐπλοῖα πέμψον ἀμέμπτος,
 ἐνθ' ἢ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
 γνώμη τε φίλων, γῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
- ΧΟΡΟΣ.
- χωρῶμεν δὴ πάντες ἀλλεῖς,
 1470 Νύμφαις ἀλκίαισιν ξεπυξάμενοι
 νόστου σωτήρας ἐκέσθαι.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΤΡΑΓΩΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΤΡΩΙΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
ΔΙΝΕΙΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΡΗΣΟΣ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ῥῆσος παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Ἰθρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς Ἰλιον παραγίγνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατὰσκοποὶ ὄντες ἀναροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανείσα τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. ὡς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οὓς καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

Τὸ δὲ δράμα ἔνιοι νόθον ὑπανάθησαν, ὡς οὐκ ὄν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφοκλεῖον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται· ὁ γοῦν δικαίαν ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως

Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφορήλατος.

ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, περὶ πάντων καὶ οὐ πρόπων Εὐριπίδην· καὶ ἰάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως

Ὡ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἐπι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσοισιν ἐν μάχῃ δορός,
λόγῃ βιάα γ' Ἐκτορος στροβοῦμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἄλγιον βάρος,
ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
κάλλι προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθῆνα, φιλιότης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου, βία πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ἐκτωρ τοῖς Ἕλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς πυρκαΐην, εὐλαβήθη μὴ φύγῳσιν. ἐξοπλίζει δὲ διεγνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Δινείου συμβουλευσάντος ἠσυχάζειν, κατὰσκοπον δὲ πέμπαντες δι' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν ἰστορῆσαι, Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν χροίαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι. καὶ τόπον εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀφώρτισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεῆα καὶ Δόλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ τὴν Ἐκτορος κοίτην ἐλθόντες πάλιν ὑπέστρεφον οὐχ εὐρόντες τὸν στήρατῆρόν. οὗς Ἀθηνᾶ ἐπιφανείσα κατέσχεν. καὶ τὸν μὲν Ἐκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥῆσον δὲ ἀναιρεῖν ἐκέλευσε. τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον μείζονα ἔσεσθαι, ἐὰν βιώσῃ· τούτων δὲ ἐπιφανεὶς Ἀλέξανδρος . . . . .
ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς, ὡς δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης ἄπρακτος ὑπέστρεφεν· οἱ δὲ περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐχαρίσθησαν. καὶ ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στράτευμα.

Ρ Η Σ Ο Σ.

ΧΟΡΟΣ.

Βάθι πρὸς εὐνάς τὰς Ἐκτορέους
τις ὑπασπιστῶν ἀγρυπνος βασιλέως,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληθδὸνα μύθων,

5 οὐ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρᾶν
πάσης στρατιᾶς προκάθηται.
ὄρθου κειραλὴν πῆχον ξοείσας,
λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
λεῖπε χαιμένους φυλλοσιρῶτους,

10 Ἐκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκούσαι.

ΕΚΤΩΡ.

τίς ὄδ' ἢ ἡ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνῆρ;
τί τὸ σῆμα θροεῖ·

τίνας ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ' ἐνέπειν χροῖ.

ΧΟΡΟΣ.

15 φύλακες στρατιᾶς.

ΕΚΤΩΡ.

τί φέροι θορύβῳ;

ΧΟΡΟΣ.

θάροσει.

ΕΚΤΩΡ.

θαρσῶ.

μῶν τις λόχος ἐκ νυκτῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκέτι.

ΕΚΤΩΡ.

τί σὺ γὰρ φυλακὰς πρόλιπὼν ἤδη
κινεῖς στρατιάν, εἰ μὴ τιν' ἔχων

20 νυκτιγορίαν; οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας Ἀργείου νυχτᾶν ἡμῶν
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;

ΧΟΡΟΣ.

ὀπλίζου χεῖρα· συμμάχων,
Ἐκτορ, βάθι πρὸς εὐνάς·

25 ὄτρυνον ἔγχος ἀείρειν, ἀφύπνισθον·
πέμπε φίλους ἵνα ποτὶ σὸν λόχον,
ἀρμόσατε ψαλλοῖς ἵππους.

τίς εἶσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
ἢ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὼν ἀνδρῶν;

30 ποῦ σφραγίων ἐφοροί;
ποῦ δὲ γυμνήτων μόναραχοί;
τοξοφόροι τε Φρυγῶν
ζεύγνυτε κερῶδετα τόξα νευραῖς.

ΕΚΤΩΡ.

τὰ μὲν ἀγγέλλεις δέσματ' ἀκούειν,
35 τὰ δὲ θαρσύνεις, κοῦδὲν καθαρῶς·

ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾶ
μίστιμ' φοβεῖ, φυλακὰς δὲ λιπῶν
κινεῖς στρατιάν· τί θροεῖς; τί σε φῶ

νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἶπον
40 οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.

ΧΟΡΟΣ.

πυραῖθει στρατὸς Ἀργόλας,
Ἐκτορ, πᾶσαν ἂν ὄρηναν,
διπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
πᾶς δ' Ἀγαμειμονίαν προσέβη στρατὸς

45 ἐννήχιος θορύβῳ σσηνᾶν,
νέαν τιν' ἐφιέμενοι
βάξιν. οὐ γὰρ ποὶ πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατιά.

σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,

50 ἦλυθον ἀγγελος, ὡς
μήποτ' ἐς ξιέ τινα μέψην εἴπης.

ΕΚΤΩΡ.

ἐς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐν γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λαθόντες ὄμμα τοῦμόν αἰρεσθαι φυγῆν

55 μέλλουσι· σάινει μ' ἐννυχος φρουκτωρία.
ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
θούνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρθην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δοροί,
εἰ γὰρ φαιενοὶ μὴ ξυνέσχοι ἤλιου

60 λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχοι εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σσηνῶν μολεῖν
κτείνων Ἀχαιοὺς τῆδε πολυφόνῳ χερί.
κάγῳ μὲν ἦν πρόθυμος ἵναί τε δόρυ
ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·

65 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντιες ἔπεισαν ἡμέρας μείναι φάος,
κάπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ξιμῶν θυοσκόων
βουλὰς· ἐν ὄρηνῃ δραπέτης μέγα σθένει.

70 ἀλλ' ὡς τάχιστα χροῖ παραγγέλλειν στρατῷ
τεύχη πρόχερα λαμβάνειν λῆξαι δ' ὕπνου,
ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶς θροῶσκων ἐπι
νῶτιον χασαχθεῖς κλιμακας ῥάνη φρόνο,
οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι κλημμένοι

75 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.

ΕΚΤΩΡ.

τίς γὰρ πυραῖθειν πρόφασις Ἀργείων στρατῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ὑποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῆ φρενί.

ΕΚΤΩΡ.

80 πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι, δειμαίνων τότε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.

ΕΚΤΩΡ.

οὐδ' ὠδέ γ' αἰσχροῦς ἔπεισον ἐν τροπῇ δορός.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
EKTΩP.

ἀπλοῦς ἐπ' ἔχθροῖς μῦθος ὀπλίξειν χέρα.

ΧΟΡΟΣ.

85 καὶ μὴν ὄδ' Αἰνέας καὶ μίλα σπουδῇ ποδὸς
στείχει, νέον τι προῶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.

AINEIAS.

"Ἐκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνάς φύλακες ἔλθοντες φόβῳ
νυκτιγοροῦσι καὶ κελίνηται στρατός;

EKTΩP.

90 Αἰνέα, πνυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν.

AINEIAS.

τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἔσταναι κατ' εὐφρόνην;

EKTΩP.

φεύγουσιν ἄνδρες κἀπιβαίνουσιν νεῶν.

AINEIAS.

τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλῆς τεκμήριον;

EKTΩP.

95 αἰθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μείναι ἐς αὔριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορημίσειν χθονός.

AINEIAS.

σὺ δ' ὡς τί δράσω πρὸς τὰδ' ὀπλίξει χέρα;

EKTΩP.

100 φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρόσζοντας νεῶν
λόγγῃ καθέξω κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχρὴν κακὸν
θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἔασαι πολλὰ θράσσαντας κακά.

AINEIAS.

105 εἴθ' ἦσθ' ἀνήρ εὐβουλος, ὡς θράσει χερὶ.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσζειται γέρας,
σοὶ μὲν μάχεσθαι, τοῖς δὲ βουλευεῖν καλῶς.
ὄστις πρὸς λαμπτήρας ἐξήρθη κλύων

110 φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περᾶσαι κοῖλον αὐλῶνον βᾶθος,
εἰ μὴ κρηῆσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός

φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,

115 νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλις πόλιν·
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὐ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων ἡρώας;

νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,

120 ὅς σ' οὐκ ἔασει ναυσὶν ἐμβάλειν φλόγα,
οὐδ' ὠδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
αἰθῶν γὰρ ἀνήρ καὶ πεπύρωγται θράσει.

ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἤσυχον παρ' ἀσπίδας
εὔδειν ἔωμεν ἐκ κόπων ἀρεφιάτων,

125 κατὰσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν δέλη,
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἄν μὲν αἰώνηται φυγῇν,
στείγοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῶ,
εἰ δ' ἐς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου

130 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ·

ΧΟΡΟΣ.

τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει.
σφαλῆρὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κοῖτη.

τί γὰρ ἔμεινον ἦ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν

135 πέλας ὅτι ποτ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ καὶ ἀντιπύρρα ναυστάθμων δαΐεται.

EKTΩP.

νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
στείχων δὲ κόσμει συμμίχους· τίχ' ἂν στρατός
κινόιτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.

140 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατὰσκοπον.
κἄν μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυνθώμεθα,

σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρῶν εἰσει λόγους·
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' ἐς φυγῇν ὀρυμώμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καταδόξει,

145 ὡς οὐ μενοῦντᾶ μ'· ἀλλὰ προσμιζέω νεῶν
ὀλοκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῶ.

AINEIAS.

πέμφ' ὡς τέχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φροεῖς.
σὺν σοὶ δέ μ' ὕψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέη.

EKTΩP.

τίς δῆτα Τρώων οἵ πάροισιν ἐν λόγῳ
150 θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;

τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
τίς φησιν; οὐτοί πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῶε συμμίχους θ' ὑπηρετεῖν.

A O A O N.

ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
155 εἴψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθῶν βουλευμάτα
ἦξω· πῖ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.

EKTΩP.

ἐπόνυμος μὲν κίρτα καὶ φιλόπολις
Δόλων· πατρός δὲ καὶ πρὶν εὐκλεῖα δόμον

160 νῦν δις τόσως ἔθνηκας εὐκλεέστερον.

A O A O N.

οὐκοῦν πονεῖν με χρῆ, πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκεῖμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίπτει διπλῆν.

EKTΩP.

ναῖ, καὶ δίκαια ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγω.
165 τάξει δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.

A O A O N.

οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχλου τυραννίδος.

EKTΩP.

σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Ποιαιμίδων γαμβρὸς γενοῦ.

A O A O N.

οὐκ ἐξ ἑμαντοῦ μειζόνων γαμείν θελω.

EKTΩP.

χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσει γέρας.
A O A O N.

170 ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίον σπανίζομεν.

EKTΩP.

τί δῆτα χρῆξεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;

A O A O N.

ἔλων Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.

EKTΩP.

δώσω· σὺ δ' αἶπει πλὴν στρατηγείας νεῶν.

ΔΟΔΩΝ.

κτείν', οὐ σ' ἀπειτῶ Μενέλω σθένος χεῖρα.

ΕΚΤΩΡ.

175 οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἕσταται λαβεῖν;

ΔΟΔΩΝ.

κακαὶ γεωργεῖν χεῖρας εὐ τεθραμμέναι.

ΕΚΤΩΡ.

τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποιᾶσθαι θέλεις;

ΔΟΔΩΝ.

καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χροσὸς ἐν δόμοις.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.

ΔΟΔΩΝ.

180 θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.

ΕΚΤΩΡ.

τί δῆτα μείζον τῶνδέ μ' αἰρήσει γέρας;

ΔΟΔΩΝ.

ἴππους Ἀχιλλέως· χορὴ δ' ἐπ' ἀξίοις ποινείν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀνερῶς ἴππων ξυοί·

185 ἔξ ἀφθίτων γὰρ ἀφθιτοὶ περνευότες

τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·

δίδωσι δ' αὐτοὺς πολοδαμνηῆσας ἀναξ

Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.

ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι

190 κάλλιστον οἴκοις κτήμ' Ἀχιλλέως ὄχον.

ΔΟΔΩΝ.

αἰνῶ· λαβὼν δέ σφει κάλλιστον Φρυγῶν

δῶρον δέξεσθαι τῆς ἑμῆς εὐσπλαγχνίας.

σέ δ' οὐ φθονεῖν χορὴ· μυρῆ' ἔστιν ἄλλα σοι,

ἐφ' οἷσι τέρπει, τῆσδ' ἀριστεύων χροσός.

ΧΟΡΟΣ.

195 μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν.

μακάριός γε μὴν κροήσας ἔσει·

πόντος δ' εὐκλής.

μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρόν πέλειν.

τὰ θεῶθεν ἐπιδέτω Δίω,

200 τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.

ΔΟΔΩΝ.

στεύχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμοις ξεφάσιος

σκευῆ προπόντιος σώμ' ἔμυδ καθάρματα,

κἀκεῖθεν ἦσω ναὺς ἐπ' Ἀργείων πόδα.

ΧΟΡΟΣ.

εἴτ' εἴ τιν' ἄλλην ἄντι τῆσδ' ἕξεις στολήν.

ΔΟΔΩΝ.

205 πρόπευσαν ἔργω κλωπιζοῖτε τὴ βήμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

σοφῶ παρ' ἀνδρὸς χορὴ σογόν τι μαρτάνειν·

λέξον τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάχη.

ΔΟΔΩΝ.

λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἔψομαι δορὲν,

καὶ χάσμα θερὸς ἀμφ' ἑμῆ θῆσω κέρας,

210 βῆσιν τε χροσὶ προσθίαν καθαριόσας

καὶ κῶλα κῶλοισι τετράπουρι μμηθσομαι

λύζου κέλευθον, πολεμίσις δυσσύρετον.

τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.

οἷαν δ' ἔρημιον χροσὸν ἐμβαίνω ποδί,

215 δῖβρομοι εἴμ'· τῆδε σύγκραιτα δόλος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐ σ' ὁ Μαιῶας παῖς ἐκείσε καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἐρηῆς, ὅς γε φηλητῶν ἀναξ.
ἕχεις δὲ τοῦτογον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.

ΔΟΔΩΝ.

σωθήσομαι τε καὶ κτανῶν Ὀδυσσέως
220 οἶσω κᾶρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές
γῆσεις Δῶλωνα ναὺς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναμάκτω χειρὶ
ἦξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟΡΟΣ.

Θυμβραῖε καὶ Δάλιε καὶ Λυζίας
225 ναὸν ἐμβατεύων,
Ἄπολλον, ὃ δία κεφαλὰ, μόλε τοξήρης, ἐκοῦ
ἐννύχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς

230 ἀγεμῶν καὶ ζύλλαβε Λαρχανίδαυς,
ὃ παγκρατὴς, ὃ Τροῖας τέλχη παλαιὰ δέμας.
μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς
Ἑλλάδος δίοπτας

235 ἴκοιτο, καὶ κἀμφεῖε πάλιν θυμέλας οἴκων πα-
τρὸς Ἰλιάδας.

Φθιάδων ἴππων τότ' ἐπ' ἄντυγα βαιή,
δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Ἄρη,

240 τὴς πόντιος Διακίθα Πηλεῖ δίδωσι δαΐμων·

242 ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτιλα μόνος
ναῦσταθμα βᾶς κατιδείν· ἄγαμαι

245 λήματος· ἢ σπανία

τῶν ἀγαθῶν; οἶαν ἦ

δυσάλιος ἐν πελάγει

καὶ σαλευῖ πόλις, ἔπι Φρυγῶν τις

250 ἔστιν ἀλκιμος· ἐνὶ δὲ θερᾶσος

ἐν ἀλκιμῆ· ποτὶ Μυσῶν δὲ ξυμμεαχίαν
ἀτίξει.

253 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σθαγεὺς

255 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουρι

μῖμον ἔχον ἐπὶ γᾶν

θερός; ἔλοι Μενέλαν,

κτανῶν δ' Ἀγαμεμνόμον

260 κροῦτ' ἐνέγχοι Ἑλένη κακόγαμβρον

ἐς χέρας γόνον, ὃς ἐπὶ πτόλιν

ὃς ἐπὶ γᾶν Τροῖαν χιλιόναυον ἦλυθ' ἔχων στρα-
τεία.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄναξ, τοιοῦτον δεσπότηαισιν ἄγγελος

265 εἶη τὸ λοιπὸν οἷά σοι φέρω μαθεῖν.

ΕΚΤΩΡ.

ἢ πόλλ' ἀγρώσταίς σκαιὰ πρόσκειται φρονέ·
καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότηας τελεσφόρους
ἦεν ξοικας ἀγγέλων ἴν' οὐ πρόπει.

οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμυδ ἢ θερόνους πατρὸς,
270 οἷ χορὴν γεγωνεῖν σ' ἐδτυχούντα ποιμνίων;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σκαῖοι βοτήρες ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγω.

ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
ΕΚΤΩΡ.

παῦσαι λέγων μοι τὰς προσουλείους τύχας·
μίχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

224 — 232. = 233 — 241.

242 — 252. = 253 — 263.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

275 τοιαῦτα κἀγὼ σημαῶν ἐλήλυθα·
 ἄνηρ γὰρ ἀλλῆς μυρίας στρατηλῶν
 στείχει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῆδε γῆ·

ΕΚΤΩΡ.

ποιῶς πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θρήκης· πατρός δὲ Στρυμόνος κελήσεται.

ΕΚΤΩΡ.

280 Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔγνως· λόγου δὲ δις τόσου μ' ἐκούρισας.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται.
 πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξितῷ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, ἐκάσαι γε μὴν πάρα.

285 νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
 κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χειρὸς.
 φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ καὶ Ἰδαῖον λέπας
 οἰκοῦμεν αὐτόφορον ἔστιαν χθονὸς,
 παρῆσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἔνδηρον μολῶν.

290 πολλῆ γὰρ ἤχη Θρηκίος ῥέων στρατὸς
 ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἔμεν
 πόμυνος πρὸς ἄρας, μὴ τις Ἀργείων μολή
 λεηλατήσων καὶ σὰ πορθέσων σταθμῆ,
 πρὶν δὴ δι' ὠτων γῆρον οὐχ Ἑλληνικήν

295 ἔδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου.
 στείχων δ' ἀνακτὸς προὔξερουνητάς στρατοῦ
 ἀνιστόρησα Θρηκίους προσφθέγματος
 τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
 στείχει πρὸς ἄστυ Πριάμειδαισι σύμμαχος.

300 καὶ πάντ' ἀκούσας ὡν ἐγριέμην μαθεῖν
 ἔστην· ὀρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
 ἔστῶτ' ἐν ἰππέλοισι Θρηκίους ὄχοις.
 χρυσῆ δὲ πλάστιγξ αἰχμῆνα ζυγηφόρον
 πῶλον ἔκλθε χιόνος ἔξανγεστέρων.

305 πέλιτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
 ἔλαμπε· Γοργῶ δ' ὡς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
 χαλιχῆ μετώποις ἱππικίοις πρόσδετος
 πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
 στρατοῦ δὲ πληθὸς οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ

310 θέσθαι δύναί· ἂν, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν,
 πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
 πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
 γυνῆς ὁμαρτῆ Θρηκίαν ἔχων στολήν.
 τοῖσδε Τροίε σύμμαχος πάρεσ' ἄνηρ,

315 ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποστιαθεὶς δορὶ
 ὁ Πηλέως παῖς ἐκρυγεῖν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἴταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
 ἔρπει κατάντης συμφρορὰ πρὸς τάγαθά.

ΕΚΤΩΡ.

πολλοὺς, ἐπειδὴ τοῦμόν ἐντυχεῖ δόρου

320 καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἔστιν, εὐρήσω φίλους.
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἷτινες πάλαι
 μὴ ξυμπονοῦσιν, ἡνίκ' ἐξώσσης Ἄρης
 ἔθραυε λαίψη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
 Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροίε φίλος·

325 ἦζει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρῶν κυνηγέταις
 αἶρουσαι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορὶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθῶς ἀτίσεις κἀπίμορφος εἶ φίλοις·
 δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚΤΩΡ.

ἔρκοῦμεν οἱ σῶζοντες ἴλιον πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

330 πέποιδας ἦδη πολεμίοις ἠρηκέναι;

ΕΚΤΩΡ.

πέποιδα· δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚΤΩΡ.

μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄναξ, ἀπαθεῖν συμμαχους ἐπίφθορον.

335 φόβος γένουτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεις μόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ὄδ' οὖν, ἐπειπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὐ,
 ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
 χάρις γὰρ αὐτῷ Πριάμειδῶν διώλετο.

ΕΚΤΩΡ.

σὺ τ' εὐ παραινείς καὶ σὺ καιρῶς σκοπεῖς.

340 ὁ χρυσοστευχῆς δ' ὄννεκ' ἀγγέλου λόγων
 Ῥῆσος παρέστω τῆδε σύμμαχος χθονί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄδράστεια μὲν ἄ Διὸς παῖς

εἶργοι στομάτων φθόνον·

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι

345 ψυχᾶ προσφίλης ἔστιν εἰπεῖν.

ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,

ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς ἀλλαν

ἄσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ

Πιερίς μάτηρ ὃ τε καλλιγέφυ-

350 ρος ποταμὸς πορεύει

Στρυμῶν, ὃς ποτε τᾶς μελωδοῦ

Μούσας δι' ἀκηράτων

δινηθεὶς ὕδροειδῆς

κόλπων σὰν ἐρύττευσεν ἦβαν.

355 σὺ μοι Ζεὺς ὁ φανείος

ἦκεις διφρεῶν βαλιαῖσι πῶλοισι.

νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,

ἔξιν θεῶ νῦν σοι τὸν λευθέριον

Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.

360 ἀρά ποτ' αὐτίς ἄ παλαιᾷ

Τροία τοὺς προπότας παναμερεῦσαι

διάσους ἐρώτων

βαλμοῖσι καὶ κυλίτων οἰνοπλανήτοις

ἐπιδεξίαις ἀμίλλαις,

365 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν

Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;

ὦ φίλος, εἶθε μοι

σῆ χειρὶ καὶ σῆ δορὶ πράξας τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοις·

370 ἐλθ' ἐφάνθησι, τὰν ἱσχροῦσον

Πηλείδα προβαλῶν κατ' ὄμμα πέλιαν,

δοχητῶν πεδαίρων

σχιστᾶν παρ' ἀντυγα, πῶλους ἐρεθίζων

342—350. = 351—359.

360—369. = 370—379.

δίβρολον τ' ἄκοντα πάλλων.
 375 σὲ γὰρ οὕτως ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσαι·
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καπφθήμερον Θρηκὶ μόρφ φιλτατον ἄχθος οἶσει.

380 ἰὼ ἰὼ.
 μέγας ὦ βασιλεῦ, καλὸν, ὦ Θρήκη,
 σκύμμον ξθρεφας πολλαρχον ἰδεῖν.
 ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλγην,
 κλύε και κόμπους κωδωνοζρότους
 385 παρὰ πορπάκων κελαιδούντας,
 θεὸς, ὦ Τροία, θεός, αὐτός Ἄρης,
 ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδῶ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

Ρ Η Σ Ο Σ.

χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
 Ἐκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρα προσεννέπω.
 390 χαίρω δέ σ' ἐντυγχόντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασάψων δ' ἐγὼ
 τέιχη πέριμι καὶ νεῶν πῆρσων σιάφη.

Ε Κ Τ Ω Ρ.

παῖ τῆς μελωδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
 Θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φίλῳ λέγειν
 395 τάληθές ἀεὶ τοῦ διπλοῦς πέριζ' ὄνηρ.
 Πάλαι πάλαι χρῆν τῆδε συγκαίνων χθονὶ
 ἐλθόντια, καὶ μὴ τοῦπι σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γὰρ τι λέξεις ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις

400 οὐκ ἤλθες οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεσιρῆφης.
 τίς γὰρ σε κήρξ ἢ γερουσία Φρυγῶν
 ἐλθοῦσ' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψενη πόλει;
 ποῖον δὲ δόρων κόμοον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενης ὢν βάρβαρός τε βαρβάρους

405 Ἑλληνισιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
 καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Θρηκῶν ἄνακτα τῆδ' ἐθρηξ' ἐγὼ χειρὶ,
 ὅτ' ἀμφὶ Πάργαίον τε Παιόνων τε γῆν
 Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κατὰ στόμα,

410 ἔρορξα πέλιην, σοὶ δὲ δουλώσας λέων
 παρόσχον· ὢν σὺ λαπίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὑστερος βοηδρομεῖς.
 οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐν γένει πεφυζότες,
 πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χρωστοῖς τάφοις
 415 κείνται πεπόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
 οἱ δ' ἐν θ' ὀπλοισι καὶ παρ' ἐπιτελοῖς ὄχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δάψιον τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεινίοις
 πυκνῆν ἀμυστιν ὡς σὺ δεξιούμενοι.

420 ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῆς Ἐκτορ' ὄντι· ἐλευθερον,
 καὶ μεμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.

Ρ Η Σ Ο Σ.

τοιοῦτός εἰμι καὐτός, εὐθέϊαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοὺ διπλοῦς πέριζ' ἀνήρ.
 ἐγὼ δὲ μεῖζον ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονός
 425 λύπη πρὸς ἦπαρ δυσφορῶν ἐτειρούμην·
 ἀλλ' ἀγγιτέρωμον γαῖά μοι, Σκύθης λεῶς,
 μέλλοντί νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περῶν
 ξυνήψη πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀγικτόμην
 πόντου πρὸς ἀπτάς, Θρηκὰ πορθιμέσας στρατόν.
 430 ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης

ἦντλειτο λόγχη, Θρηξ' τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπέριγε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἱέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεδ' ὦ ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρέσας τέκνα,
 435 τάσας ἔτειον δασμιὸν ἐς δόμοις φέρειν,
 ἦκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν δόσιματα,
 οὐδ' ὡς σὺ κομπείς τὰς ἐμὰς ἀμυστίδας,
 οὔτ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,

440 ἀλλ' οἷα πόντον Θρηκίον φυσηματα
 κρουσταλλόπηκτα Παιόνας τ' ἐπεξάροι,
 ξὺν τοῖσδ' αὐπνος οἶδα τλάς πορπάμασιν.
 ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὄμως·
 σὺ μὲν γὰρ ἦδη δεκατον ἀχμαῖζεις ἔτος

445 κοῦδὲν περαίνεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
 ὑπίπεις κυβεῖων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρη·
 ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταραξέσει,
 πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισεσείν
 κτείναί τ' Ἀχαιοῦς· θάτεροι δ' ἂν Ἰλίου
 450 πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμῶν τοὺς σοὺς πόρους.
 ὑμῶν δὲ μὴ τις ἀσπίδ' ἄρηται χειρὶ·
 ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' αὐχούοντας δορὶ
 πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἰὼ ἰὼ.
 455 φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἰ
 * * * μόνον
 φθόνον ἄμαχον ὑπατος
 Ζεὺς ἐθέλοι τὸν ἀμφὶ
 σοῖσι λόγοισιν εἶργειν.
 τὸ δὲ νείον Ἀργόθεν δόρου
 οὔτε πρῖν οὔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν
 460 ἐπόρουσε σέθεν κρείσσω,
 πῶς μοι Ἀχιλλεύς τὸ σὸν ἐγγος ἂν δύναιτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομείναι;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τὸδ' ἤμαρ ἐσίδαμι', ἄναξ,
 465 ὅπως πολυφόνο
 χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχη.

Ρ Η Σ Ο Σ.

τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
 πρᾶξαι παρεξώ· σὺν δ' Ἀδραστεία λέγω,
 ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 470 θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης,
 ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
 καὶ πᾶσαν ἐλθῶν Ἑλλάδ' ἐκπέσεια δορὶ,
 ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.

Ε Κ Τ Ω Ρ.

εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαγθεὶς κακοῦ
 475 πόλιν νεμοῖσιν ὡς τὸ πρῖν ποτ' ἀσφαλῆ,
 ἢ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
 τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλᾶδος
 οὐχ ὦδε πορθεῖν ῥάδι', ὡς λέγεις, δορὶ.

Ρ Η Σ Ο Σ.

480 οὐ τοῦσδ' ἀριστῆς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν;
 ΕΚΤΩΡ.

κοὺ μεμφομέσθ' ἄ γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαίνουμεν.

Ρ Η Σ Ο Σ.

οὐκοῦν κτανόντες τοῦσδε πάντ' εἰργάσμεθα.

ΕΚΤΩΡ.

μή νυν τὰ πόρρω τὰγγύθεν μεθεῖς σκόπει.
ΡΗΣΟΣ.

ἀρχεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.
ΕΚΤΩΡ.

πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὧν τυραννίδος.
485 ἀλλ' εἶτε λαῖον εἶτε δεξιὸν κέρας
εἶτ' ἐν μέσοισι συμμαχίοις, πάρεστί σοι
πέλεκην φρεῖσαι καὶ καταστήσαι στρατόν.

ΡΗΣΟΣ.

μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἔκτωρ, θέλω.
εἰ δ' αἰσχρὸν ἦγεί μὴ συνεμπρήσαι νεῶν
490 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολλὸν χρόνον,
τάξον μ' Ἀχιλλεύς καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.

ΕΚΤΩΡ.

οὐκ ἔστ' ἐκεῖνω θούρον ἐντάξει δόρυ.

ΡΗΣΟΣ.

καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.

ΕΚΤΩΡ.

ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μνήϊων
495 στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ.

ΡΗΣΟΣ.

τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;

ΕΚΤΩΡ.

Αἴας ἔμοι μὲν οὐδὲν ἡσπᾶσθαι δοκεῖ
χρῶ Τυδέος παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατος
κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασυῶς
500 καὶ πλεῖστα χώραν ἤνῃ καθυβρίσας.

ὃς εἰς Ἀθήνας σηκὸν ἔννευχος μολὼν
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
εἰσηλθε πύργους, πολλά δ' Ἀργείοις κακὰ

505 ἠρᾶτο, πεμφθεῖς Ἴλιον κατάσχοπος·
κιανῶν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμόν ἄστως πέλας
θάσσω· κακῷ δὲ μερμερῶ παλαόμεν.

ΡΗΣΟΣ.

510 οὐδεὶς ἀνήρ εὐψυχος ἀξιοὶ λάθρα
κτείνει τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ' ὄν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὸν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπείρας ῥάξιν

515 στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
λησθὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε καθθανεῖν μόρφ.

ΕΚΤΩΡ.

νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
δείξω δ' ἐγὼ σοι χώρον ἔνθα χρή στρατόν
520 τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.

ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀκούσας Θρηξὶ τ' ἀγγεῖλον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρή προταινὶ τάξων
φρουρεῖν ἐγερετὶ, καὶ νεῶν κατάσχοπον

525 δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς,
ἦδη πελάξει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ἅ φυλακά; τίς ἀμείβει
τὰν ἐμῶν; πρῶτα

527—543. = 546—564.

δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι

530 Πλειάδες αἰθέριαι· μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ πό-
ταται.

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοίτῃν

ἔγρεσθε πρὸς φυλακᾶν.

οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;

535 ἄως δὴ πέλας ἄως
γίγγεται, καὶ τίς πρὸ δόμων ὄδε γ' ἔστιν ἀστήρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς ἐκηρύχθη πρῶτην φυλακῆν;

* * *

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Μυγδόνος υἱὸν φασὶ Κόροιβον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

540 τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Κίλικας Παιών

στρατὸς ἤγειρεν, Μυσοὶ δ' ἤμας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οὐκοῦν Αὐκίους πέμπτην φυλακῆν

βάντας ἐγείρειν

545 καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν αἴω, Σιμόεντος

ἡμένα κοίτας

φρονίας ὑμνεῖ πολυχοροδοτία

550 γῆρυ παιδολέτωρ μελοποιὸς ἠθονὸς μερίμνας·

ἦδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν

ποιμνία· νυκτιβόρου

σύριγγος ἴαν κατακούω·

θέλγει δ' ὕμματος ἔδρα

555 ὕπνος· ἄδιτος γὰρ ἔβα βλεφάροις πρὸς αὐοῦς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὄν ναῶν

Ἔκτωρ ὠτρυνε κατόπταν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ταρβῷ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

560 ἀλλ' ἦ κρυπτόν λόγον εἰπάσας

διόλωλε; τάχ' ἂν εἶη φοβερόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

αὐδῶ Αὐκίους πέμπτην φυλακῆν

βάντας ἐγείρειν

ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

565 Αἰόμηδες, οὐκ ἦκουσας — ἦ κενὸς ψόφος
στάξει δι' ὠτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων

κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ἠσθόμην

δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδω φόβος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

570 ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

φυλάζομαί τοι κἀν σκότῳ τιθεὶς πόδα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦν δ' οὐδ' ἐγείρης, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐα.

εὐνάς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

575 καὶ μὴν Δόλωρ γε τάσδ' ἔφραζεν Ἐκτορος
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχοσ εἰλυσται τόδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί δ' ἦτ' ἂν εἴη; μῶν λόχοσ βέβηκε πη;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ἴσωσ ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινά.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

θρασὺσ γὰρ Ἐκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασὺσ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

580 τί δ' ἦτ' Ὀδυσσεῦ, δρωμέν; οὐ γὰρ εὔρομεν
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖσ, ἐλπιδῶν δ' ἠμάροτομεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

στελχόμεν ὡσ τάχιστα ναυστάθμων πέλασ.

σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστισ εὐνυχῆ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

585 οὐκοῦν ἐπ' Αἰνείαν ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Πάριον μολόντε χορῆ κατατομεῖν ξίφει.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πῶσ οὖν ἐν ὄρηφ πολέμιων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνησεῖ τοῦσδ' ἀκινδύνωσ κτανεῖν;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ἀσχροὸν γε μένοσι ναῦσ ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,

590 δρασάστε μηδὲν πολέμιουσ νεόστερον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πῶσ δ' οὐ δέδρακασ; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωρα σῶζομεν τόδε
σκληρέματ' ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖσ;
πέιδου, πάλιν στελχόμεν. εὐ δ' εἶη τύχη.

ΑΘΗΝΑ.

595 ποῖ δ' ἢ λιπόντε Τρωικῶν ἐκ τάξεων
χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγημένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἐκτορῆ ἢ Πάριον θεὸσ
δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροίεσ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαίλῳ τρόπῳ;600 ὃσ εἰ διοῖσει νῦκτα τήνδ' ἐσ ἄσροιοσ,
οὐτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέωσ οὐτ' ἂν Αἴαντοσ δόρου
μὴ πάντα πέσσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σρέθοι,
τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
λόγγη πλατεῖαν ἐσδρομὴν ποιούμενον·605 τοῦτον κατακτεῖσ πάντ' ἔχεισ. τὰσ δ' Ἐκτοροσ
εὐνάσ ἔασον καὶ κατατόμοσσ σφαγὰσ·
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατοσ ἐξ ἄλλησ χερὸσ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματοσ γὰρ ἡσθόμηρ
τοῦ σοῦ συνήθη γῆροσ· ἐν πόνοισι γὰρ610 παροῦσ' ἀμύνεισ τοῖσ ξμοῖσ αἰεὶ ποτε·
τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πού κατενύσσται φράσων,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματοσ.

ΑΘΗΝΑ.

ὁδ' ἐγγὺσ ἦσται κοῦ συνήθοισται στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτόσ αὐτὸν τάξεων κατενύσσασεν615 Ἐκτωρ, ἕωσ ἂν νηὶ ἀμείψηται φάοσ.
πέλασ δὲ πῶλοι Θορηκῶν ἐξ ἀρμάτων
λευκὰ δέδενται, διαπρεπεῖσ ἐν εὐφρονῆ·
στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου ζύκνου πτερόν.

ταύτασ κτανόντε δεσπότην κομίζετε,

620 κἀλλιστον οἰκοισ σκύλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ἔπου
τοῖόνδ' ὄχημα χθῶν κέκευθε παλικόν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Διόμηδεσ, ἢ σὺ κτεῖνε Θορηκῶν λεῶν,

ἢ μοὶ πάρεσ γε, σοὶ δὲ χορῆ πῶλων μέλειν.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ἐγὼ φρονεῦσω, παλοδαμνήσεισ δὲ σὺ.

625 τρίβων γὰρ εἰ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός.

χορῆ δ' ἄνδρα τάσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελῆ.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ μὴν καθ' ἡμᾶσ τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στελχόντα, φυλάκων ἔσ τινοσ πεπυσμένον
δόξασ ἀσήμοσ πολέμιων μεμβλωκότων.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

630 πότερα σὺν ἄλλοισ ἢμόνοσ πορεύεται;

ΑΘΗΝΑ.

μόνοσ· πρὸσ εὐνάσ δ', ὡσ εἰκοεν, Ἐκτοροσ
χωρεῖ, κατόπτασ σηματοῶν ἦπειν στρατοῦ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χορῆ;

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.

635 τοῦτον δὲ πρὸσ σῆσ χειρὸσ οὐ θέμισ θανεῖν.

ἀλλ' ᾧπερ ἦκεισ μορσσίμοσ φέρων σφαγὰσ,
τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχοσ Κύπριοσ
δοκοῦσ' ἄρωχοσ ἐν πόνοισ παραστανεῖν,

σαδροῖσ λόγοισιν ἔχθρον ἄνδρ' ἀμείψομαι.

640 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χορῆ παθεῖν,

οὐκ οἶδεσ; οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺσ ὦν λόγου.

ΠΑΡΙΣ.

σὲ τὸν στρατηγόν καὶ κασίγητον λέγω,
Ἐκτορ, καθεύδεισ; οὐκ ἐγερέσθαι σε χορῆν;
ἔχθρῶν τισ ἡμῖν χορίζεται στρατεύματι,

645 ἢ κλώπεσ ἄνδρεσ ἢ κατάσκοποισ τινεσ.

ΑΘΗΝΑ.

θάρασει· φυλάσει σ' ἠδε προεμενῆσ Κύπριοσ.
μέλει δ' ὃ σοσ μοὶ πόλεμοσ; οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆσ, ἔλαινω δ' εὐ παθοῦσα πρὸσ σθέν.

καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ

650 ἦχω, πορευούσ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆσ ὑμοποιοῦ παῖδα Θορηκῶν θεῶσ
Μούσησ, πατρός δὲ Στυμιμόνοσ κελήσεται.

ΠΑΡΙΣ.

αἰεὶ ποτ' εὐ φρονοῦσα τυχγάνεισ πόλει
κίμοι, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον655 κρίνασ σὲ φημι τῆδε προσθέσθαι πόλει.
ἦχω δ' ἀκουσασ οὐ τορῶσ, φημὶ δὲ τισ
φύλαξιν ἐμπέτωκεν ὡσ κατάσκοποιἦχοσ' Ἀχαιοῶν. χῶ μὲν οὐκ εἰδῶσ λέγει,
ὃ δ' εἰσιδῶν μολόντασ οὐκ ἔχει φράσαι

660 ὦν οὐνεκ' εὐνάσ ἦλυθον πρὸσ Ἐκτοροσ.

ΑΘΗΝΑ.

μηδὲν φροβηθῆσ· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἐκτωρ δὲ φροῦδοσ Θορῆκα κομψήσων στρατόν.

ΠΑΡΙΣ.

σύ τοὶ με πέλεισ, σοῖσ τε πιστεύων λόγοισ
τάξιν φυλάξων εἰμ' ἐλευθεροσ φόβου.

ΑΘΗΝΑ.

665 χῶρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά,

- ὄσπ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ξιμούς δρᾶν.
 γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ξιμὴν προθυμίαν.
 ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ξερωμένους,
 Λαερτίου παῖ, θηγάτῃ κοιμίσαι ξίφη.
- 670 κείται γὰρ ἡμῖν Θρήμιος στρατηλάτης,
 ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμοιο δ' ἤσθημένοι
 χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χροῖ
 φεύγειν πρὸς ὀλοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
 σκηπτοῦ πτόντος πολεμίωιν σῶσαι βίον;
 ΧΟΡΟΣ.
- Ξα Ξα·
- 675 βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
 θένε θένε· τίς ἀνήρ;
 λεύσσετε, τοῦτον ἀνδῶ.
 κλωπὲς οὔτινες κατ' ὄρφνην
 τόνδε κινούσι στρατόν.
- 680 δεῦρο δεῦρο πᾶς.
 τοῦσδ' ἔχω καὶ τοῦσδ' ἔμαρψα.
 τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 οὐ σε χροῖ εἰδέναι· θανεὶ γὰρ σήμερον δράσας
 κακῶς.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 οὐκ ξερεῖς ξύνθημα, λόγῃην πρὶν διὰ στέρνων
 μολεῖν;
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
- 685 ἴστω. θάρσει.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 πέλας ἴθι. παῖε πᾶς.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέετας;
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 ἀλλὰ τὸν κτενοῦντα σέ.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἴσχε πᾶς τις.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 οὐ μινῶ.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἄ, φίλιον ἄνδρα μὴ θένης.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 καὶ τί δὴ τὸ σῆμα;
 ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
 Φοῖβος.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἔμαθον· ἴσχε πᾶς δόρυ.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 οἷσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 τῆδέ πη κατείδομεν.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 690 ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἦ βοὴν ἐγερετόν.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἀλλὰ συμμάχους ταράσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν φόβῳ.
 ΧΟΡΟΣ.
 τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς;
 τίς, ὅς μὲγα θράσος ἐπεύξεται
 χεῖρα φυγῶν ξιμῶν;
- 695 πόθεν νιν κυρήσω;
 τίνι προσεικάσω;
 692 — 709. = 710 — 727.

- ὄστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντω ποδῖ
 διὰ τε τάξεω καὶ φυλάκων ἔδρας.
 Θεσσαλὸς ἦ
- 700 παραλίαν Λοκῶν νειόμενος πόλιν;
 ἦ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον;
 τίς ἦν πόθεν; τίνας πάτρας;
 ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὑπαιτον θεῶν;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοῦργον ἦ τίνος τόδε;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
- 705 εἰ τοῖς πάροιδε χροῖ τεκμαίρεσθαι, τί μὴ;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 δοκεῖς γάρ;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 τί μὴν οὐ;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνεῖς;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 Ὀδυσσῆ.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 μὴ κλωπὸς αἰνεῖ φροτὸς αἰμύλον δόρυ.
 ΧΟΡΟΣ.
- 710 ἔβα καὶ πάρος
 κατὰ πόλιν, ὑπαφρον ὄμμ' ἔχων
 βακοδύτῳ στολῇ
 πυκασθεῖς, ξιφῆρης
 κρύφιος ἐν πέπλοισι.
- 715 βίον δ' ἐπαιτῶν εἰρη' ἀγύρτης τις λάτρης,
 ψαφαρόχρονον κᾶρα πολυπινέσ τ' ἔχων·
 πολλὰ δὲ τῶν
 βασιλῖδ' ἐστῖαν Ἀτρειδᾶν κακῶς
 ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηγῆταις.
- 720 ὄλοιτ' ὄλοιτο πανδίτις,
 πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 εἶτ' οὖν Ὀδυσσέως εἶτε μὴ, φόβος μ' ἔχει.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 Ἐπτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμφεται.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 τί λάσων;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 δυσοίτων.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
- 725 τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 καθ' ἡμᾶς περᾶσαι
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 τίν' ἀνδρῶν;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 οἷ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
 ΗΝΙΟΧΟΣ.
 ἰὼ ἰὼ δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ.
 ΧΟΡΟΣ.
 Ξα.
 730 σῖγα πᾶς. ὑφίς· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
 ΗΝΙΟΧΟΣ.
 ἰὼ ἰὼ,
 συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν συμμάχων.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

ὦ ἰώ.

δύστηνος ἔγὼ σύ τ' ἄναξ Ἰορκῶν,
ὦ στυγνοτάτη Τροίαν ἑσιδῶν·

735 οἶδ' ἄν σε βίου τέλος εἶλεν.

ΧΟΡΟΣ.

τίς εἰ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφροσύνην
ἀμβλώπες αὐγαί, κοῦ σε γιννώσκω τορῶς.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὐρῶ;
ποῦ δῆθ' Ἔκτωρ

740 τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱαίει;

τίμη σμηῆνω δίοπων στρατιάς;
ᾄ ᾄ ᾄ ᾄ

οἶα πεπόνθαμεν, οἶά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφάνη φροῦδος, φανερόν
Ἰορκῆν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟΡΟΣ.

745 κακὸν κυρεῖν τι Ἰορκῶν στρατεύματι
ἔοικεν, οἶα τοῦδε γιννώσκω κλύω.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

ἔρρει στρατιά,
πέπτωκεν ἄναξ δολίῳ πληγῆ.
ᾄ ᾄ ᾄ ᾄ

οἶα μ' ὀδύνη τείρει φρονίου
750 τραύματος εἶσω. πῶς ἂν ὀλοῖμαι.

χοῆν γὰρ μ' ἀκλεῶς Ἰορκῶν τε θανεῖν,
Ἰορκῆς κέλσεν ἑπίκουρον;

ΧΟΡΟΣ.

τάδ' οὐκ ἔν ἀινιγμοῖσι σημαίνει κακά·

755 σαφῶς γὰρ αὐδῆ συμμάχους ὀλωλότας.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

κακῶς πέπρακται, καὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἰσχρίσται· καίτοι δις τόσον κακὸν τότε·

θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι. πῶς γὰρ οὔ;

760 τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ ὀδύνη εὐδοξία.

ἡμεῖς δ' ἀβούλιως ἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπει γὰρ ἡμᾶς Ἔκτορα χεῖρ εἴνασε

ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστειβείς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἔφρουρεῖτο στρατός

765 φρυλακκαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἔν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλήκτρα τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς

ἔπιπον καθήρμισσθ' ὥς ἄναξ ἐπεύθετο
κρηστῶντας ἡμᾶς ἀφαιδρευόντας νεῶν

770 ἀγῶ μελοῦσα καρδίᾳ λήξας ὑπνου
πῶλοισι γόστον, προσδοκῶν ἑωδινήν

ζεύξαι ἔς ἀλκήν, ἀφρόνῳ μετῶ χερσὶ.
λεῦσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν

775 ἐπιξάτην τε ἀνεχωρεῖται πάλιν·
ἤψυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξασθαι στρατῶ,

κλωπῆσ δακτύλοισι συμμαχῶν πλάθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,

εἶδον δ' ἀπελευθῶν αὐθις ἔς κοίτην πάλιν.

780 καὶ μοι καθ' ὑπνον δόξα τις παρίσταται·
ἔπιπον γὰρ ἄς ἔθρεψα ἀδιφρηγλάτων

τίς ὁ στένων;

Ἰορκῶν παρεστῶς εἶδον, ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ἑλίαν·

θνεῖντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς ἑσπῆος τρίχα

785 ἦλαυνον, αἱ δ' ἔρεγκον ἔξ ἀντηρίδων
θυμὸν πνέουσαι κἀνεχαίτιζον φόβῳ.

ἔγὼ δ' αἰμύλων θήρας ἐξεγέρομαι
πῶλοισιν· ἔννοχος γὰρ ἐξώρωμα φόβος.

790 θνεῖντε δὲ κρουῖν δεσπότητο πάρα σφαγαῖς
βάλλει με δυσσησικοντος αἵματος νέου.

ὀρθός δ' ἀνάσσω χεῖρὶ σὺν κενῆ δορός.
καί μ' ἔργος ἀγαῖζοντα καὶ θηρῶμενον

795 ἀνὴρ ἀμάζων· φασγάνου γὰρ ἤσθουην
πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν.

πίπτω δὲ περηγῆς· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἔπιπον ἕσαν φρυγῆ πόδα.
ᾄ ᾄ.

ὀδύνη με τείρει, κοῦκέτ' ὀρθοῦμαι τέλας.

800 καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὀρῶν, τρόπῳ δ' ὄτῳ
τεθνεῖν οἱ θανεῖντες οὐκ ἔχω φράσαι,

οὐδ' ἔξ ὁποίας χεῖρός. εἰκάσαι δὲ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ἥνλοχε Ἰορκῶς τοῦ κακῶς πεπραγόντος,
805 μὴδὲν δύσοιζ' οὐ πολεμίους δράσαι τάδε.

Ἔκτωρ δὲ καὶ τὸς, συμφορᾶς πεπυσμένους,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.

ΕΚΤΩΡ.

πῶς, ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξιοργασμένοι,
μολόντες ἡμᾶς πολεμίων κατὰσκοποι

810 λήθουσιν αἰσγῶς, καὶ κατεσάγγη στρατός,
κοῦτ' εἰσιόντας στρατοπέδ' ἐξαπώσαστε

οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς τίσει δίκη
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φρυλακῆ φημὲ εἶναι στρατοῦ.

815 πῶσοισι δ' ἄπληκτοι, τῆ φρυγῶν κακασφῆρας
πολλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἔμοι.

εἰ νῦν τόδ' ἴσται, Ζεὺς ὁμώμοστα πατήρ,
ἦτοι μάργανά γ' ἡ κραινασιτῆς μόρος

μένει σε δρωῖντα τοιάδ' ἡ τὸν Ἔκτορα
τὸ μὴδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟΡΟΣ.

820 ὦ ἰώ.
μέγας ἔμοι μέγας * *·
ὃ πολιοῦχον κράτος,

τότ' ἄρ' ἔμοιον, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον, ἀμφὶ

ναυσὶν πυραῖθειν Ἀργείων στρατόν,
ἐπεὶ ἄγρουπρον ἦμι' ἔν εὐφροσύνη

825 οὔτ' ἔκοιμισ' οὔτ' ἐβροῖσα, οὐ μὰ τὰς
Σιομεντίδας πηγὰς·
μή μοι κότον, ὄναξ, θῆς· ἀνατίσις γὰρ

ἐγὼ πάντων * *·
ἦν δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν ἔργον ἢ λόγον

830 πύθη, κατὰ με γὰς
ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς, βάρβαρός τε βαρβάρου
γῶνῃν ὑφαίρει τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;

835 σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαιμέθα

- οἷθ' οἱ παθόντες οὗτ' ἄν οἱ τετριωμένοι
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
ὄτω με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἴππων ξερασθεῖς, ὧν ἑκατὶ συμμάχους
840 τοὺς σοὺς φρονεῖς, πολλὰ ἐπισκήπτων μολεῖν.
ἦλλον, τεθνήσκειν· εὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν καθήσυχον ἢ σὺ συμμάχους κτανῶν.
μὴ γὰρ τι λέξης ὡς τις Ἀργείων μολῶν
διώλεσ' ἡμῆς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόγους
845 Τρώων ἐφ' ἡμῆς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
τίς οὖν τέρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
850 παθόντες οὐχ ὀρώσιν ἠλίου φάος.
ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
τίς δ' ἄν χαμείνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
Ῥήσου μολῶν ἐξεύρηεν, εἰ μὴ τις θεῶν
ἔσφαξε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ' ἀριγμόνον
855 τὸ ἀμύπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανῆ τάδε.

ΕΚΤΩΡ.

- χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
δοσῶν περ ἐν γῆ τῆσ' Ἀχαιῶς λεῶς,
κοῦδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πηλημελὲς κλύων·
ἐν σοὶ δ' ἄν ἀρχοίμεσθα. μὴ μ' ἔρωσ ἔλοι
860 τοιοῦτος ἴππων ὥστ' ἀποκτείνην φίλους.
καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
δέδοικα δ' αὐτόν. καὶ τί μου θράσσει φρένας
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατακτανῆν·
865 χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὧν οὐ φαίνεται.

ΗΝΙΟΧΟΣ.

- οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὐς λέγεις Ὀδυσσεῆς·
ἡμεῖς δ' ὑπ' ἔχθρων οὐδενὸς πεπλήγημεθα.
ΕΚΤΩΡ.
σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπέπερο σοι δοκεῖ.
ΗΝΙΟΧΟΣ.
ᾧ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάδοιμί σοι.
ΕΚΤΩΡ.
870 μὴ θνήσχω· ἄλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.
ΗΝΙΟΧΟΣ.
ποῖ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονοῦμετος;
ΕΚΤΩΡ.
οἰκὸς σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
ΗΝΙΟΧΟΣ.
καὶ πῶς με κηδεύουσιν ἀθνητῶν χεῖρες;
ΕΚΤΩΡ.
ὄδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
ΗΝΙΟΧΟΣ.

- 875 ὄλοισ' ὁ θράσας. οὐ γὰρ ἐς σὲ τείνεται
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἢ Δίκη δ' ἐπίσταται.
ΕΚΤΩΡ.

- λάξουσθ'· ἄγοντες αὐτὸν ἐς δόμους ξιμοὺς,
οὔτως ὅπως ἐν μὴ γκαλῆ πορσύνετε·
ἡμῆς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χροῶν
880 Πριάμω τε καὶ γέροισι σημήναν νεκροῦς
θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἐκτροπίας.
ΧΟΡΟΣ.

τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθη

δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;

885 ἔα ἔα. ᾧ ᾧ.

τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ᾧ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
φορᾶδην πέμπει;
ταρβῶ λεύσσων τότε πῆμα.

ΜΟΥΣΑ.

- 890 ὄραῖν πάρεστι, Τρωῆες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
τιμὸς ἔχουσα Μοῦσα, συγγόνων μίαι,
πάρεμι, παῖδα τόνδ' ὀρώσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἔχθρων· ὃν ποθ' ὁ κτείνως χρόνω
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίχην.

- 895 ἰαλέμω αὐθιγενεῖ,
τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι, ᾧ
ματρὸς ἄλγος, οἴαν
ἔκλεισε ὀδὸν ποτὶ Τροίαν,
ἢ δυσδαίμονα καὶ μελέαν
900 ἀπὸ μὲν φαμένως ξιμοῦ πορευθεῖς,
ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς, βιαίως.
ᾧμοι ἐγὼ σθέν. ᾧ φιλία φιλία κεφαλᾷ, τέκνον,
ᾧμοι.

ΧΟΡΟΣ.

- ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν
905 ἔχοντι, λύπη τὸν σὸν οἰκτιεῖω γόνον.

ΜΟΥΣΑ.

- ᾧλοιο μὲν Οἰνεΐδας,
ᾧλοιο δὲ Λαοτιάδας,
ὅς μ' ἀπαῖδα γέννας
ἔθνηεν ἀριστοτόκοιο·
910 ἅ θ' Ἑλένα προλιποῦσα δόμον
Φρυγίαν λεχέων ἔπλευσε πλαθεῖσ',
ὑπ' Ἰλίω ᾧλεσε μὲν ἐς κατὰ Τροίας,
φίλιπτε, μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν
ἔκένωσεν.

- 915 ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Ἄιδου μολῶν,
φιλάμμονος παῖ, τῆς ἑμῆς ἦψο φρονός·
ἕβρις γὰρ, ἢ σ' ἔσφαξε, καὶ Μουσῶν ἔρις
τεζειν μ' ἔθνηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοᾶς
920 λέκτροις ἐπλάσθη Στρυμόνος φρυγαίμοις,
ὄτ' ἦλθομεν γῆς χρυσόβαλον ἐς λέπας
Πάγγαιον ὀργάνοισιν ἐξησχημένα
Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
δεινῶ σοριστῆ Θεῶν, κατὰ φλόσασμεν
925 Θάμνωρ, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.
κάπει σὲ τίχτω, συγγόνους αἰδομένην
καὶ παρθενείων, ἦξ' ἐς εὐδύρου πατρὸς
δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βροταῖαν ἐς χεῖρα
Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίας κόρυς.

- 930 ἔνθ' ἐκτροπείς κάλλιστα παρθένων ὑπο,
Θρήνης ἀνάσσων πρώτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
καὶ σ' ἀμὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαμιάτους
ἀλλὰς κορούσσοτ' οὐκ ἐδείμανον θανεῖν·
Τροίας δ' ἀπλήδων ἄστν μὴ κέλευα ποτὲ,
935 εἰδυῖα τὸν σὸν νόμον· ἀλλὰ σ' ἔκτορος
προεσβέμαθ' αἴ τε μυρίαί γερουσίαι
ἔπεισαν ἔλθειν κἀπικουρήσαι φίλοις.
καὶ τοῦδ' Ἀθάνα παντός αἰτία μῦρου,
οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδείως τάκος

- 940 ἔδρασε δράσας, μὴ δόκει λεληθέναι.
καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι προσβέουμεν
Μοῦσαι μάλιστα, κάπιχρῶμεθα χθονί,
μυστηρίων τε τῶν ἀπορορῆτων φανᾶς
ἔδειξεν Ὅρφευς, ἀτανέμιος νεκροῦ
- 945 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε, σὸν
σεμνὸν πολίτην κατὰ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
ἔλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
θρηῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 950 μάτην ἔρ' ἡμᾶς Θρηῆος στρατηλάτης
ἔδεννας, Ἔκτορ, τῷδε βουλευσῆαι φόνον.

ΕΚΤΩΡ.

- ἦδη τάδ'· οὐδὲν μάντεως ἔδει φράσαι
Ὀδυσσεὺς τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
- 955 λεύσσω, τί μὴν ξιμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
κῆρυκας, ἔλθειν κάπιχορηῆσαι χθονί;
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ξιμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεύξαι τάφον
- 960 καὶ ξυμπυρῶσαι μυσίων πέπλων χλιδήν·
φίλος γὰρ ἔλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

ΜΟΥΣΑ.

- οὐκ εἶσι γαίης ἐς μελάγχμον πέδον·
τοσόνδε Νύμφην τὴν ἔνεοθ' αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
- 965 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς Ὅρφεως τιμῶσα φαινεσθαι φίλους.
καί μοι μὲν ὡς θανόν τε κοῦ λεύσσω φάος
ἔσται τὸ λοιπὸν· οὐ γὰρ ἐς ταυτὸν ποτε

- οὔτ' εἶσιν οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας,
970 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς
ἀνθρωποδαίμων κέσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης ὥστε Παγγαίου πέτραν
ἔκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδῶσιν θεός.
βαῖον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
- 975 οἶσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν.
θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλεῖα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
οὐ ῥύσεται νιν Παλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτανε·
τοῖον φαρῆτρα Λοξίου σῶζει βέλος.
- 980 ὃ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν,
ὡς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἅπασ διόσει κοῦ τεκνὸν θάψει τέκνα.

ΧΟΡΟΣ.

- οὔτος μὲν ἦδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
σύ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
985 Ἔκτορ, πάρεσσι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.

ΕΚΤΩΡ.

- χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὀπλίξασθαι τάχος
ἄνωχθε· πληροῦτ' ἀχένας ξυνωρίδων.
πανοὸς δ' ἔχοντας χοῆ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδῆν· ὡς ὑπερβαλὼν στρατὸν
- 990 τέλχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν
πέποιδα Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἔλευθέραν
ἀκτίνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν.

ΧΟΡΟΣ.

- πείδου βασιλεῦ· στείχωμεν ὄπλοις
κοσμησάμενοι, καὶ ξυμμαχίᾳ
- 995 τάδε φράξωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΔΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΛΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ίάσων εἰς Κορίνθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μείναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκεῖνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεῖς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἄρματος δρακόντων περωτῶν, ὃ παρ' Ἑλλίου ἔλαβεν, ἐποχὸς γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, καὶ κείσσει Λιγεὶ τῷ Πανδίωνος γαμείται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ίάσωνα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσωνος ὁ τοὺς Νόστιους ποιήσας φησὶν οὕτως

Ἀδύτικα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἠβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυήσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ίάσωνα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκαλεῦσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσοῦσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ίάσωνι τελευτήσῃ αὐτόν.

Τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι τὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίωχος τε περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδίᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβοῦλευσεν Ίάσωνι καὶ τῇ γυναικί. ἔπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἔγχειν, καὶ ἡ ἐπεξεργασία, μὴδ' ἐν νάπαισι, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶτον κερῆσθαι, ὡς καὶ Ὀμηρος,

εἴματα τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ίάσωνα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ γεγαμηζέται Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ίάσωνος Λιγεὶ συνοικήσουσα. παρ' οὐδεντέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηχοστὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα. πρῶτος Εὐφορίων, δευτέρως Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Αἰκίτις, Θερισταὶ σάτυροι. οὐ σώζεται.

M H Δ E I A.

ΤΡΟΦΟΣ.

Εἶθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
 Κόλγων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
 μῆδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
 τμηθεῖσα πεύκη, μῆδ' ἔρετμῶσαι χέρας
 5 ἀνδρῶν ἀριστέων, οἳ τὸ ἀγχιρρυσον δέρας
 Πελία μετήλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
 Μήδεια πύργους γῆς ἐπλευσ' Ἰωλκίας,
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσ' Ἰάσωνος,
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιαδάς κόρας
 10 πατέρα κατόκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
 φρυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτῇ τε πάντα συμμέρουσ' Ἰάσωνι,
 ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
 15 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχαστατῆ·
 νῦν δ' ἔχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
 προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότιν τ' ἐμὴν
 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάεσται,
 γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυνμῆ χθονός.
 20 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνεκαλεῖ δὲ δεξιᾶς
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
 οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσωνος κυρεῖ.
 κείται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφείσ' ἀλγηδόσι,
 25 τὸν πάντα συντήζουσα δικρούσι χρόνον,
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,
 οὐτ' ὄμυ' ἐπαίρουσ' οὐτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων,
 30 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευζον δέρον
 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκουσ θ', οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πύργουσ'· ἐγώδε τήνδε, δειμαίνω τέ νιν
 40 μὴ θηκτῶν ὠσὴ γάσσανον δι' ἠπυτος,
 ἣ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ,
 κἀπειτα μέγιστον ξυμφορῶν λάβῃ τινά·
 δεινὴ γὰρ· οὗτοι ἠεδῶως γε συμβαλῶν
 45 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ἕσσειται.
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαιυμένοι
 στεῖχουσι, μητροὺς οὐδὲν ἔγνωσμένοι
 κακῶν, νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

Post 40 sequebatur

σιγῇ δόμουδς ἐσβάσ', ἔν' ἔστρωται λέχος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παλαιὸν οἴων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 50 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν
 ἔστηκας, αὐτῇ θρεομένη σωτῆ κακά;
 πῶς σοῦ μόνῃ Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
 ΤΡΟΦΟΣ.
 τέκνων ὅπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσωνος,
 χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 55 κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνας
 ὦσθ' ἡμερόσ μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῃ
 λέξαι μολοῦση δεῦρο δεσποίνης τύχας.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 οὐπω γὰρ ἡ τάλανα παύεται γόνων;
 ΤΡΟΦΟΣ.
 60 ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοδῶέπω μεσοῖ.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 ὦ μῶρος, εἰ χρῆ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
 ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 τί δ' ἔστιν, ὦ γεραμῆ; μὴ φθόνη φράσαι.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 οὐδὲν· μετέγγων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 65 μὴ, πρὸς γενεῖον, κρούπτε σύνδουλον σέθεν·
 σιγῇ γὰρ, εἰ χρῆ, τῶνδε θήσομαι πέρι.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 ἦκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
 πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
 θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδαρ,
 70 ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
 ξὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κόρανος χθονός
 Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφῆς ὅδε
 οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε,
 ΤΡΟΦΟΣ.
 καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
 75 πύσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορᾶν ἔχει;
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 παλαιὰ καινῶν λείπεται κηρυμμάτων,
 κοὺκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
 νέον παλαιῶ, πρὶν τὸδ' ἐξηρτηκέναι.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 80 ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
 δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 ὦ τέκν', ἀκούεθ' ὅτις εἰς ὑμᾶς πατῆρ;
 ὄλοιτο μὲν μὴ· δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός·
 ἀτὰρ κακός γ' ὧν ἐς φίλους ἄλλοικεται.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 85 τίς δ' οὐχὲ θνητῶν; ἄρα γινώσκεις τόδε,

ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δίκαιος, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατήρ;

ΤΡΟΦΟΣ.

- ἦτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέχνα.
90 σὺ δ' ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.
ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ', ὡς τι δρασεῖουσιν· οὐδὲ παύσεται
χόλου; σάφ' οἶδα, πρὶν κατασηπῆσαι τινα.
95 ἔχθρὸς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.
ΜΗΔΕΙΑ.

ἰὼ,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰὼ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν.

ΤΡΟΦΟΣ.

- τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
100 σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἰσω,
καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.
105 ἦτε νῦν χωρεῖθ' ὡς τάχος εἰσω.
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρούμενον
νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάρπει
μεῖζον θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
110 ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰῶ αἰῶ,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὄλοισθε στυγεροῦς μητρὸς
ἔνν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

ΤΡΟΦΟΣ.

- 115 ἰὼ μοί μοι. ἰὼ τλήμων.
τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι,
τέχνα, μὴ τι πάθῃθ' ὡς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα, καὶ πως
120 ὄλγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ ζητοῦντες,
χαλεπῶς δογὰς μεταβάλλουσιν.
τὸ γὰρ εἰθίσθαι ἦν ἐπ' ἴσοισιν
κρείσσον· ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μεγάλως,
ἄχρωῶς γ' εἴη καταγροάσκειν.
125 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοῦνομα νικᾷ, χοῆσθαι τε μακρῶ
λῶστα βοροῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς·
μεῖζους δ' ἄτις, ὅταν ὀργισθῆ

130 δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

ΧΟΡΟΣ.

- ἔκλυον φωνᾶν, ἔκλυον δὲ βοῶν
τᾶς δυστάνου
Κολχίδος, οὐδέ πω ἦπιος· ἀλλὰ, γεραιά,
135 λέξον· ἐπ' ἀμφιπέλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον
ἔκλυον·
οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μοι φίλον κέρρανται,

ΤΡΟΦΟΣ.

- οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τὰδ' ἦδη.
140 τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκιτρα τυράννων,
ἢ δ' ἐν θαλάμοις τάξει βιοτᾶν
δέσποινα, φίλων οὐδεὶς οὐδὲν
παραθαλομένη φρένα μύθοις.
ΜΗΔΕΙΑ.

- αἰῶ,
διὰ μου κεφαλᾶς φιλῶξ οὐρανία
145 βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
φρεῦ φρεῦ· θανάτω καταλυσάμεν,
βιοτᾶν στυγεράν προλιπούσα.

ΧΟΡΟΣ.

- ἄιες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς,
ἄχρᾶν οἶαν ἃ δύστανος
μέλπει νύμφα;
150 τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλήστου
κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελειτᾶν;
μηδὲν τότε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις
155 καινὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τότε μὴ χροῦσσο·
Ζεὺς σοι τότε συνδικήσει.
μὴ λίαν τάκου δυρομένα σὸν εὐνήταν.

ΜΗΔΕΙΑ.

- 160 ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
λεύσεσθ' ἃ πάσῳ, μεγάλοις ὄρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὄν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελάθροισι διακνωομένους,
165 οἱ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ἂν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

- κλύεθ' οἷα λέγει κάπιβοῦται
Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνᾶ θ', ὃς ὄρκων
170 θνατοῖς ταμίαις νενόμισται;
οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.

ΧΟΡΟΣ.

- πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμειβράν
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέγτων
175 δέξαιτ' ὀμράν,
εἴ πως βαρύνθμων ὄργιαν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη.
μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέστω.
180 ἀλλὰ βᾶσά νιν
δεῦρο πόρευσον οἴκων
ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὐδά·
σπεύσον δέ τι πρὶν κακῶσαι
τούς εἰσω· πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται.

ΤΡΟΦΟΣ.

- δράσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω
185 δέσποιναν ἐμήν·
μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέρογμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὄρμασθῃ.
 190 σκαιοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοῦς
 τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτους,
 οἵτινες ὑμνοὺς ἐπὶ μὲν θαλίαις
 ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δέλπνοις
 εὐρυτοῦ, βίου τερπνῶς ἀκόας,
 195 στυγίους δὲ βροτῶν οὐδείς λύπας
 εὐρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
 φθαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι
 δειναί τε τύχαι σφέλλουσι δόμους.
 καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι
 200 μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδειπνοὶ
 δαΐτες, τί μίτην τείνουσι βόαν;
 τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέριψιν ἄφ' αὐτοῦ
 δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟΡΟΣ.

λαχὰν αἶον πολύστονον γόνων,
 205 λιγυρὰ δ' ἄχρεια μογερὰ βοᾷ
 τὸν ἐν λέξει προδότην κακόνυμφρον·
 θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
 τὰν Ζητὸς ὀρκίαν θέμις, ἅ νιν ἔβασεν
 210 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἅλα νύχιον ἐφ' ἄλυμρον
 πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ.

Κορίνθιαί γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 215 μὴ μοί τι μέμνησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
 σεμνοὺς γεγῶτες, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἄφ' ἡσυχίου ποδὸς
 δύσκληϊαν ἐκτίσαντο καὶ ῥαθυμία.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 220 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγγνον ἐκμαθεῖν σαφῶς
 στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἠδικομένως.
 χορὴ δὲ ξένοισι μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
 οὐδ' ἄσπον ἦνεσ' ὅστις ἀνθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολιτίαις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 225 ἔμοι δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
 ψυχὴν διεφθορᾶ· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χορῆζω, φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
 κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβεβήχ' οὐμὸς πόσις.
 230 πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνάμην ἔχει
 γυναῖκίαις ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χορημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν προΐσθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλιγον κακόν·
 235 κὰν τῆδ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν
 ἢ χορηστόν. οὐ γὰρ εὐκλείεις ἀπαλλαγὰ
 γυναῖξιν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήρασθαι πόσιν.
 ἐς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
 240 ὅτῃ μάλιστα χορησεται ξυνευνετή.
 κᾶν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονομένευσιν εὐ
 πόσις ξυνοικῆ, μὴ βίαι φέρων Ζυγῶν,
 ζηλωτὸς αἰῶν· εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χροεῶν.
 ἀνήρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνῶν,
 245 ἔξω μολῶν ἔπαυσε καρδίαν ἄσσης,
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπέϊς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον

ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορὶ,
 250 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρις ἂν παρ' ἀσπίδα
 στήναι θέλομ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κίμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἔστι καὶ πατὴρ δόμοιο
 βίου τ' ὄνησις, ἄπολις οὐσ' ὑβρίζομαι
 255 ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὐσ' ὑβρίζομαι
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῆ
 μεθορμισσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 260 ἦν μοι πόρος τις μηχανῆ τ' ἐξευρεθῆ,
 πόσιν δίχην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγῆματο,
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακῆ δ' ἐς ἀλκήν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·

265 ὅταν δ' ἐς εὐνήν ἠδικημένη κυρῆ,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφρονωτέρᾳ.

ΧΟΡΟΣ.

δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐπίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
 ὀρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἄνακτα γῆς,
 270 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

ΚΡΕΩΝ.

σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβοῦσαν δισάα σὺν σαυτῇ τέκνα,
 καὶ μὴ τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βοαιεὺς λόγου
 275 τοῦδ' εἰμι, κοινὴ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
 πρὶν ἂν σε γαίαις τερμόνων ἔξω βάλω.

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαί· πανώλης ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασι πάντα δὴ κάλων,
 κοινὴ ἔστιν ἄτης εὐπροσπίστους ἐκβασίς.
 280 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχομαι ὄμως,
 τίνας μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

ΚΡΕΩΝ.

δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμιπλόχειν λόγους,
 μὴ μοί τι δράσης παιδ' ἀνήκεστον κακόν.
 ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δειμάτων·
 285 σοφῆ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις,
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἔστερηστος.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 290 χρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.

ΜΗΔΕΙΑ.

φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰρησται κακά.
 295 χορὴ δ' οὐποθ' ὅστις ἀτίφρων πέφυκ' ἀνήρ
 παῖδας περισσῶς ἐκδιδασκασθαι σοφοῦς·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἢς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀσπίων ἀλφάνουσι δυσμενεῖ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὴ προσφέρων σοφᾶ
 300 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
 χρεῖσσον νομισθεῖς λυτρός ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καυτῇ τῆσδε κοινῶν τύχης.

σοφή γὰρ οὐσα τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
 305 τοῖς δ' αὖ προσιάτης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
 σὺ δ' οὖν φροβεί με μή τι πλημιελὲς πάθης.
 οὐχ ᾧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσης ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' ἔς τυράννουσ' ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκαζες; ἔξέδου κόρην
 310 ὅτφ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑἴτε μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
 315 σιγησόμεσθα, κραισσοῦνιν νικῶμενοι.

ΚΡΕΩΝ.

λέγεις ἀκούσαι μαλθάξ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν
 ὀρθωδία μοι μή τι βουλευῆς κακὸν,
 τοσῶδε δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὖτος ἀνῆρ,
 320 ὁρῶν φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὡς ταῦτ' ἄραρε, κοκκ' ἔξεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὐσα δυσμενὲς ἔμοι.

ΜΗΛΕΙΑ.

μὴ, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡΕΩΝ.

325 λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσῃς ποτέ.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἀλλ' ἐξελεῖς με, κοιδῶν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡΕΩΝ.

φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ξιμούς.

ΜΗΛΕΙΑ.

ᾧ πατρίς, ὡς σου κάρτα νῦν μνεῖαν ἔχω.

ΚΡΕΩΝ.

πλὴν γὰρ τέκνων ξιμογε φίλτατον πόλις.

ΜΗΛΕΙΑ.

330 φεῦ φεῦ· βροτοῖς ξρωτες ὡς κακὸν μέγα.

ΚΡΕΩΝ.

ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗΛΕΙΑ.

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔρπ', ᾧ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗΛΕΙΑ.

πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κερχήμεθα.

ΚΡΕΩΝ.

335 τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία.

ΜΗΛΕΙΑ.

μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.

ΚΡΕΩΝ.

ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ᾧ γύναι.

ΜΗΛΕΙΑ.

φρυξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἐγένευσά σοῦ τυχεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' οὖν βιάζει κοκκ' ἀπαλλάσσει χθονός;

ΜΗΛΕΙΑ.

340 μίαν με μνεῖαν τήνδ' ἔασον ἡμέραν
 καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἢ φρυξοῦμεθα,
 παισίν τ' ἀφορμήν τοῖς ξμοῖς, ἐπεὶ πατήρ

Post 303. sequebatur

τοῖς δ' ἡσυχαια, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου.

οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέχνους.
 οἰατερε δ' αὐτοῦς· καὶ σὺ τοι παίδων πατήρ
 345 πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εἰνοιάν σ' ἔχειν.
 τοῦμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φρυξοῦμεθα,
 κείνους δὲ κλαῖω ξυμφορᾷ κερχημένους.

ΚΡΕΩΝ.

ἦκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφφ τυραννικόν,
 αἰδοῦμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·

350 καὶ νῦν ὀρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
 ὅμως δὲ τεύζει τοῦδε· προὔννεπώ δέ σοι,
 εἴ σ' ἢ πῶϊσα λαμπρὸς ὄφεται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερόμωνων χθονός,
 θανεί· λέλεχται μῦθος ἀρηευδῆς ὕδε.

355 νῦν δ', εἰ μένιν δεῖ, μῆμν' ἔφ' ἡμέραν μίαν·
 οὐ γὰρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

δύστανε γύναι,
 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀγέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προσξενίαν,

360 ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
 ἐξευρήσεις;
 ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

ΜΗΛΕΙΑ.

κακῶς πέπραχται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
 365 ἀλλ' οὔτι ταῦτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτε πο.
 ἔτ' εἶσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφροῖς,
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
 δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θραπεύσαι ποτ' ἂν,
 εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;

370 οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν.
 ὁ δ' ἔς τοσοῦτον μωρίας ἀντίκετο
 ὥστ' ἔξδον αὐτῷ τῆμ' ἐλεῖν βουλευμάτα
 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφήκεν ἡμέραν
 μνεῖαν μ', ἐν ᾗ τρεῖς τῶν ξμῶν ἐχθρῶν νεκροῦς

375 θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμὸν.
 πολλὰς δ' ἔχουσα θανασμούς αὐτοῖς ὁδοῦς,
 οὐκ οἶδ' ὀποῖα πρῶτον ἐχειρῶ, φιλαι,
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὠσω φάσγαλον δι' ἠπατος,

380 σιγῇ δόμους ἐσβάσ' ἐν' ἔστρωται λέχος.
 ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
 θανοῦσα θήσω τοῖς ξμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 κρᾶτιστα τὴν εὐθεῖαν, ἢ πεφύκαμεν

385 σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοῦς ἐλεῖν.
 εἶεν·

καὶ δὴ τεθνήσκει· τίς με δέζεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
 ξένος παρασχὼν ὄσεται τοῦμὸν δέμας;
 οὐκ ἔστι. μνεῖνασ' οὖν ἐτι σμικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῆ,
 390 δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον,
 ἦν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμικχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, καὶ μέλλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ κερχερόν.
 οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἦν ἐγὼ σέβω

395 μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
 Ἐκάτην, μυχοῖς ναλοῦσαν ἐστίας ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέρω.

πικρούς δ' ἐγὼ σοί καὶ λυγρούς θήσω γάμους,
 400 πικρὸν δὲ κήδος καὶ φυχὰς ἐμὰς χθονός.
 ἄλλ' εἴα· φεΐδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
 Μήδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρη' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγῶν εὐφυχίας.
 ὀρέξ' ἂ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σιουφείοις τοῖς τ' Ἰάσσου γάμοις,
 405 γεγῶσαν ἱσθλοῦ πατρὸς Ἥλιου τ' ἄπο.
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 γυναικες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμνηνανώταται,
 κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟΡΟΣ.

410 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί,
 καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
 ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί, θεῶν δ'
 οὐκέτι πίστις ἄραρε.
 415 τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν στρέφουσι φάμαι.
 ἔρχεται τιμὰ γυναικίῳ γένει·
 420 οὐκέτι δυσκέλαδος γάμου γυναικας ἔξει.
 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδῶν
 τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
 οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῳ γνώμα λύρας
 425 ὤπασε θέσπιν αἰοιδῶν
 Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντάχθ' ἂν ὕμνον
 ἄρσάνων γένει· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 430 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
 σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρῶων ἔπλευσας
 μαινομένα κροδίε, διδύμους ὀρίσασα πόντου
 435 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένη
 ναίεις χθονί, τῆς ἀνάνδρου
 κοίτας ὀλέσασα λέκτρον
 τάλαυα, φυχῆς δὲ χώρας
 ἄτιμος ἐλαύνει.
 βέβαιε δ' ὄρων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδοῖς
 440 Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτι.
 σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
 δύστανε, μεθορμίσασθαι
 μόχθων πάρα, σῶν δὲ λέκτρον
 445 ἄλλα βασιλεια κρείσσων
 δόμοισιν ἐπέστα.

ΙΑΣΩΝ.

οὐ νῦν κατεΐδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
 τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμύχανον κακόν.
 σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
 κούφως φερούση κρείσσονων βουλευμάτα,
 450 λόγων ματαίων οὐνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός.
 κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύση ποτὲ
 λέγουσ' Ἰάσων ὡς κἀκιστός ἐστ' ἀνήρ·
 ἂ δ' ἐς τυράννου ἐστί σοι λελεγμένα,
 πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυχῆ.
 κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλῆων θυμουμένων
 455 ὀργὰς ἀφῆρσων, καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·
 σὺ δ' οὐκ ἀνίης μορίας, λέγουσ' αἰεὶ
 κακῶς τυράννου· τοιγάρ ἐκπεσεῖ χθονός.
 ὅμως δὲ κακὰ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
 ἦκα, τὸ σόν γε προσκοπούμενος, γύναι,
 460 ὡς μήτ' ἀχρήμων ζῆν τέκνοισιν ἐκπέσης
 μήτ' ἐνδείης του. πόλλ' ἐφέλκεται φυχῆ

410 — 420. = 421 — 430.
 431 — 438. = 439 — 446.

κακὰ ζῆν αὐτῆ· καὶ γὰρ εἰ σὺ μέ στεγυεῖς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
 ΜΗΛΕΙΑ.
 465 ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω
 γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδροῖαν κικόν,
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγῶς;
 οὔτοι θράσος τόθ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 470 φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν,
 ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει· εὐ δ' ἐποίησας μολών.
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 475 ἐκ τῶν δὲ πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
 ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὄσοι
 ταυτὸν ξυνεισέβησαν Ἀργύφον σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπινῶν ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι, καὶ σπερῶντα θανάμνον γύνη·
 480 δράκοντά θ', ὃς πάγχουρον ἀμφέπων δέρας
 σπείρειας ἔσωξε πολυπλόκοις ἄυπνος ὦν,
 κτείνας' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοῦς
 τὴν Πηλιώτιν εἰς Ἰολκὸν ἐκόμην
 485 ζῆν σοι, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφώτερα,
 Πηλίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παῖδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἔξελλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κἀκιστ' ἀνδρῶν, παθᾶν
 προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
 490 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπιστος ἔτι,
 συγγνωστ' ἂν ἦν σοι τοῦθ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φροῦδῆ πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τανῦν,
 495 ἐπεὶ ξυνοισθᾶ γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὐορκος ὦν.
 φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην χειρῶσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἠμάρομεν.
 ἄγ', ὡς φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 500 δοκοῦσα μή τι πρὸς γε σοῦ πράξην καλῶς,
 ὅμως δ'· ἔρωτηθεῖς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
 νῦν ποῖ τραπέωμαι; πότρεα πρὸς πατρὸς δόμους,
 οὗς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικρόμην;
 ἢ πρὸς τάλαυας Πηλιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 505 δέξαιντό μ' οἴκοις ὦν πατέρα κατέκτανον.
 ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καδέστικχ', οὗς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίοις ἔγω.
 τοιγάρ με πολλὰς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 510 ἔθικας ἀντὶ τῶνδε· θαναμαστὸν δέ σε
 ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγὼ,
 εἰ φεῦξομαι γε γαίαν ἐμβαβλημένην,
 φίλων ἔρημος, ζῆν τέκνοις μόνῃ μόνους,
 καλὸν γ' ὄνεδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 515 πτωχοὺς ἀλάσθαι παιδίας ἢ τ' ἔσωσά σε.
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἢ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σιαγῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὄτω χρῆ τὸν κακὸν διειδέναί,
 525 οὐδέεις χαροατῆρ ἐμπέμυκε σώματι;

Post 467. sequatur
 θεοῖς τε κἀμοὶ παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει.

ΧΟΡΟΣ.

δεινή τις ὄργη καὶ δυσίατος πέλει,
ὅτιαν φίλοι φίλοισι συμβάλασ' ἔριν.

ΙΑΣΩΝ.

- δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῆναι λέγειν,
ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστροφόν
ἄχροισι λαίλους χρυσπέδοις ὑπεκδραμεῖν
525 τὴν σὴν στόμαργον, ᾧ γύναι, γλωσσαλίαν.
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριον νομιζῶ τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κινθρώπων μόνην.
σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος
530 λόγος διελθεῖν, ὡς Ἔρωσ' ἠγάρασε
τόξοις ἀρύκτοις τοῦμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
ὄπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
μεῖζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
535 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντι βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι
νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὐσαν Ἑλληνες σοφῆν,
540 καὶ δόξαν ἔσχεσ'· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἰσχατοῖς
ὄροισιν ἦσαι, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
μήτ' Ὀρφῆως κάλλιον ὑμνήσαι μέλος,
εἰ μὴ πίσσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
545 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνον πῆρι
ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
ἂ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικούς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγῶς,
ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
550 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
πολλὰς ἐφέλων ξυμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὐρημ' εἶρον εὐτυχεστέρον
ἢ παῖδα γῆμα βασιλέως φρυγῆς γεγῶς;
555 οὐχ, ἢ σὺ κνίξει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρω πεπληγημένος,
οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδῆν ἔχων·
ἄλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
560 καὶ μὴ σπαραζόμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὸν φίλος,
παῖδας δὲ θρεψαίμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν,
σπείρας τ' ἀδελφοῦς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
ἐς ταῦτό θείην, καὶ ξυναρτήσας γένος
565 εὐδαμονοίην. σοὶ τε γὰρ παῖδων τί δεῖ,
ἐμοὶ τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνήσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οἶδ' ἂν σὺ φαιῆς, εἰ σε μὴ κνίξοι λέχος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀφθουμένης
570 ἐνῆς γυναικὸς πάντ' ἔχειν νομιζετε,
ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις ἐς λέχος,
τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν βροτοῦς
παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
575 χούτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰᾶσον, εὐ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους·

ἤμωσ δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
δοκεῖς προδοῦς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.

ΜΗΛΕΙΑ.

- ἢ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
580 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν
πέφρικε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
γλώσση γὰρ ἀγῶν τᾶδικ'· εὐ περιστελεῖν,
τολμᾶ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένη
585 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.
χρῆν σ', εἶπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῆ φιλῶν.

ΙΑΣΩΝ.

- καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ,
εἰ σοὶ γάμον κατεῖπον, ἦτις οὐδὲ νῦν
590 τολμᾶς μεδεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

ΜΗΛΕΙΑ.

οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβανέ σοι.

ΙΑΣΩΝ.

- εὐ νυν τόδ' ἔσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέων, ἂ νῦν ἔχω,
595 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω
σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦσαι τυράννουσ παῖδας, ἔρομα δάμασιν.

ΜΗΛΕΙΑ.

μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαμίων βίος,
μηδ' ὄλβος ὅστις ἐν ἑμῇ κνίξοι φρένα.

ΙΑΣΩΝ.

- 600 οἶσθ' ὡς μετεὔξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
τὰ χρηστά μὴ σοὶ λυπρὰ φανέσθω ποτὲ,
μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δοκεῖ.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἔβριξ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφῆ,
ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.

ΙΑΣΩΝ.

- 605 αὐτὴ τὰδ' εἶλου· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ.
ΜΗΛΕΙΑ.

τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
ΙΑΣΩΝ.

ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
ΜΗΛΕΙΑ.

καὶ σοῖς ἀρατὰ γ' οὐσα τυγχάνω δόμοις.
ΙΑΣΩΝ.

ὡς σὺ κρινοῦμαι τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλεῖονα.

- 610 ἀλλ' εἰ τι βούλει παισὶν ἢ σαυτῇ φρυγῆς
προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ'· ὡς ἔτοιμος ἀφρόνῳ δοῦναι χειρὶ,
ἔξενος τε πέμπειν ξύμβολ', οἷ δράσουσί σ' εὐ.
καὶ ταῦτα μὴ θέλωσα μωρανεῖς, γύναι·

- 615 λήσασα δ' ὄργης κερδανεῖς ἀμείνονα.
ΜΗΛΕΙΑ.

οὔτ' ἂν ξενοῖσι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὕνησιν οὐκ ἔχει.

ΙΑΣΩΝ.

- ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
620 ὡς πάνθ' ὑποურγεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω·
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδέα
φίλους ἀπαθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.

ΜΗΔΕΙΑ.

χώρει· πόθω γὰρ τῆς νεοδηϊτοῦ κόρης
αἰρεῖ, χρονίζων δωμαίων ἐξώπιος·
625 νόμφευ' ἴσως γὰρ, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
γαμείς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.
ΧΟΡΟΣ.
ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
630 ἀνδράσιν· εἰ δ' ἔλλισ ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρὶς οὔτω.
μήποτ', ὦ δέσποινα, ἐπ' ἐμοὶ χρυσέων τόξων
ἐφείης
ἐμέρω χρίσασ' ἄφικτον οἰστόν.
635 στέργου δέ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον
θεῶν·
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
γὰς ἀκόρεστά τε νεῖκη
θυμὸν ἐκπλήξασ' ἐτέρους ἐπὶ λέκτροις
640 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπιτολέμους δ' εὐνάς
σεβίζουσ'
ὀξύφρων κοίνοι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρίς, ὦ δωμά τ' ἐμὸν,
μὴ δῆτ' ἀπολις γενοίμην
645 τὸν ἀμαχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν'
οἰκτροτάτων ἀχέων.
θανάτω θανάτω πάρος δαιμῆην
ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
650 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεν ἢ
γῆς πατρίδος στέρεσθαι.
εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων
μύθων ἔχομεν φράσασθαι·
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ἦκτιρεν πα-
θοῦσαν
δεινότητον παθέων.
ἀχάριστος ὄλοιθ' ὅτω πάρεστι
660 μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοβ-
ξάντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ
μὲν φίλος οὔποτ' ἔσται.
ΑἴΓΕΥΣ.
Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
ΜΗΔΕΙΑ.
665 ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστραφεῖ πέδον;
ΑἴΓΕΥΣ.
Φοῖβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
ΜΗΔΕΙΑ.
τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφθὸν ἐστάλης;
ΑἴΓΕΥΣ.
παίδων ξερυνῶν σπέρον' ὅπως γένοιτό μοι.
ΜΗΔΕΙΑ.
670 πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰὲλ τελευτῆς βίον;
ΑἴΓΕΥΣ.
ἅπαιδές ἐσμεν δαιμονός τινος τύχη·
ΜΗΔΕΙΑ.
δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὦν;
ΑἴΓΕΥΣ.
οὐκ ἐσμέν εὐνής ἄζυγες γαμηλίου.
627 — 634. = 635 — 642.
643 — 651. = 652 — 662.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
ΑἴΓΕΥΣ.
675 σοφώτερ' ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
ΜΗΔΕΙΑ.
θέμις μὲν ἡμᾶς χρῆσθον εἰδένα θεοῦ;
ΑἴΓΕΥΣ.
μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
ΜΗΔΕΙΑ.
τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
ΑἴΓΕΥΣ.
ἀσοῦ μὲ τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα
ΜΗΔΕΙΑ.
680 πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;
ΑἴΓΕΥΣ.
πρὶν ἂν πατροφᾶν αὐτῆς ἔστιν μόλω.
ΜΗΔΕΙΑ.
σὺ δ' ὡς τί χρῆξον τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
ΑἴΓΕΥΣ.
Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἀναξ Τροισινητίας.
ΜΗΔΕΙΑ.
παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.
ΑἴΓΕΥΣ.
685 τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
ΜΗΔΕΙΑ.
σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
ΑἴΓΕΥΣ.
κάμοιγε πάντων φίλιτος δορυξένων.
ΜΗΔΕΙΑ.
ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ τύχῃς ὅσων ἐρᾷς.
ΑἴΓΕΥΣ.
τί γὰρ σὸν ἕμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;
ΜΗΔΕΙΑ.
690 Αἰγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις.
ΑἴΓΕΥΣ.
τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
ΜΗΔΕΙΑ.
ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
ΑἴΓΕΥΣ.
τί χρῆμα δράσας; φράξέ μοι σαφέστερον.
ΜΗΔΕΙΑ.
γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσποῖν δόμων ἔχει.
ΑἴΓΕΥΣ.
695 ἢ γὰρ τετόλμηχ' ἔργον ἀσχιστον τόδε;
ΜΗΔΕΙΑ.
σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
ΑἴΓΕΥΣ.
πότερον ξερασθεὶς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
ΜΗΔΕΙΑ.
μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
ΑἴΓΕΥΣ.
ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
ΜΗΔΕΙΑ.
700 ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
ΑἴΓΕΥΣ.
δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέριαιέ μοι λόγον.
ΜΗΔΕΙΑ.
Κρέων, ὃς ἀρχεὶ τῆσδε γῆς Κορινθίας.
ΑἴΓΕΥΣ.
ἐυγγνωστὰ μὲν τῶρ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.

ΜΗΛΕΙΑ.

ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.

ΑΙΓΕΥΣ.

705 πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὐ λέγεις κακόν.

ΜΗΛΕΙΑ.

Κρέων μ' ἐλαίνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.

ΑΙΓΕΥΣ.

ἔξ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.

ΜΗΛΕΙΑ.

λόγω μὲν οὐχί, καρδίᾳ δὲ βούλεται.

ἀλλ' ἀντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειῶδος

710 γονάτων τε τῶν σῶν, ἱεσσία τε γίγνομαι,
οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χῶρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.

οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τηλεσφόρος

715 γένοιτο παίδων, καυτὸς ἄλβος θάνοις.
εὐρημὶ δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὐρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
σπειράει σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φράμακα.

ΑΙΓΕΥΣ.

πολλῶν ἕκατι τήνδε σοὶ δοῦναι χάριν,

720 γύναι, πρόθυμὸς εἰμι, πῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς.

ἔς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.

οὔτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἔλθούσης χθόνα,
πειράσομαι σοῦ προξενεῖν δικαίως ὧν.

725 τοσόνδε μέντοι σοὶ προσημαίω, γύναι·
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
αὐτὴ δ' ἄνπερ εἰς ξιμὸς ἔλθης δόμοις,
μενεῖς ἄστυς, κοῦ σε μὴ μεθῶ τινι.

ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσω πόδα·

730 ἀνατίθω γὰρ καὶ ξένους εἶναι θέλω.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι

τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

ΑΙΓΕΥΣ.

μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοὶ τὸ δυσχερές;

ΜΗΛΕΙΑ.

πέποιθα· Πελλίου δ' ἐχθρός ἐστι μοι δόμος

735 Κρέων τε. τοῦτοις δ' ὄρκιοισι μὲν ζυγίς
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμὲ,
λόγοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἀνάμοτος
φίλος γένοι' ἂν κἀπικηρυκνέμασι
οὐκ ἂν πίθωιο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ,

740 τοῖς δ' ὄλβος ἐστί καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙΓΕΥΣ.

πολλὴν ἔλεξας, ὦ γύναι, προμηθίαν·

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοὶ δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.

ἐμοὶ τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλίστατα,

σχηθῆν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,

745 τὸ σὸν τ' ἄραρε μάλλον· ἐξηγοῦ θεούς.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἄμυν πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός

τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἄπαν γένος.

ΑΙΓΕΥΣ.

τί χοῦμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

ΜΗΛΕΙΑ.

μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε
750 μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ξιμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χοῦμα, μεθήσειεν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ὄμνυμι Γαῖαν Ἥλιον θ' ἀγνὸν σέβας
θεοῦς τε πάντας ἐμμενεῖν ἄ σου κλύω.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἀρκεῖ· τί δ' ὄρωφ τῷδε μὴ ἠμένων πάθοις;

ΑΙΓΕΥΣ.

755 ἂ τοῖσι δυσσοεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.

ΜΗΛΕΙΑ.

χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἂ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σ' ὁ Μαιῆας πομπᾶτος ἀναξ

760 πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν
σπειθεῖς κατέχων πράξιεις, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνήρ,

Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδούκησαι.

ΜΗΛΕΙΑ.

ὦ Ζεῦ Αἴζη τε Ζηρός Ἥλιον τε φῶς,

765 νῦν καλλίνικοι τῶν ξιμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
γενησόμεσθα, κεις ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν δ' ἐλπίς ἐχθροῦς τοὺς ξιμὸς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνήρ ἢ μάλιστ' ἐκήμεοιεν
λιμὴν πέφανται τῶν ξιμῶν βουλευμάτων·

770 ἐκ τοῦδ' ἀναφόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστν καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἦδη δὲ πάντα τὰμὰ σοὶ βουλευόμενα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἠδονὴν λόγους.

πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσωνα

775 ἐς ὅπμν ἐλθεῖν τὴν λιμὴν αἰτήσομαι·
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακὸς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
γάμοις τυράννων, οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει,
καὶ ζυμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·

780 παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ξιμὸς αἰτήσομαι,
οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονός,
ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ξιμὸς καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βαιαῖκός τιάνω.

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,

785 νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
[λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσοῦτον·]
κἀνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιβῆ χροῦ,
κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγη κόρης·
τοιούτῃδε χρῶσω φαρμάκιος δωρημάτα.

790 ἐνταῦθα μέντοι τόδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
ᾧμωξα δ' οἷον ἔργον ἐστ' ἐργαστέον
τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ καταπενθῶ
τᾶμ· οὐτις ἐστὶν ὅστις ἐξαιρησεται·
δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσωνος

795 ἔξιμι γαίας, φιλάτων παίδων φόνον
φειγούσα καὶ τλάσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
οὐ γὰρ γελάσθαι τλητόν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατὴρ
οὔτ' οἰκός ἐστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.

800 ἡμᾶσανον τόθ' ἠνίκ' ἐξέλιμπανον
δόμοις πατρῶους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις

πεισθεῖσ', ὅς ἡμῖν ξὺν θεῷ τίσει δίχην.
οὔτ' ἐξ ἔμου γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
805 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῆν κακῶς
θεαῖνεν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἔμοισι φαρμάκοις.
μηδεὶς με φαύλην κάσθενῆ νομιζέτω
μηδ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ·
810 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλείστατος βίος.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπέπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκόντως λόγον,
σέ τ' ὤφελεν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπενέπω τάδε.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
815 τάδ' ἔστι, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τομῆσεις, γύναι;

ΜΗΔΕΙΑ.

οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι.

820 ἀλλ' εἶα χώρει καὶ κόμῳ Ἰάσονα·
ἐς πάντα γὰρ δή σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἔμοι δεδογμένων,
εἶπερ φρονεῖς εὖ δεσπότης γυνή τ' ἔφες.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐρεχθεῖδα τὸ παλαιὸν ὕλβιο,

825 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
χώρας ἀπορρήτου τ' ἀποφερόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν, ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου
830 βαίνοντες ἀβῶς ἀθέρως, ἔνθα ποθ' ἀγνὰς
ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
ξανθὰν Ἀρμονίαν φρυτεύσαι·

835 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηρισσοῦ ἠοᾶς
τὰν Κύπριν κλήζουσι ἀρυσσαμέναν
χώραν καταπνεύσαι μετρίως ἀνέμων
840 ἠδυνόπουσιν αἰρας· αἶε δ' ἐπιβαλλομένην
χαίταισιν εὐώδη ῥοδέον πλόζον ἀνθέων
τῆσφι σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,

845 παντοίας ἀρετῆς ξυνόρους.
πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
ἢ πόλις ἢ φίλων
πόμπιμός σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
850 τὰν οὐχ ὅστων μετ' ἄλλων;
σκέψαι τεκῶν πλαγὰν,
σκέψαι φόνον οἶον αἶρε.
μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες
πάντως ἐκτεύομεν,

855 μὴ τέκνα φρονεῖσης.
πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
χειρὶ τέκνων σέθεν
καρδίᾳ τε λήψει,
δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;

860 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα

824 — 834. = 835 — 845.

846 — 855. = 856 — 865.

τέκνοις ἕδακρον μοῖραν
σχήσεις φόνου; οὐ δύνασαι,
παίδων ἐκεῖτᾰν πιτυόντων,
τέγξαι χεῖρα φρονίαν
865 εὐτλάμοι θυμῷ.

ΙΑΣΩΝ.

ἦω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὐσα δυσμενῆς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις τοῦδ' ἐγ', ἀλλ' ἀκούσομαι
τὴ χροῖμα βούλει καινὸν ἐξ ἔμου, γύναι.

ΜΗΔΕΙΑ.

Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
870 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
εἰκὸς σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπέρογκσταί φέλα.
ἐγὼ δ' ἔμαυτῆ δια λόγων ἀφικόμενη,
κάλιοδόρησα· σχετλια, τί μαίνομαι
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευουσιν εὖ,
875 ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι
πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾶ τὰ συμφορώτατα,
γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἔμοις φρυτεύων; οὐκ ἀπαλλαγθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;

880 οὐκ εἰσὶ μέν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα
φρεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
ταῦτ' ἐννοηθεῖσ' ἠσθόμενη ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπιανῶ, σφαιρονεῖν τέ μοι δοκεῖς
885 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβῶν, ἐγὼ δ' ἄφρων,
ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει,
νύμφην τε κηδεύουσαν ἠδ᾽ εἶσαι σέθεν.
ἀλλ' ἐσμεν οἶόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,

890 γυναῖκες· οὐκουν χρῆ σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
895 ἐξέλθετ', ἀπάσασθε καὶ προσεῖπατε
πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
τῆς πρόσθεν ἐχθρας ἐς φίλους μητρὸς μετὰ·
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηγεν χόλος.
λάβασθε χειρὸς δεξιῶς, οἴμοι κακῶν·

900 ὡς ἐννοῶμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων.
ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολλὴν ζῶντες χρόνον
φίλην ὀρεξέτ' ὠλέην; τάλαιν' ἐγὼ,
ὡς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
χρόνον δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
905 ὄψιν τέρειναν τήνδ' ἔπλησα διακούων.

ΧΟΡΟΣ.

γάμοι κατ' ὄσων γλωρῶν ὠρμήθη δάκρυ·
καὶ μὴ προβαλεῖ μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑΣΩΝ.

αἰνῶ, γύναι, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος,
910 γάμους παρεμπολόντος ἀλλόλους πόσει.
ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεθέστηγεν κέρως,
ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
βουλῆν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σάφρονος.
ἡμῶν δὲ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
915 πολλὴν ἐθήκε σὺν θεοῖς προμηθίαν·
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

- τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ξὺν κασιγνήτοισι ἔτι.
ἀλλ' αὐξάνεσθε: τάλλα δ' ἐξεργάζεται
πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
- 920 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἦβας τέλος
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἑμῶν ὑπερτέρους.
αὐτῆ, τί χλωροῖς δακρυοῖς τέρχαι κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἑμοῦ δέχει λόγον;
- ΜΗΛΕΙΑ.
- 925 οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.
ΙΑΣΩΝ.
- θάρσει νῦν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.
ΜΗΛΕΙΑ.
- δράσω τάδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
γυνὴ δὲ θῆλυ καπὶ δακρυοῖς ἔφνυ.
ΙΑΣΩΝ.
- τί δῆ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστήνεις τέκνοις;
ΜΗΛΕΙΑ.
- 930 ἔτικτον αὐτοῦς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηγχοῦ τέκνα,
ἐσῆλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε.
ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' εἰς ἑμοὺς ἦκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστείλει δοκεῖ,
- 935 κἄμοι τάδ' ἐστὶ λῆστα, γιγνώσκω κακῶς,
μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
καίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις,
ἡμεῖς μὲν ἐν γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῆ,
παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῆ χειρὶ,
- 940 αἰτοῦ Κρόοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ΙΑΣΩΝ.
- οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρῆ.
ΜΗΛΕΙΑ.
- σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ΙΑΣΩΝ.
- μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ,
- 945 εἶπερ γυναικῶν ἐστι τῶν ἄλλων μία.
ΜΗΛΕΙΑ.
- ξυλλήθομαι δὲ τοῦδ' σοὶ καγὰρ πόνον·
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγὼ, πολὺ,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσοήλατον
- 950 παῖδας φέροντας, ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ μοῖρα,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμεινέτου,
κεκτημένη τε κόσμον ὅν ποδ' Ἕλιος
- 955 πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐχγόνοισιν οἷς.
λάζυσθε φερνάς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας,
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
ΙΑΣΩΝ.
- τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
960 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείων πέπλων,
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου, τάδε.
εἶπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγον τινὸς
γυνὴ, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγὼ.

ΜΗΛΕΙΑ.

- μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
965 χρυσοῦ δὲ κρείσσον μωρίων λόγων βροτοῖς.
κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αὖξει θεός,
νέα τυραννέει· τῶν δ' ἑμῶν παῖδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξάμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
- 970 πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν γ' ἐμῆν,
ἐκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
- 975 εὐάγγελου γένοισθε πράξαντες καλῶς.
ΧΟΡΟΣ.
- νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῶας,
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φρόνον ἦδη.
δέξεται νύμφα χρυσοῦν ἀναδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἄταν·
- 980 ξανθᾶ δ' ἀμφὶ κόμα θήσει τὸν Αἶδα κόσμον αὐτὰ
ἐν χεροῖν λαβοῦσα.
πέσει χέρις ἀμβροσίος τ' ἀγὰρ πέπλον
χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι·
- 985 νερτέροις δ' ἦδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται,
καὶ μοῖραν θανάτου προσλήψεται δύστανος·
ἄταν δ'
οὐχ ὑπεκδραμεῖται.
- 990 σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε κηδεμῶν τυ-
ράννων,
παισὶν οὐ κατειδῶς
ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις, ἀλόχῳ τε σᾶ στυ-
γερόν θάνατον.
- 995 δύστανε, μοῖρας ὅσον παροχεῖ.
μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα παίδων
μῆτερ, ἃ φρονέσεις
- 1000 τέκνα νυμφιδῶν ἔνεκεν λεχέων, ἃ σοὶ προλι-
πὼν ἀνόμως
ἄλλα ξυνοικεῖ πόσις ξυνεύνη.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
- δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἶδε σοὶ φρυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χεροῖν
ἐδέξαι· εἰρήνη δὲ τάκειθεν τέκνοις.
ΜΗΛΕΙΑ.
- ἔα.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
- 1005 τί συγχυθεῖσ' ἔσσηκας ἦνίξ' εὐτυχεῖς;
ΜΗΛΕΙΑ.
- αἰαί.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
- τάδ' οὐ ξυμφάδ' τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
ΜΗΛΕΙΑ.
- αἰαὶ μάλ' αὔθις.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
- μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
- 1010 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;
976 — 982. = 983 — 989.
990 — 995. = 996 — 1001.
- Post 1005. sequentur
τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἑμοῦ δέχει λόγον;

ΜΗΔΕΙΑ.

ἤγγειλας οὐδ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέφομαι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δὴ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυροοῖς;

ΜΗΔΕΙΑ.

πολλή μ' ἀνάγκη, πρόσβν· ταῦτα γὰρ θεοὶ
καγὰ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1015 θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἄλλους καταξῶ πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
κούφως φέρειν χρῆ θνητῶν ὄντα συμφοράς.

ΜΗΔΕΙΑ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ βραῖνε δωμάτων ἔσω,
1020 καὶ πιασὶ πόρσον' οἷα χρῆ κατ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾗ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
οικήσεται· αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·

1025 πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάλυψεν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα καὶ γυναικῶν καὶ γαμηλίου
εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς ἀυθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,

1030 ἄλλως δ' ἐμὸχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στεργὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μὴν ποθ' ἢ δύσηνος εἶχον ἐλπιδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατανοῦσαν χερσῶν εὐ περιστελεῖν,

1035 ζηλωτῶν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὅλολε δὴ
γλυκεῖα φρονιῖς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
λυπρὸν διάξω βίωτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.

1040 φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα;
τί προσγελᾶτε τὸν πανόπιστον γέλιον,
αἰαί· τί δράσω; καρδίᾳ γὰρ ὄχλοι,
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
οὐκ ἂν δυναίμην· χωρέτω βουλευματα

1045 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμοῦς.
τί δεῖ με πατέρω τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἐγωγε. χωρέτω βουλευματα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφρεῖν

1050 ἐχθροῦς μεθεῖσα τοὺς ἐμοῦς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κίχης,
τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοῦς λόγους φρενί.
χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι δύμασιν,

1055 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἤ ἄ.
μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε·
ἔασον αὐτοὺς, ὦ τάλαιν, φρεῖσαι τέκνων·
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανουσί σε.

μὰ τοὺς παρ' Ἴαθην νεοτέρους ἀλάστορας,
1060 οὔτοι ποι' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὰ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοῦς καθυβρίσαι.
πάντος πέπρωται ταῦτα κοκκ ἐκφρῦζεται.

1065 καὶ δὴ πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισ' τε
νύμφη τύραννος ὄλλυται, σίωρ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστίατην ὄδον,
καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστίατην ἔτι,
παῖδας προσεπειν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,

1070 δότ' ἀσπασσάσθαι μητρὶ δεξιᾶν χεῖρα.
ὦ φιλιότη χεῖρ, φιλιωτὸν δέ μοι στόμα,
καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαίμονοιτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
πατήρ ἄρχειλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,

1075 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνευμά θ' ἠδιστον τέκνων.
χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἶμι προσβλέπειν
οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα θρῶν μέλλω κακά·
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,

1080 ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

πολλάκις ἤδη διὰ λεπιοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
ἤλθον μεζῖους ἢ χρῆ γενεῖν
θῆλυν ἔρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν

1085 μούσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλεῖ
σοφίᾳς ἔνεκεν· πάσαισι μὲν οὐ·
παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς
εὐροῖς ἂν ἴσως
κοκκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

1090 καὶ φημι βροτῶν οἰτινὲς εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γειναμένων.
οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην

1095 εἰθ' ἠδὲ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἔσορῶ μελέτη

1100 κατατροχομένους τὸν ἄπαντα χρόνον·
πρῶτον μὲν ὅπως θρεψέουσι καλῶς,
βίωτόν θ' ὀπίθεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

1105 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἄλις βιωτόν θ' εὖρον,
σώμ' τ' ἐς ἦβην ἤλυθε τέκνων
χρηστοῖ τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κρηῆσας

1110 δαίμων οὔτος, φροῦδος ἐς Ἴαθην
Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαρῶτάτην

Post 1061. sequerantur
πάντως σφ' ἀνάγκη καταναεῖν· ἐπεὶ δὲ χρῆ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφρῦσαμεν.

παίδων ἔνεκεν

1115 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

ΜΗΔΕΙΑ.

φίλοι, πάλοι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
καρδοκῶ τὰ κεῖθεν οἱ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στελχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον

1120 δέεικνυσιν ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε νάϊαν
λιποῦσ' ἀπήγηρ μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1125 ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

ΜΗΔΕΙΑ.

κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέτας
τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἔμοις ἔσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ καὶ μαίνει, γύναι,
1130 ἦτις τυράννων ἔστιαν ἡμισμένην
χαίρεις κλύουσα, καὶ φοβεῖ τὰ τοιάδε;

ΜΗΔΕΙΑ.

ἔγω τι καγὼ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
λέξον δ' ὕπας ὄλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν

1135 τέρψεις ἡμᾶς, εἰ τεθνήσκει παγκάκως.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονῆ
σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικούς δόμους,
ἧσθημεν οὔτερο σοῖς ἐκείνομεν κακοῖς
δυῶες· δι' ὧτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος

1140 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπίδουαι τὸ πρῖν.
κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἠδονῆς ὕπο
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἔμ' ἐσπόμην.

δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θανατίζομεν,
1145 πρῖν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνορίδα,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσωνα·
ἐπειτα μέντοι προὐκαλύπητ' ὄμματα,
λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
παίδων μυσαρχεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς

1150 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ νεάνιδος χόλον,
λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψει κάρα,
φίλους νομίζουσ' οὐσπερ ἂν πόσις σέθεν,
δέξει δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσει πατρὸς

1155 φυγὰς ἀφῆεναι παισὶ τοιῶδ' ἔμην χάριν;
ἢ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠρέσχετο,
ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρῖν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπέπειναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμιπλοητο,

1160 χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρούχους,

λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄνυχον εἰκὼ προσγελάσα σώματος.
κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἄβρον βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,

1165 δῶρος ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
τένοντ' ἐς θρόνον ὄμμασι σκοπομένη.
τοὺνθῆνδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
χροιάν γὰρ ἀλλάζασα λεγρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μύλις φθάνει

1170 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καὶ τις γεραίᾳ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὀρᾶ κατὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἀπὸ

1175 κόρας στρέφουσιν, αἷμα τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ·
εἴτ' ἀντίμολπον ἦεν ὀλολυγῆς μέγαν
κακυτόν. εὐθὺς δ' ἢ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
ῶρησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφορᾶ· ἅπανα δὲ

1180 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δραμήμασιν.
ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλήθρου δρόμου
ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθητήτετο·
ἢ δ' ἐξ ἀναύθου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ' ἢ τάλαιν' ἠγείρετο·

1185 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπιστρατεύετο.
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πόλος
θαυμαστὸν ἔει νᾶμα παμφάγου πυρός·
πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.

1190 φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρομένη,
σείουσα χαιτήν κρατὰ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσοῦς εἶχε, πῦρ δ', ἔπει κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσους τ' ἐλάμπετο.

1195 αἰτνει δ' ἐς οὐδας ξυμφορᾶ νικαμένη,
πλήν τῷ τεκόντι κάρα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δήλους ἦν κατὰστασις
οὔτ' εὐφρῆς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρὶ,

1200 σάρκες δ' ἂπ' ὀστέων ὡστε πεύκινον δάκρυ
γναθμοῖς ἀδήλοισ φαρμάκων ἀπέρρεον,
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θυγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ εἰχομεν διδάσκαλον.
πατήρ δ' ὁ τλήμων ξυμφορᾶς ἀγνωσίᾳ

1205 ἄφρων προσελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῶ·
ῶμωξε δ' εὐθὺς, καὶ περιπτύξας δέμας
κυνεῖ προσανθῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παι,
τίς σ' ὠδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπόλεσεν;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν

1210 τίθησιν; οἴμοι, ξυνθανοίμει τὸς, τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρηνοῖ καὶ γόνων ἐπαύσατο,
χρηζῶν γεραίων ἐξαναστήσαι δέμας,
προσελίχθη ὡστε κισσοῦς ἔρρεσιν δάφνης
λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·

1215 ὁ μὲν γὰρ ἦθελ' ἐξαναστήσαι γόνυ,
ἢ δ' ἀντελάττει· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραῖας ἐσπάρασσε ἂπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέσβη καὶ μεθῆξ' ὁ δυσμορος
ψυχῆν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.

1220 κείνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατήρ

πέλας, ποθρινή δαιμόνιοι συμφορά.
καί μοι τό μὲν σὸν ἐκποδῶν ἔστω λόγου·
γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφῆν.
τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
1225 οὐδ' ἂν τρέσας ἔπιποιμ τοὺς σοφοὺς βροτῶν
δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
τούτους μεγίστην μοῖραν ὀφλισκάνειν·
θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἔστιν εὐδαίμων ἀνήρ·
ὄλβου δ' ἐπιρροέντος εὐτυχέστερος
1230 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν σὺ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλά τῆδ' ἐν ἡμέρῃ
κακὰ ξυνάφειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλήμων, ὡς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἧτις εἰς Αἴδου δόμους
1235 οἶχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.

ΜΗΔΕΙΑ.

φίλοι, δέδοκται τοῦτορον ὡς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῆσδ' ἀφοριῦσθαι χθονός,
καὶ μὴ σχολὴν ἀγούσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλη φρονεῦσα δυσμενεστέρεα χειρὶ.
1240 πάντως σφ' ἀνάγκη καταθανεῖν. ἔπει δὲ χρῆ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἔξεφύραμεν.
ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακὰ;
ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμὴ, λαβὲ ξίφος,
1245 λάβ', ἔρχε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῆς, μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων,
ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχέϊαν ἡμέραν παῖδων σέθεν,
κἀπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὄμως
1250 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Γὰ τε καὶ παμφαῆς
ἀκτις Ἀελλου, κατίδεται ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χερὶ αὐτοκτόνον·
1255 τὰς σὰς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονῆς
ἔβλαστεν, θεῶν δ' αἵματι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτειρ-
γε, κατὰπαυσον, ἔξελ' οἴκων τάλαι-
1260 ναν φοινίαν τ' Ἐρινὸν ὑπ' ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,
μάταν ἄρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κνανεῶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρῶν ἀξενωτάτων ἔσβολάν.
1265 δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς
χόλος προσπίτνει, καὶ δυσμενῆς
φόνος ἀμειβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιά-
σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξυμφ-
1270 δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.

ΠΑΙΣ Α'.

οἴμοι, τί θράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΠΑΙΣ Β'.

οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

1251 — 1260. = 1261 — 1270.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκούεις βοαν ἀκούεις τέκνων;
ὦ τλήμων, ὦ κακοτυχὲς γύναι.
1275 παρέλθω δόμους; ἀρήξαι φόνον
δοξεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ.

ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξαι· ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟΡΟΣ.

τάλαινα, ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
1280 ρος, ἅτις τέκνων ὄν ἔτεκες
ἄροτον αὐτόχειρι μοῖραν κτενεῖς.
μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος
γυναῖξ' ἐν φίλοις χέρας βαλεῖν τέκνοις,
Ἰγὼ μανεῖσαν ἐξ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
1285 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη.
πίτνει δ' ἂ τάλαινα' ἐς ἄλμαν φόνω
τέκνων δυσσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παίδων ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
1290 τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ
γυναικῶν λέχος πολύπονον,
ἴσα βροτοῖς ἔρξας ἦδη κακὰ.

ΙΑΣΩΝ.

γυναῖκες, αἶ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσστατε στέγης,
ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
1295 Μῆδεα τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῆ;
δεῖ γὰρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς ἀθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.
πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονός
1300 ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φευξέσθαι δόμων;
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω·
κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκπῶσαι βίον,
μὴ μοί τι θράσσω· οἱ προσήκοντες γένει,
1305 μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλλήλυθας,
Ἰάσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.

ΙΑΣΩΝ.

τί δ' ἔστιν; ἢ που κάμ' ἀποκτεῖναι θέλει;

ΧΟΡΟΣ.

παῖδες τεθνῶσι χειρὶ μητρῶς σέθεν.

ΙΑΣΩΝ.

1310 οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δῆ.

ΙΑΣΩΝ.

ποῦ γὰρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔωθεν δόμων;

1273. 1274. = 1282. 1283.

1275. 1276. = 1286. 1287.

1279 — 1281. = 1290 — 1292.

ΧΟΡΟΣ.

πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.

ΙΑΣΩΝ.

χαλατε κληδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
1315 ἐκλύεθ' ἄρμους, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
τοῖς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνον.

ΜΗΛΕΙΑ.

τί τάσθε κινεῖς κἀναμοχλεῦεις πύλας,
νεκροὺς ἔρευνῶν κάμει τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἔμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
1320 λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ.
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἰλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρμαι πολέμιαν χερσός,

ΙΑΣΩΝ.

ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρὸν γύνα
θεοῖς τε κάμοι παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει,

1325 ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ξιβαλεῖν ἕξρος
ἔτλης τεκοῦσα, κάμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις
καὶ γαίαν, ἔργον τλάσσει δυσσεβέστατον.
ὅλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
1330 ὄτ' ἐξ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονός
Ἐλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότην ἧ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
κιανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέσπιον,

1335 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἔκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἦτις τοῦτ' ἂν Ἐλληνὸς γυνή

1340 ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθερον ἤξιον ἐγὼ
γῆμαι σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαναν, οὐ γυναικα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγρωιτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρτοῖς ὀνειδέσει

1345 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκε σοι θράσος·
ἕρξο', ἀσχροποιεὶ καὶ τέκνων μαιφόνε.
ἔμοι δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' ἀδείων πάρα,
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας οὐς ἔφρσα κάξεθροπέμην

1350 ἕξω προσεπειὺν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.

ΜΗΛΕΙΑ.

μακρὸν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
οἷ' ἐξ ἔμοῦ πέπονθας οἶά τ' εἰργάσασθαι·
σὺ δ' οὐκ ἐμελλες τάμ' ἀτιμᾶσαι λέχη

1355 τεροννὸν διάξειν βίστον ἐγγελῶν ἐμοί,
οὔθ' ἠ τύραννος οὔθ' ὁ σοὶ προσθεῖς γάμους
Κρέων ἀνατὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λέαναν, εἰ βούλει, κάλει,
καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ὤψησεν πέδον·

1360 τῆς σῆς γὰρ ὡς χοῆ καρδίας ἀνθηρήμην.

ΙΑΣΩΝ.

καυτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

ΜΗΛΕΙΑ.

σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἦν σὺ μὴ ἄγγελός.

ΙΑΣΩΝ.

ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.

ΜΗΛΕΙΑ.

ὦ παῖδες, ὡς ὄλεσθε πατρώε νόσφ.

ΙΑΣΩΝ.

1365 οὔτοι νιν ἡμὴ δεξιά γ' ἀπώλεσεν.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἀλλ' ἕβρις οἶ τε σοὶ νεομῆτες γάμοι.

ΙΑΣΩΝ.

λέχους σφε κῆξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;

ΜΗΛΕΙΑ.

σμηκρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

ΙΑΣΩΝ.

ἦτις γε σάφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.

ΜΗΛΕΙΑ.

1370 οἶδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γὰρ σε δήξεται.

ΙΑΣΩΝ.

οἶδ' εἰσὶν, οἶμοι, σφ' κάρη μιάστορες.

ΜΗΛΕΙΑ.

ἴσασιν ὅστις ἠρξε πημονῆς θεοί.

ΙΑΣΩΝ.

ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.

ΜΗΛΕΙΑ.

στιγυεῖ· πικρὰν δὲ βάζειν ἐχθαίρω σέθεν.

ΙΑΣΩΝ.

1375 καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγὰ.

ΜΗΛΕΙΑ.

πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καγὼ θέλω.

ΙΑΣΩΝ.

θάψαι νεκροῦς μοι τοῦσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.

ΜΗΛΕΙΑ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῆδ' ἐγὼ θάψω χερσὶ,
φέρουσα' ἐς Ἦρας τέμενος ἀκραιάς θεοῦ,

1380 ὡς μὴ τις αὐτοῦς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβους ἀνασπῶν· γῆ δὲ τῆδε Σισύφρου
σεμνήν ἔορτην καὶ τέλη προσάφομεν
τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.

αὐτὴ δὲ γαίαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,

1385 Αἰγεί συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος.
σὺ δ' ὄσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρη σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΙΑΣΩΝ.

ἀλλὰ σ' Ἐρινὸς ὀλέσειε τέκνων

1390 φονία τε Αἴζη.

ΜΗΛΕΙΑ.

τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόργου καὶ ξιναπάτου;

ΙΑΣΩΝ.

φεῦ φεῦ, μυστὰρ καὶ παιδοδέτορ.

ΜΗΔΕΙΑ.

στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑΣΩΝ.

1395 στεῖχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὔπω θρηγεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑΣΩΝ.

ὦ τέκνα φίλτατα.

ΜΗΔΕΙΑ.

μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑΣΩΝ.

κἄπειτ' ἔστις;

ΜΗΔΕΙΑ.

σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑΣΩΝ.

αἰαῖ· φίλου χορήζω στόματος

1400 παιδῶν ὁ τάλας προσπιτύξασθαι.

ΜΗΔΕΙΑ.

νῦν σφε προσαυδῆς, νῦν ἀσπάζει,
τότ' ἀπωσέμενος.

ΙΑΣΩΝ.

δὸς μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑΣΩΝ.

1405 Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὡς ἀπελαινόμεθ',
οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὅποσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηγῶ κἀπιθοάζω,

1410 μαρτυρόμενος δαίμονας ὡς μοι
τένν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις
ψαῦσαι τε χερσῶν θάψμα τε νεκροῦς,
οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὑφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

1415 πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
πολλὰ δ' ἀέλλπτος κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Θησεύς υἱὸς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἰππολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλι τε καὶ σωφροσύνη διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνως τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεύς Πάλλαντα, ἓνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας, φεύγει ἐς Τροίηνα μετὰ τῆς γυναίκος, οὗ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιθιδεὶ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μήνιν, ἣ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα τέλος τοῖς προτεθείσιν ἐπέθηκε, τὴν Φαίδραν εἰς τὸν Ἰππολύτου ἔρωτα παρορμήσασα. ἡ δὲ στέγουσα τὴν νόσον χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν τὸ πάθος δηλώσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγγελαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεῖς Θησεύς, καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτου φθορὰν κατηγορεῖ καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἄρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστα διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαίδραν οὐ κατεμέμνητο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ καὶ γυναίκος στέρηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρεῖν ἐγκαταστήσασθαι.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίῃν κείται. ἐκιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμεινόνος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἐβδόμῃ ἔτει τετάρτῳ. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ἰππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

- Πολλή μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
ναύουσιν εἴσω φῶς ὀρώντες ἥλιου,
5 τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρᾶσβέυω κράτη,
σφάλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
ἔνεστι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τόδε,
τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ἕπο.
δεῖξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
10 ὁ γὰρ με Θεσέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος,
Ἴππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροισηνίας
λέγει κακίστην δαιμόνων περὶκέναι.
ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαίνει γάμων·
15 Φοίβου δ' ἀδελφῆν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρην,
τιμᾶ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
χλωρὰν δ' ἀν' ἕλην παρθένω ξυνὸν ἀεὶ
κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονός,
μεῖζω βροτείας προσπεσῶν ὀμιλίαις.
20 τοῦτοισι μὲν νυν οὐ φρονῶ· τί γὰρ με δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
Ἴππόλυτον ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γὰρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
25 σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων
Πανδίωνος γῆν πατρὸς εὐγενῆς δάμαρ
ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατέσχετο
ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἔμοις βουλευμάσι.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροισηνίαν,
30 πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλιάδος κατόψιον
γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθέστατο,
ἔρῳσ' ἔρωτ' ἐκδημον· Ἴππολύτῳ δ' ἔπι
τὸ λοιπὸν ἀνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θεσεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
35 μίasma φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνιασίαν ἐκδημον ἀνεῖσας φυγῆν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα κάκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν' ἀπόλλυται
40 σιγῇ· ξύνοιδε δ' οὐτίς οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ' οὔτι ταύτη τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
δεῖξω δὲ Θεσεί πρᾶγμα, κάκμανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον περὶνκότα
κτενεῖ πατὴρ ἀραΐσιν, ἃς ὁ πόντιος
45 ἀναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θεσεί γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὐξασθαι θεῶ.
ἢ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἔμοις ἐχθρὸς ἔμοι
50 δίκην τοσαύτην ὥστ' ἔμοι καλῶς ἔχειν.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θεσέως
στεῖχοντα, θῆρας μόχθον ἐκλειοπῶτα,
Ἴππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
πολὺς δ' ἔμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους
55 κῶμος λέλακεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεῶν
ἕμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνερωγμένας πύλας
Ἄιδου φάος τε λίσσθιον βλέπων τόδε.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

- ἔπεσθ' αἰδόντες ἔπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν
60 Ἀρτεμιν, ἢ μελόμεσθα.
ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.
πότνια πότνια, σεμνοτάτα,
Ζανὸς γένεθλον,
χαῖρε χαῖρέ μοι, ὃ κόρα
65 Αταοῦς Ἀρτεμι καὶ Διὸς,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἃ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν,
Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

- 70 χαῖρέ μοι, ὃ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον
παρθένων, Ἀρτεμι·
σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος, ὃ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
75 ἐνθ' οὔτε ποιμῆν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ
οὔτ' ἤλθ' ἐ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκηρατον
μέλισσα λειμῶν' ἥρων διέρχεται·
Αἰδῶς δὲ ποταμίαισι κητεῦει δρόσοις,
ὅσοις διδασκτὸν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῆ φύσει
80 τί σωφρονεῖν εἴληγεν ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς,
τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
ἀλλ', ὃ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι χερσὶς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνον γὰρ ἔστι τοῦτ' ἔμοι γέρας βροτῶν·
85 σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι,
κλύων μὲν αὐδῆν, ὅμα δ' οὐχ ὀρῶν τὸ σόν.
τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότης καλεῖν χρῶν,
ἄρ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσαντος εὐ;
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.
90 καὶ κάρτα γ'· ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινόμεθ' ἂν.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν ὃς καδέστηκεν νόμος;
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.
οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
ΘΕΡΑΠΩΝ.
μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.
ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθρινὸς βροτῶν;

- κοὺκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
μῦθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.
- Φ Α Ι Δ Ρ Α .
- ἀρετέ μου δέμας, ὄρθοῦτε κἀρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλοι.
- 200 λάβετε' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.
βαρῦ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπετασον βόστρυχον ὤμοις.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
- 205 ἤξον δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
- Φ Α Ι Δ Ρ Α .
- αἰαῖ·
πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
- 210 καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάμιαν,
ὑπὸ τ' αἰγείροις ἔν τε κομήτη
λειμῶν κλιθεῖς' ἀναπαυσάμιαν.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρούσει,
μανίας ἔποχον ἑπίπτουσα λόγον;
- Φ Α Ι Δ Ρ Α .
- 215 πέμπετε μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφῶνοι
στείβουσι κόνες,
βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχοιμητομένα·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωυῖζαι,
- 220 καὶ παρὰ γαίταν ξανθὰν ῥήψαι
Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλοχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κωνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης;
- 225 τί δὲ κρηναίων ναομῶν ἔρασαι;
πᾶρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
κλιτὸς, ὄθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἂν.
- Φ Α Ι Δ Ρ Α .
- δέσποιν' ἁλίας Ἄρτεμι Λίμνας
καὶ γυμνασίων τῶν ἰπποκρότων,
- 230 εἴθε γενοίμην ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλους Ἐνέτας δαμαλιζόμενα.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- τί τόδ' αὖ παρὰφρον ἔρασις ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
- 235 ἐπ' ἀκυμάντοις πάλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄζια πολλάς,
ὄστις σε θεῶν ἀνασειράζει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
- Φ Α Ι Δ Ρ Α .
- δύστανος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμεν;
240 ποῖ παρεπλάγχθητι γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτα.
φεῦ φεῦ, τλήμων.
- μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλήν·
αἰδοῦμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
- 245 κρύπτει κατ' ὄσων δάκρυ μοι βαίνει,

- καὶ ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὄρθοῦσθαι γνώμαν ὄδον, ἄ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γινώσκοντ' ἀπολέσθαι.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- 250 κρύπτω· τὸ δ' ἔμῳν πότι δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίотος.
χορῆν γὰρ μετριάς εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνατοῦς ἀνακίρνασθαι,
- 255 καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχᾶς,
εὐλύτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν,
ἀπὸ τ' ὄσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνην
ψυχὰν χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
- 260 τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φρασί σφάλλιν πλέον ἡ τέρπειν,
τῆ θ' ὑγιεία μάλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λίαν ἡσσον ἔπαινω
- 265 τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ ξυμφήσουσι σοφοὶ μοι.
- Χ Ο Ρ Ο Σ .
- γύναι γεραῖα, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
Φαίδρας, ὀρώμεν τάσδε δυστήνοια τύχας·
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
- 270 σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
- Χ Ο Ρ Ο Σ .
- οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφην;
Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- ἐς ταυτὸν ἦκαι· πάντα γὰρ σιγῇ τάδε.
Χ Ο Ρ Ο Σ .
- ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
- Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- 275 πῶς δ' οὐ, τριταῖαν γ' οὐσ' ἄσιτος ἡμέραν;
Χ Ο Ρ Ο Σ .
- πότερον ὑπ' αἴτης, ἢ θανεῖν περωμένη;
Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
Χ Ο Ρ Ο Σ .
- θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἔξαρκεῖ πόσει.
Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
Χ Ο Ρ Ο Σ .
- 280 ὁ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- ἐκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
Χ Ο Ρ Ο Σ .
- σύ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, περωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
Τ Ρ Ο Φ Ο Σ .
- εἰς πᾶν ἀφίγμαι κοῦδὲν εἰργασμαι πλέον·
- 285 οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς
οἴα πέφυκα δυστυχοῦσαι δεσπόταις.
ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιδε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἠδῶν γενοῦ,
290 στυγνὴν ὄφρην λύσασα καὶ γνώμης ὄδον,

ἔγώ θ' ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην
μεθεῖσ', ἐπ' ἄλλον εἴμι βελτίω λόγον.
καὶ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναικες αἶδε συγκαθιστάναί νοσον.

295 εἰ δ' ἐκφορὸς σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
λέγ', ὡς ἰατροῖς πράγμα μηνυθῆ τόδε.
εἶεν· τί σιγῆς; οὐκ ἔγγην σιγῶν, τέκνον,
ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἴ τί μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγους.

300 φθέγγεαι τι· δεῦρ' ἀθήσων· ὦτάλαιν' ἐγώ.
γυναικες, ἄλλως τοῦσδε μοχθοῦμεν πόρους,
ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
λόγους ἐτέγγεθ' ἦδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' αὐθαδέστερα·

305 γίνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοῦς
παῖδας, πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων,
μὰ τὴν ἄνασσαν ἐπιπίαν Ἀμαζόνα,
ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγεινάτο
νόμον, φρονοῦντα γνήσι', οἷσά θ' αἰν καλῶς,

310 Ἰππόλυτον.

ΦΑΙΔΡΑ.

οἴμοι.

ΤΡΟΦΟΣ.

Θιγγάνει σέθεν τόδε;

ΦΑΙΔΡΑ.

ἀπώλεσάς με, μάϊα, καί σε πρὸς θεῶν
τοῦθ' ἀνδρὸς αἰδῆς λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὀρᾶς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
παιδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐσώσαιο βίον.

ΦΑΙΔΡΑ.

315 φίλῳ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις;
ΦΑΙΔΡΑ.

χεῖρες μὲν ἀγνά, φρῆν δ' ἔχει μίασμα τι.
ΤΡΟΦΟΣ.

μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
ΦΑΙΔΡΑ.

φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐκ ἔκοῦσαν οὐκ ἐκῶν.
ΤΡΟΦΟΣ.

320 Θεσεύς τιν' ἡμάρτηκεν ἐς σ' ἁμαρτίαν;
ΦΑΙΔΡΑ.

μὴ θρῶσ' ἔγωγ' ἐκείνον ὀφθεῖν κακῶς.
ΤΡΟΦΟΣ.

τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἕξαίρει θανεῖν;
ΦΑΙΔΡΑ.

ἔα μ' ἁμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἐς σ' ἁμαρτίαν.
ΤΡΟΦΟΣ.

οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελεύρομαι.
ΦΑΙΔΡΑ.

325 τί θρᾶς; βιάζει χειρὸς ἐξηρητημένην;
ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ σῶν γε γονάτων οὐ μεθήσομαι ποτε.
ΦΑΙΔΡΑ.

κάκ', ὦτάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πύθει, κακᾶ.
ΤΡΟΦΟΣ.

μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;
ΦΑΙΔΡΑ.

ὀλεῖ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

ΤΡΟΦΟΣ.

330 κάπειτα κρύπτεις χορήσθ' ἰκνουμένης ἐμοῦ;
ΦΑΙΔΡΑ.

ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.
ΤΡΟΦΟΣ.

οὐκοῦν λέγουσα τιμωτέρα φανεῖ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ἄπελθε πρὸς θεῶν, δεξιάν τ' ἐμὴν μέδεις.
ΤΡΟΦΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χορῆν.
ΦΑΙΔΡΑ.

335 δώσω· σέβας γὰρ χεῖρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.
ΤΡΟΦΟΣ.

σιγῆμ' ἂν ἦθ'· σὸς γὰρ οὐντευθεν λόγος.
ΦΑΙΔΡΑ.

ὦ τλημον, οἶον, μήτηρ, ἠράσθης ἔρον.
ΤΡΟΦΟΣ.

ὄν ἔσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε;
ΦΑΙΔΡΑ.

σύ τ', ὦτάλαιν' ὀμαιμι, Διονύσου δάμαρ.
ΤΡΟΦΟΣ.

340 τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς.
ΦΑΙΔΡΑ.

τρῖτη δ' ἐγώ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
ΤΡΟΦΟΣ.

ἐκ τοι πέπληγμα· ποῖ προβήσεται λόγος;
ΦΑΙΔΡΑ.

ἐκείθεν ἡμεῖς οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.
ΤΡΟΦΟΣ.

οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βούλομαι κλύειν.
ΦΑΙΔΡΑ.

φρεῦ·

345 πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἅμ' ἔγγην λέγειν.
ΤΡΟΦΟΣ.

οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῆ γνώων σαφῶς.
ΦΑΙΔΡΑ.

τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἔρῶν;
ΤΡΟΦΟΣ.

ἦδιστον, ὦπαῖ, ταυτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα.
ΦΑΙΔΡΑ.

ἡμεῖς ἂν εἶμεν θατέρω κερημένοι.
ΤΡΟΦΟΣ.

350 τί φῆς; ἐρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινός;
ΦΑΙΔΡΑ.

ὅστις ποθ' οὔτός ἐσθ' ὃ τῆς Ἀμαζόνος
ΤΡΟΦΟΣ.

Ἰππόλυτον αἰδᾶς;

ΦΑΙΔΡΑ.

σοῦ τὰδ', οὐκ ἐμοῦ κλύεις.
ΤΡΟΦΟΣ.

οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
γυναικες, οὐκ ἀνασχετ', οὐκ ἀνέξομαι

355 ἴδωσ'· ἐχθρὸν ἡμᾶρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.
ὄψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα. χαίρειτ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
οἱ σάφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως

κακῶν ἐρῶσι. Κύριος οὐκ ἔρ' ἦν θεός,
360 ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
ἢ τήνδε καμὲ καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

ΧΟΡΟΣ.

αἴεες ὦ, ἔκλυες ὦ
 ἀνήκουστα τῆς
 ταρήνου πίθεα μέλεα θροευμένας.
 ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σαῖν, φίλα,
 365 κατανώσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ.
 ὦ τέλεινα τῶνδ' ἀλεγών·
 ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς·
 ὀλωλας, ἐξέζηνας ἐς φάος κακά.
 τίς σε παναμέριος ὄδε χρόνος μένει;
 370 τελευτάσεται τι καὶ ἂν δόμοις.
 ἄσχημα δ' οὐκέτ' ἔστιν οἱ φθίνει τύχα
 Κύπριδος, ὦ τέλεινα παῖ Κορησία.

Φ Α Ι Δ Ρ Α .

Τροϊζήνεια γυναικες, αἰ τόδ' ἔφατον
 οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
 375 ἥδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
 θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαται βίος.
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
 πράσσειν κείχιον, ἔστι γὰρ τό γ' εὐ φρονεῖν
 πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῆδ' ἀφρητόν τόςδε·
 380 τὰ χρῆστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκουμεν,
 οὐκ ἐκπονοῦμεν δ' οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
 οἱ δ' ἠδονῇ προθέντες ἀντι τοῦ καλοῦ
 ἄλλον τιν'. εἰσὶ δ' ἠδοναὶ πολλὰ βίου,
 μακρὰ τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
 385 αἰδώς τε. δισσαι δ' εἰσίν· ἢ μὲν οὐ κακή,
 ἢ δ' ἄγθος οἰκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
 οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω προγνοῦσ' ἐγὼ,
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖα φαρμάκῳ διαφθερεῖν
 390 ἔμελλον, ὅστε τοῦπιελιν πεθεῖν φρενῶν.
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
 ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἔτριωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
 κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
 ἐκ τοῦδε σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
 395 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυραῖα μὲν
 φρονίμασι· ἀνδρῶν νοθεύειν ἐπίσταται,
 αὐτῇ δ' ὕφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὐ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προὔνοησάμην.
 400 τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, καταναεῖν ἐδοξέ μοι
 κράτιστον· οὐδὲς ἀντερεῖ βουλεύμασιν.
 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρὰ δρώση λάρυττας πολλοὺς ἔχειν.
 405 τὸ δ' ἔργον ἥδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὐσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πάσιν, ὡς ὄλοιτο πυγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξαιτ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 410 τόδ' ἠρξέθη θηλείασι γίγνεσθαι κακόν.
 ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοῖη,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερτημένας.
 415 αἶ πῶς ποτ', ὦ δέσπονα ποντία Κύπρι,
 βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετών,
 οὐδὲ σκότον φρόσσουσι τὸν ξυνεργάτην

τέρεμά τ' οἰκῶν μὴ ποτε φθογγὴν ἀρή;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 420 ὡς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἀλῶ,
 μὴ παιδάσ οὐς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλευθεροὶ
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλειεῖς.
 δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασυσπλαγγνός τις ἦ,
 425 ὅταν ξυνειδῆ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.
 μόνον δὲ τοῦτὸ φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίω,
 γνώμην δικαίαν ἀγαθὴν, ὅτω παρῆ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέζην', ὅταν τύχη,
 προθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένοι νεα
 430 χρόνος. παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθελὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῇ καλόν,
 καὶ δόξαν ἐσθλήν ἐν βροτοῖς κομίζεται.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 δέσποιν', ἐμοὶ τοι ξυμφορὰ μὲν ἀρτίως
 ἢ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
 435 νῦν δ' ἐννοῦμαι φαῦλος οὐσα· κἂν βροτοῖς
 αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
 οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
 πέπονθας· ὄργαι δ' ἐς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς.
 ἐρῆς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 440 κάπειτ' ἔρωτος οὐνεκα ψυχὴν ὀδεῖς;
 οὐ τάρτα λύει τοῖς ἐρωσὶ τῶν πέλας,
 ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χροῶν·
 Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸν, ἦν πολλὴ ἠύη·
 ἢ τὸν μὲν εἰχονθ' ἠύσχη μετέχευται,
 445 ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονούνθ' εὔρη μέγα,
 τοῦτον λαβούσα πῶς δοκεῖ καθύβρισην.
 φοιτᾷ δ' ἂν αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσῶ
 κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
 ἠδ' ἔστιν ἡ σπεύρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
 450 οὐ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔχγονοι.
 ὅσοι μὲν οὖν γραφὰς τε τῶν παλαιτέρων
 ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ,
 ἴσασι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ' ἠράσθη γάμον
 Σεμέλης, ἴσασι δ' ὡς ἀνηρασιέν ποτε
 455 ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον ἐς θεοὺς Ἔωσ
 ἔρωτος οὐνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
 καίουσιν, καὶ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοῦς,
 στεργουσι δ', οἴμαι, ξυμφορᾷ νικώμενοι·
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ ἠητοῖς ἄρα
 460 πατέρα φυτεύειν ἢ πλ δεσπότας θεοῖς
 ἄλλοιουσιν, εἰ μὴ τούσδε γε στέρξεις νόμους.
 πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὐ φρενῶν
 νοσοῦνθ' ὀρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὄραν;
 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἠμαρτηροῖσι
 465 ξυνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ
 τάδ' ἔστι θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ,
 οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χορὴν βίον λίαν βροτούς·
 οὐδὲ στέγην γὰρ ἤς κατορφεῖς δόμοι
 καλῶς ἀκριβώσιαν· ἐς δὲ τὴν τύχην
 470 πεσοῦσ' ὅσην σὺ πῶς ἂν ἐκνεύσαι δοκεῖς;
 ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν χρεῖς,
 ἀνθρώπος οὐσα κάρτα γ' εὐ πράξειας ἂν.
 ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, λήγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 λήξον δ' ὑβρίζουσ' οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 475 τάδ' ἔστι, κρεῖσσ' ἀκρόντων εἶναι θέλειν·

τόλμα δ' ἐρώσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
 νοσοῦσα δ' εὐ πῶς τὴν νόσον καταστρέφου.
 εἶσιν δ' ἐπιφθαί καὶ λόγοι θελκτήριοι·
 φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
 480 ἦ τὰρ ἄν ὀψέ γ' ἀνδρες ἐξεύροισιν ἄν,
 εἰ μὴ γυναικες μηχανὰς εὐρήσοισιν.

ΧΟΡΟΣ.

Φαίδρα, λέγει μὲν ἦδε χρησιμώτερα
 πρὸς τὴν παρούσαν ξυμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
 ὁ δ' αἶνος οὗτος δυσχερότερος λόγων
 485 τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.

ΦΑΙΔΡΑ.

τοῦτ' ἔσθ' ὁ θνητῶν εὐ πόλις οἰκουμένης
 δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
 οὐ γὰρ τι τοῖσιν ὡς τερπνὰ δεῖ λέγειν,
 ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεῆς γενήσεται.

ΤΡΟΦΟΣ.

490 τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσηχιμόνων
 δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρος, ὡς τάχος διστέον
 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἄμφι σοῦ λόγον.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πλὴ συμφοραῖς βίος
 τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὐσ' ἐτύχχανε γυνή,
 495 οὐκ ἄν ποτ' εὐνῆς οὐνεχ' ἠδονῆς τε σῆς
 προσῆγον ἄν σε δεῦρο· νῦν δ' ἁγῶν μέγας
 σώσει βίον σὸν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.

ΦΑΙΔΡΑ.

ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα,
 καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις αἰσχίστους λόγους;

ΤΡΟΦΟΣ.

500 αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἔστι σοι.
 κρείσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκώσσει γέ σε,
 ἦ τοῦνομ', ᾧ σὺ καταναεῖ γαυρουμένη.

ΦΑΙΔΡΑ.

καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὐ λέγεις γὰρ, αἰσχρὰ δὲ,
 πέρα προβῆς τῶνδ' ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὐ
 505 ψυχὴν ἔρωτι, τῆσχα δ' ἦν λέγης καλῶς,
 ἔς τοῦθ' ὁ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·
 εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
 ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
 510 ἔρωτος, ἤλθε δ' ἄστι μοι γνώμης ἔσω,
 ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρονῶν
 παύσει νόσου τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακή.
 δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποδομένου
 σημείον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέλων ἔπο
 515 λαβεῖν, ξυνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.

ΦΑΙΔΡΑ.

πότερα δὲ χρυστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
 ΤΡΟΦΟΣ.

οὐκ οἶδ', ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου, τέκνον.
 ΦΑΙΔΡΑ.

δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῆ.
 ΤΡΟΦΟΣ.

πάντ' ἄν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;
 ΦΑΙΔΡΑ.

520 μὴ μοὶ τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκω.
 ΤΡΟΦΟΣ.

ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 μόνον σὺ μοι, δέσποινα ποτρία Κύπρι,

ξύνεργος εἴης. τᾶλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
 τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρξέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟΡΟΣ.

525 Ἔρωσ Ἐρωσ, ὁ κατ' ὁμιμάτων
 στάξεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 ψυχαῖς χάριν οἷς ἐπιστρατεύσῃ,
 μὴ μοὶ ποτε σὺν κακῇ φανείης,
 μῆδ' ἄρρυθος ἔλθοις.

530 οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ'
 ἄστρων ὑπέτερον βέλος,
 οἶον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
 ἦσιν ἐκ χειρῶν
 Ἐρωσ, ὁ Λιδὸς παῖς.

535 ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφειῷ
 Φοῖβον τ' ἐπὶ Πυθίους τεράμιον
 βούταν φόνον Ἑλλάς αἰ' ἀέξει·
 Ἐρωτα δὲ, τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας

540 φιλιτάτων θαλάμων
 κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,
 πέθοντα καὶ διὰ πάσας
 ἰόντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

545 τὰν μὲν Οἰχάλιαι
 πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
 ἀνανδρον τὸ πρῖν καὶ ἀννυμον, οἰκῶν
 ζεύξασ' ἄπ' εἰρεσίαι, δρομάδα

550 τιν' Αἰδὸς ὅσπερ βάζχαν,
 σὺν αἵματι, σὺν καλῶν
 φρονίαις θ' ὑμεναίοισιν
 Ἀλκμήνης τόκω Κύπρις ἐξέδωκεν·
 ὦ τλάμων ὑμεναίων.

555 ὦ Θήβας ἱερὸν
 τεῖχος, ὦ στόμα Λιόνας,
 συνείποιτ' ἄν ἡ Κύπρις οἶον ἔρπει.
 βροντᾷ γὰρ ἀμφιπέτρῳ τοκάδα

560 τὰν Διογόνιο Βάχου
 νυμφευσασμένην πότιμῳ
 φρονίῳ κατεκοίμασε.
 δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'
 οἶα τις πεπόταται.

ΦΑΙΔΡΑ.

565 σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

ΦΑΙΔΡΑ.

ἐπίσχετ'· αὐθὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμον κακὸν τόδε.

ΦΑΙΔΡΑ.

ὦ μοι, αἰαί.

570 ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.

ΧΟΡΟΣ.

τίνα θροεῖς αὐθάν; τίνα βοᾷς λόγον;
 ἔνεπε τίς φοβεῖ σε φήμα, γύναι, φρένας ἐπίσ-
 συτος.

525—534. = 535—544.

545—554. = 555—564.

571—574. = 591—593.

- 670 τίνας νῦν τέχνας ἔχομεν ἢ λόγους
σφαλεῖσαι καθάμιμα λῦεν λόγου;
ΦΑΙΔΡΑ.
ἐτύχομεν δίκας, ἰὼ γὰρ καὶ φῶς.
πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
πῶς δὲ πῆμα κούψω, φίλοι;
- 675 τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βοτῶν
πάρεδρος ἢ ζύνεργος ἀδίκων ἔργων
φανεῖη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
παρὸν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίου.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.
ΧΟΡΟΣ.
- 680 φεῦ φεῦ. πέπρακται, κού κατώρθωται τέχνη,
δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.
ΦΑΙΔΡΑ.
ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
οἶ' ἐργάσω με. Ζεὺς σ' ὁ γεννῆτωρ ξιμὸς
πρόροξιζον ἐκτίθειεν οὐτάσας πυρί.
- 685 οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προὔνοσημνη φρενὸς,
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
σύ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλείεις
θανοῦμέθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
οὔτος γὰρ δορῆ συντεθηγμένος φρένας
- 690 ἔρει καθ' ἡμῶν πατρὶ σᾶς ἁμαρτίας,
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσίστιων λόγων.
ὄλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους
πρόθυμὸς ἔστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
ΤΡΟΦΟΣ.
- 695 δέσπουν', ἔχεις μὲν τὰμὰ μέμνησθαι κακά·
τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τὰδ', εἰ δέξει, λέγειν.
ἔθρησά σ', εὐνοῦς τ' εἰμὶ· τῆς νόσου δέ σοι
ζητοῦσα φάρμακ' εὔρον οὐχ ἀβουλόμην.
- 700 εἰ δ' εὖ γ' ἐπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν·
πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
ΦΑΙΔΡΑ.
ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα κἄξαρχοῦντά μοι,
τρώσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;
ΤΡΟΦΟΣ.
μακρογοροῦμεν· οὐκ ἔσωφρόνουν ἐγώ·
- 705 ἄλλ' ἔστι κακ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.
ΦΑΙΔΡΑ.
παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρήνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
φρόντις· ἐγὼ γὰρ τὰμὰ θήσομαι καλῶς.
- 710 ὑμεῖς δὲ, παῖδες εὐγενεῖς Τροισήνιαι,
τοσόνδε μοι παρᾶσχετ' ἐξαιτουμένῃ,
σιγῇ καλύψαθ' ἀνθάδ' εἰσηκούσατε.
ΧΟΡΟΣ.
ὄμνημι σεμνὴν Ἀρτέμιν, Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σῶν ἐς φάος δείξειν ποτέ.
ΦΑΙΔΡΑ.
715 καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτροπέουσ' ἐγὼ
εὐρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
αὐτῇ τ' ὄνασθαι πρὸς τὲ νῦν πεπτοκότα.
οὐ γὰρ ποτ' ἀσχυνὸν γε Κρησίους δόμους,
720 οὐδ' ἐς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργους οὐνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

- μέλλεις δὲ δῆ τι θρᾶν ἀνῆκεστον κακόν;
ΦΑΙΔΡΑ.
θανεῖν· ὅπως δὲ, τοῦτ' ἐγὼ βουλευσομαι.
ΧΟΡΟΣ.
εὐφημος ἴσθι.
ΦΑΙΔΡΑ.
καὶ σὺ γ' εὖ με νουδέτει.
- 725 ἐγὼ δὲ Κύπριον, ἦπερ ἐξέλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλαχθεῖσα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ
τέρψω· πικοῦ δ' ἔρωτος ἡσσηθήσομαι.
ἀτὰρ κακὸν γε χιτέρω γενήσομαι
θανοῦσ', ἵν' εἰδῆ μὴ 'πὶ τοῖς ξιμοῖς κακοῖς
- 730 ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι
κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.
ΧΟΡΟΣ.
ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενόμεαν,
ἵνα με περοῦσσαν ὄρνιν
θεὸς ἐν πτανῶσι ἀγέλαισιν θεῖη.
- 735 ἀρθεῖν δ' ἐπὶ πόντιον
κῆμα τὰς Ἀδριηνίας
ἀκτᾶς Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·
ἔνθα πορφύρεον σιαλάσσουσ'
εἰς οἶθμα πατρὸς τριτάλανται
- 740 κόραι Φαέθοντος οἰκτρὴν δακρῶν
τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς.
Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν
ἀνύσαιμι τᾶν αἰοδῶν,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας
- 745 ναῦταις οὐκέθ' ὀδὸν νέμει,
σεμνὸν τέρομονα κύραον
οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,
κρηναί τ' ἀμβροσίαι χέονται
Ζητὸς μελάθρον παρὰ κοίταις,
- 750 ἵν' ὀλβιόδορος αὔξει ἱαθέα
χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.
ὦ λευκόπτερε Κρησία
πορθμῖς, ἃ διὰ πόντιον
κῆμ' ἀλίεπτον ἔλυες
- 755 ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν
ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κακονυμοσιτάταν ὄνασιν.
ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἢ
- 760 Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορρις ἔπτατο κλεινὰς Ἀθάνας,
Μοῦνυχου δ' ἀκταισιν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πει-
σματῶν ἀρ-
χὰς ἐπ' ἀπέριου τε γᾶς ἔβασαν.
ἀνθ' ὧν οὐχ ὀσίων ἐρῶ-
- 765 των δεινῆ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσφ' κατεκλάσθη·
χαλεπῆ δ' ὑπέραντλος οὔσα
συμφορᾶ, τεράμων
ἀπὸ νυμφιδίων κραιαστόν
- 770 ἄνεται ἀμφὶ βροχόν λευ-
κᾶ καθαριμύζουσα δειρά, δαίμονα στυγνὸν καταιδε-
σθεῖσα, τὰν τ' εὐδοξὸν ἀνδαιρουμένα φήμαν,
ἀπαλλάσ-
- 775 σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.
732 — 741. = 742 — 751.
752 — 763. = 764 — 775.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἰοῦ ἰοῦ.
βοηθρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
ἐν ἀγχόναις δέσποιναι, Θησῆος δάμαρ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλις οὐκέτ' ἔστι δὴ
γυνή, κρημαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρητημένη.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

780 οὐ σπεύσειτ'· οὐκ οἶσαι τις ἀμφιδέξιον
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρας·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

φίλοι, τί δρωμέν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους,
λύσαι τ' ἀνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί δ'· οὐ πάρεσαι πρόσποιοι νεανίαι·
785 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὀρθώσατ' ἐzteίναντες ἄθλιον νέκυν.
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλωλεν ἢ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή.
ἦδη γὰρ ὡς νεκρὸν νῦν ἐκτείνουσι δὴ.

ΘΗΣΕΥΣ.

790 γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή·
ἠχῶ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.
οὐ γὰρ τί μ' ὡς θεωρῶν ἀξιοῖ δόμος
πύλας ἀνοξίας εὐφρόνης προσεννέπειν.
μῶν Πιτθέως τι γήρας εἰρησασταί νεόν;

795 πρόσω μὲν ἦδη βίτος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἄν
λυπηρὸς ἡμῖν τοῦσδ' ἄν ἐκλίποι δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἐς γέροντας ἦθε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ· νεοὶ θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.

ΘΗΣΕΥΣ.

οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλαῖται βίος·

ΧΟΡΟΣ.

800 ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὡς ἄλγιστά σοι.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί φῆς; ὄλωλεν ἄλογος; ἐκ τίνος τύχης;

ΧΟΡΟΣ.

βρόχον κρημαστὸν ἀγχόνης ἀνήφατο.

ΘΗΣΕΥΣ.

λύπη παχνοθεῖσ', ἢ πὸ συμφορᾶς τίνος;

ΧΟΡΟΣ.

τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ κατὰ δόμοις,

805 Θησεῦ, πάρεμι, σῶν κακῶν πενήθηρια.

ΘΗΣΕΥΣ.

αἰἄ. τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστημμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστιχῆς θεωρὸς ὦν;
χαλατὲ κληθῆρα, πρόσποιοι, πυλωμάτων,
ἐκλύεθ' ἄρομους, ὡς ἴδω πικρὰν θέναν

810 γυναῖκός, ἢ με κατθανοῦσ' ἀπόλεσεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·

ἐπαθες, εἰργάσω
τοσοῦτον ὥστε τοῖσδε συγγέαι δόμους.
αἰἄ τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ'

815 ἀνοσῶ τε συμφορᾶ, σᾶς χερὸς πάλαισμα μελέας.
τίς ἄρα σὴν, τάλαινα, ἄμαυροῖ ζῶσαν;

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ μοι ἐγὼ πόνων ὦν ἔπαθον τάλας,
τὰ μάλιστα ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστέθης,

820 κηλὶς ἀφρασιος ἐξ ἀλαστόρων τινός.
κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίητος βίῳ·
κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεύσαι πάλιν,
μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.

825 τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχην σέθεν
βαρύποτμον, γύναι, προσανθῶν τύχῳ;
ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἀφαντός εἶ,
πήδημ' ἐς Αἴδου κραυγὴν ὀρηγήσασά μοι.

830 αἰαῖ αἰαῖ, μέλας μέλας τάδε πάθη.
πρὸσθεν δέ ποθεν ἀνακομιζομαι τύχην δαιμόνων
ἀμπλακίαισι τῶν πάροισθ' ἐνιός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ σοι τάδ', ὦναξ, ἦλθε δὴ μόφω κακὰ,
835 πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὸ κατὰ γὰς θέλω τὸ κατὰ γὰς κρέφας
μετοικεῖν σκότῳ θανάων ὁ τλάμων,
τῆς σῆς στερηθεῖς φιλετήτης ὀμιλίας·
ἀπόλεσας γὰρ μάλλον ἢ κατέφθισο.

840 τίνος δὴ κλύω πόθεν θανάσιμος
τύχα σὴν ἔβα, γύναι, καρδίαν;
εἶποι τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον
στέγει τύραννον δάμα προσπόλων ἐμῶν;
ἰὼ μοι σέθεν

845 μέλεος, οἶον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ' ἀπολόμην·
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὄρφανεύεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλοι
γυναικῶν ἀρίστα θ' ὀπόσας ἔφορεῖ

850 φέγγος ἀελίου τε καὶ
νυκτός ἀστερωπός σελάνα.
τάλας, ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάραυσί μου βλέφαρα
καταχθύνετα τέγγεται σὴ τύχα·

855 τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἔα ἔα·
τί δὴ ποθ' ἦδε δέλιτος ἐκ φίλης χερὸς
ἠρητημένη; θέλει τι σημηῆναι νέον;
ἀλλ' ἢ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολάς
ἔγραψεν ἢ δύστηνος ἐξαιτουμένη;

860 θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησῆος
οὐκ ἔστι δωμά θ' ἧτις εἴσειν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκ ἐτ' οὔσης τῆσδε προσαινοῦσά με·
φέρ', ἐξελίσσας περιβολὰς σφραγισμάτων

865 ἴδω τί λέξαι δέλιτος ἦδε μοι θέλει.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ. τόδ' αὖ νεοκμόν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀβίητος βίῳ
τύχα πρὸς τὸ κρανθὲν εἴη τυχεῖν.
ὀλομένους γὰρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,

870 φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράνων δόμους.

1185 τούρνένδε μέντοι πᾶς ἀνήρ ἠπέλεγτο,
καὶ θᾶσσον ἢ λέγοι τις ἐξηρημένους
πόλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
αἰταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀμύσας πόδας.

1190 καὶ πρώτα μὲν θεοὶς εἶπ' ἀναπτύξας χέρσας,
Ζεῦ, μηκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ·
αἰσθοίτο δ' ἡμῖς ὡς ἀτιμάζει πατήρ
ἦτοι θερόντας ἢ φάος δεδοροκότας.
κὰν τῷδ' ἐλήγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβῶν

1195 πόλοις ὀμαρτή· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
τὴν εὐθὺς Ἀργούς κἀπιδουρίας ὁδόν.
ἐπεὶ δ' ἔρημον γῶρον εἰσεβάλλομεν,
ἀπῆ τίς ἔστι τοὔπέκεινα τῆσδε γῆς,

1200 πρὸς πόντον ἦδη κειμένη Σαρωνικόν.
ἐνθεν τις ἦγώ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς
βαρῦν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
ὄρθὸν δὲ κράτ' ἐστησαν οὐς τ' ἐς οὐρανὸν
ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς

1205 πόδεν ποτ' εἶη φθόγγος. ἐς δ' ἀλιροφθούς
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἰρὸν εἶδομεν
κῦμ' οὐρανῶ στήριζόν, ὥστ' ἀφρηθέη
Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοῦμόν εισορᾶν·
ἐζουπτε δ' Ἰσθμόν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ.

1210 ἀπέπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν
πολὺν καχλάζον ποτιῶν φουσίματι
χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρακιμάρᾳ
κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας,

1215 οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη
φρικώδες ἀντερφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
κρεῖσσαν θέαμα δερμάτων ἐφραίνεται.
εὐθὺς δὲ πόλοις δεινὸς ἐμπλίπτει φόβος·
καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἦθεσι

1220 πολλὰς συνοικῶν ἤρασα' ἡνίας χερσῶν,
ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνήρ
ἱμάσιν ἐς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας·
αἱ δ' ἐνθακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοισι
βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερσὸς

1225 οὐθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων
μεταστρέφουσαι. κελ μὲν ἐς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἐχων οἰακας ἰθύνει δρόμον,
προφθαίνειτ' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέ-
φειν,
ταῦρος, φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·

1230 εἰ δ' ἐς πέτρας φέροιντο μαργῶσαι φρένας,
σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο,
ἐς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἀνῆδα πέτρον προσβαλὼν ὄχηματος.
σύμφορτα δ' ἦν ἄπαντα· σύριγγες τ' ἄνω

1235 τροχῶν ἐπήδων ἀζόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίασιν ἐμπλαζεῖς
δεσμὸν δυσεξήγηστον ἔλκεται δεθείς,
σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτρας γίλον κἀρα,
θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξουδῶν κλύειν,

1240 σιγῇ, ὃ φάντασι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψῃτ'. ὃ πατρός τάλαιν' ἀρά.
τίς ἀνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρῶν;
πολλοὶ δὲ βουλήθέντες ὑπέτρη ποδὶ

ἐλειπόμεσθα. γῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθείς

1245 τμητῶν ἱμάντων οὐκάτοιδ' ὄτω τροπῶ
πίπτει, βραχὺν δὴ βίοντον ἐμπνέων ἔτι·
ἵπποι δ' ἔκρουφθεν καὶ τὸ δίστηνον τέρας
ταύρου λεπαίας οὐκάτοιδ' ὅποι χθονός,
δοῦλος μὲν οὖν ἐγῶγε σὼν δόμων, ἄναξ,

1250 ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐδ' ἐπιδοῦμαι ποτε
τὸν σὸν πιθέσθα παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κραιμασθελὴ γένος
καὶ τὴν ἐν Ἰδῆ γραμμάτων πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεὶ νῦν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.
ΧΟΡΟΣ.

1255 αἰαῖ. κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν,
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χροῆν τ' ἀπαλλαγῆ.
ΘΗΣΕΥΣ.
μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε
λόγοισιν ἦσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδοῦμενος
θεοῦ τ' ἐκείνόν θ', οὐνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,

1260 οὐθ' ἦδομαι τοῖσδ' οὐτ' ἐλάτθωμαι κακοῖς.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
πῶς οὖν; κομίζεις, ἢ τί γρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σὴ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόνιτις· ἐμοῖς δὲ χαίματος βουλευμάτων
οὐκ ὡμὸς ἐς σὸν παῖδα δυστυχούντ' ἔσει.
ΘΗΣΕΥΣ.

1265 κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
τὸν τῆμ' ἀπαρηθένητα μὴ χάριαν λέξη
λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.
ΧΟΡΟΣ.
σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν
ἄγει, Κύριε· σὺν δ'

1270 ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
ἰκνύται περὶ φῶ.
ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν εὐάχητόν θ'
ἀλυμρὸν ἐπὶ πόντον.
θἔλγει δ' Ἔρως, ὃ μαινομένη κραδίε

1275 πτανὸς ἐφορμάσθῃ
χρυσοφαῖς, φύσιν
ὄρεσκόων σκυλάκων
πελαγίων θ' ὅσα τε γὰ τρέφει,
τὰν Ἄλιος αἰθομέναν δέρκεται,

1280 ἄνδρας τε· συμπάντων δὲ
βασιλῆδα τιμάν, Κύριε,
τῶνδε μόνᾳ κρατύνεις.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
σὲ τὸν εὐπατρίδαν Ἀλγέως κέλομαι
παῖδ' ἐλακοῦσαι·

1285 Ἀητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ.
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνῆδει,
παῖδ' οὐχ ὁτίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθείς
ἀφανῆ; φανερά δ' εἶδέν σ' ἅτα.

1290 πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
δέμας ἀστυνθεῖς,
ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοντον
πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέγεις;
ὡς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιιν οὐ σοὶ

1295 κτητὸν βίοντος μέρους ἐστὶν.
ἄκουε, Θησεῦ, σὼν κακῶν κατὰστασιν·
καίτοι προκοψῶ γ' οὐδὲν, ἀλγυνῶ δὲ σέ.

- ἀλλ' ἐς τὸδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα
τοῦ σοῦ δίκαιον, ὡς ὑπ' ἐκλείας θάνη,
1300 καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρον, ἢ τρόπον τινὰ
γενναϊότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν ὄσαισι παρθένιος ἦδονη
δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν περιωμένην
1305 τροφῶν διώλετ' οὐχ ἔκοῦσα μηχαναῖς,
ἢ σῶ δι' ὄρων παιδί σημαίνει νόσον.
ὁ δ', ὥσπερ οὖν δίκαιον, οὐκ ἐφρέσπετο
λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακοῦμενος
ὄρων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβῆς γεγώς.
1310 ἢ δ' εἰς ἐλεγχον μὴ πῆσθ βουμένην,
ψευθεὶς γραμὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὁμως ἐπεισέ σε.
ΘΗΣΕΥΣ.
οἶμοι.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
· δάενει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
τοῦνθένδ' ἀκούσας ὡς ἂν οἰμώξεω πλέον.
1315 ἀρ' οἴσθα πατρός τρεῖς ἀρὰς σαίφεις ἔχων,
ὧν τὴν μίαν παρῆϊλες, ὧ κάσιστε σὺ,
ἐς παῖδα τὸν σὸν, ἔξον εἰς ἐχθρόν τινα.
πατήρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς
ἔδωχ' ὄσονπερ χορῆν, ἐπειπερ ἦνεσεν·
1320 σὺ δ' ἐν τ' ἐκεῖνω κᾶν ξμοὶ φάινει κακὸς,
ὄς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
ἔμεινας, οὐδ' ἠλεγγυας, οὐ χορῆν μακροῦ
σκέψιν γ' ἐνεϊμας, ἀλλὰ θάσσον ἢ σ' ἐχορῆν
ἀρὰς ἀφῆκας παιδί καὶ κατέλιπες.
ΘΗΣΕΥΣ.
1325 δέσποιν', ὀλοίμην.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
δέν' ἔπραξας, ἀλλ' ὁμως
ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·
Κύπριε γὰρ ἦφελ' ὧστε γίνεσθαι τάδε,
πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὅδ' ἔχει νόμος·
οὐδεὶς ἀπειτᾶν βούλει προθυμίᾳ
1330 τῇ τοῦ θελοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' ἀελ.
ἐπεὶ σάρ' ἔσθι, Ζήνα μὴ φοβουμένη,
οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον ἐς τὸδ' αἰσχύνης ἐγὼ
ᾧστ' ἀνδρα πάντων φιλλιστον βροτῶν ξμοὶ
θανεῖν εἶσαι. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν
1335 τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐλλειε κακῆς·
ἔπειτα δ' ἢ θανοῦσ' ἀνώλωσεν γυνή
λόγων ἐλέγχους ὧστε σὴν πείσαι φρένα.
μάλιστα μὲν νυν σοὶ τᾶδ' ἐροῶγεν κακὰ,
λύπη δὲ κάμοι· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
1340 θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακοῦς
αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στεῖχει,
σάρκα νεαρὰς
ξανθὸν τε κᾶρα διαλυμανθεῖς.
1345 ὦ πόνος οἴων, οἶον ἐκράνθη
δίθυμον μελάνθοις
πένθος θεόθεν καταληπτόν.
ΙΗΠΟΛΥΤΟΣ.
αἰαὶ αἰαὶ,
δύστημος ἐγὼ, πατὴρ ἐξ ἀδίκου

- 1350 χορημοῖς ἀδίκοις διελυμάνθη.
ἀπόλωλα τάλας, οἶμοι μοι.
διὰ μου κεφαλᾶς ἔσσοις' ὀδύνας,
κατὰ δ' ἐγκέραιον πηδᾶ σφέμελος.
σχῆς, ἀπειρηγὸς σῶμ' ἀναπαύσω.
ἕ ξ.
1355 ὦ στεγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ξιμῆς
βόσσημα χερὸς,
διὰ μ' ἐφθειρας, κατὰ δ' ἐκτεινας.
φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, διμῶες,
χρὸς ἐλαβόδους ἄπτεσθε χεροῖν.
1360 τίς ἐφέστηξ' ἐνδῆξια πλευροῖς;
πρόσφορὰ μ' αἶρετε, σύντονα δ' ἔλκετε
τὸν καζοδαίμονα καὶ κατάρτοιο
πατὴρ δὲ ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὄρῃς;
ὄδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσεπτῶρ,
1365 ὄδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχῶν
πρόσπυτον ἐς Ἄιδαν στεῖχω κατὰ γᾶς,
ὀλέσας βίωτον·
μόχθους δ' ἄλλως τῆς εὐσεβίας
εἰς ἀνθρώπων ἐπόνθησα·
1370 αἰαὶ αἰαὶ·
καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βραίνει.
μέθετε με τὸν τάλαρα·
καὶ μοι θάνατος πικρὰν ἔλθοι.
προσασπύλλυτέ μ' ὄλλυτε τὸν δυσδαλ-
1375 μονά μ'· ἀμιγίτοιο λόγοις ἐραμαῖ
δαιμοιρῶσαι,
διὰ τ' ἐνδᾶσαι τὸν ξυὸν βίωτον.
ὡ πατὴρ ξμοῦ δύστηνος ἀρὰ,
μίαιφόνων τε συγγόνων,
1380 πελαιῶν προγεννητόρων
ἐξορᾶζεται κακόν, οὐδὲ μέλλει,
ξιολεῖ τ' ἐπ' ἐμὲ τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαί-
τιον κακῶν;
ὦ μοι μοι, τί γῶ;
1385 πῶς ἀπαλλάξω βιοτῶν
ξυὸν τοῦδ' ἀνελέγτου πάθους;
εἶθε με κοιμίσειε τὸν δυσδαίμονα
Ἄιδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
ὦ τλήμων, οἷε ξυμφορᾷ ξυνεξύγης·
1390 τὸ δ' εὐγενὲς σε τῶν φρενῶν διώλεσεν.
ΙΗΠΟΛΥΤΟΣ.
ἕα.
ὦ θεῖον ὀδμησ πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὧν ἡσθόμεν σου κἀνεκουφίσθη δέμας·
ἔστι ἐν τόποισι τοισὶδ' Ἀρτεμὶς θεά.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
ὦ τλήμων, ἔστι, σοὶ γε φιλιότη θεῶν.
ΙΗΠΟΛΥΤΟΣ.
1395 ὄρῃς με, δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
ΑΡΤΕΜΙΣ.
ὀρῶ· κατ' ὄσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.
ΙΗΠΟΛΥΤΟΣ.
οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης.
ΑΡΤΕΜΙΣ.
οὐ δὴτ'· ἀτάρ μοι προσφιλῆς ἀπόλλυσα.
ΙΗΠΟΛΥΤΟΣ.
οὐδ' ἵππινόμας οὐδ' ἀγαλιμάτων φύλαξ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

- 1400 Κύπρις γὰρ ἡ πινοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 ὦμοι. φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπόλεσε.
 ΑΡΤΕΜΙΣ.
 τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ἤσθημαι, μία.
 ΑΡΤΕΜΙΣ.
 πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
- 1405 ὦμωσα τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας.
 ΑΡΤΕΜΙΣ.
 ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμάσιν.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 σιένω σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τῆς ἀμαρτίας.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
- 1410 εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντί σου νεκρός.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 ὦ δῶρα πατρός σου Ποσειδῶνος πιζρά.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὡς μήποτ' ἐλθεῖν ὦφελ' ἐς τοῦμόν στόμα.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 τί δ' ; ἔκτανές τ' ἄν μ', ὡς τότε ἤσθ' ὠργισμένος.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 φεῦ.
- 1415 εἶθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος.
 ΑΡΤΕΜΙΣ.
 ἔισον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
 θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 δορυγὰ κραισσήσουσιν ἐς τὸ σὸν δέμας,
 σῆς εὐσεβείας ἀγαθῆς φρονὸς χάριν.
- 1420 ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῆ βροτῶν
 τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
 σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντί τῶνδε τῶν κακῶν
 τιμᾶς μεγίστας ἐν πόλει Τροίηζήνῃ
- 1425 δώσω· κόρη γὰρ ἄζυγος γάμων πάρος
 κόμας κερῶνται σοι, δι' αἰῶνος μαζροῦ
 πένθη μέγιστα δακρῶν καρπουμένῳ.
 ἄει δὲ μουσοποιὸς ἐς σὲ παρθένων
 ἔσται μέριμνα, κοῦκ ἐνώνημος πῶσων
- 1430 ἔρωσ ὁ Φαίδρος ἐς σὲ σιγηθήσεται.
 σὺ δ', ὦ γεραίου τέκνον Αἰγέως, λαβὲ

σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
 ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
 θεῶν διδόντων εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.

- 1435 καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στρυγεῖν σέθεν,
 Ἴππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ἢ διεφθάρης.
 καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοῦς ὄρᾶν,
 οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
 ὄρῳ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
- 1440 χαίρουσα καὶ σὺ στειγε, παρθέν' ὄλβια·
 μακρὸν δὲ λείποις ἡδύως ὀμιλίαν.
 λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χρηζούσης σέθεν·
 καὶ γὰρ πάρουθε σοὶς ἐπειθόμην λόγοις.
 αἰαῖ· κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.
- 1445 λαβοῦ, πάτερ, μου, καὶ κατόρθωσον δέμας.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὦμοι, τέκνον, τί δρεῖς με τὸν δυσδαίμονα;
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 ὄλωλα, καὶ δὴ νεοτέρων ὄρῳ πύλας.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ἦ τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
- 1450 τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 τὴν τοξόδαμον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι, πάτερ.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὦμοι φρονὸς σῆς εὐσεβοῦς τε ἀγαθῆς.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
- 1455 τοιῶνδε παιδῶν γνησίων εἴχου τυχεῖν.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 μή νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ .
 κεκαρτέρηται τ' ἄμ'· ὄλωλα γὰρ, πάτερ·
 κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοισ.
 Θ Η Σ Ε Υ Σ .
 ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
- 1460 οἴου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγὼ.
 ὡς πολλά, Κύπρι, σὸν κακῶν μεμνήσομαι.
 Χ Ο Ρ Ο Σ .
 κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολιτίας
 ἦλθεν ἀέλπτως.
 πολλῶν δακρῶν ἔσται πύτλος·
- 1465 τῶν γὰρ μεγάλων ἀζιοπενθεῖς
 φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ ΦΕΡΑΙΩΝ.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΕΡΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἀπόλλων ἤτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλον παράσχη τινὰ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμητου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστήναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Ἄδμητον ἤξλου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἀποκαλύψας ἔδειξεν ἦν ἐπένθει.

Ἄλκηστις ἡ Πελοῦ θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χρόνους θεοῦ καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραίς μὲν πόλει τῆς Θετταλίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπληθόντες ταῖς Ἀλκίστιδος συμφοραῖς. προλογίζει δὲ Ἀπόλλων. τὸ δὲ δράμᾶ ἐστὶ σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἠδονὴν καταστρέφει. παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὁ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἄλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν καταλήξαντα. ἐστὶ δὲ μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

Α Λ Κ Η Σ Τ Ι Σ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ω δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἔγῳ
 θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτῆς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
 Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
5 οὐδ' ἄρ' ἔσθ' ἰσχυρὸν ἐκείνου δίον πυρὸς
 κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατῆρ
 θνητῶ παρ' ἀνδρῶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἔβρουφόρβον ξένῳ,
 καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
10 οἴσιον γὰρ ἀνδρὸς οἴσιος ὦν ἐτύγχανον,
 παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρουσάμην,
 Μοῖρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμήτην Ἰδην τὸν παραντίχ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κείω νεκρόν.
15 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
 πατέρα γεραίαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐκ εὖρε πλὴν γυναικὸς ἣτις ἠθέλε
 θανεῖν πρό κείνου μηδ' ἔτι εἰσορᾶν φίος,
 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
20 ψυχορραγοῦσα· τῆδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρας
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
 ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχη,
 λείπω μελάθρων τῶνδε φιλιτάτην στέγην.
 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορᾶ πέλας,
25 ἱερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἰδίου δόμοις
 μέλλει κατὰξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο
 φρουρῶν τόδ' ἤμαρ, ὃ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 ἃ ἃ ἃ ἃ.
 τί σὺ πρὸς μελάθρους; τί σὺ τῆδε πολεῖς,
30 Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὐτὴν τιμᾶς ἐνέρον
 ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων.
 οὐκ ἤρξασέ σοι μόνον Ἀδμήτου
 διακωλύσαι, Μοῖρας δολίῳ
 σφήλαντι τέγγῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῆδ' αὖ
35 χεῖρα τοξήρη φρουρεῖς ὀπίστας,
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ'
 αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔγω.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 τί δήτ' αὖ τῶνδε ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
40 σὺννήθεις αἰὲ ταῦτα βαστάζειν ἔμοι.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδικίως προσωφελεῖν.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 φίλον γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
45 πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἔστι κοῦ χθονὸς κάτω;
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 δάμαρτ' ἀμείψας, ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 κἀπάξομαι γε νεοτέρων ὑπὸ χθόνα.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσομαι σε.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 κτείνειν ὃν ἂν χρῆ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
50 οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκίησις ἐς γῆρας μόλοι;
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 οὐκ ἔστι· τιμᾶς καμὲ τέρεπσθαι δόκει.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 οὔτοι πλέον γ' ἂν ἦ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
55 νέων φθινόντων μείζον ἄρνομαι γέρας.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 κἂν γραῦς ὀληται, πλουσίως ταφήσεται.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς κέληθας ὦν;
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 ὠνοῖντ' ἂν οἷς πάρεσσι γηραιοὺς θανεῖν.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
60 οὐκ οὖν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 οὐδ' ἔστ'· ἐπίσταται δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 ἐχθροὺς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγνομένους.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 οὐκ ἂν δύναμιό πάντ' ἔχειν ἢ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠΟΛΛΩΝ.
 ἢ μὴν σὺ παύσει καίπερ ὀμὸς ὦν ἄγαν·
65 τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμοις ἀνήρ,
 Εὐρουσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
 ὄχημα Θορήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὅς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται·
70 κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει δ' ἔμοι.
 ΘΑΝΑΤΟΣ.
 πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἰδίου δόμοις.

σύζευζον ἄλογον, τῆ δὲ γενναῖον πόσιν.
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἄωρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρὶα τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.

170 πάντας δὲ βομούςσιν οὐ κατ' Ἀδμήτου δόμους
προσηΐθαι κἄξέστεψε καὶ προσηΐζατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυροίνης φόβην,
ἄκλαυστος, ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
κακῶν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φῦσιν.

175 κἄπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος,
ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε,
ὦ λέκτρον, ἐνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
κορεύματα' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'. ἀπώλεσας δέ με

180 μόνην· προδοῦνα γὰρ σ' ἄνοῦσα καὶ πόσιν
θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκίχεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.
κυνεῖ δὲ προσπίπνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
ὀφθαλμοπέγχιτ' ἀνέται πλημμυριδί.

185 ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρῶν εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεινῶν,
καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπιστοάρῃ,
κάρριψεν αὐτὴν αὐτῆς εἰς κοίτην πάλιν.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρημένον

190 ἔκλειον· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ὄγκαις
ἠσπάξεται' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλειον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτείροντες. ἡ δὲ δεξιάν
προὔτει· ἑκάστῳ, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς

195 ὃν οὐ προσεΐπε καὶ προσεορήθη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἔστιν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανῶν τ' ἂν ᾔλει', ἐκφυγῶν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὐ ποῖ' οὐ λελήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡ που στενάξει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
200 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναι σφε χρῆθ';

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝΑ.

κλαίει γ', ἄκοιτιν ἐν χειροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦνα λίσσεται, τᾶμύχανα
ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραινεται νόσῳ
παρειμένη γε, χειρὸς ἄθλιον βάρος.

205 ὅμως δὲ καίπερ σμιχρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι
βλέψαι πρὸς ἀνάγκας βούλεται τὰς ἡλίου.
ἀλλ' εἰμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·

210 οὐ γὰρ τι πάντες εὐφρονοῦσι κοιράνοις,
ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι.
σὺ δ' εἶ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πᾶ πόρος κακῶν
γένοιτο καὶ λύσις τύχης ἢ πάρεστι κοιράνοις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔξεισί τις; ἡ τέμω τρίχα,
215 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ' ἦδη;

213 — 225. = 226 — 237.

Post 206 sequebantur

ὡς οὔ ποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτινα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δῆλα μὲν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχόμεσθα· θεῶν δύναμις μεγίστα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

220 ὄναξ Παῖαν,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γὰρ
τῷδ' ἔφευρες, καὶ νῦν
λυτήριος ἐκ θανάτου γενεῶ,

225 φρόνιον τ' ἀπόπασσον Ἄιδαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

παπαῖ, φεῦ, παπαῖ, φεῦ. ἰὼ ἰὼ.

ὦ παῖ Φέριτος, οὐ' ἐπραξας δάμαρτος σᾶς
στερεῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
230 καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέξην οὐρανῶν πελάσσαι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τὰν γὰρ οὐ φίλαν, ἀλλὰ φιλιτάταν
γυναῖκα κατθανοῦσαν ἐν ἡματι τῷδ' ἐπόψει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰδοὺ ἰδοὺ,
ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.

235 βόασσον ὦ, στέναξον ὦ Φεραία
χθῶν, τὰν ἀρίσταν
γυναῖκα μαραινομένην νόσῳ
κατὰ γᾶς, χθόνιον παρ' Ἄιδαν.

ΧΟΡΟΣ.

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροισιν
τεκμηριώμενος καὶ τάσδε τύχας

240 λεύσσων βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόγου τῆσδ' ἄβιωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Ἄλιε καὶ γὰρ ἀμέρας,
οὐράνια τε δῖνα νεφέλας δρομαίου,

ΑΔΜΗΤΟΣ.

245 ὀρᾷ σε καμὲ, δύο κακῶς πεπραγίας,
οὐδὲν θεοῦ δρᾶσαντας ἀνθ' ἴτου θανεῖ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγας
νυμφίδιαι τε κοῖται πατρὸς Ἰωλκοῦ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

250 ἔπαιρε σαυτὴν, ὦ τάλαινα, μὴ προδῶς·
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοῦς.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ὀρῶ δίκωπον ὀρῶ σκάφος, νεκῶν δὲ πορθμεὺς
ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κονίῳ Χάρων μ' ἦδη καλεῖ· τί
μέλλεις;

255 ἐπέγου· σὺ κατείργεις τάδε. τοῖα σπερχόμενος
ταχύνει.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

οἴμοι· πιζράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλειξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

259 ἄγει μ' ἄγει μὲ τις, οὐχ ὀρᾷς; νεκῶν ἔς
αὐτάν

243 — 246. = 247 — 251.

252 — 258. = 259 — 265.

- 455 εἶθ' ἐπ' ἔμοι μὲν εἶη,
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ Ἄϊδα τεράμωνων
Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
ποταμῆς νεοτέρης τε κόπης.
- 460 σὺ γὰρ, ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
σὺ τὸν αὐτὰς
ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
ψυχᾶς ἐξ Ἄϊδα. κούφα σοι
χθῶν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
καιὸν ἔλοιτο πόσις λόχος, ἢ μάλ' ἔμοι τ' ἂν εἶη
- 465 στιγῆθεις τέκνοις τε τοῖς σοῖς.
ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραίου,
* * *
- ὄν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
- 470 σχετλίω, πολὴν ἔχοντε χαίταν.
σὺ δ' ἐν ἦβῃ
νέε προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
τοιαύτας εἶη μοι κῆρσαι
συνδυάδος φιλίας ἀλόχου· τὸ γὰρ
ἐν βίῳτῳ σπάνιον μέρος· ἢ γὰρ ἔμοι γ' ἄλυπος
- 475 δι' αἰῶνος ἂν ξυνεῖη.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ξῆνοι, Φεραιῆς τῆσδε κομῆται χθονὸς,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κυζάνω;
ΧΟΡΟΣ.
ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέροτος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπέ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
- 480 πέμπει, Φεραιῶν ἔστ' προσβῆναι τόδε.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Ἐδρουσθεῖ πόνον.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ξυνέξενυαί πλάνῳ;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
Θρηγὸς τέτρωφον ἄρμα Διομήδους μέγα.
ΧΟΡΟΣ.
πῶς οὖν δυνησεί; μῶν ἄπειρος εἰ ξένου;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 485 ἄπειρος· οὐπὼ Βιστόνων ἤλθον χθόνα.
ΧΟΡΟΣ.
οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσῃ σ' ἄνευ μάχης.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοὺς πόνοὺς οἶόν τέ μοι.
ΧΟΡΟΣ.
κτανῶν ἄρ' ἦξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
ΧΟΡΟΣ.
- 490 τί δ' ἂν κραιτήσας δεσπότιν πλεόν λάβοις;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
πῶλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.
ΧΟΡΟΣ.
οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβάλειν γνάθοις.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ἄνδρας ἄρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.

455 — 465. = 466 — 475.

- ΗΡΑΚΛΗΣ.
495 θηρῶν ὀρεῖων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις.
ΧΟΡΟΣ.
φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφουρμένας.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
τίγος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
ΧΟΡΟΣ.
Ἄρεος, ζαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις,
500 σκληρὸς γὰρ ἀεὶ καὶ πρὸς αἶπος ἐρχεται,
εἰ χρῆ με παισὶν οἷς Ἄρης ἐγαίνετο
μάχην ξυνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
αὐθις δὲ Κύνῳ, τόνδε δ' ἐρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
- 505 ἀλλ' οὕτως ἔστιν ὅς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
τρέσαντα χεῖρα πολεμίων ποτ' ὄψεται.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν ὄδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Ἄδμητος ἔξω δωμῶτων πορεύεται.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως ἀπ' αἵματος.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 510 Ἄδμητε, καὶ σὺ χεῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
θέλοιμ' ἂν· εὐνοῦν δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
τί χρῆμα κοῦρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρόπεις;
ΑΔΜΗΤΟΣ.
θάπτειν τιν' ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημοσὴν εἶργαι θεός.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
- 515 ζῶσιν κατ' οἴκουσ παῖδες οὐδ' ἐφροσ' ἐγώ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
πατὴρ γε μὴν ὠραῖος, εἴπερ οἴχεται.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
κάκεϊνος ἔστι χῆ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωεν Ἀλκμητος σέθεν;
ΑΔΜΗΤΟΣ.
διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 520 πότρεα θανούσης εἶπας ἢ ζωσῆς ἔτι;
ΑΔΜΗΤΟΣ.
ἔστιν τε κοῦκέρ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσσημα γὰρ λέγεις.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
- 525 πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ἦνεσεν τάδε;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ἂ, μὴ πρόκλαι' ἄροισιν, ἔς τὸδ' ἀναβαλοῦ.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
τέθνηχ' ὁ μέλλον, κοῦκέρ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
χωρὶς τό τ' εἶνα καὶ τὸ μὴ νομίζεται.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

σύ τῆδε κρίνεις, Ἥρακλεις, κείνη δ' ἐγώ.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

530 τί δῆτα κλαίεις, τίς γέλων ὁ κατθανών;
ΑΔΜΗΤΟΣ.

γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνημένα.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

ὀθνεῖος, ἧ σοὶ συγγενῆς γεγώσά τις;
ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ΑΔΜΗΤΟΣ.

535 πατὴρ ὁ θανόντος ἐνθάδ' ὤρησεν ἔμετο.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

γεῦ.
εἶθ' εὐρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑποροῖσθαι λόγον;
ΠΡΑΚΛΗΣ.

ξένων πρὸς ἄλλην ἐστὶν πορεύσομαι.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

540 λυπούμενοις ὀχληρὸς, εἰ μύλοι, ξένος.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

τεθναῖσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἔθ' ἐς δόμους.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσιν θοινῶσθαι γέλοις.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

χωρὶς ξενῶν ἐσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

μέθες με, καὶ σοὶ μυρία ἐξω χάριν.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

545 οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστὶν μολεῖν.
ἠγοῦ σύ, τῶνδε δωμάτων ἐξωπλοῦς

ξενῶνας οἴσας, τοῖς τ' ἐφρεστώσιν φράσων

σίτων παρῆναι πλῆθος· ἐν δὲ κλήσαστε

θύρας μεσαύλους· οὐ πρέπει θοινωμένους
550 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.

ΧΟΡΟΣ.

τί δρᾶς; τοσαύτης ξυμορᾶς προκειμένης,
Ἄδμητε, τοιμᾶς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἶ;

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;

555 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι ξυμορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
μείων ἐγγίγνεται, ἀξενώτερος δ' ἐγώ.

καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
δόμοις καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους.

αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
560 ὅταν περ Ἀργούς διψῖαν ἔλθω χθόνα.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν ἔκρουπες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρὸς, ὡς αὐτὸς λέγεις;

ΑΔΜΗΤΟΣ.

οὐκ ἂν ποτ' ἤθελῃσεν εἰσελθεῖν δόμοις,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισεν.

565 καὶ τῷ μὲν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ,

οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ' οἶκος,
570 σέ τοι καὶ ὁ Πυθίου εὐλύρας Ἀπόλλων

ἠξίωσε ναεῖν,
ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας

ἐν δόμοις γενέσθαι,
575 δοχμῶν διὰ κλιτύων

βοσκήμασι σοῖσι συρῶν
ποιμνίτας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγες,
580 ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νύπαν λεόντων

ἅ διαφορὸς ἔλα·
χόρευσεν δ' ἀμφὶ σὺν καθάραν,

Φοῖβε, ποιικλόθριξ
585 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν

βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῶ κόυφω,
χαίρουσ' εὐφρονι μολπῇ.

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
ἐστὶν οἰκεῖ παρὰ καλλίναον

590 Βοιβίαν λίμιν· ἀρότοις δὲ γυᾶν
καὶ πεδίων διαπέθεδι ὄρον ἀμφὶ μὲν ἀελίου κρε-

φαίαν

ἐπύστασιν αἰθέρα τῶν Μολοσσῶν τίθεται,
595 πόντιόν τ' Αἰγαίον· ἐπ' ἀκίαν

ἀλίμενον Ἰηλίου κρατύνει.
καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας

δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς γέλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν

600 δώμασιν ἀρτιθανῆ· τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται
πρὸς αἰθῶ.

ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας.
πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχῇ θάρσος ἦσται

605 θεοσεβῆ φάτα κεδνὰ πράξειν.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,
νέκυν μὲν ἦδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι

φέρουσιν ἄρδην ἐς τάφον τε καὶ πυράν·
ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,

610 προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.
ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
στεῖχοντ', ὀπαδοῦς τ' ἐν χερσὶν δάμαρτι σῆ

κόσμον φέροντας, νεοτέρων ἀγάλματα.
ΦΕΡΗΣ.

ἦζω κακοῖσι σοῖσι συγκαμῶν, τέκνον·
615 ἐσθλῆς γὰρ, οὐδεὶς ἀντρεῖ, καὶ σώφρονος

γυναικὸς ἡμάρτησας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα.

δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἔτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῶν,

620 ἧτις γε τῆς σῆς προῦθιαν ψυχῆς, τέκνον,
καὶ μ' οὐκ ἄπειδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἶασε σοῦ

στερέντα γῆρα πενθίμω καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον

γυναιξίν, ἔργον τιᾶσα γενναῖον τότε.
625 ὦ τόνδε μὲν σώσασ', ἀναστήσασα δὲ

569—578. = 579—587.

588—596. = 597—605.

- 625 ἡμᾶς πίνοντας, χεῖρε, κἄν Ἄιδου δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημί τοιούτους γάμοις
λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμείν οὐκ ἄξιον.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
οὐτ' ἤλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεῖς τάφοι
630 οὐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται·
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεῆς ταγήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χορῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
σὺ δ' ἐκποδῶν στέες καὶ παρεῖς ἄλλω θανεῖν
- 635 νέφ' ἔρωον ὦν, τόνδ' ἀποιμῶξει νεκρόν;
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ,
οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθηρ λάρθα.
- 640 ἔδειξες εἰς ἔλεγχον ἐξελεθῶν ὅς εἰ,
καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἢ τάρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
ὅς γηλέοσθ' ὦν κἀπὶ τέμν' ἦκον βίου
οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
- 645 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
γυναικ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ποίμην μόνην.
καίτοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἄγων' ἠγωνίσω,
τοῦ σοῦ πρὸ παιδός κατθανῶν, βραχὺς δέ σοι
- 650 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος·
κἀγὼ τ' ἂν ἔξην χῆθε τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοῦκ ἂν μονωθεῖς ἔστερον κακοῖς ἐμοῖς.
καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χορῆ παθεῖν εὐδαίμονα
πέπονθας· ἤβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
- 655 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων,
ὅστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανῶν ἄλλοις δόμιον
λείψειν ἐμελλες ὄφρανον διαρπάσαι.
οὐ μὴν ξερεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμῶζοντα σὸν
γῆρας θανεῖν προὔδωκας, ὅστις αἰδοφόρον
- 660 πρὸς σ' ἦν μάλιστα, κἀντὶ τῶνδ' ἐμοὶ χέριν
τοιάνδε καὶ σὺ χῆ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
τοιγὰρ φτυτεύον παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
οἱ γηροβοσκῆσουσι καὶ θανόντα σε
περιστελοῦσι καὶ προθήσουται νεκρόν.
- 665 οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμῆ θάψω χερί·
τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦτ' ἐγὼ· εἰ δ' ἄλλου τυχῶν
σωτήρης ἀνγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
μάτηρ ἄρ' οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν,
- 670 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου.
ἦν δ' ἔγγυς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστι· αὐτοῖς βαρού.
ΧΟΡΟΣ.
παύσασθ'· ἄλις γὰρ ἢ παροῦσα συμφορὰ,
ὦ παῖ· πατρός δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.
ΦΕΡΗΣ.
- 675 ὦ παῖ, τίν' ἀνχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ
πατρός γεγῶτα, γηρησιῶς ἐλεύθερον;
ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
- 680 ὀπίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
ἐγὼ δέ σ' οἰκῶν δεσπότην ἐγενάμην
κἄθρηψ', ὀφείλω δ' οὐκ ὑπερθνήσκειν σέθεν·

- οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμιον,
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
- 685 σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς,
ἔφης· ἢ δ' ἡμῶν χορῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλήθους δέ σοι γύας
λείψω· πατρός γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δητὰ σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστέρω;
690 μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
χαίρεις ὀρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ζῆν σικαρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμύχου τὸ μὴ θανεῖν,
- 695 καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπωμένην τύχην,
ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικός, ὦ κἀκίσθ', ἠσημένος,
ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου;
σοφῶς δ' ἐφρεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
- 700 ἐν τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πατεῖς ἀεὶ
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κἄτ' ὀνειδίξεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δορᾶν τὰδ', αὐτὸς ὦν κακός;
σίγα· νομίζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
- 705 ἔρεις, ἀκούσει πολλὰ τοῦ ψευδοῦ κακά.

ΧΟΡΟΣ.

πλείω λέλεται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·
παῦσαι δὲ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακοροθῶν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἀλγείς κλύων
τάληθες, οὐ χορῆν σ' εἰς ἐμ' ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕΡΗΣ.

- 710 σοῦ δ' ἂν προθνήσκειν μάλλον ἐξημάρτανον.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ταυτόν γὰρ ἤβωντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
ψυχῇ μιᾶ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφειλομέν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

καὶ μὴν Διὸς γε μείζον' ἂν ζῆης χρόνον.
ΦΕΡΗΣ.

ἄρᾳ γονεύσιν, οὐδὲν ἔκδικον παθῶν;
ΑΔΜΗΤΟΣ.

- 715 μακροῦ βίου γὰρ ἠσθόμην ἐρῶντά σε.
ΦΕΡΗΣ.

ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
ΑΔΜΗΤΟΣ.

σημεῖα τῆς σῆς, ὦ κἀκίστ', ἀψυχίας.
ΦΕΡΗΣ.

οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὄλει· οὐκ ξερεῖς τόδε.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

φεῦ·
εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδ' ἐγὼ γ' ἐς χορείαν ποτέ.
ΦΕΡΗΣ.

- 720 μνηστέυε πολλὰς, ὡς θάνασι πλείονες.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

σοὶ τοῦτ' ὕνειδος· οὐ γὰρ ἠθελές θανεῖν.
ΦΕΡΗΣ.

φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
ΑΔΜΗΤΟΣ.

κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΦΕΡΗΣ.

οὐκ ἐγγελές γέροντα βαστάζων νεκρόν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

725 θαρῆ γε μέντοι δυσκλήης, ὅταν θάνῃς.

ΦΕΡΗΣ.

κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

φρεῦ φρεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.

ΦΕΡΗΣ.

ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφελθὺς ἄφρονα.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἄπελθε, καί με τόνδ' ἕα θάψαι νεκρόν.

ΦΕΡΗΣ.

730 ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὣν αὐτῆς φρονεῦς.

δίκες δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.

ἦ τῶρ Ἄκαστος οὐκέτι ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,

εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἔρροισ νῦν αὐτὸς χῆ ξηνοικησάσά σοι,

735 ἄπαιδε, παυδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄζιοι,
γῆράσκει· οὐ γὰρ τῷδε γ' ἐς ταυτὸν στέγος
νεῖσθ'· εἰ δ' ἐπιπεινὴν χρῆν με κηρύκων ὑπο

τὴν σὴν πατροφῶν ἐστίαν, ἀπειπον ἂν.

ἡμεῖς δὲ, τὸν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,

740 στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρῇ θώμεν νεκρόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ· σχετλία τόλμης,

ὦ γενναῖα καὶ μέγ' ἀρίστη,

χαῖρε· πρόφρων σε χθόνιός θ' Ἑρμῆς

Ἄιδης τε δέχοι· εἰ δέ τι κάκει

745 πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ' Ἄιδου
νύμφε παρεθεύοις.

ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

πολλοὺς μὲν ἦδη κατὰ παντοίας χθονὸς
ξένους μολονίας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα προῦθῆκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὕτω ξένου

750 κακίον· ἐς τήνδ' ἐστὶαν ἐδεξάμην.

ὅς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὀρώων
ἐσηλθε κατάλημσ' ἀμειψασθαι πύλας.
ἔπειτα δ' οὐτι σωφρόνως ἐδέξαστο

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορᾶν μαθών,

755 ἀλλ' εἶ τι μὴ φέρομεν, ἄφρουνεν φέρον.
ποτήρα δ' ἐν χεῖροσσι κίσσιον λαβὼν
πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ,

ἕως ἐθέριμην· αὐτὸν ἀμειψάσα φλόξ
οἴνου· στέφει δὲ κοῖται μυροσίνης κλάδοις,

760 ἕμουσ' ὕλακτιῶν, διασά δ' ἦν μέλι κλίειν·
ὁ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐλασσομεν
δέσποισιν· ὅμια δ' οὐκ ἐδεικνυμεν ξένῳ

τέγγοντες· Ἀδμήτος γὰρ ᾧδ' ἐφίετο.

765 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστικῶ
ξένον, πανοῦργον κλύπη καὶ λιστήν τινα,
ἢ δ' ἐκ δόμων βέβηξεν, οὐδ' ἐφρεσπόμην,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμῶζων ξιμῆν
δέσποισιν, ἢ μοι πάσι τ' οἰκείαισιν ἦν

770 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐροῦετο,
ὄργης μαλάσσοισ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
στιγμῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφικυμένον;

ΠΡΑΚΛΗΣ.

οὔτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
οὐ χρῆ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον

775 εἶναι, δεχέσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρονί.
σὺ δ' ἄνδρ' ἔταιρον δεσπότηου πεφρονθ' ὀρώων,
στιγμῶ προσώπῳ καὶ συνωφρομένῳ
δέξει, θυραὸν πῆματος σπουδὴν ἔχων.
δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.

780 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φρόσιν;
οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γὰρ; ἀλλ' ἀκούε μου.
βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ἀμφέλιται,
κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται·

785 ἰὸ τῆς τύχης γὰρ ἀγανὸς οἰ προσβήσεται,
καῖστ' οὐ διδακτὸν, οὐδ' ἀλίσκεται τέγγη.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ξιμὸν πάρα,
εὐφρονε σαυτὸν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
βίον λογίζου σὸν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.

790 τίμαι δὲ καὶ τὴν πλείστον ἠδίστην θεῶν
Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενῆς γὰρ ἡ θεός.
τὰ δ' ἄλλ' ἔβασον ταῦτα, καὶ πείθου λόγοις
ξιοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·
οἶμαι μὲν. οὐκουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς

795 πιεῖ μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλῶν πύλας,
στεφάνοις πυκασθεῖς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀθούνεκα
τοῦ νῦν σκυθρωπῶ καὶ ξηνεστώτος φρονῶν
μεθορημιεῖ σε πτύλιος ξιμπεσῶν σκύφου.
ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρωῶν,

800 ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ ξηνοφρονημένοις
ἅπασιν ἔστιν, ὡς γ' ξιμὸν χορησθαι κρητῆ,
οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφροῖα.

ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πρόσσομεν
οὐχ οἶα κόμου καὶ γέλωτος ἄξιοι.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

805 γυμνὴ θυραῖος ἢ θανούσα· μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζωσὶ τὼνδε δεσπότεται.

ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

τί ζωσῖν; οὐ καίτισθα τῶν δόμοις κακά.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

εἰ μὴ τι σὸς με δεσπότης ἐφρεύσατο.
ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

ἄγαν ἐκείνός ἔστ' ἄγαν φιλόξενος.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

810 οὐ χρῆν μ' ὀθνεῖον γ' οὐνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ;
ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραῖος ἦν.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

μῶν ξιμφορᾶν τιν' οὔσαν οὐκ ἐφραξέ μοι;
ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

χαίρων ἔθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλι κακά.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἔθ' οὐ θυραίων πηματων ἄρχει λόγος.
ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

815 οὐ γὰρ τι κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμεν σ' ὀρώων.
ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἢ πέπονθα δεῖν ὑπὸ ξένῳ ὄν;
ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

οὐκ ἤλθεες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις·
πένθος γὰρ ἡμῖν ἔστι· καὶ κουρῖαν βλέπεις
μελαμπέλους στολομοὺς τε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς δ' ὁ κατακτανών;

820 μῶν ἢ τέκνων τις φροῦδος ἢ πατὴρ γέρον;
ΘΕΡΑΠΩΝ.

γυνὴ μὲν οὖν ὄλωεν Ἀδμήτου, ξένη.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίξεται;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦδέϊτο γάρ σε τῶνδ' ἀπάσασθαι δόμων.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σφέτι, οἷας ἤμπλακες ξυναόρου.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

825 ἀπαλώμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἡσθόμη μὲν, ὄμμ' ἰδὼν δακρυροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.

βίβ' δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας

830 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
πράσσοντας οὕτω. κῆτα κωμάξω κάρα
στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσοῦτου δώμασιν προσκειμένου.

ποῦ καὶ σφε θάπτει; πῶς εὐρήσω μολών;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

835 ὄρθην παρ' οἶμον, ἢ πὶ Λάρισσαν φέρει,
τύμβον κατόψι ξεστόν ἐκ προαστίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ πολλὰ τλῆσα καρδίη ψυχῇ τ' ἐμῇ,
νῦν δεῖξον οἶον παιδά σ' ἢ Τιτυνήτα
Ἥλεκτρονός γεγίνατ' Ἀλκμήνη Αἰί.

840 δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
γυναῖκα κείς τόνδ' αὐθις ἰδρῦσαι δόμον
Ἀλκῆστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑποργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἀνακτα τὸν μελάμπελον νεκρῶν

Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσων δοκῶ.

845 πίνοντα τύμβου πλησίον προσεγγμάτων.
κῆνπερ λογήσας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθεῖς
μάρψω, κύκλω δὲ περιβαλῶ χερσὶν ἐμαῖν,
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκα· ἐμοὶ μεθ' ἡ.

850 ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλη
πρὸς αἵματηρὸν πέλαγον, εἴμι τῶν κάτω
Κόρης ἀνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους,
αἰτήσομαι τε· καὶ πέποιθ' ἄξιεν ἄνω
Ἀλκῆστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,

855 ὅς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπῆλασε,
καίπερ βαρεῖα ξυμφορὰ πεπληγμένους,
ἔκρυπτε δ', ὧν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
τίς Ἑλλᾶδ' οἰκῶν; τοιγάρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν

860 εὐεργετήσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἰὼ ἰὼ. στυγναὶ πρόσοδοι,
στυγναὶ δ' ὄψεις χήρων μελάθρων.

ἰὼ μοὶ μοι, αἰαῖ αἰαῖ.

ποῖ βῶ; πῶ σῶ; τί λέγω; τί δὲ μῆ;

865 πῶς ἂν ὀλοῖμαι.

ἢ βουρδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.

ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,

κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.

οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
οὔτ' ἐπὶ γαίαις πόδα πεζεύων·

870 τοῖον ὕμηρόν μ' ἀποσυλήσας
Ἄιδῃ Θάνατος παρέδωκεν.

ΧΟΡΟΣ.

πρόβα πρόβα· βᾶθι κεύθος οἰκων,

ΑΔΜΗΤΟΣ.

αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

πεπονθῶς ἄξι' αλαγμάτων.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἔ ἔ.

ΧΟΡΟΣ.

δι' ὀδύνας ἔβας,

875 σᾶφ' οἶδα·

ΑΔΜΗΤΟΣ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὠφελεῖς,

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἰὼ μοὶ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μήποτε· εἰσδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον * * ἄντα [λυπρόν].

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·
τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἀμαρτεῖν

880 πιστῆς ἀλόχου; μὴ ποτε γήμιας
ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.

ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν.
μία γὰρ ψυχῇ· τῆς ὑπεραλγεῖν
μέτριον ἄχθος·

885 παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους
εὐνάς θανάτοις κεραϊζόμενους
οὐ τλητὸν ὄραν, ἔξον ἀτέκνους
ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

τύχα τύχα δυσπάλαστος ἦκει.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

890 πέρας δ' οὐδὲν τίθης ἀλγέων.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἔ ἔ.

ΧΟΡΟΣ.

βαρεῖα μὲν φέρειν,

ὅμως δὲ

ΑΔΜΗΤΟΣ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τλαθ'· οὐ σὺ πρῶτος ὠλεσας

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἰὼ μοὶ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

γυναῖκα· συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα
πιεῖε φανείσα θνατῶν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

895 ὦ μακρὰ πένθη λυπαῖ τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαίαν.

τί μ' ἐκόλυσας ἦναι τύμβου
τάφρον ἐς κοίλην, καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μὲν' ἀρίστης κείσθαι φθίμενον;
900 δύο δ' ἀντὶ μίας Ἄιδης ψυχᾶς
τὰς πιστοτάτας σὺν ἄν' ἔσχαν, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμοι τις ἦν ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιοθρηνος
905 ᾗχετ' ἐν δόμοισι
μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὢν,
πολιᾶς ἐπὶ χαίτας
ἦδη προπετιῆς ὢν
910 βίотου τε πόρσω.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω, μεταλίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι, πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
915 τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν,
σὺν θ' ὕμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χεῖρα βαστάζων.
πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν κἄμ' ἄλβίζων,
920 ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
ὄντες ἀριστέων σύζυγες εἶμεν,
νῦν δ' ὕμεναίων γόος ἀντίπαλος,
λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολομοὶ
πέμπουσί μ' ἔσω
925 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

ΧΟΡΟΣ.

παρ' εὐτυχηῖ σοι πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκω τόδ'
ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
βίотον καὶ ψυχάν.
930 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φίλιαν·
τί νέον τόδε; πολλοῖς
ἦδη παρελυσεν
θάνατος δάμαρτος.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

935 φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐνηχέστερον
τοῦμοῦ νομιζῶ, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὄμως·
τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἔβηται ποτε,
πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῖς ἐπαύσατο.
ἐγὼ δ', ὄν οὐ χρῆν ἕην, παρῆς τὸ μόρσιμον,
940 λυπρὸν διάξω βίотον· ἄρτι μανθάνω.
πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
τίν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσορηθεὶς ὑπο,
τερπηρῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι;
ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελεῖ μ' ἔρημία,
945 γυναικὸς εὐνῆς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενᾶς
θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἴξαι, καὶ κατὰ στέγας
αἰχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμυρὴ γούνασι
πέπτοντα κλαίῃ μητέρῳ, οἱ δὲ δεσπότην
στένωσιαν οἴαν ἐκ δόμων ἀπόλλεσαν.
950 τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔσωθεν δὲ με
γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ζύλλογοι
γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ξανέξομαι
λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλιας.
ἔρει δὲ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·
955 ἰδοῦ τὸν αἰσχυρῶς ζῶνθ', ὅς οὐκ ἔτιη θανεῖν,

903 — 910. = 926 — 934.

ἀλλ' ἦν ἔγηνεν ἀντιδούς ἀψυχία
πέφηνεν Ἄιδην· κἄτ' ἀνήρ εἶναι δοκεῖ;
στρυγεῖ δὲ τὸς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλω
θανεῖν. τοιάδε πρὸς κακοῖσι κληθῶνα
960 ἔξω. τί μοι ἕην δῆτα κύδιον, φίλοι,
κακῶς κλύονται καὶ κακῶς πεπραγότει;

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
πλεῖστον ἀφάμενος λόγων.
965 χρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας
εὔρον, οὐδέ τι φάρμακον
Θρηῆσσαις ἐν σαρίσιν, τὰς
Ἵορφέα κατέγραψεν
970 γῆρος, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοῦς
ἐλθεῖν οὔτε βροτίας θεᾶς
975 ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει.
μή μοι, πότνια, μείζων
ἔλθοις ἢ τὸ πρῶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελεῖται.
980 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάξεις σὺ βία σίδαρον,
οὐδέ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς.
καὶ σ' ἐν ἀρύκτοισι χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς·
985 τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν
κλαίων τοὺς θρημένους ἄνω. καὶ θεῶν σκότιοι
990 φθίνουσι παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δ' ἔτι καὶ θανοῦσα·
γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐξεύξω κλισίας ἄκοιτιν.
995 μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
1000 τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων. καὶ τις δοχμίαν
κέλευθον ἐμβαίνων τόδ' ἔρει·
αὔτα ποτὲ προῦθαν' ἀνδρὸς,
νῦν δ' ἔστι μάκαιρα δαίμων,
χαῖρ', ὦ πότνι', εὐ δὲ δόιης.
1005 τοῖαί νιν προσεροῦσι φῆμαι.
καὶ μὴν ὀδ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμηῆνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἔστιαν πορεύεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

φίλον πρὸς ἄνδρα χρῆ λέγειν ἔλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφᾶς δ' οὐκ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
1010 σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίον
ἐγγὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος·
σὺ δ' οὐκ ἐφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικὸς, ἀλλὰ μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίου πήματος σπουδῆν ἔχων.
1015 κἄσπειρα γρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην
σπονδᾶς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθῶν τάδε,
οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὢν δ' οὐνεχ' ἦκα δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
1020 λέξω. γυναικα τήνδε μοι σώσον λαβῶν,
ἔως ἂν ἵππουσ' δεῦρο Θρηῆσσι ἄγων

962 — 972. = 973 — 983.

984 — 994. = 995 — 1005.

- ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανῶν.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχομαι, νοσήσειμι γὰρ,
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 1025 πολλῶ δὲ μόχθῳ χείρας ἤλθεν εἰς ἐμῆς·
 ἀγῶνα γὰρ πᾶνδημον εὐρίσκα τινὰς
 τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνου,
 ὄφεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβῶν· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 1030 ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μέλιζονα
 νικῶσι, πυγμῆν καὶ πάλην, βουφορβία·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπεν· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλείης.
 ἀλλ', ὡσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικα χρῆ·
 1035 οὐ γὰρ κλοπαῖαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβῶν
 ἦκα· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' ἀνέσεις ἴσως.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

- οὔτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρουψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίους τύχας·
 ἀλλ' ἄλλος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 1040 εἴ του πρὸς ἄλλον δῶμαθ' ὠρηθήσῃ ξένου·
 ἄλις δὲ κλαίειν τοῦμόν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σώξην ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δὲ σοι
 1045 ξένοι Φεραίων· μὴ μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
 οὐκ ἂν δυναίην τήνδ' ὄρων ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντι μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλις γὰρ συμφορὰ βραδυνομαί.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 1050 νέα γὰρ, ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
 πότερα καὶ ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνήs, ἐν νέοις στρωφωμένη,
 ἔσται; τὸν ἠβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ἠέδιον
 εἶργειν· ἐγὼ δὲ σου προμηθεῖαν ἔχω.
 1055 ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσθήσας τρέφω;
 καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέξει;
 διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν,
 μὴ τίς μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
 προσδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίνειν νέας,
 1060 καὶ τῆς θανούσης, ἄξια δὲ μοι σέβειν,
 πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
 ἦτις ποτ' εἴ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκίσητιδι
 μορφῆς μέτρο' ἴσθι, καὶ προσήξαι δέμας.
 οἴμοι, κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
 1065 γυναικα τήνδε, μὴ μ' ἔλῃς ἠρημένον.
 δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναιχ' ὄραν
 ἐμὴν· θολοὶ δὲ καρδίας, ἐκ δ' ὀμμάτων
 πηγαὶ κατερρώγεσιν· ὦ τλήμων ἐγὼ
 ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γενοῦμαι πικροῦ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1070 ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην·
 χρῆ δ', ὅστις εἶσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
 ἐς φῶς πορεύσασαι νεριτέρων ἐκ δωμάτων
 γυναικα, καὶ σοι τήνδε πορσύναι χάριν.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 1075 σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τότε;
 οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φῶς μολεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- μὴ νυν ὑπέρβαλ', ἀλλ' ἐνασιμίως φέρε.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 ὄζον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλεις ἀεὶ στένειν;
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 1080 ἔγνωκα καὶ τὸς, ἀλλ' ἔρωσ τις ἐξάγει.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τὸ γὰρ φιλήσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 ἀπώλεσέν με, καὶ τι μᾶλλον ἢ λέγω.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἠμπλακεῖς· τίς ἀντρεεῖ;
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἠδέσθαι βίῳ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 1085 χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἠθάσκει κακόν.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνος τὸ καταναεῖν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 γυνὴ σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθος.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν φόβην.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τί δ'; οὐ γαμείς γὰρ, ἀλλὰ χηρεύσει λέχος;
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 1090 οὐκ ἔστιν ἦτις τῷδε συγκλιθήσεται.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 κείνην ὅπουπέρ ἔστι τιμᾶσθαι χρωῖν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μορῖαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 1095 ἐπήνεσ' ἀλόγῳ πιστὸς οὔνεκ' εἴ φίλος.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὔσαν προδοῦς.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 μὴ, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 1100 καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ ἐς δεῖον πέσοι χάρις.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 φεῦ.
 εἴθ' ἔξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λαβῆς ποτε.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔΜΗΤΟΣ.
 καλῶς ἔλεσας· ἢ γυνὴ δ' ἀπειθήτω.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 1105 ἄπεισιν, εἰ χρῆ· πρῶτα δ' εἰ χρωῖν ἄθρει.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

χορή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος δογαίνειν ξμοί.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰδώς τι καὶ γὰρ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδιάνοντά μοι ποιεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἔσθ' ὄθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πῖθοῦ μόνον.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

1110 κομίζετ', εἰ χορή τήνδε δέξασθαι δόμοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ ἂν μεθείην σοῖς γυναῖκα προσπόλοις.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

σὺ δ' αὐτὸς αὐτήν εἰσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

οὐκ ἂν θίγοιμι, δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1115 τῇ σῇ πέποιθα χεῖρὶ δεξιᾷ μόνῃ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἄναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τόλμα προτείνειαι χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὡς κατατόμῳ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔχεις;

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἔχω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ, σῶξέ νυν, καὶ τὸν Διὸς

1120 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.

βλέπον δ' ἔς αὐτήν, εἰ τι σῇ δοκεῖ πρόπειν

γυναῖκί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμα ἀνέλπιστον τόδε·

γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν λιτητύμως,

1125 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὄραξ δάμαρτα σὴν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὄρα γε μὴ τι φάσμα νεοτέρων τόδ' ἦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποίησ' ξένον.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1130 σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχην.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

θίγω, προσεῖπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμὴν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πρόσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὕσωνπερ ἤθελες.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὦ φιλιτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,

ἔχω σ' ἀέλπιτος, οὐπὸτ' ὄψασθαι δοκῶν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1135 ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὦ τοῦ μεγίστου Ζητὸς εὐγενὲς τέκνον,

εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φιλτύσας πατήρ

σώζοι· σὺ γὰρ τᾶμ' ἔξανώρθωσας μόνος.

πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1140 μίχην ξυνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων

1145 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεοτέροις

ἀγαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.

ἀλλ' εἰσαγ' εἶσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν

τὸ λοιπὸν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.

καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον

1150 Σθενέλου τυράννου παιδί πορσυνῶ μολῶν.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

μείνον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπειγέσθαι με δεῖ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα.

ἄστοις δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραοχίῃ

1155 χοροῦς ἐπ' ἔσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσάναι

βωμοῦς τε κλισῶν βουθύτοισι προστροπαῖς.

νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίῳ βίον

τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,

1160 πολλὰ δ' ἀέλπιτος κραίνουσι θεοί.

καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,

τῶν δ' ἀδοκίτων πόρον εὔρε θεός.

τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΙΚΜΗΝΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ίόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκεῖνῳ συστρατευσάμενος ἐν γῆραι τοῖς ἐξ ἐκεῖνου βοηθὸς εὐνοῦς παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἤλθεν εἰς Ἀθήνας, κακεῖ προσφυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας, ἐζώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγόρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γενηθέντων, ἔαν Δῆμητρι τὴν εὐγενεσιτάτην παρθένον σφάζῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν· οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἤγετο. τὴν μαντείαν δὲ προγοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων, Μακαρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγρόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὤρμησαν.

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Ι.

ΙΟΛΛΟΣ.

Πάλαι ποτ' ἔστι τοῦτ' ἔμοι δεδογμένον,
 ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
 ὁ δ' ἔς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 πόλει τ' ἀχρηστος καὶ συναλλάσσειν βερός,
5 αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.
 ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
 ἔξον κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνον
 πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλῆει,
 ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἔπει κατ' οὐρανὸν
10 ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
 σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
 ἔπει γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
 πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθει· Εὐρουσθέως κταεῖν·
 ἀλλ' ἐξέδραμεν. καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
15 ψυχὴ δ' ἔσώθη· φεύγοντες δ' ἄλλοιμοι,
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορῶντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρουσθέως κακοῖς
 ὕβρισμα' ἔς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσσαι·
 πέμπων ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
20 κήρυκας ἐξαίτεϊ τε καξείργοι γθονός,
 πόλιν προτείων Ἄργος, οὐ σμικρὸν φήλην
 ἐχθρόν τε θέσθαι, χαυτὸν εὐτυχοῦνθ' ἕμια.
 οἱ δ', ἄσθενῆ μὲν τὰπ' ἔμοι δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τοῖσδε καὶ πατὴρς τητωμένους,
25 τοὺς χρεῖσσονας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς.
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
 καὶ σὺν κακῶς πρᾶσσοусι συμπράσσω κακῶς,
 ὄκνων προδοῦναι, μὴ τις ὧδ' εἴη βροτῶν·
 ἴδεσθ', ἔπειθ' ἡ παιδίον οὐκ ἔστιν πατὴρ,
30 Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγώς.
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μικραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἐκίται καθεζόμεσθα βῶμοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε γθονός
35 δισσοὺς κατοικεῖν Ἰησέως παῖδας λόγος,
 κλήρω λαχόντας, ἔκ γένους Πανδίοτος,
 τοῖσδ' ἐγγυὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέκμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδόν.
 δυοῖν γερόντιον δὲ στρατηγεῖται φυγῆ·
40 ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις,
 ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνης γένος,
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ἀπηγκαλισμένη,
 σώξει· νέας γὰρ παρθένους αἰδοῦμεθα
 ὄχλῳ πελάζειν κάπιβωμοιστατεῖν.
45 Ὑλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος
 ζητοῦσ' ὅπη γῆς πύργον οἰκιοῦμεθα,
 ἦν τῆσδ' ἀπωθῶμεσθα πρὸς βίαν γθονός.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἔμων
 πέπλων· ὀρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρουσθέως
50 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὐ δικώμεσθ' ὑπο,

πάσης ἀλήται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ὦ μῖσος, εἶθ' ὄλοιο χῶ πέμψας σ' ἀνὴρ.
 ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
 ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἠγγέλαις κακά.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

55 ἦ που καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς
 πόλιν τ' ἀγίχθαι σύμμαχον, κακῶς φρονῶν·
 οὐ γὰρ τις ἔστιν ὃς πάροισ' ἀρήσεται
 τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀνι' Εὐρουσθέως·
 χῶροι· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
60 ἐς Ἄργος, οὐ σε λείψιμος μένει δίχη.

ΙΟΛΛΟΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
 ἐλευθέρᾳ τε γαί', ἐν ἧ βεβήξαμεν.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

βούλει πόνον μοι τῆδε προσθεῖναι χερί;

οὔτοι βία γέ μ' οὐδὲ τοῖσδ' ἕξεις λαβῶν.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

65 γνώσει σύ· μάντις δ' ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε.

ΙΟΛΛΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἔμοι ζῶντός ποτε.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

ἄπιαρ'· ἐγὼ δὲ τοῖσδε, κἄν σὺ μὴ θέλης,
 ἄξω, νομίζων οὐδέρ' εἰσ' Εὐρουσθέως.

ΙΟΛΛΟΣ.

ὦ τὰς Ἀθήνας διαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
70 ἄμυνεθ'· ἐκίται δ' ὄντες ἀγοραῖου Διὸς
 βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μαινίεται,
 πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα, τίς ἡ βοή βωμοῦ πέλας
 ἔστηχε; ποίαν συμφορὰν δεῖξει τέχε;

ΙΟΛΛΟΣ.

75 ἴδετε τὸν γέροντ'
 ἄμαλὸν ἐπὶ πέδῳ χύμενον· ὦ τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῆ πτώμα δύστηνον πίττεις;
 * * * * *

ΙΟΛΛΟΣ.

ὄδ', ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμῶν θεοῦς
 ἔλκει βιαίως Ζητὸς ἐκ προβωμίων.

ΧΟΡΟΣ.

80 ὄδ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετραπτόλιον
 ξύνοικον ἤλθες
 λιόν; ἢ πέραθεν ἄλφω πλιάγα
 κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτίαν;

ΙΟΛΛΟΣ.

οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τολίβω βίον,
85 ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λέως;

ΙΟΛΑΟΣ.

τὸν Ἡράκλειον ἴστε πού παραστάτην
Ἴολαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

90 οἷδ' εἰσακούσας καὶ πρῖν· ἀλλὰ τοῦ ποτ' ἐν
χειρὶ σῶ κομιζέεις κόρους νεοτρεφεῖς, φράσον.

ΙΟΛΑΟΣ.

Ἡρακλέους οἷδ' εἰσὶ παῖδες, ὧ ξένοι,
ἐκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.

ΧΟΡΟΣ.

95 τί χρέος, ἦ λόγων
πόλεος, ἐνεπέ μοι, μελούμενοι τυχεῖν;

ΙΟΛΑΟΣ.

μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπότης τάδ' ἀρκέσει,
100 οἷ σου κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρίσκουσί σε.

ΧΟΡΟΣ.

εἰκὸς θεῶν ἐκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ
χειρὶ δαιμόνων ἀπολιπεῖν σ' ἔδη·
πάντια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

105 ἔκπεμπέ νυν γῆς τοῦσδε τοὺς Εὐρυσθέως,
κούδεν βιαίῳ τῆδε χρήσομαι χειρὶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθεον ἐκείαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπιάν.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
110 εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν τυράννω τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τοιμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἔλευθέραν.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἀναξ;

ΧΟΡΟΣ.

115 ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θεσέως.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

πρὸς τόνδ' ἀγῶν τις ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἶη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδῆν ἔχων
Ἀκάμας τ' ἀδελφεός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

120 ἐπέπειρο ἔφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους
βοηθομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
λέξον τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκέται κάθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλέους,
βωμόν καταστέφαντες, ὡς ὄραξ, ἀναξ,

125 πατρός τε πιστός Ἴόλεως παραστάτης.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

τί δῆτ' ἰνυμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;

ΧΟΡΟΣ.

βίε νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρως ἄγειν
ζητῶν βοήν ἔστησε, κάσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐμβαλεῖν οἴκτω δίκρυν.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

130 καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλληνα καὶ θυθμὸν πέπλων
ἔχει· τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χειρὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοὶ
ποιᾶς ἀφιξέαι δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν.

ΚΟΙΠΡΕΥΣ.

Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν.

135 ἐφ' οἷσι δ' ἦρω καὶ παρ' οὐ λέγειν θέλω.
πέμπει Μυκητῶν δευρὸ μ' Εὐρυσθέως ἀναξ,
ἄξοντα τούσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὧ ξένε,
δίκα· ὁμαρτῆ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖός ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖους ἄγω,

140 ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τοῦσδε δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένους
θαυεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκούντες πόλιν
αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίως κραίνεις δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἐστίας ἀφιγμένων,

145 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγους,
κούδεις ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' ἦ τιν' ἐς σέ μωρίαν ἐσκεμμένοι
δευρὸ ἦλθον, ἦ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
ὄλιπτοντες, εἶτ' οὖν εἶπε μὴ γενήσεται·

150 οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλιπίσουσι πού
μόνον τοσαύτης ἦν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτιεῖν·
φρό' ἀντίθετες γὰρ, τοῦσδε τ' ἐς γαῖαν παρείς
ἡμᾶς τ' ἑάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;

155 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν·
Ἄργους τοσῆνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἔπασαν τῆδε προσθέσθαι πόλει.
ἦν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκίσματα
βλέψας πεπανθήης, ἐς πάλιν καθίσταται

160 δορός τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.

τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς
Τιρυνθίοις θεῖς πόλεμον Ἀργεῖοις τ' ἔχειν,
ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς, τίνος δ' ὑπερ

165 θάψεις νεκρούς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
κτῆσει πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὐνεκα
τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παίδων τε τῶνδ' ἐς ἄντλον ἐμβήσει πόδα.
ἐρεῖς, τὸ λῶστον, ἐλπιδ' εὐρήσειν μόνον.

170 καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές·
κακῶς γὰρ Ἀργεῖοισιν οἷδ' ὀπλισμένοι
μάχοντ' ἂν ἠβήσαντες, εἰ τι τοῦτο σε
ψυχὴν ἐπαίρει, χροῦν μέσφ πολλὸς χρόνος,
ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν. ἀλλ' ἐμοὶ πισθοῦ·

175 δοὺς μηδὲν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ
κτῆσαι Μυκήνας, μηδ', ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν,
πάθης σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβης.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἂν δίκην κραίνειν ἦ γνοίη λόγον,

180 πρῖν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθη σαφῶς;

ΙΟΛΑΟΣ.

ἀναξ, ὑπάρχει μὲν τὸδ' ἐν τῇ σῇ χροῦν,

εἰπεῖν ἀκούσαστ' ἐν μέρει πάρεσσί μοι,
 κούθεις μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
 ἡμῖν δὲ καὶ τῶδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέσῳ·
 185 ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐδέν ἐσθ' ἡμῖν ἔτι,
 ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι
 ὄδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπῆλασαν χθονός;
 ξένοι γὰρ ἔσμεν. ἦ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
 190 φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τᾶργος φύγη;
 οὐκουν Ἀθήνας γ'· οὐκ ἄρ' Ἀργείων φρόβῳ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελώσι γῆς.
 οὐ γὰρ τι Τραχίς ἐστιν, οὐδ' Ἀχαιῶν
 πόλις, ὅθεν σὺ τούσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὐ,
 195 τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἶά περ καὶ νῦν λέγεις,
 ἤλαυνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
 εἰ γὰρ τὸδ' ἔστιαι καὶ λόγους κρανοῦσι σοὺς,
 οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἔλευθέρας ἔτι.
 ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
 200 θνήσκων θελήσουσ'· ἦ γὰρ αἰσχρὴν πάρος
 τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσι νομίζεται.
 πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθορον
 λίαν ἔπαινεῖν ἐστι· πολλάκις δὲ δὴ
 καὶ τὸς βαρυνθεῖς οἶδ' ἄγαν αἰνούμενος.
 205 σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι
 σώξαι, ἐπεὶ περ τῆσδε προσιταίης χθονός·
 Πιτθεύς μὲν ἐστι Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθεῶς
 Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνεμι σοι γένος.
 210 Ἡρακλῆς ἦν Ζητὸς Ἀλκμήρης τε παῖς,
 κείνη δὲ Πέλοπος θυγατὴρ· αὐτανεψία
 πατὴρ ἂν εἴη σὸς τε καὶ τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὥδε τοῖσδε, Δημόκων·
 ἂ δ' ἐκίς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 215 τίσαι λέγω σοι παισὶ· φημὶ γὰρ ποτε
 σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ,
 ζωστήρα Θεσεί τὸν πολυκτόνον μετὰ,
 Αἴδου τ' ἐρεμῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 220 ὦν ἀντιδοῦναι σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν,
 μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοὶ γὰρ τὸδ' αἰσχρὸν, χωρὶς ἐν πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶν,
 225 βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον, ἔλκεσθαι βίβη.
 ἀλλ' ἄντομαί σε, καὶ καταστέφω, χεροῖν
 καὶ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμᾶσης
 τοὺς Ἡρακλείους παιδας ἐς χέρας λαβῶν.
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενοῦ φίλος,
 230 πατὴρ, ἀδελφός, δεσπότης· ἔπαντα γὰρ
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ᾧτιεθ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἄναξ.
 τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστα ἔσειδον· οἶδε γὰρ πατρός
 235 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχουσ' ἀναξίως.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 τρισσαὶ μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
 Ἰόλαε, τούσδε μὴ παρώσασθαι ξένους·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς, ἔφ' οὗ σὺ βώμιους
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πατήρυριν,

240 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προῦφείλειν καλῶς
 πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρῶν χάριν,
 τό τ' αἰσχρὸν, οὐπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
 εἰ γὰρ παρήσων τόνδε συλλάσθαι βίβη
 ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμῶν, οὐκ ἔλευθέραν
 245 οἰκεῖν δοκῆσω γαῖαν, Ἀργείοις δ' ὄκνω
 ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τὸδ' ἀγχόνης πέλας.
 ἀλλ' ὠφελές μὲν εὐτυχεστέρον μολεῖν·
 ὁμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς ὅπως σέ τις
 σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίβη.
 250 σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρουσθεῖ φράσον,
 πρὸς τοῖσδέ τ', εἴ τι τοισδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
 δίκης κυρήσει· τούσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 οὐκ, ἦν δίκαιον ἦ τε καὶ νικῶ λόγῳ;
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἐκείτην ἄγειν βίβη;
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 255 οὐκουν ξμοὶ τὸδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 ξμοὶ γ', ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 σὺ δ' ἐξόριζε, κἄτ' ἐκείθεν ἄξομεν.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 δεῦρ', ὡς εἴοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 260 ἄπασι κοινὸν ὄμμα δαιμόνων ἔδρα.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 ταῦτ' οὐ δοκῆσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 οὐκουν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 βλέπτων ἐκείνους μηδὲν, ἦν σὺ σωφρονῆς.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 βλέπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μαινοντος θεοῦς.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 265 οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 ἄξω γε μέντοι τοὺς ξμούς ἐγὼ λαβῶν.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 270 κλαίων ἄρ' ἄπει τῶνδε, κοῦκ ἐς ἀμβολάς.
 ΧΟΡΟΣ.
 μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσης θενεῖν.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 εἰ μὴ γ' ὁ κήρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θύγῃς, ἄναξ.
 ΚΟΠΡΕΥΣ.
 στείλω· μῖα γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη.
 275 ἦξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβῶν
 πάγχυλον αἰχμὴν δεῦρο· μυροῖοι δὲ με
 μένουσιν ἀπιστήρες, Εὐρουσθεὺς τ' ἀναξ

αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκίβου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
καρδοκῶν τὰνθένδε τέρμασιν μένει.

- 280 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ἕβριν φανήσεται
σοὶ καὶ πολίταις γῆν τε τῆδε καὶ φυτοῖς·
μάτην γὰρ ἦβρον ὠδέ γ' ἂν κεκτιμέθα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μὴ σε τιμωροῦμενοι.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

- φθεῖρον· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
285 ἐνθένδε δ' οὐκ ἐμελλες αἰσχύνας ἐμὲ
ἄξειν βίᾳ τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέρων ἔχω.

ΧΟΡΟΣ.

ῥῶρα προνοεῖν, πρὶν ὄροις πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης

- 290 ὁ Μυκηναίων,
ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
δις τόσα πυροῦν τῶν γιγνομένων.
πῶσα νῦν λέξειν βασιλεῖσι δοκεῖς,
295 ὡς δέιν' ἐπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν
ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσα.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐκ ἔστι τοῦδε πᾶσι κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κάγαθοῦ πεφυκέναι,
γαμῆν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ

- 300 κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνειδος οὐνεχ' ἠδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἠγένοι' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
ἐς τοῦσχατον πεσόντες εὐρομεν φίλους
305 καὶ ξυγγενεῖς τοῦσδ', οἱ τοσῶσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προὔστησαν μόνοι.
δοτ', ὃ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν δότε,
ἡμεῖς τε πᾶσι, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, ἐς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων,
310 ἦν δ' οὐκ ποθ' ὑμῖν νόστος ἐς πάτραν φανῆ,
καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρὸς,
σωτήρας ἀεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μήποτ' ἐς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρου,
μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλιότητα πόλιν·
315 πᾶσῶν νομίζετ'. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν
οὐ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πωχούους ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδωκαν, οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
320 ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανῶν, ὅταν θάνω,
πολλῶ σ' ἐπαίνῳ Θησέως, ὃ τῶν πέλας
ὑψηλὸν ἄρω καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
ὡς εὐ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἠρκεσας
τοῖς Πρωκλείοις, εὐγενῆς δ' ἂν Ἑλλάδα
325 σῶξαι πατρίαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φῦς
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γενεῶς πατρὸς
παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὐροῖς ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χεῖρων πατρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀεὶ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις

- 330 σὸν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόρους δὴ μυρούς ὑπὲρ φίλων
ἠνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

σοὶ τ' εὖ λέλεται, καὶ τὰ τῶνδ' ἀγῶν, γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.

- 335 κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι,
τάξω θ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέωμαι χεῖρῳ. πρῶτα μὲν σκοποῦς
πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσῶν·
ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
340 μάντις τ' ἀθροίσας θύσομαι. σὺ δ' ἐς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζητὸς ἐσχάραν λιπῶν.
εἰσὶν γὰρ οἱ σοῦ, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἔξουσ'. ἀλλ' ἔθ' ἐς δόμους, γέρον.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν. ἐξόμεσθα δὴ

- 345 ἰκέται μένοντες ἐνθάδ' εὐ προῦξαι πόλιν·
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαγῆς καλῶς,
ἔμεν πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' οὐ κακίωσι
χρῶμεσθα συμμέχοισιν Ἀργείων, ἀναξ·
τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ, Διὸς δάμια,
350 ἡμῶν δ' Ἀθάνα. φημί δ' εἰς εὐπραξίαν
καὶ τοῦθ' ὑπάγομαι, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι
σοῦ πλέον οὐ μέλονται,

- 355 ὃ ξεῖν', Ἀργόθεν ἐλθῶν·
μεγαληγοραῖσιν δὲ γ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις.
μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
360 εἶη. σὺ τ' ἄφρων ὃ τ' Ἄργει
Σθενέλου τύραννος·
ὅς πόλιν ἐλθῶν ἑτέραν
οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους,
θεῶν ἐπήρας ἀλάτας
365 καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντισχομένους
ξένος ὢν βιαιῶς
ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπῶν.
ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἶη
370 παρὰ γ' εὐ φρονουσῖν;
εἰρήνη μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει·
σὺ δ' ὃ κακόφρων ἀναξ,
λέγω, εἰ πόλιν ἦξεις,
οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις.
375 οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος, οὐδ'
ἰτέα κατὰχάλκος [ἔστιν.]
ἀλλ', ὃ πολέμων ἐραστὰ,
μὴ μοι δορὶ συνταράξῃς
τὰν εὐ χαρίτων ἔχουσιν
380 πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.

ΙΟΛΑΟΣ.

ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
ἦκεις; νέον τι πολέμων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν ἢ πάροισιν ἢ τί πυνθάνει;
οὐ γὰρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος·

- 385 ὃ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὢν
εἰσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν

353 — 361. = 362 — 370.

371 — 373. = 374 — 376.

ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

ἦκει στρατεύμ' Ἀργείων Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ.
390 ἐγὼ νῦν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν,
ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους δοῶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς ἐς τὰδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατὸν, λεπταῖαν δ' ὑφρόνην καθήμενος
395 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τὸδ' ἂν λέγοιμί σοι,
ποῖα προσάξει στρατόπεδον τὰ νῦν δορῶς,
εἴν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρῶσται χθονός.
καὶ τὰμῃ μέντοι πάντ' ἄραρ' ἦδη καλῶς·
πόλις τ' ἐν ὄπλοισι σφάγια θ' ἠτοιμασμένα
400 ἔστηκεν οἷς χρῆ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
θυηπολείτεια δ' ἄστν μάντεων ὕπο,
τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
χρησιμῶν δ' αἰοιδούς πάντας εἰς ἐν ἀλίνας
ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκοιμημένα
405 λόγια παλαιά, τῆδε γῆ σωτήρια.
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεοφάτων
πόλλ'. ἐν δὲ πάντων γνώμα ταυτὸν ἐμπρέπει·
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρη
Δήμητρος, ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενούς.

410 ἐγὼ δ' ἔγω μὲν, ὡς ὄρῃς, προθυμίαν
τοσῆνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
οὔτ' ἄλλον ἄστων τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
ἄκονθ'. ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ,
ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
415 καὶ νῦν πικρὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις,
τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
ἐκέταῖς ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίων ἐμὴν
κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δρᾶσω τότε,
οἰκείος ἦδη πόλεμος ἔξαορτέται.
420 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξέριον· ὅπως
αὐτοὶ τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τότε,
καγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

425 ἀλλ' ἢ πρόθυμον οὐδὲν οὐκ ἐξ θεός
ξένους ἀρήγειν τήνδε χορήζουσαν πόλιν;
ΙΟΛΑΟΣ.
ὦ τέκν', φοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
ἐς χεῖρα γῆ συνῆψαν, εἴτα χειρὸσθεν
430 προαἶσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν.
οὕτω δὲ χήμεις τῆσδ' ἀποθούμεσθα γῆς,
ἦδη πρὸς ἀκτιῶς ὄντες, ὡς σεσασμένοι.
οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερας ὦ τέλαινά με
ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
435 συγγνωστὰ γάρτοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
κτείνειν πολιτῶν παῖδας. ἀνέσας δ' ἔγω
καὶ τὰνθάδ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ', οὐτοὶ σοὶ γ' ἀπόλλυται χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
440 ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄσπετος θεῶν;
ποῖον δὲ γαίης ἐργος οὐκ ἀβλύμεθα;
ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δὴ.
κάμοῦ μὲν οὐδὲν εἴ με χρῆ θανεῖν μέλει,

πλὴν εἴ τι τέρωσ τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανῶν.
445 ὑμᾶς δὲ κλειῶ καὶ κατοικτιερίῳ, τέκνα,
καὶ τὴν γεραῖαν μητέρ' Ἀλκυονην πατρός.
ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν·
τλήμων δὲ καγὼ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρῆν χροῖν ἄρ' ἠμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χάρας
450 πεσόντας αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' οἴσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἄπασα γὰρ
πέφενγεν ἐλπὶς τῶνδὲ μοι σωτηρίας.
ἔμ' ἐκδοῦς Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
καὶ μήτε κινδύνευε σωθῆίτω τέ μοι
455 τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυσθεύς με βούλοιτ' ἂν λαβῶν
τὸν Ἡράκλειον σύμμηχρον καθυβρίσαι·
σκαυὸς γὰρ ἀνήρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐπτόν σοφῶ
ἐχθρον συνάπτειν, μὴ μεθεῖ φρονηματι·
460 πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κάτυχῆς τις ἂν τύχοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πάλιν·
τίχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος, ἀλλ' ὁμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προδιδώκαμεν.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

γενναῖα μὲν τὰδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμύχανα.
465 οὐ σοῦ χαιρίζω δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ,
τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
ἀνόντος; ἀλλὰ τοῦσδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς
νεανία τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
470 λύμας· ἃ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεῶν.
ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἴσθα καιριωτέραν
βουλήν, ἐτοιμάσ', ὡς ἔγωγ' ἀμύχανος
χρησιμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
475 προσθήτε· πρώτων γὰρ τὸδ' ἐξαίτησομαι·
γυναικὶ γὰρ σιγῆ τε καὶ τὸ σφραρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω θ' ἡσυχοὺν μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσασ', Ἰόλεως, στεναγαμῶτων,
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβέυειν γένους.
480 ἀλλ' εἰμὶ γὰρ πῶς πρόσφορος· μέλει δὲ μοι
μάλιστα ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαντις πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ πλὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκειμένον τι πῆμα σὴν δίκαιε φρένα.

ΙΟΛΑΟΣ.

ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
485 τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω.
ἡμῖν δὲ δόξας εὐ προχωρήσει δόμος
πάλιν μεθέστη· αὐτὴς ἐς ταμύχανον·
χρησιμῶν γὰρ ᾠδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον οὐδὲ μύσχρον, ἀλλὰ παρθένον
490 σφάξαι κελεύειν πατρὸς ἥτις εὐγενούς,
εἰ χρῆ μὲν ἡμᾶς, χρῆ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμυχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάξαι ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλον τινός.
κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δὲ πῶς,
495 εἰ μὴ τι τοῦτων ἐξαμυχανήσομεν,
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαίαν ἐορίσκειν τινά,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;

ΙΟΛΑΟΣ.

ἐν τῷδε, τἄλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

- 500 μὴ νυν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρου·
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
θνήσκειν ἐτοιμῇ καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲν ἀεῖοι
κίχθρον ἡμῶν οὐνεκ' ἀφροσθαί μεγαν,
505 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόρους,
παρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ' ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἰκέτας διαμύωνων καθήμενους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
510 κακοῦς δοῦσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπει;
κάλλιον; οἶμαι, τῆσδ' ἢ μὴ τύχῃ ποτέ,
πόλεως ἀλοῦσης χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν,
κἀπειτα δεινὰ πατρὸς οὐσαν εὐγενοῦς
παθοῦσαν Ἄιδην μῆδ' ἤσσαν εἰσιδεῖν.
515 ἄλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλγιστῶν χθονός,
κοῦκ αἰσχρνοῦμαι δῆτ' ἐὰν δή τις λέγῃ,
τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἰκεσίοισι σὺν κλάδοις,
αὐτοὶ φιλοψυχροῦντες; ἔριτε χθονός·
κακοῦς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
520 ἄλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπιδ' εὐ πράξειν ἔχω·
πολλοὶ γὰρ ἦδη τῆδε προῦδοσαν φίλους.
τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
525 οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν. ἄλλῃ δὲ καὶ πρόπει τινὲ
μᾶλλον τὰδ', ἢ τις μὴ πῖσημος ὅς ἐγὼ.
ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα καταθανεῖν τόδε,
καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ.
530 νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἐκοῦσα κοῦκ ἄκουσα· κἀσαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαντῆς ὕπερ,
εὐρημα γάρτοι μὴ φιλοψυχροῦσ' ἐγὼ
κἀλλιστον εὐρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.

ΧΟΡΟΣ.

- 535 φεῦ φεῦ, τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον
κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;

ΙΟΛΑΟΣ.

- ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
540 ἄλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενός
πέφηνκας Ἡρακλῆος· οὐδ' αἰσχρνοῦμαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἄλλ' ἢ γένουτ' ἂν ἐνδικωτέρας φράσας·
πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν,
545 κᾶθ' ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ·
σὲ δ' οὐ δίκαιον καταθανεῖν ἄνευ πάλου.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

- οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγὼ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσσεσι· μὴ λέξης, γέρον.
ἄλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεσθε, καὶ βουλοσθὲ μοι
550 χρῆσθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὐ.

ΙΟΛΑΟΣ.

φεῦ.

- ὄδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
κἀκείνος ἦν ἄριστος, ἄλλ' ὑπερφέρεις
555 τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θνήσκειν σ'· ἀδελφούς δ' ἀφελεῖς θανούσα σου.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

- σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος
τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἄλλ' ἐλευθέρως θάνω.
560 ἔπου δὲ, πρέσβυ· σῆ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
θέλω· πέπλοισ δὲ σῶμ' ἐμὸν κούφον παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ θανεῖν εἰμ' ἐγὼ,
εἴπερ πέφνκα πατρὸς οὐπερ ἐύχομαι.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐκ ἂν δυναίμην σῶ παρεστάναί μορφ.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

- 565 σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χοῆζε, μὴ μ' ἐν ἀρσένων,
ἄλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπενοῦσα βίον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔσται τὰδ', ὧ τάλαυα παρθένω· ἐπεὶ
κἀμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, μὴ σε κομηῆσαι καλῶς,
πολλῶν ἕκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας

- 570 καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ.
ἄλλ' εἴ τι βούλει τοῦσδε τὸν γέροντά τε,
χῶρει προσειποῦσ' ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ

ΜΑΚΑΡΙΑ.

- ὦ χεῖρε, πρέσβυ, χεῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
575 τοιοῦσδε τοῦσδε παῖδας, ἔς τὸ πᾶν σοφός,
ᾧσπερ σὺ· μῆδ' ἂν μᾶλλον· ἀρκεσοῦσι γὰρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ὦν·
σοὶ παῖδες ἔσμεν· σαῖν χερσὶν τεθράμμεθα.
ὄρας δὲ κἀμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
580 διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε καταθανομένην.
ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἢ παροῦσ' ὀμίλλα,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιδ' ὑμῖν ὅσων
ἢ μὴ πάροθεν καρδίᾳ σφαγήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γοαῖαν δόμου

- 585 τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ξένους τε τοῦσδε. κἂν ἀπαλλαγῇ πόγων
καὶ γόστος ὑμῖν εὐρεθῆ ποτ' ἐκ θεῶν,
μῆμνησθε τὴν σῴτειραν ὡς θάψαι χρεῶν·
κἀλλιστὰ τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεής
590 ὑμῖν παρῆσθην, ἀλλὰ προῦθανον γένους.
τὰδ' ἀντὶ παιδῶν ἐστὶ μοι κερμῆλια
καὶ παρθεναίεας, εἴ τι δὴ κατὰ χθονός·
εἴη γε μέντοι μῆδ' ἐν. εἰ γὰρ ἔξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανοῦμενοι βροτῶν,
595 οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέφεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

ΙΟΛΑΟΣ.

- ἄλλ', ὧ μέγιστον ἐκπρόπουσ' εὐψυχία,
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμωτάτη
καὶ ζωσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανούσ' ἔσει πολύ·
600 καὶ χεῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξομαι θεῶν,
ἢ σὸν κατήρατα σῶμα, Δήμητρος κόρη.
ὦ παῖδες, οἰγόμεσθα· λύεται μέλη
λύπη· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κούφιστες, τέκνα.

605 ὡς οὔτε τούτοις ἤδομαι πεπραγμένοις,
 χορημοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
 μειζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.

X O P O Σ.

οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρῦποτμον
 ἄνδρα γενέσθαι,

610 οὐδὲ τὸν αὐτὸν αἰεὶ βεβάναι δόμον
 εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
 μοῖρα διώκει·

τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχῶν ᾤκισε,
 τὸν δ' ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει.

615 μόρσιμα δ' οὔτε φρυγὴν θέμις· οὐ σοφία τις
 ἀπώσεται·

ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος αἰεὶ πόνον ἔξει.
 ἀλλὰ σὺ μὴ προπίπνων τὰ θεῶν φέρει, μηδ'

ὑπεράλγει

620 φροντίδα λύπε·

εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
 ἢ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς,

οὐδ' ἀκλήεις νιν
 δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·

625 ἃ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων·
 ἄζια μὲν πατρὸς, ἄζια δ' εὐγενίας τάδε γίνονται.
 εἰ δὲ σέβεις θανάτου ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

630 ὦ τέκνα, χαίρετ'· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρον
 μήτηρ τε πατρὸς τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;

Ι Ο Λ Α Ο Σ.

πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

τί χορημα κείσαι καὶ κατηφές ὄμμ' ἔχεις;
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος, ἣ συνεσχόμην.
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

635 ἔπαιρέ νυν σεαυτὸν, ὄρθασον κέρα.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

γέροντές ἐσμεν κοῦδαμῶς ξερωμέθα.
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

ἦκω γε μέντοι χάριμα σοι φέρων μέγα.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

τίς δ' εἰ σὺ; ποῦ σοι συντηχὼν ἀμνημονῶ;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

"Υλλου πενέστης· οὐ με γυννώσσεις ὄρων;
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

640 ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα σωτήρ νῶν βλάβης;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

μάλιστι· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

ὦ μήτερο ξεθλοῦ παιδὸς, Ἀλκμήνην λέγω,
 ἔξελεθ', ἀκουσον τοῖσδε φιλιτάτους λόγους.

πάλαι γὰρ ᾠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων

645 ψυχὴν ἐτήζου νόστος εἰ γενήσεται.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

τί χορημ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος;
 Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὐ βιάζεται παρῶν

κῆρυξ ἀπ' Ἀργούς; ἀσθενής μὲν ἦ γ' ἐμὴ
 ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σ' ἐχορῆν, ξένε,

650 οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τούσδ' ἐμοῦ ζωῆς ποτέ.
 ἦ τᾶρ' ἐκείνου μὴ νομιζομένην ἐγὼ

608 — 617. = 618 — 629.

μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθήξεις χερσὶ,
 δυοῖν γερόντων οὐ καλῶς ἀγωνιεῖ.

Ι Ο Λ Α Ο Σ.

θάρσει, γεραῖα, μὴ τρέσης, οὐκ Ἀργόθεν
 655 κῆρυξ ἀφίγεται, πολεμίους λόγους ἔχων.

Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

τί γὰρ βοῆν ἔστησας ἄγγελον φόβου;
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

σὲ, πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

οὐκ ἦσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γὰρ ἔσθ' ὅδε;
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

ἦκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

660 ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
 ἀτὰρ τί χώρα τῆδε προσβαλὼν πόδα

ποῦ νῦν ἄπστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
 σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

στρατὸν καθίζει τάσσεταί θ' ὃν ἦλθ' ἔχων.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

665 τοῦδ' οὐκ ἐθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δὴ.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

πόσον τι πλήθος συμμαχῶν πάρεστ' ἔχων;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

670 ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι.
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

ἴσασι· καὶ δὴ λαὸν ἔστηκεν κέρας.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

ἦδη γὰρ ὡς ἐξ ἔργον ὠπλισται στρατός;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

καὶ δὴ παρήκται σφάγια τάξεων ἐκάς.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργείων δόρου;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

675 ὥστ' ἔξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

τί δρωῖντα; μῶν τάσσοντα πολέμιον στήχας;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

ἠκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ'· ἐρημίους δεσπότας τοῦμὸν μέρος

οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίους συμβαλεῖν.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

680 κᾶγωγε σὺν σοὶ· ταῦτὰ γὰρ φροντίζομεν,
 φίλοις παρόντες, ὡς εἰοίμεν, ἀφελεῖν.

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

ἦκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις;
 Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρωῆς χερρός·
 Ι Ο Λ Α Ο Σ.

685 τί δ' ; οὐ θένομι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

θένους ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἄν πέσοις.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐδεὶς ξυ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἔστιν, ὧ τῶν, ἣ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.

ΙΟΛΑΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' μαχοῦμαι γ' ἐριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

690 σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προσίτης φίλοις.

ΙΟΛΑΟΣ.

μή τοί μ' ἔρριξε δρῶν παρεσκευασμένον.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρῶν μὲν σύ γ' οὐχ οἴος τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.

ΙΟΛΑΟΣ.

ὡς μὴ μενοῦντα τίλλα σοι λέγειν πάρα.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πῶς οὖν ὀπλίταις τευχῶν ἄτερο φανεῖ;

ΙΟΛΑΟΣ.

695 ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὄπλα τοῖσδ', οἵσι χρῆσόμεσθα κἀποδώσομεν

ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω κἀπὸ πασσάλων ἐλὼν

ἐνεργ' ὀπλίτην κόσμον ὡς τάχισταί μοι.

700 ἀσχυρὸν γὰρ οἰκούρημα γίγνεται τόδε,

τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλιάς μένειν.

ΧΟΡΟΣ.

λήμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος

τὸ σὸν, ἀλλ' ἤβῃ· σῶμα δὲ φροῦδον.

τί πονεῖς ἄλλως; ἂ σέ μὲν βλάψει,

705 σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν.

χρη' γνωσμεσθῆν σὴν ἠλιζίαν,

τὰ δ' ἐμήχαν' ἔἴη. οὐκ ἔστιν ὅπως

ἤβην κτήσει πάλιν αὖθις.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

τί χοῖμα μέλλεις σὼν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν

710 λιπεῖν μ' ἔρημον σὸν τένοντι τοῖς ξμοῖς;

ΙΟΛΑΟΣ.

ἄνδρῶν γὰρ ἀλή· σοὶ δὲ χρη' τούτων μέλειν.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

τί δ', ἦν θάνης σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;

ΙΟΛΑΟΣ.

παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελεημένοις.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χορήσονται τύχη;

ΙΟΛΑΟΣ.

715 οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσης, ξένοι.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

τοσοῦνδε γάρτοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.

ΙΟΛΑΟΣ.

καὶ Ζηνὲ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγὼ, μέλει πόνων.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

φρεῦ·

Ζεὺς ἐξ' ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·

εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

720 ὄπλων μὲν ἦδη τήρδ' ὄρεῖς παντευχίαν,

φθάνους δ' ἄν ὅκ' ἂν τοῖσδε συγκρούπιον δέμας.

ὡς ἐργὸς ἀγών, καὶ μάλασ' Ἄρης στυγεῖ

μέλλοντας· εἰ δὲ τευχῶν φοβεῖ βάρος,

νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξειν
725 κόσμοιο πυκάζου τήρδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως.

ΙΟΛΑΟΣ.

καλῶς ἐλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχω

τεύχη κόμισε, χεῖρὶ δ' ἔνδεις ὄζυην,

λαῖον τ' ἐπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἣ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεῶν;

ΙΟΛΑΟΣ.

730 ὄρθοτος οὐνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εἴθ' ἦσα δυνάεις δρῶν ὅσον πρόθυμος εἶ.

ΙΟΛΑΟΣ.

ἔπειγε· λειψθεῖς δεινὰ πείσομαι μάχης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

σύ τοι βραδύνεις κοκκ' ἐγὼ δοκῶν τι δρῶν.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐκουν ὄρεῖς μου κῶλον ὡς ἐπέγεται;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

735 ὄρῳ δοκοῦντα μᾶλλον ἣ σπεύδοντά σε.

ΙΟΛΑΟΣ.

οὐ ταυτὰ λέξεις, ἦντι' ἂν λείψσης μ' ἐκεῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τί δρῶντα; βουλομένην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.

ΙΟΛΑΟΣ.

δι' ἀσπίδος θείοντα πολέμιων τινά.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εἰ δήποθ' ἤξομέν γε. τοῦτο γὰρ φόβος.

ΙΟΛΑΟΣ.

φρεῦ·

740 εἴθ', ὧ βοακίων, οἷον ἠβήσαντά σε

μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἦντινα ξὺν Ἡρακλεῖ

Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι

τοιούτος, οἷος ἂν τροπήν Εὐρυσθέως

θεῖην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.

745 ἔστιν δ' ἐν ὄλβω καὶ τόδ' οὐκ ὄρθως ἔχον,

εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ

τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίσταςθαι καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

γῶ καὶ παννύχιος σελάνια

καὶ λαμπρόταται θεοῦ

750 φραεσίμβροτοι ἀνγῆ,

ἀγγελίαν μοι ἐνέγχατε,

ἰαχῆσατε δ' οὐρανῷ

καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν

γλαυκᾶς ἐν Ἀθήναις.

755 μέλλω τὰς πατριώτιδος γῆς,

μέλλω περὶ τῶν δόμων

ἐκέτας ὑποδεχθεῖς,

κίνδυνον πολυῶ τεμεῖν σιδάρον.

δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκῆνας

760 εὐδαίμονα καὶ δορὸς

πολυαίνετον ἀλγῆ

μῆνιν ἐμᾶ χροῖν κεύθειν·

κακὸν δ', ὧ πόλις, εἰ ξένους

ἐπιτήρας παραδώσομεν,

765 κελεύσιμον Ἄργος.

Ζεὺς μοι ξύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,

Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως

748 — 758. = 759 — 769.

ἔχει· οὔποτε θνατῶν
 ἦσσονές ποτ' ἂν εἴτ' ἔμοῦ φανοῦνται.
770 ἄλλ', ὃ πότνια, σὸν γὰρ οὐδὰς
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἃς σὺ μάτηρ
 δέσποινα τε καὶ φύλαξ,
 πόρουσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾶδ' ἐπάγοντα δορῦσσοντα
775 στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμῆ γ' ἀρετῆ
 δικαίως ἐμ' ἐκπεσεῖν μελάρθρων.
 ἐπεὶ σοι πολύθυτος ἄει
 τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λήθει
 μηρῶν φθινῆς ἄμερα,
780 νέων τ' ἀοιδὰ χορῶν τε μολπεί.
 ἀνεμῶντι δὲ γᾶς ὄχθῃ
 ὀλολύματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
 θένων λαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.
 Θ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν.
 δέσποινα, μύθους σοὶ τε συντομοτάτους
785 κλύειν ἔμοι τε τῷδε καλλίστους, φέρω.
 νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ τροπαί' ἰδρύνεται
 παντευχίαν ἔχοντι πολεμίων σθένει.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.
 ὦ φίλαθ', ἦθε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἤλευθερώσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλιασιν.
790 μῆς δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἔλευθεροῖς·
 φόβος γὰρ εἴ μοι ἔωσιν οὐδ' ἐγὼ θέλω.
 Θ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν.
 ἔωσιν μέγιστόν γ' εὐκλειεῖς κατὰ στρατόν.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.
 ὁ μὲν γέρον οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὕδε;
 Θ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν.
 μάλιστα, πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.
795 τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἠγορῶμετο;
 Θ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν.
 νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αἰδῆς αἰ.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.
 θανάσιτ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῆ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγέλιαι θέλω.
 Θ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν.
 εἰς μου λόγος μοι πάντα σημαίνει τάδε·
800 ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν
 κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξμεν,
 ἐκβᾶς τεθρόππων ὕλλος ἀματίων πόδα,
 ἔστη μέσοισιν ἐν μεταμυκίοις δορός.
 κᾶπειτ' ἔλεξεν, ὦ στρατιγῆ', ὃς Ἀργόθεν
805 ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰσάμεν;
 καὶ τὰς Μυκῆνας οὐδὲν ἐργάσιε κακὸν
 ἀνδρὸς στερήσας· ἐλλ' ἔμοι μόνος μόνῃ
 μάχην συνάψας, ἧ κτανῶν ἄγου λαβῶν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἧ θαρῶν ἔμοι
810 τιμὰς πατρῷους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
 στρατὸς δ' ἐπήνεσ', ἔς τ' ἀπαλλαγῆς πόνων
 καλῶς λελέχθαι μῦθον ἔς τ' ἐνψυχίαν.
 ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν, στρασηγὸς ὢν,
815 ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκιμοῦ δορός,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγῶς
 τοὺς Ἡρακλείους ἤλθε δουλώσων γόνους.

ὕλλος μὲν οὖν ἀπώχεται ἔς τάξιν πάλιν·
 μάντιες δ', ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
820 διαλλαγῆς ἐγνωσαν οὐ τελομένεας,
 ἔσραζον, οὐκ ἐμιλλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
 λαμῶν βροτείων εὐδὺς οὐριον φόνον.
 οἱ δ' ἄριματ' εἰσέβησαν, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευράσι ἔκρουπον πλευρ'· Ἀθηναίων δ' ἀναξ
825 στρατῷ παρήγγελλ' οἶα χορῆ τὸν εὐγενῆ,
 ὦ ξυμπολίται, τῇ τε βοσκοῦση χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρξέσαι χρεῶν.
 ὁ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ κατασχῶναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκῆνας συμμάχους ἔλισσεται.
830 ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρηιον Τυροσηρικῆ
 σάλπιγγι, καὶ συνήσαν ἀλλήλοισι μάχην,
 πόσον τιν' ἀρχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν ὀλωγῆν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νῦν τίτλος Ἀργείου δορός
835 ἐροῖξασθ' ἡμᾶς· εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεῖς ποδί,
 ἀνῆρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σιάς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἔπιπτον. ἦν δὲ δούρ κελεύσματα,
 ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γῆν
840 σπείροντες, οὐκ ἀρήξειτ' αἰσχύνῃ πόλει;
 μόλις δὲ πάντα θρωόντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργείοι ἐς φυγῆν δόρου.
 κᾶνταθ' ὁ πρῆσβυς ὕλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἐκέτευσε δεξιᾶν
845 Ἰόλεως ἐμβήσασιν ἔν ἵππειον δίφρον.
 λαβῶν δὲ χειρῶν ἠνίας Εὐρουσθέως
 πῶλοισι ἐπέιχε. τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδῶν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
850 δίας Ἀθάνας, ἄριμ' ἰδὼν Εὐρουσθέως,
 ἠράσασθ' Ἠβῆ Ζητῆ θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι κἀποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρούς· κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 δισσῶ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
855 σταθῆντ' ἐκρουψαν ἄριμα λυγαῖω νέφει·
 σὸν δὲ λέγουσαι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἠβῆν θ'· ὁ δ' ὄργης ἐκ δυσαιεθρίου νέων
 βραχιόνων ἔδειξεν ἠβήτην τύπον.
 αἰρεῖ θ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρουσθέως
860 τέτρωφρον ἄριμα πρὸς πέτραις Σκειρονίσι.
 δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἦκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
 τὸν ὄλιβιον πάροισθε· τῇ δὲ νῦν τύχη
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
865 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μη ζηλοῦν, πρὶν ἂν
 θανόντ' ἴδῃ τις· ὡς ἐρήμιοι τύχει.
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἔμοι δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμᾶς εἰσιδεῖν.
 Α Λ Κ Μ Η Ν Η.
 ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά·
870 γάριον δ' ὅμως σοι τῶν πεποργαμένων ἔχω.
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόθεον οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὀμιλεῖν νῦν ἐπισταμαί σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὴ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς δλουμένου
875 Εὐρουσθέως ἔσασθε, καὶ πόλιν πατρὸς

ἴφρασε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονός,
καὶ θεοὶ πατράσι θυσεῖθ', ὧν ἀπειρογμένοι
ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.

ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφόν ποτε

880 Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν
λέξον· παρ' ἡμῖν γὰρ οὐ σοφόν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ποτίσασθαι δίχην.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
κρατοῦντι καὶ σῆ δεσποτοῦμενον χερσί.

885 οὐ μὴν ἐκόντια γ' αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν ἐς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίχην.
ἀλλ' ἤ γε γεραῖά, χαῖρε, καὶ μέμνησό μοι
ὃ πρῶτον εἶπας, ἠνίκ' ἠρχόμην λόγου·

890 ἐλευθέρωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρόνῳ
ἄψευδές εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμοι χορὸς μὲν ἦδύς, εἰ λίγεια
λωτοῦ χάρις εἰνὸν δαυτί.

εἴη δ' εὐχαρὶς Ἀφροδίτα.

895 τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ'
εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων,
πολλὰ γὰρ τίθει
Μοῖρα τελεσιδῶτειρ'

900 Αἰὼν τε Κρόνον παῖς.
ἔχεις δόδον τιν', ὦ πόλις, δίκαιον·
οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελῆσθαι,
τιμᾶν θεοῦς· ὃ δὲ μή σε φάσκειν
ἐγγυὸς ματιῶν ἐλαύνει,

905 δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'· ἐπίσημα γάρτοι
θεὸς παραγγέλλει,
τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος ἔει.

910 ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς
τεὸς γόνος, ὦ γεραῖά,
φύγει λόγον ὡς τὸν Αἰδα
δόμον κατέβα, πυρὸς
δεινῆ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς,

915 Ἦβας τ' ἔρατὸν χοιρῖζει
λέγος χροσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ Ὑμέναιε, δισσοὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·

920 καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθήναιαν
λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι,
καὶ τοῖσδε θεῶς πόλις
καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας,
ἔσχεν δ' ἕβρον ἀνδρὸς, ᾧ θυ-

925 μὸς ἦν πρὸ δίκας βιαιῶς.
μήποτ' ἔμοι φρόνημα
ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποιν', ὄρεῖς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,

930 ἄελπιον ὄνιν, τῷδὲ τ' οὐχ ἦσσαν τυχεῖν·

892 — 900. = 901 — 909.

910 — 918. = 919 — 927.

οὐ γὰρ ποτ' ἦρχει χείρας ἔξεσθαι σέθεν,
δὲτ' ἐκ Μυκητῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
ἔστειχε, μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ,
πέρσων Ἀθήνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν

935 δαίμων ἐθῆκε καὶ μετέστησεν τύχην.

Ἔλλος μὲν οὖν ὃ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἴστασαν·

ἔμοι δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
τέρψαι θελόντες σὴν φρέν'. ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς

940 ἦδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχούσθ' ὄραν.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

ὦ μῖσος, ἦρεις; εἰλέ σ' ἡ Αἴζη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεφον κάρα,
καὶ τλήθῃ τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
ἐχθροῦς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἔτι·

945 ἐκείνος εἰ σὺ, βούλομαι γὰρ εἶδέναι,
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου ἔστι νῦν ζῆμον
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ', ἐφρυβόσαι;
τί γὰρ σὺ κείνον οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;
ὃς καὶ παρ' Αἴθην ζῶντά νιν κατήγαγες,

950 ὕδρας λειοντίας τ' ἐξαπολλύνα λέγων
ἐπεμπες; ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακὰ
σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
κοῦκ ἤροσέν σοι ταῦτα τολμήσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἀπάσης κἀμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος

955 ἠλαυνες, ἐκέτας δαιμόνων καθημένους,
τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπιούς ἔτι.
ἀλλ' εὖρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλευθερον,
οἷ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς.
καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρή γὰρ οὐχ ἅπαξ

960 θνήσκειν σέ, πολλὰ πῆματ' ἐξείργασμένον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ ἔστ' ἄνυστον τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

ἄλλως ἄρ' αὐτὸν ἀιχμάλωτον εἴλομεν.
εἰργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοῖς τῆσδε χάρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

965 τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοισδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

καὶ ταῦτα δόξανθ' Ἔλλος ἐξηνέσχετο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

χρῆν δ' αὐτὸν, οἶμαι, τῆδ' ἀπιστήσαι χθονί.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

χρῆν τόνδε μὴ ζῆν μηδὲ φῶς ὄραν ἔτι

ΑΓΓΕΛΟΣ.

970 τότ' ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὸν ὄδε.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

οὐκοῦν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ δοῦναι δίχην.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ ἔστι τοῦτον ὄστις ἂν κατακτανῶι.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

ἔγωγε· καιτοί φημί κἀμ' εἶναι τινα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πολλῆν ἄρ' ἔξεις μέμνην, εἰ θράσεις τόδε.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

975 φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεχτέον.

τοῦτον δ', ἐπέπερο χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμᾶς,
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλη
καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρῆ
980 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπραγέται.

ΧΟΡΟΣ.

δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ὦ γυναῖκα, σ' ἔχειν
νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε γινώσκω καλῶς.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

γυναῖκα, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσονται σε,
μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
985 λέξονθ' ὅθεν χρῆ δαίλιαν ὀφείλει τινα.
ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐκ ἐκὼν τὸδ' ἠράμην·
ἤδη γε σοὶ μὲν αὐτανέπιος γεγώς,
τῷ σῷ δὲ παιδί συγγενῆς Ἡρακλέει.
ἀλλ' εἴτ' ἔχρηζον εἶτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
990 Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθρηξε τὴν νόσον.
ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην
κίχων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμεην,
καὶ πόλλ' ἔπιπτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ
995 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμῶς
ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοῖην φόβῳ,
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὦν
ἀκούσεται τά γ' ἔσθλά, χρηστός ὦν ἀνήρ.
1000 κείνου δ' ἀπαλλαγθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα,
μισούμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδῶτα
ἐχθρῶν πατρῶων, πάντα κινήσαι πέτρον,
κτείνοντα κἀκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα δρωῶντι τᾶμ' ἐγίγνετ' ἀσφαλῆ.
1005 οὐκοῦν σύ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμᾶς τύχας
ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
ἦλानτες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
εἴσασαι οἰκεῖν Ἄργος· οὐτὶν' ἂν πίθοις,
νῦν σὺν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
1010 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις
οὐκ ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανῶν.
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολὺ.
ἂ γ' εἶπας ἀντήκουσας· ἐντεύθεν δὲ χρῆ
1015 τὸν προστρόπιον τόν τε γενναῖον καλεῖν.
οὕτω γε μέντοι τᾶμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
χρήζω, λιπῶν δ' ἂν οὐδὲν ἐχθροῖμην βίον.

ΧΟΡΟΣ.

παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκίμηνη, θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
ΑΛΚΜΗΝΗ.

1020 τί δ', ἦν θάνη τε καὶ πόλει πειθώμεθα;
ΧΟΡΟΣ.

τὰ λῶστ' ἂν εἴη· πῶς τᾶδ' οὖν γενήσεται;
ΑΛΚΜΗΝΗ.

ἐγὼ διδάξω ἡδύως· κτανοῦσα γὰρ
τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί·
1025 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί.
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαι σε· τὴν δὲ δὴ πόλιν,
ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μεῖζον ἢ δοκεῖν χρόνον.

1030 θανόντι γὰρ με θάψεθ' οὐ τὸ μόρσιμον,
δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.
καὶ σοὶ μὲν εὖνους καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,

1035 ὅταν μόλωσι δεῦρο σὶν πολλῇ χειρὶ,
χράριν προδόντες τήνδε· τοιοῦτων ξένων
προὔστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένους
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠδοῦμην θεοῦ;
Ἥραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺ,

1040 κοῦκ ἂν προδοῦναι μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοῆς
μήθ' αἰμ' ἐάσης εἰς ἐμὸν στάξι τάφον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλιάνω θανῶν.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

1045 τί δήτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεῶν,
κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανῶν.

1050 κομίζετ' αὐτὸν, δμῶες, εἶτα χρῆ κυσὶ
δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσης ὅπως
αὐθις πατροφῆς ἔων ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν

1055 καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΙΘΡΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.	ΕΥΑΛΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.	ΙΦΙΣ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.	ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΗΡΥΞ.	ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

* * * * *

ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίτι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἄριστέων. τὸ δὲ δράμα ἐγνώμιον Ἀθηνῶν.

I K E T I Δ E Σ.

ΑΙΘΡΑ.

Ἀήμιτερο ἔστιοῦχ' Ἐλευσίνοσ χθονόσ
 τῆσδ', οἳ τε νουόσ ἔχετε πρόσποιοι θεᾶσ,
 εὐδαιμονεῖν με Θησεᾶ τε παιδ' ἕμὸν
 πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέωσ χθόνα,
 5 ἐν ἧ με θρέψασ ὀλβίοισ ἐν δώμασιν
 Αἴθραν πατῆρ δίδωσι τῷ Πανδίονοσ
 Αἰγεί δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
 ἐσ τάσδε γὰρ βλέψασ' ἐπηξάζαμην τάδε
 γραυόσ, αἰ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείασ χθονόσ
 10 ἰκτιῆρι θαλλῷ προσπίπτουσ' ἕμὸν γόνυ,
 πάθοσ παροῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλασ
 Κάδμου θανόντων ἐπτά γενναίων τέκνων
 ἄπαιδέσ εἰσιν, οὐσ ποτ' Ἀργείων ἄναξ
 Ἄδραστοσ ἦγαγ', Οἰδίπου παγαληρίασ
 15 μέροσ κατασχεῖν φρυγάδι Πολυνεείκει θέλων
 γαμβρῷ· νεκροῦσ δὲ τοῦσ ὀλωλότασ δορὶ
 θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρεσ χθονί·
 εἰργοῦσι δ' οἳ κρατοῦντεσ, οὐδ' ἀναίρεσιν
 δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντεσ θεῶν.
 20 κοῖνὸν δὲ φρόντον ταῖσδ' ἔχων χρείασ ἕμιθ
 Ἄδραστοσ, ὅμμα δάκρυσιν τέγγων, ὅδε
 κείται, τό τ' ἔγχωσ τήν τε δυστυχεσάτην
 στέρων στρατεῖαν ἦν ἐπεμψεν ἐκ δόμων·
 ὅσ μ' ἐξοτρύνει παιδ' ἕμὸν πείσαι λιταῖσ
 25 νεκρῶν κομιστήν ἢ λόγοισιν ἢ δοροσ
 ῥάμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
 μόνον τόδ' ἔργον προστιθείσ ἕμιθ τέκνω
 πόλει τ' Ἀθηνῶν. ταγγῶν δ' ὑπὲρ χθονόσ
 ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἕμιθ
 30 πρὸσ τόνδε σηκόν, ἐνθα πρῶτα φαίνεται
 φρίξασ ὑπὲρ γῆσ τῆσδε κάρπιμοσ στάχυσ.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδοσ
 μένω πρὸσ ἀγναῖσ ἐσχάραισ δυοῖν θεαῖν,
 Κόρησ τε καὶ Ἀήμιτροσ, οἰκτεῖρουσα μὲν
 35 πολιάσ ἄπαιδασ τάσδε μητέρασ τέκνων,
 σέβουσα δ' ἱρὰ στέμματ'. οἰχεται δὲ μοι
 κήρουξ πρὸσ ἄστν δεῦρο Θησεᾶ καλῶν,
 ὡσ ἢ τὸ τοῦτων λυπρόν ἐξέλη χθονόσ,
 ἢ τάσδ' ἀνάγκασ ἱεστούσ λύσῃ, θεούσ
 40 ὄσιόν τι δράσασ· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
 γυναιξὶ πράσσειν εἰδόσ, αἵτινεσ σοφάι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔκετεύω σε, γεραῖά, γεραρῶν ἐκ
 στομάτων πρὸσ γόνυ πίπτουσα τὸ σόν,
 ἄνα μοι τέκνα λύσαι φθιμένων
 45 νεκῶν, οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῃ λυσιμελεῖ θηροῖν ὀρεῖοισι βορᾶν,
 εἰσοῦσ' οἰκτρά μὲν ὄσων δάκρυ· ἀμφὶ
 βλεφάρουσ, ῥυτὰ δὲ σαρκῶν πολίων

42—47. = 48—54.

καταδρόμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
 φθιμένουσ παιδασ ἕμουσ οὔτε δόμοισ
 προθέμιαν, οὔτε τάφων χώματα γαῖασ ἔσορῶ.
 55 ἔτεκεσ καὶ σὺ ποτ', ὦ πότνια, ποῦρον
 φίλα ποιησάμενα λέκτρα πόσει σῶ·
 μέτα νυν δόσ ἕμοι σᾶσ διανοίασ,
 μετάδοσ δ', ὄσσον ἐπαλγῶ μέλεα τῶν φθιμένων
 οὐσ ἔτερον·
 60 παρᾶπεισον δὲ σόν, ὄν λισσόμεθ', ἐλθεῖν
 τέκνον Ἰσμηρόν, ἕμιθ τ' εἰσ χέρα θείναι
 νεκῶν θαλερῶν σῶμα ταλαῖνασ ἄταρον·
 63 ὄστωσ οὐχ, ὑπ' ἀνάγκασ δὲ προσπίπτου-
 σα προσαιτοῦσ' ἕμολον δεξιπύρουσ θεῶν
 65 θυμέλασ· ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοί
 τι πάρεστι σθένόσ ὥστ' εὐτεκνίε δυστυχεῖαν τῶν
 παρ' ἕμοι
 καθελεῖν· οἰκτρά δὲ πάσχοῦσ' ἔκετεύω
 τὸν ἕμὸν παιδα τάλαιν' ἐν χειρὶ θείναι
 70 νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδοσ ἕμου.
 ἀγῶν ὅδ' ἄλλοσ ἔρχεται γῶν γόοισ
 διάδοχοσ· ἀκούσιν προπόλων χέρεσ.
 ἴτ' ὦ ξυνοδοὶ κακοῖσ,
 ἴτ' ὦ ξυναλγῆδονεσ,
 75 χορόν, τὸν Αἰδασ σέβει,
 διὰ παρῆδοσ ὄνυχα λευκόν
 αἵματοῦτε χροῦτὰ τε φόνιον·
 τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖσ ὀρῶσι κόσμοσ.
 ἄπλητοσ ἄδε μ' ἐξάγει χάρισ γῶν
 80 πολύπονοσ, ὡσ ἐξ ἀλιβάτου πέτρασ
 ὑγρά ῥέουσα σταγῶν,
 ἄπαστοσ αἰὲ γῶν·
 τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
 ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκασ
 85 εἰσ γόουσ πέμυκε πάθοσ. ἔ ἔ·
 θανοῦσα τῶνδ' ἀλγῶν λαθοῖμαν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίνων γόνων ἦκουσα καὶ στέρων κτύπον
 νεκρῶν τε θρήνοσ, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
 ἠχοῦσ ἰούσῃσ; ὡσ φόβοσ μ' ἀναπτεροῖ
 90 μὴ μοί τι μήτηρ, ἦν μεταστείχω ποδὶ
 χροῖαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχη νέον.
 ἔα.
 τί χρῆμα; καινάσ ἐσβολάσ ὀρῶ λόγων,
 μητέρα γεραῖῶν βωμίαν ἐφημένῃν,
 ξένουσ θ' ὁμοῦ γυναῖκασ, οὐχ ἕνα θυμόν
 95 κακῶν ἐχούσασ· ἔκ τε γὰρ γερασμίῶν
 ὄσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐσ γαῖαν δάκρυ,
 κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικὰ.
 τί ταῦτα, μήτηρ; σόν τὸ μὴνύει ἕμοι,
 ἦμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τί γάρ νέον.
 55—62. = 63—70.
 71—78. = 79—86.

ΑΙΘΡΑ.

100 ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων,
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καθμείας πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν. ἱεραῖοι δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄδε;

ΑΙΘΡΑ.

105 Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.

ΘΗΣΕΥΣ.

οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙΘΡΑ.

οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱεραῖα χερεῖ;

ΑΙΘΡΑ.

οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντιεύθεν, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ.

110 σὲ τὸν κατήρη χλανιδίους ἀνιστορῶ.

λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ πάρος γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἴον.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ,
Θησεῦ, σὸς ἐκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν.

ΘΗΣΕΥΣ.

115 τί χρεῖμα θηρῶν, καὶ τίνας χρεῖαν ἔχων;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οἶσθ' ἦν στρατεῖαν ἑστράτευσ' ὀλεθρεῖαν;

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐ γὰρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.

ΘΗΣΕΥΣ.

τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

120 τούτους θανόντας ἦλθον ἑξαιτῶν πόλιν.

ΘΗΣΕΥΣ.

κῆρυξιν Ἐρμού πίσυρος, ὡς θάψης νεκρούς;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κάπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἔωσί με.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ λέγουσιν, ὅσα χρήζοντος σέθεν;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗΣΕΥΣ.

125 ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνας χάριν;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κομισαί σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ ᾖσιν; ἢ κόμοι μάτην;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σὲ δ' ἤκομεν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τὸδ' ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

130 πάντες σ' ἰκνοῦνται Δαναίδαί θάψαι νεκρούς.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπιτὰ πρὸς Θήβας ὄχους;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορῶντων χάριν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὐκ ἔγγενῆ ξυνήψα κηδείαν δόμοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

135 ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδῆι Πολυνεΐκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολῶν;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων, παρθένους κραίνων γάμον;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

140 κάρῳ με δοῦναί καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ.

ΘΗΣΕΥΣ.

σὺ δ' ἐξελίσσαις πῶς θεοῦ θεοπίσματα;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἔλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς καὶ τίς εἶπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾶς ἄμα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδεὺς μάχην ξυνήψε Πολυνεΐκης θ' ἄμα.

ΘΗΣΕΥΣ.

145 ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρῶν ὡς κόρας σέθεν;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικίσσας.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδεὺς μὲν αἶμα συγγενὲς φεύγων χθονός.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

150 ἀραῖς πατρῷαις, μὴ κασίγνητον κτάνη.

ΘΗΣΕΥΣ.

σοφῆν γ' ἔλεξας τήν γ' ἐκούσιον φυγῆν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἢ ποῦ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίττειται;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ταῦτ' ἐκδικάζων ἦλθον, εἶτ' ἀπωλόμην.

ΘΗΣΕΥΣ.

155 μάντεϊς δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστα' ἐγὼ ὄσα μάλιν.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐκ ἠλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοία θεῶν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τί δὲ πλέον; ἦλθον Ἀμφιάρεω γὰρ πρὸς βίαν.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὕτω τὸ θεῖον ῥεδίως ἀπειστράφης;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

160 νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με.

ΘΗΣΕΥΣ.

εὐφυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας,

ὃ δὴ γὰρ πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

- ἀλλ' ὃ καθ' Ἑλλάδ' ἀλιμιώτατον κάρα,
 ἄναξ Ἀθηνῶν ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
 165 πίτων πρὸς οὐδας γόνυ σὺν ἀμπισχεῖν χερσὶ,
 πολὺς ἀνήρ τυράννος εὐδαίμων πάρος·
 ὄμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς εἶκαι ἐμαῖς.
 σῶσον νεκροῦς μοι, τέματ' οἰκτεῖρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 170 αἷς γῆρας ἦκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν,
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι, μόλις γεραῖά κινουῖσαι μέλη,
 προσβέβηματ' οὐ Δῆμητρος ἐξ μυστήρια,
 ἀλλ' ὡς νεκροῦς θιάφους, ὧν αὐτὰς ἔχοῃν
 175 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν.
 σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλιβιον,
 πένητά τ' ἐς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
 ζηλοῦνθ', ἐν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωσ ἔχη,
 τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέειαι·
 180 τὸν θ' ὑμνοποῖον αὐτὸς ἂν τίχη μέλι
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πᾶσῃ τὸδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν οἰκοθέν γ' ἀτώμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
 τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Πελοπίαν παρῆς χθόνα
 185 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
 ἐγὼ δικάϊός εἰμ' ἀρηγεῖσθαι τάδε.
 Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποικιλταὶ τρόπους·
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθενῃ. πόλις δὲ σὴ
 μόνῃ δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστήναι πόνον·
 190 τὰ τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλις
 πολλὰ διώλοντ' ἐνδειῖς στρατηλάτου.

ΧΟΡΟΣ.

καγὼ τὸν αὐτὸν τῶδέ σοι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμαῖς λαβεῖν τύχας.

ΘΗΣΕΥΣ.

- 195 ἄλλοισι δὴ πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ
 τοιῷδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χεῖρονα
 πλεῖω βροτοῖσιν ἔστι τῶν ἀμεινόνων.
 ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
 πλεῖω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.
 200 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει.
 αἰῶν δ' ὅς ἡμῖν βίονον ἐκ πεμφρομένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμῆσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δοῦς, ὥστε γινώσκειν ὅσα,
 205 τροφήν τε καρποῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
 σταγόνας ὑδρογῆλας, ὡς τὰ τ' ἐκ γαίας τρέφῃ
 ἄρδη τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
 προβλήματ', αἰθὸν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
 210 ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ.
 ἃ δ' ἔστ' ἄσμμα κοῦ σαφῶς γινώσχομεν,
 ἐς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγγων πτύχας
 μάντιες προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἄρ' οὐ τρυφώμεν, θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 215 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρχει τάδε;
 ἀλλ' ἢ φρονήσις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι,
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἦς καὶ σὺ φαίνοι δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγώς,

- 220 ὅστις κόρας μὲν θεσπράτοις Φοῖβου ζυγείας
 ξένοισιν ὠδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῶ δῶμα συμμίζεις τὸ σὸν
 ἠλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε σώματα
 ἄδικα δίκαιοις τὸν σοφὸν συμμυγνύναι,
 225 εὐδαιμονοῦντας δ' ἐς δόμους κτάσθαι φίλους.
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε
 τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδικοχότα.
 ἐς δὲ στρατεῖαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
 230 μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμᾶσας
 βία παρελθὼν θεοῦς ἀπώλεσας πόλιν,
 νέοις παροχθεῖς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
 φθείροντες ἀστοὺς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῆ,
 235 ὁ δ' ὡς ὑβρίξῃ δύναμιν ἐς χεῖρας λαβῶν,
 ἄλλος δὲ κέρδους οὐνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
 τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλιβιοι
 ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐροῦσ' αἰεῖ·
 240 οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου,
 δεινοὶ, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
 ἐς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλοῦμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἢ ἂν μέσῳ σώξει πόλις,
 245 κόσμιον φυλάσσοσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
 κάπειτ' ἐγὼ σοι ζῦμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πόλιτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἔθ'. εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς
 * * * *

αὐτὸς, πιξείν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.

ΧΟΡΟΣ.

- 250 ἦμαρτεν. ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῶδ' ἔχειν χρεῶν.
 ἀλλ' ὡς ἱατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφρίγμεθα.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὔτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν,
 οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσχομαι,

- 255 τούτων κολαστὴν κάπιτιμητὴν, ἄναξ,
 ἀλλ' ὡς ὄναμην, εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
 στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἄγ', ὃ γεραῖα, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστερῆ,
 260 θεοῦς τε καὶ γῆν τὴν τε πυροφόρον θεῶν
 Δῆμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἠέλου τε φῶς,
 ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἦρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- * * * *
 ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταυτὸν πατρῶον ἄμα σοι κεκτημέθα.
 265 τί θρᾶς; προδώσεις ταῦτα, κἀκβαλεῖς χθονὸς
 γραῦς, οὐ τυχεύσας οὐδὲν ὧν αὐτὰς ἔχρη;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτραν,
 δοῦλος δὲ βομῶδες θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
 ἐπηξε χεῖμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
 270 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.
 βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν διαπέδων ἄπο Περασεφονείας,
 βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπι χεῖρα βαλοῦσαι,
 τέκνων τεθνήκτων κομίσει δέμας, ὃ μελέα γ' ὧν,

- οὐς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.
275 ἴω μοι λάβετε, φέρετε, πέμπει, ἀερέτε
 τελαίνας χερὸς γεραιᾶς.
 πρὸς σε γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος
 Ἑλλάδι,
 ἄντομαι, ἀμφιπίπνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χεῖρα
 δευλαία.
- 280** οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν,
 ἢ τιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰήλεμον οἰκτρὸν εἶδαν,
 μηδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρ-
 ματα θηρόν
 παιδας ἐν ἡλικίᾳ τῆ σᾶ κατίδης, ἰκετεύω.
 βλέψον ξυῶν βλεφάρων ἐπι δάκρυον, ἃ περὶ
 σοῖσι
- 285** γούνασιν ὧδε πίτνω, τέκνοις τάφον ἔξανύσασθαι.
 ΘΗΣΕΥΣ.
 μήτερο, τί κλαεῖς, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
 βυλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γούους
 κλύουσα τῶνδε; καμὲ γὰρ διήλθῃ τι.
 ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυροῦρε,
290 σεμναῖσι Διοῦς ἐσχάτως παρημένη.
 ΑΙΘΡΑ.
 αἰαῖ.
 ΘΗΣΕΥΣ.
 τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.
 ΑΙΘΡΑ.
 ὦ τλήμονες γυναῖκες.
 ΘΗΣΕΥΣ.
 οὐ σὺ τῶνδ' ἔφρυς.
 ΑΙΘΡΑ.
 εἶπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;
 ΘΗΣΕΥΣ.
 ὡς πολλά γ' ἐστὶ κατὸ θηλειῶν σοφά.
 ΑΙΘΡΑ.
295 ἀλλ' εἰς ὕκνον μοι μῦθος ὄν κεύθω φέρει.
 ΘΗΣΕΥΣ.
 αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἐπικρύπτειν φίλους.
 ΑΙΘΡΑ.
 οὔτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμνημαι ποτε
 τὴν νῦν σιωπὴν ὡς ἰσχυρήν κακῶς,
 οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
300 δέισασ' ἀφῆσω τῆ φρόβῳ τοῦμόν καλόν.
 ἐγωγέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπεῖν κελύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
 σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὖ φρονῶν.
 πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ δίκουμένους ἐχρῆν
305 τολμηρόν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσυχῶς·
 νυκτὶ δὲ σοὶ το τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει,
 κάμοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
 ἀνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
 τάφου τε μούρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
310 ἐς τήνδ' ἀνάγκην σὴ καταστήσαι χερὶ,
 νόμιμά τε πάσης συγγέοντας Ἑλλάδος
 παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶσῃ καλῶς.
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀνανδρία χερῶν,
315 πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν,
 δέισας ἀπίστης, καὶ σὺς μὲν ἀγρίου
 ἀγῶνος ἦψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
 οὐ δ' ἐς κράνος βλέψαντα καὶ λόγῃς ἀκμήν

- χρῆν ἐκπονήσαι, δειλὸς ὢν ἐφευρέθης.
320 μὴ δῆτ' ἕμὸς γ' ὢν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε.
 ὄρῃς, ἄβουλος ὡς κεκεροτομημένη
 τοῖς κερτομοῦσι γοργόν ὡς ἀναβλέπει
 σὴ πατοῖς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὐξεται.
 αἰ δ' ἤσυχου σκοτεινὰ πρόσσουσαι πόλεις
325 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβοῦμεναι.
 οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίας
 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κερχομένης;
 ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμου θ' ὄρῳσα λαὸν εὖ πεπραγόντα,
330 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν
 πέποιθ'. ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φιλιότη μοι, τῷδ᾽ ἐτ' εἰρήνας καλῶς
 κάμοι· διπλοῦν δὲ χάριμα γίγνεται τόδε.

ΘΗΣΕΥΣ.

- 335** ἔμοι λόγοι μὲν, μήτερο, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τόνδε, κάπεφρημένην
 γνώμην ὑφ' οἶων ἐσφάλῃ βουλευμάτων·
 ὀρῶ δὲ καγὼ ταῦθ' ἄπερ με ρουθετεῖς,
 ὡς τοῖς ξμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
340 φεύγειν τὰ δεινὰ. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
 ἔθος τὸδ' εἰς Ἑλλήνας ἐξελεξάμην,
 αἰεὶ κολαστῆς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 οὐκουν ἀπανθᾶν δυνατὸν ἐστὶ μοι πόνους.
 τί γὰρ μ' ἐροῦσιν οἱ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἢ τεκούσα χυπερορρωδοῦσ' ἔμοῦ
345 πρῶτῃ κελεύεις τόνδ' ὑποστήναι πόνον;
 δράσων τάδ' εἶμι, καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι,
 λόγοισι πείσας· εἰ δὲ μὴ, βία δορὸς
 ἦδη τὸδ' ἔσται, κοῦχ' σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξα μὲν γὰρ καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
350 δόξει δ' ἔμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου
 προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενεστέρον.
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν,
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσοψηφον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἀδραστον δεῖγμα τῶν ξμῶν λόγων,
355 ἐς πλῆθος αὐτῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε,
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἦξω· παρ' ὄπλοισι θ' ἤμενος πέμψω λόγους
 Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἔξαιτούμενος.
 ἀλλ', ὦ γεραιᾶ, σέμν' ἀφαιρέετε στέφην
360 μητρὸς, πρὸς οἴκους ὡς νιν Αἰγέως ἄγω,
 φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκούσι γὰρ
 δύστηνος, ὅστις μὴ ντιδουλεύει τέκνων·
 κάλλιστον ἔρανον δοῦς γὰρ ἀντιλάξεται
 παιδῶν παρ' αὐτοῦ τοιάδ', ἂν τοκεῦσι δῆ.
 ΧΟΡΟΣ.
- 365** ἐπιπόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
 ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἀνακτος
 ὅσα περὶ θεοῦς καὶ μεγάλας Πηλασγίᾳ καὶ κατ'
 Ἄργος.
 εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ξμῶν κακῶν
370 ἐκόμενος ἐτι ματέρος ἄγαλμα
 φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλαν τὰν Ἰνάχου θεῖτ'
 ὀνήσας.
- 373** καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβῆς πόνος,
 365 — 368. = 369 — 372.
 373 — 376. = 377 — 380.

χάριν τ' ἔχει ταν ἕσαι.

375 τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φιλία μοι
τεμεί καὶ τέκνοις ταγίας ληψόμεσθα;
ἄμυνε μιστῆρι, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος,
νόμους βροτῶν μὴ μαινεῖν.

σὺ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσον ἀδικίᾳ
380 κέμεις, τὸν τε δυστυχῆ πάντα ῥυεῖ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
πόλει τε κἄμοι, διαφέρων κηρύγματα·
ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἰσωπὸν Ἰσημοῦ θ' ὕδωρ
σεμνῷ τυράνῳ φράζε Καδμείων θάδε·

385 Θησεύς σ' ἀπαιεὶ πρὸς χάριν θάνατι νεκρούς,
συγγεῖτον' οἰκῶν γαίαν, ἀξίων τρυφεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεῶν.
κἂν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος

στεῖχ', ἦν δ' ἀπιστώσ', οὐδὲ δευτέρου λόγου,
390 κῶμον δέχεσθαι τὸν ξυὸν ἀσπιδηφόρον·

στρατὸς δὲ θάσσει κἀξεταιῆται παρών
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὕδε.
καὶ μὴν ἐκοῦσά γ' ἀσμενῆ τ' ἐδέξαστο

πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἦσατο.
395 ἔα· λόγων τίς ἐμποδῶν ὄδ' ἔρχεται;

Καδμείος, ὡς φοικεν οὐ σάφ' εἰδότι,
κῆρυξ· ἐπίσχεσ, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου·
μολῶν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἔμοις βουλεύμασιν.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαι με χροῖ
400 λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπιστάτομους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκουσ ὕπο;

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

πρῶτον μὲν ἦρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε,
ζητῶν τυράννον ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἄρχεται

405 ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοῦς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ γὰρ πένης ἔχων ἴσον.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσοῖς, δίδως
410 κρείσσον· πόλις γὰρ ἦς ἐγὼ πάρεμι ἄπο
ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὄχλω, κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχωνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει.
ὁ δ' αὐτίχ' ἠδὲ καὶ διδοῦς πολλὴν χάριν

415 ἑσαῦθις ἔβλαψ', εἴτα διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδω δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθέων λόγους
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους

420 κρείσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνήρ πένης,
εἰ καὶ γένοιτο μὴ μαθῆς, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
ἦ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμεινοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνήρ ἔχη,

425 γλώσση κατασχῶν δῆμον οὐδὲν ὦν τὸ πρῶν.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,

ἄκου'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.

οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
430 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
κοῖνοι, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένους
αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὁ τ' ἀσθενῆς
ὁ πλουσιότες τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,

435 ἔστιν δ' ἐπισπείν ἡμῖν ἀσθενεστέροις
τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύη κακῶς,
κικῆ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· τίς θέλει πόλει
χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων;

440 καὶ ταῦθ' ὁ χορήγων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων
σιγᾶ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος ἀσθέντης χθονός,
ὑποῦσιν ἀστοῖς ἠδέται νεανίας.

ἀνῆρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἠγείται τόδε,
445 καὶ τοὺς ἀριστοὺς, οὓς ἂν ἠγῆται φρονεῖν,
κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι·
πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
ἔταν τις ὡς λιμῶνος ἠρινοῦ στάχυν
τόλμας ἀφαιρηθῆ κάπολωτῆ νεύου;

450 κτεῖσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις,
ὡς τῷ τυράνῳ πλείον' ἐκμοχθῆ βίον;
ἦ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις κελῶς,
τερπνὰς τυράννοις ἠδονὰς, ὅταν θέλη,
δάκρυα δ' ἐτοιμιάζουσι, μὴ ζῶν ἔτι,

455 εἰ τάμυ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσεται.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' ἐξῆρόντισα.
ἦκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεκορημένος;
κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἰ σε μὴ πέμψεν πόλις,
περισσὰ φρονῶν· τὸν γὰρ ἀγγελον χρωῶν

460 λέξανθ' ὅσ' ἂν τάξη τις ὡς τάχος πάλιν
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ξυμὴν πόλιν Κρέων
ἦσον λάλον σου πεμπεῖω τιν' ἄγγελον.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
καλῶς, ὑβρίζουσ', ὡς αἰεὶ πράζοντες εὔ.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

465 λέγοιμ' ἂν ἦδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἔμοι δὲ τάντινα.
ἐγὼ δ' ἀπαυθῶ πᾶς τε Καδμείος λεῶς
Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῆ, πρὶν θεοῦ δῦναί σε λας,

470 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια
τῆσδ' ἐξελαύνειν, μηδ' ἀναρεῖσθαι νεκρούς
βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
κἂν μὲν πίθῃ μοι, κρυμάτων ἄτερον πόλιν
σῆν· ναυστολήσεις· εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων

475 ἡμῖν τε καὶ σοὶ ζυμμάχοις τ' ἔσται δορός.
σκέψαι δὲ, καὶ μὴ τοῖς ἔμοις θυμοῖμινος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέρων ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
ἐλπίς βροτοῖς κείσιστον, ἢ πολλὰς πόλεις

480 ξυνηψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
ἔταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον πόλεως,
οὐδεις ἐθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίξεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψῆφου φορᾶ,

485 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δορμιαγῆς ἀπώλλυτο.
καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρώποι λόγοιν

τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χροιστὰ καὶ κακὰ,
 ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνη βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν μούσαισι προσμιλεσάτη,
 490 γόοισι δ' ἐχθρὰ, τέρπεται δ' εὐπαιδίας,
 χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
 πολέμους ἀναιρούμεσθα, καὶ τὸν ἥσσανα
 δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν.
 σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
 495 θάπτων κοιλῶν δ' οὐδ' ὕβρεις ἀπόλλεσσαν.
 οὐ τὰρ ἔτ' ὀρθῶς Καπναέως κεραινῖον
 δέμας καπνοῦται κλιμάκων ὀρθοσταίων,
 ἄς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
 πέρσειν, θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλη,
 500 οὐδ' ἤρπασεν χάροβδης οἰωνοκόπον,
 τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
 ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχυγέται,
 πέτρους καταξανθέντες ὀστέων ὀσφάς.
 ἦ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς,
 505 ἢ θεοὺς δικαίους τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι.
 φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
 ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἦν αἰεὶν χρεῶν
 καὶ μὴ καταΐσαι. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς
 νεῶς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
 510 καὶ τοῦτό τοι τάνδρειον, ἢ προμηθία.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξαρχέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
 ἡμᾶς δ' ὕβριζεν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὦ παγκράτιστε

ΘΗΣΕΥΣ.

σίγ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα,

καὶ μὴ πῖπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
 515 θῆς· οὐ γὰρ ἦκε πρὸς σὲ κηρούσων ὕδε,
 ἀλλ' ὡς ἐμ'· ἡμᾶς κἀποκρίνασθαί χρεῶν.
 καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι·
 οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ,
 οὐδὲ σθένοντα μείζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
 520 δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν θέοι
 τὰ πράγμαθ' οὔτως, οὐκ ἔγω καθίσταμαι,
 πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον ἐς Κάδμου χθόνα.
 νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν,
 525 οὐδ' ἀνδροκιμῆτας προσφέρον ἀγωνίας,
 θάψαι δικαῖῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σώζων. τί τούτων ἔστιν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γὰρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ἔπο,
 τεθνήσκουσιν, ἡμύνασθε πολεμίου καλῶς,
 530 αἰσχροῦς δ' ἐκείνοισ, χεῖ δίκη διοίχεται.
 εἴσατ' ἦδη γῆ καλυφθῆναι νεκροῦς.
 ὅθεν δ' ἕκαστον ἐς τὸ σῶμ' ἀρίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτῆμεθα
 535 ἡμέτερον αὐτό, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον,
 κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.
 δοκεῖς κακοῦργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκροῦς;
 ἦμιστ'· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσις ὦν χρῆν λαχεῖν
 540 ἀτάφοις τις ἔξει· δειλίαν γὰρ ἐσφέρει
 τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κάμοι μὲν ἦλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπην,

νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ' εἰ κροβήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 545 ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέζν' ἐν μυγῶ χθονὸς
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσὶ τις τιμωρία;
 σκαῖόν γε τανάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶτε τάνθρωπων κακὰ·
 550 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος, εὐτυχοῦσι δὲ
 οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἦδη βροτῶν.
 τραφεῖ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχούς,
 ὡς εὐτυχῆσθαι, τίμοις γεραιραται,
 ὃ τ' ὄλβιός νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 555 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τάδε
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν,
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάττει πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 560 ἢ δῆλα τάνθένδ'· εἴμι καὶ θάψω βίε.
 οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἑλλάδας ἐξοισθήσεται,
 ὡς εἰς ἐμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδιόνοσ
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει· τὸ γάρτοι τῆς δίκης σώζων φάος,
 565 πολλοὺς ὑπεκρύβους ἂν ἀνθρώπων λόγους.

ΚΗΡΥΞ.

βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν;

ΘΗΣΕΥΣ.

λέγ', εἰ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

κάμοῦ νυν ἀντάζουσον, εἰ βούλει, πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

570 κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος.

ΘΗΣΕΥΣ.

θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗΡΥΞ.

ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλοὺς ἔτλην δὴ χιτέρους ἄλλους πόνοους.

ΚΗΡΥΞ.

ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἐφρυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;

ΘΗΣΕΥΣ.

575 ὅσοι γ' ὕβρισται· χροιστὰ δ' οὐ κολάζομεν.

ΚΗΡΥΞ.

πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας ἢ τε σὴ πόλις.

ΘΗΣΕΥΣ.

τοιγὰρ ποροῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.

ΚΗΡΥΞ.

ἔλθ', ὡς σε λόγῃ σπαρτὸς ἐν πόλει λάβη.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;

ΚΗΡΥΞ.

580 γνώσει σὺ πάσχων. νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὔτοι μ' ἐπαίρεις ὥστε θυμῶσαι φρένας
 τοῖς σοῖσι κόμποις. ἀλλ' ἀποστέλλου χθονὸς,
 λόγους ματαίους οὐσπερ ἠνέγκω λαβῶν.
 περαινόμεν γὰρ οὐδέν. ὀρμᾶσθαι χρεῶν

585 πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην ἀομίτων τ' ἐπεμβάτην,

μοναμπύζων τε γάλαρα κινεῖσθαι στόμα
ἀρρῶ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἐπὶ πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτὸς σίδηρον ὄξυν ἐν χειρῶν ἔζων
590 αὐτὸς τε κήρυξ· σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
Ἄδραστε, κέμοι μὴ γαυγυνοσθαι τύχας
τίς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μετὰ
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
ἐν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
595 δίεην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ
νίκην δίδωσιν. ἀρετῇ δ' οὐδὲν φέρει
βροτοῖσιν, ἦν μὴ τὸν θεὸν χορήζοντ' ἔχη.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,
ὡς μοι ὕψ' ἦπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
600 τίν' αὐδ' ἀν τάνδε προσφέρεις νέαν;
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
στράτευμα πᾶ Παλλάδος κροιδήσεται;
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
διὰ δορὸς εἶπας, ἧ λόγων ξυναλλαγῆς;
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
γένουτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείματοι
φόνου, μάχη στεροτυπείς τ' ἀνὰ τόπον
605 πάλιν γανήσονται κτύποι,
τάλαινα, τίνα λόγον
τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
ἀλλὰ τὸν εὐτυχία λαμπρὸν ἂν τις ἀροῖ
μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
610 δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφορὰς;
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
διάρφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εισορᾶ.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
φύβω γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
δίκα δίκην ἐξεκάλεσε καὶ φόνος
615 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς
θεοὶ βροτοῖς νέμουσ',
ἀπάντων τέρεμ' ἔχοντες αὐτοί.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν,
620 Καλλίχορον θεῆς ὕδωρ λιποῦσαι.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
ποτανᾶν εἰ μὲ τις θεῶν κτίσαι,
διπτόταμον ἵνα πόλιν μόλω.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
εἰδείης ἂν γίλων
εἰδείης ἂν τύχας.
HΜΙΧΟΡΙΟΝ.
τίς ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότιμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
625 τᾶσδε γῆς ἄνακτα;

HΜΙΧΟΡΙΟΝ.

κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' ὦ θεοῦς·
ἀλλὰ φύβων πίστις ἄδε πρώτα.

598 — 607. = 608 — 618.

619 — 625. = 626 — 633.

HΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὦ Ζεῦ, τᾶς παλιωμέτορος
παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.

HΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόλει μοι ξύμμαχος
630 γενοῦ τᾶδ' εὐμενής.

HΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τὸ σὸν ἄγαμα, τὸ σὸν ἴδρυμα
πόλεος ἐκκομίζομαι
πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν.

AΓΓΕΛΟΣ.

γυναῖκες, ἦκα πολλὰ ἔχων λέγειν φίλα,
635 αὐτὸς τε θωδεῖς, ἠρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
ἦν' οἱ θανόντων ἐπιτὰ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο, δεῦμα Διρκαῖον πάρα,
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ἵποπασσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρις,
640 ὃν Ζεὺς κεραινοῦ πυρπλόφω καταδαλοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τήν τ' ἀμφοῖν Θησέως βράζειν· εἰ δὲ καὶ στρατοῦς
σῶς ἔσθ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.

AΓΓΕΛΟΣ.

σῶς, καὶ πεπραγμένον ὡς Ἄδραστος ἄφειλε
645 προῦσαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὗς ἂν Ἰνάχου
στείλας ἐπιστράτευσε Καδμείων πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τροπαῖα Ζητὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν ὃν τε συμμετασχόντες δορὸς;
λέξον· παρῶν γὰρ τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς.

AΓΓΕΛΟΣ.

650 λαμπρὰ μὲν ἀκτὴς ἡλίου, κωνὸν σαφῆς,
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτριος πύλας
ἔστην θεατῆς, πύργον εὐαγῆ λαβών.
ὄρω δὲ φύλα τρία τριῶν στρατευμάτων,
τευχασφόρον μὲν λαὸν ἐπείνοντ' ἄνω
655 Ἰσμήνηον πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος,
αὐτὸν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρως παλαιῦς Κεχροπίης οἰκήτορας·
λαῖον δὲ Πάραλον, ἐσιολισμένον δορί,
660 κρήνην παρ' αὐτῆν Ἄρεος, ἱππότην τ' ὄχλον
πρὸς κροασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἴσους ἀριθμὸν· ἀρμάτων δ' ὀχήματα
ἔνεορθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίτονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
665 νεκροὺς ὀπισθε θήμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών.
ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισί τ' ἀντί' ἄρμαθ' ἔρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν ἐς πάντας τάδε·
σιγαῦτε, λαοὶ, σίγα, Καδμείων στίγες,
670 ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἦκομεν νεκροὺς μετὰ,
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τείναι φόνον.
κοῦδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἦσθ' ἔφ' ὅπλοισι σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
675 τετραπόρων κατήχον ἐντιεῖθην μάχης·
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραμβάτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορὸς.
χοὶ μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἱ δ' ἔστρεψον

πάλους ἐς ἀλκὴν αὖθις ἐς παραβίατας.
 680 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ
 ἦν τοῖς Ἐρεχθεΐδαισι, ἀρμάτων ὄχλον,
 οἳ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἵππικόν,
 συνῆψαν ἀλκῆν, κἀκράτου ἡσῶντό τε.
 λείψων δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν
 685 ἔνθ' ἄρματ' ἠγωνίζεθ' οἳ τ' ἐπεμβάτια,
 τάκεῖ παρόντια πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἶπω, πότρεα τὴν ἐς οὐρανὸν
 κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλῆ παρῆν,
 ἧ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορομένους
 690 ἱμάσι, αἷματός τε φοινίου ῥοᾶς,
 τῶν μὲν πιτόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 ἐς κρατὰ πρὸς γῆν ἐκκυβιστούντων βίαι,
 πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν
 695 Κρῆεν τὸν ἐνθὲνθ', ἴτεαν λαβὼν χειρὶ
 χωρεῖ, πρὶν ἔλθειν ζυμμάχοις δυσθυμίαν.
 καὶ τὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνη διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔειπ' εὐθύς λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα·
 καὶ συμπατάζαντες μέσον πάντα στρατὸν
 700 ἔκτεινον, ἐκτεινόντο, καὶ παρηγγύων
 κελουσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ,
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθεΐδαις ὄδρου.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφρος ἐξηνθρωμένους
 δεινὸς παλαισιτῆς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
 705 τὸ λαῶν ἡμῶν· δεξιῷ δ' ἡσώμενον
 φεύγει τὸ κείνων, ἦν δ' ἀγὼν ἰσόροπος.
 κὰν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδιαιεν μόνον,
 ἀλλ' ὄχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.
 710 ἔροηζε δ' αὐδὴν, ὡσθ' ὑπηγῆσαι χθόνα,
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ στήσετε στερεὸν ὄδρου
 σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνώρσε παντὶ Δαναΐδων στρατῷ.
 αὐτὸς θ' ὄπλισμα τοῦπιδαιρίον λαβὼν
 715 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσπενδόνα,
 ὁμοῦ τραχήλους κἀπικειμένον κέρα
 κυνέας θεορῶν ἀποκαυλίζων ξύλω.
 μόλις δὲ πως ἔτρεψαν ἐς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηγάλαξα κἀναωροχσάμην
 720 κἀκρούσα χεῖρας. οἳ δ' ἔτεινον ἐς πύλας.
 βοῆ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
 νέων, γερόντων, ἱρά τ' ἐξέπιπλασαν
 φόβῳ. παρὸν δὲ τειγέων εἴσω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχε· οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
 725 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
 τοιοῦνδε τὸν στρατηγὸν αἰρείσθαι χρῶν,
 ὃς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστιν ἀλκιμος,
 μισεῖ θ' ὑβριστῆν λαόν, ὃς πρᾶστων καλῶς
 ἐς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλιτα
 730 ζητῶν ἀπόλεσ' ὄλβον, ᾧ χρῆσθαι παρῆν.
 ΧΟΡΟΣ.
 νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω, καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοῖς
 735 φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρημέθα,
 δρωμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὶ τυγχάνης θέλων.

ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄρογος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοῖ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίσιον,
 Ἐπειοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
 740 μέτρια θέλοντός οὐκ ἐχρήξομεν λαβεῖν,
 κἄπειτ' ἀπαλώμεσθ'. ὁ δ' αὖ τὸτ' εὐτυχῆς
 λαβὼν πένης ὡς ἀτίπλουτα χρήματα,
 ὕβριζ', ὑβρίζων τ' αὖθις ἀνιπαλώετο
 Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
 745 οἳ τόξον ἐντεινόντες ὡς καιροῦ πέρα,
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακὰ,
 φίλους μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι,
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ,
 φρόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 750 ἀτὰρ τί ταῦτα; κείνο βούλομαι μαθεῖν,
 πῶς ἐξεσώθη· εἶτα τᾶλλ' ἐρήσομαι.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἐπεὶ ταραγμὸς πῶλιν ἐκίνησεν δορὶ,
 πύλας διήλθον, ἧπερ εἰσῆε στρατός.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 ὦν δ' οὐνεχ' ἀγὼν ἦν, νεκρούς κομίζετε;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 755 ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπ' ἐγέστασαν λόχοις.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρώνας πτυχαῖς.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 τοῦκείθεν ἦ τοῦνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 Θησεὺς, σκιώδης ἐνθ' Ἐλευθερὸς πέτρα.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 760 οὐς δ' οὐκ ἔθαψε πῆ νεκρούς ἦκεις λιπῶν;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὃ τι σπουδάζεταιται.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 ἦ που πικρῶς νιν θέρασκες ἦγον ἐκ φρόνου.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δούλος ὦν πόνη.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 * * * * *
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 φαίης ἂν, εἰ παρήσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 765 ἐνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγὰς;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 κἄστροσέ γ' εὐνάς κἀκάλυψε σώματα.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 δεινὸν μὲν οὖν βάσταγμα κᾶσχύνῃ ἔχον.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακὰ;
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 οἴμοι· πόσῳ σφῖν συνθανεῖν ἂν ἠθέλον,
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 770 ἄκραντ' ὀδύρει ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ.
 ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
 δοκῶ μὲν, αὐταῖ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι,
 ἀλλ' εἶεν, ἀρῶ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς,
 Ἄιδου τε μολλυγῆς ἐκχῶ δακρυροῦδος,
 φίλους προσουδῶν, ὦν λελεμιμένος τάλας
 775 ἔρημα κλαῖω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς

οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλώθην λαβεῖν,
ψυχὴν βροτείαν· χορημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχή·
πόλει μὲν εὐδοξία

780 καὶ στρατηλάτις δορός
διπλάζεται τιμὰ.

ἔμοι δ' ἔμῶν παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι

785 τὰν ἄεπτον ἀμέραν,
ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.

ἔγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ
χρόνος παλαιὸς πατήρ

ᾧφελ' ἀμερᾶν κτίσαι.
τί γὰρ μ' ἔδει παίδων;

790 τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἠλιπζον ἂν πεπονθέναι
πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεζύγην.

νῦν δ' ὄρω σαφέστατον
κακόν, τέκνων φιλιάτων στερεῖσα.

ἀλλὰ τάδ' ἦδη σώματα λεύσσω
795 τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα

πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
κοινὸν ἐς Αἶθρα καταβᾶσα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

στεναγμόν, ᾧ ματέρες,
τῶν κατὰ χρόνος νεκρῶν

800 αὔσαι, ἀλύσαι· ἀντίφων' ἔμῳ
στεναγμάτων κλύουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ παῖδες, ᾧ πικρὸν φίλων
προσηγόρημα ματέρων

προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

805 ἰὼ ἰὼ

ΧΟΡΟΣ.

τῶν γ' ἔμῳ κακῶν ἔγω·
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

* * *
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐπάθομεν ᾧ

ΧΟΡΟΣ.

τὰ κύντα' ἄλγη κακῶν.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ᾧ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἔμῳ πότμον οὐκ ἐσορᾷτε;
ΧΟΡΟΣ.

ὄρωσι δῆτα καμὲ τὴν

810 τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

προσάγετε τῶν δυσπότμων
σώμαθ' αἱματοστιγῆ,
σφραγέτα τ' οὐκ ἄξι', οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.

ΧΟΡΟΣ.

815 δόθ', ὡς περιπτύχασαι δὴ

χέρας προσεκομύσασ' ἔμοις
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.

778 — 786. = 787 — 793.

798 — 810. = 811 — 823.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἔχεις ἔχεις

ΧΟΡΟΣ.

πημάτων γ' ἄλις βάρους.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

820 αἰετέ μου.

ΧΟΡΟΣ.

στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

εἶθε με Κατωμένων ἔναρον στίχας ἐν κονίαισιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμῳ δὲ μήποτ' ἐζύγη

δέμας γ' εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἴδετε κακῶν πέλαγος, ᾧ

825 ματέρες τάλαινα τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσεμθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἰὼ ἰὼ μοι μοι.

κατὰ με πέδον γᾶς ἔλοι,

830 διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,
πυρὸς τε φλογμὸς ὁ Αἰὸς ἐν κάρα πέσοι.

ΧΟΡΟΣ.

πικρὸς ἐσείδες γάμους,

πικρὰν δὲ Φοῖβου γάτιν·

835 ἔρημά σ' ἂ πολλύστονος Οἰδιπόδα
δῶματα λιποῦσ' ἦλθ' Ἐρινύς.

ΘΗΣΕΥΣ.

μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἦντίκ' ἐξήντλεις στρατῶ
γούους, ἀρήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν

840 ἐς τὰ σά γε μύθους· νῦν δ' Ἀδραστον ἱστορῶ·
πόθεν ποθ' οἶδε διαπρηπεῖς εὐψυχία

θνητῶν ἔφρασαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος,
νεοῖσιν ἀστῶν τῶνδ' ἐπιστήμων γὰρ εἶ.

εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξει λόγῳ

845 τομῆμαθ', οἷς ἠλιπζον αἰρήσειν πόλιν.
ἔν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλῳτ' ὄφλω,

ὄτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μέγῃ,
ἢ τραῦμα λόγῃς πολεμίων ἐδέξατο.

κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκούοντων λόγοι

850 καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μέγῃ βεβῶς
λόγῃς λούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς

σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἔστιν ἀγαθός.
οὐκ ἂν δυναίμην οὐτ' ἐρωτῆσαι τάδε

οὐτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τομῶσιν λέγειν·

855 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τἀναγκαῖα ὄρῳν
δύναται ἂν ἐστῶς πολεμοῖς ἐναντίος.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἄκουε δὴ νυν. καὶ γὰρ οὐκ ἄνοιτέ μοι
δίδως ἔπαινον ὃν ἐρωγε βούλομαι

860 ὄρῳς τὸ Δίον οὐ βέλος διέπτατο;
Καπανεὺς ὁδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
ἦκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ

- οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
φρέων τραπέζαις ὅστις ἐξοργοῖτ' ἄγαν
865 τὰρκοῦντ' ἀπίων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλοις τ' ἀληθῆς ἢ φίλος παροῦσί τε
καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.
ἀφενδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
870 ἄζραντον οὐδὲν οὐτ' ἐς οἰκέτας ἔχων
οὐτ' ἐς πολίτας. τὸν δὲ δευτέρον λέγω,
Ἐτέοζλον, ἄλλην χρηστότητ' ἠσκηζόμην
νεανίας ἦν, τῷ βίῳ μὲν ἐνδείης,
πλείστις δὲ τιμὰς ἔσχεν Ἀργεῖα χθονί.
875 φίλων δὲ χρυσὸν πολλὰκις δωρουμένον,
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον, ὥστε τοὺς τρόπους
δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεὶς ὑπο.
τοὺς τ' ἐξαμμορτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν,
ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδὲν αἰτία πόλις,
880 κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν.
ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἴππομέδων τοῖόςδ' ἔφην·
παῖς ὧν ἐτόλμησ' εὐθύς οὐ πρὸς ἡδονὰς
μουσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μολθακὸν βίου,
ἀγροῦς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδούς
885 ἔχειρε πρὸς τὰνδρεῖαν, ἔς τ' ἄγρος ἰὼν
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντέλνον χερσίν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρησίμον θέλων.
ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
890 Ἀρκάς μὲν ἦν, ἔλθων δ' ἐπ' Ἰνάχου ροῶς.
παιδεύεται κατ' Ἀργος. ἐτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρωτόν μὲν, ὡς χρῆ τοὺς μετοικούντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ἐπίφθορος πόλει,
οὐδ' ἐξεριστῆς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
895 μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος·
λόχοις δ' ἐνεστῶς ὡσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
ἤμυνε χῶρε, χῶλότ' εὐ πρᾶσσοι πόλις,
ἔχειρε, λυπηρὸς δ' ἔφερον, εἰ τι δυστυχοῖ.
πολλοὺς δ' ἐραστὰς κατὰ θηλειῶν ὄσας
900 ἔχων, ἐφροῦρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
Τυδέος δ' ἔπαινον ἐν βοραχεῖ θῆσω μέγαν·
οὐκ ἐν λόχοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
δεινὸς σοφιστῆς πολλὰ τ' ἐξευρεῖν σοφά.
γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένως,
905 ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς,
εὐρῶν ἀκριβῆ μουσικῆν ἐν ἀσπίδι·
φιλότιμον ἦθος, πλούσιον φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόχοις ἴσον.
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημίων,
910 Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμηῶσαι θανεῖν·
τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέροι·
αἰσχύνεται δὲ τὰγὰθ' ἀσκήσας ἀνήρ
κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἢ δ' εὐανδρία
διδασκτὸν, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκειται
915 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
ἢ δ' ἂν μάθη τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὐ παιδεύετε.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ'
ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος

- 920 πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδίσι· καὶ νῦν
Ἄιδας τὸν ζυὸν ἔχει

μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
γηροβασκὸν οὐκ ἔχω
τεκοῦσ' ἢ τάλαινα παῖδα.

ΘΗΣΕΥΣ.

- 925 καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον
θεοὺ ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἂν.
930 ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λαπὼν Κάδμου πόλιν
φρυγῆ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ' ὁ δοῦν σε βούλομαι τούτων πέρι;
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, σοῖσι πέδεσθαι λόγοις.
ΘΗΣΕΥΣ.
τὸν μὲν Διὸς πληγέστα Καπαρέα πυρὶ
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
935 ἢ χωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις;
ΘΗΣΕΥΣ.
ναί· τοὺς δὲ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
ποῦ δῆτα θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
ΘΗΣΕΥΣ.
αὐτοῦ παρ' οἴκου τούσδε συμπήξας τάφον.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
οὗτος μὲν ἦδη δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος.
ΘΗΣΕΥΣ.
940 ἡμῖν δὲ γ' οἶδε· στείχετό δ' ἄχθη νεκρῶν.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
ἦι, ὦ τάλαινα μητέρες, τέκνον πέλας.
ΘΗΣΕΥΣ.
ἦμιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
πῶς τὰς τεκοῦσας οὐ χρεῶν ψαῦσαι τέκνων;
ΘΗΣΕΥΣ.
ὄλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἠλλοιωμένους·
945 πικρὰ γὰρ ὄψει χεῖμα τῷ τέλει νεκρῶν.
τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
νικῆς. μένειν χρῆ τιμῶνος· λέγει γὰρ εὐ
Θησεύς. ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρὶ,
ὅστ' ἀπροσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροι βοιωτῶν,
950 τί τιᾶσθε λόγους καὶ κατ' ἀλλήλων γόνους
τίθεσθε; παύσασθ'. ἀλλὰ λήζοντες πόνων
ἄστη φυλάσσεθ' ἡσχοὶ μεθ' ἡσυχῶν.
συμκρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρῆ
ὡς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνους διεκτερεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
955 οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις,
οὐδ' εὐτυχίας μετεστὶν μοι
κουροτόκοις ἐν Ἀργεῖαις·
οὐδ' Ἀρτεμὶς λοχία
προσφ' ἐγγύειτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
960 δυσσῶλον δ' ὁ βίος,
πλαγυγὰ δ' ὡσεὶ τις νεφέλα,
πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων ἄσσω.
ἐπιτὰ ματέρες ἐπιτὰ κούρους
ἐγενάμεθ' αἱ ταλαίπωροι
965 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις·

καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος
 γηράσκω δυστηροτάτως,
 οὐτ' ἐν τοῖς φθιμένοις
 οὐτ' ἐν ζῶσιν κρινομένη,
 970 χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν.
 ὑπολειμμένα μοι δάκρυα·
 μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
 κεῖται μνήματα, πένθιμοι
 κούραι καὶ στέφανοι κόμης,
 975 λοιβαὶ τε νεκρῶν φθιμένων,
 ἀοιδαί, τὰς χρυσοκόμης
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
 γόοισιν δ' ὀρθρομεμένα
 δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
 πρὸς στέρω πτύχα τέγξω.
 980 καὶ μὴν θαλάμιας τάσδ' ἔσορῶ δὴ
 Καπανέως ἦδη τύμβον θ' ἱερὸν,
 μελάθρον τ' ἐκτὸς
 Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καπιθιμένου
 985 τοῦδε κερανῶ πέλας Εὐάδην,
 ἣν Ἴρις ἀναξ παῖδα φυτεύει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔσθηκε πέτρην,
 ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίξει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
 ΕΥΑΔΝΗ.
 990 τί φέγγος, τίν' αἶγλαν
 ἐδίφρουε τόθ' ἄλιος
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
 λαμπάδ' ἔν' ὀκυθόαι νύμφαι
 ἐπτεύουσι δι' ὄφρας,
 995 * * ἀνίκα γάμων
 τῶν ξυῶν πόλις Ἀργούς
 ἀοιδὰς εὐδαιμονίας
 ἐπίργωσε καὶ γαμέτα
 χαλκεοτευχῶς Καπανέως.
 1000 προσέβαν θροῦαξ ἐξ ξυῶν
 οἴκων ἐμβαχχουσαμένα,
 πυρὸς φῶς τάφρον τε
 ματεύουσα τὸν αὐτὸν,
 ἐς Ἄιδαν καταλύσουσ'
 ἔμμοχθον
 1005 βίοτον αἰώνος τε πόρους·
 ἦδιστος γὰρ τοι θάνατος
 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
 εἰ δαίμων τάδε δὴ κραινοί.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ μὴν ὀφῆς τήνδ', ἣς ἐφέστιγας πέλας
 1010 πυρᾶν, Διὸς θησαυρόν, ἐνθ' ἔνεσι σὸς
 πόσις; δαιμασθεῖς λαμπάσι κεραννίοις.
 ΕΥΑΔΝΗ.
 ὀρῶ δὴ τελευτᾶν,
 ἔν' ἔσταξα· τῆγα δέ μοι
 ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς
 1015 εὐκλείας χάριν ἔνθεν ὀρ-
 μίσσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας,
 πηδήσασα πυρὸς ἔσω,
 σῶμά τ' αἰθροπι φλογμῶ
 1020 πόσι συμμίσκασα φίλον,
 990 — 1008. = 1012 — 1030.

χρῶτα χρῶτι πέλας θεμένα
 Περσεφονείας [ἦξω] θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' οὐποτ' ἐμᾶ
 προδοῦσα ψυχῆ κατὰ γᾶς.
 1025 ἴτω φῶς γάμοι τε.
 εἴθε τινὲς εὐνάι
 δικαίων ὑμεναίων
 ἐν Ἀργεῖ
 φανῶσιν τέκνοισιν, ὕσιος δ'
 * εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεῖς αἴραις ἀδόλοις
 1030 γενναίας ἀλόχῃ ψυχᾶς.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ μὴν ὀδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
 γεραῖος Ἴρις ἐς νεωτέρους λόγους,
 οὐς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλήθει κλύων.
 ΙΦΙΣ.
 ὦ δυστάλανα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρον,
 1035 ἦω, διπλοῦν πένθημα δομῶτων ἔχων,
 τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καμειῶν δορὶ
 Ἐτέοκλον ἐς γῆν πατριδα ναυσθλώσων νεκρὸν,
 ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
 βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δάμαρ,
 1040 θανεῖν ξρῶσα σὶν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
 τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
 φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
 βέβηκεν. ἀλλὰ τῆδε νιν δοξάζομεν
 μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζειτ' εἰ κατειδετε.
 ΕΥΑΔΝΗ.
 1045 τί τάσδ' ἔρωτις; ἦθ' ἐγὼ πέτρας ἐπι,
 ὄφρις τις ὡσεὶ, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
 δύστηνον αἰώρημα κουρίζω, πάτερ.
 ΙΦΙΣ.
 τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνοσ χάριν
 δόμων ὑπερβᾶσ' ἤλθεσ ἐς τήνδε χθόνα;
 ΕΥΑΔΝΗ.
 1050 ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ξυῶν βουλευμάτων
 κλύων. ἀκούσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.
 ΙΦΙΣ.
 τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
 ΕΥΑΔΝΗ.
 κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμων ξυῆς.
 ΙΦΙΣ.
 σευῆ· δὲ τῆδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;
 ΕΥΑΔΝΗ.
 1055 θέλει τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.
 ΙΦΙΣ.
 ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθημος πρέπεισ ὀρᾶν.
 ΕΥΑΔΝΗ.
 ἐς γὰρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.
 ΙΦΙΣ.
 κάπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
 ΕΥΑΔΝΗ.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ΙΦΙΣ.
 1060 νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χορήξω σέθεν.
 ΕΥΑΔΝΗ.
 πᾶσας γυναῖκας ἄς δέδορκεν ἥλιος.
 ΙΦΙΣ.
 ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;

ΕΥΑΛΛΗΝΗ.

ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κέλομαι.

ΙΦΙΣ.

τί φῆς; τί τοῦτ' εἴνγμα σημαίνεις σαθρόν;

ΕΥΑΛΛΗΝΗ.

1065 ἔσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' ἐς πυράν.

ΙΦΙΣ.

ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς;

ΕΥΑΛΛΗΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ χορήζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.

ΙΦΙΣ.

ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώση τάδε.

ΕΥΑΛΛΗΝΗ.

ὁμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χειρὶ.

1070 καὶ δὴ παρεῖται σώμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον,

ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπτρουμένῳ πόσει.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.

ΙΦΙΣ.

ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔ ἔ, σχέτλια τάδε παθὼν,

1075 τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας.

ΙΦΙΣ.

οὐκ ἄν τιν' εὐροῖτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ τάλας·

μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,

μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.

ΙΦΙΣ.

1080 οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,
νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὐτὰ πάλιν;
ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη,
γνώμασιον ὑστέρισαιον ἐξορροῦμεθα,
αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμιν νέοι

1085 δις καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτιανε,
διπλοῦ βλον λαχόντος ἐξορροῦμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους,
παίδων τ' ἐραστής ἦν πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.

εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον κἀξπειράθην τεκῶν

1090 οἶον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν·
ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκῶν
ἀριστόν, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν. τί δὴ χρῆ τὸν ταλαιπώρον με δρᾶν;

1095 στείγειν πρὸς οἴκουσ; κἄτ' ἐρημίαν ἰδῶ
πολλὴν μελέθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μελέθρα τοῦδε Καπανέως μόλω;
ἦδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν πᾶσις ἦδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἢ γ' ἐμὴν γενεάδα

1100 προσήγετ' ἀεὶ στόματι, καὶ κάρη τόδε
κατεῖγε χειρὶ· πατρὶ δ' οὐδὲν ἦδιον
γέροντι θυγατρὸς· ἀρσένων δὲ μελιζονες
ψυχαὶ, γλυκεῖα δ' ἦσσαν ἐς θωπεύματα.
οὐκ ὡς τέχιστα δῆτά μ' ἄξετ' ἐς δόμους,

1105 σκότῳ δὲ δώσειτ', ἐνθ' ἀσιτίας ἐμὸν
δέμας γεραῖον συντακείς ἀποφθερῶ;
τί μ' ἀφελήσει παιδὸς ὀστέον θυγεῖν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων.
μισῶ δ' ὅσοι χορήζουσιν ἐκτεινεῖν βίον,

1110 βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
παρεστρέποντες ὄχετον ὥστε μὴ θανεῖν·
οὐς χρῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κάποδων εἶναι νέους.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ.

τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων

1115 ὅσῳ φέρεται· λάβειτ', ἀμφίπολοι
γροίας ἀμενοῦς, οὐ γὰρ ἔνεστιν
ζώμῃ παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοῦ δὲ χρόνου ζώσας μετὰ δὴ,
καταλειβομένας τ' ἄλγεσι πολλοῖς.

1120 τί γὰρ ἂν μείζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς
πάθος ἐξεύροις,
ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΣ.

φέρω φέρω,

τάλαινα μήτηρ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλ.

1125 βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὑπερ,
ἐν δ' ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθείς.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ.

πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα

ματρὶ τῶν ὀλωλότων,

1130 σποδοῦ τε πληθὸς ὀλιγὸν ἀντὶ σωματίων
εὐδοκίμων δῆποτ' ἐν Μυζήναις;

ΠΑΙΣ.

παπαῖ παπαῖ.

ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας

ἔρημον οἶκον ὀφρανεύσομαι λαβὼν

οὐ πατρὸς ἐν χειρὶ τοῦ τεκόντος.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ.

1135 ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων,
ποῦ νυχευμάτων χάρις,
τροφαὶ τε ματρὸς, αἰπνὰ τ' ὀμμάτων τέλη
καὶ φίλια προσβολὰ προσώπων;

ΠΑΙΣ.

βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσὶ σοι, μήτηρ, τέκνα,

1140 βεβᾶσιν· αἰθῆρ ἔχει νιν ἦδη
πυρὸς τετακτότας σποδῶ·
ποτανοὶ δ' ἦνυσαν τὸν Αἶδαν.

ΠΑΙΣ.

πάτερ, [σὺ μὲν] τῶν ὄντων κλύεις τέκνων γόους·
ἄρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιπύσομαι

1145 σὸν φόνον;

ΧΟΡΟΣ.

εἰ γὰρ γένοιτο, τέκνον.

ΠΑΙΣ.

ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι μοι δίκα
πατρῶος· οὐπω κακὸν τόδ' εἶδει.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ. γόνων ἄλις τύχας,

1150 ἄλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.

ΠΑΙΣ.

ἔτ' Ἄσωποῦ με δέξεται γάμος
χαλκείος ὄπλοισι Δαναῶδων στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστᾶν;

1123 — 1131. = 1132 — 1138.

1139 — 1145. = 1146 — 1153.

Π Α Ι Σ.

ἔτ' εἰσορᾷν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ
ΧΟΡΟΣ.

1155 φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.

Π Α Ι Σ.

λόγων δὲ παρακλείεσμαι σῶν
ΧΟΡΟΣ.
ἀέρι φερόμενον οἴχεται.

Π Α Ι Σ.

δυοῖν δ' ἄχῃ, ματέρι τ' ἔλιπε,
ΧΟΡΟΣ.

σέ τ' οὐποτ' ἄλλη πατρῷα λείψει.
ἔχω τοσόδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν.

1160 φέρ', ἀμφί μαστὸν ὑποβάλαμ σποδὸν *

Π Α Ι Σ.

ἔκλυσσα, τόδε κλύων ἔπος
στιγνότηατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἀγαλμ' ὄψομαι σε ματρός.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

1165 Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
ὄρατε παῖδας τοῦσδ' ἔχοντας ἐν χερσῶν
πατέρων ἀρίστον σώμαθ' ὧν ἀνεύλομη·
τούτοις ἐγὼ σε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρῆ χάριν μεμνημένους

1170 σώξεν, ὀρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἔξ ἑμοῦ.
παισὶν θ' ὑπέϊπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμῶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοισ
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἶ τ' ἐν οὐρανῷ θεοῦ

1175 οἶον ὑφ' ἡμῶν στείχεται' ἠξιωμένοι.

Α Δ Ρ Α Σ Τ Ο Σ.

Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργείων χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγήρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφειλομεν.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

1180 τί δή ποθ' ὑμῶν ἄλλ' ὑπουργήσαι με χρῆ;

Α Δ Ρ Α Σ Τ Ο Σ.

χαῖρ'. ἄξιος γὰρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

ἔσται τάδ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

Α Θ Η Ν Α.

ἄκουε, Θησεῦ, τοῦσδ' Ἀθηναίαις λόγους,
ἃ χρῆ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελῆν τάδε.

1185 μὴ δῶς τάδ' ὅσα τῶσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα
παισὶν κομίζεν, ἠδ' ἄδιδως οὕτω μεθεῖς,

1154 — 1158. = 1159 — 1164.

ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὀμνύμι χρεῶν
Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὧν,
1190 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὀρκωμοτῶν.

ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργεῖους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐπόσειν πολέμιον παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν· ὄρκου.
ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,

1195 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα.
ἐν ᾧ δὲ τέμνεν χρῆ σφάγια σ' ἄκουέ μου·
ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἶσω δόμων,
ὧν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
σπουδῆν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος

1200 στήσαι σ' ἐφείτο Πυθικήν πρὸς ἐσχάραν.

ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
ἔγγραψον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κῦτει,
κάπειτα σώξεν θεῶ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.

1205 ἦ δ' ἂν διοξῆς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον,
ὄξυστομον μάχαιραν ἐς γαίαις μυχρῶν·
κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπιὰ πυρκαϊαῖς νεκρῶν·
φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.

1210 δρᾶσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
τεμένη δ', ἐν αὐτῶν σώμαθ' ἠγνίσθη πυρὶ,
μέθες παρ' αὐτὴν τρίτοδον Ἰσθμίαν θεῶ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· πασι δ' Ἀργείων λέγω·
πορθήσεθ' ἠβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν.

1215 πατέρων θανόντων ἐκδικαίζοντες φόνον,
σὺ τ' ἀντὶ πατρὸς, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
νέος καταστίας, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
Τυδέως, ὧν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
ἀλλ' οὐ φθάνειν χρῆ συσκαίζοντας γένυν,

1220 καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὀρμῶν στρατὸν
ἐπιτάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξει', ἐκτεθραμμένοι
σχύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
κοῦκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα

1225 κληθέντες ᾧδὰς ὑστέρουσι θήσετε·

τοῖον στρατεύμα τὸν θεῶ πορεύσετε.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

δέσποιν' Ἀθάνη, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
σὺ γὰρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ἔμαρτάειν.
καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι· μόνον σὺ με

1230 ἐς ὄρθον ἴστη. σοὺ γὰρ εὐμενοῦς πόλει
οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

στείχωμεν, Ἄδρασθ', ὄρκα δῶμεν
τᾶδ' ἀνδρὶ πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῶν
προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετά την Ίλιου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησῆσθαι τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν· Ἀστυνάκτα δὲ τὸν Ἐκτορος ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγῶγησεν, Ἐκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυσραμένη τε καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσεως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

Τ Ρ Ω Ι Α Δ Ε Σ.

ΠΟΣΕΙΑΩΝ.

Ἦκω λιπὼν Αἰγίαιον ἀλυμρὸν βᾶδος
 πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρήδων χοροὶ
 κάλλιστον ἶγνος ἐξελλίσσουσιν ποδός·
 ἔξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
 5 Φοῖβός τε κίγῳ λαΐνους πύργους πέριξ
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κινόσιν, οὐποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὄλωλε πορθηθεῖς· ὁ γὰρ Παργάσιος
 10 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχανάσσι Παλλάδος
 ἐγκύμων' ἔππον τεχνῶν ξυναρομέσας
 πύργων ἔπεμψεν ἐντός, δλέθριον βᾶρος·
 ὄθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἔππος, κρυπτόν ἀμπισχῶν δόρου.
 15 ἔρημα δ' ἄλλη καὶ θεῶν ἀνάτορα
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βᾶθροις
 πέπτωκε Πηρίαμος Ζητῆος ἐρκείου θανάων.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρυγία τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 20 πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπύρῳ χρόνῳ
 ἀλόγους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληγες πόλιν.
 ἐγὼ δὲ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
 Ἦρας Ἀθάνας θ', αἰ συνεξέειλον Φρύγας,
 25 λέϊπῳ τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμοῦς·
 ἔρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κικη,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 πολλοῖς δὲ κωνυτοῖσιν αἰχμαλωτῶν
 βοῶ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 30 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὶς λεῶς
 εἴληξ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς θ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
 35 Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
 τήν δ' ἀήλιαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
 πάρεστιν, Ἐκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
 δάκρυα χέουσας πολλὰ καὶ πολλῶν ὑπερ·
 ἣ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλέου τάφου
 40 λάθρα τέθηκε τλημόνος Πολυξένη,
 φροῦδος δὲ Πηρίαμος καὶ τέκν' ἦν δὲ παρθένον
 μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἀναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμῆ βίαιως σκότιον Ἀγαμέμνων λέγος.
 45 ἀλλ', ὦ ποτ' ἐδυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
 ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βᾶθροις ἔτι.
 ΑΘΗΝΑ.
 ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἀρχιστον πατρός,
 μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον,
 50 λύσσαν ἐχθραν τήν πάρος, προσενέπει;

ΠΟΣΕΙΑΩΝ.

ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὀμιλῶν,
 ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλιον οὐ σμιζρὸν φρενῶν.
 ΑΘΗΝΑ.
 ἐπήγεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινοὺς ἐμαυτῆ' ἑς μέσον λόγους, ἄναξ.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 55 μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,
 ἣ Ζητῆος, ἣ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
 ΑΘΗΝΑ.
 οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὐνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὡς κοινήν λάβω.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 ἣ ποῦ νιν ἐχθραν τήν πριν ἐκβαλοῦσα νῦν
 60 ἔς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
 ΑΘΗΝΑ.
 ἐεῖσε προῦτ' ἀνέλθε· κοινώσει λόγους
 καὶ συνδηλήσεις ἂν ἐγὼ προῦξαι θέλω;
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 μάλιστα· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
 πότερον Ἀχαιῶν οὐνεκ' ἤλθες ἣ Φρυγῶν.
 ΑΘΗΝΑ.
 65 τοὺς μὲν πριν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω,
 στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρὸν.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 τί δ' ὦδε πηδῆς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
 μισεῖς τε λίαν καὶ φίλεις δν ἂν τύχη;
 ΑΘΗΝΑ.
 οὐκ οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμοῦς;
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 70 οἶδ', ἦνέκ' Αἰὼς εἴλεκε Κασάνδραν βίᾳ.
 ΑΘΗΝΑ.
 κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἦκουσ' ὑπο.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῶ σθένει.
 ΑΘΗΝΑ.
 τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 ἔτοιμ' εἰ βούλει τὰπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
 ΑΘΗΝΑ.
 75 δύνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
 ΠΟΣΕΙΑΩΝ.
 ἐν γῆ μερόντων ἣ καθ' ἀλυμρῶν ἄλα;
 ΑΘΗΝΑ.
 ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἴλιου.
 καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
 πέμψει γνωφώδη τ' αἰθέρος φουήματα,
 80 ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραιόνιον,
 βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
 σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχεε Αἰγίαιον πόρον
 τριζυμίας βοξίοντα καὶ δύναις ἄλδς,
 πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,

85 ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοῦς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν.

ἔσται τάδ' ἢ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίης ἄλος.
ἄκται δὲ Μυκόνου Δῆμιόι τε χοιράδες

90 Σκῦρος τε Αἰημόσ θ' αἰ Καφήρειοι τ' ἄκρα
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον, καὶ κεραυνούς βολῆς
λαβοῦσα πατρός ἐκ χειρῶν καταδόξει,
ὅταν στρατεύμ' Ἀργεῖον ἐξίη κάλως.

95 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
ναοὺς τε τύμβους θ', ἐρὰ τῶν κερμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

Ε Κ Α Β Η.

ἄνα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλῆν,

100 ἐπάειρε δέρον· οὐδέτι Τροία
τάδε καὶ βασιλεῖς ἔσμεν Τροίας.
μεταβαλλομένον δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστη προῖραν βίотου
πρὸς κῆμα, πλέουσα τύχαισιν.

105 αἰαῖ αἰαῖ.

τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
ἧ πατὴρ ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.

110 τί με χρὴ σιγᾶν,

τί δὲ μὴ σιγᾶν; τί δὲ θρηνηῖσαι;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυσταίμονος
ἄρθρον κλισέως, ὡς διάκειμαι,
νῶτ' ἐν στεροῦσι λέκτροισι ταθεῖσ'.

115 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων
πλευρῶν θ', ὡς μοι πόθος εἰλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον ἀκανθῶν τ'
εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς ἀεὶ δακρῶν ἐλέγους.

120 μούσα δὲ χαῦτη τοῖς δυστήνοις,
ἄτας κελადεῖν ἀχορευτούς.
προῖραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱερὰν αἰ κώπαισιν
δι' ἔλα τε πορφυροειδέα λιμένας θ'

125 Ἑλλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῶ
συρίγγων τ' εὐφρόγγω φωνῆ
πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν
ἐξηρητήσασθ'.

130 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποισιν,
τὰν Μενελάου μεταπισσομένα
στυγνῶν ἄλοχον, Κάστορο λῶβαν,
τῷ τ' Εὐρώτῃ δύσκλειαν,
ἢ σφάζει μὲν

135 τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
Πριάμου, ἐμὲ τε τὰν μελέαν Ἐκάβην
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ἴμοι θάκουσ οὐδ' ἴσσω
σηνηαῖσιν ἐφειδρος Ἀγαμέμνονιάς.

140 δοῦλα δ' ἄγομαι γράσις ἐξ οἴκων,
κουρᾷ πενθήρει

κουρᾷ ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὃ τῶν χαλκευγέων Τρωῶν
ἄλογοι μέλαια, μέλαια κοῦρα

145 καὶ δύνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον, ἀλάζωμεν·
μάτηρ δ' ὡς τις πτανούς κλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὰρ
μολπὴν οὐ * τὰν αὐτὰν
οἶαν ποτὲ δῆ

150 σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα
ποδὸς ἀρχεγόρου πλαγαῖς Φρυγίας
εὐκόμποις ἐξήρχον θεοῦς.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις;
ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων

155 αἴον οἴκτους οὐδ' οἰκίξει,
διὰ δὲ στέρων φόβος αἴσσει
Τρωάσιν; αἰ τάνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν ἀλάζουσιν.

Ε Κ Α Β Η.

160 ὦ τέχν', Ἀργεῖον πρὸς ναῦς δῆ
κινεῖται κατήρης χεῖρ.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

οὐ γὰρ τλάμων.
τί θέλουσ'; ἦ που δῆ με τάλαιναν
ναυσθλώσουσιν πατροφῆας ἀπὸ γᾶς;

Ε Κ Α Β Η.

165 οὐκ οἶδ', ἐκάζω δ' ἄταν.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

ἰὼ ἰὼ.
μέλαι μόχθων ἐπαουσομένα
Τροάδες, ἔξω κομιάσασθ' οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.

Ε Κ Α Β Η.

ξ ξ.

μὴ νῦν μοι τὰν βακχεύουσαν
170 Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
ἀσχύραν Ἀργεῖοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ,
ἰὼ Τροία δύστην', ἔρρεις,
δύστανοι δ' οἱ σ' ἐκλείποντες

175 καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

οἴμοι, τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπαουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μὴ με κτείνειν
δόξ' Ἀργεῖων κείται μελέων,
180 ἢ κατὰ πρόνυμας ἦδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.

Ε Κ Α Β Η.

ὦ τέκνον, ὄρθρουούσαν ψυχὰν
ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρένα.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

* *
ἦδη τις ἔβα Λαναῶν κήρυξ;
185 τῷ πρόσκειμαι δοῦλα τλάμων;

Ε Κ Α Β Η.

ἐγγύς που κείσαι κλήρου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ ἰὼ.
 τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
 ἢ νησαίαν ἄξει χώρων
 δύστανον πόρρω Τροίας;
 ΕΚΑΒΗ.
 φεῦ φεῦ.
 190 τῷ δ' ἅ τλάμων ποῦ ποῦ γαίης
 δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφῆν,
 δειλαία νεκροῦ μορφά,
 νεκρῶν ἀμενηνὸν ἄγαμ', ἢ
 τὴν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
 195 ἢ παίδων θρέπτειο', ἃ Τροίας
 ἀρχαγούς εἶχον τιμάς;
 ΧΟΡΟΣ.
 αἰαῖ αἰαῖ. ποῖοις δ' οἴκτοις
 τὴν σὴν λῦμαν ἐξαιῶεις;
 οὐκ Ἰθαίοις ἰστοῖς κερκίδα
 200 δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
 νέετον τεκέων σώματα λεύσω,
 νέετον· μόχθους ἔξω κρείσσους,
 ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων·
 ἔρροι νῦξ αὐτὰ καὶ δαίμων·
 205 ἢ Πειρηγῆς ὑδρευσομένη
 πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων.
 τὴν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν
 Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
 210 μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Ἐδρώατα,
 τὴν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
 ἔνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,
 τῇ τᾶς Τροίας πορθητῆ.
 τὴν Πηραιοῦ σεμνὰν χώραν,
 215 κρηπίδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
 ὄλβῳ βροῦθιν φάμαν ἦκουσ'
 εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπέει·
 τάδε δευτέρᾳ μοι μετὰ τὴν ἱερὰν
 Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
 220 καὶ τὴν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
 Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
 Σικελῶν ὄρεων ματέρ', ἀκούω
 κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.
 225 τὴν τ' ἀρχιστεῦουσαν γὰρ
 Ἰονίῳ ναύταις πόντῳ,
 ἂν ὑγραίνει καλλιστεῦων
 ὁ ξανθὰν χαίταν πυρραίνων
 Κραῖθις, ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
 εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γὰρ.
 230 καὶ μὴν Δαναῶν ὕδ' ἀπὸ στρατιᾶς
 κήρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίης,
 στείγει ταχύπουν Ἴχνος ἑξανών.
 τί φέροι; τί λέγει; δοῦλα γὰρ δὴ
 Δωριῶδες ἔσμεν χθονὸς ἤδη.
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 235 Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἰσθᾶ μ' ἐς Τροίαν ὁδοῦς
 ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
 ἔγνωσιμένους δὲ καὶ πάροιδέ σοι, γύναι,
 Τυλθύβιος ἦζω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
 ΕΚΑΒΗ.
 τότε τότε, φίλιαι γυναῖκες,
 197 — 213. = 214 — 229.

ὁ φόβος ἦν μοι πάλαι.
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 240 ἦδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
 ΕΚΑΒΗ.
 αἰαῖ. τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν ἢ
 Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ ὁμοῦ λειόγχατε.
 ΕΚΑΒΗ.
 τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότιμος εὐτυχῆς
 245 Ἰλιάδων μένει;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 οἶδ'· ἄλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
 ΕΚΑΒΗ.
 τοῦμόν δὲ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
 τλάμονα Κασάνδραν;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ΕΚΑΒΗ.
 250 ἢ τᾶ Λακεδαιμονίᾳ νύμφε
 δούλαν; ὦμοι μοι.
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 οὐκ, ἀλλὰ λέκτρον σκότια νυμφευτήρια.
 ΕΚΑΒΗ.
 ἢ τὴν Φοῖβου παρθένον, ἔ γέρας ὁ
 χρῦσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ἴσαν;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 255 ἔρωσ ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
 ΕΚΑΒΗ.
 ῥῖπτε, τέκνον, ζαθέους
 κληῖδας καὶ ἀπὸ χρῶδος ἐν-
 δυτῶν στεφάνων ἑροῦς στολομούς.
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρον τυχεῖν;
 ΕΚΑΒΗ.
 260 τί δ', ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμῆθεν ἐλάβετε τέκος, ποῦ μοι;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
 ΕΚΑΒΗ.
 ταύταν τῷ πέλος ἔξευξεν;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 τύμβῳ τέτακται πρόσπολιν Ἀχιλλέως.
 ΕΚΑΒΗ.
 265 ὦμοι ἐγώ. τάφῳ πρόσπολον ἑτεζόμαν.
 ἀτὰρ τίς ὁδ' ἦν νόμος ἢ
 τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 εὐδαιμονίῃσι παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
 ΕΚΑΒΗ.
 τί τόδ' ἔλακες; ἄρα μοι ἄελιον λεύσσει;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 270 ἔχει πότιμος νιν, ὅστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.
 ΕΚΑΒΗ.
 τί δ', ἢ τοῦ χαλκεομίτορος Ἐπτορος δάμαρ,
 Ἀνδρομάχη τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
 ΤΑΛΑΘΥΒΙΟΣ.
 καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
 ΕΚΑΒΗ.
 275 ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἃ τριτοβέμονος χερσὶ
 δευομένα βάρητρον γεραῖῳ κάρῃ;

Τ Α Λ Θ Υ Β Ι Ο Σ.

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δούλην σ' ἔχειν.

ΕΚΑΒΗ.

ἐν ἔ.

ἄρασσε κρᾶτα κοῦριμον,

280 ἔλκ' ὀνύχεσι δίπτυχον παρειάν.

ἰὼ μοί μοι.

μυσαρῶ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν
πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάζει,

285 ὃς πάντα τάκεῖθεν ἐνθάδ'

ἀντίπαλ' αὐθις ἐκέισε διπτύχῳ γλώσσῃ
φίλα τὰ πρότερον ἄφιλα τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ', ὃ Τρωάδες, με.

290 βέβηκα δύσποτος, οἴχμαι

ἅ τάλαν', ἃ δυστυχεστάτῳ
προσέπεσον κλήρῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότινα, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;

Τ Α Λ Θ Υ Β Ι Ο Σ.

ἔτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν

295 ὅσον τάχιστα, δμῶδες, ὡς στρατηλάτῃ
ἐς χεῖρα δούς νιν εἶτα τὰς εἰληγημένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτιδῶν ἄγω.

ἔα, τί πεύκης ἔνδον αἰθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν ἢ τί δρωῖσι Τρωάδες μυχοῦς,

300 ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χροῦδος
πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα,
θανεῖν θέλουσαι; κῆρτα τοι τοῦλεύθερον

ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρεαι κακά.
ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,

305 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμῆ
μεινὰς θοάξει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

Κ Α Σ Α Ν Δ Ρ Α.

ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω,
ἰδοῦ ἰδοῦ,

310 λαμπάσι τόδ' ἱερόν.

Ἵμῃν, ὦ Ἵμῆναι' ἀναξ,

μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις

κατ' Ἄργος ἅ γεμουμένα.

Ἵμῃν, ὦ Ἵμῆναι' ἀναξ.

315 ἐπεὶ σὺ, μήτηρ, ἐπὶ δάκρουσι καὶ
γῶοισι τὸν θανόντια πατέρα πατριδα τα

φίλαν καταστένονσ' ἔχεις,

ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς

320 ἀναμφέλω πυρὸς φῶς

ἐς αὐτῶν, ἐς αὐτῶν,

Ἵμῃν, ὦ Ἵμῆναι, σοί.

δίδου δ', ὦ Ἐκάτα, φῶς,

παρθένον ἐπὶ λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει.

325 πᾶλλε πόδ' αἰθέριον, ἀναγε χορὸν, *
ἐδάν εὐοῖ,

ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ

μακαριωτάταις τύχαις.

ὁ χορὸς ὅσιος, *

ἄγε σὺ Φοῖβε νιν· κατὰ σὸν ἐν δάμνας

330 ἀνάκτορον θυηπολῶ,

Ἵμῃν, ὦ Ἵμῆναι', Ἵμῃν.

χόρευε, μήτηρ, ἀναγε, πόδα σὸν

ἔλισσε τῶδ' ἐκέισε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλιτάτα βασίον.

335 βοάσασ' εὐ τὸν Ἵμῆναιον, ὦ,

μακαρίας ἀοιδεῖς

ἰαχαῖς τε νύμφαν.

ἔτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόραι, μέλπει' ἐμὸν γάμον

341 τὸν πεπρωμένον εὐνάῃ πόσιν ἐμέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

βασίλεια, βαχχεύουσαν οὐ λήψει κόρην,

μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;

ΕΚΑΒΗ.

Ἵφραιστε, δαδονχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
αἰτῶρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιδύσσεις φλόγα,
345 ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον,
ὡς σ' οὐχ ὑπ' αἰχμῆς οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γεμῆσθαι τοῦσδ' ἐδοξάζον ποτε.
περᾶδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθά προφορεῖς
μεινὰς θοάξουσ', οὐδὲ σοὶ τύχαι, τέκνον,
350 σεσφορηγῆσασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτᾷ μένεις.
ἐσφέρετε πεύκας, δάκρῦνά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γεμηλοῖς.

Κ Α Σ Α Ν Δ Ρ Α.

μήτηρ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,

355 καὶ πέμπτε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ,
ᾧθει βιαιῶς· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,

Ἑλένης γαμῆ με δυστυχεστέρων γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.

κιενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους

360 ποιναὺς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ·
ἀλλ' αὐτ' ἔάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς ἐς τραχῆλον τὸν ἐμὸν εἰσι χατέρων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὔμοι γάμοι

θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρώεω ἀνάστασιν·

365 πόλιν δὲ δεῖξω τήνδε μακαριωτέραν
ἢ τοὺς Ἀχαιοῦς, ἔνθεοι μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσονδέ γ' ἔξω στήσομαι βαχχευμάτων,
οἱ διὰ μίαν γυναικα καὶ μίαν Κύπριον

θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπόλωσαν.

370 ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὑπερ
τὰ φίλιαι' ὦλεσ', ἠθονὰς τὰς οἴκοθεν

τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς οὐνεκα,
καὶ ταῦθ' ἐχοῦσης κοῦ βία λελημμένης.

ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτῆς ἤλυθον Σκαμανδρῶντος,
375 ἔθνησxon, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι,
οὐδ' ὑπὶπύργου πατριδος· οὓς δ' Ἄρης ἔλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χερσῶν
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῆ
κείνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὄμοι' ἐγένετο·

380 χῆρῆαι τ' ἐθνησxon, οἱ δ' ἀπαίδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τέφρας
ἔσθ' ὄστις αὐτοῖς αἶμα γῆ δωρήσεται.
ἢ τοῦδ' ἐπαίρου τὸ στρατεύμ' ἐπάξιον.

σιγαῶν ἄμεινον τῆσχα, μηδὲ μοῦσά μοι

- 385 γένοιτ' αἰοῖδός ἤτις ὑμνήσει κακά.
 Τρωῆς δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῆ πατρώα περιβολὰς εἶχον χθονός,
 390 χροῖν περισταλέντες ὦν ἐχρῆν ὑπο.
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμᾶρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 φέζουν· Ἀχαιοὶς ὦν ἀπῆσαν ἠδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
 395 δόξας ἀνήρ ἄριστος οἴχεται θανάων.
 καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἴξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστός ἐλαθεν ἂν γεγώς.
 Πάρις δ' ἔγρημε τὴν Λιδός, γήμας δὲ μὴ,
 σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
 400 φεύγειν μὲν οὖν χρῆ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.
 ὦν οὖνεκ' οὐ χρῆ, μῆτερ, οἰκτιρεῖν σε γῆν
 ἢ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
 405 καὶ σοὶ γέμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὡς ἠδέως κατοῖσιν οἰκίους γελῆς,
 μέλπεις θ' ἂ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δεῖξεις ἴσως.

Τ Α Α Θ Υ Β Ι Ο Σ.

- εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάχχυσεν φρένας,
 οὐκ ἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
 410 τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
 ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοξήμασιν σοφὰ
 οὐδὲν τι κρείσσω τῶν τὸ μῆδρῶν ἦν ἄρα.
 ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
 Ἄτροέας φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξάιρετον
 415 Μιανάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,
 ἀτὰρ λέχος γέ τῆσδ' ἂν οὐκ ἐπιτόσμη.
 καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
 Ἄργεϊ' ὄνειδῆ καὶ Φρυγῶν ἐπανέσεις
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίωμ'. ἔπου δέ μοι
 420 πρὸς ναῦς, καλὸν νόμφεμα τῷ στρατηλάτῃ.
 σὺ δ', ἠνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρῆξῃ τόκος
 ἄγειν, ἔπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσει λάτρις
 γυναικός, ὡς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

Κ Α Σ Α Ν Δ Ρ Α.

- ἢ δεινὸς ὁ λάτρις· τί ποτ' ἔχουσι τούνομα
 425 κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοιρον βροτοῖς
 οἱ περὶ τυράννοισ καὶ πόλεις ὑπῆρταί.
 σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
 ἦξεν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἱ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἠρμηνευμένοι
 430 αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ' οὐκ ὄνειδιῶ.
 δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
 ὡς χροσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
 δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἀντιλήσας ἔτη
 πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἴξεται μόνος πάτραν,
 435 οὐ δὴ στενὸν διαυλον ἦμισται πέτρας
 δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὄρειβάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἢ σωῶν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλυμνός ναυάγια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἤλιου θ' ἄγναλ βόες,
 440 αἱ σάρα φωνήσασαν ἦσουσὶν ποτε,
 πιζρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρον. ὡς δὲ συντέμω,

ζῶν εἰσ' ἐς Ἄιδην, κάκρυγῶν λίμνης ὕδωρ,
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ εὐρήσει μολῶν.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοιτίζω πόνους;
 445 στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς Ἄιδου νυμφίω γημώμεθα.
 ἢ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρα,
 ὃ δοκῶν σεμνὸν τι πράσσειν, Δαναῖδων ἀρχηγέτα.
 κάμει τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χεμιάρρω φέουσαι νυμφίον πέλας τάφου
 450 θηροὶ δάσσοσιν δάσσοσθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
 ὃ στέγη τοῦ φιλιτάτου μοι θεῶν, ἀγάμματ' εὖα,
 χαίρει· ἐκλέλοιψ' ἐορτὰς, αἷς πάροισ' ἠγαλλόμην.
 ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτός σπαραγμοῖς· ὡς ἔτ' οὐσ'
 ἀγνήν χροά
 δῶ θοαῖς αὐραῖς φέρεσθαι σοι τὰδ', ὃ μαντεῖ'
 ἄναξ.

455 ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγού; ποῖ ποτ' ἐμβαί-
 νειν με χρῆ;
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὐραν ἱστίοις καρδοκῶν,
 ὡς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαῖρέ μοι, μῆτερ, θαυρῶσης μηδέν, ὃ φίλῃ
 πατρίς·

οἱ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 460 οὐ μακρὰν δέξεσθῆ μ' ἦξω δ' ἐς νεκρούς νικη-
 φόρος
 καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὦν ἀπώλομσθ'
 ὑπο.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐκάβης γεραῖῶς φύλακες, οὐ δεδούκατε
 δέσποιναν ὡς ἄναυδος ἐς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἢ μεθήσετ', ὃ κακαί;
 465 γροῖαν πεσοῦσαν αἰρετ' εἰς ὄρθον πάλιν.

Ε Κ Α Β Η.

ἐἰτέ μ' οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὃ χόρα,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα κατὶ πείσομαι.
 ὃ θεοί· κακῶς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 470 ὅμως δ' ἔχει τι χλῆμα κιλλῆσκων θεοῦς,
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τὰγάθ' ἐξῆσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἰζτον ἐμβαλῶ.
 ἢ μὲν τύραννος κείς τύρανν' ἐρημίμην,
 475 κἀναυθ' ἄριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλων, ἀλλ' ὑπεράττους Φρυγῶν,
 οὓς Τρωῆς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἂν ποτε.
 κάκείνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶν,
 480 τρέφας τ' ἐμιθήθη τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν,
 καὶ τὸν φουτοργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πέρα
 γλύουσ' ἐκλασσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαιγέτ' ἐφ' ἐροκίω πυρᾷ,
 πόλιν θ' ἀλοῦσαν. ἄς δ' ἔθροειν παρθένους
 485 ἐς ἄξιαμα νυμφίον ἐξάιρετον,
 ἄλλοισι θροέσασ' ἐκ χροῶν ἀρηρόθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀρθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαι ποτε.
 τὸ λοιπὸν δὲ θρηγνός ἀθλίων κακῶν,
 490 δούλη γυνὴ γροῖς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
 ἂ δ' ἐστὶ γῆρα τῆδ' ἀσυμφοριότητα,
 τούτοις με προσθήσουσαν, ἢ θυρῶν λάτριν
 κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἐκτορα,

- ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
495 ἕσσοισι νότοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χρῶα
 πέλιων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οὐ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μῆς ἕνα
 γυναικὸς ὄων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
500 ὦ τέκνον, ὦ σύμβαρχε Κασάνδρα θεοῖς,
 οἷσας ἔλυσας συμφοραῖς ἀγνευμα σόν.
 σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὡς οὔτε μ' ἄρσῃ οὔτε θήλεια σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
505 τί δῆτ' αὖ μ' ὄρθουτ'; ἐλπίδων ποίων ὑπο;
 ἄγετε τὸν ἄβρον δῆποι' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ
 πέτρινα τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,
 δακρυοῖς καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
510 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν ποῖν ἂν θάνη.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἔεισον ἐν δακρυοῖς
 ᾧδᾶν ἐπικηδεῖον.
515 νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν
 λαχῆσω,
 τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον, οὐράνια
520 βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνοπλον
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί.
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθεῖς,
 ἵτ', ὦ πεπαιγμένοι πόρων,
525 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
 Ἰλιάδι διογενεὶ κόρη.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
 κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
530 δόλιον ἔσχον ἄταν.
 πᾶσα δὲ γέγνα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠμάθη,
 πένκα ἐν οὐρεῖα
 ἔξετον λόχον Ἀργείων
 καὶ Λαρδανίας ἄταν
535 θεῆ δώσω
 χάριν ἄζυγος, ἀμβροτοπάλου·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνουσι, καὸς ὡσεὶ
 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάινα δάπεδά τε φόνια πατριδῶ.
540 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ νέερας παρήγ,
 Αἴβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
545 Φρύγιά τε μέλαια, παρθένου δ'
 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοῶν τ' ἔμελλον εὐφροον'. ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῖς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
550 ἔδωκεν παρ' ὕπνου.
 ἐγὼ δὲ τᾶν ὀρεστέραν

511 — 530. = 531 — 550.

- τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
 Διὸς κόραν [Ἄρτεμιν] ἔμελλόμεν
555 χοροῖσι· φρονία δ' ἀνὰ
 πόλιν βοᾶ κατεῖχε Περ-
 γέμων ἔδρας· βρόχη δὲ φλι-
 α περὶ πέπλους ἐβαλλε μα-
 τοὶ χεῖρας ἐπιτομήνας·
560 λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἀρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφραγαὶ δ' ἀμφιβώμοι
 Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
 καράτομος ξορημία
565 νεανίδων στέφανον ἔφερον
 Ἑλλάδι ζουροτρόφω,
 Φρυγῶν δὲ πατριδί πένθη.
 Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομέην
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθιευομένην;
570 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀστυνάξ, Ἐκτορος ἴνις.
 ΕΚΑΒΗ.
 ποῖ ποτ' ἀπήνης νότοισι φέρει,
 δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκείος
 Ἐκτορος ὕπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
575 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
 στέφει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 Ἀχαιοὶ δεσπότηαι μ' ἄγουσιν.
 ΕΚΑΒΗ.
 ὦμοι.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις;
 ΕΚΑΒΗ.
 αἰαῖ.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 τῶνδ' ἀλγέων
 ΕΚΑΒΗ.
580 ὦ Ζεῦ.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 καὶ συμφορᾶς
 ΕΚΑΒΗ.
 τέτεια.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 πρὶν ποτ' ἦμεν.
 ΕΚΑΒΗ.
 βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 τλάμων.
 ΕΚΑΒΗ.
 ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 φεῦ φεῦ.
 ΕΚΑΒΗ.
 φεῦ δῆτ' ἐμῶν
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 κακῶν.
 ΕΚΑΒΗ.
 οἰκτρὰ τύχα
 577 — 581. = 582 — 585.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

585 πόλεος,

ΕΚΑΒΗ.

ἃ κεννοῦται.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

μόλοισ, ὦ πόσις, μοι

ΕΚΑΒΗ.

βοῆς τὸν παρ' Αἰδῆ
παῖδ' ἔμὸν, ὦ μελέα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

σῶς δάμαρτος ἄλαρ.

ΕΚΑΒΗ.

588 σύ τοι, λῦμ' Ἀχαιῶν,
τέκνων δῆποθ' ἁμῶν
πρεσβυγενές, Πριάμῳ
κοίμισαί μ' ἐς Αἶδου.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

590 οἶδε πόθοι μεγάλοι, σχετλία, τάδε πάσχομεν ἄλγη,
οἰχουμένας πόλεος, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κείτεια,
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκρυγεν Αἶδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε Πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεῶ παρὰ Παλλάδι σώματα νε-
κρῶν

595 γυῖβι φέρειν τέτατα· ζυγὰ δ' ἤρυσε δούλια
Τροία.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ πατρίς, ὦ μελέα, καταλειπομέναν σε δακρῶν,
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὄρας, καὶ ἔμὸν δόμον, ἐνθ'
ἐλοχεύθην.

ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν.

600 οἶος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη
δάκρὰ τ' ἐκ δακρῶν καταλείβεται
ἀμετέροισι δόμοις. ὁ θανῶν δ' ἐπιλάθεται
ἀλγῶν ἀδάκρυτος.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἠδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι

605 θρήνων τ' ὀδυροῖα μοῦσα θ', ἠ λύπας ἔχει.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ μήτηρ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἐκτορος, τὰδ' εἰσορῆς;

ΕΚΑΒΗ.

ὄρω τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπόλεσαν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

610 ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνω, τὸ δ' εὐγενές
ἐς δούλον ἤκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.

ΕΚΑΒΗ.

τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄστι γὰρ ἔμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίβη.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

φεῦ φεῦ.

ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
615 παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ ζῆτερα.

ΕΚΑΒΗ.

ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἐστί μοι·
κακῶ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένης
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.

586. 587. = 588. 589.

ΕΚΑΒΗ.

620 οὐ γὰρ τάλαίνα. τοῦτ' ἐκείνῳ μοι πάλα
Ταλθύβιος αἰνίγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

εἰδὸν νῖν αὐτῇ, κάποβάσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρυψα πέπλοισ κάπεκοιψάμην νεκρὸν.

ΕΚΑΒΗ.

αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφραγμαῶν.

625 αἰαῖ μάλ' αὐθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἔμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρω πότμῳ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ ταυτὸν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ καταθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπιδες.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ μήτηρ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
630 ἄκουσον, ὡς σοι τέρψην ἐμβάλω φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυτρώς κρείσσον ἔστι καταθανεῖν.

ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχές περῶν

635 ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροισ' εὐπραξίας.
κείνη δ' ὁμοίως ὅσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
τέθνηκε, κοῦδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας

λαχοῦσα πλείον, τῆς τύχης ἡμάρτανον.

640 ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα,
ταῦτ' ἐξεμύχθουν Ἐκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μὲν, ἔνθα κἂν προσῆ κἂν μὴ προσῆ
645 ψυχῆς γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,

645 τούτου πόθον παρεῖσ' ἔμιμνον ἐν δόμοις,
εἰσω τε μελάθρων κομπῆ θελειῶν ἐπη
οὐκ εἰσεφροῦμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρουν ἔμοι.

650 παρεῖχον· ἦδειν δ' αἰεὶ χρῆν νικᾶν πόσιν,
κείνῳ τε νίκην ὦν μ' ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδῶν ἐς σιγάτευμ' Ἀχαιῶν
ἐλθοῦσ' ἀπόλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν

655 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν ἀθθεντῶν δόμοις.
κεῖ μὲν παρῶσασ' Ἐκτορος φίλον κἄρα
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακῆ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
στυγοῦσ', ἐμαντῆς δεσποτίας μισήσομαι.

660 καίτοι λέγουσιν ὡς μὴ εὐφρόνη χαλῆ
τὸ δυσμενές γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἀνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πάλος ἥτις ἐν διαζυγίῳ

665 τῆς συντραφείσης ἠεδῶως ἔλκει ζυγόν.
καίτοι τὸ θρηϊῶδες ἄρθρογγόν τ' ἔφν
ζυνέσει τ' ἀχρηστὸν τῇ φέσει τε λείπεται.
σὲ δ', ὦ φίλ' Ἐκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
ζυνέσει, γένει, πλοῦτῳ τε κἀνδρείῳ μέγαν·

670 ἀκῆρατον δέ μ' ἐκ πατρός λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένοιον ἐξεύσω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ

πρὸς Ἑλλάδ' ἀρχιμάτος ἐς δοῦλον ζυγόν.
ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ξιῶν ἔχει κακῶν

675 Πολυξένης ὄλεθρος, ἦν καταστένεις;
ἔμοι γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
ἔγνεστιν ἐλπῖς, οὐδὲ κλέπτουμαι φρένας
πράξειν τι κεδνόν· ἦδ' οὐδ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐς ταυτὸν ἦκει συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
680 τὸ σὸν διδύσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.

ΕΚΑΒΗ.

αὐτὴ μὲν οὕτω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφεῖ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσι' ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,

685 ὁ μὲν παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς,
ὁ δ' ἄντηλον εἶργον ναὸς· ἦν δ' ὑπερβάλη
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.

οὕτω δὲ κἀγὼ, πόλλ' ἔχουσα πτήματα,
690 ἄφθογγός εἰμι καὶ παρῆσ' ἔω στόμα·
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἐκτορος τύχας

ἔασον· οὐ μὴ δακρυῶν νιν σώσῃ τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντι δεσπότῃν σέθεν,

695 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρῶν σῶν τρόπων.
κἂν δρᾶς τὰδ', ἐς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἄν

Τροίης μέγιστον ὠφέλημ', ἴν' οἱ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες Ἴλιον πάλιν
700 κατοικίσσειαν, καὶ πόλις γένοι' ἔτι.

ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν' αὐ δέδορακα τόνδ' Ἀχαιῶν λάτριν
στείχοντα, κωνῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Φρυγῶν ἀρίστου ποῖν ποθ' Ἐκτορος δάμαρ,

705 μὴ με στυγῆσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἀγγελῶ
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγελήματα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τί δ' ἔστιν; ὡς μοι φοιμίων ἄρχει κακῶν.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἔδοξε τῶνδε παῖδα; πῶς εἶπω λόγον;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

710 οὐδέεις Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ἠεδῶς εἶπω κακά.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἐπήνεσ' αἰθῶ, πλὴν ἐὼν λέγῃς καλά.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

715 οἴμοι, γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

αἰαὶ μάϊ, οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

λέξεις ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

720 ῥῆμαι δὲ πύργων δεῖ σφε Τρωικῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθω, καὶ σοφωτέρω φανεῖ,
μῆτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
μῆτε σθένουσα μηδὲν ἰσχυεῖν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἀλλήν οὐδαμῆ· σκοπεῖν δὲ χορή·
725 πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σὺ,
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρασθαι μίαν
οἴοι τε· τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔραν,
οὐδ' ἀισχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐλίφρονόν σε δρᾶν,
οὔτ' αὐ σ' Ἀχαιοὺς βούλουμαι ἠῖπτειν ἄρας.

730 εἰ γὰρ τι λέξεις ᾗ χολώσεται σιγατὸς,
οὔτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὄδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ' εὐ τε τὰς τύχας κεκτημένη,
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄδραπτον ἂν λιποῖς,
αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρηνεμενεστέρων τύχοις.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

735 ὦ φίλιαι, ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπῶν.
ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,
τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ ἐξ καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.

740 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχή τε καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον ἐς μέλαθρον Ἐκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδας τέξουσ' ἐμὸν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρυεῖς; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;

745 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων,
νεοσσὸς ὡεὶ πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμὰς;
οὐκ εἶσιν Ἐκτωρ, κλεινὸν ἀρπύσας δόρυ,
γῆς ἔξανελθῶν, σοὶ φέρων σωτηρίαν,
οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχυρὸς Φρυγῶν·

750 λυγρὸν δὲ πῆδημ' ἐς τραχίλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίγτις, πνεῦμ' ἀπορρήσεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλιτατον,
ὦ χρωτὸς ἦδ' οὐ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρηψ' ὄδε,

755 μάτην δ' ἐμὸχθρον καὶ κατεξάνθηον πόνοισι.
νῦν, οὔποτ' αὔθις, μητέρ' ἀσπάξου σέθεν,
πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἔλισσ' ἐμοῖς νότοισι καὶ στόμ' ἔρροσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,

760 τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἰ Διὸς,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
Ἀλάστορος μὲν πρῶτων, εἶτα δὲ Φθόνου,
Φθόνου τε Θεανάτου θ', ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.

765 οὐ γὰρ ποτ' ἀγῶ Ζηνά γ' ἐκφῶσαι σ' ἐγὼ,
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροισι Ἑλλησὶ τε.
ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγχε, φέρετε, καὶ ἠῖπτετ', εἰ ἠῖπτεν δοκεῖ·

770 δαίνυσθε τοῦδε σάραξας. ἐκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἂν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας,

καὶ ὄπτετ' ἐς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.

ΧΟΡΟΣ.

775 τάλανα Τροία, μυρόλια ἀπώλεσας
μιάς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσπυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράς βαῖνε πατρῴων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι

780 πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρῆ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδεία τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἔστιν.

ΕΚΑΒΗ.

785 ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἔγώ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματι κρατὸς στέφρων τε κόπους·

790 τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οὐ γὰρ πόλεως,
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔρχομεν,
τίνας ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυνδία
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟΡΟΣ.

795 μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν,
νάσου περικύμονος οἰκίστας ἔδραν,
τὰς ἐπικεκλιμένους ἄχθοις ἱεροῖς, ἴν' ἑλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθήνας,

800 οὐράνιον στέφανον, λιπαράς * κόσμον Ἀθήνας,
ἔβας τῷ τοσοδρόφῳ συναριστέσων ἅμ' Ἀλκμή-
νας γόνῳ,

805 Ἦλιον Ἦλιον ἐκπέσων, πόλιν
ἡμετέραν, τὸ πάροιθ' ὅτ' ἔβας [ἄφ' Ἑλλάδος],
ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος, ἀνυζόμενος
πύλων, Σιμόντι δ' ἐπ' εὐρέϊτα πλάταν

810 ἔσχασε πομποτόρον καὶ ναυδέτ' ἀνήγατο πρυ-
μνά, καὶ χειρὸς εὐστοχίαν ἔξεϊλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα
Φοῖβου

815 πρὸς φοῖνικι πνοᾷ καθελὼν Τροίας ἐπόρθησεν
χθόνα,

δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τέχῃ περὶ
Λαοδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμῆ.

820 μίαν ἄφ' ὧ χρυσείας ἐν οἰνοχόαις ἀβρὰ βαλῶν,
Λαομέδοντιε παῖ,
Ζητὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίσταν λατρεῶν·

825 ἂ δέ σε γειναμένα πυρὶ διαίεται.
ἠόνες δ' ἄλια
ἱαχοῦσ'· οἶον δ' ὑπέρ

830 οἰωνὸς τεκέων βοᾷ,
αἱ μὲν ἐννάς, αἱ δὲ παῖδας,
αἱ δὲ ματέρας γεραίᾶς.
τὰ δὲ σὰ δροσόνετι λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι

795 — 806. == 807 — 819.

820 — 839. == 840 — 859.

835 βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις· Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὄλεσ' αἰχμῆ.

840 Ἔρωσ Ἔρωσ, ὅς τὰ Λαοδάνεια μέλαθρά ποτ'
ἤλθες

Οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν

845 κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὕνειδος ἔρω·
τὸ δὲ τὰς λευκοπτέρου
ἀμέρας φίλιον βροτοῖς

850 φέγγος ὀλοὺν εἶδε γαῖαν,
εἶδε περιγέμων ὀλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,

855 ὃν ἀστέρον τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπιάσας,
ἐλλπίδα γὰρ πατρία μεγάλην· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

860 ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένη· ὃ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενελαὸς εἰμι, καὶ στρατεύμ' Ἀχαιῶν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με

865 γυναικὸς οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὅς ἐξ ἐμῶν
δύμων δάμαρτα ξενιπότης ἐλήσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτὸς τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῆ.

ἦκα δὲ τὴν Λάκαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
870 ὄνομα δάμαρτος ἦ ποτ' ἦν ἐμὴν λέγω,
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατηρήθηται Τρωάδων ἄλλων μετὰ.

οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν μοῖοι νιν ἔδωσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
875 θέλοισ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργεῖαν χθόνα.
ἔμοι δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἔασαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτη
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν, κῆτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
ποινὰς ὅσων τεθνήσ' ἐν Ἦλῳ φίλοι.

880 ἀλλ' εἶα χωρεῖτ' ἐς δόμους, ὁπάονες,
κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μισαιφρονωτάτης
κόμης ἐπισπασάντες· οὐριοι δ' ὅταν
πνοαὶ μολῶσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ γῆς ὄχημα κατὰ γῆς ἔχων ἔδραν,

885 ὅστις ποτ' εἶ σὺ, δυστόπαστιος εἰδέναι, —
Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσσει εἴτε νοῦς βροτῶν,
προσσηζάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀπύργου
βαλῶν κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ἐκαίνισας θεῶν.

ΕΚΑΒΗ.

890 αἰνῶ σε, Μενελα', εἰ κτανεῖς δάμαρτα σὴν.
ὀρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μὴ σ' ἔλῃ πόθῳ.
αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἔξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησι δ' οἴκους· ὦδ' ἔχει κηλήματα.
ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χολὴν πεπονθότες.

ΕΛΕΝΗ.

- 895 Μενέλαε, φροσιμον μὲν ἕξιον φόβου
τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
βίη πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἰδᾶ σοι στυγουμενήν,
ὕμως δ' ἐρέσθαι βούλωμαι γνώμῃαι τίνες
900 Ἑλλησι καὶ σοὶ τοῖς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἄπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ὄνπερ ἠδίκεις.

ΕΛΕΝΗ.

ἔξεστιν οὖν πρὸς ταυτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- 905 οὐκ ἔς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτανῶν.

ΕΚΑΒΗ.

ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνη τοῦδ' ἐνδεῆς,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος

- 910 κτανεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλειαι λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὡς μάθη, λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῆσδε δ' οὐ δώσω χέριν.

ΕΛΕΝΗ.

ἴσως με, κἄν εὖ κἄν κακῶς δόξω λέγειν,

- 915 οὐκ ἀνταμείψει, πολεμίαν ἠγούμενος.
ἐγὼ δ', ἂ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι, τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν ἀρχῆς ἔτεκεν ἦδε τῶν κακῶν
920 Πάριον τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπόλεσε
Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς, οὐ κτανῶν βρέφος,
δαλοῦ πιζρόν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθῆνδε τῆπιλοιπ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
ἔκρωε τρισσὸν ξεῦγος ὄδε τρισσῶν θεῶν.
925 καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις
Φρυξὶ στρατηγούνθ' Ἑλλάδ' ἔξασπιδάει,
Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Ἰδρώπης θ' ὄρους
τυραννίδ' ἔξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις,
Κύπρις δὲ τοῦμόν εἶδος ἐκπαγλουμένη
930 δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεῆς ὑπερδράμοι
κάλλει· τὸν ἐνθῆνδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
νικᾷ Κύπρις θεᾶς, καὶ τοσόνδ' οὐμοὶ γάμοι
ὄνησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' εἰ βαρβάρων,
οὔτ' ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
935 ἂ δ' εὐτύχησεν Ἑλλὰς, ὠλόμην ἐγὼ
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κῶνειδίζομαι
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
οὐπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
940 ἦλθ' οὐχὶ μισρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μετὰ
ὁ τῆσδ' ἀλάστορ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἶτε καὶ Πάριον·
ὄν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπῶν

Σπάρτης ἀπῆρας νῆϊ Κορησίαν χθόνα.
εἶεν.

- 945 οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῆδ' ἐρησομαι
τί δὴ φρονοῦσ' ἐκ δωμάτων ἄμ' ἐσπόμην
ξένη, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς.
τὴν θεὸν κόλαξε, καὶ Λιδὸς κραίεσσαν γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
950 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμῃ δ' ἐμοί.
ἐνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον,
ἐπεὶ θανῶν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοῦς,
χρῆν μ', ἦντι' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέξη,
λιποῦσαν οἴκουσ ναῦς ἐπ' Ἀργεῖον μολεῖν.
955 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχεῶν σκοποὶ,
οἱ πολλάκις μ' ἐφειῦρον ἐξ ἐπιλέξων
πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τότε.
βίαι δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπιάσας πόσις
960 Ἀηίφοβος ἄλογον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἦν ὁ μὲν βίαι γαμεί,
τὰ δ' οἴκωθεν κείν' ἀντι νικητῶν
πιζρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
965 βούλει, τὸ χρῆξιν ἀμαθῆς ἐστί σοι τότε.

ΧΟΡΟΣ.

βασιλεῖ, ἄμνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρῳ,
πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς, κακοῦργος οὔσα· δεινὸν οὖν τότε.

ΕΚΑΒΗ.

- ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
970 καὶ τήνδε δεῖξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ ἔς τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθειν δοκῶ
ᾧσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάρους ἀπημύλα,
Παλλάς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτέ,
975 αἰ παιδαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
ἦλθον πρὸς Ἴδην. τοῦ γὰρ οὔνετ' ἂν θεᾶ
Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβοι Λιδὸς πόσιν,
ἢ γάμον Ἀθῆνα θεῶν τιнос θηρωμένη,
980 ἢ παρθενίαν πατρὸς ἐζητήσατο,
φρέγγουσα λέκτρα; μὴ' μαθεῖς ποτεῖ θεᾶς
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πέσῃς σοφούς.
Κύπριον δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλωσ πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδί Μενέλεω δόμους.
985 οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἦσυχός σ' ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Ἀμύκλαις ἠγάγειν πρὸς Ἴλιον;
ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδῶν νιν νοῦς ἐποίηθη Κύπρις·
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἔστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
990 καὶ τολύμῳ ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχῃ θεᾶς·
ὄν γ' εἰσιδοῦσα βαρβάρους ἐσθήμασι
χουσῶ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθησ φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἀργεῖ μίζρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
Σπάρτης δ' ἀπαλλαγθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
995 χουσῶ ἠέουσαν ἠλπισας κατακλίσσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μελεθρα ταῖς σοῖς ἐγκαθυβρίθειν τρυφαῖς.
εἶεν, βίαι γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
τίς Σπαιοτιῶν ἦσθετ', ἢ ποῖαν βοῆν

- 1000 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου
 τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρο πω.
 ἔπει δὲ Τροίαν ἤλθες Ἀργείοι τέ σου
 κατ' ἔχνος, ἦν δὲ δοριπειτῆς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 1005 Μενέλαιον ἦνεις, παῖς ὄπως λυποῖτ' ἐμὸς,
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὄδε.
 ἔς τὴν τύχην δ' ὀρώσα, τοῦτ' ἤσκεις ὄπως
 ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τέρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
 1010 κίππειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
 πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένῃ,
 ἢ φάσανον θήγους', ἢ γενναῖα γυνή
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 1015 καίτοι γ' ἐνουθέτουσιν σε πολλὰ πολλάκις,
 ὦ φύγατε, ἔξελεθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμουσ'
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιῶν
 πέμψω συνεκκλήψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 1020 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριξες δόμοις,
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες.
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξήλθες ἀσκήσασα, κέλευψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ καταπίπτουσιν κέρα·
 1025 ἦν χοῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ξρηπίοις
 φρικτῆ τρέμουσαν κοῦτ' ἀπεσκυθισμένην
 ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσαν, ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἱ τελευταίῳ λόγον,
 1030 στεφάνωσον Ἑλλάδ', ἀξίως τῆνδε κτανῶν
 σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῖς
 γυναιξί, θνήσκειν ἦτις ἂν προδῶ πόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 ἴσαι δάμαρτα, κἀγελοῦ πρὸς Ἑλλάδος

- 1035 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενῆς ἐχθροῖς φανείς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταυτὸν λόγου,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνὰς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας,

- 1040 πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς
 θανούσ', ἴν' εἰδῆς μὴ κατασχύνειν ἐμέ.

ΕΛΕΝΗ.

μῆ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.

ΕΚΑΒΗ.

μηδ' οὐδ' ἀπέκτειν' ἦδε συμμάχους προδῶς·

- 1045 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τήνδ' ἐκχομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.

ΕΚΑΒΗ.

μῆ νυν νεῶς σοὶ ταυτὸν ἐσβήτω σκάφος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- 1050 τί δ' ἔστι; μείζον βριθὸς ἢ πάροισ' ἔχει;

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστ' ἔραστῆς ὄστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὄπως ἂν ἐκβῆ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 ἔσται δ' ἢ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ ἐσβήσεται
 ἔς ἠνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·

- 1055 ἐλθοῦσα δ' Ἀργεὺς ὡσπερ ἀξία κακῶς
 κακῇ θανέεται, καὶ γυναιξί σωφρονεῖν
 πάσαισι θήσει. ἠέδιον μὲν οὐ τόδε·
 ὄμως δ' ὀ τῆσδ' ὄλεθρος ἐς φόβον βαλεῖ
 τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθρόνες.

ΧΟΡΟΣ.

- 1060 οὔτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
 ναὸν καὶ θυοέντα βω-
 μὸν προῦδωκας Ἀχαιοῖς,
 ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα,
 σμύρνης αἰθερίας τε κα-
 1065 πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν,
 Ἰδαία τ' Ἰδαία μισσοφόρα νάπη
 χιόνι κατάροτα ποταμῆα
 τέρμονά τε πρωτόβολον ἀλίῳ

- 1070 τὰν καταλαμπομένην ζαθέαν θεράπναν.
 φροῦδαί σοι θυαία χορῶν τ'
 εὐφημοὶ κελαιοὶ κατ' ὄρ-
 φναν τε παννυχίδες θεῶν,
 χρυσέων τε ξοάνων τύποι,

- 1075 Φρυγῶν τε ζῆθεοι σελα-
 ναι συνδῶδεκα πλήθει.

μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
 οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
 αἰθέρα τ', ἐμᾶς πόλεος ὀλομένης,

- 1080 ἂν πυρὸς αἰθόμενα κατέλυσεν ὀρμά.

ὦ φίλος ὦ πόσι μοι,
 σὺ μὲν φθίμενος ἄλαινης

- 1085 ἄδαπτος, ἄνδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
 αἴσσον πτεροῖσι πορεύσει
 ἱππόβοτον Ἀργεὺς, ἵνα τε τείχη
 λάϊνα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
 τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις

- 1090 δάκρυσι κατάροα στένει, βοᾷ βοᾷ,
 μᾶτερ, ὦ μοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι
 σέθεν ἀπ' ὀμμάτων

κτανέαν ἐπὶ ναῦν

- 1095 εἰναλίαισι πλάταις
 ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
 ἢ δίπορον κορυφᾶν
 Ἰσθμῖον, ἐνθα πύλας
 Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

- 1100 εἰθ' ἀκάτου Μενέλα
 μέσον πέλαγος ἰούσας,
 δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλατῶν πέσοι
 Αἰγαίου κεραυνοφαεῖς πῦρ,

- 1105 Ἰλιόθεν ὅτι με πολυδάκρυτον
 Ἑλλάδι λάτρευμα γάθεν ἐξορῖζει·

1060 — 1070. = 1071 — 1080.

1081 — 1099. = 1100 — 1117.

χρύσεια δ' ἔνοπτρα, παρθένων
 χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·

1110 μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν πατρώων τε
 θάλαμον ἐστίας,

μηδὲ πόλιν Ἠιτάνας,
 χαλκόπυλόν τε θεῖαν,
 δύσγαμον αἰσχος ἑλών

1115 Ἑλλάδι τῆ μεγάλα,
 ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
 μέλεα πάθεα ῥοαῖσιν.
 ἰὼ ἰὼ,

καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
 χθονὶ συντυχίαί. λεύσσετε Τρώων

1120 τόνδ' Ἀστύνακι' ἄλογοι μέλαι
 νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
 Λακαὶ κτείναντες ἔχουσι.

Τ Α Λ Θ Υ Β Ι Ο Σ.

Ἐκάβη, νεὸς μὲν πύλους εἰς λελειμμένους
 λάφρα τὰπύλοιπ' Ἀχιλλεῖου τόκου

1125 μέλλει πρὸς ἀκίως ναυστολεῖν Φθιώτιδας·
 αὐτὸς δ' ἀνήκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινὰς
 Πηλέως ἀκούσας συμφορᾶς, ὡς νιν χθονὸς
 Ἄκατος ἐκβέβηκεν ὁ Πηλεὺς γόνος.

οὐ θᾶσσον οὐνεξ' ἢ χάριν μοιῆς ἔχων

1130 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἄνδρομάχη, πολλῶν
 ἐμοὶ

δακρῶν ἀγωγὸς, ἦνίξ' ἐξώρημα χθονὸς
 πάτρην τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἐκτορος
 τύμβον προσεννέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχεῶν

1135 ψυχὴν ἀψῆκεν Ἐκτορος τοῦ σοῦ γόνος,
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωντον ἀπίδα
 τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρῳ ἐβάλλετο,
 μὴ νιν πορεύσασιν Πηλέως ἐφ' ἔστιαν,
 μηδ' ἔς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗδ' οὐκ ἐπιπέσειται

1140 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἄνδρομάχη, λύπας ὀρᾶν,
 ἀλλ' ἀντὶ κέρου περιβόλων τε λαῖνων
 ἐν τῆδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἔς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστελλῆς νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σὺ δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά,

1145 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος
 ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 γῆν τῆδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τὰπεσιναιμένα.

1150 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
 Σκαμανδρίους γάρ τίσσε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλουσα νεκρὸν ἀπένιψα τραύματα.

ἀλλ' εἴμ' ὀρυκτὸν τῆδ' ἀναρρήξων τάφῳ,
 ὡς σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε κατὰ σοῦ

1155 ἔς ἐν ξυνηθόντ' οἴκαδ' ὀρμίσῃ πλάτην.

ΕΚΑΒΗ.

θέσθ' ἀμφίτορον ἀσπίδ' Ἐκτορος πέδη,
 λυπρὸν θέαμα τοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.

ὡ μεῖζον ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρεσῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοὶ, παῖδα δεισαντες φόνον

1160 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
 πεσοῦσαν δοθῶσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
 ὄθ' Ἐκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ
 διωλλύμεσθα μυρίας τ' ἄλλης χειρὸς,

πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαμμένων

1165 βρέφος τοσόνδ' ἔδεισατ'. οὐκ αἰνῶ φόβον,
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.

ὦ φίλταθ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἤβης τυχῶν

1170 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
 νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν γνοῦς τε σῆ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.

δύστιγη, κρατὸς ὡς σ' ἔχειρεν ἀδλίως
 τεῖχη πατρώα, Λοξίου πυργώματα,

1175 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐγγελῆ
 ὄστέων ἠαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὡ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἠδείας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄφθοροις δ' ἐκλυτο πρόκεισθέ μοι.

1180 ὦ πολλὰ κόμπους ἐμβαλὸν φίλον στόμα,
 ὄλωτας, ἐψεύδω μ', ὅτ' ἐσπίπτων πέπλους,
 ὡ ἥτιερ, ἠῖδας, ἢ πολὺν σοι βοστρύχων
 πλόκαμον κερούμα, πρὸς τάρων θ' ὀμηλίων
 κόμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.

1185 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
 γραῦς, ἄπολις, ἄτενος, ἄθλιον θάπτω νεκρὸν.
 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπᾶσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 ἵπνοι τ' ἐκείνοι φροῦδαί μοι. τί καὶ ποτε
 γράψαιεν ἂν σε μουσopoῖδες ἐν τάφῳ;

1190 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκειναν Ἀργεῖοὶ ποτε
 δεῖσαντες; ἀσχρὸν τοῦ πύργου γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ', ὦ πατρώων οὐ λαχῶν, ἔξεις ὄμως
 ἐν ἢ ταφῆσει χαλκόνωντον ἱτέον.

ὦ καλλίπτηχν Ἐκτορος βραχίονα

1195 σῴζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν.
 ὡς ἠδῶν ἐν πόρπακα σὸς κείται τύπος,
 ἵτνός τ' ἐν εὐτόροισι περιδρομοῖσι ἰδρῶς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
 ἔσταξεν Ἐκτωρ, προστιθεῖς γενειάδι.

1200 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκροῦ
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὦν δ' ἔχω, λήψαι τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις ἐπ' ἐπράσσειν δοκῶν
 βέβαια χάρις· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,

1205 ἔμπληκτοι δὲ ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
 πηδῶσι, κοῦδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι συκλευμάτων
 Φρυγῶν φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκροῦ.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικῆσαντά σε

1210 οὐδ' ἠλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους
 τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησιμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἢ θεοστγῆς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν

1215 ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπέλωσεν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἔ ἔ, φρεσῶν ἔθιγες, ἔθιγες· ὦ
 μέγας ἐμοὶ ποτ' ὦν ἀνείκτωρ πόλεως.

ΕΚΑΒΗ.

ἂ δ' ἐν γάμοις ἐχθρῶν σε προσθέσθαι χοροῖ;

Ἀσιατίδων γήμεντα τὴν ὑπεριάτην,

- 1220 Φρύγια πέπλων ἀγάματ' ἐξάπτω χροός·
 σύ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυθίων
 μῆτερ τροπαίων, Ἐπτορος φίλον σάκος,
 στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
 ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
- 1225 κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμῶν ὄπλα.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ αἰαῖ,
 πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
 τέκνον, δέξεται. στέναζον, μᾶτερ

ΕΚΑΒΗ.

αἰαῖ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκρῶν ἴαχον.

ΕΚΑΒΗ.

- 1230 οἴμοι μοι.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

ΕΚΑΒΗ.

τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἰγῶ σ' ἰάσομαι
 τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὐ·
 τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

- 1235 ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρα-
 τα πιτύλους διδοῦσα χειρὸς, ἰὼ μοι [μοι].

ΕΚΑΒΗ.

ὦ φίλταται γυναῖκες.

ΧΟΡΟΣ.

[Ἐκάβη] *σας ἔνεπε τίνα θεοῖς αὐδάν.

ΕΚΑΒΗ.

- 1240 οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οἴμοι πόνοι,
 Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισομένη,
 μάτην δ' ἐβουδντοῦμεν. εἰ δὲ μὴ θεὸς
 ἔστρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός,
 ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
- 1245 μούσαις, αἰοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
 χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρῶν·
 ἔχει γὰρ οἶα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
 δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
 εἰ πλουσίῳ τις τεύξεται κτερισμάτων.
- 1250 κενὸν δὲ γαῦρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ·
 μέλαι μάτηρ, ἢ τὰς μεγάλας
 ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκαμψε βίου.
 μέγα δ' ὀλβισθεῖς ὡς ἐκ πατέρων
 ἀγαθῶν ἐγένου,

- 1255 δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.

ΕΚΑΒΗ.

ἔα ἔα·
 τίνας Πριάσιν ταῖσδ' ἐν χορφαῖς
 λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χροῦς
 διερέσσοντας; μέλλει Τροίης
 καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΛΑΘΥΒΙΟΣ.

- 1260 αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθε πιμπράναι
 Πριάμου τὸδ' ἄστν, μηκέτ' ἀγοῦσαν φλόγα
 ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνίεναι,
 ὡς ἂν κατασκάψαντες Πλίου πόλιν
 στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
- 1265 ὑμεῖς δ' ἐν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
 χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
 σάλπιγγος ἤχῳ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστελλήσθε γῆς.
 σύ τ', ὦ γεραῖά δυστυχεστάτη γύναι,
- 1270 ἔπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
 οἴδ', ᾧ σε δούλην κλήρος ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚΑΒΗ.

οἶ γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοῖσθιον
 καὶ τέρμα πάντων τῶν ξιμῶν ἤδη κακῶν·
 ἔξεμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρὶ.

- 1275 ἀλλ', ὦ γεραῖὲ πόδες, ἐπίσπευσον μόλις,
 ὡς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
 ὦ μεγάλα δῆποτ' ἐμπνεύσ' ἐν βαρβάρους
 Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀραιρήσει τάχα.
 πιμπράσθι σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονός
- 1280 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
 καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστα μοι
 σὺν τῆδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένην.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·

- 1285 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φρεῖσεθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρῆ
 ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

ΕΚΑΒΗ.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ.

Κρόνιε, πρῦτανι Φρύγιε, γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τὰς Λαοδάνου

- 1290 γονᾶς τὰδ' οἶα πάσχομεν δέδορκας;

ΧΟΡΟΣ.

δέδορκεν, ἃ δὲ μεγαλόπολις
 ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.

ΕΚΑΒΗ.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ.

- 1295 λέλαμπεν Ἴλιος,
 Περγᾶμων τε πυρὶ καταίθεται τέρμενα
 καὶ πόλις ἄγρα τε τειχέων.

ΧΟΡΟΣ.

πέτρυνι δὲ καπνὸς ὡς τις οὐ-
 ράνια πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.

- 1300 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα
 δαῖψ τε λόγχε.

ΕΚΑΒΗ.

ἰὼ γὰ τρόφιμε τῶν ξιμῶν τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἔ ἔ.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλέμω τοὺς θανάτῳ ἀπύεις.

ΕΚΑΒΗ.

1305 γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλαι,
καὶ χερσὶ γαῖαν χροιοῦσα δισσαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαῖα,
τοὺς ἔμοὺς καλοῦσα νέρθεν
ἀθλίους ἀκόιτας.

ΕΚΑΒΗ.

1310 ἄγόμεθα, φερόμεθ'

ΧΟΡΟΣ.

ἄλγος ἄλγος βοῆς.

ΕΚΑΒΗ.

δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἔμῃς.
ἰώ.

Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἔμῃς ἄιστος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

μέλας γὰρ ὄσσε κατεκάλυψε

1315 θάνατος ὄσιον ἀνοσῖαις σφαγαῖσιν.

ΕΚΑΒΗ.

ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φῖλα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔξ.

ΕΚΑΒΗ.

τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.

ΧΟΡΟΣ.

τάχ' εἰς φῖλαν γὰν πεσεῖσθ' ἀνώγυμοι.

ΕΚΑΒΗ.

1320 κόνις δ' ἴσα κληνῶ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ'
ἄιστον οἰκων ἔμῶν με θήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανῆς εἶσιν· ἄλλα δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἂ τάλαινα Τροία.

ΕΚΑΒΗ.

1325 ἔμάθετ', ἐκλύετε;

ΧΟΡΟΣ.

Περγάμον γε κτύπον.

ΕΚΑΒΗ.

ἔνοσις ἔπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
ἰώ.

1330 τρομέρᾳ τρομέρᾳ μέλαι, φέρετ' ἔ-
μόν ἔγχοι. ἔτ' ἐπὶ δούλειον ἀμέραν βίου.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΥΠΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΙΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΞΟΥΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ἢ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΥΘΙΑ ἢτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθίδος Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀγρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἐρμῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ προφήτις ἀνέθρεψε· τὴν Κρέουσαν δὲ Δούθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δ' ἀγνοῶν ἐδούλευσε τῷ πατρὶ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

> ^{νώτοις κελκασίον}
 Ἄτλας, ὁ χαλκίοισι νότοις οὐρανὸν,
 θεῶν παλαιὸν οἶον, ἐκτρίβων, θεῶν
 μιᾶς ἔφρουσε Μαΐαν, ἣ μ' ἐγείνατο
 Ἐρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαμόνων λάτρην.
 5 ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἴν' ὀμφαλὸν
 μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωθεὶ βροτοῖς,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων αἰεὶ.
 ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
 10 οὐ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις
 βία Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
 Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
 Μακρῶς καλοῦσι γῆς ἀνακτες Ἀττίδος.
 ἀγνώστ' ἄντα, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 15 γαστρός διήνεγκ' ὄγκον· ὡς δ' ἦλθεν χρόνος,
 τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
 ἐς ταυτὸν ἄντρον οὐπερ ἠνιάσθη θεῶ
 Κρέουσα, κακτίθησιν ὡς θανοῦμενον
 κολλῆς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 20 προγόνων νόμον σώζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
 Ἐριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρῶ παραξενύξασα φύλακε σώματος
 δισσῶ δράκοντε, παρθένους Ἀγραυλίσι
 δίδωσι σώζειν. ὅθεν Ἐρεχθεΐδαις ἐκεῖ
 25 νόμος τίς ἐστιν ὕφεσιν ἐν χρυσηλάτοις
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδῆν
 τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανομένη.
 καὶ μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτέται τάδε·
 ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 30 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεῶς πόλιν,
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κολλῆς πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισί θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκ' ἀδελφῷ τάμει πρὸς χρηστήρια,
 καὶ θεὸς πρὸς αὐταῖς εἰσόδους δόμων ἐμῶν.
 35 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἐστίν, ὡς εἰδῆς, ὁ παῖς,
 ἡμῖν μελήσει. Λοξία δ' ἐγὼ χάριν
 πράσσω ἀδελφῷ πλεῖτον ἐξάρας κύτος
 ἦνεγκα, καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθημι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 40 ἐλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὀρθῷ ὁ παῖς.
 κυρεῖ δ' ἄμ' ἐππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφῆτις ἐσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδί νηπιῶ
 ἐθαύμασ' εἰ τις Δελφίδων τλαιή κόρη
 45 λαθραῖον ὠδῖν' ἐς θεοῦ ὄψιν δόμων,
 ὑπερ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν,
 οἴκῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα, καὶ θεὸς
 σύνεργος ἦν τῷ παιδί μὴ κπείσιν δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν σπείραντα δὲ
 50 οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφν,

ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
 ἤλατ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ
 55 ταμίαν τε πάντων πιστὸν, ἐν δ' ἀνακτόροις
 θεοῦ καταξῆ δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον.
 Κρέουσα δ' ἠ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ζούθῳ γαμεῖται συμφροῶς τοιαῦσ' ὑπο·
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
 60 οὐ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων·
 ὄν συμπονήσας καὶ ξυνεξελῶν δορεὶ
 γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενῆς ὦν, Διόλου δὲ τοῦ Διὸς
 γεγὼς Ἀχαιοῦ· χρόνια δὲ σπεῖρας ἔλεγχ,
 65 ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ' ὦν οὐνεκα
 ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἔρωτι δ' αὐτὸν, Λοξίας δὲ τὴν τύχην
 ἐς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
 δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 70 Ζούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφουκέναι
 κείνου σφε φῆσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῆ Κρεοῖση, καὶ γάμοι τε Λοξίου
 κρηπιτοί γένωνται παῖς τ' ἔχη τὰ πρόσφορα·
 Ἴωνα δ' αὐτὸν, κίστιος' Ἀσιάδος χθονός,
 75 ὄνομα κεκλησθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
 ἀλλ' ἐς σαφινώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθῳ παιδὸς πέρι.
 ὀρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
 τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆ πυλῶματα
 80 δάφνης κλάδοισιν, ὄνομα δ', οὐ μέλλει τυχεῖν,
 Ἴων' ἐγὼ σφε πρώτος ὀνομάζω θεῶν.

I Ω N.

ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων,
 ἥλιος ἦδη λάμπει κατὰ γῆν,
 ἄστρα δὲ φεύγει πυρὶ τῶδ' αἰθέρος
 85 ἐς νύχθ' ἱεράν,
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
 καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν
 ἀψίδα βροτοῖσι δέχονται.
 σμύρνης δ' ἐνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
 90 Φοῖβου πέτεται.
 θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθειον
 Δελφίς, αἰεΐδουσ' Ἑλλήσι βοᾶς,
 ἃς ἂν Ἀπόλλων κελადῆση.
 ἀλλ', ὦ Φοῖβου Δελφοὶ θέραπες,
 95 τὰς Κασταλίας ἀργυροειδῆς
 βαινέτε δίνας, καθαρὰς δὲ δροσίους
 ἀφνδρανάμενοι στείχετε ναοῦς·
 στόμα τ' εὐφημον φρουρεῖν ἀγαθόν,
 φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσιν
 100 μαντεῦσθαι
 γλώσσης ἰδίας ἀποφαινέιν.

- ἡμεῖς δὲ, πόρους οὐς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν αἰεὶ, πτόρθοισι δάφνης
στεφραίν θ' ἱεροῖς ἰσόδοις Φοῖβου
105 *καθαράς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον*
ξανθῖνι νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἰ βλάπτουσι
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ξμοῖς
φρυγάδας θήσομεν· ὡς γὰρ ἀμήτωρ
110 *ἀπάτωρ τε γεγώς τοὺς θρέψαντας*
Φοῖβου ναοὺς θεραπεύω.
ἄγ' ὦ νηθαλὲς ὦ
καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοῖβου θυμέλαι
115 *σαίρεις ὑπὸ ναοῖς*
κῆπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερά
* τὰν ἀέναον παγᾶν
ἐκπροΐῃσαι,
120 *μυρσίνης ἱερὰν φόβαν,*
ἃ σαύρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἔμ' ἀέλου πτέρυγι θοῆ
λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ.
125 *ὦ Παιᾶν ὦ Παιᾶν,*
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ,
καλόν γε τὸν πόρον, ὦ
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω,
130 *τιμῶν μαντεῖον ἔδραν·*
κλεινὸς δ' ὁ πόρος μοι,
θεοῖσιν δούλαν χεῖρ' ἔχειν,
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοισ'·
εὐγάμοις δὲ πόνοις μοχθεῖν
135 *οὐκ ἀποκίμων.*
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ.
τὸ δ' ὠφέλιμον ξμοὶ πετέρος ὄνομα λέγω
140 *Φοῖβου τοῦ κατὰ ναόν.*
ὦ Παιᾶν ὦ Παιᾶν,
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
145 *δάφνας ὀλοκοῖς·*
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ἕψω
γαίας παγᾶν,
ἃν ἀποχεύονται
Κασταλίας δῖναι,
νοτερόν ὕδωρ βάλλων,
150 *ὅσιος ἀπ' εὐνάς ἄν.*
εἴθ' οὕτως αἰεὶ Φοῖβω
λατρεύων μὴ πανσαίμαν, ἧ
πανσαίμαν ἀγαθῆ μοίρη.
ἔα ἔα.
φοιτῶσ' ἤδη λείπουσιν τε
155 *πτανοὶ Παιρασοῦ κοίτας·*
αὐδῶ μὴ χαίμπειν θριγκοῖς
μηδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους.
μάριψω σ' αὐτόξοις, ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμψηλαῖς
160 *ἰσχὺν νικῶν.*

112 — 127. = 128 — 143.

- ὄδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσει
κύκνος· οὐκ ἄλλα
φρονικοφαῆ πόδα κινήσεις;
οὐδὲν σ' ἂ φρόμυξ ἂ Φοῖβου
165 *σύμμολπος τόξων ἕρσαιτ' ἄν·*
πάραγε πτέρυγας·
λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος·
αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
τὰς καλλιφθόγγους ψδάς.
170 *ἔα ἔα.*
τίς ὄδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θριγκοῦς εὐνάας
καρφηρὰς θήσων τέχνους;
ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.
οὐ πείσει; χωρῶν ἐν δῖναις
175 *ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει*
ἧ νάπος Ἰσθμοῦ,
ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτιται
ναοὶ θ' οἱ Φοῖβου *;
κτείνειν δ' ἡμᾶς αἰδοῦμαι
180 *τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας*
θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοῖβω δουλεύσω, κοῦ λήξω
τοὺς βόσκοντα θεραπεύων.

HMIXOPION.

- οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθά-
185 *ναις εὐκίονες ἦσαν αὐ-*
λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγυ-
ατίδες θεραπεῖαι·
ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξίᾳ
τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
πων καλλιβλέφαρον φῶς.
190 *ἰδοῦ τάνδ' ἄθρησον,*
Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἄρπαις ὁ Λιδὸς παῖς·
φίλα, πρόσθ' ὄσσοις.

HMIXOPION.

- ὄρω. καὶ πέλας ἄλλος αὐ-
195 *τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-*
ρει· τίς; ἄρ' ὅς ἐμαῖσι μυ-
θεύεται παρὰ πῆγαις
ἀσπιστάς Ἴολας, ὃς
κοινὸς αἰρόμενος πόρους
200 *δίφω παιδί συναντλεῖ;*

HMIXOPION.

- καὶ μὲν τόνδ' ἄθρησον
περοῦντος ἐφεδρον ἵππου·
τὰν πυρηνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκᾶν.

HMIXOPION.

- 205 *παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω.*

HMIXOPION.

σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
λαίνοισι Γιγάντων.

HMIXOPION.

ᾧδε δερχόμεθ', ὦ φίλαι, * *

184 — 193. = 194 — 204.

205 — 218. = 219 — 221. 222. 223. 225.

230. 231. 233. 235. 236.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγχελάδῳ
210 γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

λεύσω Παλλάδ' ἑμὴν θεόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί γὰρ; κεραυνὸν
ἀμφίτυρον ὄμβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὄρω, τὸν δάων

215 Μίμναιτα πυρὶ καταθαλοῖ.
καὶ Βρόμιος ἄλλον
ἀπολέμοισι κισσίνουσι βράκτροισι
ἐναίρει Γῆς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟΡΟΣ.

σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ,
220 θέμις γυάλων ὑπερβή-
ναι λευκῇ ποδί γ' *;

ΙΩΝ.

οὐ θέμις, ὦ ξένη.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθόιμαν αὐδάν;

ΙΩΝ.

τίνα δῆτα θέλεις;

ΧΟΡΟΣ.

222 ἄρ' ὄντως μέσον ὄμφαλὸν
γῆς Φοίβου κατέχει δόμος;
ΙΩΝ.
στέμμασί γ' ἐνδυτὸν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.

ΧΟΡΟΣ.

225 οὕτω καὶ γάτις αὐδῆ.

ΙΩΝ.

εἰ μὲν ἐθύσατε πέλαγον πρὸ δόμων
καὶ τι πυθέσθαι χρῆζετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφακτοῖς
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟΡΟΣ.

230 ἔγω μαθοῦσα·
θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·

231 ἔ δ' ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει.

ΙΩΝ.

πάντα θεῶσδ', ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.

ΧΟΡΟΣ.

233 μεθεῖσαν δεσπότι

233 με θεοῦ γύαλα τάδ' εἰσιδείν.

ΙΩΝ.

δμοαὶ δὲ τίνων κλήξεσθε δόμων;

ΧΟΡΟΣ.

235 Παλλάδος ἔνοικα
τρόφιμα μελαθρα τῶν ἑμῶν τυράννων.

236 παρούσας δ' ἀμφὶ τᾶσδ' ἐρωτῆς.

ΙΩΝ.

γενναϊότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τὸδ', ἦτις εἰ ποί', ὦ γύναι.
γνοιή δ' ἂν ὡς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι

240 τὸ σχῆμ' ἰδῶν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·

ἀλλ' ἐξέκληξάς μ' ὄμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας' εὐγενῆ παρηγίδα,

ὡς εἶδες ἀγὰρ Λοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης ἐς τὸδ' ἤλθες, ὦ γύναι;
245 οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρορεῖ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὦ ξένη, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
ἐς θαύματ' ἔλθειν δακρυῶν ἑμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τοῦσδ' Ἀπόλλωνος δόμους

250 μνήμην παλαιὰν ἀνεμετηρησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔχομεν ἐνθάδ' οὐσά που.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίας δλοῦμεθα;

ΙΩΝ.

255 τί χρῆμα δ' ἀνερεύνητα δυσθυμεῖ, γύναι;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φροντίζ' ἔτι.

ΙΩΝ.

τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἤλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

260 Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα, πατρίς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.

ΙΩΝ.

ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστν, γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὡς σε θαυμάζω, γύναι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τοσαῦτα κετυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.

ΙΩΝ.

265 πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθηυται βροτοῖς,
ΚΡΕΟΥΣΑ.

τί χρῆμ' ἐρωτῆς, ὦ ξέν', ἐκμαθεῖν θέλω.

ΙΩΝ.

ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἐβλαστην πατήρ;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

Ἐριχθονίος γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.

ΙΩΝ.

ἦ καὶ σφ' Ἀθᾶνα γῆθεν ἐξανείλετο;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

270 ἔς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν.

ΙΩΝ.

δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.

ΙΩΝ.

ἤκουσα, λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τοιαῶρ θανοῦσαι σκόπελον ἡμαξιν πέτρας.

ΙΩΝ.

γεῦ·

275 τί δαὶ τὸδ'; ἄρ' ἀληθές ἢ μάτην λόγους;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τί χρῆμ' ἐρωτῆς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῆ.

ΙΩΝ.

πατήρ Ἐρεχθέως σᾶς ἔδουσε συγγόνους;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἔτλη πρὸ γαίας σφάγμα παρθένους κτανεῖν.

ΙΩΝ.

σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- 280 βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις.
 ΙΩΝ.
 πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρῦπτει χθονός;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 πληγαὶ τριάντης ποτιῦ σφ' ἀπώλεσαν.
 ΙΩΝ.
 Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὡς μ' ἀνέμνησάς τινος.
 ΙΩΝ.
 285 τιμᾶ σφε Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 τιμᾶ γ' ἄτιμ' ὡς μήποτ' ὄφελόν σφ' ἰδεῖν.
 ΙΩΝ.
 τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν ἀσχύνην τινά.
 ΙΩΝ.
 πόσις δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων, γύναι;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 290 οὐκ ἀστὸς, ἀλλ' ἐλακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
 ΙΩΝ.
 τίς; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 Ξοῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου Αἰῶς τ' ἄπο.
 ΙΩΝ.
 καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχεν οὖσαν ἐγγενῆ;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 Εὐβοί' Ἀθήναις ἔστι τις γέλιτων πόλις.
 ΙΩΝ.
 295 ὄροις ὑγραῖσιν, ὡς λέγουσ', ὠρισμένη.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
 ΙΩΝ.
 ἐπίκουρος ἐλθὼν, κᾶτα σὸν γαμεῖ λόχος;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 φερνάς γε πολέμου καὶ δορός λαβῶν γέρας.
 ΙΩΝ.
 σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις ἢ μόνη χρηστήρια;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 300 σὺν ἀνδρὶ. σηκοῦς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου.
 ΙΩΝ.
 πότερα θεατῆς, ἢ χάριν μαντευμάτων;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 κείνου τε Φοίβου θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
 ΙΩΝ.
 καρποῦ δ' ὑπὲρ γῆς ἤκετ', ἢ παίδων πέρι;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἀπαιδῆς ἔσμεν, χρόνι' ἔχοντ' ἐνρήματα.
 ΙΩΝ.
 305 οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πρόποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
 ΙΩΝ.
 ὦ τλήμον, ὡς τᾶλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 σὺ δ' εἶ τίς; ὡς σου τὴν τεκοῦσαν ὄλβισα.
 ΙΩΝ.
 τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμὶ τ', ὦ γύναι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- 310 ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος προαεῖς ὕπο;
 ΙΩΝ.
 οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν, Δοξίω κεκλημέθα.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἡμεῖς σ' ἄρ' αὐτῆς, ὦ ξέν', ἀντοιχεύομεν.
 ΙΩΝ.
 ὡς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὄτου τ' ἔφην.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοιαῖδ', ἢ κατὰ στέγας;
 ΙΩΝ.
 315 ἄπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἐν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναόν, ἢ νεανίας;
 ΙΩΝ.
 βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναί.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 καὶ τις γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
 ΙΩΝ.
 οὐπόποτ' ἔγγων μαστόν· ἢ δ' ἔθρεψέ με
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 320 τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' εὖρον νόσους.
 ΙΩΝ.
 Φοίβου προαῆτις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἐς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 ΙΩΝ.
 βωμοὶ μ' ἔφερον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 τάλαιν' ἄρ' ἢ τεκοῦσά σ', ἦτις ἦν ποτε.
 ΙΩΝ.
 325 ἀδικημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἔχεις δὲ βίοντον; εὐ γὰρ ἠσκησαι πέπλοις.
 ΙΩΝ.
 τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμοῦμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 οὐδ' ἦξας εἰς ἔφροναν ἐξευρεῖν γονάς;
 ΙΩΝ.
 ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 φεῦ.
 330 πέπονθέ τις σῆ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή.
 ΙΩΝ.
 τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίροίμεν ἄν.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἦς οὐνεκ' ἤλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.
 ΙΩΝ.
 ποῖόν τι χρῆζουσ'; ὡς ὑπουργήσω, γύναι.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
 ΙΩΝ.
 335 λέγοις ἄν· ἡμεῖς τᾶλλα προξενήσομεν.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 ἄκουε δὴ τὸν μῦθον. ἀλλ' αἰδοῦμεθα.
 ΙΩΝ.
 οὐ τᾶρα πράξεις οὐδέν· ἄργος ἢ θεός.
 ΚΡΕΟΥΣΑ.
 Φοίβω μιγῆναι φησὶ τις φίλων ἐμῶν.

Ι Ω Ν.

Φοίβη γυνή γεωῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

340 καὶ παιδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός.

Ι Ω Ν.

οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

ὁ φησιν αὐτή· καὶ πέπονθεν ἄθλια.

Ι Ω Ν.

τί χροῖμα δρῶσας', εἰ θεῷ συνεζύγη;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.

Ι Ω Ν.

345 ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ ἔστιν; εἰσορᾷ φάσις;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

οὐκ οἶδεν οὐδέ τις. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.

Ι Ω Ν.

εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίην τρόπον διεφθάρη;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἔλιξι κτανεῖν.

Ι Ω Ν.

ποιῶ τὸδ' ἔγγω χρομένη τεκμηρίω;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

350 ἔλθοῦσ' ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ' οὐχ εὔρ' ἔτι.

Ι Ω Ν.

ἦν δὲ σιαλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.

Ι Ω Ν.

χρόνος δὲ τίς τῷ παιδι διαπεπραγμένω;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

σοὶ ταυτὸν ἦβης, εἶπερ ἦν, εἶχ' ἂν μέτρον.

Ι Ω Ν.

355 ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκούσα δ' ἄθλια.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

οὐκουν ἔτ' ἄλλον ὑστερον τίθει γόνον.

Ι Ω Ν.

τί δ'; εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.

Ι Ω Ν.

οἴμοι· προσφθός ἡ τύχη τῶμ' πάθει.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

360 καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἄθλιαν ποθεῖν.

Ι Ω Ν.

καὶ μὴ γ' ἐπ' οἴκτον μ' ἔξαγ' οὐ λελήσμεθα.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

σιγῶ· πέραινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.

Ι Ω Ν.

οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;

Ι Ω Ν.

365 πῶς ὁ θεός ὁ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

εἶπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.

Ι Ω Ν.

αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ ἔξελεγχέ νιν.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

ἀγλύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.

Ι Ω Ν.

οὐκ ἔστιν ὅστις σοὶ προφητεύσει τάδε.

370 ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεῖς

Φοῖβος δίκαιος τὸν θεμιστεύοντά σοι

δράσειεν ἂν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·

τῷ γὰρ θεῷ τάναυτί' οὐ μαντευτέον.

ἔς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἂν,

375 εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν

φράζειν ἢ μὴ θέλουσιν ἢ προσβωμίους

σφραγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.

ἂν γὰρ βίαι σπεύδωμεν ἀκόνητων θεῶν,

οὐκ ὄντα κερτήμεσθα τάγάθ', ὦ γύναι·

380 ἂ δ' ἂν διδώσ' ἐκόντες, ὠφελοῦμεθα.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πολλὰ γε πολλοῖς εἴσι συμφορὰ βροτῶν,

μορφὰ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχῆς

μόλις ποτ' ἐξέυροι τις ἀνθρώπων βίω.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

ὦ Φοῖβε, κάκει κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ

385 ἔς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι.

σύ τ' οὐκ ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαι σ' ἐχρῆν,

οὔθ' ἱστορούση μητρὶ μάντις ὦν ξερεῖς,

ὡς, εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῆ τάφω,

εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μηρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.

390 ἀλλ' ἔαν γρη' τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ

κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἢ βούλομαι.

ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν

Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε, τὰς Τροφονίου

λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους

395 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃ λάβω

διακονούσα ζουπιὰ, καὶ προβῆ λόγος

οὐχ ἦπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.

τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,

κὰν ταῖς καταῖσιν ἀγαθὰ μεμιγμένα

400 μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν.

Ξ Ο Υ Θ Ο Σ.

πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων

λαβὼν ἀπαρχὰς χαορέτω, σύ τ', ὦ γύναι.

μῶν χρόνιος ἔλθῶν σ' ἐξέπληξ' ὄρωδιᾷ;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

οὐδὲν γ'· ἀρίκου δ' ἔς μέριμναν. ἀλλὰ μοι

405 λέξον τί θέπισμ' ἐκ Τροφονίου φέρεις,

παιδῶν ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται.

Ξ Ο Υ Θ Ο Σ.

οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν

μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με

πρὸς οἶκον ἦξιν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

410 ὦ πότνια Φοῖβος μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως

ἔλθοιμεν, ἂ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν

ἔς παιδα τὸν σὸν, μεταπέσοι βελτίονα.

Ξ Ο Υ Θ Ο Σ.

ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;

Ι Ω Ν.

ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,

415 οὐδὲ πλησίον θάσσοσσι τρίποδος, ὦ ξένη,

Δελφῶν ἀριστιῆς, οὗς ἐκλήρωσεν πέλος.

Ξ Ο Υ Θ Ο Σ.

καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρῆζομεν.

στεῖχοιμ' ἂν εἶσω· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ κλύω,

- χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 420 κοινὸν πρὸ καοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρῃ
 τῆδ', αἰσία γὰρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
 σὺ δ' ἀμφὲ βωμοῦς, ὦ γύναι, διαφρηφόρου
 λαβοῦσα κλώνιας εὐτέκνου εὐχου θεοῖς
 χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
- ΚΡΕΟΥΣΑ.
- 425 ἔσται τάδ' ἔσται. Λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
 νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
 ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
 ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γὰρ ἔστι, δέξομαι.
- ΙΩΝ.
- τί ποτε λόγοισιν ἢ ξένῃ πρὸς τὸν θεὸν
 430 κρουπτοῖσιν αἰεὶ λαιδοροῦσ' ἀνίσσεται
 ἥτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὑπερ μαντεύεται,
 ἢ καὶ τι σιγῶσ' ὧν σιωπάσθαι χρεῶν;
 ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθίδος τί μοι
 μέλει προσήκοντ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσείας
 435 πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια
 δρόσον καθήσω. νοθετητέος δέ μοι
 Φοῖβος, τί πάσχαυον παρθένους βίβη γαμῶν
 προδίδωσι, παῖδάς τ' ἔκτεκνούμενος λάθρα
 δηήσκοντας ἀμελεῖ. μή σὺ γ' ἄλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
 440 ἀρετὰς δίωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν
 κακὸς πεφύκη, ζημιούσιν οἱ θεοί.
 πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ἡμᾶς βροτοῖς
 γράψαντας αὐτοῖς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
 εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
 445 δίκας βιαιὼν δώσεται ἀνθρώποις γάμων,
 σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς δ' ὅς οὐρανοῦ κρατεῖ,
 νουὸς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
 τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
 σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοῦ;
 450 λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
 μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

X O P O Σ.

- σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν
 ἀνειλεῖθυναν, ἐμὴν
 Ἀθάναν ἰκετεύω,
 455 Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχεν-
 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
 κορυφᾶς Διὸς· ὦ πότνα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 460 πταμένα πρὸς ἀγυιάς,
 Φοιβῆιος ἔνθα γὰς
 μεσόμυγῆλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
 μαντεύματα κραίνει,
 465 σὺ καὶ πᾶσι ἅ Αυτογενῆς,
 δύο θεαὶ δύο παρθέναι,
 καθάγνηται σεμνὰ τοῦ Φοίβου.
 ἰκετεύσατε δ', ὦ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἐρεχθίδος
 470 γένος εὐτεκνίας χροονίου καθυροῖς
 μαντεύμασι κῆρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνατοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφροσύνην,

452 — 471. = 472 — 491.

- 475 τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατριόισι νεάνιδες ἤβηαι,
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὡς ἔξοντές γ' ἐκ πατέρων
 480 ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις·
 ἀλλὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 σὺν τ' εὐτυχίας φίλον,
 δορὶ τε γὰρ πατρίε φέρει
 σωτήριον ἀλκίαν.
- 485 ἐμοὶ μὲν πλοῦτον τε πάρος
 βασιλικῶν θαλάμων τ' εἰεν
 τροφᾶν κήδειο κενῶν τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστρυγῶ
 βίον, ᾧ τε δοκεῖ, ψέγω·
 490 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
 εὐπαιδος ἐχοίμην.
 ὦ Πανὸς θακῆματα καὶ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχῶδου Μακροῖς,
 495 ἵνα χοροὺς στεῖβουσι ποδοῖν
 Ἀγραύλου κόρα τρίγονοι
 στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' ἀόλας ἰαχῆς
 500 ὕμνων, ὅταν αὐλοῖς
 συρίγγης, ὦ Πᾶν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις παρθένος, ὦ μελέα,
 βρέφος Φοῖβῳ πτανοῖς ἐξώριζεν θοῖνον
 505 θηροσὶ τε φροῖναν θαῖτα, πικρῶν γάμων
 ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσις οὔτε λόγοις
 φάτιν ἄων εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩΝ.

- 510 πρόσπολοι γυναῖκες, αἰ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας
 δόμων
 θυοδόκων φρουρήμ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱρὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
 Εὐσθῆος, ἢ μῖμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδῶν;
 515 ἐν δόμοις ἔσσι, ὦ ξέν· οὐπὼ δ' ὦμ' ὑπερβαίνει τόδε.
 ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
 δοῦπον, ἐξόντα τ' ἤδη δεσπότην ὄραν πάρα.

ΞΟΥΘΟΣ.

ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἢ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
 πουσά μοι.

ΙΩΝ.

χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δὴ ὄντ' εὖ
 πράζομεν.

ΞΟΥΘΟΣ.

ὁδὸς χειρὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχᾶς.
 520 εὖ φρονεῖς μὲν, ἢ σ' ἔμνην θεοῦ τις, ὦ ξένη, βλάβη;
 σωφρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι.

ΙΩΝ.

ΞΟΥΘΟΣ.

παῦε, μὴ ψεύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς
 χειρὶ.

ΞΟΥΘΟΣ.

ἔιφομαι· ποῦ ἠυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκω φλιτα.

ΙΩΝ.

οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν;

ΞΟΥΘΟΣ.

525 ὡς τί δὴ φεύγεις με, σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φλιτατα;

ΙΩΝ.

οὐ φιλῶ φρενοῦν ἀμούσους καὶ μεμηρότας ξένους.

ΞΟΥΘΟΣ.

κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατὴρ γὰρ, ἦν κτάνης, ἔσει φρονεύς.

ΙΩΝ.

ποῦ δέ μοι πατήρ σὺ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλωσ κλύειν
ξμοί;

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰμὰ σημήναιεν ἄν.

ΙΩΝ.

530 καὶ τί μοι λέξεις;

ΞΟΥΘΟΣ.

πατὴρ σός εἰμι καὶ σὺ παῖς ξμός.

ΙΩΝ.

τίς λέγει τὰδ';

ΞΟΥΘΟΣ.

ὅς σ' ἔθρησεν ὄντα Λοξίας ξμόν.

ΙΩΝ.

μαρτυρεῖς σαυτῶ.

ΞΟΥΘΟΣ.

τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθῶν χρηστήρια.

ΙΩΝ.

ἔσφαλῆς αἰνιγμ' ἀκούσας.

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐκ ἔρ' ὄρθ' ἀκούομεν;

ΙΩΝ.

ὁ δὲ λόγος τίς ἐστὶ Φοίβου;

ΞΟΥΘΟΣ.

τὸν συναντήσαντά μοι

ΙΩΝ.

535 τίνα συνάντησιν;

ΞΟΥΘΟΣ.

δόμων τῶνδ' ἐξίοντι τοῦ θεοῦ

ΙΩΝ.

συμφορᾶς τίνος κυρήσαι;

ΞΟΥΘΟΣ.

παῖδ' ξμόν πεφυκέναι.

ΙΩΝ.

σὸν γεῶτ', ἢ δῶρον ἄλλως;

ΞΟΥΘΟΣ.

δῶρον, ὄντα δ' ἐξ ξμοῦ.

ΙΩΝ.

πρῶτα δῆτ' ξμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν;

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐκ ἄλλω, τέκνον.

ΙΩΝ.

ἢ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει;

ΞΟΥΘΟΣ.

δύο μίαν θανμάζομεν.

ΙΩΝ.

540 ἔα· τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός;

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

ΙΩΝ.

οὐδὲ Φοῖβος εἶπε;

ΞΟΥΘΟΣ.

τερφθεῖς τοῦτο, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.

ΙΩΝ.

γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός.

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐ πέδον τίκει τέκνα.

ΙΩΝ.

πῶς ἄν οὖν εἶην σός;

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' ἐς τὸν θεόν.

ΙΩΝ.

φέρει λόγων ἀπόμειθ' ἄλλον.

ΞΟΥΘΟΣ.

ταῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.

ΙΩΝ.

545 ἦλθες ἐς νόθον τι λέκτρον;

ΞΟΥΘΟΣ.

μωρῶς γε τοῦ νέου.

ΙΩΝ.

πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρχεθῶς;

ΞΟΥΘΟΣ.

οὐ γὰρ ὕστερόν γε πω.

ΙΩΝ.

ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας;

ΞΟΥΘΟΣ.

τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.

ΙΩΝ.

κῆτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο;

ΞΟΥΘΟΣ.

ταῦτ' ἀμηχανῶ.

ΙΩΝ.

διὰ μακρῶς ἐλθὼν κελεύδου;

ΞΟΥΘΟΣ.

τοῦτο κἄμ' ἀπαιολῶ.

ΙΩΝ.

550 Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρὶν;

ΞΟΥΘΟΣ.

ἐς φανᾶς γε Βακχίου.

ΙΩΝ.

προξένων δ' ἐν τῷ κατέσχε;

ΞΟΥΘΟΣ.

ὅς με Δελφίσιν κόραις

ΙΩΝ.

ἐθιάσεις, ἢ πῶς τὰδ' ἀδῆς;

ΞΟΥΘΟΣ.

Μαινάσιν γε Βακχίου.

ΙΩΝ.

ἔμφρον', ἢ κάτοιπον ὄντα;

ΞΟΥΘΟΣ.

Βακχίου πρὸς ἠδοναῖς

ΙΩΝ.

τοῦτ' ἐκεῖν' ἐν' ἐσπάρημεν.

ΞΟΥΘΟΣ.

ὁ πότιμος ἐξεῦρεν, τέκνον.

ΙΩΝ.

555 πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς;

ΞΟΥΘΟΣ.

ἔκβολον κόρης ἴσως.

I Ω N.
 ξεπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον.
 ΞΟΥΘΟΣ.
 πατέρα νῦν δέχου, τέκνον.
 I Ω N.
 τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός.
 ΞΟΥΘΟΣ.
 εὐ φρονεῖς ἄρα.
 I Ω N.
 καὶ τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο
 ΞΟΥΘΟΣ.
 νῦν ὁρᾷς ἢ χρῆ σ' ὁράν.
 I Ω N.
 ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς
 ΞΟΥΘΟΣ.
 ὃ σοὶ γε γίγνεται.
 I Ω N.
 560 ἢ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἔφρασαν;
 ΞΟΥΘΟΣ.
 πιθόμενός γε τῷ θεῷ.
 I Ω N.
 χαῖρέ μοι, πάτερ,
 ΞΟΥΘΟΣ.
 φίλον γε φθέγμι' ἐδεξάμην τόδε.
 I Ω N.
 ἡμέρα θ' ἢ νῦν παροῦσα.
 ΞΟΥΘΟΣ.
 μακάριόν γ' ἔθηκέ με.
 I Ω N.
 ὦ φίλη μήτηρ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμεις;
 νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν, ἦτις εἶ ποτ', εἰσιδεῖν.
 565 ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναίμεθα.
 ΧΟΡΟΣ.
 κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων ἐπραξίαι·
 ὅμως δὲ καὶ θέσποιναν ἐς τέκν' εὐτυχεῖν
 ἔβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεθθεὺς δόμους.
 ΞΟΥΘΟΣ.
 ὦ τέκνον, ἐς μὲν σὴν ἀνείρεσιν θεὸς
 570 ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνήψ' ἔμοι τε σέ,
 σύ τ' αὐτὰ φίλαθ' εὔρες, οὐκ εἰδὼς πάρος.
 ὃ δ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο κἀμ' ἔχει πόθος,
 ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὅποιός μοι γυναικὸς ἐξέφρυσ.
 575 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὔρομεν ἴν.
 ἀλλ' ἔκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
 ἐς τὰς Ἀθήνας στείχε κοῦφόρων πατρὶ,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν στήπτρον ἀναμένει πατρός,
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 580 δυοῖν κεκληθεῖ δυσγενὲς πένης θ' ἄμα,
 ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτημίῳ βίῳ.
 σιγῆς· τί πρὸς γὰρ ὅμμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
 ἐς φροντίδας δ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμοσύνης
 πάλιν μεταστῆς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;
 I Ω N.
 585 οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
 πρόσθεθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευρόν· ὦν δὲ γινώσκω πέρη
 ἄκουσον. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 590 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐλείσαστον γένος,

ἴν' ἔσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένους,
 πατρός τ' ἐπιατοῦ καὶ τοῦ ἄν νοθαγενῆς.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνεῖδος, ἀσθενὴς μὲν ὦν,
 ὃ μηδὲν ὦν καὶ οὐδένων κεκλησομαι.
 595 ἦν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρηθεὶς ζυγὸν
 ζῆτῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο
 μισητόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι καὶ σπεύδουσιν ἐς τὰ πράγματα,
 600 γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφου πλέα.
 τῶν δ' αὐτοῖς λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 ἐς ἀξίωμα βᾶς, πλεόν φρονήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ἂ πάτερ, φιλεῖ·
 605 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξίωμα τε
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσι πολεμῶτατοι.
 ἐλθῶν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἐπηλυσ ὦν,
 γυναικὰ θ' ὡς ἄτεκνον, ἢ κοινουμένη
 τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
 610 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τίχην οἴσει πικρῶς,
 πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοι μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἢ δ' οὔσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς,
 κατ' ἢ προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης,
 615 ἢ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχης;
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων τε θανασίμων
 γυναικῆς εὐρον ἀνδράσιν διαφθορὰς.
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλογον οἰκτεῖρω, πάτερ,
 ἄπαιδα γηράσσομαι· οὐ γὰρ ἀξία
 620 πατέρων ἵπ' ἔσθλων οὐσ' ἀπειδίε νοσεῖν.
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην ἀνωμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἦδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπρὰ· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχὴς,
 ὅστις δεδοικὸς καὶ περιβέβλων βίαν
 625 αἰῶνα τείνει; δημότης δ' ἂν εὐτυχὴς
 ζῆν ἂν θέλοισι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ᾧ τοὺς πονηροὺς ἠδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἔσθλους δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἴποις ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 630 πλουτεῖν τε τετηνόν· οὐ φίλῳ ψόγους κλύειν
 ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον οὐδ' ἔχειν πόρους.
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
 ἂ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
 τὴν φιλέτην μὲν πρῶτον ἀνθρώπων σχολὴν
 635 ὄχλον τε μέτρον· οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὀδοῖ
 πονηρὸς οὐδεὶς, κείνο δ' οὐκ ἀνασχετὸν
 εἶκειν ὀδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίῳσιν.
 θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγῳσιν ἢ βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χεῖρουσιν, οὐ γωμένοισι.
 640 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπειπον, οἱ δ' ἦγον ξένοι,
 ὡσθ' ἠδὲς ἀεὶ καινὸς ὦν καινοῖσιν ἦν.
 ὃ δ' εὐτὸν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ἢ,
 δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἄμα
 παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοοῦμενος
 645 κρείσσω νομίζω τᾶνθάδ' ἢ τάκει, πάτερ.
 ἔα δ' ἔμαυτῷ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
 μεγάλῳσι χαίρειν σιμρά θ' ἠδέως ἔχειν.
 ΧΟΡΟΣ.
 καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὖς ἐγὼ φίλῳ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχῆσοισιν λόγοις.

ΞΟΥΘΟΣ.

- 650 παῦσα λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο·
 θέλω γὰρ οὐτέρ σ' εὖρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
 θῦσαι θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν μὲν ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφρέστιον
 655 δειπνοῖσι τέρωψα· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμὸν.
 καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὖσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνον δὲ καιρὸν λαμβάνω προσάξομαι
 660 δάμαρτ' ἐὼν σε σκήπτρα τῶμ' ἔχειν χθονός.
 Ἴωνα δ' ὀνομάξω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
 ὄθουνεξ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
 ἔγνος συνήψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πληρωμ' ἀθροίσας βουδύτω σὺν ἡδονῇ
 665 πρόσσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν.
 ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμωίδες, λέγω τάδε,
 ἢ θάνατον ἐπιούσασι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν.

ΙΩΝ.

- στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεσι μοι·
 εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
 670 ἀβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν,
 ἐκ τῶν Ἀθηναίων μ' ἢ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
 ὡς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.
 καθαρὰν γὰρ ἦν τις ἐξ πόλιν πέση ξένος,
 κἂν τοῖς λόγοισιν ἀσὸς ἦ, τό γε στόμα
 675 δοῦλον πέπεται κούκ ἔχει παρρησίαν.

ΧΟΡΟΣ.

- ὄρῳ δάκρυα καὶ πενθίμους
 ἄλλας γε στεναγμάτων εἰσβολάς,
 ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδῖαν
 πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ,
 680 αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λειψιμὴν τέκνον.
 τίς, ὃ παῖ πρόμαντι Λατοῦς ἔρησας ὑμνηδῖαν;
 πόθεν ὁ παῖς ὄδ' ἀμφὶ ναοὺς σθέεν
 τροφίμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;
 685 οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα,
 μὴ τιν' ἔχη δόλον.
 δειμαίνω συμφορὰν
 ἔφ' ὅ ποτε βάσεται.
 690 ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι,
 τῷδέ ποτ' εὐφρημα.
 ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς
 ἄλλον τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.
 τίς οὐ τάδε ξυνοῖσεται;
 695 φίλοι, πότερο' ἐμᾶ δεσποίνῃ
 τάδε τορῶς ἐς οὖς γεγανήσομεν,
 πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπιδῶν
 μέτοχος ἦν τλάμων;
 νῦν δ' ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὁ δ' εὐτυχεῖ,
 700 πολλῶν εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ' ἀπίετος φίλων.
 μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμοις
 μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
 ὄλοιτ' ὄλοιθ' ὁ πότνια
 ἔξαπαφῶν ἐμῶν·
 705 καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
 καλλιφλογα πέλανον ἐπὶ
 πυρὶ καθαρνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται

676 — 694. = 695 — 713.

710 * * *

- * * τυραννίδος φίλα.
 ἦδη πέλας δειπνων κυρεῖ
 παῖς καὶ πατὴρ νέος νέον,
 ἵνα τε δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
 715 ἔχουσα σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν,
 ἵνα Βάκχιος, ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
 λαυψηρὰ πηδᾶ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
 μὴ τί ποτ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἴκοιθ' ὁ παῖς,
 720 νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.
 εἰρηνομένη γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκήψιν
 ξενικὸν εἰσβολάν.
 ἄλιας ἄλιας ὁ πάρος ἀρχηγὸς ὦν
 Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- 725 ὦ πρέσβυ παιδαγῶν' Ἐρεχθέως πατρός
 τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἦντι' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
 ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
 ὡς μοι συνηθῆς, εἰ τι Λοξίας ἄναξ
 θέσπισμα παιδῶν ἐς γονὰς ἐφθέρχεται·
 730 σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς,
 ὃ μὴ γένοιτο δ', εἰ τι τυγχάνοι κακόν,
 ἐς ὅματ' εὖνου φροτὸς ἐμβλέψαι γλυκῦ.
 ἐγὼ δὲ σ', ὡσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
 δέσποιν' ὅμως οὖσ' ἀντικηδέων πατρός.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 735 ὦ θυγάτερ, ἄξι' ἀξίω γεννητόρων
 ἦθη φυλάσσεις κοῦ κατασχύνουσ' ἔχεις
 τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκρόνους αὐτόχθονας.
 ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζε με.
 αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρωσ δέ μοι
 740 συνεκπονοῦσα κῶλον Ιατροῦ γενού.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- ἔπου νυν· ἔγνος δ' ἐκφύλασσο' ὅπου τίθης.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἴδου.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- βάκτρῳ δ' ἔρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- 745 ὄρῳ ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπῳ.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 οὐκ οὖν ἐκὼν γε, τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

- γυναῖκες, ἰσθῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερτίδος
 δούλευμα πιστὸν, τίνα τύχην λαβῶν πόσις
 βέβηκε παιδῶν ὥνπερ οὐνεχ' ἤκομεν
 750 σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε,
 οὐκ εἰς ἀπίστους δεσποτίας βαλεῖς χαράν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ δαῖμον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ τλάμων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 755 ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τί δρωῖμεν θάνατος ὧν κέῖται πέρι;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;
ΧΟΡΟΣ.

εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν ἢ τί δρασσομεν;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

εἴφ' ὡς ἔχεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.
ΧΟΡΟΣ.

760 εἰρήσεται τοι, κεί θανεῖν μέλλω διπλή.
οὐκ ἔστι σοι, δέσποινα, ἐπ' ἀγκύλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὦμοι θάνοιμι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θύγατερ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ.

συμφορὰς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

765 διοιχόμεσθα, τέκνον.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

αἰᾶ αἰᾶ.

διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ'
ἔσω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μήπω στενάξῃς,

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἀλλὰ πάρεσι γόοι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

770 πρὶν ἂν μάθωμεν

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἀγγελίαν τίνα μοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἰ ταῦτά πράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

κείνω μὲν, ὦ γεραῖε, παῖδα Λοξίας

775 ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες ἄχος
ἔμοι στένειν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

πότερα δὲ φῦνα δεῖ γυναικὸς ἐκ τιнос
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟΡΟΣ.

780 ἦδη πεφυκότ' ἐκτελῆ νεανίαν

δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῆν δ' ἐγώ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον * ἀναύθητον λόγον
ἔμοι θροεῖς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

785 κάμοιγε, πῶς δ' ὁ χρησιμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστὸς ἔσθ' ὁ παῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὅτω ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθεῖς
πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὀτοτοτοῦ. τὸ δ' ἐμὸν

790 ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν ἔλαβεν ἄρα βίον, ἐν
ἐρημίᾳ δ'
ὄρφανούς δόμους οἰκήσω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἴχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἶσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν

795 ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὐτός ἐσθ' ὁ παῖς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἂν' ὑγρὸν ἀμπατήν
αἰθέρα πόρσω γαίης Ἑλληνίας, ἀστέρας ἐσπέ-
ρους,

οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

800 ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατήρ
οἶσθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;

ΧΟΡΟΣ.

Ἴων', ἐπέπερ πρώτος ἠγήτησεν πατρί.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μητρὸς δὲ ποίας ἐστίν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

φροῦδος δ', ἴν' εἰδῆς πάντα τάπ' ἐμοῦ, γέρον,

805 παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια,
σηνὲς ἐς ἱρὰς τῆσδε λαθραῖως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδί τῷ νέφω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρός, καὶ μεμηχανημένως

810 ὑβριζόμεσθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεσθα. καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν,
ὅστις σε γήμια ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,

815 ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἔκκαρπούμενος
λάθρα πεφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβῶν δὲ δούλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα

820 τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἔξενωμένον δὲ τῷ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθοι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἦσθετ' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.

825 καὶ θὸς ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο,
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα, κάπλεκεν πλοκάς
τοιάσθ'· ἀλοὺς μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα,
ἐλθῶν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.

830 καινὸν δὲ τοῦνομα' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντητο.

οἴμοι, κακούργους ἀνδρας ὡς αἰὲ στυγῶ,
οἷ συντηθέντες τᾶδιν' εἴτα μηχαναῖς
κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον

835 θέλοιμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον.
καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πέσειε κακὸν,
ἀμήτορ', ἀναρτίθρητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν.
ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ παρ' εἰγενοῦς

840 μητρὸς, πιθῶν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἔσφαισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρὸν,
τῶν Διόλου νιν χορῆν δρεχθήναι γάμων.
ἔκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
ἢ γὰρ ξίφος λαβούσων ἢ δόλω τιλῆ

845 ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτείναι πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν,
δεῖ σ'· εἰ δ' ὑγήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντων στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.

850 ἔγῳ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφρονεῖν παῖδ' ἐπισηλθὼν δόμοις
οὗ δαιθ' ὀπλίξει, καὶ τροφεία δεσπότιαις
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνῃν φέρει,

855 τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδεὶς κακίων δούλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.

ΧΟΡΟΣ.

κἀγὼ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινομένη τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω;

860 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφῆνω
εὐνὰς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;

865 στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παιδῶν,
φροῦδα δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρηΐζουσα καλῶς οὐκ ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους,
σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.

870 ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος
καὶ τὴν ἐπ' ἑμοῖς σκοπέλοισι θεῶν
λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
πότνιαν ἀπτάν,
οὐκέτι κούψω λέχος, ὡς στέρων

875 ἀπονησαμένη ἠέων ἔσομαι.
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ξυαί,
ψυχὰ δ' ἀλγεῖ, κακοβουλευθεῖσ'
ἔκ τ' ἀνθρώπων ἔκ τ' ἀθανάτων,
οὓς ἀποδείξω

880 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
ὦ τὰς ἐπιταφθόγγου μέλπων
κιδάρας ἐνοπῶν, ἅτ' ἀγρωῶλοισι
κέρασιν ἐν ἀνύχοις ἀγεῖ
μουσᾶν ἔμνονες εὐαχῆτους,

885 σοὶ μομφὰν, ὦ Λατοῦς παῖ,
πρὸς τάνδ' ἀγῶν ἀυδάσω.
ἦλθές μοι χρυσῶ χαιταν
μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους
κρόζει πέταλα φέρειν ἐδρεπον

890 ἀνθίξειν χρυσανταυγῆ·
λευκοῖς δ' ἑμφῆς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ἄντρον κοίτας
κραυγᾶν ὦ μήτέρ μ' αὐδάσαν
θεὸς ὁμενέτας ἄγες ἀναδειεῖ

895 Κύπριδι χάριν πρῶσσω.
τίτω δ' ἅ δύστανός σοι
κοῦρον, τὸν φρέζε ματρὸς

εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σῆν,
900 ἵνα με λέγῃσι μέλεα μέλεος
ἔξεύξω τὰν δύστανον·
οἶμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πιανοῖς ἀρπασθεῖς

905 θοῖνα παῖς μοι καὶ σὸς
τλάμων, σὺ δὲ κιδάρα
κλάξεις παιᾶνας μέλπων.
ὦῆ, τὸν Λατοῦς αὐδάω,
ὅς γ' ὄμφραν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους

910 καὶ γάλας μεσσήρης ἔδρας,
εἰς οὓς αὐδάν κερύξω·
ἰὼ,
κακὸς εὐνάτωρ,

ὅς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεῦτα
χάριν οὐ προλαβὼν

915 παῖδ' εἰς οἶκους οἰκίσεις·
ὁ δ' ἔμὸς γενέτας καὶ σὸς γ' ἀμαθῆς
οἰωνοῖς ἔρρει
συλαθεῖς οἰκεία

σπάρραγα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἅ Δῆλος καὶ δάφνας
920 ἔρνεα φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
Λατῷ Δίοισι σε καρποῖς.

ΧΟΡΟΣ.

οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
κακῶν, ἔφ' οἴσι πᾶς ἂν ἐκβάλει δάκρυ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

925 ὦ θύγατερ, οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἔγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπέξαντλων φρενῆ,
πρὸνυμφην αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο,
οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν

930 μετῆλθες ἄλλων πημάτων καινὰς ὁδοῦς.
τί φῆς; τίνα λόγον Δοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θείναι πόλεως
θηροῖν φίλον τύμβευμ'; ἀνελέθ μοι πάλιν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

935 ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεῖνὸν ἠγωνίσμεθα.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

940 τίν'; ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

Φοῖβῳ ξυνήψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ θύγατερ, ἄρ' ἦν ταῦθ' ἅ γ' ἠσθόμην ἐγώ;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις φαίμεν ἂν.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

νόσον κρυφαίαν ἦνίξ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

945 τότ' ἦν ἂ νῦν σοι φανερά σημαίω κακά.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

κῆτ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ποῦ τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

μόνη κατ' ἄντρον οὐπερ ἐξεύχθην γάμοις.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

950 ὁ παῖς δὲ ποῦ ἔστιν; ἕνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τέθνηκεν, ὃ γεραῖε, θηροῖν ἐπιτεθείς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τέθνηκ'; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐκ ἤρκεσ', Αἴδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τίς γὰρ νιν ἐξέθνηκεν; οὐ γὰρ δὴ σὺ γε.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

955 ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐδὲ ξυνήδει σοί τις ἐκθεσιν τέχνου;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

αἱ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ πῶς ἐν ἄντρον παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματός ἐμβαλοῦσ' ἔπη.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

φεῦ·

960 τλήμων σὺ τόλμη, ὃ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐπιτείνοντά μοι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μαστὸν διώκωντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐνταῦθ' ἐν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμοῦ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἤλθεν ἐμβαλεῖν τέκνον;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

965 ὡς τὸν θεὸν σώσονται τὸν γ' αὐτοῦ γόνον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οἴμοι, δόμων σῶν ὕλβος ὡς χειμάζεται.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τί κοῦτα κοῦψας, ὃ γέρον, δακρυροεῖς;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τὰ θνητὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

970 μὴ νυν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τί γὰρ με χοῆ δροῶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποίνου θεόν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὐδ' ὑπερδράμω;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

975 δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

αἰδοῦμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἠνίκ' ἐσθλὸς ἦν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

πῶς; εἰ γὰρ εἶη δυνατόν. ὡς θελοίμῃ γ' ἄν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

980 ξιφηφόρους σοὺς ὄπισσασ' ὑπάοντας.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἱραῖον ἐν σκηναῖσιν, οὐ θοινῆ φίλους.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οἴμοι, κακίζει. φέρε, σὺ νυν βούλευέ τι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

985 καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἀμφοῖν ἂν εἶην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγά·

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οἶδ', ἦν Φλέργα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

990 ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ναί· καὶ νιν ἔzteiv' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά·

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὀπλισμένον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἄρ' οὐτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλαι;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

995 ταύτης Ἀθάνειν δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχειν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἤλθεν ἐς δόρυ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἔχθοῖς βλάβος;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Ἐριχθόνιον οἶσθας, τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1000 ὄν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξαῆγε γῆ;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1005 τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκροφόρον νόσων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἐν τῷ καθάρσασ' ἀμφὶ παιδί σώματος;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

κεῖνου δὲ καθανόντος ἐς σ' ἀφίκετο;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ναί· κατὰ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1010 πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

κοίτης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνου

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

νόσους ἀπείργει καὶ τροφᾶς ἔχει βίου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1015 κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὃν τῶν Γοργόνων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἰς ἔν δὲ κραδέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

χωρὶς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμύγνυται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ φίλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις ὄσων σε δεῖ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1020 ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾷν δ' ἐμόν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμόν μόλη.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμόν ψέγεις.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

πῶς; ἄρ' ὑπέιδου τοῦθ' ὃ κἄμ' εἰσέρχεται;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, καὶ μὴ κτενεῖς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1025 ὀρθῶς· φθονεῖν γὰρ φασὶ μητρικὸς τέχνους.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἢν' ἀρήσῃ φόνους.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

προλάζυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ σὸν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβῶν

1030 χρύσωμ' Ἀθήνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον,

ἐλθὼν ἢν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,

δείπνων ὅταν λήγωσι καὶ σπονδὰς θεοῖς

μέλλωσι λείβειν, ἐν πέλοις ἔχων τόδε,

κάδης βαλὼν ἐς πῶμα τῷ νεανία,

1035 ἰδίᾳ δὲ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν

τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.

κῆνπερ διέλεθ' ἑλαμὸν, οὔποθ' ἴζεται

κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σὺ μὲν νυν εἶσω προσένων μέθης πόδα·

1040 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάμεθ' ἐκπονήσομεν.

ἄγ', ὦ γεραῖε πόδες, νεανίας γενοῦ

ἔργοισι, καὶ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.

ἔγθρον δ' ἐπ' ἀνδρα στείχε δεσποτῶν μέτα,

καὶ συμφόνηε καὶ συνεξάειρε δόμων.

1045 τήν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν

τιμᾶν, ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς

θῆλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδῶν κεῖται νόμος.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰνοδία θύγατερ Λάματρος, ἃ τῶν

νυκτιπόλων ἐφρόδον ἀνάσσεις,

1050 καὶ μεθαμερῶν ὄδωσον δυσθανάτων

κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει

πότινα πότινι' ἐμὰ χθονίας

1055 Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν

τῷ τῶν Ἐρεχθεϊδῶν

δόμων ἐραπτομένῳ·

μυθῆ ποτ' ἄλλος ἄλλον ἀπ' οἴκων πόλεως

ἀνάσσει

1060 πλήν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεϊδῶν.

εἰ δ' ἀτελής θάνατος σπουδαί τε δεσποί-

νας, ὃ τε καυρὸς ἄπεισι τόλμας,

ἔξ τε νῦν φέρετ' ἐλπὶς, ἢ θηκτὸν ξίφος ἢ

1065 λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν,

πάθεισιν πάθει δ' ἐξανύτουσ'

εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς.

οὐ γὰρ δόμων γ' ἑτέρους

1070 ἄρχοντας ἀλλοδαποῦς

ζῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαιρναῖς ἀνέχου' ἄν

αὐγαῖς

ἃ τῶν εὐπατριδῶν γεγαῶσ' οἴκων.

αἰσχύνομαι τὸν πολὺνυμον

1075 θεόν, εἰ περὶ Καλλιχόροισι παγαῖς

λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων

ὄψεται ἐννύχιος αἴπνος ὄν,

ὅτε καὶ Λιὸς ἀστερωπὸς

ἀνεχόρευσεν αἰθῆρα,

1080 χορεύει δὲ Σελάνα

καὶ πεντήκοντα κόρα

1048 — 1060. == 1061 — 1073.

1074 — 1089. == 1090 — 1105.

Νηρέος, αἰ κατὰ πόντον
ἀενάων τε ποταμῶν
δίνας χορεύμεναι

1085 τὰν χρυσοστέφανον κόραν
καὶ ματέρα σεμνάν·

ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν,
ἄλλαν πόνον εἰσπασῶν,
ὁ Φοῖβειος ἀλάτας.

1090 ὄρᾳθ' ὅσοι δυσκελεύοισιν
κατὰ μούσων ἰόντες αἰδέεθ' ὕμνοις

ἀμέτερα λέχεια καὶ γάμοις
Κύπριδος ἀθέμιτας ἀνοσίους
ὅσον εὐσεβία κρατοῦμεν

1095 ἄδικον ἄροτρον ἀνδρῶν.

παλίμφομος αἰοῖδᾶ
καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω
δυσκελεύαδος ἀμφὶ λέκτρον.
δείκνυσσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ

1100 παίδων ἀμνημοσύναν,
οὐ κοινὰν τεκῶν τύχαν

οἴκοισι φτυεύσας
δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν

1105 νόθου παιδὸς ἔκρυπεν.

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

κλειναὶ γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθίδεος
δέσποιναν εὐρω; παιταχὴ γὰρ ἄστεως
ζητῶν νυν ἐξέπλησα, κοῦκ ἔχω λαβεῖν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία

1110 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνη πετρομένη.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οἴμοι, τί λέξεις; οὐ τί που λελήμμεθα
κρυφαῖον ἐς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

1115 ἔγνωσ'· μεθέξεις οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ᾧφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίχης ἠσώμενον
ἔξευρεν ὁ θεός, οὐ μιανθῆναι θέλων.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πῶς; ἀντιῶξ σ' ἐκέτις ἐξεπεῖν τάδε.

1120 πετυσμένια γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν,
ἦδιον ἂν θάνομεν, εἴθ' ὄραν φάος.

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ἤχει' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεοῦσης, παῖδι τὸν καινὸν λαβῶν,
πρὸς δεῖπνα θυσίης θ' ἕς θεοῖς ὀπλίζετο,

1125 Ἐοῦθος μὲν ἤχει' ἐνθα πῦρ πηδᾶ θεοῦ
βαρχεῖον, ὡς σφαιραῖσι Διονύσου πέτραις
δέυσειε δισσᾶς παιδὸς ἀντ' ὀπηθρίων,
λέξας, σὺ μὲν νυν, τέκνον, ἀμψήρεις μένων
σκηρᾶς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.

1130 θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν ἦν μαζοὸν χρόνον

μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοι.
λαβῶν δὲ μόσχους ᾤχεθ'. ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρῦεθ' ἡλίου φλογός,

1135 καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας βολὰς,
ἀκτῖνας οὔτ' αὐ πρὸς τελευτώσας βίον,
πλέθρου σταδμησίας μῆκος εἰς εὐγώνιον,
μέτρημι' ἔχουσαν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἄριθμόν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,

1140 ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν ἐς θοῖνην καλῶν.
λαβῶν δ' ὑφάσμαθ' ἐοῖά θησαυρῶν πάρα
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὄραν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὗς Ἡρακλῆς

1145 Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνευγεν θεῶ.
ἐνὴν δ' ὑφρατὰ γράμματασιν τοιαῖδ' ὑφρά·
Οὐρανὸς ἀθροίζων ἴστρο' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
Ἐππους μὲν ἦλαν' ἐς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.

1150 μελάμπελος δὲ Νυξ ἀσειρώτων ζυγοῖς
ὄχημ' ἐπαλλεν· ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾶ.
Πλειὰς μὲν ἦε μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
ὁ τε ξιφήρης Ὠρίων· ὑπερθε δὲ
Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ.

1155 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόνηιξ' ἄνω
μηνὸς διχῆρης, Ἰάδες τε ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἦ τε φροσφόρος
Ἔως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἐπι
ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,

1160 εὐρηξίμους ναῦς ἀντίαις Ἑλληνῶσιν,
καὶ μιζόθηρας φῶτας ἵππειας τ' ἄγρας,
ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
σπεύρασιον εἰλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς

1165 ἀνάθημα, χρυσεῖους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
κρατήρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βῆς ποσὶ
κῆροξ ἀνείπε τὸν θέλοντ' ἐγγχώριον
ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες, εὐδόχθου βορᾶς

1170 ψυχὴν ἐπλήρουν. ὡς δ' ἀνείσαν ἠδονήν,
* * παρελθῶν πρόεβυς ἐς μέσον πέδον
ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν,
πρόθυμα πράσσωσιν· ἔκ τε γὰρ κρωσῶν ὕδωρ
χεροῖν ἐπεμπε νίπτρα, καῖζεθυμία

1175 σμύρνης ἰδρωῖτα, χρυσέων τ' ἐκπομάτων
ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκεν ἐς κρατήρα τε
κοινόν, γέρον ἐλεξ', ἀφραπάειν χρεῶν
οἰνηρὰ τεύχη σμικρὰ, μεγάλα δ' ἐσφέρειν,

1180 ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἷδ' ἐς ἠδονὰς ἱρενῶν.
ἦν δὴ φροτόνων μόχθος ἀργυροκλάτους
χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ λαβῶν ἐξαιρέτων,
ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
ἔδωκε πλήρης τεύχος, εἰς οἶνον βαλῶν

1185 ὁ φασὶ δοῦναι φάρμακον δραστήριον
δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίπει φάος·
κοῦδδεις τὰδ' ἦθιν· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
σπονδὰς μετ' ἄλλον παιδὶ τῷ περηνότι
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐρθέγχετο·

1190 ὁ δ' ὡς ἐν ἰοῦ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς,

οἰωνὸν ἔθετο, κάκλευσ' ἄλλον νέον
κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσι τ' ἐκσπένδην λέγει.
σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλεμεν δρόσου

1195 κρατῆρας ἱρούς Βυβλίνου τε πώματος.
κᾶν τῷδε μόχθῳ πτηγὸς ἐσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄτρεσια ναύουσ'. ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
* * *

κεῖς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχρημέναι
1200 καθῆξαν, εἴλον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας.
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιβῇ θεοῦ·
ἢ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἐσπείσεν γόνος,
ποτοῦ τ' ἐγεύσασθ', εὐθὺς εὐπτερον δέμας
ἔσεισε κἀβάχχευσε, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα

1205 ἀξύνετον αἰάζουσ'. ἐθάμβησεν δὲ πᾶς
θoinατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνους·
θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς παρῆσα. γυνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπερ τραπέζης ἤχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,

1210 βοῶ δὲ, τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν,
σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἢ προθυμία,
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
εὐθὺς δ' ἔρευνᾷ γοαῖαν ὠλέην λαβῶν,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἔλοι.

1215 ὄφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις
τόλμας Κρεούσης πωμάτος τε μηχανάς.
θαῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβῶν θoinάτορας
ὁ πυθόρηστος Λοξίου νεανίας,
κᾶν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει,

1220 ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἐργεθέως ὑπο
ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσσομεν.
Δελφῶν δ' ἄνακτες ὤρισαν πετρορριφῆ
θανεῖν ξυμὴν δεσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
τὸν ἱδὸν ὡς κτείνουσαν ἐν τ' ἀνακτόροις

1225 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοίβου πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔστι· οὐκ ἔστιν θανάτου

1230 παρατροπὰ μελέα μοι·
φανερὰ γὰρ φανερὰ τὰδ' ἦδη
σπονδὰς ἐκ Διονύσου βοτρώων θοᾶς
ἐχίδνας σταγόσιν μινγνυμένας φόνῳ,
φανερὰ θύματα νεοτέρων;

1235 συμφορὰ μὲν ἐμῷ βίῳ,
λεύσιμοι δὲ καταφθορὰ
δεσποίνῃ. τίνα φυγὰν πεπόρθεσαν ἢ
χθονὸς ὑπὸ σχοτίων μυχῶν πορευθῶ
θανάτου λεύσιμοι ἔταν

1240 ἀποφεύγουσα, τεθρόπιπυ
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ',
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρῆζων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1245 τί ποτ', ὦ μελέα δεσποίνα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δραῶσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταῖ
πεισόμεθ', ὡσπερ τὸ δίκαιον;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1250 πρόσπολοι, διωκόμεθα θανάσιμους ἐπὶ σφραγᾶς,
Πυθία ψήφῳ κρατηθεῖσ', ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἔν' εἰ
τύχης.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ποῦ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προῦλαβον μόγις
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πο-
λεμίους.

ΧΟΡΟΣ.

1255 ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' ἢ πὶ βωμόν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

καὶ τί μοι πλέον τόδε;

ΧΟΡΟΣ.

ἰκέτιν οὐ θέμις φρονεῖν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τῷ νόμῳ δὲ γ' ὄλλυμαι.

ΧΟΡΟΣ.

χειρὰ γ' ἀλοῦσα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

καὶ μὴν οἶδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ

δεῦρ' ἐπειγόνται ξιφίρεις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴξε νυν πυρὸς ἔπι.

κᾶν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
1260 προστρόπαιον αἶμα θήσεις· οἰστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ.

ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηριστοῦ πατρὸς,
ὄλαν ἐχιδναν τήνδ' ἔφρυσας, ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ἢ τόλμα πᾶσ' ἐνεστιν, οὐδ' ἦσσαν ἔφρυ

1265 Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμιλλέ με κτανεῖν.
λάγυσθ', ἔν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους
κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
ὄθεν πετραῖον ἄλμα δισκευθήσεται.

ἐσθλοῦ δ' ἔκφυρα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν

1270 μολεῖν Ἀθηνῶν χυτὸ μητριᾶν πεσεῖν.
ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἔφρυ·
εἴσω γὰρ ἂν με περιβαλοῦσα δωμάτων
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Αἴδου δόμους.

1275 ἀλλ' οὔτε βωμόσ' οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος
σώσει σ', ὁ δ' οἴκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσω πάρα
καὶ μητρί τῆμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεισιν αὐτῆς, τοῦνομ' οὐκ ἄπειστί πο.
ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην

1280 οἶαν ἐπλεξ'. οὐ βωμόν' ἐπιτήξεν θεοῦ,
ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ
ὑπερ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ', ἔν' ἔσταμεν.

ΙΩΝ.

1285 τί δ' ἔστι Φοίβῳ σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἱδὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμι ἔχειν.

I Ω N.

κάπειτ' ἔκαινες φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρός δὲ σοῦ.

I Ω N.

ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρός οὐσίαν λέγω.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.

I Ω N.

1290 οὐκ εὐσεβής γε, τὰμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἑμοῖς.

I Ω N.

οὔτοι σὺν ὄπλοις ἦλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

μάλιστα· κάλιππος γ' Ἐρεχθέως δόμους.

I Ω N.

ποίοισι πανοῖς ἦ πυρὸς ποίε φλογί;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1295 ἔμελλες οἰκεῖν τὰμ', ἑμοῦ βίε λαβών.

I Ω N.

πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκίησατο.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετὴν τῆς Παλλάδος;

I Ω N.

ὄπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρούσατο.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐπίκουρος οἰκίητορ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός.

I Ω N.

1300 κάπειτα τοῦ μέλλειν μὲ ἀπέκτεινες φόβω;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ὡς μὴ θάνομι γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.

I Ω N.

φθονεῖς, ἅπαις οὐσ', εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

σὺ τῶν ἀτέκνων ὄητ' ἀναρπάσεις δόμους;

I Ω N.

ἡμῖν δὲ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1305 ὅσ' ἀσπίς ἔγχος θ'. ἦδε σοι παμπησία.

I Ω N.

ἔλλειπε βωμόν καὶ θεηλάτους ἔδρας.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τὴν σὴν ὅπου σοι μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.

I Ω N.

σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἑμέ;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδὲ με σφάζει θέλης.

I Ω N.

1310 τίς ἦδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

λυπήσομέν τιν' ὦν λελυπήμεσθ' ὕπο.

I Ω N.

γεῦ.

δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·

1315 τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμόν οὐχ ἔζειν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν
θεῶν πονηρὰν χεῖρα, τοῖσι δ' ἐνδίκαις
ἑρὰ καθίζειν, ὅστις ἡδικεῖτ', ἐχρῆν,
καὶ μὴ πὶ ταῦτό τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τὸν τε μὴ θεῶν πάρα.

ΠΥΘΙΑ.

1320 ἐπίσχεσ, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον
λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ
Φοίβου προσηγῆς, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

I Ω N.

χαῖρ', ὦ φίλη μοι μήτηρ, οὐ τεκοῦσά περ.

ΠΥΘΙΑ.

1325 ἀλλ' οὐν λεγόμεθά γ' ἡ γάτις δ' οὐ μοι πικρά.

I Ω N.

ἤκουσας ὡς μὲ ἔκτεινεν ἦδε μηχαναῖς;

ΠΥΘΙΑ.

ἤκουσα· καὶ σὺ γ' ὥμοις ὦν ἀμαρτάνεις.

I Ω N.

οὐ χρὴ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;

ΠΥΘΙΑ.

προγόνους δάμαρτες δυσμενεῖς αἰε ποτε.

I Ω N.

1330 ἡμεῖς δὲ μητριναῖς γε πάσχοντες κακῶς.

ΠΥΘΙΑ.

μὴ ταῦτα· λείπων ἱρὰ καὶ στεῆλων πάτρων

I Ω N.

τί δὴ με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεῶν;

ΠΥΘΙΑ.

καθαρός Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.

I Ω N.

καθαρός ἅπας τοι πολεμίους ὅς ἂν κτείνῃ.

ΠΥΘΙΑ.

1335 μὴ σὺ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὐδ' ἔχω λόγους.

I Ω N.

λέγοις ἂν· εὐνους δ' οὐσ' ἐρεῖς ὅσ' ἀν λέγῃς.

ΠΥΘΙΑ.

ὄρας τόδ' ἄγγος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἑμαῖς;

I Ω N.

ὄρω παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.

ΠΥΘΙΑ.

ἐν τῆδέ σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.

I Ω N.

1340 τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.

ΠΥΘΙΑ.

σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτὰ, νῦν δὲ δείκνυμεν.

I Ω N.

πῶς οὖν ἐκρυπτες τότε λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;

ΠΥΘΙΑ.

ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτρην.

I Ω N.

νῦν δ' οὐχὶ χροῖζει; τῷ τότε γινώμαι με χροῖ;

ΠΥΘΙΑ.

1345 πατέρα κατειπὼν τῆσδέ σ' ἐκπέμπει χθονός.

ΙΩΝ.

σὺ δ' ἐκ κελουσμῶν, ἣ πόθεν, σώξεις τάδε;

ΠΥΘΙΑ.

ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας.

ΙΩΝ.

τί χρῆμα δρᾶσαι, λέγε, πέριαινε σοὺς λόγους.

ΠΥΘΙΑ.

σῶσαι τόδ' εὖρημ' ἐς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.

ΙΩΝ.

1350 ἔχει δέ μοι τί κέδος ἢ τίνα βλάβην;

ΠΥΘΙΑ.

ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνήσθα σύ.

ΙΩΝ.

μητρός τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.

ΠΥΘΙΑ.

ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται, πάροιθε δ' οὔ.

ΙΩΝ.

ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἦδ' ἡμέρα.

ΠΥΘΙΑ.

1355 λαβῶν νυν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπύνει.

πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιᾶν' Εὐρώπης θ' ὄρους

γνώσει τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἕκατί σε

ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,

ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν

1360 σῶσαι θ'. οἶτο δ' ἐβούλετ' οὐκ ἔχω λέγειν.

ἦδει δὲ θνητῶν οὐτὶς ἀνθρώπων τάδε

ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἔν' ἦν κεκρυμμένα.

καὶ χαῖρ' ἴσον γὰρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.

ἄρξαι δ', ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ.

1365 πρώτον μὲν εἰ τις Ἀελφίδων τεκοῦσά σε

ἐς τοῦσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,

ἔπειτα δ' εἰ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις

ἅπαντα Φοῖβου θ', ὅς μετέσχε τῆς τύχης.

ΙΩΝ.

φεῦ φεῦ· κατ' ὄσσαν ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,

1370 ἐκείσε τὸν νοῦν δοὺς ὅθ' ἢ τεκοῦσά με,

κρυφαῖα νυμφευθεῖσ' ἀπηπόλα λάθρα,

καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχε· ἀλλ' ἀνώνυμος

ἐν θεοῦ μελάθροισ ἐῖχον οἰκέτην βίον.

τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρυστὰ, τοῦ δὲ δαίμονος

1375 βαρέα· χρόνον γὰρ ὄν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις

μητρός τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίου,

ἀπεστερήθην φιλιότης μητρός τροφοῦς.

τλήμων δὲ χῆ τεκοῦσά μ', ὡς ταυτὸν πάθος

πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.

1380 καὶ νῦν λαβῶν τήνδ' ἀντίτηγ' οἶσω θεῶ

ἀνάθημ', ἔν' εὖρω μηδὲν ὦν οὐ βούλομαι.

εἰ γὰρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,

εὖρεῖν κάκιον μητέρῳ ἢ σιγῶντ' ἔαν.

ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς.

1385 καίτοι τί πάσχω, τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ

πολεμῶ, τὰ μητρός σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι.

ἀνοιχτέον τάδ' ἔστι καὶ τολμητέον.

τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐδ' ὑπερβαῖν ποτ' ἄν.

ὦ στέμμαθ' ἱρὰ, τί ποτέ μοι κελεύδατε,

1390 καὶ σύνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρουρήθη φίλα;

ἰδοὺ περίπτωγμ' ἀντίπηγος εὐκύνλου

ὡς οὐ γεγῆρακ' ἐκ τινοσ θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεισι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ

χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1395 τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνεπιπίστων ὄρω;

ΙΩΝ.

σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά· μή με ρουθέτει.

ὄρω γὰρ ἄχθος οὐ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε

σέ γ' ὦ τέκνον μοι βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον

1400 Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρορραφεῖς.

λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεῖ θανεῖν με χρὴ.

ΙΩΝ.

λάξυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο

βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὡς ἀνθέξομαι

1405 καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τ' ἔσω κεκρυμμένων.

ΙΩΝ.

τάδ' οὐχὶ δευᾶ; ἑυσιάζομαι λόγῳ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ.

ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρα;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

παῖς γ', εἰ τόδ' ἔστι τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ.

1410 παῦσαι πλέουσα· λήψομαι σ' ἐγὼ καλῶς.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἐς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύῳ, τέκνον.

ΙΩΝ.

κενὸν τόδ' ἄγγος, ἢ στέγει πλήρωμά τι;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

σά γ' ἔνδυθ', οἷσ' σ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ.

καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς, πρὶν εἰσιδεῖν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1415 καὶ μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.

ΙΩΝ.

λέγ'. ὡς ἔχει τι δευρὸν ἢ τόλμη γέ σου.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

σκέψασθ' ὁ παῖς ποτ' οὐσ' ὑφασμ' ὑφην' ἐγώ.

ΙΩΝ.

ποῖόν τι; πολλὰ παρθένον ὑφάσματα.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐ τέλεον, οἶον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ.

1420 μορφὴν ἔχον τίν'; ὡς με μὴ ταύτη λάβης.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἠγροῖος πέπλων.

ΙΩΝ.

ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγεῖ πότιμος;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

κεκρασπέδωται δ' ὄφρῃσιν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ.

ἰδοῦ.

τόδ' ἔσθ' ὕφρασμα δεσμά θ', ὡς ευρίσκομεν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1425 ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθένεμμα τῶν ξιμῶν.

ΙΩΝ.

ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνω τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

δράκοντε μαρμαίροντε παγχρόσω γένυι.

ΙΩΝ.

δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντροφέειν λέγει;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Ἐρχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ.

1430 τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράξε μοι, χρυσώμασι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

δέραια παιδί νεογόνω φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ.

ἔνεισιν οἶδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνα σκοπέλον εἰσηνέγκατο.

1435 ὅς, εἶπερ ἔστιν, οὐποτ' ἐκλείπει χλόην,
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.

ΙΩΝ.

ὦ φιλάτη μοι μήτηρ, ἄσμενός σ' ἰδῶν
πρὸς ἀσμένως πέπτωκα σὰς παρητίδας.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1440 ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίω,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεὸς, ἐν χεροῖν σ' ἔχω,
ἄελπιον εὐρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρω
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας ἰ' ἐδόκουν νατεῖν.

ΙΩΝ.

ἀλλ', ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ καταθάνων τε καὶ θανῶν φαντάζομαι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1445 ἰὼ ἰὼ λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπυχαῖ,
τίν' αὐδᾶν αὐσω, βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυσθ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;

ΙΩΝ.

1450 ἔμοι γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἂν ποτε,
μήτηρ, παρέστη τῶνδ' ὅπως σός ἐμ' ἐγώ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἔτι φόβω τρέμω.

ΙΩΝ.

μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τάς γὰρ ἐλπίδας

ἀπέβαλον πρόσω.

ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἐλαβες ξιμὸν

βορέως * ἀγκαλιῶν;

1455 τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;

ΙΩΝ.

θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε δυστυχῆ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

τέκνον, οὐκ ἀδόκυντος ἐκλογεύει,
γούσι δὲ ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζει·

1460 νῦν δὲ γενεῖάσιν παρὰ σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.

ΙΩΝ.

τοῦμόν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἄπαιδες οὐκέτ' ἔσμεν οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμ' ἐστιοῦται, τᾶδε δ' ἔχει τυράννους·

1465 ἀνηβῆ δ' Ἐρχεθεύς,
ὅ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτας δέρεται,
ἄελλου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.

ΙΩΝ.

μήτηρ, παρῶν μοι καὶ πατῆρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἥς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

1470 ὦ τέκνον, τί φῆς; οἶον οἶον ἀνελέγχομαι.

ΙΩΝ.

πῶς εἶπας;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἄλλοθεν γέγονας γὰρ ἄλλοθεν.

ΙΩΝ.

ὦμοι· νόθον με παρθένεμυ' ἔτιτε σόν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων
1475 ὑμέναιος ξιμός,
τέκνον, ἔτιτε σὸν κάρα.

ΙΩΝ.

αἰαῖ· πέφυκα δυσγενῆς, μήτηρ, πόθεν;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἔστω Γοργοφόνα,

ΙΩΝ.

τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ἃ σκοπέλοισ ἐπ' ἔμοις

1480 τὸν εἰαιοφυῆ πάγον θάσσει.

ΙΩΝ.

λέγεις λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῆ τᾶδε.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

παρ' ἀηδόνιον πέτρων Φοῖβω

ΙΩΝ.

τί Φοῖβον αὐδᾶς;

ΚΡΕΟΥΣΑ.

κρυπτόμενον λέχος ἠννάσθην.

ΙΩΝ.

1485 λέγ'· ὡς ξερεῖς τι κεδνόν εὐτυχές τέ μοι.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

δεκάτω δέ σε μηνὸς ἐν κύκλω
κρυφίον ᾠδῶν ἔτεκον Φοῖβω.

ΙΩΝ.

ὦ φίλιτατ' εἰποῦσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

- παρθένια δ' ἑμῆς μητέρος
 1490 σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τὰδ' ἄν-
 ἦσα, κεριίδος ἑμῆς πλάνους.
 γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
 τροφεία ματρὸς, οὐδὲ λουτρά χειρῶν,
 ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
 1495 γαμφηλαῖς φρόνευμα θοίναμά τ' εἰς
 Λιδαν ἐκβάλλει.

Ι Ω Ν.

ὦ δεινὰ τλάσα μήτηρ.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

- ἐν φόβῳ καταθεθεῖσα σὰν
 ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
 1500 ἔκτεινά σ' ἄκουσ'.

Ι Ω Ν.

ἐξ ἑμοῦ τ' οὐκ ὄσι' ἔθνησκες.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

- ἰὼ δεινὰ μὲν αἰ τότε τύχα,
 δέλωα δὲ καὶ τὰδ'· ἐλισσόμεσθ' ἐκείθεν
 1505 ἐνθάδε δυστυχίαισιν
 εὐτυχίας τε πάλιν,
 μεθίσταται δὲ πνεύματα.
 μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλκις κακὰ· νῦν δ'
 ἐγένετό τις οὐρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 1510 μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ
 ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.

Ι Ω Ν.

- ὦ μεταβαλοῦσα μυθῶν ἤδη βροτῶν
 καὶ δυστυχήσαι καυθῆς αὐτῶν καλῶς,
 Τύχη, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
 1515 μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια.
 φεῦ·
 ἄρ' ἐν φαιενναῖς ἡλίου περιπτωχαῖς
 ἔνεσι πάντα τὰδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;
 φίλον μὲν οὖν σ' εὐρημα, μήτηρ, εὐρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ὡς ἡμῖν τότε·
 1520 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
 ὄρα σὺ, μήτηρ, μὴ σφαλῆσ' ἅ παρθένους
 ἐγγίγνεται νοσήματ' ἐς κρυπτοὺς γάμους,
 1525 ἔπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν,
 καὶ τοῦμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
 Φοῖβῳ τεκεῖν με φῆς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρμασῖν ποτε
 Νίκην Ἀθάναν Ζηνὴ γηγενεῖς ἐπι,
 1530 οὐκ ἔστιν ὅστις σοι παιτῆρ θνητῶν, τέκνον,
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.

Ι Ω Ν.

πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
 Ζεῦθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

πεφυκέναι μὲν οἶχι, δωρεῖται δέ σε

- 1535 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἄν φίλος φίλῳ
 δοῖη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.

Ι Ω Ν.

ὁ θεὸς ἀληθής, ἣ μάτην μαντεύεται,
 ἑμοῦ ταράσσει, μήτηρ, εἰκότως φρένα.

Κ Ρ Ε Ο Υ Σ Α.

- ἄκουε δὴ νῦν ἄμ' ἐσῆλθεν, ὦ τέκνον·
 1540 εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῆ
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος
 οὐκ ἔσχεσ' ἄν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρὸς. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γά-
 μους
 ἔκρυπτον αὐτὴ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 1545 ὁ δ' ὠφελῶν σε προστίθῃσ' ἄλλῳ πατρὶ.

Ι Ω Ν.

οὐχ ὧδε φάυλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
 ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθῶν δόμους
 εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.

- ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελής
 1550 ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
 φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἔσθ' ἡμῶς ὀρᾶν.

Α Θ Η Ν Α.

μὴ φεύγετε· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῆ.

- 1555 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονός,
 Παλλὰς, δρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα,
 ὃς ἐς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξιου,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμψις ἐς μέσον μόλη,
 ἡμῶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 1560 ὡς ἦδε τίπτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς,
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
 ἀλλ' ὡς κομίξῃ σ' οἶκον εὐγενέστατον.
 ἔπει δ' ἀνεφύχθη πρᾶγμα μνηστῆρ' ὅτε,
 θανεῖν σε δέισας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
 1565 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐκρούσατο.
 ἔμελλε δ', αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ,
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σὴν
 σέ θ', ὡς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοῖβου πατρὸς.
 ἀλλ' ὡς περὶ αὐτῶν πρᾶγμα καὶ χρησμοὺς θεῶν,
 1570 ἔφ' οἷσιν ἔξενξ' ἄρματ', εἰσακούσατον.
 λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κερκοπίαν χθόνα
 χῶρει, Κρέουσα, κείς θρόνους τυραννικούς
 ἴδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἰφραθῆως γεγῶς
 δίκαιος ἄρχεν τῆς γ' ἑμῆς ὅδε χθονός.

- 1575 ἔσται δ' ἄν' Ἑλλάδ' ἐνελκῆς· οἱ τοῦδε γὰρ
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ὀφίης μῆς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναῖουσ' ἐμόν.
 Τελῶν μὲν ἔσται πρῶτος· εἴτα δευτέρον

- 1580 Ὀπλητες Ἀργαδῆς τ', ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγιοκορῆς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
 χέρσους τε περάλους, ὃ σθένος τῆμῃ χθονὶ

- 1585 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπειροῖν δυοῖν
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν

Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,

- 1590 Λῶρος μὲν, ἔνθεν Λωρὸς ὑμνηθήσεται
 πόλις κατ' αἶαν Ἰελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
 Ἄρχαιός, ὃς γῆς παραλίης Ἴριον πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκλήσθαι λαὸς ὄνομα ἑπώνυμος.
 1595 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν
 ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
 ἔπει δ' ἔτιπτες τόνδε παῖδα κἀπέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσσαντ' ἐς ἀγκάλας
 Ἐρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
 1600 ἔθρειψέ τ' οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
 νῦν οὖν σιώπα παῖς ὄδ' ὡς πέφυκε σὸς,
 ἴν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἠδέως ἔχη,
 σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσι ἴης, γύναι.
 καὶ χαίρειτ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναιψυχῆς πόνων
 1605 εὐδαίμων' ὑμῖν πότιμον ἐξαγγέλλομαι.

I Ω N.

ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστίαι
 σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι
 πατρός
 Ἀοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπι-
 στον ἦν.

K P E O Y Σ A.

τάμα νυν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα
 πρὶν,

- 1610 οὐνεχ' οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
 αἶδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,

δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων
 χέρας
 ἠδέως ἐκκορηνόμεσθα καὶ προσενέπω πύλας.

A Θ Η Ν A.

ἦνεσ' οὐνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ'· αἰεὶ
 ποτε

- 1615 χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ
 ἀσθενῆ.

K P E O Y Σ A.

ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους.

A Θ Η Ν A.

στείχεθ', ἔψομαι δ' ἐγώ.

I Ω N.

ἄξια γ' ἡμῶν ὀδορός.

K P E O Y Σ A.

καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

A Θ Η Ν A.

ἐς θρόνους δ' ἔξου παλαιούς.

I Ω N.

ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.

X O P O Σ.

ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἀπολλων, χαῖρ'· ὄτῳ δ'
 ἐλαύνεται

- 1620 συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν
 χρεῶν·

ἐς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἄξιων,
 αἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐποτ' εὐ πρά-
 ξιαν ἔν.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΕΝΗ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΟΝΟΗ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

[ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.]

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησὶν ἔλθειν μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν Ὅμηρον, ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ ἐν Ὀδυσσεύς τὸ λαδικηδὲς φάρμακον, τὸ οἱ πόρε Πολυδάμνα Θόωνος παράκοιτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλλίου πόρῃσιν καὶ εἰς Αἴγυπτον παρεγενέσθαι, κακεῖθεν πεπορίσθαι τὰ φάρμακα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μὴδ' ὅπως οὖν ἔλθειν εἰς Τροίαν, τὸ εἶδωλον δὲ αὐτῆς. κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἐριχθῆς Ἡρας βουλῇ Πρωτέϊ τῷ βασιλεῖ τῆς Αἴγυπτου φυλάττειν παρέδωκε. τούτου δὲ θανάτου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾶτο γαμεῖν αὐτὴν. ἡ δὲ ἰκέυς παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως μνημεῖῳ, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν ναῦς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν ἑταίρων ἐν ἄντρον καθειρογμένους σώζων. εἰς λόγους δὲ ἔλθόντες καὶ μηχεροραγήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες, ὡς δὴ τῷ Μενέλεω θανάτῳ κατὰ θάλατταν θύσσοντες, εἰς τὴν ἰδίαν διασώζονται.

E Λ E N H.

EΛENH.

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίης ψακάδος Αἰγύπτου πέθον
 λευκῆς τακίσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
 Πρωτεύς δ' ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
 5 Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἀνάξ,
 ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεί,
 Ἰαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρον ἀρῆκεν Αἰακοῦ.
 τίττει δὲ τέκνα δισσά τοῖσδε δώμασι,
 Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ Θεοῦς σέβων
 10 βίον διήνευξ', εὐγενῆ τε παρθένον
 εἶδος τὸ μητρὸς ἀγλάισμ', ὅτ' ἦν βρέφος,
 ἐπεὶ δ' ἐς ἦβην ἤλθεν ὠραταὶ γάμων,
 καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
 15 προγόγου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
 ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
 λόγος τις ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπατ' εἰς ἐμὴν
 Ἀθήαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
 20 ὃς δόλον εὐνήν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
 δίωγμα φεύγων, εἰ σαφῆς οὗτος λόγος.
 Ἐλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
 λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
 Ἰδαίον ἐς κευθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
 25 Ἦρα Κύπρις τε διογενῆς τε παρθένος,
 μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
 τοῦμὸν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχεές,
 Κύπρις προτείνασ' ὡς Ἀλεξάνδρος γαμεί,
 νικᾷ· λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαίος Πάρις
 30 Σπάρτην ἀμίκειθ', ὡς ἐμὸν στήσων λέχος.
 Ἦρα δὲ μεμφθεῖσ' οὐνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
 ἐξημέμωσε τᾶμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
 δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
 εἰδωλον ξηπνον οὐρανοῦ ξυμφεῖσ' ὕπο,
 35 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
 κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
 βουλευματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
 πόλεμον γὰρ εἰσήνευγεν Ἑλλήνων χθονὶ
 καὶ Φρυγῆ δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν
 40 πλήθους τε κουρίσειε μητέρα χθόνα,
 γνωτὸν τε θεῖή τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἀλγὴν προυτέτην, ἐγὼ μὲν οὐ,
 τὸ δ' ὄνομα τοῦμὸν, ἄθλον Ἑλλήσιν δορός.
 λαβὼν δὲ μ' Ἐρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
 45 νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἠμέλσε μου
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
 ἀκέραιον ὡς σῶσαιμι Μενέλεω λέχος.
 καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις
 50 στρατεύεμ' ἀθροίσας τὰς ξυῖς ἀναρπαγὰς

θηρᾶ, πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 ψυχὰ δὲ πολλὰ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρῶτις
 ῥοαῖσιν ἔθανον· ἢ δὲ πάντα τλάσ' ἐγὼ
 κατάρατος εἰμι, καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
 55 πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν.
 τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
 Ἐρμού, τὸ κλεινὸν ἔτι κατοικήσειεν πέδον
 Σπάρτης σὺν ἀνδρὶ, γνότος ὡς ἐς Ἴλιον
 οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρον ὑποστρώσω νινί.
 60 ἔως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἐβλεπε
 Πρωτεύς, ἄστυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
 σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
 θηρᾶ γαμείν με. τὸν πάλα δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα, Πρωτέως μνήμη προσπίπτων τόδε
 65 ἐκέτις, ἦν' ἀνδρὶ τὰμῃ διασώσῃ λέχη,
 ὡς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλιεὲς γέρω,
 μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' ἀσχύνην ὄφλη.
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 τίς τῶνδ' ἐρμυῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
 Πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,
 70 βασιλεία τ' ἀμφιβλήματ' εὐθυριγκοὶ θ' ἔδραι.
 ἔα.
 ὦ θεοὶ, τίν' εἶδον ὄψιν; ἔχθιστήν ὀρῶ
 γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἢ μ' ἀπώλεσε
 πάντας τ' Ἀχαιοὺς. θεοὶ σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
 75 Ἐλένης, ἀποπιτύσαιεν. εἰ δὲ μὴ ἔξην
 γαίᾳ πόδ' εἶχον, τῆδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
 ΕΛΕΝΗ.
 τί δ' ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης,
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγείς;
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 80 ἦμαρτον ὀργῇ δ' εἶξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν·
 μισεὶ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
 ΕΛΕΝΗ.
 τίς δ' εἶ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 εἰς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.
 ΕΛΕΝΗ.
 85 οὐ τᾶρα σ' Ἐλένην εἰ στυγείς θαναστέον.
 ἀτὰρ τίς εἶ, πόθεν, τίνας, ἔξανδᾶν σε χοῆ.
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεύκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ
 Τελαμών, Σαλαμῖς δὲ πατρίς ἢ θρέψασά με.
 ΕΛΕΝΗ.
 τί δῆτα Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφει γύας;
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 90 φυγὰς πατρῴας ἐξελέλαμαι χθονός.
 ΕΛΕΝΗ.
 τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρως;

ΤΕΥΚΡΟΣ.

Τελαμών ὁ φύσας· τίν' ἄν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
ΕΛΕΝΗ.

ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρῶγμα συμφορὰν ἔχει.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

Αἴας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.
ΕΛΕΝΗ.

95 πῶς; οὐ τί που σφ' φρασγῶν βίον στερεῖς;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

οἰκεῖον αὐτὸν ὦλεσ' ἄμ' ἐπὶ ξίφος.
ΕΛΕΝΗ.

μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλατὴ τὰδ' ἄν;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλεῖα γόνον;
ΕΛΕΝΗ.

μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθον, ὡς ἀκούομεν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

100 θανὸν ὄδ' ὄπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις.
ΕΛΕΝΗ.

καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἄλλου λαβόντος ὄπλ' ἀπηλλάχθη βίον.
ΕΛΕΝΗ.

σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὀθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὀμοῦ.
ΕΛΕΝΗ.

105 ἦλθες γὰρ, ὦ ξέν', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

καὶ ξὺν γε πέρας αὐτὸς ἀναπαλώμην.
ΕΛΕΝΗ.

ἦδη γὰρ ἦπται καὶ κατεργαστάι πυρεῖ;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ᾧσι' οὐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.
ΕΛΕΝΗ.

ὦ τλήμων Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

110 καὶ πρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἴργασται κακά.
ΕΛΕΝΗ.

πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόθηται πόλις;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἐπὶ τα σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
ΕΛΕΝΗ.

χρόνον δ' ἐμείναι' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

πολλὰς σελήμας, δέκα διελθούσας ἔτη.
ΕΛΕΝΗ.

115 ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιατῶν εἴλετε;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.
ΕΛΕΝΗ.

εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἦ κλύων λέγεις;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ᾧσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσον, ὀφθαλμοῖς ὀρῶ.
ΕΛΕΝΗ.

σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἴχει' ἐκ θεῶν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

120 ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ΕΛΕΝΗ.

οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;

ΤΕΥΚΡΟΣ.

αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμεν καὶ νοῦς ὀρᾷ.
ΕΛΕΝΗ.

ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

οὐκ οὖν ἐν Ἄργει, οὐδ' ἐπ' Εὐρώτᾳ ῥοαῖς.
ΕΛΕΝΗ.

125 αἰαῖ. κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ὡς κείνος ἄρανης σὺν δάμαρτι κηθήσεται.
ΕΛΕΝΗ.

οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἦν, ἀλλὰ χεῖμων ἄλλοσ' ἄλλον ὄρισεν.
ΕΛΕΝΗ.

πολοῖσιν ἐν νῶτοισι ποτιῖας ἄλος;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

130 μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ΕΛΕΝΗ.

κακ' τοῦδε Μενέλεων οὔτις οἶδ' ἀριζυμένον;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

οὐδεὶς· θανὸν δὲ κηθήσεται καθ' Ἑλλάδα.
ΕΛΕΝΗ.

ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

Ἀθήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δὴ.
ΕΛΕΝΗ.

135 ἦ ποῦ νιν Ἑλένης ἀσχρὸν ὄλεσεν κλέος;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

φασίν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέσρην.
ΕΛΕΝΗ.

οἱ Τυνδάρειοι δ' εἶδιν ἦ οὐκ εἶδιν κόροι;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

τεθναῖσι καὶ τεθναῖσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
ΕΛΕΝΗ.

πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ΤΕΥΚΡΟΣ.

140 ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῶ.
ΕΛΕΝΗ.

καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

σφαγαῖς ἀδελφῆς οὐνεκ' ἐκνεῦσαι βίον.
ἔλις δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρῆζω στένειν.

ᾧν δ' οὐνεκ' ἦλθον τοῦσδε βασιλείους δόμους,
145 τὴν Θεσπιφῶδον Θεονόην χρῆζων ἰδεῖν,

συμπροξένησον, ὡς τύχῳ μαντευμάτων
ὄπη νεὸς στεῖλαιμ' ἄν οὐριον πτερόν

ἔς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικόν

150 Σαλαμίνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
ΕΛΕΝΗ.

πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημαεῖ· σὺ δ' ἐκλιπῶν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρὶν σε παῖδα Πρωτεύως

ἰδεῖν, ὅς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἄπεισι δὲ
κυσὶν πεπορθῶς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·

155 κτείνει γὰρ Ἑλλήν' ὄντιν' ἄν λάβῃ ξένον.
οἶτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ζῆτει μαθεῖν

ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἄν ὀφειλοῖμ' σε;
ΤΕΥΚΡΟΣ.

καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι. θεοὶ δέ σοι

ἔσθλων ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίαιτο.

- 160 Ἐλένη δ' ὅμοιον σῶμα' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
κακῶς δ' ὄλοιτο, μῆδ' ἐπ' Ἐυρώτα φῶας
ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχῆς ἀεὶ, γύναι.

ΕΛΕΝΗ.

- ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶκτον,
165 ποῖον ἀμύλλαθ' ἴσοις; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρηνοῖς, ἢ πένθεισιν;
ἔξ.

- πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι, Χθονὸς κόραι,
Σειρήνες, εἴθ' ἐμοῖς γόοις
170 μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἴβων
λατὸν ἢ σύριγγας, ἀλλήλοισ κακοῖς
τοῖς ἔμοισι σύνοχα δάκρυα,
πάθεισι πάθει, μέλεισι μέλαι,
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνοῦδα
175 πέμψειε Φερσέφασσα
φρόνια φρόνια, χάριτας ἔν' ἐπὶ δάκρυσι
παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια
νέκυσιν ὀλομένους λάβη.

ΧΟΡΟΣ.

- κναοειδὲς ἀμφ' ἔδωρ
180 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἄλιου πέπλους
αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσείαις
ἀμφιθάλλουσ' ἐν τε δόνακος ἔρνεσιν·
ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν,
185 ὄμαδον ἔκλυον, ἄλυρον ἔλεγον,
ὅ τι ποτ' ἔλακεν αἰγύμμασι στένουσα,
Νύμφα τις οἴα Ναῖς
ὄρεσι φρυγάδα νόμον εἶσα γοερὸν,
ὑπὸ δὲ πέτρινα μύχια γύαλα
190 Πανὸς ἀναβοᾷ γάμου.

ΕΛΕΝΗ.

- ἰὼ ἰὼ.
θήραμα βαρβάρου πλάτας,
Ἑλλανίδες κόραι,
ναῦταις Ἀχαιῶν τις ἔμολεν ἔμολε,
195 δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
Ἴλιου κατασκαφῆν
πυρὶ μέλουσαν δαῖψ
δι' ἐμὲ τῶν πολυκτόνων,
δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
200 Ἀήδα δ' ἐν ἀγχόνας
θάνατον ἔλαβεν
αἰσχύναις ἐμῆς ὑπ' ἀλγέων.
ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἀλλ' πολυπληγῆς
πόσις δλόμενος οἴχεται,
205 Κίστορός τε συγγόνου τε
διδυμογενὲς ἄγαλμα πατριδὸς
ἀφανὲς ἀφανὲς ἐπὶ πόρτου λέλοιπε δάπεδα
γυμνάσιά τε δονακόεντος
Ευρώτα, νεανίαν πόνον.

ΧΟΡΟΣ.

- 210 αἰαῖ αἰαῖ.
ὦ δαίμονος πολυστόνου
167 — 178. = 179 — 190.
191 — 209. = 210 — 228.

μοίρας τε σῶς, γύναι.
αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν ἔλαχεν,
ὄτε σε τέκετο ματρόθεν

- 215 Ζεὺς πρόπων δι' αἰθέρος
χιονόχρους κύννου πτεροῦ·
τί γὰρ ἄπεισί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίωτον οὐκ ἔτιλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,
220 δίδυμά τε Λιδὸς
οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φῖλα,
χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὀρᾶς,
διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται
βάζις, ἃ σε βαρβάρουσι
225 λέχουσι, πότνια, παραδίδωσιν,
ὁ δὲ σὸς ἐν ἀλλ' κύμασι τε λέλοιπε βίωτον,
οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
καὶ τὰν Χαλκίονον ὀλβίεις.

ΕΛΕΝΗ.

- φεῦ φεῦ, τίς ἦν Φρυγῶν;
230 ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς
ἔεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἴλιω
πέυκταν; ἔνθεν δλόμενον
σκάφος συναρμόσας
ὁ Πριαμίδας ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτα
235 τὰν ἑμῶν ἐφ' ἐστίαν,
ἐπὶ τὸ δυστυχῆς
κάλλος, ὡς ἔλοι γάμον ἐμόν.
ἃ δὲ δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις
Δανάιδας ἄγουσα θάνατον Πριαμίδας τε.
240 ὦ τάλαρα συμφορᾶς.
ἢ δὲ χρυσέοις θρόνοις
Λιδὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν [Ἥρα]
τὸν ἀκύνου ἐπεμψε Μαιάδος γόνον,
ὃς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων
245 ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὡς Ἀθήναν
μόλοιμ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος
τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
ἔριν ἔριν τάλαναν ἔθειο
Πριαμίδασις Ἑλλάδος.
250 τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις δραῖσι
μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· συμφέρον δὲ σοι
ὡς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛΕΝΗ.

- 255 φῖλαι γυναικες, τίμη πότμη συνεξύγη;
ἄρ' ἢ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
γυνὴ γὰρ οὐθ' Ἑλληνὶς οὔτε βάρβαρος
τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐν ᾧ με Ἀήδαν φασὶν ἐκ Λιδὸς τεκεῖν.
260 τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι,
τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
εἴθ' ἔξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ', αἰθῆς πάλιν
αἰσχίον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλβον,
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς, ἕς νῦν ἔχω,
265 Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς
ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου.
ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.

270 πρῶτον μὲν οὐκ οὖσ' ἄδικός εἰμι δυσκλεῆς.
καὶ τοῦτο μείζον τῆς ἀληθείας κακὸν,
ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ.
ἔπειτα πατριδὸς θεοῖ μ' ἀριδουράντο γῆς
ἐς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένη

275 δούλη καθέστηκε', οὖσ' ἑλευθέρων ἄπο·
τὰ βαρβάρων γὰρ δούλα πάντα πλὴν ἐνός.
ἄγγυρα δὴ μου τὰς τύχας ὀχεὶ μόνῃ,
πόσιν ποθ' ἦξιν καὶ μ' ἀπαλλάξιν κακῶν·
οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οἰκέτ' ἔστι δῆ.

280 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φρονεὺς αὐτῆς ἐγὼ
ἄδικος μὲν, ἀλλὰ τῷδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμὸν·
ὃ δ' ἀγλαΐσμα δομάτων ἐμοῦ τ' ἔφνυ,
θυγάτηρ ἀνανδρὸς πολὺ παρθενεύεται·
τῷ τοῦ Λιδὸς δὲ λεγομένῳ Λιοσκόρῳ

285 οὐκ ἐστὸν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ
τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν ἐς πάτραν,
κλήθροισ ἀν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Πίῳ
δοκοῦντες Ἑλένην Μενελάῳ μ' ἔλθειν μετὰ.

290 εἰ μὲν γὰρ ἔξη πόσις, ἀνεγνωσθήμεν ἀν
ἐς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερά μονοις ἀν ἦν.
νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῆ ποτε.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην;
γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ἀπαλλαγῶς,

295 μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πρὸς πλουσίαν
τράπεζαν ἕξουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνη γυναικί, καὶ τὸ σώζεσθαι πικρὸν.
θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἀν οὖν καλῶς;
ἀσχήμενες μὲν ἀγχόνην μεταρσίοι,

300 κὰν τοῖσι δούλοις δυσπρεπεὶς νομίζεται,
σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενεὶς τι καὶ καλὸν,
σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς κάρτ' ἀπαλλάξαι βίου.
ἐς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βῆθος κακῶν·
αἱ μὲν γὰρ ἄλλα διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς

305 γυναικες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν.
ΧΟΡΟΣ.

Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.

ΕΛΕΝΗ.

καὶ μὴν σαρῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

πολλ' ἀν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.

ΕΛΕΝΗ.

310 καὶ τῷπαλίν γε τῶνδ' ἀληθείας σαρῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐς συμφορὰν γὰρ ἀντὶ τὰγαθοῦ φέρει.

ΕΛΕΝΗ.

φόβος γὰρ ἐς τὸ δέημα περιβαλὼν μ' ἄγει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' εὐμενεῖας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;

ΕΛΕΝΗ.

πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θρησεύων γάμους.

ΧΟΡΟΣ.

315 οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἔδραν,

ΕΛΕΝΗ.

ἐς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραινέσιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,

τῆς ποντίης Νηρηίδος ἐκγόνου κόρης,

πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔσιτ' ἔτι
320 εἴτ' ἐκλείοιπε φρέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὔ,
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάριμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
τάφρον λιποῦσα τόνδε σύμμικρον κόρη,

325 θθενπερ εἴσει πάντα. τὰληθῆ φράσαι
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοισδε, τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ καὶ γὰρ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους,
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεοπίσματα·
γυναικα γὰρ δὴ συμπονεῖν θυσιακὴ χρῆ.
ΕΛΕΝΗ.

330 φίλοι, λόγους δεξάμαι.
βάτε βάτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς οἴκων
ὡς πύθησθε τοὺς ἐμούς.

ΧΟΡΟΣ.

θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.

ΕΛΕΝΗ.

335 ἰὼ μέλεος ἀμέρα.
τίν' ἄρα τάλαινα τίνα διακρο-
εντα λόγον ἀκούσομαι;

ΧΟΡΟΣ.

μὴ πρόμαντις ἀλγῶν
προλάβειν, ὧ φίλα, γόους.

ΕΛΕΝΗ.

340 τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
πότεια δέρεται φάος
τέθριππά τ' ἀέλιου
ἐς κλευθά τ' ἀστέρων,
ἢ ν' νέκυσσι κατὰ χρονοῦς

345 τὰν χρονοῖον ἔχει τύχαι;

ΧΟΡΟΣ.

εἰς τὸ φέριερον τίθει
τὸ μέλλον, ὃ τι γενήσεται.

ΕΛΕΝΗ.

σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμωσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν

350 Εὐρώταν, θανόντος εἰ βάξις
ἐτμος ἀνδρὸς ἄδε μοι.

ΧΟΡΟΣ.

τί τὰδ' ἀσύνετα;

ΕΛΕΝΗ.

φρόνιον ἀώρημα
διὰ δέρης ὀρέξομαι,
ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα

355 λαμορύτου σφαιγῶς
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι
τῷ τε σύριγγ' ἀν' Ἰδα σεβ-
ζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.

ΧΟΡΟΣ.

360 ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν
γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὐτύχης.

ΕΛΕΝΗ.

ἰὼ Τροία τάλαινα
δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι, μέλει τ' ἔτλας·
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπρις ἔτεκε
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,

- 365 δάκρυα δάκρυον ἔλαβε πάθει,
ματέρες τε παίδας ὄλεσαν,
ἀπὸ δὲ παρθένου κόμας
ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν, Σκαμιάδριον
ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.
- 370 βοῶν βοῶν δ' Ἑλλὰς
κελάδησε κἀνωτότῳ, ἐν,
ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
ἔθευσε φονίαισι πλαγαῖς.
- 375 ὦ μάκαρ Ἀρκαδίᾳ ποτὲ παρθένε Καλλιστοί, Διὸς
ἃ λέγων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις,
ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
ἃ μορῆ ἄ θηρῶν λαχνογυίων
ὄμματι λάβρω σχῆμα λεαίνης
- 380 ἔξαλλάξασ' ἄχα λύπης·
ἂν ἐ ποτ' Ἀρτεμῖς ἔξεχρούεσσο,·
χρυσοκράτ' ἔλαφον, Μέροπος Τιτανίδα ζούραν
καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
ὄλεσεν ὄλεσε Πέργαμα Δαρδανίας
- 385 ὀλομένους τ' Ἀχαιοῦς.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάρῃ Ἰπῶνα κἀτα
Πέλοψ ἀμύλλας ἔξαμύλληθεις ποτε,
εἶθ' ὄφελος τόθ', ἡνίκ' ἔρανον ἐς θεοῦς
προσθεις ἔποεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
- 390 ποῖον τὸν ἐμὸν Ἀρτέα πατέρα γεννησάι ποτε,
ὃς ἐξέφρυσεν Ἀρσότης λέκτρον ἄπο
Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·
πλειστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπω λέγω,
στράτευμα κῶπη διορίσαι Τροίαν ἐπι
- 395 τύραννος, οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἐκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίας.
καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφηνότις,
νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
- 400 ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἀλὸς
τλήμων ἀλῶμαι χρόνον ὄσον περ' Ἴλιον
πύργους ἔπερσα, κείς πάτραν χορήζων μολεῖν,
οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Αἰβύης τ' ἐρήμους ἄξένους τ' ἐπιδρομᾶς
- 405 πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγύς ὦ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, ζούποτ' οὐριον
εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' ἐς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναυαγός, ἀπολέσας φίλους,
ἔξπεσον ἐς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
- 410 πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων.
τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἀρμοσμάτων,
ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνεπίπτοι τύχη
Ἑλένη τε, Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω.
ὄνομα δὲ χώρας, ἧτις ἦδε καὶ λεώς,
- 415 οὐκ οἶδ' ὄχλον γὰρ ἐσπεσῖν ἤσαντομην,
ᾧσθ' ἰστορήσαι τὰς ἐμὰς δυσχαῖνας,
κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνήρ
πρόξῃ καλῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
πίπτει κακῶ τοῦ πάλαι δυοδαίμονος.
- 420 χροαὶ δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σίτος πάρα
οὔτ' ἀμφὶ χροῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
πάρεσσι· ναὸς ἐκβόλοις ἀμπύσχομαι.
πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρὰ τ' ἀμφιβλήματα

- γλιδάς τε πόντος ἤρασ'· ἐν δ' ἄντρου μυχοῖς
- 425 κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ
ἄρξασαν ἦκα, τοὺς γε περιλειμμένους
φίλων φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνος δὲ νοσῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνησᾶς λάβω.
- 430 ἰδῶν δὲ δῶμα περιγεγῆς θοιγχοῖς τόδε
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τυνός,
προσῆλθον· ἑλλίς δ' ἔκ γε πλουσιῶν δόμων
λαβεῖν τι ναῦταις, ἐκ δὲ μὴ χόντων βίον,
οὐδ' εἰ θείοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
- 435 ὦ· τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μῦλοι,
ὅστις διαγγεῖλει τᾶμ' εἶσω κακὰ;
ΓΡΑΥΣ.
τίς πρὸς πύλαισι; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων,
καὶ μὴ πρὸς ἀυλείοις ἐσθηκῶς πύλαις
ὄχλον παρέξεισι δεσποταῖς; ἢ καθανεῖ
- 440 Ἕλλην πεφηνός, οἷσιν οὐκ εἰστροφαί.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὦ γραῖα, ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις.
ἔξεσι· πείσομαι γὰρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.
ΓΡΑΥΣ.
ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
μηδένα πελάζειν τοισδ' Ἑλλήνων δόμοις.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
445 ἄ, μὴ πρόσσειε χεῖρα, μηδ' ὄθει βίε.
ΓΡΑΥΣ.
πέθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἄγγελον εἶσω δεσποταίαι τοῖσι σοῖς.
ΓΡΑΥΣ.
πικρῶς ἂν οἶμαι γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ναυαγός ἦκα, ξένος, ἀσύλητον γένος.
ΓΡΑΥΣ.
450 οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἔθι.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρεμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.
ΓΡΑΥΣ.
ὄχληρός ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσει βίε.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
αἰαί· τὰ κλεινὰ ποῦ στί μοι στρατεύματα;
ΓΡΑΥΣ.
οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
455 ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξ' ἠτιμώμεθα.
ΓΡΑΥΣ.
τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰατρός εἶ;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
πρὸς τὰς πάροιδε συμφορὰς εὐδαίμονας.
ΓΡΑΥΣ.
οὐκουν ἀπελθῶν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλῆιοι δόμοι;
ΓΡΑΥΣ.
460 Πρωτεύς τᾶδ' οἰκεῖ δώματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἵ πέπλευκ' ἄρα.
ΓΡΑΥΣ.
τί δὴ τὸ Νεῖλου μεμπτόν ἐστί σοι γένος;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.

ΓΡΑΥΣ.

πολλοὶ κακῶς πᾶσσοῦσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

465 ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὄντιν' ὀνομάξεις ἄναξ;

ΓΡΑΥΣ.

τόδ' ἔστιν αὐτοῦ μνήμα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ποῦ δῆτ' ἂν εἶη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις;

ΓΡΑΥΣ.

οὐκ ἔγδον· Ἕλλησιν δὲ πολεμιώτατος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίν' αἰτίαν σχῶν ἤς ἐπηυρόμην ἐγώ;

ΓΡΑΥΣ.

470 Ἐλένη κατ' οἴκους ἔστι τοῦσδ' ἢ τοῦ Διός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς φῆς; τίν' εἶπας μῦθον; αὐθίς μοι φράσον.

ΓΡΑΥΣ.

ἢ Τυνδαρίσ παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρόγμ' ἔχει λόγον;

ΓΡΑΥΣ.

Ἀκεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

475 πότ'; οὐ τί που λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος;

ΓΡΑΥΣ.

πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὦ ξέν', ἐς Τροίαν μολεῖν.

ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γὰρ τις ἐν δόμοις

τύχη, τύραννος ἢ ταράσσειται δόμος.

καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες· ἦν δὲ δεσπότης

480 λάβῃ σε, θάνατος ξενία σοι γενήσεται.

εὖνους γὰρ εἴμ' Ἕλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς

λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένην.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίαις

ἐκ τῶν παροῦθε τὰς παρεστῶσας κλύω,

485 εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐκ Τροίαις ἄγων

ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σώζεται,

ὄνομα δὲ ταυτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσα τις

δάμαρτος ἄλλη τοισδ' ἐνναίει δόμοις.

Διός γ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέαι.

490 ἀλλ' ἢ τίς ἔστι Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνήρ

Νεῖλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανόν.

Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἔστι πλὴν ἵνα θοαὶ

τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον;

ἄπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κληῖται.

495 Ἀκεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος

Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρῆ λέγειν.

πολλοὶ γὰρ, ὡς εἶπασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ

ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι, καὶ πόλις πόλει

γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θανασιένον,

500 οὐδ' αὐτὸ δεινὸν προσπόλου φευζόμεθα.

ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὦδε βάρβαρος φρένας,

ὅς ὄνομ' ἀκούσας τοῦμῶν οὐ δώσει βοράν.

κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγὼ θ', ὅς ἦν ἄ νιν,

Μενέλαος, οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.

505 δόμον ἄνακτα προσμενῶ· ἔχει δὲ μοι

δισσὰς φυλάξεις· ἦν μὲν ὀμόφρων τις ἦ,

κρύψας ἑμαυτὸν εἴμι πρὸς ναυαγία,

ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.

510 κακῶν δὲ γ' ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλοῖς,
ἄλλους τυράννους αὐτὸν ὄντα βασιλέα
βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαιῶς ἔχει.
λόγος γὰρ ἔστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

515 ἦκουσα τὰς θεσπιφδοῦ κόρας,
ἃ χρῆζουσ' ἐφάνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος οὐπω
μελαμφαῆς οἴχεται
δι' ἔρρεβος, χθονὶ κρυφθεῖς,

520 ἀλλ' ἔτι κατ' οἴδμ' ἄλιον
τρυχόμενος οὐπω λιμένων
ψαύσειεν πατρίδας γᾶς,
ἀλατεία βίτου
ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
525 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
κῶπε Τρωάδος ἐκ γᾶς.

ΕΛΕΝΗ.

ἦδ' αὐτὰρου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάριν
στεῖχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
530 ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τὸν ἄμυν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλευκότα
ἐκείσε κἀκεῖσ' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνους
ἦξει, ὅταν διῆ ημιτάτων λάβῃ τέλος.
535 ἐν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολῶν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ἦσθεῖσ', ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγύς δὲ νῖν που τῆσδ' ἔφρασκ' εἶναι χθονός,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
540 ὡς μοι πόθ' ἦξεῖς; ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις.
ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρηπτεύομαι
Πρωτέως ἀπέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
οὐχ ὡς δρομαία πῶλος ἢ βράχχη θεοῦ
τάφω ξυνάψω κῶλον; ἄγχιος δὲ τις
545 μορφὴν ὀδ' ἔστιν, ὅς με θηράται λαβεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
τύμβου π' ἐκ κρηπιδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
μείνον· τί φεύγεις; ὡς δέμας δεῖξασα σὸν
ἔκπληξιν ἡμῖν ἀρασίαν τε προστιβῆθης.

ΕΛΕΝΗ.

550 ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εὐλογέμεθα γὰρ
τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλὼν θέλει
δοῦναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμοις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ κλωπὲς ἔσμεν, οὐχ ὑπὴρέται κακῶν.

ΕΛΕΝΗ.

καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

555 στήσον, φόβου μεθεῖσα, λαυπηρὸν πόδα.

ΕΛΕΝΗ.

ἴστημ', ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐράπιτομαι τόπου.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι;

ΕΛΕΝΗ.

σὺ δ' εἶ τις; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐπόποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας.
ΕΛΕΝΗ.

560 ὦ θεοί. θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιννώσκειν φίλους.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἑλληνίς εἶ τις ἢ πικροῖα γυνή;
ΕΛΕΝΗ.

Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἑλένη σ' ὅμοιαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΕΛΕΝΗ.

ἐγὼ δὲ Μενέλεώ γε σ' οὐδ' ἔχω τί φῶ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

565 ἔγνωσ γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΕΛΕΝΗ.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ποιῖας δάμαρτος; μὴ θύγης ξυῶν πέπλων.
ΕΛΕΝΗ.

ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως, ἔμοδ πατήρ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.
ΕΛΕΝΗ.

570 οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐοδίας μ' ὄρῃς.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφην πόσις.
ΕΛΕΝΗ.

ποιῶν δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφης;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦν ἄντρα κεύθει κακ Φρυγῶν κομιζομαι.
ΕΛΕΝΗ.

οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῖ γυνή.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

575 ἦ που φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
ΕΛΕΝΗ.

οὐ γὰρ με λείσσω σὴν δάμαρθ' ὄρῃν δοκεῖς;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
ΕΛΕΝΗ.

σκέψαι· τὸ δ' οὐδεὶς ἔστι σοῦ σοφώτερος;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαγνήσομαι.
ΕΛΕΝΗ.

580 τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ΕΛΕΝΗ.

οὐκ ἦλθον ἐς γῆν Τροιάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεταί;
ΕΛΕΝΗ.

αἰθῆρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

585 τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελλα γὰρ λέγεις.
ΕΛΕΝΗ.

Ἦρας διάλλαγμα, ὡς Πάρις με μὴ λάβοι.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς οἶν ἂν ἐνθάδ' ἦσθά τ' ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;

ΕΛΕΝΗ.

τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

μέθες με, λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.
ΕΛΕΝΗ.

590 λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ χαῖρέ γ' Ἑλένη προσφερῆς ὀδοῦνεκ' εἶ.
ΕΛΕΝΗ.

ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐκ ἔξω πόσιν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τοῦκεί με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὐ.
ΕΛΕΝΗ.

οὐ γὰρ τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
595 οἱ φίλτατοι λείπουσιν· οὐδ' ἀφίξομαι

Ἑλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Μενέλαε, μαστεύων σε κυχῆων μόλις,
πᾶσαν πλανηθεῖς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεῖς ἑταίρων τῶν λειπευμένων ὑπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

600 τί δ' ἔστιν; ἦ που βαρβάρων συλᾶσθ' ὑπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θαυμάστ', ἐλάσσον τοῦνομ' ἢ τὸ πρᾶγμα, ἔχων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λέγ', ὡς φέρεις τι τῆδε τῆ σπουδῆ νέον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγω πόνους σε μυρούς τιλῆναι μάτην.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

παλαιὰ θρηνεῖς πῆματ' ἀγγέλλεις δὲ τί;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

605 βέβηκεν ἄλογος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας
ἀρθεῖσ' ἄφαντος· οὐρανῶ δὲ κρύπτεται,
λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ' ὦ ταλαίπωροι Φρύγες
πάντες τ' Ἀχαιοί, δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδροῖσι

610 ἀκταῖσιν Ἦρας μηχαναῖς ἐθνήκατε,
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ξυμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς οὐρανὸν
ἄπειμ'· φήμας δ' ἢ τάλανα Τυνδαρίς

615 ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία.
ὦ χαῖρε, Λήδας θυγάτηρ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα;
ἐγὼ δέ σ' ἄστρων ὡς βεβηκῆναι μυχοῦς
ἠγγελλον, εἰδὼς οὐδὲν ὡς ὑπόπτερον
δέμας φοροῆς. οὐκ εἰδὼ σε κερτομεῖν

620 ἡμᾶς τόδ' ἄσθις, ὡς μάτην ἐν Πίλῳ
πόνους παρεῖχες σφ' πόσει καὶ συμμάχοις.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς· ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ἦ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.

ΕΛΕΝΗ.

625 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος
παλαιός, ἢ δὲ τέρψις ἀσπίως πάρα.
ἐλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν, φίλοι,
περιπετάσασα χεῖρα
φίλιον ἐν μακρῷ φλογὶ φασφάροφ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

630 κἀγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχω
οὐκ οἶδ' ὅποτου πρώτων ἄρξομαι τὰ νῦν.

ΕΛΕΝΗ.

γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους θειέρας
ἀνεπτέρωκα, καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυνία χεῖρας ἔβαλον *

635 ἠδοῦνάν ὡς λάβω.

ὦ πόσις, ὦ φιλιτάτη πρόσοψις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἐμέμφθην· ἔχω
τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα Λήδας θ',
ἂν ὑπὸ λαμπάδων

640 κόροι λεύκιπποι ξυνομαίμονες ὄλβισαν ὄλβισαν
τὸ πρόσθ', ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοὶ σ' ἐμοῦ.

ΕΛΕΝΗ.

πρὸς ἄλλαν δ' εὐαίνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε
χρεῖσσω·

τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καὶ μετ' ἀνάγαγε, πόσι,
645 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαιν τύχας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὄναο δῆτα, ταῦτά δὴ ξυνεύχομαι·
θνοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ.

ΕΛΕΝΗ.

φίλοι φίλοι, τὰ πέρος
οὐκέτι στένομεν, οὐδ' ἄλγῳ.

650 πόσιν ξιμὸν ξιμὸν ἔχομεν ἔχομεν, ὃν ἔμενον
ἔμενον ἐκ Τροίας πολυετὴ μολεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔχεις μ' ἔχω τέ σ'· ἠλίους δὲ μυρίους
μόγισ διελθῶν ἠσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
ἔμα δὲ δάκρυα χαρμονὰ πλεόν ἔχει

655 χάριτος ἢ λύπας.

ΕΛΕΝΗ.

τί πρῶ; τίς ἂν τόδ' ἠλίπισεν βροτῶν ποτε;
ἀδάκνητον ἔχω σε πρὸς στέροσις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κἀγὼ σέ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.

660 πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ξιμῶν ἀπεστάλης;

ΕΛΕΝΗ.

ἔ ἔ, πικρὸς ἔς ἀρχὰς βαίνεις·

ἔ ἔ, πικρὰν δ' ἔρουνῆς φάτιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λέγ', ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

ΕΛΕΝΗ.

ἀπέπτυσσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἔσοίσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

665 ὅπως δὲ λέξον· ἠδύ τοι μόχθων κλίδειν.

ΕΛΕΝΗ.

οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,
πετομένας κόπας,
πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίς γὰρ σε δαίμων ἢ πότιμος συλῆ πάτρας;

ΕΛΕΝΗ.

670 ὁ Διὸς ὁ Διὸς, ὦ πόσι, παῖς μ'
ἐπέλασεν Νεῖλω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

θαυμαστὰ τοῦ πέμψαντος· ὦ δεινοὶ λόγοι.

ΕΛΕΝΗ.

κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν· ἂ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

675 Ἥρα; τίνων χηρῆζουσα προσθῆναι κακῶν;

ΕΛΕΝΗ.

ἄμοι ξιμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,
ἵνα θεαὶ μορφᾶν
ἐφραίδρυναν ἔνθεν ἔμολεν κρῖσις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τάδ' εἰς κρῖσιν σοι τῶνδ' ἔθιγ' Ἥρα κακῶν;

ΕΛΕΝΗ.

680 Κύπριον ὡς ἀφέλοιτο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς, αὔδα.

ΕΛΕΝΗ.

Πίριον, ᾧ μ' ἐπένευσεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ τλάμων.

ΕΛΕΝΗ.

τλάμων τλάμων. ὦδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εἴτ' ἀντέδωκ' εἶδωλον, ὡς σέθεν κλύω.

ΕΛΕΝΗ.

τὰ δὲ κατὰ μέλαθρα πάθειά πάθειά, μᾶ-
685 τερ, οὐ γῶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί φῆς;

ΕΛΕΝΗ.

οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον
δι' ἐμὲ κατεθήσατο, δύσγαμον αἰσχύναν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄμοι· θυγατρὸς δ' Ἐρμιόνης ἔστιν βίος;

ΕΛΕΝΗ.

ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει
690 γάμον ἄγαμον αἰσχύναν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σέ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.

ΕΛΕΝΗ.

ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον ἀραΐαν

695 ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἂν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

700 Μενέλαε, κάμω πρόσδοτέ τι τῆς ἠδονῆς,
ἦν μανθάνω μὲν κατῆς, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀλλ', ὦ γεραῖε, καὶ σὺ κοιναίνε λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἦμεν ἠπατημένοι,

705 νεφέλης ἀγαλμ' ἔχοντες ἐν χερσίν λυγρόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἶχομεν πόνουσ πέρι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

"Ἦρας τάδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦ δ' οὐδ' ἀληθῶς ἔστιν ἦδε σὴ δάμαρ;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

710 αὕτη· λόγοις δ' ἔμοισι πίστευσον τάδε.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφθι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὐ δέ πως ἀναστρέφει,
ἐκεῖσε καέεισ' ἀναφέρων· ὁ μὲν ποιεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὐτίς ἄλλυται κακῶς,

715 βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων.

σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνοιν μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμίᾳ.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πράξας τὰγάθ' εὐτυχεστάτα.

720 οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοκόρω
ἦσχανας, οὐδ' ἔδρασας οἶα κλῆξεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλλιν,
καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τετροκόοις
ἵπποις τροχάξων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροισι

725 σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὕβριον.
κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
καὶ ξυγγέγηθε καὶ ξυνωδῖνει κακοῖς.

ἐγὼ μὲν εἶην, κεῖ πέφυχ' ὅμοις λάτρις,
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠρηθμημένος

730 δουλοῖσι, τούνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
τὸν νῦν δέ. κρείσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἔν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκούειν δουλον ὄντα τῶν πέλας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄγ', ὦ γεραῖέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα

735 μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἔμοι,
καὶ νῦν μετασχῶν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
ἄγγελον ἐλθῶν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ' ὡς ἔχονθ' εὖρηκας οἶ τ' ἐσμὲν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τοῦς τ' ἔμοις καρδοκεῖν

740 ἀγῶνας, οὐ μένουσί μ', ὡς ἐλπίζομεν,
κεῖ τήνδε πως δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἦν δυνάμεθα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔσται τάδ', ὦναξ. ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων

745 ἔσειδον ὡς φαῦλ' ἔστι καὶ ψευδῶν πλέα.
οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγίης οὐδὲν ἐμπύρου φλογός
οὔτε πτερωτῶν φθέγματ'· εὐῆθες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὀρνιθας ὠφέλειν βροτούς.
Κάλυξ γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε σιρατῶ,

750 νεφέλης ὑπερ θνησκοντας εἰσροῶν φίλους,
οὐδ' ἔλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηραπόσθη μάτην.
εἶποις ἂν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο·
τί δῆτα μαντεύομεθα; τοῖς θεοῖσι χρῆ
θῆντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' ἔαν·

755 βίον γὰρ ἄλλως δέλαρ εὐρέθη τότε,
κούθεις ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὢν.
γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἦ τ' εὐβουλία.

ΧΟΡΟΣ.

ἐς ταῦτὸ κάμοι δόξα μάντεων πέρε
χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
760 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.

ΕΛΕΝΗ.

εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει.
ὄπως δ' ἐσώθης, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναί, πόθος δέ τις
τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθηθεῖται κακά.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

765 ἦ πόλλ' ἀνήρου μ' ἐνὶ λόφῳ μιᾶ θ' ὀδῶ.
τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοικὰ πυροπολήματα,
Κρήτην τε Αἰθύνην θ', ἃς ἐπεστράφηρ πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως; οὔτ' ἂν ἐμπλήσαιμι σε

770 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κάκ' ἀλογοῖν ἔτι,
πάσχων τ' ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἄν.

ΕΛΕΝΗ.

κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
ἐν δ' εἶπε πάντα παρελιπῶν, πόσον χρόνον
πόντου ἔπ' ἠνώτοις ἄλιον ἐφθείρου πλάνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

775 ἐνιαύσιον πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι· διήλθον δ' ἐπτά περιδρομάς ἔτων.

ΕΛΕΝΗ.

φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον.
σωθεῖς δ' ἐκεῖθεν ἐνθάδ' ἦλθες ἐς σφαγὰς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς φῆς; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπόλεσας, γύναι.

ΕΛΕΝΗ.

781 θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὐ τάδ' ἔστι δώματα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;

ΕΛΕΝΗ.

ἦκεις ἄελπτος ἐμποδῶν τ' ἔμοις γάμοις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦ γὰρ γαμῆν τις τῆμ' ἔβουλήθη λέχη;

ΕΛΕΝΗ.

785 ὕβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἐμ' ἦν ἔτλην ἐγώ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἰδίᾳ σθένων τις ἦ τυραννεύων χθονός;

ΕΛΕΝΗ.

ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἰνίγμ' ὃ προσπόλου κλύω.

ΕΛΕΝΗ.

ποτοῖς ἐπιστὰς βαρβάρους πυλώμασιν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

790 τοῖσδ', ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην.

ΕΛΕΝΗ.

ἦ που προσήτερις βίοντος; ὦ τάλαιν' ἐγώ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τότε.

ΕΛΕΝΗ.

πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὡς ἔοικας, ἀμφ' ἐμῶν γάμων.

Post 779 sequebatur

φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαγθεῖς χθονός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέρνυγες τάδ' οὐκ ἔχω.

ΕΛΕΝΗ.

795 ἄδικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεαυσεμήνν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίς τοῦδε πειθῶ; φίλα γάρ, εἰ σαφῆ, λέγεις.

ΕΛΕΝΗ.

ὄραῖς τάφου τοῦδ' ἀθλίου ἔδρας ἐμῆς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὄραῶ, τάλαινα, σιβιάδας, ὧν τί σοι μέτα;

ΕΛΕΝΗ.

ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγῆς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

800 βωμοῦ σπανίζουσ', ἧ νόμοισι βαρβάροισ;

ΕΛΕΝΗ.

ἐρρῶεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι;

ΕΛΕΝΗ.

ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμὸν λέχος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὕτως ἂν εἶην ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΕΛΕΝΗ.

805 μή νυν καταιδού· φεύγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λιπῶν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.

ΕΛΕΝΗ.

κρείσσον γὰρ ἧ σε τᾶμ' ἀποκτεῖναι λέχη.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.

ΕΛΕΝΗ.

οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, δν σπεύδεις ἴσως.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

810 οὕτω σιδήρῳ τρωτῶν οἶκ ἔχει δέμας;

ΕΛΕΝΗ.

εἴσει. τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμᾶς δῆσαι χέρας;

ΕΛΕΝΗ.

ἐς ἄπορον ἦκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δρωῆντας γὰρ ἧ μὴ δρωῆντας ἦδιον θαναεῖν.

ΕΛΕΝΗ.

815 μὴ ἔστιν ἐλλίς, ἧ μόνῃ σωθεῖμεν ἂν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄνητὸς ἧ τολμητὸς ἧ λόγων ὑπό;

ΕΛΕΝΗ.

εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔρεῖ δὲ τίς μ'; οὐ γνώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.

ΕΛΕΝΗ.

ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

820 φήμη τις οἶκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη;

ΕΛΕΝΗ.

οὐκ, ἀλλ' ἀδελφῆ· Θεονόην καλοῦσά νιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δρᾷ φράσον.

ΕΛΕΝΗ.

πάντ' οἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σέ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

θνήσκοιμεν ἂν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τέ μοι.

ΕΛΕΝΗ.

825 εἰ πως ἂν ἀναπέσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλλίδα;

ΕΛΕΝΗ.

παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πέισαντε δ' ἐκ γῆς διορίσασιν ἂν πόδα;

ΕΛΕΝΗ.

κοινῇ γ' ἐκελενῆ ῥαδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

830 σὸν ἔργον, ὡς γυναῖκα πρόσφορον γυνῆ.

ΕΛΕΝΗ.

ὡς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φέρ', ἦν δὲ δὴ νῶν μὴ' ποδῆξεται λόγους;

ΕΛΕΝΗ.

θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἧ τάλαινα' ἐγὼ βίαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

προδοῖς ἂν εἴης· τὴν βίαν στήσασ' ἔχεις.

ΕΛΕΝΗ.

835 ἀλλ' ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρη κατώμοσα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί φῆς; θαναεῖσθαι κοῦποι' ἀλλάξεν λέχη;

ΕΛΕΝΗ.

ταῦτῳ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐπὶ τοῖσδε τοῖνον δεξιᾶς ἐμῆς θίγαι.

ΕΛΕΝΗ.

ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐλείψω φάος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

840 κἀγὼ στερηθεῖς σοῦ τελευτήσω βίον.

ΕΛΕΝΗ.

πῶς οὖν θανοῦμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τύμβον' πλὴ νώτῳ σὲ κτανὼν ἐμὲ κτανῶ.

πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγασοῦμεθα

λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας·

845 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνὸ κλέος,

οὐδ' Ἑλλάδ' ἔλθῶν λήψομαι πολὺν φόγον,

ὅστις ἔσται μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,

Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφραγῆς,

τὸν Θησέως τε παῖδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν

850 οὐκ ἀξιώσω καταθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ;

μάλιστα γ'· εἰ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,

εὐψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὑπο

κούρη καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ,

κακοῖς δ' ὑφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

855 ὦ θεοὶ, γενέσθω δῆποι' εὐτυχὲς γένος

τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.

ΕΛΕΝΗ.

οὐ γὰρ τάλαινα. τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω·

Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνε δόμων

ἧ θεσπιωδὸς Θεονόη. κτυπεὶ δόμος

860 κλήθρων λυθέντων· φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον;

ἀποῖσα γὰρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον

δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.

Τροίας δὲ σωθῆις κἀπὸ βαρβάρου χθονός
 ἔς βάρβαρ' ἑλθὼν φάσγαν' αὐθις ἔμπεσεϊ.

ΘΕΟΝΟΗ.

- 865 ἦγοῦ σὺ μὲν φέρουσα λαμπήρων σέλας,
 θεῶν δὲ σέμνου θεσμῶν αἰθέρας μυχῶν,
 ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·
 σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
 στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φρογῆ,
 870 κροῦσον δὲ πύκην, ἵνα διεξέλθω, πυρός.
 νόμον δὲ τὸν ξυδὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι, πάλιν
 ἑφέστιον φλόγ' ἔς δόμοις κομίζετε.
 Ἑλένη, τί τάμ' ἔχει θεσπίζματα;
 ἦκει πόσις σοι Μενέλεως ὄδ' ἐμφανῆς,
 875 γῶν στερηθεῖς τοῦ τε σοῦ μιμήματος.
 ᾧ τλήμων, οἴους διαφρυγῶν ἤλθες πόνοις,
 οὐδ' οἴσθα νόστον οἴκαδ', εἴτ' αὐτοῦ μενεΐς·
 ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς, σύλλογός τε σοῦ πέρι
 ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἤματι.
 880 Ἦρα μὲν, ἣ σοι δυσμενῆς πάροισιεν ἦν,
 νῦν ἔστιν εὐνοῦς, κείς πάτριον σῶσαι θέλει
 ξὺν τῷδ', ἵν' Ἑλλάς τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμοις,
 δῶρημα Κύπριδος, ψευδονμφεῦτους μάθῃ·
 Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
 885 ὡς μήτ' ἐλεγχθῆ μηδὲ πριαμένη φανῆ
 τὸ κάλλος Ἑλένης οὐνεκ' ἀνονήτους γάμοις.
 τέλος δ' ἔφ' ἡμῖν, εἴθ', ἃ βούλειαι Κίπρις,
 λέξασ' ἀδελφῶ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω
 εἴτ' αὖ μεθ' Ἦρας σιᾶσα σὸν σώσω βίον,
 890 κρούσασ' ὀμαίμον', ὅς με προστάσσει τάδε
 εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχης.
 τίς εἶσ' ἀδελφῶ τόνδε σημαντὴν ἐμῶ
 παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦμόν ἀσφαλῶς ἔχη;

ΕΛΕΝΗ.

- ᾧ παρόνθ', ἰκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ,
 895 καὶ προσκαθίξω θάκον οὐκ εὐδαίμονα
 ὑπὲρ τ' ἑμυτιῆς τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ
 λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ καταθρόν' ἰδεῖν·
 μή μου κατέπης σῶ κασιγνήτῳ πόσιον
 τόνδ' εἰς ἑμῶς ἦκοντα σιγλάτια χεῖρας·
 900 σῶσον δὲ, λίσσομαι σε· συγγόνω δὲ σῶ
 τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν ποτε,
 χάριτας πονηρὰς κἀδικίους ἀνομήνη.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
 904 κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ ἔς ἀρπαγὰς.
 κοινὸς γὰρ ἔστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
 καὶ γαῖ', ἐν ἣ γῆ δώματ' ἀναπληρομένους
 τἀλλότρια μὴ ἔχει μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίαν.
 ἡμᾶς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἔμοι,
 910 Ἐρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῶ σώζειν πόσει
 τῷδ', ὅς πάρεσι κἀπολάξασθαι θέλει.
 πῶς οὖν θανάων ἂν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς
 τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἀποδοῆι ποτ' ἂν;
 ἦδη τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
 915 πότερον ὁ δαίμων γῶ θανάων τὰ τῶν πέλας
 βούλονται ἂν ἢ οὐ βούλονται ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.
 δοκῶ μὲν. οὐκ οὐκον γοῆ σε συγγόνω πλέον
 νέμιον μεταίῳ μᾶλλον ἢ χρησιῶ πατρὶ.

Post 904. sequatur

ἐταέος δ' ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὢν.

- εἰ δ', οὔσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἠγουμένη,
 920 τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
 τῷ δ' οὐ δίκαιω συγγόνω δῶσεις χάριν,
 αἰσχρὸν τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ἔξειδέναί,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναί.
 τὴν δ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς,
 925 ἦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης·
 Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
 ἢ κλήζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιον Φρυγῶν ἕψησα πολυχρύστους δόμοις.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν,
 930 κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν
 ὄλοντ', ἐγὼ δὲ προδοτίς οὐκ ἤμην φίλων,
 πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἔς τὸ σῶφρον αὐθις αὖ,
 ἐδνάσομαι τε θυγατέρ', ἦν οὐδεὶς γαμῆι,
 τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικρῆν,
 935 ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων δνήσομαι.
 καὶ μὲν θανάων ὄδ' ἐν πυρὶ κατεσφάγη,
 πρόσω σφ' ἀπόντα δακρυοῖς ἂν ἠγάπων,
 νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
 μὴ δήτα, παρόνθ', ἀλλὰ σ' ἰκετεύω τόδε·
 940 ὁδὸς τὴν χάριν μοι τήνδε, καὶ μμοῦ τρόπους
 πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
 κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγῶς
 ἔς ταυτὸν ἤλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

ΧΟΡΟΣ.

- οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
 945 οἰκτρά δὲ καὶ σὺ. τοῦ δὲ Μενέλεω ποθῶ
 λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἔρει ψυχῆς πέρι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπεσεῖν τλαίην γόνυ
 οὔτ' ἂν δακρυοῖσι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
 δειλοὶ γενόμενοι πλείστον αἰσχύνοιμεν ἂν.
 950 καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς
 ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
 ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
 αἰρήσομαι τὸ πρόσθε τῆς εὐψυχίας.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄνθρω σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον,
 955 ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δέμαρτ' ἐμὴν,
 ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
 ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
 ἄθλιος ἂν εἶην, σὺ δὲ γυνὴ κακῆ φανεῖ.
 ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἠγοῦμεθα
 960 καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπεται,
 λέξω τὸδ' ἀμφὶ μνήμα σοῦ πατρὸς πόθω·
 ὦ γέρον, ὅς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον,
 ἀπόδος, ἀπατῶ τὴν ἐμὴν δέμαρτά σε,
 ἦν Ζεὺς ἐπέμψε δεῦρὸ σοι σώζειν ἐμοί.
 965 οἶδ' οὐνεχ' ἡμῖν οὐποτ' ἀποδώσεις θανάων·
 ἀλλ' ἦδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον
 οὐκ ἀζιώσει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
 κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γὰρ ἔστι νῦν.
 ὦ νερτέρ' Αἰδη, καὶ σὲ σύμμηχρον καλῶ,
 970 ὅς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἔκατι σώματα,
 πεσόντα τῶμῳ φραγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
 ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
 ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γε δυσσεβοῦς πατρὸς
 κρείσσω φανεῖσαν τάμ' γ' ἀποδοῦναι λέχη.
 975 εἰ δὲ με γυναικα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
 ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τῶν λόγων, φράσω.

- ὄρκους κεκλήμεθ', ὡς μάθης, ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἔλθειν διὰ μάχης σφ' συγγόνω·
κἀκεῖνον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος.
- 980 ἦν δ' ἔς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδί,
λιμῶ δὲ θηρᾶ τύμβον ἐκτετεύοντε νῆ,
κτανεῖν δεδοχται τήνδ' ἔμοι, κἀπειτ' ἔμὸν
πρὸς ἦπαρ ὧσαι δίστομον ξίφος τόδε,
τύμβου π' ἰ νότοις τοῦδ', ἴν' αἵματος ῥοαὶ
- 985 τάφου καταστάζωσι· κεισόμεσθα δὲ
νεκρῶ δὺ' ἑξῆς τῶδ' ἐπὶ ξεσιῶ τάφω,
ἀθάνατον ἄλγος σοι, ψόγος δὲ σφ' πατρὶ.
οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
- 990 εἰ μὴ πρὸς οἴκουσιν δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούσιν·
τί ταῦτα; δακρυόεις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος
ἐλεινός ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτανεῖς
μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖσι πείθου λόγους,
- 995 ἴν' ἦς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω.
ΧΟΡΟΣ.
ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους.
οὔτω δὲ κρίνον ὡς ἕπασιν ἀνδάνης.
ΘΕΟΝΟΗ.
ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἐμαυτὴν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρός
- 1000 οὐκ ἂν μιάναιμι, οὐδὲ συγγόνω χάριν
δοῖην ἂν, ἑξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι.
ἔνεστι δ' ἱρὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρῶεσσι πάρα
ἔχουσα σώζειν Μενέλεων πειράσομαι·
- 1005 Ἦρα δ' ἐπειπερ βούλεται σ' εὐεργετῆιν,
ἐς ταυτὸν οἶσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δὲ μοι
ἔλεως μὲν εἶη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ·
πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν αἰεὶ.
ἂ δ' ἀμφὶ τύμβω τῶδ' ὄνειδιζεις πατρὶ
- 1010 ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος· ἀδικοῦμεν ἂν,
εἰ μὴ ποδώσω· καὶ γὰρ ἂν κείνος βλέπων
ἀπέδωκεν ἂν σοὶ τήνδ' ἔχειν, ταύτη δὲ σέ.
καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νεοτέροις
καὶ τοῖς ἄνωθεν πάσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
- 1015 τῶν κατανόωντων ἔη μὲν οὐ, γνώμη δ' ἔχει
ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσῶν.
ὡς οὖν περαινῶ μὴ μακρὰν, σιγήσομαι
ἂ μου καθικετεύσαιτ', οὐδὲ μοῖρᾶ
ξυμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου ποτέ.
- 1020 εὐεργετῶ γὰρ κείνον οὐ δοκοῦσ' ὄμωσ,
ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νιν.
αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἕξοδόν γ' εὐρίσχετε,
ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδῶν σιγήσομαι.
ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε, χικετεύετε
- 1025 τὴν μὲν σ' ἔασαι πατρίδα νοστήσει Κύπριν,
Ἦρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταυτῶ μένειν,
ἦν ἐς σέ καὶ σὸν πόσιον ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ', ὦ θανῶν μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
οὔποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
ΧΟΡΟΣ.
1030 οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἐκδικίος γεγῶς,
ἐν τῶ δικαίῳ δ' ἐλπιδες σωτηρίας.
ΕΛΕΝΗ.
Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώμεσθα.

τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς λόγους φέροντα χρῆ
κοινήν ξυνάπειν μηχανὴν σωτηρίας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- 1035 ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἰ κατὰ στέγας,
καὶ συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
ΕΛΕΝΗ.
τί τοῦτ' ἔλεξας· εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας,
ὡς δὴ τι δράσων χρηστὸν ἐς κοινόν γε νῆν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
πέσειας ἂν τιν' ὅτινες νηοτραξύνων
- 1040 ὄχων ἀνάσσουσ' ὥστε νῆν δοῦναι ἄφρους;
ΕΛΕΝΗ.
πέσαιμι ἂν· ἀλλὰ τίνα φρυγὴν φευξοίμεθα,
πεδίω ἀπειροὺ βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἀδύνατον εἶπας· φέρε, τί δ', εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτανοίμ' ἀνακτα τῶδε διστόμω ξίφει;
ΕΛΕΝΗ.
- 1045 οὐκ ἂν ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἂν
μέλλοντ' ἀδελφῆ σύγγονον κατακτανεῖν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἔστιν ἧ σωθεῖμεν ἂν
φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει.
ΕΛΕΝΗ.
ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν.
- 1050 βούλει λέγεσθαι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ λέγων,
ἔτοιμός εἰμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν.
ΕΛΕΝΗ.
καὶ μὴν γυναικεῖοις ἂν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρηνοῖσι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 1055 σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τὴ νῆν ἄκος;
παλαιότης γὰρ τῶ λόγῳ γ' ἔνεστι τις.
ΕΛΕΝΗ.
ὡς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῶ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
καὶ δὴ παρῆκεν· εἴτα πῶς ἄνευ νεῶς
- 1060 σωθῆσόμεσθα κενοταφοῦντ' ἔμὸν δέμας;
ΕΛΕΝΗ.
δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἧ καθήσομεν
κόσμον τάφῳ σφ' πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὡς εὖ τὸδ' εἶπας, πλὴν ἔν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύσει σ', οὐδὲν ἢ σπήφισ φέρει.
ΕΛΕΝΗ.
- 1065 ἄλλ' οὐ νομίζεις φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐνάλλους.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταυτῶ σάφει;
ΕΛΕΝΗ.
σὲ καὶ παρῆναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
- 1070 πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
καὶ μὴν ἄναπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνήρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.

ΕΛΕΝΗ.

σὲ χρῆ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίρει προῦλ γέγοντο καὶ νεὸς δρόμος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1075 ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου.
ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἑρέϊς πεπυσμένη;

ΕΛΕΝΗ.

σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφνεῖν μόρον
Ἀτρεΰς πλέων σὺν παιδί, καὶ θανόνθ' ὄραν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστον σώματος ῥάκη
1080 ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ξεριπίων.

ΕΛΕΝΗ.

ἔς κειρὸν ἤλθε, τότε δ' ἄκαρ' ἀπώλλυτο.
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πότερα δ' ἔς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρῆ,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἤσυχον καθώμεθα;

ΕΛΕΝΗ.

1085 αὐτοῦ μὲν· ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε δοῖ,
τάφος σ' ὄδ' ἂν ῥύσαιτο φάσγανόν τε σόν.

ἔγῳ δ' ἔς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
παρῆδ' ἰ τ' ὄνυχα φόβιον ἐμβαλῶ χροδός.

1090 μέγας γὰρ ἄγων, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς·
ἦ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἦν ἀλῶ τεχνωμένη,
ἦ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκώσωσι δέμας.
ὦ πότν', ἦ δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις,

Ἦρα, δὴ οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
1095 αἰτούμεθ', δοθῆς ἀλένας πρὸς οὐρανὸν
ῥίπτουθ', ἐν' οἰκείς ἀστέρων ποικιλμματα.

σὺ θ', ἦ πὶ τῶμῳ κάλλος ἐκτίσω γάμῳ,
κούρη Διώνης Κύπρι, μὴ μ' ἐξεργάση.

ἄλις δὲ λύμης, ἦν μ' ἐλυμήνω πάρος,
1100 τοῦνομα παρασχούσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάρους.
θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
ἐν γῆ πατρώα. τί ποτ' ἀπληστος εἰ κακῶν,
ἔρωτας, ἀπάτας δόλια τ' ἐξευρήματα
ἀσχοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρὰ δωμάτων;

1105 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τάλλα γ' ἠδίστη θεῶν
πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

σὲ τὰν ἐναυλεῖσις ὑπὸ δενδροκόμοις
μουσεῖα καὶ θάκουσις ἐνίζουσαν ἀναβοῶσω,
σὲ τὰν ἀοιδόταταν ὄρνιθα μελωδὸν

1110 ἀηδὸνα δακρυόεσσα, ἔλθ' ὦ διὰ ξουθῶν γενύων ἐλελιζόμενα,
θηρήνοσι ἔμοῖς ξύνεργος,
Ἐλένας μελέας πόνους,
τὸν Ἰλιάδων τ' ἀεί-

1115 δουσα δακρυόεντα πόνον
Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία βαρβάρῳ πλάτῃ,
ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλα Πριαμίδαις ἄγων
Λακεδαίμονος ἄπο λέγα

1120 σέθεν ὡς εἶλεν Πάρις αἰνόγαμος
πομπᾶσιν Ἀφροδίτας.
πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρῶνας
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Ἀΐδαν μέλεον ἔχουσιν,

1107 — 1121. = 1122 — 1136.

τάλαιαν ὦν ἀλόγων κείραντες ἔθειραν·

1125 ἄνυμρα δὲ μέλαθρα κέεται·
πολλοὺς δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
Εὐβοίαν εἰλ' Ἀχαιῶν
μονόκωπος ἀνήρ, πέτριαις
Καφηρίσιν ἐμβαλὼν

1130 Ἀγαίας τ' ἐνάλοισ ἀπαιῖς,
δόλιον ἀστέρα λάμψας
ἀλίμεν' ἂν' ὄρεα μέλα βαρβάρου στολᾶς,
ὅτε σὺτο πατρίδος ἀποπρὸ χεϊμάτων προῦ
τέρας, οὐ τέρας, ἀλλ' ἔριν

1135 Λαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
εἰδωλον ἱδὸν Ἦρας,
ὄ τι θεός, ἦ μὴ θεός, ἦ τὸ μέσον,
τίς φησὶν ξερευνῆσας
βροτῶν μακρότατον πέρας εὐ-

1140 ρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἔσορᾷ
δεῦρο καὶ αὐτὸς ἐκείσε
καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
πηδῶντ' ἀνεπίστοις τύχαις.
σὺ Διὸς ἔφους, ὦ Ἐλένα, θυγάτηρ·

1145 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Λή-
δας ἐτέκνωσε πατήρ.
καὶ ἰαχῆ σὴ καθ' Ἑλληνίαν
ἄδικος, προδότις, ἄπιστος, ἄθεος· οὐδ' ἔχω
τί τὸ σαφές, ὃ τι ποτ' ἐν βροτοῖσις.

1150 τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὖρον.
ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
κτᾶσθ', ἐν δορὸς ἀλκαίου
λόγχαισιν καταπαυόμενοι
πόνους θνατῶν ἀμαθῶς.

1155 εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν
αἵματος, οὐποτ' ἔρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις·
αἱ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους,
ἔξδον διορθῶσαι λόγοις

1160 σὰν ἔριν, ὦ Ἐλένα.
νῦν δ' οἱ μὲν Ἀἰδᾶ μέλονται κάτω,
τείχεα δὲ, φλογμὸς ὡστε Διὸς, ἐπέσυτο φλόξ,
ἐπὶ πάθεια πάθεισιν γέρονσ'
ἀθλοῖσις ἐν συμφοραῖς ἴλοισις.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

1165 ὦ χαῖρε, πατρὸς μνημ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ
ἔθαφα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
αἰεὶ δὲ σ' ἐξιών τε κεισιῶν δόμους
Θεοκλύμενος παῖς ὄδε προσεννέπει, πάτερ.
ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βοόχους,

1170 δμῶες, κομίζετ' ἔς δόμους τυραννικούς·
ἔγῳ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
οὐ γὰρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
ἔς γῆν ἀγίχθαι καὶ λεληθέναι σοποῦς,

1175 ἦτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
Ἐλένην· θανεῖται δ', ἦν γε δὴ ληφθῆ μόνον.
ἔα·
ἀλλ', ὡς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
εὖρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
ἢ Τυνδαρίσις παῖς ἐκπεπόρθημεναι χθονός.

1180 ὦν, χαλᾶτε κληθρα, λυεθ' ἱππικὰς

1137 — 1150. = 1151 — 1164.

- φράνας, ὄπαδοι, κἀκκομίζεθ' ἄρματα,
ὡς ἂν πόνου γ' ἔκατι μὴ λάθῃ με γῆς
τῆσδ' ἔκκομισθεῖσ' ἄλογος, ἧς ἐφίεμαι.
ἐπίσχει· εἰσορῶ γὰρ οὐδ' ἀδιόκομεν
- 1185 παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ περιφυγίας.
αὐτῇ, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χρῶδος
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκ τε κροτὸς εὐγενοῦς
κόμας σίδηρον ξμβαλοῦσ' ἀπέθρισας,
χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα
- 1190 κλαίουσα; πότερον ἐννύχους πεπεισμένη
στένεις ὄνειροις, ἢ φάτιν τιν' οἰκοθεν
κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ΕΛΕΝΗ.
ὦ δέσποτ', ἦδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
ὄλωλα· φροῦδα τὰμὰ κούδέν ἐμ' ἔτι.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1195 ἐν τῷ δὲ κείσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ΕΛΕΝΗ.
Μενέλαος, οἶμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
οὐδέν τι χαιρῶ σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.
πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
ΕΛΕΝΗ.
κείνη τέ φησιν ὅ τε παρῶν, ὅτ' ὄλλυτο.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1200 ἦκει γὰρ ὅστις καὶ τὰδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
ΕΛΕΝΗ.
ἦκει· μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρῆζω μολεῖν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
τίς ἐστί; ποῦ ἔστιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
ΕΛΕΝΗ.
ὄδ', ὃς κἀθήται τῷδ' ὑποπτήξας τάφω.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμύρρω φρέπει.
ΕΛΕΝΗ.
- 1205 οἶμοι δοκῶ μὲν κἀμὸν ὦδ' ἔχειν πόσιν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
ποδαπὸς δ' ὄδ' ἀνήρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
ΕΛΕΝΗ.
Ἕλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
θανάτῳ δὲ πόφω φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ΕΛΕΝΗ.
οἰκτρότατον ὕγροῖς ἐν κλυδωνίοις ἄλός.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1210 ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον;
ΕΛΕΝΗ.
Λιβύης ἀλιμένοισι ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
καὶ πῶς ὄδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
ΕΛΕΝΗ.
ἐσθλῶν κακίους ἐνίστ' εὐτυχέστεροι.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
λιπῶν δὲ ναὸς ποῦ πάρεσιν ἔκβολα;
ΕΛΕΝΗ.
- 1215 ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μῆ.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
ὄλωλ' ἐκείνοσ' ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ΕΛΕΝΗ.
ναῦται σφ' ἀνείλον ἐντυχότες, ὡς λέγει.
- ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
ΕΛΕΝΗ.
νεφέλης λέγεις ἄγαμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1220 ὦ Προίεμ καὶ γῆ Τρωᾶς, ὡς ἔρροεις μάτην.
ΕΛΕΝΗ.
καγὼ μετέσχομ Προιαμίδαις δυσπραξίας.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
πόσιν δ' ἄθραπτον ἔλιπεν ἢ κρούπει χθονί;
ΕΛΕΝΗ.
ἄθραπτον; οὐ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
τῶνδ' οὐνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
ΕΛΕΝΗ.
- 1225 φίλος γὰρ ἔστιν, ὃς ποτ' ἔστιν, ἐνθάδ' ὦν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
ΕΛΕΝΗ.
ἐν εὐμαρεῖ γοῶν σὴν κασηγνήτην θανεῖν;
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκλήσεις τάφον;
ΕΛΕΝΗ.
τί κροτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔξῃ;
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1230 πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σῶ πόσει φεύγουσά με.
ΕΛΕΝΗ.
ἄλλ' οὐκέτ'· ἦδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
ΕΛΕΝΗ.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
ΕΛΕΝΗ.
- 1235 σπονδὰς τέμνομεν καὶ διαλλάσθητί μοι.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
μεθίτημι νεῖκος τὸ σὸν, ἴτω δ' ὑπόπτερον.
ΕΛΕΝΗ.
πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπέιπερ εἰ φίλος,
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
τί χρῆμα θηρῶσ' ἐκέις ὠρέχθης ἐμοῦ;
ΕΛΕΝΗ.
τὸν καθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
- 1240 τίς δ' ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
ΕΛΕΝΗ.
Ἕλλησίν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ΕΛΕΝΗ.
κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
κτέρειξ'· ἀνίστη τύμβον οὐ χρῆξεις χθονός.
ΕΛΕΝΗ.
- 1245 οὐχ ὦδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.
ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.
πῶς δαί; λέλειμμαί τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων.
ΕΛΕΝΗ.
ἐς πόντον ὅσα χρῆ νέκυσιν ἐξορκίζομεν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;

ΕΛΕΝΗ.

οὐκ οἶδ'· ἐγὰρ δ' ἀπειρος, εὐτηγόουσα πρῖν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

1250 ὦ ξένε, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλην.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ οὖν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πῶς τοὺς θανόντας θάπτει' ἐν πόντῳ νεκρούς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἑκαστος ἦ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πλούτου λέγ' οὐνεχ', ὅ τι θέλεις ταύτης χάριν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1255 προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νεοτέροις.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

αὐτὸς σὺ γένησθε· ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

διδούς γε μὲν δῆ, θυογενὲς μηδὲν δίδου.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

1260 οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις δλβίαις σπανίζομεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ στρωτὰ γέρεται λέκτρα σώματος κενά.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

χαλκήλαθ' ὄπλα· καὶ γὰρ ἦν γίλιος δορῖ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ἄξια τὰδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἢ δάσομεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1265 καὶ τἄλλ' ὅσα γῶν κατὰ γέρει βλαστήματα.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίμῃ τροφῇ καθίετε;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ναῦν δεῖ παρεῖναι κἀρετιμὸν ἐπιστάτας.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίης δόρου;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσὸθεν μόλις.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

1270 τί δὴ τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

Φοίνισσα κόπη ταχύπορος γενήσεται.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καλῶς ἂν εἴη, Μενελέφ γε πρὸς χάριν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

οὐκοῦν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1275 μητρός τὸδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ταύτης ὁ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.

ἔλθῶν δ' ἐς οἴκους ἐξελῶ κόσμον νεκρῶ,

1280 καὶ σ' οὐ κενάσει χερσὶ γῆς ἀποστειλῶ,

δράσαντα τῆδε πρὸς χάριν. γήμιας δέ μοι

ἐσθλὰς ἐνεγκῶν γ', ἀντὶ τῆς ἀχλαΐας

ἐσθλὰ λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' ἐς πάτρην

ἔλθῃν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὀρώ.

1285 σὺ δ', ὦ τάλανα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνῆτοῖς

* * * * *

τρέφουσα σαυτῆν· Μενέλειος δ' ἔχει πότμον,
κοῦξ ἂν δύναίτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σὸν ἔργον, ὦ νεάνι· τὸν παρόντα μὲν

στέργειν πόσιν χοῆ, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντι ἔαν·

1290 ἄριστα γὰρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.

ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχω σωτηρίας,

παύσω ψόγου σε τοῦ πρῖν, ἦν γυνὴ γένη

οἶαν γενέσθαι χοῆ σε σῶ ζυευενέτη.

ΕΛΕΝΗ.

ἔσται τὰδ'· οὐδὲ μὲμνηται πόσις ποτὲ

1295 ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὦν εἶσει τάδε.

ἀλλ', ὦ τάλας, εἴσειλε καὶ λουτρῶν τύχη

ἐσθλὰ τ' ἐξῆλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς

εὐεργετήσω σ'. εὐμενέστερον γὰρ ἂν

τῷ φιλιτάτῳ μοι Μενελέω τὰ πρόσφορα

1300 δροψῆς ἂν, ἡμῶν τυγχάνοντων οἶαν σε χοῆ·

ΧΟΡΟΣ.

ὄρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ

μάτηρ θεῶν ἐσύθη

ἂν' ὕλαντα νάπη

ποτιμῖόν τε χεῦμ' ὑδάτων

1305 βαρὺβρομόν τε κῆμ' ἔλιον

πύθῳ τᾶς ἀποιοχόμενας

ἀρορήτου κούρας·

κρόταλα δὲ Βρομία διαπρύσιον

ἱέντα κέλαδον ἀνεβόα,

1310 θηρῶν ὅτε ζυγίους

ζεύξασα θεὰ σαΐνας,

τὰν ἀρπασθεῖδαν κυκλίων

χορῶν ἔξω παρθενίων·

μετὰ κοῦρα ἑλλόποδες

1315 ἂ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἂ δ'

ἐν ἔγχει Γοργῶ πᾶνοπλος·

αὐγάσων δ' ἐξ οὐρανῶν

* * *

ἄλλαν μοῖραν ἔχουσι.

δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων

1320 μάτηρ ἔπυσε πόνων,

μαστειούσα πόρους

θυγατρὸς ἀρπαγᾶς δολίους,

χιονοδροξέμμονιάς γ' ἐπέρασ'

Ἰδαίων Νυμφῶν σκοπιᾶς·

1325 ὀπίπτει δ' ἐν πένητι

πέτρινα κατὰ δροία πολυνηφέα·

βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς

οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις

λαῶν φθίρει γενεάν·

ποίμναις δ' οὐχ ἴει θαλερὰς·

1301 — 1318. = 1319 — 1336.

- βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πολέων δ' ἀπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θυαίαι,
 βαμοῖς τ' ἀφλεκτοί πέλανοι·
- 1335 πηγὰς τ' ἀμπαύει δροσερὰς
 λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστορα.
- 1337 ἐπεὶ δ' ἔπανο' εἰλαπίνας
 θεοὶς βοροτέω τε γένοι,
 'Ζεὺς μειλίσσον στυγίους
- 1340 ματρὸς ὀργὰς ἐπέτει,
 βῆτε, σεμνὰ Χάριτες,
 ἴτε, τῆ περὶ παρθένω
 Ἀηοῖ θυρωσαμένα
 λῦπαν ἀλλάζαιτ' ὀλααῖ,
- 1345 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν·
 χαλκῶ τ' αὐθὰν χθονίαν,
 τύμπανα λάβετε βροστοετῆ-
 καλλίστα τότε πρώτα μακάρων
 Κύπρις γέλασε τε θεῶ
- 1350 δέξατό τ' εἰς χέρας
 βαρῆβρομον αὐλῶν
 τεροφθεῖσ' ἀλαλαγιῶ·
 ὦν οὐ θέμις οὐθ' ὅσπερ,
 ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
- 1355 μῆην δ' ἔχεις μεγάλας
 ματρὸς, ὦ παῖ, θυαίας
 οὐ σεβίζουσα θεοῖς.
 μέγα τοι δύναται νεβρῶν
 παμπούκιλοι στολιδές,
- 1360 κισσοῦ τε στεφθεῖσα χλόα
 νύμφηκας εἰς ἱεροῦς,
 ῥόμβου θ' ἔλισσομένα
 κύκλιος ἔνοσις αἰθερίας,
 βακχεύουσα τ' ἔθειρα Βρομίω
- 1365 καὶ παννυγίδες θεῶς.
 εὐ δέ νιν ἄμασιν
 ὑπέρβαλε σελάνα.
 μορῶ μόνον ἠΰχεις·
- ΕΛΕΝΗ.
- τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ὦ φίλαι·
- 1370 ἡ γὰρ συνεκκλέπτουσα Ἥρωτέως πόρη,
 πόσιν παρόντα τὸν ἕμῳ ἴστορουμένη,
 οὐκ εἶπ' ἀδελγῶ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ
 οὐ φησιν ἀγῶς εἰσορᾶν ἕμῳ χάριν.
 κάλλιστα δῆτ' ἀνήροπασεν τεύχη πόσις·
- 1375 ἂ γὰρ καθήσειν ὄπλ' ἔμιλλεν εἰς ἅλα,
 ταῦτ' ἐμβακῶν πόρηται γενναίων χεῖρα
 αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβῶν,
 ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκποῶν.
 προὔργου δ' ἐς ἀλκῆν σῶμ' ὄπλιος ἠσκήσατο,
- 1380 ὡς βαρβάρων τροπαῖα μυθῶν χερὶ
 θήσων, ὅταν κωπήρης εἰσβῶμεν σκάφος.
 πέπλους δ' ἀμείψασ' ἀντὶ ναυρθόρου στολῆς
 ἐγὼ νιν ἐξήσκησα, καὶ λουτροῖς χροῖα
 ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.
- 1385 ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἔμοιους
 γάμοις ἐτοιμοὺς ἐν χερσὶν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα

1337 — 1352. = 1353 — 1368.

εὐνοῦν, κρατοῦντα στόματος, ἦν δυνώμεθα,
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συσσωσάτω ποτε.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

- 1390 χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος,
 δμῶδες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἐλένη, σὺ δ' ἦν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πείθου, μὲν' αὐτοῦ· ταῦτά γὰρ παροῦσά τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἦν τε μὴ παρῆς.
- 1395 δέδοικα γὰρ σε μὴ τις ἐμπεσῶν πόθος
 πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένει.

ΕΛΕΝΗ.

- ὦ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀνεγκλίως ἔχει,
 1400 τὰ πρώτα λέκτρα νυμφικίας θ' ὀμιλλες
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔει δέ με
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάγμα δοῦναι νεκρῶ.
- 1405 θεοὶ δὲ σοὶ τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω
 καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἶον χορῆ σ' ἔχειν ἐν δόμοισι
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετείς
 γὰμ'· ἔροχεται γὰρ δὴ τιν' ἐς τύχην τάδε·
- 1410 ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ἧ τάδ' ἄξομεν,
 πρόσταξον, ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

χώρει σὺ, καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς κἀρετῶν ἐπιστάτας.

ΕΛΕΝΗ.

οὐκον ὄδ' ἄρξει ναὸς ὅς κοσμεῖ τάφοι;
 ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

- 1415 μάλιστ' ἀκούειν τοῦδε χορῆ ναύτας ἐμοῦς·

ΕΛΕΝΗ.

αὔθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

αὔθις κελεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.

ΕΛΕΝΗ.

ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

μὴ νυν ἄγαν σὸν δέζουσαι ἐπιτήξης χροῖα.

ΕΛΕΝΗ.

- 1420 ἦθ' ἡμέρα σοι τὴν ἕμῳ δεῖξει χάριν.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλως πόθος.

ΕΛΕΝΗ.

ἔστιν τι κἀκεῖ κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

οὐδὲν κακίω Μενέλεω μ' ἔξεις πόσιν.

ΕΛΕΝΗ.

οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης μέλει μόνον.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

- 1425 ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν διδῶς.

ΕΛΕΝΗ.

οὐ νῦν διδάξομεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;

ΕΛΕΝΗ.

ἦμιστ' ἀ μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἄναξ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

- ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπίδων εἶω νόμους.
 1430 καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δόματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχους τοῖς ἔμοις φέρον γάμων
 ἀγάλματ' ἄρκους εἰς ἔμοις· πάσαν δὲ χρῆ
 γαῖαν βοᾶσθαι μακροῖσις ὑνυφθῆσαι
 1435 ὑμέναιον Ἑλένης κάμον, ὡς ζηλωτὸς ἦ.
 σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
 τῷ τῆσδε πρὶν ποτ' ὄντι δοὺς πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἶκους σπευδ', ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδύσασας ἔμοι
 1440 στέλλῃ πρὸς οἶκους, ἣ μένον εὐδαιμονίης.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήξει θεός·
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετástησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφροδᾶς
 σπόυδῃ συναίψαι· κἂν ἄρκω θύγῃ χειρὶ,
 1445 ἥξομεν ἴν' ἐλθῆν βουλόμεσθαι τῆς τύχης.
 ἄλλῃ δὲ μόχθων οὐδ' ἔμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοὶ, πολλὰ χορήστ' ἔμοῦ κλύειν
 καὶ λύπῃ· ὄφειλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
 ὄρθῳ δὲ βῆναι ποδὶ. μίαν δ' ἔμοι χάριν
 1450 δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θῆσεται.

ΧΟΡΟΣ.

- Φοῖνισσα Σιδωνίης ὦ
 ταχεῖα κόπι, φρόνισαι μάτηρ,
 εἰρεσία φιλᾶ,
 χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
 1455 δελφίνων, δῖαν αὔραις
 πέλαγος νήγεμον ἦ,
 γλανκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ
 Γαλάνεια τὰδ' εἶπῃ·
 κατὰ μὲν ἴστια πετύσαστ' αὔραις
 1460 λιπόντες ἐναλλῆς,
 λάβετε δ' εἰλατίνης πλάτας,
 ὦ ναῦται, ἴω ναῦται,
 πέμποντες εὐλιμένους
 Περσεΐων οἴκων Ἑλέαν ἐπ' ἀκτίας.
 1465 ἦ που κόρας ἂν ποταμοῦ
 παρ' οἴδμα Λευκιπλίδης, ἣ πρὸ ναοῦ
 Παλλάδος ἂν λέβοις
 χορὸν φενηθούσα χοροῖς
 ἣ κόμοις Ἰακίνθου,
 1470 νυκτῶν εὐφροσύναν,
 ἂν ἐξαμείλλησάμενος
 τροχῷ τέρομον δίσκου
 ἔκανε Φοῖβος, τῷ Ακαταίῃ γῆ
 δὲ βούβυτον ἀμέραν
 1475 ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος,
 μόσχον θ', ἂν λίποιτ' οἴκος
 * * *

ἄς οὐπω πεῦκται πρὸ γάμων ἔλαμψαν.

δι' ἄρκος εἰ ποτανοὶ

γενόμεσθαι Αἴβυες

- 1480 οἰωνοὶ στολάδες
 ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον
 νίσσονται προσβυτάτε
 σύριγγι πειθόμεναι

1451 — 1464. = 1465 — 1477.

- ποιμένους, ὅς τ' ἄβροχα
 1485 πεθία καρποφόρα τε γᾶς
 ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ.
 ὦ πιανὰ δολιχαῖχενες,
 ἄννομοι νεφρὸν δρόμου,
 βᾶτε Πλειάδες ὑπὸ μέσας
 1490 Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον,
 καρύξαιτ' ἀγγελίαν,
 Εὐρώτιαν ξεφεζόμεναι,
 Μενέλαος ὅτι Λαρδάνου
 πόλιν ἐλὼν δόμον ἦξει.

- 1495 μολοῖτε ποθ' ἵππειον ἄρμα
 δι' αἰθέρος ἔκεινοι
 παῖδες Τυνδαρίδαι,
 λαμπρῶν ἀστρον ὑπ' ἀέλλαισιν
 οἱ ναίειτ' οὐράνιοι,

- 1500 σωτήρες τᾶς Ἑλένας
 γλανκὸν ἐπ' οἴδμ' ἄλλιο
 κτανόχορσά τε κυμάτων
 ῥόθια πολὺ θάλασσης,
 ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων

- 1505 πέμποντες Διόδην πνοάς·
 δύσζελιαν δ' ἀπὸ συγγόνου
 βᾶτετε βαρβάρων λεχέων,
 ἂν Ἰδαίων ἑρίδων
 πονηθεῖσ' ἐκτῆσατο, τᾶν

- 1510 οὐκ ἐλθοῦσαν Ἰλίω
 Φοιβείους ἐπὶ πύργους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄναξ, κάκιστα τᾶν δόμοις εὐρήξαμεν·
 ὡς καὶν' ἀκούσει πῆματ' ἔξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

τίδ' ἔστιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄλλης ἐκπύνει μνηστειύματα
 1515 γυναικός· Ἑλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πτεροῖσιν ἄρθεισ' ἢ πεδοσταιβεῖ ποδί;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθημεντα χθονός,
 ὅς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

- ὦ δεινὰ λέξας· τίς δὲ νῦν ναυκληρία
 1520 ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦν γε ξένῳ δίδως σὺ, τοὺς τε σοὺς ἔχων
 ναύταις βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βραχεῖ μάθης.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

πῶς, εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπιδῶν
 εἴσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χερα

- 1525 τοσοῦσδε ναύταις, ὧν ἀπεισάτης μέγα.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλείους δόμονος
 ἢ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
 σοφώταθ' ἄβρον πόδα τιθεῖσ', ἀνέστηνε
 πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθνηκότα.

- 1530 ὡς δ' ἦλθον σὺν περιβόλον νεωρίων,
 Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλου καθέλωμεν,
 ζυγῶν τε πενήκοντα, κἀρετιῶν μέτρα

1478 — 1494. = 1495 — 1511.

ἔχουσαν· ἔργου δ' ἔργον ἐξημέβετο·
 ὁ μὲν γὰρ ἰσὶν, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο
1535 ταρσόν τε χειρὶ, λευκά θ' ἰστί' εἰς ἐν ἦν,
 πηδάλια τε ζεύγλαισι παρακαθίετο.
 κἂν τῷδε μὸχθῳ τοῦτ' ἄρα σκοπιόμενοι
 Ἑλληνας ἄνδρες Μενέλεω ξυμπόροισι
 προσῆλθον ἀτταῖς, ναυφθόροισι ἡσθημένοι
1540 πέπλοισιν, εὐειδεῖς μὲν, ἀλχηροὶ δ' ὄραϊν.
 ἰδῶν δὲ νῦν παρόντας Ἀτρώεω γόνου,
 προσεῖπε, δόλιον οἶκτον ἐς μέσον φέρον,
 ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεὸς ποτε
 Ἄχαιδου θραύσαντες ἦγετε σκάφος;
1545 ἄρ' Ἀτρώεω παῖδ' ὀλοόμενον συνθάπτετε,
 ὃν Τυνδαρίδης παῖς ἦδ' ἀπόντια κενοταφεῖ;
 οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ
 ἐς ναῦν ἐχώρου, Μενέλεω ποντίσματα
 φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία
1550 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν
 ὡς πλήθος εἶη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως,
 τοὺς σοὺς λόγους ἀνέφροντες· ἄρχην γὰρ νεὸς
 ξένου κελύουσας πάντα συνέχευε τάδε.
 καὶ τἄλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἴσω νεὸς
1555 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύροις δὲ ποὺς
 οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς σάνδα προσβῆναι κάτα,
 ἀλλ' ἐξεβρυχάτ' ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυριῶν τε νῶτα κείς κέρως παρεμβλέπων
 μὴ διγγάνειν ἀπειργεν· ὁ δ' Ἑλένης πόσις
1560 ἐκάλεισεν, ὃ πέρσαντες Ἴλιον πόλιν,
 οὐκ εἶ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
 νεανίας ὄμοισι ταύροιον δέμας
 ἐς πῶθραν ἐμβαλεῖτε, φάσγανόν θ' ἄμα
 πρόχειρον ὧσει σφάγια τῷ τεθνηκότῳ;
1565 οἱ δ' ἐς κέλευσμά' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν
 ταῦρον φέροντές τ' εἰσέθεντο σέλιματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεωσ ψῆχον δέρον
 μετώπια τ' ἐξέπεισεν ἑσβῆναι δόρου.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναὺς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
1570 πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς
 Ἑλένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλοῖς,
 ὃ τ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεωσ πέλας·
 ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιούδαι λαιούς τ' ἴσοι
 ἀνῆρ παρ' ἄνδρ' ἕξονθ', ὕψ' εἰμασι ξίφη
1575 λαθραῖ' ἔχοντες, ῥόθια τ' ἐξεπίμπλατο
 βοῆς, κελουστοῦ φθέγμαθ' ὡς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὔτ' ἄγαν πρόσσω
 οὔτ' ἐγγύς, οὕτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
 ἔτ' ὦ ξέν', ἐς τὸ πρόσθεν, ἦ καλῶς ἔχει,
1580 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὸς μέλουσί σοι.
 ὁ δ' εἶφ', ἄλις μοι· δεξιᾷ δ' ἐλῶν ξίφος
 ἐς πῶθραν εἶρεπε, κατὰ ταυροῖω σφραγῇ
 σταθεῖς νεκρῶν μὲν οὐδενός μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαιμὸν ἦρχετ', ὦ ναίων ἔλα
1585 πόντιε Πόσειδον Νηρέωσ θ' ἀγναὶ κόραι,
 σώσατέ μ' ἐπ' ἀπῆς Ναυπλίου δάμαρτά τε
 ὕσλλον ἐκ γῆς· αἵματος δ' ἀπορροαὴ
 ἐς οἶδμά' ἐσηκόντιζον οὐρα ξένη.
 καὶ τις τὸδ' εἶπε, δόλιος ἦ ναυκληρῆα·
1590 πάλιν πλέωμεν Ναξίαν· κέλευε σύ·
 σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'. ἐκ δὲ ταυροῖου φόνου
 Ἀτρώεωσ σταθεῖς παῖς ἀνεβόησε συμμαχούς,

τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
 σφάξαι, φρονεῖν βαρβάρους, νεὸς τ' ἄπο
1595 ῥήπειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς
 βοᾷ κελουστής τὴν ἐναντίαν ὄπα,
 οὐκ εἶ' ὁ μὲν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρου,
 ὁ δὲ ζῆγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
 καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
1600 ὄρθοι δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν ἐν χεροῖν
 κορυμμοὺς ἔχοντες ναυτικούς, οἱ δὲ ξίφη.
 φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρεῖτο· παρακλειςμα δ' ἦν
 πρὸ μνηθῆν Ἑλένης, πῶ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δεῖξατο πρὸς ἄνδρα βαρβάρου· σπουδῆς δ' ὑπο
1605 ἐπιπτον, οἱ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους
 νεκρῶν ἂν εἶδες. Μενέλεωσ δ' ἔχων ὄπλα,
 ὄπη νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
 ταῦτη προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
 ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναὸς· ἠομήμωσε δὲ
1610 σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βᾶς
 ἄναξ ἐς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρου.
 οἱ δ' ἰσὶν ἦρον, οὐραία δ' ἦκον πνοαί,
 βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον
 καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἄλ' ἄγκυραν πάρα.
1615 ἦδη δὲ κάμνονθ' ὄρμιαν τείνων μέ τις
 ἀνείλετ', ἐς δὲ γαίαν ἐξεβρησέ σοι
 τάδ' ἀγγελοῦνται· σώφρονος δ' ἀπιστίας
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν ποτ' ἦρχον οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
1620 Μενέλαον, ὄναξ, ὡς ἐλάνθανεν παρών.
 ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.
 ὦ γυναικαίς τέχναισιν αἰρεθεῖς ἐγὼ τάλας.
 ἐκπεργέυσασιν γάμοι με· καὶ μὲν ἴν ἀλώσιμος
 ναὺς διώμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τίχα ξένους·
 νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
1625 ἦτις ἐν ὁμοῖς ὄρωσα Μενέλεων οὐκ εἶπέ μοι.
 τοιγὰρ οὐπὸ ἄλλον ἄνδρα φεύσεται μαυτεύμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις, δέσποτ', ἐς ποῖον
 φόνον;

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

οἴπερ ἡ δίχη κελύει μ'. ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.
 ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν, μεγάλα γὰρ σπεύ-
 δεις κακά.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

1630 ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὢν;

ΧΟΡΟΣ.

φρονῶ γὰρ εὔ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

οὐκ ἔμοιγ', εἰ μὴ μ' ἔασεις
 ΧΟΡΟΣ.

οὐ μὲν οὖν σ' ἔασομεν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

σύγγονον κτανεῖν κακίστην.
 ΧΟΡΟΣ.

εὐσεβεστάτην μὲν οὖν.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.

ἦ με προῦδωκεν;
 ΧΟΡΟΣ.

καλὴν γε προδοσίαν δίκαια δρᾶν.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

τὰ μὰ λέκτρο' ἄλλο διδοῦσα;

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς γε κυριωτέροις.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

1635 κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς;

ΧΟΡΟΣ.

ὃς ἔλαβεν πατρός πάρα.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

ἄλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ δὲ χρεῶν ἀφείλετο.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

οὐ σὲ τὰ μὰ χροὴ δικάζειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν γε βελτίω λέγω.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὅσα δρᾶν, τὰ δ' ἔκδικ' οὐ.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας.

ΧΟΡΟΣ.

κτεῖνε· σύγγονον δὲ σὴν

1640 οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἄλλ' ἐμ', ὡς προ
δεσποτῶν

τοῖσι γενναίοισι δούλοισι εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ἐπίσχεσ ὀργᾶς, αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἀναξ· δισσοὶ δὲ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Αἴδα ποτὲ

1645 ἔτιπτεν, Ἐλένην θ', ἣ πέφηνε σοὺς δόμους·
οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίξει γέμοις,
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρηίδος ἐκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ', ἀδελφῆ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.

1650 ἔς μὲν γὰρ αἰεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κεῖνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν·
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἔξανεστάθη βάρβαρ,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τούνομ', οὐκέτι

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γέμοις,

1655 ἔλθειν δ' ἔς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει.
ἄλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεοῦς·

1660 ἄλλ' ἦσον' ἡμεῖν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα
καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὦδ' ἔχειν.
σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· συγγόνῃ δ' ἐμῇ λέγω
πλεῖν ζῆν πόσει σφ. πνεῦμα δ' ἔξειτ' οὐρίον·
σσιτῆρε δ' ἡμεῖς σῶ κασιγνήτω διπλῶ

1665 πόντον παριππεύοντε πέμψομεν πάτραν.
ὅταν δὲ κέρμης καὶ τελευτήσης βίον,
θεὸς κεκλήσει, καὶ Διόσκορον μετὰ
σπονδῶν μεθέξεις· ξενία τ' ἀνθρώπων πάρα
ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὦδε βούλεται.

1670 οὐ δ' ὠρίσεν σε προῦτα Μιαιάδος τόκος
Σπάρτης ἀπάρας, τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων
κλέψας δέμης σόν, μὴ Πάρις γῆμιέ σε
φρονοῦντα παρ' Ἀκτὴν τεταμένῃ, νῆσον λέγω,
Ἐλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,

1675 ἐπεὶ κλοπᾶς σᾶς ἐκ δόμων ἔδξαστο.
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·
τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
τῶν δ' ἀναριθμητῶν μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ.

1680 ὦ παῖδε Αἴδας καὶ Διὸς, τὰ μὲν πάρος
νεκρῆ μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνομι' ἐμῆν.
κεῖνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα
1685 γεγῶτ' ἀδελφῆς μονογενοῦς ἄρ' αἵματος,
καὶ χαίρειθ', Ἐλένης οὐνεκ' εὐγενεστάτης
γνώμης, ὃ πολλὰς ἐν γυναιξίν οὐκ ἐνι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλιπτος κραινοῦσι θεοί,
1690 καὶ τὰ δοκῆθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εἶρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τότε πρῶγμα.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.	ΠΗΛΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.	ΤΡΟΦΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.	ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	ΘΕΤΙΣ.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.	

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἐκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοσσόν· ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἐρμιόνην τὴν Μενέλαου θυγατέρα. δίκας δὲ πρότερον ἤτηκός τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἢ βασιλεὺς βουλευέτο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμφαμένη τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθῃκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερόν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἀνήγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν, Πηλέως ἐπιφανέντος, Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἐρμιόνη δὲ μετενόησεν, ἐλάβηθεισα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου, παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φρονεθέντα παρήσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανείσα τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσὸς ἀποσιεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανάσιον προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς Μακάρων νήσους ᾤκισεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Φθίᾳ κεῖται· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτῶν γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει· ἥσις Ἐρμιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὄθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρόσῳ χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστίαν ἀφικόμην,
 δάμορ δοθεῖσα πειδοποιὸς Ἔκτορ,
5 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρῖν Ἀθρομάχῃ χρόνῳ,
 νῦν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή·
 ἥτις πόσιν μὲν Ἔκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἔσειδον, παῖδά θ' ὄν τίτω πόσει
10 ἠμφρόντια πύργων Ἀστυνάκτι' ἐπ' ὀρθίων,
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτῇ δὲ δοῦλη, τῶν ἑλευθερωτῶν
 οἶκον νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφεκόμην,
 τῷ νησιώτῃ Νεοπολέμῳ δορὸς γέρας
15 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἔξαιρετον.
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 ξύγχροτα ναῖω πεδ', ἴν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνήκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 γέφυρσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
20 Θετίδειον αὐδ' ἄ θεῶς χάριν νυμφεμάτων.
 ἔνθ' οἶζον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα θ' ἀνάσσειν γῆς ἐξ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκηπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
 καὶ γὰρ δόμοις τοῖσθ' ἄρσεν' ἐντίτιτω κόρον,
25 πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη δ' ἐμῷ.
 καὶ πρῖν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὄμοις
 ἐλπίς μ' ἀεὶ προσήγε σωθέντος τέκνον
 ἀλκῆν ἴν' εὐρεῖν κἀπιζούρησιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιαν Ἐομιόνην γεμεῖ
30 τοῦμόν παρώσας δεσπότης δούλον λέχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλοῖς ἐλαύνομαι·
 λέγει γὰρ ὡς νιν φρομάκοις κεκοιμημένους
 τῆσθε' ἀπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτῇ δὲ ναῖον οἶζον ἄντ' αὐτῆς θέλω
35 τόνθ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τὰκείνης βίᾳ·
 ἀγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἐκοῦσ' ἔδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὡς οὐχ ἐκοῦσα τῆθ' ἐκωνώθην λέχει,
 ἀλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
40 πατήρ τε θυγατὶ Μενέλεως συνδραῖ τάδε.
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἐπὶ Σπάργης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματομένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροισιν Θετίδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἦν με κωλύση θανεῖν·
45 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἐγγονοὶ τε Πηλέως
 σέβουσιν, ἐρηγήνεμα Νηρηῆδος γάμων.
 ὅς θ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θύνη φοβομένη.

Post 6. sequatur

ἐμοὺ πέμπειν ἢ γενήσεται ποτε.

ὁ γὰρ φευτέσας αὐτὸν οὐτ' ἐμοὶ πάρα
50 προσωφελῆσαι παιδί τ' οὐδέν ἐστ', ἄπων
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἐνθα Λοξία δίτην
 δίδωσι μανίας, ἦν ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός· οὐ κτείνει δίτην,
 εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἔξαιτούμενος
55 θεὸν παρᾶσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

δεσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ γέγωγα τόδε
 καλεῖν σ', ἐπέπερ καὶ κατ' οἶκον ἡξίου
 τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἠνίξ' ὄκοῦμεν πέδον·
 εὖνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει,
60 καὶ νῦν γέρουσά σοι νέους ἦνω λόγους,
 γόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
 οἴκῳ δὲ τῷ σῷ· δευρὲ γὰρ βουλεύεται
 Μενέλαος ἐς σὲ παῖς θ', εἰ σοὶ φυλακτέα.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

ὦ φίλτατῃ σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
65 τῇ πρόσθ' ἀνάσση τῆδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
 τί δρωῖς; ποίας μηχανάς πλέκουσιν αὐ,
 κτείνειν θέλοντες τὴν πανεθλίαν ἐμέ;

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σέ,
 κτείνειν, ὄν ἔξω δωμάτων ἐπεξέδου.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

70 οἴμοι· πέπτυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον
 πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

οὐκ οἶδ', ἐκείνων θ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε·
 φροῦδος θ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
75 δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
 πατήρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

δοῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν παρᾶσειν κακῶς,
 κτείνου παρόντος· νῦν δ' ἐρημος εἰ φίλων.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

οὐδ' ἐμφί Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, φάτις;
 Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

80 γέρον γ' ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἑπᾶς μόνον.

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

μῶν οὖν δοκεῖς σοῦ φροντίσαι ἴν' ἀγγέλων;
 Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;

Θ Ε Ρ Α Π Η Α Ι Ν Α.

τί δῆτα φήσω χρόνιος οὐσ' ἐκ δωμάτων;

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

85 πολλὰς ἂν εὔροισ μηχανάς· γυνὴ γὰρ εἶ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

κίνδυνος· Ἐρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὄραξ; ἀπαυδῆς ἐν κακοῖς φιλίοισι σοῖς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἔμοι.
ἀλλ' εἴμ', ἔπει τοι κοῦ περιβλεπτος βίος
90 δούλης γυναικὸς, ἦν τι καὶ πάθω κακόν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
φρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δαιρούμασι,
πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
γυναίξι τέρφις τῶν παρεσιῶτων κακῶν

95 ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ πολλὰ μοι στένειν,
πόλιν πατρώαν, τὸν θανόντα θ' Ἐκτορα,
στερορόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ ξυνεζύγην,
δούλειον ἡμᾶρ ἔσπεσσοῦσ' ἀναξίως.

100 χρῆ δ' οὐποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡμέραν ἤξει κάτω.
Ἰλίω αἰπεινῇ Πάριος οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλένας.

105 ἄς ἔνεκ', ᾧ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλων
εἰλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης,
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα, τὸν περὶ τεύχη
εἰλκυσε διφρέων παῖς ἄλιος Θέτιδος·
αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

110 δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κόρα.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροῶς, ἀνίξ' ἔλειπον
ἄστν τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις·
ᾧμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχοῖν ἐτι φέγγος ὀραῖσθαι,
Ἐρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα

115 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεῆς ἰκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδικόεσσα λιβάς,

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γύναι, ἢ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
δαρόν, οὐδὲ λείπεις,
Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὴν Ἀσιήτιδα γένναν,

120 εἴ τί σοι δυναίμαν
ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμείν,
οἷ σὲ καὶ Ἐρμιόνας ἔριδι στυγεραῖ συνεκλήσας,
τλάμον, ἀμφὶ λέκτρον
διδύμων ἐπίκοιον

125 ζοῦσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως·
γνώθι τίχων, λόγισαι τὸ παρὸν κακόν, εἰς ὅπερ
ἦξεις.

δεσπότης ἀμιλλῆ,
Ἰλιάς οὔσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι;
λείπε δεξιμήλον

130 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι
καιοὺς ἀτυχομένα δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;
τὸ κρατοῦν δέ σε πείσει.
τί μόχθον οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς;

135 ἀλλ' ἴθι λείπε θεῆς Νηρηίδος ἄγλαδὸν ἔδραν,
γνώθι δ' οὔσ' ἐπὶ ξένας
δμῶις, ἐπ' ἄλλοτράς πόλεος,

117 — 125. = 126 — 134.

135 — 140. = 141 — 146.

ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς

σῶν, ᾧ δυστυχεστάτα,
140 ᾧ παντάλανα νύμφα.

οἰκροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴκους·
δεσποτῶν δ' ἐμῶν φρόβη
ἡσυχίαν ἔγομεν, τὸ δὲ σὸν
οἴκῳ φέρουσα τυγχάνω,

145 μὴ παῖς τᾶς Αἰὶδος κόρας
σοί μ' εἴ φρονοῦσαν εἰδῆ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσείας χλιδῆς
στολομόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο

150 δόμον ἀπαρχᾶς δεῖρ' ἔχουσ' ἀφικόμεν,
ἀλλ' ἐκ Λακωνίης Σπαρτιτιάδος χροῶς
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατήρ
πολλοῖς σὴν ἔδραϊς, ὥστ' ἔλευθεροστομεῖν.
ἡμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμειβομαι λόγοις·

155 σὺ δ' οὔσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή
δόμον κατασχεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
τοῦσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
νηδὺς δ' ἀκούων διὰ σέ μοι διόλλυται·
δεινὴ γὰρ Ἰππειῶτις ἐς τὰ τοιάδε

160 ψυχὴ γυναικῶν· ὦν ἐπισχίσω σ' ἐγὼ,
κοῦδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηίδος τόδε,
οὐ βωμός οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ καθανεῖ.
ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἦ θεῶν σῶσαι θέλη,
δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὄλβιων φρονημάτων

165 παῖξαι ταπεινῶν, προσπεσῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σφαιρεῖν τε δῶμα τοῦδον, ἐκ χρυσηλάτων
τευχέων χειρὶ σπειρούσαν Ἀχελῷου δρόσον,
γυνάϊα θ' ἴν' εἰ γῆς. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τίδε,
οὐ Πρῶτος, οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.

170 ἐς τοῦτο δ' ἦκει ἀμαθίας, δύστηνε σὺ,
ἦ παιδί πατρός, ὅς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
τολμᾶς ξυνευθεῖν καὶ τέκν' ἀδέντου πάρα
τίχτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
πατήρ τε θυγατὸρ παῖς τε μητρὶ μίγνυται

175 κόρη τ' ἀδελφῶ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλιταιο
χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
ἢ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
δυοῖν γυναικῶν ἄνδρ' ἔν' ἠνίας ἔχειν,
ἀλλ' ἐς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν

180 στέργουσιν, ὅστις μὴ κατὸς οἴκειν θέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίφθορον τι χροῖμα θηλειῶν ἔφν,
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεὶ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

φεῦ φεῦ.

κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν τε τῷ νέῳ

185 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπόση, πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῶδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους

190 πιχωῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο·
ὅμως δ' ἔμαυτην οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
εἴπ', ᾧ νεάνι, τῶ σ' ἔχεγγυώ λόγῳ
πεισθεῖσ' ἀπαθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,

- 195 τύχη θ' ὑπερθεῖ, καὶ μ' ἔλευθ' ἔρανον ὄρῳ;
ἢ τῷ νέφ' τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πόλεός τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη
οἶκον κατασχῆν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θ' ἔλω;
πότερον ἔν' αὐτῇ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
200 δούλους, ξιμαυτῇ τ' ἄθλιαν ἐφοικίδα;
ἢ τοὺς ξιμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννου ὄντας, ἦν σὺ μὴ τέκης;
φιλῶσι γὰρ μ' Ἕλληνας Ἐκτορός τ' ἄπο,
αὐτῇ τ' ἄμαυρά κού τυράννου ἦν Φρυγῶν.
205 οὐκ ἐξ ἑμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,
ἀλλ' εἰ ξυνείναι μὴ πιθηδεῖα κυρεῖς.
φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὃ γύναι,
ἀλλ' ἄρεται τέρπουσι τοὺς ξυνεννέτας.
σὺ δ' ἦν τι κρισθῆς, ἢ Λάκωνα μὲν πόλις
210 μέγ' ἐστὶ, τὴν δὲ Σπύρον οὐδέμου τίδης,
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δὲ σοὶ
μεῖζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχδει πόσις.
χρῆ γὰρ γυναῖκα, κἄν κακῶ δοθῆ πόσει,
στέργειν, ἄμιλλαν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
215 εἰ δ' ἄμφι Θρήνην χιόνη τὴν κατέρρουτον
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἔν' ἐν μέρει λέξου
δίδοσι πολλοῖς εἰς ἀνὴρ κοινοῦμενος,
ἐκτενίας ἂν τάσδ'; εἰτ' ἀπληστῆσαν λέξου
πάσαις γυναῖξι προστιθεῖσθ' ἂν εὐρέθης.
220 αἰσχρὸν γε. καίτοι χεῖρον' ἀρσένων νόσον
ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προὔστημεν καλῶς.
ὃ φίλαθ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
σοὶ καὶ ξυνήρων, εἰ τί σε σφέλλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ἤδη πολλάνης νόσοισι σοῖς
225 ἐπέσχον, ἵνα σοὶ μηδὲν ἐνδοίῃν περὶόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα τάρετῃ προσηγόμην
πόσιον· σὺ δ' οὐδὲ θανάτῳ ὑπαιθρίας δρόσου
τῷ σῆ' προσίξιν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἔξ.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρία, γύναι,
230 ἕητι παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
φεύγειν τρόπους χρῆ τέκν', ὅσοι ἔνεστι νοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

- δέσποιν', ὅσον σοὶ θραδίας παρίσταται,
τοσόνδε πείθου τῆδε συμβῆναι λόγοις.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
τί σεμνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγον
235 ὡς δὴ σὺ σώφρων, τάμα δ' οὐχὶ σώφρονα;
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
οὐκ οὐκ ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικοῦν, γύναι.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
νῆα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
σὺ δ' οὐ λέγεις γε, θραδὶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
240 οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
ΕΡΜΙΟΝΗ.
τί δ'; οὐ γυναῖξι ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ναί.
καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλά.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- κάκει τέ γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχρὴν ἔχει.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
245 σοφῆ σοφῆ σύ· καταναεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ὄρῳ ἄγαλμα Θείδος ἔς σ' ἀποβλέπον;
ΕΡΜΙΟΝΗ.
μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῃ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
'Ἐλένη νιν ὄλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ δὲ σῆ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ἢ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἑμῶν ψαύσεις κακῶν;
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
250 ἰδοῦ σιωπῶ κάπιλάξυμαι στόμα.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ἐκεῖνο λέξον, οὐπερ οὐνεκ' ἐστάλην.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
λείψεις τόδ' ἄγγόν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
εἰ μὴ θανούμαί γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
255 ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
πῦρ σοὶ προσοίσω, κοῦ τὸ σὸν προσκέψομαι,
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
σὺ δ' οὐκ ἀτάσθα, θεοὶ γὰρ εἰσονται τάδε.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
260 σφάξ', αἱμάτου θεῶς βομῶν, ἢ μέτείσθ' σε.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ὃ βάρβαρον σὺ θορέμια καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τέχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
265 κρούσω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τέχα.
κάθησ' ἔδραϊα· καὶ γὰρ εἰ περίξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν ὃ πέποιδας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
πέποιθα· δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
270 ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστησάμει τινα,
ἂ δ' ἔστ' ἐχιδνης καὶ πρὸς περαιτέρω,
οὐδὲς γυναικὸς φάρμακ' ἐξέσηκῃ πω
κακῆς· τοσοῦτόν ἔσμεν ἀνθρώποις κακόν.
ΧΟΡΟΣ.
ἢ μεγάλων ἀγέων ὄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ'
275 Ἰδαίαν ἐς νῆα
ἦλθ' ὁ Μαιῆς τε καὶ Αἰὸς τόκος,
τρίπυλον ἄρμα δαιμόνων
ἄγων τὸ καλλιγυγές,
ἔριδι στυγερά κεκορηθμένον εὐμορφίας
280 σταθμοὺς ἐπι βοῦτια
βοτῆρά τ' ἄμφι μονότροπον νεανίαν
ἐρημόν θ' ἔστιοῦχον αὐλίαν.

- ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόχομον νάπος ἤλυθον
285 οὐρεῖαν πιδάκων
 νῆψαν αἰγλᾶντα σώματα φουαῖς·
 ἔβαν δὲ Πριάμιδαν ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
290 παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοις δολλοῖς,
 τερπνοῖς μὲν ἀκούσαι,
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
 ταλαίνας περγάμοις τε Τροίας.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν
295 ἄτις τέκεν ποτὲ Πάριον,
 ποῖον Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
 ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφρῃ
 βόασε Κάσσανδρα κτανεῖν,
 μέγαναι Πριάμου πόλεως λώβαν.
300 τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετε
 δαμογερόντων βορέφους φρονεῖν;
 οὐτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἔλυθε
 δούλειον οὔτε σὺ, γύναι,
 τυράννων ἔσγες ἂν δόμον ἔδρας·
305 παρελυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
 πόνοους, οὐς ἀμφὶ Τροίαν
 δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχεαι·
 λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐποτ' ἔξελείπετο,
 καὶ τεκῶν ὄρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- ἦγα λαβῶν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
310 λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπέξέθου.
 σὲ μὲν γὰρ ἦγχει θεᾶς βορέτας σῶσαι τόδε,
 τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἄλλ' ἐφευρέθης
 ἡσούν φρονοῦσα τοῦδε Μενέλειω, γύναι.
 κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῖς' ἐρημώσεως πέδον,
315 ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφραγίσεται.
 ταῦτ' οὖν λογιζέου, πότῃρα καταθανεῖν θέλεις,
 ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
 ἦν εἰς ἐμ' ἔς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

ΑΝΑΡΟΜΑΧΗ.

- ὦ δόξα δόξα, μυροῖσι δὴ βροτῶν
320 οὐδὲν γεγῶσι βίονον ὠγασιος μέγαν.
 εὐκλεια δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
 εὐδαιμονίζω· τοῖς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
 οὐκ ἀξιώσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
 σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
325 Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὢν;
 ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
 τοσόνδ' ἔπνευσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
 δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιώ
 οὐτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
330 ἔξωθῆν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐ φρονεῖν
 λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
 πλὴν εἴ τι πλοῦτερ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
 Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·
335 μαιφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν γόνοι μύσους.
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωναῖ
 φόνον· τὸ συνορῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
 ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μου κτανεῖτε; κῆτα πῶς πατήρ
340 τέκνου θανόντος ἠδῶδως ἀνέξεται;

294 — 301. = 302 — 308.

- οὐχ ὧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·
 ἄλλ' εἰσιν οἱ χρῆ· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὅσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοῦς
345 ἄλλω τί λέξεις; πότῃρον ὡς κακὸν πόσιν
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
 γαμῆ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἄνεο,
 κακῶν τοσοῦτον οὐχ ὄρας ἐπιρροάς;
350 πόσας δ' ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἠδικημένην
 βούλοι' ἂν εὐρεῖν ἢ παθεῖν ἀγῶ λέγω;
 οὐ χρῆ' πὶ μικροῖς μεγάλα προσῦνειν κακά,
 οὐδ', εἰ γυναικῆς ἔσμεν ἀτηρόν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι μύσιν.
355 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φραμακούμεν
 καὶ νηδὸν ἐξαιμολοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βόμοιοι
 πτίνοντες, αὐτοὶ τὴν δίχην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
360 βλάβην ὀφελῶ, προστιθεῖσ' ἀπειθίαν.
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἐν σου δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὠλοσας Φρυγῶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

- ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
365 καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- γύναι, τάδ' ἐστὶ σμιζρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὡς φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὐ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυχάνει χρεῖαν ἔχων,
 τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν εἰεῖν.
370 γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
 λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι·
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ' ἂν πάσχοι γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἀμαρτάνουσ' ἀμαρτάνει βίου.
 δούλων δ' ἐκείνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
375 καὶ τῶν ἐλείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς·
 φῖλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
 ὀρθῶς περὶ κωσ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τᾶμ' ὡς ἄριστα, φαῦλος εἰμι καὶ σοφός.
380 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς·
 ὡς, ἦν θάνης σὺ, παῖς ὅδ' ἐκαφεύγει μόρον.
 σοῦ δ' οὐ θελούσης καταθανεῖν, τόνδε κενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θάτερον λιπεῖν βίον.

ΑΝΑΡΟΜΑΧΗ.

- οἴμοι, πικρὰν κλήρωσον αἰρεσὶν τέ μοι
385 βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά τ' ἀθλία
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλα πρῶστων αἰτίας μισροῦς πέρι,
 πιθοῦ· τί καινὰς μ'; ἀντὶ τοῦ; ποῖαν πόλιν
 προῦδωκα; τίνα σῶν ἔτανον παίδων ἐγώ;
390 ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ
 ξὺν δεσπόταισι· κῆτ' ἐμ', οὐ κείνον, κτανεῖς,
 τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφείς
 πρὸς τὴν τελευταῖν ὑστέραν οὔσαν φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
395 ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχορῆν,
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῶδε προσθέσθαι διπλοῦν;
 ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν

- οὐκ ἐξικμίζω καὶ λογίζομαι κακά·
 ἦεις σφαγὰς μὲν Ἐκτορος τροχηλάτους
 400 κατείδον οἰκτιρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον,
 αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
 κόμης ἐπισπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀγκυκώμη
 Φθίαν, φρονεῦσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι.
 τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ζῆν ἠδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
 405 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
 εἷς πᾶσις ὄδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
 οὐ δ' ἦτα τοῦμοῦ γ' οὐνεκ' ἀθλίου βίου·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται.
 410 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνον.
 ἰδοὺ προλείπω βωμῶν ἦδε χειρὰ
 σφράξιν, φρονεῖν, δεῖν, ἀπαρτήσασθαι δέρην.
 ὦ τέκνον, ἢ τεκούσᾳ σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
 στεῖχω πρὸς Αἴδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,
 415 μέμνησο μητρὸς, οἷα τλαῶ ἀπώλομην,
 καὶ πατρὸς τῷ σῷ, διὰ φιλημάτων ἰῶν
 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας,
 λέγ' οἷ' ἔπραξας. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν ψέγει,
 420 ἦσσαν μὲν ἀλαεῖ, δυστυγχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

- ῥῆτιον ἀκούσασ'· οἰκτιρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
 βροτοῖς ἅπασι, καὶν θυραῖος ὦν κυρῆ.
 ἐς ζύμβασιν δὲ χρῆν σε σὴν τε παῖδ' ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τὴνδ', ὡς ἀπαλλαγθῆ πόνων.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 425 λάβεσθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
 διμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
 ἔγωγ', ἐν' ἀγνὸν βωμῶν ἐκλήποις θεᾶς,
 προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 ἐς χεῖρας ἔλθειν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῆν.
 430 καὶ τὰμφι σοῦ μὲν ὦδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλη.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκους τοῖσδ', ἐν' εἰς ἐλευθέρους
 δούλη γεγῶσα μήποδ' ὑβρίζει μάθης.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- 435 οἴμοι· δόλη μ' ὑπῆλθες, ἠπατήμεθα.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαρονόμεθα.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Ἐυρώτῃ σοφά;
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ', οὐδ' ἔχειν ἠγεῖ δίκην;
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 440 ὅταν τὰδ' ἦ, τότε οἴσομεν. σὲ δὲ κτανῶ.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 οὐ δ' ἦτα· θυγατρὶ δ', ἦν θέλη, δώσω κτανεῖν.
 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
 οἴμοι· τί δ' ἦτα σοῦ καταστένω, τέκνον;
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 οὐκ οὐκ θρασείᾳ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- 445 ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν,
 Σπάρτης ἔνοιχοι, δόλια βουλευτήρια,
 ψευδῶν ἀνάκτες, μηχανορράφοι κακῶν,
 ἐλικτὰ κούδεν ὑγίαι, ἀλλὰ πᾶν περίξ
 φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἐν Ἑλλάδα.
 450 τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἔστιν; οὐ πλείστοι φρόνοι;
 οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσση, φρονούντες δ' ἄλλ' ἐφενερίσκεσθ' αἰεῖ;
 ὄλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐκ οὕτω βαρῦς
 ὡς σοὶ δέδοκται. κείνα γὰρ μ' ἀπώλεσαν,
 455 ὄθ' ἢ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν.
 πόσις θ' ὁ κλεινός, ὃς σε πολλάκις δορὶ
 ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρσαίου κακόν.
 νῦν δ' ἔγ' γυναικᾶ γοργὸς ὀπλίτης φανεῖς
 κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπυτον γέ σε
 460 γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν.
 ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πρόσσω κακῶς,
 μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν.

ΧΟΡΟΣ.

- οὐδέποτε δίδυμα λέγτρο' ἐκαινέσω βροτῶν
 465 οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
 ἔριν μὲν οἴζων, δυσμενεῖς τε λύπας.
 τὴν μίαν μοι στερογέτω πόσις
 470 γάμοις ἀκοινῶντην ἀνδρὸς εὐνίαν.
 οὐδ' ἐνὶ πόλεσι γὰρ δίπτυχοι τυραννίδες
 μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
 475 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις.
 τεττόνοιθ' ἔμυνο συνεργάταιν
 δυοῖν ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί,
 480 κατὰ πηδαλίων δίδυμα πραπίδων γνώμα
 σοφῶν τε πληθὸς ἀδρόων ἀσθενέστερον
 φανλοτέρας φρονέων αυτοκρατοῦς
 ἐνός, ἃ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας
 485 ὁπότεν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν.
 ἔδειξεν ἢ Λάαζανα τοῦ στρατηλάτα
 Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρω λέχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Πυλῶδα κόραν
 490 παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὑπερ.
 ἄθεος, ἄνομος, ἄχαρις ὁ φρόνος· ἔτι σε, πότιναι,
 μετατροπᾷ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.
 καὶ μὴν ἐσοῶ τότε σύγγρατον
 495 ζεύγος πρὸ δόμων,
 ἠήφω θανάτου κατακεκομμένον.
 δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σὺ, παῖ,
 μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερδῆσσαις,
 500 οὐδὲν μετέχων,
 οὐδ' αἴτιος ὦν βασιλεύσιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη-

ρὰς βρόχοισι κεκλημένα

πέμπομαι κατὰ γνάσας.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σῆ

505 πτέρωγι συγκαταβαίνο.

464 — 470. = 471 — 478.

479 — 485. = 486 — 493.

502 — 522. = 523 — 544.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἰθάμα δάιον, ὃ χθονός
Φθίας κράντορες.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπίκουρος.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

510 κείσει δὴ, τέκνον, ὃ φίλος,
μιαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῷ τ'.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦ μοι μοι, τί πάθω τίλας
δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

515 ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν
ἦκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
θνήσκειτ' ἀνάγκαι· σέ μὲν ἡμετέρα
ψηῆρος ἀναρρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς

520 τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοῖα
μεγάλῃ λείπειν ἐχθρούς ἐχθρῶν,
ἔξδν κτείνειν
καὶ φρόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πόσις πόσις, εἶθε σὺν
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
525 κτησαίμην, Πριάμου παῖ.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόνον
παράτροπον μέλος εὔρω;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λίσσου, γούνασι δεσπότου
530 χοίμπτων, ὃ τέκνον.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦ φίλος,
φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λείβομαι δαζρούσι κόρας,
σιάζω, λισσάδος ὡς πέτρας
λιβὰς ἀνήλιος ἅ τέλαια'.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

535 ὦ μοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσομαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί με προσπίπτεις ἄλιαν πέτραν
ἢ κῆμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;

τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
540 σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν·
ἧς ἀπολαύων

Ἄιδην χθόνιον καταβῆσει.

ΧΟΡΟΣ.

545 καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Ἰηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιῶν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὕμᾱς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφεστῶτα σφραγῆ,
τί ταῦτα; πῶς τε καὶ τίνας λόγου νοσεῖ

δόμος; τί πρόσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;

550 Μενέλα', ἐπίσχε· μὴ τάχυν' ἀνευ δίχης.
ἦγού σὺ θῆσσον· οὐ γὰρ, ὡς ἔοικέ μοι,

σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηθητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπεινώ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον, ὡσπερ ἱστίοις,

555 ἐμπνεύσομαι τῆδ'· εἰπέ, τίμιν δίχην χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἴγουσί σε
καὶ παῖδ'· ὑπερνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυμαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἶδ', ὃ γεραίε, σὺν τέκνῳ θανουμένην

560 ἄγουσί μ' οὕτως ὡς ὄρεξ. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληθόνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθᾶ που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.

565 καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ
ἔτιπέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θανουσίτην σέβεις,
ἄγουσ' ἀποσπέσσαντες, οὔτε τῷ δίχην
κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἔρημειαν

570 γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.

ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὃ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πίτνουσα γονάτων, γερῶν δ' οὐκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λαβέσθαι φιλιότητος γενειάδος,

575 ῥῦσαι με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα,
αἰσχυρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχεῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

χαλῆν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τιὰ,
καὶ τῆσδε χεῖρας διατύχουσι ἀνίειναι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐγὼ δ' ἀπαυθῶ γ' ἄλλος οὐχ ἦσσαν σέθεν,
580 καὶ τῆσδε πολλῶ κυριώτερος γεγώς.

ΠΗΛΕΥΣ.

πῶς; ἣ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
δεῦρ'; οὐχ ἄλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εἶλόν νιν ἀχμύλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

585 οὐκουν ἐκείνου τάμα τάκείνου τ' ἐμά;

ΠΗΛΕΥΣ.

καί·
δρᾶν εὖ, κακῶς δ' ἀκακῶς, μηδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς τῆνδ' ἀπάξεις οὐποτ' ἐξ ἐμῆς χερῶς.

ΠΗΛΕΥΣ.

σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κέρα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ψαῦσόν γ', ἔν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.

ΠΗΛΕΥΣ.

590 σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὃ κάκιστε καὶ κακῶν;
σοὶ που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;

ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγῶς ἀπηλλάγης λέχους,
ἄκλῆστ', ἄδουλα δόμαθ' ἐστίας λιπῶν,
ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,

595 παῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βουλοῖτό τις
σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
αἰ εὖν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνεμιμένους

- δρόμους παλαιστρας τ' οὐκ ἀνασχετούς ξμοί
 600 κοινὰς ἔχουσι. κῆρα θανυμίξειν χρεῶν
 εἰ μὴ γυναικας σώφρονας παιδεύετε;
 Ἐλένην ἔρῃσθαι χρῆν τὰδ', ἦτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 605 κᾶπειτ' ἐκείνης οὐνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον
 τοσόνδ' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
 ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρου,
 κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἔᾶν αὐτοῦ μένειν.
 μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
 610 ἀλλ' οὐ τι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας·
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἐπώλεσας,
 παίδων τ' ἀπαιδας γραῦς ἔθικας ἐν δόμοις,
 πολιοῦς τ' ἀφελου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
 ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος, αὐθέντην δὲ σέ,
 615 μιάστορ' ὡς τιν', ἐσδέδορξ' Ἀχιλλέως.
 ὅς οὐδὲ τραπῆεις ἤλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιπτα τεύχη δ' ἐν κελοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκείσε δευρότ' ἤγαγες πάλιν·
 κἀγὼ μὲν ἠῦδον τῷ γαμοῦντι μήτε σοι
 620 κῆδος ξυνάψαι μήτε δώμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρῷ ὀνειδή. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρας, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφῶν οὐ' ἐφύβρισας,
 625 σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐνθῆστατα.
 οὕτως εἰδεισας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἔλων δὲ Τροίαν, εἶμι γὰρ κἀναυθῆά σοι,
 οὐκ ἔκτανες γυναικὰ χειρίαν λαβῶν·
 ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστῶν, ἐκβαλὼν ξίφος
 630 φίλημ' ἐδέξω, προδοτὴν αἰκάλλον κῦνα,
 ἥσσω πεφρῶκὸς Κύπριδος, ὃ κάκιστε σὺ.
 κᾶπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων, καὶ γυναικὰ δυστυχή
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
 635 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
 κελ τρὶς νόθος πέφυκε. πολλὰκις δὲ τοι
 ξηρὰ βραδείαν γῆν ἐνίκησε σποροῖς,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
 ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κῦδιον βροτοῖς
 640 πένητα χρῆστὸν ἢ κακὸν καὶ πλοῦσιον
 γαμβρῶν πεπλάσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

σμιζοῦς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορῆζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχην ἔριν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- 645 τί δῆτ' ἂν εἶποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοὶ,
 καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλήσιν ποτε;
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεῖς, καὶ πατὴρὸς κλεινοῦ γεγῶς,
 * * *
 κῆδος ξυνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
 ἡμῖν δ' ὀνειδή διὰ γυναικὰ βέρβαρον,
 650 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νεῖλου βροῦς
 ὑπὲρ τε Φῶσιν, καμὲ παρακαλεῖν ἀεὶ,
 οὔσαν μὲν Ἰπειρώτιν, οὐ πεσημῆα
 πλεισθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπειτῇ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινουμένην·
 655 Πάρις γὰρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπειν' Ἀχιλλεία,

- Ἐκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἐκτορος.
 καὶ τῆδὲ γ' εἰσέρχει σὺ ταυτὸν ἐς στέγος, στέγος
 καὶ ξυνηράπεζον ἀξιώσις ἔχειν βίον,
 τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους εἷς;
 660 ἀγὼ προνοεῖ τῆ τε σῆ καμῆ, γέρον,
 κτανεῖν θέλων τήνδ', ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι.
 καίτοι φέρ', ἔψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγον,
 ἦν παῖς μὲν ἡμῆ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἄπο
 βλάστῳσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 665 στήσεις τυράννουσ', βέρβαροι δ' ὄντες γένος
 Ἑλληνικὸν ἄρξουσ'; εἰτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἐνεστι νοῦς;
 κἀκεῖνό νυν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
 δοῦς τῷ πολιτῶν, εἰτ' ἔπασχε τοιαῦδε,
 670 σιγῆ κἀθήσθ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένῃς δ' ὑπερ
 τοιαῦτα λάσχεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρὸς· ὡς δ' αὐτως ἀνήρ
 γυναικὰ μοραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 675 καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χερσὶν μέγα σθένος,
 τῆ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς γ' ξμοῖς μ' ἐπιωφελεῖν;
 γέρον γέρον εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἔμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 680 Ἐλένη δ' ἐμὸχθιστ' οὐχ ἐκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν,
 καὶ τοῦτο πλείστον ὠφέλισεν Ἑλλάδα·
 ὄπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰστροτες,
 ἔβησαν ἐς τὰνδρεῖον· ἡ δ' ὀμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίνετα διδασκαλος.
 685 εἰ δ' ἐς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ
 γυναικὸς ἔσχω μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνον.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἠθελὼν κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὐ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χείρι·
 ἦν δ' ὀξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἢ γλωσσαλγία
 690 μεῖζων, ξμοὶ δὲ κέρδος ἢ προμηθία.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθον ἤδη, λῆσθαι γὰρ μακροῦ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δὴτο σφαλῆθ' ἔμα.

ΠΗΛΕΥΣ.

- οἴμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακὸς νομίζεται.
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 695 οὐ τῶν πονούτων τοῦρογον ἠγοῦνται τότε,
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρουνται,
 ὃς εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρου
 οὐδὲν πλέον δρωῶν ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοι κατὰ πτόλιν
 700 φρονοῦσι δῆμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες·
 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίω σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἔμα.
 ὡς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκομμένοι
 Τροίαν κἀθήσθε τῆ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 705 μὸχθισιν ἄλλων καὶ πόνοις πληρομένοι.
 δεῖξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριον
 ἥσσω νομίζειν Πηλεῖος ἐχθρὸν ποτε,
 εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
 καὶ παῖς ἔτεκνος. ἦν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγῶς
 710 ἐλθ' δι' οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμησ,
 ἢ στείρας οὔσα μὸσχος οὐκ ἀνέζεται
 τίκτονας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτῆ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,

- ἄπαιδς ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τένων ;
 715 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω
 εἴ τις με λύει τῆσδε κωλύσει χέρας.
 ἔπαιρε σαυτὴν· ὡς ἐγὼ, καίπερ τρέμων,
 πλεκτᾶς ἱμάντων στορογάιδας ἔξανήσομαι.
 ᾧδ' ὧ κάκιστε, τῆσδ' ἑλυμήνω χέρας ;
 720 βοῦν ἢ λέοντ' ἠλπίζεις ἐνταίειν βρόχοις ;
 ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδεισας ; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέγος ;
 ξύλλυε δεσμιὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἀπὴν δορὸς
 725 τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγῶν,
 τᾶλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτιόνες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνειμένον τι χορῆμα πρεσβυτῶν ἔφρυ
 καὶ δυσφύλακτον ὄσφθυμίας ὕπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- ἄγαν προνοπῆς ἐς τὸ λοιδορεῖν φέρει·
 730 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, ἐς Φθίαν μολῶν,
 οὐτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
 ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσσω
 Σπάρτης πόλις τις, ἢ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
 735 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπελθεῖν οὖν θέλω
 στρατηλατήσας, ὥστε χειρῶν λαβεῖν.
 ὅταν δὲ τέκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
 ἦξω. παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
 740 κἄν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τὸ λοιπὸν ἢ
 σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήφεται.
 θυμοῦμενος δὲ τεύξεται θυμοῦμένων,
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται.
 τοὺς σοὺς δὲ μύθους ἡγάδιως ἐγὼ φέρω·
 745 σιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις,
 ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας σταθεῖς,
 σύ τ', ᾧ τάλαίνα· χεῖματος γὰρ ἀγρίου
 τυχοῦσα λιμένας ἤλθες εἰς εὐνήμευς.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- 750 ᾧ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὐ καὶ τοῖσι σοῖς,
 σώσαντι παῖδα καμὲ τὴν δυσδαίμονα.
 δοῦα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγασθ' με,
 γέροντα μὲν σ' ὀρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμὲ,
 755 καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,
 μὴ νῦν φρυγόντες εἰθ' ἀλώμεν ὕστερον.

ΠΗΛΕΥΣ.

- οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσαις λόγον ;
 χῶρει, τίς ὑμῶν ἄρεται ; κλαῖων ἄρα
 ψάσειε. θεῶν γὰρ οὐνεχ' ἑπικροῦ τ' ὄχλου
 760 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτω·
 ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, κοῦ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
 ἀλλ' ἔς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ᾧν.
 πολλῶν νέων γὰρ κἄν γέρον εὐψυχος ἢ
 765 κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν ;

ΧΟΡΟΣ.

- ἢ μὴ γενοίμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν εἴην πολυ-
 κήτων τε δόμων μέτοχος·
 770 εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμύχανον, ἀλλκᾶς
 οὐ σπάνις εὐγενέταις·
 κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰν καὶ κλέος οὔτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 775 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ἀρετὰ
 καὶ θανοῦσι λάμπει.
 778 κρείσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἢ ξὺν
 φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαι·
 ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 ξηρὸν καὶ ὄνειδεσον ἔγκεται δόμων.
 785 ταῦταν ἦνεσα, ταῦταν
 καὶ φέρομαι βιοτᾶν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνασθαι.
 790 ᾧ γέρον Αἰακίᾳ,
 πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύρων ὀμι-
 λῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ,
 καὶ ἐπ' Ἀργύου δορὸς ἄξενον ὕγραν
 795 ἐκπερᾶσαι ποτιῖαν Συμπληγάδα κλεινὰν ἐπι
 ναυστολίαν,
 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
 εὐδόκιμος Αἰὸς Ἴνις
 ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 800 κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ'
 Εὐρώπαν ἀφιζέσθαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

- ᾧ φίλτατα γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῷ
 διάδοχον ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
 δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἐρμιόνην λέγω,
 805 πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοῖα θ' ἅμα
 οἶον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
 καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
 πόσιν τρέμουσα, μὴ ντὶ τῶν δεδραμένων
 ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωματίων ἀποσταλῆ,
 810 ἢ κατθάνῃ, κτείναςα τοὺς οὐ χορῆν κτανεῖν.
 μόλις δὲ νιν θέλουσαν ἀρτήσαι δέρην
 εἰργουσί φύλακες δμῶες, ἐκ τε δεξιᾶς
 ξίφῃ καθαροτάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
 οὕτω μὲν ἄλγει, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
 815 ἔγνωζε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
 δέσποιναν εἰργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
 ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωματίων ἔσω
 θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθάδων
 φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι.

ΧΟΡΟΣ.

- 820 καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
 βοῆν ἐφ' οἷσιν ἤλθες ἀγγέλλουσα σύ.
 δεῖξινε δὲ τοικεν ἡ τάλαν' ὄσον στένει
 πράξασα δεινὰ· δωματίων γὰρ ἐκπερᾶ
 φεύγουσα χεῖρας προσπόλων, πόθῳ θανεῖν.
 ΕΡΜΙΟΝΗ.

- 825 ἰὼ μοί μοι.
 σπάρραγμα κόμας ὀνύχων τε δάι' ἀ-
 μύγματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακλιεῖ;
ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἰαὶ αἰαί.

830 ἔρο' αἰθέριον πλοκάμων ξυῶν ἄπο,
λεπτόμιτον φάρος.

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνον, κάλυπτε στέρα, σύνδησαι πέπλοις.
ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρα; δῆλα καὶ
835 ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλγεῖς, φόνον ξήρασα συγγάμω σέθεν;
ΕΡΜΙΟΝΗ.

κατὰ μὲν οὖν στένω δάϊον τόλιμα ἂν ἔρξῃ
ἀ κατάρτος ἐγὼ κατάρτος ἀνδράσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

840 συγγνώσεται σοι τήνδ' ἀμαρτίαν πόσις.
ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλος, ἀπόδος, ἴν' ἀνταίαν

845 ἔρξισω πλιαγάν· τί με βόδρων εἰργεις;
ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις.
ΕΡΜΙΟΝΗ.

οἴμοι πότιμον. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
ποῦ δ' εἰς πέτρος ἀερωθῶ

ἢ κατὰ πόντον ἢ κατ' ὕλαν ὀρέων,
850 ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω;

ΤΡΟΦΟΣ.

τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφορὰ δῆλαιοι
πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἤλθον ἢ τότε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπαρτίαν
ὡσεὶ μανιάδ' ἔρημον οὐσαν

855 ἐναίλου κόπας.

ὄλεῖ μ' ὄλεῖ με [δηλαδὴ πόσις.]
οὐκέτι τῆδ' ἐνοιζήσω

νεμφιδῶν στέγα.

τίνος ἀγαλιμάτων ἰκέτις ὀρμαθῶ,

860 ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω;
φθιάδος ἐκ γᾶς

κωνόπτερος ὄρνις εἶθ' εἴην,

ἢ πευκάεν σκάφος, ἂ

διὰ Κνωέας ἐπέρασεν ἀπῆς

865 πρωτόπλοος πλάτα.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τὸ λίαν οὐτ' ἐκεῖν' ἐπῆρσα,
ὄτ' ἐς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
οὐτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,

870 φάυλοις γυναικὸς βραβάρου πεισθεῖς λόγοις.
οὐ γὰρ τί σ' ἀχμάλωτον ἐξ Τροίας ἔχει,

ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παιδα, σὺν πολλοῖς λαβῶν
ἔδνοισι, πόλεως τ' οὐ μέσσω εὐδαίμονος.

πατὴρ δέ σ' οὐχ ὧδ', ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,

875 προδοῦς εἴσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω, μηδὲ φαντάξου δόμων

πάροικε τῶνδε, μὴ τιν' αἰσχύνῃν λέβης

πρόσθεν μελᾶδρων τῶνδ' ὀρμηέην, τέκνον.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἀλλόχρωσ τις ἐκδημος ξένος
880 σπουδῆ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένια γυναῖκες, ἢ τὰδ' ἔσι' Ἀχιλλέως
παιδὸς μελᾶθρα καὶ τυραννικὰ στέγαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἔγνωσ' ἀτὰρ δὴ πυνθάνει τίς ὦν τάδε;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀγαμέμνονός γε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος·
885 ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἐρχομαι δὲ πρὸς Διὸς

μαντεῖα Λαδωναί'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν
φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι

γυναϊκὸς, εἰ εἴη κεντρυχοῦσα τυγχάνει

ἢ Σπυριτιάτις Ἐριμόνη· τηλοῦρά γάρ

890 ναῖουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδὲ' ὄμως ἐστὶν φιλῆ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὃ ναντιλοισι ζεῖματος λιμὴν φανείς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουναίων,

οἴκτειρον ἡμᾶς, ὦν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοινας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἤσσανας

895 σοῖς προστίθηνι γούνασιν ὠλένας ἐμαῖς.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα·

τί χοῖμα; μῶν ἐσθάμεθ' ἢ σαφῶς ὀρῶ
δόμων ἔνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρη;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦνπερ μόνην γε Τυνδαρὸς τίττει κόρη
Ἑλένη κατ' οἴκουσ πατρὶ· μηδὲν ἀγνοεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

900 ὦ Φοῖβ' ἀκέστορ, πημάτων δότης λύσιν.
τί χοῖμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ'
ἔχει,

τὰ δ' ἐκ θεῶν του. πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεμφυκῶτον γέ πω
905 παίδων γυναικῶν συμφορὰ πλὴν ἐξ ἔχθος;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπὴργίγου.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλην τίν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
ΕΡΜΙΟΝΗ.

τήν ἀχμάλωτον Ἐπτορος ξυνευνέτιν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

καζόν γ' ἔλεξας, ἀνδρα δίσσω ἔχειν λέχη.
ΕΡΜΙΟΝΗ.

910 τοιαῦτα ταῦτα. κατ' ἔγωγ' ἠμυνέμην.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

μῶν ἐς γυναῖκα ἔρρανας οἷα δὴ γυνή;
ΕΡΜΙΟΝΗ.

φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνη νοθαγενεῖ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

κῆπτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;
ΕΡΜΙΟΝΗ.

γέρων γε Πηλεῖδς, τοὺς κακίονας σέβων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

915 σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

παιήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κῆπειτα τοῦ γέροντος ἡσθήθῃ χειρὶ;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἰδοῖ γέ· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνηκα· ταρβείς τοῖς δεδραμένους πόσιν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

920 ἔγνωσ' ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δαῖ λέγειν;

ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον
πέμψον με χάρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω,
ἢ πρὸς πατρίον μελαθρον· ὡς δοκοῦσι γε
δόμοι τ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με,

925 μισεῖ τε γαῖα Φιδίας· εἰ δ' ἤξει πάρος
Φοῖβου λιπών μαριεῖον ἐς δόμοις πόσις,
κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
ρῶθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν τάδ' ὡς εἶποι τις, ἐξημάριτανες;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

930 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπόλεσαν,
αἶ μοι λέγουσαι τοῦσδ' ἔχαινωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην ἀχμάλωτον ἐν δόμοις·
δοῦλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινομένην;

μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
935 βλέπουσ' ἂν ἀγὰς τὰ μ' ἔκαρποῦτ' ἂν λέγῃ.
καγὼ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξηγεώθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχορῆν
πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει,

940 πολὺς μὲν ὄλβος, δωματίων δ' ἠνάσσομεν,
παῖδας δ' ἔγῳ μὲν γνησίους ἐτικτο ἂν,
ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
ἀλλ' οὔποτ' οὔποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
χρὴ τοῖς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἔστιν γυνή,

945 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐσφοῦτῶν ἔαν
γυναῖκας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
ἢ μὲν τι κεοδαίνουσα συμφείρει λέχος,
ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
πολλὰ δὲ μαργότητι. κἀνευθέρω δόμοι

950 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὐ φυλάσσετε
κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωματίων πύλας·
ὕγιες γὰρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἰσοδοὶ
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν ἐφῆκας γλώσσαν ἐς τὸ σύμφυτον.
955 ξυγγνωστὰ μὲν νῦν σοι τάδ', ἀλλ' ὅμως· χρεῶν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικίους φύσεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοφόν τι χορῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντιῶν πάρα·
ἐγὼ γὰρ εἰδῶς τῶνδε σύγχυσι δόμων

960 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἔκτορος,
φυλακὰς ἔχων ἐμῖμον, εἰτ' αὐτοῦ μενεῖς
εἰτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναϊκὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,

965 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὔσα πρὶν

σὺν τῷδε ναεῖς ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κάκη,

ὃς πρὶν τὰ Τροίας ἐσβαλεῖν ὀρίσματα,
γυναῖκα· ἐμοὶ σε δοὺς ὑπέσχεθ' ὕστερον

970 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
σῆ μὲν συνέγνων πατρί, τὸν δ' ἐλισσόμεν
γάμους ἀφείναι σοὺς, ἐμὰς λέγων τύχας
καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς φίλων μὲν ἂν

975 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ βραδύς,
φεύγων ἀπ' οἴκων ἄς ἐγὼ φεύγω φρυγὰς.
ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς ἔς τ' ἐμῆς μητρὸς φρόνον
τύς θ' αἵματωπὸς θεὰς ὀνειδίξων ἐμοί.
καγὼ ταπεινὸς ὦν τύχαις ταῖς οἰκοθεν

980 ἦλθον μὲν ἦλθον, ξυμφορὰς δ' ἠνεχόμεν,
σῶν δὲ στερηθεὶς ἠχόρην ἄκων γάμων.
νῦν οὖν, ἢ περὶ τὴν περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
καὶ ξυμφορὰν τῆνδ' ἔπεσοῦσ' ἀμυχανεῖς,
ἄσω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χειρὶ.

985 τὸ συγγενὲς γὰρ δεῖνόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μερίμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,

990 μὴ φθῆ με προσβῆς δῶμα καὶ μολῶν πόσις,
ἢ παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσάν μαθῶν
Πηλεὺς μετέλθῃ πολιτικοῖς διώγμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῆς παιδ', ὅσ' εἰς ἐμ' ὕβρισε.

995 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανῆ πεπλεγμένη
βρόχοις ἀνιήτοισιν ἔστηκεν φρόνου
πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένον δὲ Δελφίς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ' ἦν δορυξένων ἐμῶν

1000 μείνωσιν ὄρκοι Πυθικῆν ἀνὰ χθόνα,
δέξει γαμῆν σφε μηδέν' ὦν ἐρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φρόνον αἰτήσει δίην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μεταστάσις
γνώμης ὄνησει, θεῶν διδόντα νῦν δίκας.

1005 ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμὴν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφῆν
δαίμων δίδωσι, κοῦκ ἐξ ἔρονειν μέγα.

ΧΟΡΟΣ.

1010 ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλῷ εὐτειχῆ πά-
γον, καὶ Πόντιε, κυανέαις

ἴπποις διφρεῶν ἔλλον πέλαγος,
1015 τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὀργάνων χεῖρα τεκτοσύνας
Ἐνναλίῳ δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;

πλείστους δ' ἐπ' ἀπατασιν Σιμοεντίσιν εὐίππους
ἄχους ἐξεύξατε καὶ φονίους

1020 ἀνδρῶν ἀμύλλας ἔθετ' ἀστεφάνους·
ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν Ἰλιάδαι βασιλῆς,
οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν

1025 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχου παλάμαις·

1010 — 1017. = 1018 — 1025.

1026 — 1036. = 1037 — 1047.

αὐτὰ τ' ἐναλλάσσα φρόνον θανάτω
πρὸς τέκνων ἀπήυρα·

1030 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμά' ἐπεστράφη
μαντόσυνον ὅτε νιν
ἄργόθεν πορευθεῖς
Ἀγαμέμνονος κέλωρ

1035 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν, ματρός φρονεὺς,
ὦ δαίμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγούρους στοναχὰς
μέλποντο δυστάνων τεκνῶν ἄλοχοι·

1040 ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους
πρὸς ἄλλον εὐνάτωρ· οὐχὶ σοὶ μόνῃ
δυσφρονες ἐπέπεσον,
οὐ φίλοισι, λῦπαι·

1045 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα νόσον·
διέβη δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπου γῆας
σκηπτὸς σταλάσων τὸν Ἄιδα φρόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

Φθιώτιδες γυναῖκες, ἰστοροῦντί μοι
σημήναι· ἤσθουμιν γὰρ οὐ σαφὴ λόγον
ὡς δώματ' ἐκλιπούσα Μενέλεω κόρη

1050 φρούδη τάδ' ἦζω δ' ἐμαθεῖν σπουδὴν ἔχων
εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.

ΧΟΡΟΣ.

Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἔμοι καλὸν
κρύπτειν ἐν οἴσπερ οὐσα τυγχάνω κακοῖς·

1055 βασιλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φρυγὰς δόμων.

ΠΗΛΕΥΣ.

τίνος φόβου τυχοῦσα, διαπέρανέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πόσων τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.

ΠΗΛΕΥΣ.

μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ, καὶ γυναῖκος ἀχμαλωτίδος φόβω.

ΠΗΛΕΥΣ.

1060 ξὺν πατρὶ δ' οἴκους, ἢ τίνος λείπει μέτα;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός;

ΠΗΛΕΥΣ.

πολεῖν περαίνων ἐλπίδ' ἢ γῆμαι θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

κρυπτός καταστάς, ἢ κατ' ὄμμα' ἐλθὼν μάχη;

ΧΟΡΟΣ.

1065 ἀγνοῖς ἐν ἱοῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα.

ΠΗΛΕΥΣ.

οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεται τις Πυθικῆν πρὸς ἐσίταν,
καὶ τάνθ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως καταθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦμοι μοι.

1070 οἴας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦζω τύχας
σοὶ τ'; ὦ γεραῖέ, καὶ φίλοισι δεσπότηου.

ΠΗΛΕΥΣ.

αἰαῦ· πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθης, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
1075 Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου.

ΧΟΡΟΣ.

ἂ ἂ, τί δράσεις, ὦ γεραῖέ; μὴ πέσης·
ἐπαρε σαυτὸν.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐδὲν εἰμ'· ἀπολόμην.

φρούδη μὲν αὐδῆ, φρούδα δ' ἄρθρα μου κάτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄκουσον, εἰ καὶ σοὶς φίλοις ἀμυναθεῖν
1080 χρήσεις, τὸ πραχθὲν, σὸν κατορθώσας δέμας.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτους πρὸς τέρασιν
οἶα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις.
πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος,
σήμαιν'· ἀκούσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1085 ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβου πέδον,
τρεις μὲν φαιννὸς ἡλίου διεξόδους
θεῖα διδόντες ὄμματ' ἐξεπίπλαμεν.
καὶ τοῦθ' ὑποπτον ἦν ἄρ'· ἔς δὲ συστάσεις
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκητῶν θεοῦ.

1090 Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστεύων πόλιν
ἔς οὗς ἐνάστω δυσμενεῖς ἦνθα λόγους,
δρατε τοῦτον, ὃς διαστεύει θεοῦ
χορσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
τὸ δεύτερον παρόντ' ἔρ' οἶσα καὶ πάρος

1095 δεῦρ' ἦλθε, Φοῖβον νεὸν ἐκπέρσαι θέλων;
καὶ τοῦθ' ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακόν,
ἄρχαι τ' ἐπληροῦντ' ἔς τε βουλευτήρια
ἰδίαι θ', ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν,
φρουρᾶν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.

1100 ἡμεῖς δὲ μῆλα, φυλλᾶδος Παρρησίας
παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδὲ πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ἡμεις, ἐσχάτους τ' ἐφέσταμεν,
ξὺν προσένοιαι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.
καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι

1105 θεῶ κατευξόμεσθα; τίνος ἦκεις χάριν;
ὁ δ' εἶπε, Φοῖβω τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας
δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἦτησα γὰρ
πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίχην.
κάνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα

1110 ἐφαίνεθ' ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς,
ἦγων ἐπ' ἀσχροῖς. ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
κοηπίδος ἐντός, ὡς πάρος χορηγίων
εὔξαιτο Φοῖβω, τυγχάνει δ' ἐν ἐπιτύροις·
τῷ δὲ ξιφῆρης ἄρ' ὑφειστήκει λόχος

1115 δάφνη πυκασθεῖς· ὦν Κλυταιμνήστρας τόκος
εἰς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
χῶ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῶ·
οἱ δ' ὀδυρήτοις φασγάνοις ὀπλισμένοι
κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.

1120 χωρεῖ δὲ πρῶμιναν· οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς
ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ, καὶ παραστάδος
κορμαστὰ τέυχη πασσάλων καθαροπιάσας,
ἔστι π' ἐβωμοῦ, γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἰστορῶν τάδε·

1125 τίνος μ' ἔκατι κτείνετ', εὐσεβεῖς δόδοις

- ἦζοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
τῶν δ' οὐδὲν οὐδέ τις μυρῶν ὄντων πέλας
ἐφ' ἐθέξαι', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτρους.
πυκνὴ δὲ νιγᾶδι πάντοθεν σποδοῦμενος,
1130 προὔτεινε τεύχη κάρφύλασσε' ἔμβολάς,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσιπὶδ' ἐπτείνων χερσὶ
ἀλλ' οὐδὲν ἦεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλῃ,
οἰστοὶ, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφόβολοι,
σφαγῆς ἐχώρου βουπόροι ποδῶν πάρος·
1135 θεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρῆχας φρουρουμένου
βέλεμνα παιδός· ὡς δέ νιν περισταδὸν
κύκλι κατεῖχον, οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
βωμοῦ κενώσας δεξιμηλον ἐσχάρων,
τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδῆσας ποδοῖν
1140 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες
ἴερακ' ἰδοῦσαι πρὸς φρυγὴν ἐνώτισαν.
πολλοὶ δ' ἐπιπτον μιγάδες ἐκ τε τραυμάτων
αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
κραυγῆ δ' ἐν εὐφῆμοισι δύσσημος δόμοις
1145 πέτραισιν ἀντέκλαυξεν· εὐδία δ' ὅπως
ἔσιτη φαινοῖς δεσπότης στίλβων ἔπλοισι,
πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγετο
δεινὸν τε καὶ φρικῶδες, ὥρσε δὲ στρατὸν
στρέψας πρὸς ἀλκήν. ἔνθ' Ἀχιλλέως πίννει
1150 παῖς ὀδυρῆκτῳ πλευρᾷ φασγάνῳ τυπέις
Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πίννει,
τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον,
βάλλον, ἀράσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
1155 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρόων.
νεκρὸν δὲ δὴ νιν, κείμενον βωμοῦ πέλας,
ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν
κομίζομεν νῦν σοι κατομῶξαι γόοις
1160 κλαῦσαι τε, πρῆσβυ, γῆς τε κοσμηῆσαι τάφῳ.
τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοπέπλων ἀναξ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως,
ἐμνημόνευσε δ', ὅσπερ ἀνθρώπος κακός,
1165 παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός;
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν ὄδ' ἀναξ ἦδη φοράδην
Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάξει.
τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δὲ, γέρον,
καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
1170 σκύμμον ἐς οἴκουσ, οὐχ ὡς σὺ θέλεις·
αὐτός τε κακοῖς πῆμασι κύρσας
εἰς ἔν μοιρας συνέκυρσας.
ΠΗΛΕΥΣ.
ὦ μοι ἐγὼ, κακὸν οἶον ὀρῶ τόδε,
καὶ δέχομαι χερσὶ δώμασιν ἀμοῖς.
1175 ἰὼ μοί μοι, αἰαῖ, ὦ πόλι
Θεσσαλία, διολώλαμεν, οἰχόμεθ'·
οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
λείπετ' ἐν οἴκοις.
ὦ σφέτιμος παθῶν ἐγὼ. εἰς τίνα
1180 δὴ φίλον ἀνγὰς βάλλον τέρσομαι;
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χεῖρες.
1173 — 1183. = 1186 — 1196.

εἶθε σ' ὑπ' Ἰλιῷ ἦραρε δαίμων
Σιμοενίδα παρ' ἀκτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐπιμαῖτ' ἂν, γέρον,
1185 θανῶν, τὸ σόν τ' ἦν ὠδ' ἂν εὐτυχεστέρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

* * * ὦ γάμος ὦ γάμος,
ὃς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἀμῶν
ὤλεσας, αἰαῖ αἰαῖ. ὦ παῖ,
μήποτε τῶν λεχθέν τὸ δυσώνυμον

1190 ὦφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι

Ἐρμιόνας Αἶδαν ἐπὶ σοὶ, τέκνον,
ἀλλὰ κεραυνῇ πρόσθεν ὀλέσθαι,

1195 αἶμα τὸ διογενὲς ποτε Φοῖβον
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάηται.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ.
θανόντα δεσπότην γόοις
νόμῳ τῷ νεοτέρων κατάρξω.

ΠΗΛΕΥΣ.

1200 ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ.

διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρον καὶ δυστυχῆς δαζοῦω.

ΧΟΡΟΣ.

1203 θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἐκράνε συμφορᾶν.
ΠΗΛΕΥΣ.

1205 ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,
γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας.

ΧΟΡΟΣ.

θανεῖν θανεῖν σε, πρῆσβυ, χρῆν πάρος τέκνων.
ΠΗΛΕΥΣ.

οὐ σπαράξομαι κόμαν,

1210 οὐκ ἐπιθήσομαι δ' ἐμῷ
κάρῳ κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλι,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ κακὰ παθῶν ἰδῶν τε δυστυχῆς γέρον,

1215 τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις;
ΠΗΛΕΥΣ.

ἄτεχνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν
διαντλήσω πόνουσ ἐς Αἶδαν.

ΧΟΡΟΣ.

μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κείται

1220 κόμπων μεταρσίων πρόσσω.

ΧΟΡΟΣ.

μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὔτε μοι πόλις πόλις,
σῆπτρα τάδ' ἐρρέτω πῆ γᾶν,
σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,

1225 πανώλεθρόν μ' ὄψεται πίννοντα.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ.

1197 — 1199. = 1200 — 1202.

1203 — 1213. = 1218 — 1225.

1214. 1215. = 1216. 1217.

τί κελίηται; τίνος αἰσθάνομαι
θεῖου; κοῦροι, λεύσσει, ἀδρήσατε·
δαίμων δὲ τις, λευκὴν αἰθέρα
πορθημένομενος, τῶν ἱπποβότων

1230 Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει.

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
ἦκω Θετίς λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
μηδὲν τι λίαν δυσφορεῖν παρήγεσα·

1235 κἀγὼ γὰρ, ἦν ἄλλαυστ' ἐχορὴν τίχτειν τέκνα,
ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὴν πόδας
Ἀχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ἑλλάδος.

ὦν δ' οὐνεκ' ἤλθον, σημαῖω, σὺ δ' ἐνδέχου.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον

1240 θάψον, πορεύσας Πυθικήν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλη τάφος
φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερσὸς·
γυναικὰ δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χορὴ κατοικῆσαι, γέρον,

1245 Ἐλένη ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δὴ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χορὴ
ἄλλον δε' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίαν,
εὐδαίμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστανον

1250 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἀμὸν, γέρον,
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἀκείνης μέλει,
καίπερ πεσοῦσης Παλλάδος προθυμία.

σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,

1255 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
κἀπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα

τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεῶ·
ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα

1260 τὸν φίλιτον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ᾧφει δόμους ναίοντα νησιωτικῶς
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν ἐς θεόδητον πόλιν,
νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κοῦρας χθονί,

1265 ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν
Σηπιάδος ἴζου· μίμνε δ', ἐς τ' ἂν ἐξ ἀλὸς
λαβοῦσα πενήκοντα Νηρηῶν χορὸν
ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζητὴ γὰρ δοκεῖ τάδε.

1270 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπερ·
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν ὀφείλεται.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγχοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως

1275 σιωπῆς τε ποιεῖς καὶ τέχνων τῶν ἐκ σέθεν.
παῦσα δὲ λύπην, σοῦ κελευούσης, θεά,
καὶ τόνδε θάψας εἰμι Πηλίου πύγας,
σὺπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
κῆτ' οὐ γαμῆιν δῆτ' ἐξ τε γενναίων χορῶν,

1280 δοῦναι τ' ἐς ἔσθλους, ὅστις εὐ βουλευεται;
κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιδυμίαν ἔχειν,
μηδ' εἰ ζυπλοῦτους οἴσεται φερὸν δόμοις.
σὺ γὰρ ποτ' ἂν πράξιαν ἐκ θεῶν κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,

1285 πολλὰ δ' ἀέλπτως κοίνουσαι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε προῖγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΛΑΗΣ. ζωφόν πρόσωπον.
ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

* * * * *
ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν οἴκῳ τῆς Ἀργείας γῆς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων
γυναικῶν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

Ω γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου θοαί,
 ὄθεν ποτ' ἄρας νανσὶ χιλίας Ἄρη
 ἔς γῆν ἔπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Πριάδῃ χθονὶ
5 Πριάμον, ἑλών τε Λαοδάμου κλεινὴν πόλιν,
 ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
 ναῶν τέθεικε σκύλα πλείστα βαρβάρων.
 κάκεϊ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
 θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλω
10 καὶ τοῦ θοπέστου παιδὸς Ἀντίσθου χειρὶ.
 γῶ μὲν παλαιὰ σκηπτρα Ταντάλου λιπῶν
 ὄλωλεν, Ἀγίσθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
 ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
 οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιψ', ὅτ' ἔς Τροίαν ἔπλει,
15 ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἡλέκτρας θάλας,
 τὸν μὲν πατρὸς γεραίὸς ἐκκλέπτει τροφῆς
 μέλλοντ' Ὀρέστην χειρὸς ὑπ' Ἀγίσθου θανεῖν,
 Στροφιῶ τ' ἔδωκε Φωκῶν ἐς γῆν τρέφειν·
 ἧ δ' ἐν δόμοις ἔμεινε Ἡλέκτρα πατρὸς,
20 ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἧβης χρόνος,
 μνηστῆρες ἦτον Ἑλλάδος πρόωτοι χθονὸς,
 δεύσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστέων τέκοι,
 Ἀγαμέμνονος ποινατόρ', εἶχεν ἐν δόμοις
 Ἀγίσθος, οὐδ' ἤμοσε νυμφίω τινί.
25 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβος πολλοῦ πλέων,
 μὴ τῷ λαθραίως τέκνα γενναίω τέκοι,
 κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὠμόφρων ὄμως
 μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Ἀγίσθου χειρὸς.
 ἔς μὲν γὰρ ἄνδρα σκήψιν εἶχ' ὀλωλότα,
30 παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖν φόβῳ.
 ἔκ τῶνδε δὴ τοιοῦνδ' ἐμχανήσατο
 Ἀγίσθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φρυγῆς
 Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶψ' ὃς ἂν κτάνη,
 ἡμῶν δὲ δὴ δίδωσιν Ἡλέκτραν ἔχειν
35 δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
 γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχουμαι·
 λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
 πένητες, ἐνθεν ἠγένην ἀπόλλυται,
 ὡς ἀσθενεῖ δούς ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
40 εἰ γὰρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνήρ,
 εὐδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
 φόνον, δικη τ' ἂν ἦλθεν Ἀγίσθῳ τότε.
 ἦν οὐποδ' ἀνήρ ὅδε, σύννοθέ μοι Κύπρις,
 ἦσχυεν ἐνῆ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δὴ.
45 αἰσχύνουμαι γὰρ ὀλίγων ἀνδρῶν τέκνα
 λαβῶν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
 στένω δὲ τὸν λόγῳσι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
 γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσώψεται.
50 ὅστις δὲ μ' εἶναι φησὶ μῶρον, εἰ λαβῶν

νέαν ἔς οἴκους παρθένον μὴ θυγῶνῳ,
 γνώμης πονηροῖς κανόνιν ἀναμετρούμενος
 τὸ σῶφρον ἴσω, καὶτὸς αὖ τοιοῦτος ὦν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ νῆξ μέλαινα, χρυσῶν ἄστρων τροφῆ,
55 ἐν ἧ τὸδ' ἄγγος τῷδ' ἐφειδρῆον κάρῃ
 φέρουσα πηγῆς ποταμίας μετέρομαι,
 οὐ δὴ τι χρειῆς ἐς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
 ἀλλ' ὡς ὕβριν δεῖξωμεν Ἀγίσθου θεοῖς,
 γόους τ' ἀφείην αἰθέρ' ἐς μέγαν πατρί.
60 ἧ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμῆ,
 ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
 τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Ἀγίσθῳ πάρα
 πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

τί γὰρ τὰδ', ὦ δύστην', ἐμῖν μοχθεῖς χάριν,
65 πόνοους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τετραμμένη,
 καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἠγοῦμαι φίλον·
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβριτας κακοῖς.
 μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
70 ἱατρὸν εὐρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
 δεῖ δὴ με κάκελευστον εἰς ὅσον σθένω
 μόχθου ἴκουφίζουσα, ὡς ῥᾶν φέρης,
 συννεκομίζειν σοὶ πόνοους. ἄλλ' ὃς ἔχεις
 τάσῳθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρῶσθαι
75 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργατῇ
 θύραθεν ἠδὲ τάνδον εὐρίσκειν καλῶς.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

εἴ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
 πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἔμ' ἡμέρας
 βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερὸν γνάς.
80 ἄργος γὰρ οὐδέεις θεοὺς ἔχων ἀνά στόμα
 βιον δύναιτ' ἂν φυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρότων ἀνθρώπων ἐγὼ
 πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
 μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
85 πρᾶσσονδ' ἢ πρᾶσσω δεῖν' ὑπ' Ἀγίσθου παθῶν,
 ὃς μου κατέτα πατέρα χῆ πανώλεθρος
 μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
 Ἀργεῖον οὐδας, οὐδενὸς ξυνειδότος,
 φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
90 νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολῶν πατρὸς
 δάκρυνά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπρηξάμην
 πυρᾶ τ' ἐπέσησάμ' αἶμα μηλείου φόνον,
 λαβῶν τυράννουσ' οἱ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
 καὶ τειχῶν μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
95 δυοῖν δ' ἔμιλλαν ξυντιθεῖς ἀφικόμην
 πρὸς τέμονες γῆς τῆσδ', ἵν' ἐμβαλῶ ποδῆ
 ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μὲ τις γνοίῃ σκοπῶν

- ζητούντ' ἀδελφὴν, φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
 ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθέρον μένειν,
 100 ὡς συγγένωμα καὶ φόνου συνεργάτιν
 λαβὼν τὰ γ' εἶσω τεχνῶν σαφῶς μάθω·
 νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμμα ἀναίρεται,
 ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαζώμεθα.
 ἢ γὰρ τις ἀροτῆρ ἢ τις οἰκέτις γυνή
 105 φανήσεται νῦν, ἦντιν' ἱστορήσομεν
 εἰ τοῖσδε ναεὶ σύγγονος τόπους ἐμῆ.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινὰ,
 πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένω κάρῃ
 φέρουσαν· ἐξώμεσθα κἀκτυθώμεθα
 110 δούλης γυναικὸς, ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος
 ἐφ' οἷσι, Πυλάδῃ, τήνδ' ἀφίγημεθα χθόνα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμῶν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 115 ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος
 καί μ' ἔτικτε Κλυταίμνηστρα,
 στυγνὰ Τυνδαρέου κόρα·
 κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν·
 Ἥλεκτραν πολιῆται.
 120 φεῦ φεῦ τῶν σχετῶν πόνων
 καὶ στυγερᾶς ζῆσας.
 ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Αἰδῇ δὴ
 κείσαι, σᾶς ἀλόχου σφραγίς
 Ἀγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.
 125 ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
 ἄναγε πολύδακρον ἄδονάν.
 σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμῶν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 130 τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
 πᾶμμον σύγγονε, λατρεύεις
 οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν
 πατρῷοις ἐπὶ συμφοραῖς
 ἀλγίσταισιν ἀδελφεῶν;
 135 ἔλθοις τῶνδε πόνων ζῆμοί
 τᾶ μελέε λυτήρ,
 ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
 ἐχθίστου ἐπίκουρος, Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.
 140 θῆς τόδε τεῦχος, ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐ-
 λοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
 ἐπορθοβοῶσα,
 ἰαχὰν μέλος Αἶδα
 Αἶδα, πάτερ,
 σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους,
 145 οἷς ἄει τὸ κατ' ἤμαρ
 διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
 χέρρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον
 τιθεμένα θανάτῳ σφῶ.
 150 ἔ ἔ, δρῦπτε κῆρα·
 οἶα δέ τις κύννος ἀχέτας
 ποταμίους παρὰ χεῦμασιν
 πατέρα φίλιπτον καλεῖ,

112 — 124. = 127 — 139.

140 — 149. = 157 — 166.

- ὀλόμενον δολίοις βρόχων
 155 ἔρχεσιν, ὡς σὲ τὸν ἀθλιον
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμι,
 λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χοροῖ,
 κοῖτα ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτου.
 ἰὼ μοί μοι
 160 πικρᾶς μὲν πελέκως τομᾶς
 σᾶς, πάτερ, πικρᾶς δ'
 ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
 οὐ μίτριαισι γυνή σε
 δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις,
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρᾶ
 165 Ἀγίσθου λώβαν θεμένα
 δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα,
 ἦλθον, Ἥλεκτρα, ποτὶ σὴν ἀγρότεραι ἀυλίαν.
 ἔμολε τις ἔμολεν γαλακτοπότας ἀνήρ
 170 Μυνηναῖος οὐραβάτας·
 ἀγγέλλει δ', ὅτι νῦν τριτα-
 αν καρύσσουσιν θυσίαν
 Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἥ-
 ραν μέλλουσι παρθεναῖα στείχειν.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 175 οὐκ ἐπ' ἀγλαΐας, φίλαι,
 θυμὸν, οὐδ' ἐπὶ χροσέοις
 ὄμοις ἐκπεπόταμαι
 τάλαν', οὐδὲ στάσα χοροῖς
 Ἀργεῖαις ἅμα νύμφαις
 180 ἐλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν.
 δάκρυσι χορεύω; δακρύων δέ μοι μέλει
 δειλαῖα τὸ κατ' ἡμαρ.
 σκέψαι μοὶ πιναρὰν κόμαν
 καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων,
 185 εἰ πρόποντ' Ἀγαμέμνονος
 κούρα τῆ βασιληΐᾳ
 Τροίᾳ θ', ἃ τοῦμοῦ πατέρος
 μέμνεται ποθ' ἀλοῦσα.

ΧΟΡΟΣ.

- μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι,
 190 καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνά τε φάρρα δύναι,
 χροσέα τε χάρισιν προσθήματ' ἀγλαΐας.
 δοκεῖς τοῖς σοῖσιν δακρύοις,
 μὴ τιμῶσα θεοῦς, κρατή-
 σειν ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
 195 ἀλλ' εὐχαῖσι θεοῦς σεβί-
 ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οὐδέεις θεῶν ἐνοπᾶς κλύει
 τᾶς δυσθαίμονος, οὐ παλαι-
 ῶν πατρὸς σφραγισμῶν.
 200 οἶμοι τοῦ τε κἀφθιμένου
 τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,
 ὅς που γὰν ἄλλαν κατέχει
 μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσαν ἐστίαν,
 205 τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
 αὐτὰ δ' ἐν χέρηνσι δόμοις
 νάω ψυχῶν τακομένα
 δωμάτων πατρῷων φρυγᾶς,

167 — 188. = 189 — 212.

210 οὐφείας ναίουσ' ἐρίπνας.

μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φρονίους
ἄλλω σύγγαμος οἰκῆϊ.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶν κακῶν Ἑλλήσιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

215 οἴμοι, γυναῖκες· ἐξέβην θορηγμῆτόν·
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἶδ' ἐφροστίους
εὐνάς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φρυγῆ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγώ,
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

220 μὲν, ὦ τάλανα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλους κτάνομι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅτου θύγοιμ' ἄν ἐνδικιώτερον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

225 καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχῆς ἐμέ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ξρεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος, ἢ τεθνηκότος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

230 ζῆ· πρῶτα γάρ σοι τάγαθ' ἀγγέλλειν θέλω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐδαιμονοῖς, μισθὸν ἠδίστον λόγῳν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κοινῆ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φρυγὰς ἔχων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχ ἕνα νομίζων φθέρεται πόλεως νόμον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

235 ἦ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχει μὲν, ἀσθενῆς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ ζῆς, ὅπως τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκοῦν ὀρᾶς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν θέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

240 λύπαις γε συντετηγός, ὥστε με στένειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δάκνει σ' ἀδελφός ὃ τε θανῶν ἴσως πατήρ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἐστὶ φίλτερον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ φεῦ· τί δαί σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

245 ἀπὼν ἐκείνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκᾶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ῥῶμαξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τιγί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐχ ὡς πατήρ μ' ἠλιπύζεν ἐκδώσειν ποτέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

250 εἴφ', ὡς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναῖω δόμοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πένης ἀνήρ γενναῖος ἐς τέ μ' εὐσεβῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ δ' εὐσεβεία τίς πρόσεσι σῶ πόσει;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

255 οὐλώποτ' εὐνής τῆς ἐμῆς ἐτλη θιγεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀπασιῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

γονέας ὑβρίζειν τοὺς ξημοὺς οὐκ ἤξιου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἦσθη λαβών;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ κύριον τὸν δόνατα μ' ἠγείται, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

260 ξυνῆκ'· Ὁρέστη μὴ ποτ' ἐπίση δίχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·

γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὐ τε δραστέον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ δὴποθ' ἦξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μήτηρ δέ σ' ἠ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

265 γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων, φίλαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνος δέ σ' οὐνεχ' ὕβρις Ἀίγισθος τάδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῶδε δούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκεις ποιητόρας;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ταιαῦτ' ἐβούλευσ', ὦν ξημοὶ δοίη δίχην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

270 οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ οἶδε· σιγῆ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθ' ἀνιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰδ' οὖν φίλαι σοι τοῦσδ' ἀζούουσιν λόγους;

- ἤστε στέγειν γε τάμει κά σ' ἐπη καλῶς.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
τί δὴτ' Ὀρέστης, πρὸς τόδ' Ἄργος ἦν μόλη;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
275 ἦρον τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκηί;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἐλθῶν δὲ δὴ πῶς φονέας ἄν κτάνοι πατρός;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἱ' ἐτολήθη πατῆρ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἄν τλαίης κτανεῖν;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ταυτῷ γε πελέκει τῷ πατῆρ ἀπόλετο.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
280 λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τάπο σοῦ;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
θάνομι μητρός αἶμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
φεῦ.
εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἄν εἰσιδοῦσά νιν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπελεύθης νέου.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
285 εἰς ἄν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἔρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ὁ κατθανῶν δὲ σὸς πατῆρ τύμβου κυρεῖ;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
290 οἶμοι, τόδ' οἶον εἶπας. αἰσθησις γὰρ οὖν
κακὰ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἴν' εἰδῶς σῶ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερεπτεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔνεστι δ' οἶκτος, ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
295 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· οὐ γὰρ οὐδ' ἀξίμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῆν.
ΧΟΡΟΣ.
καγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεως οὐσα τὰν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι καγὼ μαθεῖν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
300 λέγοιμ' ἄν, εἰ χοή. χοή δὲ πρὸς φίλον λέγειν
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κάμοῦ πατρός.
ἔπει δὲ νινεῖς μῦθον, ἐκετεύω, ξένη,
ἄγγελ' Ὀρέστη τὰμει κάκεινου κακὰ,
πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις αἰλιζομαι,
305 πίνω θ' ὄσω βέβροθ', ὑπὸ στέγασί τε
οἶοισι ναίω βασιλικῶν ἐν δωμάτων,
αὐτῆ μὲν ἐκμοχθοῦσα κεραίσιν πέπλους,
ἦ γυμνὸν ἔξω σώμα καὶ στεροῦμαι,
αὐτῆ δὲ πηγὰς ποταμίους φορομένη,
310 ἀνέροτος ἰρῶν καὶ χορῶν τητωμένη,
ἀναίνομαι γυναικας, οὐσα παρθένος,

- ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ, πρὶν ἐς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἐμ' ἐμνήστευον, οὐσαν ἐγγενη.
μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίουσιν ἐν συλεύμασι
315 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδρας Ἀσιήτιδες
δμωαὶ στατίζουσ', ἄς ἐπερὸ' ἐμὸς πατῆρ,
Ἰδαία φάρη χρυσεὺς ἔξενυγμένα
πόρπειον. αἶμα δ' ἐτι πατρός κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκείνον ἔκτανεν,
320 ἐς ταῦτα βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατῆρ,
καὶ σκηπτρ', ἐν οἷς Ἑλλήσιν ἔστρατηλάτει,
μιαίφονοισι χερσὶ γανροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνωνος δὲ τύμβος ἠτμασμένος,
οὐπόποτε χοὰς οὐδὲ κλύων μαρσίνης
325 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊοσάτων.
μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρός πόσις
ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρόσκει τάφῳ,
πέτραις τε λυεῖ μνήμα λάϊνον πατρός,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν.
330 ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἄρα σοι τύμβῳ καλῶς
παρῶν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπῶν ὑβρίζεται.
ἀλλ', ὦ ξέν', ἐκετεύω σ', ἀπαγγεῖλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἐρηγευὲς δ' ἐγὼ,
αἱ χεῖρος, ἢ γλώσσ' ἢ ταλαίπωρός τε φρήν
335 κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὁ τ' ἐκείνου τεκῶν.
αἰσχρόν γὰρ, εἰ πατῆρ μὲν ἐξείλεν Φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκῶς κάξ ἀμείνωνος πατρός.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
340 λῆξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρομηένον.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
ἔα· τίνας τοῦσδ' ἐν πύλαις ὄρω ξένους;
τίνος δ' ἔκατι τάσδ' ἐπ' ἀργαύλους πύλας
προσῆλθον; ἦ μοῦ δέομενοι; γυναικί τοι.
αἰσχρόν μετ' ἀνδρῶν ἐστάσαν νεανῶν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
345 ὦ φίλιτα', εἰς ὑποπτα μὴ μόλης ἐμοί.
τὸν ἄντα δ' εἶσε μῦθον· οἶδε γὰρ ξέγοι
ἦχουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημέοις.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
350 ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
ἦ καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἐν ἐλλείσιν ταυτ'· ἄσθενῆς φεύγων ἀνῆρ.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορευάντες λόγον;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
σκοποῦς ἐπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
355 οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἴσασι, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.
οὐκοῦν πάλαι χορῆν τοῖσδ' ἀνεπιτῆχθαι πύλας.
χορεῖτ' ἐς οἶκους· ἀντὶ γὰρ χορηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἱ' ἐμὸς κεῦθει δόμος.

360 αἴρεσθ' ὄπαδοι, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων·
καὶ μηδὲν ἀντίπλητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφην,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρὸς θεῶν, ὅδ' ἀνήρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους
365 τοὺς σοὺς, Ὅρεστην οὐ κατασχύνειν θέλων;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὗτος κέλῃται πόσις ξιῶς τῆς ἀθλίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

γεῦ·
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρός

370 τὸ μηδὲν ὄντα, χρησιὰ τ' ἐκ κακῶν τέχνα,
λιμὸν τ' ἐν ἀνδρός πλουσίου φρονήματι,
γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλοῦτις; πονηρῶ τὰρα χρίσεται κριτῆ·

375 ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῆ χρεῖα κακόν.
ἀλλ' εἰς ὄπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγῃν βλέπων
μάστιγος γένοιτ' ἂν ὅστις ἔστιν ἀγαθός;
ζωῆτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἔαν ἀφαιμένα.

380 οὗτος γὰρ ἀνήρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας
οὗτ' αὐ δοκῆσει δωματίων ἀγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὄν, ἄριστος εὐρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἱ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῆ δ' ὀμιλίᾳ βροτοῦς

385 κρινεῖτε καὶ τοῖς ἦθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὐ
καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κενὰ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρου
μᾶλλον βραχίων σφεναρός ἀσθενοῦς μένει·

390 ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κὰν εὐφυγία.
ἀλλ' ἄξιός γάρ ὃ τε παρῶν ὃ τ' οὐ παρῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ οὐνεχ' ἦκομεν,
δεξομένθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεῶν,
δμοῖες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης

395 εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
ἀντῶ μὲν οὖν τοῦθ' ἀνδρός ἐσδοχὰς δόμων·
ἐβουλόμην δ' ἂν, εἰ κασθγνητός με σὸς
ἐς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι

400 χρησμοὶ, βροτῶν δὲ μαντιχὴν χαίρειν ἔω.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἢ πάροιδεν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾶ
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
μόλις προβαῖνουσ' ἢ τύχη σταῖη καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ τλήμων, εἰδὼς δωματίων χρεῖαν σέθεν,
405 τί τοῦσθ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

τί δ'; εἴπερ εἰσιν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ ἐν τε μικροῖς ἐν τε μὴ στέροξουσ' ὁμῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπέε νῦν ἐξήμαρτες ἐν μικροῦσιν ὄν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·

410 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Ταναῶν Ἀργείας ὕδους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς

ποιμναῖς ὁμαρτεῖ, πόλεος ἐκβεβλημένος·
κέλευε δ' αὐτὸν ἐς δόμους ἀφιγμένον
ἔλθειν ξένον τ' ἐς δαῖτα πορσῦνα τινα.

415 ἦσθῆσεται τοὶ καὶ προσεῖξεται θεοῖς,
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσῶζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῶων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγγεῖλαιμεν ἂν,
εἰ ζῶντ' Ὅρεστην ἢ τάλαιν' ἰσθοῦτ' ἔτι.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

420 ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσθ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι· χῶρει δ' ἐς δόμους δσον τάχος,
καὶ τᾶνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνῆ
χρήσουσ' ἂν εὐροὶ διατὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τσαυτὰ τὰν δόμοις ἔτι,

425 ὦσθ' ἐν γ' ἐπ' ἤμαρ τοῦσδε πληρῶσαι βορᾶς.
ἐν τοῖς τοιοῦτοις δ' ἠνίκ' ἂν γνώμη πέση,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι, σώμά τ' ἐς νόσον πεσόν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἔφ' ἡμέραν βορᾶς

430 ἐς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεῖς ἀνήρ
ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

κλεινὰ νᾶες, αἶ ποτ' ἔμβατε Τροίαν
τοῖς ἀμετροῦσι ζετημοῖς,
πέμπουσα χοροῦς μετὰ Νηρηίδων,

435 ἔν' ὁ φίλαυλος ἔπαυλε δελ-
φῖς πρόφρας κτανεμβόλοι-
σιν εἰλισσόμενος,
πορεύων τὸν τὰς Θέτιδος
κούφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ

440 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωϊκάς
ἐπὶ Σιμουντίδας ἀπτάς.
Νηρηίδες δ' Εὐβοίδας ἀκτὰς λιποῦσαι
Ἠγαίστου χροσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀπιστίας ἔφερον τευχῶν,

445 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ-
μνας Ὅσας ἱερὰς νάπας,
Νυμφαῖδας σκοπιὰς,
κόρας μάτευσ', ἐνθα πατήρ
ἱππότης τρέφεν Ἑλλάδι φῶς,

450 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον,
ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαῖς.
Ἠλιόθεν δ' ἔκλυόν τιнос ἐν λιμένι
Ναυπλίοισι βεβῶτος
τὰς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,

455 κλεινὰς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
τοιᾶδε σήματα, δείματα
Φρύγια τετύχθαι·
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἔδρα
Περσέα λαμοτόμου ὑπέρ

460 ἄλλος ποτανοῖσι πεδίλοισι φρενῶν
Γοργόνος ἴσχειν, Λιδὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἐρμῆ,
τῷ Μαίαις ἀγροτῆρι κούρῳ·
ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φασέθων

465 κύκλος ἀέλιου
ἵπποις ἄμ περοέσσαις,
ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροὶ,
Πλειάδες, Ὑάδες, Ἐκτορος

432 — 441. = 442 — 451.

452 — 463. = 464 — 475.

- ὄμμασι τροπαῖοι·
470 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει
 Σφίγγες ὄνουξιν αἰδιμον
 ἄγραν φέρουσαι· περιπλεύρω δὲ κύτει
 πύρηνος ἔσπευδε δρόμῳ λείανα χαλαῖς
475 Πειρηναῖον ὀρώμασι πῶλον.
 ἐν δὲ δόρει φωνῶν τραβήμενες ἵπποι ἔπαλλον,
 κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἔτετο κόνης.
 τοιῶνδ' ἀνακτα δοριπόνων
480 ἔκανες ἀνδρῶν, Τυνδαοῖ,
 σὰ λέχεια, κακόφρων κόρα.
 τοιγάρ σε ποτ' οὐρανίδαι
 πέμπουσιν θανάτοισι· σὺν δ'
485 ἔτ' ἔτι φρόνιον ὑπὸ δέραν
 ὄφομ' αἶμα χυθὲν σιδάρω.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 ποῦ ποῦ νεᾶνις πότιν' ἐμὴ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ἦν ποτ' ἐξέθρηψ' ἐγώ;
 ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἰκῶν ἔχει
490 ὄυσῳ γέροντι τῷδε προσβήῃα ποδί.
 ὄμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελκτεῖον
 διπλῆν ἄκωνθαν καὶ παλιήροπον γόνυ.
 ὦ θύγατερ, ἄρτι γὰρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἦκα φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
495 ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τότε,
 πελάνους τε, τευχέων τ' ἐξελῶν τυρνούματα,
 παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τότε
 ὄσμῃ κατήρες, σμιζρόν, ἀλλ' ἐπειβαλεῖν
 ἦδὸν σκύρον τοῦδ' ἀσθενεστέρω ποτῳ.
500 ἴτω φέρων τις τοῖς ξένους τάδ' ἐς δόμοις·
 ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
 δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δ', ὦ γεραῖέ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
 μῶν τὰμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
505 ἦ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φρυγᾶς στένεις
 καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχω;
 ἀνόνητ' ἔθρηψας σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 ἀνόνηθ'. ὄμως δ' οὐν τοῦτό γ' οὐκ ἠγεσχόμην.
 ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον, πάρεργ' ὄδοῦ,
510 καὶ προσπεσὼν ἔκλασ', ἐρημίας τυχῶν,
 σπονδᾶς τε, λύσας ἀσχὸν ὃν φέρω ξένους,
 ἔσπεισα, τύμβω δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
 πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχμιον πόκω]
 σφάγιον ἐσεῖδον αἶμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν
515 ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
 κάθαυμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
 πρὸς τύμβον ἔλθειν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
 ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὺς κασίγνητος λάθρα,
 μολῶν δ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
520 σκέψαι δὲ χαίτην, προστιθεῖσα σὴ κόμη,
 εἰ χρῶμα ταῦτό κουρμῆς ἔσται τριχός.
 φιλεῖ γὰρ, αἶμα ταυτὸν οἷς ἂν ἦ πατρός,
 τὰ πόλλ' ὄμοια σώματος πεφυκέναι.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις;
525 εἰ κρυπτόν ἐς γῆν τήνδ' ἐν Αἰγίσθου φρόβῳ
 δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
 ἔπειτα χαίτης πῶς συνοῖσεται πλόκος;

- ὁ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖς,
 ὁ δὲ κτενισμοῖς θήλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.
530 πολλοῖς δ' ἂν εὐροῖς βοστρύχους ὀμοπτέρους
 καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ, γέρον.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 σὺ δ' εἰς ἔγχος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βᾶσιν,
 εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταυλέῳ πέδῳ
535 γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τότε,
 θνοῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσως
 ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολῶν,
 κερκίδος ὄτρῳ γνοίης ἂν ἐξέφασμα σῆς,
540 ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέλεψα μὴ θανεῖν;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἦν' ἐκπιπτε χθονός,
 νεᾶν μ' ἔτ' οὐσαν; εἰ δὲ κῆρυκεον πέπλους,
 πῶς ἂν τότ' ὦν παῖς, ταῦτ' ἂν ἔχοι φάρη,
 εἰ μὴ ξυναύξουσθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
545 ἀλλ' ἦ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος
 ἐκείρατ', ἦ τῆσδε σκότος λαβῶν χθονός.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
 αὐτοὺς ἐρεσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 οἷδ' ἐκ δόμων βαῖνουσι λαυηρῳ ποδί.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
550 ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κισθῆλῳ τότε.
 πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί·
 ὄμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσενέπω.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 χαῖρ', ὦ γεραῖέ. τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τότε
 παλαιὸν ἀνδρὸς λείφανον φίλων κυρεῖ;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
555 οὗτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρηψεν, ὦ ξένε.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τί φῆς; ὄδ' ὄς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ὄδ' ἔσθ' ὁ σώσας κείνον, εἶπερ ἔστ' ἔτι.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἔα·
 τί μ' εἰσέδορκεν, ὡσπερ ἀργύρου σκοπῶν
 λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἦ προσεικάξει μὲ τω;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
560 ἴσως Ὀρέστου σ' ἦλιχ' ἦδεται βλέπων.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 φίλου γε φωτός· τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 καυτῆ τόδ' εἰσορῶσα θανυμάω, ξένε.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 ὦ πότιν', εὐχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί τῶν ἀπόντων ἦ τί τῶν ὄντων πέρι;
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
565 λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἰδοῦ, καλῶ θεοῦ. ἦ τί δὴ λέγεις, γέρον;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

βλέπον νυν ἐς τόνδ', ὃ τέκνον, τὸν φίλιτον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάλαι δέδοικα, μὴ σὺ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

570 πῶς εἶπας, ὃ γεραί', ἀνέλιπτον λόγον;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὄρῳ Ἄρεστιν τόνδε τὸν Ἀγαμέμνωνος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ᾧ πείσομαι;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐλήν παρ' ὀφρῶν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις

νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχῃ πεσών.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

575 πῶς φῆς; ὄρῳ μὲν πτώματος τεκμήριον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔπειτα μέλλεις προσπίπειν τοῖς φιλιταῖσι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκέτ', ὃ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ

τοῖς σοῖς πέπεισμα θυμόν. ὃ χρόνῳ φανείς,

ἔχω σ' ἀέλιπτως.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἄξ ἔμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

580 οὐδέποτε δόξασ'.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλιπισα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐκείνος εἰ σὺ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύμμαχος γέ σοι μόνος,

ἦν ἐκσπάσωμαι γ' ὄν μετέροχμαί βόλον.

πέποιθα δ' ἡ χρῆ μῆκέθ' ἠγεῖσθαι θεοῦς,

εἰ τᾶδ' ἔσται τῆς δικῆς ὑπέροτρα.

ΧΟΡΟΣ.

585 ἔμολες ἔμολες, ὃ χρόνιος ἀμέρα,

κατέλαμψας, ἔδειξας μίσην

πόλει πυρσὸν, ὃς παλαιᾷ φρυγῆ

πατρῶων ἀπὸ δωματίων

τάλας ἐλαίων ἔβα.

590 θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει

νίκαν, ὃ φίλα.

ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον,

ἔειπ' ἰτις εἰς θεοῦς

595 τύχη σοι τύχη κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· φίλος μὲν ἠδονὰς ἀσπασμάτων

ἔχω, χρόνῳ δὲ καῦθις αὐτὰ δώσομεν.

σὺ δ', ὃ γεραιέ, καίριος γὰρ ἤλυθες,

λέξον, τί δρῶν ἂν φρονέα ἰσαίμην πατρὸς

600 μητέρα τε τὴν κοινόν ἄνοσιων γάμων.

ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;

ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;

τῷ συγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;

ποῖαν ὀδὸν τραπήωμεθ' εἰς ἐχθροῦς ἑμούς;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

605 ὃ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.

εὖρημα γὰρ τὸ χρεῖμα γίγνεται τότε,

κοινῇ μετασχεῖν τὰγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις,

οὐδ' ἐλλέοιπας ἐλπιδ', ἴσθι μου κλύων,

610 ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ

πατρῶον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικόμεθα;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦξω ἔπι τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

615 τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φρουραῖς κέκασται δεξιάς τε δορυφόρων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔγνωσ' φοβεῖται γὰρ σε κοῦχ' εὐδαι σαφῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· σὺ δῆ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

κἄμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γὰρ μ' ἐσῆλθ' ἐτι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

620 ἐσθλὸν τι μηνύσεις, αἰσθομένην δ' ἐγώ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Ἄλγισθον εἶδον, ἠνίχ' εἶπον ἐνθάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

προσηγάμην τὸ ἠηθέν. ἐν ποιοῖς τόποις;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἵπποφορβίων ἐπι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δρῶνθ'; ὄρῳ γὰρ ἐλπιδ' ἐξ ἀμηχάνων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

625 Νύμφαις ἐπόρσον' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, βουσφαγεῖν ὀπιλίζετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶων μέτα;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐδεὶς παρῆν Ἀργείοις, οἰκεία δὲ χεῖρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

630 ἦ ποῦ τις ὄστις γνωριεῖ μ' ἰδῶν, γέρον;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἶδόν ποτε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

δμῶων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθεῖην ποτέ;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

635 στείχων ὄθεν σε βουθυτῶν ἐσώφεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὀδὸν παρ' αὐτήν, ὡς ἔοικ', ἀγροῦς ἔχει.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὄθεν γ' ἰδῶν σε διατὶ κοινόν καλεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πικρόν γε συνδοινάτορ', ἦν θεὸς θέλη.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τοῦνθ' ἐνδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

640 καλῶς ἔλεξας. ἢ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

"Αργεῖ· παρέσται δ' ἐν πόσει θοιὴν ἔπι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐχ ἄμ' ἐξωρμάτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνηχ'· ὑποπτος οὔσα γιγνώσκει πόλει.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

645 τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῃ κτενῶ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν ἐκείν' ἢ τὴν τήθειε καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντιον ὄδε.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

650 ἔσται τάδ'· εὐρύσειε δὲ μητρὶ πῶς φόνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

[λέγ', ὃ γεραῖε, τάδε Κλυταίμνηστρα μολών·]
λεχῶ μ' ἀπάγγελ' οὔσαν ἄρσενος τόκω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δέχ' ἡλίους, ἐν οἷων ἀγνεύει λεχῶ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

655 καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦξι κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἴσως· πάλιν τοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

660 ἔλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσὶτω δόμων πύλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἄιδου τόδε;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρώτιστα μὲν νυν τῷδ' ὑπήγησαι, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

665 Ἀγισθος ἔνθα νῦν θνηπολεῖ θεοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ᾧσι' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὸν ἔργον ἦδη· πρόσθεν εἰλκῆας φόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμῶν γίγνοιθ' ὁδοῦ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

670 καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἄν οὐκ ἀκουσίως.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Ζεῦ πατοῦε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,

οἴκτιρέ θ' ἡμᾶς, οἴκτιρά γὰρ πεπόνθαμεν,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴκτιρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐγγόνους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

"Ἦρα τε, βωμῶν ἢ Μυζηναίων κρατεῖς,

675 νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαί' αἰτούμεθα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,
[καὶ Γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ἦ δίδωμ' ἐμᾶς]
ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλιάτοις τέκνοις.

680 νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθ' ἐστυμῶν λαβῶν,

οἴτηρ γε σὶν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δορῆ,

χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.

ἦκουσας, ὦ δειν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατὴρ· στείχειν δ' ἀκμή.

685 καὶ σοὶ προφανῶ πρὸς τάδ' Ἀγισθον θανεῖν·

ὡς, εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,

τέθνηκα καγῶ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·

παῖσω κἄρα γὰρ τοῦμὸν ἀμφήκει ξίφει.

δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπέεσσι ποιήσομαι.

690 ὡς, ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν,

ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, θνήσκοντος δέ σοι

τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάντ' οἶδα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαι σε χρή·

ἡμεῖς δὲ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε

695 κραυγῆν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἐγὼ,

πρόχειρον ἐγχοῦ χειρὶ βραστήζουσ' ἐμῆ·

οὐ γὰρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη

δίτην ὑπέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄταλᾶς ὑπὸ ματέρως,

700 Ἀργείων δρέων ποτὲ κληθῶν

ἐν πολιαῖσι μένει σῆμαις

εὐαρμοστόις ἐν καλῶμοις

Πᾶνα μοῦσαν ἠδ' ὄθροον

πνεόντ', ἀγρῶν ταμίαν,

705 χουσέων ἄρα καλλιπλοκάμων πορευῶσαι·

πετρῶνοις τ' ἐπιστάς

κάρυξ ἴχει βάρθοις,

ἀγορᾶν ἀγορᾶν, Μυζηναῖτοι,

710 στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων

φάσματα, δαίματα.

χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέροισιν οἴκους·

θυμέλια δ' ἐπίπναντο χρο-

σήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν

715 πῦρ ἐπιβῶμιον Ἀργείων·

λαϊὸς δὲ φθόγγον κελάδει

κάλιστον, Μουσᾶν θεράπων·
 μολπαι δ' ἤξοντ' ἔρατα
 χρυσᾶς ἀρνός, ὡς ἐπίλογοι Θυέστου·
 720 κρουφίαις γὰρ εὐναῖς
 πείσας ἄλοχον φίλαν
 Ἀτρῶως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
 δώματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους αὐτεῖ
 τὰν κερύεσσαν ἔ-
 725 χεῖν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμαναν.
 τότε δὴ τότε φαι-
 νὰς ἄστρων μετέβασ' ὀδοὺς
 Ζεὺς καὶ γέγγος ἀέλιου
 730 λευκόν τε πρόσωπον ἀ-
 οὺς, τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύ-
 νει θερμῆς φλογὶ θεοπέφυγ,
 νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρ-
 κτον ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔ-
 735 δραι φθίνουσ' ἀπειροδρόσοι,
 καλλίστων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι.
 λέγεται, τὰν δὲ πί-
 στιν σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,
 στρέψιμῃ θερμᾶν ἀέλιον
 740 χρυσοπὸν ἔδραν ἀλλά-
 ξαντα δυστιχίᾳ βροτεί-
 φ θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.
 φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦ-
 θοὶ κέρδος πρὸς θεῶν θεραπέ-
 745 ας· ὧν οὐ μνασθεῖσα πόσιν
 κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτιρ' ἀδελφῶν.
 ἔα ἔα·
 φίλαι, βοῆς ἠκούσατ', ἢ δοῶν κενὴ
 ὑπῆλθέ μ', ὥστε νεοτέρα βροπιτῆ Διός;
 ἰδοὺ τὰδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·
 750 δέσποιν', ἄμεινον δώματ', Ἰλέκτρα, τάδε.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤχομεν;
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, φόνιον οἰμωγῆν κλύω.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 ἤκουσα καὶ γὰρ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὄμωσ.
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρος, ἐμφανὴς γε μὴν.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 755 Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς, ἢ φίλων ξιμῶν;
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 οὐκ οἶδα· πῶν γὰρ μίνυται μέλος βοῆς.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 σφαγῆν αὐτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 ἐπισχε, τρανῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 760 ἤξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῖλον κτανεῖν.
 Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.
 ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκητιδες,
 νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
 Ἀγαμέμνονος δὲ φρονέα κείμενον πέθω
 Αἰγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχέσθαι χρεῶν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 765 τίς δ' εἰ σὺ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
 Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.
 οὐκ οἶσθ' ἀδελφεοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 ὦ φίλιτατ', ἔκ τοι δέιματις δυσγνωσίαν
 εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δὴ.
 τί φῆς; τέθνηκε πατὴρς ἐμοῦ στυγρὸς φρονεὺς;
 Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.
 770 τέθνηκε· δῖς σοι ταῦθ', ἄ γ' οὖν βούλει, λέγω.
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 ὦ θεοὶ, Δίκη τε πάνθ' ὀρῶσ', ἤλθες ποτε.
 Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.
 ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι θυθιμῷ φόνου
 κτείνει Θυέστου παῖδα βουλόμαι μαθεῖν.
 Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.
 ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
 775 εἰσβάντες ἡμῖν δίκροτον εἰς ἀμαξιτόν
 ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἀναξ.
 κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρῶτις βεβῶς,
 δροῖπιν τερεσίνης μυρσίνης κάρα πλόκουσ·
 ἰδὼν τ' αὐτεῖ, χαιρέτ', ὦ ξένοι· τίνας;
 780 πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
 ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης, Θεσσαλοῖ· πρὸς δ' Ἀλφειὸν
 θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διὶ.
 κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐννέπει τάδε·
 νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χροὴ συνεσίτους ἐμοὶ
 785 θοιὴν γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
 Νύμφαις· ἐφῶι δ' ἔξανασιάντες λέχους
 ἐς ταυτὸν ἤξेत'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους,
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβῶν
 παρηγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν.
 790 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·
 λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
 ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερσὶβων πέλας.
 ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης, ἀρτίως ἠγνώσμεθα
 λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρεῖθρων ἄπο.
 795 εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθῆναι χρεῶν,
 Αἰγισθ', ἔτοιμοι, ζοὺκ ἀπαρνοῦμεσθ', ἀναξ.
 τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
 λόγους δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
 δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἔσαν χρεῶς.
 800 οἱ μὲν σφραγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ,
 ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνήπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
 λέβητας ὠρθον· πᾶσα δ' ἐπιύπει στέγη.
 λαβῶν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνείτης σέθεν
 ἔβαλλε βωμῶν, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 805 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν
 καὶ τὴν κατ' οἴκουσ Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμίην,
 πρᾶσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τάναντί' ἤρχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 810 λαβεῖν πατρῷα δώματα'. ἐκ κανοῦ δ' ἔλῶν
 Αἰγισθος ὀρῶην σφραγίδα, μοσχίαν τρίχα
 τεμῶν, ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κάσφιας' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἦσαν χερσῶν
 δμῶες· λέγει δὲ σφ' αἰσιγνήτῳ τάδε·
 815 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
 εἶναι τόθ', ὅστις ταῦρον ἀριαμῆ καλῶς
 ἔππος τ' ὀχμαῖε. λαβὲ σίθηρον, ὦ ξένη.

- δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ' εὐκρότητον Λωριδ' ἀρπάσας χερσῶν,
820 βίβρας ἀπ' ὄμων εὐπροεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπηρετήν,
δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβῶν μόσχου πόδα,
λευκάς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χεῖρα·
θάσσαν δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεύς
- 825 δισοσὺς διαύλους ἵππους διήνυσε,
κάνειτο λαγόνας. ἰρὰ δ' ἐς χεῖρας λαβῶν
Αἰγισθος ἦθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγγνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακῆς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
- 830 γῶ μὲν στυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ,
τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὦ ξέν'; ὄρωσθ' ἴνα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βορωῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ' εἶπε, φρυγάδος δῆτα δαιμαίνεις δόλον,
835 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως πειστηρίαν
θυνασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Λωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ'; ἀπορρήξω χέλυν.
λαβῶν δὲ κόπτει. σπλάγγνα δ' Αἰγισθος λαβῶν
ἦθρει διωραῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
840 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς κασιγνήτους σέθεν
ἐς σφονδύλους ἔπεισε, νωτιᾶτα δὲ
ἐρρηξεν ἄσθρα. πῆν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἥσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθηήσασον φόνω.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἤξαν ἐς δόρυ,
845 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'. ἀνδρείας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλῃ
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ', οὐχὶ δυσμενῆς
ἦκω πόλει τῆδ', οὐδ' ἐμοῖς ὀπίοισι,
φρονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
- 850 τλήμων Ὀρέστης. ἀλλὰ μὴ με κτείνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἦκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνωσθῆ δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθύς σοῦ κασιγνήτου κάρα
855 χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
κάρα πιδεῖξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγισθον· αἶμα δ' αἵματος
πικρὸς δανειμὸς ἦλθε τῷ θανάτῳ νῦν.
- ΧΟΡΟΣ.
- θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἔχνος,
860 ὡς νεβρὸς, οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαῖα.
νίκας στεφανηφορίαν
κρείσσω παρ' Ἀλφειοῦ ἠεῖθροις τελέσας
κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειθε
- 865 καλλίνικον ᾠδὴν ἐμῷ χορῷ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- ὦ φέγγος, ὦ τέθειππον ἠλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νῦξ, ἣν δεροκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοῦμόν ἀμπυχθαί τ' ἐλευθεροί,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἰγισθος φονεύς.
- 870 φέρ', οἶα δὴ γῶ καὶ δόμοι κεύθουσέ μου
κόμης ἀγάματ' ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.
- ΧΟΡΟΣ.
- σὺ μὲν νῦν ἀγάματ' αἶρε

- κρατὶ· τὸ δ' ἀμέτερον
875 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φιλόν.
νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
δικαίως τοὺς ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύναιλος βοᾷ χαρῶ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- 880 ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγῶς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλιῷ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρόχων ἀνδήματα.
ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
- 885 Αἰγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸν εὖσεβεστάτου
παιδεύμα, Πυλάδην, σιέφανον ἐξ ἐμῆς χερσὸς
δέχου· φέρε γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 890 θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρώτων, Ἥλεκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἀμ' ἐπαινεσον,
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρετήν.
ἦκα γὰρ οὐ λόγους, ἀλλ' ἔργους κτανῶν
Αἰγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε
- 895 προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν, εἴτε χρῆξεις, θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθετες,
ἢ σῦλλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πήξασ' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
δοῦλος, πάροικε δεσπότης κεκλημένος.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- 900 αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- τί χρῆμα, λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- νεκρὸς ὑβρίζει, μὴ μέ τις φθόνω βάλῃ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόφρογος πόλις.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 905 λέγ', εἴ τι χρῆξεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
- εἶεν· τίν' ἀρχὴν προῦτά σ' ἐξείπω κακῶν;
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐπκοτ' ἐξελίμπανον
- 910 θουλοῦσ', ἂ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἂ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με κῶρφανὴν φίλου πατρὸς
- 915 καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένους,
κἀγῆμας αἰσχρῶς μητέρ', ἀνδρα τ' ἔπιανες
στρατηλατοῦνθ' Ἑλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
ἐς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἠλπίσας
ὡς ἐς σέ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
- 920 γῆμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠθίσεις λέχη.
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῆ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἱ δ' ἔχειν.

925 ἄλγιστα δ' ὤψεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ἤδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω ποτηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τουκείνης κακόν.

930 πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἦκουες τάδε·
ὁ τῆς γυναῖκος, οὐκὶ τάνδρὸς ἢ γυνή.
καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προσιταῖεν γε δομάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατὴρὸς

935 οὐκ ἠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μεῖζω λέξη,
τάνδρὸς μὲν οὐδεῖς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὁ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωτόν,
ἠΰχαις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασι σθένος·

940 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμίλησαι χρόνον.
ἢ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἢ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἶρε καρά·
ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκαιῶν ζυγῶν,
ἐξέπτατ' οἶκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.

945 ἃ δ' ἐς γυναῖκας, παρθένω γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' ἀνίζομαι.
ὑβρίζεις, ὡς δὴ βασιλικούς ἔχων δόμους,
κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τάνδρῆου τρόπου.

950 τὰ γὰρ τέχν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμόννυται,
τὰ δ' εὐπροπέη δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρο', οὐδὲν εἰδῶς ὧν ἐφευρεθεῖς χρόνῳ
δίχην δέδωκας, ὧδέ τις κακοῦρος ὦν.
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,

955 νικᾶν δοκεῖτω τὴν δίχην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἴκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
ΧΟΡΟΣ.

ἔπραξε δεινά· δεινά δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῶδ'. ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· κομίζεῖν τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεῶν
960 σκότω τε δοῦναι, δμῶες, ὡς δῖαν μὸλῃ
μήτηρ, σφραγῆς πάροιδε μὴ εἰσὶν νεκρῶν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπίσχε· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ'· ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηθόμους ὄρῃς;
ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἢ μ' ἐγείνατο.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

965 καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσση πορεύεται.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα δρωμέν; μητέρ' ἢ φρονέσομεν;
ΗΛΕΚΤΡΑ.

μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ.
πῶς γὰρ πᾶνω νιν, ἢ μ' ἔθρηψε κᾶτεκεν;
ΗΛΕΚΤΡΑ.

970 ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κάμῶν ἄλεσεν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἦν οὐ χορῆν, κτανεῖν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

975 μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἄγνός ὦν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φρόνου δώσω δίκας.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

τῷ δ' αὖ πατρώων διαμεθεῖς τιμωρίαν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄρ' αὐτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεῖς θεῶ;
ΗΛΕΚΤΡΑ.

980 ἰρὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' ἂν πιθοίμην εὔμεμαντεύσθαι τάδε.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ μὴ κακισθεῖς εἰς ἀνανδρίαν πέσης.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον;
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ καὶ πόσον καθεῖλες Ἀγχισθον κτανῶν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

985 εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος.
καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοὶς δοκεῖ τάδε,
ἔστω· μικρὸν δὲ χηδὺ τἀγώνισμά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ,
βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
καὶ Τυνδαρέου,

990 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροι
Διὸς, οἱ φλογεράν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναῖουσι, βροτῶν ἐν ἄλλοις ῥοθίοις
τιμὰς σωτήρας ἔχοντες·

χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας

995 πλοῦτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τάς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καρὸς*, ὦ βασίλεια.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἔν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.

1000 σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
ἐξάϊρετ', ἀντὶ παιδὸς ἦν ἀπαίλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκουν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη

1005 δόμων πατρώων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μήτηρ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρὸς;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δοῦλαι πάροισιν αἶδε, μὴ σὺ μοι πόνει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ'· ἀγχιμάτωτόν τοι μ' ἀπόφισας δόμων,
ἤρημένων δὲ δωματίων ἤρημεθα,

1010 ὡς αἶδε, πατὴρὸς ὄρφαναὶ λειψιμμένοι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλευμάτα
 ἐς οὓς ἐχοῖν ἦμισι' ἐβούλευσεν φίλων.
 λέξω δὲ, καίτοι δός' ὅταν λάβῃ κακὴ
 γυναῖκα, γλώσση πικρότης ἔνσταί τις,
 1015 ὡς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς, τὸ πρῶγμα δὲ
 μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃ,
 στυγεῖν δίκαον· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ στυγεῖν;
 ἡμῶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῶ πατρί,
 οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἄ γυναικίμην ἐγώ.
 1020 κείνος δὲ παῖδα τὴν ξυῖν, Ἀχιλλέως
 λέκτροισι κείσας, ὄχρε' ἐκ δόμων ἄγων
 προμυνοῦχον Ἀύλιον· ἐνθ' ὑπερτείνεις πυρᾶς
 λευκὴν διήμισ' Ἰριγόνης παρηίδα.
 κεί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος,
 1025 ἢ θομ' ὀνήσων ἄλλα τ' ἐκωσῶν τέκνα
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἐλένη μάργος ἦν, ὅ τ' αὖ λαβῶν
 ἄλοχον κολάσειν προδοτὴν οὐκ ἠπίστατο,
 τουτίων ἔκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
 1030 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδίκημένη,
 οὐκ ἠγοριούμην, οὐδ' ἂν ἔπανον πόσιν·
 ἄλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μισθῶ' ἐνθεον κόρην,
 λέκτροις τ' ἐπεισφορῆσε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχ' ὁμοῦ.
 1035 μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
 δῖαν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνη πόσις,
 τᾶνδον παρῶσας λέκτρα, μιμεισθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χᾶτερον κτᾶσθαι φίλον.
 κᾶπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ νόμος λαμπρῆνεται,
 1040 οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χοῖν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὡς σώσομαι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ', εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
 1045 κτείνοντα χοῖν τῆμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνον παθεῖν;
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἦνπερ ἦν πορευσίμου
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολέμιους, φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινωνήσέ μοι;
 λέγ', εἰ τι χοῖςεις, κἀντίθετος παρορησία,
 1050 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- δίκαί' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχροῦς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χοῖν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἧτις φρενήρης. εἰ δὲ μὴ δοεὶ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκει λόγων.
 1055 μέμνησο, μήτηρ, οὗς ἔλεξας ὑστάτους
 λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρορησίαν.
- ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 καὶ νῦν γέ φημι, κοῦκ ἀπαρονοῦμαι, τέκνον.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἄρα κλύουσα, μήτηρ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἠδὲ προσθήσω φρενί.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1060 λέγοιμ' ἂν· ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προσιμίου.
 εἶθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
 τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἴνον ἄξιον φέρει
 Ἐλένης τε καὶ σου, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω,
 αἰφω μετὰ τὸν Κάστορός τ' οὐκ ἀξίω.

- 1065 ἡ μὲν γὰρ ἀρπασθεῖσ' ἐκοῦσ' ἀπῆχετο,
 σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
 σῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνον πόσιν
 ἔκτεινας· οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἰσάσιν εὐ,
 ἧτις, θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγᾶς,
 1070 νέον τ' ἀπ' οἴκων ἄνδρος ἐξωρημένου,
 ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
 γυνὴ δ' ἄπόντος ἄνδρος ἧτις ἐκ δόμων
 ἐς κάλλος ἀσκει, διάγραφ' ὡς οὖσαν κακῆν.
 οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπές
 1075 φραίνειν πρόσωπον, ἦν τι μὴ ζητῆ κακόν.
 μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
 εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
 αἰ δ' ἦσον' εἶη, συννεφούσαν ὄμματα,
 ἄγαμέμνον' οὐ χοῖςουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
 1080 κατὸν καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχε σοι·
 ἄνδρ' εἶχες οὐ κακόν' Αἰγίσθου πόσιν,
 ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην·
 Ἐλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξεργασμένης,
 ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
 1085 παραδείγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσοφῖν τ' ἔχει.
 εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατῆρ,
 ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἔμοῦς ἐκ τῶν σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρός σου δόμου
 ἡμῖν προσήψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
 1090 τᾶλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνομένη,
 κοῦτ' ἀντιγένη παιδὸς ἀντὶ σου πόσις
 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικᾶων φόνος, ἀποκτενώ σ' ἐγὼ
 1095 καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρὶ τιμωρούμενοι·
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκαια
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμῆι πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.

ΧΟΡΟΣ.

- 1100 τύχη γυναικῶν ἐς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὐ,
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ὦ παῖ, πέφυνκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεῖ.
 ἔστιν δὲ καὶ τὸδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 1105 συγγνώσασθαι σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλoutος καὶ δυσείματος χροῖα
 λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
 οἶμοι τίλειται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 1110 ὡς μᾶλλον ἢ χοῖν ἦλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ.
 διπὲ στενάζεις, ἦντι' οὐκ ἔχεις ἄκη·
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονός
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 δέδοικα· τοῦμὸν δ', οὐχὶ τοῦκείνου, σκοπῶ.
 1115 πατρός γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφης.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρῦς.
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

1120 φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ξμοῖς ναεὶ δόμοις.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρξ; ἀν' αὐτὸν σὺ ζωपुरεῖς νεῖκη νεῖα.
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .
σιγῶ· δέδοικα γὰρ νῦν, ὡς δέδοικα', ἐγῶ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μὲ ἐκάλεις, τέκνον;
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ξμῶν λοχευμάτων·
1125 τούτων ὑπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγῶ,
δεκάτη σελήνη παιδὸς ὡς νομίζεται·
τρῖβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὐδ' ἐν τῷ πάρος.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλλης τόδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

αὐτὴ λόμενον κατεκον μόνῃ βρέφος.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1130 οὕτως ἀγείτον' οἶζον ἴδρυσαι φίλων;
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θῦσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τῆνδ', εἴμ' ἐπ' ἄργον, οὐ πόσις θυηπολεῖ

1135 Νύμφαισιν. ἀλλὰ τοῦσδ' ὄχρους, ὅπᾶνες,
φάτνας ἄγοντες πρόσθεθ'. ἦνικ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀππλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

χάριε πένητας ἐς δόμους· φροῦρε δέ μοι

1140 μὴ σ' αἰθαλώσῃ πολὺκαπνον στέγος πέπλους·
θῦσεις γὰρ οἶα χρῆ σε δαίμοσιν θῦσαι.
καυοῦν δ' ἐνήρικται, καὶ τεθηγμένη σφραγίς,
ἦπερ καθεῖλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσεῖ
πληγεῖσα· νυμφεῦσαι δὲ κἂν Αἰδου δόμοις,

1145 ὅπερ ξυνηῦδες ἐν φάει· τσῆνδ' ἐγῶ
δῶσω χάριν σοι, σὺ δὲ γ' ἐμοὶ δίκην πατρός.
ΧΟΡΟΣ.

ἀμοιβὰ κακῶν· μετᾶτροποι πνέου-
σιν αὔραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
ἔπεσεν ξυδὸς ξυδὸς ἀσχέτας,

1150 ἰάχῃσε δὲ στέγα, λάϊνοι
τε θρηγκοὶ δόμων, τὰδ' ἐνέποντος· ὦ
σχέτλια, τί με, γύναι, φρονεῖς, φίλαν
πατρίδα δεκετέσιν σπομαῖσιν ἐλθόντ' ἐμᾶν;

1155 παλίσρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίχα
διαδρόμου λέχους, μέλεον ἂ πόσιν
χρόνιον ἰχόμενον εἰς οἶκους
Κυκλώπειά τ' οὐράνια τεύχε' ὀ-
ξυθῆκτω βέλει κατέξαν' αὐτόχειρ,

1160 πέλεων ἐν χειροῖν λαβοῦσα. τλάμων
πόσις, ὅτι ποτὲ τὰν τάλαιαν ἔσχεν κακόν.
ὄρεα τις ὡς λέαν' ὀργάδων
δρύοχα νεμομένα, τᾶδε κατήνυσεν.

1147 — 1154. = 1155 — 1162.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1165 ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
ΧΟΡΟΣ.

κλύεις ὑπώροφον βοῖν;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἰὼ μοὶ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἤμωξα καὶ γὰρ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
νέμει τοι δίκαν θεῶν, ὅταν ποιῆ·

1170 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
τάλαιαν, εὐνέταν.

ἀλλ' οἶδε μητρὸς νεορόνοις ἐν αἵμασι
πεφρυμένοι βαινουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
τροπία δαίγματα' ἀθλίων προσφθεγμάτων.

1175 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
τῶν Ταυταλείων οὐδ' ἔφην ποτ' ἐκγόνων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ, πανδερχέτα
βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φρόνι-
α μυσάρᾳ, δίγονα σώματ' ἐν
χθονὶ κείμενα, πλαιγῆ

1180 χερσὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.

* * *

* * *

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

δακρυτ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγῶ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἂ τάλαι-

1185 ἄλαστα, μέλεα καὶ πέρα
παρθούσα σῶν τέκνων ὑπαί.
πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1190 ἰὼ Φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν,
ἄφαντα φανερά δ' ἐξέπρα-
ξας ἄγχα, φρόνια δ' ὤπασας
λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλαντίδος.
τίνα δ' ἔτερον μὲν πόλιν; τίς ξένος,

1195 τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κῆρα
προσόψεται μητέρα κτανόντος;
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἰὼ ἰὼ μοι. ποῖ δ' ἐγῶ, τίν' ἐς χορὸν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις

1200 με δέξεται νυμφικᾶς ἐς εὐνάς;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη [πρὸς
αὔραν].

φρονεῖς γὰρ ὅσα νῦν, τότ' οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,

1205 φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα.
κατείδες, οἷον ἂ τάλαιαν' ἐὼν πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φρονάσιν,
ἰὼ μοι, πρὸς πέδφ

τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγῶ.
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

1210 σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἴησον
κλύων γόνον ματρὸς, ἃ σ' ἔτικτεν.

1177 — 1189. = 1190 — 1205.

1206 — 1212. = 1213 — 1220.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

βοῶν δ' ἔλασσε τάνδε, πρὸς γένον ἐμῶν
 1215 τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμὸν, λιταῖω·
 παρηδῶν τ' ἔξ ἐμῶν
 ἐκαρήμανθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάλαινα. πῶς ἔτιλας φρόνον δι' ὀμμάτων
 1220 ἰδεῖν σέθεν ματρός ἐκπνεούσας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔγω μὲν ἐπιβαλὼν φάση κόραις ἐμαῖ-
 σι φρασιγῶν κατηρξάμαν
 ματέρως ἔσω δέρας μεθείς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔγω δέ γ' ἐπεκέλευσά σοι,
 1225 ξίφους τ' ἐρηφάμαν ἅμα.
 δεινότερον παθῶν ἔρεξας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λαβοῦ λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρως
 πέπλοις, καθάρμοσον σφραγᾶς·
 φρονέας ἔτιπτες ἄρά σοι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1230 ἰδοῦ, φίλαν τε κοῦ φίλαν
 φάρεα σέ γ' ἀμφιβάλλομεν,
 τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
 φαινουσι τινὲς δαίμονες, ἣ θεῶν

1235 τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν γ'
 ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν
 ὄψιν βαῖνουσι βροτοῖσιν;

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

Ἀγαμέμνωνος παῖ, κλυθι· δίπτυχοι δέ σε
 καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,

1240 Κάστωρ κασιγνητός τε Πολυδεύκης ὄδε.

δεινὸν δὲ ναὸς ἄριστος πόπτου σάλον
 παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἔσειδομεν
 σφραγᾶς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
 δίκαια μὲν νυν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐκ ὄρθεις,

1245 Φοῖβός τε Φοῖβος, ἀλλ' ἀναξ γὰρ ἔστ' ἐμὸς,
 σιγῶ· σοφὸς δ' ὦν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
 αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. τάντεῦθεν δὲ χρῆ
 πρόσσειν ἢ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
 Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,

1250 σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
 τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
 δεινὰ δὲ Κῆρὸς σ' αἰ κυνώπιδες θεαὶ
 τροχηλατήσουσ' ἐμμανη πλανώμενον.
 ἐλθῶν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρόεας

1255 πρόσπτυξον· εἰρξεί γὰρ νιν ἐπτοημένας
 δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ φθεῖν σέθεν,
 γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρη κύκλον.
 ἔστιν δ' Ἀρεῶς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
 ἔχοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματων πέρι,

1260 Ἀλιφρόθιον ὄτ' ἔκταν' ὀμόφρον' Ἄρης,
 μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
 πόπτου κρέοντος παῖδ', ἔν' εὐσεβεστάτη
 ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν ἐκ γε τοῦ θεοῖς.
 ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φρόνου πέρι.

1265 ἴσαι δέ σ' ἐκσώξουσι μὴ θανεῖν δίχῃ

1221 — 1226. = 1227 — 1232.

ψῆφοι τεθεῖσαι· Ἀοξίας γὰρ αἰτίαν
 ἐς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φρόνον.
 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὄδε νόμος τεθήσεται,
 νικᾶν ἴσας ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.

1270 δεινὰ μὲν οὖν θεαὶ τῶνδ' ἔχει πεπληγμέναι
 πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
 σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
 σὲ δ' Ἀρκάδων χρῆ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·

1275 ἐπώνυμός δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδε δ' Ἀγίσθου νέκυν
 Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφω.
 μητέρα δὲ τήν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἔξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,

1280 Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
 ἦκει λιποῦσ' Ἀγυπτον, οὐδ' ἦλθεν Φοῖβος.
 Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς ἴλιον.
 Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτι ἔχων,

1285 Ἀχαιῶδός γῆς οἴκαδ' ἐσπορευέτω,
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκῶν ἐς αἶαν, καὶ δότω πλοῦτου βάρος.
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαῖνων ποδὶ
 χώρει πρὸς οἶκον Κεχροπίας εὐδαίμονα.

1290 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φρόνον,
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαγθεὶς πόνων.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδε Λιῶς, θέμις ἐς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάειν;

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

θέμις, οὐ μυσταροῖς τοῖσδε σφραγίοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1295 κάμοι μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι;

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

καὶ σοί· Φοῖβω τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φρονίαν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ὄντε θεῶ τῆσδέ τ' ἀδελφῶ
 τῆς κασιγνημένης

1300 οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροισι;

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρῶν,
 Φοῖβον τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίς δ' ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ
 φρονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

1305 κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πόμιοι,
 μία δ' ἀμφοτέρους
 αἴτη παιτέρων διέκνωσεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ σύγγονέ μοι, χρῶναι σ' ἐσιδῶν,
 τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι,

1310 καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμοι.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἦδ'
 οἰκτρὰ πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
 πόλιν Ἀργείων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζουσ

1315 ἦ γῆς πατρίδας ὄρον ἐκλείπειν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξιμι πατρὸς,
καὶ ἐπ' ἀλλοτριῆς ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφέξω.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

θάρασει· Παλλάδος

1320 ὅσῳ ἦξις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

περὶ μοι στέρνοις στέρνα πρόσαιψον;
σύγγονε φίλτατε·

διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων
μελάθρων μητρὸς φόνοι κατάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1325 βάλε, πρόσπτυζον σῶμα· θανόντος δ'
ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταφρήνησον.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

ἐνὶ γὰρ κάμοι τοῖς τ' οὐρανίδαις

1330 οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκέτι σ' ὄψομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάδε λίσσθιά μοι προσφθέγματά σου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ χαῖρε, πόλις,

1335 χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

στείχω, βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1340 Πυλάδῃ, χαίρων ἴθι, νυμφεῦο
δέμας Ἰλέκτρας.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας
τάσδ' ὑποφύγων στείχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·
δεινὸν γὰρ ἔγνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ

1345 χειροδράκοντες, χρωῖτα κελαιναί,
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
νῶ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῆ
σώσοντε νεῶν πρήφρας ἐνάλους.

διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς,

1350 τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
οἷσιν δ' ὄσιον καὶ τὸ δίκαιον
φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων σώζομεν.

οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς· θελέτω,

1355 μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
θεῖς ἂν θνητοῖς ἀγορεύω.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
καὶ ξυντυχίᾳ μὴ τινὶ κάμνει
θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΛΥΚΟΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρύσθεϊ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς Ἄιδου κατήλθε. καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὡς εἴη τεθνηώς· στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

- Τίς τὸν Διὸς σύλληκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρυῶν', ὃν Ἀλκαῖός ποτε
 ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενῆς;
 5 σπασοῦν στέγους ἔβλασταν, ὧν γένους Ἄρης
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
 τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
 Κρέων, Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
 Κρέων δὲ Μεγάρως τῆσδε γίγνεται παιῆρ,
 10 ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτε
 λωτῶ συνηλάζαν, ἦνίξ' εἰς ἔμοις
 δόμου ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νῦν ἦγετο.
 λιπὼν δὲ Θήβας, οὐ καιροῖσθην ἐγὼ,
 Μεγάρων τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἐμὸς,
 15 Ἀργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπεῖαν πόλιν
 ᾠρέξαι' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω, κτανῶν
 Ἥλεκτρώωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
 ἐξευμαρίζων καὶ πάτρην οἰκεῖν θέλων,
 καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρωσθεὶ μέγαν
 20 ἐξημερωῖαι γαῖαν, εἴθ' Ἴρος ὑπο
 κέντροις δαμασθεῖς εἶτε τοῦ χροῶν μέτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόρους,
 τὸ λοιπὸν δὲ Τιανόρου διὰ στόμα
 βέβηξ' ἐς Αἴδου, τὸν τρισώματον κύνα
 25 ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἦκει πάλιν.
 γέρον δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμεῖων λόγος
 ὡς ἦν πάρος Ἄραξ τις ἐννήτωρ Λύκος,
 τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
 τῷ λευκοπώλῳ προῖν τυραννήσια χθονὸς
 30 Ἀμφίον' ἠδὲ Ζηῆθον, ἐγκλῶνα Διός.
 οὐ ταυτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κελημένος,
 Καδμεῖος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολῶν,
 κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανῶν ἄρχει χθονός,
 σίτσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεσπασὼν πόλιν.
 35 ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνημέρον
 κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.
 τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονός,
 ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 40 κτανῶν δάμαρτά θ', ὡς φρόνθ σβέσει φρόνον,
 κἄμ', εἴ τι δὴ χοῆ κἄμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
 γέροντ' ἀρχεῖον, μή ποθ' οἶδ' ἠνδρωμένον
 μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ δὲ, λείπει γὰρ με τοῖσδ' ἐν δάμιασι
 45 τρογὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἦνίκα χθονὸς
 μελαιναν ὄρφνην εἰσέβανει παῖς ἐμὸς,
 σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διός,
 ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο
 50 Μινύας κρατήσιας οὐμὸς εὐγενῆς τόκος.

πάντων δὲ χροῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
 σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀσπρώτῳ πέδῳ
 πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.
 55 φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὄρω φίλους,
 οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
 τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
 ἢς μήποθ', ὅστις καὶ μέσως εὔνοος ἐμοῖ,
 τύχοι, φίλων ἐλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕΓΑΡΑ.

- 60 ὦ πρόσβυ, Ταφίων ὃς ποτ' ἐξέειλε πόλιν,
 στρατηλατήσιας κλεινὰ Καδμεῖων δορὸς,
 ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφεῖς.
 ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
 ὃς οὐνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
 65 ἔχων τυραννίδ', ἢς μακρὰ λόγχα πέρι
 πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
 ἔχων δὲ τέκνα· κἄμ' ἔδωκε παιδί σῶ,
 ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
 καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτια·
 70 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
 οἱ θ' Ἡρακλείοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
 σώζω νεοσσοὺς ὄρνις ὡς ὑφειμένη.
 οἱ δ' εἰς ἐλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτων,
 ὦ μητέρ, αὐδᾶ, ποῦ πατὴρ ἄπεισι γῆς;
 75 τί δρᾷ; πόθ' ἦξει; τῷ νέφθ' ἐσφαλμένοι
 ζητοῦσι τὸν τεκόντ'. ἐγὼ δὲ διαφέρω
 λόγοισι μυθεύουσα. θανατῶσθ' ὅταν
 πύλα φοφῶσι, πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
 ὡς πρὸς πατρῶον προσπεσούμενοι γόνυ.
 80 νῦν οὖν τίς ἐλλίδ' ἢ πόρον σωτηρίας
 ἐξευμαρίζει, πρόσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
 ὡς οὔτε γαῖας ὕρι' ἂν ἐκβαίμεν λάθρα·
 φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κραίσσονες κατ' ἐξόδους·
 οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλλίδες σωτηρίας
 85 ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις
 λέγ' ἐς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἦ,
 χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ θύγατερ, οὔτοι ἡδέιον τὰ τοιάδε
 φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕΓΑΡΑ.

- 90 λύτης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλλίδας.

ΜΕΓΑΡΑ.

κἄγώ· δοκεῖν δὲ τᾶδόκητ' οὐ χοῆ, γέρον.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὦν δίκνει χρόνος.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

- 95 γένοιτό τᾶν, ᾧ θύγατερ, οὐριος δρόμος
 ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἔμοι καὶ σοὶ κακῶν,
 ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὐμός, εὐνήτωρ δὲ σός.
 ἀλλ' ἡσύχαζε καὶ δακρυρροούς τέκνων
 πηγᾶς ἀφαίρει καὶ παρεκνήλει λόγους,
 100 κλέπτουσα μῦθοις ἀθλίους κλοπᾶς ὅμως.
 κάμνουσι γάρτοι καὶ βροτῶν αἰ συμφοραί,
 καὶ πνεύματ' ἀνέμιον οὐκ αἰεὶ ῥώμην ἔχει,
 οἱ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς·
 ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
 105 οὗτος δ' ἀνήρ ἄριστος ὅστις ἐλπίζει
 πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἄπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

- ὑπόφορα μέλαθρα
 καὶ γεραῖά δέμνι', ἀμφὶ βάρκτριος
 ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἠλέμω
 110 γῶν ἀοιδός, ὥστε πολλὸς ὄρισ,
 ἔπεα μόνον καὶ δόχημα νυκτερωπῶν
 ἐννύχων ὀνείρων,
 τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα
 ᾧ τέκεα πατὸς ἀπάτορ', ᾧ
 115 γεραῖε, σύ τε, τάλαίνα μᾶ-
 τερ, ἃ τὸν Αἴδα δόμοις
 πόσιν ἀναστενάξεις.
 μὴ προκαμήτε πόδα
 120 βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον
 λέπας ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες· ὡς
 βάρος φέρων τροχηλάτιο κῶλου,
 λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
 125 ποδὸς ἀμυρῶν ἔγχος·
 γέρον γέροντα παρακόμιζε,
 τὸ πάρος ἐν ἡλικίαν πόνοις
 ᾧ ξυνοπία δόρατα νέα νέφ
 ξυνην ποτ', εὐκλεεστάτας
 130 πατριδὸς οὐκ ὀνειδή.
 ἴδετε, πατὸς ὡς
 γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
 ὀμμάτων αὐγαί.
 τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
 οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
 135 Ἑλλὰς ᾧ ξυμμάχους
 οἶους οἶους ὀλέσσασα
 τούσδ' ἀποστερήσει.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
 Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας.

ΑΥΚΟΣ.

- 140 τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάρορον,
 εἰ χρῆ μ', ἐρωτῶ· χρῆ δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
 ὑμῶν καθέστηχ', ἴστορεῖν ἃ βούλομαι.
 τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦνα βίον;
 τίν' ἐλλιδ' ἄλκην τ' ἐσορᾶτε μὴ θανεῖν;
 145 ἢ τὸν παρ' Αἰδῆν πατέρα τῶνδε κείμενον
 πιστεύεσθ' ἤξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 τὸ πένθος αἰρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
 σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενούς
 ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον θεόν,
 150 σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.
 τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,

107 — 118. = 119 — 130.

- ὑδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανὼν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βράχοις ἐλὼν
 βραχιονός φησ' ἀγχόνασιν ἐξελεῖν.
 155 τοῖσδ' ἐξάγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκεν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεῶν;
 ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐφυχίας,
 θηρῶν ἐν ἀκμῇ, τίλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὃς οὔποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαῖξ χερσὶ,
 160 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐφυχίας,
 ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε κἀντιδέχεται
 δορὸς ταχέϊαν ἄλοκα τάξις ἐμβεβῶς.
 165 ἔχει δὲ τοῦμῶν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανῶν
 Κρέοντα, πατέρα τῆσδε, καὶ θρόνους ἔχων.
 οὐκοῦν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὺς
 χρῆζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

- 170 τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμνέτω μέρει
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡράκλεις, ἔμοι μέλει
 λόγους τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γὰρ σ' οὐκ ἐάτεον κλύειν.
 πρῶτον μὲν οὖν τάροητ', ἐν ἀροήτοισι γὰρ
 175 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλειε,
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κερανὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκῶς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 Γίγασσι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 180 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκόμωσε·
 τετρασελὲς θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
 Φολόνην ἐπελθῶν, ᾧ κάκιστε βασιλέων,
 ἔροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν,
 ἢ οὐ παιδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φησὶ εἶναι δοκεῖν·
 185 Αἰρῶν δ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρηψ', Ἀβαντίδα,
 οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 ἔσθλόν τιν' δρᾶσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν.
 τὸ πάνσορον δ' εὐρημα, τοξήρη σάγην,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 190 ἀνήρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὄπλων,
 καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὐσί μὴ γασοῖς
 αὐτὸς τέθρηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
 θρασύς τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμύναι, μίαν ἔχων ἀλλήν· μόνον·
 195 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον,
 ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρῖους οἰστοὺς ἀφείς
 ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ καταθανεῖν,
 ἐκὰς δ' ἀφροσύνης πολέμιους ἀμύνεται,
 τυφλοῖς ὄρῶντας οὐτάσας τοξέμυσι,
 200 τὸ σῶμά τ' οἱ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφῶν μάλιστα, θρῶντα πολέμιους κακῶς
 σῶζειν τὸ σῶμα, μὴ ἔκ τύχης ὤρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 205 γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι.
 παῖδας δὲ δὴ τί τοῦσδ' ἀποκτείνει θέλεις;
 τί σ' οἶδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἠγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τᾶκγον' αὐτὸς ὦν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρὺ,
 210 εἰ δειλίαις σῆς καταθανοῦμεθ' οὐνεκα,

ὁ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίως εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὐν ἔχειν γῆς σκηπτρα τῆσδ' αὐτὸς θελεῖς,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξεληθεῖν χθονός·

215 βίαι δὲ δράσης μηδὲν, ἣ πείσει βίαν,
ὅταν θεός σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη·
φεῦ·

ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι
λόγους ὀνειδιστήρας ἐνδατοῦμένους,
τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;

220 ὃς εἰς Μινύασι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν
Θήβας ἔθνηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεν, οὐδ' ἀνέξομαι ποτε
σιγῶν, κακίστην λαμβάνων ἐς παῖδ' ἐμὸν,
ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγους, ὄπλα

225 φέροσαν ἐλθεῖν, ποτιῶνα καθαρομάτων
χέρουσαν τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμὸχθησεν χεῖριν.
τὰ δ' οὐ, τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
οὐθ' Ἑλλάς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῆ φίλων
δεδοράκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.

230 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν·
γῆρας δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρον σθένος.
εἰ δ' ἦν νέος τε κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβῶν ἂν ἔγχος τοῦδε τέως ξανθοῦς πλόκου
καθημάτων' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα

235 φεύγειν ὄρων ἂν δειλία τοῦμὸν δόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἄν βραδύς τις ἦ λέγειν;

ΑΥΚΟΣ.

σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύρωσαι λόγοις,
ἐγὼ δὲ δρώω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.

240 ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτύχας
τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὕλουργούς δρυὸς
κορμούς· ἐπειδὴν δ' ἐσκομισθῶσιν πόλει,
βωμόν περίξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
ἐμπύμπουτ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα

245 πάντων, ἦν' εἰδῶσ' ὄννεκ' οἴχ' ὁ καθανῶν
κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
ὑμεῖς δὲ πρόσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνώμασιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου

250 τύχας, ὅταν πάσῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἄρης σπείρει ποτὲ
λάβρον δράκοντος ἐξερομώσας γένυν,
οὐ σκηπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα,

255 ἄρῃτε, καὶ τοῦθ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κἄρα
καθαματώσεθ'; ὅστις οὐ Καδμείος ἂν
ἔορχει κάκιστος τῶν νέων ἔπληξας ὦν;
ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπότης χεῖρων ποτὲ,
οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ κερῶν χειρὶ

260 ἔξεῖς, ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
ὑβρίετ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,

265 ὁ δ' ὠφελήσας ἄξιων οὐ τυγχάνει·
κἄπειτα πρόσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμούς

θανόντας εὔδρων οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρου,
ἐν δ' ἀσθενεῖς τὸν πόθον διώλεσας.

270 ἐπεὶ σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με,
καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ἠκίσασαμεν,
ἐν αἷς σὺ χεῖρεις. οὐ γὰρ εὔφρονεῖ πόλις
στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμάσιν·
οὐ γὰρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτίησάτο.

ΜΕΓΑΡΑ.

275 γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὐνεκα
ὄργας δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότηται θυμούμενοι
πάσῃτε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρώων,
γνώμης ἴκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.

280 ἐγὼ φίλῳ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φίλῳ
ἔτικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ καθανεῖν
δεινὸν νομίζω· τῶ δ' ἀναγκαῖον τρόπον
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἠγοῦμαι βροτόν.
ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν

285 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων
διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μείζον κακόν·
ὀφειλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλιάς θανεῖν σ' ὕπο,

290 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις,
ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκῶσαι θέλοι
δόξαν κακῆν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ,
ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.

295 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπιδ', ἣ λογίζομαι.
ἦξειν νομίζεις πᾶσα σὸν γαίης ὑπο·
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ Αἰδοῦ πάλιν;
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξιμεν ἂν·
ἦμισα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,

300 σοφοῖσι δ' εἶκεν καὶ τεθραμμένους καλῶς·
ῥῆρον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
ἦδη δ' ἐσηλθέ μ' εἰ παραιτησάμεθα
φρυγὰς τέκνων τῶνδ', ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἄθλιον,
πενία σὸν οἰκτρῶ περιβαλεῖν σωτηρίαν·

305 ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις
ἐν ἡμαρ ἠδὲ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μὲν σ' ὄμως.
προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν·
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας

310 πρόθυμὸς ἐστίν, ἣ προθυμία δ' ἄφρων·
ὁ χρῆ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἦν·
νῦν δ' οὐδὲν ἔσμεν· σὸν δὲ τούντεθεῦν σκοπεῖν

315 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρώων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὔτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βλου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδί βούλομαι
σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδύνατων ζοικ' ἐρεῖν.
ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε φασγάνῳ δέρη

320 κεντεῖν, φονεῦειν, ἵεμαι πέτρας ἄπο·
μίαν δὲ νῆν δις χάριν, ἄναξ, ἰκνούμεθα.
κτεινόν με καὶ τήνδ' ἄθλιαν παιδῶν πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,

ψυχορραγούντα καὶ καλοῦντα μητέρα
325 πατρός τε πατέρα· τάλλα δ' ἢ πρόθυμος εἶ
πρᾶσθ'· οὐ γὰρ ἄλλην ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.

ΜΕΓΑΡΑ.

καὶ γὰρ σ' ἰκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
ἡμῖν ἔν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
κόσμον πάρες μοι πασι προσθεῖναι νεκρῶν,
330 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα·
ὡς ἄλλα ταυτὰ γ' ἀπολάχωσ' οἶκον πατρός.

ΑΥΚΟΣ.

ἔσται τὰδ'· οἶγην κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὲ κόσμον περιβέλησθε σώμασιν,
335 ἤσω πρὸς ὑμᾶς νεοτέρω δώσων χθονί.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὦ τέχν', ὀμαρτεῖτ' ἀθλίῃ μητρὸς ποδι
πατρῶν ἐς μέλαθρον, οὐ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατούσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὀμώγαμόν σ' ἐκτισάμην,
340 μάτην δὲ παιδὸς τοι νεῶν ἐκλήξομεν.
σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσων ἢ δόξεις εἶναι φίλος.
ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὢν θεὸν μέγαν.
παιδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
σὺ δ' ἐς μὲν εὐνᾶς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
345 τάλλοτριά λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβῶν,
σῶξεν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθῆς τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφες.

ΧΟΡΟΣ.

αἴλιον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
350 τὰν καλλίρθρογον κισάραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄργανα
μολόντα, παῖδ' εἶτε Διὸς νιν εἶπω
εἶτ' Ἀμφιτρυῶνος ἴνιν,
355 ὑμνήσαι, στεφανώμα μὴ
χθων, δι' εὐλογίας θέλω.
γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων·
τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
360 ἠρήμωσε λέοντος,
πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη
ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
δεινῷ γάσματι θηρός·
τὰν τ' ὀρεινόμον ἀργίων
365 Κενταύρων ποτὲ γέννας
ἔτρωσεν τόξοις φρονίαις,
ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
ξύνοιδε Πηγεῖος ὁ καλλιδίνας
μακρὰι τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
370 καὶ Πηλιάδες θεράπναι
σύγχορτοὶ θ' Ὀμόλας ἐναν-
λοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας
πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππεύεις ἐδάμαζον·
375 τὰν τε χρυσοκάρανον
δόρκαν ποικιλόνωτον,
συλῆτεραν ἀγρωστῶν

κτείνας, θηροφόνον θεῶν
Οἰνωῶτιν ἀγάλλει·

380 τεθρίππων τ' ἐπέβα
καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδεος, οἱ φονίασι φάτινας ἀχάλιν' ἐθάαζον
κάθειμα σίτα γένυσι, χαρ-
385 μοναῖσιν ἀνδροβορῶσι δυσιτρέπεζοι·
πέραν δ' ἀργυρορρῦταν Ἐβρον
ἐκπέρασαν ὄχθαν,
Μυκηναῖον πονῶν τυράννον,
τὰν τε Πηλιάδ' ἀπτὰν
390 Ἀναύρου παρὰ πηγᾶς·
Κύννον τε ξενοδαίκτην
τόξοις ὄλεσεν, Ἀμφιναῖ-
ας οἰκίτηρ' ἄμικτον·
ὑμνηφούς τε κόρας
395 ἤλυθεν ἐσπέριον ἐς αὐλάν,
χρυσέων πετάλων ἀπο μηλοφόρον χερὶ καρπὸν
ἀμέρῳ,
δράκοντα πυρσύνωτον, ὃς
ἄπλετον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,
400 κτανῶν· ποντίας θ' ἄλός μυχοῦς
εἰσέβαινε, θνατοῖς
γαλανας τιθεῖς ἐρετροῖς·
οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν
ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
405 Ἀτλαντος δόμον ἐλθῶν·
ἀστροπούς τε κατέσχεν οἰ-
κους εὐανορίας θεῶν·
τὸν ἱππευτῶν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν
Μαιωτῶν ἀμφὶ πολυπόταμον
410 ἔβα δι' Εὐξείνον οἶδμα λίμανα,
τίν' οὐκ ἄφ' Ἑλλαντίας
ἄγορον ἀλίσας φίλων,
κόρας Ἀρείας πέπλων
χρυσεόστολον φάρος,
415 ζωστήροος ὀλεθροῦς ἄγρας.
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
λάφυρα, καὶ σώζει' ἐν Μυκηναῖς.
τὰν τε μυριόκρανον
420 πολύφρονον κύνα Λέρνας
ὑδραν ἐξεπύρωσεν
βέλεσσι τ' ἀμφεβαλλε,
τὸν τρισώματον οἰσιν ἔ-
κτα βοτήρ' Ἐρυθείας.
425 δρόμων τ' ἄλλον ἀγάμματ' εὐτυχεῖ
διήλθε· τὸν πολυδάκρυον
ἔπλευσ' ἐς Ἴδιαν, πόνων τελευτᾶν,
ἔν' ἐκπεραίνει τάλας
βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
430 στέγαι δ' ἐρημοὶ φίλων,
τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνον
Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
βίου κελυθον ἄδεον, ἄδικον· εἰς δὲ σᾶς
435 χέρας βλέπει δάματ' οὐ παρόντος.
εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβον
δόρου τ' ἐπαλλον ἐν αἰχμῆ,
Καδμείων τε σύνηβοι,

380 — 393. = 394 — 407.

408 — 424. = 425 — 441.

τέκεσιν ἂν παρέσταν
 440 ἀλλὰ νῦν δ' ἀπολείπομαι
 τᾶς εὐδαίμονος ἥβας.
 ἀλλ' ἰσορῶ γὰρ τοῦσδε φθιμένον
 ἐνδύτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 δῆποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 445 ἄλογόν τε φιλῆν ὑπὸ σειραίοις
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα, καὶ γεραῖον
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγώ,
 δακρῶν ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
 450 γραίας ὄσων ἔτι πηγᾶς.

ΜΕΓΑΡΑ.

εἶεν· τίς ἱρεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων,
 ἢ τῆς ταλαινῆς τῆσδ' ἐμῆς ψυχῆς φρονεὺς;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Αἰδου τάδε.
 ὦ τέκν', ἀγόμεθα ζευγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
 455 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.
 ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', ὅς πε πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρομαι.
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμῶς δ' ἔθρεψάμην.
 ὕβρισμα κάπλιγμα καὶ διαφθοράν.
 φρεῦ·
 460 ἢ πολὺ με δόξης ἐξέπεισαν ἐλπίδες,
 ἦν πατὴρ ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλιπσα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ καθανῶν πατήρ,
 Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκῆσαι δόμους,
 τῆς καλλιάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 465 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σφ' ἀράς
 λέοντος, ἦπερ αὐτὸς ἐξώπλιζέτο·
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ,
 ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος,
 ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπεύραντᾶ σε·
 470 ἔς δεξιᾶν δὲ σὴν ἀλεξητήριον
 ζύλον καθίει, Λαιδάλου ψευδῆ δόσιον.
 σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκρηβόλοις ποιεῖ
 τόξοισι δάσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
 τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπύχοις τυραννίσι
 475 πατήρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν εὐανδρία;
 ἐγὼ δὲ νύμφας ἠροδιναῖαδῆν,
 κῆδη συνάψουσ', ἔκ τ' Ἀθηναῖον χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ' ὡς ἀνημμένοι κάλψ
 προμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
 480 καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἢ τύχῃ
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρονῶν.
 πατήρ δὲ πατὴρ ἐστι γάμοις ὄδε,
 Αἰδῶν νομίζων πενθερὸν, κῆδος μικρόν.
 485 ὦ μοι, τί ν' ὑμῶν πρῶτον ἢ τί ν' ὕστατον
 πρὸς στέρανα θῶμαι; τῆ προσαρμόσω στόμα;
 τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκωμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
 εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοῆν δάκρυ.
 490 ὦ φίλιτ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται
 θνητῶν παρ' Αἰδῆ, σοὶ τὰδ' Ἡράκλεις, λέγω,
 θνήσκει πατήρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγώ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκλήξομαι βροτοῖς.
 ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σικὰ φάνηθι μοι·
 495 ἄλις γὰρ ἐλθῶν ἐκινῶς ἂν γένοιτο σύ·
 κακοὶ γὰρ ἐς σέ γ', οἱ τέκνα κτείνουσι σά.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν,
 αὐδῶ, τέκνουσιν εἴ τι τοισδ' ὠφελεῖν.
 500 μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
 καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην ποινῶ·
 θανεῖν γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαῖος ἔχει.
 ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βλοῦ·
 τοῦτον δ' ὅπως ἤδιστα διαπεράσετε,
 505 ἔξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σώζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὀρατέ μ', ὅσπερ ἦν περιβλεπτος βροτοῖς,
 ὀνομαστὰ πράσων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἢ τύχῃ
 510 ὡσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιῆ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἢ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὄτω
 βεβαῖός ἐστι· χαίρειτ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον νῦν, ἤλικες, δεδούρατε.

ΜΕΓΑΡΑ.

ἔα.
 ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλιτ'; ἢ τί φῶ;
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 515 οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀραστία δὲ κ' ἔμ' ἔχει.
 ΜΕΓΑΡΑ.
 ὄδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν,
 εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
 τί φημί; ποτ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὄρω;
 οὐκ ἔσθ' ὄδ' ἄλλοα ἀντὶ σοῦ παιδὸς, γέρον.
 520 δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκομήνασθε πατρώων πέπλων,
 ἔτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς
 σωτήρος ὑμῖν οὐδὲν ἐσθ' ὄδ' ὕστερος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλα θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὡς ἄσμενός σ' εἰσείδον ἐς φάος μολῶν.
 525 ἔα· τί χορήμα; τέκν' ὄρω πρὸ δωμάτων
 στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστειμμένα,
 ὄκλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρω τε δακρῶντι συμφορᾶς τίνος.
 φερέ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθεῖς
 530 τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν ἄστρος.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ φίλιτ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρὸς,
 ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθῶν φίλοις;
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τί φῆς; τί ν' ἐς ταραχμὸν ἦκομεν, πάτερ;
 ΜΕΓΑΡΑ.
 διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 535 εἰ πρόσθεν ἦρασ' ἂ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
 τὸ θῆλυ γὰρ πῶς μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
 καὶ τὰμ' ἐθνήσκει τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 Ἄπολλον, οἷος φροῖμοις ἄρει λόγου.
 ΜΕΓΑΡΑ.
 τεθνήσ' ἀδελφοὶ καὶ πατήρ οὐμὸς γέρον.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 540 πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχῶν;
 ΜΕΓΑΡΑ.
 Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς γῆς ἀνάξ διαώλεσεν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ὄπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησᾶσης χθονός;

ΜΕΓΑΡΑ.

στάσει τὸ Κάδμου γ' ἐπιτύλον ἔχει κράτος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἤλθεν φόβος;

ΜΕΓΑΡΑ.

545 κτείνειν ξιμελλε πατέρα καὶ τέκνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; τί τερβῶν ὀφράνευμ' ἐμῶν τέκνων;

ΜΕΓΑΡΑ.

μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κόσμος δὲ πέπλον τίς ὄδε νεοτέροις πρόπων;

ΜΕΓΑΡΑ.

θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμμεθα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

550 καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκει; ὦ τλήμων ἐγώ.

ΜΕΓΑΡΑ.

φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πόθεν δ' ἐς ἡμῶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;

ΜΕΓΑΡΑ.

Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγελλον τάδε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ἐξελείπειτ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμῆν;

ΜΕΓΑΡΑ.

555 βία πατῆρ μὲν ἐκπεσῶν στρωτοῦ λέχους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;

ΜΕΓΑΡΑ.

αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;

ΜΕΓΑΡΑ.

φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

560 μάχας δὲ Μινυῶν, ὡς ἐτλην, ἀπέπτυσαν;

ΜΕΓΑΡΑ.

ἄφιλον, ἔν' αὐθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῖμεθ' Αἴδου τάσδε περιβολὰς κόμης,

καὶ φῶς ἀναβλέψασθε, τοῦ κατὰ σκοτόους

φίλας ἀμοιβὰς ὅμμασιν δεδορκότες;

565 ἐγὼ δὲ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς,

πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους

καινῶν τυράννων, κράτα δ' ἀνόσιον τεμῶν

δῖμω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὄσους

κακοὺς ἐφρεῦρον εὐ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,

570 τῷ καλλίνικῳ τῷδ' ὄπλω χειρῶσμοι,

τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι,

νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,

Δίρκης τε νῆμα λευκὸν αἰμαχθήσεται.

τῷ γὰρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρῆ

575 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαϊρόντων πόνοι·

μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἦνυσσα.

καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἶπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρὸς,

θνήσκειν ἀμύνοντ'. ἢ τί φήσομεν καλὸν

ὑδρα μὲν ἔλθειν ἐς μάχην λέοντι τε

580 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων

οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς

ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιδε, λέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα

πατέρα τε πρόσβρον τῆν τε κωνωνῶν γάμων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

585 πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον

τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ πείγω λίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ἐστὶ τῶνδε θάσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ

δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἄναξ ἔχει,

590 οἳ στάσιν ἐθῆκαν καὶ διώλεσαν πόλιν

ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις

δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.

ὠφθῆς ἐπελθῶν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὠφθῆς, ὄρα

ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

595 μέλει μὲν οὐδὲν εἶ με παῶ· εἶδεν πόλις·

ὄρην δ' ἰδῶν τιν' οὐκ ἐν αἰσίσι ἔδραις,

ἔγνων πόνον τιν' ἐς δόμους πεπτωκότα·

ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καλῶς προσελθῶν νῦν πρόσσειπέ θ' ἐστὶαν

600 καὶ δὸς πατράοις δώμασιν σὸν ὄμμα ἰδεῖν.

ἦξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα

ἔλξων, φονεύσων, καὶμ' ἐπισφάξων, ἄναξ.

μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται,

τῆ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν τε σὴν

605 μὴ πρὶν ταράξης πρὶν τόδ' εὐ θέσθαι, τέκνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

δράσω τάδ'· εὐ γὰρ εἶπας· εἴμ' εἶσω δόμων.

χρόνῳ δ' ἀνελθῶν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν

Αἴδου Κόρης τ' ἔνερθεν οὐκ ἀτιμάσω

θεοὺς προσσειπῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

610 ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Αἴδου, τέκνον;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρίγωνον ἠγαγον.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μάχη κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μίχην· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδῶν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἦ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θῆρ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

615 Χθονίας νιν ἄλσος Ἐρμιῶν τ' ἔχει πόλις.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθέως σε γῆς ἠκοντ' ἄνω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἔν' ἐλθῶν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

χρόνον δὲ πῶς ποσούτου ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ Αἴδου, πάτερ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

620 καὶ ποῦ ἴστω; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βέβηκ' Ἀθήνας, νερθεν ἄσμενος φρυγῶν.

ἀλλ' εἴ', ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', ἐς δόμους πατρί·

καλλινός τὰρ εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων

πάρεσιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
 625 καὶ νάμαι ὄσων μηκέτ' ἔξανίετε,
 σύ τ' ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λαβὲ
 τρόμου τε παύσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·
 οὐ γὰρ πτερωτός, οὐδὲ φευξείω φίλους.
 ἄ,
 οἶδ' οὐκ ἀφιάσ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
 630 τοσῶδε μᾶλλον· ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;
 ἄξω λαβῶν γε τοῦσδ' ἐφολικίδας χεροῖν,
 ναῖς δ' ὡς ἐφέλιξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
 θεράπευμα τέκνων. πάντα τάνθρώπων ἴσα.
 φιλοῦσι παῖδας οἱ τ' ἀμείνονες βροτῶν
 635 οἱ τ' οὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ διάφοροι·
 ἔχουσιν, οἱ δ' οὐ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ἂ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας ἀεὶ
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
 640 ἐπὶ κρατὶ κείται,
 βλεφάρων σκοτεινὸν
 φάρος ἐπικαλύψαν.
 μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
 τυραννίδος ὄλβος εἴη,
 645 μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη
 τὰς ἦβας ἀντιλαβείν,
 ἂ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
 καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
 τὸ δὲ λυγρὸν φρόνιον τε γῆ-
 650 ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ'
 ἔρροι, μηδέ ποτ' ὄφρην
 θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
 ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀ-
 εὶ πτεροῦσι φορεῖσθω.
 655 εἰ δὲ θεοῖς ἦν ζύνεσις καὶ σοφία, κατ' ἀνδρας
 διδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον,
 φανερόν χαρακτῆρ'
 ἀρετᾶς, ὅσοισιν
 660 μέτα, καὶ θανόντες
 εἰς αὐγὰς πάλιν ἄλλου
 δισοῦς ἂν ἔβαν διαύλους,
 ἂ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν
 εἶχε ζῶας βιοτᾶν,
 665 καὶ τῶδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν
 γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
 ἴσον αἶτ' ἐν νεφέλαισιν ἀ-
 στρον ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
 νῦν δ' οὐδεις ὄρος ἐκ θεῶν
 670 χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφῆς,
 ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰ-
 ῶν πλοῦτον μόνον αὔξει.
 οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
 Μούσαις συγκαταμυγνῶς,
 675 ἠδίσταν συζυγίαν.
 μὴ ζῶην μετ' ἀμουσίας,
 ἀεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
 ἔτι τοι γέρον ἀοιδὸς
 κελადεῖ Μναμοσύναν·
 680 ἔτι τὰν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀέσω

637 — 654. = 655 — 672.
 673 — 686. = 687 — 700.

παρὰ τε Βρόμιον οἰνοδόταν
 παρὰ τε χέλους ἑπτατόνου
 μολιᾶν καὶ Λίβυν αἰλόν·
 685 οὐπω καταπαύσομεν
 Μούσας, αἶ μ' ἐχόρουσαν.
 παιᾶνα μὲν Ἀηλιάδες
 ὑμνοῦσ', ἀμφὶ πύλας τὸν
 Λατοῦς εὐπαιδα γόνον
 690 εἰλίσσουσαι καλλίχορον·
 παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις
 κύκνος ὡς γέρον ἀοιδῶν
 πολιᾶν ἐκ γενύων
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 695 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει
 Λιὸς ὁ παῖς· τὰς δ' εὐγενίας
 πλέον ὑπερβάλλον *
 μοχθήσας τὸν ἄζυμον
 θῆκεν βίον βροτοῖς
 700 πέρας δαίματα θηρῶν.
 ΛΥΚΟΣ.
 ἐς καιρὸν οἴκων, Ἀμυγρῶν, ἔξω περᾶς·
 χρόνος γὰρ ἦδη δαὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάμμασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
 705 ἔξω κέλευε τῶνδε φραίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ξμοῖς·
 ἂ χοῆν σε μετρώς, κελ κρατεῖς, σπουδῆν ἔχειν.
 710 ἐπεὶ δ' ἀνάγκη προσίτης ἦμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη, δραστήον δ' ἂ σοι δοκεῖ.
 ΛΥΚΟΣ.
 ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 δοκῶ μὲν αὐτήν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,
 ΛΥΚΟΣ.
 τί χοῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 715 ἐκέτιν πρὸς ἀγροῖς ἐστίας θάσσειν βιάθροις.
 ΛΥΚΟΣ.
 ἀνόνητά γ' ἐκετεύουσαν ἐσῶσαι βίον.
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν.
 ΛΥΚΟΣ.
 ὃδ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 οὐκ, εἰ γε μὴ τις θεῶν ἀναστήσειε νιν.
 ΛΥΚΟΣ.
 720 χώρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φρόνου δράσας τόδε.
 ΛΥΚΟΣ.
 ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τὸδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
 οἱ δευμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
 σὺν μητρὶ παῖδας, δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
 725 ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
 ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
 σὺ δ' οὖν ἔθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
 ἄλλη μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς

κακὸν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύνω γενήσεται
730 ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν,
ὁ παγκάσιτος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'. ἔχει γὰρ ἠρόνας θνήσκων ἀνήρ
ἔχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

735 μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ
πάλιν ὑποστρέφει βίοντα εἰς Αἶδαν.
ἰὼ δίκα καὶ θεῶν παλῆρους πότιμος.
740 ἤλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανάτων,
ὑβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
743 χαρμοναὶ δακρῶν ἔδωσαν ἐκβολάς·
745 πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς
ἤλιπυσεν παθεῖν γᾶς ἀναξ.
ἀλλ', ὦ γεραῖε, καὶ τὰ δωματίων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.

ΑΥΚΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

750 τόδε κατάρχεται μέλος ἔμοι κλύειν
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πρόσω.
753 βοᾷ φόρου φροῖμιον στενάζων ἀναξ.

ΑΥΚΟΣ.

ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλο.

ΧΟΡΟΣ.

755 καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων
τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
τίς ὁ θεοὺς ἀνομιᾶ χραίων, θνητὸς ἄν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μεκάρῳ κατέβαλ',
ὡς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;
760 γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνήρ.
σιγῆ μελαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα·
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὐδ' ἐγὼ θέλω.
χοροὶ χοροὶ καὶ θαλία μέλουσι Θήβας ἱερὸν
κατ' ἄστυ.
765 μεταλλαγαὶ γὰρ δακρῶν,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακ' ἀναξ ὁ καινός,
ὁ δὲ παλαιότερος
770 κρατεῖ, λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον·
δοχημάτων δ' ἐκτὸς ἤλθεν ἑλπίς.
θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων
ἐπείνε.

ὁ χρυσὸς ἂ τ' εὐτυχία

775 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται,
δύνασιν [ἀδικῶν] ἐφέλκων.
χρόνου γὰρ οὔτις ἔτλα
τὸ πάλιν εἰσορᾶν,
νόμον παρήμενος, ἀνομιᾶ χάριν διδοῦς·
780 ἔθραυσε δ' ὄλβου κελαινὸν ἄρμα.
Ἰσμήν' ὦ στεφανηφόρει,

735 — 739. = 750 — 753.

740. 741. = 747. 748.

743 — 746. = 757 — 759.

754 — 756. = 760 — 762.

763 — 771. = 772 — 780.

781 — 797. = 798 — 814.

ἔσται θ' ἑπταπίλου πόλεως
ἀναχορεῦσατ' ἐγναῖα,
Αἶρα θ' ἂ καλλιφρέθρος,
785 σὺν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
πατρὸς ὕδαρ βάτε λιποῦ-
σαι * συναϊδοὶ
νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγῶν'· ὦ

790 Πυθίου δενδρῶτι πέτρα
Μουσῶν θ' Ἐλικωνίδων δώματα,
ἦξει' εὐγαθεῖ κελάδῳ
ἔμὸν πόλιν, ἐμὰ τεῖχη,
Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
795 χαλκασπίδων λόγος, ὃς γὰν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβας ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς
εὐναί, θνητογενοῦς τε καὶ

800 Αἰὸς, ὃς ἤλθεν ἐς εὐνάς
Νύμφας τᾶς Περσηίδος· ὡς
πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ-
δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
ἔπ' ἐλπιδι φάνθη,

805 λαμπρὸν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
τὸν Ἡρακλῆος ἀλκάν·
ὃς γᾶς ἐξέβα θαλάμων,
Πλούτωνος δῶμα λιπῶν νέρτερον.
κρεῖσσον μοι τύραννος ἔφες

810 ἦ δυσγένει' ἀνάκτων.
ἂ νῦν ἔσορᾶν φαινεῖ
ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων
ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.

815 ἔα ἔα.

ἄρ' ἐς τὸν αὐτὸν τίτυλον ἦχομεν φόβου,
γέροντες, οἶον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ;
φρυγῆ φρυγῆ
νωθὲς πέδιραιε κῶλον, ἐκποδῶν ἔλα.

820 ὦναξ Παιῶν,
ἀπότροπος γένοί μοι τῶν πημάτων.

ΙΡΙΣ.

θαρσεῖτε, Νυκτὸς τήνδ' ὀρῶντες ἐγγονον
Λύσσαι, γέροντες, κἀμὲ τήν θεῶν λάτρην,
Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἦχομεν βλάβος,
825 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν,
ὃν φασιν εἶναι Ζητὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλος ἐκτελετήσῃ πικροῦς,
τὸ χρεῶν νιν ἐξέσωξεν, οὐδ' εἶα πατήρ
Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἔμ' οὔθ' Ἥραν ποτε.

830 ἔπει δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐδουσθέως,
Ἥρα προσέφη καινὸν αἴμ' αὐτῷ θέλει,
παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἰ', ἄτεγκτόν συλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμναίει παρθένε,

835 μαρίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους
φρενῶν ταραγμούς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
ἔλαυνε, κίνει, φόνιον ἔξειε κάλων,
ὡς ἂν πορεύσας δι' Ἀχεροῦσιον πόρον
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνος,
840 γνῶ μὲν τὸν Ἥρας οἶός ἐστ' αὐτῷ χόλος,

μάθη δὲ τὸν ξιόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
ΛΥΤΤΑ.
ἔξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἔξ τε μητέρος
πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
845 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις,
οὐδ' ἠδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους·
παραινέσαι δὲ, πρὶν σφαλίσαιν εἰσιδεῖν,
Ἥρας θέλω σοὶ τ' ἦν πίθησθ' ἑμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσῆμος οὐτ' ἐπὶ χθονὶ
850 οὐτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους·
ἄβατον δὲ χώρον καὶ θάλασσαν ἄγριαν
ἔξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
τιμὰς πιτυούσας ἀροσίαν ἀνδρῶν ἕπο·
ὥστ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.
ΙΡΙΣ.
855 μὴ σὺ νουθέτει τά θ' Ἥρας καμὰ μηχανήματα.
ΛΥΤΤΑ.
ἔς τὸ λῆστον ἐμβιβάζω σ' ἔγγος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
ΙΡΙΣ.
οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δεῦρό σ' ἢ Λιδὸς
δάμαρ.
ΛΥΤΤΑ.
Ἥλιον μεστυρόμεσθα δροσῷ ἢ δρᾶν οὐ βούλομαι.
εἰ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑποურγεῖν σοὶ τ' ἀναγκαῖως
ἔχει
860 τάχος ἐπιροοῖβδην θ' ὀμαρτεῖν ὡς κνηγέτη κύνεα,
εἰμὶ γ'· οὐτε πόντος οὕτω κύμασι στένων λά-
βρος,
οὔτε γῆς σεισμοὺς κεραινοῦ τ' οἰστρος ὠδῖνας
πνέων,
οἷ' ἐγὼ σταδιοδρομοῦμαι στέρον εἰς Ἡρακλέους,
καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβάλω,
865 τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτων· ὁ δὲ κανὼν οὐκ
εἴσεται
παῖδας οὓς ἔτιαι' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμῆς λύ-
σης ὑφῆ.
ἦν' ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κροῦτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διαστρόφους ἐλίσσει σίγα γοργωποῦς κόρους.
ἀμπνοὸς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὡς ἐς ἐμ-
βολήν,
870 δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρον.
τάχῃ σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταλήσω φέρῃ.
στεῖχ' ἐς Οὐλύμπον πεδᾶίρουσ', Ἴρι, γενναῖον
πόδα·
ἔς δόμους δ' ἡμεῖς ἄγαντοι δυσόμεσθ' Ἡρα-
κλέους.
ΧΟΡΟΣ.
875 ὀτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκίρεται
σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Λιδὸς ἔχγονος.
μέλεος Ἑλλὰς, ἢ τὸν εὐεργετῆαν
ἀποβαλεῖς, δλεῖς μαρίαισιν Λύσσης
χορευθέντ' ἀναύλους.
880 βέβακεν ἐν δίφροισιν ἅ πολύστονος,
ἄομασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον ὡς ἐπὶ λώβῃ
Νυκτὸς Γοργῶν ἐκατογχεφάλοισ
ὄψεων ἰαχῆμασι, Λύσσα μαριμωπόσι.
ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλεν δαίμων,
885 ταχὺ δὲ πρὸς πατρός τέκν' ἐκπνεύσεται.
ἰὼ μοι μέλεος, ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν

γένος ἄγονον αὐτίκα λυσσάδες ὀμοβρω-
τες ἀποινόδικοι δίκαι κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν.
ἰὼ στέγαι,
κατάρχεται χορεύματ' ἄτερ τυπάνων,
οὐ βορμῆ κεχαρισμένα θύρασθ,
890 ἰὼ δόμοι,
πρὸς αἵματ', οὐχὶ τὰς Λιονυσιάδος
βοτρυόν ἐπὶ χεῖμασι λοιβάς.
φυγῆ, τέκν', ἔξορματε· δάϊον τόδε
895 δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται.
κνηγαγεῖ [τε] τέκνων διωγμόν·
οὐποτ' οὐποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
αἰαὶ κακῶν
900 αἰαὶ δῆτα τὸν γεραῖόν ὡς στένω
πατέρα τὰν τε παιδοτρόφον, ἔ μάλιστα
τέκεα γεννᾶται.
ἰδοὺ ἰδοὺ,
905 θύελλα στείε δῶμα, συμπύπτει στέγη·
ἦ ἦ, τί δροῖς, ὦ παῖ Λιδός;
μελάθρῳ τάρραγμα ταρτάροισιν,
ὡς ἐπ' Ἐγκελιάφ ποτὲ Παλλὰς, ἐς δόμους πέμ-
πεις.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ὦ λευκὰ γῆρα σώματ'
ΧΟΡΟΣ.
910 ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοῶν;
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ἔλαστα τὰν δόμοισι.
ΧΟΡΟΣ.
μάντιν οὐχ ἔτερον ἄξομαι.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
τεθναῖσι παῖδες· αἰαὶ·
στενάζεθ', ὡς στενακτὰ· δάϊοι φρόνοι,
915 δάϊοι δὲ τοκῶν χεῖρες.
οὐκ ἂν τις εἶποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.
ΧΟΡΟΣ.
πῶς παισὶ στενακτιῶν ἄτων ἄταν
πατέρος ἀμφαίνεις;
λέγε λέγε τίνα τροπὸν ἔστυο θεόθεν ἐπὶ
920 μέλαθρα κακὰ τάδε
τλήμονάς τε παίδων τύχας.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρης Λιδὸς
καθάρσι' οἴκων, γῆς ἀνακτ' ἐπεὶ κτανῶν
ἐξέβαλε τὸνδε δωμάτων Ἡρακλέης·
925 χορὸς δὲ καλλιμορφὸς εἰστήζει τέκνων,
πατήρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἦδη κανοῦν
εἴλικτο βομοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἶχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χεῖρὶ δεξιᾷ φέρειν,
ἐς χέρονιβ' ὡς βάρειεν, Ἀλκμήνης τόκος,
930 ἔστη σιωπῆ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς,
παῖδες προσέσχον ὄμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,
ἀλλ' ἐν στοργαῖσιν ὁμιλίῳν ἐφθαρμένος,
ῥίξας τ' ἐν ὄσοις αἱματώπας ἐκβαλὼν,
ἄφρον' κατέστατ' εὐτράχου γενειάδος.
935 ἔλεξε δ' ἕμα γέλοισι παραπεπληγμένῳ,
πάτερ, τί δύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα
καθάρσιον πῦρ καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
ἔξόν μᾶς μοι χεῖρὸς εὐθέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κροῦτ' Εὐρυσθέως,

- 940 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνώ χέρας.
ἐκχεῖτε πηγᾶς, ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερῶς;
πρὸς τὰς Μυκῆνας εἶμι· λάτρευθαι χερῶν
μοχλοῦς δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βάθρα
- 945 φρόνιμι κανόνι καὶ τύχοις ἠρισσομένα
στρεπτιῷ σιδήρῳ συντριανώσω πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων, ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφρασκε, δίφρου τ' εἰσέβαιεν ἄντυγα,
κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ἔξων χερσὶ.
- 950 διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλωσ φόβος θ' ὁμοῦ.
καὶ τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν·
παίξει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἧ μαινεται;
ὁ δ' εἶρετ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' ἐσπεσῶν Νίσου πόλιν
- 955 ἦκειν ἔφρασκε, δωμάτων εἴσω βεβῶς.
κλιθεῖς δ' ἐς οὐδας, ὡς ἔκει, σκευάζεται
φρόνιην. διελθὼν δ' ἐς βραχῶν χρόνον μονῆς,
Ἰσθμοῦ ναπαιῆς ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κάνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων
- 960 πρὸς οὐδέν' ἠμιλλᾶτο, κἀκρηύσεται
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοήν ὑπειπὼν. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν
θιγῶν κραταιᾶς χειρὸς ἐννέπει τάδε·
- 965 ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδ'; οὐ τί που φόνος σ' ἐβάγκχευεν νεκρῶν,
οὐς ἄρτι καινείς; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβούονθ' ἐκέσιον ψάειν χερῶς,
ᾧθεῖ, φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται
- 970 καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως
δοκῶν φρονέειν. οἱ δὲ ταρβούντες φόβῳ
ᾠροον ἄλλος ἄλλοσ', ἐς πέπλους ὁ μὲν
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὡς ἐπιτῆξ' ὑπο.
- 975 βοᾷ δὲ μήτηρ, ᾧ τεκῶν, τί θρᾶς; τέκνα
κτεινείς; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλω,
τόρευμα δεινὸν ποδὸς, ἐναντίον σταθεῖς,
βάλλει πρὸς ἦπαρ· ὑπίτιος δὲ λαίνου
- 980 ὀρθοστάτας ἔδευσεν ἐκπνέων βίον.
ὁ δ' ἠλάλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε·
εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
ἔχθραν πατρῶϊαν ἐπίτων πέπτωκέ μοι.
ἄλλω δ' ἐπέιχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμῶν
- 985 ἐπιτῆξε κρηπιῖδ', ὡς κεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασαι προσπεσῶν πατρὸς
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρον βαλὼν,
ᾧ φίλιαι', αὐθᾶ, μὴ μ' ἀποκτείνης, πάτερ·
σὸς εἶμι σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
- 990 ὁ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοσ στρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔσθη παῖς λυγροῦ τοξεῦματος,
μυδροκτύπον μίμημ', ὑπὲρ κᾶρα βαλὼν
ξύλον καθῆκε παιδὸς ἐς ξανθὸν κᾶρα,
ἔρρηξε δ' ὄστω. δεύτερον δὲ παῖδ' ἔλων,
- 995 χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάζων δυοῖν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἠ τάλαιν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλῆει τύλας.
ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπελοισιν ὦν
σκάπτει, μοχλεῖν θυρετρα, κἀκβαλὼν σταθμᾶ
- 1000 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει.
κᾶνθένδε πρὸς γέροντος ἐπτεύει φόνον·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκῶν, ὡς ὄρᾶν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
κᾶρριψε πέτρον στέρονον εἰς Ἡρακλέουσ,
- 1005 ὃς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε κείς ὑπνον
καθῆκε· πίτνει δ' ἐς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας, ὃς πεσημασι στέγης
διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἐπι.
- 1010 ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὑπνον
μηδὲν προσεοργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.
εὔδει δ' ὁ τλήμων ὑπνον οὐκ εὐδαίμονα,
- 1015 παῖδας φρονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθάλατος.
- ΧΟΡΟΣ.
- ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολίς ἔχει πάτρα
τότε μὲν περισσμοτότατος καὶ ἄριστος
Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·
- 1020 τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακᾶ.
τάλαν διογενεῖ κῶρα μονοτέκνου Πιρόκνης
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον μούσαις·
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, ᾧ δαίε,
λυσσάδι συγκατεοργάσω μοίρα.
- 1025 ἐς τίνα στεναγμὸν
ἧ γόον ἧ φθιτῶν ᾧδᾶν ἧ τὸν Ἄϊδα χορὸν ἀχῆσω;
φρεῦ φρεῦ·
ἴδασθε, διάνδιχα κληῖθρα
- 1030 κλίνεται ὑπὲρ κίονος δόμων.
ᾧμοι.
ἴδασθε τὰ τέκνα πρὸ πατρὸς
ἄθλια κείμενα δυστάνον,
εὐδοντος ὑπνον δεινὸν ἐκποδῶν φόνου.
- 1035 περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολυβροχ' ἀμμάτων
ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον
ἀμφὶ δέμας τάδε λαίνους
ἀνημμέν' ἀμφὶ κίσιον οἴκων.
ὁ δ', ὡς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
- 1040 ᾧδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδί,
πικρὰν διώκων ἦλυσιν, πάροσθ' ὅδε.
- ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
- Καθμεῖοι γέροντες, οὐ σίγα σί-
γα τὸν ὑπνῷ παρεμμένον ἔασετ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;
- ΧΟΡΟΣ.
- 1045 καὶ σέ γε διακρούεις στένω, πρέσβυ, καὶ
τέκνα καὶ τὸ καλλίνικον κᾶρα.
- ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
- ἐκαστέρῳ πρόβατε, μὴ κτυπεῖτε, μὴ
βοᾶτε, μὴ τὸν εὐ διαύοντα ὑπνώδεα τ'
- 1050 εὐνᾶς ἐγείρετε,
- ΧΟΡΟΣ.
- οἴμοι.
φόνος ὅσος ὄδ'
ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
ἂ ἂ, διὰ μ' ὀλεῖτε.
ΧΟΡΟΣ.
κέχυ-
μένος ἐπαντέλλει.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ ἀτρεμαῖα θρήνον ἀάξειτ', ὃ γέροντες;
 1055 μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας ἀπολεῖ πόλιν,
 ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σῖγα, πνοάς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλω.

ΧΟΡΟΣ.

1060 εὔδει;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καί, εὔδει ἕπνον δλόμενον, δς ἐ-
 καν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεια, τοξήρει
 ψαλιμῷ τοξεύσας.

ΧΟΡΟΣ.

1065 στέναξέ νυν

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

στινάξω.

ΧΟΡΟΣ.

τέκνων ὄλεθρον

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἰὼ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

σέθεν τε παιδός.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

αἰαί.

ΧΟΡΟΣ.

ὃ πρόεσβυ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σῖγα σῖγα·

παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρε
 1070 ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.

ΧΟΡΟΣ.

θάρασει· νύξ ἔχει βλέφαρα παιδί σῶ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὄραθ' ὄρατε.

τὸ [μὲν] φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ

1075 φεῦγῳ τάλας· ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
 πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται,

πρὸς Ἐρινύσι θ' αἶμα σύγγονον ἔξει.

ΧΟΡΟΣ.

τότε θανεῖν σ' ἔχρη, ὅτε δάμαρι σῶ

φόνον ἡμοσπόρων

1080 ἔμελλες ἐκπράξειν Τιφίον περιζύστου ἄστου
 πέρσας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

φυγῆ φυγῆ, γέροντες, ἀποπρὸ δομάτων

διώκετε, φεύγετε μύρ-

ρον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.

1085 τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλῶν

ἀναβαρκεύσει Κωμείων πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί παιδ' ἠχθηρας ὠδ' ὑπερκότως

τόν σόν, κακῶν δὲ πέλαιος ἐς τὸδ' ἠγάγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔα.

ἔμπρους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἔπερ με δεῖ,

1090 αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἠλίου τάδε·

ὡς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρονῶν ταράγματι

πέπτωκα δεινῷ, καὶ πνοάς θερμαῖς πνέω,

μετάρσι, οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.

ἰδοὺ τί δεσμοῖς ναῦς ὄπως ὀρμισμένως

1095 νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,

πρὸς ἡμιθροῦσθω λαίῳ τειχίσματι

ἤμει νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων,

περωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἔσπαιρται πέδῳ,

ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἔμοις βραχίουσιν

1100 ἔσωζε πλευράς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἔσώζετο.

ἢ που κατήλθον αἰθῆς εἰς Αἴδου πάλιν

Εὐρυσθέως διάυλον εἰς Αἴδου μολῶν;

ἀλλ' οὔτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον

Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκήπτρα Δήμητρος κόρης.

1105 ἔκ τοι πέπληγμαί· ποῦ ποτ' ὦν ἀμυχανῶ;

ὦή, τίς ἐγγυς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,

δύσγνωϊαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἵάσεται;

σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;

ΧΟΡΟΣ.

1110 κἄγωγε σὺν σοι, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρος,

τοῦ φιλιτάτου σοι τηλόθεν παιδός βεβώς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τέκνον· εἴ γὰρ καὶ κακῶς πράσσωσιν ἐμός.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὐ δακρυροεῖς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1115 ἂ καὶν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὄρας γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἴπ' εἴ τι κανὸν ὑπογράφει τῷμῳ βίῳ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

εἰ μηκέθ' Αἴδου βάρκος, ἐκφράσσαιμεν ἄν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1120 παπαῖ, τὸδ' ὡς ὑποπτον ἠνίξω πάλιν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καὶ σ', εἰ βεβαίως εὐ φρονεῖς, ἦδη σκοπῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ γὰρ τι βαρκεύσας γε μέμνημαι φρένας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδός, ἦ τί δρω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ τὸν γε δήσαντ' εἴπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1125 τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἄρκει σιωπῇ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ Ζεῦ, παρ' Ἴφρας ἄρ' ὄρας θρόνων τάδε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἦ τι κείθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

τὴν θεὸν ἑάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1130 ἀπωλόμεσθα· συμφορῶν λέξεις τίνα;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἰδοὺ θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρομαι τάλας;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1135 σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὄς αἴτιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; τί δρώσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μανεῖς· ἔρωτῆς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φρονεὺς ἐμῆς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μῦς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1140 αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

τούτων ἕκατι σᾶς καταστένω τύχας.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ βράχχευσ', ἐμόν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ποῦ δ' οἴστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1145 ὄτ' ἀμφὶ βωμόν χεῖρας ἠγγίζου πυρὶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· τί δῆτα φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλάτων μοι γενόμενος παίδων φρονεὺς,
κοῦκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα,
ἦ φάσγαρον πρὸς ἦπαρ ἔξακοντίσας

1150 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι,

ἦ σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπερῆσας πυρὶ,
δύσκληιαν, ἦ μένει μ', ἀπόσομαι βίον;
ἀλλ' ἐμποδῶν μοι θανασίμων βουλευμάτων
Θησεὺς ὄδ' ἔρπει, συγγενῆς φίλος τ' ἐμός.

1155 ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοντόνον μύσος

ἐς ὄμμαθ' ἠξεί φιλάτων ξένων ἐμῶν.
οἴμοι· τί δρώσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὖρω, περωτὸς ἦ κατὰ χθονὸς μολῶν;
φέρ', ἐν πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος.

1160 ἀσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς,
καὶ τῶδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν,
οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ θοᾶς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,

1165 σῶ παιδί, πρόσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κληθῶν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν
ὡς σῆπτρα χόρας τῆσδ' ἀναρτίστας Ἀύκος
ἐς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.

τίνων δ' ἀμοιβὰς ὦν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς

1170 σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἰ τι δεῖ, γέρον,
ἦ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἦ συμμάχων.
ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
ἦ που λλειμμῖαι καὶ νεώτερον κακῶν

ὑστερος ἀφῆγμα; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;

1175 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὄρω συνάρορον;
οὐ γὰρ δορός γε παίδες ἴστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοῖ που καινὸν εὐρίσχω κακόν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τὸν ἔλαιοφόρον ὄχρον ἔχων.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίαις;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1180 ἐπάδομεν πάθει μέλει πρὸς θεῶν.

ΘΗΣΕΥΣ.

οἱ παῖδες οἶδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυροεῖς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἔτεκε μὲν οὐμὸς ἴνις τάλας,

τεκόμενος δ' ἔκανε, φρόνιον αἶμα τλάς.

ΘΗΣΕΥΣ.

εὐφημα φώνει.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1185 βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ δεινὰ λέξας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί φῆς; τί δρώσας;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μαινομένῃ πιτύλῃ πλαγχθεῖς

ἐκατογχεφάλου βαρᾶς ὕδρας.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἦρας ὄδ' ἀγών· τίς δ' ὄδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

1190 ἐμὸς ἐμὸς ὄδε γόνος ὁ πολύπονος, ὃς ἐπὶ
δῶρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
σι Φλεγραῖον εἰς πέδλον ἀσπιστάς.

ΘΗΣΕΥΣ.

1195 φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὄδε δυσδαίμων ἔφρυ;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ ἂν ἴδοις ἔτερον

πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα καὶ

1200 φιλέων ὁμόφυλον

αἶμά τε παιδοφόρον.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλ' ὡς συναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτε νιν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων

πέπλον, ἀπόδιζε, ἔξθες ἀελίῳ δεῖξον·

1205 βάρος ἀντίπαλον δακρυῖος συναμιλλᾶται.

ἔτετεύμεν ἀμφὶ σῶν

γυνείαια καὶ γόνυ καὶ χεῖρα προσπίπνων,

πολίον τε δάκρυον ἐκβαλῶν.

1210 ἰὼ παῖ, κατὰσχεθε λέοντος ἀγρίου θυμὸν, ὡς

βοῦμον ἐπὶ φρόνον, ἀνόσιον ἐξάγει,

κατὰ θέλων κακοῖς συνείμαι, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ.

εἶεν· σὲ τὸν θύσσοντα δυστήγους ἔδρας

- 1215 αὐδῶ, φίλοισιν ἄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδείς σκότος γάρ ὦδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
- 1220 οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς·
καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὄτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαΐναι θέλει,
- 1225 συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὐ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κἄρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενῆς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναινείται.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἄγῶν' ἐμῶν τέκνων;
ΘΗΣΕΥΣ.
- 1230 ἦκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακὰ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἤλιψ;
ΘΗΣΕΥΣ.
τί δ' οὐ; μαινίεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
φευγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
ΘΗΣΕΥΣ.
οὐδείς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 1235 ἐπήνεσ'. εὐ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναινομαί.
ΘΗΣΕΥΣ.
ἐγὼ δὲ πάσχων εὐ τότ' οἰκτείρω σε νῦν.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οἰκτρός γάρ εἰμι, τῶμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ΘΗΣΕΥΣ.
κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέροισι συμφοραῖς.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
εὐρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μεῖζοσιν;
ΘΗΣΕΥΣ.
- 1240 ἄπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
τοὺ γὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
ΘΗΣΕΥΣ.
δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλιν τι δαίμοσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
αὐθάδεις ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μεῖζον πάθῃς.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 1245 γέμω κακῶν δὴ, κούζετ' ἔσθ' ὅπου τεθῆῃ.
ΘΗΣΕΥΣ.
δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρεαι θυμούμενος;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
θανῶν, ὅθεν περ ἤμθον, εἰμι γῆς ἕλο.
ΘΗΣΕΥΣ.
εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
σὺ δ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς με νοουεῖς.
ΘΗΣΕΥΣ.
- 1250 ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οὐκ οὖν τσαυτὰ γ', εἰ μέτρον μοχθητίων.

ΘΗΣΕΥΣ.

- εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
ΗΡΑΚΛΗΣ.
οἷδ' οὐδὲν ἀφελουσί μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.
ΘΗΣΕΥΣ.
οὐκ ἂν ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
- 1255 ἄκουε δὴ νῦν, ὡς ἀμιλλήθῃ λόγους
πρὸς νοουτήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροικον ὄν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν
μητρός γεραῖον πατέρα, προστρόπαιος ὢν,
- 1260 ἔγχευε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήηνην ἐμέ.
ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆῃ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόρους.
Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμων μ' ἐγενεατο
Ἡρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
- 1265 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζητὸς ἠγοῦμαι σ' ἐγώ.
ἔτ' ἐν γαλακτί τ' ὄντι γοργωποῦς ὄφεις
ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτρησάμην
- 1270 ἠβῶντα, μόχθους οὐς ἔτλην τὶ δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ' ἢ λέοντες ἢ τρισωμάτους
Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκιελῆ
κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσαι;
τὴν τ' ἀμφίετρανον καὶ παλιμβλαστή κύναι
- 1275 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων
διήλθον ἀγέλας, κείς νεκροὺς ἀφικόμην,
Ἄιδου πυλωρὸν κύνη τρίκωνον ἐς φάος
ὅπως πορεύομαι' ἐντολαῖς Εὐρουσθέως.
τὸν λοιπὸν δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,
- 1280 παιδοδοκονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.
ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλους
Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
ἐς ποῖον ἰδὸν ἢ πανήγιον φίλων
εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
- 1285 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτρην;
φέρ' ἀλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀροῦσῃ πόλιν·
κἄπειθ' ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχοῦμενοι,
οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινεν ποτε
- 1290 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
κεκλημένω δὲ φωνὴ μακαρῶν ποτὲ
αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾗ δ' αἰεὶ κακῶς
ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὢν.
ἐς τοῦτο δ' ἤξειν συμφορᾶς οἰμαί ποιε·
- 1295 φωνὴν γὰρ ἦσει χθῶν ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα μὴ περᾶν,
πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματιήλατον
Ἴξιον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμηθήσομαι.
καὶ ταῦτ' ἔροιστα, μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,
- 1300 ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἡμεν ὄλβιοι.
τί δῆτά με δῆν δεῖ; τί κέρδος ἔσομεν.
βίον γ' ἀρχεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὲ Ζητὸς ἢ κλεινὴ δάμαρ,
κροῦσονσ' Ὀλυμπίον Ζητὸς ἀρβύλη πόδα·
- 1305 ἐπράξε γὰρ βούλησιν ἐν ἐβούλετο,
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάρους
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαυτὴ θεῶ

τις ἂν προσέχοιθ' ; ἢ γυναικὸς οὐνεκα,
λέκτρων φθοροῦσα Ζηνί, τοὺς εὐεργέτας
1310 Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους.

Θ Η Σ Ε Υ Σ .

οὐκ ἔσιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὄδε
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὐ' ἰοδ' αἰσθάνει.

* * * *

παραίνεσάμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,

1315 οὐ λέττρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν ; οὐ δεσμοῖσι διὰ τρυφάνιδας
πατέρας ἐκηλίδωσαν ; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὄμως
Ἄλυμπον ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.

1320 καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγῶς
φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή ;
Θήβας μὲν οὖν ἐκλείπε τοῦ νόμου χάριν,
ἔπου δ' ἔμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίστας μιάρματος,

1325 δόμοις τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος.
ἂ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
δῖς ἑπτὰ, ταῦρον Κνώσιον κατακτανῶν,
σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται. ταῦτ' ἐπωνομασμένα

1330 σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται
ζῶντος· θανάτος δ', εὐτ' ἂν εἰς Ἄιδου μόλης,
θυσίαισι λαίνοισι τ' ἐξογκώμασιν
τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.

καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο

1335 ἀνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν.
καὶ γὰρ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
ἄλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλη.

Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

1340 οἴμοι· πάρεργά τοι τάδ' ἔσι' ἐμῶν κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρο' ἂ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάπτειν χεροῖν
οὔτ' ἠέλωσα πόποτ' οὔτε πείσομαι,
οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.

1345 δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεός,
οὐδενός· αἰοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι.

ἔσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὄν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπῶν φάος.

τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
θνητὸς πεφυκῶς ὃν τρόπον χρεῶν φέρειν,

1350 οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστήναι βέλος.
ἐγκατερήσω θάνατον· εἴμι δ' ἐς πόλιν

τήν σῆν, χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.
ἄταρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·

ἂν οὔτ' ἀπέπειον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων

1355 ἔσταξα πηγὰς, οὐδ' ἂν φόβην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἐκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.

νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
εἶεν· γεραίε, τὰς ἐμὰς φυχὰς ὀρᾶς,

ὀρᾶς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθιγῆτην ἐμῶν.

1360 δὸς τούσδε τύμβω καὶ περστέιῳ νεκροῦς
δακρυόισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔξ νόμος·
πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὸς δούς τ' ἐς ἀγκάλας,
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας

διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὴν κρούσης νεκροῦς,

1365 οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὄμως
ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακὰ.

ὦ τέκν', ὁ φύσας γὰρ τεκῶν ὑμᾶς πατήρ
ἀπώλεσ', οὐδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἀγὰρ παρεσκεύαζον, ἐκμοχθῶν βίαι

1370 εὐκλείαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλουσιν καλήν.
σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαν', ἀπώλεσα,

ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρο' ἔσωξες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντιλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.

οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ.

1375 ὡς ἀθλίως πέπραγα, κάποεγγύνημαι
τέκνων γυναικὸς τ'. ὦ λυγροὶ φιλημάτων

τέρψεις, λυγροὶ δὲ τῶνδ' ὄπλων κοινωναίαι.
ἀμυχανῶ γὰρ πότιερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ,
ἂ πλευρὰ τὰμὰ προσπίπτουσι· ἐρεῖ τάδε·

1380 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σοὺς. εἴτ' ἐγὼ τάδ' ὀλένας
οἶσω ; τί φράσων ; ἀλλὰ γυμνοθεῖς ὄπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ἀσχυρῶς θάνω ;

1385 οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον.
ἔν μοι τι, Θησεῦ, σῆγκαμ' ἀθλίω· κινὸς
κόμιστρο' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.

ὦ γαῖα Κάδμου πάς τε Θηβαῖος κέως,
1390 κείρασθε, συμπενηθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον
παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενήθησατε
νεκροῦς τε καμὲ· πάντες ἐξολώλαμεν
Ἄρας μᾶ πληγέντες ἀθλίω τύχῃ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ .

ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρυῶν δ' ἄλις.

Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

1395 οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.

Θ Η Σ Ε Υ Σ .

καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

φρεῖ.
αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀνήμιμων κακῶν.

Θ Η Σ Ε Υ Σ .

παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρετίῃ φίλῳ.
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομώξωμαι πέπλοις.
Θ Η Σ Ε Υ Σ .

1400 ἐκμασσε, φεῖδου μηδέν· οὐκ ἀνάνομαι.
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

παίδων στερηθεῖς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
Θ Η Σ Ε Υ Σ .

δίδου δέσῃ σῆν χεῖρ', ὀδηγῶσ' δ' ἐγὼ.
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

ζεῦγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχῆς.
ὦ πρόεβυ ; τοιοῦνδ' ἄνδρα χρὴ κτίσθαι φίλον.

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Υ Ω Ν .

1405 ἢ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρίς εὐτεκνος.
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θ Η Σ Ε Υ Σ .

ὡς δὴ τί φίλτρον τοῦτ' ἔχων ὄρων ἔσει ;
Η Ρ Α Κ Λ Η Σ .

ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἰδοὺ τάδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.

ΘΗΣΕΥΣ.

1410 οὕτω πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔπλαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά.

ΘΗΣΕΥΣ.

εἴ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ζῷ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ὢν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1415 σὺ ποῖος ἦσθα, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν;

ΘΗΣΕΥΣ.

ὡς ἐς τὸ λῆμα, παντὸς ἦν ἦσσαν ἀνῆρ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς οὖν ἔτ' εἴπης ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;

ΘΗΣΕΥΣ.

πρόβαινε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

χαῖρ', ὦ πρόεβυ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καὶ σύ μοι, τέκνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἔμὲ δὲ τίς, τέκνον;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1420 ἐγώ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πότ' ἐλθῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἤνικ' ἂν θάψῃς τέκνα.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πῶς;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.

ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῆ.

ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,

Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.

1425 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μάλλον φίλων
ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

στεύχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαυτοι,

τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΛΑΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΥΗ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διώνυσος ἀποθεωθεὶς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μαντῶν ἀγωγὴν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς, ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεΐ.

Α Λ Λ Ω Σ.

Διώνυσον οἱ προσήγοντες οὐκ ἔφρασαν εἶναι θεόν. ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἔμμανεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θεβαίων γυναῖκας. ὧν αἱ τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς θιάσους εἰσηγόν ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαυῆς παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γενομένοις. καὶ τινες μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἤγον πρὸς τὸν Πενθέα, κάκεινος ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διώνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια. ἀγωγὴν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι τῶν γυναικῶν, λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα. αἱ δ' αὐτὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονός καταισθόμενος τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφώρασε χερσίν. Διώνυσος δὲ ἐπιφανεῖς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκαστῷ δὲ ἂ συμβήσεται διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

B A K X A I.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἦκω Λιὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
 Διόνυσος, ὃν τίττει ποθ' ἢ Κάδμου κόρη,
 Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί-
 μορφῆν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
5 πάρεμι Διόκῃς νόματ' Ἰσιμηνοῦ θ' ὕδαρ.
 ὄρω δὲ μητρὸς μνήμα τῆς κερωνίας
 τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
 τυφόμενα δίου τ' ἔτι πυρὸς ζῶσαν γλόγα,
 ἀθάνατον Ἦρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
10 αἰνῶ δὲ Κάδμου, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
 τίθησι, θυγατρὸς σηκόν' ἀμπελοῦ δέ νιν
 πέριξ ἐγὼ κάλυφα βοτηρώδει χλόη.
 λιπῶν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρούτους γύας
 Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας
15 Βάκτριά τέ τεῖχῃ τήν τε δύσχιμον χθόνα
 Μήδων ἐπελθῶν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
 Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἄλμυρᾶν ἔλλα
 κείται, μιγάδων Ἑλλήσι βαρβάρους θ' ὁμοῦ
 πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
20 ἔς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν,
 κακῆ χορεύσας καὶ καταστῆσας ἐμὰς
 τελετὰς, ἦν' εἴην ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς.
 πρῶτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
 ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροῶς,
25 θύρσον τε δοῦς ἐς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
 ἐπέμ' ἀδελφὰ μητρὸς, ἄς ἦμιστ' ἐχρῆν,
 Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφύναϊ Λιὸς,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 ἐς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέγουσ,
30 Κάδμου σοφίσμαθ', ὃν νιν οὐνεκα κτανεῖν
 Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμου ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὸς ἐκ δόμων οἰστροσ' ἐγὼ
 μανίας· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παρὰ ζοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὄργιων ἐμῶν,
35 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
 γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμνητα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμειγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτριαι.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, καὶ μὴ θέλει,
40 ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
 Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογῆσασθαι μ' ὑπερ,
 φανέντα θνητοῖς δαίμων, ὃν τίττει Αἴη.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
45 ὃς θεομαχῆ τέ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἔπο
 ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνεῖαν ἔχει.
 ὃν οὐνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. ἐς δ' ἄλλην χθόνα,
 τῶνθ' ἐνδὲ θέμενος εὖ, μεταστῆσω πόδα,

50 δεικνὺς ἐμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις
 ὄργῃ σὺν ὄπλοις ἐξ ὄρους βάκχαις ἵγειν
 ζητῆ, ξυνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὢν οὐνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
 μορφῆν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
55 ἀλλ', ὃ λιποῦσαι Τρωῶλον, ἔρμη Λυδίας,
 θίαςος ἐμὸς, γυναικες, ἄς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρῆδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἴρεσθε τὰ πικρῶρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύμπανα, ῥέας τε μητρὸς ἐμὰ θ' εὐρήματα,
60 βασιλεία τ' ἀμφὶ δάματ' ἐλθοῦσαι τάδε
 κτυπεῖτε Πενθεῖος, ὡς ὄρῃ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ βάκχαις, ἐς Κιθαιρώνας πύγας
 ἐλθῶν, ἦν' εἰσὶ, συμμετασχίσω χορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀσίας ἀπὸ γαίας
65 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάξω Βρομίῳ πόνον
 ἦδ' ὄν
 κάματόν τ' εὐζάματον, Βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
 τίς ὀδῶ τίς ὀδῶ; τίς
70 μελάθροισ; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφημον ἄπας
 ὀδοῦσθω·
 τὰ νομισθέντα γὰρ αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
 ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαί-
 μων τελετὰς θεῶν
 εἰδὼς βιοτῶν ἀγιστεύει
75 καὶ διασεύεται ψυ-
 χῶν, ἐν ὄρεσσι βακχεύ-
 ων ὁσίοις καθαροῖσιν·
 τὰ τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεμιτεύων,
80 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσω κισσῷ τε στεφανοθεῖς
 Διόνυσον θεραπέυει.
 ἔτε βάκχαι, ἔτε βάκχαι, Βρόμιον παῖδα θεῶν
 θεοῦ
85 Διόνυσον κατάγουσαι Φρυγίων ἐξ ὄρεων
 Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγιάς τὸν Βρόμιον·
88 ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδί-
 νων λοχίαις ἀνάγκαι-
90 σι πταμένας Λιὸς βροντίας
 νηδύος ἐκβολον μά-
 τηρ ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰ-
 ὶνα κερωνίῳ πλαγῆ·
95 λοχίαις δ' αὐτίκα νιν δέξεται θελάμοις Κρονίδας
 Ζεύς·
 κατὰ μνηρῶ δὲ καλύψας χρυσείασιιν συνερεῖδει
 περόναις χρυπτόν ἀγ' Ἦρας.
100 ἔτεκεν δ', ἀντίκα Μοῦραι τελεσαν ταυρόκερον θεῶν,

- στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις, ἔνθεν ἄ-
γραν
- θυροσοφοὶ μαινάδες ἀμβάλλονται πλοκάμοις.
- 105 ὦ Σεμέλιας τροφοὶ Θῆ-
βαι στεφανοῦσθε κισσῶ·
βρούετε βρούετε χλοήρει
μίλακι καλλικάρῳφ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς
- 110 ἦ ἐλάτως κλάδοισι,
σικκιῶν τ' ἐνδυτὰ νεβριδῶν
σιτέετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβρι-
στάς ὀσιοῦσθ'· αὐτίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει,
- 115 Βρόμιος ὅταν ἀγάγῃ θιάσους
εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
θηλυγενῆς ὄχλος
ἀφ' ἰστών παρὰ κερκίδων τ'
οἰστορηθεὶς Διονύσῳ.
- 120 ὦ θαλάμειμα Κορυή-
των ζᾶθεοί τε Κρηῆτες
Διογενέτορες ἔναυλοι,
ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
- 125 μοι Κορύβαντες εὖρον·
ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνω
κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε ῥέας
εἰς χερά θῆξαν, κύπνον εὐάσμασι βακχῶν·
- 130 παρὰ δὲ μανόμενοι σάτυροι
ματρός ἐξανύσαντο θεῶς,
εἰς δὲ χορεύματα
συνῆψαν τριετηριδῶν,
αἷς χαλοῖσι Διόνυσος,
- 135 ἡδὺς ἐν οὖρεσιν, ὅταν
ἐκ θιάσων δρομαίων
πέση πεδόσει, νεβριδὸς ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγορεύων
αἶμα τραγοτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
- 140 ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνον, ῥεῖ δὲ μελισ-
σῶν
- νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
- 145 ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων
πυρσώδη φλόγα πεύκας
ἐκ νάρθηκος αἴσσει,
δρόμῳ, χοροῦς ξερεθίζων πλανάτας,
λαχῆς τ' ἀναπάλλων,
- 150 τρομφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ὀπτῶν.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιᾷδ'· ὦ ἴτε βάκχια,
ὦ ἴτε βάκχαι,
Τρωῶλον χρυσοφόου χλιδῆ,
- 155 μέλπετε τὸν Διόνυσον
βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
εἶνα τὸν εἶνον ἀγαλλόμεναι θεὸν
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἔνοπαισὶ τε,
- 160 λοιτὸς ὅταν εὐκλειδος ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν

εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα
πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι
κῶλον ἄγει ταχύπουν σιοιτήμασι βάκχα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- 170 τίς ἐν πύλαισι Κάδμων ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὸν ἐπύργωσ' ἄστῃ Θηβαίαν τόδε;
ἴτω τις, εἰσόγγελλε Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὦν ἦκω πέρι,
- 175 ἢ τε ξυνεθέμην πρόεσβυς ὦν γερατέρω,
θύρσους ἀνάπτει καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχει,
στεφάνουν τε κρᾶτα κισσίνους βλαστήμασιν.

ΚΑΛΜΟΣ.

ὦ φίλιταθ', ὡς σὴν γῆρον ἡσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς, ἐν δόμοισιν ὦν.

- 180 ἦκω δ' ἔτοιμος, τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.
δεῖ γὰρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν αὔξασθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
- 185 καὶ κρᾶτα σείσαι πολίον; ἔξηγοῦ σύ μοι
γέρον γέροντι, Τειρεσία· σὶ γὰρ σοφός.
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως
γέροντες ὄντες.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ταῦτ' ἐμοὶ πίσχεις ἄρα.

- 190 κἀγὼ γὰρ ἦβῶ κἀπικειρήσω χοροῖς.

ΚΑΛΜΟΣ.

οὐλοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.

ΚΑΛΜΟΣ.

γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὁ θεὸς ἀμοχθὶ κείσει νῶν ἡγήσεται.

ΚΑΛΜΟΣ.

- 195 μόνου δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

μόνου γὰρ εὖ φρονούμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.

ΚΑΛΜΟΣ.

μακρὸν τὸ μέλλειν· ἄλλ' ἐμῆς ἔχου κερὸς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἰδοῦ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χερα.

ΚΑΛΜΟΣ.

οὐ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- 200 οὐδὲν σοφίζομεσθα τοῖσι δαίμοσι.
πατρὸς παραδοχᾶς, ἕς θ' ὀμιήλικας χρόνῳ
κεκτῆμεθ', οὐδέεις αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ἐρηται φρενῶν.
ἔρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνουμαι,
- 205 μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσους ἐμόν.
οὐ γὰρ διήρηξ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν εἴτε τὸν γερατέρον,
ἄλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμᾶς ἔχειν
κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξασθαι θέλει.

ΚΑΛΜΟΣ.

- 210 ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὀρᾶς,
ἐγὼ προφήτης σοὶ λόγων γενήσομαι.

Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὄδε διὰ σπουδῆς περᾶ,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐπτόχηται· τί ποτ' ἔρει νεώτερον;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- 215 ἔκδημος ὦν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός,
κλύω δὲ νεοχμαί τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,
γυναῖκας ἥμιν δώματα' ἐκλειοπιέναι,
πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασκίαις
ὄρεσι θοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
- 220 Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν νεοστί ἐστάναι
κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πίωσσοῦσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφρασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
- 225 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίοις χορέας
σώζουσι πανδήμιοις πρόσπολοι στέγας·
ὅσα δ' ἔπεισιν, ἔξ ὄρους θηράσομαι,
Ἴνώ τ' Ἀγαυὴν θ', ἢ μ' ἔτιχι' Ἐχίονι,

230 Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω.
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρούρας ἐν ἄρυσσι
παύσω κακούργου τῆσδε βακχεῖας τάχα. Χ
λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόνος, ἐπαφδὸς Αὐθίας ἐπὶ χθονός,

235 ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐνοσμος κόρην,
ὀνωπὸς, ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
ὃς ἡμέρας τε κευφρόνας συγγίγνεται,
τελετᾶς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἶσω τῆσδε λήψομαι στέγης,

240 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασειοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
ἐξείνος εἰναῖ φησι Λιόνυσον θεόν,
ἐξείνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Αἰδὸς,
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραννίαις

245 σὺν μητρὶ, δίους οὐ γάμοις ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀρχόνης ἐπάξια,
ἔβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικιλίαισι νεβροῖσι Τειρεσίαν ὄω,

250 πατέρα τε μητρός τῆς ξιμῆς, πολὺν γέλων,
νάσθηχι βακχεύοντι· ἀνάινωμαι, πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχων.
οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἔλευθέρων
θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ξιμῆς μητρός πάτερ;

255 σὺ ταῦτ' ἔλεισας, Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτοὺς κἀμύρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μὴ σε γῆρας πολὶὸν ἐξεροῦετο,
καθῆσ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος μέσας,

260 τελετᾶς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὄπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδ' ἐν ἔτι λέγω τὸν ὀργίων.

ΧΟΡΟΣ.

τῆς δυσσεβείας. ᾧ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
Κάδμιον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν;

265 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς κατασχύνεις γένος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνήρ σοφὸς
καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὐ λέγειν·
συ δ' εὐτροχὸν μὲν γλώσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,

ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνεῖσί σοι φρένες.

270 θρασὺς δέ, δυνατὸς καὶ λέγειν οἶός τ' ἀνήρ,
κακὸς πολλῆς γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾶς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεῖπειν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται· δύο γὰρ, ᾧ νεανία,

275 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεῖα,
Γῆ δ' ἐστίν· ὄνομα δ' ὀπότερον βούλει κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ἔρηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
ὁ δ' ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπυλον ὁ Σμελῆς γόνος,
βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὗρε κεισηνέγκατο

280 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτούς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
ὑπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,

285 ὥστε διὰ τοῦτον τὰντίπυλ' ἀνθρώπους ἔχειν.
καὶ καταγελᾶς νιν, ὡς ἐνεροράφη Αἰδὸς
μηρῷ. διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεὶ νιν ἤρασ' ἐκ πυρὸς κεραννίου
Ζεὺς, ἐς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,

290 Ἦρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
θήξας μέρος τι τοῦ χθον' ἐγκυκλομμένου
αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδούς
Λιόνυσον Ἦρας νεικῶν· χρόνφ δέ νιν

295 βροτοὶ τραφῆναι φασιν ἐν μηρῷ Αἰδὸς,
ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεῖ ἄ θεός
Ἦρα ποθ' ὠμίρησε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὄδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
καὶ τὸ μανιώδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·

300 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηνότες ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβῶν ἔχει τινά·
στρατὸν γὰρ ἐν ὅλοις ὄντα κἀπὶ τάξεισι
φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγῃς θιγεῖν·

305 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Λιονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφῶσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκασσι δικούργων πλάκα,
πᾶλλοντα καὶ σεῖοντα βακχεῖον κλάδον,
μέγαν τ' ἂν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἔμοι, Πενθεῦ,
πιθοῦ,

310 μὴ τὸ κράτος αἰχεὶ δύναιμι ἀνθρώποις ἔχειν,
μηδ', ἣν δοκῆς μὲν, ἣ δὲ δόξα σου νοσεῖ,
φρονεῖν δοκεῖ τι· τὸν θεὸν δ' ἐς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κῆρα.
οὐχ ὁ Λιόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει

315 γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ γούσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν ἐς τὰ πάντ' αἰεῖ.
τοῦτο σκοπεῖν χεῖρ'· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὐσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαροῦσεται.
ὄρῃς; σὺ χάριεις, ὅταν ἐφροτῶσιν πύλαις

320 πολλοὶ, τὸ Πενθεὺς δ' ὄνομα μεγαλήνη πόλις·
κἀκείνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.

× ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾶς,
μισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνορῆς, ἀλλ' ὁμως χορευτέον,

325 κοῦ θεομαχίῃσιν, σῶν λόγων πεισθεῖς ὑπο-
μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοῦτε φαρκμάκοις
ἄχῃ λάβους ἂν οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρόσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύρεις λόγοις
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.

ΚΑΛΜΟΣ.

- 330 ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν·
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
335 ὡς ἔστι, Σεμέλη θ' ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῆ.
ὄρῃς τὸν Ἀχιέως ἄθλιον μόρον;
δν ὠμόσοιτο σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναγίαις
340 Ἀοτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὄργασι.
ὁ μὴ πάθης σὺ· δευρὸ σου στέψω κέρα
κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἴων,
μηδ' ἔξομόρῃσι μωρίαν τὴν σὴν ἔμοι;
345 τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
δίχην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκουσ τοῦδ', ἵν' οἴωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεφον ἔμπαλι,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ἰμοῦ,
350 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες.
μάλιστα γὰρ νιν δῆξομαι θράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καιρὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
355 κἀνπερ λάβητε, δέξιμον πορεύσατε
δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίχης τυχῶν
θάνη, πιζρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἶ λόγων.
μέμηνας ἤδη, καὶ πρὶν ἐξέστης φρονῶν.
360 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμει, κἀζαιτώμεθα
ὑπὲρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
δραῖν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἔμουν, κἀγὼ τὸ σόν·
365 γέροντε δ' ἀσυχρόν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως.
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθέως δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμει· μανικῇ μὲν οὐ λέγω,
τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

ΧΟΡΟΣ.

- 370 ὅσια, πότνα θεῶν,
ὅσια δ', ἃ κατὰ γῆν
χρυσέαν πέτρουγα φέρεις,
τάδε Πενθέως αἴεις,
αἴεις οὐχ ὅσιαν
375 ὕβριν ἐς τὸν Βρόμιον,
τὸν Σεμέλης τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρον; ὃς τάδ'
ἔχει,
θιασεῖν τε χοροῖς,
μετὰ τ' αὐλοῦ γελᾶσαι

370 — 384. = 385 — 399.

380 ἀποπαῦσαι τε μερίμνας, ὅπταν βότρουος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαυτὶ θεῶν,
κισσοφόροις δ' ἐν θαλάις ἀνδράσι κρατῆρ ὑπ-
νον ἀμφιβάλλῃ.

- 385 ἀχαλίνων στομάτων
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία·
ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
βίOTOS καὶ τὸ φρονεῖν
390 ἀσάλευτόν τε μένει
καὶ συνέχει δάματα· πόρσω γὰρ ὁμως
αἰθέρα ναίοντες ὀρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανόδια.
τὸ σφῶν δ' οὐ σοφία,
τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
395 βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ δὲ τις ἂν μεγάλη διώ-
κων τὰ παρόντ' οὐχὶ γέροι.
μαινομένων οἷδε τρόποι καὶ κακοβούλων παρ'
ἔμοιγε φωτῶν.
400 ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
ναῦσον τᾶς Ἀφροδίτας,
ἵν' οἱ θελξίφρονες νέμον-
ται θνατοῖσιν Ἔρωτες,
Πάφον θ', ἂν ἐκατόστομοι
405 βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπιζοῦσιν ἄνομβροι.
ὅπου καλλιστευομένα
Πιερία μούσειος ἔδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου,
410 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,
προβακχίῃσι δαῖμον
ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος·
415 ἐκεῖ δὲ βάκχαιοι θέμις ὀργαίευν.
ὁ δαῖμων ὁ Διὸς παῖς
χάριει μὲν θαλαίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
420 ρήναν, κουροτρόφον θεῖαν.
ἴσαν δ' εἷς τε τὸν ὄλβιον
τόν τε χεῖρονα δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον·
μισεῖ δ' ὅ μὴ ταῦτα μέλει,
425 κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐδαίμονα διαίτην·
σοφῶν δ' ἀπέχειν προπέδα φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.
430 τὸ πλῆθος ὃ τι τὸ φανυλότερον
ἐνόμισε χρῆται τε, τότε τοι λέγοιμ' ἄν.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
Πενθεῦ, πάρεσμεν, τήνδ' ἄγρον ἡγευκότες,
435 ἐφ' ἣν ἐπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρηήσαμεν.
ὁ θῆρ δ' ὀδ' ἡμῖν πρῶτος, οὐδ' ὑπέσπασε
φρυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρός, οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐγρίετο,
440 ἔμενε τε, τοῦμόν εὐτρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς ἐπὶον, ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
ἔγω σε, Πενθέως δ', ὃς μ' ἐπεμψ', ἐπιστολαῖς.
ἄς δ' αὐτὸ σὺ βάκχας εἶρξας, ἄς συνήρπασας
ζῆδης ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
445 φροῦδαί γ' ἐκείναι λελυμένα πρὸς ὀργάδας

400 — 415. = 416 — 433.

σκιρτώσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλήδεις τ' ἀνήκαν θύρετρο' ἄνευ θνητῆς χειρός.
πολλῶν δ' ὄδ' ἀνήρ θανυμίων ἦκει πλέως.
450 ἔς τάσδε Θήβας· σοὶ δὲ τίλλα χρῆ μέλειν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

μέδεσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρυσιν γὰρ ὦν
οὐκ ἔστιν οὕτως ὡκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτιγὸ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἔμορμος εἶ, ξένη,
ὡς ἔς γυναικας, ἐφ' ὅπερ ἔς Θήβας πάρεϊ·
455 πλόκαμός τε γὰρ σου ταναός, οὐ πάλης ὕπο,
γένυν παρ' αὐτῆρ κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν δὲ χροιάν ἔς παροσκυῆν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σπιῶς,
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
460 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ κόμπος οὐδέεις· ῥάδιον δ' εἰπεῖν τόδε·
τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον οἰσθὰ που κλύων.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστρῳ περιβάλλει κύκλω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐντεῦθεν εἰμι, Αὐδία δέ μοι πατρίς.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

465 πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἔς Ἑλλάδα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Διόνυσος ἡμῶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Ζεὺς δ' ἔστι· ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίπτει θεούς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἦ κατ' ὄμμ' ἠνέγκασεν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

470 ὄρῶν ὄρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέων ἔχοντά σοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

475 εὐ τοῦτ' ἐπιβήλευσας, ἦν' ἀκοῦσαι θέλω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀσέβειαν ἀκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὸν θεὸν ὄραν γὰρ ἤης σιωπῶς, ποῖός τις ἦν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁποῖος ἦθελ· οὐκ ἐγὼ τασσον τόδε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τοῦτ' αὐ παρωχέτευσας εὐ, κοῦδὲν λέγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

480 δόξει τις ἄμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὐ φρονεῖν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἦλθες δὲ πρῶτα δευρ' ἄγων τὸν δαίμονα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πᾶς ἀναγορεύει βαρβάρων τὰδ' ὄργια.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τὰδ' εὐ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

485 τὰ δ' ἐρὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τοῦτ' ἔς γυναικας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κὰν ἡμέρα τὸ γ' αἰσχρόν ἐξέουσι τις ἄν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

δίλην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

490 σὲ δ' ἄμαθίς γε κάσεβοντ' ἔς τὸν θεόν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὡς θρασὺς ὁ βάρκχος κοῦκ ἀγύμναστος λόγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πρῶτον μὲν ἄβρον βόστρυχον τεμῶ σέθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

495 ἔπειτα θύρσον τόνδε παρὰδος ἐκ χειρῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

εἰρηταῖσι τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θέλω.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὅταν γε καλέσης αὐτὸν, ἐν βάρκχαις σταθεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

500 καὶ νῦν ἂ πῖσχω πηλοῖον παρῶν ὄργε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτὸν ὦν οὐκ εἰσορᾷς.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

λάξυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐδῶ με μὴ δεῖν σοφροῦν οὐ σώφροσιν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

505 ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῆς, οὐδ' ὅ δρᾷς, οὐθ' ὅστις εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Πενθεὺς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρός δ' Ἐχέονος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐνδυστυχηῖσάι τοῦνομ' ἐπιυήδειος εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

χῶρε· καθιέρωσάι αὐτὸν ἐπιυκαῖς πέλας

510 γάμναισιν, ὡς ἄν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.

ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρεϊ

κακῶν ξυνεργούς ἢ διεμπολήσομεν

ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου

παύσας, ἔφ' ἰστοῖς δμῳίδας κεκτήσομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

515 στείχομ' ἄν· ὃ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν
παθεῖν· ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κείνον ἐς δεσμοὺς ἄγεις.

ΧΟΡΟΣ.

* * * Ἀχελφῶν θύγατερ,

520 πότνι, εὐπάθρηνε Δίρκα, σὺ γὰρ ἐν σαῖς
ποτε παγαῖς τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
ὄτε μηρῶ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς

525 ὁ τεκὼν ἤρπασέ νιν, τὰδ' ἀμβροσίας·
ἔθι, Διθύραμβ', ἕμᾶν ἄρσενά τάνδε βᾶθι νηδύν·
ἀναφανῶ σε τὸδ', ὦ Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν.

530 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, στεφανηφόρους
ἀπαυθεῖ

θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί. τί μ' ἀνάνει; τί με
φεύγεις;

535 ἔτι γὰρ τὰν βοτρυνῶδη Διονύσου χάριν οἶνας ἔτι σοι
τοῦ Βρομίον μελήσει.

538 οἶαν οἶαν ὀργὰν ἀναφαίνει χθόνιον
γένος ἐκφυῖς τε δράκοντός ποτε Πενθέως,

540 ὃν Ἐχίων ἐφύτευσε χθόνιος,
ἀγρωπὸν τέρας, οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς,

545 ὃς ἔμ' ἐν βρόχοισι τὰν τοῦ Βρομίου τάχα ξυν-
άψει,

τὸν ἕμῳ δ' ἐντὸς ἔχει δώματος ἡδὴ θιασῶταν

550 σκοιτίαις κρυπτὸν ἐν εἰρηταῖς. ἔσορᾷς τὰδ', ὦ
Διὸς παῖ

Διόνυσε, σοὺς προφήτας ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα τινάσων ἀνὰ θύρσον κατ' Ὀλυμ-
πον· φονίου δ'

555 ἀνδρὸς ὕβριν κατὰσχες.

πόθι Νύσας ἄρα τὰς θηροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ κορυφαῖς Κορυζιάς;

560 τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρῳσσι Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἔνθα ποτ' Ὀρφεὺς κισθαρίζων
σύναγεν δένδρα Μούσαις, σύναγεν θῆρας
ἀγρώτας.

565 μάκαιρ ὦ Πιερία,
σέβεται σ' Εὐνίος, ἧξει τε χορευῶν
ἅμα βακχεύμασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

570 διαβᾶς Ἄξιον εἰλισσομένης μαινάδας ἄξει,
Λυδῖαν τε, τὸν εὐδαιμονίας

βροτοῖς ὀλβοδόταν,
πατέρα τε, τὸν ἔκλυον.

εὐπιπὸν χώρων ὕδασι

575 καλλίστοισι λιπαίνειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰῶ,
κλύετ' ἕμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
ὦ βάκχαι, ἰῶ βάκχαι.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὕδε, τίς, πόθεν δ' ὁ κελαιδὸς ἀνά μ' ἐκάλε-
σεν Εὐλίου;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

580 ἰῶ ἰῶ, πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλιος, ὁ Διὸς παῖς.

519 — 537. = 538 — 555.

ΧΟΡΟΣ.

ἰῶ ἰῶ δέσποτα δέσποτα,
μόλε νιν ἡμέτερον εἰς θιάσον, ὦ
Βρόμιε Βρόμιε. πέδον χθονός,

585 ἔνοσι πότνια.

ἄ ἄ·

τάχα τὰ Πενθέως
μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα· σέβετέ νιν.

590 σέβομεν ὦ. ἴδετε λαίνα

ζίσσιν ἔμβολα

διάδρομα τάδε·

ὁ Βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄπτε κεραυνιον αἰδοπα λαμπάδα·

595 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄ ἄ·

πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' ἀγγάξει
Σεμέλιος ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἔν
ποτε κεραυνοβόλος ἔλιπε φλόγα.
δίου βροντᾶς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ

600 σώματα, μαινάδες·

ὁ γὰρ ἀναξ ἄνω κάτω τιθεὶς ἔπεισι
μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

βάρβαροι γυναικες, οὕτως ἐπεπληγμένοι φρόβη
605 πρὸς πέδῳ πεπτῶκατ'; ἦσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακ-
χίου

διατινάξαντος τὰ Πενθέως δώματ'· ἀλλ' ἀνίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε, σαρκὸς ἐξαμεύσασαι τρόμον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος,
ὡς ἔσειδον ὀσμήνῃ σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

610 εἰς ἀθυμίαν ἀφικεσθ', ἠνίκ' εἰσεπεμπόμην,
Πενθέως ὡς ἐς σοτεινᾶς ὀρχάνας πεσοῦμενος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφο-
ρᾶς τίχῃς;

ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὸς ἐξέσωσ' ἕμαντον ἑαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

615 οὐδέ σου ξυνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτὸν, ὅτι με δεσμεύειν
δοκῶν

οὔτ' ἔθιγεν οὔθ' ἠψαδ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβό-
σκετο.

πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὐ καθεῖρθ'
ἡμᾶς ἄγων,

τῶδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς
ποδῶν,

620 θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρωτὰ σώματος στάζων ἄπο,
χεῖλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πληστόν δ' ἐγὼ παρῶν
ἦσυχος θάσσων ἔλευσον. ἐν δὲ τῶδε τῶ χρόνῳ

- ἀντίναξ' ἔλθῶν ὁ βάρχχος δῶμα καὶ μητροὺς
τάφῳ
πῦρ ἀνήψ'· ὁ δ', ὡς ἔσειδε, δῶματ' αἴθεσθαι
δοκῶν,
625 ἦσ' ἐκείσε κᾶτ' ἐκείσε, δμωσὶν Ἀχελῶν φέρειν
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην
ποῶν.
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μάχθον, ὡς ξμοῦ πεφρυγότης,
ἔται ξίφος κελαινὸν ἀπάσας δόμων ἔσω.
κᾶθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ξμοιγε φαίνεται, δόξαν
λέγω,
630 φάσμε' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ'
ᾠρημένος
ἦσε κἀκέντει φραγνὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ξμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τὰδ' ἄλλα Βάρχχιος λυμάλ-
νεται·
δῶματ' ἔρηξεν χαμᾶζε· συντεθράνεται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ξμοὺς· κόπου
δ' ὕπο,
635 διαμεθεὶς ξίφος παρῆται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν ἀνὴρ
ἐξ μάχην ἔλθειν ἐτόλμησ'· ἦσιγος δ' ἐκβάς ἐγὼ
δωμάτων ἦξα πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὡς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
ἐξ προνόπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἔρει;
640 ἠρδῖως γὰρ αὐτὸν οἶσω, κᾶν πνέων ἔλθῃ μέγα·
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐορ-
γησίαν.

Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.

- πέπονθα δεινὰ· διαπέφρυγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηνυγκασμένος.
ἔα ἔα.
645 ὄδ' ἔστιν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνόπιος
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ξμοῖς, ἔξω βεβῶς;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
σῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόφες ἦσυχον πόδα.
Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.
πόθεν σὺ δεσμὰ διαφρυγὼν ἔξω περᾶς;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;
Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.
650 τίς; τοὺς λόγους γὰρ ἐσφέρεις καινοὺς αἰέ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπλον φνέει βροτοῖς.
Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.
ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
κλήθειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τέχῃ θεοί;
Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.
655 σοφὸς σοφὸς σὺ, πλὴν ἂ δεῖ σ' εἶναι σοφόν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ἂ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφην σοφός.
κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
ὃς ἐξ ὄρους ἀφροσίν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δὲ σοι μενοῦμεν, οὐ φευζόμεθα.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
660 Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θεβαίας χθονός,
ἦκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπῶν, ἴν' οὔποτε
λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί.
Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.
ἦκεις δὲ ποῖαν προσιθεῖς ποτιδὴν λόγου;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- βάρχχος ποτινάδας εἰσὶδὼν, αἰ τῆσδε γῆς
665 οἰστροῖσι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
ἦκω, φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρῆζον, ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρωῶσι θανυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
φράσω τὰ κείθεν, ἢ λόγον στελιώμεθα.
670 τὸ γὰρ τέχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ,
καὶ τοῦξυθμυον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.

Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.

- λέγ', ὡς ἀθῶος ἐξ ξμοῦ πάντως ἔσει·
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν.
ὄσφ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα βακχῶν πέρι,
675 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκροζον, ἦν' ἔχ' ἦλος
ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.
680 ὄρω δὲ διάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὦν ἦρχ' ἑνὸς μὲν Αὐτονόῃ, τοῦ δευτέρου
μήτηρ Ἀγαυῆ σῆ, τρίτου δ' Ἴνω χοροῦ.
εὐδοῦν δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
αἰ μὲν πρὸς ἐλάτης ἠνῶτ' ἑρέσασαι φρόβην,
685 αἰ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα
εἰκῆ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῆς
οἰνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ πρόσφω
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.
ἢ σῆ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσασ
690 σταθεῖσα βάρχχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήμαθ' ὡς ἦκουσε κεροφόρον βοῶν.
αἰ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίαις,
νέαι, παλαιαὶ, παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
695 καὶ πρῶτα μὲν καθῆσαν εἰς ὠμούς κόμας,
νεβρίδας τ' ἀνστέιλανθ', ὅσαιον ἀμμάτων
σύνθεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίχτους δορὰς
ὄφρει κατεξῶσαντο λιχμῶσιν γένυν.
αἰ δ' ἀγκάλασι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
700 ἀγρότους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὄσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
βρέγη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους δρυὸς τε μίλακος τ' ἀνθεσφόρου.
θύρσον δὲ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν ἐς πέτραν,
705 ὄθεν δροσῶδης ὕδατος ἐκπηθῆ νοτίς·
ἄλλη δὲ νάρθηξ' ἐς πέδον καθήκει γῆς,
καὶ τῆδε κρήνην ἐξανῆξ' οἴνου θεός·
ὄσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διμυῶσαι χθόνα
710 γάλακτος ἔσμοις εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ᾧστ', εἰ παρήσθα, τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις,
εὐχάισιν ἂν μετῆλθες, εἰσὶδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὲ βοσκῶλοι καὶ ποιμένες,
715 κοινῶν λόγων δῶσοντες ἀλλήλοις ἔφην,
ὡς δεινὰ δρωῶσι θανυμάτων τ' ἐπάξια·
καὶ τις πλάνης κατ' ἄστνυ καὶ τριβῶν λόγων
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ᾧ σεμνὸς πλάκας
ναίοντες ὄρεων, θέλετε θηρασώμεθα
720 Πενθέως Ἀγαυῆν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,

- χάριν τ' ἀνακτι θῶμεν; εὐ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε, θάμνων δ' ἔλλογιζόμεν φόβους
κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
ὄραν ἐκίνοον θύρσον ἐς βακχέματα,
- 725 Ἰαχρον ἀθρόφ στόματι, τὸν Διὸς γόνον,
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάχευσ' ὄρος
καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον θρόμφ.
κρυεὶ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
κἀγὼ 'ξεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων,
- 730 λόχην κενώσας, ἐνθ' ἐκρυπτόμην δέμας.
ἦ δ' ἀνεβόησεν, ὃ δρομάδες ἔμαλ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ'· ἄλλ' ἐπεσθὲ μοι,
ἔπεσθε, θύρσοις διὰ χειρῶν ὠπλισμένοι.
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
- 735 βακχῶν σπαράγματ', αἱ δὲ νεμομένης χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὐθήλον πόριν
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χειροῖν δίχρα,
ἄλλα δὲ δαμάλας διετρόχουν σπαράγμασιν.
- 740 εἶδες δ' ἂν ἢ πλεύρῳ ἢ δίχηλον ἐμβασιν,
ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἷμιαι.
ταῦροι δ' ὕβριστὰ κείς κέρας θυμούμενοι
τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
- 745 μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
θάσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
ἢ σε ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμφ,
πεδίων ὑποτάσεις, αἱ παρ' Ἀσσωποῦ ροαῖς
- 750 εὐζαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων σιέχυν,
'Υσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἱ Κιθαιρωῶνος λέπας
κέρθεν κατωκήκασιν, ὥστε πολέμοι,
ἐπεσπεσοῦσαι πᾶντ' ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον· ἠρπαζόν μὲν ἐκ δόμων τέχνα,
- 755 ὀπῶσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ἔπο
προσείχεται, οὐδ' ἐπιπτεν ἐς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρυχοῖς
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν, οἱ δ' ὀργῆς ἔπο
ἐς ὄπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ἔπο·
- 760 οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀναξ.
τῶν μὲν γὰρ οὐχ ἤμασσε λοχαγῶν βέλους,
κείναι δὲ θύρσοις ἐξανείσεια χειρῶν
ἐτριφυμάτιζον ἀπενώτιζον φυγῆ
γυναῖκες ἀνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
- 765 πάλιν δ' ἐχώρουν ὄθεν ἐκίνησαν πόδα,
κρήμας ἐπ' αὐτὰς, ὡς ἀνήξ' αὐταῖς θεός.
νύσαντο δ' αἷμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων
γλώσσοι δρᾶζοντες ἐξεφαιδρουν χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ', ὃ δέσποτα,
- 770 δέχου πόλει τῆδ', ὡς τί τ' ἄλλ' ἔστιν μέγας
κἀκεῖνὸ φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλέω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βοτοῖς.
οἶνον δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις,
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

- 775 ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὄμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφρ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἦδη τόδ' ἐγγυς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται

- ἕβρισμα βακχῶν, ψόγος ἐς Ἑλλήνας μέγας.
780 ἄλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στείχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰάν
πύλας· κέλεε πάντας ἀσιδηφόρους
ἔπων τ' ἀπαντῶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πύλλουσι, καὶ τόξων χειρὶ
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
- 785 βάκχαισιν. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἢ πάσχομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- πεῖθει μὲν οὐδὲν, τῶν ἐμῶν λόγων κλέων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὄμως
οὐ φημι χρῆναι σ' ὑπὲρ ἐπαίρεσθαι θεῶ,
790 ἄλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινουῦντα βάκχας εὐίον ὄρων ἔπο.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φρυγῶν
σώσει τόδ'; ἢ σοι πάλιν ἀναστρέψω δίχην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
795 πρὸς κέντρα λακτιζοίμ, θνητὸς ὢν θεῶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- θύσω, φρόνον γε θῆλιν, ὅσπερ ἄξιαί,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρωῶνος πτυχαῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- φρευξείσθε πάντες, καὶ τόδ' ἀσπιδῶν, ἀσπίδας
θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- 800 ἀπόρρ γε τῷδε συμπεπλεγμένα ξένρ,
ὡς οὔτε πάσχων οὔτε θρῶν σιγήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ὃ τῶν, ἔτ' ἔστιν εὐ καταισθησῆαι τάδε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- τί θρῶντα; δουλεύοντα δουλείας ἐμαῖς;
805 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ποτόν τι, σῶσαι σ' εἰ θέλω τέχνης ἐμαῖς;
810 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
815 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- τί θρῶντα; δουλεύοντα δουλείας ἐμαῖς;
820 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
825 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
830 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
835 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
840 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
845 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
850 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
855 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχρα.
860 οἶμοι· τόδ' ἦδη δόλιον ἐς με μηχανῆ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξείπας τάδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγω μὲν οὖν σε, κάπιχειρήσεις ὁδῷ;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

820 ἄγ' ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φρονῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

στεῖλαι νῦν ἀμφὶ χορῶτι βυσσίνους πέπλους.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τί δὴ τόδ' ἐς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ σε κτάνωσιν, ἦν ἀνήρ ὄφθῆς ἐκεῖ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

εὐ γ' εἶπας αὐτὸ, καὶ τις εἴ πάλα σοφός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

825 Διώνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσθωσεν τάδε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἂ σὺ με νουδετεῖς καλῶς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ στελῶ σε, δωμάτων ἔσω μολῶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκέτι θεατῆς μαινάδων πρόθυμος εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

830 στολήν δὲ τίνα φῆς ἀμφὶ χορῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ζόμεν μὲν ἐπὶ σφ' κρατὶ ταυρῶν ἐκτενῶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρσ' δ' ἔσται μίτρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἦ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

835 θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ σικτιτὸν δέρας.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' αἶμα θήσεις, ξυβαλῶν βάκχας μάχην.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὀρθῶς· μολεῖν χορῆ πρῶτον ἐς κατασκοπήν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρῶν κακά.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

840 καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πᾶν κρείσσον ὥστε μὴ γυελῶν βάκχας ἐμοί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐλθόντ' ἐς οἴκους ἂν δοκῆ βουλευόμεν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.

845 στείχοιμ' ἂν· ἦ γὰρ ὄπλ' ἔχων πορεύσομαι,

ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευέμεσιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

γυναῖκες, ἀνὴρ ἐς βόλον καθίσταται·

ἦξει δὲ βάκχας, οὐ θανὼν δώσει δίκην.

Διώνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἴ πρόσω,

850 τισάμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἐκστήσον φρενῶν,

ἐνεὶς εὐλαγρῶν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν εὐ

οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδύναι στολήν,

ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.

χορῆ δὲ νῦν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν

855 γυναικόμορπον ἀγόμενον δι' ἄστεως

ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἰσὶ δεινὸς ἦν.

ἀλλ' εἶμι κόσμον ὄνπερ εἰς Αἴδου λαβῶν

ἄπεισι, μητρὸς ἐκ χειρῶν κατασφαγείς,

Πενθεῖ προσάφων· γινώσεται δὲ τὸν Αἰδὸς

860 Διώνυσον ὃς πέφυνεν, ἐν τέλει θεὸς

δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς

θήσω ποτὲ λευκὸν

πόδ' ἀναβακχέουσα δέσσην

865 εἰς αἰθέρα δροσερὸν

ῥέπτοσθ', ὡς νεβρὸς γλοεραῖς

ἐμπαίζουσα λευκαῖος ἡδοναῖς

ἠνίκ' ἂν φοβερὸν φύγη

θήραμ' ἔξω φυλακᾶς

870 εὐπλέκτων ὑπὲρ ἄρκυόν,

θαυῶσσαν δὲ κυναγέτας

συντελήη δρομήμα κυνῶν,

μόχθοις τ' ὠκυδρομοῖς τ' ἀέλ-

λαις θρωσση πεδίον

παραποτάμιον, ἠδομένη

875 βροτῶν ξερημαῖας,

σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.

τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον

παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς

ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς

880 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;

ὃ τι καλὸν φῖλον αἶει.

ὀρμαῖα μόλις, ἀλλ' ὅμως

πιστὸν τό γε θεῖον

σθένος· ἐπευθύνει δὲ βροτῶν

885 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν

τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν

αὔξοντας σὺν μαινομένη δόξῃ.

κρηπιέουσι δὲ ποιζίλω

δαρὸν χρόνου πόδα καὶ

890 θηρῶσιν τὸν ἄσπετον. οὐ

γὰρ κρείσσον ποτε τῶν νόμων

γινώσκειν χορῆ καὶ μελετᾶν.

κούφα γὰρ δαπάνα νομί-

ζειν ἰσχὴν τόδ' ἔχειν,

ὃ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,

895 τό τ' ἐν χρόνῳ μακροῦ

νόμιμον αἶει φῦσει τε πεφυκόσ.

τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον

παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς

ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς

900 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;

ὃ τι καλὸν φῖλον αἶει.

εὐδαίμων μὲν ὃς ἐκ θαλάσσης

ἔφυγε κῆμα, λιμένα δ' ἔκχευεν·

εὐδαίμων δ' ὃς ὑπερθε μόχθων

905 ἐγένεθ' ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
ὄλβω καὶ δυνάμει παρήλθεν.
μυρία μύριοισιν
ἔτ' εἶσ' ἐλπίδες· αἱ μὲν
τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·

910 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὄψω βίωτος
εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἃ μὴ χρεῶν ὄρᾶν
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροικε δωμάτων, ὄφθητί μοι,

915 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάρχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόγου κατὰσκοπος·
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μῦθ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὄρᾶν μοι δύο μὲν ἡλώων δοκῶ,
δισσᾶς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἐπιτάστομον·

920 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἠγεῖσθαι δοκεῖς,
καὶ σῶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἢ ποί' ἦσθα θῆρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὧν οὐκ εὐμενῆς,
ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὄρεῖς ἃ χρῆ σ' ὄρᾶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

925 τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰουὸς σιάσιν,
ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἐστάμαι, μητρός γ' ἐμῆς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὄρῶν.
ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοὶ πλόκαμος ἐξέστιχ' ὄδε,
οὐχ ὡς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμουσα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

930 ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασειῶν τ' ἐγὼ
καὶ βαρχιμῶν ἐξ ἔδρας μεθώρμουσα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄφθου κάρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἰδοῦ, σὺ κόσμι· σοὶ γὰρ ἀνακειμέσθαι δῆ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

935 ζῶνά τ' εἰ σοὶ χαλῶσι, κοῦχ ἐξῆς πέπλων
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τένουσιν σέθεν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καμοὶ δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
τάνθενδε δ' ὄρθῶς παρὰ τένοντι' ἔχει πέπλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ ποῦ με τῶν σῶν πρῶτον ἠγήσει φίλων,
940 ὅταν παράλογον σώφρονας βάρχης ἴδης;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερσὶ,
ἢ τῆδε, βάρχη μάλλον εἰκασθήσομαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐν δεξιᾷ χρῆ χάμα δεξιῶ ποδι
αἰρεῖν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεδέστηκας φρενῶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

945 ἄρ' ἂν δυνάμην τὰς Κιθαιρῶν πτύχας
αὐταῖσι βάρχαις τοῖς ξμοῖς ὤμοις φέρειν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύναι' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑμῖς, νῦν δ' ἔχεις οἴας σε δεῖ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χερσὶν ἀνασπάσω,
950 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὄμον ἢ βραχίονα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολέσης ἰδρύματα
καὶ Πανὸς ἔδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καλῶς ἔλεξας. οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας, ἐλάττωσιν δ' ἐμὸν κούφω δέμας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

955 κούφει σὺ κούφην ἦν σε κρυφθῆναι χρεῶν,
ἐλθόντα δόλιον μαινάδων κατὰσκοπον.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμιας ὄρνιδας ὧς
λέκτρων ἔχεσθαι φιλιτάτους ἐν ἔρκεσιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·

960 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἦν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·

μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις,μόνος·

τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὐς ἐχρῆν.

965 ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος.

κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἢ τεκοῦσά γε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἐπὶ τὸδ' ἔρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φερόμενος ἦξεις

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἄβρότητ' ἐμὴν λέγεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐν χερσὶ μητρός.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

970 τρυφᾶς γε τοιάσδ'.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἄξιων μὲν ἄπτομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δεινὸς σὺ δεινὸς κἀπὶ δειν' ἔρχει πάθη,

ὥστ' οὐρανῶ στήριζον εὐρήσεις κλέος.

ἔχτειν', Ἀγαυή, χείρας, αἱ θ' ὁμόσποροι

Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω

975 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικῆσων δ' ἐγὼ

καὶ Βρόμιος ἔσται· τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτε θοαὶ λύσσης κύνες ἔτ' εἰς ὄρος,

θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κάρα,

ἀνοιστρήσατέ νιν

980 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ

μαινάδων κατὰσκοπον λυσσώδη,

μάτηρ πρῶτα νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ

σκόλοπος ὄψεται

- δοκείοντα· μαινάσι δ' ἀπίσει,
985 τίς ὄδε Καδμείων
 μαστήρ οὔριον δρόμον ἐς ὄρος ἐς ὄρος
 ἔμολεν, ᾧ βάχχαι; τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
 οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφυ,
990 λεαίνων δέ γέ τινος ἦ Γοργόνων Λιβυσαῶν γένος.
 ἴτω δίκαι φανερός, ἴτω ξιφηφόρος,
 φρονεύουσα λαϊμῶν διαμπᾶξ
995 τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος
 γόνον γηγενῆ,
 ὃς ἀδίκῳ γνώμῃ παρανόμῳ τ' ὄργῃ
 περὶ σά, Βάχχι', ὄργια ματρός τε σᾶς
 μανείσῃ πραπίδι
1000 παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,
 τὰν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ.
 γνώμων σώφρον' ἀθάνατος ἀπροφάσιτος
 εἰς τὰ θεῶν ἔφυ
 βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίῳ.
1005 τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ
 χαίρω θρηνούουσα, τὰ δ' ἕτερα μεγάλα
 φανερά τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
 ἡμεῶ εἰς νύκτα τ' εὐ ἄγοντ' εὐσεβεῖν·
1010 τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόντα τιμᾶν θεοῦ.
 ἴτω δίκαι φανερός, ἴτω ξιφηφόρος,
 φρονεύουσα λαϊμῶν διαμπᾶξ
1015 τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος
 τόκον γηγενῆ.
 φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν
 δράκων ἢ πυριφλέγων ὀρᾶσθαι λέων.
1020 ἔθ', ᾧ βάχχε, θηραγρέταν βακχᾶν
 γελῶντι προσώπῳ περιβυλε βρόχον ἐπὶ θανάσι-
 μον ἀγέλαν πεσόντα τὰν μαινάδων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 1025** ᾧ δῶμ', ὃ πρὶν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
 Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
 δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεις ἐν γαίᾳ θέρος,
 ὡς σε στενάξω, δούλος ὦν μὲν, ἀλλ' ὅμως
 χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 1030** τί δ' ἔστιν; ἐκ βακχῶν τι μνῦεις νέον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός,

ΧΟΡΟΣ.

ὦναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πῶς φῆς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ πλ τοῖς ἐμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράσσοσι δεσπότης, γύναι;

ΧΟΡΟΣ.

- 1035** εὐάξω ξένα μέλεισι βαρβάροις·
 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θήβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις * *

ΧΟΡΟΣ.

ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι
 κούτος ἔχουσ' ἐμόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔσυγνωσά μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἔξειργασμένους

- 1040** κακοῖσι χαίρειν, ᾧ γυναῖκες, οὐ καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνεπέ μοι, φράσον, τί νι μόρω θνήσκει
 ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀήρ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοᾶς,
1045 λέπας Κιθαιρώωνιο ἐσεβάλλομεν
 Πενθεὺς τε κἀγὼ, δεσπότη γὰρ εἰπόμην,
 ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
 τὰ τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
1050 σώζοντες, ὡς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι.
 ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκορμον, ὑδασι διάβροχον,
 πεύκασι συσάζων, ἔνθα μαινάδες
 κάθηθ' ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖσι πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλειοῖπτα
1055 κισσῷ κομητήν αὐθις ἐξανέστεφον,
 αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πᾶλοι ζυγὰ
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον,
 ἔλεξε τοιάδ' ᾧ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
1060 οὐκ ἐξικνούμεαι μαινάδων ὅποι μόθον·
 ὄχθον δ' ἐπεμβᾶς ἢ λᾶτην ὑψαίχονα
 ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τούντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὀρώ·
 λαβῶν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
1065 κατήγεν, ἦγεν, ἦγεν ἐς μέλαν πέδον·
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τόρῳ γραφομένους περιφορῶν ἔλκει δρόμον·
 ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χερσὶν ἄγων
 ἔκαμπτεν ἐς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
1070 Πενθεὺς δ' ἰδρῦσας ἐλατίνων ὄζων ἐπι
 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσαν μὴ νυκαυτίσειέ νιν.
 ὀρθῆ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
 ἔχουσα νότοις δεσπότην ἐφήμενον.
1075 ἄφθῃ δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας·
 ὅσον γὰρ οὐπᾶ δῆλος ἦν θάσσων ἄνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρήν,
 ἐκ δ' ἀθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσει,
 Διόνυσος ἀνεβόησεν, ᾧ νεάνιδες,
1080 ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ ταῦα τ' ὄργια
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθε νιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμουῦ πυρός.
 σίγησε δ' ἀθήρ, σίγη δ' εὐλειμος νάπη
1085 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἦκουσας βοήν.
 αἱ δ' ὠσὶν ἠχῆν οὐ σαφῶς δεδεγμένα
 ἔστησαν ὀρθὰ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὁ δ' αὐθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνωρίσαν
 σαφῆ κελουσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
1090 ἦξαν πελειᾶς ἀκύντητ' οὐχ ἦσσονες
 ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασι
 μήτηρ Ἀγαυὴ ξύγγοι θ' ὀμοσποροὶ
 πᾶσαι τε βάχχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νήπις
 ἀγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ προαῖσιν ἐμμανεῖς.
1095 ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμαδάς κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβάσαι πέτραν,
 ὄξοισί τ' ἐλατίνοισιν ἠγοντίζετο·

- ἄλλαι δὲ θύρσους ἔσαν δι' αἰθέρος
1100 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυτον.
 κρείσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθήστοι τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσα κλάδους
 ῥίξας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήρους μοχλοῖς.
1105 ἔπει δὲ μόχθων τέματ' οὐκ ἐξήνυτον,
 ἔλεξ' Ἀγαυή, φέρε περιστάσαι κύκλον
 πτόρθου λάβεσθε, μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὡς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγεῖλη θεοῦ
 χοροῦς κρυφαίου. αἱ δὲ μυρίαν χέρα
1110 προσθέτεσαν ἐλάτη καζανέσπασαν χρονός·
 ὑψοῦ δὲ θάσσων ὑψόθεν χαμαιπετῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίας οἰμώγμασι
 Πενθέως· κακοῦ γὰρ ἔγγυς ὦν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερία φόνου,
1115 καὶ προσπίπτει νιν· ὁ δὲ μήτραν κόμης ἄπο
 ἔρριπεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνη
 τλήμων Ἀγαυή, καὶ λέγει, παρηίδος
 ψαύων, ἐγὼ τοι, μήτηρ', εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθέως, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχθροῦ·
1120 οἴκτειραι δ' ὦ μήτέρ' με, μηδὲ τίς ἐμαῖς
 ἀμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης·
 ἢ δ' ἀφρόν ἐξεῖσα καὶ διαστροφούς
 κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονούσ' ἢ χοῖν φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχεται, οὐδ' ἔπειθέ νιν.
1125 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
 ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐκ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χροῖν.
 Ἴνω δὲ τὰ πὶ θάτερον' ἐξειργάζετο,
1130 δηγνῦσα σάρκας, Ἀυτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς
 ἐπείχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὁ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγγαεν πνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἠ μὲν ὠλένην,
 ἢ δ' ἔγνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
1135 πλευραῖ ἀσφαρμοῖς· πᾶσα δ' ἤματωμένη
 χεῖρας διεσφαρίζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλους
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυζύλῳ φόβῃ,
 οὐ ῥάδιον ζήτημα· κοῖτα δ' ἄθλιον,
1140 ὁπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χροῖν,
 πῆξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὄρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσσην,
 λιποῦσ' ἀδελφάς ἐν χοροῖσι μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θῆρα δυσπότιμῳ γαυρομένη
1145 τεχνῶν ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
 τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
 τὸν καλλίνικον, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῆδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ'· Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
1150 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν
 κάλλιστον οἶμαι ταῦτό καὶ σωφάτατον
 θνητοῖσιν εἶναι χοῖμα τοῖσι χρωμένοις,
 ΧΟΡΟΣ.
 ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοᾶσωμεν ξυμφορᾶν
1155 τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως,
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολᾶν
 νάρθηκά τε, πιστὸν Ἄιδαν,

- ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προσηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
1160 βάζχαι Καθμείαι,
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόνον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἀγῶν, ἐν αἵματι στάζουσαν
1165 χέρα περιβαλεῖν τέκνου.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ ἐς δόμους ὀρμωμένην
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστροφῶις
 ὕσσοις, δέχεσθε κῶμον εἵτου θεοῦ.
 ΑΓΑΥΗ.
 Ἀσιάδες βάζχαι.
 ΧΟΡΟΣ.
 τί μ' ὀροθύνει ὦ;
 ΑΓΑΥΗ.
1170 φέρομεν ἐξ ὄρεων
 ἔλιχα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
 μακαρίαν θῆραν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὀρῶ τε καὶ σε δέξομαι σὺγκωμον ὦ.
 ΑΓΑΥΗ.
 ἔμαρθη τόνδ' ἄνευ βοῶν *
 * * γέον λιν,
 ὡς ὀρᾶν πάρα.
 ΧΟΡΟΣ.
1175 πόθεν ἐρημίας;
 ΑΓΑΥΗ.
 Κιθαιρῶν
 ΧΟΡΟΣ.
 τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓΑΥΗ.
 κατεφρόνευσέ νιν.
 ΧΟΡΟΣ.
 τίς ἂ βαλοῦσα πρώτα;
 ΑΓΑΥΗ.
 ἐμὸν τὸ γέρας.
1180 μάκαιρ' Ἀγαυή, κληῖόμεθ' ἐν θιάσοις.
 ΧΟΡΟΣ.
 τίς ἄλλα;
 ΑΓΑΥΗ.
 τὰ Κάδμου
 ΧΟΡΟΣ.
 τί Κάδμου;
 ΑΓΑΥΗ.
 γένεθλα
 μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρός.
 ΧΟΡΟΣ.
 εὐτρηεῖς τῆδ' ἄγρας.
 ΑΓΑΥΗ.
 μέτεχε νυν θοίνας.
 ΧΟΡΟΣ.
 τί μετέγω τλάμων;
 ΑΓΑΥΗ.
 νέος ὁ μόσχος ἄφ-
1185 τι γένυν, ἄπο κόρουθ' ἀπαλότριχα
 κατὰκομον βάλλει.
 ΧΟΡΟΣ.
 πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγαύου φόβῃ.
 1169 — 1187. = 1188 — 1199.

ΑΓΑΥΗ.

ὁ Βάκχιος νυναγέτας σοφός σοφῶς
1190 ἀνέπληεν ἐπὶ θήρῃ
τοῦδε μινάδας.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρούς.

ἐπαινέεις;

ΑΓΑΥΗ.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ'; ἐπαινῶ.

ΑΓΑΥΗ.

τάχα δὲ Καδμείοι

ΧΟΡΟΣ.

1195 καὶ παῖς γε Πενθεύς ματέρ'

ΑΓΑΥΗ.

ἐπαινέσεται,

λαβοῦσαν ἄγραν τάνδε λεοντοφυῆ

ΧΟΡΟΣ.

περισσάν

ΑΓΑΥΗ.

περισσῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀγάλλει;

ΑΓΑΥΗ.

γέγηθα

μεγάλα μεγάλα καὶ

φανερά τᾶδε γὰρ κατεργασμένα.

ΧΟΡΟΣ.

1200 δεῖξόν νυν, ὦ τάλανα, σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.

ΑΓΑΥΗ.

ὦ καλλίπτυρον ἄστυ Θηβαίας γρονὸς
ναίνοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγορεύσαμεν,

1205 οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,
σὺ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κῆτα κομπάζειν χρωῶν
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτῆσθαι μάτην;
ἡμεῖς δὲ ταύτη χειρὶ τόνδε θ' εἴλομεν

1210 χωρὶς τε θηρὸς ἄθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ κρέσθης; ἔλθετε πέλας.

Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ σιν; αἰρήσθω λαβῶν
πῆχτων πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύση κράτη τριγλύφοις τόδε

1215 λέοντος, ὃν πάρεμι θηρόσασ' ἐγῶ.

ΚΑΛΜΟΣ.

ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
οὐ σῶμα μοχθῶν μυροῖς ζητήμασι
φέρω τόδ' εὐρῶν ἐν Κιθαιρώνας πτυχαῖς

1220 διασπαρακτῶν, κοῦδεν ἐν ταυτῷ πέδῳ
λαβῶν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσσευρέτῳ.
ἤκουσα γὰρ του θυγατέρων τοιμήματα,
ἤδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, βακχῶν πέρι·

1225 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα μινάδων ὑπο.
καὶ τὴν μὲν Ἀκτέων' Ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην Ἰνώ θ' ἄμα
ἔτ' ἄμφι δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλίως,

1230 τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ
στεῖχειν Ἀγαῖην, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

ΑΓΑΥΗ.

πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστια θυγατέρας σπείραι μακροῦ

1235 θνητῶν· ἀπίστας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμὲ,
ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσαι κερκίδας
ἐς μείζον' ἤκω, θήρας ἀγορεύειν χερσίν.
φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὄρεῖς, τάδε

1240 ὡς ἂν κορμασθῆ· σὺ δὲ, πάτερ; δέξαι χερσίν·
γοιτρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγορεύμασι
κάλει φιλους ἐς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιῶν' ἐξεργασμένον.

ΚΑΛΜΟΣ.

ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν,

1245 φρόνον ταλαίνας χερσίν ἐξεργασμένων.
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάδε κἀμὲ παρακαλεῖς.
οἴμοι κακῶν μὲν πρώτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμῖς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,

1250 Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγῶς.

ΑΓΑΥΗ.

ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφην
ἐν τ' ὄμμασι σκυθρωπῶν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὐθηρὸς εἴη, μητρὸς εἰκασθεῖς τρόποις
ὄτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἔμα

1255 θηρῶν ὀργιῶντ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἶός τ' ἐκείνος. νοουθητέος, πάτερ,
σοὶ τ' ἐστὶ κάμολ μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ σιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδη με τὴν εὐδαίμονα;

ΚΑΛΜΟΣ.

1260 φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἶ' ἐδράσατε
ἀλγήσετε ἄλλος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.

ΑΓΑΥΗ.

τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;

ΚΑΛΜΟΣ.

1265 πρῶτον μὲν ἐς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθεις.

ΑΓΑΥΗ.

ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπέπας εἰσορᾶν;

ΚΑΛΜΟΣ.

ἔθ' αὐτὸς, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;

ΑΓΑΥΗ.

λαμπρότερος ἢ πρῖν καὶ διπλετέστερος.

ΚΑΛΜΟΣ.

τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σὴ ψυχῇ πάρα;

ΑΓΑΥΗ.

1270 οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δὲ πῶς
ἐννοῦς, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.

ΚΑΛΜΟΣ.

κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σαφῶς;

ΑΓΑΥΗ.

ὡς ἐκλήθημαί γ' ἂ πάρος εἶπομεν, πάτερ·

ΚΑΛΜΟΣ.

ἐς ποῖον ἤλθεις οἶκον ὑμεναίων μέτα;

ΑΓΑΥΗ.

- 1275 σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σφ' πόσει;
ΑΓΑΥΗ.
Πενθέυς, ἐμῆ τε καὶ πατρὸς κοινωνίαι.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓΑΥΗ.
λέοντος, ὡς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
1280 σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓΑΥΗ.
ἔα, τί λεύσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χερσίν;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ἄθροσον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓΑΥΗ.
ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσαικέναι;
ΑΓΑΥΗ.
1285 οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἢ τάλαιν' ἔχω κάραι.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
οἰμωγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι.
ΑΓΑΥΗ.
τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμᾶς ἦλθ' ἐς χέραις;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ΑΓΑΥΗ.
λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
1290 σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
ΑΓΑΥΗ.
ποῦ δ' ὤλετ'; ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
οὐπερ πρὶν Ἀκτέωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓΑΥΗ.
τί δ' ἐς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ἐκερτόμει θεὸν σᾶς τε βαρκείαις μολῶν.
ΑΓΑΥΗ.
1295 ἡμεῖς δ' ἐκείσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβαρκεύθη πόλις.
ΑΓΑΥΗ.
Διώνυσος ἡμᾶς ὤλεσ'. ἄρτι μανθάνω.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ὑβριν γ' ὑβρισθεῖς. θεὸν γὰρ οὐκ ἠγεῖσθέ νιν.
ΑΓΑΥΗ.
τὸ φιλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
1300 ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ΑΓΑΥΗ.
ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλιμένον καλῶς;
* * * * *
ΑΓΑΥΗ.
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ὑμῖν ἐγένεθ' ὁμοιος, οὐ σέβων θεόν.
τοιγὰρ ξυνῆψε πάντας ἐς μίαν βλάβην,

- 1305 ἡμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
καὶ μ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς,
τῆς σῆς τὸδ' ἔρονος, ὃ τάλαινα, νηδύος
αἰσχίστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὀρῶ,
φ' δῶμ' ἀνέβλεψ', ὅς συνείχης, ὃ τέκνον,
1310 τοῦμόν μελαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς,
πόλει τε τάροβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδέεις ὑβρίζειν ἦθει', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάραι· δίκην γὰρ ἄξιαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄπιμος ἐκβεβλήσομαι
1315 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, καξήμησα κάλλιστον ἔθρος.
ὃ φίλται' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
τῶν φιλιτάτων ἔμοιγ' ἀριθμησεί τέκνων,
οὐκέτι γενείου τοῦδε θνηγῶνων χερσὶ,
1320 τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτιῖξει, τέκνον,
λέγων, τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον,
τίς σῆν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικουντία σ', ὃ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μὲν ἐμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σὺ,
1325 οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
ἐς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἠγεῖσθω θεοῦς.
ΧΟΡΟΣ.
τὸ σὸν μὲν ἀλγῶ, Κάδμει· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς ἄξιαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
ΑΓΑΥΗ.
1330 ὃ πάτερ, ὀρεῖς γὰρ τᾶμ' ὄσφ μετεστράφη,
*
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
*
δράκων γενήσει μεταβαλῶν, δάμαρ τε σῆ
ἐκθρησθεῖσ' ὄρεος ἀλλάξει τύπον,
ἦν Ἄρεος ἔσχεσ Ἀρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μύσχων, χρησμός ὡς λέγει Διὸς,
ἐλᾶς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἠγούμενος.
1335 πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρῶν μω στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Δοξίου χρηστήριον
διαρπάσῃσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε δῦσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρῦσει βίον.
1340 ταῦτ' οὐκ ἄθνητοῦ πατρὸς ἐγγεγώς λέγω
Διώνυσος, ἀλλὰ Ζηρός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῦτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
ΑΓΑΥΗ.
Διώνυσε, λισσόμεσθά σ', ἠδικήκαμεν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
1345 ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχορῆν, οὐκ ἦδετε.
ΑΓΑΥΗ.
ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγώς, ὑβριζόμεν.
ΑΓΑΥΗ.
ὀργὰς πρέπει θεοῦς οὐκ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
ΑΓΑΥΗ.
1350 αἰαῖ, δέδοκται, πρόεβν, τλήμονες φυγαί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ τέκνον, ὡς ἐς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,

σύ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε σαί *

ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαοβάρους ἀφίξομαι

γέρον μέτοιχος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον

1355 ἐς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάβαρον στρατόν.

καὶ τὴν Ἀρεως παῖδ' Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,

δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,

ἄξω πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,

ἠγούμενος λόγχαισιν, οὐδὲ παύσομαι

1360 κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταβάτην

Ἀχέροντα πλεύσας ἤσυχος γενήσομαι.

ΑΓΑΥΗ.

ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑΔΜΟΣ.

τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,

ὄρονς ὅπως κηφῆνα πολιόχρως κύνκος;

ΑΓΑΥΗ.

1365 ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐκ οἶδα, τέκνον· σμιζρὸς ἐπίκουρος πατήρ.

ΑΓΑΥΗ.

χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρώα

πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

φυγᾶς ἐκ θαλάμων.

ΚΑΔΜΟΣ.

1370 στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

* * *

ΑΓΑΥΗ.

στένομαί σε, πάτερ.

ΚΑΔΜΟΣ.

καὶ γὰρ σὲ, τέκνον,

καὶ σὰς ἐδάξουσα κασιγνήτας.

ΑΓΑΥΗ.

δεινῶς γάρτοι τάνδ' αἰκίαν

Διόνυσος ἀναξ τοὺς σοὺς * εἰς

1375 οἴκους ἔφερεν.

ΚΑΔΜΟΣ.

καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν,

ἀγέραςτον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.

ΑΓΑΥΗ.

χαῖρε, πάτερ, μοι.

ΚΑΔΜΟΣ.

χαῖρ', ὦ μελέα

1380 θύγατερ. χαλεπῶς δ' εἰς τόδ' ἂν ἦκοις.

ΑΓΑΥΗ.

ἄγει' ὦ ποιμποί με, κασιγνήτας

ἵνα συμφρυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρᾶς.

ἔλθοιμι δ' ὅπου

μήτε Κιθαιρῶν μιὰρὸς μ' εἰσίδοι

1385 μήτε Κιθαιρῶν' ὄσοισιν ἐγὼ,

μήθ' ὄθι θύρσου μνήμ' ἀνάκειται·

βάρχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,

1390 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,

τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.

τοιόνδ' ἀπέβη τότε πρᾶγμα.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετά την Τροίας άλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρμισθήσαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης, ἧς Πολυμήτωρ ἦρχεν· οὗ δὴ καὶ κενοτάριον ἔχουσαν Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρέψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δὴ τινάς, ἔφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἐμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἶδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὸν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηιφόβου τοξευθεὶς ὄλωεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἐμελλε Πριάμος. Ἕλληνες μὲν οὖν, ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἐπεμφαν δὲ τὸν Λαέρτου Ὀδυσσεῆ πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἐκάβην, ὡς ἂν τὴν τε παρθένον λάβῃ καὶ τῷ ποιικίλῳ τῶν λόγων, τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσῃ Ἐκάβην μὴ δυσχερῶς σχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀραιώσει. ἔλθων οὖν Ὀδυσσεὺς τὴν τε κόρην συναιρομένην εὗρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσῆκον ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Ἐκάβη θεράπειαν αὐτῆς ἐπέμπε παρὰ τὰς ἀπτάς, ἔφ' ᾧ ὕδωρ ἐκείθεν κομίσαι πρὸς λουτρον Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήτωρ, σφάξας αὐτὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολύδωρον πρόφην Πριάμος ἐπέμπε λάθρα, ἐπειδὴ ἑώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολλὸς ἄγαν καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὐτὴς τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀπταῖς, ἀνελομένη καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίσσασα κομίζει πρὸς τὴν Ἐκάβην. καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμνηστικῶς Πολυμήστορα μηχανᾷται τοίονδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τοῦτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἐαυτὴν μετακαλούμενη περὶ τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὗρηται παρὰ τὰς ἀπτάς, καὶ ἅμα καὶ τισιν ὑποκλαπείς μετὰ τῶν παιδῶν πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἐκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦτου χάριν ἔφη κεκληθῆναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροῦς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μνηύσῃ. εἰσάγει δὲ

καὶ τῆς σκηῆς ἔνδον εἰποῦσα ὡς ἂν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χορήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέρυπτο δὲ εἴσω πλεῖστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἐκάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέγνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασασμένου, Ἐκάβη περιεγένετο ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θράκης Χερσονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων συμμαχησοῦσων τῇ Ἐκάβῃ.

Α Λ Λ Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερσονήσον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεὶς σφαγῆναι ἤξιτο μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἐκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἓνα τῶν Πριαμίδων Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φρονεῖν ὤρμησε, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγόρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλύδωνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἐκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρούπουσα τὸ γεγονός, ὡς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μὴνύση αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

Ε Κ Α Β Η.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΠΙΩΛΟΝ.

1 Ἦκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπὼν, ἔν' Ἀιδῆς χωρὶς ἕκισται θεῶν,
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως,
 Πριάμου τε πατρὸς, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
5 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ,
 δείσας ὑπέξεπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήτορος πρὸς δῶμα, Θορηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 στείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ.
10 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χροσὸν ἐκπέμπει λάθρα
 πατῆρ, ἔν' εἴ ποτ' Ἰλίου τεύχη πέσοι,
 τοῖς ἰῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἦν Πριάμιδῶν· ὃ καὶ με γῆς
 ὑπέξεπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
15 οὔτ' ἔγχος οἶός τ' ἦν νέφ βοαχίονι.
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα,
 πύργοι τ' ἀθραυστοὶ Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς,
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς εὐτίχη δορὶ,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θορηκί, πατροφῶ ξένω,
20 τροφῆσιν, ὡς τις πτόροθος, νηξόμην τάλας.
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορὸς τ' ἀπόλλυται
 ψυχῇ, πατροφῆ θ' ἔστια κατεσκάφη,
 αὐτὸς δὲ βωμῶ πρὸς θεομήτη πίνειι,
 σφαγεῖς Ἀχιλλέως παυδὸς ἐν μισαφόρου,
25 κτείνει με χροσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
 ξένος πατροφῶς, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἀλὸς
 μεθῆχ', ἔν' αὐτὸς χροσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλω,
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
30 ἄγλαυστος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
 Ἐκάβης ἄσσω, σῶμ' ἔρημῶσας ἐμὸν,
 τριταῖον ἦδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσονπερ ἐν γῆ τῆδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
35 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἦσυχιο
 θάσσοι' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θορηκίας χθονός·
 ὃ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς
 κατέσχε' Ἀχιλλεύς πᾶν στρατεύμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοτας ἐναλίαν πλάτην·
40 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
 τύμβω φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδωρότος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπορωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῶδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
45 δυοῖν δὲ παῖδων δύο νεκρῶ κατόψεται
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γὰρ, ὡς τάφου τλήμων τύχω,
 δούλης ποδῶν πάροισιν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντις ἐξηγησάμην
50 τύμβου κυρῆσαι, κείς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
 τοῦμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἦφελον τυχεῖν

ἔσται· γεραῖ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβη· περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηπῆς πόδα
 Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν.
 φεῦ·

55 ὦ μήτηρ, ἧτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
 δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
 ὅσονπερ εὐ ποτ' ἀντισηγῶσας δε σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροισ' εὐπραξίας.

ΕΚΑΒΗ.

ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γοαῖν πρὸ δόμων,
60 ἄγετ', ὀρθοῦσαι τὴν ὀμόδουλον,
 Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν.
 λάβετε, φέρετε, πέμπειτ', αἰερέτε μου
 γεραῖς χειρὸς προσλαζύμεναι·
65 κἀγὼ σκολιῶ σάπιωνι χειρὸς
 διεριδομένα, σπεύσω βοαδύπου
 ἦλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 ὦ στεροπαῖ Διὸς, ὦ σκοτία νύξ,
 τί ποτ' αἶρομαι ἔννεχος οὕτω
70 δειμάσι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθῶν,
 μελανοπτερόγων μᾶτερ ὄνειρων,
 ἀποπέμπομαι ἔννεχον ὄψιν,
 ἂν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θορήκην
75 ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὄνειρων
 φρεβρῶν ὄψιν ἔμαθον, ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παιδ' ἐμὸν,
80 ὃς μόνος, οἴκων ἄγκυρᾶ τ' ἐμῶν,
 τὴν χιονώδη Θορήκην κατέχει,
 ξείνου πατροφῶ φυλακαῖσιν.
 ἔσται τι νέον,
 ἧξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
85 οὔποτ' ἐμὰ φρήν ὄδ' ἀλίστος
 φρίσσει, ταρβέι.
 ποῦ ποτε θείαν Ἐλένου ψυχάν
 ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,
 ὡς μοι κρίνωσιν ὄνειρους;
90 εἶδον γὰρ βαλίαν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾶ
 σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν
 ἀνάγκη
 οἰκτρῶς, καὶ τότε μοι δέιμα.
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄγκρας τύμβου κορυφᾶς
95 φάντασμ' Ἀχιλέως·
 ἦτι δὲ γέρας τῶν πολυμύχθων
 τινὰ Τρωιάδων.
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τότε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

100 Ἐκάβη, σπουδῆ πρὸς σ' ἐλιάσθην,
 τὰς δεσποσύνοους σκηπᾶς προλιποῦσ',
 ἔν' ἐκληρωθῆν καὶ προσετέχθη
 δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγγης αἰχμῆ

- 105 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρους ἀραμένη
μέγα, σοί τε, γύναι, κήρυξ ἄχεων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδοι
- 110 λέγεται δόξα σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβάς
οἶσθ' ὅτε χροσέοις ἐφάνη σὺν ὄπλοις,
τὰς πομπούρους δ' ἔσχε σχεδιάς,
λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
- 115 τάδε θωύσσων,
ποιὶ δὴ, Δαναοὶ, τὸν ξιμὸν τύμβον
στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων,
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἂν Ἑλλήνων
- 120 στρατὸν αἰχμητῆν, τοῖς μὲν διδόναι
τύμβω σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δὲ τὸ μὲν σὺν σπύδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπύλου βάρχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
- 125 τῷ Θησεΐδα δ', ὅξω Ἀθηνῶν,
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
γνώμη δὲ μιᾷ ξυνεχωρείτην,
τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρος
- 130 λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τὰς Ἀχιλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποιικιλόφρων,
κόπις, ἠδυλόγος, δημοχαριστῆς
- 135 Λαερτιάδης πείθει στρατιᾶν
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
δούλων σφαγίων οὔνεκ' ἀπωθεῖν,
μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνη
στάνα φθιμένων
- 140 ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
Τροίας πεδίω ἀπέβησαν.
ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,
- 145 ἔκ τε γεραιῶς χερὸς ὀρηθήσων.
ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς,
ἔς' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων·
κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν.
- 150 ἦ γὰρ σε λιτὰ διακαλύσουσ'
δοφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
ἦ δεῖ σ' ἐπιθεῖν τύμβον προπετῆ
φρονισσομένην αἵματι παρθένον
ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς νασμῶ μελαναυγῆ.
ΕΚΑΒΗ.
- 155 οὐ γὰρ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
ποῖαν ἐχῶ; ποῖον ὀδυρμόν;
δειλαῖα δειλαῖον γήρως,
δουλείας τὰς οὐ τλατάς,
τὰς οὐ φερτάς· ὦμοι μοι.
- 160 τίς ἀμύνει μοι; ποῖα γέννα,
ποῖα δὲ πόλις;
φροῦδος πρόσβυς, φροῦδοι παῖδες.

- ποῖαν, ἢ ταύταν ἢ κείναν,
στεῖχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις
- 165 θεῶν ἢ δαίμων ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ
κάκ' ἐνεγκοῦσαι
πῆματ', ἀπωλέσαι, ὠλέσαι· οὐκέτι μοι βίος
ἀγαστὸς ἐν φάει.
- 170 ὦ τλάμων, ἄγῃσαι μοι, πούς,
ἄγῃσαι τᾶ γοαίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐτάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελεθ'
ἔξελεθ' οἶκον· ἕϊε ματέρος
- 175 αὐτάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῆς
οἶαν οἶαν αἶψα φάμαιν
περὶ σᾶς ψυχᾶς.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

- ἰὼ,
μάτερ μάτερ, τί βοᾷς; τί νέον
καρύξασ' οἶκον μ', ὅστ' ὄρνυ,
180 θάμβει τῷδ' ἐξέπτασας;
ΕΚΑΒΗ.
- ἰὼ μοι, τέκνον.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
τί με δυσφημεῖς; φροῖμά μοι κακά.
ΕΚΑΒΗ.
αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

- ἔξαυδα, μὴ κρύψης θαρόν.
185 δειμαίνω δειμαίνω, μάτερ,
τί ποτ' ἀναστένεις;
ΕΚΑΒΗ.
ὦ τέκνον τέκνον μελέας ματρός.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ΕΚΑΒΗ.

- σφάζει σ' Ἀργείων κοινὰ
190 ξυντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλεΐδα γέννα.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

- οἴμοι, μάτερ, πῶς φθέγγει
ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
μάνυσον, μάτερ.
ΕΚΑΒΗ.
- 195 αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας·
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξα
ψήφω τὰς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
ὦ δεινὰ παρθοῦς, ὦ παντλάμων,
ὦ δυστάνου μάτερ βιοτᾶς,

- 200 οἶαν οἶαν αὐ σοι λώβαν
ἐχθίσταν ἀρρήταν τ'
ᾤρσεν τις δαίμων.
οὐκέτι σοι παῖς εἶδ' οὐκέτι δὴ
γῆρας δειλαῖα δειλαῖα
ξυνδουλεύσω.
σχύνον γὰρ μ' ὅστ' οὐριθρέπταν,
205 μύσχον δειλαῖα δειλαῖα
εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστῶν
σᾶς ἀπο, λαμύτομόν θ' Ἄϊδα
γᾶς ὑποπεμπομένην σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτι

214 *τάλαινα κείσομαι.*

σέ μὲν, ὦ μήτηρ δύστανε βίου,
κλαίω πανδύροισι θρήνοις·
τὸν ξιὸν δὲ βίον, λώβαν λύμαν τ',
οὐ μετακλαίρομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι

215 *ξυντιχία κρείσσων ἐξύρῃσεν.*

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σέ σημανῶν ἔπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψηφόν τε τὴν κρανεῖσαι, ἀλλ' ὅμως φράσω.

220 *ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.*

ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστήρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
ἱερέυς τ' ἐπέστη τοῦδε παῖς Ἀχιλλεύς.

225 *οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ
μήτ' ἐς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἔμοι·*

γίνωσκε δ' ἄλκην καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφόν τοι κἂν κακοῖς ἂ δεῖ φρονεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

αἰαῖ· παρήστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγῶν μέγας,

230 *πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.
κᾶγωγ' ἄρ' οὐκ ἔθνησον οὐ μ' ἐχορὴν θανεῖν,*

οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὀρῶ
κακῶν κᾶκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαινα' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἔλευθέρους

235 *μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτικῖα
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι χερῶν,
ἡμᾶς δ' ἀκούσαι τοὺς ἑρωτῶντας τάδε.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνον γὰρ οὐ φρονῶ.

ΕΚΑΒΗ.

οἷσθ' ἦντι' ἦλθες Ἴλιον κατὰσχοπος,

240 *δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φρόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οἷδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψασέ μου.

ΕΚΑΒΗ.

ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνῃ κατέϊπ' ἔμοι;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.

ΕΚΑΒΗ.

245 *ἦψω δὲ γονάτων τῶν ξιῶν ταπεινός ὢν;*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν.

ΕΚΑΒΗ.

τί δῆτ' ἔλεξας, δούλος ὢν ξιῶς τότε;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

ἔσωσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χρόνος;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

250 *ὦστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἤλιου τόδε.*

ΕΚΑΒΗ.

οὐκὼν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὅς ἐξ ἑμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
δραῖς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
ἀχάριστον ὑμῶν σπέριμ', ὅσοι δημηγόρους

255 *ξηλοῦτε τιμᾶς· μηδὲ γινώσκεισθέ μοι,
οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἄταρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἠγοούμενοι
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὄρισαν φρόνου;*

260 *πότῃρα τὸ χορὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαιγεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουδυτεῖν μᾶλλον πρέπει;*

ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτείναι θέλων
ἐς τήνδ' Ἀχιλλεύς ἐνδίκως τείνει φρόνου;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασται κακόν.

265 *Ἑλένην νιν αἰτεῖν χορὴν τάφῳ προσφάγματα·
κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ' ἄγει.*

εἰ δ' ἀχμάλωτον χορὴ τιν' ἔκκριτον θανεῖν
κάλλιε θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν. τόδε·
ἢ Τυνδαρὸς γὰρ εἶδος εὐπροπεσιστάτη,

270 *ἀδικουσᾶ θ' ἡμῶν οὐδὲν ἦσσαν εὐρέθη.*

τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
ἂ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπαιτούσης ἑμοῦ,
ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῆς, χερὸς
καὶ τῆς γεραιᾶς προσπίπτων παρηλίδος·

275 *ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
μὴ μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπᾶσης,
μηδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἄλις·
ταύτη γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν·*

280 *ἦδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραφυχῆ,
πόλις, τιθῆν, βέατρον, ἡγεμῶν ὀδοῦ.*

οὐ τοὺς κρατοῦντας χορὴ κρατεῖν ἂ μὴ χερῶν,
οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράσσειν αἰεῖ.

καγῶ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμι ἔτι,

285 *τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμᾶρ ἐν μ' ἀφείλετο.
ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτειρον· ἐλθῶν δ' εἰς Ἀχαιῶν στρατόν
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνην φρόνος
γυναικας, ἄς τὸ πρῶτον οὐκ εἰτέινετε*

290 *βωμῶν ἀποσπᾶσαντες, ἀλλ' ὀπιτεῖρατε.
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἔλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κείται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
πέλσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἴων*

295 *κακ τῶν δοζούντων αὐτὸς οὐ ταυτὸν σθένει.*

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔστιν οὕτω στεργρός ἀνθρώπου φύσις,
ἦτις γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδουμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἐκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ

300 *τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρονεῖ.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμι, ὑφ' οὐπερ εὐτύχουν,
σώξιν ἔτοιμός εἰμι, κοκὸν ἄλλως λέγω·
ἂ δ' εἶπον εἰς ἄπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρῶτῳ στρατοῦ*

305 *σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
ἐν τῷδε γὰρ κέκνουσιν αἰ πολλὰ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνήρ
μηδὲν φερόηται τῶν κακίωναν πλέον.
ἦμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἄξιος τιμῆς, γύναι,*

310 *θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ.
οὐκὼν τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρῶμεσθ', λπεὶ δ' ἄπεισι, μὴ χρῶμεσθ' ἔτι;*

- εἶεν· τί δῆτ' ἔρει τις, ἢν τις αὖ φανῆ
στρατοῦ τ' ἄθροισις πολέμιον τ' ἀγωνία;
- 315 πότερα μαχοίμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν καταθρόνθ' ὄρωντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ξμοιγε ζῶντι μὲν, καθ' ἡμέραν
καὶ σμίζω' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
- 320 τὸν ξμὸν ὀράσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τὰδ' ἀντιάκουέ μου·
εἶσιν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἦσσαν ἄθλια
γροαίαι γυναικες ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ' ἄριστων νυμφῶν τηρώμεναι,
- 325 ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόις.
τόλμα τὰδ'· ἡμεῖς δ', εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἠγεῖσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηγότας
- 330 θανάμειξθ', ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχήῃ,
ὕμεις δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
- ΧΟΡΟΣ.
- αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
τολμᾷ θ' ἂ μὴ χρηί, τῇ βίᾳ νικώμενον.
- ΕΚΑΒΗ.
- ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
335 φροῦδοι μάτην διφθέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ' εἰ τι μείζω δύναιον ἢ μήτηρ ἔχεις,
σποῦδαζε, πάσας ὥστ' ἀηδόνος στόμα
φθογγῆς εἶσα, μὴ στερηθῆναι βίον.
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσεῶς γόνυ,
- 340 καὶ πείθ'. ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτιέριαι τύχην.
- ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
- ὄρω σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὸν ὕψ' εἴματος
κρόπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσσωπον ἑμπαλιν
στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδος.
- 345 θάρσει· πέφηνγας τὸν ξμὸν ἐξέσιον Δία·
ὡς ἔφομαί γε, τοῦ τ' ἀναγκαῖου χάριν
θανεῖν τε χορήζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γὰρ με δεῖ ζῆν; ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἀναξ
- 350 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρόωτον βίου·
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίν τ' ἀγέζομαι·
δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
- 355 γυναιξί, παρθένους ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεοῖσι, πλὴν τὸ καταθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρώτα μὲν με τοῦνομα
θανεῖν ἐρᾶν τέθνησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὀμῶν φρένας
- 360 τύχοιμ' ἂν, ὅστις ἀργύρου μ' ὀνήσεται,
τὴν Ἐκτορὸς τε γατέρων πολλῶν χάριν,
πρόσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιῶν ἐν δόμοις,
σαῖρον ἐν δῶμα κερχίσιν τ' ἐφ' ἐστάναι
λυπρὸν ἔγχεσαν ἡμέραν μ' ἀναγᾶσαι·
- 365 λέξη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρᾶνεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιομένα.
οὐ δῆτ'· ἀγέμ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', Αἰδη προστιθεῖσ' ξμὸν δέμας.
ἄγ' οὖν μ', Ὀδυσσεῦ, καὶ διεόργεσάι μ' ἄγων·

370 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω
θάρος παρ' ἡμῖν ὡς ποτ' εὐ προᾶξάι με χρηί.
μήτηρ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένη
λέγουσα μηδὲ δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχροῶν μὴ κατ' ἄξίαν τυχεῖν.

375 ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γενέσθαι κακῶν,
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῶ·
θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχεστέρος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸς χαρακτήρ κἀπίσημος ἐν βροτοῖσι
380 ἐσθλῶν γενέσθαι, κατὰ μείζω ἔρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.

ΕΚΑΒΗ.

καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδί, καὶ ψόγον φυγεῖν
385 ὕμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πὸς πυρᾶν Ἀχιλλέως
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ ἄτερον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλῶν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

οὐ σ', ὦ γεραῖά, καταθανεῖν Ἀχιλλέως
390 φάντασμά· Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ', ἠτήσατο.

ΕΚΑΒΗ.

ὕμεις δὲ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφρονεῦσατε,
καὶ δις τόσον πῶμ' εἴματος γενήσεται
γαῖα νεκρῶ τε τῷ τὰδ' ἔξαιτομένῳ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἔλις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος
395 ἄλλος πρὸς ἄλλω· μηδὲ τόνδ' ὠφειλομέν.

ΕΚΑΒΗ.

πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κερτιμένους.

ΕΚΑΒΗ.

ὅποια κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ, ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.

ΕΚΑΒΗ.

400 ὡς τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπῶν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

μήτηρ, παρθοῦ μοι· καὶ σὺ, παῖ Αἰερίτιου,
χάλα τοκεῦσιν· εἰκότως θυμουμένη, μὲν
σὺ τ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μέχου.
405 βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδὸς, ἐλκῶσαι τε σὸν
γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠδουμένη,
ἀσχημονῆσαι τ' ἐκ νέου βραχίλιος
σπασθεῖσ'; ἂ πέσει· μὴ σὺ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ', ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἠδίστην χερά
410 ὄδς καὶ παρειᾶν προσβαλεῖν παρηίδι·
ὡς οὐποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτίνα κύκλον θ' ἠλίου προσόμοιμαι.
τέλος δέχει δὴ τῶν ξμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μήτηρ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.

ΕΚΑΒΗ.

415 ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν γαίᾳ δουλεύσομεν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ἄνυμφος, ἄνυμέναιος, ὧν μ' ἔχρην τυχεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

οἰκτρὰ σὺ, τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ἐκεῖ δ' ἐν Αἰδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.

ΕΚΑΒΗ.

οἴμοι τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

420 δούλη θανοῦμαι, πατὴρ οὐσ' ἔλευθέρου.

ΕΚΑΒΗ.

ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

τί σοι πρὸς Ἐκτορ' ἢ γέροντι' ἐπὼ πόσιν;

ΕΚΑΒΗ.

ἄγγελε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ὦ στέρνα, μαστοὶ θ', οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἠδέως.

ΕΚΑΒΗ.

425 ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαίρε Κασάνδρα τέ μοι

ΕΚΑΒΗ.

χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔσιν τόδε.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ὦ τ' ἐν φιλιπποῖς Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.

ΕΚΑΒΗ.

εἰ ζῆ γ' ἀπιστῶ δ' ὦδε πάντα δυστυχῶ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

430 ζῆ καὶ θανούσης ὅμοια συγκλήσει τὸ σόν.

ΕΚΑΒΗ.

τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

κόμιζ', Ὀδυσσεῦ, μ' ἀμφιθεῖς κἀρα πέπλοις·

ὡς πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκτέτηκα καρδίαν

θρηνοῖσι μητρὸς, τήνδε τ' ἐκτίκω γόοις.

435 ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι,

μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ζήσους
βαῖνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.

ΕΚΑΒΗ.

οἷ γῶ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρὸς, ἔκτεινον χέρα,

440 δός· μὴ λήψης μ' ἄπαιδ' ἀπώλομην, φίλαι.

ὡς τὴν Λάκαιαν ξύγγονον Λιοσκόροιν

Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων

αἰσχιστὰ Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

αὔρα, ποντιάς αὔρα,

445 αἶτε ποντοπόρους κομίζεις

θοᾶς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,

ποῖ με τὰν μελέων πορεύσεις;

τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον

κηθεῖσ' ἀφίξομαι;

450 ἢ Λωρίδος ὄρμον αἶας,

ἢ Φθιάδος, ἐνθα καλλί-

στων ὑδάτων πατέρα

φρασίην Ἀπιδανὸν γῆρας λιπαίνειν;

455 ἢ νάσων, ἀλιήρει

κώπῃ πεμπομένην τάλαιναν,

444—454. = 455—465.

οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,

ἐνθα πρωτόγονός τε φροίνῃ

δάμαρ θ' ἱεροῦς ἀνέσχε

460 πόρθους Λατοῖ φίλα

ὠδίνος ἄγαλμα δίας;

σὺν Δηλιάσιν τε κούραις

Ἀρτεμίδος τε θεᾶς

465 χρουσεῖαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογῆσω;

ἢ Παλλάδος ἐν πόλει

τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-

ναίας ἐν κροκέφ πέπλω

ζεύξομαι ἄρματι πώλους,

470 ἐν δαιδαλέασι ποι-

κίλλουσ' ἀνθοκόροισι πήγαις,

ἢ Τιτάνων γενεάν,

τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρω

κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;

475 ὦμοι τεκῶν ἐμῶν,

ὦμοι πατέρων, χθονός θ',

ἢ καπνῷ κατερείπεται

τυφομένα, δορὶληπτος

πρὸς Ἀργείων· ἐγὼ δ'

480 ἐν ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι

δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν

Εὐρώπας θεράπην,

ἀλλάξασ' Αἶδα θαλάμους.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ποῦ τὴν ἄνασσαν δήποτ' οὖσαν Ἰλλου

485 Ἐκάβην ἂν ἐξεύροισι, Τρωάδες κόραι;

ΧΟΡΟΣ.

αὕτη πέλας σου, νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,

Ταλθύβιε, κεῖται, ξυγκεκλημένη πέπλοις.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν;

ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτήσθαι μάτην

490 φευδῆ, δοκοῦντων δαιμόνων εἶναι γένος,

τύχην δὲ πάντα τὰν βοροῖσις ἐπισκοπεῖν;

οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχούσων Φρυγῶν;

οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;

καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ,

495 αὕτη δὲ δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονί

κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κἀρα.

φεῦ φεῦ. γέρων μὲν εἰμ'· ὅμως δέ μοι θανεῖν

εἶη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.

ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον

500 πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κἀρα.

ΕΚΑΒΗ.

εἶα· τίς οὗτος σῶμα τοῦμόν οὐκ ἐξ

κεῖσθαι; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπομένην;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ταλθύβιος ἦκω, Δαναῖδων ὑπηρέτης,

Ἀγαμέμνονος πέμπσαντος, ὦ γύναι, μέτα.

ΕΚΑΒΗ.

505 ὦ φίλτατ', ἄρα καμ' ἐπισφάζει τάφω

δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἠλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.

σπεύδωμεν, ἐγχονώμεν, ἦγοῦ μοι, γέρον.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

σὴν παῖδα καθανούσαν ὡς θάψης, γύναι,

466—474. = 475—483.

ἦκω μεταστείγων σε· πέμπουσιν δέ με
510 δισσοί τ' Ἀρτεΐδα καὶ λεῶς Ἀχαιῶς.
 ΕΚΑΒΗ.
 οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετήλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακὰ;
 ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἄπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπῃ σ'· ὦ τύλαιν' ἔγω.
515 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' ἀδοῦμενοι;
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρῶν, γέρον,
 κτεινόντες; εἰπέ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

διπλᾶ με χρήσεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτω· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
520 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφω θ', ὄτ' ὄλλυτο.
 παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιῶν στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβῶν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἔγω·
525 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανία,
 σκίρτημα μύσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο· πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβῶν δέπας
 πάγχρυσον, ἔρρει χεῖρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χροῖς θανόντι πατρὶ· σημαίνει δέ μοι
530 σιγῆν Ἀχαιῶν παντὶ κηροῦσιν στρατῷ.
 κἀγὼ παραστάς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγαῖτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεῶς·
 σίγα, σιώπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
 ὁ δ' εἶπεν, ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
535 δέξαι χροῖς μοι τάσδε κλητηρίους,
 νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθέ δ', ὡς πῆς μέλαν
 κόρης ἀκραίφνης αἴμ', ὃ σοι δωρούμεθα
 στρατῶς τε κἀγὼ· πρεμνεῖνης δ' ἡμῖν γενοῦ,
 λῦσαί τε πρόμνας καὶ χαλυπτοῖα
540 νεῶν δὸς ἡμῖν, πρεμνενοῦς τ' ἀπ' Πλίου
 νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
 εἴτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κόπης λαβῶν
 ἐξέλικε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
545 νεανίας ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
 ἦ δ', ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκοῦσα θνήσκω· μὴ τις ἀψηται χροῖς
 τοῦμοῦ· παρέξω γὰρ δερὴν εὐκαρδίως.
550 ἔλευθέρην δέ μ', ὡς ἔλευθέρῃ θάνω,
 πρὸς θεῶν μεθέντες κτείναιτ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
 δοῦλη κελλῆσθαι βασιλῆς οὐσ' αἰσχύνομαι.
 λαοὶ δ' ἔπεροβήσαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
554 εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίας.
 κἀπεὶ τόδ' εἰσῆκουσε δεσποτῶν ἔπος,
 λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 ἔρρηξε λαγόνος ἐς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
560 μαστοῦς τ' ἔδειξε στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος,
 κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γάϊαν γόνυ
 ἔλεξε παντῶν τλημονέστατον λόγον·
 ἰδοὺ τόδ', εἰ μὲν στέρον, ὦ νεανία,
 παῖειν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα

Post 554. sequebantur

οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα,
 μεθήσαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

565 χρήσεις, πάρεστι λαίμοις εὐτρεπῆς ὄδε.
 ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρω πνεύματος διαρροῶς·
 κρονοῖ δ' ἐχώρων. ἦ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχημῶς πεσεῖν,
570 κρύπτουσ' ἂ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμω σφραγῆ,
 οὐδείς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
 φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυρᾶν,
575 κορμούς φέροντες πευκίνους, ὁ δ' οὐ φέρων
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακὰ·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
 οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
 οὐκ εἰ τι δώσων τῇ περίσσοι εὐκαρδίῳ
580 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω
 παιδὸς θανοῦσης· εὐτεκνωτάτην δέ σε
 πασῶν γυναικῶν δυστεκνωτάτην θ' ὄρω.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν τι πῆμα Πηριαίειδας ἐπέξεσε
 πόλει τε τῆμῃ· θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

ΕΚΑΒΗ.

585 ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὃ τι βλέπω κακῶν,
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἀψωμαί τινος,
 τόδ' οὐκ ἔαί με, παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὐ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
590 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
 τὸ δ' αὐτὸν λιαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
 γενναῖος. οὐκ οὐκ δεινόν, εἰ γῆ μὲν κακῆ
 τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὐστάχυν φέρει,
 χρηστὴ δ' ἀμαρτοῦσ' ὦν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν
595 κακῶν δίδωσι καρπὸν, ἀνθρώποις δ' αἰεὶ
 ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο
 φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεὶ.
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἦ τροφαί;
600 ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
 δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὐ μάθῃ,
 οἶδεν τὸ γ' αἰσχρὸν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθῶν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
 σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργεῖοις τάδε,
605 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν, ἀλλ' εἰργεῖν ὄχλον
 τῆς παιδός. ἐν τοι μυρῶν στρατεύομαι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτικῆ τ' ἀναρχία
 κρείσσων πυρὸς, κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρωῶν κακόν.
 σὺ δ' αὐτὸν λαβοῦσα τεύχος, ἀρχαία λάτρι,
610 βάρυσσ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός,
 ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν
 νύμφην τ' ἀνυμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον
 λούσω προθῶμαι θ'· ὡς μὲν ἄβλα, πόθεν;
 οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
615 κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμηλωτῶδων πάρα,
 αἶ μοι πάρεδρον τῶνδ' ἔσω σσηνωμάτων
 ναῖουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότης
 λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σῆματ' οἴζων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
620 ὦ πλείστ' ἔχων κάλλιστά τ', εὐτεκνωτάτε
 Πηρίαε, γεραῖά θ' ἦδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὡς ἐς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος

τοῦ προῖν στερέντες. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα
ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
625 ὁ δ' ἐν πολιταῖς τίμιος κεκλημένος.
τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
ὅτω κατ' ἡμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμοι χοῖν συμφορὰν,
630 ἔμοι χοῖν πημονὴν γενέσθαι,
Ἰθαίαν ὅτε πρῶτον ἔλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἔτίμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων

635 Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν
καλλίσταν ὁ χρυσοφαῖς
Ἄλιος ἀγάξει.

πόννοι γὰρ καὶ πόνοι
ἀνάγκη κρείσσονες κυκλοῦνται.

640 κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τῷ Σιμουντίδι γὰρ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰ-

645 δα κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνήρ βούτας,
ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἔμοι μελέθρων λῶβα·
στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν

650 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
πολιόν τ' ἐπὶ κράτα μάτηρ
τέκνων θανόντων τίθειται χέρα,

655 δρύπτεται τε παρειῶν,
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

γυναῖκες, Ἐκάβη ποῦ ποθ' ἢ παραθλία,
ἢ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυον σποράν
660 κατοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κατογλώσσου βοῆς;
ὡς οὐποθ' εὔδει λυπρὰ σου κηρύγματα.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κατοῖσι δὲ
οὐ ῥᾶδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.

ΧΟΡΟΣ.

665 καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὑπο
ἦθ', ἐς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ὦ παντάλαινα, κατὰ μάλλον ἢ λέγω,
δέσποιν', ὄλωλας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἀνανδρος, ἄπολις, ἐξεφθαρεμένη.

ΕΚΑΒΗ.

670 οὐ καιρὸν εἶπας, εἰδοῖσιν δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἦεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χειρὸς σπουδῆν ἔχειν;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ἦθ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
675 θρηνηῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἔπιεται.

629—637. = 638—646.

ΕΚΑΒΗ.

ὁ γὰρ τάλαινα, μὴν τὸ βακχεῖον κόρα
τῆς θεοπιωδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἄθροισαν σῶμα γυμνωθῆν νεκροῦ,
680 εἴ σοι φανεῖται θαυμά καὶ παρ' ἐλπίδας.

ΕΚΑΒΗ.

ὁμοί, βλέπω δὴ παιδ' ἔμυν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὃν μοι Θορῆς ἔσωζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δῆ.
ὦ τέκνον τέκνον,
685 αἰᾶ, κατάχομαι νόμον
βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
ἀριμαθῆς κακῶν.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ἔγνωσ γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;

ΕΚΑΒΗ.

ἄπιστ' ἄπιστα, καιρὰ καιρὰ δέρομαι.
ἔτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.
690 οὐδέποτ' ἀστένακτος, ἀδάκρυτος ἀμέρα ἐπι-
σχήσει.

ΧΟΡΟΣ.

δεῖν', ὦ τάλαινα, δεῖνὰ πάσχομεν κακά.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρὸς,
695 τίμη μόρφ θνήσκεις, τίμη πότιμω κείδαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίας.

ΕΚΑΒΗ.

ἐν ψαμάθῳ λευρῷ
700 ἐμβλητον, ἢ πῆσημα φοινίου δορός;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ΕΚΑΒΗ.

ἄμοι, αἰᾶ, ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων
ἔμῶν ὄψιν, οὐ με παρέβα φάντα-
705 σμα μελανόπτερον, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σ',
ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς γὰρ νιν ἔκταν'; οἶσθ' ὀνειρόφρων φράσαι;

ΕΚΑΒΗ.

710 ἔμὸς ἔμὸς ξένος, Θορήκιος ἱππότας,
ἔν' ὁ γέρον πατήρ ἔθετό νιν κρύψας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχη κτανῶν;

ΕΚΑΒΗ.

ἄροητ', ἀνωνόμαστα, θανάτων πέρα,
715 οὐχ ὄσι, οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκαι ξένων;
ὦ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διαιμοιράσω
χρῶσα, σιδαρέω τεμῶν φασγάνῳ
720 μέλεα τοῦδε παιδός, οὐδ' ὤκτιστας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμων, ὡς σε πολυπονητάτην βροτῶν
δαίμων ἔθρηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότηου δέμας

725 Ἀγαμέμνωνος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλοι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἐκάβη, τί μέλλεις παιδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
ἔλθουσ', ἐφ' οἷσπερ Τυλθύβιος ἠγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;

730 σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θανατίζεις ἐμέ.
ἦκα δ' ἀποστελῶν σε· τάκειθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν' ἔστιν, εἴ τι τῶνδ' ἔστιν καλῶς.

ἔα· τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὀρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι

735 δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι.

ΕΚΑΒΗ.

δύστην', ξυαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσα σέ,
Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνωνος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί μοι προσώπων νῶτον ἐγκλίνασα σὸν

740 δῦρει, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις, τίς ἔσθ' ὄδε.

ΕΚΑΒΗ.

ἀλλ' εἴ με δούλην πολεμίαν θ' ἠγούμενος
γονάτων ἀπόσαιτ', ἄλγος ἂν προσθεῖμεθα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
ἐξ·στορηῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.

ΕΚΑΒΗ.

745 ἄρ' ἐ·λογιζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
ἐς ταυτὸν ἤκει· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ

750 τέκνοισι τοῖς ἑμοῖσι. τί στρέφω τάδε;

τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχῳ κἂν μὴ τύχῳ.
Ἀγαμέμνων, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων
καὶ σοῦ γενεῖου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί γρηῖμα μαστεύουσα; μὼν ἐλεύθερον

755 αἰῶνα θέσθαι; ῥέδιον γὰρ ἔστί σοι.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρομένην,
αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ δὴ τίν' ἡμῖς εἰς ἐπάρακτον καλεῖς;

ΕΚΑΒΗ.

οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.

760 ὀρῶς νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστᾶζω δάκρυ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὀρῶ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

τουτόν ποτ' ἔτερον κἄφερον ζώνης ὕπο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμων, τέκνων;

ΕΚΑΒΗ.

οὐ τῶν θανόντων Πριαμίδων ὑπ' Ἰλίφ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

765 ἦ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;

ΕΚΑΒΗ.

ἀνόνητά γ', ὡς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾶς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ δ' ὧν ἐτύγχαν', ἠνίκ' ὄλλυτο πτόλις;

ΕΚΑΒΗ.

παιτὴρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀρωδῶν θανεῖν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;

ΕΚΑΒΗ.

770 ἐς τήνδε χώραν, οὔπερ εὐρέθη θανών.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήτωρ χθονός;

ΕΚΑΒΗ.

ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;

ΕΚΑΒΗ.

τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θορῆξ νιν ὄλεσε ξένος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

775 ὦ τλήμων, ἦ που χρυσοῦν ἠράσθη λαβεῖν;

ΕΚΑΒΗ.

τοιαῦτ', ἔπειδ᾽ ἔμφορον ἔγνω Φρυγῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὐρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἠνεγκεν νεκρὸν;

ΕΚΑΒΗ.

ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀπτῆς ἔπι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τουτόν ματεύουσ', ἢ ποροῦσ' ἄλλον πόνον;

ΕΚΑΒΗ.

780 λούτρ' ὄχετ' οἶσουσ' ἐξ ἄλλος Πολυξένη.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κτανόν νιν, ὡς ἔοικεν, ἐβάλλει ξένος.

ΕΚΑΒΗ.

θαλασσόπλαγκτόν γ', ὥδε διατεμὼν χροῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦ σχετλιά σὺ τῶν ἀμετροτήτων πόνων.

ΕΚΑΒΗ.

ὄλωλα, κοῦδὲν λοιπὸν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

785 φεῦ φεῦ· τίς οὔτοι δυστυχῆς ἔφυ γυνή;

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,

ἄκουσον. εἰ μὲν ὄσια σοι παθεῖν δοκῶ,

στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σύ μοι γενοῖ

790 τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου,

ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω

δεῖσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,

κοινης τραπέζης πολλάκις τυχών ἐμοί,

[ξενίας τ' ἀριθμῶ πρώτα τῶν ἐμῶν φίλων·

795 τυχών δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβῶν προμηθείαν,]

ἔκτεινε, τύμβου δ' εἰ κτανεῖν ἐβόλητο,

οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόνητον.

ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλόι τε κάσθενεῖς ἴσως·

- ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χά κείνων κρατῶν
 800 νόμος· νόμος γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
 καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·
 ὃς ἐς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
 καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οὔτινες ξένους
 κτείνουσιν ἢ θεῶν ἰρὰ τολμῶσιν φέρειν,
 805 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
 ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχροῦ θέμενος αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς
 ἰδοῦ με κἀνάθηρσον οἷ' ἔχω κακά.
 τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
 810 εὐπαις ποτ' οὐσα, νῦν δὲ γραυὸς ἄπαις θ' ἄμα,
 ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
 οἴμοι τάλανα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 ἔοικα πράξιν οὐδέν· ὦ τάλαιν' ἔγω.
 τί θῆται θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα
 815 μοχθοῦμεν ὡς χρῆ πάντα καὶ μαστεύμεν,
 πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
 οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάξομεν
 μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἢν' ἦν ποτε
 πείθειν ἅ τις βούλοιο, τυγχάνειν θ' ἄμα;
 820 πῶς οὖν ἔτι ἂν τις ἑλπίσαι πράξιν καλῶς;
 οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ' εἰσὶ μοι,
 αὐτὴ δ' ἔτι αἰσχροῖς ἀχμάλωτος οἴχομαι·
 κἀπὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρόσκονθ' ὄρω.
 καὶ μὴν, ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
 825 Κύπριον προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
 πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ξιμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβᾶς, ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
 ποῦ τὰς φίλας διῆτ' εὐφρόνας δεῖξεις, ἀναξ,
 ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιτάτων ἀσπασμάτων
 830 χάριν τίν' ἔξει παῖς ξιμὴ, κείνης δ' ἔγω;
 ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρηξ;
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεσθῆν σέθεν
 835 δράσεις. ἔνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
 εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει,
 ἢ Λαϊδάλου τέχνασιον ἢ θεῶν τινος,
 ὡς πάνθ' ὁμαρτῆ σῶν ἔχοιτο γουνάτων
 840 κλαίοντ', ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους.
 ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλληνιν φάος,
 πῆθοῦ, παρᾶσχες χεῖρα τῇ πρεσβυτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
 845 καὶ τοὺς κακοὺς δρῶν πανταχοῦ κακῶς αἰεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπλῖνται,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς τε πολεμιστάτους,
 ἔχθρους τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 850 ἔγω σε καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱκσίαν ἔχω,
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὐνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἴ πως φανεῖ γ' ὥστε σοὶ τ' ἔχειν καλῶς,

Post 830. sequebantur

ἐκ τοῦ σκότου γὰρ τῶν τε νυκτέρων πάνυ
 φίλτρων μεγίστη γίνεται βροτοῖς χάρις.

- 855 στρατῶ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
 Θρήνης ἀνακτι τόνδε βουλευσαί φόνον.
 ἔστιν γὰρ ἢ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλων ἡγείται στρατῶς,
 τὸν κατθανόντα δ' ἔχθρον· εἰ δὲ σοὶ φίλος
 860 ὄδ' ἔστι, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῶ.
 πρὸς ταῦτα φρόνιτ'· ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ζυμπονήσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
 βραδὺν δ'; Ἀχαιοὶ εἰ διαβληθήσομαι.

ΕΚΑΒΗ.

- φεῦ·
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστι' ἐλεύθερος·
 865 ἢ χρημάτων γὰρ δούλος ἐστιν ἢ τύχης,
 ἢ πληθὸς αὐτὸν πόλεος ἢ νόμου γραφαὶ
 εἰργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
 ἐπεὶ δὲ ταρβείς τῷ τ' ὄχλω πλέον νέμεις,
 ἔγω σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
 870 ξύνασθι μὲν γὰρ, ἦν τι βουλεύσω κακὸν
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μὴ.
 ἦν δ' ἔξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία
 πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσεται
 φανῆ τις, εἴργε μὴ δοκῶν ξιμὴν χάριν.
 875 τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἔγω θήσω καλῶς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγαγον χεῖρ
 λαβοῦσα γραίει φῶτα βόρβαρον κτενεῖς,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ πικουρίαι τίν;
 τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσει φίλους;

ΕΚΑΒΗ.

- 880 στέγαυ κεκέυθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὰς ἀχμάλωτους εἶπας; Ἑλλήνων ἄγραν;

ΕΚΑΒΗ.

ξὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονεῖα τιμωρήσομαι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;

ΕΚΑΒΗ.

δεινὸν τὸ πληθὸς, ξὺν δόλω τε δύσμαχον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 885 δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.

ΕΚΑΒΗ.

τί δ'; οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα,
 καὶ Αἴημον ἄρδην ἀρσένων ἐξώμισαν;
 ἀλλ' ὡς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον·
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ

- 890 γυναικα. καὶ σὺ, Θρηκὶ πλαθεῖσα ξένω,
 λέξον, καλεῖ σ' ἀνασσα δῆποτ' Πλίω
 Ἐκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
 καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
 τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τίς νεοσφαγοῦς
 895 Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
 ὡς τῶδ' ἀδελφῶ πλησίον μῆξ φλογί,
 δισση μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔσται τὰδ' οὕτως· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῶ
 πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
 900 νῦν δ', οὐ γὰρ ἴησ' οὐρούς προῦς θεός,
 μένειν ἀνάγκη πλοῦν δρῶντας ἦσυχον.

1^ρ γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
ἴδια θ' ἐκάστω καὶ ἴδιον, τὸν μὲν κακὸν
κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.
ΧΟΡΟΣ.

- 905 σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Ἰλιάς,
τῶν ἀπορρήτων πόλις οὐκέτι λέξεις·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρασιν.
- 910 ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων, κατὰ δ' αἰθέλου
κηλῖδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβρατεύσω.
μεσονύκτιος ἀλλύμιαν,
- 915 ἦμος ἐκ δειπνῶν ἕπρος ἤδὺς ἐπ' ὄσσοις
κίδναται, μολπᾶν δ' ἀπο καὶ χοροποιῶν
θυσίᾳν καταπαύσας
πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
- 920 ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὄρων ὄμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
μίτραισιν ἐρρυνθιζόμενα
- 925 χρυσέων ἐνόπτρων
λεύσσοισ' ἀτέρμονας εἰς ἀγᾶς,
ἐπιδέμμιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστῃ Τροίας τόδ'· ὦ
- 930 παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν
Ἰλιάδα σκοπιᾶν πέρασαντες ἦξετ' οἴκους;
- 933 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος
λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
- 935 σεμνᾶν προσίζουσ'
οὐκ ἦνυσ' Ἀρτεμιν ἅ τλάμων·
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον
- 940 ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γᾶς
ᾤρισεν Ἰλιάδος· τάλαιν', ἀπειπὸν ἄλγει.
- 943 τὰν τοῖν Διοσκόρου Ἐλέναν κᾶσιν, Ἰδαῖόν τε
βούταν ἀνὸπρωιν κατάρρα
- 945 διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς
ἐκ πατροφᾶς ἀπώλεσεν
ἐξφῆσέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλά-
στορός τις οἰζύς·
- 950 ἂν μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρώον ἴκοιτ' ἐς οἶκον.
ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φίλτατή δὲ σὺ,
Ἐκάβη, δακρῶν σ' εἰσορῶν πόλιν τε σὴν,
- 955 τὴν τ' ἄρτίως θαναοῦσαν ἐζγονον σέθεν.
φεῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν οὔτ' εὐδοξία
οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξιν κακῶς.
φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
- 960 σέβωμεν αὐτοὺς, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόποντ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;
σὺ δ' εἴ τι μέμφει τῆς ζιγῆς ἀπουσίας,
905—913. = 914—922.
923—932. = 933—942.

σχῆς· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θορήκης ὄροις
ἀπὼν, ὅτ' ἤλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν,
965 ἦδη πόδ' ἔξω δωματῶν αἰροντί μοι
ἐς ταυτὸν ἦδε συμπίτνει δμῶις σέθεν,
λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμεν.

ΕΚΑΒΗ.

- αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
Πολυμήστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
- 970 ὅτω γὰρ ὠφθην εὐτυχοῦσ', αἰδῶς μ' ἔγει,
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἴν' εἰμὶ νῦν,
κοκκᾶν δὲ δυνάμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσσοιαν ἠγήσῃ σέθεν,
Πολυμήστορ· ἄλλως δ' αἰτίον τι καὶ νόμος,
975 γυναικάς ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καὶ θαυμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚΑΒΗ.

ἴδιον ξιμαυτῆς δὴ τι πρὸς σὲ βούλομαι
καὶ παῖδας εἰπεῖν σοῦς· δπλόνας δέ μοι
980 χωρὶς κέλευστον τῶνδ' ἀποστήναι δόμων.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦθ' ἐρημία.
φίλη μὲν εἶ σὺ, προσφιλεῖς δέ μοι τόδε
στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ
τί χρῆ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
985 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὡς ἔτοιμός εἰμ' ἐγὼ.

ΕΚΑΒΗ.

πρῶτον μὲν εἰπέ παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ἔη· τὰ δ' ἄλλα δευτέρον σ' ἐρήσομαι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

μάλιστα· τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚΑΒΗ.

990 ὦ φίλταθ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τί δήτα βούλει δευτέρον μαθεῖν ἐμοῦ;

ΕΚΑΒΗ.

εἰ τῆς τεκοῦσης τῆσδε μέμνηταί τί μοι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρύφιος ἐξῆι μολεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

995 σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.

ΕΚΑΒΗ.

σῶσόν νυν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἦκιστ'· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.

ΕΚΑΒΗ.

οἶσθ' οὖν ἂ λέξαι σοὶ τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚΑΒΗ.

1000 ἔστω φιληθεῖς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τί χρῆμ', ὃ καμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῶν;

ΕΚΑΒΗ.

χρυσού παλαιά Πριαμίδων κατώρυχες.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ταῦτ' ἔσθ' ἂ βούλει παιδί σημήναι σέθεν;

ΕΚΑΒΗ.

μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

1005 τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;

ΕΚΑΒΗ.

ἄμεινον, ἦν σὺ κατθανῆς, τοῦσδ' εἰδέναι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καλῶς ἔλεξας τῆδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚΑΒΗ.

οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλιάς ἵνα στέγαι;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;

ΕΚΑΒΗ.

1010 μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερέλλουσ' ἄνω.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἕμοι;

ΕΚΑΒΗ.

σῶσαι σε χρήμαθ' οἷς συνεξήλθον θέλω.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ποῦ δῆτα, πέπλων ἐντὸς ἢ κρήψασ' ἔχεις;

ΕΚΑΒΗ.

σύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

1015 ποῦ δ' ; αἰδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.

ΕΚΑΒΗ.

ἴδια γυναικῶν αἰχμαλωτῶν στέγαι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τάνδον δὲ πιστά, κάρσενων ἐρημία;

ΕΚΑΒΗ.

οὐδείς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.

ἀλλ' ἔσπ' ἔς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν

1020 λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα·

ὡς πάντα πράξας ὦν σε δεῖ στείχης πάλιν

ἐν παισὶν οὐπερ τὸν ἐμὸν ὄψιας γόνον.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην,

1025 ἀλλμενόν τις ὡς ἔς ἄντιλον πεσῶν

λέχριος ἐκπέση φιλίας καρδίας,

ἄμερσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγνον

1030 δίκαι καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίνει

ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.

ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἑλλίς, ἢ σ' ἐπήγαγε

θανάσιμον πρὸς Ἄιδαν, ἰὼ τάλας·

ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

1035 ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγῆν, φιλαι;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὦμοι μάλ' αὐθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.

ΧΟΡΟΣ.

φιλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακά.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἀλλ' οὔτι μὴ φρήγῃτε λαυρηθῆ ποδί·

1040 βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρυκτῆ βέλος.

βούλεσθ' ἐπεσπέσωμεν; ὡς ἀμυλὴ καλεῖ

Ἐκάβη παρεῖναι Τρωάσιν τε συμμείχρους.

ΕΚΑΒΗ.

ἄρασσε, φεῖδον μηδὲν, ἐκβάλλων πύλας·

1045 οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,

οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὐς ἔκτειν' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γὰρ καθεῖλες Θρηκῆ καὶ κρατεῖς ξένου,

δέσποινα, καὶ δέδρακας οἰάτιερ λέγεις;

ΕΚΑΒΗ.

ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πέρος

1050 τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφρόσῳ ποδί,

παίδων τε δισῶν σώμαθ', οὐς ἔκτειν' ἐγώ

ἐν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι

δέδωκε· χωρεῖ δ', ὡς ὄρεῖς, ὅδ' ἐκ δόμων.

ἀλλ' ἐκποδὸν ἄπειμι κἀποστήσομαι

1055 θυμῷ ζέοντι Θρηκὶ δυσμαχεωτάτῳ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὦμοι ἐγώ,

πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλω;

τετραπόδος βάσιν Θηρὸς ὀρεστέρου·

τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος;

1060 ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ τάνδ'

ἐξαλλάξω,

τίς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων

Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσεν;

τάλαινα κόραι τάλαινα Φρυγῶν,

ὦ κατάρατοι, ποῖ καὶ με φρυγῆ

1065 πτώσσοσι μυχῶν;

εἶθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον

ἀκέσαι' ἀκέσαιο τυφλὸν, Ἄμει,

φέγγος ἀπαλλάξας.

ἂ ἂ. σίγα σίγα, κρυπτῆν

1070 βάσιν αισθάνομαι τάνδε γυναικῶν.

πᾶ πόδ' ἐπῆξας

σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,

θοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος

ἀρνύμενος λῶβαν,

λύμας ἀντίποιον' ἐμῆς; ὦ τάλας.

1075 ποῖ, πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν

βάρχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,

σφακτῆν κυσὶ τε φοινίαν δαῖτ', ἀνή-

μερῶν τ' οὐρείαν ἐκβολάν;

πᾶ στῶ, πᾶ βῶ, πᾶ κάμψω,

1080 ναῦς ὅπως ποτιτίς πείσασαι λιπόρροον

φᾶρος στέλλων,

ἐπὶ τάνδε συθεῖς τέκνων ἐμῶν φύλαξ

ὀλέθριον κότταν;

ΧΟΡΟΣ.

1085 ὦ τλήμων, ὡς σοι δύσφορ' ἐργασται κακά·

δράσαντι δ' αἰσχροῦ δεινὰ ταπιτίμια

δαίμων ἔδωκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρῦς.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

αἰαῖ, ἰὼ Θρηκῆς

- λογχοφόρον, ἔνοπλον, εὐίππον, ἄ-
1090 ρει κάτοχον γένος.
 ἰὼ Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
 βοῶν βοῶν αὐτῶ, βοῶν·
 ὦ ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
 κλύει τις, ἧ οὐδείς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
1095 γυναῖκες ὠλεσάν με,
 γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
 δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
 ὦμοι ξυῖς λώβας.
 ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
1100 αἰθέρ' ἀμπυτάμενος οὐράνιον ὑ-
 ψιπετὲς ἐς μέλαθρον,
 Ὠρίων ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
1105 σιν ὕσσαν ἀγῆς, ἧ τὸν ἐς Αἶδα
 μελανοχρῶτα πορθμὸν ἄζω τάλας;

ΧΟΡΟΣ.

ξυγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
 πάθῃ, ταλαίνης ξεπαλλάξαι ζῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- κρουγῆς ἀκούσας ἤλθον· οὐ γὰρ ἤσυχος
1110 πέτρος ὄρειας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
 Ἠχῶ, διδοῦσα θόρουβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
 πύργους πεσόντας ἤσμεν Ἑλλήνων δοροί,
 φόβον παρεσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

- ὦ φίλτατ', ἧσθόμην γὰρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
1115 φωνῆς ἀκούσας, εἰσορῆς ἂ πάσχομεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα·
 Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
 τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν, αἰμάξας κόρας,
 παιδάς τε τοῦσδ' ἔκτεινεν; ἧ μέγαν χόλον
 σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

- 1120** Ἐκάβη με σὺν γυναίξιν αἰχμαλωτίσιν
 ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζύωνος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί φῆς; σὺ τοῦρογον εἰργασαι τόδ', ὡς λέγει;
 σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμύχανον;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

- ὦμοι, τί λέξεις; ἧ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
1125 σήμενον, εἶπε ποῦ σ' ὀφ', ἔν' ἀρπῆσας χερσῶν
 διασπάσωμαι καὶ καθαμάξω χροῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτος, τί πάσχεις;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
 μέθες μ' ἐφείναι τῆδε μαργωῶσαν χέρα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βύρβαρον,
1130 λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρῃ
 κροῖνω δικαίως, ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαιμίδων νεώτατος

- Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἔμολ
 πατὴρ δίδωσι Πριάμους ἐν δόμοις τρέφειν,
1135 ὑπόπτος ὢν δὴ Τροιαῖς ἀλώσεως.
 τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
 ἄκουσον, ὡς εὐ καὶ σοφῆ προμηθία.
 ἔδεια μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεῖς ὁ παῖς
 Τροίαν ἀφροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
1140 γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαιμίδων τινα
 Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐθις ἄρειαν στόλον,
 κάπειτα Θρηξῆς πεδία τείροισεν τάδε
 ληλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἶη κακὸν
 Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.
1145 Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
 λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκοιμημένας
 θήκας φράσσουσα Πριαιμίδων ἐν Ἰλίῳ
 χροῦσού· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
 δόμοις, ἔν' ἄλλος μὴ τις εἰδείῃ τάδε.
1150 ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ·
 πολλὰ δὲ χειρὸς αἰ μὲν ἐξ ἀριστερῆς,
 αἰ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόρα
 θάκουν, ἔχρουσαι κερατῶ' Ἰθωνῆς χερὸς,
 ἦνον θ', ὑπ' ἀγῆς τοῦσδε λεύσσουσαι πέ-
 πλους·

- 1155** ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι
 γυμνὸν μ' ἔθρηκαν διπτύχου στολισμάτος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
 τέκν' ἐν χερσῶν ἐπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
 γένοιτο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χερσῶν.

- 1160** κἄτ' ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς προσφθεγμάτων
 εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
 κεντοῦσι παιδάς, αἰ δὲ πολέμιον δίκην
 ξυναρπάσσαι τὰς ξυῖς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῆζων ξμοῖς,

- 1165** εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν,
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦνον τάλας.
 τὸ λοιπὸν δὲ, πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξειργάσαντο δεῖν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,

- 1170** πόρπας λαβοῦσαι τὰς ταλαιπώρους κόρας
 κεντοῦσιν, αἰμάσσοισιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
 φρυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδῆσας ἐγὼ
 θῆρ ὡς διώκω τὰς μαιφρόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἔρευνῶν τοῖχον, ὡς κνηγέτης,

- 1175** βάλλων, ἀρῆσσω. τοιάδε σπεύδων χάριν
 πέπονθα τὴν σῆν, πολέμιόν τε σὸν κτανῶν,
 Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροῦς τείνω λόγους,
 εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἶρκεν κακῶς,
 ἧ νῦν λέγων τίς ἐστιν, ἧ μέλλει λέγειν,

- 1180** ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω·
 γένος γὰρ οὔτε πάντος οὔτε γῆ τρέφει
 τοιόνδ'· ὁ δ' αἰεὶ ξυντιχῶν ἐπίσταται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
 τὸ θῆλυ συνθεῖς ὧδε πᾶν μέμνη γένος·

- 1185** πολλὰ γὰρ ἡμῶν αἰ μὲν εἶσ' ἐπίφθονοι,
 αἰ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πειρῶμεν.

ΕΚΑΒΗ.

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
 τῶν πραγμάτων τὴν γλώσσαν ἰσχύειν πλέον.

- ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
 1190 εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοῦς λόγους εἶναι σαφροῦς,
 καὶ μὴ δύνασθαι τὰδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
 σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἱ τὰδ' ἠκριβωζότες,
 ἀλλ' οὐ δύναντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
 κακῶς δ' ἀπόλονται· οὕτως ἐξηλύξέ ποι.
 1195 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ᾧδε φροίμοις ἔχει·
 πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
 ὃς φῆς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσειν διπλοῦν
 Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἕμῳ κτανεῖν.
 ἀλλ', ᾧ κάκιστε, πρῶτον οὐποτ' ἂν φίλον
 1200 τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλήσιν γένος,
 οὔτ' ἂν δύναίτο. τίνα δὲ καὶ σπείδων χάριν
 πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινά,
 ἢ ξυγγενῆς ᾧν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμείν βλαστήματα
 1205 πλεύσαντες αὐθις; τίνα δοκεῖς λέγειν τάδε;
 ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τάληθ' ἔλασιν,
 ἔκτεινε τὸν ἕμῳ παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.
 ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ' εὐτύχει
 Τροία, περίξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
 1210 ἔζη τε Πριάμος, Ἐκτορός τ' ἠνθηε δόρυ,
 τί δ' οὐ τότε, εἴπερ τῆδ' ἐβουλήθης χάριν
 θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κὰν δόμοις ἔχων
 ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
 ἀλλ' ἠνέχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἤμεν ἐν γαίῃ,
 1215 κληνῶ δ' ἐσήμην' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
 ξένον κατέκτισσεν σὴν μολόντ' ἔφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὡς φανεῖ κακός.
 χροῖν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 1220 δοῦναι φέροντα πενομένης τε καὶ χρόνον
 πολλὴν πατρῴως γῆς ἀπεξενωμένους·
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πο σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὡς σε παῖδ' ἔχρην τρέφειν
 1225 σώσας τε τὸν ἕμῳ εἶχες ἂν καλὸν κλέος·
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρησιὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιζες χρημάτων, ὁ δ' εὐτύχει,
 θησανρός ἂν σοι παῖς ὑπὸν ὀμὸς μέγας·
 1230 νῦν δ' οὔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σιωτῶ φίλον,
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τέ σοι,
 αὐτός τε πράσσεις ᾧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῆδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
 οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρηῖν,
 1235 οὐχ ὄσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον·
 αὐτὸν δὲ χείρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρησιὰ πράγματα
 χρησιῶν ἀφορμᾶς ἐνδίδουσ' αἰεὶ λόγων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 1240 ἀχθεινὰ μὲν μοι τὰλλότρια κρίνειν κακὰ·
 ὄμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει
 πρᾶγμα' ἐς χέρως λαβάντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ' ἐν' εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
 1245 ἀλλ' ὡς ἔχης τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.

- λέγεις δὲ σιωτῶ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ᾧν.
 τάχ' οὖν παρ' ἡμῖν βρόδιον ξενοζοτεινῶν·
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἑλλήσιν τόδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ δίκειν φύγα νόγον;
 1250 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οἴμοι, γυναικὸς, ὡς εἰσὶν, ἠσώμενος
 δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίτην.

ΕΚΑΒΗ.

οὔκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακὰ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

- 1255 οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.

ΕΚΑΒΗ.

ἀλγεῖς· τί δ', ἡμᾶς παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ', ᾧ πανούργε σύ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ γὰρ με χείρειν χρῆ, σὲ τιμωρομένην;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἀλλ' οὐ τάχ', ἠνίκα ἂν σε ποντία νοτῖς

ΕΚΑΒΗ.

- 1260 μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

κρούσῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐξ αεροχρῆσιν.

ΕΚΑΒΗ.

πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

αὐτὴ πρὸς ἰστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.

ΕΚΑΒΗ.

ὑποπτέροις νότοισιν, ἢ πόφω τρόφῳ;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

- 1265 ζῶν γενήσει πύρσ' ἔχουσα δέργανα.

ΕΚΑΒΗ.

πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

ΕΚΑΒΗ.

σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ᾧν ἔχεις κακῶν;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οὐ γὰρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ᾧδε σὺν δόλῳ.

ΕΚΑΒΗ.

- 1270 θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῶν κεκλήσεται

ΕΚΑΒΗ.

μορφῆς ἐπαφδὸν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

1275 καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πιζρά.

ΕΚΑΒΗ.

μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καυτόν γε τοῦτον, πέλευν ξζήρασ' ἄνω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

1280 οὗτος σὺ, μαινεί, καὶ κακῶν ξρῆς τυχεῖν;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχ ἔλξειτ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἀλγείς ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἐγζλήετ'· εἰρηται γάρ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχ ὄσον τάχος

1285 νήσων ξρήμων αὐτὸν ἐμβαλεῖτέ μοι,
ἐπέπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἐκάβη, σὺ δ', ᾧ τάλαινα, διπτύχους νεκροῦς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ἡμᾶς χρεῶν
σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοῦς

1290 πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὄρω.
εὐ δ' ἐς πάτρην πλεύσαιμεν, εὐ δὲ τὰν δόμοις
ἔχοντ' ἰδοίμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε πρὸς λιμένας σκηναῖς τε, φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

1295 μόχθων· στεροῦν γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΚΛΑΣΤΗ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνεῖκην. φρυγὰς δ' ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγεγόμενος ἐγήμε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἐπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωλήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη τὰ τέκνα εἰς φιλίαν συναγαγεῖν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεῖκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον παραταξάμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νικήσειν τοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἔὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρόησατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φρυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεῖκης μονομαχῆσαντες ἀνείλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐρούσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς κατέσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν δυναστείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τῇ μάχῃ ἠττηθέντες ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν, Πολυνεῖκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φρυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἔφ' ὧν μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἔφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένου ταύρου, καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ Θαλάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατήρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἔπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμω ἐπὶ ζήτησιν τῆς κόρης, εἰπὼν, εἰ μὴ ταύτην εὐρῶν ἄξιοι, μὴδ' ἂν αὐτὸν ἐπανελθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε, μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω καὶ τούτου γνῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἐλθὼν οὖν εἰς Δελφοὺς ἤρκετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὅς χοῦ μὲν οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξεληθόνα

ἐκείθεν, ἀκολουθήσαντα βοῦ, οἳ ἂν αὐτὴ γε πέση, κάκει κίττειν πόλιν. ὁ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἶασε, βοῦν δὲ κατὰ τύχην εὐρῶν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποίησατο. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐσθήκασι τόπῳ αἱ Θῆβαι, κάκει παραχρῆμα πεσοῦσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσφόρον, καὶ πόλιν ἐπιτάπυλον κίττει τὰς Θῆβας ὁμωνύμους τῶν ἑκατονιαπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρῆσιμος ἐπιστήμων τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργατῆ Ἀμφίον τῷ μουσικῷ· τοῦτον γὰρ φασὶν ἀνακρουόμενον μέλος θέλειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους, καὶ ἀλλεπαλλήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδείξει τὰ τείχη· πύλας δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτὰ, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας τόνοι ἐπτὰ εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέπλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τείχη προσάλληλα. ἡ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἴδιον.

Κάδμος οὖν γήμας τῆς Ἀφροδίτης καὶ Ἄρως παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὁ δὲ Ἀάβδακον, ὁ δὲ Αἰών. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιον καὶ τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδὼν, ὃς ἦν ἐξ ἄλλης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνομίου Ἰπποδαμείας, καὶ ἄλοὺς τούτου κατὰκρας τῷ ἔρωτι, ἀρπάσας εἰς Θῆβας ἤνεγκε. καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ ἐρωτικά πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρονοφθορίαν εὐρῶν, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὁ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Αἰῶν μὴδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη, ὑπ' αὐτοῦ τοῦτον ἀναιρεθήσεται. διὰ ταῦτα πολὺν ἤδη χρόνον ὁ Αἰῶς ἄπαις ὧν παραγίνεται εἰς Πυθίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιόνδε χρῆσμον.

Αἰῶε Ααβδακίδη, παίδων γένος ολβιον αἰτεῖς.
τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
παιδὸς ἐοῦ χεῖρεσσιν λιπεῖν βίον· ὧς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἄραισι πιθήσας,
οὔ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠΰξαστό σοι τάδε πάντα.

ὧντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπιθυμίᾳ καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Αἰῶς, ἢ ὧς τινὲς φασὶ μῖξ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οιδίποδα σπείρει. καὶ μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς καὶ φόβον λαβὼν, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κροίκους διαπερονησάμενος ὄριπτε διὰ τῶν οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρώνα, ὡς ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθσόμενον. ἔτυχε δὲ κατ' ἔκεινο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κορίνθου βόσκειν ἐκεῖ· οὐ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Μερόπην. ἦν γὰρ ἀπαιδίᾳ δυστυχοῦσα· καὶ πως πείθει τὸν ἄνδρα Πόλυβον αὐτῇ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθὼν εἰς ἔριν, οἷα δὴ γίνεται, ὡς οὐκ εἶη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ' αὐτοῦ. ὄθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω πευσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὡς ἔσται φρονεὺς τοῦ πατρὸς μανθάνει καὶ ὡς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ μόνον· τίνες δὲ εἴεν αὐτῷ οἱ γονεῖς σαφῶς οὐ μανθάνει. ἐπιαιὼν δὲ ἐκείθεν ὑπήντησε Αἰῶν, ἀφικνουμένῳ καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω, ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐπιτεθέντος παιδὸς γινῶναι, εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Αἰῶν θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρήσαι τῷ βασιλεῖ. Οιδίπους δὲ ὑπεροψία κροατούμενος καὶ τοῦτο μὴδὲν ἐνεγκὼν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐτῷ τὸν δεσπότην, οὐκ εἰδὼς ὡς πατροκτόνος γέγονεν, ἐνὸς μόνον τῶν συνεπομένων Αἰῶν διαφυγόντος, ὃς δὴ καὶ τὸν φόνον ὑστερον διεσάφησεν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς ἐν Οιδίποδι τυράννῳ. τότε οὖν Οιδίπους τοὺς τοῦ Αἰῶν ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καταλαμβάνει τὴν Κόρινθον, καὶ διδοὺς ταῦτα πάντα Πολύβῳ τροφῆς ἐκείθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατροκτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρῆσμὸν δεδιώς· ὦστο γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θῆβας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς χεῖμαζόντο τότε, χρῆσμούς τε ἰσχυροῦσης καὶ ὄντινα βούλοιο τῶν πολιτῶν ἀρπαζούσης καὶ διαφθειρούσης, διὰ τὸ μὴ συνίεναι σφῆς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρῆσμῶν. ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίους, ἀμνόμενος αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἔσπειρεν, ἐξ ὧν ἀνεφάνησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφιγξ πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐραίαν δὲ δράκοντος, περὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ὧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίους τότε αἰνγμα, ὡς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει,

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὔ μίᾳ φωνῇ,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπότιαν πλεόνεσσιν ἔρειδόμενον ποσὶ βαινῆ,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ·

οὔπερ ἀγνοούμενον ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκάστης τῆς βασιλείσης, ὡς, ὅστις εὖροι τὸ αἶνγμα, τοῦτω συνάψει τὴν ἀδελφήν. Οἰδίπους δὲ, ὡς ἔφημεν, διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λυαί τε τὸ αἶνγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς γυναῖκα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὡς φασί·

κλύθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης, σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἦνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφην τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάζτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφιγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ παραχορῆμα εἴψασα τοῦ ἀέρος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ μητρὶ καὶ παῖδας ἕξ· αὐτῆς φρίσας τέσσαρας, ἄρρενας μὲν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην, ὡς ἔγνω τὸ μίasma ὕστερον, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ, ἐν ὑπὸ μηθενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην ἤξει τὸ κατ' ἐκείνου. καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρῆται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχθεσθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν θάτερον θάτερον. ὁ τοίνυν Ἐτεοκλῆς ἄτε πρῶτος ὢν τῶν ἀδελφῶν καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦψατο, Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε, καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀρίκετο πρὸς τὸν ἀδελφόν, αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀρξεν ἐνιαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγατέρα πέθει τὸν κηδεστήν συνάρασθαι τοῦτω πρὸς τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν. καὶ πλείστην ὄσσην παραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὡς ἔχρησε Τειρεσίαις, εἰ ὁ Κρέοντος υἱὸς Μενόκευς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ δράκοντος φωλεὸν, κρατήσιν Ἀργείων Θηβαίους, καὶ ὡς γέγονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες πεπτῶκασιν πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὡς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ὑπ' ἀλλήλων ἐκάτεροι ἀνηρέθησαν, καὶ ὡς ἐλθοῦσα πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθνηγότας εὐροῦσα συναπέσφαξεν ἑαυτὴν, καὶ ὡς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταρον εἶασε, καὶ Οἰδίπου τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγεῖται. ἔστι δὲ τὸ παρὸν δράμα τῶν ἄγων ἐξαιρέτων, διανοίας καὶ γνώμης πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ μεταχειρίσει ἀρίστη, καὶ διὰ πάντων ἀμαύζον, εἰ καὶ ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἴσοδον. ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι παρ' ἀντιδιαστολῆν τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας Αἰσχύλου. ταύτη γὰρ τῇ ὑποθέσει κἀκείνος χρῆται ἐν τῷ δευτέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγνηροῖδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἔπεμψαν, αἰτινας καὶ πρὸς Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ τὸν Κάδμον, ὡς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι. καὶ καταλαβόντος τοῦ πολέμου ἡναγκάσθησαν μένειν αὐτόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφήσῃ.

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ἦν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδῶν
 καὶ χρυσοκollήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἦλιε, θεαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
 ὡς δυστυχή θήβησιν τῇ τόθ' ἡμέρῃ
 5 ἀπὶ τὴν ἔφησας, Κάδμος ἦνίξ' ἤλθε γῆν
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοῖνισσαν ἐναλίην χθόνα·
 δς παῖδα γῆμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφρσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦνα λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Αἰῶν.
 10 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενουκίεως,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἐφν.
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμει δὲ Αἰῶς δ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν, χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δόμασιν,
 15 ἔλθῶν ἔρωτᾷ Φοῖβον, ἔξαιεὶ δ' ἔμα
 παιδῶν ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωρίαν.
 ὁ δ' εἶπεν, ὦ θήβησιν εὐλίποις ἄναξ,
 μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίη.
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παιδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φῦς,
 20 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
 ὁ δ' ἦδονῃ δοὺς ἐς τε βακχεῖον πεσῶν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τέμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν γάτιν,
 λειμῶν' ἐς Ἦρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
 25 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθνεῖναι βρέφος,
 σφραγῶν σιδήρᾳ κέντρα διαπέρας μέσον,
 ὅθεν νιν Ἑλλάς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
 Πολύβου δὲ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους ἐς τε δεσποίνης χέρας
 30 ἔθνηκαν. ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον
 μαστοῖς ὑφέτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσῆς γένυσιν ἐξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἢ γνοὺς ἢ τινος μαθὼν πάρα
 ἔστειχε, τοὺς γύσαντας ἐκαθεῖν θέλων,
 35 πρὸς δῶμα Φοῖβου, Αἰῶς δ' οὐμὸς πόσις,
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 ἐς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Αἰῶν τροχηλάτης,
 40 ὦ ξένη, τυράννοις ἐμποδῶν μεθήσασο.
 ὁ δ' εἶπε ἄναστος, μέγα φρονῶν. πῶλοι δὲ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν, τί τάκτος τῶν καζῶν με δεῖ λέγειν;
 παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαβῶν ὀχήματα
 45 Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζέορει
 Σφίγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέγη,
 ὅστις σοφῆς αἰνίγμα παρθένου μάθοι,
 τοῦτῳ ξυνάψην λέκτρα. τυγχάνει δὲ πως
 50 αἰνίγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφίγγος μαθὼν,

ὅθεν τυράννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 καὶ σῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμει δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας,
 οὐδ' ἡ τεκοῦσα παιδί συγκοιμωμένη.
 55 τίττω δὲ παῖδας παιδί δύο μὲν ἄρσενας,
 Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνεῖους βίαν,
 κόρας τε δισῆς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶν γάμων
 60 ὁ πάντ' ἀνατλᾷ Οἰδίπους παθήματα
 ἐς ὄμμαθ' αὐτοῦ δευρὸν ἐμβαλλεῖ φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σιαίεται,
 κλήθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 65 γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
 ζῶν δ' ἔστι' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἀρὰς ἀράται παισὶν ἀνοσιωτίας,
 θηκτῶ σιδήρῳ δῶμα διαλεχέιν τόδε.
 τῷ δ' ἐς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
 70 εὐχὰς θεοὶ κοινῶσιν οἰκούντων ὁμοῦ,
 ξυμβάντ' ἔταξεν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐζόντα τήνδε Πολυνεῖκη χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐναιωτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 75 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνον,
 φρυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνεῖκη χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἔλθῶν, κῆδος Ἀδράστου λαβῶν,
 πολλὴν ἀφροῖσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἔλθῶν ἐπίπυλα τεῖχη τάδε,
 80 πατρῶν' ἀπατεῖ σῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
 ἐγὼ δ' ἔριν λῦσοντ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδί παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξεν δ' ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φρανεῖς οὐρανοῦ ναίων πύχας
 85 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβουσι τέκνοις.
 χορῆ δ', εἰ σοφὸς πέφικας, οὐκ ἔαν βροτῶν
 τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχή καθεστάναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 90 μεθῆκε μελάθρων ἐς διήρης ἔσχατον,
 στοράτευμ' ἰδεῖν Ἀργείων, ἱεσάισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὡς ἂν προὔξερηνήσω σίβρον,
 μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κἄμοι μὲν ἔλθῃ γαῖλος, ὡς δούλω, ψόγος,
 95 σοὶ δ' ὡς ἀνάσῃ· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω,
 ἃ τ' εἶδον εἰσηκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἤλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρον
 ἐνθῆνδ' ἔκεισε δεῦρό τ' αὐ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὕτως ἀσπῶν τοῖσδε χαλμπεταὶ δόμοις,
 100 κέδρου παλαιῶν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί·

σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοᾶς
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στρατεύμ' ὄσον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραῖαν νέαν
χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων, ποδὸς ἴγνος ἐπαντέλλον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

105 ἰδοῦ, ξύναιφον, παρθέν' ἐς καιρὸν δ' ἔβης·
κινούμενον γὰρ τυγγάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
Ἐκάτα, κατέχαλκον ἄπαν

110 πεδίον ἀστράπτει.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐ γὰρ τι φανύλος ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὀπλοῖς βρέμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄρα πύλαι κληῖθροις χαλκόμετ' ἐμβολὰ τε
115 λαίνεοισιν Ἀμφιτονος ὀργάνοις
τείχεος ηἰμοσται;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θάρσει· τὰ γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς οὗτος ὁ λευκόλοφος,

120 πρόπερ δὲ ἀγείται στρατοῦ
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονα κουφίζων;
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

λοχαγὸς, ὃ δέσποινα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς, πόθεν γεγῶς,
αὐδήσον, ὃ γεραῖε, τίς ὀνομάζεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

125 οὗτος Μυκηναῖος μὲν ἀδᾶται γένος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νᾶμαδ', Ἴππομέδων ἀναξ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔ ἔ, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερός εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος,
ἄστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος

130 ἀμερίην γέννα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τόνδ' ἔξαμείβοντ' οὐχ ὀρῆς Δίρκης ὕδωρ
λοχαγόν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλλος ἄλλος ὕδε τευχέων τρόπος.
τίς δ' ἐστὶν οὗτος;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
Τυδεὺς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

135 οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκης, ὃ γέρον,
αὐτοκασινῆτις νύμφας

ὀμόγαμος κυρεῖ;
ὡς ἀλλόχρως ὀπλοῖσι, μιξοβάρβαρος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,
140 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εἰστοχωῖταιτο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
σπονδάς δι' ἦλθον σφ' κασιγνήτω φέρων·
ἂ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

145 τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνημα τὸ Ζήθου περὶ
καταβόστρυχος, ὄμμασι γοργός, εἰσ-
ιδεῖν νεανίας;

λοχαγός, ὡς ὄχλος νιν ὑπέρωρ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

150 ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλὰ νιν ἂ κατ' ὄρη μετὰ ματρός
Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δεμάσσω' ὄλεσειεν
ὃς ἐπ' ἑμᾶν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἴη τάδ', ὃ παῖ· σὺν δίκῃ δ' ἤζουσι γῆν·
155 ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ μᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνο μοίρα;

ὃ φίλιτα', εἶπε, ποῦ ἔστι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἐκεῖνος ἐπιτὰ παρθένων τάφου πέλας

160 Νιόβης Ἀδράστῳ πληστον παραστατεῖ.
ὀρῆς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὀρῶ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρονα τ' ἐξηκασμένα.
ἀνεμώεως εἶδε δρόμον νεφέλας
ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος

165 πρὸς ξυδὸν ὀμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας
δέρα φίλιτάτα βάλομαι χρόνῳ
φρυγάδα μέλεον. ὡς

ὀπλοῖσι χουσεόισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
ἔφοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἄλιον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

170 ἤξει δόμους τοῦσδ', ὥστε σ' ἐμυλῆσαι χαρᾶς,
ἔνσπονδος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὗτος δ', ὃ γεραῖε, τίς κυρεῖ,
ὃς ἄρμα λευκὸν ἠγιοστροφεῖ βεβῶς;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὃ δέσποινα', ὅδε·
σφάγμα δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματου χοαί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

175 ὃ λιπαροζῶνον θύγατερ Ἀλίου
Σελαναία, χουσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σῶφρονα
πῶλοισ μεταφέρων ἰθύνει.

180 ποῦ δ' ὃς τὰ δεῖνὰ τῆδ' ἐρυβρίζει πόλει
Καπαεῖς;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τεύχη μετῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρῦβρομοὶ βρονταί,
κεραυνῶν τε πῦρ αἰθαλοῦν, σὺ τοι

- 185 μεγαληγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
 ὄδ' ἔστιν, ἀχμυλωτίδας
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι
 Λαρυναί τε δώσει τριάντα,
 Ποσειδωνίοις Ἀμμωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
 190 μήποτε μήποτε τάνδ', ᾧ πότινα,
 χρυσεοβόστρυχον ᾧ Λιὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
 δουλοσύνην τλαίην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- ᾧ τέκνον, εἶσα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 195 ἔς τέρψην ἤλθες ὧν ἔχρηξες εἰσιδεῖν.
 ὄχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσηλθὲν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόπορον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 200 πλείους ἐπεισεφέρουσιν· ἥδονή δέ τις
 γυναιξὶ μηδὲν ὕγιες ἀλλήλας λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

- Τύριον οἶμα λιποῦσ' ἔβαν
 ἀροθίνα Λοξίη
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 205 Φοῖβω δούλα μελάθρων,
 ἐν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθη,
 Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τε πλεύσασα περιορῶτων
 210 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
 Σιελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἐππεύσαντις, ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελιάδημα,
 πόλεος ἐκπρογοριθεῖσ' ἐμᾶς
 215 καλλιστεύματα Λοξίη·
 Καωμείων δ' ἔμολον γᾶν,
 κλεινῶν Ἀγηγοριδᾶν,
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
 πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύρογον.
 220 ἴσα δ' ἀγάμασι χρυσοτεύ-
 κτοις Φοῖβω λάτρεις γενόμεναι.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 ἐπιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεύσαι, παρθένιον χλιδᾶν,
 225 Φοιβείαισι λατρεῖαις.
 ᾧ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
 δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βαχχείων, Διονύσου
 ὄνα θ', ἢ καθιμέριον
 230 σιτάξεις τὸν πολὺμακρον
 οἰνίνθας ἰεῖσα βότρυν,
 ζῆθεά τ' ἄντρα δράζοντος, οὐ-
 ρεῖαι τε σκοπιὰ θεῶν,
 νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερὸν, εἰ-
 235 λίσσον ἀθανάτας θεῶν
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμυγαλα γύαλα Φοί-
 βου Λίρκων προλιποῦσα.
 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων

202—213. = 214—225.

230—249. = 250—260.

- 240 θούριος μολῶν Ἄρης
 αἶμα δάον φλέγει
 τῆδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φιλῶν ἄχρη·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται
 245 ἐπιτάφυργος ἔδε γὰρ,
 Φοινίσσας χῶρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 250 ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος
 ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει
 σῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται,
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 255 πημονᾶν Ἐρινύων.
 Ἄρτος ᾧ Πελασγικόν,
 δευμαίνω τᾶν σᾶν ἀλλὰν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὀρμῆ,
 260 ὃς μετέρχεται δόμους.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

- τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρά μ' εἰσεδέξατο
 δεῖ εὐπειθείας, τειχέων ἔσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.
 265 ὧν οὐνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον,
 κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὠπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρεξομαι.
 ὦ ἦ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβοῦμεθα;
 270 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποῦς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μένοι μητοὶ κοῦ πέποιθ' ἔμα,
 ἦτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγυὸς ἀκλή· βῶμιοι γὰρ ἐσχάραι
 275 πέλας πάρεσι, κοῦκ ἔρημα δάματα.
 φεῖρ' ἔς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ἔρπος,
 καὶ τᾶσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφρεστάσιν δόμοις.
 ξένοι γυναικες, εἶπατ' ἐκ ποίας πάτρας
 Ἑλληνικοῖσι δάμασιν πελάξετε.

ΧΟΡΟΣ.

- 280 Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἢ θρήψασά με,
 Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
 Φοῖβω μ' ἐπεψψαν ἐνθάδ' ἀροθίτιον.
 μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
 μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάραι,
 285 ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
 σὺ δ' ἀντάμειψαι μ', ὅστις ὧν ἐλήλυθας
 ἐπιτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

- πατῆρ μὲν ἡμῖν Οἰδίου ὁ Λαῖου,
 ἔτιτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως·
 290 καλεῖ δὲ Πολυνεῖκη με Θηβαῖος λεῶς.

ΧΟΡΟΣ.

- ὃ ξυγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,
 γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ',
 ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
 295 ἔβας ᾧ χρόνῳ γαῖαν πατρῶν.

- ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
ἀμπέτασον πύλας.
κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ,
τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
300 θυγείν τ' ὠλένας τέκνου;
ΙΟΚΑΣΤΗ.
Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες,
βοᾶν ἔσω δόμον κλύουσα τῶνδε
γῆρας τρομερὰν ἔλω ποδὸς βᾶσιν.
ἰὼ τέκνον,
305 χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίας ἐν ἀμέραις
προσεῖδον· ἀμψίβαλλε μα-
στόν ὠλέναςσι ματέρος,
παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-
στρήχων τε κυανόχρωτα χαί-
τας πλόκαμον, σκιαῶν δέραν ἐμῶν.
310 ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς
ἄελπι κἀδόκητα ματρὸς ὠλένας.
τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
πολυέλκιστον ἄδονᾶν
315 ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο περι-
χορεύουσα τέρψιν παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν;
ἰὼ τέκος ἐμὸν τέκος,
ἔρημον πατρῶν ἔλπιες δόμον
φυγᾶς ἀποσταλεῖς ὁμαίμου λῶβα,
320 ἢ ποθεινὸς φίλοις,
ἢ ποθεινὸς Θήβαις.
ὄθεν ἐμῶν γε λευκόχροα κείρομαι
δακρυόεσσ' ἀνεῖδα πενθήρη κόμαν,
ἄπελος φερῶν λευκῶν, τέκνον,
325 δυσόρφνευα δ' ἀμψὶ τρύχη τάδε
σκότι' ἀμείβομαι.
ὁ δ' ἐν δόμοισι πρῆσβυς ὁμμαστοτερῆς
ἀπήνας ὁμοπτέρου, τᾶς ἀποσυγείσας δόμων,
330 πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων
ἀνῆξε μὲν ξίφους
ἐπ' αὐτόχειρά τε σφραγᾶν,
ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγγύνας
στενάζων ἄρᾶς τέκνοισι.
335 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν ἀλαγμάτων σκότια κρύ-
πεται.
σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω
ζυγέντια παιδοποιῶν ἄδονᾶν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
340 ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν,
ἄλαστα ματρὶ τᾶδε Λα-
ῖῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,
γάμον ἐλαττὸν ἄταν.
ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
345 νόμιμον ἐν γάμοις,
ὡς πρέπει ματέρι μακαρίᾳ·
ἀνυμέναια δ' Ἰσμηγνὸς ἐκνηδεύθη
λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν
πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσσοδος νύμφας.
350 ὄλοιο τάδ', εἴτε σίδαρος
εἴτ' ἔρις εἴτε πατήρ ὁ σὸς αἴτιος,
εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεζώμασε
δῶμασιν Οἰδιπόδα·
πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

ΧΟΡΟΣ.

- 355** δεινὸν γυναιξίν αἱ δι' ὠδίνων γοαί,
καὶ φιλότεκνὸν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
μῆτερ, φρονῶν εὐ καὶ φρονῶν ἀφικόμην
ἐχθροῦς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδος ἔρᾶν ἔπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,
360 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκείσ' ἔχει.
οὔτω δὲ τάρβος ἐς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως
κνυλῶν πρόσωπον ἤλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
365 σπονδαὶ τε καὶ σὴ πίστις, ἢ μ' εἰσήγαγε
τελεχὴ πατρῶα· πολυδάκρυς δ' ἀφικόμην,
χρόνιος ἰδῶν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν
γυμνάσιά δ', οἷσιν ἐνετράφην, Λιρκῆς δ' ὕδωρ·
ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν
370 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυροοῦν.
ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αἰὲν σὲ δερκομαι
κᾶρα ξυρηγῆς καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν, οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
ὡς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκειῶν φίλων
375 καὶ δυσλῆτους ἔχουσα τὰς διαλλαγᾶς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρῆσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
σκότον δεδορκῶς; τί δὲ κασιγνήται δύο;
ἢ που στένουσι τλήμονας φυγᾶς ἐμᾶς.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθειρεῖ γένος.
380 οὔτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,
κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
ἄτᾶρ τί ταῦτα; δεῖ φερεῖν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
δέδοιχ', ἂ χρῆζω. διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
385 ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδῆες λίπης·
ἂ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρώτων ὧν χρῆζω τυχεῖν.
τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
390 τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσιν τὸ δυσχερές;
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρηρησίαν.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἂ τις φρονεῖ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
καὶ τοῦτο λυπρὸν, ξυνασφοεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
395 ἀλλ' ἐς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάρησ' οὔσας κενάς;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἠδείαν κακῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

400 πόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ποτέ μὲν ἐπ' ἡμῶν εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

εὐδ' προᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τις δυστυχή.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐδ' ἠγυγεία σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

405 κακῶν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβροχέ με.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἦ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλιον βροτοῖς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οὐδ' ὀνομάσαι δύναί' ἂν ὡς ἔστιν φίλον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησιμὸν τινα.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

410 ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔγω μαθεῖν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

κάπρῳ λέοντί θ' ἄροῦσαι παῖδων γάμους.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνη τρόπον δ' ἔσχες λέχος;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

415 νῦξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

κοίτας ματεύων, ἧ φρυγὰς πλανώμενος;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὐ φρυγὰς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

Τυθεὺς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφυῖναι πατρὸς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

420 τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδράστος ἦκασεν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

στρωμνῆς ἐς ἀλγὴν οὖνεξ' ἦλθονεν πέρι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ξυνῆκε θέσφατα;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

κἀδῶκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν σοῖς γάμοις, ἧ δυστυχεῖς;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

425 οὐ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατὸν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

δισσοῖς Ἀδράστος ὤμοσεν γαμβροῖς τάδε,

Post 427 sequebatur

Τυθεὶ τε κἀμοί· σύγγαμος γὰρ ἐστ' ἐμός.

ἄμφω κατάξεν ἐς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.

430 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυληνῶν ἄχροι
πᾶραισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ', ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσῆας
τοῖς φιλιτάτοις τοκεῖσιν ἠρώμεν δόρυ.

435 ἀλλ' ἐς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν,
μητέρα, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
τὰ χροῖματ' ἀνθρώποισι τιμωτάτα,

440 δύνάμειν τὸ πλεῖστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.
ἐγὼ μεθήκω, δεῦρό μοι φρονέων ἄγων
λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενῆς ἀνήρ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς ἐς διαλλαγὸς ὅδε
χωρεῖ· σὸν ἔργον, μητέρα Ἰοκάστη, λέγειν

445 τοιοῦσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μητέρα, πάρεμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς
ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δὴ τις λόγου·
ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωριδᾶς λόχων
τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλυοίμῃ σου

450 κοινὸς βραβείας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν
τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων πέισασά με.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἐπίσχε· οὔτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·

βραβεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφόν.
σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πρῶς·

455 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾶς κῆρα
Γοργόνος, ἀδελφόν δ' εἰσορᾶς ἦγοντα σόν.
σύ τ' αὐ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
Πολύνειακες· ἐς γὰρ ταῦτον ὀμμασι βλέπων
λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδ' ἐπ' ἐνδέξει λόγους.

460 παραινέσαι δὲ σιγῶν τι βούλομαι σοφόν·

ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεῖς φίλῳ,
ἐς ἐν ξυνηθῶν, ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.

465 λόγους μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνειακες τέκνον·
σύ γὰρ στρατεύματα Δαναῶν ἤξει ἄγων,
ἄδικα πεπονηθὼς, ὡς σύ φῆς· κριτῆς δὲ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφην,

470 κοῦ ποικίλων δεῖ τάνδιχ' ἐρημνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὔσκεψέμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χορήζων ἀράς,

475 ἄς Οἰδίπους ἐφθέγγεατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
δοὺς τῶδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐναυτοῦ κύκλον,
ὅσπ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρους λαβῶν,
καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῶδε καὶ φρόνον μολῶν

480 κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται.
ὁ δ' ἀνέστας ταῦθ' ὀργίους τε δοὺς θεοὺς
ἐδρασεν οὐδὲν ἂν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τιραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμον ἐμὸν μέρος·
καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τέμνατοῦ λαβῶν

485 στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονος,
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
καὶ τῶδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐδὶς αὐτὸν χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσεμβάσεις,
490 ἢ μὴ κυρήσας τῆς δίτης περὶ ἀσάμιας
δραῖν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὡς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ δίτης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὐθ' ἔκαστα, μήτε, οὐχὶ περιπλοκὰς
495 λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς
καὶ τοῖσι φαιύλοισ ἐνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμοι μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνοτά μοι δοκεῖς λέγειν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ πᾶσι ταυτὸν καλὸν ἔφην σοφὸν θ' ἔμα,
500 οὐκ ἦν ἂν ἀμφιλεκτος ἀνθρώποις ἕρις·
νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς,
πλὴν ὀνομάσας, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μήτε, ἀποκρύψω ἐρῶ·
ἄστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς
505 καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὢν δραῖσα τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὡστ' ἔχειν τυραννίδα.
τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν, μήτε, οὐχὶ βούλομαι
ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώξω ἐμοὶ·
ἀνανδρία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας
510 τοῦλασσον ἔλαβε, πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι
ἐλθόντα σὺν ὅπλοισι τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
τυχεῖν ἢ χορήξει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναῖοι δορὸς
φρόβῳ παρεῖναι σκήπτρα τὰμὰ τῶδ' ἔχων.
515 χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς,
μήτε, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξωρεῖ λόγος
ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δραῖσειεν ἂν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ'· ἐκείνου δ' οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι,
520 ἄρχην παρὸν μοι, τῶδε δουλεῦσαι ποτε.
πρὸς ταῦτ' ἔτω μὲν πῦρ, ἔτω δὲ φάσγαν, αὖ
ζεύγνυσθε δ' ἔππους, πεδία λίμπλαθ' ἀρμάτων,
ὡς οὐ παρήσω τῶδ' ἐμὴν τυραννίδα.
εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρῆ, τυραννίδος πέρι
525 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ εὖ λέγειν χρῆ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρῳ κακὰ,
Ἐτεόκλεες, πρόσσεσιν, ἀλλ' ἡμπεριῶτα
530 ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον.
τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίσειαι
φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδιζος ἡ θεός·
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
ἔσηλθε ἀξήλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρομένων·
535 ἔφ' ἢ σὺ μαίνει. κείνο κάλλιον, τέκνον,
ἰσότητι τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλους
πόλεις τε πόλεις συμμάχους τε συμμάχους
ξυνοδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην,
τῷ πλεονίῳ δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
540 τοῦλασσον, ἐχθρὸς θ' ἡμέρας κατάροχται.

καὶ γὰρ μέτρον ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
νυκτός τ' ἀφ' ἡμέρας βλέφαρον κύλλου τε φῶς
ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
545 ζωδότερον αὐτοῖν φθόρον ἔχει νικώμενον.
εἰθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλείαι βροτοῖς,
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον,
καὶ τῶδ' ἀπονεμείς; κἀτα ποῦ ἔστιν ἡ δίκη;
τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
550 τιμᾶς ὑπέρφευ, καὶ μέγ' ἠγήσαι τόδε,
περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον·
ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
555 οὔτοι τὰ χορήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
ὅταν δὲ χορήξωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγῳ προθεῖσ' ἔμα,
560 πότιρα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σώσασθαι θέλεις;
ἐρεῖς τυραννεῖν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,
Ἀργεῖά τ' ἔρχη δόρυ τὸ Κασμίων ἔλη,
ὄψει δαμασθῆν ἄστῳ Θηβαίων τόδε,
ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
565 βίβ' πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ.
σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολύνηκες, λέγω,
ἁμαθίας Ἀδραστος χάριτας ἔς σ' ἀνήφατο·
570 ἀσύνητα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
φέρ', ἦν ἔλης γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
πρὸς θεῶν, τροπαῖα πῶς ἄρα στήσεις δορὸς;
πῶς δ' αὐτὸν κατάροχαι θυμάτων, ἔλων πάτραν,
κεῖς σὺλα γράψαις πῶς ἐπ' Ἰνίχου ῥοαῖς,
575 Θήβας ὑθροῦσας τάσδε Πολυνηκῆς θεοῖς
ἀσπίδας ἔθηκε· μήποτ' ὦ τέκνον, κλέος
τοῖόνδε σοὶ γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
ἦν δ' αὐτὸν κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
πῶς Ἀργος ἦξεις, μυρίους λιπῶν νεκρούς;
580 ἐρεῖ δὲ δὴ τις, ὦ κακὰ μνηστύματα
Ἀδραστοτε προσθεῖς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπευδείς, τέκνον,
κεῖνων στέρεσθαι, τῶνδ' ἐπ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
585 ἐς ταῦθ' ὅταν μολήτων, αἰσχιστον κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ θεοὶ, γένοισθε τῶνδ' ἐπόροποι κακῶν,
καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μήτε, οὐ λόγον ἔφ' ἄνδρῶν, ἀλλ' ἀνάλοται χρόνος
οὖν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία·
590 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως ἢ πὶ τοῖς εἰρημέ-
ροισι,
ὥστε με σκήπτρον κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
χθονός·
τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσα νουθετημάτων μὲ ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω νομίζων τεχνῶν, ἢ κατθανεῖ.

Post 557. sequebatur

ὃ δ' ὄβλος οὐ βέβημιος, ἀλλ' ἐφ' ἡμέρας.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

πρὸς τίνος; τίς ὦδ' ἄριστος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
595 φόνιον ξιβαλῶν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσειται μόρον;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔγγυς, οὐ πρόσω βεβηκώς· ἐς χέρας λεύσεις ξιμός;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κῆρα σὺν πολλοῖσιν ἤλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς
μάχην;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ..

ἀσφαλῆς γὰρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

600 κομπὸς εἶ σπονδαῖς πεποιθὸς, αἶ σε σώζουσιν
θανεῖν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

καὶ σὲ δευτέρον γ' ἀπαιτῶ σκηπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ξιμὸν οἰκῆσο
δόμον.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεόν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φήμ'· ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὓς σὺ πορθήσων πάρει.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

605 κλύετε μου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

καὶ θεῶν τῶν λευκοπόλων δύμαθ',

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οἷ στυγοῦσά σε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἔξελαυνόμεσθα πατρίδος,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἤλθες ἔξελῶν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀδικίᾳ γ', ὦ θεοί.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μυκῆναις, μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεοῦς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀνόσιος πέφυκας,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἄλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμοις.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

610 ὅς μ' ἄμοιρον ἔξελαύνεις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ κατακτενῶ γε πρὸς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὦ πάτερ, κλύεις ἢ πάσχω;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ γὰρ οἶα δρᾷς κλύει.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

καὶ σὺ, μήτηρ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομάζειν κέρα.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὦ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ,

μολῶν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μήτηρ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔξιθι χθονός.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

615 ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἂν τύχοις.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐδὲ τίσδ' ὄψει ποτέ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὦ κασίγνηται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί ταύτας ἀνακαλείς, ἔχθιστος ὢν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

μήτηρ, ἀλλὰ μοι σὺ χαίρε.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

χαρὰ γούν πάσχω, τέκνον.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οὐκέτ' εἰμὶ πῦς σός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἔς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

620 ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὕβριζει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ποῦ ποτε στήσει πρὸ πυργῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀντιτάξομαι κτενῶν σε.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κάμε τοῦδ' ἔρωσ ἔχει.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσειτ', ὦ τέκν';

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

αὐτὸ σημανεῖ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πατρός οὐ φεύξεσθ' Ἐρινός;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔροέτω πρόπας δέμος.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

625 ὡς τέχ' οὐκέτ' αἰματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει ξίφος.

τὴν δὲ θρέψασάν με γάϊαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι

ὡς ἄπιμος, οἰκτρά πάσχω, ἔξελαυνομαι χθονός,

δοῦλος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ ταῦτοῦ πατρός Οὐδῖπου

γεγώς.

κἄν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ μὲ, τότε δ'

αἰτιῶ·

630 οὐχ ἑξῶν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.
καὶ σὺ, Φοῖβ' ἀναξ' Ἀγνιεύ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἦλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμηλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσεπιῖν αὐτῆς ἔσθ' ὑμῶς
ποτε·

ἐλλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

635 τόνδ' ἀποκτείνεις κρατῆσιν τῆσδε Θηβαίας χθονός.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη
πατῆρ

ἔθετό σοι θεῖα προνοῖα νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟΡΟΣ.

Κάδμος ἔμολε τάνδε γῆν
Τύριος, ᾧ τετρασελιῆς

640 μόσχος ἀδάματον πέσημα
δίκε τελεσφόρον διδοῦσα

χρησμόν, οὐ κατοικίσει
πεδιά μὲν τὸ θέσφατον

χρηῖσε πυροφόρ' Ἄδονα,

645 καλλιπότημος ὕδατος ἵνα τε
νοτῆς ἐπέροχεται γύας

Ἄρκυας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους·

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μήτηρ

650 * * Λιδὸς γάμοις,

μισσὸς ὄν περιστεφῆς

ἐλικτὸς εὐθύς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

655 Βάκχιον χόρουμα παρθένουσι Θηβαί-
αισι καὶ γυναιξίν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων

Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
νάματ' ἐνυδρα καὶ ῥέεθρα

660 χλοερὰ δεργμάτων νόραιοι
πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·

ὄν ἐπὶ χέρονιβας μολῶν

Κάδμος ὠλεσε μαρμαῖφ,
κρῆτα φόνιον ὀλεσθήρως

665 ὠλένας δικῶν βολαῖς,
δίας ἀμάτορος

Παλλάδος φραδαῖς

γαπετεῖς δικῶν ὀδόοντας
ἐς βαθυσπόρους γύας·

670 ἔνθεν ἔξανῆκε γῆ

πάνοπλον ὄψιν ὑπέρ ἄκρων

ὄρων χθονός· σιδαρόφρων

δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γῆ φίλα.

αἵματος δ' ἔδρευσε γαῖαν, ἔ νιν εὐεί-

675 λουσι δεῖξεν αἰθέρος προαῖς.

καὶ σέ, τὸν προμάτορος

Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον

Ἐπαφον, ᾧ Λιδὸς γένεθλον,

ἐγάλεσ' ἐγάλεσα βαρβάρφ βοῆ,

680 ἰὼ, βαρβάρους λιταῖς,

βᾶθι βᾶθι τάνδε γῆν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

ἔ δῖωνυμοὶ θεαί,

638 — 656. — 657 — 675.

Περσέφασσα καὶ φίλα

685 Δαμάτηρ θεά,

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός

ἐκτῆσαντο· πέμπε πυροφόρους

θεάς ἀμῦναι τᾶδε γῆ·

πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

690 χῶριε σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενουκίεος

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ξμῆς,

λέγων τὰδ', ὡς οἰκεία καὶ κοινὰ χθονός

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευματα,

πρὶν ἐς μάχην τε καὶ δορὸς τάξην μολεῖν.

695 καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·

ὀρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἔμούς.

ΚΡΕΩΝ.

ἢ πόλλ' ἐπῆλθον, εἰσιδεῖν χρῆζων σ', ἀναξ

Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακας τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

700 καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν, Κρέον·

πολλῷ γὰρ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγᾶς,

ὡς ἐς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει μολῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῶν πεποιθότα.

705 ἀλλ' ἐς θεοὺς χρῆ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

ἔ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἤκω φράσων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΚΡΕΩΝ.

ἤκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

ΚΡΕΩΝ.

710 μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν

ὄπλοισι ἐλλῆξιν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔξοιστέον τᾶρ' ὄπλα Καδμείων πόλει.

ΚΡΕΩΝ.

ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὀρῆς ἢ χρῆ σ' ὀρᾶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔκπὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.

ΚΡΕΩΝ.

715 σμικρὸν τὸ πληθὸς τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐγῶδα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.

ΚΡΕΩΝ.

θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὀρῶ πολλοῦ πόνου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

720 ὡς οὐ καθέξω τευχέων ἔσω στρατόν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

βούλει τράπωμαι δὴθ' ὀδοὺς ἄλλας τινάς;

ΚΡΕΩΝ.

πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
ΚΡΕΩΝ.

725 εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει πάριν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἴσον φέρει νῦξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
ΚΡΕΩΝ.

ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπρον οὔσι προσβάλω δόρου;
ΚΡΕΩΝ.

ἔκπληξις ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

730 βαθὺς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.
ΚΡΕΩΝ.

ἄπαν κίκιον τοῦ φυλάσσεισθαι καλῶς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί δ', εἰ καθιππεύσαμεν Ἀργείων στρατόν;
ΚΡΕΩΝ.

κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἔρμασιν πέριξ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί δῆτα δρώσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
ΚΡΕΩΝ.

735 μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπιπέερα εἰ σοφός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τίς οὖν πρόνοια γίνεταί σοφωτέρᾳ;
ΚΡΕΩΝ.

ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγὼ,
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί προστετέχθαι δρωῖν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
ΚΡΕΩΝ.

λόγων ἀνακτας, ἐπιτὲ προσκικίσθαι πύλαις.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

740 τί δῆτα δρωῖμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ.
ΚΡΕΩΝ.

ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λόγων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
ΚΡΕΩΝ.

λόγων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ξυνηξ' ἀμύνειν τειχέων προσαμάρβασεις,
ΚΡΕΩΝ.

745 καὶ ξυστρατηγούς· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρεξ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θάρασει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
ΚΡΕΩΝ.

ἀμφοτέρον· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔσται τάδ'· ἐπιτάπυρον ἐς πόλιν μολῶν
τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,

750 ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιτεῖς.
ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τελεσθῆναι καθημένον.
ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταρωῶμεν χεῖρα.
καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
755 καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορῖ.

Post 755 sequebatur

κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.

γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
Ἄμμιονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλεῶ,
σοὶ χρὴ μέλεισθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον

760 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἰ· τί δεῖ μακρογορεῖν;
τρέφ' ἀξίως νῦν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
πατῆρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·

765 ἡμᾶς τ' ἀραιΐσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ.
ἐν δ' ἔστιν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
οἰωνόμεναις Τειρεσίᾳς ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενουκίε, σοῦ πατρὸς, αὐτεπώνυμον,

770 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον·
σοὶ μὲν γὰρ ἠδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμειψάμην
ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω, Κρέον·

775 ἥνπερ κρατήσῃ τὰμὰ Πολυνείκους νέευν
μήποτε ταφῆναι τῆδε Θηβαίᾳ χθονί·
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ἦ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοισ δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφέρετε τεῖχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,

780 ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκειμένον δορός
ὀρμῶμεν ἥδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
τῆ δ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
προσευξόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολύμογθος Ἄρης,
785 τί ποθ' αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχει,
Βρομίου παρέμουσος ἑορταῖς;
οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὄρας
βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα
μῆλπει
μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοῖ,
ἀλλὰ σὸν ὀπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων ἐπι-
πνεύσας

790 αἵματι Θήβας
κῶμον ἀναυλότατον προχορηεῖς.
οὐδ' ὑπὸ θυροσμανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις, ἀλλ'
ἄρμασι καὶ ψαλλοῖς τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεῦμασι βαινῶν
ἱππέεσσι θοάξεις,
Ἀργείους ἐπιπνεύσας

795 Σπαιοῶν γέννα,
ἀσπιδοφέρονα θάσσον, εὐόπλον,
ἀντίπαλον κατὰ λείνα τελεῖ.
ἢ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,

800 Ἀρβακιδάσιν πολυμόχθοις.
ὦ ἄσθεος πετάλων
πολυθηρότατον νάπος, Ἀρτέμιδος
χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρῶν,
μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἴο-
κάστου,
ἄφελος Οἰδιπόδαν θάψαι βρέφος ἐχβολον οἴκων,
805 χρυσοδέτοις περὸνας ἐπίσασμον·
μηδὲ τὸ παρθένον πετρόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίης,

Σφιγγός, ἀμουςοτάταισι σὺν ῥδαῖς,
 ἔ ποτε Καδμογενῆ τετραβάμοσιν ἐν χαλαῖσιν,
 τείχεσι χοιμποτέμενα, φέρον ἀθέρος εἰς ἄβατον
 φῶς

810 γένναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Ἄιδας
 Καδμείοις ἐπιπέμπει·
 δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
 θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.
 οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν οὐποτ' ἔφν καλόν,

815 οὐδ' οἱ μὴ νόμιμόν ποτε παῖδες
 ματῶι λόχευμα, μιάσματα πατρός·
 ἢ δὲ σύμμιμον λέχος ἦλθεν.
 ἔτεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκες ποτε,
 βάρβαρον ὡς ἀκοὴν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

820 τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φρονικολόφοιο δράζοντος
 γένναν ὀδοντοφυῆ, Θήβας κάλλιστον ὄνειδος·
 Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ἕμεναίους
 ἦλθον οὐρανίδα, φόρμιγγι τε τείχεα Θήβας
 τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργου ἀνέστησαν

825 διδύμων ποταμῶν πόρον ἐμφί μέσον
 Λίρκας, χλοεροτρόφον ἅ πεδίον
 πρόπαρ Ἰσημηροῦ καταδεύει·
 Ἰώ θ' ἅ κερδέσσα προμάτωρ,
 Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·

830 μυριάδας δ' ἀγαθῶν
 ἐτέρας ἐτέρας μεταειβομένα
 πόλις ἄδ' ἔπ' ἀκροῖς
 ἔστιακ' Ἀρεως στεφάνοισιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἦγοῦ πάροιδε, θύγατερ· ὡς τυφλῷ ποδί
 835 ὀφθαλμὸς εἰ σὺ, ναυτιλοισιν ἄστρον ὡς·
 δεῦρ' ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἔγχεο τιθεῖσ' ἐμὸν
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενῆς πατῆρ·
 κλήρως τέ μοι φύλασσε παρθένω χειρὶ,
 οὐδ' ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν

840 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὐ μαντεύομαι.
 τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρόντος, εἰπέ μοι
 πόση τίς ἢ πλοῖπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σὸν· ὡς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
 πυρρὴν δὲ βαιῶν ἦλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡΕΩΝ.

845 θάρσει· πέλας γὰρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς
 ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὡς πᾶσ' ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν ζουγίσματα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῆ, Κρόνον;

ΚΡΕΩΝ.

850 οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σὺλλεξαι σθένος
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, ἄπος ἐμβαλὼν ὀδοῦ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

κόπῃ παρεῖμαι γοῶν Ἐρεχθιδῶν ἀπο
 δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροισιν ἡμέρας·
 κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλοπου δορός,

855 οὐ καλλινίκους Κεχροπίδας ἔθνη· ἐγὼ·
 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὄρεξ', ἔχω,
 λαβῶν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡΕΩΝ.

οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὺ σιέφῃ·

ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σὺ,
 860 δορός Δαναῶδων, καὶ μέγας Θήβας ἀγών.
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὄπλοις
 ἦδη πρὸς ἄλλην Ἑτεοκλῆς Μυζηρίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐμαθεῖν σάθεν πάρα
 τί δρῶντες ἂν μάλαστα σώσωμεν πόλιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

865 Ἑτεοκλέους μὲν οὖνεκ' ἂν κλήσας στόμα
 χορημοὺς ἐπέσχεον, σοὶ δ', ἐπεὶ χορήσεις μαθεῖν,
 λέξω· νοσεὶ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρόνον,
 ἔξ οὐ τερνώθη Λαῖος βίαι θεῶν,
 πόσιν τ' ἔφρυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·

870 αἶ θ' αἵματοποι δεργμέτων διαφθορὰ
 θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.
 αἶ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ

χορήζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
 ἡμαρτον ἐμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ

875 οὔτ' ἔξοδον διδόντες, ἄνδρα δυστυχῆ
 ἐξηγρώσω· ἐκ δ' ἔπνευσ' ἀποτὸς ἀρός
 δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμωμένους.
 ἀγῶ τί οὐ δρῶν, ποῦα δ' οὐ λέγων ἐπη,
 ἐς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.

880 ἔγγυς δὲ θάνατος ἀτόχειρ ἀποτὸς, Κρόνον·
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεία μίξαντες βέλη,
 πικροὺς γόους δάσουσι Θηβαῖα χθονί.
 σὺ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλις,

885 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πέσεται.
 ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
 ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἔστι τάγαθοῦ,

890 μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τὸδ' ἀσφαλές
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
 πόλει παρῶσθαι φέρμακον σωτηρίας,
 ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μετὰ
 895 τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πέισομαι· τί γὰρ πάθω;

ΚΡΕΩΝ.

ἐπίσχεες αὐτοῦ, πρέσβυ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

μὴ πηλαμβάνου.

ΚΡΕΩΝ.

μείνον, τί φεύγεις μ';

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἢ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

ΚΡΕΩΝ.

φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

βούλει σὺ μέντοι, κοδῆ βουλήσει τάχα.

ΚΡΕΩΝ.

900 καὶ πῶς πατρῶϊαν γαῖαν οὐ σώσαι θέλω;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδῆν ἔχεις;

ΚΡΕΩΝ.

ἐς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

κλύεις ἂν ἦδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.

πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,

905 ποῦ ἔστιν Μενοικεὺς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν;

ΚΡΕΩΝ.

ὄδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ξυῶν ἐκάς.

ΚΡΕΩΝ.

ἐμὸς πεφυκῶς παῖς ἂ δεῖ σιγήσεται.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;

ΚΡΕΩΝ.

910 κλύων γὰρ ἂν τέροπιτο τῆς σωτηρίας.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ξυῶν ὁδόν,
ἂ δρῶντες ἂν σώσασθε Καμειῶν πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

915 τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

σοὶ γ', ἀλλὰ πατρὶδι μεγάλα καὶ σωτήρια.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χωρέτω πόλις.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

920 ἀνῆρ ὄδ' οὐκέθ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν.

ΚΡΕΩΝ.

χαίρων ἔθ'· οὐ γὰρ σὼν με δεῖ μαντευμάτων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;

ΚΡΕΩΝ.

ὦ πρός σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τί προσπίπτεις με; δυσφύλακτ' αἰτέϊ κακά.

ΚΡΕΩΝ.

925 σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξῃς λόγους.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσασμεν ἂν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.

ΚΡΕΩΝ.

ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τὸδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

930 ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κείς ἄγῶν' ἔρχει λόγων.
δεῖ τόνδε θαλάμους, οὐ δρᾶκων ὁ γηγενῆς

ἐγένετο Δίρκης νυμμάτων ἐπίσκοπος,

σιγαγένητα φόνον αἶμα γῆ δοῦναι χάος,

Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνυμάτων,

935 ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.

καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κήσασθ' Ἄρη.

χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος

αἶμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμενῆ

γῆν, ἢ ποθ' ὑμῖν χουσοπήληκα στήχυν

940 σπαρτῶν ἀνήγεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν

τούδ', ὃς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.

σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους

ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς Ἀρσένων τ' ἄπο,
οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμιμος μὲν οὖν γάμοι

945 σφραγᾷς ἀπειργουσ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἠθεός·

οὗτος δὲ πῶλος, τῆσδ' ἀνειμένος πόλει,

θανῶν πατρώαν γαῖαν ἐσώσασιν ἂν.

πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργεῖοισι τε

950 θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν,

κλεινὰς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότιμοι

τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σώσον ἢ πόλιν.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,

πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,

955 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,

πικρὸς καθέστηχ'· οἷς ἂν οἰωνοσκοπῆ·

ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένους λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον

χρῆν θεσπιωδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟΡΟΣ.

960 Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρην ἀφθογγον σχάσας;

κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἦσσαν ἐκπληξίς πάρα.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἂν τις εἶποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.

ἐγὼ γὰρ οὐποτ' ἐς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,

ὥστε σφραγῆναι παῖδα προσθῆναι πόλει.

965 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλοτέκνος βίος,

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.

μὴ μ' εὐλογέτω τάμα τις κτεινῶν τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίῳ,

θνήσκειν ἔτοιμος, πατρίδος ἐκλυτήριον.

970 ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,

ἀκόλαστον ἔλασας μάντεων θεσπίσματα,

φευγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἐρ' ἐπίτ' καὶ λοχαγέτας μολῶν·

975 κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία·

ἦν δ' ὑστερήσῃς, οὐχόμεσθα, καταθανεῖ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡΕΩΝ.

ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδῶν μάλιστα' ἔσει.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

οὐκοῦν σὲ φράξεν εἰκὸς, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ.

980 Δελιρὸς περάσας

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ποῖ με χρῆ, πάτερ, μολεῖν;

ΚΡΕΩΝ.

Αἰτωλίδ' ἐς γῆν.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ;

ΚΡΕΩΝ.

Θεσπρωτῶν οὐδας.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

σεμνὰ Λωδῶνης βάθρα;

ΚΡΕΩΝ.

ἔγνωσ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

τί δῆτα ἱμά μοι γενήσεται;

Post 945. sequebatur

καὶ μὴ γὰρ εὐνής ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.

ΚΡΕΩΝ.

πόμπιμος ὁ δαίμων.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

χηρμάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡΕΩΝ.

985 ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

εὖ λέγεις, πάτερ.

χώρει νυν· ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,
ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλωσ', Ἰοκάστην λέγω,
μητρὸς στερηθεὶς ὄρφανός τ' ἀποζυγείς,
προσηγορήσω εἴμι καὶ σώσω βίον.

990 ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.

γυναικίς, ὡς εὖ πατρὸς ἐξείλον φόβον,
κλέψας λόγουςιν, ὡσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν·
ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν

995 γέροντι, τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἧ μ' ἐγείνατο.

ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἴμι καὶ σώσω πόλιν,
ψυχὴν τε δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
αἰσχροὺν γὰρ, οἱ μὲν θεοσάτων ἐλευθεροί,

1000 κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφικμένοι,
στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
πύργων πάροιδε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ·
ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοῦς
πόλιν τ' ἔμμαντοῦ δειλὸς ὡς ἔξω χθονός

1005 ἄπειμ' ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν' Ἄρη τε φρόνιον,
ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
σπαρτοὺς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.
ἀλλ' εἴμι, καὶ στᾶς ἐξ ἐπιλέξων ἄκρων

1010 σφάξας ξιμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβραθῆ
δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
ἐλευθερώσω γαῖαν. εἴρηται λόγος.

στεῖχω δὲ, θανάτω δῶρον οὐκ αἰσχροὺν πόλει
δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.

1015 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δυνάτ' οἱ τις
χρηστὸν διέλθωι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι
πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔβας ἔβας, ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα

1020 νερέτερου τ' Ἐχιδνάς,
Καδμείων ἀρπαγὰ,
πολύστονος, πολύφθορος,
μυξοπάρθενον
δαίον τέρας,
φουτάσι πτεροῖς

1025 χαλααῖσ' τ' ὠμοσίτοις·
Λιρκαίων ἂ ποτ' ἐκ
τόπων νέους πεδαίρουσ'
ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
ὀλομέναν τ' Ἐρινὺν

1030 ἔφερες ἔφερες ἄγχα πατρίδι
φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
ὅς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
ιάλεμοι δὲ ματέρων,
ιάλεμοι δὲ παρθένων

1019 — 1042. = 1043 — 1066.

1035 ἐστέναζον οἴκοις·

ἰήιον βοᾶν βοᾶν,
ἰήιον μέλος μέλος
ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε
διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
βροντᾶ δὲ στεναγμὸς

1040 ἀχὰ τ' ἦν ὁμοιος,

ὁπότε πόλεος ἀφανίσαι
ἂ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
Οιδίπου ὁ τλάμων

1045 Θηβαίαν τάνδε γᾶν

τότ' ἀσμένους, πάλιν δ' ἄχη·

ματρί γὰρ γάμου

δυσγάμου γάλας

καλλίνκος ὦν
αἰνιγμάτων ξυνάπτει,

1050 μαιίνει δὲ πτόλιν·

δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει

μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα

καταβαλὼν ἀραῖσι

τέεα μέλεος· ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',

1055 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται

γᾶς ὑπὲρ πατροφᾶς,

Κρέοντι μὲν λιπὼν γούος,

τὰ δ' ἐπίταπυργα κλήθρα γᾶς

καλλίνικα θήσων.

1060 γενοίμεθ' ὦδε ματέρες

γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα

Παλλάς, ἂ δράκοντος αἶμα

λιθόβολον κατείργασαι,

Καδμείαν μέριμναν

ὀρμήσασ' ἐπ' ἔργον,

1065 ὄθεν ἐπέτυτο τάνδε γᾶν

ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦη, τίς ἐν πύλαισι δομάτων κρεεῖ;

ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.

ὦη μάλ' αὐθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως

1070 ἔξελεθ' ἄκουσον, Οιδίπου κλεινὴ δάμαρ,

λήξασ' ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ φίλιτατ', ἦ ποῦ ξυμφορὰν ἤκεις φέρον,

Ἐτεοκλέους θανόντος, οὐ παρ' ἀσπίδα

βέβηκας ἀεὶ, πολεμίων ἔργων βέλη;

1075 τί μοι ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;

τέθνηκεν ἦ ἐξῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔη, μὴ τρέσης τόδ', ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ', ἐπίταπυργοί πῶς ἔχουσι περιβολαί;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔστ᾿ ὄθ' ἄθραυστοί, κοῦκ ἀνήρασται πόλις.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

1080 ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης

κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἐν εἶπε πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ'· ὡς μέλει μοι καὶ τὸδ', εἰ λείψει φάος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1085 ἤ σοι ξυνωρίς ἐς τὸδ' ἡμέρας τέκνον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπειτήσασθε πυργηρούμενοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
ἐλθοῦσα τέρωψω, τῆσδε γῆς σεωσωμένης.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1090 ἐπεὶ Κρόντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθάνων
πύργων ἐπ' ἄκρων στάς μελάνδετον ξίφος
λαιμῶν διῆκε τῆδε γῆ σωτηρίον,
λόχους ἀπειτήσασθε πυργηρούμενοι;

1095 σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότες μὲν ἱππότεας
ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἐπι,
ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκῆ δι' ὀλλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
λευκάσπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν

1100 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρον πέλας
δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστν Καδμείας χθονός.
παιῶν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκείθεν ἐκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.

καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηϊταῖς πύλαις
1105 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν περικρύατα
ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔχρονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
χειρουμένην Αἰτωλόν. ἐς δὲ Προϊτίδας

1110 πύλας ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρμασιν
ὁ μάντις Ἀμφιάραος οὐ σημει' ἔχων
ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.
Ἐργύγεια δ' ἐς πυλώμαθ' Ἴππομέδων ἄναξ
ἔστειχ', ἔχων σημειδὸν ἐν μέσῳ σάκει

1115 σικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δευροκόατα,
τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μετὰ,
ὡς ὕστερον θανάτος εἰσορᾶν παρῆν.
Ὀμολωαῖσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις

1120 Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι
χαίτη πεφρικὸς, δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
Τιτάν Προμηθεὺς ἔφερον ὡς ποήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
Ἄρη προσῆγε· Ποιτιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι

1125 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκιότων φόβῳ,
εὐ πως σιρόφυξιζν ἐνδοθεν κυκλοῦμεναι
πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος ἐς μίχην φρονῶν
Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέτριάς πύλαις·

1130 σιδηρονώτους δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν
γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὄλην πόλιν
φέρων μοχλοῖσιν ξανασπάσας βάθρων,
ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,

1135 ἑκατὸν ἐχίδνας ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῆ,
ὑδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχιόσιν
Ἀργείων αὐχημ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.

παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα

1140 ξύνθημα παμφέροντι ποιμῆσιν λόχων.
καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
ἐμαρνάμεσθα σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις
πετρῶν τ' ἀραγοῖς· ὡς δ' ἐνικώμεν μάχη,

1145 ἔκλαυξε Τυδεὺς καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
ὦ τέκνα Ἀνασῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπύπτεν πύλαις,
γυμνήτες, ἱππῆς, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;

1150 ἠχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρατὰς αἵματοῦμενοι,
1155 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
πυκνοὺς κυβιστητήρας ἐκνευενότας,
ξηρᾶν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
ὁ δ' Ἄρκας, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
τυφῶς πύλαισιν ὡς τις ἐμπεσὼν βοᾷ

1155 πῦρ καὶ δικέλλας, ὡς κατασκιάων πόλιν·
ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίω θεοῦ
Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβελῶν κάρη
ἀμαξοπληθῆ, γείσ' ἐπάλεξε ἀπο·
ξανθὸν δὲ κρατὰ διεπάλυνε, καὶ ῥαφᾶς

1160 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν
καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
τῆ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἔσειδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπῆε παῖς σὸς, εἰπόμην δ' ἐγώ.

1165 ὄρῳ δὲ Τυδεᾶ καὶ παρασπισιάς πυκνοὺς
Αἰτωλῶσιν λόγχοισιν εἰς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζοντας, ὅστ' ἐπάλεξεων
λεπίην ἐρίπνας φρυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,
κυναγὸς ὤσει, παῖς σὸς ἐξαθροῖζεται,

1170 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. ἐς δ' ἄλλας πύλας
ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
Καπανεὺς δὲ πῶς εἶποιμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
μακραίνεω γὰρ κλίμακος προσαμαβάσεις
ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσοῦδ' ἐκόμπασε,

1175 μῆθ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργασθεῖν Διὸς
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πετροῦμενος
ἀνεῖρφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ἔξεστ' ἐνηλάτων βάθρα.

1180 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων
βάλλει κερανῶ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθῶν, ὅστε δεῖοις πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' ἐς χθόνα,

1185 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἴξίονος
εἰλίσσει· ἐς γῆν δ' ἐμπυρος πίπτει νεκρός.
ὡς δ' εἶδ' Ἄδραστος Ζῆνα πολέμοιον στρατῶ,
ἔξω τάφρον καθῖσεν Ἀργείων στρατῶν.
οἱ δ' αὐτὰρ ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας

1190 ἰδόντες ἐξήλαυον ἀρμάτων ὄχους
ἱππῆς, ὀπλίται τ' εἰς μέσ' Ἀργείων ὄπλα
ξυνῆψαν ἐγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
ἐθνησον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,

1195 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ·
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχωμεν κατασκαφᾶς
ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχεῖς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

1200 καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνων' οἱ θεοὶ
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἶην ἐγὼ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδες τε γὰρ μοι ζῶσι ἀκκλιπέφυγε γῆ.

Κρέων δ' ἔοικε τῶν ξυῶν νυμφευμάτων

1205 τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν,
παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
τί τὰπὶ τοῦτοις παῖδ' ἐμὸν δρασεῖετον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εἶα τὰ λοιπά· δεῦρ' αἶε γὰρ εὐτυχεῖς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

1210 τοῦτ' εἰς ὑποπτον εἶπας· οὐκ ἐλατέον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μεῖζόν τι χρήσεις παιδᾶς ἢ σεσοσμέτους;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ τὰπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πᾶσσω κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑλασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1215 κοῦκ ἂν γε λέξαιμι' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἦν μὴ με φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αἰᾶ· τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;

τῷ παιδε τῷ σῷ μέλλετον, τολμημίτα

1220 αἰσχιστα, χωρὶς μοινομαχίην παντὸς στρατοῦ,
λέξαντες Ἀργεῖοισι Καθμείοισι τε
ἐς κοινὸν οἶον μῆποτ' ὄφελον λόγον.

Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
πύργου, κελεύσας σίγα κηρῦξαι στρατῷ.

1225 ἔλεξε δ', ὃ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται
Δαναῶν τ' ἀριστῆς, οὔτε ἤλθετ' ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαὸς, μήτε Πολυνεῖκος χάριν

ψυχὰς ἀπεμπολάτε μῆθ' ἡμῶν ὑπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς

1230 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην·
κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω πόλιν.

ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργεῖαν χθόνα

1234 νίσσεσθε, βλοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνεῖκος γόνος

ἐκ τάξεων ὤρουσε κἀπήνει λόγους.
πάντες δ' ἐπεροβήσαν Ἀργεῖοι τάδε

Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἠγούμενοι.

1240 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπέσαντο, κἂν μεταίχιμιοις
ὄροκος συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.

ἦδη δ' ἔκρουπτον σῶμα παγχάλκοις ὄπλοις

Post 1198. in aliquot codicibus sequitur

καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.

Post 1234. sequebatur

σπαρτῶν τε λαὸς ἕλις, ὅσος κεῖται θανών.

δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανία·

φίλοι δ' ἐκόσμου, τῆσδε μὲν πρόμιον χθονὸς

1245 σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναῖδων ἄκροι.

ἔσταν δὲ λαμπρῶ, χρῶμά τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι ὄρου.

Παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,

λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηγῶν τάδε·

1250 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζητὸς ὀρθῶσαι βροτίας

τροπῆαιον, Ἄργει τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·

Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,

νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς.

τάδ' ἠγόρευον, παρακαλοῦντες ἐς μάχην.

1255 μάντιες δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμᾶς

ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,

ἄκρην τε λαμπιάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,

νίκης τε σῆμα καὶ τὰ τῶν ἡσσωμένων.

ἀλλ', εἴ τιν' ἀλεῖν ἢ σοφοῦς ἔχεις λόγους,

1260 ἢ φίλτρ' ἐπιδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα

δεινῆς ἀμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,

κάπαθλα δεινὰ δακρύα σοι γενήσεται,

δισσοῖν στερεῖση τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τέκνον, ἔξελεθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·

1265 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενείμασι

νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις.

ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστου καὶ κασιγνήτω σέθεν

ἐς θάνατον ἐκνεύοντε κολῦσαι σε δεῖ

ἐν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλων θανεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1270 τί ν', ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἐκπλήξην νέαν

φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωματίων πάρος;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βλος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πῶς εἶπας;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

αἰμὴν ἐς μίαν καθέστατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἶ γῶ, τί λέξεις, μήτηρ;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1275 ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ';

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἀνὰ στρατόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰδοῦμεθ' ὄχλον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δράσω δὲ δὴ τί;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

συγγόνων λύσεις ἔριν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί δρωῶσα, μήτηρ;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

προσπίτνουσ' ἐμοῦ μετὰ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχιμ', οὐ μελλήτεον.

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

1280 ἔπειγ' ἔπειγε, θύγατερ· ὡς, ἣν μὲν φθάσω
παῖδας πρὸ λόγῃς, οὐμὸς ἐν φάει βίος.
θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

αἰᾶ αἰᾶ·

1285 τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω·
διὰ σάρκα δ' ἔμῃν
ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
δίδυμα τέκνα πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει,
ἰὼ μοι πόνων,

1290 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γᾶ,
ὁμογενῆ δέραν, ὁμογενῆ ψυχὰν
δι' ἄσπίδων, δι' αἰμάτων;
τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα,

1295 πότερον ἄρα νέκυν δλόμενον λαχίσω;
φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ,
δίδυμοι θῆρες, φόνια ψυχὰι,
δορὶ παλλόμενα
πέσσα πέσσα δαί' αὐτίχ' αἰμάζετον.

1300 τάλαρες, ὅτι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἠλθέτην
βοῆ βαρβάρῳ
λαχὼν στενακτῶν
μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.
σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·

1305 κρινεῖ φάος τὸ μέλλον.
ἄποτμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.
ἀλλὰ γὰρ Κρόντα λεύσσω τόνθε δεῦρο συννεφεῖ
πρὸς δόμους στείχοντι, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γούους.
Κ Ρ Ε Ω Ν.

1310 οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἔμαυτὸν ἢ πόλιν
στένω δακρύσας, ἣν περίξ ἔχει νέφος
τοσοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἵεναι;
ἔμός τε γὰρ παῖς γῆς ὄλωλ' ἔπερθανῶν,
τοῦνομα λαβῶν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἔμοι·

1315 ὄν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν
αὐτοσφαγῆ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χερσῶν,
βοῆ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦκω μετὰ
γέρον ἀδελφῆν γράϊαν Ἰοκάστην, ὅπως
λούση πρόθηται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἔμόν.

1320 τοῖς γὰρ θανοῦσι χρῆ τὸν οὐ τεθνηκότα
τιμᾶς διδόντα χθόνιον εὐ σέβειν θεόν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

βέβηκ' ἀδελφῆ σὴ δόμων ἔξω, Κρόνον,
κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδί.

Κ Ρ Ε Ω Ν.

ποῖ κατὰ ποταμὸν συμφορὰν, σημαίνε μοι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1325 ἦκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ
ἐς ἄσπίδ' ἦξεν βασιλικῶν δόμων ὑπερ.

Κ Ρ Ε Ω Ν.

πῶς φῆς; νέκυν τοι παῖδος ἀγαπᾶων ἔμοῦ
οὐκ ἐς τὸδ' ἦλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἀλλ' οἴγεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι·

1330 δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρόνον,
ἦδη πεποῦχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.

1284 — 1295. = 1296 — 1307.

Κ Ρ Ε Ω Ν.

οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσοψιν ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

1335 ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους;
Κ Ρ Ε Ω Ν.
οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἄρχει
λόγου.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ὦ τάλας, δισσῶς αὐτῶ· μεγάλη γὰρ φέρω κακά.
Κ Ρ Ε Ω Ν.

πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις
δὲ τί;

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρόνον.
Κ Ρ Ε Ω Ν.

1340 αἰᾶ·

μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ὦ δῶματ' εἰσηκούσαι' Οἰδίπου τάδε,
παίδων ὁμοίας συμφοραῖς δαλοτόων;
Χ Ο Ρ Ο Σ.

ᾧστ' ἐκδακρῶσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτόγγανον.
Κ Ρ Ε Ω Ν.

1345 οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυντομωτάτας,
οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγὼ.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

εἰ καὶ τὰ πρὸς τοῦτοσί γ' εἰδείης κακά.
Κ Ρ Ε Ω Ν.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτιμώτερα;
Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

τέθνηκ' ἀδελφῆ σὴ δυοῖν παίδων μετὰ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1350 ἀνάγετ' ἀνάγετε κωνυτὸν,
ἐπὶ κᾶρα τε λευκοπήχεις κτύπους χερσῶν.

Κ Ρ Ε Ω Ν.

ὦ τλήμων, οἷον τέρομον', Ἰοκάστη, βίου
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοῦς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος

1355 ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου, σημαίνε μοι.
Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχᾶ
ᾧστ' οὐχ ἅπαντὰ σ' εἰδένα τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκείος σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὄπλοις

1360 οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανία,
ἔστησαν ἐλθόντ' ἐς μέσον μεταίχμιον,
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκῆν δορός.
βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀρᾶς,

1365 ὦ πότνι' Ἴφρα, σὸς γὰρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις
ἔξενξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναῖω χθόνα,
δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἔμῃν

1368 καθαιματωῦσαι δεξιὰν νικηφόρον.

Post 1361. sequebatur

δισσῶ στρατηγῶ καὶ διπλῶ στρατηλάτα.

Post 1368. sequebantur

αἰσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν.
πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὄση,
κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.

- Ἔτεοκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον ἤξεται, ὃ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
- 1375 ἔς στέρον ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
ἐπεὶ δ' ἀρεθῆ πυρσὸς ὡς Τυρομακίης
σάλπιγγος ἤχη, σῆμα φρονίου μάχης,
ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισ ἐπι·
- 1380 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν
ξυνήψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
εἰ δ' ὅμι' ὑπερσχόν ἴτυος ἄτερος μάθοι,
- 1385 λόγχην ἐνώμα στόματι, προφθῆναι θέλων.
ἀλλ' εὖ προσήγον ἀσπίδων κεγγρώμασιν
ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρου.
πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρῶς
ἢ τοῖσι δρωῖσι διὰ φίλων ὀρωδιῶν.
- 1390 Ἔτεοκλῆς δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρον
ἔχουσι υπόδρομον, κῶλον ἐπίτος ἀσπίδος
τίθησι· Πολυνεΐκης δ' ἀπήντησε δορῖ,
πληγὴν σιδηρῆ παραδοθεῖσαν εἰσίδων,
κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρου·
- 1395 στρατὸς δ' ἀνηλάξαε Δαναῖδ' ἄπας.
κὰν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὤμον εἰσίδων
ὁ πρόσθε τρωθεῖς στέρα Πολυνεΐκου βίᾳ
διῆκε λόγχην, κἀπέδωκεν ἠδονὰς
Κάδμου πολίτας, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρου.
- 1400 ἔς δ' ἄπορον ἦγον δορὸς ἐπὶ σκέλος ἄλιν
χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
μέσον τ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοι.
ἐνθρόνδε κόπας ἀράσσαντε φραγάνων
- 1405 ἔς ταυτὸν ἦγον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας
πολὴν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης·
καὶ πως νοήσας Ἔτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
εἰσήγαγεν σόφισμα· ὁμίλια χθονός.
ἀπαλλαγείς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
- 1410 λαῖον μὲν ἐς τοῦπισθεν ἀμφέρει πόδα,
πρόσω τὰ κοῖλα γαστροῦς εὐλαβούμενος·
προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοισ τ' ἐνήρμοσεν.
ὀμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
- 1415 ξὺν αἵματηραῖς σταγόσι Πολυνεΐκης πίπει.
ὁ δ' ὡς κρατῶν δῆ καὶ νενικηκὸς μάχη,
ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ἐσκύλευε νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ,
ὃ καὶ νιν ἐσφῆλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχῦ,
- 1420 σῶζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσῆματι,
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφος
Ἔτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνεΐκης πεσών.
γαῖαν δ' ὀδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλοιν πέλας
πίπτουσιν ἄμφω, κοῦ διώρισαν κράτος.
- ΧΟΡΟΣ.
- 1425 φεῦ φεῦ, κακῶν ὄων, Οἰδίπους, ὅσον στένω·
τὰς σὰς δ' ἀρὰς εἴοικεν ἐκπλήσσει θεός.
- ΑΓΓΕΛΟΣ.
- ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
- Post 1375. sequebatur
κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατριδα πορθήσαν ἐμῆν.
- ὡς γὰρ πεσόντε παῖδ' ἐλειπέτην βίον,
1429 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλανα προσπίπτει,
τετραμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφραγὰς
ᾤμωξεν, ὃ τέκν', ὑστέρᾳ βοηθόμοσ
πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα,
ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστων πόνον
- 1435 στένουσ', ἀδελφῆ θ' ἢ παρασπίζουσ' ὀμοῦ,
ὃ γηροβοσκῶ μητρὸς, ὃ γάμου ἐμούς
προδόντ' ἀδελφῶ φιλιτάτω· στέρονων δ' ἄπο
φύσημ' ἀνείς δυστήλητον Ἔτεοκλῆς ἄναξ
ἦκουσε μητρὸς, κἀπιθεῖς ὑγρὰν χέρα
- 1440 φωνῆν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσέειπε θαυρόσις, ὥστε σημηῖαν φίλα.
ὁ δ' ἦν ἔτ' ἐκμπνοσ, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνεΐκης τάδε·
ἀπωλόμεσθα, μητερ' οἰκτιρῶ δὲ σὲ
- 1445 καὶ τήνδ' ἀδελφῆν καὶ κασίγνητον νεκρόν.
φίλος γὰρ ἔχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ', ὃ τεκοῦσα καὶ σὺ, σύγγονε,
ἐν γῆ πατρώᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχῳ
- 1450 χθονὸς πατρώας, κεῖ δόμοσ ἀπώλεσα.
ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῆ χειρὶ,
μῆτερ, τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἐπι,
καὶ χαίρει· ἦδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
ἄμφω δ' ἄμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
- 1455 μήτηρ δ', ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφορὰν,
ὑπερπαθήσασ' ἦρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,
κἀπράξε δεινά· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλιτάτοις
θανοῦσα κείται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
- 1460 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγον,
ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἱ δ' ὡς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνεΐκῃ δορῖ,
1464 οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδεμοῦ νίκη πέλοι.
οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἦσσαν· εὐ δὲ πως προμηθία
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
κἀφθῆμεν οὕτω τεύχεσιν πεφραγμένον
Ἀργεῖον ἐσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
- 1470 κοῦδεῖς ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίπλασαν
φεύγοντες, ἔρρι δ' αἶμα μυρῖον νεκρῶν,
λόγχαισ πιτόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχη,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργεῖων νεκρῶν
- 1475 σκυλεύματ' εἶσω τεύχεων ἐπέμπομεν.
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μετὰ
νεκροῦσ φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχεῖσταιοι
τῆδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχεῖσταιοι.
- ΧΟΡΟΣ.
- 1480 οὐκ εἰς ἀκοῆς ἔτι δυστυχία
δάματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
πτῶματα νεκρῶν τρισσῶν ἦδη
- Post 1429. sequebatur
σὺν πορθένῳ τε καὶ προθυμῆι ποδός.
Post 1464. sequebatur
κὰν τῷδ' ὑπέστηλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.

τάδε πρὸς μελάρθοις κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 1485 οὐ προκαλυπτομένα βοτρυνώδεος
ἄβρα παρῆδος,
οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάρους
φρίνικ', ἐρύθημα προσώπου,
ἀδομένα φέρομαι βάρβα νεκρῶν,
1490 κροάμενα δικούσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰὼ μοι.
1495 ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦ μοι, Θῆβαι,
σά δ' ἔρις, οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος
Οιδιπόδα δόμον ὤλεσε κρανθεῖς
αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
• τίνα δὲ προσφθόν
1500 ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος,
ἀνακαλέσωμαι,
τρισαὶ φέρουσα τὰδ' αἵματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάριμαί' Ἑρινός;
1505 ἢ δόμον Οιδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,
τὰς ἀγρίας ὅτε
δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ξγνώ
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
ἰὼ μοι, πάτερ,
τίς Ἑλλάς ἢ βάρβαρος, ἢ
1510 τῶν προπάροισ' εὐγενετῶν
ἕτερος ἔτλα κακῶν τῶσάνδ'
αἵματος ἀμερίου
τοιαῦδ' ἄχρα φανερά, τάλαιν'
ὡς ἐλελίξω. τίς ἄρ' ὄρ-
1515 νις δρυὸς ἢ ἐλάτας
ἄχροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
ἐξομένα μονομάτορος [δόθυμοῖς] ἐμοῖς
ἄχρσι συνφθός;
αἰλινον αἰάγμασιν ἢ
1520 τοῖσδε προκλαῖω μονάδ' αἰ-
ῶνα διάξουσα τὸν ἀ-
εὶ χρόνον ἐν λειβομένοισιν δακρύοισιν.
τίν' ἰαχῆσω;
τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
1525 σπαραγμοῖσιν ἀπαρχὰς βάλω;
ματρὸς ἐμᾶς διδύ-
μοισι γάλακτις παρὰ μαστοῖς
ἢ πρὸς ἀδελφῶν
οὐλόμεν' αἰκίσματα δισσῶν;
1530 ὀτοτοῖ, λίπε σούς δόμους,
ἀλαδὸν ὄμμα φέρων,
πάτερ γεραῖε, δεῖξον,
Οιδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
δόμῳσιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ἔλ-
1535 κεις μακρόπνον ζῶαν.
κλύεις, ὦ κατ' ἀλλὰν ἀλαίνων γεραῖον
πόδα δύστανον
δεμνίοις ἰαύων;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυ-
1540 φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς

λεχῆρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
οἰκτροτάτοισιν δακρύοισιν,
πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἰδῶλον, ἢ
νέκυν ἔνεοθεν, ἢ

1545 πτανὸν ὄνειρον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- δυστυχεὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσει,
πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσει
φάος, οὐδ' ἄλογος, παρὰ βάρκροισ
ἢ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
1550 ὦ πάτερ, ὦ μοι.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ὦ μοι ἐμῶν παθῶν. πάρα γὰρ στενάχειν τὰδ'
αὔτειν.
τρισαὶ ψυχὰι ποῖα μοῖρα,
πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὔδα.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
1555 οὐκ ἐπ' ὄνειδεσιν οὐδ' ἐπιγάρμασιν,
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
ξίφεισιν βολῆτων
καὶ πυρὶ καὶ σχετλίαισι μάχαις ἐπὶ παιδᾶς ἔβα σούς,
ὦ πάτερ, ὦ μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1560 αἰαῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τάδε καταστάνεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππ' εἰς ἀρματα λεύσω
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος ἀγχαῖς σαῖς ἐπενώμας.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
1565 τῶν μὲν ἐμῶν τεκῶν φανερόν κακόν·
ἀ δὲ τάλαιν' ἄλογος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοῖρα;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα,
τέκτει μαστὸν
ἔφερην ἔφερην ἐκέτις ἐκέταν ἀρομένα.
1570 εὔρε δ' ἐν Ἠλέκτροισι πύλαις τέκνα
λωιτοτρόφον κατὰ λείμμακα λόγχαῖς
κοινὸν ἐννάλιον
μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
μερναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος,
1575 ἦδη ψυχρὰν λοιβῆν, φονίαν,
ἂν ἔλαχ' Αἰδάς, ὡπασε δ' Ἄρης.
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσα-
νον εἶσω
σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκ-
νοισιν.
πάντα δ' ἐν αἵματι τῷδε συνάγαγεν,
ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὅστις
1580 τῷδε τελευτᾷ.
ΧΟΡΟΣ.
πολλῶν ὑπῆρξεν Οιδίπου κακῶν δόμοις
τόδ' ἤμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
ΚΡΕΩΝ.
οἰκτων μὲν ἦδη λήγεθ', ὡς ὦρα τάφου
1585 μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ' Οιδίπου, λόγων
ἀκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι

Ἐτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνάς διδοῖς
 Αἴμιον, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 οὐζουν σ' ἔασω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·

1590 σαφῶς γάρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε
 σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν·
 ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τὰδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
 οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῆ πάθῃ κακόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1595 ὦ μοῦρ', ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἔφρυσας ἄθλιον
 [καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφρ].
 ὄν καὶ πρὶν ἐς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 ἄγονον Ἀπόλλων Αἰῶν μ' ἐθέσπισε
 φρονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.

1600 ἐπέδ' ἐγενόμην, αὐθις ὁ σπείρας πατήρ
 κτείνει με, νομίσας πολέμιον πεφυκέναι·
 χορὴν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἑμοῦ· πέμπει δέ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηρσίην ἀθλίαν βοράν·
 οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὦφελεν

1605 ἔλθειν Κιθαριῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
 ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεύσαι τέ με
 * Πόλυρον ἐξέδωκεν ἀμφὶ δεσποτήν.

κτανῶν τ' ἑμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
 ἐς μητρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,

1610 παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον οὗς ἀπάλεσα,
 ἄρας παραλαβὼν Αἰῶν καὶ παισὶ δούς.
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' ἐς τ' ἑμῶν παίδων βίον
 ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμνηχανήσασθην.

1615 εἰεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
 τίς ἡγεμῶν μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλοῦ;
 ἦδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωτός; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάων αὐτὸν εὐροίμ' ἂν βίον;

1620 πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον;
 ἀποκτενεῖς γὰρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν γέρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἑμὸν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέπερ πράσσωσιν κακῶς.
 ΚΡΕΩΝ.

1625 σοὶ τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώξεν ἐμὰ,
 ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἔασαμ' ἂν χθόνα.
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν ἐς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίζεις, τόνδε δ', ὅς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν,

1630 ἐκβάλει' ἄθραπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός.
 κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέρων ἀλῶ
 ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀναλλάσσεται.

1635 σὺ δ', ἐκλιποῦσα τριπύχων θρήνου νεκρῶν,
 κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμον ἔσω,
 καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν.
 μένουσ', ἐν ἧ ὅς λέκτρον Αἴμονος μένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πάτερ, ἐν οἷσις κείμεθ' ἀλλοῖσι κακοῖς.

1640 ὡς σε στενάζω τῶν τεθνηγότων πλέον·
 οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφρυσ, πάτερ.

ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεοστὶ κοίρανον,
 1645 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ;

ΚΡΕΩΝ.

Ἐτεοκλέους βουλευμάτ', οὐχ ἡμῶν, τάδε.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος, ὅς ἐπίθου τάδε.
 ΚΡΕΩΝ.

πῶς; τὰντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.
 ΚΡΕΩΝ.

1650 τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθέ νιν.
 ΚΡΕΩΝ.

εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὢν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.
 ΚΡΕΩΝ.

καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχετό.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1655 τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετήλθε γῆς;
 ΚΡΕΩΝ.

ἄταφος ὅδ' ἀνήρ, ὡς μάθης, γενήσεται.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
 ΚΡΕΩΝ.

σαυτήν ἄρ' ἐγγυὸς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' εὐκλεές τοι ὄβο φίλω κείσθαι πέλας.
 ΚΡΕΩΝ.

1660 λάψυθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
 ΚΡΕΩΝ.

ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἄ σοι δοκεῖ.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κάκεινα κέκριται, μὴ ὑφροῖσθαι νεκρούς.
 ΚΡΕΩΝ.

ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὕγραν θῆσει κόνην.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1665 ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον.
 ΚΡΕΩΝ.

μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 ΚΡΕΩΝ.

ἐν τοῦτ' ἂν εἴῃ τῶν ἀπορορήτων πόλει.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 ΚΡΕΩΝ.

1670 οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπιτύσομαι.
 ΚΡΕΩΝ.

οὐκ ἐς γάμους σοὺς ξυμφορὰν κτήσει γόοις.

Post 1633. sequebatur

ἔαν δ' ἄκλαυστον, ἄταρον, οἰωνοῖς βοράν.

Post 1643. sequebatur

τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦ γὰρ γαμοῦμαι ἕωσα παιδί σοῖ ποτε;
ΚΡΕΩΝ.
πολλή 'στ' ἀνάγκη· ποῦ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1675 νῦξ ἄρ' ἐκεῖνη Λαυαῖδων μ' ἔξει μίαν.

ΚΡΕΩΝ.

εἶδες τὸ τόλμημ' οἶον ἐξωνειδίσεν;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ἔστω σίδηρος ὄρσιόν τέ μοι ξίφος.
ΚΡΕΩΝ.
τί δ' ἐκπροθυμῆι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐνμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.

ΚΡΕΩΝ.

1680 γενναϊότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὡς μάθης περαιτέρω.

ΚΡΕΩΝ.

ἔθ', οὐ φρονέσεις παιδ' ἐμόν, λῆϊπε χθόνα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις, πάτερ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1685 μὲν' εὐτυχοῦσα, τᾶμ' ἐγὼ στέρωζω κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πεσῶν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁ δ' Οιδίπους ποῦ καὶ τὰ κλειν' ἀνίγματα;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄλωι'. ἐν ἡμῶρ μ' ὄλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1690 οὐκοῦν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

αἰσχρὰ φρυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ σωφρονούση γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰδοῦ, γεραιᾶς φιλιότης ψαύσον χερί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1695 ὦ μήτηρ, ὦ συνάορ' ἀθλιωτάτη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνεῖκος τε ποῦ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τῶδ' ἐκτάθην σοι κείσθον ἀλλήλων πέλας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρόσθεες τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1700 ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἄπτου χερί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φίλα πεσῆματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνεῖκος ἐμοί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαινέται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1705 ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ποῦ, τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐρὸς Κολωνός, δῶμά θ' ἱππίου Θεοῦ.

ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,

ἐπεὶ προθυμῆι τῆσδε κοινοῦσθαι φρυγῆς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1710 ἔθ' ἐς φρυγὰν τίλαιναν· ὄρεγε χερεά φίλαν,

πάτερ γεραιᾶ, πομπίμην

ἔχων ἐμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰδοῦ, πορεύομαι, τέκνον,

1715 σὺ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοι

δῆτα Θηβαῖαν μάλισια παρθένων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πόθι γεραιὸν ἔχνος τέθημι;

βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1720 τᾶδε τᾶδε βᾶθί μοι,

τᾶδε [τᾶδε] πόδα τίθει, πάτερ,

ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φρυγᾶς

ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.

1725 ἰὼ ἰὼ, δευὰ δειν' ἐγὼ τλάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρεξ' Αἴκα κακοῦς,

οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄδ' εἰμὶ μοῦσεν ὃς ἐπὶ καλ-

λινικον οὐράνιον ἔβην

1730 παρθένου χόρας ἀ-

νιγμ' ἀσύνετον εὐρών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;

ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.

τάδε σ' ἐπέμνε μέλει πάθεα

1735 φρυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον,

ὦ πάτερ, θανεῖν που.

ποθηνὰ δάκρυα παρὰ φίλῃσι παρθένους

λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας

1740 ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰς πατρός γε συμφορὰς

εὐκλεᾶ με θήσει·

τάλαιαν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,

1745 ὅς ἐκ δόμων νέκυσ ἄθραπτος οἴχεται,
μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,
σκότια γὰρ καλύψω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρὸς ἤλικας φάνηθι σάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

1750 σὺ δ' ἔμφι βωμῶν λιγύς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἴνα τε ση-

κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Καθμείαν ᾗ

νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

1755 θίασον Σεμέλας

ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον ἐς θεοῦς διδοῦσα;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ πάτερ κλεινῆς πολίται, λείσσει', Οἰδίπους ὄδε,

ὅς τὰ κλεῖν' ἀνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν
ἀνήρ,

1760 ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,

νῦν ἄτιμος αὐτὸς, οἰζυρὸς, ξελαύνομαι χθονός.

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρεν.

[ΧΟΡΟΣ.]

ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν

1765 βίον κατέχοις

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνείλεν Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν, ξιμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ξιμελλον Ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεω μᾶλλον ἠδύλαβήθη· λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. * συνῶν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ξιμελλον· ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψην ἠπειλήσαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσει, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἀργεῖους ἄρχειν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὁρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίξει δὲ Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ δράματός ἐστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὁρέστης κάμνον καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοὺς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερον προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέθη γὰρ ἂν ὁ Ὁρέστης, ἄρτι καὶ μόγις καταδραθεῖς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ, σίγα σίγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης· πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιοῦντων· χερίστον δὲ τοῖς ἦθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

Α Α Α Ω Σ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὤρμησεν, Ἀγαμέμνων στρατηγὸς ἤρθεη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε τῶν ἄλλων προέχειν δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν εἰσέφερε. καὶ ὅς μελλῶν ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην Αἰγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἤνυετο χρόνος καὶ Ἀγαμέμνων οὐκέτι ἔπαυθη, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλθεν

ἀθέσμως Ἀγισθος Κλυταιμνήστρα τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ Ἀγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα μετὰ τῶν ἄλλων οἰκαδε πλέοντα, βουλευόνται τοῦτον τῆς οἰκίας ἐπιλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδοθεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤρυσαν. καὶ ἐπανελθόντα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι· χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδιδύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φρονέουσι. μεταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονεὺς φόρου Ἥλέκτρα τὸν ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀνααιρεθῆι, κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ Στρόφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦγων, παραλαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐτοῦ Ἀγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσαιο, καταλαμβάνει λάθρα τὸ Ἄργος· καὶ χρησιμὸν παρὰ τοῦ Πυθίου δεξιόμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανάται τοιοῦδε· τὸν γὰρ παιδαγωγὸν, ᾧ παρὰ τῆς Ἥλέκτρας πάλα πιστευθεὶς ἦκεν, ὡς ἔφημεν, εἰς τὴν Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Ἀγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν λέγοντα ὡς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοισι ἀνῆρθε καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τούτου ὄσα ἐν κιβωτίῳ κομίζουσιν, ἵνα πατρῶνον γοῦν τάφων τύχη· ὑπαχθέντες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Ἀγισθος, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ Ἀγισθος. μητροκτονήσας τοῖνον Ὀρέστης Ἐρινύσι παραχορήμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείας. Μενέλαος δὲ ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε, καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχὼν, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσπέμπει πρὸς Μυκῆνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς εἰσῆι, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνῶτα εὐρὼν, παρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἥλέκτρας σῶσαι αὐτούς, ὃ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατὴρ Τυνδάρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν. ὡς δὲ τὸν Τυνδάρεω ἀντιλέγοντα εὖρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολογιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀνααιρεθῆι, βασιλεὺς αὐτὸς ἔσται τοῦ Ἄργους, οὐκ ἤθελεν Ὀρέστην τε καὶ τῇ ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὃ μὲν ὡς οὐ δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυσηνῶν γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προϋχόντων ἐν Ἄργει, Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκεῖσε κομίζεται. λόγων δὲ πολλῶν γινόμενων, καὶ τῶν μὲν βοηθούτων Ὀρέστην, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ κακοί. καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ ἐπηγγέλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀποσιφάσαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τελευτῆς ἠξίωσε προθυμότητα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο παθεῖν προὔκετο, συμβουλεύει Πυλάδης, Μενέλεω πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἰσω τῶν βασιλείων Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιδῆι σφῶς ὀλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεω καὶ ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φρονεῖν ἔμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρπασθείσης κελύσει Λιδός, Ἐρμιόνην δὲ συλλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανήκουσαν· πρῶτην γὰρ αὐτὴν Ἑλένην πεπόμεναι, τῇ ἀδελφῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἐρμιόνην καὶ ἔνδοθεν τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνήλθον ἐν μετεώρῳ τῶν βασιλείων ἔχοντές τε τὴν Ἐρμιόνην καὶ ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς, καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφῶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ τοὺς δόμους ὑφάψαι πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τούτων Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σώσῃ τὴν παῖδα ἐλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια, ἐπιφανείς δὲ Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανὸς φήσας διακομίσει, Μενέλεω δὲ ἐτέραν λαβεῖν κελύσας γυναῖκα, Ὀρέστην δὲ Ἐρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν τοῦ φόρου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε, μετὰ Ἐρινύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθείς, ὅτε καὶ καταδικασθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον βαλοῦσα νικήσας τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὀρέστης ὕστερον Ἐρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσισμα, καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδην δὲ Ἥλέκτραν δίδωσι, τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγγυθηθεῖσαν τούτῳ. ἴστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμφωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμά ἐστιν ἐκ τραγικοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλλαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν καιρητηγός· ἡ δὲ κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύνας ἐνύφεται.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
 οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γάρ μακάριος, οὐκ ὀνειδίτω τύχας,
 5 Λιὸς περικώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρων
 ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίχην,
 ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοὶς ἀνθρώπος ὦν
 κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 10 ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν, ἀσχίστην νόσον.
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεΐδς ἔφυ,
 ᾧ στέμματα ξήμασ' ἐπέβλωσαν θεὰ
 ἔριν, Θεέσθι πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θέσθαι. τί τῆροητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
 15 ἔδασε δ' οὖν νιν τέχν' ἀποκτείνας Ἀτρεΐδς.
 Ἀτρεΐδς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
 ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων ἔφυ
 Μενέλεωσ τὴν Κρήσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
 20 Μ νέλαιος Ἐλένην, ὁ δὲ Κλυταίμνηστρας λέχος
 λήσιμον εἰς Ἑλλάδας Ἀγαμέμνων ἀνάξ.
 ᾧ παρθένου μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
 Χρυσόθεμις Ἰριγένειά τ' Ἥλέκτρα τ' ἔγω,
 ἄρσσην τ' Ὀρέστις, μητρὸς ἀνοσιωπότης,
 25 ἧ πόσιν ἀπέριφ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
 ἔκτεινε· ὦν δ' ἕκατι παρθένῳ λέγειν
 οὐ καλόν· ἐὼ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοῖβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πειθεῖ δ' Ὀρέστην μητέρ', ἧ σφ' ἐγείνατο,
 30 κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἄπαντος εὐβλεῖαν φέρον.
 ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπειθήσας θεῶ.
 καγὼ μετέσχεον, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
 Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν συγκατεργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἀγορὰ συντακεῖς νόσφ νοσεῖ
 35 τλήμων Ὀρέστις· ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεινίοις
 κέται, τὸ μητρὸς δ' αἷμα νιν τροχηλατεῖ
 μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεᾶς
 Εὐμενίδας, αἶ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τὸδ' ἡμαρ ἐξ ὅτου σφραγαῖς
 40 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγγισται δέμας,
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρας ἔδξζατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χωρτί· γλιανιδίω δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆ νόσου,
 ἔμψρον διακρύβει, ποτὲ δὲ δεινίων ἄπο
 45 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
 ἔδοξε δ' Ἀργεῖ τῷδε μῆθ' ἡμᾶς στέγαις
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφρονεῖν τινα
 μητροκτονούντας· κυρία δ' ἦσ' ἡμέρα,
 ἐν ἧ διοίσει ψῆγον Ἀργείων πόλις,
 50 εἰ χρὴ θανεῖν νόδ λευσίμῳ πετρώματι,

ἧ φάσανον θήσαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεωσ Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτη
 55 ἀκταῖσιν ὄρουε, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἐλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὦν ὑπ' Ἰλίῳ
 παῖδες τεθνήσιν, ἐς πέτρων ἔλθῃ βολὰς,
 60 προὔπεμψε ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
 κλαῖουσ' ἀδελφὴν ζυμφορὰς τε δομᾶτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκου ἔλιπ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρεδωκεν τρέφειν
 65 Μενέλαιος ἀγαγὼν Ἐρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
 ταύτη γέγηθε ἀπληθήεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότ' ὕψομαι
 Μενέλαιον ἦρονθ'· ὡς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
 ῥώμης ὀχοῦμεθ', ἦν τε μὴ κείνου πάρα
 70 σωθῶμεν. ἄπορον χρέμα δυστυχῶν δόμος.

Ε Λ Ε Ν Η.

ὦ παῖ Κλυταίμνηστρας τε κάγεμμένος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος, Ἥλέκτρα, χρόνον,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστις μητρὸς ὄδε φονεὺς ἔφυ;
 75 προσφθέρμασιν γὰρ οὐ μιαινομαι σέθεν,
 ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταίμνηστρας μόρον,
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἦλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότιμῳ,
 80 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' ἀλάτῳ τύχας.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἄ γε παροῦσ' ὄρας,
 ἐν ζυμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν αἰπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρὰς πνοῆς,
 85 θάσσω· τὰ τοῦτου δ' οὐκ ὀνειδίτω κακά·
 σὺ δ' ἡ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
 ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

Ε Λ Ε Ν Η.

πόσον χρόνον δὲ δεινίοις πέπτωχ' ὄδε;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἐξ οὔπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.

Ε Λ Ε Ν Η.

90 ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπειρήκ' ἐν κακοῖς.

Ε Λ Ε Ν Η.

πρὸς θεῶν, πίδα' ἂν δητὰ μοι τι, παρθένε;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὡς ἄσχαλός γε συγγόνου προσεδριά.

ΕΛΕΝΗ.

βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

95 μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;

ΕΛΕΝΗ.

κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοῦς φέρουσ' ἐμᾶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

ΕΛΕΝΗ.

δειξάι γὰρ Ἀργεῖοισι σῶμ' ἀσχύνομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' ἀσχροῦς δόμους.

ΕΛΕΝΗ.

100 ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλος δέ μοι λέγεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;

ΕΛΕΝΗ.

δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δεινὸν γάρ τ' Ἀργεῖ τ' ἀναβοῶ διὰ στόμα.

ΕΛΕΝΗ.

σύ νυν χάριν μοι, τὸν φόβον λύσασα, δός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

105 οὐκ ἂν δυνάμην μητρὸς ἐσβλέψαι τάφον.

ΕΛΕΝΗ.

ἀσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἐρμιόνης πέμπεις δέμας;

ΕΛΕΝΗ.

ἐς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾶς.

ΕΛΕΝΗ.

110 καλῶς ἔλεξας, πείθομαι τέ σοι, κόρη,

καὶ πέμψομέν γε θυγατέρ'. εὐ γάρ τοι λέγεις.

ὦ τέκνον, ἔξελεθ', Ἐρμιόνη, δόμον πάρος,

καὶ λαβὲ χοῦς τίσθ' ἐν χερσὶν κόμας τ' ἐμᾶς·

ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον

115 μελίζωρ' ἄφες γάλακτος οἰνωπὸν τ' ἄγνην,

καὶ σπᾶσ' ἐπ' ἄκρου χόματος λέξον τάδε·

Ἐλένη σ' ἀδελφῇ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,

φρόβη προσελθεῖν μνήμα σὸν, ταρβοῦσά τε

Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῇ δ' ἀνωγέ νιν

120 ἐμοὶ τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν

τοῖν τ' ἀθλοῖν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.

ἄ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμὲ,

ἄπανθ' ὑπισχνοῦ νεότερον δορήματα.

ἴθ', ὦ τέκνον μοι, σπεύθε, καὶ χοῦς τάφῳ

125 δοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἰ κακόν,

σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.

εἶδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας,

σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.

130 θεοὶ σε μισήσειαν, ὡς μ' ἀπώλεσας

καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τέλαια' ἐγώ.

αἰδ' αὖ πάρεισι τοῖς μεῖσις θρηνημασι

φίλια ξυνοδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου

τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτῆχουσ' ἐμὸν

135 δακρύοις, ἀδελφῶν ὅταν ὀρῶ μεμνηνῖα.

ὦ φίλιται γυναικες, ἡσυχῶ ποδὶ

χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.

φίλια γὰρ ἡ σὴ προεμμένης μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ

τόνδ' ἔξεγειραι ξυνοδοῖα γενήσεται.

140 σίγα σίγα, λεπτὸν ἔγνος ἀρβύλης

τίθετε, μὴ ψοφεῖτε, μὴ ὄστω κτύπος.

ἀποπρὸ βῆτ' ἐκεῖσ' ἀποπρὸ μοι κοίτας.

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοῦ, πείθομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

145 ἄ ἄ, σύριγγος ὅπως πνοᾶ

λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδ', ἀτρεμαῖαν ὡς ὑπόροφον φέρω

βοῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ναὶ οὕτω,

150 κάταγε κάταγε, πρόσθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἴθι·

λόγον ἀπόδος ἐφ' ὃ τι χροῦς ἐμύλετέ ποτε.

χροῖα γὰρ πεσῶν ὀδ' εὐνάξεται.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἔχει; λόγου μετᾶδος, ὦ φίλα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνα τύχην εἶπω; τίνα δὲ συμφορᾶν;

155 ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει.

ΧΟΡΟΣ.

τί φῆς; ὦ τάλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄλεις, εἰ βλέφαρα κινήσεις

ὑπνου γλυκυτάταν φερομένην χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

160 μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργυμᾶτων.

τάλας, φεῦ μόχθων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλαζεν ἔλαζεν, ἀπό-

φρονον ὄτ' ἐπὶ τρίποδι θεμίδους ἄρ' ἐδίκασε

165 φόνον ὁ Λοξίλας ἐμῆς μητέρος.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳ; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ γάρ νιν, ὦ τέλαινα,

θωύξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.

ΧΟΡΟΣ.

εὔδειν μὲν οὖν ἔδοξα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

170 οὐκ ἄφ' ἡμῶν, οὐκ ἄπ' οἴκων

πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις,

μεθεμένα κτύπου;

ΧΟΡΟΣ.

ὑπνώσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγεις εὖ.

ΧΟΡΟΣ.

πότνια πότνια νῦξ,

175 ὑπνοδότεια τῶν πολυπόνων βοιωτῶν,

ἐρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατὰπτερος

τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.

140 — 151. = 152 — 165.

166 — 186. = 187 — 207.

180 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς
διοιχόμεθ', οἰχόμεθα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κτύπον ἡγάγει· οὐχὶ σίγα
σίγα φυλασσομένα

185 στόματος ἀνακέλευον ἄπο λέχεος
ἦσαν ὕπνου χάριν παρῆεις, φίλα;

ΧΟΡΟΣ.

θρόοι τίς κακῶν τελευτὰ μένει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανεῖν θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
οὐδὲ γὰρ πόδον ἔχει βορᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

190 πρόδηλος ἄρ' ὁ πότιμος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφορον αἶμα δούς
πατροφόνου ματρός.

ΧΟΡΟΣ.

δίκα μὲν, καλῶς δ' οὐ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

195 ἔθανες ἔθανες, ὦ

τεκομένα με μῆτερ, ἀπὸ δ' ὄλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σθέν ἀρ' αἵματος·

200 δλόμεθ' ἰσονέκυες, δλόμεθα.

σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
βίον τὸ πλεον μέρος ἐν
στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι

205 δάκρυσὶ τ' ἐννυχίοις·

ἄγματος, ἔπιδ', ἄτεκνος ἔτε βίσιον
ἀ μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανῶν σε σύγγονος κέληθ' ὄδε·

210 οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει τῶν λίαν παρεμμένων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλον ὕπνου θέλητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.

ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφῆ,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν ἐυταΐα θεός.

215 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμεν;
ἀμνημονῶ γὰρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλιθ', ὡς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσῶν.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐξ δ' ὄμορξον ἀθλιῶν

220 στόματος ἀφρώδη πέλασον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦζ ἀναίνομαι.
ἀδελφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ, καύχμωδῆ κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λείσσω κόρας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

225 ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κᾶρα,
ὡς ἠγρώσσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κλινόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανίας, ἀναρθρός εἰμι, κᾶσθενῶ μέλη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδοὺ, φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμιον,
230 ἀνιαρὸν ὄν τὸ κτήμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐθις μ' ἐς ὄρθον στήσον, ἀνακῶζει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ καπὶ γαίας ἀρούσα πόδας θέλεις,
χρόνον ἔχως θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

235 μάλιστα, δόξαν γὰρ τὸδ' ὑγείας ἔχει·
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κᾶν ἀληθείας ἀπῆ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νυν, ὦ κασίγνητον κᾶρα,
ἔως ἐώσι σ' εὐ φρονεῖν Ἐρινύες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέξεις τι καινόν; καὶ μὲν εὐ, χάριν φέρεις·

240 εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μενέλαος ἦζει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Νεαπλίᾳ δὲ σέλιμαθ' ὄρμισται νεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ξμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνῆρ ὁμογενῆς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

245 ἦζει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ἐλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐξ τειχεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦζει μέγμ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως ἐς τὸν νόγον
250 γένος θυγατέρων δυσκλῆες τ' ἀν' Ἑλλάδα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γὰρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρονεῖ τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχύς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

255 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσιέ μοι
τὰς αἵματωπὸς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
αὐτὰ γὰρ αὐτὰ πλησίον θρώσκούσά μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὲν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεινίοις.
ὄρᾳς γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδένα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

260 ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἰ κυνώπιδες
γοργῶπες, ἐνέρον ἐερία, δεινὰ θεαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξω· ἐμὴν
σχίσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέθες· μὴ οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων,

265 μέσον μ' ὀχμαίξεις, ὡς βάλης ἐς Τάριανρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ γὰρ τάλινε; τίς ἐπικουρὴν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμένεος κεκτήμεθα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δὸς τόξα μοι κερουκὰ, δῶρα Λοξίου,

οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἑξαμύνασθαι θεάς,
270 εἶ μ' ἐκφοβοῖεν μαριάσιν λυσήμασιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ μὴ ἕξαιμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὀρέσθ' ἐκηβόλων
τόξων περωτᾶς γλυφίδας ἑξορμωμένους;
ᾄ ᾄ.

275 τί δῆτα μέλλετ'; ἑξακοῖζετ' αἰθέρα
περωτῶν· τὰ Φοίβου δ' αἰτιάσθε θέσφατα.
ἔα·

τί χρῆμα ἄλλω, πνεῦμα ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ θυμάτων γὰρ αὐτῆς αὐ γαλήν' ὄρω.

280 ζύγγοι, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖο' ἔσω πέπλων;
αἰσχύνομαι σοι μεταδιδούς πόρων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρῆχων παρθένην νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἔκαυ συντήζου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τὰδ', εἰργασται δ' ἔμοι

285 μητροῦν αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι,
ὅστις μὲ ἑπάρσας ἔργον ἀνοσιύτατον
τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρασε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ' ὄμματα
ἑξιστόρου νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρῆ,

290 πολλὰς γενεῖου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
μὴ τῆς τεκούσης ἐς σφαγὰς ὧσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκείνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοῖδ' ἐκπλήσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὧ κασίγνητον κάρτα,

295 ἐκ δακρῶν τ' ἤπελθε, καὶ μάλ' ἀθλίως
ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδης,
σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ἰσχυραῖε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
ἡμᾶς παρόντας χρῆ σε ρουθετεῖν φίλα·

300 ἐπικουροῖαι γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί.
ἄλλ', ὧ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
ἔπιπνθ τ' αὐπνον βλέφαρον ἐκταθείσα δὸς,
σῖτόν τ' ὄρεξαι, λουτρά τ' ἐπὶ χρῶδος βάλει.
εἰ γὰρ προλεῖψεις μ', ἢ προσεδόξα νόσον

305 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκουρον, ἄλλον, ὡς ὄρεξ, ἔρημος ὦν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτὸν· ἦν σὺ κατάνης,
γυνη τί δρώσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,

310 ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἀφίλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,
δρᾶν χρῆ τὰδ'· ἀλλὰ κλίνον εἰς ἐνὴν δέμας,
καὶ μὴ τὸ ταρβῶν κάκροβον σ' ἐξ δεμνίων
ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῆς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζης νοσεῖν,

315 κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ,
δρομάδες ὧ πτεροφόροι
ποτνιαδες θεαῖ,
ἀβύχρευτον αἰ θῖασον ἐλάχει' ἐν

320 δάκρυσι καὶ γόοις,

316 — 331. = 332 — 347.

μελαγχρότες Εὐμενίδες, αἶ τε τὸν
τανῶν αἰθέρ' ἀμπάλισθ', αἵματος
τινύμεναι δίξαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι καθικετεύομαι,

325 τὸν Ἀγαμέμνονος

γόνον ἑάσαι' ἐκλαθέσθαι λύσσας
μαριάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
οἶων, ὧ τάλας, ὄρεχθεῖς ἔρρεις,
τρίποδος ἄπο γράτιν, ἐν ὃ Φοῖβος

330 ἔλακεν ἔλακε, δεξιάμενος ἀνὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφολοι λέγονται μυχοί.
ὧ Ζεῦ,

τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἀγῶν
φόνιος ἔρχεται,

335 θοάξων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει

πορεῖον τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
ματέρος αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;
κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

340 ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
ἀνὰ δὲ λαΐφρος ὧς

τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων
κατέκλυσε δεινῶν πόρων, ὡς πόντου
λάβροισι ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

345 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶζον ἄλλον
ἔτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβασθαι με χρῆ;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὄδε δὴ στελεῖ,
Μενέλαος ἄναξ, πολλῇ ἀβροσύνη

350 δῆλος ὄρεσθαι
τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.

ὧ χιλιόων στρατὸν ὀρημάσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,

χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὀμιλεῖς,

355 θεόθεν πράξας ἄπερ ἠύχου.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὧ δῶμα, τῆ μὲν σ' ἠδέως προσδέρομαι
Τροίαθεν ἔλθῶν, τῆ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς
οὐπόποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστῖαν.

360 Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην
καὶ θάνατον, οἶφ' πρὸς δάμαρτος ὤλετο,
Μαλέε' προσσχῶν προΐφρα· ἐκ δὲ θυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδῆς θεός,

365 ὅς μοι τὰδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθεῖς·
Μενέλαε, κείται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόγου περιπεσῶν πανστᾶτος·

δακρῶν δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοῦς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Νηυπλίας ψαύῳ χθονός,

370 ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἑξορμωμένης,
δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος

φίλασι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὡς εὐτυχοῦντας· ἔκλυον ἀτυπῶν τινός
τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.

375 καὶ νῦν ὅπου ἴσθιν εἶπατ', ὧ νεάνιδες,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅς τὰ δειν' ἔτλη κακά.
βοῆστος γὰρ ἦν τότ' ἐν Κλυταιμνήστρας χερσῶν,
ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰὼν,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαμεν ἂν εἰσιδόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 380 ὄδ' εἴμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἰστορεῖς.
ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ μὲνύσω κακά.
τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θυγγάνω
ἐκέτης, ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτῆς·
σῶσῶν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸς ἐς καρὸν κακῶν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 385 ὦ θεοί, τί λείψω; τίνα δέθορα νερτέρων;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
εὐ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὡς ἠγρώσωαι πλόκαμον αὐχμηρὸν, τάλας.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὐχ ἡ πρόσοις μ', ἀλλὰ τῶργ' αἰκίζεται.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
δεινὸν δὲ λείψσεις ἑμιμάτων ξηραῖς κόρας.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 390 τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ὄδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φρονεύς.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἤκουσα· φεῖδου δ' ὀλιγίας λέγειν κακά.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' ἔς με πλούσιος κακῶν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 395 τί χροῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἡ ζύνεσις, ὅτι σύνοιδα δειν' εἰργασμένους.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθειρούσά με·
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 400 μανία τε, μητρὸς αἵματος τιμωρία.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἐν ἧ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγχουν τάφου.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
πότῃρα κατ' οἴκους, ἧ προσεδρεύων πυρᾷ;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
νυκτὸς φυλάσσων ὄστέων ἀνάρεσιν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 405 παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὄρθενεν δέμας;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
Ἰνυλάδης, ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ μητρὸς φόνον.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποῖον ὕπο;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
οἶδ' ἄς ἐλεξας, ὄνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 410 σεμναὶ γὰρ· εὐπαιδέυια δ' ἀποτρέπει λέγειν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
αὐταὶ σε βαχχεύουσι συγγενεῖ φόνου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- οἶμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοῖς εἰργασμένους.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 415 μὴ θάνατον εἴπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπράξει φόνον.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποι' εἰσὶν οἱ θεοί.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
κῆτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 420 μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἰχονται νῦν αἱ;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ἕκτον τόδ' ἤμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ὡς ταχὺ μετήλθον σ' αἶμα μητέρος θεαί.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὐ σοφὸς, ἀληθῆς δ' ἔς φίλους ἔφυν φίλος.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 425 πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὕτω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
μισοῦμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσενέπειν.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
οὐδ' ἠγνῆσαι σὸν αἶμα κατὰ νόμους χεροῖν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 430 ἐκκλήρομαι γὰρ δωμάτων ὄπη μῶλω.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
Οἰαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ξυνῆκα· Παλαμῆδους σε τιμωρεῖ φόνος.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- 435 τίς δ' ἄλλος; ἧ που τῶν ἀπ' Ἀγίσθου φίλων;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὗτοι μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
Ἄγαμέμνονος δὲ σκήπτρ' ἔξ σ' ἔχειν πόλις;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
πῶς, οἷτινες ξῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι;
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
τί δρῶντες ὅ τι καὶ σαφές ἔχεις εἰπεῖν ἔμοι;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
- 440 ψῆφος καθ' ἡμῶν ὄσεται τῆδ' ἡμέρα.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
φεύγειν πόλιν τήνδ', ἧ θανεῖν, ἧ μὴ θανεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θανεῖν ὑπ' ἀσπίων λευσίμῳ πετρώματι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κῆτ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβάλλων ὄρους;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα πεγχάλλοις ὄπλοις·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

445 ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερσός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάντων πρὸς ἀσπίων, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ μέλεος, ἦκεις ξυμφορᾶς πρὸς τοῦσχατον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ καταφυγὸς ἔχει κακῶν.

ἀλλ' ἀθλίως πρόσσοιουν εὐτυχῆς μολῶν

450 μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,

καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχει,

ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,

χάριτας πατροφῆς ἐκίνων ἐς οὓς σε δεῖ.

ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι

455 οἱ μὴ πῖ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶτα ποδῖ

ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπελος

κουροῦ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὄδε

460 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστα αἰδώς μ' ἔχει

ἐς ὅμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξεργασμένοις.

καὶ γὰρ μ' ἔθρηψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ

φιλῆματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνωνος

παῖδ' ἀγκάλασι περιφέρων, Αἴθρα δ' ἄμα,

465 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διοσκόρω·

οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχῇ τ' ἐμῇ,

ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς· τίνα σκότον

λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος

θῶμαι, γέροντος θυμῶντων φεύγων κόρας;

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

470 ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,

Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταίμνηστρας τάφῳ

χοῆς χεόμενος ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν

ἦνοι ξὺν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.

ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιᾶν αὐτοῦ θέλω

475 στάς ἀσπᾶσασθαι, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ πρόεσβυ, χαῖρε, Ζητὸς ὁμόλεκτρον κᾶρα.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ὦ χαῖρε καὶ σὺ, Μενέλεος, κῆρυξι μ' ἐμόν.

ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.

ὁ μητροφόντης ὄδε πρὸ δωματίων δράκων

480 στίλβει νοσώδεις ἀστραπαῖς, στήγῃ μ' ἐμόν.

Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀνόσιον κᾶρα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

κείνου γὰρ ὄδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

485 βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἑλληνικὸν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεὶ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πάν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

κέκτησθό νυν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

490 ὄργῃ γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

πρὸς τόνδε σοφίας τις ἂν ἀγὼν ἦκοι πέρι;

εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ,

τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,

ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέφατο,

495 οὐδ' ἠλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον;

ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,

πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κᾶρα,

αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ ἀνέσσω ποτε,

500 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίτην

ὅσταν διώκοντ', ἐμβαλεῖν τε δωματίων

μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἂν ἔλαβ' ἀντὶ συμφορᾶς,

καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εἰσεβῆς τ' ἂν ἦν.

νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἠλθε μητέρα.

505 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἠροῦμενος,

αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανῶν.

ἐρήσομαι δὲ, Μενέλεος, τοσόνδε σε·

εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρον γυνή,

χὼ τοῦδε παῖς αὐτῆς ἀνταποκτενεῖ,

510 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον

λύσει, πῆρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;

καλῶς ἔθνετο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·

ἐς θυμῶντων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν

οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἴμ' ἔχων κυρεῖ,

515 φρυγαῖσι δ' ὄσοιῦν, ἀνταποκτείνειεν δὲ μὴ.

ἀεὶ γὰρ εἷς ἐμελλ' ἐνέξεσθαι φόνῳ,

τὸ λοιπὸν μῖασμα λαμβάνων χεροῖν.

ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικᾶς ἀνοσίτους,

πρώτην δὲ θυγατέρ', ἢ πόσιν κατέκτανεν·

520 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐποτ' αἰνέσω,

οὐδ' ἂν προσεείποιμ'· οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς

γυναικὸς ἐλθόνθ' οὐνεκ' ἐς Τροίας πέδον.

ἀμυνῶ δ', ὅσονπερ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,

τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον

525 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ.

ἐπεὶ τίμ' εἶχες, ὦ τίλας, ψυχὴν τότε

ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἐκτεύουσα σε

μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τάκτει κακὰ,

δαζουμένη γέροντ' ὀφθαλμῶν ἐκτῆκα τίλας.

530 ἔν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοροθεῖ·

μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,

μανίας ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων

ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;

ὡς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεος, τοῖσιν θεοῖς

535 μὴ προᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων·

[ἔα δ' ὑπ' ἀσπίων καταφρονεῖσθαι πέτροις,

ἢ μὴ πῖσαιεν Σπαρτιάτιδος χροῖος.]

θυγάτηρ δ' ἐμῇ θανούσ' ἐπραξεν ἐνδίκαι·

ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰλὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 540 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέρυκ' ἀνήρ,
 πλην ἔς θυματέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐς τέχνα,
 καὶ μὴ ᾽πισήμους ξυμφορὰς ἐκίχσατο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 545 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα.
 ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι, μητέρα κτανῶν,
 ὄσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 τὸ γήρας ἡμῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λέγειν,
 550 καὶ καθ' ὁδὸν εἰμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρήξα.
 τί χορῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεες δυοῖν·
 πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτιζτε παῖς,
 τὸ σπέρον ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.

555 ἔλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγῆτη
 μᾶλλον μ' ἀμύναι τῆς ὑποστρίψεως τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι κοῦλῆ σῶφροσιν
 ἐς ἀνδρὸς ἦει λέκτρον· ἑμαυτὸν, ἦν λέγω

560 κακῶς ἐκεῖνην, ἐξερω· λέξω δ' ὅμως.
 Αἰγισθος ἦν ὁ κρυπτός ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλείς ὡς πετρωθῆναι με δεῖ,

565 ἄκουσον ὡς ἄπασαν Ἑλλάδα ὠφελῶ·
 εἰ γὰρ γυναιῆες ἐς τὸδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἄνδρας φονεύειν, καταφρυγὰς ποιούμεναι
 ἐς τέχνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις

570 ἐπίκλημ' ἐχούσας ὃ τι τύχοι. θράσας δ' ἐγὼ
 δεῖν', ὡς σὺ κομπέεις, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκωσ ἀπόλωσα,
 ἦτις μεθ' ὄπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμαίων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην

575 προῦθωκε, κοῦκ ἔωσσ' ἀκηρατον λέγος.
 ἐπεὶ δ' ἀμαρτοῦσ' ἤσθητ', οὐκ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοῖη πόσει,
 ἐζημίωσε πατέρα κατέκτειν' ἑμὸν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῶ μὲν ἐκηρύσθη θεῶν,

580 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρας
 σιγῶν ἐπήγουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανῶν;
 οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεγόρευ' Ἑορινύσιν;
 ἦ μητοῖ μὲν πάρεισι σύμμεχοι θεῶν,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικοῦμένη;

585 σύ τοι φτυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακῆν
 ἀπόλεσάς με· διὰ τὸ γῆρ κείνης θράσος
 πατρός στερηθεῖς, ἐγενόμην μητροκτόνος·
 ὄρεξ; Ὀδυσσεῶς ἄλοχον οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγᾶμαι πόσει πόσιν,

590 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστῆριον.
 ὄρεξ; Ἀπόλλων ὅς μεσομιάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαγέστατον,
 ᾗ πειθόμεσθα πάντῃ ὅσ' ἂν κείνος λέγων,
 τοῦτω πειθόμενος τὴν θεοῦσαν ἔταρον.

595 ἐκείνον ἠγείσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε·
 ἐκείνος ἦμαρτ', οὐκ ἐγὼ. τί χορῆν με δρῶν;

ἦ οὐκ ἀξιοχρεῶς ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μῖασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν γύγοι,
 εἰ μὴ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;

600 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασταί τάδε,
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
 γάμοι δ' ὄσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
 μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
 τὰ τ' ἐνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

605 ἀεὶ γυναιῆες ἐμποδῶν ταῖς ξυμφοραῖς
 ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχεῆστερον.

ΤΥΝΑΠΡΕΩΣ.

ἐπεὶ θρασυνοῖ κοῦλῆ ὑποστέλλει λόγῳ,
 οὕτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγήσαι φρένα,
 μᾶλλον μ' ἀνάξεις ἐπὶ σὸν ἐξελεθεῖν φόνον·

610 καλὸν πάρορον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων
 ὧν οὖνεκ' ἤλθον, θυγιατὶ κοσμήσαν τάρον.
 μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον
 ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείωσα πόλιν
 σοὶ σῆ τ' ἀδελφῆ λεύκιμον δοῦναι δίκην.

615 αἰἄλλον δ' ἐκεῖνη σοῦ θανεῖν ἐπαίξει,
 ἢ τῇ τεκοῖσῃ σ' ἠγρώσω, ἐς οὓς ἀεὶ
 πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
 ὄνειρατ' ἀγγέλλουσαι τὰ γαμέμενος,
 καὶ τοῦδ' ὁ μισήσειαν Αἰγίσθου λέγος

620 οἱ νέρτεροι θεοὶ, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν,
 ἔως ὑφῆψε δωμ' ἀνηφραίστω πυρί. >
 Μενέλαε, σὸν δὲ τάδε λέγω δρᾶσω τε πρὸς·
 εἰ τοῦμὸν ἐχθὸς ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμὸν,
 μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·

625 ἔα δ' ὑπ' αὐτῶν καταφρονεῖσθῆναι πέτρους,
 ἦ μὴ ᾽πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
 ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·
 ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

630 στεῖχ', ὡς ἀθορύβως οὐπιῶν ἡμῖν λόγος
 πρὸς τόνδ' ἔκηται, γήρας ἀποφυγῶν τὸ σόν.
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοῖα κυκλεῖς,
 διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοῦς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοοῦμενος,
 635 ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμνησθῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ νυν πέραιναι τὴν δόξησιν, ἀλλ' ἑμοῦς
 λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλευοῦν τότε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγῆ λόγου
 κρείσσων γένουτ' ἂν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

640 λέγοιμ' ἂν ἤθη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
 ἐπίπροσθὲν ἔστι καὶ σαιρῆ μᾶλλον κλύειν.
 ἔμοι σὺ τῶν σόν, Μενέλεως, μηθὲν δίδου,
 ἔ δ' ἔλαβες ἀπόδος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
 οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχῆν ἐμὴν

645 σώσης, ἄπερ μοι φίλιατ' ἔσσι τῶν ἐμῶν.
 ἀδιδῶ· λαβεῖν χρήμ' ἀνὲ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἄδιδόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατήρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἤλθ' ἐς ἴλιον,
 οὐκ ἐξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἀμαρτῆαν

- 630 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
 ἔν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνός· δοῦναι σε χορή.
 ἀπέδοτο δ', ὡς χορή τοῖς φίλοις τοὺς φίλους,
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς σὺν, παρ' ἀσπίδ' ἔκπορῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολέβοις ξυνάρορον.
- 635 ἀπότισον οὖν μοι ταῦτο τοῦτ' ἐκεῖ λαβῶν,
 μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ
 σωτήριος σιάς, μὴ δέξ' ἐκπλήσας ἔτη.
 εἰ δ' Ἀδλλίς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 εἰ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἐρμιόνην μὴ κτεῖνε σὺ.
- 660 δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοιτος ὡς πράσσω τὰ νῦν
 πλεον φέρεσθαι; καὶ μὲ συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
 καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανάτων γὰρ οἶζον ὀρφανὸν λείπω πατρός.
- 665 ἔρεῖς, ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους
 ἐν τοῖς κακοῖς χορή τοῖς φίλοις ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐ διδῷ, τί δεῖ φίλων;
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θείων.
 φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
- 670 κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω·
 ταύτης ἰκνοῦμαι σ'. ὦ μέλεος ξιμῶν κακῶν,
 ἐς οἶον ἦζω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴζου παντὸς ἐκετεύω τάδε.
 ὦ πατρὸς ὅμαιμε θεεῖ, τὸν κατὰ χρόνους
- 675 θανάοντ' ἀκούειν τάδε δόχει, ποταμῆν
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἀγῶ λέγω.
 ταῦτ' ἔς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς
 εἰρηκα, κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν δ' πάντες κοῦχ ἐγὼ ζητῶ μόνος.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 680 γὰγὼ σ' ἰκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὗσ' ὅμως
 τοῖς δεομένοις ὠφελεῖν· οἶός τε δ' εἰ.

Μ Ε Ν Ε Λ Α Ο Σ.

- Ἵρξείτ', ἐγὼ τοι σὸν καταδοῦμαι κάρσα,
 καὶ ξυμπονήσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χορή γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
- 685 ξυνεκομίζειν, δύναμιν ἦν διδῶθ' θεός,
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χορήξω τυχεῖν·
 ἦζω γὰρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενὸν δόρου
 ἔχων, πόνοισι μυριοῖς ἀλώμενος,
- 690 σμιζοῦξ ξὺν ἀλλῇ τῶν λειψιμῆσων φίλων.
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοῦμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἑλπίδος προσήκομεν.
 σμιζοῦσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
- 695 πόνοιςιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε.
 ὅταν γὰρ ἠβῆ δήμιος, εἰς ὀργὴν πεσὼν,
 ὅμοιον ὅσπερ πῦρ κατασβέσαι λάβρον·
 εἰ δ' ἠσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
 χαλῶν ὑπέτοι, κειρὸν εὐλαβοῦμενος,
- 700 ἴσως ἂν ἐκπνεύσει· ὅταν δ' ἀνῆ πνοάς,
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ἡδῶτος ὅσον θέλεις.
 ἔρεστι δ' οἴκτος, ἔτι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 κερσοδοκῶντι κτήμα τιμώτατον.
 ἐλθῶν δὲ Τυνδάρεῶν τέ σοι παράσομαι
- 705 πόλιν τε πείσαι τῷ λιαν χορησθαι καλῶς.
 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταδεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
 ἔβαψεν, ἔστη δ' αὐθις, ἦν χαλιῶ πόδα.

- μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῖ δὲ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 710 σῶξεν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσωνων.
 ἀλλῆ δὲ σ' οὐκ ἂν, ἣ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σῶσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ἡδῶδιον λόγῃ μιᾷ
 στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν, εἰ σοι πάρα.
 οὐ γὰρ ποτ' Ἄργους γαῖαν ἐς τὸ μαλθακὸν
- 715 προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαῖως ἔχει
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- ὦ πλήν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατεῖν
 τᾶλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις,
- 720 φεύγεις ἀποστραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 φροῦδ'. ἀφίλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσω
 κακῶς.
- οἴμοι, προδεδόμαι, κοῦκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅπη τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφνῆ σωτηρίας.
- 725 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τὸνδε φίλτατον βροτῶν,
 Πυλάδην, δρόμῳ στεῖχοντα Φωκῶν ἄπο,
 ἡδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνήρ
 κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- Θᾶσσον ἦ μ' ἐχορῆν προβαίνων ἐκόμην δι' ἄστεως,
 730 ξύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς
 σαφῶς,
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐ-
 τίνα.
 τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλταθ' ἡλί-
 κων ξιμοῖ
 καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἰ
 σὺ μοι.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τῆμα δηλώσω κακὰ.
 Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- 735 ξυγκατασκάπτους ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
 φίλων.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- Μενέλεως κάκιστος ἐς με καὶ κσιγγνήτην ξιμῆν.
 Π Υ Λ Α Λ Η Σ.
 εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἀνδρα γίγνεσθαι κακόν.
 Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
 ὡσπερ οὐκ ἐλθῶν ξιμογε ταυτὸν ἀπέδωκεν μολῶν.

Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- ἦ γὰρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χρόνα;
 Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- 740 χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη
 φίλοις.

Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
 Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκεῖνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.
 Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- ποῦ ἴσθιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;
 Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

- ἐν δόμοις ξιμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν
 χροῶν.

Π Υ Λ Α Λ Η Σ.

- 745 σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κσιγγνήτη πατρός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μή μ' ἰδεῖν θανάθ' ὑπ' ἀστών καὶ κασιγνήτην
ἐμῆν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

πρὸς θεῶν, τί πρὸς τῶδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέ-
ναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἠύλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρώσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

σπήψιν ἐς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

750 οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀριστας θυγατέρας σπείρων
πατήρ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμού-
μενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κηδὸς μᾶλλον εἰλετ' ἢ πατρός.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

κοῦξ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάττειν παρών;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

755 ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον
θανεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψῆφρον ἄμρ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φρόνῳ θέσθαι
χρεῶν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἢ κρινεῖ τί χορήμα, λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν
πέρι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

φεῦγέ νυν λιπῶν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

760 οὐχ ὄριξ; φυλασσόμεσθα φρονόβοισι πανταχῇ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

εἶδον ἄστεως ἀγνῆς τεύχεσιν πεφραγμένας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

κἀμὲ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

765 Στρόφιος ἠλασέν μ' ἀπ' οἴκων φρυγάδα θυμο-
θεῖς πατήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίτας ἐπιφέρων ἔγγλημά τι;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὅτι συνηράμην φρόνον σοι μηρός, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ τάλας, εἶοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἰστέον τῆδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

770 οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὡσπερ κἀμ' ἀποπτειναι
θέλη;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκῶν δὲ γῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δεινὸν οἱ πολλοὶ, κακούργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστά βουλεύουσ' αἰεὶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν. ἐς κοινὸν λέγειν χρῆ.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
τίνος ἀναγκαίου πέρι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

775 εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθῶν
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
ὡς ἔδρασας ἔνδικα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὶ τιμωρῶν ξιμαντοῦ;
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ὑποπιτήξας σιωπῇ κατάνω;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

δειλὸν τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς ἂν οὖν δροῖην;
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
ἔχεις τίν', ἦν μένης, σωτηρίαν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔχω.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
μολόντα δ' ἔλιπς ἔστι σωθῆναι κακῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

780 εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω;
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
θανόν γοῦν ὧδε κάλλιον θανεῖν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τὸ προᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
τιῷ δοξεῖν εὐχου μόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
μᾶλλον ἢ μένων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
μέγα γὰρ ἠγγενεῖά σου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

785 θάνατον ἀσφάλλων πατρῶν.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴτεον, ὡς ἄνανδρον ἀκλειῶς κατθανεῖν.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
αἰνῶ τῆδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μή πρὸς θεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δηλαδὴ σιγαῖν ἄμεινον.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

790 κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τί τόδε καινὸν αὐ̄ λέγεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μή θεαί μ' οἴστρον κατὰσχωσ'.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκ ἔμοιγε σοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐλαβοῦ λύσεως μετασχεῖν τῆς ἐμῆς.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τόδ' οὖν ἴτω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

795 ἔρπε νυν, οἶαξ ποδὸς μοι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ με πρὸς τύμβον πόρουσον πατρός.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὡς τί δὴ τόδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τό γε δίκαιον ᾧδ' ἔχει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μημέρος δὲ μηδ' ἴδοιμι μνημα.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

πολεμία γὰρ ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλη.

800 περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νοχελῆ νόστρον,

ὡς ἐγὼ δι' ἄστεως σε σμικρὰ φρονιζῶν ὄχλου

οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχλήσω. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος,

εἰ σε μὴ ἔν δειναῖσιν ὄντια συμφοραῖς ἐπαρξέω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς

μόνον.

805 ὡς ἀνήρ, ὅστις τρόποισι συντακῆ, θυραῖος ὦν,

μυρίων χρειάσων ἠμαίμων ἀνδρὶ ἐκτιῆσθαι φίλος.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μέγας ὄλβος ἂ τ' ἀρετὰ

μέγα φρονοῦσ' ἄν' Ἑλλάδα καὶ

παρὰ Σιμουντίοις ὄχετοῖς

810 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις
πάλα παλαιῖς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
ὅποτε χουσέας ἕρις ἀρόνς
ἦλυθε Ταναϊλίδαις,

οἰκτρότατα θοινάματα καὶ

815 σφάγια γενναίων τεκῶν·

ὄθεν φόνῳ φόνος ἐξαμεί-

βων δι' αἵματος οὐ προλεί-

πει δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.

τὸ καλὸν οὐ καλὸν, τοζέων

820 πυριγενεὶ τέμνειν παλάμη

χρόα, μελάνδετον δὲ φόνῳ

ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·

τὸ δ' αὖ κακοργεῖν ἀσέβεια μαινολῖς

κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παρὰνοια.

825 θανάτου δ' ἀμυρὶ φόβῳ

Τυνδαρίος ἰάχησε τάλα-

να· τέκνον, οὐ τολμᾶς ὄσια

κτείνων σὺν ματέρᾳ· μὴ πατρώ-

αν τιμῶν χάριν ἐξανέ-

830 ψη δύσγλειαν ἔσαι.

τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ

τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν

ἢ ματροπιτόνον αἶμα χειρὶ θέσθαι;

οἶον ὃ γ' ἔργον τελέσας

835 βεβᾶκχεται μανίας,

Εὐμεινίσαν θήραμα φόνῳ

δρομάσι δινεύων βλεφάροις

Ἄγαμεινόιοις παῖς.

ᾧ μέλεος, ματέρος ὅτε

μαστὸν ὑπερέτελλοντ' ἐσιδῶν

840 χρυσεοπηγνῆτων φαρῶν

σφάγιον ἔθετο ματέρα, πα-

τρώων παθῶν ἄμοιβάν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

γυναῖκες, ἡ που τῶνδ' ἀφώρηται δόμων

845 τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

ΧΟΡΟΣ.

ἦκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,

ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προζέμενον πέρι

δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;

ΧΟΡΟΣ.

850 Πυλάδης, ζοῖκε δ' οὐ μακρὰν ὄδ' ἄγγελος

λέξειν τὰ κείθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τλήμων, ᾧ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου

Ἄγαμεινόνοιο παῖ, πότιν' Ἠλέκτρα, λόγους

ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκα φέρων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

855 αἰαῖ· διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγος.

κακῶν γὰρ ἦκεις, ὡς ζοῖκεν, ἄγγελος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασιγνήτον θανεῖν

καὶ σ', ᾧ τέλειαν, ἔδοξε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἦν φοβουμένη

807—818. = 819—829.

- 860 πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηζόμεν γόοις.
 αἰὲρ τίς ἀγῶν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
 καθέλων ἡμᾶς κάπεκέρωσαν θανεῖν,
 λέγ', ὦ γεραῖε, πότερα λευσιμῶ χειρὶ
 ἢ διὰ σιδήρου πνεύμ' ἀπορρηξάι με δεῖ,
 865 κοινὰς ἀδελφῶ συμφορὰς κελημένην.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
 βαίνων· πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
 τὰ τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σὴ γὰρ εὐνοῖαν πατρὶ
 ἀεὶ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος.
 870 πένητα μὲν, χοῖσθαι δὲ γενναῖον φίλοις.
 ὄρω δ' ὄχλον στεῖχοντα καὶ θάσσοντ' ἄζραν,
 οὐ φασὶ πρῶτον Λακωνὸν Αἰγύπτω δίκας
 δίδοντ' ἀδροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἔδρας.
 ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμεν ἀδροισμ' ἰδῶν,
 875 τί κανὼν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα
 ἄγγελμ' ἀνεπέτρωσε Λακωνίδων πόλιν;
 ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κείνον οἴχ' ὁραῖς πέλας
 στεῖχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δρομοῦμενον;
 ὄρω δ' ἄελλτον γάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 880 Ἰυλιάνην τε καὶ σὸν σύγγονον στεῖχονθ' ὁμοῦ,
 τὸν μὲν κατηγῆ καὶ παρεμμένον νόσῳ,
 τὸν δ' ὡστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
 ἔπει δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 885 κήρυξ ἀναστάς εἶπε, τίς χοῖξαι λέγειν,
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ ᾄρωδ
 μητροκτονοῦντα; κατὰ τῶδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σὴ πατρὶ συνεπόρθει Φούγας.
 ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ἄν ἀεὶ,
 890 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλοῦμενος,
 σὸν δ' οὐκ ἐπαιῶν σύγγονον, καλῶς κακοῦς
 λόγους ἐλίσσω, ὅτι καθιστάτῃ νόμους
 ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλοῦς, τὸ δ' ὅμι' ἀεὶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 895 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ
 πηδῶσ' ἀεὶ κήρυξες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
 ἐπὶ τῶδε δ' ἠγόρευε Λιομήδης ἄναξ.
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 900 εἶα, φρυγῆ δὲ ζημιοῦντας εἰσεβεῖν.
 ἐπεροδῆσαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι,
 οἱ δ' οὐκ ἐπήρουν. κατὰ τῶνδ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
 905 θορόβῳ τε πίσυνος κἀμαθεῖ παρρησίᾳ,
 πιθανὸς ἔτ' αὐτοῖς περιβαλεῖν κακῆ τιμῇ.
 ὅταν γὰρ ἠδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,
 πείθῃ τὸν πλήθος, τῆ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρησιὰ βουλευούσ' ἀεὶ,
 910 κἂν μὴ παραντίξ', ἀδύς εἰσι χρήσιμοι
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χοῖ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'. ὁμοῖον γὰρ τὸ χοῖμα γίγνεται
 τῶ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
 915 βάλωντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδαρεὸς λόγους
 τῆ σφῶ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
 ἄλλος δ' ἀναστάς ἔλεγε τῶδ' ἐναντία,
 μορφῆ μὲν οὐκ εὐώπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνὴρ,

- ὀλιγάκις ἄστὺ κἀγορᾶς χοῖρων κύκλον,
 920 αὐτουργὸς, οἵπερ καὶ μόνου σώζουσι γῆν,
 ξυνητὸς δὲ χωρεῖν ὁμοῖε τοῖς λόγοις θέλων
 ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἠσχηκῶς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρὸν πατρὶ,
 925 κακῆν γυναῖκα κᾶθεον κατακτανῶν,
 ἢ κείν' ἀφῆρει, μήτ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
 εἰ τᾶνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.
 930 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὐ λέγειν ἐφαίνετο,
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ', ὦ γῆν Ἰνέχου κελτημένον,
 [πάλαι Πελασγοί, Λακωνίδαι δὲ δευτέρου,]
 ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
 935 ἔπειτα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων γόνος
 ἔσται γυναῖξιν ὄσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 θνήσκοντες, ἢ γυναῖξιν δουλεύειν χρεῶν·
 τοῦναντίον δὲ δρασετ' ἢ ἔρασαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προσδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
 940 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με,
 ὁ νόμος ἀνεῖται, κοῦ φθάνοι θνήσκων τις ἂν,
 ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὐ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἔξεινος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 945 ὃς ἠγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετροῦμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρὶ δὲ σφραγῆ
 ὑπέσχετ' ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ λείπειν βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 950 Ἰυλιάδης δακρῶν· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι
 κλαίοντες, οἰκτιέροντες· ἔρχεται δὲ σοι
 πικρὸν θάμα καὶ πρόσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσαν' ἢ βρόχος δέσρη,
 ὡς δεῖ λῆπειν σε φέργους· ἠγύγεια δὲ
 955 οὐδὲν σ' ἐπωφάλησεν, οὐδ' ὁ Πυθῖος
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεῖς
 πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἀφθογγος εἶ,
 ὡς ἐς στεναγμοῦς καὶ γόους δρακουμένην.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 960 κατάρχομαι στεναγμὸν, ὦ Πελασγία,
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγίδων,
 αἵματηρὸν ἔταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἄ κατὰ χροῖδος
 νεοτέρων καλλίπαις θεᾶ.
 965 ἰαχέτω δὲ γὰ Κυκλωπία,
 αἰδέμαρον ἐπὶ γὰρ τιθεῖσα κούριμον,
 πήματ' οἴζων.
 ἔλεος ἔλεος ὄδ' ἔρχεται
 τῶν θανουμένων ὑπερ
 970 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποι' ὄντων.
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
 πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζῆλος ἄν ποτ' οἴκοις·
 φθόνος ἂν εἴλε θεόθεν, ἢ τε δυσμενῆς
 975 φοινία ψήφος ἐν πόλει.

ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαιμέρων
ἔθνη πολύπονα, λεύσσειθ', ὡς παρ' ἐλπίδας
μοῖρα βάλνει.

ἔτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται

980 πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῦ·
βορῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ

μέσον χθονός τε τειταμέναν
αἰωρήμασι πέτρων

ἀλύσεισι χρυσέαισι φερομένην
δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀμβροάσω

985 πατρὶ γέροντι Ταντάλῳ
ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἑμέθεν δόμων,
οἱ κατεῖδον ἄτας,

ποτανὸν μὲν δίωγμα πάλων
τεθρηπποβάμοι στῶλῳ

990 Πέλοψ ὅποτε πελάγῃσι διε-
δίφρευσε, Μυρτίλου φρόνον
δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
λευκοκύμοισιν

πρὸς Γεραιστίαις
ποντίων σάλων
ῥόοισιν ἀρματιεύσας.

995 ὄθεν δόμοισι τοῖς ἑμοῖς
ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,
λόχημα ποιμηνοῖσι Μαιάδος τόκου,
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὀπότη'
ἐγένετο τέρας ὄλοδον ὄλοδον

1000 Ἀτρέος ἵπποβάτω·

ὄθεν Ἔρις τὸ τε περρωτὸν
ἀλίου μετέβαλεν ἄρμα,
τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον
οὐρανοῦ προσαρμόσασα
μονόπωλον ἐς Ἄω,

1005 ἐπταπόρου τε δρόμημα Πελεϊάδος
εἰς ὄδον ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,
τῶνδ' ἑ τ' ἀμείβει θανάτους θανάτων,
τά τ' ἐπώνυμα δειπνα Θυέστου
λέκτρα τε Κρήσσης Ἀερόπας δολι-

1010 ας δολλοῖσι γάμοις. τὰ πανύστατα δ'
εἰς ἑμέ καὶ γενέται ἑμὸν ἦλυθε δόμων
πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδε σὸς ξύγγονος ἔρπει
ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,
ὅ τε πιστότατος πάντων Ἡυλάδης

1015 ἰσάδελφος ἀνήρ, * ἰθύων
νοσηρὸν κῶλον
ποδὶ κηδοσύνῳ παρᾶσειρος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ γ' ὦ. πρὸ τύμβου γὰρ σ' ὀρώσ' ἀναστένω,
ἀδελφε, καὶ πάροιδε νερέτρων πυρᾶς.

1020 οἶ γ' ὦ μάλ' αὐθις. ὡς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι
πανυστάτην πρόσποψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ σίγ' ἀφῆσα τοὺς γυναικεῖους γόους
στερξῆεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ'
ὄμως

γέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστῶσας τίχας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1025 καὶ πῶς σιωπῶ; φρέγγος εἰσορᾶν θεοῦ
τόδ' οὐκέθ' ἤμῃν τοῖς ταλαιπώροις μετὰ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ μή μ' ἀπόκτειν'· ἄλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μέλεος ἦβης σῆς, Ὀρέστια, καὶ πότμου

1030 θανάτου τ' ἁώρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐζέτ' εἶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλῃς ἀνανδρίαν,
ἔς δάκρυα πορθομένουσ' ὑπόμηθιν κακῶν. →

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανοῦμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φιλῆ ψυχὴ βροτοῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1035 τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἄπτειν κρεμαστούς, ἢ ἕξφος θήγειν χερσὶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ νῦν μ', ἀδελφε, μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
ὑβρίσμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλις τὸ μητρὸς αἴμ'· ἐγὼ δέ σ' οὐ κτενῶ.

1040 ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσῃ' ὅτῳ βούλει τρόπῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔσται τάδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφος λελεῖψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθένεται σὴ δέρη θέλω χέρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1045 ὦ φίλιατ', ὦ ποθεινὸν ἠδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα τοί με τίχῃς· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότηι χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπλυγμ' ἑμὸν,

1050 τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φεῦ·
πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτὸν, εἰ θέμις, κτάνοι,
καὶ μνημα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἠδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρῃς δὲ δὴ φίλων

1055 ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου
οὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδῆν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρὸς,
οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ἠύλαβετο μὴ σώξειν φίλους.

1060 ἀλλ' εἶ', ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
δράσαντε καταθανοῦμεθ' ἀξιώτατα.
κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει,
παίσας πρὸς ἦπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
ἄμοια πράσσειν τοῖς ἑμοῖς τολημήμασι.

1065 Ἡυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φρόνου γενοῦ βραβεῦς,
καὶ καταθωνόντων εὐ περιστείλον δέμας,
θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρον.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὄρῃς, πορεύομαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐπίσχεσ. Ἐν μὲν πρώτῳ σοι μομφὴν ἔχω,
1070 εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἤλπισας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί γὰρ προσήκει καταναεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἔξιν σοὶ γε κοινῇ· ταῦτ' ἀ καὶ πάσχειν με δεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1075 ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ ξύνθνησκέ μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλοῦτου λιμὴν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότιμου τῆσδ' ἐσφαλῆς,
ἦν σοι κατηγγύησ', ἐταιρίας σέβων·

1080 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιήσαι λαβὼν,
κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν·
οἷ γὰρ θανόντες χαρμάτων τηρώμεθα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

1085 ἦ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μηθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθῆρ', εἰ σ' ἐγὼ προδούς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμόν ἀπολίποίμ' σε.
καὶ ξυγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρήσομαι,

1090 καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίνας·
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῆδ' ὀμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθῶν Φωκῶν ἀκρόπολιν,

1095 ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆν,
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ καταθανούμεθ', ἐς κοινούς λόγους
ἐλθῶμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1100 ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατάνοιμ' ἰδῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μενῶ, τὸν ἔχθρον εἴ τι τιμωρήσομαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηδὲν τρέσῃς τάσδ'· ὡς πάρεσις ἡμῖν φίλαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

1105 Ἐλένην κτάνομεν, Μενέλεω λύπην πικράν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, εἰ γ' ἔσται καλῶς.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

σφάζαντες. Ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μάλιστα· καὶ δῆ πάντ' ἀποσφραγίζεται. Ἐ

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκέθ', Ἄιδην νυμφίον κεκτημένην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1110 καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τρυφὰς γὰρ ἤκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧσθ' Ἐλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

1115 οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐ χάζομαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοὶ γε τιμωρούμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραν', ὅπως λέγεις.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἴσμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1120 ἔχω τοσοῦτον, τάπιλοιπα δ' οὐκ ἔχω.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἂ πάσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

καὶ νῶν παρέσται ταῦθ' ἄπερ κείνη τότε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

1125 κρύπτ' ἔν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνωμεν χρεῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦρογον ἧ τείνειν χρεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1130 Ἐλένην φρονεῦεν· μανθάνω τὸ σύμβολον.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἔγνωσ' ἀκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.

εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναικα σφφρονεστέραν

ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος·

νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἐλλάδος δώσει δίκην,

1135 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπόλεσεν τέκνα,

νύμφας τ' ἔθηκεν ὀφρατὰς ξυναόρων.

ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,

σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,

κακῆς γυναικὸς οὖνεχ' αἰμ' ἐπράξαμεν.

1140 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ, ταύτην κτανῶν,

ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,

Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκτιόου φρονεῦς.

οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεω μὲν εὐτυχεῖν,

τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν

1145 μητέρα τ', ἐὼ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν,
δόμους τ' ἔχειν σοὺς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
εἰ μὴ π' ἐκείνη φάσγαγον σπάσσω μέλαν.
ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,

1150 πρήσαντες οἴκους τοῦσδε κατανούμεθα.
ἐνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

ΧΟΡΟΣ.

πάσαις γυναίξιν ἀξία στυγεῖν ἔφρ
ἢ Τυνδαρίσ παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φρεῦ·

1155 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ φίλος σαφής,
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
τὸ πλήθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
σὺ γὰρ τὰ τ' εἰς Αἴγισθον ἔξευρες κακὰ
καὶ πλησίον παρήσθα κινδύνων ἔμοι,

1160 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν,
κοῦκ ἐκποδῶν εἰ. παύσομαι σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
βάρος τοι κἂν τῶδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
δράσας τι χρῆζω τοὺς ἔμοις ἔχθρους θανεῖν,

1165 ἴν' ἀνταναλώσωμεν οἱ με προῦδουσαν,
στένωσι δ' οὔτερ κἂμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυκ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιοθῆεις, οὐ τυραννος, ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ ἴν' ἔσχ'· ὃν οὐ κατασχυνῶ

1170 δοῦλον παρασχῶν θάνατον, ἀλλ' ἔλευθέρως
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλαον δὲ τίσομαι.
ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἰ ποθεν ἄελπος παραπέσοι σωτηρία
κτανούσι, μὴ θανούσιν· εἰχομαι τάδε.

1175 ὃ βούλομαι γὰρ ἠδὺν καὶ διὰ στόμα
πιθηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῶδέ τ' ἔκ τρίτον τ' ἔμοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;

1180 ἐπεὶ τὸ συντετόν γ' οἶδα σὴ ψυχῇ παρόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγ'· ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἠδογὴν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδὸτ' ἠρόμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἶδ', ἦν ἔθρησεν Ἐρμιόνην μήτηρ ἐμή.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1185 αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χοῶς κατασπεύσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάρου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ξυλλάβεθ' ἄμυρον τήνδ', ὅταν στεῖχη πάλιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1190 τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἑλένης θανούσης, ἦν τι Μενελεύς σε δρᾷ,
ἢ τόνδε κάμει, πᾶν γὰρ ἔν φιλον τόδε,
λέγ' ὡς φρονεῦσαις Ἐρμιόνην· ζήφος δὲ χρῆ
δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.

1195 κἂν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρῆζων κόρην
Μενέλαος, Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτεῖνη σε, καὶ σὺ σφράξῃ παρθένου δέρην.

1200 καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ,
χρόνῳ μαλαΐζειν σπλαγγχρον. οὔτε γὰρ θρασὺς
οἶτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρία ἐπαλξιν. εἰρηται λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτιμένην,

1205 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναίξι θηλείας προπον,
ὡς ἀξία ἔην μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφρυς.

Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
γυναϊκός, ἧς ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκῶν δ' ἔλθοι πόλιν,

1210 καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦξει δ' ἐς οἴκους Ἐρμιόνη τίμος χρόνου;
ὡς τάλλα γ' εἶπας, εἴπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἐλόντες σὺνμονο ἀνοσοῦ πατρός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ δὴ πέλας νιν δομάτιον εἶναι δοκῶ·

1215 τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς· σὺ μὲν νυν, σύγγον' Ἥλεκτρα, δόμων
πάρως μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ', ἦν τις, πρὶν τελευτηθῆ φόνος,
ἢ ζυμμάχος τις ἢ κασίγνητος πατρός

1220 ἐλθῶν ἐς οἴκους φθῆ, γέγωνέ τ' ἐς δόμους,
ἢ σαρίδα παῖσας ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὀπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας,
Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἔμοι πόνουσ.

1225 ὦ δῶμα ναῖον νυκτὸς δοφραίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δευμένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασίγνητου σέθεν,
δίκαία πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν

1230 κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενεῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ πάτερ, ἐκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἱ σέθεν θνήσκουσ' ὑπερ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὦ συγγένεια πατρός ἐμοῦ, κάμεις λιγὰς,
Ἀγαμέμνον, εἰσάκουσον, ἔκωσπον τέκνα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1235 ἔκτεινα μητέρ',

ΠΥΛΛΑΗΣ.

ἠψάμην δ' ἐγὼ ξίφους.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα κάπελυσ' ὄκνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοί, πάτερ, ἀρήγων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.

ΠΥΛΛΑΗΣ.

οὐκοῦν ὄνειδῆ τάδε κλύων ῥῦσαι τέκνα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δακρυόεις κατασπένδω σ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.

ΠΥΛΛΑΗΣ.

1240 παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

εἴπερ γὰρ εἶσω γῆς ἀζοντιζοῦσ' ἀραί,

κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ Αἴκης σέβας,

δοτ' εὐτυχήσαι τῶδ' ἔμοί τε τῆδ' ἐ τε·

τρισοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγῶν, δίκη μία,

1245 ἧ ζῆν ἄπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μυκηνίδες ὦ φίλοι,

τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΟΡΟΣ.

τίνα θροεῖς αὐδᾶν,

πότνια; παραμένει γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν

1250 Δαναϊδῶν πόλει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

στῆθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,

αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δέ με τόδε χροεὸς ἀπύεις,

ἐνεπέ μοι, φίλα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1255 φόβος ἔχει με μὴ τις ἐπὶ δώμασι

σταθεῖς ἐπὶ φοῖνιον αἶμα

πήματα πῆμασιν ἐξεύρη.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον

τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1260 καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δόχημά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων

ἐκείθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπιάν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1265 ἔχομεν ὡς θροεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλίσσετέ νυν βλέφαρα,

κόρας διάδοτε διὰ βοτρίων παντῶ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὄδε τίς ἐν τοίβῳ;

* * τίς ὄδ' ἄρ' ἄμφι μέλαθρον πολεῖ

1270 σὸν ἀγρότας ἀνήρ;

1246 — 1265. = 1266 — 1285.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλοι· κεκρυμμένους

θῆρας ξιφήρεις αὐτῶν ἐχθροῖσιν φανεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

αφροβος ἔχε· κενὸς, ὦ φίλα

στίβος, ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1275 τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',

εἰ τάθ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καλῶς τά γ' ἐνθῆνδ'· ἀλλὰ τάπι σοῦ σκόπει·

ὡς οὔτις ἡμῖν Λαναίδων πελάζεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1280 ἐς ταυτὸν ἦκαίς· καὶ γὰρ οὐδὲ τῆθ' ὄχλος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φῆρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοᾶν βάλω·

τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ

1285 σφάγια φοινίσσειν;

οὐκ εἰσακούουσ' ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' ἐς τὸ κάλλος ἐκκεκώφρηται ξίφης;

τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὀρημῆς;

1290 ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.

σκέψασθῆ νυν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀγῶν·

ἀλλ' αἰ μὲν ἐνθάδ', αἰ δ' ἐκείσ' ἐλίσσετε.

ΧΟΡΟΣ.

1295 ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα παντῶ.

ΕΛΕΝΗ.

ἰὼ Πελασγὸν Ἀργός, ὀλλυμῖαι κακῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόρῳ·

Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς, ὦ Διὸς ἀένιον κράτος,

1300 ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

ΕΛΕΝΗ.

Μενέλαε, θνήσχω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φρονεῦετε, καίνετε, θείνετε, ὀλλυτε,

δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε

ἐκ χροεὸς ἔμεινοι

1305 τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους

ἔκανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμῶν ὀλομένους,

ὄθι δάκρυα δάκρυσι

συνέπεσεν σιδαροῖσι

1310 βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

ΧΟΡΟΣ.

σιγαῖτε σιγαῖτ'· ἡσθόμην κτύπον τινὸς

κέλευθον ἐσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναικες, ἐς μέσον φόρον

ἦδ' Ἐρμιόνη πάρεσιτ'· παύσωμεν βοήν.

1315 στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.

καλὸν τὸ θῆραμ', ἦν ἀλῶ, γενήσεται

πάλιν κατὰσθηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,

χροῶ δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένον πέρι·

καγὼ στυθροποῦς ὀμμάτων ἔξω κόρας,

1320 ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τὰξεργασμένα.

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέρων χόας.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦνω, λαβοῦσα πνευμένειαν. ἀλλὰ με
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
1325 τηλουρός οὔσα δωμάτων κλύω βοήν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

εὐφημος ἔσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανεῖν Ὀρέστην καμ' ἔδοξε τῆδε γῆ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

μὴ δῆτ', ξμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1330 ἄραρ' ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦ τοῦδ' ἔκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοῆ

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ξμοῦ θ' ὑπερ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

1335 ἐπ' ἀξίοισι τὰρ' ἀνευφημεῖ δόμος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγεαιτό τις;

ἀλλ' ἔλθε καὶ μετασχεῖς ἐκείστας φίλοις,

σῆ μητρὶ προσπεσοῦσα τῆ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

1340 ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρός ἐν χερσὶν ἐμῆς,

οἴκτειρον ἡμᾶς κάποκοφίσιον κακῶν.

ἔθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἠγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρωμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἰδοῦ, διώκω τὸν ξμόν ἐς δόμονος πόδα.

1345 σώθηθ' ὅσον γε τοῦπ' ἐμ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ κατὰ στέγας

φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οἶ' γὰ· τίνας τοῦσδ' εἰσορῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγᾶν χρεῶν·

ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοὶ, σωτηρία.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέροη

1350 βολόντες ἠσυχάζεσθ', ὡς εἰδῆ τὸδε
Μενέλαος, οὐνεκ' ἀνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,
εὐρῶν ἐπραξεν οἶα χρῆ πρᾶσσειν κακούς.

ἰὼ ἰὼ φίλοι, κτύπον λέγειρετε,

κτύπον καὶ βοᾶν

πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πρᾶχθεις γόνος

1355 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βοηδρομηῆσαι πρὸς δόμονος τυραννικούς,
πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,

1353 — 1365. = 1537 — 1548.

ἦ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·

1360 τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

διὰ δίτας ἔβα

θεῶν νέμεισας ἐς Ἑλέναν.

δακροῦσι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησε,

διὰ τὸν δλόμενον δλόμενον Ἰδαῖον

1365 Πάριον, ὅς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον.

ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσαι· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὗ πευθόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

ΦΡΥΞ.

Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφρυγα

1370 βαρβάρους ἐν εὐμαρσίαν,

κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμμα

Λωριζὰς τε τριγλύφους,

φροῦδα φροῦδα, γὰ γὰ,

βαρβάρουσι δρασμοῖς.

1375 αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξένοι,

πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτήμενος ἦ

πόντον, Ὠκεανὸς δν

ταυρόκηρας ἀγκάλαις

ἐλίσσων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟΡΟΣ.

1380 τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσωπ', Ἰδαῖον κᾶρα;

ΦΡΥΞ.

Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι,

φρυγῖνον ἔστυ καλλίβωλον, Ἰ-

δας ὄρος ἱερὸν, ὡς σ' ὀλόμενον στένω,

1385 ἄρμάτειον ἄρμάτειον

μέλος βαρβάρου βοῆς,

δι' ὀρνιθόγονον ὄμμα κυνόπτερον

καλλοσύνας Ἀήδας σκύμνου, δυσελένας,

ξεσπῶν περγάμων Ἀπολλωνίων

1390 ἐρωνύν· ὄτοτοῖ·

ἰαλέμων ἰαλέμων,

Λαορδανία τλήμων Γανυμήδεος

ἱπποσύνας, Λιδὸς εὐνέτα.

ΧΟΡΟΣ.

σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὐθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·

τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὐγγνώστα συμβαλοῦσ' ἔχω.

ΦΡΥΞ.

1395 αἴλιον αἴλιον ἀρχὴν θανάτου

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,

Ἀσιαδί φωνᾶ, βασιλέων

ὅταν αἶμα χυθῆ κατὰ γᾶν ξίφεσιν

σιδαρόεσιν Ἰδαία.

1400 ἦλθον ἐς δόμους, ἔν' αὐθ' ἕκαστά σοι λέγω,

λέοντες Ἕλληνας δύο διδύμου.

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετο·

ὁ δὲ παῖς Στροφιῶν, κατομήτας,

οἶος Ὀδυσσεύς, σιγᾶ δόλιος,

1405 πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκᾶν,

ξυνητὸς πολέμου, φρόνιος τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχου προνοίας,

κακοῦργος ἂν. οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω

μολόντες ἄς ἐγῆμ' ὁ τοσῶτας Πάρις

1410 γυναικὸς, ὅμμα δακροῦσι

πεφρυμένον, ταπεινοῖ

ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κείθεν, ὁ δὲ

- τὸ κείθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱεσίουσ
1415 ἔβαλον ἔβαλον Ἐλένας ἄμφω.
ἀνὰ δὲ δρομίδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες·
προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσῶν ἐν φόβῳ,
μὴ τις εἴη δόλος. κἀδόξει
- 1420 τοῖς μὲν οὖ, τοῖς δ' ἔξ ἀρκευστάτων
μηχανῶν ἐμπλέκειν παῖδα τὴν
Τυνδαρίδ' ὁ μητροφόντιος δράκων.
ΧΟΡΟΣ.
- 1425 σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότε, ἧ πάλαι φεύγεις φόβῳ;
ΦΡΥΞ.
- Φρυγίοις ἔτυγον Φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βόστρονχον αὐραν αἴραν
Ἐλένας Ἐλένας εὐπᾶμι κύκλω
πετερίῳ πρὸ παρηίδος ἕσσων
- 1430 βαρβάροις νόμοισιν.
ἂ δὲ λίνον ἠλακᾶτα
δακτύλοις ἔλιωσε,
νήματα δ' ἴετο πέδῳ,
σκύλον Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγᾶλ-
- 1435 μαια συστολίαι χηρίζουσα λίνῳ,
φάρρα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
προσεῖπε δ' ὦδ' Ὀρέστιας Λάκαιναν κόραν·
ὦ Διὸς παῖ, θεὸς ἴχνος πέδῳ
- 1440 δεῦρ' ἀποσιῶσα κλισιοῦ, Πέλοπος
ἐπὶ προπάτορος παλαιᾶς ἔδραν
ἑστίας, ἔν' εἰδῆς λόγους ἕμοισι.
ἄγει δ' ἄγει νιν· ἂ δ' ἔφε-
- 1445 πετ', οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελ-
λεν· ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἔπρασσ'
ἴων κακὸς Φωκεύς,
οὐκ ἐκποδῶν ἔτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἐκλήσσε δ' ἄλλον ἄλλοσε στέγης·
τοὺς μὲν ἐν σταδιοῖσιν ἱππικοῖς,
τοὺς δ' ἐν ἐξέδρασι, τοὺς δ' ἐκείσ' ἐκείθεν,
- 1450 ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνης.
ΧΟΡΟΣ.
- τί τοῦτ' ἰῶδε συμφορᾶς ἐγγίγνεται;
ΦΡΥΞ.
- Ἰθαία μᾶτερ, μᾶτερ,
ὀβροῖμα ὀβροῖμα, αἰαῖ,
1455 φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν
ἄπερ ἔδρακον ἔδρακον
ἐν δόμοις τυράννων.
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ἕψιν σπάσαντες ἐν χερσίν,
ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μὴ τις παρῶν τύχοι.
- 1460 ὡς κάπροι δ' ὄρεστεροι γυ-
ναικὸς ἀντίοι σταθέντες
ἐννέπουσι, κατθανεῖ
κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
τὸν κασιγνήτου προδοῦς ἐν Ἀργεῖ θανεῖν γόνον.
- 1465 ἂ δ' ἴαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι·
λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέροισι,
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγᾶν·
φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσοσάνδαλον
ἴχνος ἔφερον ἔφερον·

- ἔς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστιας,
1470 Μυκητρίδ' ἀρβύλαν προβάς,
ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέσρην,
παίειν λαμῶν ἔμελλον εἶσω μέλαν ξίφος.
ΧΟΡΟΣ.
ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
ΦΡΥΞ.
- ἰαχᾶ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
1475 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ ξίφος πρόωπον ἐν χερσίν ἔχων.
ἐναντα δ' ἦλθεν
Ἰνυλάδης ἀλίστατος, οἶος οἶος
- 1480 Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος, ἧ τρικόροθος Αἴας,
ὄν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πιρραμῖσιν·
φασγάνων δ' ἀκμᾶς ξυνήψαμεν.
τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς
ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκᾶν
- 1485 ἦσσαντες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' ἀκμᾶς.
ὁ μὲν οἰχόμενος φυγᾶς, ὁ δὲ νέκυς ὦν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσομένος,
θανάτου προβολᾶν·
ὑπὸ σκότου δ' ἐφεύγομεν·
νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἱ δ' ἐμελλον, οἱ δ' ἔκειντ'.
- 1490 ἔμολε δ' ἂ τάλαιν Ἐρμιόνα δόμουσ
ἐπὶ φόνῳ χαμικαιτεῖ ματρὸς, ἂ
νιν ἔτεκεν τιάμων.
ἄθυρσοι δ' οἶά νιν δραμόντε βάνχαι
σχυμόν ἐν χερσίν ὀρειῶν
ξυνήρηπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
ἐπὶ σφαγᾶν ἔτεινον·
- 1495 ἂ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο
διαπρὸ δωματίων ἄφαντος,
ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς καὶ νύξ,
ἦτοι φαρμάκοισιν ἧ μάγων
τέχναισιν ἧ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
πέτην γὰρ ἐξέλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
- 1500 πολύπονα δὲ πολύπονα πάθει
Μενέλαος ἀνασχόμενος
ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὸν Ἐλένας γάμον.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν ἀμείβει καιρὸν ἐκ καινῶν τόδε·
ξίφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωματίων
- 1505 βαίοντι Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδὶ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ποῦ ἴσιν οὔτος ὃς πέφουγε τοῦμόν ἐκ δόμων
ξίφος;
ΦΡΥΞ.
προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
πίτνων.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
οὐκ ἐν Ἰλίῳ τὰδ ἔστιν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χροῦν.
ΦΡΥΞ.
πανταχοῦ ζῆν ἠδὲ μᾶλλον ἧ θανεῖν τοῖς σώ-
φορσιν.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
1510 οὔτε που κραυγὴν ἐθρηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡΥΞ.

σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀζώτερος γὰρ εἶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡΥΞ.

ἐνδικώτατ', εἴ γε λαίμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δειλία γλώσση χαρίζει, τάνδρον οὐχ οὕτω φρονῶν.

ΦΡΥΞ.

1515 οὐ γὰρ, ἦ τις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρουξὶ διελυμήνατο;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁμοσον, εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ξμὴν χάριν.

ΦΡΥΞ.

τὴν ξμὴν ψυχὴν κατόμοσ', ἦν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧδε κὰν Τροία σίδηρος πᾶσι Φρουξὶν ἦν φόβος;

ΦΡΥΞ.

ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀντανγεῖ
φόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1520 μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν;

ΦΡΥΞ.

μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ'
ἐγὼ κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δοῦλος ᾧν φοβεῖ τὸν Ἄιδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει
κακῶν;

ΦΡΥΞ.

πᾶς ἀνὴρ, κὰν δοῦλος ἦ τις, ἦδεται τὸ φῶς ὁρῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐ λέγεις· σὴν σε σύνεσις, ἀλλὰ βαιν' εἴσω δόμων.

ΦΡΥΞ.

1525 οὐκ ἄρα κτενεῖς μ';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀφείσαι.

ΦΡΥΞ.

καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλὰ μεταβουλεύσομεσθα.

ΦΡΥΞ.

τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλήναι σὴν καθαιμάξαι δέσρην·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ.
τοῦ δὲ μὴ στήσαι σε κραυγὴν οὐνεκ' ἐξήλθον
δόμων·

1530 ὁξὺ γὰρ βοῆς ἀκούσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.

Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω
ξίφους·ἀλλ' ἔτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρυχοῖς γαυρού-
μενος·εἰ γὰρ Ἀργεῖους ἐπάξει τοῖσδε δόμασιν λαβῶν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει1535 σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυν-
δρῶντά μοι,

παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ τύχα, ἕτερον εἰς ἀγῶν'

ἕτερον αὖ δόμος

φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί δρωμεν; ἀγγέλλωμεν ἐς πόλιν τάδε;
1540 ἢ σίγ' ἔχωμεν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀσφαλέστερον, φίλαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἴδε πρὸ δωμαίων ἴδε προηρούσσει
θοιάων ὄδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔπτοσι πεύκας, ὡς πυρᾶσσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

ΧΟΡΟΣ.

1545 τέλος ἔχει δαίμων

βροτοῖς τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλάστορ'

ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων

διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμον πέλας

1550 ὁξύπουν, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα.

οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες
μοχλοῖς,ᾧ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα,
δυστυχεῖς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦ καὶ κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια

1555 δισοῖν λέοντιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὸ καλῶ.

ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ξμὴν ξυνάορον

ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἀφαντος οἴχεται,

κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἦν φόβω σφαλεῖς

ἦγγελέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου

1560 τεχνάσματ' ἔστι ταῦτα καὶ πολὺς γέλως.

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοισ λέγω

ᾧθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν

ἐυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων,

καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

1565 λάβωμεν, ἧ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμὴ χειρὶ

τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτος σὺ, κληῖθρον τῶνδε μὴ ψάυσης χειρὶ,

Μενέλιον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θράσει·

ἦ τῷδε θρηγκῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,

1570 ὀήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον.

μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηθρόμου

σπουδῆς ἢ σ' εἰρῆξει, μὴ δόμων ἔσω περᾶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὀρῶ σέλας,

δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τοῖσδε πυρρηρομένους,

1575 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρορον δέσρην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδέτερ'· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικε, σοῦ κλύειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέλλω κτενεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

'Ἑλένην φρονεῦσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1580 εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο.

MENEΛΑΟΣ.

ἀρνεῖ κατακτῆς κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὠφελον

MENEΛΑΟΣ.

τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἄιδου βαλεῖν.

MENEΛΑΟΣ.

1585 ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενὼ σέθεν.

MENEΛΑΟΣ.

ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁ πατὴρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προῦδάκας θανεῖν.

MENEΛΑΟΣ.

οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1590 οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰεῖ.

MENEΛΑΟΣ.

ἦ καὶ σὺ, Πυλάδῃ, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φῆσιν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.

MENEΛΑΟΣ.

ἀλλ' οὐτι χαιρών, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.

MENEΛΑΟΣ.

1595 ἦ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς μὴ γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

MENEΛΑΟΣ.

κτεῖν'· ὡς κτανῶν γε τῶνδὲ μοι δώσεις δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται τάδ'.

MENEΛΑΟΣ.

ἄ ἄ, μηδαμῶς δρᾶσῃς τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσωσαν κακῶς.

MENEΛΑΟΣ.

1600 ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ κρατεῖν γε γῆς.

MENEΛΑΟΣ.

ποίας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐν Ἄργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.

MENEΛΑΟΣ.

εἴ γοῦν θίγοις ἂν χειρῖβον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δὴ γὰρ οὔ;

MENEΛΑΟΣ.

καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ δ' ἂν καλῶς;

MENEΛΑΟΣ.

ἀγνὸς γὰρ αἶμι χεῖρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.

MENEΛΑΟΣ.

1605 τίς δ' ἂν προσείποι σ';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.

MENEΛΑΟΣ.

ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐδδαίμων ἔφην.

MENEΛΑΟΣ.

οὐκουν σὺ γ'.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.

MENEΛΑΟΣ.

ἄπαιρε θυγατρὸς φάσανον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψευδῆς ἔφην.

MENEΛΑΟΣ.

ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ ψευδῆς ἔτ' εἶ.

MENEΛΑΟΣ.

1610 οἴμοι, τί δρᾶσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πεῖθ' ἐς Ἄργεῖους μολῶν

MENEΛΑΟΣ.

πειθῶ τίν';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡμᾶς μὴ κτανεῖν αἰτοῦ πόλιν.

MENEΛΑΟΣ.

ἦ παῖδά μου φονεύσεθ';

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦδ' ἔχει τάδε.

MENEΛΑΟΣ.

ὦ τλήμων Ἑλένη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;

MENEΛΑΟΣ.

σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ τόδ' ἦν.

MENEΛΑΟΣ.

1615 πόνους πονήσεις μυρίτους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πλήν γ' εἰς ἐμέ.

MENEΛΑΟΣ.

πέπονθα δεινὰ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τότε γὰρ ἦσθ' ἀνομφελῆς.

MENEΛΑΟΣ.

ἔχεις με.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.

ἀλλ' εἰ, ὕψαπτε δώματ', Ἥλεκτρον, τάδε·

σὺ τ', ὃ φιλῶν μοι τῶν ξιμῶν σαφρέστατε,

1620 Πυλάδῃ, κάταιθε γεῖσα τευχῶν τάδε.

MENEΛΑΟΣ.

ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργουοις κτίται,

οὐκ εἴ' ἐνόπλιω ποδὶ βοηδρομήσετε;

πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὄδε βιάζεται πόλιν

ζῆν, αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- 1625 Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθνηγμένον,
Φοῖβός σ' ὁ Ἀητοῦς παῖς ὄδ' ἔγγυς ὦν καλῶ,
σύ θ' ὄς ξιφῆρης τῆδ' ἐφεδρεύεις κόρη,
Ὅρεσθ' ἔν' εἰδῆς οὖς φέρων ἦκα λόγους·
Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
- 1630 ἤμαρτες, ὄργην Μενέλεω ποιούμενος,
ἦδ' ἔστιν, ἦν ὄρατ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε κοῦ θανούσα πρὸς σέθεν.
ἐγὼ νιν ἐξέσωσα καπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελυσθεὶς ἦρπασ' ἔκ Διὸς πατρός.
- 1635 Ζηνὸς γὰρ οὖσαν ζῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν,
Κάστορι τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
ἐνθάκος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δὲ νύμφην νει δόμους κτήσασαι λαβὼν,
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
- 1640 Ἐλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον,
θανάτους τ' ἔθικαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
ἄβροσμα θνητῶν ἀφθόρου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
Ὅρεστα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρου
- 1645 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον.
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
Ἀῶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὅρεστειον καλεῖν.
ἐνθένδε δ' ἔλθῶν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
δίκαν ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου
- 1650 Εὐμένισι τρισσαῖς· θεοὶ δὲ σοι δίκης βραβῆς
πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφρον διοίσουσ', ἐνθα νικήσαι σε χροῖ.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὅρεστα, φάσγαγον δέσρη,
γῆμαι πέρωται σ' Ἐρμιόνην· ὄς δ' οἶεται
- 1655 Νεοπτόλεμος γαμῆν νιν, οὐ γαμῆ ποτε.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρός ἐξαποῦντί με.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἦνεσας,
δός· ὁ δ' ἐπιῶν νιν βίOTOS εὐδαίμων μένει.
- 1660 Ἄργους δ' Ὅρεστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν,
ἐλθῶν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
φερονὰς ἔχων δάμαρτος, ἧ σε μυρίοις

πόνοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ δῆνυσε.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῶδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
1665 ὄς νιν φρονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγασα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ὦ Λοξία μαντιεῖ, σῶν θεοπισμάτων
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
καίτοι μ' ἐσῆι δείμα μὴ τινος κλύων
ἀλαστόρων δόξαμι σὴν κλύειν ὅπα.
- 1670 ἀλλ' εὐ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδοῦ μεθίμ' Ἐρμιόνην ἀπὸ σφραγῆς,
καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἦνικ' ἂν διδώ πατήρ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
- ὦ Ζηνὸς Ἐλένη χαιρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
- 1675 Ὅρεστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοῖβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
γῆμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

χωρεῖτε νυν ἕκαστος οἱ προσταάσομεν,
νείκους τε διαλύσθε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πέθεσθαι χρεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 1680 καγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς,
Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεοπίμασιν.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
- ἕτε νυν καθ' ὄδον, τὴν καλλίστην
θεῶν Εἰρήνην τιμώντες· ἐγὼ δ'
Ἐλένην Ζηνὸς μελάθροισ πελάσω,
- 1685 λαμπρῶν ἀστρων πόλον ἐξανύσας,
ἐνθα παρ' Ἦρα τῆ θ' Ἡρακλέους
Ἦβη πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
ἔσται, σπονδαῖς ἐντιμος αἰεὶ,
σὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
- 1690 ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.
[ΧΟΡΟΣ.]
ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
βίτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν θεραπεαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΤΡΟΙΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομίου γαμῆι κόρην,
 ἐξ ἧς Ἀτρέως ἔβλασεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
 Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφην ἐγώ
5 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
 ἦν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὐρώπος πυκναῖς
 αὔραις ἐλίσσων κνανέαν ἄλα στρέφει,
 ἔσφαξεν Ἑλένης οὐνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
 Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχᾶσιν Ἀδίδος.
10 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
 Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἀναεῖ,
 τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλιου θέλων
 λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους
 Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
15 δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων
 ἐς ἔμπυρ' ἤλθε, καὶ λέγει Κάλχες τάδε·
 ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
 Ἀγαμέμνων, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονὸς,
 πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμῖς
20 λάβῃ σφραγεῖσαν· ὅ τ' ἰ γὰρ ξιναυτὸς τέκοι
 κάλλιστον, ἠΰξω φωσφόρω θύσειν θεῶ.
 παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταίμνηστρα δάμαρ
 τίκει, τὸ κάλλιστεῖον εἰς ξυ' ἀναφέρων,
 ἦν χροῖ σε θύσαι. καὶ μ' Ὀδυσσεῶς τέχναις
25 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
 ἐλθοῦσα δ' Ἀδίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖσθ' ἔκαινόμην ἕριφ·
 ἀλλ' ἐξέκλειψεν ἔλαρον ἀντιδοῦσα μου
 Ἀρτεμῖς Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
30 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα,
 οὐ γῆς ἀνάσσει βαρβάρουσι βάρβαρος
 θόας, ὅς ὠκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον περοῖς
 ἐς τοῦνομ' ἤλθε τότε ποδοκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῶν τιθησά με,
35 ὅθεν νόμοισι τοισίδ' ἠδεται θεῆ
 Ἀρτεμῖς ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον·
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὅς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνῆρ.
40 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
 ἄροητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἃ κανὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἰ τί δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαγθεῖσα γῆς
45 οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένουσι δ' ἐν μέσαις
 εὐδαί, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλω,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σιῶσα θριγγῶν εἰσιδεῖν
 δόμων πίνοντα, πᾶν δ' ἐρεΐψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταδμῶν.
50 μόνος δ' ἐλείφθη στύλος, ὡς ἔδοξέ μοι,

δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξιναυτὸς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 καὶ γὰρ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
55 κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὦδε συμβάλλω τότε·
 τέθνηγ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
 στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὐδ' ἂν χέροντες βάλωσ' ἑμαί.
 οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
60 Στροσίφω γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ἄλλύμην ἐγώ.
 νῦν οὖν ἀδελφῶ βούλομαι δοῦναι χροῖς
 παροῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
65 οὔπω νινὸς πάρεισιν ἐς μ' εἶσω δόμων,
 ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὄρα, φυλάσσω μή τις ἐν στήθεσσι βροτῶν.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ὄρω, σκοποῦμαι δ' ὅμα πανταχοῦ στρέφων.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
70 ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χροῶν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 καὶ βωμὸς, Ἑλλήν οὗ καταστάζει φόνος;
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἐξ αἰμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 θριγκοῖς δ' ἰπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρεξ ἠρτημένα;
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
75 τῶν κατθανόντων τάχροθίνα ξένων.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χροῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρχον ἡγαγες
 χρήσας, ἐπειθὶ πατρὸς αἰμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτᾶς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
80 ἠλανόμεσθα φυγάδες, ἔξεδροι χθονὸς,
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμοις.
 ἐλθὼν δὲ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἐλθοίμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,
 [οὐδ' ἐξεμύχοντων περὶ πολῶν καθ' Ἑλλάδα.]
85 ἐνθ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυριζῆς μ' ὄρους χθονὸς,
 ἐνθ' Ἀρτεμῖς σὴ σύγγονος βωμὸς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φρασιν ἐνθάδε
 ἐς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχνησιν ἢ τύχῃ τιγί,
90 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χροῖν
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθὲνδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δρᾶσαντ' ἀμπνοῶς ἔξειν πόνων.
 ἦκα δὲ πεισθεῖς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε

ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἴστορῶ,
 95 Πυλάδῃ, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου,
 τί δρωμέν; ἀμφίβληστρα γάρ τοίχων ὄρας
 ὑψηλά. πότρεα δωμάτων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
 ἢ χαλκοτένκτα κλήθρα λύσαντες μοχλοῖς;
 100 ὦν οὐδὲν ἴσμεν. ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας
 ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι
 φεύγωμεν, ἤπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτόν, οὐδ' εἰώθαμεν.
 105 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον.
 ναοῦ δ' ἀπαλλαγθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρο', ἢ πότιος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλευσὶν εἴπῃ, κἄτα ληφθῶμεν βία.
 110 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
 τολημτέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὄρα δὲ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πότους γὰρ ἀγαθὸν
 115 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.
 οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 120 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται
 πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολημτέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφραμεῖτ', ὦ πόντου
 δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
 125 Εὐξείνου ναῖοντες,
 ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
 Δίατυν' οὐρεῖα,
 πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσηρεῖς θριγκούς,
 130 πόδα παρθένιον ὄσιον ὄσιας
 κληδοῦχοι δούλα πέμπω,
 Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τέλῃ χόρτων τ' εὐδένδρων
 135 ἐξαλλάξασ' Εὐρώπην,
 πατρῶων οἰκῶν ἔδρας,
 ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες;
 ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
 140 ἔλθόντος κλεινῆ σὺν κώπῃ
 χιλιοναύτῃ μυριοστευχῇ
 τῶν Ἀτρειδῶν τῶν κλεινῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ θμωαῖ, δυσθρηνήτοις
 ὡς θρήνοις ἐγκειμαι,
 145 τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπῆς [βοῶν]
 ἀλύροις ἐλέγοις, ἔξ,
 ἐν κηδείοις οἴκτοις,
 αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται,
 σύγγονον ἄμὸν κατακλιομένα
 150 [ζωᾶς], οἶαν ἰδόμην ὕψιν ὀνειρώων

νυκτὸς, τᾶς ἐξήλθ' ὄρφνα.
 ὀλόμαν ὀλόμαν·
 οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι·
 οἴμοι φροῦδος γέγνα.

155 φεῦ φεῦ τῶν Ἀργεῖ μόχθων.
 ἰὼ δαίμων, ὅς τὸν
 μούνον με κασίγνητον συλῆς
 Ἄϊδα πέμψας, ᾗ τάσδε χοᾶς
 160 μέλλω κρατῆρᾶ τε τὸν φθιμένον
 ὑδραίνειν γαίαις ἐν νότοις
 πηγᾶς τ' οὐρεῶν ἐκ μόσχων
 Βάχου τ' οἰνηρᾶς λοιβάς,
 165 ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
 ἢ νεκροῖς θελιττήρια κείται.
 ἀλλ' ἔνδοσ μοι πάγχρυσον
 τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄϊδα.
 170 ὦ κατὰ γαίαις Ἀγαμεμνόνιον
 θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·
 δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι
 ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.
 175 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθη
 πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κείμεαι σφαχθεῖσα τλάμων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
 180 Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἱαχὰν
 δεσποίνῃ ξανθάσσω,
 τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν
 γένουσι μελομένην ἐν μολπαῖς
 185 Ἄϊδας ὕμνεῖ δίχα παιδίων.
 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδῶν οἰκῶν,
 ἔρρει φῶς σῆπτρων, οἴμοι.
 οἴμοι πατρῶων οἰκῶν.
 τίς δ' ἐκ τῶν εὐόλων
 190 Ἀργεῖ βασιλέων ἀρχά;
 μόχθους δ' ἐκ μόχθων ἕσσει
 δινενοῦσας ἵππους
 πιταναῖς ἀλλάξας ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν * * ὄμυ' αὐγᾶς
 195 ἄλιος. ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβη
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθρους ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἀχεᾶ τ' ἔχεσιν·
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαδέντων
 Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει
 200 ποινὰ ἐς οἴκου· σπεύδει δ'
 ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς μητρὸς ζῶνας·
 205 καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἄς
 λοχίαν στερορὰν παιδείαν
 Μοῖραι συντίθενουσιν θεαί,
 ἢ μυαστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
 * * *
 ἐν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 210 Ἀήδας ἢ τλάμων κούρα
 σφάγιον πατρός τε λῶβη
 καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθηρον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκαταῶν
 ἱππεῖοις ἐν δίφροις

- 215 ψαμιάτων Αύλιδος ἐπέβασαν
νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον
τῷ τᾶς Νηρέως κόουρας, αἰαῖ.
νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρους οἴκους νάτω
- 220 ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος,
οὐδ' τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἴφραν,
οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερικίδι Παλλάδος Ἀθηίδος εἰκῶ
καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
- 225 αἰμορρόντων δυσφόρμιγγα
ξείνων αἰμοῦσ' ἄταν βομοῦς,
οἰκτρῶν τ' αἰαζόντων αὐδᾶν,
οἰκτρῶν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθω,
- 230 τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαῖω
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμασιτίδον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέροισι τ'
- 235 Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέστειν.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν ὄδ' ἀκτᾶς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφοροβὸς ἤκει, σημακῶν τί σοι νέον.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
Ἀγαμέμνονος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἔμου κρηγυμάτων.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
240 τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ἤκουσιν ἐς γῆν κωνᾶν Συμπληγάδα
πλάτη φρυγόντες δάπτυχοι νεανίαι,
θεῖξ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρονιβας δὲ καὶ κατάργματα
- 245 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ποδαποί; τίνοσ γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
Ἕλληνες, ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περιτέρω.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
Πυλάδης ἐκλήξεδ' ἄτερος πρὸς πατέρου.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
250 τῷ ξυζύγῳ δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
πῶσ δ' εἶδεν' αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἴλετε;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ἄκρας ἐπὶ δηγμίσιν ἀξένου πόρου.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
255 βοῦς ἤλθομεν ἠέροντες ἐναλίε δρόσω.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ἐκεῖσε δὴ πᾶνελθε, πῶσ νῦν εἴλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνοι γὰρ ἦκουσ', οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφρονίχθη ῥοαῖς.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
260 ἐπεὶ τὸν ἐσφόντα διὰ Συμπληγάδων

- βοῦς ὕλοφοροβὸι πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρροῶς κμαίων πολλῶ σάλω
κοιλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικᾶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοῖς εἶδε τις νεανίας
- 265 βουφοροβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν
ἄκροισι θαυτύλοισι πορφυρέων ἴχνος.
ἔλεξε δ'· οὐχ ὁράτε; δαίμονές τινες
θάσσοουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσηύξαιτ' εἰσιδῶν,
- 270 ὦ ποτιᾶς παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκτιᾶς θάσσετον Διοσκόρω,
ἦ Νηρέως ἀγάμμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν.
- 275 ἄλλος δὲ τις μάταιος, ἀνομίε θρασὺς,
ἐγέλασεν ἐφ' αἰῶς, ναυτίλοσε δ' ἐφ'θαρμέουσι
θάσσειεν φάραγγ' ἔφασσε τοῦ νόμου φόβω,
κλύοντις ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὐ λέγειν τοῖς πλείοσι,
- 280 θηριᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τάπιχώρια.
κᾶν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένου
ἔστη, κᾶρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλέων τρέμων ἄκρας,
μανίας ἀλαίνων, καὶ βοῆ κωναγὸς ὡς,
- 285 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς
Ἰδου δράκωναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
ἦ δ' ἐκ χιτῶνων πῦρ πνέουσα καὶ φρόνον
πετροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμῆν
- 290 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβίβη.
οἴμοι· κτενεῖ με. ποῖ φρῶγ; παρῆν δ' ὄραῖν
οὐ ταῦτα μορφῆς στήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
φθογγᾶς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἄφασ' Ἐρινὺς ἰέναι μιμήματα.
- 295 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
σιγῇ καθήμεθ'· ὃ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
μόσχους δρούσας ἐς μέσας λέων ὄπως,
παῖε σιδήρω λαγόνας ἐς πλευρὰς εἰς,
δοκῶν Ἐρινὺς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,
- 300 ὡς αἰματηρὸν πέλεον ἐξανθεῖν ἄλος.
κᾶν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βουφορόβια
πίπτιονα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίξετο,
κόχλους τε φρυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρούς·
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
- 305 φάλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα.
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτετε δὲ μανίας πίτυλον ὃ ξένος μεθεῖς,
στάξων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' ἐσεῖδομεν
προῦργου πεσόντα, πᾶς ἄνηρ ἔσχεν πόνον
- 310 βάλλον, ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῖν ξένου
ἄφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
πέπλων τε προῦκάλυπτεν εὐπήγους ὑφᾶς,
καρδοκῶν μὲν τάπιόντια τραυμάτα,
φίλον δὲ θεράπειαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
- 315 ἔμφρων δ' ἀνᾶξας ὃ ξένος πεσήμετος
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
ἤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνέμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
- 320 οὐδ' ἡ δὴ τὸ δεινὸν παρὰκλέυσμ' ἠκούσαμεν,

Πυλάδη, θανούμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ', ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερσί.
 ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φρυγὴ λεπταίας ἐξεπίπλεμεν νάπας.
 325 ἄλλ' εἴ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούτουδ' ὄσαίαιτο,
 αὐτίς τὸ νῦν ἐπείχον ἤρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 οὐδείς τὸ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτίχει βαλῶν.
 330 μόλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα,
 κύκλω δὲ περιβάλλοντες ἐξεκλήψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμίσω καθέισαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομεν νιν. ὁ δ' ἐσιδὼν ὕσον τάχος
 335 ἐς χέρονιβάς τε καὶ σφραγέ' ἐπεμπέ σοι.
 ἐφύγον δὲ τοιάδ', ὦ νεάνι, πρὸ ξένων
 σφάγια παρῆναι· κἂν ἀναλίσχης ξένους
 τοιοῦσδε, τὸν σὸν Ἑλλάς ἀποτίσει φόνον,
 δίκας τίνουσα τῆς ἐν Ἀύλιδι σφραγῆς.

ΧΟΡΟΣ.

340 θαναμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ
 Ἑλληγνος ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδίε τάλανα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
 345 γαλήνης ἦσθα καὶ φιλοκίτριμον αἶλ,
 ἐς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλληνας ἄνδρας ἠνία' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνειῶν οἷσιν ἠγριώμεθα,
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἦλιον βλέπειν,
 350 δύσουον με λήψεσθ', οἰτινές ποθ' ἤκατε.
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσθόμην, φίλαι,
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εἶ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 355 οὐ πορφυῖς, ἦτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
 Ἐλένην ἂν ἤγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπόλασε,
 Μενελέων θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντιεμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Ἀὔλιαν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 360 ἔσφαζον, ἱεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀννιμονῶ,
 ὅσας γενέου χειρας ἐξηκόντισα,
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρωτημένη,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 365 νυμφεύομαι' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὴ,
 σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, ἀλλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδῆς Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 370 ὃν μοι προσεῖπας πόσιν ἐν ἀομάτων δ' ὄχους
 ἐς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθημενσας δόλω.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφὸν οὐτ' ἀνειλόμην χερσῶν,
 ὅς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 375 συνῆθ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς τοῦσ' ἐς Πηλέως
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 ἑσαυτῆς, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὐ πάλιν.

ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἶων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα; καὶ πατὸς ἐπλωμάτων.
 380 τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
 ἦτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἀφρητα φόνου,
 ἦ καὶ λοχείας, ἦ νεκροῦ θίγη χερσῶν,
 βωμῶν ἀπέργει, μυσαρὸν ὡς ἠγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίας ἤδετα βροτοκτόνοισ.
 385 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ
 Ἀητῶ τοσαύτην ἁμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 390 ἐς τὸν θεὸν τὸ φάυλον ἀναφέρειν δοκῶ·
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνον εἶναι κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

κνάνει κνάνει σὺνδοι θαλάσσης,
 ἂν οἶστρος ὁ ποτιόμενος Ἀργόθεν
 395 Εὐξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Ἴοῦς,
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμεΐψας.
 τίνας ποτ' ἄρα τὸν εὐδρον
 400 δονακόγλοια λιπόντες Εὐρώταν
 ἢ ἰεῦματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
 δία τέγγει
 405 βωμοὺς καὶ περικλίνας
 νεῶν αἶμα βροῦτειον;
 ἦ ῥοθίοις εἰλατινῶς δικρότοις κώπαις
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 410 νάϊον ὄχημα λινοπόροισιν αὐραῖς,
 φιλόπλουτον ἔμιλλαν
 αὐζοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ
 415 πῆμασι βροτῶν ἄπληστος ἀνθρώποις,
 ὄλβου βάρος οὐ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινῆ δόξῃ.
 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 420 βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦει.
 πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
 πῶς Φινεΐδας
 αὐπνοὺς ἀκίως ἐπέρα-
 425 σαν, παρόλιον αἰγιαλὸν
 ἐπ' Ἀμφιγίτας ῥοθίῳ δραμόντες;
 ὅπου πενήκοντα κορῶν
 τῶν Νηρηίδων χοροῦ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι·
 430 καὶ πλησιστόισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύ-
 μναν εὐνάτων πηδαλιῶν,
 αὐραῖς ἐν νοτίαις
 ἢ πνοιαῖσι Ζεφύρου,
 435 τὰν πολυόρητον ἐπ' αἶαν,
 λευκὴν ἀκτῶν, Ἀχιλῆ-
 ος δρόμους καλλισταδίους,
 Εὐξενον κατὰ πόντον.
 εἶθ' εὐχάισι δεσποσύνουσι
 440 Ἀήδας Ἐλένα

392 — 406. == 407 — 420.
 421 — 438. == 439 — 455.

- φίλα παῖς ἔλθοῦσα τύχοι
τὰν Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
ἔν' ἀμφὶ χαιταν δρόσον αἵματῆράν
ἐλιχθεῖσα λαίμοτόμῳ
- 445 δεσποίνης χειρὶ θάνη
ποινας δοῦσ' ἀντιπάλους.
ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ
γᾶς πλωτῆρων εἴ τις ἔβα,
- 450 δουλείας ἐμέθεν
δειλαίας παυσίπονος·
καὶ γὰρ ὀνειράσι συμβαίην
οἴκοις πόλει τε πατρώ-
α τεργῶν ὕμνων ἀπολαύ-
- 455 εἰν, κοινὰν χάριν ὄλβῳ.
ἀλλ' οὔδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
πρόσφαγμα θεᾶς· σιγαῖτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
- 460 νοσίοι πέλας τάδε βαινει·
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.
ὦ πότνι, εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
- 465 ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὅσας
Ἑλλῆσι διδοὺς ἀναφαίνει.
- Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α,
- εἶεν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱοὶ μηκέτ' ὡσι δέσμοι.
- 470 νεοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
ἂ χρῆ' πλὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
φρεῦ·
τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
πατῆρ τ' ἀδελφῆ τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἶων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
- 475 ἀνάδελφοι ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω
τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
ἐς ἀφρανὲς ἔρπει, κοῦδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·
ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.
πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαπῶροι ξένοι;
- 480 ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.
- Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
- τί ταῦτ' ὀδύρει, καπὶ τοῖς μέλλουσι νῶ
κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλον θανεῖν
- 485 οἴκῳ τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ·
οὐχ ὅστις Ἄιδην ἐγγυὸς ὄντ' οἰσιτίζεται,
σωτηρίας ἀνελπίς· ὡς δὴ' ἐξ ἐνός
κακῷ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
- 490 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνη σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
- Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
- πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὀνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τότε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
- Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
- ὄδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

- 495 ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλλῆνος γεγῶς;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστον ἐκ μιᾶς;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
φιλότῃ γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθειθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
- 500 τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
οὐ τοῦτ' ἔρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
ἀνόνομοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἂν.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
τί δὲ φρονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
- 505 οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἧτις ἐστὶ σοι;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
χάριν δὲ δοῦναι τήνδε καλύει τί σε;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἴ κείθεν γεγῶς;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
- 510 ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβια.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
φυγὰς δ' ἀπήρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἔκων ἐκῶν.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὦν ἐγὼ θέλω;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
- 515 καὶ μὴν ποθενός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργου μολῶν.
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
οὐκὼν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοὶ, σὺ τοῦδ' ἔρα.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἦς ἀπανταχοῦ λόγος.
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
ὡς μήποτ' ὄφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ,
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
φασὶν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἰχεσθαι δορεῖ.
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
- 520 ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
Ἑλένη δ' ἀφίχτια δῶμα Μενέλεω πάλιν;
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
ἦκει, κακῶς γ' ἔλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.
καὶ ποῦ ἔστι; καμὸι γὰρ τι προὔφειλει κακόν.
Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.
Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευέντῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- 525 ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀπιστορεῖς.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 530 ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρῆς· λέξω δ' ἐγώ.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὄλωεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίους λόγος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ὦ πότνι, ὡς εὔ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐπω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 535 ὄλοιτο, νόστου μήποι' ἐς πάτρων τυχών.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέγεται ἔργημεν Ἀυλίδι.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 δόλια γὰρ, ὡς γέ φασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 540 τίς εἰ ποθ'; ὡς εὔ πονθάνει τὰ φ' Ἑλλάδος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἐκεῖθ' ἐμὶ· παῖς ἔτ' οὐσ' ἀπωλόμην.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τὰ κέε', γύναι.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγῴδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 545 Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἴν' εὐφρανθῶ, ξένη.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τέθνηκ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 550 τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροισ' ἀναστένω.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ὦ πανδάμυτος ἢ κίανούσα γῶ θανάων.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 παῦσαι νῦν ἦδη, μηδ' ἐρωτήσης πέρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- 555 τοσόνδε γ', εἰ ζῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ὦ συνταραχθεῖς οἶκος, ὡς τί δὴ θέλων;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 πατὴρ θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 φεῦ·
 ὡς εὔ κακὸν δίκαιον εἰσπεράξατο.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 560 ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὢν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 λείπει δ' ἐν οἴκῳ ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 λέλοιπεν Ἠλέκτρον γε παρθένον μίαν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐδεὶς γε, πλὴν θανούσαν οὐχ ὄραν φάος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 565 τάλαιν' ἐκείνη γῶ κτανὼν αὐτὴν πατῆρ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεῖ πατρός;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἔστι, ἄθλιός γε, κοῦδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρει· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 570 οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι
 πτηνῶν ὄνειρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολλὸς ταραχμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι
 καὶν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λείπεται μόνον,
 ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεῖς λόγους
 575 ὄλωεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδῶσιν.
 ΧΟΡΟΣ.
 φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἱ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
 ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤχομεν λόγον,
 ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
 580 καί μοι. τὸ δ' εὔ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται,
 εἰ πᾶσι ταυτὸν πράγμα' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἀργὸς ἔλθῶν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἦν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
 585 ἔγραψεν ἀχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
 φρονέα νομιζῶν χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν γε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαί· ἡγουμένης;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν
 ἐς Ἀργὸς αὐθις, τίς τ' ἐμὰς ἐπιστολάς
 590 πέμψειε σωθεῖς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
 σὺ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς
 καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα γούς καὶ γὰρ θέλω,
 σώθητι καὶ σὺ, μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβῶν
 κούφων ἔκατι γραμμῶν σωτηρίαν.

595 οὔτος δ', ἐπειπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεῶν γενέσθω θυμά, χωρισθεὶς σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἐλεξας τάλλα, πλὴν ἐν, ὃ ξένη·
τὸ γὰρ σφραγῆναι τόνδ' ἔμοι βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γὰρ εἴμ' ἐγὼ τὰς ξυμφορὰς·

600 οὔτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ἀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδύναι κακῶν·
ἀλλ' ὡς γενέσθω, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

605 ἡμᾶς δ' ὁ χοῆζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὄδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἦσον ἢ μὲ φῶς ὄραν θέλω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὃ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος

610 ὀρίξης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιούτος εἶη τῶν ἐμῶν ὀμοσπόρων
ὅσπερ λείπειται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρθῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν

615 δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ· θεῶν γὰρ τῆσδε προστροπῆν ἔχω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄζηλά γ', ὃ νεᾶνι, κοὐκ εὐδαίμονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ,

620 ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κειμεθ', ἣν φυλακτέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλος ἄρσενας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χρονίζομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἴστοροῖν με χρῆ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

625 τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῦρ ἱδὼν ἔνδον χάσμα τ' εὐροπὸν πέτρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μάταιον εὐχὴν, ὃ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ἠῦξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

630 οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἄργείοις ὄν,
ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόροτον γάνος

635 ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
ἀλλ' εἴμι, δέλτον τ' ἐκ θεῶν ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ μου λάβης.
φυλάσσειτ' αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινί

πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστα ἐγὼ φιλῶ,
640 καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν,
λέγουσα πιστὰς ἠδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

κατολοφύρομαι σὲ τὸν χρονίζων
ἕανίσι * μελόμενον αἰμακταῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

645 οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὃ ξένοι.

ΧΟΡΟΣ.

σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
σεβόμεθ' εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσει.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

650 ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

ὃ σχέτλιοι πομπαί.

φεῦ φεῦ, διόλλυσται.

αἰαὶ αἰαί.

πότερος ὁ μέλλον;

655 ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀκαστενάξω γόοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτό πρὸς θεῶν ἔμοι;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

660 τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἠλίῳ πόρους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρ', ἀνηρώτα τέ με
665 γυναικα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκείθεν Ἀργεῖα τις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμίνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἔφθης με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,

670 πλὴν ἐν· τὰ γὰρ τῶν βασιλείων παθήματα
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφῆ τίς ἦν.

ἀτὰρ διήλθε χῆτερον λόγον τινά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·

675 κοινῇ δὲ πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κἀκὴν κεκτήσομαι
Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
προδοὺς σὲ σώξουσ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,

680 ἢ καὶ φρονέσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι
θάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρῆ συνεκνευθεῖσάί με σοι

685 καὶ συσφραγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλων γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐφρημα φράνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακά·

ἀπλᾶς δὲ λύπας ἔξον, οὐκ οἴσω διπλᾶς.

ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονεῖδιστον λέγεις,

690 ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἔμοι

πειῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει
 πράσσονθ' ἢ πράσω πρὸς θεῶν λείην βίον.
 σὺ δ' ὄλβιος τ' εἶ, καθαρὰ τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
 695 σωθεις δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
 κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἄπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλείφθει ποτ' ἂν.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμος οἴκει πατρός.
 700 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον κἀπίφες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμης δότω τάφω.
 ἄγγελε δ' ὡς ὄλω' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 705 γυναικὸς, ἀμφὶ βωμῶν ἀγρισθεῖς φόνω.
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλων σ' εὖρον φίλων.
 ὧ συγκινναγὲ καὶ συνεκτραφεῖς ἐμοί,
 710 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχρη κακῶν.
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὦν, ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώπαθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος ματευμάτων.
 ᾧ πάντ' ἐγὼ δοῦς τίμα καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 715 μητέρα κατακτιᾶς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέγος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορον σέ πω
 720 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγυὺς ἔστηκας φόνου.
 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 σίγα· τὰ Φοῖβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 725 ἀπέλθεθ' ἡμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφεστωῖσι σφαγῆ.
 δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεσιν· ἢ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνῆρ
 730 ὅταν τε πρὸς τὸ θάνατος ἐκ φόβου πέσῃ.
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ πονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέροιεν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 τί δῆτα βούλει; τίνας ἀμχανεῖς πέρι;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 735 ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθυμέουσιν γραιῶς
 πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 τί χρῆμα δράσειεν ἢ τί μὴ δράσειεν, λέγει.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἐκ γῆς ἀμῆσειεν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 740 δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλεν ἂν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ναί·
 πείσω σφε, καυτὴ νῶς εἰσβήσω σκάφος.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβῆς.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 δώσω, λέγειν χρῆ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 745 τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 καὶ γὰρ σὲ σώσω Κρανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 τίν' οὖν ἐπόμνυς τοισὶδ' ὄρκιον θεῶν;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σμενὸν Δία.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 750 εἰ δ' ἐκλιπῶν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ;
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασί με;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχρος θεῖην ποδός.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἀλλ' αὐθις ἔσται καιρὸς, ἦν καλὸς ἔχη.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 755 ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη,
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
 ἀφαιρῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ
 760 τάνοντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς·
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραιφῆν,
 αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα,
 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῆ τάδε,
 765 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ἕπερ.
 σῆμαινε δ' ᾧ χρῆ τάσδ' ἐπιστολάς φέροιεν
 πρὸς Ἄργος, ὃ τι τε χρῆ κλύοντά σου λέγειν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἄγγελ' Ὀρέστη, παιδὶ τἀγαμέμνονος·
 770 ἦ ἔν' Ἀυλίδι σφαγεῖσθ' ἐπιστέλλει τάδε
 ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἦκει πάλιν;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἦδ' ἦν ὄρεξ σὺ· μὴ λόγοις ἐκπλησέ με.
 κόμισαι μ' ἐς Ἄργος, ὧ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
 775 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετᾶστησον θεᾶς
 σφαγῶν, ἐρ' οἷσι ξεινοφόνους τιμὰς ἔχω.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 Πυλλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι,
Ὅρεσθ', ἐν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθης.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

780 ὦ θεοί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ξμοῖς;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐδέν· πέριαινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λέγ' οὐνεκ' ἔλασον ἀντιδοῦσά μου θεᾷ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἔμοσ πατήρ,

785 δοκῶν ἐς ἡμᾶς δὲν φάσανον βαλεῖν,
ἐς τήνδε δ' ὄμισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἐστὶ τῶν δέλτοιων ἐγγεγραμμένα.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὦ ῥεαδίως ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὁμόσασ', οὐ πολλὴν σήσω χρόνον,

790 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπροσώσωμεν.
ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδιδώμι τε,
Ὅρεστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς,
τὴν ἠδονὴν πρῶτ' οὐ λόγους εἰρήσομαι.

795 ὦ φίλτατ' μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος
ὄμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θανυμάστ' ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χαίρεις ἀθίκοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

800 ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταυτοῦ πατρὸς
Ἄγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξιν ποτέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ σ' ἀδελφόν τὸν ξμόν; οὐ παύσει λέγων;
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

805 οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλανα, σύγγονος.
ἸΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ' ἦ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγένεατο;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέλοπόσ γε παιδί παιδὸς, οὐ κ'πέφυκ' ἐγώ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυθάνου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

810 οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἔμέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἥλέκτρας τάδε·
Ἄτρειωσ Θυέστου τ' οἴσθα γενομένην ξριν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἠνίκ' ἦν πέρι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ταυτ' οὖν ὑφίηασ' οἴσθ' ἐν εὐπήνοισ ὑφαῖς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

815 ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ξμῶν κάμπει φρενῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰκό τ' ἐν ἱστοῖς, ἠέλου μεταστάσιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὑφίηα καὶ τόδ' εἶδος ἐμμίτοις πλοκαῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ λούτρ' ἐς Ἀῦλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

820 τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἂ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὸν ἐν δόμοις λόγῃην πατρὸς,
ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα

825 ἐκτίσαθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανῶν,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὅρεστα, τηλύνειον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,

830 Ἄργόθεν, ὦ φίλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ' ἀδάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἔμόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τόδ' ἔτι τόδ' ἔτι βρέφωσ

835 ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφοῦ
νεαρὸν ἐν δόμοις.

ὦ κρείσσον ἢ λόγουςιν εὐτυχῶν [ἐμοῦ] τύχαι·
τί φῶ; θανυμάτων πέρα καὶ λόγου

840 πρόσω τάδ' ἀπέβα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μετὰ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄτοπον ἠδονὴν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπιτάμενος φύγη·

845 ὦ Κυκλωπίδες ἐστία, ὦ πατρίδες,
Μυκήνα φίλα,

χάριν ἔχω ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

850 γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφορὰς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφου βίος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ δ' ἂ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσανον
δέρεθ' θηκέ μοι μελεόφρων πατήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

855 οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὄρεν ἐκεῖ.
ἸΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀνυμναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
εἰς κλισίαν λέκτρων
δολλῶν ὄτ' ἀγόμεν·

860 παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
φεῦ φεῦ χερσίων τῶν ἐκεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦμωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπάτορ' ἀπάτορα πότιμον ἔλαχον.
865 ἄλλα δ' ἔξ ἄλλων κυρεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαν', ἀπώλεσας
δαίμονος τύχη τινός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δειν' ἔτλαν
870 δειν' ἔτλαν, ὦμοι σύγγονε.
παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
ἔξ ἑμῶν δαίχθεις χειρῶν.
ἀ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;

τίς τύχα μοι συγκυροῦσιν;
875 τίνα σοι πόρον εὐρομένη
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατοῖδ' ἔξ Ἀργείων,

880 πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ
παλαῖσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχᾶ,
χρόος ἀνευροῖσκει,
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναί;

885 ἀλλὰ ποδῶν ὀπίε
θανάτῳ πελάσσει ἄρα βάρβαρα φῦλα
καὶ δι' ὁδοῖς ἀνόδους στείχων; διὰ κυανέας μῆν

890 στενοπόρου πέτρας
μακρὰ κέλευθα νεόσιον δρασμοῖς.
τέλαινα τέλαινα.

895 τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ
τι τῶν ἀδοκίμων
πόρον ἄπορον ἐξανύσας
δυοῖν τοῖν μόνον Ἀτρεΐδαιν φανεῖ
κακῶν ἔγλυσι;

ΧΟΡΟΣ.

900 ἐν τοῖσι θανμαστοῖσι καὶ μύθων πέτρα
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαργεῶ.

ΠΥΛΛΑΗΣ.

τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ἵρῆστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.
λήξαντα δ' οἰκτων κατ' ἐκείν' ἐλθεῖν χειρῶν,
905 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κ' βάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἦδονάς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
910 τοῦδε ζῶν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἢ,
σθένειν τὸ θεῖον μάλλον εἰκότως ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἰλέκτρα πότιμον
εἴληχε βίотου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἔμοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

915 τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔτος δὲ ποδαπός, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Στρώγιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κληῖται πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρεὺς θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνειψίος γε, μόνος ἔμοι σαφῆς φίλος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

920 οὐκ ἦν τόθ' οὔτος ὅτι πατήρ ἔκτεινέ με.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρώγιος ἦν ἄπαις τίνα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὲν γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτιλς μητρὸς πέρι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

925 σιγῶμεν αὐτὰ· πατοῖ τιμωρῶν ἐμῶ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἢ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα τὰ μητρὸς· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μενέλαος ἄρχει· φρυγάδες ἐσμεν ἐκ πάτρας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

930 ἢ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δειμὰ μ' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταυτ' ἄρ' ἐπ' ἀπταῖς κἀνθάδ' ἡγγέλθης μανέις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔγνωκα, μητρὸς δ' οὐνεκ ἠλάστρουν θεαί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

935 ὥσθ' αἵματηρὰ στόμ' ἐπεμβαλεῖν ἔμοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί γὰρ ποτ' ἔς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φοῖβου κελευσθεῖς θεοφάτοις ἀφικόμην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί χρῆμα δρᾶσαι; ἤτην ἢ σιγῶμενον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἂν· ἀρχὰ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.

940 ἔπει τὰ μητρὸς ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ

ἔς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων

ἠλευνόμεσθα φρυγάδες, ἔνθεν μοι πόδα

ἔς τὰς Ἀθήνας * ἐπεμπε Λοξίας,

δίξην παρασχέιν ταῖς ἀνανύμοις θεαῖς.

945 ἔστιν γὰρ ὅσα ψῆφος, ἦν Ἀρεῖ ποτὲ

Ζεὺς εἶσα' ἐκ του δὴ χειρῶν μιάσματος.

ἐλθὼν δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων

ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγρούμενον·

οὐ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένα μονοτρόπεζά μοι

950 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει,

σιγῇ δ' ἐτεκτινῶντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως

δαιτὸς γενοίμην πάματός τ' αὐτῶν δίχα,

ἔς δ' ἄγρος ἴδιον ἴσον ἅπασι βαρχίου

μέτρονμα πληρώσαντες ἔχον ἠδοτήν.

955 καγῶ ξελέγξαι μὲν ξένουσι οὐκ ἤξιον,

ἦλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουσι οὐκ εἰδένα,

μέγα στενάξων, οὐνεκ ἦν μητρὸς φρονεῖς.

- κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μὰ δυστυχῆ
 τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
 960 χοῆρες ἄγγος Παλλᾶδος τιμᾶν λαῶν.
 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον ἐς δίκην τ'
 ἔστιν, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βιάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρόσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων,
 εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 965 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν ε' ἀπῆρα φρόνα πειρατήρια.
 ὄσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκην,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἰρὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·
 970 ὄσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπίσθισαν νόμῳ,
 δρόμοις ἀνδρῶντοισιν ἠλάστῃσαν μ' αἰε,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὐ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀποροῆσαι θανάων,
 975 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
 ἔντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετές λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθηιδούσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὦρισεν σωτηρία,
 980 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατὰσχωμεν βρότας,
 μαριῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκόπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ', ὦ φιληθεῖσ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 985 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρότας.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσε
 τὸ Τατιάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- τὸ μὲν πρόθυμον πρὶν σε δεῦρ' ἔλθειν ἔχω
 990 Ἄργει γενέσθαι καὶ σὲ, σύγγον', εἰσιδεῖν.
 θέλω δ' ἄπερ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσα θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν
 995 σώσασαι τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἠνίζ' ἄν κενὰς
 κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 1000 ἄγαλμά τ' οἴσεις κἄμ' ἐπ' εὐπρόνου νεως
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθεῖσ' ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἄν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὐ νόστον τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 1005 σώσασα σ'· οὐ γὰρ ἄλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
 θανάων ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἄν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φρονεῦς,
 ἄλλ' ἔτι τὸ κείνης αἷμα, κοινόφρον δὲ σοὶ
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἄν καὶ θανάων λαχεῖν ἴσον.

- 1010 [ἦξω δὲ γ', ἦνπερ καὶ τὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ καὶ θανάων μενῶ μετὰ.]
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἄν Λοξίας ἐθέσεισε

- κοίμαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλᾶδος
 1015 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
 συνθεῖς τὰδ' εἰς ἐν νόστον ἐπιτίω λαβεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἄν ὅσπερ μὴδ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῆδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἠ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 1020 ἄρ' ἄν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφρονεῖν ἐπηλύδας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εἰ σὲ σώσει κἄμ', κινδυνευτέον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἄν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ', εἴ με ναφ τῷδε κρηπίδας λάθρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- 1025 ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κλεπτῶν γὰρ ἠ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἴσ' ἔνδον ἱροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔχειν δοκῶ μοι καιρὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 1030 ποῖόν τι; δόξης μετὰδος, ὡς κἀγὼ μάθω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταῖς σαῖς ἀνίας χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φρονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χρηῖσαι κακοῖσι τοῖς ἔμοις, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- 1035 ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτέω τι γὰρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὄσιον δώσω φρόνῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δήτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλῆσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 1040 ἔτ' ἐν δόμοισι βρότας, ἐφ' ᾧ πεπλευκάμεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κἀκείνο νύφαι, σοῦ θιγόντος ὧς, ξεῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῖ δῆτα πόντου νοτερόν εἶπας ἔκβολον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ νῆας χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χερσὶν οἴσει βρέτας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1045 ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὄσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδης δ' ὄδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται πόντου;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταυτὸν χερσὶν σοὶ λέσσεται μίασμ' ἔχων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότες δράσεις τάδε;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πεισασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμι γε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1050 καὶ μὴν νεὸς γε πύτλος εὐήρης πάρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σοὶ δὴ μέλειν χορὴ τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκροῦμαι τάδε.

ἀλλ' ἀντίαξε καὶ λόγους πεισιτηρίου
εὐροισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.

1055 τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαῖη καλῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλταται γυναικες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τὰμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἢ καλῶς ἔχειν
ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλιότης τε συγγόνου.

1060 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω·

γυναικῆς ἔσμεν, φιλόφρον ἁλλήλων γένος,
σώξαι τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλίσταται.

σιγήσασθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
φυγᾶς. καλὸν τοι γλώσσ' ὅτω πίστις παρῆ.

1065 ὁρᾶτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοῦς φιλιότους

ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,
σὲ καὶ σ' ἐκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος

1070 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλιότων,

μητρος πατρος τε καὶ τέκνων, ὅτω κυρεῖ.
τί φασί; τίς ὑμῶν φησιν, ἢ τίς οὐ θέλει,
φθέγγασθε, ταῦτα. μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

1075 θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώξου μόνον·

ὡς ἐκ γ' ἐμοῦ σοὶ πάντα σιγηθήσεται,
ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκήπτεις πέρι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.

σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμον·

1080 ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατεῖργασται, ξένων.

ὦ πότνι', ἤπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πύχας
δεινῆς ἔσσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
σώσον με καὶ νῦν τοῦσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου

1085 οὐκείη βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα.
ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
ναίειν, παρὸν σοὶ πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας

1090 πόντου δειράδας, ἀλκυῶν,
ἔλεγον οἶτον αἰεδαίς,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοῶν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαις,
ἐγὼ σοὶ παραβιάλλομαι

1095 θρήνους, ἄπιτερος ὄρνις,
ποδοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποδοῦσ' Ἀρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ
φροινικά θ' ἀβροκόμαν

1100 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
γλαυκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαί-
ας, Λατοῦς ὠδῖνα φλιαν,
λίμαν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
κύκλον, ἐνθα κύκνος μελω-

1105 ὄδς Μούσας θεραπεύει.
ὦ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
αἰ παρηίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ὄλλυμένων ἐν νηυσὶν ἔβαν

1110 πολέμιων ἔρετροῖσι καὶ λόγχαῖς.
ζαχρούσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἤλθον,
ἐνθα τὰς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κούραν

1115 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεῖω
βωμούς τε μελοθύτας,
ζηλοῦσ' ἄταν διὰ παν-
τὸς δυσδαίμον· ἐν γὰρ ἀνάγ-
καις οὐ κάμνει σύντροφος ὦν.

1120 μεταβάλλει δυσδαιμονία·
τὸ δὲ μετ' εὐτυχίας κακοῦ-
σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν.
καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·

1125 συρῆζον δ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρέου Πανὸς
κώπιας ἐπιθωύξει,
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἐπιπατόνου λύρας

1130 ἀείδων ἄξει λιπαρὰν
εὐ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γῶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ * λιποῦ-
σα βῆσει ῥοθίοις πλαίταις·
ἀέρι δὲ πρότονοι κατὰ πρῆραν ὑπὲρ στύλον ἐκ-
πετάσουσι πόδα

1089 — 1105. = 1106 — 1122.

1124 — 1136. = 1137 — 1151.

ναὸς ἠκυπόμπου.

λαμπρὸν ἰππόδρομον βαίην,
ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων

1140 πτέρυγας ἐν νότοις ἄμοις
λήξαιμι θοάζουσα.

χοροῖς δὲ σιαίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,

1145 παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἠλικῶν διασούς.

ἔς ἀμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἀβρόπλουτον ἔς ἔριν

1150 ὀρνυμένα, πολυποικίλα φάρεα καὶ πλοκάμους
περιβαλλομένα

γένυσιν ἔσκιάζον.

Θ Ο Α Σ.

ποῦ ἴσθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή

1155 Ἑλληνίς; ἥδη τῶν ξένων κατήρξατο,
ἀδούτοις τ' ἐν ἀγνοίς σῶμα λάμπονται πυρί;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἦδ' ἔστιν, ἦ σοι πάντ', ἄναξ, ἔρεϊ σαφῶς.

Θ Ο Α Σ.

ἔα·

τί τότε μεταίρεις ἔξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἄγαμέμνωνος παῖ, θεῆς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

Θ Ο Α Σ.

1160 τί δ' ἔστιν, Ἰριγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

ἀπέπτυσ'· ὅσια γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

Θ Ο Α Σ.

τί φροιμιάζει νεοχμὸν, ἔξαυδα σαφῶς.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

οὐ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἠγχεύσασθ', ἄναξ.

Θ Ο Α Σ.

τί τοῦκιδιάξαν τοῦτό σ'; ἦ δόξαν λέγεις;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

1165 βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη.

Θ Ο Α Σ.

αὐτόματον, ἦ νιν σεισμός ἐστρεψε χθονός;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.

Θ Ο Α Σ.

ἦ δ' αἰτία τίς; ἦ τὸ τῶν ξένων μῦσος;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.

Θ Ο Α Σ.

1170 ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

οἰκεῖον ἦλθον τὸν φρόνον κεκτημένοι.

Θ Ο Α Σ.

τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.

Θ Ο Α Σ.

Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις [τόδ'] ἔτλη τις ἄν.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

1175 πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.

Θ Ο Α Σ.

ἦ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φρόνου.

Θ Ο Α Σ.

μίσμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιον ποίω τρόπῳ;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

ἦλεγχον, ὡς θεῆς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.

Θ Ο Α Σ.

1180 σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἠδύ μοι φρενῶν.

Θ Ο Α Σ.

τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

τὸν μόνον Ὀρέστην ἔμιν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.

Θ Ο Α Σ.

ὡς δὴ σφε σῶσαις ἠδοναῖς ἀγγελμάτων;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

1185 καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἔμιν.

Θ Ο Α Σ.

σὺ δ' ἔς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἔξενευσας εἰκότως.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἦ μ' ἀπώλεσεν.

Θ Ο Α Σ.

τί δῆτα δρωμέν, φράζε, τοῖν ξένοιον πέρι.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκειμένον σέβειν.

Θ Ο Α Σ.

1190 οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέριμβες ξίφος τε σόν;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτὰ νιν νίψαι θέλω.

Θ Ο Α Σ.

πηγαῖσιν ὑδάτων ἦ θαλασσίᾳ δρόσῳ;

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.

Θ Ο Α Σ.

ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῶ πέσειεν ἄν.

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

1195 καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι.

Θ Ο Α Σ.

οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.

Θ Ο Α Σ.

ἄγ' ἐνθα χηρῆζεις· οὐ φίλῳ ἄρρηθ' ὄραν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.

Θ Ο Α Σ.

1200 εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ γὰρ ποτ' ἂν νιν ἠράμην βάρῳ ἀπο.

Θ Ο Α Σ.

δίκαιος ἠσέβεια καὶ προμηθία,
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαναμάζει πόλις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶσθ' ἂν μοι γενέσθω;

Θ Ο Α Σ.

σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες.

Θ Ο Α Σ.

ποῖ δέ σ' ἐκρύβοιεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1205 πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν.

Θ Ο Α Σ.

ἔτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κᾶκκομιζόντων γε δεῦρο τοὺς ξένους

Θ Ο Α Σ.

ἔσται τάδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κράτα κρούσαντες πέπλοισιν.

Θ Ο Α Σ.

ἡλίτου πρόσθεν φλογός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.

Θ Ο Α Σ.

οἶδ' ὀμαρτήσουσί σοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅσους σημαεῖ

Θ Ο Α Σ.

ποιῆς τύχης;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐν δόμοις μίμνεν ἄπαντας.

Θ Ο Α Σ.

μὴ συναντῶεν φόνῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1210 μυσσὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἔστί.

Θ Ο Α Σ.

στεῖχε καὶ σήμαινε σὺ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.

Θ Ο Α Σ.

εὔ γε κηθεύεις πόλιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα.

Θ Ο Α Σ.

τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1215 σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῶ

Θ Ο Α Σ.

τί χροῖμα δρω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀγνισσον πυρσῶ μέλαθρον.

Θ Ο Α Σ.

καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι,

Θ Ο Α Σ.

τί χροῖ με δρωῖν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πέπλον ὀμμαίων προθέσθαι.

Θ Ο Α Σ.

μὴ παλαμναῖον λάβω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν,

Θ Ο Α Σ.

τοῦδ' ὄρος τίς ἔστί μοι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1220 θαναμάσης μηδέν.

Θ Ο Α Σ.

τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρόμοδος ὄδε πέσοι.

Θ Ο Α Σ.

συνεύχομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμαίων ὄρω ξέ-
νους

καὶ θεᾶς κόσμους νεογνοῦς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ
φόνον

μυσσὰρὸν ἐκνήψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ' ὅσα

1225 προῦθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾶ καθαρία.

ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,

εἰ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς,

ἢ γάμον στελεῖει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,

φρεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μῦθος τόδε.

1230 ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νύψω
φόνον

τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χροῖ, καθαρὸν οὐκ ἔσθαι

δόμον,

εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τὰλλα δ' οὐ λέγουσ'
 ἡμῶς
 τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σὸς τε σημαίνω, θεά.
 ΧΟΡΟΣ.

εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος,

1235 ὄν ποτε Ἀηλιάς ἐν
 καρποφόροις γυάλοις
 Φοῖβον τὸν χρυσοκόμαν
 ἐν κισθάρῃ σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων
 εἰστοχία γάνυται,

1240 φέρον Ἴνιν ἀπὸ δειράδος εἰναλλας,
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα
 ἀστάκτων μᾶτηρ ὑδάτων,
 τὰν βακχεύουσαν Διονύ-
 σῳ Παρνάσιον κορυφᾶν,

1245 ὄθι ποικιλόνοτος οἰνωπὸς δράκων
 σκιερῶ κατὰχάλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ,
 γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε *
 * μαντεῖον χθόνιον.

1250 ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ μητέρος ἀγάλαισι θρώσκων
 ἔκμανες, ὦ Φοῖβε, μαντεῖων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τριπόδι τ' ἐν χρυσῷ θάσσει, ἐν ἀψευθεῖ θρόνῳ,

1255 μαντείας βροτοῖς
 θεσφάτων νέμων
 ἀδύτων ὑπο Καστιαλλας ῥεέθρων
 γέιτων, μέσον γᾶς ἔχων μελαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν

1260 παῖδ' ἀπενάσματο *
 * ἀπὸ ζαθέων
 χρηστηρίων, νύχια
 χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὄνειρων,
 οἷ πολέσιν μερόπων
 τὰ τε πρώτα τὰ τ' ἔπειθ' ἃ τ' ἔμελλε τυχεῖν

1265 ὕπνου κατὰ δνοφεράς γᾶς
 εὐνὰς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντεῖων ἀφείλετο τι-
 μᾶν Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς·
 ταχύπους δ' ἔς' Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἀναξ

1270 χέρα παιδῶν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων
 Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν
 θεᾶς μῆριν νυχίου τ' ἐνοπάς.
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα

1275 πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν·
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσε νυχίου ὄνειρους,
 ἀπὸ δὲ μαντοσύναν νυκτωπὸν ἐξείλεν βροτῶν,

1280 καὶ τιμὰς πάλιν
 θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρση βροτοῖς θεσφάτων αἰδαῖς.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ ναοφύλακες βώμοι τ' ἐπιστάται,

1285 Θόας ἀναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγύμφοις πύλας
 ἔξω μελαθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελυσεθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

βεβῶσι φροῦδοι δῖπυχοι νεανίαι

1234 — 1258. = 1259 — 1283.

1290 Ἀγαμεινονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὄν δ' ἰδεῖν θέλω
 ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1295 ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
 ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὄρᾱτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
 μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.

ΧΟΡΟΣ.

1300 μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα;
 οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐ πρὶν γ' ἂν εἶπῃ τοῦπος ἐρημηγεὺς τόδε,
 εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
 ὦή, χαλάτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,

1305 καὶ δεσποτῆ σημήναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις
 πάριμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων καινῶν.

ΘΟΑΣ.

τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴσθησιν βοήν,
 πύλας ἀράξας καὶ φόβον πέμψας ἔσω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαυνον δόμων,
 1310 ὡς ἐκτός εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.

ΘΟΑΣ.

τί προσδοκᾶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὔθις τὰ τῶνδε σημαῖν· τὰ δ' ἐν ποσὶ
 παρόντι ἄκουσον. ἢ νεᾶνις, ἢ νθάδε
 βωμοῖς παρίσται, Ἰριγένει' ἔξω χθονός

1315 εὖν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
 ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.

ΘΟΑΣ.

πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σῶξου· Ὁρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.

ΘΟΑΣ.

τὸν ποῖον; ἄρ' ὄν Τυνδαρὶς τίθει κόρη;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1320 ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεᾶ καθωσιώσατο.

ΘΟΑΣ.

ὦ θαῦμα. πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μὴ νταῦθα τρέψης σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
 σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
 διαγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.

Θ Ο Α Σ.

1325 λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγγίπλουρ πόρουρ
φρεύουσιρ, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρου.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ἐπεὶ πρὸς ἀπᾶς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὐ ναὺς Ὀρέστου κούριος ἦν ὠμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὐς σὺ δεσμία συμπέμπεις ξένων

1330 ἔχοντας, ἔξενευσ' ἀποστήναι πρόσω
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπορροῖτον φλόγα
θύσουσα καὶ καθαροῦν, ὃν μετόχετο.
αὐτὴ δ' ὀπίσθε δέσμι' ἔχουσα τοῖν ξένων
ἔστειχε χερσὶ. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,

1335 ἦρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
χρόνον δ' ἔν' ἡῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δὴ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμενοι χρόνον,

1340 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοῖατο.
φόβω δ' ἂ μὴ χροῖν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
στεῖλαι ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἰωμενοῖς.

1345 κᾶνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος
ταρσῷ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πενήκοντ' ἐπὶ σκαλῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρῦμνηθεν ἐσιώτας νεὸς.

1350 κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπιωτίδων
ἄγκυραν ξιανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν προμνήσια,
πόντω δὲ δόντες τοῖν ξένων καθεσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσεῖδομεν

1355 δόλια τεχνήμαθ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
προμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυνηρίας
οἴακας ἐξηροῦμεν εὐδρύμου νεὸς.
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθευέετε
κλέπτοντες ἐκ γῆς ἕδανα καὶ θυηπόλους;

1360 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολὲς χθονός;
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης, τῆσδ' ὄμιαιμος, ὡς μάθης,
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβῶν ἀδελφῆν, ἣν ἀπώλω' ἐκ δόμων.
ἀλλ' οὐδὲν ἦσσαν εἰχόμεσθα τῆς ξένης,

1365 καὶ πρὸς σ' ἐπεσθαι διεβιάζομεσθὰ νιν·
ἴθνη τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενεῖδων.
κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
ἡμεῖς τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγχοτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἄμα

1370 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο,
ὡς ξὺν τ' ἀπειπεῖν καὶ ξυναποκαμῆν μέλη.
δεινοῖς δὲ σημάτρωσιρ ἐσφραγισμένοι
ἐφρεύομεν πρὸς κρημνὸν, οἱ μὲν ἐν κάρῳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιρ·

1375 ὄχλοῖς δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστοτέρως
ἐμαρνέμεσθα καὶ πέτρους ἐβέλλομεν.
ἐλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρῦμνης ἐπι
σταθέντες τοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
κᾶν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειε ναῦν

1380 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ὥστε μὴ τέγξαι πόδα,
λαβῶν Ὀρέστης ὤμων εἰς ἀριστερὸν,

βᾶς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορῶν,
ἔθηκ' ἀδελφῆν ἐντὸς εὐσέλμου νεὸς,
τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Λιδὸς κόρης

1385 ἄγαλμα. νηὸς δ' ἐκ μέσης ἐφ' ἐγξάτο
βοή τις, ὃ τῆς Ἑλλάδος ναῦται νεὸς,
λάβεσθε κώπης ῥόθιά τε λευκαίνετε·
ἔχομεν γὰρ ὄνπερ οὐνεκ' Εὐξενον πόρουρ
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.

1390 οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐαβρωχόμενοι
ἔπαισαν ἄλιμν. ναὺς δ', ἔως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δὲ
λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίρνης νεὸς

1395 ὄθει πάλιν προμνήσι'· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
πρὸς κῦμα λακίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
κλύδων παλιόρουσ ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς ἦξεν', ὃ Ἀητοῦς κόρη,
σῶσόν με, τὴν σὴν ἱερῖαν, πρὸς Ἑλλάδα

1400 ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἔμαῖς.
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν καθῆρητον, θεᾶ·
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὄμαιμονας δόκει.
ναῦται δ' ἐπευρήθησαν εὐχαισιν κόρης
παῖα, γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρως

1405 κώπη προσηρμύσαντες ἐκ ζελευμάτος.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρηθή ποσιν,
ἄλλος δὲ πλεκτάς ξιανῆπτεν ἀγκύλιας.
κἀγὼ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,

1410 σοὶ τῶς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.
ἀλλ' ἔροπε, δεσμᾶ καὶ βρόχους λαβῶν χεροῖν·
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἑλλίς τοῖς ξένοις σπητριάς.
πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἰλιὸν τ' ἐπισκοπεῖ

1415 σεμνὸς Ἰοσειδῶν, Πελοπίδας δ' ἐναντίος.
καὶ νῦν παρῆξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν ἀδελφῆν θ', ἣ φόνον τὸν Ἀδλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾶ προδοῦσ' ἀλίσκεται.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1420 ὦ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρως.

Θ Ο Α Σ.

ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονός,
οὐκ εἶα πάλοισ ἐμβάλοντες ἠτίας
παράκτιοι δραμεῖσθε, κἀχβολὸς νεὸς

1425 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
οἱ δ' ὀκνητόμους ἔλξετ' ἐς πόντον πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ἰππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας

1430 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας.
ὑμᾶς δὲ τῶνδ' ἴστορας βουλευμάτων
γυναῖκας, αὐθις, ἠρίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
πουνασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδῆν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἦσχοι.

Α Θ Η Ν Α.

1435 ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθευεῖς, ἄναξ
Θάας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.

- παῦσαι διώκων θεῦμά τ' ἔξορμῶν στρατοῦ·
 πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἑρινύων χόλον
- 1440 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δέμας
 ἄγαλμά θ' ἱδὸν εἰς ξιμὴν ἄζων χθόνα,
 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς.
 πρὸς μὲν σ' ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην, ποτιῶ λαβὼν σάλω,
 ἦδη Ποσειδῶν χάριν ξιμὴν ἀκύμονα
- 1445 πόντου τίθεισι πάτα πορθημένων πλάτη·
 μαθὼν δ' Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλείεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ οὐ παρῶν, θεᾶς,
 χάριε λαβὼν ἄγαλμα σύγγρονόν τε σὴν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
- 1450 χῶρός τίς ἐστιν Ἀθίδος πρὸς ἐσχάτοις
 ὄροισι, γέλιων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἄλας νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·
 ἐνταῦθα τεύξαι ναὸν ἰδρῦσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
- 1455 οὐς ἐξεμύχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
 οἴστροις Ἑρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεῶν.
 νόμον τε θὲς τόνδ'· ὅταν ἐορτάξῃ λεῶς
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος
- 1460 δέξῃ πρὸς ἀνδρὸς αἰμά τ' ἔξαναίτω
 ὅστας ἔκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχη·
 σέ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλιμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
 οὐ καὶ τεθάψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
- 1465 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆγνος ὑφάς,
 ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας οὐνεκ', ἐκσώσασά σε
- 1470 καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
 κρίνας', Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' ἐς ταῦτό γε,
 νικᾶν, ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονὸς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θέου.
- Θ Ο Α Σ.
- 1475 ἄνασσ' Ἀθήνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῆ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
- 1480 ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἄγαλματι
 γαίαν, καθιδρῦσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγῃην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
- 1485 νηῶν τ' ἔρετμὰ, σοὶ τὰδ' ὡς δοκεῖ, θεά.
- Α Θ Η Ν Α.
- αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ·
 ἦτ', ὃ προαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
 σώξουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
- Χ Ο Ρ Ο Σ.
- 1490 ἦτ' ἐπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἀλλ', ὃ σεμνὴ παρὰ τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρὰ θνητοῖς Παλλὰς Ἀθήνα,
 δρᾶσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
- 1495 μᾶλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
 [ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
 βίοτον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
[ΘΕΡΑΠΩΝ.]
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ω πρόβη, δόμων τῶνδε πάροιδεν
στείχε.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πέυσει.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

σπεύδω.

μάλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄυπνον
5 καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄξυ πάρεστιν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τίς ποτ' ἄρ' ἀστήρ ὄδε πορθημεύει;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπιταπόρου
Πλειάδος ἕσσων ἔτι μεσσήρης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκουν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρθῶν
10 οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐρύπων ἔχουσιν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

τί δὲ σὺ σσηνῆς ἐκίος ἄσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἥσυχία τῆδε κατ' Αὐλιν,

15 καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τευχῶν.
στείχωμεν ἔσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ζηλῶ σέ, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὄς ἀκίνονον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνῶς, ἀκλειῆς·
20 τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν ζηλῶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοῦτο δέ γ' ἔστιν τὸ καλὸν σφαλερόν·
τό τε φιλότιμον

γλυκὴ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'

25 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
γνώμῃ πολλὰ
καὶ δυσάρεστοι διέκνωσαν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,

30 Ἀγάμεμνον, Ἄτρεῦς.

δεῖ δὲ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
θνητὸς γὰρ ἔφως. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετιάσας

35 δέλτον τε γράφεις

τήνδ', ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βασιάζεις,
καὶ ταῦτα πάλιν γράμματα συγγεῖς,
καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω,
ὄβριταις τε πέδῳ πεύκην, θαλερόν

40 κατὰ δάκρυ χέων,

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς τί πονεῖς;
τί νέον τί νέον περὶ σοι, βασιλεῦ;
φέρε κοίνωσον μῦθον ἔς ἡμᾶς.

45 πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
σῆ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
πέμπεν φερῶν ἦν
συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγένοντο Ἀθήδῃ Θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,

50 Φοίβῃ Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος,
Ἐλένη τε· ταῖτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανία.
δεινὰ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.

55 τὸ πρῶγμα δ' ἀπόρος εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ,
δοῦναι τε μὴ δοῦναι τε, τῆς τύχης θ' ὅπως
ἔψαιτ' ἄριστα, καὶ νιν εἰσήλθεν τάδε,
ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων

60 σπονδᾶς καθέειναι κἀπαράσασθαι τάδε,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρις κόρη,
τούτῳ συναμνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωδοίῃ λέχους,
κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκήψειν πόλιν

65 Ἑλλήν' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστῶθησαν, εὐ δὲ πως γέρον
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῆ φρενί,
δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
ὅτου πνοαὶ φέροιν Ἀφροδίτης φίλαι.

70 ἦ δ' εἶλεθ', ὡς γε μήποτ' ὤφελεν λαβεῖν,
Μενέλαον. ἔλθῶν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κοῖνας ὄδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
Λακεδαιμόν', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῆ,
χρυσῶ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι,

75 ἐρῶν ἐρῶσαν ἤχετ' ἐξαναράσας
Ἐλένην πρὸς Ἴδης βούσταθμ', ἔκδημον λαβῶν
Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστορήσας μόνος
ὄρκους παλαιῶς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χοῆ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.

80 τοῦντεῦθεν οὖν Ἑλληνες ἕξαντες δορὶ,
τεύχη λαβόντες, στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
ἤκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
ἵπποισι τε πολλοῖς ἔκμασίν τ' ἠσχημένοι.
κἀμὲ στρατοῦ γ' ἀνακτα Μενέλεω χάριν

85 εἶλοντο, σύγγονόν γε. τὰξίωμα δὲ

ἄλλος τις ὦφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
ἠθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ
ἤμισθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.

Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένοις

90 ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἦν ἔσπειρ' ἐγὼ
Ἄρτέμιδι θῦσαι τῇ τὸδ' οἰκοῦρη πέδον,
καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν

θύσασσι, μὴ θύσασσι δ' οὐκ εἶναι τάδε.

κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ' ὀρθῶ κηρύγματι

95 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀριεῖναι στρατὸν,
ὡς οὐποτ' ἂν τλάς θυγατέρα κτανεῖν ξιμῆν.
οὐδ' ἴδ' ἄδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
ἔπεισε τλήναι δεινά. κὰν δέλτου πτυχαῖς

γράφας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ξιμῆν

100 πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην,
τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρούμενος,

συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὐνεκ' οὐ θέλοι λέγων,

εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν ἐς Φθίαν λέχος·

πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ξιμῆν,

105 ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον.

μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε

Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενελάος θ'. ἂ δ' οὐ καλῶς

ἔγνωσιν τότ', αὐθις μεταγράφω καλῶς πάλιν

ἐς τήνδε δέλτον, ἦν κατ' εὐφρόνης σκιάν

110 λύοντα καὶ συνδουρτά μ' εἰσείδες, γέρον.

ἀλλ' εἴα χάριε τάσδ' ἐπιστολάς λαβῶν

πρὸς Ἄργος. ἂ δὲ κέενθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,

λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γυγερὰ μέγιστα·

πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἡμοῖς δόμοισιν εἶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

115 λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση

σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αἰδῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν

δέλτοις, ὧ Ἀήδας ἔθνος,

μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν πρὸς

120 τὰν κολπῶδη πτέρυγ' Εὐβοίας,

Αὐλιν ἀκλύσταν.

εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ

παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναῖους

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν

125 οὐ μέγα φροσῶν θυμὸν ἐλαρεῖ

σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;

τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Ἀχιλεὺς

οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,

130 οὐδ' ὅτι κένῳ παιδ' ἐπεφήμισα

νυμφεῖους εἰς ἀγκῶνων

εὐνῆς ἐκδώσειν λέκτροις.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δεινά γε τομῆς, Ἀγαμέμνον ἀναξ,

ὅς τῷ τῆς θεῆς σὴν παιδ' ἄλοχον

135 φασίας ἦγες σφάγιον Λαναοῖς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴμοι, γνώμας ἐξέσταν,

αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν.

ἀλλ' ἔθ' ἔρῃσσαν σὺν πόδα, γήρα

140 μῆδὲν ὑπέκων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

σπεύδω, βασιλεῦ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μή νυν μήτ' ἀλωδαίεις ἴζου

κρήνας μήθ' ὑπῶ φελχθῆς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εὐφῆμα θροεῖ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πάντη δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων

145 λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ

τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη

παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη

Λαναῶν πρὸς ναῦς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἔσται τάδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κλήθρων δ' ἐξόμοις,

150 ἦν γὰρ νιν πομπῆς ἀντήσης,

πάλιν ἐξόμοι, σείε χαλινοὺς,

ἐπὶ Κυκλάπων εἰς θυμέλας.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,

λέγε, παιδί σθένε τῇ σῆ τ' ἀλόχῳ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

155 σφραγίδα φύλασσε' ἦν ἐπὶ δέλτῳ

τήνδε κομίζεις. ἔθι. λευκαίνει

τόδε φῶς ἦδη λάμπουσ' ἡὼς

πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελλίου·

160 σύλλαβε μόθων.

θυητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς

οὐδ' εὐδαίμων·

οὐπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν

165 ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίης,

Εὐρόπου διὰ χευμάτων

κέλσασα, στενόπορον

Χαλκίδα, πόλιν ξιμῆν, προλιποῦσ',

ἀγγιῶν ὑδάτων τροφὸν

170 τὰς κλεινὰς Ἀρεθούσας,

Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς κατιδοίμαν

Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους

ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-

αν ἐλάτας χιλιόναυσιν

175 τὸν ξανθὸν Μενέλαον

ἀμέτεροι πόσεις

ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν

στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν,

ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου

180 Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν,

δῶρον τὰς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναῖσι δρόσοις

"Ἡρᾷ Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν

μορφᾶς ἢ Κύπρις ἔσχεν.

185 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ-

τέμιδος ἦλυθον ὀρομένην,

φοινίσσουσα παρῆδ' ἑμῶν

ἀσχίνας νεοθαλεῖ,

ἀσπίδος ἔρμα καὶ κλισίας

163 — 184. — 185 — 205.

- 190 ὄπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ' ἔπιπον τ' ὄχλον ἰδέσθαι.
κατεῖδον δὲ δύ' Αἰαντε συνέδρω
τὸν Οἰλέως Τελαμώνος τε γόνον,
τᾶς Σαλαμῖνος στέφανον.
- 195 Πρωτεστιάων τ' ἐπὶ θάκεις
πεσσῶν ἠδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις,
Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
δᾶνος, Διομήδεά θ' ἠ-
- 200 δοναῖς δίσκου κεκαρημένον,
παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρως
ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
- 205 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν·
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
τὸν ἂ Θέτις τέκε καὶ
Χείρων ἐξεπόνασεν,
- 210 εἶδον αἰγιαλοῖσι
παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὄπλοις·
ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἄρμα τέτρωρον
- 215 ἐλίσσων περὶ νίκας.
ὁ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾷτ'
Εὐμηλος Φερητιάδας,
ᾧ κάλλιστους ἰδόμαν
χρυσοδαϊδάλτους στομίθισι πώλους
- 220 κέντρον θειρομένους,
τοὺς μὲν μέσους ζυγίους,
λευκοστίχην τριχὶ βαλοῦς,
τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
- 225 πυροτόριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρᾷ
ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
Πηλεΐδας σὺν ὄπλοισι παρ' ἄντυγα
- 230 καὶ σύριγγας ἄρματίους.
ναῶν δ' εἰς ἄριθμόν ἤλυθον
καὶ θεῶν ἀθέσφατον,
τὰν γυναικεῖαν ὄψιν ὀμμάτων
ὡς πλῆσαιμι, μείλιον ἀδονάν.
- 235 καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων
Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης
πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
χρυσέαις δ' εἰκόσιν
- 240 κατ' ἄκρα Νηρηΐδες ἔστασαν θεαί,
πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλεῖου στρατοῦ.
Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσρηεῖμοι
νάες ἔστασαν πέλας·
ὧν ὁ Μημιστίως στρατηλάτας
- 245 παῖς ἦν, Ταλαῶς ὃν τρέφει πατήρ·
Καπανέως τε παῖς Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως
παῖς ἐξῆς ἐνανυλόχει θεῶν
- 250 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις
ἔχων περωτοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
εὐσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας
231 — 241. — 242 — 252.
- πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
- 255 σημείοισιν ἰστολισμέναις·
τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρῆσσειν δράκοντι ἔχων
ἄμφι ναῶν κόρυμβα·
Ἀήτιος δ' ὁ γηγενῆς
- 260 ἄρχε ναίου στρατοῦ·
Φωκίδος τ' ἀπὸ χθονός·
Λοκρῶν δὲ τοῖσδ' Ἰσας ἄγων
ναῦς ἦλθ' Οἰλέως τόκος κλυτὰν
Θροναῖδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
- 265 ἐκ Μυκήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας
παῖς Ἀτρεὺς ἐπεμπε ναυβάτας
ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
σὺν δ' Ἄδραστος ἦν ταγός, ὡς φίλος φίλω,
- 270 τᾶς φρυγούσας μέλαθρα
βαρβάρων χάριν γάμων
πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
ἐκ Ἰύλου δὲ Νέστορος
Γερηνίου κατειδόμαν
- 275 πρύμναις σῆμα ταυρόπουον ὄραῖν,
τὸν πάροικον Ἀλφειόν.
Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι
ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς
ἄρχε· τῶνδε δ' αὐτὴ πέλας
- 280 Ἥλιδος δυνάστερες,
οὓς Ἐπειοὺς ἀνόμαζε πᾶς λεώς·
Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
λευκήρειμον δ' Ἄρη
Τάφριον ἦγεν, ὧν Μέγης
- 285 ἄνασσε, Φυλῆως λόχημα,
τᾶς Ἐχινάδας λιπὼν
νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος
- 290 λαῶν ξύναγε δεξιὸν πέρας
τῶν ἄσπον ὄρμει πλάτας
ἐσχάταισι συμπλέκων
δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν· ὡς
ἔϊον καὶ ναυβάταν
- 295 εἰδόμαν λεῶν·
ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
βαρβάρους βάριδας,
νόστον οὐκ ἀποίσειται.
ἐνθα δάϊον εἰδόμαν
- 300 ναῖον πόρευμα,
τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου
μνήμην σώζομαι στρατεύματος.
- Ι Π Ρ Ε Σ Β Υ Τ Η Σ.
- Μενέλαε, τολμῆς δεῖν', ἅ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.
Μ Ε Ν Ε Λ Α Ο Σ.
ἄπελθε· λίαν δεσπότηταισι πιστὸς εἶ.
Π Ρ Ε Σ Β Υ Τ Η Σ.
- 305 καλὸν γέ μοι τοῦνειδος ἐξωνείδισας.
Μ Ε Ν Ε Λ Α Ο Σ.
κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
Π Ρ Ε Σ Β Υ Τ Η Σ.
οὐ χορῆν σε λῦσαι δέλτον, ἦν ἐγὼ ἔφερον.
253 — 264. — 265 — 276.
277 — 288. — 289 — 302.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδὲ σὲ φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακά.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἄλλοις ἐμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

310 οὐκ ἂν μεθείμην.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐδ' ἔργω ἀφήσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κέρα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἄλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα· σὺς δ' ἐπιστολάς

315 ἔξαράσας ὄδ' ἐν χερσῶν ἐμῶν βίε,

Ἄγαμέμνον, οὐδὲν τῆ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα·

τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκομίαι;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐμὸς, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὺ δὲ τί τῶδ' ἐς ἔρον ἀφίξαι, Μενέλεως, βίε

τ' ἄγεις;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

320 βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἴν' ἀρχάς τῶν λόγων ταύτας
λάβω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως
γεγώς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τήνδ' ὄρξες δέλοιν, κακίστων γραμμῶν ὑπη-
ρέτιν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σὼν ἀπάλλαξον χερῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ, πρὶν ἂν δεῖξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰ γε-
γραμμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

325 ἦ γὰρ οἶσθ' ἂ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντ'
ἀνεῖς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοίξας, ἂ σὺ κάκ' εἰργάσω
λάθρα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ δὲ κάλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
φρονός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἂπ' Ἀργούς, εἰ στρατεύμ'
ἀμφίξεται.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
τόδε;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

330 ὅτι τὸ βούλεσθαι μ' ἐκνίξε, σὺς δὲ δοῦλος οὐκ
ἔφην.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχι δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ εἰσομαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι,
τὰ δ' αὐτίκα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκκεκόμεψουσαι πονηρόν· γλώσσ' ἐπίφθορον σοφῆ·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτήμα, κοῦ σαφές
φίλιος.

335 βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μὴτ' ὀργῆς ὕπο
ἀποτρέπου τάληθές, οὔτε κατατενωῖ λίαν ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδας πρὸς
Ἴλιον,

τῶ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρῆζων, τῶ δὲ βούλεσθαι
θέλων,

ὡς ταπεινὸς ἦσθ', ἀπάσης δεξιᾶς προσθηγάνων,
340 καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῶ θέλοντι δημοτῶν,

καὶ διδοὺς πρόσορσην ἐξῆς πᾶσι, κεῖ μὴ τις
θέλοι,

τοῖς τρόποις ζητῶν πρῆσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ
μέσου;

κῆτ' ἐπεὶ κατέσχεες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους
τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθαι τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν
φίλος,

345 δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα
δ' οὐ χρεῶν

τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους
μεθιστάται,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ἦνικ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.

ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἴνα σε πρῶθ'
εὔρον κακόν.

350 ὡς δ' ἐς Αὔλιον ἦλθες αὐθις, χωῖ Πανελλήνων
στρατός,

οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῆ τύχῃ τῆ τῶν
θεῶν,

οὐράς πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδα δ' ἀφιέναι
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὔλιδι.

ὡς δ' ἄνολβον εἶγες ὄμμα σύγχυσίν τε, μὴνεῶν
355 χιλίων ἄρχων Προϊάμου τε πεδίον ἐμπλήσας δορός.

καὶ με παρεκάλεῖς, τί δράσω; τίνα δὲ πόρον εὔρω
πόθεν;

ὥστε μὴ στερέντα σ' ἀρχῆς ἀπολέσαι κακὸν κλέος.

κῆτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱοῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδας, ἦσθεις
φρένας

360 ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις
ἐκὼν,

οὐ βίε, μὴ τοῦτο λέξης, σὴ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφρασιν ὡς γαμου-
μένην.

κῆθ' ὑποστρέψας λήληθα μεταβαλὼν ἄλλας
γραφάς,

ὡς φρονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει. κάλλιτά γε.

365 οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθρῆ ὅς τάδ' ἤκουσεν σέθεν.
μυθιοὶ δέ τοι πεπόνθιασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγ-
ματα·

ἐκπονοῦσ' ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ'
ἐνδίκως,

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάττεσθαι πόλιν.
 370 Ἑλλάδος μάλιστα ἔγωγε τῆς ταιλαιπύρου στένω,
 ἢ θέλουσα δρῶν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐ-
 δένας
 καταγελῶντας ἔξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
 μηδὲν ἄν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,
 μηδ' ὄπλων ἄρχοντα· νοῦν χοῆ τὸν στρατηλά-
 την ἔχειν
 375 πόλεος. ὡς ἄρχων ἀνῆρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων
 τύχη.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους
 μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν
 ἄνω
 βλέφαρα πρὸς τὰναιδῆς ἀγαγῶν, ἀλλὰ σωφρο-
 νεστέρας,

380 ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνῆρ γὰρ χρηστός αἰδεῖσθαι
 φιλεῖ.

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φρασῆς, αἵματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
 τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρῆστ'
 ἐρᾶς λαβεῖν;
 οὐκ ἔχομ' ἄν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτίσω,
 κακῶς
 ἤρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ
 σφαλεῖς;

385 ἢ δάμνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγ-
 κάλαις

εὐπρεπῆ γυναῖκα χρῆσεις, τὸ λελογισμένον παρείς
 καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἦδοναὶ
 κακά.

εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐ-
 βουλίᾳ,
 μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις, ἀπολέσας κακὸν
 λέχος,

390 ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
 ὦμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρχον οἱ κακόφρονες
 φιλόγαμοι μνηστήρες. ἢ δέ γ' ἔλπεις, οἶμαι μὲν,
 θεὸς

κᾶξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
 οὐς λαβὼν στρατεύε γ', οἶμαι δ', εἴση μοῖρᾳ
 φρενῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι

395 τοὺς κακῶς παγέντας ὄρχους καὶ συνημαχασμέ-
 ρους.

τάμα δ' οὐκ ἀποκτενῶ γ' ἠὲ τέκνα· καὶ τὸ σὸν
 μὲν εὖ

παρὰ δίκης ἔσται, κακίστης εὐνίδος τιμωρία,
 ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρυοῖς,
 ἄνομα δρῶντα κού δίκαια παῖδας οὐς ἐγεινᾶμην.

400 ταυτὰ σοι βραχέα λελεσται καὶ σαφῆ καὶ ῥάδιαι·
 εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τὰμ' ἐγὼ θῆσω
 καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
 μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φεῖδεσθαι τέκνων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

405 εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύουαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταυτοῦ γεγῶς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

συσσωφρονεῖν γὰρ, οὐχὶ συννοεῖν ἔφην.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

410 οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκήπτρω νυν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδούς·
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἴμη μηχανάς τινας,
 φίλους τ' ἐπ' ἄλλους.

[ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὁ Πανελλήνων ἄναξ,

415 Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,

ἦν Ἰφιδέειαν ἀνώμαζας ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταμνήστρας δέμας,

καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφοθείης ἰδῶν,

χρόνον παλαιὸν δομᾶτων ἐκδημος ἄν.

420 ἀλλ' ὡς μακρὸν ἔεινον, εὐρυτον πέρα

κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουρον βᾶσιν,

αὐταὶ τε πῶλοί τ'· ἐς δὲ λειμώνων χλόην

καθεῖμεν αὐτάς, ὡς βορᾶς γευσάλατο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν

425 ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατὸς, ταχέια δὲ

διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' ἐς θέαν ἕμιλος ἔρχεται δρόμῳ,

σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες

ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.

430 λέγουσι δ', ὑμέναίος τις, ἢ τί πράσσεται;

ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ

ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἄν ἦκουσας τάδε·

Ἀριέμειδι προτελίξουσι τὴν νεάνιδα,

Ἀυλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄζεται ποτε;

435 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισὶδ' ἐξάρχου κανᾶ,

στεφανουσθε κῆρτα. καὶ σὺ, Μενέλεως ἄναξ,

ὑμέναιον εὐτρέφειζε, καὶ κατὰ στέγας

λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·

φῶς γὰρ τὸδ' ἦκει μακρὸν τῆ παρθένῳ.]

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

440 [ἐπήνεσ'. ἀλλὰ στεῖχε δομᾶτων ἔσω·

τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλάς.]

ἕμιμοι, τί φῶ δύστηνος; ἀρῶμαι πόθεν;

ἐς οἷ' ἀνάγκης ζεύγμαι' ἐπιπεπτόκαμεν.

ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων

445 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.

ἢ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χηρσίμιον.

καὶ γὰρ δακρῦσαι ἠσάδιος αὐτοῖς ἔχει,

ἄνολβά τ' εἰπεῖν, τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν

ἅπαντα ταῦτα. προστάτην γε τοῦ βίου

450 τὸν ὄρχον ἔχομεν, τῷ τ' ὄλῳ δουλεύομεν.

ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,

τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὐδῆς αἰδοῦμαι τάλας,

ἐς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένους.

εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ξυῖν;
 435 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρος
 ἔλθοῦσ' ἀκλήτος. εἰκότως δ' αὖ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα, καὶ τὰ φιλίατα
 δάσους', ἔν' ἡμῶς ὄντας εὐρήσεται κακοῖς.
 460 τὴν δ' αὖτάλαιναν παρθένον, τί παρθένον;
 Αἰδῆς νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει τάχα,
 ὡς ὄψισ'. οἶμαι γὰρ νιν ἰκετεύσαι τάδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιοῦτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶσις ἔστι σοι φίλος.
 465 παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβροῖσεται
 οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἔστι νηπιος.
 αἰᾶ, τὸν Ἑλένης ὡς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμειας ὁ Πριάμου Πάριος, ὃς εἰργασται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

κἀγὼ κατόπκειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην
 470 ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 ἀδελφεῖ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θυγίην.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Πέλοπα κατόμνημ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
 τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντ' ἄτρεα,
 475 ἢ μὴν ἔρειν σοι τὰ πό καρδίης σαφῶς,
 καὶ μὴ πῖτιδες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ὄψαιρα, καὐτὸς ἀνταγῆκά σοι πάλιν,
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
 480 οὐκ ἔς σέ δεινός· εἶμι δ' οὔπερ εἰ σὺ νῦν·
 καὶ σοι παραινῶ μήτ' ἀποκτείνειν τέκνον
 μήτ' ἀνδελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον
 σέ μὲν στεναάζειν, τὰμὰ δ' ἠδέως ἔχειν,
 θνήσκειν τε τοὺς σοῦς, τοὺς δ' ἑμοῦς ὄρᾶν φάος.

485 τί βούλομαι γὰρ; οὐ γάμους ἐξαφίετους
 ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμεῖρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφῶν, ὃν μ' ἥμιστ' ἐχοῖην,
 Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τάγαθῶ;
 ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν
 490 σνοπῶν ἔσειδον οἶον ἦν κτείνειν τέκνα.

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 ἐσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
 ἢ τῶν ξυῶν ἔκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῆ σῆ μετὰ;
 495 ἴτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αἰλίδος.

σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρυοῖς τέργων τὸ σὸν,
 ἀδελφεῖ, καὶ μὲ παρακαλῶν ἔς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί μοι,
 σοὶ μοι μετέστω· σὺ νῆμο τοῦμόν μέρος.
 500 ἀλλ' ἔς μεταβολᾶς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
 εἰδὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόπου
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Αἰὸς
 505 πρόποντα· προγόνους οὐ κατασχύνεις σέθεν.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 αἰνῶ σε, Μενέλα', ὅτι παρὰ γνώμην ξυῖν
 ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.

[ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δ' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δομῶν· ἀπέπτυσα
 510 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πιζράν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.]

ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκάσις τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπράξαι φόνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τὴν γε σὴν κτανεῖν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

515 οὐκ, εἰ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

λάθοιμι τοῦτ' ἂν ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τὸ ποῖον; οὔτοι χορὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

520 τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κοῦδέν γε χρῆστων οὐδὲ χορήσιμον παρόν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας ὅ τι μ' εἰσέρχεται;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὃν μὴ σὺ φράξεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἂν λόγον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

525 οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὅ τι σέ καμὲ πημανεῖ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποικίλος αἰεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φιλοτιμίᾳ μὲν ἐνέχεται, δεινῶ κακῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις

λέξειν ἢ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,

530 καὶ μὲ ὡς ὑπέστην θῦμα, κατὰ ψεύδομαι,

Ἀρτέμιδι θύσειν· οἷς ξυναρπάσας στρατὸν,

σέ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην

σφράξαι κελεύσει. καὶ πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

ἐλθόντες αὐτοῖς τέχεσιν Κυκλωπίοις

535 ἀναρπάσουσι καὶ κατασφάξουσι γῆν.

τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ,

ὡς ἠπόρημα πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἔν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν

ἐλθῶν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταίμνηστρα τάδε

540 μάθῃ, πρὶν Αἰδῆ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβῶν,

ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρυοῖς πρᾶσσω κακῶς.

ἡμεῖς τε σιγῆν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.

ΧΟΡΟΣ.

μάκαρες οὐ μετρίως θεοῦ

543 — 557. = 558 — 572.

545 μετά τε σωφροσύνας μετέ-
σχον λέκτρων Ἀφροδίτας,
γαλαναία χρησάμενοι
μαινομένων οἰστρων, ὅθι δὴ
δίδυμ' Ἔρωσ ὁ χρυσοκόμας
550 τόξ' ἐντίενεται χαρίτων,
τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,
τὸ δ' ἐπὶ συγγύσει βιοτιᾶς.
ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,
Κύπρι καλλίστα, θαλάμειον,
555 εἶη δέ μοι μετρία μὲν
χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι,
καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-
τας, πολλὰν δ' ἀποδείμιαν.
διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
560 διάτροποι δὲ τρόποις· ὁ δ' ὀρ-
θὸς ἐσθλὸν σαφὲς αἶε.
τροφαί θ' αἰ παιδευόμεναι
μέγα φέρουσι εἰς ἀρετὰν,
τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
565 τὰν τ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει
χάρων ὑπὸ γνώμας ἰσορῶν
τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
κλέος ἀγήρατον βιοτιᾶ.
μέγα τι θηροῦειν ἀρετὰν,
570 γυναιξίν μὲν κατὰ Κύπριν
κρουπτὰν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
κόσμος ἐνῶν ὁ μυριοπλη-
θῆς μεῖζω πόλιν αἰθεῖ.
ἔμολες, ὧ Πάρις, ἦτε σύ γε
575 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτραφῆς
Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις,
βάρβαρα συναΐων, Φρυγίων
αὐλῶν Οὐλύμπου καλέμοις
μιμήματα πνεύων.
580 εὐθηλοὶ δὲ τρέφοντο βόες,
ὄτε σε κοίσις ἔμυανε θεῶν,
ἅ σ' εἰς Ἑλλάδα πέμπει
ἐλεφαντοδέτων πάροι-
θεν δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
585 ἐν ἀντιποῖσι βλεψάροισιν
ἔρωτα δέδωκας,
ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάδης.
ὄθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει
ἐς πέργαμα Τροίας.
590 ἰὼ ἰὼ.
μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμοναίαι.
τὴν τοῦ βασιλέως
ἴδειτ' Ἰγίγνεϊαν, ἄνασσαν ξιμῆν,
τὴν Τυνδάρεω τε Κλυταιμνήστραν,
595 ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήχασ'
ἐπὶ τ' εὐμήχεις ἤκουσι τύχας.
θεοὶ γ' οἱ κρείσσους οἱ τ' ὀλβοφόροι
τοῖς οὐκ εὐδαιμόμοι θνατῶν.
[στοῦμεν, Χαλκίδος ἔγγονα θρέμματα,
600 τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
ἀγανῶς δὲ χερσὶν μαλακῇ γνώμῃ,
μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὼν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,

μηδὲ θόροβον μηδ' ἐκπληξίν
605 ταῖς Ἀργείαις
ξεῖναι ξεῖναις παρέχωμεν.]
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·
ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
610 πάρεμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνὰς κόρη,
καὶ πέμπειτ' ἐς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.
σύ δ', ὧ τέκνον μοι, λείπει πωλικούς ὄχους,
ἄβρον τιθεῖσα κῶλον ἀσθενὲς θ' ἄμα.
615 ὑμεῖς δὲ, νεάνιδες, νιν ἀγκάλαις ἐπι-
δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
καὶ μοι χερὸς τις ἐνδότη σιτηρίγματα,
θάκος ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
αἰ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στήτε πωλικῶν ζυγῶν,
620 φοβερόν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν·
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
λάζυσθ' Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἔστι νήπιος.
τέκνον, καθεύδεις πωλικῇ δαμείς ὄχῳ;
ἔγειρ' ἀδελφεῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυγῶς·
625 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κηδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὦν
λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος,
[ἐξῆς κἀθησο δευρό μου ποδὸς, τέκνον,
πρὸς μητέρ', Ἰγίγνεϊα, μακαρίαν δέ με
ξέναςαι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
630 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.]
633 ὧ σέβας ἔμοι μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ,
634 ἦχομεν, ἐφετιμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
631 ὧ μήτερ, ὑποδραμοῦσά γ', ὀργισθῆς δὲ μὴ,
632 πρὸς στέρα πατρὸς στέρα τῆμα προσβαλῶ.
635 [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σά στέρον', ὧ πάτερ,
ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνου.
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σὸν. ὀργισθῆς δὲ μὴ.]
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ἀλλ', ὧ τέκνον, χῶ· φιλοπάτωρ δ' αἶε ποτ' εἶ
μάλιστα παίδων τῶνδ' ὅσους ἐγὼ τέκον.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
640 ὧ πάτερ, ξεσιδὸν σ' ἀσιμένη πολλῶ χρόνῳ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν
λέγεις.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
χαῖρ'· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας,
πάτερ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ἔα·
ὡς οὐ βλέπεις εὐκηλον, ἄσμενός μ' ἰδῶν.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
645 πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεὶ καὶ στρατηγῇ μέλει.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
παρ' ἔμοι γενοῦ νῦν, μὴ πὶ φροντίδας τρέπου.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἄπας, κοῦκ ἄλλοθι.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
μέθες νυν ὀφρῶν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἰδοὺ γέγηθα σ' ὡς γέγηθ' ὄρων, τέκνον.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 650 κἄπειτα λείβεις δάκρυ' ἄπ' ὀμμάτων σέθεν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἢ πιοῦσ' ἀπουσία.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 οὐκ οἶδ' ὃ φῆς, οὐκ οἶδα, φίλιτα' ξμοὶ πάτερ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἀσύνετὰ νυν ξεοῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφραναῶ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 655 παπαῖ, τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 μὲν', ὃ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ὄλοιντο λόγγα καὶ τὰ Μενέλεω κακὰ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἅμὲ διολέσσαντ' ἔχει.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 660 ὡς πολὺν ἀπήσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δὴ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ὀπίσθαι, πάτερ;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 οὔ μήποτ' οἰκεῖν ὠφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 μακρὰν γ' ἀπαίρεις, ὃ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 665 ἔς ταυτὸν, ὃ θύγατερ, * ἦκεις σὺ πατρί.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 φεῦ.
 εἶθ' ἦν καλὸν μοι σοὶ τ' ἄγειν σύμπλον ἐμέ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 σὺν μητρὶ πλεύσασ' ἢ μόνη πορεύσομαι;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 μόνη, μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 670 ἦ ποῦ μ' ἔς ἄλλα δώματα' οἰκίσεις, πάτερ;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἔα γέ τ' *. οὐ χροῖ τοι τὰδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὐ τὰκεῖ, πάτερ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 θῦσαι με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἀλλὰ ξὺν ἱοῖς χροῖ τό γ' εὐσεβὲς σοιοεῖν.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 675 εἴσει σύ· χερσίνων γὰρ ἐστίησι πέλας.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὃ πάτερ, χοροῦς;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελάρων ἐντὸς, ὀφθῆναι κόρας,

πικρὸν φάσμα δοῦσα δεξιάν τ' ξμοί,
 680 μέλλουσα δαρὸν πατρός ἀποικίσειν χρόνον.
 ὃ στέρονα καὶ παρήδες, ὃ ξανθαὶ κόμαι,
 ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· παῖω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψαύσαντά σου.
 685 ἔθ' ἔς μελάρω. σέ δὲ παρατοῦμα τάδε,
 Αἴθδας γένεθλον, εἰ κατοικτίσθην ἄγαν,
 μέλλον Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμὴν.
 ἀποστολαὶ γὰρ μακάρια μὲν, ἀλλ' ὁμοίως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 690 παιδὰς παραδιθῶ πολλά μοχθήσας πατήρ.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 οὐχ ὦδ' ἀσύνετός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
 καὶτὴν δοκεῖ τὰδ', ὥστε μὴ σε νοθετεῖν,
 ὅταν ξὺν ὑμεναιοῖσιν ἐξίγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχναεῖ.
 695 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας,
 γένους δὲ ποῖον χῶπόθεν μαθεῖν θέλω.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Ἀἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἐξευξε τίς;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφρυσεν, Οἰωνῶνος πρόμον.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 700 τὰ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 θεοῦ διδόντος, ἢ βίαι θεῶν λαβῶν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Ζεὺς ἠγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόνηιον;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 705 Χείρων ἔν' οἰκεῖ σμινὰ Πηλίου βέθρα.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 οὐ φασὶ Κενταύρειον ὀπίσθαι γένος;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλεὺς γάμοις θεοί.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλεῖα;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Χείρων, ἔν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 φεῦ·
 710 σοφός γ' ὁ θρήψας χῶ διδοὺς σοφώτερος.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνήρ ἔσται πόσις.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 οὐ μεμπτός, οἰκεῖ δ' ἔστου ποῖον Ἑλλάδος;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν ἐμὴν τε παρθένον;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 715 κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κερτημένῳ.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ἀλλ' εὐτυχοῖτην, τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- ὅταν σελήνης ἐδύτης ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαζας θεᾶ;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 μέλλω· πὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχη.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 720 κῆπειτα δάσσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 θύσας γε θύμαθ' ἀμὲ χρῆ θύσαι θεοῖς.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἐνθάδε παρ' ἐδρῶνοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 καλῶς, ἀναγκαῖως τε· συνενέγκαι δ' ὅμως.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 725 οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἶθισμαι σέθεν.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 μητρὸς τί χωρὶς δρᾶσεθ', ἀμὲ δρᾶν χρεῶν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Λαονιδῶν μέτα.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 730 ἡμῶς δὲ ποῦ χρῆ τηρικαῦτα τυγχάνειν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 λιποῦσα παιδα; τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 ἐγὼ παρῆξω φῶς ὃ νυμφίοις πρόπει.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δὲ * φαῦλ' ἠγεῖ τάδε.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 735 οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομλεῖσθαι στρατοῦ.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 καλὸν τεκοῦσαν τὰμὰ γ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ὄχουροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 πιθοῦ.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεῖαν.
 740 ἔλθῶν δὲ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ,
 ἃ χρῆ παρῆναι νυμφίοισι παρθένοις.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 οἶμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἔπεσφάλην,
 ἔξ ὀμμάτων δάμαρσ' ἀποστεῖλαι θέλων.
 σοφίζομαι δὲ κατὰ τοῖσι φιλάτῳδος.
 745 τέγνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος.
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυρηπόλῳ
 τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ ἐδύχες,
 ἐξιστορήσων εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χρῆ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 750 γυναικα χρηστὴν κάγαθὴν, ἣ μὴ τρέφειν.

ΧΟΡΟΣ.

- ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ
 δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρσι Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶ καὶ σὺν ὕπλοισ
 755 ἴλιον ἐς τὸ Τροίας
 Φοιβῆιον δάπεδον,
 Κασάνδραν ἐν' ἀκούῳ
 ὄριπτεν ξανθοῦς πλοκάμους
 χλωροκόμῳ στεγάνῳ δάφνης
 760 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ
 μαντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.
 στάσσονται δ' ἐπὶ περιγῶμον
 Τροίας ἀμφὶ τε τείχη
 Τρωῆες, ὅταν γάλκασπις Ἄρης
 765 πόνοις εὐπρόχοισι πλάταις
 εἰρεσίῃ πελάγη
 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν αἰθέρι δισσῶν
 Διοσκουρῶν Ἑλέναν
 770 ἐκ Πριάμου κομίσει θέλων
 εἰς γῆν Ἑλλάδα δοριπύνοις
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 Πέφυγον δὲ Φρυγῶν πύλιν
 λαῖνοὺς περὶ πύργου
 775 κυκλώσας Ἄρει φοιτῶν,
 λαιμοτόμους κεφαλῆς
 σπῆσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατὰρτας [πόλιν],
 θήσει κόρας πολυκλαύτους
 780 δάμαρτά τε Πριάμου.
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολυκλαυτος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα. μήτ' ἐμοὶ
 785 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι,
 οἶαν αἰ πολύχρυσοι
 Ἀνδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 σιτήσοσι παρ' ἰστοῖς
 790 μυθεῦσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας
 ξοῦμα δακρυόεν ἀνύσας
 πατριῶδος ὀλλυμένας ἀπολωτιῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαίχενος γόνον,
 795 εἰ δὴ γάτις ἔτυμος,
 ὡς ἔτυχεν Λήδα
 ὄρονθι πιταμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλόγθῃ δέμας, εἴτ'
 ἐν δέλοισι Πιερίσιν
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 800 ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλῆα;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρύπου πέλας.
 805 οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄστυγες γάμων
 οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
 θάσσοουσ' ἐπ' ἀκτῆς, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
 751 — 761. = 762 — 772.

ἄπαιδες· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔξως
 τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
 810 τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν·
 ἄλλος δ' ὁ χορήζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
 γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλεῖα
 μένω' πλὴ λεπταῖς ταῖσδέ γ' Ἐδρύπου προαῖς,
 Μυρμιδόνων ἴσχω, οἳ μ' αἰὲ προσκεκείμενοι
 815 λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον
 ἔτ' ἐκμετρήσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
 δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις, ἢ ἅπαν' οἴκαδε στρατὸν,
 τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ θεῆς Νηρηΐδος, ἔνδοθεν λόγων
 820 τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ θυμάτων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ πότνι' αἰδῶς, τήνδε τίνα λεύσω ποτὲ
 γυναικα, μορφῆν εὐμορφῆν κερκιτήμην;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγορεύειν, οὓς μὴ πάρος
 κατείδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

825 τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Ἀνακτῶν ἐς σύλλογον,
 γυνὴ πρὸς ἄνδρα ἀσπίαν πεφραγμένους;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀήδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
 ὄνομα, πόσις δέ μουστὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.

830 ἀσπυρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμὴ χερὶ
 σύναυρον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
 Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

835 θέμις μέγιστα, τὴν ἐμὴν ἐπέγαμεις
 παῖδ', ὦ θεῆς παῖ ποντίας Νηρηΐδος.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ποῖους γάμους φῆς; ἀσάσια μ' ἔχει, γίναί.
 εἰ μὴ τι παρανοοῦσα καινοουργεῖς λόγον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους

840 καινοῦς ὀφθαί καὶ γάμου μεμνημένους.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οὐπόποτ' ἐννήστευσα παῖδα σὴν, γίναί,
 οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμου.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δῆτ' ἂν εἶη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμούς
 θαύμας· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

845 εἴχαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε·
 ἄμφω γὰρ οὖν ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ; μνηστεύω γάμους
 οὐκ ὄντας, ὡς εἴχασιν· αἰδοῦμαι τάδε.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἴσως ἐκεκοτόμησε καὶ σέ τις.

850 ἀλλ' ἀμελίγ' ὁδὸς αὐτὰ καὶ φανῶς φέρε.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

χαῖρ'. οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
 ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
 στεῖχω ματεύσω τῶνδε θυμάτων ἔσω.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

855 ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μείνον, ὦ σέ τοι λέγω,
 τὸν θεῆς γεγάτω παῖδα, καὶ σέ, τὴν Ἀήδας
 κόρην.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖξας; ὡς τετραβηκῶς
 καλεῖ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δοῦλος, οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ'. ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐγὼ.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίνος; ἐμὸς μὲν ὀλίγ' χωρὶς τὰμὰ κἀγαμέμνονος.
 ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

860 τῆσδε τῆς παροῖθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
 πατρός.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔσταμεν· φράξ', εἴ τι χορήσεις, ὧν μ' ἐπέσχεες
 οὐνεκα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἢ μόνω παροῖθε δῆτα ταῖσδ' ἐγέστατον πυλαῖς;
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς μόνους λέγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλικῶν
 δόμων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῶν, σῶσον οὓς ἐγὼ θέλω.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

865 ὁ λόγος ἐς μέλλονι' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ'
 ὄγκον τινά.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χορήσεις λέγειν.
 ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οἶσθα δῆτ' ἄ γ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὖνοις
 ἔφην.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιῶν θυμάτων ἐμῶν λάτρην.
 ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμ-
 νων ἄναξ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

870 ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, κάμους ἦσθ' αἰεὶ
 ποτε.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὖνοις εἰμὶ, σῷ δ' ἦσσαν
 πύσει.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὐστίντας λέγεις λόγους.
 ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

παῖδα σὴν πατῆρ' ὁ γούσας αὐτόχειρ μέλλει κτενεῖν.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραῖέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὐ
 φρονεῖς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

875 φασγάνῳ λευκῆν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέρεν.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγὼ, μεμνηρῶς ἄρα τυγχάνει πόσις;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἀριφρων, πλὴν ἐς σὲ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάρων ἀλαστόρων;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

θέσφαθ', ὡς γέ φησι Κάλγας, ἵνα πορευῆται σιρατὸς

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

880 ποῖ; τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα δ' ἦν πατήρ μελλει κτενεῖν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως λάβῃ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἰς ἄρ' Ἰφρῆνιαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπωμένος;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μελλει πατήρ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισεν ἐκ δόμων;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

885 ἦν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα σὴν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ θύγατερ, ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ σέθεν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οἰκτρὰ πάσχετον δὺ' οὐσα· δεῖν δ' Ἀγαμέμνων ἔτλη.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴχομαι τάλαινα, δάκρυνόν τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εἴπερ ἀλγεινὸν τὸ τέκνων στερομένην δακρυροεῖν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

890 σὺ δὲ τάδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἶδέναι πεπυσμένους;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δέλτον ὄχρῳην φέρων σοι πρὸς τὰ πρῖν γεγραμμένα.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἔων ἢ ξυγκλεῦόν παιδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτιχες σὸς πόσις τότε' εὔ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἄτα πῶς φέρον γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

895 Μενέλεως ἀφελθε' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον Νηρηῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔκλυον οὐσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φράλως φέρω.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῆ; κοῦχ ἀπλῶς οὔτω φέρω.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

900 οὐκ ἐπαιδεσθήσομαι γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ, θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι; ἢ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι; ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῆ τ' ἐμῆ δυσπραξίᾳ τῆ τε λεχθεῖσθ' δάμαρτι σῆ· μάτην μὲν, ἀλλ' ὄμως

905 σοὶ καταστέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, νῦν δ' ἐπὶ σφαγᾶς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἕξεται, ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης, ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαινῆς παρθένου φίλος πόσις. πρὸς γενειάδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρου·

910 ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπόλεσ', ὃ σ' ἄμυνα· δεῖν χρεῶν.

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ. οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνωνος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορῆς, γυνὴ ναυτικὸν στρατεύμ' ἀναρχὸν καπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺν,

915 χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμήσης σὺ μου χεῖρ' ὑπερεῖναι, σεσώμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα πᾶσιν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερζάμνειν τέκνων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,

920 ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν μετρίως τε χαιρεῖν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις. λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν, ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μετὰ. ἔστιν μὲν οὖν ἔν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν,

925 ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχειν. καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς, πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

930 ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορῆ. σὲ δ', ὦ σθένια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλιέτων, ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίνεται νεανίας, τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν κατατελῶ,

935 κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφραγίσεται, ἐμῆ φασισθεῖσ'· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς ἐγὼ παρέξω σῆ πόσει τοῦμόνδε δέμας.

τοῦνομα γὰρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο, τοῦμόν φρονεῖσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον 940 πόσις σός· ἄγρον δ' οὐκέτι' ἔστι σῶμ' ἐμὸν, εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους ἢ δευὰ τλάσα κοῦν ἀνεκτὰ παρθένου, θαυμαστά δ' ὡς ἀνάξ' ἠτιμασμένη. ἐγὼ κἀκίστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνήρ,

945 ἐγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγῶς, εἴπερ φρονεῖσει τοῦμόνδε ὄνομα σῆ πόσει. μὰ τὸν δι' ὑγῶν κυμάτων τεθραμμένον

- Νηρέα, φρυτουργόν Θέτιδος, ἣ μ' ἐγένεατο,
 950 οὐχ ἄφεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ,
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἣ Σίπυλος ἔσται πόλις, δοῖσμα βαρβάρων,
 ὅταν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
- 955 πικροὺς δὲ προχύτας χέρονιβιάς τ' ἐνάρξεται
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνήρ,
 ὃς ὀλέγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν, ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρία κόρα
- 960 θηρώσι λέκτρον τοῦμόν, εἰρητα τόδε·
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἄναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἣ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
 μάλισ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
- 965 ἔδωκά τ' ἄν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστιμος· οὐκ ἠγορούμεθ' ἄν
 τὸ κοινὸν αὔξειν ὧν μετ' ἐστρατεύομην.
 νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,
 ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
- 970 τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρῖν ἐς Φρυγίας
 ἔλθειν φρόνον, κηλῖσιν αἵματος χραναῶ,
 εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
 ἀλλ' ἠσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, οὐκ ὦν· ἄλλ' ὅμως γενήσομαι.
- ΧΟΡΟΣ.
- 975 ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 φεῦ·
 πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μήτ' ἐνδεῆς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινα
- 980 μισοῦσι τοὺς αἰνούτας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν.
 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρονσ' οἰκτροὺς λόγους,
 ἰδίαι νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
 ἀλλ' οὐν ἔχει τι σχῆμα, κἄν ἄποθεν ἦ,
 ἀνὴρ ὁ χρηστός δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
- 985 οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν,
 ἣ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οὐκ ἐπίσθ' ἔχειν,
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰδᾶ σοι τέχα
 ὄρνις γένοιτ' ἄν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανοῦσ' ἐμῆ παις, ὃ σε φυλάξασθα χρεῶν.
- 990 ἀλλ' εὐ μὲν ἀρχάς εἶπας, εὐ δὲ καὶ τέλη·
 σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμῆ σωθήσεται.
 βούλει νιν ἐκτείν σὸν περιττύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἥξει, δι' αἰδοῦς ὅμμι' ἔχουσι λελυθέρων·
- 995 ἣ μὴ παρούσης ταῦτα τεύξομαι σθένει;
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνά γὰρ σεμνύνεται.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὅψιν εἰς ἐμὴν,
 μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθῆς ἐλθῶμεν, γύναι·
- 1000 στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργός ὧν τῶν οἴκοθεν
 λέσχευς πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
 πάντως δέ μ' ἐκτεύοντες ἦξετ' εἰς ἴσον
- ἦν τ' ἀνικέτευτος ἦς· ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ἀγὼν
 μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 1005 ὡς ἐν γ' ἀκούσασ' ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἔρεϊν·
 ψευδῆ λέγων δὲ καὶ μάρτην σ' ἔγκερτομῶν
 θάνομι, μὴ θάνομι δ', ἦν σώσω πόρην.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρῶγμ' ἔχη καλῶς.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 1010 τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 πείθωμεν αὐθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 κακός τίς ἐστί καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ψυχρὰ μὲν ἐλίπς· ὃ τι δὲ χρῆμ' εἰς δρᾶν φράσων.
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
- 1015 ἐκτεῦ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα·
 ἦν δ' ἀντιβαίνειν, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
 εἰ γὰρ τὸ χρῆσον ἐπιθετ', οὐ τοῦμόν χρεῶν
 χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.
 κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
- 1020 στρατός τ' ἄν οὐ μέμνηατό μ', εἰ τὰ πράγματα
 λελογισμένως πρόσομι μᾶλλον ἢ σθένει.
 καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις
 σοὶ τ' ἄν γένοιτο κἄν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ὡς σώφρον' εἶπας, δραστεῖον δ' ἔ σοι δοκεῖ.
 1025 ἦν δ' αὐτὰ μὴ πρᾶσσωμεν ἄν ἐγὼ θέλω,
 ποῦ σ' αὐθις ὄφρομεθα; ποῦ χρῆμ' ἀθλίαν
 ἐλθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χεῖρ' ἐπίκρουρον κακῶν;
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
 ἡμεῖς σε φίλαζες οὐ χρεῶν φυλάσσομεν,
 μὴ τίς σ' ἴδῃ στείχουσας ἐπιτοημένην
- 1030 Ἀναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατροφῶν δόμον
 αἰσχύν'. ὁ γάρτοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
 κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἕλλησιν μέγας.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ἔσται τάδ'· ἄρχε· σοὶ με δουλεύειν χρεῶν.
 εἰ δ' εἰσὶ θεοὶ, δίκατος ὧν ἀνὴρ σύ γε
- 1035 ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ πορεῖν;
 ΧΟΡΟΣ.
 τίς ἄρ' ὑμένειος διὰ λωτοῦ Λίβυος
 μετὰ τε φιλοχόρου κισάρως
 συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
 σᾶν ἔστασαν ἰαχᾶν,
 1040 ὕτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι
 Πιερίδες ἐν δαυτὶ θεῶν
 χρυσεοσάνδαλον ἔχουσ
 ἐν γὰρ κρούουσαι
 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
- 1045 μελωδοῖς Θέτιν ἰχθῆμασι τόν τ' Αἰακίδαν
 Κενταύρων ἄν' ὕρεσι κλέουσαι
 Πηλιάεια καθ' ὕλαν.
 ὁ δὲ Αἰοδανίδας, Αἰὸς
- 1050 λέκτρων τρῦνήμα φίλον,
 1036 — 1057. = 1058 — 1079.

- χρυσέοισιν ἄρυσσε λοιβῶν
 ἐν κρατήρων γυάλοις,
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης,
 παρὰ δὲ λευκογαῆ
- 1055 ψάμαθον εἰλισσόμεναι
 κύκλια πεντήκοντα κόραϊ
 Νηήης γάμους ἐχόρευσαν.
 ἀνὰ δ' ἑλάταισι στεφανώδει τε χλόε
 θίασος ἔμολεν ἵπποβοτάς
- 1060 Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν
 θεῶν κρατήρᾳ τε Βάκχου.
 μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηηῆϊ κόρα,
 παῖδες Θεσσαλαῖ, μέγα φῶς,
 μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μουσᾶν τ'
- 1065 εἰδῶς, γεννώσεις,
 Χείρων ἐξωνόμασεν,
 ὃς ἤξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἀσπισταῖσι Πριάμοιο κλεινῶν
- 1070 γαῖαν ἐκπυρῶσων,
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὄπλων Ἡφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
- 1075 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτιζτε
 μακάριον. τότε δαί-
 μονες τὰς εὐπατριδος
 γάμον Νηηῆϊδος ἔθεσαν
 πρώτας Πηλέως θ' ὑμεναῖους.
- 1080 σὲ δ' ἐπὶ γάρα στέφουσιν καλλικόμεν
 πλόκαμον Ἀργεῖοι, βαλιὰν
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρον
 ἔλθοῦσαν ὀρέων μόσχον ἀήρατον,
 βοτῆιον αἰμάσσοντες λαμόν·
- 1085 οὐ σύγγιγνι τραφεῖσαν, οὐδ'
 ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων,
 παρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τὰς αἰδοῦς ἦ τὸ τὰς
- 1090 ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὅποτε τὸ μὲν ἄσειπτον ἔχει
 δύναμιν, ἃ δ' ἀρεστὰ κατόπι-
 σθεν Ἰνατοῖς ἀμελεῖται,
- 1095 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,
 καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
 μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἔξηλθον οἴκων προσκοπούμενη πόσιν,
 χρόνιον ἀπόντα κακκλειοῖα στέγας.
- 1100 ἐν δακρύοισι δ' ἠΐ τάλανα παῖς ἐμῆ,
 πολλὰς εἶσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
 θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
 μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
 Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὅς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
- 1105 ἀνόσια πράσων αὐτίχ' εὐρεθήσεται.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Αἴδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
 εὐρηχ', ἴν' εἶπω παρθένου χωρὶς λόγους
 οὐς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένους πρέπει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάξεται;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- 1110 ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα·
 ὡς χέρονιβες πάρεσιν εὐτρεπισμένα,
 προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
 μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεᾶ πεσεῖν χροῶν
 Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φρυγήματα.
- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 1115 τοῖς δνόμασιν μὲν εὐ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου
 οὐκ οἶδ' ὅπως χροῆ μ' ὀνομάσασαν εὐ λέγειν.
 χῶρει δὲ, θύγατερ, ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρὸς
 πάντως ἃ μέλλει, χυπὸ σοῖς πέπλοις ἄγε
 λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.
- 1120 ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε πειθαρχοῦσά σοι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαντῆς φράσω.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- τέκνον, τί μέλλεις, οὐδ' ἔθ' ἠδέως μ' ὀρέξ,
 ἔς γῆν δ' ἑρέασσ' ὄμιμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;
- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- φρεῦ·
 τίν' ἂν λείβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
- 1125 ἄπαισι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα,
 κὰν ὑστάτοισι, κὰν μέσοισι πανταχοῦ.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- τί δ' ἔστιν; ὡς μοι πάντες εἰς ἐν ἤκατε,
 σύγχουσι ἐχοντες καὶ ταραχμὸν ὀμμάτων.
- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναῖως, πόσι.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- 1130 οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις ἵπτενεῖν;
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- ἔα·
 τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μὴ σε χροῆ.
- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- ἔχ' ἦσυχος,
 κάκεινό μοι τὸ πρῶτον ἀπόχομαι πάλιν.
- ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύεις.
- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- 1135 οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- ᾧ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- κάμους γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- τί δ' ἠδίχησαι;
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- τοῦτ' ἐμοῦ πεῦθει πάρα;
 ὁ νοῦς ὄδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
- 1140 ἀπαλώμεσθα. προδέδοται τὸ κροπῆτά μου.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
- πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν.
 αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὀμολογοῦντός ἐστί σου
 καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμης λέγων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- ιδού σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ
1145 ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφραῖ;
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.
 ἄκουε δὴ νῦν· ἰσχυροὺς γὰρ λόγους,
 κοῦκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
 πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ἀνειδίω,
 ἔγχεμας ἄκουσάν με κλάβες βίαι,
1150 τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών,
 βρέφος τε τοῦμὸν ζῶν προσοῦδισας πέδῳ,
 μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
 καὶ τῷ Διὸς σε παῖδ', ἐμὸν δὲ συγγόνω,
 ἔπιοσι μοιμαύροντ' ἐλειστατευσάτην·
1155 πατῆρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο
 ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ ἀν' ἔλγῃ.
 οὐ σοι καταλλαγθεῖσαι περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμειπτος ἦν γυνή,
 ἔς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
1160 μελαθρον αὔξουσ', ὅσπερ σ' εἰσιόντα τε
 χαίρονε θύραξέ τ' ἐξιόντ' εὐδαίμονειν.
 σπάνιον δὲ θήρευσ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
1165 τόνδ' ὧν μῖα σὺ τλημόνωσ μ' ἀποστερεῖς.
 κῆν τίς σ' ἔρηται τίνος ἔκατί νιν κτενεῖς,
 λέξον τί φήσεις, ἢ μὲ χρῆ λέγειν τὰ σά;
 Ἐλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ, καλὸν γ' ἔθος
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτιῶσαι τένα.
1170 τᾶρχιστα τοῖσι φιλάτοις ὠνούμεθα.
 ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,
 κἀκεῖ γενήσεται διὰ μακρῶς ἀπουσίης,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξιν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνος τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
1175 κενούς δὲ παρθενώνας, ἐπὶ δὲ διαρκύοις
 μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνησοῦσ' αἶε,
 ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φατύσας πατῆρ,
 αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερεῖ,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
1180 ἐπεὶ βραχέας προφάσεις ἐνδεί μόνον,
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἰ λειμιμμένα
 δεξόμεθα δέξιν ἦν σε δέξασθαί χρεών.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
 κακῆν γενέσθαι περὶ σέ μῆτ' αὐτὸς γένῃ-
 εἶεν·
1185 θεοῖσι δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἔρεῖς;
 τί σοι κατεῦξαι τὰγαθὸν, σφάξων τέκνον,
 νόστον πονηρὸν οἰκοθέν γ' αἰσχυρῶς ἰών;
 ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχέσθαι τί σοι;
 ἢ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἠγοῖμεθ' ἄν,
1190 εἰ τοῖσιν ἀσθένταισιν εὐφρονήσομεν.
 ἦκον δ' ἐς Ἄργος προσπεσῆί τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' οὐ θέμις σοι, τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
 παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προδόμενος κτάνῃς τινά;
 ταῦτ' ἤλθον ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκηπτρά σοι
1195 μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
 ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν,
 βούλεσθ' Ἀχαιοὶ, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κληῖρον τίθεσθε, παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεών,
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξάρτεον
1200 σφάγγον παρῳαεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν,

- ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἐομιόνην κτανεῖν,
 οὐπερ τὸ πρῶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώζουσα λέκτρον παιδὸς ὑστερήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπότροφον νεάνιδα
1205 Σπάρτη κομίζουσα, εὐτυχῆς γενήσεται.
 τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὐλέεσται νῶϊ, μὴ δὴ γε κτάνῃς
 τὴν σὴν τε κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.
 ΧΟΡΟΣ.
 πιθοῦ. τὸ γάρτοι τένα συσσώζειν καλόν,
1210 Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τὰδ' ἀντίετη βροτῶν.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 εἰ μὲν τὸν Ὀρφῆος εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον,
 πείθειν ἐπάδουσα, ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὐς ἐβουλόμην,
 ἐκταῦθ' ἂν ἤλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
1215 δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν.
 ἰκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμὸν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
 μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· ἠδὴ γὰρ τὸ φῶς
 βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.
1220 πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ·
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὄδ'· ἄρα σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμων' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄρωμαι,
1225 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀζῶος ἐμοῦ;
 οὐμὸς δ' ὄδ' ἦν αὖ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὐ νῦν ἀντιλάζομαι χερεῖ·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' ἐσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
1230 πόνων τιθνηρὸς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς;
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλησται, καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρεῖος πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμὲ
1235 νῦν δευτέραν ὠδίνα τήνδε λαμβάνει.
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἐλένης τε, πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶμῳ, πάτερ;
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἴν' ἀλλὰ τοῦτο καθάνουσ' ἔχω σέθεν
1240 μνημῖον, ἦν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγους.
 ἀδελφεῖ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
1245 ἰδοῦ σιωπῶν λίσσεται σ' ὄδ', ὦ πάτερ.
 ἀλλ' αἰδεσάι με καὶ κατακτεῖνον βίον.
 καὶ, πρὸς γένειον σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὁ μὲν νεοσσὸς ἐστιν, ἢ δ' ἠδῆξημένη.
 ἐν συντεμοῦσαι πάντα νικῆσω λόγον·
1250 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἠδιστον βλέπειν,
 τὰ νεόθε δ' οὐδὲν· μάνεται δ' ὅς εὐχεται
 θανεῖν. κακῶς ζῆν κρείσσον ἢ θανεῖν καλῶς.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὦ τλημόν Ἐλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
 ἀγῶν Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοισι ἦξει μέγας.
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
1255 ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ,
 φιλῶ τ' ἐμαυτοῦ τένα· μαινομένη γὰρ ἄν.

- δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμηῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μὴ· τοῦτο γὰρ πράξαι με δεῖ.
ὄραθ' ὅσον στρατεύμα ναύφρακτον τόδε,
1260 χαλκῶν θ' ὄπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὄσοι,
οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἴλιου πύργουσι ἔπι,
εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.
μέμνηε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ
1265 πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,
παῦσαι τε λέκτρον ἀσπαγᾶς Ἑλληνικῶν·
οὐ τὰς ἐν Ἄργει παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε καὶ με, θέσφατ' εἰ λύσω θεῶς.
οὐ Μενελεύς με καταδεδούλωται, τέκνον,
1270 οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,
ἀλλ' Ἑλλὰς, ἧ δεῖ, κἄν θέλω κἄν μὴ θέλω,
θῦσαι σε· τοῦτου δ' ἦσσοιες καθέσταμεν.
ἐλευθέρην γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοὶ, τέκνον,
καμοὶ, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρους ὑπο
1275 Ἑλληνῆας ὄντας λέξτρα συλᾶσθαι βίῃ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
οὐ γὰρ θανάτου τοῦ σοῦ μέλεα.
φρεύγει σε πατὴρ Ἄϊδη παραδοῦς.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
οὐ γὰρ, μήτηρ μήτηρ. ταυτὸν
1280 μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης,
κούκζετι μοι φῶς,
οὐδ' ἀελίου τόδε γέγγος.
ἰὼ ἰὼ.
νιφύβολον Φρυγῶν νάπος
1285 Ἴδας τ' ὄρεα, Πριάμος ὅθι ποτὲ βρέφος
ἀπαλὸν ἔβαλε μητρὸς ἀποπρὸ νοσφίσις,
ἐπὶ μόρφῃ θανατοῖεντι,
Πάριον, ὃς Ἰδαίος Ἰδαίους ἐλέγει·
1290 ἐλέγει· ἐν Φρυγῶν πόλει.
μὴ ποτ' ὄφειλεν τὸν ἄμφι
βουστὸ βουκόλον τραφέντ'
Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
ἄμφι τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρηναί
1295 Νυμφῶν κεῖνται
λειμών τ' ἀνθεσι θάλλων χλωραῖς,
καὶ ῥοδόεντ' ἀνθεῖά θ' ὑακίνθινά τε θεάσσει
δρέπειν·
1300 ἐνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε
καὶ δολιόφρων Κύπρις Ἴφρα θ'
Ἐρμῆς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
ἀ μὲν ἐπὶ πόσῃ τρυφῶσα Κύπρις,
1305 ἀ δὲ δορὶ Παλλὰς, Ἴφρα τε Διὸς ἄ-
νακτοῖς ἐνθάσιν βασιλίαι,
κροῖσιν ἐπὶ στρυγνᾶν ἔριν τε καλλονῶς,
ἐμὸν ἐμὸν δὲ θάνατον, ὄνομα
1310 μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν,
ὦ κόραι, προθύματ' ἔλαβεν
Ἄσπεμις πρὸς Ἴλιον.
ὁ δὲ τεκνῶν με τὰν τάλαναν,
ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,
οἴχεται προδοῦς ἔρημον.
1315 ὦ δυστάλαν' ἐγὼ, πικρὰν
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέην,
γονεύομαι, διόλλημα

- σφαγαῖσιν ἀνοσίσιον ἀνοσίου πατρός.
μὴ μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
1320 πρύμνας ἴδ' Ἀδλὸς δέξασθαι
τούσδ' εἰς ἕρμιους εἰς Τροίαν
ὄφειλεν ἐλάταν πομπαίαν·
μὴτ' ἀνταίαν
Εὐρύπῳ πνεῦσαι πομπᾶν
1325 Ζεὺς μελιόσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν λαίρεσι χαίρειν,
τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
τοῖς δ' ἔξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
1330 ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος
ἦ πολύμοχθον ἀμερίων,
χρεῶν δὲ τι δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
ἰὼ ἰὼ,
μεγὰλα πάθει, μεγὰλα δ' ἄχρα
1335 Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρὸς κόρη.
ΧΟΡΟΣ.
ἐγὼ μὲν οἰκτιρῶ σε συμφορᾶς κακῆς
τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ὄφειλες τυχεῖν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τόν γε τῆς θεῆς παῖδα, τέκνον, ᾗ γε δεῦρ'
ἐλήλυθας.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
1340 διαχαλατὲ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κούψω δέμας.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τί δὲ, τέκνον, φεύγεις;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Ἀχιλλεῖα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ὡς τί δή;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
ἀλλὰ μίμν'· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἦν δυνώμεθα.
ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ.
1345 ὦ γύναι τάλανα, Ἀήδας θύγατερ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
οὐ ψευδῆ θροεῖς.
ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ.
δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοῦται.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τίνα βοήν, σήμενέ μοι.
ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ.
ἄμφι σῆς παιδός.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.
ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ.
ὡς χρεῶν σφάζει νιν.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
οὐδέλς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;
ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ.
ἐς θύρῳρον ἐγωγε κατὸς ἦλθον.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ἐς τίν', ὦ ξένε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1350 σῶμα λευσθῆναι πέτροισι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μῶν κόρην σώζων ξιμῆν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αὐτὸ τοῦτο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τίς δ' ἂν ἔτιλη σώματός τοῦ σοῦ θιγεῖν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πάντες Ἕλληνες.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

στρατός δὲ Μυρμιδόνων οὐ σοὶ παρῆν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δι' ἄρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οἶ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσαν'.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀπεκρίνω δὲ τί;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1355 τὴν ξιμῆν μέλλουσαν εὐνήν μὴ κτανεῖν,

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δίκαυα γάρ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἦν ἐφήμισεν πατῆρ μοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καργόθεν γ' ἐπέμψατο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἐνικώμην κεκοραμῶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μαγεῖ πολλοῖσιν εἰς;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τοῖσδ';

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναιο τῶν φρενῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1360 ἀλλ' ὀνησόμεσθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖς ἄρ' οὐδέτι σφραγίσεται;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οὐκ ἔμοῦ γ' ἐκόντος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦξει δ' ὅστις ἄψεται κόρης;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μυριοὶ γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄρ' ὁ Σισύφρου γόνος;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αὐτὸς οὗτος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἴδια πράσων, ἢ στρατοῦ ταχθεῖς ὕπο;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αἰρεθεῖς ἐκῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πονηρῶν γ' αἰρεσιν μαιυρονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1365 ἀλλ' ἐγὼ σχίσω νιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄξει δ' οὐχ ἐκοῦσαν ἀρπάσας;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

δηλαδὴ ξανθῆς ἐθελεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀντέχου θυγατρὸς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς τοῦδ' οὔνεκ' οὐ σφραγίσεται.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλὰ μὴν ἐς ταῦτό γ' ἦξει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μητέρα, εἰσακούσατε

τῶν ξιμῶν λόγων· μάτην γὰρ σ' εἰσορῶ θυμου-

μένην

1370 σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ

ῥᾶδιον.

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνεῖσαι προθυμίας·

ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὄραν χρὴ, μὴ διαβληθῆς

στρατῶ,

καὶ πλέον πράξωμεν οὐδὲν, ὅδε δὲ συμφορᾶς

τύχη.

οἶα δ' εἰσῆλθὲν μ', ἀκουσον, μητέρα, ἔννουμένην·

1375 κατθανεῖν μὲν μοι δέδοικται· τοῦτο δ' αὐτὸ

βούλομαι

εὐκλεῶς προᾶξαι, παρεῖσά γ' ἐμποδῶν τὸ δυσγενές.

δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μητέρα, ὡς καλῶς

λέγω·

εἰς ξιμ' Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,

κἂν ξιμοὶ πορθιμὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-

σκαφαί,

1380 τὰς τε μελλούσας γυναῖκας ἦν τι δρωσί βάρβαροι,

μηκέθ' ἀρπάξεν ἔαν τὰσδ' ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,

τὸν Ἑλένης τίσαντας ὕλεθρον, ἦντιν' ἤρπασεν

Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ἴσομαι, καὶ μου κλέος,

Ἑλλάδ' ὡς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.

1385 καὶ γὰρ οὐδέ τοι * λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν·

πᾶσι γὰρ μ' Ἑλλήσι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ

μόνη.

ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,

μυριοὶ δ' ἐρέτω' ἔχοντες, πατριδος ἠδιδιμημένης,

δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροῦς χυπέρο Ἑλλάδος

θανεῖν·

1390 ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κωλύσει τάδε;

τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἄρά γ' ἔχομεν ἀντι-

πεῖν ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης

μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκας οὔνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.

εἰς γ' ἀνήρ κρείστων γυναικῶν μυριῶν ὄραν

φάος.

1395 εἰ δ' ἐβουλήθῃ τὸ σῶμα τοῦμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν,

ἐμποδῶν γενήσομάγῳ θνητὸς οὔσα τῇ θεῶ;

ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.

θῦετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου

- διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ
δός· ἐμή.
- 1400 βαρβάρων δ' Ἑλλήνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ
βαρβάρους,
μητέρα, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ'
ἐλεύθεροι.
ΧΟΡΟΣ.
τὸ μὲν σὸν, ὦ νεῆνι, γενναίως ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
- 1405 Ἀγαμέμνωνος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν
ἐμελλεθῆσιν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
ζηλω δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
εὐ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὃ σου κρατεῖ,
1410 ἔξελογίσω τὰ χρηστὰ ταναγκαῖα τε.
μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται
ἐς τὴν φῦσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἰ.
ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετῆν
λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαι τ', ἴστω θέτις,
1415 εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης
ἐλθῶν· ἄδρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη.
ἢ Τυνδαρίσ παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχης
ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φρόνους· σὺ δ', ὦ ξένη,
1420 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ, μηδ' ἀποκτείνης τινά.
ἔα δὲ σώσασαι μ' Ἑλλάδ', ἦν δυνάμεθα.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
φρονεῖς· τί γὰρ τάληθές οὐκ εἶποι τις ἄν;
1425 ὄμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοῆς τάδε.
ὡς οὖν ἂν εἰθῆς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
ἐλθῶν τάδ' ὄπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἔασαν σ', ἀλλὰ καλύσαν θανεῖν.
χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
1430 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδης.
οὐκ οὐκ ἔασω σ' ἀφροσύνη τῆ σῆ θανεῖν·
ἐλθῶν δὲ σὸν ὄπλοις τοῖσδε πρὸς ναῶν θεῶς
καταδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσταν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
μητέρα, τί σιγῇ δακρυοῖς τέγγεις κόρας;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
1435 ἔχω τάλανα πρόφασιν ὡστ' ἀλγεῖν φρένα.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
παῦσαι με μὴ κἀκίε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
[μητ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὸς]
μητ' ἀμφὶ σῶμα μέλας ἀμπύσχη πέπλους.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
1440 τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασα σε
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ἦμισι', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.

- ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τί δαί, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
1445 βωμὸς θεῶς μοι μνήμα τῆς Διὸς κόρης.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σοι πείσομαι· λέγεις γὰρ εὔ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
τί δαί κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
μηδ' ἀμφὶ κείνας μέλας ἐξάνηρ πέπλους.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
1450 εἶπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένους;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
χαίρειν γ'. Ὅρῳσθην τ' ἔκτριψ' ἄνδρα τόνδε μοι.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
προσελκυσάιν νῦν ὕστατον θεομένην.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ὦ φίλιατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλους.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ἔσθ' ὃ τι κατ' Ἄργος δρωσά σοι χάριν φέρω;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
1455 πατέρα τὸν ἄμὸν μὴ σῖνε, πόσιν γε σόν.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
δεινούς ἀγῶνας διὰ σέ κείνον δεῖ δραμεῖν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
δόλω δ' ἀγεννώς Ἄρτῳσ τ' οὐκ ἀξίως.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
τίς μ' εἶσαν ἄκων, πρὶν σπαράξασθαι κόμας;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
1460 ἔγωγε μετὰ σοῦ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
μὴ σὺ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
πέπλων ἔχομένη σῶν.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ἐμοὶ, μητέρα, πιθοῦ,
μέγ'· ὡς ἐμοὶ τε σοὶ τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδὲ τίς με πεμπέτω
Ἄρτεμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
1465 ὦ τέκνον, οἶχε;
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
λιποῦσα μητέρ';
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ὡς ὄρῳσ γ', οὐκ ἀξίως.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
σχῆς, μὴ με προλίπης.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
οὐκ ἔω σιάζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημῆσατ', ὦ νεάνιδες,
παιῶνα τῆμῃ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
1470 Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαισι εὐφημία.
κατὰ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαροῖσιν· καὶ πατήρ ἐμὸς

ἐνδεξιούσθω βομόν· ὡς σωτηρίαν
 Ἑλλῆσι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

1475 ἄγετέ με τὰν Ἰλίου
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
 στέφει περίβολα δίδοτε, φέρε-
 τε· πλόκαμος ὄδε καταστέφειν·
 χερνίζων τε παγαῖς

1480 ἐλίσσειτ' ἀμφὶ νεῶν
 ἀμφὶ βομόν Ἀρτεμιν,
 τὰν ἄνασσαν Ἀρτεμιν,
 τὰν μάκαιραν, ὡς ξιμοῖσιν, εἰ χρεῶν,

1485 αἰμασι θύμασί τε
 θέσφατ' ἐξαλείψω.
 ὦ πότνια πότνια μήτηρ, ὡς
 δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα·

1490 παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει.
 ὦ νεάνιδες,
 συνεπαεῖδ' Ἀρτεμιν
 Χαλκίδος ἀντίπορον,

1495 ἴνα τε δόρατα μέμονε δαῖα
 δι' ἐμόν ὄνομα τᾶσδ' Ἀυλίδος
 στενοπόροισιν ὄμοις.
 ἰὼ γὰρ μήτηρ ὦ Πελασγία,
 Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.

ΧΟΡΟΣ.

1500 καλεῖς πόλισμα Περαῶος,
 Κυκλωπίων πόνον χερῶν;
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
 ἔθρηψας Ἑλλάδι με φάος·
 θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟΡΟΣ.

κλέος γὰρ οὐ σε μὴ λίπη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1505 ἰὼ ἰὼ.
 λαμπαδοῦχος ἀμέρα
 Διὸς τε φέγγος, ἕτερον ἕτερον αἰ-
 ῶνα καὶ μοῖραν οἰκισσομεν.
 χαῖρέ μοι, φίλον φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ.

1510 ἴδεσθε τὰν Ἰλίου
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
 στείχουσιν, ἐπὶ κέρα στέφη βαλομένων
 χερνίζων τε παγαῖς,
 βομόν αἴμονος θεᾶς,

1515 ἄντισιν αἵματορροῖσι θανοῦσαν
 εὐφρῆ γε σώματος δέσσην σφαγεῖσαν.
 εὐθροσοὶ παγαῖ πατρώα
 μένουσί σε χερνιβές τε
 στρατός τ' Ἀχαιῶν θείων

1520 Ἰλίου πόλιν μολεῖν.
 ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
 κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
 ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότιμφ.
 ὦ πότνα, θύμασι

1525 βροτητοῖσι χαρεῖσα, πέμπων εἰς Φρυγῶν
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
 καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαίς
 Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον

1530 δὸς ἀμφὶ κραθ' ἔδον
 κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

[ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ Τυνδαρεία παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
 ἔξω πέρασον, ὡς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

φθογγῆς κλύουσα δέυρο σῆς ἀφιζόμεν,

1535 ταρβοῦσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβφ
 μὴ μοί τιν' ἄλλην ἔνυμφορῶν ἤχοις φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
 θναυμασιά σοι καὶ δεινὰ σημήναι θέλω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράς' ὅσον τάχος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1540 ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς.
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά που
 γνώμη ταραξῆ γλώσσαν ἐν λόγοις ἐμῇ.

ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακας τ' ἀνθεσφόρους,

1545 ἴν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,
 σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροῖζεθ'. ὡς δ' ἔσειδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐπὶ σφαγὰς στείχουσιν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναζε, κάμπαλιν στρέψας κέρα

1550 δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων πέπλον προθείς.
 ἠ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον,
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρεμιέ σοι,
 τοῦμόν δὲ σώμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαῖας ὑπερ

1555 θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βομόν θεᾶς
 ἄγοντας, εἴπερ ἔστι θέσφατον ἰόδε.
 καὶ τοῦτ' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
 δώρου τύχοιτε, πατρίδα δ' ἐξίκοισθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ.

1560 σιγῇ παρῆξω γὰρ δέσσην εὐκαρδίως.
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου.
 στὰς δ' ἐν μέσφ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγῇν στρατῷ·

1565 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον
 ἔθνηεν ὀξὺ χεῖρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔσπειπεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλφ βομόν θεᾶς
 λαβῶν κανοῦν ἔθρηξε χερνιβίας θ' ὀμοῦ.

1570 ἔλεξε δ', ὦ Διὸς Ἀρτεμιν θηροκτόνε,
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θῦμα τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὀμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέσσης,

1575 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα,
 Τροίας τε Πέργαμ' ἐξελείν ἡμῶς δορί.
 ἐς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλέπων.
 ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπηύξατο,
 λαμόν τ' ἐπισκοπεῖθ', ἴνα πλήξειεν ἄν·

1580 ἐμοὶ δὲ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆει φρενῆ,

- κᾶστην γενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἴρνης ὄρᾶν·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤσθετ' ἂν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν οὐ γῆς εἰσέδν.
 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
 1585 ἄελλτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος
 φάσμα, οὗ γε μῆδ' ὄρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρηπῆς τε τὴν θείαν,
 ἧς αἷματι βωμὸς ξραίνεται' ἄρδην τῆς θεοῦ.
 1590 κἂν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη,
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
 ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προὔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάξεται,
 1595 ὡς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεῖ φόνον.
 ἠδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὐριον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρει τε πρὸς ναῦν· ὡς ἡμέρα τῆδε δεῖ
 1600 λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς
 Αἴγαιον οἶσμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμὸν ἐν Ἡφαίστου φλογί,
 τὰ πρόσφορ' ἠῦξαν, ὡς τύχοι νόστου στρατὸς,
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
 1605 λέγειν θ' ὅποιας ἐκ θεῶν μοίρας κερεῖ
 καὶ δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρῶν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὄρων λέγω·

- ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀρίπτατο.
 λύπης δ' ἀφραίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
 1610 ἀπροσδόγητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν,
 σώζουσί θ' οὐδ' φιλοῦσιν. ἡμαρ γὰρ τότε
 θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παιδα σῆν.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὡς ἦδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου·
 ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.
 ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.
 1615 ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας;
 πῶς σε προσείπω; πῶς δὲ φῶ;
 παραμυθεῖσθαι τοῦσδε μάτην μύθους,
 ὡς σου πένθους λυγροῦ παυσάμεν;
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
 1620 τοῦσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 γύναι, θυγατρὸς ἔνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
 ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὀμιλίαν.
 χορὴ δὲ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῆ
 στείχειν πρὸς οἴκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὄρα.
 1625 καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθέγματος
 Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοίτο σοι καλῶς.
 ΧΟΡΟΣ.
 χαίρων, Ἀτρεΐδη, γῆν ἐκοῦ Φρυγίαν,
 χαίρων δ' ἐπάνηξε,
 κάλλιστά μοι σκυλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναγκῆς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερχόμενος, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὐρών δὲ δουλείοντας ἐκεῖ τοῖς Σατύροις, οἶνον δοὺς ἄρας ἡμέλλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ἐπιφανείς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορῆσεως. ὁ Σείληνός δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησι.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

Ω Βρόμειε, διὰ σε μυρίους ἔχω πόνους
 νῦν ῥώτ' ἐν ἤβῃ τοῦμόν εὐσθένει δέμας·
 πρῶτον μὲν ἦνίκα ἔμμανῆς Ἦρας ὑπο
 Νύμφας ὁρείας ἐκλιπὼν ἄχου τροφούς·
5 ἔπειτα δ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορός
 ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
 Ἐγγέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκόλλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
10 καὶ νῦν ἐξελθὼν μείζων' ἐξαντλῶ πόνον·
 ἐπεὶ γὰρ Ἦρα σοι γένος Τυροσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὀδηθείης μακρὰν,
 ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν προῦμνη δ' ἄκρα
15 αὐτὸς λαβὼν εὐθυρον ἀμφήρες δάρου,
 παῖδες τ' ἐρετμοῖς ἡμενοί, γλαυκὴν ἄλα
 ῥοδίῳσι λευκαίνοντες, ἐξήτουν σ', ἀναξ.
 ἦδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
20 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτρων,
 ἔν' οἱ μόνωπες ποτιίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρο' ἔρημ' ἀνδροζόνοι.
 τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐμὲν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
25 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐδίων βακχευμάτων
 ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
 παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμουσι μῆλα, νεανία πεφυκότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σάειριν στέγας
30 μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ
 Κύκλωπι δειπνων ἀνοσίων διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
 σάειριν σιδηρᾶ τῆδέ μ' ἀρπύγῃ δόμοις,
 ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
35 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλα τ' εἰσδεξώμεθα.
 ἦδη δὲ παῖδες προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποίμνας. τί ταῦτα; μὴν γρότος σικινθίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε ῥάτε Βακχίῳ
 κώμῳ συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμοις
40 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;
 ΧΟΡΟΣ.
 πᾶ δὴ μοι γενναίων μὲν πατέρων,
 γενναίων δ' ἐκ τοζάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσσει σκοπέλους;
 οὐ τῆδ' ὑπήνεμος αὔρα
45 καὶ ποιηρὰ βοτάνια,
 δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστροις κείται πέλας ἄν-
 τρων, οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων.

ψύπτ', οὐ τὰδ' οὖν οὐ τὰδε νεμεῖ;
50 οὔτ' αὖ κλιτὴν δροσεράν;
 ὦή, ῥίψω πέτρον τέγα σου,
 ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κερᾶστα
 μηλοβότα στασίωρον *
 Κύκλωπος ἀγροβότα.
55 σπαργωντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον·
 δέξαι θηλαῖσι σποράς,
 ἄς λείπεις ἀρῶν θαλάμοις.
 ποθαῦσί σ' ἀμερόζοιτο
 βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
60 εἰς ἀλλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς,
 ποιηρὸς λιποῦσα νομῆς,
 Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
 οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χορὸν
 βάχαι τε θυροσφοροί,
65 οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
 κρήνασι παρ' ὕδροχότοις,
 οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
 οὐ Νύσα μετὰ Νυμφᾶν.
 Ἴαχρον Ἴαχρον ᾠδᾶν
70 μέλω πορὸς τὴν Ἀφροδίταν,
 ἂν θηρεύων πετόμαν
 Βάχχαις σὺν λευκόποσιν.
 ὦ φίλος ὦ φίλε Βάχχαι,
 ποῖ οἰοπολεῖς
75 ξανθὰν χαίταν σεῖων;
 ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος
 θητεύω Κύκλωπι
 τῷ μονοδέροττα,
 δοῦλος ἀλαίνων σὺν τῆδε
80 τράγου χλαίνας μελέε
 σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

σιγήσατ', ὦ τέων', ἄντρο δ' ἐς πέτρορρεφῆ
 ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλοις κελεύσατε,
 ΧΟΡΟΣ.
 χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
 ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

85 ὁρῶ πρὸς ἀπαιτὶς νὰς Ἑλλάδος σκάφος,
 κώπης τ' ἀνακτίας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
 στεῖχοντες ἐς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
 τεύχη φέρουσι κενὰ, βορᾶς κερημένοι,
 κρωσσούς θ' ὕδρηλούς. ὦ ταλαίπωροί ξένοι.
90 τίνας ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
 Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξιον στέγην
 τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 τήνδ' ἀνδροβῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 ἀλλ' ἤσχυοι γίγνεσθ', ἔν' ἐκπυθώμεθα
95 πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναίων πάγον.
 ΟΛΥΣΣΕΥΣ,
 ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν

- δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἶτε τις θέλει
βορῶν ὁδησάι ναυτίλοις νεκρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίον πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν·
100 Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον, πάτραν τε σὴν.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
Ἰθακος Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δομιὺ Σισύφου γένος.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
105 ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λουδῶρει δὲ μῆ.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
πόθεν Σικελίαν τήρδε ναυστολῶν πάρει;
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἐξ Ἰλίου γε κατὰ Τρωικῶν πόνων.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδεισθα πατριῶς χθονός;
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἀνέμων θύελλαι δευρὸ μ' ἤρπασαν βίαι.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
110 παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἕμοι.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
ληστὰς διώκων, οἱ Βρομίον ἀνήρπασαν.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναύουσί νιν;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέριτατος.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
115 τέλχη δὲ ποῦ ἴσι καὶ πόλεως πυργώματα;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
τίνες δ' ἔχουσι γαίαν; ἦ θηρῶν γένος;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
Κύκλωπες ἄντρο' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
120 νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
σπείρουσι δ', ἦ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορῆ.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
Βρομίον δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
125 φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
τί φῆς; βορῆ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὐδεὶς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
- ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ ἴσιν; ἦ δόμων ἔσω;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
130 φροῦδος πρὸς Ἀττῆν, θῆρας ἰγνεύων κυσίν.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δροφίμεν ἄν.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἔδησον ἡμῖν σῖτον, οὐ σπανίζομεν.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
135 ἄλλ' ἠδὲ λιμοῦ καὶ τότε σχετήριον.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
καὶ τυρός ὅπτις ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρόπει.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
140 ὦ φίλιτα' εἰπῶν, οὐ σπανίζομεν πάλαι.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
ὄν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ὁ Βαρχίον παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
ἐν σέλμασιν νεὸς ἔστιν, ἦ φέρεις σὺ νιν;
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
145 ὄδ' ἄσκος, ὃς κεύθει νιν, ὡς ὄρεξ, γέρον.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μοι.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ θυῆ.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
καλὴν γε κρήνην εἶπας, ἠδέϊαν δ' ἕμοι.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθην;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
150 δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὄνην καλεῖ.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
καὶ μὴν ἐφέλω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
φέρ' ἐγκάναξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
ἰδοῦ.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
παπαῖξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
εἶδες γὰρ αὐτήν;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ΟΛΥΣΣΕΥΣ.
155 γεῦσαι νιν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ πῆνιγῆς μόνον.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

βαβαί· χορευῆσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ἂ ἂ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

μῶν τὸν λάργυγα διεκάνασέ σου καλῶς;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ῶστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀρίζετο.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

160 πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

χάλα τὸν ἄσχον μόνον· ἔα τὸ χρυσόν.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐκφέρετέ νυν τυρούμα' ἢ μήλων τόκον.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

δράσω τάδ', ὀλίγον φρονίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλομένη μίαν,

165 πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐς ἄλμην λευκάδος πέτρης ἄπο,
ἅπασ' μεθύσθεις καταβαλῶν τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μάλνεται·
ἔν' ἔστι τοῦτ' οὐδ' ἄρ' ἔξαναίεται,

170 μαστοῦ τε δραγμῶς, καὶ παρεσκευασμένον
ψαῦσαι χερσὶν λειμῶνος, ὄρηστυς θ' ἅμα,
κακῶν τε λήστυς. εἴτ' ἐγὼ οὐ κνήσομαι
τοῖόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἁμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
ΧΟΡΟΣ.

175 ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσομεν τί σοι.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
ΧΟΡΟΣ.

εἰλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ πάντα γ' οἶκον Πριάμειδων ἐπέρσαμεν.
ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὴν νεάνην εἴλετε,

180 ἅπαντες αὐτὴν διεκροῖσθαι' ἐν μέρει,
ἐπεὶ γε πολλοῖς ἦδεται γαμουμένη;
τὴν προσδοῖν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
κλειδὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αἰχένα

185 ἔξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
λήστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φύναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ' μοι μόνῃ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἄνας Ὀδυσσεῦ, μηκίδων ἀρνῶν τροφαί,

190 πηκτοῦ γάλακτος τ' οὐ σπάνια τυρούματα.
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστα' ἄντρον ἄπο,
βοτρυς ἔμοι πῶμ' ἀντιδόντες εἴδου.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οἴμοι· Κύκλωψ ὄδ' ἔρχειται· τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γὰρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

195 ἔσω πέτρης τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκῶν μολεῖν ἔσω.
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτραι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τῶν μεγάλα γ' ἢ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα· μυρόν δ' ὄχλον
200 Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, καθυνοῦμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ ἔραθυμία;
τί βακχιάζειτ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,

205 οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι καὶ ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοίνους τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἔστιν ἐξημελγμένον;

210 τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακευόφαμεν,
καὶ ἰῶστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρομαι.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
ΧΟΡΟΣ.

215 πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐριπῆς ἔστω μόνον.
ΚΥΚΛΩΨ.

ἢ καὶ γάλακτος εἰσι κρατήρες πλήρ;
ΧΟΡΟΣ.

ῶστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὄλον πίθον.
ΚΥΚΛΩΨ.

μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
ΧΟΡΟΣ.

ὄν ἂν θέλῃς σύ· μὴ' μὲ καταπίης μόνον.
ΚΥΚΛΩΨ.

220 ἦμιστ'· ἐπεὶ γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημαίων.
ἔα· τί ν' ὄχλον τόνδ' ὄρω πρὸς αὐλοῖς;
λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλώπες χθόνα.

ὄρω γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρον ἐμῶν
225 στρεπταῖς λύγιοις σῶμα συμπλεγμένους,
τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, ἦροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξοδητότα.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἴμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
ΚΥΚΛΩΨ.

ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

230 ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, οἱ τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
ΚΥΚΛΩΨ.

οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουσαν τὰ χρήματα,
καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐνώτιος ἦσθιον,
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δέ σε

235 κληρῷ τριπύχει κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
τὰ σπλάγγν' ἐφάσσκον ἐξαμήσεσθαι βίαι,
μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψην σέθεν,
καίπειτα συνδήσαντες ἐς θάδωλια
τῆς νηὸς ἐμβυλόντες ἀποδώσειν τινὲ

240 πέτρους μοχλεῖν, ἢ εἰς μυλῶνα καταβαλεῖν.
ΚΥΚΛΩΨ.

ἄληθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὡς τάχιστα' ἰὼν

θῆξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθεις ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήσοσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 245 φερίην ἔδοτος δαίτα τῷ κραινώμῳ,
 τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηγότα·
 ὡς ἐκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκού·
 ἄλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ
 ἐλάφῳν τε, χορόσι δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

250 τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὧ δέσποτα,
 ἠδίων' ἐστίν. οὐ γάρ οὐν νεωστὶ γε
 ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 ἡμεῖς βορᾶς χρηζόντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 255 σῶν ἄσπον ἄντρων ἠλθομεν νεῶς ἄπο.
 τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὕτος ἀντ' οἴνου σκύφου
 ἀπημποῖα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
 ἐκὼν ἐχοῦσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βίβη.
 ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,

260 ἐπεὶ κατελήφθῃ σου λάθρα πωλῶν τὰ σά.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

εἰ ψεύδομαι.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὧ Κύκλωψ,
 μὰ τὸν μέγαν Τρῆϊωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 μὰ τὴν Καλυψῶ τὰς τε Νηρέως κόρας,
 265 μὰ θ' ἐρὶ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 ἀπώμοσ', ὧ κάλλιστον, ὧ Κυκλώπιον,
 ὧ δεσποτίσσει, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὕτοι κακοὶ
 οἱ παῖδες ἀπόλοιθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλάω.

ΧΟΡΟΣ.

270 αὐτὸς ἐχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 περὶνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ δίκει.

ΚΥΚΛΩΨ.

ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 πλείω πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.

275 θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὧ ξένοι;
 ποδαποὶ, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

'Ιθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
 πέρσαντες ἄστν, πνεύμισιν θαλασσίοις
 σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤχομεν, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

280 ἢ τῆς κακίστης οὐ μετῆλθεθ' ἄρπαγὰς
 Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξητηλιχότες.

ΚΥΚΛΩΨ.

αἰσχρὸν στοάτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

285 θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
 ἡμεῖς δὲ σ', ὧ θεοῦ ποτίου γενναῖε παῖ,
 ἐκετεύομεν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀγριμένους φίλους

κτανεῖν, βορᾶν τε δυσσεβῆ θεσθαι γνάδοις·
 290 οἱ τὸν σὸν, ὄναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
 ἐρροσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

ἱρός τ' ἄθραυστος Τεινάρου μένει λιμὴν,
 Μαλέας τ' ἄχροι κενθμῶνες, ἢ τε Σουνίῳ
 δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάρογρος πέτρα,

295 Γεραῖστίοι τε καταφυγαὶ, τὰ θ' Ἑλλάδος
 δύσφορά γ' ὄνειδῆ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 ὦν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 οἰκεῖς ὑπ' Αἴτην, τῇ πυριστάκτῳ πέτρῳ.
 νόμοις δὲ θνητοῖς ἐς λόγους ἀποστρέφου,

300 ἐκέτας δέχεσθαι ποτίους ἐφθαμένους,
 ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρξέσαι,
 οὐκ ἀμφοὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 ὀβλοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πῆσαι σέθεν.
 ἄλις δὲ Πηριάμου γαί' ἐχρήσθ' Ἑλλάδα,

305 πολλῶν νεκρῶν πιούσα δορυπετῆ φόνον,
 ἀλόχους τ' ἀνάτρονος γραῦς τ' ἀπαιδᾶς ὄλεσε
 πολιοῦς τε πατέρας, εἰ δὲ τοὺς λελεμμένους
 σὺ συμπτρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πιερῶν,
 ποῖ τρέφεται τις; ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ, Κύκλωψ,

310 πῶρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβῆς
 τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 κέρδη πονηρὰ ἤμιαν ἡμείψατο.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

παρανέσαι σοι βούλομαι· τῶν μὲν κρεῶν
 μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλώσσαν δάκνης,

315 κομιπὸς γενήσει καὶ λαλιστάτος, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπότητι, τοῖς σοφοῖς θεός·
 τὰ δ' ἄλλα κόμπτοι καὶ λόγων εὐμορφία.
 ἄχρας δ' ἐναλλάς ἄς καθίδρυσται πατήρ
 χαίρειν κελεύω· τί τάδε προὔστησθαι λόγῳ;

320 Ζηρὸς δ' ἐγὼ κεραινὸν οὐ φροσσω, ξένε,
 οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρεῖσσων θεός.
 οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν. ἴος δ' οὐ μοι μέλει
 ἄκουσον· ὅταν ἀνωθεν ὄμβρον ἐκχέη,
 ἐν τῇδε πέτρῳ στέγν' ἔξω σκηνώματα,

325 ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
 δαινύμενος, εὐτέγγων τε γαστρεῖ' ὑπτιαν,
 ἐπεκπιῶν γάλακτος ἄμφορα, πέπλον
 κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν τυτπῶν.
 ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρηῆκιος χέη,

330 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
 καὶ πῦρ ἀναθῶν, χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
 ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ κἄν μὴ θέλῃ,
 τίκτουςα ποίαν τὰμα πιάνει βοτῆ.

ἀγῶ οὕτιν θύω πλὴν θυοῖ, θεοῖσι δ' οὐ,
 335 καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαμῶνων·
 ὡς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦθ' ἡμέραν,
 Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
 λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἱ δὲ τοῖς νόμοις
 ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,

340 κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 οὐ παύσομαι θρῶν εὐκατεθίμων τε σέ.
 ξενία τε λήψει τοιάδ', ὡς ἄμειμπτος ὧ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὅς ζέσας
 σὴν σάρακα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.

345 ἀλλ' ἔρηπ' εἴσω, τῷ κατ' αἴλιον θεῷ
 ἔν' ἀμφοὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

αἰαί. πόρους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
θαλασσίους τε, νῦν δ' ἔς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
350 ὦ Παλλὰς, ὦ Δέσποινα Διογενὲς θεά,
νῦν νῦν ἄρησον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόρους ἀγίγμαι κἀπὶ κινδύνου βάρθρα.
σύ τ' ὦ φεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας,
Ζεῦ ξένι, ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
355 ἄλλως νομίζει, Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὦν, θεός.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

εὐρεΐας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
ἐφθὰ καὶ ὀπία καὶ ἀνθρακίᾳς ἄπο χραύειν,
βρῦζειν, κροεοκοπεῖν μέλη ξένων,
360 δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι καινούμενα.
μὴ μοι μὴ προδίδου·
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἦδε,
χαιρέτω δὲ θυμῶτων
365 ἀποβάμμος ἂν ἔχει θυσίαν
Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
κροῶν γεχαρμένος βορᾷ·
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
370 δωμάτων ἐρεσιτίος ξένους.
ἐπιήρης ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρῦζων,
ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαροῖσιν ὁδοῖσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρεῖα.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

375 ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δειν' ἰδὼν ἄντρον ἔσω,
κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεδοίναται σέθεν
φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

δισσοὺς γ' ἀφρήσας κἀπιβαστάσας χερσῶν,
380 οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πέχος.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἐπεὶ πετριάαν τήνδ' ἐσῆλθομεν χθόνα,
ἀνέκασσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
385 τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἐνησεν εὐνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατήρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
390 σκύφος τε κισσοῦ παρεθέτ'· εἰς εὐρος τριῶν
πηχέων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξσεεν πυρὶ,
ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
395 Αἰτναῖά τε σφραγεῖα πελέκειον γνάθοις.
ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Ἰδου μαγεῖρα, φῶτε συμμάρφας δύο
ἔσφραξ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν ἠυμῆμῳ τιμῇ
τὸν μὲν λέβητος ἔς κῦτος χαλκήλατον,
400 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀργείας ἄκρου ποδός,

παίων πρὸς δζύν γ' ὄνυχα πετριάου λίθου,
ἐγκέφαλον ἐξέσρανε, καὶ καθαράσας
λάβρω μαχαίρῳ σάρκας ἐξώπτα πυρὶ,
τὰ δ' ἔς λέβητ' ἐγήμεν ἐψεσθαι μέλη.
405 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ἐχομπτόμην Κύκλωπι καὶ διηρόνουν·
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
πιθήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
410 ἀνέπεσε, φάρυγγος ἀθρό' ἐξείεις βαρῶν,
ἐσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
Μάρονος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποτιῖου θεοῦ, Κύκλωψ,
στέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἀπο
415 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γένος.
ὁ δ' ἐκπλεσας ὦν τῆς ἀνασιγύτου βορᾶς
ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλύσας,
κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα, φίλιται ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσι.
420 ἦσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐψησθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
τρῶσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τέχα.
καὶ δὴ πρὸς ᾧδὰς εἶρη'. ἐγὼ δ' ἐπεργχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχχ' ἐθέριμαινον ποτιῷ.

425 ἔπειθ' ἐπὶ παρὰ κλαῖουσι συναυτίως ἐμοῖς
ἄμουσ', ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελεθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σὲ σῶσαι καμ', ἐὰν βούλη, θέλω.
ἀλλ' εἴπατ' εἶτε χορήξετ' εἶτ' οὐ χορήξετε
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου

430 ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μετὰ.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατῆρ τάδ' ἦνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενῆς γὰρ ἀποκερδαίνωσι ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἔξῳ τῇ κύλικα ληλημμένους
πέτρυγα σαλεύει· οὐ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
435 σῶσθημι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ φίλιτα', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκαρυγόντες ἀνόσιον κάρα.
ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
440 χηρεύομεν, τόνδ' οὐκ ἔχοντες καταφυγεῖν.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φρυγῆν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

λέγ'; ὡς Ἀστιάδος οὐκ ἂν ἦδιον φόρον
κιδάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

445 ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασσιγῆτους θέλει
Κύκλωπος ἦσθεις τῷδε Βακχίτου ποτιῷ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ξυνηξ', ἔρημον ξυλλαβῶν δορυμοῖσιν νιν
σφάξαι μενοινῆς, ἢ πετρῶν ὡσαι κάτω.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

450 πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλα.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων

ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρῆ δοῦνα τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίωτον ἠδέως ἔγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
455 ἀκρέμων ἑλαίης ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὄν φασγάνῳ τῶδ' ἐξασποζόμενος ἄκρον
ἐς πῦρ καθήσω· κῆθ' ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερυδὸν ἐς μέσσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτίξω πυρὶ.
460 ναυπηγῆται δ' ὡσεὶ τις ἀρόζων ἀνήρ
διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω θαλὸν ἐν φασσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συνουανῶ κόρας.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὸν ἰού.
465 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
νεῶς μελαίνης κίλον ἐμβήσας σκάρος
διπλασίω κόποις τῆσδ' ἀποστειλῶ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὡσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
470 κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
θαλοῦ; φόρου γὰρ τοῦδε κοινωρεῖν θέλω.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ θαλὸς, ὄν ζυλληπτεόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κἂν ἑμαζῶν ἐκατὸν ἀραιῆν βάρους,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλομένου

475 ὄσθαλαμὸν ὡσπερ σηκητιὰν ἐκτρίφμεν.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

σιγαῖτέ νυν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πέθεισθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.

480 καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄνιρου μυχῶν·
ἀλλ' οὐ δέκατον ἀπολιπόντ' ἔμους φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δέδρο, σωθῆναι μόνον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
τυχεῖς θαλοῦ κόπην ὀχμάσας

485 Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος

490 σκαυὸς ἀπρόδος καὶ κλαυσόμενος
χωρεῖ πετρῶνων ἔξω μελάθρων.

φέρε νιν κόμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

ΧΟΡΟΣ.

495 μακάριος ὃς εὐιάζει
βοτρυῶν φίλασι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκυλίξων,
ἐπὶ δειντοῖς τε ξανθὸν

500 χλιδαῆς ἔχων ἐταίρας
μυρόχριστος λιπαρὸν βύ-
στινον, αἰδῶ δὲ, θύραν τίς οἴξει μοι;

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

παπαῖ, πλέως μὲν οἴνου,
γάνυμαι δὲ διατὸς ἡβης,
505 σκάρος ὀλκῆς ὡς γεμισθεῖς
ποτὶ σέλμα γαστροῦ ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόροτος εὐφρων
ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥρας,
ἐπὶ Κύκλωπος ἀδελφούς.

510 φέρε μοι, ξεῖνε, φέρε' ἀσκὸν ἔνδος μοι.

ΧΟΡΟΣ.

καλὸν ὄμμασιν δεδουκῶς
καλὸν ἐκπερῶ μελάθρων.

* * φιλεῖ τις ἡμῶς.

λύχνα δ' ἀμμένει δαῖτα σὸν

515 χροῦ, χῶς τέρινα νόμιμα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρον.
στεγάνων δ' οὐ μία χοροῖα
περὶ σὸν χοῖτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
520 τοῦτου τρίβων εἴμ', ὄν πιεῖν ἔδωκά σοι.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέφρων βίου.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγὼ.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

τοιόσδ' ὁ θαμῶν· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

525 θεὸς δ' ἐν ἀσκήῳ πῶς γέγηθ' οἴκουσ ἔχων;

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ὄπου τιθῆ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

οὐ τοὺς θεοὺς χρῆ δῶμ' ἔχειν ἐν δέσμασιν.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

τί δ', εἴ σε τέρει γ'; ἢ τὸ δέσμα σοι μικρόν;

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

530 μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθιμαι, Κύκλωψ.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

οὐ χρῆ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

πυγμαῖς ὁ κῶμος λαίθορόν τ' ἔριν φιλεῖ.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

535 μεθύμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ὦ τῶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρῆ μένεν.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

ἡλιθίος ὅστις μὴ πῶν κῶμον φιλεῖ.

Ο Α Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ὅς δ' ἂν μεθύσθεῖς γ' ἐν δόμοις μένη, σοφός.

Κ Υ Κ Α Λ Ω Ψ.

τί δρωμέν, ὦ Σειληρέ; σοὶ μένεν δοκεῖ,

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

540 δοκεῖ· τί γάρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;

ΚΥΚΛΩΨ.

καὶ μὴν λαχνῶδες γ' οὐδας ἀνθηρᾶς χλόης.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

καὶ πρὸς γε θάλλπος ἤλιου πίνειν καλόν.

κλίθητί νῦν μοι πλευρὰ θείς ἐπὶ χθονός.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἰδοῦ·

545 τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὕπισθέ μου τίθης;

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

ὡς μὴ παρών τις καταλάβῃ.

ΚΥΚΛΩΨ.

πίνειν μὲν οὖν

κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.

σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπέ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;

ΚΥΚΛΩΨ.

550 πάντων σ' εταίρων ὕστερον θοινάσομαι.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.

ΚΥΚΛΩΨ.

κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

555 ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μοῦ φησ' ἔροᾶν ὄντος καλοῦ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἔγχε· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

πῶς οὖν κέρχεται; φέρε διασκεψώμεθα.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἀπολεῖς· δὸς οὔτος.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν σέ γε

στέφανον ἴδω λαβόντα, γέυσωμαι τ' ἔτι.

ΚΥΚΛΩΨ.

560 ὄνοχόος ἄδικος.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί' ἀλλ' ὄνος γλυκίς.

ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψει πιεῖν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμος, κᾶτ' ἔκπυε,

ὥσπερ μ' ὀρέξ πίνοντα χῶσπερ οὐκ ἔμέ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἅ ἅ, τί δρᾶσεις;

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

ἠδέως ἠμύστικα.

ΚΥΚΛΩΨ.

λαβὼν, ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος γέ μου γενοῦ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

γιγνώσκειται γοῦν ἄμπελος τῆμῃ χερσὶ.

ΚΥΚΛΩΨ.

φέρ' ἔγχεόν νυν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ἔγγεω, σίγα μόνον.

ΚΥΚΛΩΨ.

χαλεπὸν τὸδ' εἶπας, ὅστις ἂν πῖνη πολύν.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

570 ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λῆψ.

συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χοῆ τῷ πώματι.

ΚΥΚΛΩΨ.

παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

κᾶν μὲν σπάση γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,

τέγξας ἄδιψον κηδὸν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·

575 ἦν δ' ἐκλήτης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάχχιος.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἰοῦ ἰοῦ,

ὡς ἔξενεуса μόγις· ἄκρατος ἢ χάρις·

ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ

τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον

580 λεύσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγρόν σέβας.

οὐκ ἂν φιλήσωμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.

ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχον ἀναπαύσομαι

κάλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δὲ πως

τοῖς παιδικοῖσι μάλλον ἢ τοῖς θήλειον.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

585 ἐγὼ γάρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;

ΚΥΚΛΩΨ.

ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ ἄ τοῦ Δαρδάνου.

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

ἀπόλωλα, παῖδες· σφέτλια πείσομαι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

μέμφει τὸν ξεραστὴν κἀντριφᾶς πεπωκότι;

ΣΒΙΛΗΝΟΣ.

οἴμοι· πιχρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

590 ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,

ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρεμμένους

τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος ὠθήσει κρέα.

δαλὸς δ' ἔσθωεν ἀλλῶν ὠθεῖ κελνόν.

παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν

595 Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.

χώρει δ' ἐς οἶκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν

ἀπάλαμνον, ὡς σοι τὰνθάδ' ἔστιν εὐτρεπῆ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

Ἥφαιστον ἀναξ Αἰτναῖε, γέιτονος κακοῦ

600 λαμπρὸν πυρῶσας ὅμμι' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,

σὺ τ', ὦ μελαινης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ἕγνε,

ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,

καὶ μὴ πῖ καλλίστοισι Τρωακοῖς πόνοις

αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃ' Ὀδυσσεά

605 ὑπ' ἀνδρός, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.

ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμων' ἠγέσθαι χρεῶν,

τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσομα.

ΧΟΡΟΣ.

λήψεται τὸν τράχηλον

ἐντόνος ὁ καρζίνος

610 τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα

φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·

ἦδη δαλὸς ἠνθρακωμένος·

615 κρύπτεται εἰς σποδιὰν δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ' ἴτω Μάρων·

πρασσέτω μαινόμενος·

ἔξελέτω βλέφαρον

Κύκλωπος, ὡς πῆ κακῶς.

620 καὶ γὰρ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον

ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,

Κύκλωπος λιπὼν ξεημίαν.

ἄρ' ἔς τοςόνδ' ἀγίζομαι;

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

σιγάτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἥσυχάζετε,

625 συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω,
οὐ σακκαδαύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαι τινα,
ὡς μὴ ἔξεγερθῆ τὸ κακόν, ἔς τ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμλληθῆ πυρί.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

630 ἄγε νυν ὅπως ἄψασθε τοῦ θαλοῦ χερσῖν
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἔστιν καλῶς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οὐζοῦν σὺ τάξεις οὐστίνας πρώτους χροῶν
καυστὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαλεῖν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

635 ἡμεῖς μὲν ἔσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν
ἔστωτες ὄθειν ἔς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀπὸ τῶς γεγενήμεθα.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

ταυτὸν πεπόνθαι' ἄρ' ἔμοι. τοὺς γὰρ πόδας
ἔστωτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

640 ἔστωτες ἐσπάσθητε;

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

καὶ τὰ γ' ὄμματα

μέστ' ἔστιν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτερομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι

645 τυπτόμενος, αὐτὴ γίγνεται πονηρία;
ἀλλ' οἶδ' ἐπρωθὴν Ὀριφῆος ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν θαλὸν ἔς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑγάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.

Ο Λ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

πάλα μὲν ἦδ' ἴθι σ' ὄντα τοιοῦτον εἴσει,

650 νῦν δ' οἶδ' ἔμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
χρησθῆναι μ' ἀνάγκη. χεῖρι δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὐκ ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐφυζία
φίλων κελουσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.

655 κελουσμάτων δ' ἔκατι τυφέσσω Κύκλωψ.
ἰὼ ἰὼ.

γενναῖότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.

ἐκκαίετε τὴν ὄφρον

θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.

τύφειτ' ὦ, καίετ' ὦ

660 τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

τόρνευ', ἔλπε, μὴ σ' ἐξοδουνηεῖς

δράσῃ τι μάταιον.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ὦμοι, κατηνθρακάμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καλὸς γ' ὁ παιῶν· μελε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

665 ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσαμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεῖς φάραγγοι τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ἀπωλόμην.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

670 αἰσχρὸς γε φαίνεαι.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

καὶ πῶς τοῖσδέ γ' ἄθλιος.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

μεθύων κατέπεσες ἔς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

Οὔτις μ' ἀπώλεσ'.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οὐκ ἄρ' οὐδέεις σ' ἠδίκει.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

Οὔτις με τυφλοὶ βλέφαρον.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ὡς δὴ σύ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θεῖη τυφλόν;

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

675 σκώπτεαι· ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'σιν;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ὁ ξένος, ἔν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαιφός, ὅς μοι δοῦς τὸ πάμα κατέκλασεν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

πρὸς θεῶν πειρεύσασ' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

680 οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες ἐστήκασι.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ποτέρας τῆς χερσός;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἐν δεξιῇ σου.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ποῦ;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρῃ.

ἔχεις;

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον

παῖδας κατέαγα.

ΧΟΡΟΣ.
καί σε διαφρεύουσί γέ.
ΚΥΚΛΩΨ.

685 οὐ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' εἶπας.

ΧΟΡΟΣ.
οὐ ταύτη λέγω.
ΚΥΚΛΩΨ.

πῆ γάρ;

ΧΟΡΟΣ.
περιάγουσίν σε πρὸς τὰριστερά.
οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
ΚΥΚΛΩΨ.

ᾧ παγκάκιστε, ποῦ ποῖ εἶ;
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

690 φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
ΚΥΚΛΩΨ.

πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ᾧπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσσεά.

δώσειν δ' ἔμιλλες ἀνοστού δαίτῳ δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην,
695 εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.

ΚΥΚΛΩΨ.

αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
700 πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναυωρούμενον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ᾧπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀπῆς εἶμι, καὶ νεὸς σκάφος
ἦσ' ἂν πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
705 αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλῶν.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δὲ συνναῦται γέ τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

ΣΠΙΝΑΚΑ ΣΤΟΜΑΦΟΥΣΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΤΑ ΣΤΟΜΑΦΟΥΣΙΑ

Κ Ω Μ Ω Ι Δ Ι Α Ι

ΣΠΙΝΑΚΑ ΣΤΟΜΑΦΟΥΣΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἡκόντες.

ΦΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγάτηρ τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάρχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησία ἐρέσθηεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ἤητορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατώντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτοῦργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τῆς Ἀμφιθέου καλουμένου, σπείσμενου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρτικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρῶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντες, ὡς ἐσπείσμενον τοῖς πολεμιοτάτοις καταλύσειν ὀρωσίν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιζήνου τὴν μεγάλην ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτ', ἐν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσασθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου φακώμασι παρῶδε τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρτίως καθαρπτόμενος Περισκλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψήφισματος. παροξυνθέντων δὲ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λαμάρχου θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια γέρον ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνέθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγορὰν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βύλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδοσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροξυόντος δὲ αὐτῷ Λαμάρχου, καὶ ἐνεστηκνίας τῆς τῶν Χοῶν ἐορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκον κελεύει ἐξελεθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ Λιονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἐρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπαρῆκει, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δράμα τῶν εὐσφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐθιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηρίας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκου πάλιν, οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον· παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς σπονδὰς γέροντες, οὓς Ἀχαρτεῖς οὐδαμῶς εἶσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάρτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε Μεγαρικὸν ἰκανῶς φησι, καὶ τὸν Περισκλέα οὐκ τῶν Λακῶνων τῶνδε πάντων αἰτιον, σπονδὰς λύσειν τε τῶν ἐφεστῶτων κακῶν.

Α Χ Α Ρ Ν Η Σ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἔσα δὴ δέδηγμα τὴν ξίαντου καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμαζοσιογάραρα.
 φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηθόνος;
 5 ἐγὼ δ' ἔφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφρανθῆν ἰδῶν,
 τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
 ταυθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἰππέας
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὐ τραγοφιδόν,
 10 ὅτε δὴ κελήην προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
 ὁ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ὦ Θέογι, τὸν χορόν.
 πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
 ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἥνικ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
 Δεξιθέος εἰσῆλθ' ἄσομενος Βοιωτίων.
 15 τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διστιράφην ἰδῶν,
 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαίρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 ἀλλ' οὐδελώποτ' ἐξ ἔστου γῶ ὕπτομαι
 οὕτως ἐδῆχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὄφρυς
 ὡς νῦν, ὅποι' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
 20 ἔωθινης ἔρημος ἡ πνυξ αὐτή·
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἀνω καὶ κἀτω
 τὸ σχολιόν φεύγουσι τὸ μεμιλιτωμένον·
 οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωριαν
 ἤκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
 25 ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
 ἀθροοὶ καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστῶν κἀθημαι· κἄτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 30 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέροδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἔρω,ν,
 στυγῶν μὲν ἄστει, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὅς οὐδελώποτ' εἶπεν, ἄνθρωκας πρίω,
 35 οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦδην πρίω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἦκα παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκροῦναι, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 40 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοῖ μεσημβριοί.
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον·
 εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσιτίζεται.

ΚΗΡΥΞ.

πάρι' εἰς τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

45 ἦδη τις εἶπε;

ΚΗΡΥΞ.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;
 ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

τίς ὦν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἀμφίθεος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἄνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διήμητρος ἦν
 καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρότην τήθην ἐμὴν,
 50 ἐξ ἧς Ἀυκίνοσ ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὦν, ἄνδρες, ἐφόδε' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδῶσιν οἱ πρυτάνεις.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ τοξόται.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

55 ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεῖ, περιοίψασθέ με;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρ' ἀπέγοντες, ὅστις ἡμῖν ἠθέλε
 σπονδὰς ποιῆσαι καὶ χρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡΥΞ.

κἀθησο σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ,

60 ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύουστέ μοι.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ πρόσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γ' ὡς πρόσβεισι
 καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

ΚΗΡΥΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαβαιὰξ, ὠκράτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

65 ἐπέμψασθ' ἡμᾶς ὡς βασιλεῖα τὸν μέγαν,
 μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος·

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆτ' ἐτροχόμεσθα παρὰ Καῦστριον
 πεδίον ὀδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,

70 ἔφ' ἄραμαμαξῶν μαλθακῶς κατακαίμενοι,
 ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γὰρ ἐσωξόμην ἐγὼ

παρὰ τὴν ἑπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακαίμενος;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπιτόμενοι
ἐξ ὑάλινων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
75 ἄκρατον οἶνον ἠδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κραναῖά πόλις,
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγειων τῶν πρέσβων;
ΠΡΕΣΒΥΣ.

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἠγοῦνται μόνους
τοὺς πλείεστα δυναμένους φραγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δὲ λαικασίας τε καὶ κασιπύγονας.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

80 ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασιλεῖ' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ἦγγετο, στρατιὰν λαβῶν,
κῆχεξεν ὀκτώ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσου δὲ τὸν προκτὸν χρόνον ἐξυήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τῇ πανσελήνῳ κῆτ' ἀπῆλθεν οἰκαδε.

85 εἴτ' ἐξένιζε, παρεῖθει δ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πόποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρον τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φεναῖξ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

90 ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἦκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκκόψει γέ
κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβους.

ΚΗΡΥΞ.

ὁ βασιλέως ὀφθαλμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄναξ Ἡράκλειος·

95 πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκαμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμῶν κάτω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅπτα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὧ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

100 ἰαταμὴν ἕξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πέμψεν βασιλεῖα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῆσο, χωνόπρωκτ' Ἰσωναῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

105 οἴμοι κατοδαίμων, ὡς σαφῶς.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τί δαὲ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὃ τι; χωνοπρωκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.

110 ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασιλεῖα τοῦτον μόνος.

ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτοῦ,
ἵνα μὴ σε βάρω βάμμα Σαρδιανικόν·

βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
ἄλλως ἄρ' ἐξεπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων; —

115 Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθρόν' αὐτόθεν.

καὶ τοῖν μὲν εὐνοῦχον τὸν ἔτερον τουτοῦ

ἐγῶδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ θερμοβουλον προκτὸν ἐξυρημέρε·

120 τοιόνδε δ' ὦ πύθηκε, τὸν πάγων' ἔχων

εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;

ὀδὲ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

ΚΗΡΥΞ.

σίγα, κάθιζε.

τὸν βασιλέως ὀφθαλμῶν ἢ βουλή καλεῖ

125 εἰς τὸ πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;

κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;

τοὺς δὲ ξενίζεις οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.

ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.

ἀλλ' Ἀμφιθέος μοι ποῦ ἴσθιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὔτοις πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

130 ἐμοὶ σὺ ταυτασι λαβῶν ὀκτώ δραχμὰς
σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ

καὶ τοῖσι παιδοῖσι καὶ τῇ πλάτιδι·

ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κερήνετε.

ΚΗΡΥΞ.

προσίτω Θεώρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὀδὲ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

135 ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θοράκῃ πολύν,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φερες πολύν.

ΘΕΩΡΟΣ.

εἰ μὴ κατένυψε χιόνι τὴν Θοράκην ὄλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,

140 ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγγις ἠγωνίζετο.

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·

καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφύσος,

ὑμῶν τ' ἐραστής ἦν ἀληθής, ὥστε καὶ

ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ', Ἀθηναῖοι καλοί.

145 ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,

ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,

καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·

ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὡς Ἴθρηναίους ἐρεῖν,
150 ὅσον τὸ χρῆμα παρόπων προσέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὣν εἶπας ἐνταυθι σὺ, πλὴν τῶν παρόπων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὅπερ μαχμώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο μὲν γ' ἦδη σαφές.

ΚΗΡΥΞ.

155 οἱ Θρακῆες ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγεν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὀδομάντων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποιῶν Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθράκεν;

ΘΕΩΡΟΣ.

τούτοις ἕαν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,

160 καταπελάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὄλην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μὲντῶν ὁ θρανίτης λέως,
ὁ σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

165 οὐ καταβυλεῖτε τὰ σκόροδ';

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μοχθηρὲ σὺ,

οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταυτὶ περιεῖδ' οἱ προτάνας πύσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπεγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν

170 τοῖς Θραξῶν περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία στί καὶ ἡραῖς βέβληκέ με.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς Θρακῆς ἀπιέναι, παρῆναι δ' εἰς ἔννην.

οἱ γὰρ προτάνας λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τάλας, μυτιωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

175 ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί.
χαῖρ', Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων·

δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὄσφροντο πρεσβυτὰι τις

180 Ἀχαρῆνοιοι, στυπτοὶ γέροντες, πρῆνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι.

ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μικροῦτατε,
σπονδὰς φέρετε, τῶν ἀμπέλων τετιμημένων;

κἄς τοὺς τρέβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·

185 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κάρβων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοῶντων ἄλλὰ τὰς σπονδὰς φέρετε;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γέυματα.
αὐτὰ μὲν εἰσι πεντέτετες. γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰβοῦ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι

190 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σὺ δ' ἄλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεας γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄζουσι χαῦτα πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταὶ γάρ σοι τριακοντούτιδες

195 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Διονύσια,

αὐτὰ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ πιτηρεῖν σιτὶ ἡμερῶν τριῶν,
κἂν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἂν πτόμαι,

200 χαίρειν κελύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς

ἄζω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσὶν Διονύσια.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

τῆδε πᾶς ἔπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου

205 τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς
φέρων.

210 ἐκπέφυγ', οἴχεται φροσίδος. οἴμοι τάλας τῶν
ἔτων τῶν ἐμῶν·

οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθρώπων φροσίον

215 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλος ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ελαφρῶς ἂν ἀπεπλίζατο.

νῦν δ' ἐπειθὴ στερορὸν ἦδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον

220 καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται, διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγγάην ποτὲ
μηδὲ περὶ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

225 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
ἔσπεισατο,

οἷα παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθροδοπὸς αὔξεται τῶν
ἐμῶν χωρῶν·

230 κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοίνους αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὄξυς, ὀδυνηρὸς, * * * ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατώσιν ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλ-
λήναδε

235 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτὲ·
ὡς ἐγὼ βάλλον ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα πᾶς. ἤθουσ' ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς.

240 ἐκποδῶν· θύσαν γὰρ ἀνήρ, ὡς εἰοί', ἐξέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

προϊτώσ τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·

ὁ Ξανθίας τὸν φραλλὸν ὀρθὸν στησαίω.

ΜΗΤΗΡ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὃ θύγατερ, ἔν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

245 ὦ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτινήρυσιν,

ἔν' ἔτινος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστι, ὃ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμφσαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκειῶν

250 ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια,
στρατιάς ἀπαλλαγθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΜΗΤΗΡ.

ἄγ', ὃ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς

οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος

255 ὅστις σ' ὀπύσει, κάκποιήσεται γαλιῶς

σοῦ μηδὲν ἦττον βδεῖν, ἐπειδὴν ὀρθρος ἦ.

πρόβαινε, κὰν τῶλφ φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθῶν σου περιτράγη τὰ χρυσία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἔστιν ὀρθρός ἐπέτος

260 ὁ φραλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·

ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἕσομαι τὸ φαλλικόν·

σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα.

Φαλῆς, ἔταϊρε Βακχίου,

ξυγκώμε, νυκτοπεριπλήνη-

265 τε, μοιγέ, παιδεραστά,

ἔκτω σ' ἔτι προσεῖπον ἐς

τὸν δῆμον ἐλθῶν ἄσμενος,

σπονδὰς ποιησάμενος ἑμαν-

τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν

270 καὶ Λαμῶν ἀπαλλαγείς.

πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἦδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,

κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,

τὴν Στρουμοδώρου Θραῖτιαν ἐκ τοῦ Φελλέως,

μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

275 βαλόντα καταγιγαρτίσαι,

Φαλῆς Φαλῆς.

ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπῆς, ἐκ κραιπάλης

ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρυβλίον·

ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φρεφάλῳ κορηθήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

280 οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.

βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖε παῖ τὸν μαρόν.

οὐ βάλεῖς, οὐ βάλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντόψετε.

284 — 301. = 335 — 346.

ΧΟΡΟΣ.

285 σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιὰρὰ κεφαλή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὧχαρνεὼν γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τουτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυτος εἶ καὶ βδελυρὸς,

290 ὦ προδῶτα τῆς πατριδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδατ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

295 σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χῶσομεν
τοῖς λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃ· ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὦ γαθοί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχίσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·

300 ὡς μεμισῆκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν

κατατεμῶ τοῖσιν ἐπιπέυσι κατῦματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κροῦς,

ὅστις ἐσπείσω Λάκωνιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

305 ὦ γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε,

τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς

ἔσπεισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγους ἂν, εἴπερ ἐσπείσω

γ' ἄπαξ

οἴσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκαίμεθα,

310 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἀπάντων, ὦ πανούργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς

λέγειν

ἐμφανῶς ἦδη πρὸς ἡμᾶς; εἰτ' ἐγὼ σοῦ φρεῖσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὲ

πόλλ' ἂν ἀποφῆναμι· ἐκείνους ἔσθ' ἂ καδίκου-
μένους.

ΧΟΡΟΣ.

315 τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἦδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἂν γε μὴ λέγω δίκαία, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φρειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημότιαι,

320 μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοι-
νικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλων ἐπέξεσεν.

οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδόν, ὧχαρνηδαί;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινά τῶρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔξολομην, ἦν ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὄχαρικοί.

ΧΟΡΟΣ.

325 ὡς τεθνήξων ἴσθι νυκί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δῆξομαι ὑμᾶς ἐγώ.

ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φι-
τάτους·

ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἶπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δη-
μόται,

330 τοῖς Ἀχαρικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἰρᾶς; ἦ πὶ τῷ θρασύ-
νεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βάλλετ', εἰ βούλεισθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώκων τι κήδεται.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὄδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δρᾶσης ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

335 ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπολεῖς ἕα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρωπέα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἡμῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νυκί λέγ', εἰ σοι δοκεῖ, τὸν Λαζε-
δαιμόνιον αὐτὸν οὐ τῷ τρόπῳ σοῦστί φίλος·

340 ὡς τόδε τὸ λαοκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοὺς λίθους νῦν μοι χαμαῖζε πρῶτον ξεραῖσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὐτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηται που
λίθοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκσέσεισται χαμαῖς· οὐχ ὀρᾶς σεῖόμενον;

345 ἀλλὰ μὴ μοι πρόφρασιν, ἀλλὰ κατὰθου τὸ βέλος.

ὡς ὁδε γε σεισιδὸς ἅμα τῇ στοργῇ γίγνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασεῖν βοήν,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρωκες Παρηήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτολίαν τῶν δημοτῶν.

350 ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαφίλης μοι συχνήν
ὁ λάρκος ἐνετλησεν ὥσπερ σηπία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφαιλίαν περυσένας
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοῶν
ἐθελειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσφ φέρων,

355 ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν οὐ λέγεις ἐπιξήνον ἐξενεγκῶν θύρας?

360 ἔ τι ποτ', ὦ σφέλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;

358 — 365. = 385 — 392.

πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.

ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,

365 θεῖς δεῦρο τοῦπλῆθρον ἐγγεῖρει λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπιξήνον τοδί,
ὁ δ' ἀνήρ ὁ λέξων οὐτοσὶ τυννουτοσί.

ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἔ μοι δοκεῖ.

370 καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνήρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶθικα·
κᾶνταῦθα λαθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·

375 τῶν τ' αὐ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτὸς τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσσι κομφιδίαν.

εἰσελκῦσας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον

380 διεβάλλε καὶ ψευδῇ κατεγνώταίτιζέ μου
κᾶκνυλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πᾶνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγματούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν εἴσατε
ἐννευάσασθαι μ' οἷον ἐθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

385 τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἰερωνύμου

390 σκοτοδυστυπνκνότηρίχά τιν' Ἄιδος κννήν·
εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἄγῶν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ᾧρα στὴν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.

ΧΟΡΟΣ.

395 παῖ παι.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

οὐκ ἔνδον ἔνδον ἔστιν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὁρθῶς, ὦ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ

400 τραγωδίαν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακίρι' Εὐριπίδη,

ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὄμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

405 ὑλάκουσον, εἴπερ πάποι' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

410 Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χλωὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐξ τραγωφίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἑλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοῦς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,

415 δὸς μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ὅσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρεи.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέως ὀδὴ
ὁ δύσποτος γεραῖος ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

420 οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοῖνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοῖνικος, οὐ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποιὰς ποθ' ἀνήρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκίτητος τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

425 οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἢ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χλωδὸς οὐτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεινος μὲν ἦν
χλωδὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

430 οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφρον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ Τηλέφρον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παῖ, δὸς ἀπὸ Τηλέφρου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θεοσετίων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἴνουσ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

435 ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ.
[ἐνγκευάσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.]

Εὐριπίδη, πειδῆπερ ἐχαρίσω ταδί,
κάκεινά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

440 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,

εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμι, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναί μ' ὄς εἴμ' ἐγὼ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

445 δῶσω· πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐδαίμονοις, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ.
εὔ γ' οἶον ἦδη ῥηματίων ἐπιπύπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαι γε πτωχικῷ βακτηρίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαῖνων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

450 ὦ θύμ', ὄρεῖς γὰρ ὡς ἐπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δὸς μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύγρω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκουσ χροῆς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

455 χροῆς μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φεῦ·

εὐδαίμονοις, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπελθε νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰλλὰ μοι δὸς ἐν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκροῦμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

460 φθείρου λαβὼν τόδ' ἴσθ' ὄχληρὸς ὦν δόμοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζεαι κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
δὸς μοι χυτρίδιον σφογγίω βεβυσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.

465 ἄπελθε ταυτηνὴ λαβὼν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπέρομαι.

καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὔ μὴ τυχῶν
ἀπόλωλ'. ἄχουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι καὶ πρόσειμ' ἔτι·
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

470 ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὄχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

475 Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολομένην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖτε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 480 ὦ θυμ', ἄνε σκάνδικος ἐμπορευτέα.
 ἀρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιῶν λέγειν;
 μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
 πρόβατε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτή.
 ἔστηκας; οὐκ εἰ καταπίων Εὐρυπιδῆν;
 485 ἐπῆνεσ' ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 ἄπειθ' ἐκέισε, κῆρα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παρᾶσχές, εἰποῦσ' αἶτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῆ.
 τόλμησον, ἔθι, χάρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟΡΟΣ.

- 495 τί θράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νῦν
 ἀνασχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
 ὅστις παρασχῶν τῇ πόλει τὸν ἀχθένα
 ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
 ἀνήρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἰά νῦν,
 490 ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- μή μοι φρονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγηθῆναι ποιῶν.
 500 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγηθῆναι.
 ἐγὼ δὲ λέξω θεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 οὐ γὰρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
 ξένων παρόντων τῇ πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτὸ γὰρ ἔσμεν οὐπὶ Ἀθηναίῳ τ' ἀγῶν,
 505 κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
 ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἔσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιεπιτιμμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίτους ἄχρκα τῶν αὐτῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 510 καὶ τοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινιάῳ θεός,
 σεΐσας ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς ἐκείας·
 καί μοι γὰρ ἔστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 515 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρκα μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παράσχημα καὶ παράξενια,
 ἔσχοιράντεις Μεγαροῦν τὰ χλιανότεια·
 520 κεῖ που σίκνον ἰδιοῖεν ἢ λαγῶδιον
 ἢ χοιράδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλας,
 ταῦτ' ἢν Μεγαρικά ἀπέπειρατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σικκρὰ καπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθων ἰόντες Μεγαράδε
 525 νεανία κλέπτουσι μεθυσοκότταβου·
 κεῖθ' οἱ Μεγαροῦς ὀδύνας πεφυσηγωμένοι
 ἀντεξέκλειραν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀοχὴ τοῦ πολέμου κατεροράγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λακαστριῶν.
 530 ἐντεῦθεν ὀργῇ Περιελῆς οὐλύμπιος
 ἤστραπτεν, ἐβρόντια, ξυνεζύκα τὴν Ἑλλάδα,
 εἰθεῖ νόμους ὡσπερ σόλια γεγραμμένους,
 ὡς γρη Μεγαροῦς μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡλείῳ μένειν.
 535 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαροῦς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήγισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λακαστριάς·
 ζοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.

- κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 540 ἐρεῖ τις, οὐ χορῆν· ἀλλὰ τί ἐχορῆν εἶπατε.
 φερό', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σάφαρει
 ἀπέδοτο φήγας κνυδίον Σερφίων,
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μέντων εὐθέως καθελικετ
 545 τριακοσίας νεῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ δεδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοῖας στεναχοῦσης, σιτών μειρουμένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κἀδοῦς ἀνουμένων,
 550 σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τοιχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὐ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 555 ταῦτ' οἶδ' οὐκ ἂν ἔδορατ'· τὸν δὲ Τῆλεφρον
 οὐκ οἶδμεσθα; νοῦς ἄρ' ἤμῃν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄληθες, ὠπίτριπτε καὶ μικρώτατε;
 ταυτὶ σὺ τολιμῆς πτωχὸς ὦν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν, ὠνειδίσας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

560 νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
 δίκαια πάντα κοῦδὲν αὐτῶν ψευδέται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχορῆν;
 ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οὔτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μνεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
 565 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστριπέας,
 βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανεῖς,
 ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
 εἶτε τις ἔστι ταξίαχός τις ἢ

570 τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω
 τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἦκουσα πολεμιστηρίας;
 ποῖ γρη βοηθεῖν; ποῖ κνυδοῖμὸν ἐμβαλεῖν;
 τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

575 ὦ Λάμαχ' ἦρωσ, τῶν λόφων καὶ τῶν λόγων.
 ΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὔτος ἄνθρωπος πάλα
 ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν καχοροθεῖ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὔτος σὺ τολιμῆς πτωχὸς ὦν λέγειν τάδε;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἦρωσ, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
 εἰ πτωχὸς ὦν εἶπὸν τι κατωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

580 τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ οἶδά πο·
 ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἱλιγγιῶ.
 ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεργέ μου τὴν μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράδες νυν ὑπὲρ αὐτὴν ἔμοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κείται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνου μοι τὸ πτερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

585 τοῦτ' ἐπίλον σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἴν' ἐξεμέσω· βδελύττωμαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτερῷ μέλλεις ἔμειν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πίλον γὰρ ἔστιν; εἶπέ μοι, τίνας ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἄρα κομπολακύνθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

590 οἴμ' ὡς τεθνήξεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρός εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖσπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔγω γὰρ εἰμι πτωχός;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

595 ὄστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαιοχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὄτου περὶ ὁ πόλεμος στρατιωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὄτου περὶ ὁ πόλεμος μισθοαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτόνησαν γὰρ με

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κόκκυγές γε τρεῖς.

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπειράμην,

600 ὁρῶν πολιοῦς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἷός σὺ διαδεδρακτότας

τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς
δραχμῶς,

Τισαμενοφανίπλους, Πανουργιππαρχίδας·
ἐτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι

605 Γερητοθεοδώρους, Διομειλαζόνους,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κὰν Γέλα κὰν Καταγέλα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτονήθησαν γὰρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί

ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμνηστέη,
τωνδὲ δὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὦ Μαριλάδη,

610 ἥδη πεπρόσβευκας σὺ πολλὸς ὢν; ἐνί,
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σὴν σὴν κἀργάτης.

τί θαὶ Δράκυλλος κειφοροίδης ἢ Πρινίδης;
οἶδέν τις ὑμῶν τὰχβίταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,

615 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῶην ποτὲ,
ὡσπερ ἀπόνιπτρον ἐχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

620 ἄλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναοὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρόντιω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις

625 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λάμαχ' ὃ δὲ μή.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετα-
πεῖθει

περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδόντες τοῖς ἀναπαί-
στοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
σκαλος ἡμῶν,

οὐπ' ἂν παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιὸς
ἔστιν·

630 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
ταχυβούλοις,

ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κα-
θυβρᾷζει,

ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
βούλους.

φρῆσιν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ἑμῶν ὁ
ποιητῆς,

παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
635 μὴ δ' ἠδεσθαι θωπευομένους μὴτ' εἶναι χαννο-
πόλιτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
ἐξαπατῶντες

πρῶτον μὲν Ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό
τις εἶποι,

εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρον τῶν πυγι-
δίων ἐκἀθήσθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
Ἀθήνας,

640 εὐρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀρύων τιμὴν
περιείρας.

ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιός ἑμῶν γε-
γένηται,

καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δη-
μοκρατοῦνται.

τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῶν
ἀπάγοντες

ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
ἄριστον,

645 ὄστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ
δίκαια.

οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος
ἦκει,

ὅτε καὶ βασιλεὺς, Ἀκεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
βασανίζων,

ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναοὶ
κρατοῦσιν·

εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ
πολλά·

650 τούτους γάρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικῆσειν, τοῦτον ξύμβουλον
ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Ἀσκεδαμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
καλοῦνται,
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαίτουσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν
ἀφέλωνται.
655 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ'· ὡς κωμωδῆσει
τὰ δίκαια·
φρῆσιν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐ-
δαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτεινῶν μισθοὺς, οὐδ'
ἐξεπατύλλων,
οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
τιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαιόσθω
660 καὶ πᾶν ἐπ' ἔμοι τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὐ μετ' ἔμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, καὶ μὴ ποθ' ἄλλῳ
περὶ τὴν πόλιν ὦν ὥσπερ ἐκείνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.
665 δεῦρο Μοῦσ' ἔλθ' ἐφλεγυρὰ πρὸς ἔχουσα μέ-
νος, ἔντονος Ἀχαρική.
οἶον ἐξ ἀνθρώκων πρινίων φέβυλος ἀνήλατ',
ἐρεθιζόμενος οὐρα εἰπίδι,
670 ἦνίκα' ἂν ἐπανθρακίδες ὡς παραζειμέναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακρυῶσι λιπαράμπικα,
οἱ δὲ μάτιωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἔλθ' ἐ μέλος εὐτο-
νον, ἀγροικότερον,
675 ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.
οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐναυμαχῆσαμεν
γηροβοσκόμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἴπινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφᾶς
680 ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελᾶσθαι δητόρωι,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφαλείος ἔστιν ἡ βακτηρία·
τονθορούζοντες δὲ γήρας τῷ λῶφῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὀρώντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίξης τὴν ἡλύγην.
685 ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδιάσας ξυνηγορεῖν.
ἐς τάχος παῖε ξυνάπτων στρογγύλοισι τοῖς δῆμασι·
κᾶτ' ἀνεγκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνῶν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ
κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρους μασταρούζει, κᾶτ' ὀφλῶν ἀπέρχεται·
690 εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
οὐ μ' ἔχρην σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν
ἀπέχομαι.
ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἄν-
δρα, περὶ κλεψύδραν,
695 πολλὰ δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξά-
μενον ἀνδρικὸν ἰδρωτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·
700 νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾶττα πρὸς ἀλίσκομέθα.

665 — 691. = 692 — 718.

πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαραθίας;
τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἤλικον Θουκυδίην,
ἐξολέσθαι συμπλαζέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
705 τῷδε τῷ Κρητισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρω;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέεσα κάπεμορξέμην ἰδῶν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Αἰμητῶν, ἐκείνος ἦνίκα' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀγαίαν ἠεδῶς ἠνέσχετ' ἂν,
710 ἀλλὰ κατεπάλασεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐδάθλους
δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγῶς τοξότας τρισχίλους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφᾶς, ὅπως ἂν ἦ
715 τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος γῶ Κλει-
νίου.
κᾶζελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κᾶν φύγη τις, ζημιῶν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέφῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἶδε τῆς ἐμῆς.
720 ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
ἐφ' ὅτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάρῳ δὲ μὴ.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἑμάντας ἐκ Λεπρῶν.
725 ἐνταῦθα μίτη συκοφάντης εἰσὶτω
μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεύσαμην
μέτεμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τάγορᾳ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορὰ ἔν Αἰθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
730 ἐπόθουν τυ καὶ τὸν φίλον ἔπερ μετέρα.
ἀλλ', ὦ πονηρὰ κόρη ἀθλίτου πατρὸς,
ἄμβατε ποττᾶν μᾶδαν, αἶ χ' εὐρητέ πα.
ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρῆδδεται, ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ.

735 πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἐγώγνα καὶτὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνος
ὃς ὑμὲ κα πρίατο, φανερὰν ζυμίαν;
ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά·
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὼ φέρειν.
740 περιέθεσθε τάσδε τὰς ὀπλάς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθῶς ὄος·
ὡς καὶ τὸν Ἐρμιᾶν, εἴπερ ἔξετ' οἰκαδῖς,
τὰ πρᾶτα πειρασσεῖσθε τίς λιμῶ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδί τὰ θυγία,
745 κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γουλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
χῆσειτε φωνᾶν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὄπα.
Δικαιοπολι, ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

750 τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγοράσοιτες ἔχομες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

διαπεινάμεσ ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἠδὺ τοι νῆ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆσ νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶα δῆ.

ὄκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμενα,

755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῆ πόλει,

ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶσ ὁ σῖτος ὦνιος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

παρ' ἐμὲ πολυτίματος, ἕπερ τοῖ θεοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

760 ἄλασ οὖν φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐχ ὑμὲσ αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδὲ σκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ποῖα σκόροδ'; ὑμὲσ τῶν ἀεὶ,

ὄκκ' ἐσβάλητε, τῶσ ἀρωραῖοι μύεσ,

πάσσακι τὰσ ἄγλιθασ ἐξορύσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοίρους ἐγὼνγα μυστικὰσ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

765 καλῶσ λέγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μάν καλαί.

ἄντεινον, αἱ λῆσ· ὡσ παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτὶ τί ἦν τὸ πρῶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοίροσ ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λέγεις σύ; ποδαπῆ χοίροσ ἦδε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Μεγαρικὰ.

ἦ οὐ χοῖρόσ ἐσθ' ἄδ';

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

770 οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰσ ἀπιστίας·

οὐ φατι τάνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μάν,

αἱ λῆσ, περὶδου μοι περὶ θυμητιδᾶν ἀλῶν,

αἱ μὴ ἴστιν οὗτοσ χοῖροσ Ἑλλάνων νόμω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Διοκλέα,

775 ξμά γε. σὺ δὲ νιν εἶμεναί τίνοσ δοκεῖσ;

ἦ λῆσ ἀκοῦσαι φθεγγομένεσ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τοὺσ θεοὺσ

ἔγωγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

φάνει δῆ τὸ τάχωσ, χοῖρόν.

οὐ χοῖρῶσ σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολομένεα.

πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἰουμᾶν οἰκαδισ.

ΚΟΡΗ.

780 κοὶ κοὶ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

αὐτὰ ἴσθι χοῖροσ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖροσ φαίνεται.

αἰτᾶρ ἐκτραφεῖσ γε κύσθοσ ἔσται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πέντ' ἐτῶν,

σάφ' ἴσθι, ποτιτᾶν ματέρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ θύσιμόσ ἐστιν αὐτηγί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

785 πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμόσ ἐστι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ζέρον οὐκ ἔχει.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφραζομένα

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κῆρυθράν.

ἀλλ' αἱ τράφεν λῆσ, ἄδε τοι χοῖροσ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡσ ξυγγενῆσ ὁ κύσθοσ αὐτῆσ θατέρω.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

790 ὁμοματρία γάρ ἐσθι κῆκ τωτῶ πατρός.

ἀλλ' ἂν παχυρῆ καναγκωανθῆ τριχί,

κάλλιστοσ ἐσθι χοῖροσ Ἀφροδίτα θυεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χοῖροσ τᾶφροδίτη θυεῖται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐ χοῖροσ Ἀφροδίτα; μόνα γε διαιμόνων.

795 καὶ γίνεταί γε τάνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆσ

ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἦδη δ' ἄνευ τῆσ μητρός ἐσθθιοῖεν ἂν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κᾶν ἄνευ γε τῶ πατρός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πάνθ' ἄ κα διδῶσ.

800 αὐτόσ δ' ἐρώτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χοῖρε χοῖρε.

ΚΟΡΑ.

κοὶ κοὶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρώγοισ ἂν ἐρεβίνθοισ;

ΚΟΡΑ.

κοὶ κοὶ κοὶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; φριβᾶλωσ ἰσχύαδασ;

ΚΟΡΑ.

κοὶ κοὶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς δὲ πρὸς τὰς ἰσχύδας κεκράγατε.

805 ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχύδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί,
οἶον βοδιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἰριάκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρὶ'; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραιγον τὰς ἰσχύδας.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

810 ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε·
πόσου πρῶμαι σοὶ τὰ χοιριδία; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΑ.

τὸ μὲν ἄτερον τούτων σοροῦδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοινίκος μόνος ἄλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

815 ἀνήσομαι σοὶ· περὶ μὲν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ταῦτα δὴ.

Ἐρμᾶ' ἠμπολαῖε, τὴν γυναῖκα τὴν ξιμὴν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὴν τ' ἔμαντῷ μητέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄνθρωπε, ποδαπός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοιροπόλας Μεγαριζός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χοιριδία τοῖνυν ἐγὼ φανῶ ταῦθ

820 πολέμια καὶ σέ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τοῦτ' ἐκεῖν', ἔκει πάλλιν

ᾄθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἄμιν ἔην.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὴν σάκον;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Δικαιοῖπολι Δικαιοῖπολι, φαντάζομαι
ὑπό του.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,

825 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξέριζετε;

τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θουαλλίδος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλάων γε σὺ,

εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθήναις τοῦτ' ἐν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

830 θάρρει, Μεγαριζ'. ἀλλ' ἤς τὰ χοιριδία ἀπέδον
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχωρίον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέποι' ἔμοι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὦ χοιριδία, πειρήσθε κύνες τῷ πατρὸς

835 παῖεν ἐφ' ἀλλ' τὴν μάδδαν, εἴ κὰ τις διδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προ-
βαίνει

τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευμένου; καρπώσεται γὰρ
ἀνήρ

ἐν τάγορᾳ καθήμενος·

κἂν εἰσὴ τις Κτησίας,

840 ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-

μύζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωνῶν σε πημανεῖ τι·

οὐδ' ἐξομῶζεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,

οὐδ' ὥσπερ Κλεωνύμω·

845 χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δέει·

κοῦ ξυτυχῶν σ' Ὑπερβολος

δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τάγορᾳ πρόσεισί σοι βαδίζων

Κραϊτῆνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

850 ὁ περιπόνητος Ἀρτέμιων,

ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, X

ᾄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν

πατρὸς τραγεσαίου·

οὐδ' αὐθις αὖ σε σκώψεται Παῖσων ὁ παμπό-

νηρος,

855 Ἀντιστρατός τ' ἐν τάγορᾳ, Χολαργέων ὄνειδος,

ὁ περιαιλουργὸς τοῖς κακοῖς, †

ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ

πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας

τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

860 ἴτω Ἡρακλῆς, ἐκαμὸν γὰρ τὴν τίλαν κακῶς,

κατάδου τὴν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηρία·

ἡμῆς δ', ὅσοι θείβαθεν ἀνήλθα πάρα,

τοῖς ὀσίνους φροῖτε τὸν προκτὸν κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆγες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;

865 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι

ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβάυλιοι;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νῆ τὸν Ἰόλαιον, ἐπιχωρίτως γ', ὦ ξένε·

θείβαθι γὰρ φροσάντες ἐξόπισθέ μου

τῶνθεαί τις γλάχωνος ἀπέκλιαν χαμαί.

870 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρῆσασ, τῶν ἐγὼ φέρω,

τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χαῖρε, κολλιζοφάγε Βοιωτίδιον.

τί φέρεις;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,

ὀρίγανον, γλαχω, ψιάθως, θουαλλίδας,

875 νάσσας, κολοῖως, ἀπταγᾶς, φαλαρίδας,

τροχίλωσ, κολύμβωσ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥσπερὶ χειμῶν ἄρα

ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὴν φέρω χᾶνας, λαγᾶς, ἀλώπεκας,

σκάλοπας, ἔχινωσ, ἀελοῦρωσ, πικτίδας,

880 ἰκτίδας, ἐνύθρουσ, ἐγγέλιεσ Κωπιαῖδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώπος φέρων,

δός μοι προσαιπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλιεσ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρέσβειρα πενήτηντο Κωπῆδον κορᾶν,

ἔμβαθι τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξένησ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 885 ὦ φιλιότη σὺ καὶ πάλα ποδομένη,
ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυφιδίσι χοροῖς,
φίλη δὲ Μοριχῶ. διῶδες, ξεγενῆκατε
τὴν ἑσχάραν μοι δεῖρο καὶ τὴν ὑπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελον,
890 ἤκουσαν ἔτιφ μόλις ἔτει ποδομένην·
προσεΐπατ' αὐτὴν, ὦ τέζν'· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' εἴσφερ' αὐτὴν· μηδὲ γὰρ θανόν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευλιανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

- 895 ἔμοι δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἔμοι·
ἀλλ' εἴ τι πωλείς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώγα ταῦτα πάντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- φέρε, πόσου λέγεις;
ἦ φορτί' ἕτερ' ἐνθέρνδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;
ΒΟΙΩΤΟΣ.
900 ὁ τι γ' ἔστ' Ἀθάνας, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικῆς
ἦ ζέραμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας ἦ ζέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὁ τι παρ' ἡμῖν μή' σι, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ἐγῶδα τοῖνον· συκοφάντην ἔξαγε
905 ὥσπερ ζέραμον ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νῆ τὼ σιῶ,
λάβοιμι μέντᾶν ζέροδος ἀγαγῶν καὶ πολὺ,
ἔπερ πίθακον ἀλιρίας πολλᾶς πλέων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὀδὶ Νίκαρχος ἐρχεται φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικκός γα μᾶκος οὔτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἄπειν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

- 910 ταυτὲ τίνος τὰ φορτί' ἐστί;
ΒΟΙΩΤΟΣ.
τῶδ' ἐμὰ

Θεῖβαθεν, ἴτω Λεύς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τοῖνον ὀδὶ
φαίνω πολέμια ταυταγί.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί δαὶ παθῶν
ὀραπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδιζιμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

- 915 ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις Θραυλλίδα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ Θραυλλίδα;
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
αὕτη γὰρ ἐμπρόσσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
νεώριον Θραυλλίς;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίνι τρόπῳ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

- 920 ἐνθεις ἂν ἐς τίρην ἀνὴρ Βοιωτίος
ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορροᾶς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπλαξ,
σελαγοῖντ' ἂν ἐνθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

- 925 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίρης τε καὶ Θραυλλίδος;
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτόν, ἴν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
ΧΟΡΟΣ.

ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ

- 930 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν
οὕτως ὅπως
ἂν μὴ φέρον καταξῆ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
τοὶ καὶ προφεῖ λάλον τι καὶ
πυρορραγῆς
καλλῶς θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

- 935 τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
πάγχρηστον ἄγγος ἐσται,
ζοατήρ κακῶν, τριπτήρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυγροῦ-
χος, καὶ κύλιξ
τὰ πρᾶγματ' ἐγυζυῖσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 940 πῶς δ' ἂν πεποιοῆη τις ἀγ-
γεῖφ τοιοῦτω χρωόμενος
κατ' οἰκίαν

τοσόνδ' ἀεὶ φοροῦντι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰσχυρόν ἐστιν, ὡγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγεῖη ποτ', εἰ-

- 945 περ ἐκ ποδῶν
κάτω κέρα κρέμαίτο.

ΧΟΡΟΣ.

ἦδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλλω γέ τοι θερίδθεν.

929 — 939. = 940 — 951.

Post 927. sequebatur

ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῆ φορούμενος.

ΧΟΡΟΣ.

950 ἄλλ, ὡ ξένων βέλτιστε, καὶ
 τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὄπου
 πρὸς πάντα συκοφάντην.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 μόλις γ' ἐνέδησι τὸν κακῶς ἀπολοῦμενον.
 αἴρου λαβὼν τὸν κέραιον, ὦ Βοιωτίε.
 ΒΟΙΩΤΟΣ.
 ὑπόκλυτε τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσημίχε.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 955 ἠὲ πῶς κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβοῦμενος.
 πάντως μὲν ὄσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
 κἄν τοῦτο κερδαίνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
 ἐδδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὔνεκα.
 ΘΕΡΑΠΩΝ ΔΑΜΑΧΟΥ.
 Δικαιοῖπολι.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τί ἔστι; τί με βωστρεῖς;
 ΘΕΡΑΠΩΝ.
 ὅ τι;
 960 ἐκέλευε Λάμιαχος σε ταυτησὶ δραχμῆς
 εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κίχλων,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπῆδ' ἔρχεσθαι.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ὁ ποῖος οὗτος Λάμιαχος τὴν ἔρχεσθαι;
 ΘΕΡΑΠΩΝ.
 ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
 965 πάλλει, κροθαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ἐπὶ ταρῆν τούτους λόφους κροθαίνετω·
 ἦν δ' ἀπολιγάνη, τοὺς ἰσορρονοῦσιν καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἐμυκτῶ τὸδε λαβὼν τὸ φορτίον
 970 εἴσειμ' ὑπὸ πτερόγων κίχλων καὶ κοψίχων.
 ΧΟΡΟΣ.
 εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄν-
 δρα, τὸν ὑπέροσφον,
 οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμ-
 πολᾶν,
 975 ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει
 χλιεῖα κατεσθίειν.
 αὐτόματα πάντα ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
 οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἰκῶ ὑποδέξομαι,
 980 οὐδέ ποτ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἕσεται
 ξυγκυακλιεῖς, ὅτι παροῖτος ἀνὴρ ἔφην,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπιχωμάσας,
 εἰργάσαιο πάντα κακὰ κινέτρησε κἀξέχει,
 κἀμύχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
 985 πῖνε, κατὰκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
 τίς χάρακας ἦπιτε πολλὸ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
 ἐξέχει δ' ἡμῶν βίβη τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
 988 * * * τὰ τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα
 δὴ φρονεῖ,
 τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δείγμα τὰδε τὰ πτερὰ πρὸ
 τῶν θυρῶν.
 ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ζύν-
 τροφε Διαλλαγῇ,
 990 ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλίανθανες.

971 — 987. = 988 — 999.

πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρωσ ξυναγάγοι λαβὼν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 ἦ πάνυ γερόντιον ἴσως νενομιστάς με σύ;
 995 ἀλλὰ σε λαβὼν τρίαι δοξῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄσρον ἐλάσαι μακρὸν,
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια σικκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσρον, ὁ γέρον ὁδὸ,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλῆδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
 ὥστ' ἀλείφσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νο-
 μηταῖς.
 ΚΗΡΥΞ.
 1000 ἀκούετε λεῖφ' κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπῆ
 πρῶτιστος, ἀσκὸν Κησιφῶντος λήφεται.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
 τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 1005 ἀναβράττει', ἐξοπιᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
 τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 φέρε τοὺς θβελίστους, ἴν' ἀναπέρω τὰς κίχλας.
 ΧΟΡΟΣ.

ἐηλῶ σε τῆς εὐβουλίαις,
 μᾶλλον δὲ τῆς εὐνοχίας,
 1010 ἄνθρωπε, τῆς παρουσίας.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
 ὀπτιωμένους ἴδητε;
 ΧΟΡΟΣ.
 οἴμαι σε καὶ τοῦτ' εὐ λέγειν.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
 ΧΟΡΟΣ.
 1015 ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
 κομπῶς τε καὶ δειπνητικῶς
 αὐτῷ διακονεῖται;
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 οἴμοι τάλας.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ὦ Ἡράκλεις, τίς οὔτοσί;
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 ἀνὴρ κακοδαίμων.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 κατὰ σεαντὸν νῦν τρέπου.
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 1020 ὦ φίλτατε, σπονδὰ γάρ εἰσι σοὶ μόνω,
 μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντ' ἔτι.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τί δ' ἔπαθες;
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 ἐπειροβῆν ἀπολέσας τὸ βόε.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 πόθεν;
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτοί.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 1025 καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἐτροφέτην
 ἐν πᾶσι βολίτοις.

1008 — 1017. = 1037 — 1046.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόβλα τῶφθαλιμῷ διακρῶν τὸ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήθει Λερχέτου Φυλαίου,
ὑπάλειφον εἰρήνη με τῶφθαλιμῷ ταχῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1030 ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἣν πως κομισώμαι τὸ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖ πρὸς τοὺς Πιπτάλου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
εἰς τὸν καλαμίσρον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1035 οὐδ' ἂν σιριβιλιάγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἰμωξέ που.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἰμοὶ κακοδαίμων τῶν γεωργῶν βοιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνήρ' ἀνεύρηξέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδὺν, κοῦκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1040 καταχεῖ σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·

τὰς σηπίας στάθουε·

ΧΟΡΟΣ.

ἦζουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπιῦτε τὰ γχέλια.

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ

1045 τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ

φρωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπιῦτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὐτοσὶ τίς οὐτοσὶ;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἔπειμῆ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα

1050 ἐκ τῶν γάμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἐξέλευε δ' ἐγγχεί σε, τῶν κρεῶν χάριν,

ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βιολή μένων,

ἔς τὸν ἀλάβαστον κύαδον εἰρήνης ἔνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,

1055 ὡς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλίων δραχμῶν.

ἀλλ' αὐτὴ τίς ἐστίν;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεῦτριά

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρει δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,

1060 ὅπως ἂν οἰκουρῇ το πένος τοῦ νυμφίου.

φέρει δεῦρο τὰς σπονδάς, ἔν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
οἷτῃ γυνή' σι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἄξια.

Ἵπεχ' ὠδε δεῦρο τοῦξάλειπτρον, ὦ γύναι.

οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

1065 ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τοιφί

νύκτωρ ἀλειφείτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,

ἔν' οἶνον ἐγγέω λαβῶν ἔς τοὺς χόας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀδί τις τὰς δραγῶν ἀνεσπακῶς

1070 ὡσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπέγεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

ΚΗΡΥΞ.

ἔναί σ' ἐξέλεον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·

1075 κἀπειτα τηρεῖν νυφόμενον τὰς εἰσβολάς.

ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρουσ' αὐτοῖσὶ τις

ἦγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτιόνες.

οὐ δεινὰ μὴ' ξεῖναι με μηδ' ἐροτάσαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1080 ἰὼ στρατεύματα πολεμολαμαχαῖζόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἰμοὶ κακοδαίμων, καταγελῆς ἦδη σὺ μου.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηροῦνῃ τετραπύλλῳ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

αἰαῖ,

αἴαν ὃ κήρυξ ἀγγελίαν ἦγγειλέ μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰαῖ, τίνα δ' αὐ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΚΗΡΥΞ.

1085 Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἐστίν;

ΚΗΡΥΞ.

ἐπὶ δεῖπνον ταχῶ

βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.

ὃ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνοι· δειπνεῖν κατακαλύεις πάλα.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,

1090 κλῖναι, τραπέζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,

ἄμυλοι, πλακούντες, σησεμοῦντες, ἰοταῖ,

ὀρχηστρίδες, τὰ φιλταθ' Ἀρμοδίου, καλά.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1095 καὶ γὰρ σὺ μεγάλῃν ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.

σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί,

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄλας θυμίας οἶσε, παῖ, καὶ κομμύνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 1100 ἔμοι δὲ τεμάχῃ· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 θρόνον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 κἀμοὶ σὺ δὴ, παῖ, θρόνον· ὀπίσω δ' ἔκει.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ἔνεγκε δεῦρο τὸ πτερὸν τὸ ἔκ τοῦ κράνους.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
- 1105 ἔμοι δὲ τὰς φάτιας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάτιης κρέας.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ὦνθρωπε, παῦσα καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
- 1110 κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγύων δὸς κρεῶν.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνοῦ τὴν μίμωρνον κατέδομαι.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσγορεῦναι ἐμέ;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρῶμεν πάλαι.
- 1115 βούλει περιδῶσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάρχῳ,
 πότερον ἀκρίδες ἤθιον ἐστίν, ἢ κίχλαι;
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
- 1120 φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλντρον.
 ἔχ', ἀντέχου, παῖ.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 καὶ σὺ, παῖ, τοῦθ' ἀντέχου.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 τοὺς κιλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
- 1125 κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστίν ἀνθρώποις πλατύς;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ταῦτ' οὐ πλακοῦς δὴτ' ἐστίν ἀνθρώποις γλυκύς;
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλντρον. ἐν τῷ χαλκῷ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίαις φευξοῦμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 1130 κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδῆλος γέρον
 κλάειν κελείων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χῶ.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
- 1135 ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμποτάς θωρήξομαι.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τὸ δειπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
 ἐγὼ δ' ἔμαντῶ τὸν γύλιον οἶσω λαβῶν.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ἐγὼ δὲ θομάτιον λαβῶν ἐξέρομαι.
 ΑΛΜΑΧΟΣ.
- 1140 τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βᾶδις, ὦ παῖ, λαβῶν.
 νίφει. βαβαϊὰς· χειμέρια τὰ πράγματα.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 αἶρου τὸ δειπνον· συμποτικά τὰ πράγματα.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιῶν.
 ὡς ἀνομοῖαν ἔρχεσθον ὁδόν·
- 1145 τῷ μὲν πίνων στεφανωσαμένῳ,
 σοὶ δὲ θιγῶν καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν
 μετὰ παιδίσκης ὄμοιοτάτης,
 ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεινόν.
- 1150 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν
 μελέων ποιητὴν,
 ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·
- 1155 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέ-
 κλεισ' ἄδειπνον.
 ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
 δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένη
 σέβουσα πέραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
 ὀκέλλοι· κῆτα μέλ-
- 1160 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων
 ἀρπᾶσασα φεύγοι.
- 1162 τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· κῆθ' ἔτερον νυκτε-
 ρινὸν γένοιτο.
- 1165 ἠπιαλῶν γὰρ οἰκάδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,
 εἶτα κατάξειε τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς
 Ὀρέστης
 μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
- 1170 τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχρησμένον·
 ἐπάξειεν δ' ἔχων
 τὸν μάγμαρον, κᾶπειθ' ἄμαρ-
 τῶν βάλιο Κρατῖνον.
 ΘΕΡΑΠΗΩΝ.
 ὦ δμῶες οἱ κατ' οἰζὸν ἐστε Λαμάρχου,
 ἕδωρ ἕδωρ ἐν χυτρίδιθι θερμαίνετε·
 ὀθῶνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 ἔρι' οἰσπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.

- ἀνηρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισε,
1180 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέγεγε περὶ λίθον πεσῶν,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πίτλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύνθου πεσόν
πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ξηρῶδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
- 1185 λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορορῶν πεσῶν
ἐνίσταται τε καὶ ξυναντὶ δραπέταις
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέροων δορῆ.
ὀδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
- 1190 ἀτταταῖ ἀτταταῖ,
στυγερὰ τάδε κρυερὰ πάθεια.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίον τυπεῖς.
- 1195 ἐκεῖνο δ' αἰετιὸν ἂν γένοιτό μοι,
Δικαιοπόλις ἂν μ' ἴδοι τετρωμένον,
καίτ' ἐγγανεῖται ταῖς ἐμαῖς τήχαισιν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἀτταταῖ ἀτταταῖ
τῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδῶνια.
- 1200 φιλήσατόν με μελθακῶς, ὦ κρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν γὰπιμανδαιωτόν.
τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ὦ στυγερὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- 1205 ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύων.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
εἴ ἢ χαῖρε Λαμεχίππιον.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
στυγερός ἐγώ.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
μογερός ἐγώ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
τί με σὺ κυνεῖς;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
τί με σὺ δάκνεις;
ΛΑΜΑΧΟΣ.
- 1210 τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

- ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
τοῖς Χουσί γάρ τις ξυμβολῆς ἐπράττετο;
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ἰὼ ἰὼ Παιῶν Παιῶν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιῶνια.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ στέλους· παπαῖ,
1215 προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἐμοῦ δέ γε σφῶ τοῦ πέους ἔμφο μέσου
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ἐλιγγῶ κέρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινηῶ.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
1220 γὰγὼ καθεύθειν βούλομαι καὶ στύομαι
καὶ σκοτοβινῶ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίασι χερσίν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ ἔστιν ὁ βα-
σιλεύς;
1225 ἀπόδοτέ μοι τὸν ἄσκόν.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
λόγγη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ὄρατε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟΡΟΣ.
τήνελλα δῆτ', εἶπερ καλεῖς, ὦ πρόεσθι, καλλίνικος.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγγέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
ΧΟΡΟΣ.
1230 τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τὸν ἄσκόν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ἔπεσθέ νυν ἕδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικον ἕ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὔνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δῆμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρῆς διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντιον, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὅφ' ὧν προπηλακίζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἰκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἔεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοῖος τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροῦται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπεύαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλλεται. δεισάντος δὲ τοῦ Κλέωνος, καὶ τὸ ψωμίξειν τὸν Δῆμον ὀρηξάντος, ἀντιψωμίξειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δῆμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δῆμου κλέπτων, εἶκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπέας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφειρήσαντος, εἶτα νεώτερον ἑξαυτῆς ἐς τοῦμφρανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περιζεόμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῳ παραδίδεται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

Α Α Α Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Ἰύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους

εἶσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθῆι· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δράμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δράμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἶσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιῆσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δῆμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὧσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήναι, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκη· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακωσιομεδίμνους, εἰς ἰππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θήτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγῶνα, καὶ βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθλιοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
 καὶ παραλογομοῖς διαφέροντι' ἐρρωμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθὺς τε σκατοφάγον,
 πεισθένεια τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἰππεῦσίν τισι,
 τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ύαταταῖς τῶν κακῶν, ἰαταταῖ.
κακῶς Παφλαγῶνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
5 πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστα δὴθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ κακόδαμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚΙΑΣ.

κακῶς καθάπερ σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ καὶ ΝΙΚΙΑΣ.

10 μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρήν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίς οὖν γένοιτ' ἂν; λέγε σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω ἴγ' οὐ μὲν οὔ·

15 ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σοι φράσω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἅμ' ἐχρη λέγειν;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρητέτε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μή μοι γε, μή μοι, μή διασσανδικίσης·

20 ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκρινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.

ΝΙΚΙΑΣ.

λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὠδὴ ἅυλλαβῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔξόπισθε νῦν

αὐτὸ γάθι τοῦ μόλωμεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό.

ΝΙΚΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.

ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

25 τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάγων πυκνόν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἦν, 14

οὐχ ἡδύ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέγματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί δαί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὄτη τὸ δέγμα δεφόμενων ἀπέρχεται.

ΝΙΚΙΑΣ.

20 χράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν,
θεῶν ἴοντε προσπεσεῖν που πρὸς βρέτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖον βρέτας * *; ἐτεδὸν ἡγεῖ γὰρ θεοὺς;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖω χρώμενος τεκμηρίῳ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ὄτη θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

35 εὐ προσβιβάσεις μ'.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ἐτέρω πη σκεπτέον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βούλει τὸ πρῶγμα τοῖς θειαιαῖσιν φράσω;

ΝΙΚΙΑΣ.

οὐ χειρόν· ἐν δ' αὐτοὺς παρατησώμεθα,
ἐπίδηλον ἥμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἐπειο χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

40 λέγοιμ' ἂν ἦδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος δογῆν, κυματορῶς, ἀκράχολος,
Ἀῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρῃ νομηρία

ἐπρίατο δούλον, βυρσοδέψην Παφλαγῶνα,

45 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑπολεσῶν τὸν δεσπότην
ἦκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάευσ', ἐξηπάτα
ζοστυλματίοις ἄκροισι, τοιαντὶ λέγων·

50 ὦ Ἀῆμε, λούσαι πρῶτον ἐκδικίαςας μίαν,
ἐνθού, ἔοφρησον, ἔντριαν', ἔχε τριώβολον.

βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπιάσας
ὃ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη

Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῶην γ' ἐμοῦ

55 μαῖζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν,
πανουργότατά πως περιδραμιῶν ὑφ' ἀρπιάσας
αὐτὸς παρεθήκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαχμένην.

ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦζ ἔξ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 60 δειπνοῦντος ἐσιὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
 ἕδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιά.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρα μεμακροηρότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
 ψευδῆ διαβάλλει· κῆρι πατιγούμεθα
 65 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθῆον τοὺς οἰκέτας
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε·
 ὄρατε τὸν ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέσειε, ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 70 ὑπὸ τοῦ γέροντος διαπλάσια χέζομεν.
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντισώμεν, ὦγαθὲ,
 ποῖαν ὁδὸν νῆν τραπεῖον καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστ' ἐκείνην τὴν μύλωμεν, ὦγαθὲ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 75 ἔφορα γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβηκόςτος
 ὁ πρωκτίος ἐστὶν αὐτόχημ' ἐν Χαόσι,
 τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

80 κράτιστον οὖν νῆν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σζόπει,
 ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδριζώτατα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδριζώτατα;

ΝΙΚΙΑΣ.

βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

85 μὰ Δι' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
 ὕσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἄληθες, οὔτος; κρονοχοιτρολήρους εἶ.

90 οἶνον σὺ τοιμῆς εἰς ἐπίνομαν λοιδορεῖν;
 οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 ὄρας; οἶαν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίνας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελούσι τοὺς φίλους.

95 ἀλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως οἶνον χόα,
 τὸν νοῦν ἔν' ἄρω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀγάθ'· ἀλλ' ἐνεργε'· ἐγὼ δὲ κατακλιθήσομαι.
 ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω

100 βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
 κλέπτων τὸν οἶνον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί ὄρα;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
 ῥέγει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπιος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

105 ἴθι νῦν, ἄκρατον ἐργάναζόν μοι πολὺν
 σπονδῆν.

ΝΙΚΙΑΣ.

λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
 ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοὺς χρησμούς ταχῶ

110 κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν,
 ἕως καθεύδει.

ΝΙΚΙΑΣ.

ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
 δέδοικ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ῥέρε νῦν ἐγὼ μαιτῷ προσαγάγω τὸν χόα,
 τὸν νοῦν ἔν' ἄρω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

115 ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν κέρδεται καὶ ῥέγεται,
 ὥστ' ἔλαδον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
 ὄνπερ μάλιστα' ἐφύλαττεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ σοφώτατε,

ῥέρε αὐτὸν, ἔν' ἀναγνώ· σὺ δ' ἔρχεον πιεῖν
 ἀνύσας τι. ῥέρε ἴδω τί ἄρ' ἐνεστὶν αὐτόθι.

120 ὦ λόγια, δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχῶ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ· τί φησ' ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐτέραν ἔρχεον.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐν τοῖς λογοῖς ἐνεστὶν ἐτέραν ἔρχεον;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Βάκι.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δὸς τὸ ποτήριον ταχῶ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

125 ὦ μακρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφύλαττο πάλαι,
 τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρθῶδων;

ΝΙΚΙΑΣ.

τιῆ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐνταῦθ' ἐνεστὶν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅπως; ὁ χρησμός ἄντικρυς λέγει
 ὡς πρῶτα μὲν στυπλεσιπώλης γίγνεται,

130 ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἷς οὔτοσὶ πώλης. τί τούντευθεν; λέγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚΙΑΣ.

δύο τώδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος

135 αὐτοῦ γένοιτο· μεῖα δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
ἄρπας, κεκράτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
ὑπὸ βυρσοπώλου;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δί'.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι δειλίους.

140 πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μένος;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἔτ' ἔστιν εἷς, ὑπερφυῶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἶπω;

ΝΙΚΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελιών.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλαντοπώλης; ὦ Ἱσίοειδον τῆς τέχνης.

145 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ζητῶμεν αὐτόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ὀδὶ προσέροχεται

ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε

ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλιπτε,
ἀνάβαινε σωτήρ τῆ πόλι καὶ νῦν φανεῖς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

150 τί ἔστι; τί με καλεῖτε;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ

ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔτι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμόν ἀναδίδαξον αὐτόν ὡς ἔχει·

ἐγὼ δ' ἴων προσκείμεμαι τὸν Παφλαγῶνα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

155 ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρώτα τὰ σκευὴ χαμαί·

ἔπειτα τὴν γῆν πρόσσυσον καὶ τοὺς θεοὺς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ· τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάρι', ὦ πλουσίε,

ὦ νῦν μὲν οὐδέεις, αὐρίον δ' ὑπέρομεγας·

ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

160 τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἕξ τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μῶρε, ποῖας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

τὰς στίχας ὀρῆς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀρῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,

165 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·

βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλασιτάσεις,

δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρωτανέρῳ λαικίσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγώ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρῆς.

ἀλλ' ἐπανάβηθι κατὰ τοῦλεόν τοδὶ

170 καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπίσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθορῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;

ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παραβάλα' εἰς Καρίαν

τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

175 εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφῆσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρονται.

γίγνεται γάρ, ὡς ὁ χρησμός οὔτοσὶ λέγει,

ἀνὴρ μέγιστος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ

ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

180 δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνεται μέγας,

ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἶ καὶ θραύς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ ἀξιῶ γ' ἄμαυτὸν ἰσχύειν μέγα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον;

ξυνειδέμαι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.

185 μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τοὺς θεοὺς,

εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε τῆς τύχης,

ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ', ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,

πλὴν γραμμῶν, καὶ ταῦτα μέντοι κατὰ κακῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

190 τουτὶ μόνον σ' ἔβλαπεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

ἢ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ

ἔτ' ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,

ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἔ σοι διδάσῃ ἐν τοῖς λογιόισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

195 πῶς δῆτ' αἴψ' ὁ χορησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὔ νῆ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠγγυμένους.

Ἄλλ' ὁπότεν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης
γαμφηλῆσι δράζοντα κοίλωνται αἵματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκορο-
δάμη,

200 κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει,
αἶ κα μὴ πωλεῖν ἀλλήντας μῆλλον ἔλονται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδιδασκέ με.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὗτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτὸ που λέγει,

205 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάξων φέρει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων μακρόν γὰρ ἐστὶν ἀλλὰς τ' αὐ μακρόν·
εἶθ' αἵματοπώτης ἐσθ' ὁ τ' ἀλλὰς χωὶ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά γησι τὸν βυρσαίετον

210 ἤδη κρατήσῃ, αἶ κε μὴ θαλφθῆ λόγοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰ μὲν λόγῳ αἰγάλλει με· θανυμάξω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπέειν εἰμ' ἐγώ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φραυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἔπερ ποιεῖς ποιεῖ·
τέραιτε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα

215 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἶε προσποιῶ

ὑπογλυκαίνων δηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικὰ,
φωνὴ μικρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ.

220 χορησοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόγ.
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμφ·
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τίς ζῦμμαχος

γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἶ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

225 ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισούντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κάγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν γὰρ θεὸς φυλήσεται.

230 καὶ μὴ δεδιθῶ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηλασμένος.
ὑπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰλάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

235 οὔ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαίρησεται,
ὅτι· πλὴ τῷ δήμῳ ξυνόμνοντο πάλα.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαιφωτάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

240 οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγέγεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ

Σίμων,

ὦ Πανατῆ, οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγυῶ· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου
πάλιν.

245 ὁ κοινορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένον.
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπήν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀροπαῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
αὐτ' ἐξώ.

250 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τέραιτε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικεῖμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ κρύβῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς
ὁδοὺς,

ἔσπερ Εὐκράτης ἔφενγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛΕΩΝ.

255 ὦ γέροντες ἡλιαστοὶ, φράτορες τριωβόλου,
οὐς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κἀδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνω-
μοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν ἀτε-
σθίεις,

κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν

260 ὅστις αὐτῶν ὁμὸς ἐστὶν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κἂν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμων' ὄντα καὶ κε-
χηγότα,

καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβῶν ἠγκύρισας,
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὄμιον αὐτὸν ἐνεκολήθισας·

265 καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πράγ-
ματα.

ΚΛΕΩΝ.

ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς
τύπτομαι,

ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

270 ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἳ' ὑπέρ-
χειται;

ᾧσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

ἀλλ' ἐὰν ταῦτη γε νικᾷ, ταυτὴ πεπλήξεται·
ἦν δ' ὑπεκκλήνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ πόλις καὶ δήμ', ὑφ' οἶων θηρίων γαστριζόμεαι.
ΧΟΡΟΣ.

275 καὶ κέκραγας, ᾧσπερ αἶε τὴν πόλιν καταστρέφει;
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταυτὴ γε πρῶτα τρέφωμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήκελλος εἶ·
ἦν δ' ἀνακιδεῖα παρελθῆς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δεῖνυμι, καὶ φῆμ'
ἐξάγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

280 καὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῆ τῇ κοιλίᾳ
εἰσδραμῶν εἰς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ
πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δε', ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ
κρέας

καὶ τέμαχος, οὗ Περικλῆς οὐκ ἤξιώθη πρόποτε.

ΚΛΕΩΝ.

ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

285 τριπλάσιον κεκράξομαι σου.

ΚΛΕΩΝ.

καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατακεκράξομαι σε κρέας.

ΚΛΕΩΝ.

διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

290 περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

βλέψον εἷς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

διαφορήσω σ', εἴ τι γούξει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

295 κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγοραῖον,

κἀπιορκῶ γε βλέπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

ἄλλότρια τοῖνυν σοφίξει,

300 καὶ σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,

ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱ-

ράς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μαρὲ καὶ βδελυρῆ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ
θρόσους

305 πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι, ὦ βορβοροτάραξι καὶ

310 τὴν πόλιν ἄπασαν ἡμῶν ἀνατεινοβαζῶς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,

313 κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννο-
σοπῶν.

303 — 313. = 382 — 390.

ΚΛΕΩΝ.

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὄθεν πάλαι καττύεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

315 εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κἀττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορ-
δεύματα,

ὅστις ὑποτεμῶν ἐπώλεις δέσμα μοχθηροῦ βοῦς
τοῖς ἀγορῆκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι

παχῶ,

καὶ πρὶν ἔμεραν φορῆσαι, μείζον ἦν δυοῖν δοχ-
μαῖν.

ΝΙΚΙΑΣ.

νῆ Δι κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατὰ-
γελων

320 πάμπολον τοῖς δημότῃσι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
πρὶν γὰρ εἶναι Περικασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

322 ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη προσστατεῖ δητόρων;

326 ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπί-
μους,

πρῶτος ὦν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λειβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μισώτερος, ὥστε με χαλεπὸν,

330 ὅς σε παύσει καὶ πάρεσι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλιζεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὄθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσι,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τρα-
φῆναι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

335 καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὐτοσὶ πόλιτος.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δε', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπέκην, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δία.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὰ Δία.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ,

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα δι-
μαχοῦμαι.

ΚΛΕΩΝ.

340 οἴμοι, διαρραγήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήνηναι.

ΚΛΕΩΝ.

τῷ καὶ πεποιθὸς ἀξίους ἐμοῦ λέγειν ἔναντι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅτι λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ κερυνοποιεῖν.

322 — 334. = 397 — 408.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσ-
πεσόν σοι

345 ὁμοσπάρακτον παραλαβὸν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὕπερ τὸ
πλήθος.

εἶ που δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μετόικου,
τὴν νύκτα θυρῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῆ,
ἔδωρ τε πίνων, κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
350 φου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὲ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίησας, ὥστε νυκτὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωτισμένην σιωπᾶν;

ΚΛΕΩΝ.

ἔμοι γὰρ ἀντέθησας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
θύνηναι θερμὰ καταφαγῶν, κατ' ἐπιπιῶν ἄκρατον
355 οἶνου χάα καταβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὕεαν
καταβροχθίσας, κατ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπό-
νιπτος

λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρσασας λέγων· ἐν δ' οὐ προσ-
λεταί με

360 τῶν πραγμάτων, οἷτι' ἄλλος τὸν ζωμὸν ἐξρο-
φῆσει.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλονήσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐπεισηθῶν γε τὴν βουλήν βία κυκήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κυήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκη.

ΚΛΕΩΝ.

365 ἐγὼ δέ γ' ἐξελεύ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καμὲ γὰρ, ἤνπερ γε τοῦτον
ἔλκῃς.

ΚΛΕΩΝ.

οἶόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

διώξομαι σε δειλίως.

ΚΛΕΩΝ.

ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

370 δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

ΚΛΕΩΝ.

διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περικόμματ' ἐκ σοῦ σκενάσω.

ΚΛΕΩΝ.

τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν προηροῶνά σου κτεμῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

375 καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς

εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν

τὴν γλώτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκευόμεσθ' εὐ κἀνδριχῶς

380 κεχρητός

τὸν πρωκτὸν, εἰ χαλαῖζι.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμοτέρα, καὶ λόγων
ἐν πόλει

385 τῶν ἀναιδῶν ἀναιδεστεροί· καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν
ἄρ' οὐ

φραῦλον ὦδ'. * * * ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυκτὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,

390 δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπ-
σταμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κατ' ἀνῆρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχους ἔκτενος, οὗς ἐκείθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφάθει κἀποδόσθαι βούλεται.

ΚΛΕΩΝ.

395 οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν εἴη τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ καθήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

400 εἶ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασχοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν.

ὁ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι
διωροδόκοισιν ἐπ' ἄνδρσιν ἔζων,
εἶθε φάυλως, ὥσπερ ἔδρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

405 ἔσσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·

πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶμαι, γέροντα πυρροπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεῖα μὰ τὸν Ποσειδῶ,

410 ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Λιδὸς σπλάγγνοισι παραγε-
νοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὗς πολλὰ δὴ πῖ
πολλοῖς

ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχειρίδων τε πληγῶς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν

415 ἀπομαγδαλίαις σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖην.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπομαγδαλίαις ὥσπερ κύνων; ὦ παμπόνηρε, πῶς
οὖν

κυνὸς βορᾶν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς
όντος.

ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγειροὺς ἐπιλέγων τοιαυτῶν·
σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὀραῖδ'; ὦρα νέα, χε-
λιδῶν.

420 οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν
ἔκλεπτον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προῦνοήσω·

ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἐκλεπτες.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ταῦτα δρωὼν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι
τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπό-
μυν·

425 ὄστ' εἶπ' ἀνήρ τῶν θητόρων ἰδὼν με τοῦτο
δρωῖντι·

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὄδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτρο-
πέυσει.

ΧΟΡΟΣ.

εὐ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτέρθ' δὴλόν γ' ἀφ' οὗ
ξυνέγνω·

ὀτιή' πῶρχεις θ' ἠρπακῶς καὶ κρέας ὁ πρωκτός
εἶχεν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον
ἄμφο.

430 ἔξεμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθίεις,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν
εἰκῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλάντας εἶτ' ἀφίσω
κατὰ κῆμ' ἔμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ
κελεύσας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κᾶγωγ', ἐάν τι παρακαλεῖ, τὴν ἀντιλίαν φυλάξω.
ΚΛΕΩΝ.

435 οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροῖξει τάλαντα
πολλὰ

κλέψας Ἀθηναίων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρῆι·
ὡς οὗτος ἦτο κεικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σέ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὐ οἶδα δέκα τάλαντα.
ΚΛΕΩΝ.

τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;
ΧΟΡΟΣ.

440 ἀνήρ ἂν ἠδέως λάβοι. τοὺς θεοθρίους παρῆι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεταί.

ΚΛΕΩΝ.

φεύξει γραφῆς ἐκατοντάλάντους τέτταρας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΛΕΩΝ.

445 ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πέμπτον εἶναι φημί σου
τῶν δορυφόρων.

ΚΛΕΩΝ.

ποῶν; φράσον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΛΕΩΝ.

450 κόβυλος εἶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πανοῦργος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' ἀνδρικῶς.

ΚΛΕΩΝ.

λοῦ ἰοῦ,

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμοταί.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' αὐτὸν ἀνδρικότατα, καὶ
γᾶστριξε καὶ τοῖς ἐντέροις

455 καὶ τοῖς κόλοις,

γῶππος κολεῖ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχῆν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῆ πόλει σωτῆρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὐ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.

460 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα;

ΚΛΕΩΝ.

ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΧΟΡΟΣ.

οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἄμαξουργοῦ λέγεις;
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

465 οὐκουν μ' ἐν Ἀργεῖ οἶα πράττει λανθάνει.

πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίους ξυγγίγνεται.

καὶ ταῦτ' ἐφ' οἰσὶν ἔστι συμφυσώμενα
ἐγῶδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡΟΣ.

470 εὐ γ' εὐ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὐ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδούς ἀναπέσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίος φράσω.

ΚΛΕΩΝ.

475 ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν

ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῆ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰς Βοιωτῶν ταῦτα συντυροῦμενα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

480 πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνομος;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυκτὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρούψω ποτὲ

εἰς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

485 θεύσει γὰρ ἕξας εἰς τὸ βουλευτήριον,

ὡς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἄπαντας καὶ κραγὸν κεκραῖζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

490 ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τρέχῃλον τουτῶν,
ἴν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εὐ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἐπέγκαιρον λαβὼν ταδί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί;

ΧΟΡΟΣ.

ἔν' ἄμεινον, ὦ τῶν, ἔσκοροδισμένους μάχη.
495 καὶ σπεῦθε ταχέως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα δρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησό νυν

δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόγους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλια ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν.

ἀλλ' ἔθι χαίρων, καὶ πράξιαις
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

500 Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικῆσας

αἰθῆς ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμῶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,

505 ὦ παντοίας ἤδη μούσης

πειραθέντες καθ' ἑαυτοὺς.

εἰ μὲν τις ἀνήρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκα-
λος ἡμῶς

ἠνάγκαζεν λέξοντις ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παρα-
βῆναι,

οὐκ ἂν φαύλως ἔτυγεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός
ἐσθ' ὁ ποιητής,

510 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ
δικαία,

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν
ἐριώλην.

ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσ-
ιόντις,

καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλα χορὸν αἰτοίη καθ'
ἑαυτὸν,

ἡμῶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ
γὰρ ἀνήρ

515 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν,
ἀλλὰ νομίζων

κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
ἀπάντων·

πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χα-
ρίσασθαι·

ὑμῶς τε πάλα διαγιγνώσκων ἐπετειοὺς τὴν φύ-
σιν ὄντας,

καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρῳ
προδιδόντας·

520 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πο-
λιαῖς κατιούσαις,

ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσθησε
τροπαία·

πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων καὶ πε-
ρυγίζων

καὶ λυθίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
χείοις

οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ
γὰρ ἐφ' ἡβης,

525 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκόπτειν ἀπε-
λείφθη·

εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥέυσας
ποτ' ἐπαίνῳ

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
παρασύρων

ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχ-
θροὺς προθελύμους·

ἴσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροὶ συκο-
πέδιλε,

530 καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν
ἐκεῖνος.

νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληροῦντ' οὐκ
ἐλεεῖτε,

ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ
ἔτ' ἐνόητος,

τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρον
ὦν περιέρρει,

ὥσπερ Κορνᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίψη
δ' ἀπολωλώς,

535 ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ
πρωτανεῖῳ,

καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
Διονύσῳ.

οἶας δὲ Κράτης ὀργῆς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυ-
φελιγμοῦς·

ὃς ἀπὸ σμικρῶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίων ἀπέ-
πεμπε,

ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
ἐπινοίας·

540 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων,
τοτὲ δ' οὐχι.

ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν
ἔφασκεν

ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίους
ἐπιχειρεῖν,

κἄτ' ἐντεῦθεν πρῶρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους
διαδοῆσαι,

κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα
πάντων,

545 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυ-
ᾶρει,

αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ'
ἐφ' ἔνδεκα κόπαις

θόρουβον χρηστὸν ληναίτην,
ἔν' ὁ ποιητὴς ἀπὶ χαίρων,

κατὰ νοῦν πράξας,

550 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
ἔπι' ἀναξὶ Ἡόσειδον, ᾧ

χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,

καὶ κυανέμβολοι θοαὶ

555 μισθοφόροι τριήρεις,
μεираκίων θ' ἄμιλλα λαμ-
πρνομένων ἐν ἄρμασιν

καὶ βαρυσαιμονούντων,
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ᾧ χρυσοτόριαν', ᾧ

560 δελφίνων μεδῶν, Σουνιάρατε,
ὦ Γεραῖστίε παῖ Κρόνου,

Φορμύλι τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίσις πρὸς τὸ παρεστός.

565 εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
551 — 580. = 581 — 610.

ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες περὶ μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τῆνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδέ τις πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
570 ἠρώθησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠροῦντο μὴ πεπτο-
κέναι,

ἀλλὰ διεπάλειον αὖθις, καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
575 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδροῖαν φέρωσι καὶ τὰ σῖτια,
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἄξιόυμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαροῖσι.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτονὲ
μόνον·

ἦν ποτ' εἰρήνῃ γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
580 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστελεγγισμένοις.
ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ
τῆς ἱεροτάτης, ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφροῦ-

585 σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικουῖ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργόν
Νίκην, ἢ χορικῶν ἐστιν ἑταῖρα,

590 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ ποροῖσαι σε νέ-
κην εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν.

595 ἢ ζύνισμεν τοῖσιν ἵπποισι, βουλόμεσθ' ἐπανέσαι.
ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
ματα

ξυνηθήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαναμάζομεν,
ὡς οἱ εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσπεθήδων ἀνδρικῶς,

600 προιάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ
κρόμυα·

εἶτα τὰς κόπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βορτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεβρούαξαν, ἱππασαί, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρωμεν; οὐκ ἔλας, ὦ συμ-
φώρα;

ἔξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
605 ταῖς ὀπλαις ὠρυττον ἐννάς καὶ μετήσαν στρώ-
ματα·

ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέροποι θύραζε, κὰκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θεώρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνή-
σσομαι,

610 μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλιατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὄσσην ἁπὼν παρόσχεζ ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλλήλυθας πάλιν,
ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

615 τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
616 — 623. = 683 — 690.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.
ὦ καλά λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

620 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-
τιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἠδόμεσθά σοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

625 εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθῆνδ' ἰέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἐπη
τεραπευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἐλλέων,
κρημνοὺς ἑρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'· ἡ βουλή δ' ἅπασ' ἀκρωμένη

630 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδαίτρα φάξυος πλέα,
κάβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κᾶγωγ' ὅτε δὴ γ' ἦν ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
635 Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδευθῆν ἐγὼ,
νῦν μοι θράσους καὶ γλωττῶν εὐπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδίθ'. ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταλύγων ἀνήρ.

640 κᾶγὼ προσέειπα· κᾶτα τῷ προκτῷ θενῶν
τὴν κικλιδ' ἐξήραξα, κἀναχανῶν μέγα
ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοῦς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἔξ οὔ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεροράγη,
645 οὐπόποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεαγλήρισαν·
εἴτ' ἔστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κᾶγὼ φρασα
αὐτοῖς ἀπόρητον ποιησάμενος ταχὺ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦβολοῦ,
650 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχῆνεσαν.

οἱ δ' ὑπονόησας, ὁ Παφλαγίας, εἰδὼς θ' ἔμα
οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα ῥήμωσιν,
γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημένας
εὐαγγέλια δύνειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ βουλή πάλιν.
κᾶγωγ' ὅτε δὴ γ' ἦν τοῖς βολταῖς ἠτημένους,
διακοσάσαι βουστῖν ὑπερηχόντισα·

660 τῇ δ' Ἀργότερα κατὰ χιλίων παρήνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαυρίον,
αἱ τραχίδες εἰ γενοιάθ' ἑκατὸν τοῦβολοῦ.
ἐκαρωδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλή πάλιν.
ὁ δὲ ταυτ' ἀκούσας ἐκπλαγεῖς ἐφληνάφα.

665 κᾶθ' εἰλικον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοσῶται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,
ἴν' ἄθρ' ὁ κήρυξ οὐκ Ἀκεδαίμονος λέγει
πύθθηθ'· ἀφίκεται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.

670 οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
νυλλ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;

οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀγίεναι·
 675 εἶθ' ὑπερεπήθων τοὺς δουράτους πανταχῆ.
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίαν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τὰ τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τάγορᾳ·
 ἔπειτα ταῖς ἀφύρας ἐδίδουν ἠδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαρίζομην.
 680 οἱ δ' ὑπερεπήθον ὑπερεπύπασζόν τέ με
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
 ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡΟΣ.

πάντα τοι πέπραγας οἶα χρῆ τὸν εὐτυχοῦντα·
 εὔρε δ' ὁ παροῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίας
 685 μείζουσι κεκασμένον,
 καὶ δόλοισι ποικίλοισι,
 ῥήμασιν θ' αἰμύλοισι,
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·
 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὐ-
 690 νους ἐπίστασαι πάλοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσὶ προσέερχεται,
 ὠθῶν κολόκωμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
 ὡς δὴ καταπίομένός με. μοῦρα τοῦ θράσους.

ΚΛΕΩΝ.

εἰ μὴ σ' ἀπκλέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἔμοι
 695 ψευδῶν ἐνεή, διαπέσοιμι πανταχῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοζομπλαῖς,
 ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκασα.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τὴν Διημητρά γ', εἰ μὴ σ' ἐκράγω
 ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

700 εἰ μὴ κράγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω,
 κῆτ' ἐχρορήσας αὐτὸς ἐπιδιατραγαῶ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπολωῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαι σ' ἐγὼ
 ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεούμενον.

ΚΛΕΩΝ.

705 ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς δὲξῆθῃμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
 ἐπὶ τῷ φάγοις ἦδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐξαρκάσομαι σου τοῖς ὄνυξι τάντρα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀπονυχῶ σου τὰν πρυτανεῖφ σιτία·

ΚΛΕΩΝ.

710 ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίτην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἀγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·

ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νερόμικας.

ΚΛΕΩΝ.

715 ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψομίζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κῆθ' ὥσπερ αἱ τιθαί γε σιτίεις κακῶς.
 μασάμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
 αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς

720 δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὸν καὶ στενόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

χῶ πρωκτος οὐμὸς τουτογι σοφίζεταί.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
 ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐδὲν κωλύει·

ἰδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.

ΚΛΕΩΝ.

725 ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δί', ὦ πάτερ,

ἔξελθε δῆτ'.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
 ἔξελθ', ἵν' εἰδῆς οἶα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπτι' ἀπὸ τῆς θύρας;
 τὴν εἰροσιώνην μου κατεσπαράξατε.

730 τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδίκει σε;

ΚΛΕΩΝ.

διὰ σὲ τύπτομαι

ὑπὸ τουτοῦ καὶ τῶν νεανίσκων.

ΔΗΜΟΣ.

τιή;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμι σός.

ΔΗΜΟΣ.

σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀντεραστής τουτοῦ,

ἐρῶν πάλοι σου, βουλόμένος τέ σ' εὐ ποιεῖν,

735 ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.

ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτοῦ. σὺ γὰρ
 ὁμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
 σαυτὸν δὲ λυγροπάλαισι καὶ νευρορράφοις

740 καὶ στυτοτόμοις καὶ βυρσοπάλαισιν δίδως.

ΚΛΕΩΝ.

εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ νυν, τί θρῶν;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
 πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου

745 ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφελόμην.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,

ὦ Δῆμ', ἴν' εἰδῆς ὀπότερος νῦν ἔστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήσῃς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ καὶ διάκρινον Δῆτα, πλὴν μὴ ἔν τῇ πυκνί.

ΔΗΜΟΣ.

750 οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῃ χωρίῳ·
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρῆ παρῆν' ἐς τὴν πυκνά.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ. ὁ γὰρ γέρω
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἔστι δεξιότατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί κάθηται τῆς πέτρας,

755 κέχηρην ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχυάδας.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ξιέναυ σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
δοῖσι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνήρ
κάκ τῶν ἀμυγῶν πόρους εὐμυγῶν πορίζων.

760 πρὸς ταυθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνων προσικέσθαι
σου, πρότερον σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
βάλλου.

ΚΛΕΩΝ.

τῆ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως με-
δεούσῃ,

εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γεγέννημαι

765 βέλτιστος ἀνήρ μετὰ Ἀνυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ
Σαλαβακχῶ,

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ προ-
τανείῳ·

εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος
ἀντιβεβηχώς,

ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖην κατατηθεῖν τε
λέπαδνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
κατατηθεῖς

770 ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεί μὴ τούτοισι πέ-
ποιδας,

ἐπὶ ταυτησί κατακηθεῖην ἐν μυτιωτῷ μετὰ
τυροῦ

καὶ τῇ κρεάγαρ τῶν δοχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κε-
ραμεικόν.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε,
γένοιτο πολίτης;

ὅς πρῶτα μὲν, ἤνικ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα
πλεῖστ' ἀπέδειξα

775 ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγγων,
τοὺς δὲ μειταιῶν,

οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χα-
ρισοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἄγώ γάρ
τοῦτό σε δρᾶσω.

ἀρπάξων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους
παραθήσω.

756 — 760. = 836 — 840.

ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὐνους, τοῦτ'
αὐτό σε πρῶτα διδάξω,

780 ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὀτή σου τῆς ἀνθρακιάς
ἀπολαύει.

σὲ γὰρ, ὅς Μήθοισι δεξιφίωσι περὶ τῆς χάρας
Μαρεθῶνι,

καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν πα-
ρέδωκας,

ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κα-
θήμενον οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ θαιψάμενός σοι τοῦτ' ἔφρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου,

785 κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν
Σαλαμῖνι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μὴν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου
τις ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοι σου τοῦτογον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
φιλόδημον.

ΚΛΕΩΝ.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνους αὐτῷ θωπευματιῶν γε-
γένησαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολλὴ μικροτέροις τούτων δε-
λεῖσμάσιν εἴλες.

ΚΛΕΩΝ.

790 καὶ μὴν εἶ πού τις ἀνήρ ἐφάνη τῷ δῆμῳ μᾶλ-
λον ἀμύνων

ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κε-
φαλῆς περιδῶσθαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὄρῶν οἰκοῦντ' ἐν
ταῖς πιθάκνασι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ
ἐλεαίρεις,

ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττις· Ἀρχεπτολέμου
δὲ φέροντος

795 τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαίνεις

ἐκ τῆς πόλεως θραδαπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς
προκαλοῦνται.

ΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογοῖσιν

ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον
ἠλιώσασθαι,

ἦν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω ἰγὼ καὶ
θεραπεύσω,

800 ἐξευρίσκων εὐ καὶ μιαρῶς ὀπόθεν τὸ τριώβολον
ἔξει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμε-
νος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πό-
λεων· ὁ δὲ δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἂ παρουργεῖς
μὴ καθορᾶ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἔμα καὶ χρεῖας καὶ μισθοῦ
πρὸς σε κερήνη.

805 εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρόν οὔτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος
 διατρίψῃ,
 καὶ χίθρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμνύλω εἰς
 λόγον ἔλθῃ,
 γινώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ
 παρεκόπτου,
 εἴθ' ἦξει σοι δριμύς ἀγροίκος, κατὰ σοῦ τὴν
 ψῆφον ἰχνεύων.
 ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἔξαπατᾷς, καὶ ὄνειροπο-
 λεῖς περὶ αὐτοῦ.
 ΚΛΕΩΝ.

810 οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ
 καὶ διαβάλλειν
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα
 πλείονα χρηστὰ
 νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν
 πόλιν ἦδη;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστο-
 κλεῖ ἀντιφερίζεις;
 ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπι-
 χειλῆ,

815 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέ-
 μαξεν,
 ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθύς καινούς
 παρέθηκε.
 σὺ δ' Ἀθηναῖος ἐξήτησας μικροπολίτας ἀπο-
 φῆναι
 διατεχιζῶν καὶ χρησμοδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀν-
 τιφερίζων.
 κἀκείνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλεῖων
 ἀπομάττει.
 ΚΛΕΩΝ.

820 οὐκ οὖν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δήμη', ἐστὶν μ'
 ὑπὸ τούτου,
 οἷή σε φιλῶ;

ΔΗΜΟΣ.

παῦ παῦ, οὔτος, καὶ μὴ σζέρβολλε πονηρά.
 πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης
 ἔγχευμαζων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πα-
 νοῦργα δεδρακώς,

ὁπότεν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς

825 τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
 καταβροχθίζει, κάμφοιν χειροῖν
 μυσιλᾶται τῶν δημοσίων.
 ΚΛΕΩΝ.

οὐ χαρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'
 αἰρήσω γ' ὡς τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

830 τί θαλατιοκοπεῖς καὶ πλανηγίσεις,
 μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω
 νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῶν,
 δωροδοκῆσαντ' ἐκ Μυτιλήνης

835 πλεῖν ἢ μᾶς τειταράκοντα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,

μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων
 τρίαυαν,

840 ἦ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σεῖων τε καὶ ταράττων.
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέ-
 δωκεν·

κατεργάσει γὰρ ἑσθίως, πλευρᾶς ἔχων τοιαύτας.
 ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦ γαδοὶ, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Πο-
 σειδῶ.

ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἐργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
 845 ἀπαξάπαντας τοὺς ξηθροὺς ἐπιτομίζειν,
 ἕως ἂν ἦ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
 οὐ γὰρ σ' ἔχορην, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ
 προνοίας

ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

850 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δήμη, μηχανήμ', ἐν', ἦν σὺ
 βούλη
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτοῖ, σοὶ τοῦτο μὴ γγέ-
 νηται.

ὄρξς γὰρ αὐτῶ στίφος οἶον ἐστὶ βυροσπολῶν
 νεανιῶν· τοῦτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἔν ἐστι συγκεχυρός.

855 ὥστ' εἰ σὺ βοιμήσαιο καὶ βλέψαις ὄστρακίονδα,
 νύκτωρ κατασπλάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
 τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρῆ,
 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛΕΩΝ.

860 ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὢν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καὶ μ' οὐ κέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηροῦμενοι πέπονθας.

865 ὅταν μὲν ἢ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσι οὐδὲν·
 ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κωκῶσι,
 αἰρούσι καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
 ἐν δ' εἰπέ μοι τοσοῦτον· σνύτη τοσαῦτα πωλῶν,
 ἔδωκας ἦδη τουτῶι κάττιμα παρὰ σεαυτοῦ

870 ταῖς ἐμβάσιν, φάσων φιλεῖν;

ΔΗΜΟΣ.

οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
 ζεῦγος προιάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ'
 ἄριστον

εἰνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
 ΚΛΕΩΝ.

875 οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσοῦτονὶ δύνασθαι,
 ἐμοῦ δὲ μὴ μνεῖαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις;
 ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωτοτηρεῖν,

παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ἐκείνους

880 οὐχί φθονῶν ἔπαισας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιτο.
τονδὶ δ' ὄρων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτου,
οὐπόποτ' ἀμφιμασγάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτοῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

τοιουτοῖν Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν.

885 καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξουρῆμα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι τέλας, οἷσις πιθηρισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὕπερ πίνων ἀνῆρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη.
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι
χοῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

890 ἀλλ' οὐκ ὑπερβαλεῖ με θωπεῖαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ὦ πονήρ'.

ΔΗΜΟΣ.

ταυβοῖ.

οὐκ ἐξ κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον
ᾄζων;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπεσχεν, ἵν'
ἀποπνίξῃ·

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κωλὸν οἶσθ'
ἐκείνον

895 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον;

ΔΗΜΟΣ.

οἶδα μέντοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθλοῖτ' ὠνούμενοι, κἀπειτ' ἐν Ἰλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνῆρ
κόπρειος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

900 οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου ἔγενεσθε
πυρροί;

ΔΗΜΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχά-
νημα.

ΚΛΕΩΝ.

οἶοισί μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονεῖα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐχί νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
905 ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίων ῥομφύσσει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κωλύειν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τῶν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐκλυδρία περιαιείρειν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ δέχου κέρρον λαγῶ τῶφθαλμίδιω περιφῆν.

ΚΛΕΩΝ.

910 ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμε μου πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀποπνῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοῦ μὲν οὖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοῦ μὲν οὖν.

ἐγὼ σε ποιήσω τρι-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σικαντοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',

915 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφεί-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαι θ' ὅπως
ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνῆρ παφλάζει, παῖε παῦ',

920 ὑπερξέων· ὑφελκίον
τῶν δεσίων, ἀπερυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛΕΩΝ.

δώσεις ἐμοῖ καλὴν δίκην,
ἱπούμενος ταῖς εἰσοφοαῖς.

925 ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὰ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δὲν, εὐχομαι δὲ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηρον τευθίδων

930 ἐφρεστίαναι σῆζον· σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἦν κατεργάση,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων

935 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἐπει-
τα πρὶν φανεῖν, ἀνῆρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-

940 σθίων ἐπαποπνιγείης.

ΧΟΡΟΣ.

εὐ γε νῆ τὸν Αἶα καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δῆ-
μητρα.

ΔΗΜΟΣ.

κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου

945 ἀνῆρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολοῦ.
σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἔσκο-
ρόδισας.

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοῖ ταμιεύσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἔχε· τοσοῦτον δ' ἔσθ' ὅτι,

950 ἐμοῦ πανοργότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὕτοσθ
οὐμός· τὸ γούν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

ΔΗΜΟΣ.

δημοῦ βοείου θριῶν ἐξωπιτημένον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

955 οὐ τοῦτ' ἐνεστιν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐ τὸ θριῶν; ἀλλὰ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λάρος κερηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῦ τάλας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣ.

ἀπόρεσθ' ἐκποδῶν.

οὐ τὸν ξιμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.

παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμιεύει μοί.

ΚΛΕΩΝ.

960 μὴ δῆτιά πό γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβιῶσθ' ἐγώ,
πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ξιμῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τῶν ξιμῶν νυν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,

μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄν γε τουτοῖα,

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΛΕΩΝ.

965 ἀλλ' οὐ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ἥδοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐμοὶ δὲ γ' αὐτὸ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατέπαστον καὶ στεγάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικυθὴν καὶ κύριον.

ΔΗΜΟΣ.

970 καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἔν' οὐτοσί
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνν γε.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ νῆ τὸν Δι' οὐδὲν κωλύει.

ΧΟΡΟΣ.

ἥδιστον φάος ἡμέρας

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

975 σιν καὶ τοῖς ἀγκυρομένοις,
ἦν Κλέων ἀπόληται.

καίτοι προεσβυτέρων τινῶν

οἶων ἀργελευτάτων

ἐν τῇ δειγμᾷ τῶν δικῶν

980 ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,

ὡς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν

τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἔν ἦ-

στην σκευῇ δύο χρησίμων,

δοίδυξ οὐδὲ τορύνη.

985 ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἔγωγε θαν-

973 — 984. = 985 — 996.

μάζῳ τῆς ὁμοουσίας

αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ

παῖδες οἱ ξυνεφοῖτων

τὴν Λωριστὴ μόνην ἐναρ-

990 μόντεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,

ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·

κἄτα τὸν κισσαριστὴν

ὀρισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς

995 οὔτος οὐ δύναται μαθεῖν

ἦν μὴ Λωροδοκησί.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ, θέασαι, κοῦξ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμ' ὡς χεσεῖω, κοῦξ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὴ τί ἐστι;

ΚΛΕΩΝ.

λόγι.

ΔΗΜΟΣ.

πάντ';

ΚΛΕΩΝ.

ἐθαύμασας;

1000 καὶ νῆ Δι' ἔτι γέ μοῦσι κισσοῦ πλέα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ὑπερῶν καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησιμοὶ ποτε;

ΚΛΕΩΝ.

οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ δὲ σοὶ τίνος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ.

1005 εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;

ΚΛΕΩΝ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φραγῆς,

περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,

περὶ τῶν μετρούντων τᾶλγιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

1010 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὐτοσί δάξοι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀνεγνώσεσθέ μοι,

καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ᾧπερ ἦδομαι,

ὡς ἐν νεφέλαισιν ἕτερος γενήσομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεξε τὸν νοῦν ἐμοί.

1015 Φράξεν, Ἐρεχθίδην, λογίων ὁδόν, ἦν σοὶ Ἀπόλλων

ἔαγεν ἔξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἐερὸν κῆνα κερχαρόδοντα,

ὅς προδ' σέθεν χάσων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κε-

κραγῶς

σοὶ μισθὸν ποιεῖ, κἄν μὴ θρᾶ ταῦτ', ἀπολείται.

1020 πολλοὶ γὰρ μῦσει σφε κατακρῶζουσι κολοιοί.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὴ μὰ τὴν Δήμητρον ἔγω οὐδ' ὅ τι λέγει.
τί γὰρ ἔστ' Ἐρεχθεὶ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;

ΚΛΕΩΝ.

ἔγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1025 οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὀδὴ
ὡσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἔμοι γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗΜΟΣ.

λέγε νυν· ἔγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι κέθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1030 Φράξεν, Ἐρεχθεΐδι, κύνα Κέρβερον ἀνδραπο-
διστήν,
ὃς κέρκω σαίνων σ', ὁπότεν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδειται σου τοῦψρον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης·
ἔσφοιτῶν τ' ἔς τοῦπτάμιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλέτχων.

ΔΗΜΟΣ.

1035 νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ τῶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει τε λειονδ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνουσι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φυλάξαι,

1040 τείχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ἄμεινον οὐ,

ΚΛΕΩΝ.

ἔφραξεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώξαι ἐμέ·
ἔγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λειοντός εἰμί σοι.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγεννημένος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1045 ἔν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν
ὁ μόνον σιδηροῦν τείχος ἔστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώξαι τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Δοξίας,

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραξεν ὁ θεός;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τουτοῦν

δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυχάγγω ξύλῳ.

ΔΗΜΟΣ.

1050 ταυτὴ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἦδη μοι δοκεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπιζώζουσι κοροῶναι.
ἀλλ' ἔφραξα γέλοι, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνοισι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτο γέ τοι Παρλαγῶν παρεκινδύνευσε με-
θυσθεῖς.

1055 Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἠγάει μέγα τοῦραγον·
καὶ κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνήρ ἀναδείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γὰρ, εἰ μαχέ-
σαιτο.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ τότε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
ἔφραξεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο

ΔΗΜΟΣ.

τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1060 τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανεῖῳ.

ΔΗΜΟΣ.

ἔγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφῆρπασεν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' οὐτοσί γὰρ ἔστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.

ΔΗΜΟΣ.

1065 προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναῦταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Αἰγείδη, φράσσαι κυκαλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαρον, τεχρῦπον, δολίαν κερδῶ, πολυίδριν.
οἶσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο;

ΔΗΜΟΣ.

Φιλόστρατος ἡ κυκαλώπηξ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1070 οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε
αἰτεῖ ταχεῖας ἀγγυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Δοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δὴ τριήρης ἔστι κυκαλώπηξ;
ὅπως;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅτι ἡ τριήρης ἔστι γὰρ κύων ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1075 πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλωπεκίοισι τοὺς σιρατιώτας ἦκασεν,
ὅτι βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜΟΣ.

εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

1080 ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπε σοι ἐξαλέσθαι,
χρησμὸν Αἰητούδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ποῖαν Κυλλήνην;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὴν τοῦτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, οἷα φησ', ἔμβαλε κυλλῆ.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
1085 εἰς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἤνιστο τὴν Διοπείδου.

ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμός περὶ σοῦ πτερου-
γωτός,

αἰετός ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρῆς γε θα-
λάσσης,

χότι γ' ἐν Ἐκβατίνοισι δικάσεις, λείχων ἐπί-
παστα.

ΚΛΕΩΝ.

1090 ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόζει ἡ θεὸς αὐτῇ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίαν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μοῦδόζει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ πιναθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῃ

1095 ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκορο-
δάμην.

ΔΗΜΟΣ.

ἰοῦ ἰοῦ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλίανδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ξιμαντὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαυδέειν ἄλιον.

ΚΛΕΩΝ.

1100 μῆπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνίμεινον, ὡς ἐγὼ
κρηθῆς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἀνέχομαι κρηθῶν ἀκούων· πολλὰς
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουράνους.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἄλγιστ' ἤδη σοι ποριῶ ἴσχευασμένα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1105 ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμειμαγμένας
καὶ τοῦψον ὀπιόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ἴσθιε.

ΔΗΜΟΣ.

ἀνύστατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγὼ,
ὀπότερος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῆ,
τούτῃ παραδώσω τῆς πυκνῆς τῆς ἡνίας.

ΚΛΕΩΝ.

1110 τρέχοιμ' ἂν εἶσω πρότερος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Δῆμε, καλὴν γ' ἔχεις
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἀν-
θρωποι δεδίασάν σ' ὄσ-
περ ἄνδρα τύραννον.

1115 ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενος τε χαί-
ρεις κἀξαπειώμενος,
πρὸς τὸν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέρχνας· ὁ νοῦς δὲ σου

1120 παρῶν ἀποδημεῖ.

ΔΗΜΟΣ.

νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίξαι· ἐγὼ δ' ἐκῶν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.

1125 αὐτὸς τε γὰρ ἥδομαι
βούλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τουτον δ', ὅταν ἦ πλέως,

1130 ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟΡΟΣ.

χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἶ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῇ τρόπῳ, ὡς λέγεις,

1111 — 1130. = 1131 — 1150.

τούτῃ πᾶν πολλή,

1135 εἰ τοῦσδ' ἐπιτήδες ὄσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνῇ, κᾶθ' ὅταν
μὴ σοι τύχῃ ὄνον ὄν,
τούτων ὅς ἂν ἦ περὶς,

1140 θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗΜΟΣ.

σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κᾶμ' ἐξαπατῦλλειν.

1145 τῆρῳ γὰρ ἐκᾶστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄραν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀνεγ-
κᾶζω πάλιν ἐξεμείν
ἄττ' ἂν κεκλόρωσά μου,

1150 κημὸν καταμηλῶν.

ΚΛΕΩΝ.

ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ γ', ὦ φθόρε.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κἀθημαι, βουλόμενος σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
1155 καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριάπαλαι
βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴσθ' οὖν ὁ δρᾶσον;

ΔΗΜΟΣ.

εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονὶ,
1160 ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου.

ΔΗΜΟΣ.

δρᾶν ταῦτα χρεῖ.

ἄπιτον.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΔΗΜΟΣ.

θέοιτ' ἂν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ.

ΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ξεραστῶν νῆ Μ' ἢ γὰρ θούψομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ὄρας; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1165 ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐξ Ἰύλου μεμαγμένην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένες
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῆλεραντίνῃ.

ΔΗΜΟΣ.

1170 ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔντος γε πῖσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἑτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμύχος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ Δῆμι', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

ΔΗΜΟΣ.

1175 οἷε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

ΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἡ Φορβειστράτη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθόν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.

ΔΗΜΟΣ.

1180 καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατήριος, ἵνα τὰς ναῖς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λαβὲ καὶ ταδί νυν.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ τί τοῦτοις χρήσομαι

τοῖς ἐντέροις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες αὐτ' ἐπεμψέ σοι

1185 εἰς τὰς τοιήρεις ἐντερόνιαν ἡ θεὸς·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκοσμημένον τρία καὶ δύο.

ΔΗΜΟΣ.

ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία γέρων καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριπώσκειν.

ΚΛΕΩΝ.

1190 λαβὲ νυν πλακοῦντος πίνοσ παρ' ἑμοῦ τόμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

παρ' ἑμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λαγῶν' ἔξεις ὀπόθεν δῆος· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

ὦ θυμέ, νυνὶ βομολόχον ἔξενερέ τι.

ΚΛΕΩΝ.

1195 ὀρῆς τῶδ', ὦ κακοδαίμων;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀλίγον μοι μέλει·

ἔκεινοι γὰρ ὡς ἔμ' ἔχογονται.

ΚΛΕΩΝ.

τίνες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πρόσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βελάντια.

ΚΛΕΩΝ.

ποῦ ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους;

ὦ Δημίδιον, ὀρῆς τὰ λαγῶν' ἢ σοι γέρω;

ΚΛΕΩΝ.

1200 οἴμοι τέλας, ἀδίκως γε τῶμ' ὑφήρησας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜΟΣ.

εἶπ', ἀντιβιῶν, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι' ἐμόν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκινδύνεσ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ὤπιησά γε.

ΔΗΜΟΣ.

1205 ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ περαθέντος ἡ χάρις.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί οὐ διακρίνεις, Δῆμι', ὀπότερός ἐστι νῶν

ἀνήρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗΜΟΣ.

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρυσάμενος τεκμηρίω

1210 δόξοιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰδὼν

ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἄτι' ἔνι,

καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.

ΔΗΜΟΣ.

γέρω ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ὀρῆς κενὴν

1215 ὦ παππίδιον; ἔπαντα γὰρ σοι παρεφόρουν.

ΔΗΜΟΣ.

αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

βιάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.

ὀρῆς τῶδ';

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.

ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέδετο·

1220 ἔμοι δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτοῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὦν ἐλάμβανε,

αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗΜΟΣ.

ὦ μαρὲ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;

1225 ἐγὼ δὲ τυ ἔσπεφάνισα κἀδωρησάμην.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῶν γε τῆ πόλει.

ΔΗΜΟΣ.

κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἔν' ἐγὼ τουτοῖ
αὐτὸν περιθῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατάθου ταχέως, μαστιγία.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς

1230 φράζων, ὑφ' οὐ χρεῶν ἔμ' ἠτιᾶσθαι μόνου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μήν σ' ἐλέγξι βούλομαι τεκμηρίω,

εἴ τι ξυνόσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.

- καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
 1235 παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασχάλου;
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἠροιστόμην.
 ΚΛΕΩΝ.
 πῶς εἶπας; ὡς μοῦ χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
 εἶεν.
 ἐν παιδοτριβῶν δὲ τίνα πάλην ξιμάνθανες;
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 κλέπτων ἐπιροκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
 ΚΛΕΩΝ.
 1240 ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λυκίε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
 τέγγην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδροῦμενος;
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 ἠλλαντοπώλων καὶ
 ΚΛΕΩΝ.
 τί;
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
 καὶ βινεσκόμην.
 ΚΛΕΩΝ.
 οἴμοι κακοδαίμων· οἰκέτ' οὐδέν ἐμ' ἐγώ.
 λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐρ' ἧς ὀχοῦμεθα.
 1245 καί μοι τοσοῦτον εἶπ'· πότρον ἐν ἀγορᾷ
 ἠλλαντοπώλεις ἐτεδὸν ἢ πὶ ταῖς πύλαις;
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάριχος ὄνιον.
 ΚΛΕΩΝ.
 οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
 κυλίνδεται εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
 1250 ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἄζων ἐγώ
 λείπω· σέ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
 κλέπτῃ μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εἰτυχῆς δ' ἴσως.
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
 ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
 1255 ἀνῆρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ,
 ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
 ΔΗΜΟΣ.
 ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῖνονμ' εἶπ'.
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 Ἀγοράκριτος·
 ἐν τάγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβροσκόμην.
 ΔΗΜΟΣ.
 Ἀγοράκριτῶ τοῖνον ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
 καὶ τὸν Παφλαγῶνα παραδίδομι τουτονί.
 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 1260 καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπέτωσιν καλῶς,
 ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
 ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κερνηαίων πόλει.
 ΧΟΡΟΣ.
 τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
 ἢ καταπαυομένοισιν
 1265 ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας ἀεΐδειν, μηδὲν ἐς Λυ-
 σίστρατον,
 μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐτὸν λυπεῖν ἐκούσῃ
 καρδίᾳ;
 1270 καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλον, αἰεὶ πεινῆ, θα-
 λεροῦς διακρούοισιν

1264 — 1289. = 1290 — 1315.

- σῶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δία κακῶς
 πένεσθαι.
 λοιδορήσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίρθονον,
 1275 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὐ λογιέται.
 εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι
 καὶ κακῶ,
 αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 νῦν δ' Ἀργύντων γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἦ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
 1280 ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγ-
 γενῆς,
 Ἀριφράδης πονηρός· ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βού-
 λεται·
 ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν
 ἠσθόμην,
 οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξέουρθέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλωττίαν ἀσχαῖς ἠδοναῖς λυ-
 μάνεται,
 1285 ἐν κασαυροῖσι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
 καὶ μολύνων τὴν ὑτήγγην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνῶν Οἰωνίτῳ,
 ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
 οὐ ποτ' ἐκ ταῦτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποιητῶν,
 1290 ἢ πολλὰκις ἐννυχίασι
 φροντίσαι συγγεγέννηται,
 καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώ-
 νημος.
 1295 φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόν-
 των ἀνέρων
 οὐκ ἂν ἐξελεθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντι-
 βολεῖν ἂν ὁμοίως·
 130 ὦ ἄνα, πρὸς γονάτω, ἐξελεθε καὶ σύγγνωδι
 τῇ τραπέτῃ.
 1300 φασὶν ἀλλήλαις ξυνηθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἧτις ἦν γεραιτέρη·
 οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ
 πόλει;
 φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἐκατὸν ἐς Καλχηδόνα
 ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὄξινην Ὑπέροβλον·
 1305 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοινὸν ἀνασχετὸν,
 καὶ τιν' εἰπεῖν, ἧτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ ἐληλύθει·
 ἀποτρόπαί', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ'
 ἐάν με χρῆ,
 ὑπὸ τερηδόνων σαπέισ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
 οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ
 θεοί,
 1310 εἴπερ ἐκ πεύκης γε καγὼ καὶ ξύλων ἐπηγγύμην.
 ἦν δ' ἀρεσκῆ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι
 δοκεῖ
 εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
 οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγγχανεῖται τῇ πόλει·
 ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρυκας, εἰ βούλεται,
 1315 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, κα-
 θελύσας.
 ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.
 εὐφμεῖν χρῆ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαοτρειῶν
 ἀπέχεσθαι,
 καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἦ πόλις ἦδε
 γέγηθεν,
 ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζειν τὸ
 θέατρον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις
ἐπίκουρε,
1320 τῶν ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἔφ' ὅτῳ κλισώ-
μεν ἀγυαίς;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ ἀσχροῦ
πεποίηκα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ποῦ ἔστιν νῦν, ὦ θαναμαστὴς ἐξευρίσκων
ἐπινοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐν ταῖσιν ἰσπεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαῖαισιν
Ἀθήναις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος
γεγέννηται;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1325 οἷός περ Ἀριστιᾶδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυ-
εστίει.

ἴψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοικνυμένων ψόφος ἦδη
τῶν προπυλαίων.

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαῖαισιν
Ἀθήναις

καὶ θαναμασταῖς καὶ πολυύμοις, ἔν' ὁ κλεινὸς
Δῆμος ἔνοικεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ ἰσπέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι
Ἀθῆναι,

1330 δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ὄδ' ἐκεῖνος ὄραν τετιγγοφόρος, ἀρχαῖω σχήματι
λαμπρὸς,

οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνην κα-
τάλειπτος.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοὶ ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.

τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαρα-
θῶνι τροπαίου.

ΔΗΜΟΣ.

1335 ὦ φίλιτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀγειρήσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἶ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜΟΣ.

τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κἀπέπε, καὶ ποῖός τις ἦ;
ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1340 πρῶτον μὲν, ὅπουτ' εἶποι τις ἐν τῆς κλησίας,
ὦ Δῆμ', ἔραστής εἰμι σὸς φίλῳ τέ σε
καὶ κήδομαι σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὅπουτε χρῆσαίτο τις προοιμίους,
ἄνωρτάλιζες κἀκερουτίας.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγώ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1345 εἰτ' ἔξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ἔρχετο.

ΔΗΜΟΣ.

τί φῆς;
ταυτὶ μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὰ δ' ὡτά γ' ἂν σου νῆ Δί' ἐξεπετιάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγχετο.

ΔΗΜΟΣ.

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρον;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1350 καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοῖτην ὄητορε,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορήσῃα τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ἔρχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώρον μενεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

1355 ἀσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οὐ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλγιστα,

1360 εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·
τούτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗΜΟΣ.

ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῶ,
ἐξ τοῦ λάρυγγος ἐκκεραμάσας Ὑπέροβλον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἦδη λέγεις·
1365 τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.

ΔΗΜΟΣ.

πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἄντελῃ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πολλοῖς γ' ὑπόλιπτοις πυγιδίοισιν ἐχαρῶσω.

ΔΗΜΟΣ.

ἔπειθ' ὁ πολλῆς ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ
1370 οὐδὲς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγραφέεται.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τουτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

ΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἀγοράσάγγενειος οὐδὲς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Σιράτων;

ΔΗΜΟΣ.

1375 τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ στρωμυλεῖται τοιαυτὴ καθήμενα·

σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνεργητικὸς γὰρ ἔστι καὶ περαντικὸς,

καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφῆς καὶ κροστικὸς,

1380 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θοροβητικοῦ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐζουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἄπαντας, πανσαμένους ψηφισμάτων.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτοὶ τὸν ὄπλαδαν,
1385 καὶ παιδ' ἐνόσχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι·
κἂν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὄπλαδαν ποίει.

ΔΗΜΟΣ.

μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1390 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἑτέον;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐ γὰρ ὁ Παιφλαγῶν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;

νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδομι' εἰς τοὺς ἀγροὺς
1295 αὐτὰς ἵέναι λαβόντα.

ΔΗΜΟΣ.

τὸν δὲ Παιφλαγῶνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴρ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μίγνυς τοῖς ὄνειοις πράγμασιν,
1400 μεθύων τε ταῖς πόρνασι λοιδορήσεται,
καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.

ΔΗΜΟΣ.

εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
πόρνασι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ προτανεῖον καλῶ
1405 ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκείνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἔπου δὲ ταυτηνὴ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κακῆϊνον ἐκγερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾷθ', οἱ ξένοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηναίους, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους. ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσήραχτο ἐν τῇ ὀρχήστρῃ τῷ νῦν λεγομένῳ λογιῶν. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, εἰς τὴν σκηνὴν ἔώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξήει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ λαμβεῖα τετραμέτρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετραμέτρον ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ἰσ'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν,

ἦν μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος, ὃς ἡμᾶς
ἠνάγκαζε λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

Α Λ Λ Ω Σ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιτο ποῖοι τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠύλαβοντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμολιῶτατα καὶ δεξιῶτατα συγκείμενος. πρεσβύτες γὰρ ἐστὶν ἀγροικὸς ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικού φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκιμαωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρομένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέῃ καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὀρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλιε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥτιονα λόγον, εἴ πως δύναται τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δι-

καστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἔλθων μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἷ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας ἀλωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὸν τὸν πρεσβύτερον, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστάσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτερος διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ξεγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὸν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατορθωκῶς, εὐωχεῖ παραλαβὸν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἴσθισι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασκάπτει καὶ ἐμπλήρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῆς
ικανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοῦναντιον.
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωγεῖλῃ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιῶν·
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς . . κατηγορεῖαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐτόπως.
εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

Τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκη Πυτίνην, Ἀμειψίας δὲ Κόννην. διόπερ Ἀριστοφάνης διαρρηθεὶς παραλόγως ᾤθηθῃ δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θεάτρον. ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσῆγαγεν. αἱ δὲ δευτέρα Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

Τοῦτο ταυτὸν ἔστι τῷ προτέρῳ. δισκευάζεται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγεννημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὀλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ παρὰ βᾶσις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου αἰεταὶ ἢ διατριβῆ Σωκράτους.

Τὴν μὲν κωμωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἄερα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασιλῆγαντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἰκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσῃται. καὶ ὅς πεισθεὶς γέροντι τινι Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνῆλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππί-

δου ἵπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρήα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσῃται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπέσθη. ἀποτυχῶν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἴτιος δόξειεν ἀνὴρ ἐπὶ γήραος οὐδ' ἄν μανθάνειν καθάπερ κομιδῆ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφρωρακῶς μόνον ἐκείνο, ἐὰν ἄρα οἶός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ παιδοῦς ἀποστρεφῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπερετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆσθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδί καὶ αὐτῆς πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάνθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δράμα ἐκ χοροῦ Νεφέλων. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφελὲς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἄερα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τοῦτου φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδεὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ υἱῷ πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ ἀφῆσεν τῷ νέῳ δοῦς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατὴρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγνοὺς τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. ὁ δὲ ἀλγήσας διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσεβείαν ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπιεισάγοντος, ἀρέντος τοὺς συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παρεισάγεται χορὸς Νεφέλων ὁμιλῶν Σωκράτει, ὃς ἐνόμιζε θεὰς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερῶς κατηγορεῖσθαι μεγάλου ὄντος, ἱκανὸν ἀγύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμῶδιαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφέλων, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πασίας δανειστῆς, μάρτυς.

DE DUPLICI NUBIUM EDITIONE.

(Ex commentatione de Aristophanis fragmentis p. 15 — 23.)

Duas Nubium editiones extitisse testes praeter alios habemus duo gravissimos, Eratosthenem et Athenaeum, viros in veteris comediae historia eximie versatos. Earum primam constat archonte Isarcho in scenam fuisse productam, olympiadis undenonagesimae anno primo, successu minus quam poeta speraverat felici: prima enim praemia ad Cratini Pytinam et, quae in cognato Nubibus argumento versata est, Commum Amipsiae iudicum sententiis sunt delata, ultimus locus Aristophani datus. Quam iudicii quae videbatur iniquitatem quum graviter ferret Aristophanes, in parabasi Vesparum, quam fabulam proximo post Nubes anno archonte Aminia docuit, spectatorum accusavit hebetudinem, qui ingeniosis et subtilibus inventis suis iustum pretium statuere nescivissent. Ut enim omnino de poesi sua admodum magnifice sensit Aristophanes, ita Nubes praecipuo in loco habuisse videtur: ut non mirandum sit poetam, non abiecta spe fabulae aliquando meliore cum fortuna docendae, novam eamque aliquot partibus mutatam parasse editionem, quae etiam nunc superest. Ea vero magnopere dubitatur an nunquam in scenam prodierit. De qua re quae Eratosthenis fuerit sententia ex scholio ad v. 552. cognoscitur, *Ἐρατοσθένης δὲ φησι Καλλιμάχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτι τὸν Μαριζῶν τῶν Νεφέλων, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένον ὅτι πρότερον καθέται. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἶρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσαις φέρουσι.* Apparet ex his Eratosthenem Nubes alteram inter dramata *ἀδίδαχτα* retulisse, qualia non pauca fuerunt comicorum. Huic adversa fronte repugnat scriptor ignotus argumenti quod in Bekkeri editione quintum numeratur, *Ἀριστοφάνης ἀπορηφθεὶς παραλόγως ᾤθηθαι δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας ἀπομέμφασθαι τὸ θεῖον. ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμινίου ἄρχοντος.* quocum consentire videtur sive idem sive alius qui annotationem ceterum perineptam scripsit ad v. 31. *τρῆς μναὶ διφρόσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία,*

ubi archontem Aminiam notari existimat. Sed haec de fabula iterum in scenam commissa narratio grammaticorum error esse videtur, qui nisi ex prava versus illius interpretatione originem traxit, hanc etiam caussam habere potuit, quod quum in utraque parabasi, et Vesparum et secundarum Nubium, spectatores reprehendere (*ἀπομέμφασθαι τὸ θεῖον*) viderent poetam, Vespas, quae archonte Aminia docta est, cum altera Nubium editione confunderent, quae nunquam in scenam producta fuit nec potest aut olympiadis undenonagesimae annum quartum facta haberi: de quo dixit Hermamus in praefatione p. XXI. Sed haec pluribus persequi alienum ab hoc loco indicamus, ubi illud tantum agendum nobis est ut alterius ad priorem editionem eam fuisse ostendamus rationem, ut recte tanquam nova fabula in indicem dramatum referri potuerit. Id vero demonstratu non est difficile. Praeter enim quam quod parabasis aperte nova est, etiam in aliis fabulae partibus non pauca mutata esse narrat scriptor argumenti septimi, *τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διασκευάσται δὲ ἐπὶ μέρος ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν ὄν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγεννημένη διόρθωσις: τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ πέλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὀλοσχερῇ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ παρὰ βίαις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβῇ Σωκράτους.* Videtur autem editio prior admodum mature ex manibus hominum evanuisse: nam et perpauca eaque dubia fragmenta supersunt quae ad eam referantur et semel tantum *πρότεροι Νεφέλαι* diserte memorantur, apud Athenaeum IV. p. 171 e. Ubi qui appositi sunt versus quoniam etiam nunc in secundis Nubibus exstant, Bruncko aliisque vel *πρωτέραις* in *δευτέραις* mutare vel Athenaeum memoriae lapsus arguere placuit. Qui non cogitasse videntur Athenaeum fortasse nihil aliud significare voluisse quam se, quum illa scriberet, priorum Nubium exemplar versasse, alterarum non inspexisse:

quemadmodum si alibi *δευτέρας* nominat, minime sequitur non eadem in prioribus lecta fuisse, quod necessario sumere debent qui Brunckii consecantur opinionem. Quae praeterea de Nubibus circumferuntur fragmenta ob hanc solam causam ad priorem editionem referuntur, quod in posteriore, quae superest, non sunt inventa. In quo genere facile intellectus est quam proclivis sit ad errandum via. Nam quum prima Nubium editio cum tot aliis comici fabulis interierit, perdifficile est discernere quid vere quidve memoriae errore ex Nubibus attulerint grammatici. Vellemus igitur omnia tantum ab externa specie sua haberent commendationis quantum qui ab Photio versus servatus est in lexico p. 398, 11. *Πάρνηθς*: τὸ ὄρος θηλυκῶς.

Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦσαι κατὰ τὸν *Λυκαβηττόν*.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ ἐξῆς. Quod dicit καὶ ἐξῆς, videri potest ad versum fabulae supersitit spectasse 323.

βλέπε νυν δεοὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἤδη γὰρ ὄρος κατιούσας ἡσονχῆ αὐτάς.

ex quo consequeretur utrumque in prima editione versum lectum fuisse. Ceterum quod ad scripturam versus illius attinet, necessaria emendatio est καὶ τὸν *Λυκαβηττόν*: nisi forte Paruethi superimpositus fuit Lycabettus, quemadmodum Pelio Ossa.

Minus certa haberi possunt quae Suidas in v. *πηγίον* protulit, *πηγίον*: ζῶον ὁμοιον κῶνωπι. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*

Κείσεσθον ὡσπερ πηγίον βινουμένω, ἀντὶ τοῦ ξηροῦ. σκῶπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. Facilis enim ad Nubes, in qua Chaerephontis quaedam partes sunt, ab aliis fabulis aberratio fuit, in quibus exagitatum illum esse novimus: cuiusmodi errore haud dubie etiam scholiasta Pacis in codice Veneto ad v. 347. de Phormione scripsit, *αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἰππεῦσι* (v. 565.) καὶ *Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις*, Nubes pro Lysistrata (v. 804.) nominans. De Chaerephonte autem vetusti scholii ad Platonem auctor p. 331. ed. Bekker., qui studiose conquisivit quae comici in Chaerephontem dictoria icissent, quatuor nominat Aristophanis fabulas, unam supersititam Aves, perditas tres, Telmesenses, Dramata, Horas. Si tamen vera retulit Suidas, perspicuum est versus illi vix in alia quam extrema Nubium parte locum fuisse. Brevius fragmentum, fortasse ex parabasi sumptum, servavit Athenaeus XI. p. 479 c. *κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερός τοῦ Διονύσου κωμηρῖσκος καὶ οἷς γέονται οἱ μύσται, ὡς Νικανδρός φησὶν ὁ Θουατειρηγός, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφέλων Ἀριστοφάνους, „Μηδὲ στέψω κοτυλίσκους.“* Tria verba οὐ μετὸν αὐτῶ ex Nubibus prostant apud Suidam in h. v. explicata per οὐκ ἐξὸν αὐτῶ.

Sed idem μετὸν αὐτῶ ex Ecclesiazusarum v. 694. consignavit in v. μετόν. Nec dubitatione vacua sunt quae apud Antiatticistam Bekkeri leguntur p. 98, 1. *ζυμήσασθαι*: *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*. et p. 105, 2. *κόλασμα*: *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*. parum enim accuratus ille grammaticus est, qui, ne iam alia commemorem, p. 97, 14. *ἐκπεροδικίαι* attulit ex Ecclesiazusis, quod legitur in Avibus v. 773. *ἐπανορθώσασθαι* p. 96, 25. ex Thesmophoriazuis, quod ad Lysistratae versum 528. pertinere videtur, ubi hodie legitur *ἐπανορθώσομεν ἂν ἐμᾶς. καταλαλεῖν* p. 102, 15. ex *Γήρα*, quod exstat in Ranis, in *Γήρα* autem fortasse non lectum fuit. *ὄβολος ἄρτους* p. 111, 7. ex *Πελαργοῖς*, quod ad Γεωργούς potius pertinere videbitur, si Athenaeum compares III. p. 111 b. Illud vero plane imperite ab quibusdam factum, quod ad diversam nescio quam scripturam Nubium versus 1063. (*Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν*) retulerunt Photii verba p. 428, 3. *Πηλῆως μάχαιρα*: *παροιμία*: *ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως*: *μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μάχαιρῃ*. ex ipso enim verbo *ἀναγράφει* apertum est non comicum, qui potius *κεροῦσθαι* de more dicendus fuisset, sed grammaticum designari Aristophanem, qui in libro de *ἀμέτροις παροιμίαις* de proverbio illo videtur exposuisse. Non magis scholii ad Theocriti V, 118. ullus usus est, *ἐκάθηρεν*: *ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ Ἀριστοφάνης, πέδει τὰς πλευρὰς καὶ ἐκάθηρεν*. Pertinent haec ad Nubium v. 1379. *κᾶπειτ' ἔφαλα με κἀσπῶδει κᾶπινγε κᾶπέτριβεν*. cui adscripta fuit verbi *ἐσπῶδει* explicandi causa grammatici annotatio *τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε*. Hanc tanquam poetae verba amplexus est imperitus scholiasta, similis Lecaeno, cuius libellum bene fecit Hermannus quod edere non dedignatus est, in appendice libri de grammatica Graeca p. 353 — 391. Est enim ad multas quaestiones utile quibus modis ineptiverint grammatici cognosce.

Superest iam unum de prioribus, ut ferunt, Nubibus fragmentum, quo quum non aliud ab hac fabula alienius inveniri existimem, ultimum tractandum reservavi. Proditum autem illud est ab Diogene Laertio in principio vitae Socratis (II, 18.), cuius locum operae pretium est apponi integrum, *Σωκράτης Σωφρονίσκου μὲν ἦν νῖδος λιθορογοῦ καὶ Φαιναρέτης μάτας, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ἀλωπεκῆθεν. ἐδόκει δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησilloχος οὕτω φησὶ „Φρόγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου, ὃ Σωκράτης τὰ φρόγανα ὑποτίθει.“ καὶ πάλιν „Εὐριπίδης σωκρατογόμου.“ καὶ Καλλιὰς Πεδήταις*

α. τί δὴ σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;
β. ἔξεστι γὰρ μοι. Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

*Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν
τὰς περιχαλοῦσας οὕτως ἐστὶ τὰς σοφίας.*

Magnam haec offensionem eo habent quod qui ex Aristophane afferuntur versus alieni videntur ab Diogenis proposito, qui veterum comicorum testimoniis hoc vult comprobare, Euripidem in tragoediis scribendis nonnihil ab Socrate esse adiutum. Quod quum intellexisset Valckenarius, in Diatribe de Euripidis fragmentis p. 14. *Εὐριπίδου* corrigi iussit, cuius loco propius ad codicum scripturam *Εὐριπίδη* poni potuisse alii animadverterunt. Mihi vero utraque praepostera correctio videtur. Pervulgata Athenis fuit opinio, ex intima quae Socrati cum Euripide intercessit necessitudine orta, tragicum in eligendis fabularum argumentis et fugendis moribus sermonibusque personarum, quas plus iusto philosophantes introducebat, Socratis uti opera et consilio: quod praeter comicos ab Diogene memorato dicere videtur Antiphanes apud Athenaeum IV. p. 134 c. ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων *Εὐριπίδη*. sed integras tragoedias Euripidi fecisse Socratem nec dixit quisquam nec potuit probabiliter comminisci de homine ab poesi valde alieno. Neque Nubium fabulae consilio versus illi conveniunt, sive Euripidem sive Socratem nominari summanus. Nam Euripidis partes ut in altera editione nullae sunt, ita, si in prima fuissent, sublatae esse vix credibile videtur. Socratis autem personae monstrandae duos tantum invenio aptos in hac fabula locos, alterum ubi ab discipulo Strepsiadi ostenditur, alterum ubi Strepsiades Phidippidem in Socratis scholam introducit. Quorum neutri congruunt. Nam ab discipulo quidem hoc modo designari potuisse magistrum nemo facile in animum inducet: Strepsiadis autem personae quovis alio modo potius Socratem Phidippidi commendare convenit quam qui ab Euripidis societate ductus est. Eius enim poesis abominatur Strepsiades v. 1371. 1378., qui in Socrate nihil aliud spectat et admiratur quam sophisticæ in utramque partem disputandi facultatem: cum Euripide quid agat rerum curat scilicet.

Haec igitur satis idoneae mihi videntur causae esse ut versus illos alimuae quam ex Nubibus excerptos esse existinem, videorque erroris originem ita posse demonstrare nihil ut dubitationis relinquatur. Quod ita faciam ut ab alio exordiar gravissimo peccato Diogenis — neque enim librariorum eam esse culpam mihi persuadeo — qui allatis tanquam Mnesilochi, comici inauditi,

versibus, *Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου ἢ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγωνα ὑποτίθῃσιν*, aliud in hac caussa edidit negligentiae et imperitiae documentum vix credibile. Quod quale sit aestimare licet ex vita Euripidis, quam in codice Mediolanensi inventam Baccharum editioni adiunxit Elmsleins p. 193. *δοκεῖ αὐτῷ καὶ σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ μνησιλόχος συμπεποιημένοι τινὰ, ὡς φησὶ τηλεκλείδης. μνησιλόχος δὲ ἐκεῖνος φρυγικὸν τι δρᾶμα καινὸν εὐριπίδῃ καὶ σωκράτης ὑποτίθῃσιν*. Quae cum Diogene, lacero ut videtur codice uso, comparata et illi lucem afferunt et vicissim accipiunt. Emendanda autem sunt ita ut et Phryges amoveantur, merito iam ab Valckenario in dubitationem vocati neque in *φρυγῶνις*, quae Socrates supponere dicitur, quidquam praesidii intervenientes, et de fabula agi appareat non iam confecta, sed quae nunc ipsum, fortasse in aedibus Euripidis in scena conspectis, praeparatur. Id enim propter praesentis usum temporis *ὑποτίθῃσιν* necessarium est, aliter vix satis aptum futurum. Ea vero omnia lenissima correctione consequi videmur haec

Μνησιλόχος ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν

Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθῃσιν.

Talem igitur quum in his versibus se praestiterit Diogenes, quis tandem ea sit levitate ut de ceteris fidem ei securus habeat? Et qualia quaeso sunt proxima illa *καὶ πάλιν*, „*Εὐριπίδης σωκρατογόμφορος*“? Immo hic quoque immanis subest hallucinatio Diogenis, qui ex disiectis poetae membris, quae in unum erant fragmentum coagmentanda, duo extudit fragmenta, alterum absurdissime conformatum, *Εὐριπίδης σωκρατογόμφορος*, alterum addito *περιχαλοῦσας* eadem qua superiora licentia interpolatum retracto huc lemme *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*, quod apud scriptorem cui sua debet Diogenes ad longe aliam rem pertinuit. Haec igitur sunt verba poetae, sive Teleclidis seu, quod minus probabile duco, Calliae

*Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν
τὰς σωκρατογόμφορος οὕτως ἐστὶ τὰς σοφίας.*

Cave enim ne servato *περιχαλοῦσας* tertii versus initium statuas *τὰς σωκρατογόμφορος*: quae misera foret et veteris comoediae vi plane caritura Euripidis fabularum descriptio. Nihil huc faciunt quae alibi de Euripidis *καλιᾷ* traduntur.

A D D E N D U M.

Quod facile praevideram fore qui in altero illo Teleclidae fragmento servata Diogenis librorum scriptura tertii versus initium essent habituri τὰς σοκρατογόμενους, id ipsum Hermannum esse amplexum video in egregia censura, qua de libello meo retulit in diariis Lipsiensibus a. 1829. vol. II. p. 1623. 1624. Qui quod incredibile sibi videri ait Diogenem ex altero, quem ego statui, versu σοκρατογόμενους avulsisse, ut suo isti περιηλουόους locum faceret, idem mihi quoque credi ab nemine posse visum erat: quamobrem non hoc conieceram, sed, quod haud paullo diversum est, Diogenem

quae disiecta invenisset coagmentare nescivisse. Ea vero neque iniqua in Diogenem coniectura est, qui in superiore Teleclidae fragmento simillimum errorem commisit, neque idonea ratione destituta, videturque hac sola via probabiliter explicari posse unde lemma istud Ἀριστοφάνης Νεφέλαις venerit, quod ex inferiore quodam de rebus Socratis excerpto huc ascendit, quemadmodum paullo ante Mnesilochi nomen ex Teleclidae verbis in locum altiore evectum eamque ob causam pro poetae nomine habitum est.

N E Φ Ε Λ Α Ι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τοῦ ἰοῦ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χοῦμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται; καὶ μὴν πάλα γ' ἀλεκτρονόος ἦζουσ' ἐγώ.

5 οἱ δ' οἰκέται βέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρό τοῦ ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὐνεκα, ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

ἀλλ' οὐδ' ὁ χρυσὸς οὐτοσὶ νεανίας ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται

10 ἐν πέντε σισύροισι ἐγκεκοροδυλημένοι.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ, βέγκωμεν ἐγκεκαλυμένοι. ἀλλ' οὐ δύναμαι δειλαιὸς εὔδειν δακνόμενος ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν, διὰ τουτοῖ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων

15 ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται ὄνειροπολεῖ θ' ἱππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι, ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·

οἱ γὰρ χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχρον, κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν

20 ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. φρέθ' ἴδω, τί ὀφείλω; δῶδεκα μνᾶς Πασίᾳ.

τοῦ δῶδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην; ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἶμοι τάλας, εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

25 Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' ἔστι τουτί τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν· ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθύδων ἐπιπικῆν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πόσους δρόμους ἐλάτᾳ τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

30 ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; τρεῖς μναῖ διφορίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἰκάδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα χᾶτεροι τόκου

35 ἐνεχυράσασθαί φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἐτεόν, ὦ πάτερ,

τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δάκνει με δημαρχὸς τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

40 ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. φεῦ.

εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς, ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα· ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικὸς ἠδιστὸς βίος, εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,

45 βρώων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

ἔπειτ' ἔγνημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους ἀδελφιδῆν ἄγροικὸς ὦν ἐξ ἄστεως, σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ταύτην ὄτ' ἐγάμουν, συγκατεκλύομεν ἐγὼ

50 ὄζων τρυγός, τρασιάς, ξείων περιουσίας, ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων, δαπάνης, λαρυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.

οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάδα.

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνύς τοδὶ

55 πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαδᾶς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχρον; δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι τῶν παγείων ἐνετίθεις θουαλλίδων.

60 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσὶ, ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,

περὶ τοῦνόματος δὴ ντεῦθεν ἔλοιδορούμεθα· ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρός τὸ νόμα, Ξάνθηππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,

65 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου ἴδμεθην Φειδωνίδην.

τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ κοινήν ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.

τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐχορίζετο, ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,

70 ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην, ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,

ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέρων ἐνημμένους, ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ξιμοῖς οὐδὲν λόγους,

ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.

75 νῦν οὖν ὄλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ μίαν εὖρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,

ἦν ἦν ἀναπέσω τουτοῖν, σωθήσομαι. ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.

πῶς δῆτ' ἂν ἠδιστ' αὐτὸν ἐπεγείρωμι; πῶς;

80 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κίσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἰδοῦ. τί ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ μοι, φιλεῖς ξυεῖ;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτοῖν τὸν ἵππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·

85 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐξ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τί οὖν πίθωμαι δητὰ σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

90 λέγε δὴ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ τι πείσει;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πέισομαι,

νῆ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δεῦρὸ νῦν ἀπόβλεπε.

ὄρῳ τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷ κιδιον;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ὄρῳ. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἔτιδον, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.

95 ἐνταῦθ' ἔνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπέθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεῖς
κᾶσιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἀνθρώπους.
οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

100 εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·

μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

αἰβοῦ, πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαξόνας,
τοὺς ὠχυρώνας, τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις·
ὦν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

105 ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπης νῆπιον.

ἀλλ' εἴ τι κήθει τῶν πατρῶων ἀλάττων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἵππικῆν.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δόσης γέ μοι
τοὺς φασιανούς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

110 ἔθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ξυοῖ,
ἐλθὼν διδάσκου.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφο τῷ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,

115 νικᾶν λέγοντά φασὶ τὰ δικιώτερα.

ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἔ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν πιθολίην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν

120 τοὺς ἱππέας τὸ χροῶμα διακεκραισμένους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζυγίος οὔθ' ὁ σαρμφορας·
ἀλλ' ἐξελεῖ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ περιόριεται μ' ὁ θεὸς Μεγακλῆς

125 ἀνίππον. ἀλλ' εἴσομαι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι·
ἀλλ' ἐυξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

πῶς οὖν γέρον ὦν κἀπιλήσμων καὶ βραδύς

130 λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;

ἴτητόν. τί ταῦτ' ἔχων στραγγυόμαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδλον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόρας τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

135 ἀμαθῆς γε νῆ Δε', ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμωτος τὴν θύραν λελάττιζας
καὶ φροντιδ' ἐξήμβλωκας ἐξενορημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.

ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ προῖγμα τοῦξήμβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

140 ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νῦν ξυοῖ φαρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτωσὶ
ἦκα μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

λέξω. νομίσει δὲ ταῦτα χροῖ μυστήρια.

ἀνήροτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης

145 ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·

δακούσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ἀφροῦν

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτροσε;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

δεξιώτατα.

κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν

150 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,

κᾶτα ψυγέσῃ περιέφυσαν Περσικαί.

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χροῖον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους

155 φροντισμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῖον; ἀντιβολῶ, κᾶτεπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀνήρει' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐπιτίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἕδειν, ἢ κατὰ τοῦροπύγιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐπιτίδας;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

160 ἔφρασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐπιτίδας
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν προήν
βίαι βιάζειν εὐθὺ τοῦροπύγιον·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῶ προσκειμένον
τὸν προκτὸν ἤχειν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

165 σάλπιγξ ὁ προκτὸς ἐστὶν ἄρα τῶν ἐπιτίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἢ ἡεδῖως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐπιτίδας.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφρησέθη

170 ἔπ' ἀσκαλαβώτου.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κερηνότος
ἀπὸ τῆς ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχευεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωζράτους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

175 ἔχθες δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

εἶεν· τί οὖν πρὸς τίλφιτ' ἐπαλαμῆσατο;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελισκον, εἶτα διαβήτην λαβῶν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφέλετο.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θανατοῦμεν;
ἀνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τέχιστα μου τὸν Σωζράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

185 τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκεῖναι;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

βολβούς ἄρα

ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·

190 ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἐν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἶδε δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὔτοι δ' ξεροβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί δῆθ' ὁ προκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκειται.
195 ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ κείνος ἡμῖν ἐπιτύχη.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

μήπω γε, μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγματίον ἐμόν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

200 πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀστρονομία μὲν αὐτή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τουτὶ δὲ τί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γεωμετρία.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τουτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γῆν ἀναμετροῦσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

πότερα τὴν κληρουχικὴν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὅστιον λέγεις.

205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὄρξες;
αἶδε μὲν Ἀθήναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,

ἐπεὶ δικαστὰς οὐκ ὄρω καθημένους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὡς τουτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

210 καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οἰμοὶ δημότιαι;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἢ δέ γ' Εὐβοί', ὡς ὄρξες,
ἦδ' παρατέταται μακρὰ πόροω πάνν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρατάθη καὶ Περιελέους.
ἀλλ' ἢ Λακεδαιμόνων ποῦ ἴσθιν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὅπου ἴσθιν; αὐτή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

215 ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τουτο πάνν φροντίζετε,
ταῦτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόροω πάνν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οἰμώξεσθ' ἄρα.

φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρημάθρας ἀνήρ;
ΜΑΘΗΤΗΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τίς αὐτός;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Σωζράτης.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὦ Σώκρατες.

220 ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὠφήμερε;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

πρῶτον μὲν ὅ τι δοῦς, ἀντιβολῶ, κατεῖπέ μοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

225 ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ ἔν ποτε

ἔξευρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

230 λεπτήν κραιμίζας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.

εἰ δ' ὦν χαμᾶι τῶν κατώθεν ἐσκοποῦν,

οὐκ ἂν ποθ' εὖρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βίβα

ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.

πέσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

235 τί φῆς;

ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;

ἴθι νυν, κατέβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,

ἵνα με διδάξης ὧν περ οὐνεξ' ἐλλήλυθα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦλθες δὲ κατὰ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

240 ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων

ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματα' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαδες γενόμενος;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαιγῆν.

ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγον,

245 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν

πράττη μ' ἁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποιοὺς θεοὺς ἡμεῖ σὺ; πρῶτον γὰρ θεοὶ

ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ

σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

250 βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς

ἄττ' ἔστιν ὀρθῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

νῆ Δι', εἶπερ ἔστι γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,

ταῖς ἡμετέροιαι δαίμοσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μάλιστα γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

κάθιξε τοῖνον ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

255 ἴδου κάθημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτοῖ τοῖνον λαβέ

τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,

ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανδ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους

ἡμεῖς ποιοῦμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

εἶτα δὴ τί κερδαῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

260 λέγειν γενήσεαι τράμμα, χορτάλον, παιπάλη.

ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μὰ τὸν Δι' οὐ ψεύσει γέ με·

καταπαυτόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.

ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἄηρ, ὅς ἔχεις τὴν
γῆν μετέωρον,

265 λαμπρὸς τ' Αἰθῆρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι

βροντησιζέραννοι,
ἄρθητε, γάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φρονιστῇ

μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ
καταβροχθῶ.

τὸ δὲ μηδὲ κνην ὄκνοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακο-
δαίμον' ἔχοντα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν·

270 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε,

εἴτ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν
ἴστατε Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νελλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύ-
τεσθε προχούσιν,

ἢ Μαιῶν λιμνὴν ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόντα
Μίμαντος·

ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι
χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ.

275 ἀνάοι Νεφέλαι,

ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν γούσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βουραχέος

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφαῖς ἐπὶ

280 δεινδροκόμους, ἵνα

τηλεφανεῖς σκοπιᾶς ἀφορῶμεθα,

καρπούς τ' ἀροδομένην ἱερὰν χθόνα,

καὶ ποταμῶν ζαθέων κελადήματα,

καὶ πόντον κελάδοντα βαυρόβρομον·

285 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀγάματον σελαγεῖται

μαρμαρέαις ἐν ἀργαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέρος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα

290 τηλεσχόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου
καλέσαντός.

ἦσθου φωνῆς ἴμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης
θεοσέπτου;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι
ἀνταποπαρθεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
περὶ ὄβημα.

295 κεῖ θεῖμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θεῖμις ἐστί,
χεσεῖω.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαί-
μονες οὔτοι,

ἀλλ' εὐφρήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται συμ-
νος αἰοιδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

παρθένου ὄμβροφόρου,

300 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γαῖν
Κέκροπος ὑψόμεναι πολυήραιοι·

οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόξος δόμος

ἐν τελεταῖς ἀγίας ἀναδείκνυται,

305 οὐρανίους τε θεοὺς δωρηματι,
ναοὶ θ' ὑπερεφείς καὶ ἀγάλματα,

καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερῶταται,
εὐστέρανοι τε θεῶν θυσίαι θαλία τε,

310 παντοδαπαῖς ἐν ὤραις,

ἦρά τ' ἐπεχομένην Βρομῆα χάρις,
εὐκελίδων τε χορῶν ξεροθίσματα,

καὶ Μοῦσα βερύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβῶλῳ σε, φράσσον, τίνες εἶσ',
ὦ Σώκρατες, αὐταὶ

315 αἱ φθρεξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρῶναι
τινές εἰσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦμιστ', ἀλλ' οὐράνια Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ
ἀνδράσιν ἀγοῖς·

αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν πα-
ρέχουσι

καὶ τερατείαν καὶ περιέλεξιν καὶ προῦσιν καὶ κα-
τάληψιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχῆ
μου πεπότηται,

320 καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στε-
νολεσχεῖν,

καὶ γνωμίδιον γνώμην νύξασ' ἑτέρου λόγου ἀντι-
λογῆσαι·

ὥστ', εἰ πως ἐστίν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς
ἐπιθυμῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

βλέπε νυν δευρὸν πρὸς τὴν Πάρονθ'· ἤδη γὰρ
ὄρω κατιούσας

ἡσυχῇ αὐτάς.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωροῦσ' αὐταὶ πάνυ πολλαί,

325 διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγια.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί τὸ χρεῖμα;

ὡς οὐ καθορῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

παρὰ τὴν εἴσοδον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κο-
λοζύνταις.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταῦτας μέντοι σὺ θεῖς οὐσας οὐκ ἤδης οὐδ'
ἐνόμιζες;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

330 μὰ Δί', ἀλλ' ἑμὴν καὶ δρόσον αὐτὰς ἠγοῦμην
καὶ καπνὸν εἶναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βό-
σζουσι σοφιστῆς,

θουριομάντις, λατροτέχνας, σφραγιδονχαργο-
κομήτας,

κνυλίων τε χορῶν ἀματοκάμπτας, ἄνδρας με-
τεωροφρένας,

οὐδὲν δρωῶντας βόσκουσ' ἀγοῦς, ὅτι ταῦτας
μουσποιοῦσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

335 ταῦτ' ἄρ' ἐπολοῦν ὑγρῶν Νεφελῶν στρεπταιγλῶν
δάϊον ὀρμῆν,

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλου Τυρῶ, πρημαινού-
σας τε θυέλλας,

εἴτ' ἀερίας, διεαῖς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηγεῖς.
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερῶν Νεφελῶν· εἴτ'

ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρῶν τεμάχην μεγαλῶν ἑγαδῶν, κρέα τ' ὀρνί-
θια κνυλῶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

340 διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,

εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι
γυναῖξιν;

οὐ γὰρ ἐξεῖναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε, ποῖα γὰρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐροῖσιν πεπτα-
μένοισι,

κοῦχλιν γυναῖξιν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτι οὖν· αὐταὶ δὲ
ἴδνας ἔχουσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

345 ἀπόκριναί νυν ἔτι ἂν ἔρωμαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἦδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρου
 ὄμοιαν

ἣ παρδάλει ἢ λύφω ἢ ταύρω;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

νῆ Δ' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

γίγνεται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κῆρ' ἦν μὲν
 ἴδωσι κομήτην,
 ἄγχιόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἰόνπερ τὸν
 Ξενοφάντου,

350 σκόπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἦκα-
 σαν αὐτάς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

τί γάρ, ἦν ἄρπαγε τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
 μωνα, τί δρῶσιν;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίμνης
 ἐγένοντο.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεόνυμον αὐταὶ τὸν δῖψα-
 σπιν χθῆς ἰδοῦσαι,
 ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔωρων, ἔλαφρι διὰ τοῦτ'
 ἐγένοντο.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

355 καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρξες, διὰ τοῦτ'
 ἐγένοντο γυναῖκες.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

χαίρετε τοίνυν, ὧ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ
 τινὲ κάλλω,
 οὐρανομήκη δῆξαιτε κάμοι φωνῆν, ὧ παμβασιλείαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενῆς, θηρατὰ λόγων
 φιλομούσων·

σύ τε, λεπιοτάτων λήρων ἱερῶ, φράζετο πρὸς
 ἡμᾶς ὅ τι χορήξεις·

360 οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούοισαίμεν τῶν νῦν με-
 τεωροσοφιστῶν

πλήν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης
 οὐνεκα, σοὶ δὲ,

ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ φθαλμῷ
 παραβάλλεις,

κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σε-
 μνοπροσωπεῖς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

ὧ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ
 τερατώδες.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

365 αὐταὶ γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ'
 ἔστι γλύκαρος.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, - φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμ-
 πους οὐ θεός ἐστιν;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

τί λέγεις σύ;
 ἰλλὰ τίς ἔει; τοῦτ' ἔγωγε ξυμοίγ' ἀπόφηναι πρῶ-
 τον ἀπάντων.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

αὐταὶ δὴ που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις
 αὐτὸ διδάξω.

370 φέρε, ποῦ γὰρ πόποι' ἄνευ Νεφελῶν ὄντι'
 ἦδη τεθέασαι;

καίτοι χρῆν αἰθρίας ἕναι αὐτὸν, ταύτας δ' ἀπο-
 δμειν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὐ
 προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δ' ἀληθῶς ἦμην διὰ κο-
 σκίνου οὐρεῖν.

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον· τοῦτό με
 ποιεῖ τετρεμαίνειν.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

375 αὐταὶ βροντῶσι κυλινδόμεναι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

τῷ τρόπῳ, ὧ πάντα σὺ τοιμῶν;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ ἀναγκασθῶσι
 φέρεσθαι,

κατακορηνάμεναι πλήρεις ὕμβρου δι' ἀνάγκην,
 εἶτα βαρεῖαι

εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι δῆγγυνται καὶ πατα-
 γοῦσιν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς,
 ὥστε φέρεσθαι;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

380 ἦμιστ', ἀλλ' αἰθέριος δίνος.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

Δίνος; τοῦτ' μ' ἐλελήθη,

ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δίνος νυνὶ
 βασιλεύων.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βρον-
 τῆς μ' ἐδίδαξας.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς
 ὅτι φημί

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυ-
 ννότητα;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

385 φέρε τοῦτ' ἐπὶ τῷ χορῷ πιστεύειν;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ σε διδάξω.

ἦδη ζωμοῦ Παναθηναίος ἐμπλησθεῖς εἶτ' ἐτα-
 ράχης

τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίμνης αὐτὴν διε-
 κοροκορύγησεν;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,
 καὶ τετέραται

χῶσπερ βροντῆ τὸ ζωμίθον παταγεῖ καὶ δεινὰ
 κέκρυγεν·

390 ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κάπει' ἐπά-
 γει παπαππᾶξ,

χῶτιαν χέξω, κομιθεῖ βροντῆ παπαπαππᾶξ, ὥσπερ
 ἐζειναι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστροῖδου τυννουτοῦ οἶα
 πέποδος·

τὸν δ' ἄρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ
εἰκὸς μέγα βροντῶν;
ταῦτ' ἄρα καὶ τὸν ὀματ' ἀλλήλοιν, βροντη καὶ
πορδῆ, ὁμοίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

395 ἄλλ' ὁ κερωνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ,
τοῦτο διδάξον,
καὶ καταφύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζώντας
περιφύλει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς
ἐπιόρκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄξω καὶ βε-
ζεσέληνε,
εἶπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων'
ἐπέπορσεν
400 οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα
γ' εἶσ' ἐπιόρκοι.
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον
ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ
δὴ δρῦς γ' ἐπιόρκεϊ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γέρε ἔστιν
δῆθ' ὁ κερωνός;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν εἰς ταύτας ἴνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κα-
τακλεισθῆι,
405 ἔνδοθεν αὐτὰς ὡσπερ κύστιν φουστῆ, κίπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης
ξήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυ-
κνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοῖβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν
κατακαίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

νη Δ', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε
Διασίωσιν.

ὥπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κατ' οὐκ ἔσχον
ἀμελήσας·

410 ἦ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαιφνης διαλακῆσασα
πρὸς αὐτῶ
τῶφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας, ὦνθρωπε,
παρ' ἡμῶν,

ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γε-
νήσει,

εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπω-
ρον ἔνεστιν

415 ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἔστως μήτε
βαδίζων,

μήτε ῥιγῶν ἔχθαι λίαν, μῆτ' ἀριστῶν ἐπιθυμείς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,

καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὕπερ εἰκὸς δεξιὸν
ἄνδρα,

νικῶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πο-
λεμιζῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

420 ἄλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στεροῦς δυσκολοζοίου τε
μεριμνης,

καὶ φειδωλοῦ καὶ τρουσίου γαστροῦ καὶ θυμ-
βρεπιδέεινον,

ἀμέλει θαρρῶν, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν
παρέχοιμ' ἄν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄλλο τι δῆτ' οὐν νομίζεις ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν
ἔπερ ἡμεῖς,

τὸ Χάος τουτί καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτ-
ταν, τρεῖα ταυτί;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

425 οὐδ' ἄν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις,
οὐδ' ἄν ἀπαντῶν·

οὐδ' ἄν θύσαιμ', οὐδ' ἄν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπι-
θεῖην λιβανωτόν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δοῦμαι θαρρῶν, ὡς οὐκ
ἀτυχήσεις,

ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτί πάνυ
μικρὸν,

430 τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν
ἄριστον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοι-
πὸν γ' ἀπὸ τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδέεις νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

μή μοι γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ
τούτων ἐπιθυμῶ,

ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρή-
στας διολισθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

435 τεύξει τοίνυν ὧν ἱμεῖρεῖς· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
θυμείς.

ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἦ γὰρ ἀνάγκη
με πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτριψεν.

νῦν οὐν χρήσθων ὅ τι βούλοισι.

440 τουτί τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διαψῆν,

αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἄσπον δαίρειν,
εἶπερ τὰ χρεῖα διαφευξοῦμαι,

τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
445 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συζωλλητής,

εὐρησιεπής, περιτρίμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρίμη,

μάσθλης, εἶρων, γλοῖος, ἀλαῖων,
450 κέντρον, μιὰρὸς, στρόβις, ἀργαλέος,
ματτυλογίχος·

ταῦτ' εἰ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χορῆζουσιν·

καί βούλονται,
 455 νῆ τὴν Δήμητρον ἔξ μου χορδὴν
 τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
 ΧΟΡΟΣ.
 λῆμα μὲν πάρεστι τῷδὲ γ'
 οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
 ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηχες
 460 ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 τί πείσομαι;
 ΧΟΡΟΣ.
 τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
 ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 465 ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
 ὄψομαι;
 ΧΟΡΟΣ.
 ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις
 αἰεὶ καθῆσθαι,
 470 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
 πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
 475 ἄξια σῆ φρονεῖ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
 ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτερον ὃ τι περ μέλλεις
 προδιδάσκειν,
 καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης
 ἀποπειροῦ.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
 ἴν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανῶν
 480 ἦδη ἢ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 τί δέ; τειχομαχίην μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
 εἰ μνημονικὸς εἶ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 δύο τρόπω νῆ τὸν Λία·
 ἦν μὲν γ' ὀφειλῆται τί μοι, μνήμων πάνυ·
 485 ἐάν δ' ὀφείλω, στέλιος, ἐπιλήσιμων πάνυ.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 ἄμειλε, καλῶς.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 ἄγε νῦν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφῶν
 490 περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑψαρπάσει.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 ἀνθρώπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
 δέδοικά σ', ὃ προσβῆτα, μὴ πληγῶν δέη.
 φέρ' ἴδω, τί δοῦς, ἦν τίς σε τύπη;
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 τύπτομαι,
 495 κ' ἄπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
 εἶτ' αὖθις ἀκ ρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.

ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 ἴθι νῦν, κατάθου θοιμίαιον.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 ἠδὲ κημά τι;
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιεῖναι νομίζεται.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγων' εἰσέρομαι.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 500 κατάθου. τί ληρεῖς;
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·
 ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
 τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 οὐδὲν διοίσεις Χαιρέφωντος τὴν φύσιν.
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 οἴμοι κακοδαίμων, ἡμίθνης γενήσομαι.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 505 οὐ μὴ καλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
 ἀνύσας τι δευρὶ θάπτον;
 ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.
 ἐς τὴν χεῖρ νῦν
 δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
 εἶσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφονίου.
 ΣΩ ΚΡΑΤΗΣ.
 χῶρει· τί κυπιάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
 ΧΟΡΟΣ.
 510 ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
 οὐνεκα ταύτης.
 εὐτυχία γένοιτο τῶν-
 θρώπων, ὅτι προήκων
 ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
 515 νεότεροις τὴν φύσιν αὐ-
 τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
 καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
 ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἔλευθέρως
 τάληθῆ, νῆ τὸν Λιόνυσον τὸν ἐκθροφέντάν με.
 520 οὕτω νικήσαιμι τ' ἐγὼ καὶ νομιζομένην σοφός,
 ὡς ὑμᾶς ἠγροῦμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
 πρώτους ἤξισω' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 ἔργον πλείστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
 φορικῶν
 525 ἠττηθεῖς, οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμ-
 φομαι
 τοῖς σοφοῖς, ὢν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγμα-
 τεύομην.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς
 δεξιούς.
 ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ
 λέγειν,
 ὃ σόφρων τε χῶ καταλύγων ἄριστ' ἠκούσατήν,
 530 κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτι ἦ, κούκ ἐξῆν πῶ μοι
 τεκεῖν,
 ἐξέθηκα, πᾶς δ' ἔτερον τις λαβοῦσ' ἀνέλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξέθροψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ'
 ὄρατα.
 νῦν οὖν Ἰλέκτραν κατ' ἐκείνην ἦδ' ἡ κομῆρδία

- 535 ζητοῦσ' ἤλθ', ἣν που ἰπιγγὴ θεαταῖς οὕτω σο-
φοῖς·
γνώσεται γὰρ, ἥνπερ ἴδῃ, τὰδελφοῦ τὸν βό-
στρονον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σζέψασθ'. ἥτις πρῶτα
μὲν
οὐδὲν ἤλθε ῥαψαμένη σζύτινον καθειμένον,
ἐρυσθρον ἐξ ἄκρου, περὶ τοῖς παιδίοις ἐν ἧ
γέλωσ·
- 540 οὐδ' ἔσχωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ'
εἰλυσεν,
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τῆσπ τῇ βακτηρίῃ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σζώματα,
οὐδ' εἰσῆξε δῶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾷ,
ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπειν πιστεύουσ' ἔλληλυθεν.
- 545 γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνήρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔσαπατᾶν δις καὶ τρεῖς ταῦτ'
εἰσάγων,
ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
- 550 ζοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
οὔτοι δ', ὡς ἅπαξ παρεδωκεν λαβὴν Ἐπέρβολος,
τοῦτον δειλίων κολετρώσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Ἐὐπολις μὲν τὸν Μαριζᾶν πρῶτιστον παρεἰλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
- 555 προσθεῖς αὐτῷ γρυᾶν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος οὐ-
νεχ', ἣν
Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
εἶθ' Ἐρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ἐπέρβολον,
ἄλλοι τ' ἥδη πάντες ξερεῖδουσιν εἰς Ἐπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλειων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
- 560 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελᾷ, τοῖς ξεοῖς μὴ χαιρέτω·
ἣν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὐρή-
μασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐ φρονεῖν δοκῆσετε.
ὕψιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
- 565 πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαινῆς ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἀλυμρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμετέρον πατέρ',
- 570 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτίσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσὶ τε δαίμων.
- 575 ὃ σοφώτατοι θεαταῖ, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
ἠδικημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσους τὴν
πόλιν,
δαμώνων ἡμῖν μόνας οὐ φέτε' οὐδὲ σπένδετε,
αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἣν γὰρ ἦ τις ἔξοδος
- 580 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε ἦ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγῶνα
ἠνίχ' ἠρείσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
κάποιούμεν δεινὰ· βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστρα-
πῆς·
ἠ σελήνῃ δ' ἐξέλειπε τὰς ὀδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
563 — 594. = 595 — 626.
- 585 τὴν θουραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθξως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς
θεοὺς
ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέ-
πειν.
- 590 ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ἡδᾶτως διαδέξομεν.
ἣν Κλέωνα τὸν λάρον δῶρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα γμιώσῃτε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν ἀγξένα,
αὐθις ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἰ τι κάζημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοῦσεται.
- 595 ἀμφὶ μοι αἴτε, Φοῖβ' ἀναξ
Αἴλιε, Κυρθίαν ἔχων
ὕψικέρατα πέτραι·
ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγγρυσον ἔχεις
- 600 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγιόδος ἠνιοχος, πολιοῦχος Ἀθᾶνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραι σὺν πεύκαις σελαγεῖ
- 605 Βάχχαις Δελφίσιον ἐμπρέπων,
κομιστῆς Διόνυσος.
ἠνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἠ Σελήνῃ συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαιρέειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμ-
μίχοις·
- 610 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμ-
φανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἦ
δραχημῆν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξίνοντας ἐσπέρας,
μὴ πρῆν, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναῖης καλόν.
- 615 ἄλλα τ' εὐ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἠνίχ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἰκαδε,
τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
- 620 κᾶθ' ὅταν θύειν δεῖν, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπασίαν,
ἠνίχ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπη-
δόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἂνθ' ὢν λαχόν
Ἐπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν
θεῶν
- 625 τὸν στέφανον ἀφροεθῆ· μάλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνῃν ὡς ἄγειν χρῆ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .
μὰ τὴν Ἀναπνοῆν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἄερα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγοριζον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαῖον οὐδ' ἐπιλήσομα·
- 630 ὅστις σκαλαθυραμίτ' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέθηται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ γῶς.
ποῦ Στρεφιδιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ .
ἀλλ' οὐκ ἐῶσὶ μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόροις.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

635 ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσχευε τὸν νοῦν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ιδού.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ἑυθυμῶν;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε

640 ὑπ' ἀλφειταιμοιβῶ παρεζόπην διχοκίνοψ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ τοῦτ' ἔρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἦγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἤμικεῖτον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις, ὦνθρωπε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περίδου νυν ἔμοι,

645 εἰ μὴ τετράμετρον ἔστιν ἤμικεῖτον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔς κόρακας, ὡς ἄγορικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ἑυθυμῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ἑυθυμοὶ πρὸς τάλφιτα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίῃ,

650 ἐπαίονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ἑυθυμῶν
κατ' ἐνόπλιον, γῶποῖός αὐτὰ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δε' ἀλλ' οἶδ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἔμοι παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

655 ἀγροῖός εἶ καὶ σκαιοός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐ γάρ, ἠΰθεός,

τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκειν' ἔκεινο, τὸν ἀδικιώτατον λόγον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅτι' ἔστιν ὀρθῶς ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

660 ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μείνομαι·
κρίδος, τράγος, ταῦρος, κύνων, ἀλεκτρονῶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὀρθῶς δ' πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρονῶνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; μέρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς; ἀλεκτρονῶν καλέκτρονῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

665 νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλεκτρονῶνα, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρονῶνα; εἴ γε νῆ τὸν Ἄερα·
ᾧστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλαφιώσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

670 ἰδοὺ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὐσαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ

ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μάλιστα γε,

ὡσπερ γε καὶ Κλεωνύμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φράσον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταυτὸν δύναται σοὶ κάρδοπος Κλεωνύμου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

675 ἀλλ', ὡγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμου,
ἀλλ' ἐν θυεῖᾳ στρογγύλῃ νεμάτιτο.

ἄτάρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως;

τὴν καρδόπην, ὡσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν καρδόπην θήλειαν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

680 ἔκεινο δ' ἦν ἂν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅτι' ἄρρεν' ἔστιν, ἅτι δ' αὐτῶν θήλεα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἔστιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

685 ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μυρία.

Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ', ᾧ πονηρῆ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρρεν' ὕμιν ἔστιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπει

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνίας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

690 ὅπως ἂν; ὠδὲ, δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὀρθῶς; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἢ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ καταικλινέεις δευρὶ
ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τί δρω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

695 ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ,
χαμαί μ' ἔασον ἀτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

κακοδαίμων ἐγώ,

οἶαν δίκην τοῖς κόρῃσι δώσω τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

700 φρόντιζε δὴ καὶ διάθρηι, πάντα τρόπον τε
σαυτῶν

στρόβει πυκνώσας.

ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
ἐπ' ἄλλο πῆδα

705 νόημα φρονός· ἕνρος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος
ὀμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

707 ἰατταταῖ ἰατταταῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἀπόλλυμαι δελταῖος· ἐκ τοῦ σκίμποδος

710 δάκνουσί μ' ἐξέφροντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς διαδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσιν,

715 καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νυν βαρέως ἄλγει λαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

καὶ πῶς; ὅτε μου

φροῦδα τὰ χρήματα, φροῦδη χροιά,
φροῦδη ψυχὴ, φροῦδη δ' ἐμβάς·

720 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἔδωκ
ὀλίγου φροῦδος γεγέννημα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἐγώ;

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ τί δῆτ' ἐφροντίσας;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

725 ὑπὸ τῶν κόρῃων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπολεῖ κάκιστ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἀλλ', ὡγάθ', ἀπόλωλ' ἀριώς.

700 — 706. = 804 — 810.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περιζαλυπτεᾶ.
ἔξερυετός γάρ νοῦς ἀποστρηρτικὸς
κάπαυόλημ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλω

730 ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστρηρτιοῖδα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε νυν, ἀθρήσω πρώτον, ὃ τι δρᾷ, τουτονί.
οὗτος, καθεύδει;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχεις τι;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μὴ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν πάννυ;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

735 οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὃ Σώ-
κρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς ὃ τι βούλει πρώτος ἔξευρὼν λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

740 ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχ' ἀτομέα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
ἀφείδ' ἀπέλθε· κἄτα τὴν γνώμην πάλιν

745 κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὃ Σωκρατίδιον φίλτατον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί, ὃ γέρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἔχω τόκου γνώμην ἀποστρηρτικὴν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐπίδειξον αὐτήν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·

750 γυναικα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλήν,
καθέλωμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

αὐτὴν καθείροζαίμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τηροῖν ἔχων,

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δῆτα τοῦτ' ἂν ἀφελήσειέν σ';

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὃ τι;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλωι σελήνην μηδαμοῦ,

755 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅτι τί δή;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὅτι κατὰ μήνα τὰργύριον δανεῖται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοὶ προβαλῶ τι δεξιόν,
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσῃς εἰπέ μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

760 ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἄερα,
λινόδετον ὡσπερ μηλόλονθην τοῦ ποδός.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

εὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
765 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογῆν σ' ἔμοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖαν τινά;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπόλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τὴν ὕαλον λέγεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἔγωγε. φέρε, τί δῆρ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
770 ὅποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω σιὰς ὄδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματα' ἐκτίξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σοφῶς γε νὶ τὰς Χάριτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οἴμ' ὡς ἦδομαι

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

775 ἄγε δὴ ταχέως τοῦτ' ἐξυρόρασον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τὸ τί;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως ἀποστρέψῃς ἂν ἀντιδίζων δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαριύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

φαιλότατα καὶ ὄρεσι'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μᾶς ἐνεστώσης δίκης,

780 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὕθλις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ὅτι τί; καὶ πρὸς τὸν θεόν, ὃ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

785 ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθῃε σύ γ' ἔτι· ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθῃς; λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ἧ ματιόμεθα μέντοι ἑλπίται;
οἴμοι, τίς ἦν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποίθερεϊ,

790 ἐπιλησμοτάτον καὶ σιασιότατον γερόντιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οἴμοι, τί οὖν δῆρ' ὁ καθοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττιστροφῆιν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν, ὃ πρεσβύτε, συμβουλεύομεν,

795 εἴ σοὶ τις υἱός ἐστιν ἐπιθεραμμένος,
πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱός καλὸς τε κάγαθός·

ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡΟΣ.

σύ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,

800 κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.

ἀτὰρ μέτειμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελεύσ' ἂν τῆς οἰκίας.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

805 ἄρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
ἔξω

μόνας θεῶν; ὡς

ἔτοιμος ὄδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν

ὄσ' ἂν κελύξῃ.

810 σύ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανεροῦς ἐπηρ-
μένου

γνοὺς ἀπολάψῃς, ὃ τι πλείστον δύνασαι,

ταχέως· φιλῆ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἑτέρω τρέ-
πεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

οὔτοι μὰ τὴν Ὀμήγην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·

815 ἀλλ' ἔσθ' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους υἱόνας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τί χοῖμα πάσχεις, ὦ πάτερ;

οὐκ εὐφρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μοῖρας·

τὸ Δία νομίζεις, ὄντα τηλικουτοῖν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

820 τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἑτέον;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἐνθυμούμενος

ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖα.

ὅμως γε μὴν πρόσειθ', ἐν' εἰδῆς πλείονα,

καὶ σοὶ φράσω προᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνήρ' ἔσει.

ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

825 ἰδοὺ· τί ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἄμοσας νυνὶ Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔγωγ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὄρῳς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

Δίος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

αἰβοῦ, τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

830 τίς φησι ταῦτα;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

Σωκράτης ὁ Μήλιος

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλῶν ἔχνη.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μαριῶν ἐλλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολώσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἀνδρας δεξιούς

835 καὶ νοῦν ἔχοντι· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδείς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἤλθε λουσόμενος· σὺ δέ
ὥσπερ τεθνεώτος καταλόε μου τὸν βίον.

ἀλλ' ὡς τάχιστα· ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

840 τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπαναμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

845 οἴμοι, τί δράσω παραφρονούντος τοῦ πατρός;

845 πότερον παρανομίας αὐτὸν εἰσαγαγῶν ἔλω,

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

φρέσ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρούνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

καλῶς γε. ταυτηγὶ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρούον'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἄμφω ταῦτό; καταγέλαστος εἶ.

850 μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήρδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρούαναν, τουτογὶ δ' ἀλέκτορα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρούαναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

χῆτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὁ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,

855 ἐπελανθανόμεν ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἔτιῶν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμίτιον ἀπόλεσας;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέροφας, ὠνόητε σύ;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὅσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπόλεσα.

860 ἀλλ' ἴθι, βράδις, ἰωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
πειθόμενος ἐξάμαρτε· καγὼ τοῖ ποτε

οἶδ' ἐξέετε σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,

ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἠλιαστικόν,

τούτου· πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

865 ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποι' ἀγθέσει.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

εὖ γ' ὅτι ἐπεσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελεθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτογὶ,
ἀκογ' ἀναπέσις.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,

καὶ τῶν κρεμαθῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

870 αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρεμαῖο γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; καταρξ' σὺ τῷ διδασκάλῳ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἰδοὺ κρέμει', ὡς ἠλέθιον ἐφθέργξατο

καὶ τοῖσι γέλεισιν διερορηγούσιν.

875 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφρευζιν δίκης

ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίων;

καίτοι ταλάντων τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπερβολος.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφος ἐσιν φύσει·

εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτογὶ

ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,

880 ἀμαξίδιας τε σκυτίνας εἰργάζετο,

καὶ τῶν σιδίων βατραχῶς ἐποίηε πῶς δοκεῖς.

ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσεται,

τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,

885 ὃς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·

885 ἔαν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἀδικὸν πάση τέχνῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγων.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἔγῳ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀνιλέγειν δυνήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαυτὸν

890 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ἂν.

ΔΔΙΚΟΣ.

ἴθ' ὅποι χρήσεις. πολλὴ γὰρ μᾶλλον σ'

ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολω.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀπολεῖς σύ; τίς ἂν;

ΔΔΙΚΟΣ.

λόγος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἦττων γ' ἂν.

ΑΔΙΚΟΣ.
 ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κραίτω
 895 φάσκειν εἶναι.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 τί σοφὸν ποιῶν;
 ΑΔΙΚΟΣ.
 γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσὶ
 τοὺς ἀνοήτους.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 οὐκ, ἀλλὰ σοφοῖς.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ἀπολῶ σε κακῶς.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 900 εἰπέ, τι ποιῶν;
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 τὰ δίκαια λέγων.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 ἀλλ' ἀνατρέψω γαῦτ' ἀντιλέγων·
 οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημί δίκην.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 οὐκ εἶναι φής;
 ΑΔΙΚΟΣ.
 φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
 905 οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
 δήσας;
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 αἰβοῖ, τοῦτ' καὶ δὴ
 χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 τυφογέρον εἰ κἀνάμοστος.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 καταπέγνων εἰ κἀνασχυντος.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 910 ῥόδα μ' εἴρηκας.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 καὶ βωμολόχος.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 κρήνησι στεφανοῖς.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 καὶ παρτολοίας.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 χρυσῶ πάππων μ' οὐ γινώσκεις.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδω.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 915 θρασὺς εἰ πολλοῦ.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 διὰ σέ δὲ φοιτῶν
 οὐδεις ἐθέλει τῶν μειρακίων·

καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίους
 οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 920 ἀνήμεῖς αἰσχρῶς.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 σὺ δέ γ' εὐ πράττεις.
 καίτοι πρότερόν γ' ἐπτόχευες,
 Τηλέφος εἶναι Μυσοῦ φάσκων,
 ἐκ προιδίου
 γνώμας τρώγων Πανδελειτεύου.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 925 ὦμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ὦμοι μανίας τῆς σῆς, πόλειός θ',
 ἧτις σε τρέφει
 λυμαίνόμενον τοῖς μειρακίοις.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὄν.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 930 εἶπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χεῖρ
 καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκήσαι.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 δεῦρ' ἔθι, τοῦτον δ' ἔα μαινεσθαι.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.
 ΧΟΡΟΣ.
 παύσασθε μίχης καὶ λοιδορίας.
 935 ἀλλ' ἐπίδειξαι
 σὺ τε τοὺς πρότερος ἔτι' ἐδίδασκας,
 σὺ τε τὴν καινὴν
 παιδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντων κρήνας φοιτῆ.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.
 ΑΔΙΚΟΣ.
 κᾶγωγ' ἐθέλω.
 ΧΟΡΟΣ.
 940 φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
 ΑΔΙΚΟΣ.
 τούτῳ δώσω·
 κᾶτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη
 δηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 καὶ διανοαῖς κατατοξεύσω.
 945 τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγούρη,
 τὸ πρόσωπον ἔπαι καὶ τὰ φθαλιμῶ
 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθηρῶν
 ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολείται.
 ΧΟΡΟΣ.
 949 νῦν δέλεστον τὸ πισύνω τοῖς περιδελίοισι
 λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
 955 νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σοφίας,
 ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.
 959 ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-
 στοῖς στεφανώσας,
 960 ῥῆξον φωνὴν ἧτιναι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ
 φύσιν εἰπέ.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 λέξω τοῖσιν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
 949 — 958. = 1024 — 1033.

- ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤρθουν καὶ σωφρο-
σύνη νενομίστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρούσαντος μη-
δέν' ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κι-
θαριστοῦ
965 τοὺς κωμῆτας γυμνοὺς ἀδρόους, καὶ κριμνώδη
κατανήροι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἑσμ' ἐδίδασκεν, τὴν μὲν
μὴ ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τηλέπορον
τι βόαιμα,
ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες πα-
ρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσεται ἢ κάμψειν τινα
καμπήν,
971 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγῶν ταύτας τὰς δυσζο-
λοκάμπτους,
ἐπειτρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας
ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μῆρον ἔδει
προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μῆδεν δειξίαν
ἀπηνές·
975 εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισιαμένους συμψησαι,
καὶ προνοεῖσθαι
εἰδῶλον τοῖσιν ξερατιαῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλεί-
πειν.
ἠλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερ-
θεν τότ' ἂν, ὥστε
τοῖς αἰδοῖσι δρόσος καὶ χροῦς ὥσπερ μήλοισιν
ἐπὶνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φρασιόμενος τὴν φωνὴν πρὸς
τὸν ξεραστὴν
980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς οφθαλμοῖς ἐβά-
διζεν,
οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
φαραγίδος,
οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάξαι οὐδὲ
σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίξειν, οὐδ' ἴσχειν
τὴν πόδ' ἐναλλάξ.
ΑἰΙΚΟΣ.
ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τετρίγων ἀνά-
μεσα,
985 καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνθρωπος Μαραθωνομάχας ἡμῆ παιδεύσει
ἔθρησεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις
ἐντετυλίχθαι·
ὥστε μ' ἀπάγγεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθη-
ναίοις δέον αὐτοῦς
τὴν ἀσπίδα τῆς κολῆς προέχων ἀμελῆ τῆς Τρι-
τογενείης.
990 πρὸς ταῦτ', ὃ μαιράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρεῖτ-
τῶ λόγον αἰροῦ·
κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βουλευμάτων ἀπέ-
χεσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπη τίς
σε, φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
προσιούσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν,
ἄλλο τε μῆδεν
995 αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγα μ'
ἀναπλάττειν·
μῆδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς
ταῦτα κερνήως,
μῆλη βληθεῖς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
θραυσθῆς·
μῆδ' ἀντειπεῖν τῷ παιρὶ μῆδεν, μῆδ' Ἰαπετὸν
καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτρο-
φῆθης.
ΑἰΙΚΟΣ.
1000 εἰ ταῦτ', ὃ μαιράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν
Διδύσσον
τοῖς Ἰπποκράτους νείσει εἴσεις, καὶ σε καλοῦσι
βλιτομάμμαν.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις
διατροφίης,
οὐ στρωμύλλον κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτρά-
πελ', οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχροαντιλο-
γεῖσπιτοῖτον·
1005 ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορῖαις
ἀποθρέξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σῶφρονος
ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλ-
λοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρα χαίρων, ὅπταν πλάτανος πτελέα
ψιδυράζη.
ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
1010 καὶ πρὸς τοῦτοις προσέχης τὸν νοῦν,
ἔσεις ἀεὶ στήθος λιπαρὸν,
χροῖαν λευκὴν, ὧμους μεγάλους,
γλωτταν βαίαν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.
1015 ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηθεύης,
πρῶτα μὲν ἔσεις χροῖαν ὠχρὰν,
ὧμους μικροὺς, στήθος λεπτόν,
γλωτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κολῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν,
καὶ σ' ἀναπέσει
1020 τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἠγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·
καὶ πρὸς τοῦτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγούσης ἀναπλήσει.
ΧΟΡΟΣ.
1024 ὃ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
ὡς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν
προτέρων.
1030 πρὸς οὖν τὰδ', ὃ κομφοπροπεῖ μούσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δὲ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς
αὐτὸν,

1035 εἶπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφ-
λήσεις.

ΑΙΙΚΟΣ.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγρόμην τὰ σπλάγγνα, κἀ-
πεύθιμον

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμασι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἦππων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπειρήσα

1040 καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι.

καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μωρῶν ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἥτινας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θεομῶ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔασειν.

1045 καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θεομᾶ λουτρά;

ΑΙΚΑΙΟΣ.

ὀτιῆ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΙΙΚΟΣ.

ἐπίσχε· εὐθύς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφικτον.
καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν'
ἄνδρ' ἄριστον

ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόρους
πονήσαι;

ΑΙΚΑΙΟΣ.

1050 ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

ΑΙΙΚΟΣ.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πόποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

ΑΙΚΑΙΟΣ.

ταῦτ' ἔστι ταῦτ' ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων
(πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὸς δὲ τὰς παλαί-
στρας.

ΑΙΙΚΟΣ.

1055 εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ'
ἐπιανῶ.

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
ἅπαντας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἦν ὀδὶ μὲν
οὐ φησι χοῖναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.

1060 καὶ σωφρονεῖν αὐ φησὶ χοῖναι· δύο κακῶ με-
γίστω.

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πόποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγ-
ξον εἰπών.

ΑΙΚΑΙΟΣ.

πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν
μάχαιραν.

ΑΙΙΚΟΣ.

μάχαιραν; ἀστειὸν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακο-
δαίμων.

1065 Ὑπερβόλος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ

εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μά-
χαιραν.

ΑΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγχευε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

ΑΙΙΚΟΣ.

καῖτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ἤχετ'· οὐ γὰρ ἦν
ὑβριστὴς

οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παν-
νυκτεῖν·

1070 γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρό-
νιππος.

σκέψαι γάρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν
ἅπαντα

ἄνεστιν, ἠδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοτιάδων, ὄψων, πότων,
καχασμῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τοῦτων ἐὰν στερηθῆς;

1075 εἶεν. πάρεμι' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀ-
νάγκας.

ἡμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καῖτ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ'
ὀμιλῶν,

χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰ-
σχρόν.

μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἄλλος, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς
αὐτὸν,

1080 ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεργεῖν,
κακείνος ὡς ἦππων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;

ΑΙΚΑΙΟΣ.

τί δ' ἦν ὄψανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφραε τε
τιλθῆ;

ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος
εἶναι;

ΑΙΙΚΟΣ.

1085 ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;
ΑΙΚΑΙΟΣ.

τί μὲν οὖν ἂν εἴη μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
ΑΙΙΚΟΣ.

τί δῆτ' ἔρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
ΑΙΚΑΙΟΣ.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
ΑΙΙΚΟΣ.

φέρε δὴ μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΑΙΚΑΙΟΣ.

1090 ἔξ εὐρυπρώκτων.
ΑΙΙΚΟΣ.

πείθομαι.

τί δαί; τραγωδοῦσ' ἐκ τίνων;
ΑΙΚΑΙΟΣ.

ἔξ εὐρυπρώκτων.
ΑΙΙΚΟΣ.

εὐ λέγεις.

δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
ΑΙΚΑΙΟΣ.

ἔξ εὐρυπρώκτων.
ΑΙΙΚΟΣ.

ἄρα δῆτ'
1095 ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὀπίτεροι
πλείους σκόπει.

ΑΙΚΑΙΟΣ.

καὶ δὴ σοποῶ.
ΑΙΙΚΟΣ.

τί δῆθ' ὀρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πολύ πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρόωτους· τουτοῦ
1100 γούν οἶδ' ἐγὼ κάκεινον
καὶ τὸν κομήτην τουτοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ.

τί δῆτ' ἔρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἤτιθέμεθ', ὧ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
δοιμάτιον, ὡς
ἐξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1105 τί δῆτα; πότερα τουτόν ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσσω σοι λέγειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν δῆτερα
οἶαν δικιδοῖς, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον

1110 στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀμέλει, κομῆι τουτόν σοφιστήν δεξιόν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὠχρόν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτε νῦν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

1115 τοὺς κοιτᾶς ἅ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν
χορὸν

ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς
φράσαι.

πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὧρα τοῖς
ἀγροῦς,

ὑσομεν πρόωτοιον ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,

1120 ὥστε μήτ' ἀγχοῦν πιέξιν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἦν δ' ἀτιμᾶση τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὐσας θεᾶς,
προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται
κατὰ,

λαμβάνων οὐτ' οἶνον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοι
χωρίου.

ἠνίκ' ἂν γὰρ αἶ τ' ἐλάαι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμ-
πελοι,

1125 ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόνας παίησομεν.
ἦν δὲ πλινθέοντ' ἰδωμεν, ὑσομεν καὶ τοῦ τέ-
γους

τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συν-
τρίφομεν.

κᾶν γαμῆ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν
φίλων,

ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
1130 κᾶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖνα
κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφοικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνη τε καὶ νέα.

1135 πᾶς γὰρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
ἐμοῦ μέτρι' ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένον·

„ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφρασ' οὐ φρασὶν ποτε

1140 οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ διδάσασθαι φασὶ μοι.
νῦν οὖν διζαῖξέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἶσομαι κόπας τὸ φροντιστήριον.

1145 παῖ, ἡμὶ, παῖ παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κᾶν γὰρ σ'· ἀλλὰ τουτοῦ πρῶτον λαβέ·
χρῆ γὰρ ἐπιθαμιάξιν τι τὸν διδάσκαλον.
καὶ μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηε τὸν λόγον
ἐξεῖνον, εἴφ' ὃν ἀοτίως εἰσήγαγες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1150 μεμάθηεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὦ παμβασιλεῖ' Ἀπαιόλη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦνιν' ἂν βούλη δίην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμεν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πολλῷ γε μᾶλλον, κᾶν παρῶσι χίλιοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βοᾶσομαι τῶρα τὰν ὑπέροτονον

1155 βοᾶν. ἰὼ, κλάετ' ὄβολοστάται,
αὐτοὶ τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

1160 ἀμφῆκει γλώττη λάμπων,
πρόβολος ἐμὸς, σωτῆρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσαντίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
ὢν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

1165 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἐξεῖθ' οἴκων,
ἄε σοῦ πατρός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὦδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄπιθι λαβὼν τὸν υἱόν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰὼ ἰὼ τέκνον.

1170 ἰοῦ ἰοῦ.

ὡς ἦδομαι σου πρῶτα τὴν χοροῖαν ἰδῶν.
νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρηνητικὸς
κἀντιλογικὸς, καὶ τουτο τοῦπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

1175 ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀιτικὸν βλέπος.

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας,

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔνη γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα;

1180 εἰς ἣν γε θῆσιν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως
 μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 οὐκ ἂν γένοιτο;
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 πῶς γὰρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
 αὐτὴ γένοιτ' ἂν γοαῦς τε καὶ νέα γυνή.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 1185 καὶ μὴν νενομίσται γ'·
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
 ἴσασιν ὀρθῶς ὃ τι νοεῖ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 νοεῖ δὲ τί;
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 ἐκείνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δὴ ἡμέρας
 1190 ἔθηκεν, εἷς γε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν,
 ἔν' αἰ θέσεις γίγνοντο τῇ νομηρίᾳ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ἵνα δὴ τί τὴν ἔννην προσέθηκεν;
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 ἔν', ὦ μέλε,
 παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
 πρότερον ἀπαλλάττονθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
 1195 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηρίᾳ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 πῶς οὐ δέχονται δὴ· αὐτὴ τῇ νομηρίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνην τε καὶ νέαν;
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 ὅπερ οἱ προτένθην γὰρ δοχοῦσι μοι ποιεῖν·
 ἔν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόισατο,
 1200 διὰ τοῦτο προτένθουσιν ἡμέρα μιᾷ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 εἴ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτοῦ
 1205 ἔπ' εὐτυχίαισιν ἕστεον μοῦγκώμιοι.
 μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτὸς τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
 χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
 1210 χοῖοι δημότια
 ζηλοῦντες ἠνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐσιῶσαι.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρεῖα προίεμαι;
 1215 οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
 ἀπερὸ θροῖσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
 ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυκτὶ χρημάτων
 ἔλω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
 ἔχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.

1220 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα κατασχυνῶ
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 τίς οὐτοσί;
 ΠΑΣΙΑΣ.
 ἐς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 μαρτύρομαι,
 ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρημάτων;
 ΠΑΣΙΑΣ.
 τῶν δώδεκα μῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
 1225 τὸν ψαρὸν ἵππον.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
 ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικῆν.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυς τοὺς θεοῦς.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ πω τότ' ἐξηπίστατο
 Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατέβλητον λόγον.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 1230 νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἕξαρος εἶναι διανοεῖ;
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
 ΠΑΣΙΑΣ.
 καὶ ταῦτ' ἐθέλησεις ἀποδοῦσαι μοι τοὺς θεοῦς;
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ποίους θεοῦς;
 ΠΑΣΙΑΣ.
 τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 νῆ Δία,
 1235 καὶν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμοῖαι, τριώβολον.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 ἀπόλοιο τοῖνον ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ἄλλοις διασημηθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 οἴμ' ὡς καταγελάς.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ἔξ γῶς χωρήσεται.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοῦς
 1240 ἐμοῦ καταπροῖξει.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 θαυμασιῶς ἦσθην θεοῖς,
 καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 ἦ μὴν σὺ τούτων τῶ χρόνῳ δώσεις δίκην.
 ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρημάτων' εἴτε μὴ,
 ἀπόπεμψον ἀποχορινάμενος.
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
 ἔχε νυν ἦσυχος.
 1245 ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποχορινώμην σοι σιγῶς.
 ΠΑΣΙΑΣ.
 τί σοι δοκεῖ δρᾶσαι;
 ΜΑΡΤΥΣ.
 ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ποῦ 'σθ' οὔτος ἀπειτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τουτί τί ἔστι;

ΠΑΣΙΑΣ.

τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
1250 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

οὐκ οὖν ἀνύσας τι θάπτον ἀπολιταργεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι

1255 θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αἰτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχί βούλομαι παθεῖν,
οἷή γ' κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον. Χ

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἔα.

1260 τίς οὔτοςί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὐ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαίμωνον ἐγφάγεται;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βοῦίεσθ' εἰδέναι;
ἀνήρ κακοδαίμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ὃ σκληρὸν δαίμων, ὃ τὴνχα θρασυάντυγες

1265 ἔππων ξυῶν· ὃ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί δαί σε Τληπόλεμόσ ποτ' εἰργασται κακόν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὃ τῶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

1270 τὰ ποῖα ταῦτα χορήμαθ';

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἀδανείσατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

κακῶς ἄρ' ὕνως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἔππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἄπ' ὄνου καταπεσῶν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ληρῶ, τὰ χορήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

1275 οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τὸν ἐγκέφαλον ὡσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

οὐ δὲ νῆ τὸν Ἐριμῆν προσκεκλήσεσθαι γέ μοι,
εἰ μάποδώσεις τὰργύριον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

κάτεπέ νυν,

1280 πότερα νομίζεις κτανὸν ἀεὶ τὸν Δία
ἕιν ὕδωρ ἐκάσσοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἔλκειν κάτωθεν ταῦτό τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

1285 ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θρηγόν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τὰργύριον ἀεὶ γίγνεται,
ὀπορρόεντος τοῦ χρόνου;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

καλῶς λέγεις.

1290 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' οὐ πλείονα
νυκτὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

κῆτα πῶς

αὕτη μὲν, ὃ κακὸδαίμων, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρροέντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
1295 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σεαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὑπάγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλξῆς, ὃ σαιμφόρα;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ἕξεις; ἐπιαλῶ

1300 κεντῶν ὑπὸ τὸν πρῶκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ξιμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνορσίον.

ΧΟΡΟΣ.

οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
γέρον δθ' ἔρασθεις

1305 ἀποστερηθῆσαι βούλειται

τὰ χορήμαθ' ἀδανείσατο·
κοκὸν ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
λήψεται τι πράγμα, ὃ τοῦ-
τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν *

1310 * ὢν παρουργεῖν ἤρξεται', ἐξαίφνης λαβεῖν κα-
κόν τι.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἀντιχ' εὐρήσειν ὅπερ
πάλα ποτ' ἐπέξει,

1303 — 1310. = 1311 — 1320.

εἶναι τὸν υἱὸν θεῖον ὅτι
 γνώμας ἐναντίας λέγειν
 1315 τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-
 κᾶν ἄπαντας οἵσπερ ἄν
 ξυγγένηται, κᾶν λέγη παμπόνηρ·
 1320 ἴσως δ' ἴσως βουλήτῃται κᾶφωρον αὐτὸν εἶναι.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

τοῦ τοῦ.
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένη πάση τέχνῃ.
 οἴμοι κακοδαίμων τῆς κερφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.

1325 ὦ μαρὰ, τύπτεις τὸν πατέρα;
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 φῆμ', ὦ πάτερ.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 ὄραθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 καὶ μάλα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 ὦ μαρὰ καὶ πατρολοῖα καὶ τοιχωρῶχε.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 αὐθίς με ταῦτά ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακῆ;
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

1330 ὦ λακκόπρωτε.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 πάτετε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 τὸν πατέρα τύπτεις;
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 κἀποφανῶ γε νῆ Λία
 ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 ὦ μαρῶτατε,
 καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

1335 τουτὶ σὺ νικήσεις;
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 πολὺ γε καὶ ῥαδίως.
 ἐλοῦ δ' ὀπότερον τοῖν λόγοιιν βούλει λέγειν.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 ποῖοιιν λόγοιιν;
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

ἐδιδασχόμενον μέντοι σε νῆ Λί', ὦ μέλε,
 τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 1340 μέλλεις ἀναπέσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
 τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 ἀλλ' οἴμοι μέντοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
 οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντειρεῖς.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκούσαι βούλομαι.
 Χ Ο Ρ Ο Σ.
 1345 σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φρονιζέειν ὕπῃ
 τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
 1345 — 1352. = 1391 — 1398.

ὡς οὔτος, εἰ μὴ τῷ πεποῖσθαι, οὐκ ἂν ἦν
 οὔτως ἀκόλαστος.
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασυνοῦνται·
 1350 δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τᾶνθρόπου.
 ἀλλ' ἐξ οὔτου τὸ πρῶτον ἤρξασθ' ἢ μάχη γενέσθαι
 ἤδη λέγειν χορὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
 δράσεις.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
 ἐγὼ φράσω· περὶ γὰρ εἰσιτώμεσθ', ὥσπερ ἴστε,
 1355 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέ-
 λουσα
 ἔσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν χορὸν, ὡς ἐπέχθη.
 ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφρασκε τὸ κηθαρίζειν
 ἄδειν τε πίνονθ', ὥσπερ εἰ κᾶχρος γυναικ' ἀλοῦσαν.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.

οὐ γὰρ τότε εὐθύς χορὴν σ' ἄρα τύπτεισθαί τε
 καὶ πατεῖσθαι,
 1360 ἄδειν κελεύονθ', ὥσπερ εἰ τέτιγας ἐσιπῶντα;
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
 καὶ τὸν Σιμωνίδην ἐφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν.
 καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠρεσχόμενον τὸ πρῶτον·
 ἔπειτα δ' ἐκέλευσθ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρομένην λαβόντα
 1365 τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι κᾶθ' οὔτος εὐθύς
 εἶπεν,

ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
 ψόφου πλέων, ἀξέδοσιτον, στόμφοκα, κρημο-
 ποῖόν;
 κἀνταῦθα πῶς οἶσθ' ἐμοὶ τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
 ὅμως δὲ τὸν θυμὸν διακνὸν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ
 τούτων

1370 λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄτ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥήσιν τιν', ὡς ἐκίνει
 ἀδελφός, ἀλεξίστακε, τὴν ὁμομητοῖαν ἀδελφὴν.
 καὶ γὰρ οὐκέτ' ἐξηρεσχόμενον, ἀλλ' εὐθύς ἐξαράτω
 πολλοῖς κακοῖς καλοχροῖσι· κᾶθ' ἐντεῦθεν, οἷον
 εἰκός,

1375 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρεσθόμεσθ'· εἰθ' οὔτος ἐπαναπηρᾷ,
 κᾶπειτ' ἔργα με κἀσπόδει κᾶπνιγε κᾶπέτριβεν.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
 σοφώτατον;
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.
 σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὦ τί σ' εἶπω;
 ἀλλ' αὐθις αὐ' τυπήσομαι.
 Φ Ε Ι Α Ι Π Η Ι Α Η Σ.
 νῆ τὸν Λί', ἐν δίκῃ γ' ἂν.
 Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Λ Η Σ.

1380 καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὄναισχυντὶ σ' ἐξέθρηφα,
 ἀσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι
 νοοῖς.
 εἰ μὲν γε βροῦν εἶποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πικρὴν ἐπέσχοι·
 μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἦκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
 κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φράσαι, καὶ γὰρ λαβὼν
 θύραζε

1385 ἐξέφερον ἂν καὶ προδουχόμενον σε· σὺ δ' ἐμὲ
 νῦν ἀπάγχων
 βοῶντα καὶ κεχαγῶθ' ὅτι
 χεζητιώην, οὐκ ἔτιλῃς

- ἔξω ἕνεγκεῖν, ὧ μισρῆ,
θύραξέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
1390 αὐτοῦ ποίησα κακῶν.
ΧΟΡΟΣ.
οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδῶν, ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλιῶν ἀναπέσει,
1395 τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὧ καινῶν ἐπῶν κινήτᾳ καὶ μοχλευτᾳ,
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὀμιλεῖν,
1400 καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύ-
ρασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱπικιῆ τὸν νοῦν μόνον προσ-
εἶχον,
οὐδ' ἂν τοῖ' εἰπεῖν ἤμαθ' οἴος τ' ἢ πρὶν ἐξα-
μαρτεῖν.
νυνὶ δ' ἐπειδὴ μὲ οὐτοσί τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμῃς δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ με-
ρίμναις,
1405 οἶμαί διδάξιν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἔλπευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρείττον ἔστιν
ἔλλπων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτρι-
βῆναι.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχιμαί με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τοῦτ'· παῖδά μ' ὄντ'
ἔτυπτες;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
1410 ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
εἰπέ δή μοι,
οὐ καμῆ σοι δίκαιον ἔστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν,
τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρῆ πληγῶν ἀθῶον
εἶναι,
τοῦμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε καγῶ.
1415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
φῆσεις νομίζεσθαι γε παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι;
ἐγὼ δέ γ' ἀντιέποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὄσπερ ἐξαμαρτάνειν ἦττον δίκαιον αὐτούς.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
1420 ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
οὐκουν ἀνῆρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ
πρῶτον,
ὡσπερ σὺ καγῶ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἦττον τί δήτ' ἔξεστι καμῶι καινὸν αὐτὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς νέεσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύ-
πτειν;
1425 ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτριῶνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτᾶ
ταυτῆ,

- ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τι διαφέρουσι
ἡμῶν ἐκείνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
1430 τί δήτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτριῶνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἔσθεις καὶ τὴν κόπρον κατὰ ξύλου καθεύδεις;
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
οὐ ταυτὸν, ὧ τῶν, ἔστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοῖη.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ'
αἰτιάσει.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
καὶ πῶς;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἔπει σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
1435 σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ἦν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἔμοι κεκλεύσεται, σὺ δ' ἔγγανῶν τεθνήξεις.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἔμοι μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
καμῶιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἔστ', ἦν μὴ δίκαια δοῶμεν.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
1440 σκέψαι δὲ χιτέραν ἐτι γνώμην.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἃ νῦν
πέπονθας.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
πῶς δή; διδάξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφε-
λήσεις.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
τὴν μητέρ' ὡσπερ καὶ σὲ τυπήσω.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
τί φῆς; τί φῆς σύ;
1445 τοῦθ' ἕτερον αὐτὸ μείζον κακόν.
ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.
τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἦττω
λόγον σὲ νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεῶν;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς,
οὐδὲν σε κωλύσει σεαυ-
1450 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βράραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὧ Νεφέλει, πέπονθ' ἐγὼ,
ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὲν πράγματα.
ΧΟΡΟΣ.
αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
1455 στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
τί δήτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγορικοι καὶ γέροντ' ἐπήρατε;
ΧΟΡΟΣ.
ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,

- 1460 ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακὸν,
ὅπως ἂν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ὦμοι, πονηρὰ γ', ὧ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χροῖμαθ' ἀδαιεσάμεν
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὧ φίλτατε,
1465 τὸν Χαίρεφῶντα τὸν μικρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολείς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οὐ σὲ κάμ' ἐξη-
πάτων.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
καὶ καὶ, καταδέσθηνι πατρῶον Δία.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
1470 Ζεὺς γὰρ τις ἔστιν;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἔστιν.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
οὐκ ἔστ' οὐκ, ἐπεὶ
Δίνος βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξεληλακῶς.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
οὐκ ἐξεληλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ἠόμην,
διὰ τουτοῦ τὸν Δίνον. οἴμοι δεῖλαιος,
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
1475 ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμεν ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ', ὧ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρέψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
1480 ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.
καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῆν
διωκᾶθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
1485 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὧ Ξανθία,
κλίμακα λαβῶν ἐξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κᾶπειτ' ἐπαναβῆς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον

- τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φίλεις τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
1490 ἐμοὶ δὲ δῶθ' ἐνεγκάτω τις ἡμιμένην,
κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἰς' ἀλαζόνες.
ΜΑΘΗΤΗΣ Α.
ιοῦ ἰοῦ.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
σὸν ἔργον, ὧ δῆς, ἰέναι πολλὴν γλόγα.
ΜΑΘΗΤΗΣ Α.
1495 ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
ΜΑΘΗΤΗΣ Β.
οἴμοι, τίς ἡμῶν πυροπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἐκείνος οὐπερ θοιμάτιον ἐλήφτατε.
ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.
ἀπολείς ἀπολείς.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
1500 ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
ἦ γ' ὅτε πρότερόν πως ἐπιρραχλισθῶ πεσών.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
οἴμοι τάλας, δεῖλαιος ἀποπνιγῆσομαι.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.
1505 ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετην,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὐνεκα,
μέλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὅς ἠδίκουν.
ΧΟΡΟΣ.
1510 ἠγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετριῶς τό γε τή-
μερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ	} οἰκέται Φιλοκλέωνος.	ΠΑΙΔΕΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ		ΚΥΩΝ.
ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.		ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.		ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.		

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθιέρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἔξοδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἐκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξίν ἑαυτοὺς ἀφομοιώνσαστες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν. ἔξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνον οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤτιθηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξίν ἐμφορεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἔξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντούσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀροτόπολις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελοιοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἔξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλαστα γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήτουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἀρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν τῇ πθ' Ὀλυμπιάδι]. β' ἦν. εἰς Ἀθήναια. καὶ ἐνέκα πρώτος Φιλωνίδης Προάγων, Ἀεὺκων Πρόεσβει τρίτος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς ἐρξας ἄγνω αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίη διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ. εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι σφηγες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνίεναι τισὶ φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρον τηροῦμενος συμπίθεται ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν, ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὔτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλείν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῦφελεις μέγα,
ἄρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

5 οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμιχρὸν ἀπομερηρῆσαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

σὶ δ' οὖν παρακινδύνεν', ἐπεὶ καυτοῦ γ' ἔμοῦ
κατὰ ταῖν κόραϊν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτιδὼν ἢ κορυβαντιᾶς;

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

10 τὸν αὐτὸν ἄρ' ἔμοι βουκολεῖς Σαβαζίων.

καὶ μοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μιῆδος τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυσιακτῆς ὕπνος·
καὶ δεῖτ' ὄναρ θανμαστόν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩΣΙΑΣ.

καίγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.

15 αἰῶρ σὺ λέξον πρότερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἐδόκουν αἰετὸν
καταπιτᾶμενον εἰς τὴν ἀγορᾶν μέγαν πάννυ
ἀναοπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχλων ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανῶν,
καίπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣΙΑΣ.

20 οὐδὲν ἄρα γρίγον διαφέρει Κλεώνυμος.

πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπότιαις λέγων,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ τ' ἀπέβαλεν κἄν οὐρανῶ
κἄν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι, τί δεῖτά μοι κακὸν γενήσεται

25 ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

ΣΩΣΙΑΣ.

μὴ φοροτίσης.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὴ τοὺς θεούς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινὸν γέ τοῦστ' ἀνθρώπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
αἰῶρ σὺ τὸ σὸν αὐ λέξον.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστιν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάμουσ ὄλου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόβιν τοῦ πράγματος.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἔδοξε μοι περὶ πρώτων ὕπνου ἐν τῇ πυκνῇ

ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῶνια·
καίπειτα τοῖσι τοῖσι προβάτοις μοιδῶζει
35 δημηγορεῖν γάλαυα πανδοχεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἑμπερημένης ὕδς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αἶβοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

παῦε παῦε, μὴ λέγε·

ᾄξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩΣΙΑΣ.

εἶθ' ἢ μιὰρὰ γάλαυν' ἔχουσα τροτάνην
40 ἴσθη βόειον δημόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι δέλιαιος·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλειαι διστίαναι.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίνας·

45 ὄλις; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραυλίσειν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκὼν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γεννόμενος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤκιστ', ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣΙΑΣ.

πῶς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὅπως;

ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαιφνης κόραξ·

50 οὐκὼν ἐναργῆς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰρήσεται;

ΣΩΣΙΑΣ.

εἶτ' οὐκ ἐγὼ δούς δὴ ὀβολῷ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράται;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρε νυν κατέπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
35 ὄλιγ' αἶθ' ὑπειπὼν πρώτον αὐτοῖσιν ταδί,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὐ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλειμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστι οὔτε κάρον' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,

60 οὔθ' Ἰρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὐθις ἐνασελιγανόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυτιωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,

65 ὁμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιότερον,
καμφοδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἔκεινος
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῆν,

70 ἔνδον καθειρῆσας, ἵνα θύραζε μὴ ᾤξει.
νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνώη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοισθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.

Ἄμυνίας μὲν ὁ Προνάπους γῆσ' οὐτοσὶ
75 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δρακύνου
εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

80 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νικόστρατος δ' αὖ φησὶν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὁ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

85 ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἔξευρήσατε.
εἰ δὴ πιδυμεῖτ' εἰδέναι, σιγάτε νῦν,
φράσσω γὰρ ἦδη τὴν νόσον τοῦ δεσποῦτου.
φιληλιασῆς ἔστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
ἐρῶν τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,

90 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.

ἕπνου δ' ὀρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἦν δ' οὖν καταμύση κἄν ἄγνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν,
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφῶν γ' ἔχειν εἰσθῆναι

95 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τὸν θακτύλου ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιπυθεῖς νοσηνίρα.

καὶ νῆ Δί' ἦν ἴδη γέ που γεγραμμένον
εἶναι Πυρρίλαμπους ἐν θύρα Δῆμιον καλόν,
ἴων παρῆγραψε πλησίον „κῆμος καλός.“

100 τὸν ἀλεκτριῶνα δ', ὅς ἦδ' ἔφ' ἐσπέρας, ἔφη
ὄψ' ἔξεγειρεῖν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.

εὐθύς δ' ἀπὸ δορηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐξεῖσθ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,

105 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.

ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπαισι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιτ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλισμένον.
ψῆφον δὲ δεῖσας μὲν δεηθεῖη ποτὲ,

110 ἔν' ἔχει δικάζειν, ἀγχιῶν ἔνδον τρέφει,
ταυαῦτ' ἀλύει· νοσητοῦμενος δ' αἰεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν

μοχλοῖσιν ἐνδῆσαντες, ὡς ἂν μὴ ᾤξει.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρῆως φέρει.

115 καὶ πρώτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτόν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.

εἰτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθειρ', ὁ δ' οὐ μᾶλα.
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάνιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
120 ἔξας ἐδικάζειν εἰς τὸ Καινὸν ξυμπεσῶν.

ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Ἀθῆνας· εἶα ξυλλαβῶν
νύκτωρ κατέκλιεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῶς ἐπὶ τῇ κηκλίδι.

125 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἔξεφρίομεν.

ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδροροσῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετριμμένα
ἐνεβύσαμεν ἡκίοισι κἀπακτώσαμεν·

ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοῖος αὐτῷ πατάλους

130 ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοίχον, εἰτ' ἐξήλλετο.

ἡμεῖς δὲ τὴν ἀλλήν ἄπασαν δικτύοις

καταπετασαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.

ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
καὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδ' Βδελυκλέων,

135 ἔχων τρόπους φρουραγοσεμινάκους τινάς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ περιδραμεῖται σφῆν τεχέως δεῦρ' ἄτερος;
ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθεν

140 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκός. ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυελῶν τοῦ τρημ' ὅπως μὴ ᾤδυσεται·
σύ δὲ τῇ θύρα πρόσσεισο.

ΣΩΣΙΑΣ.

ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄναξ Πρόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κἀπὴν ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἰ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καρινὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

145 καρινός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σοκίνου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί' ὥσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καρινῶν.
ἀτὰρ οὐκ * ἐρρήσεις γε, ποῦ ᾤσθ' ἡ τηλία;

δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταυθὰ νῦν ζητεῖ τι' ἄλλην μηχανήν.

150 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
ὅστις πατρός νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

* * τὴν θύραν ὄθει· πῆξεν νῦν σφόδρα
εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταυθ' ἔρχομαι.

καὶ τῆς κατακλειδὸς ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
155 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρῶξεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μακρότατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφρῆξεται Δρακοντίδης;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σύ δὲ τοῦτο βαρῆως ἂν φέροις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὁ γὰρ θεός

μαντευομένῳ μούρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
160 διὰν τις ἐκφύγη μ', ἀποσπῆλαι τότε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἴθ', ἀντιβόλῳ σ', ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατρώξομαι τοῖνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

165 ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶμοι δειλῖαιος·

πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τέχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖε κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
170 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κερθῆλοις·
νουμηρία γὰρ ἔστιν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκουν κἄν ἐγὼ

αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὄνα πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,

175 ἔν' αὐτὸν ἐκπέμφεις.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν

ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένον.

ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,

ὅπως ἂν ὁ γέρον μὴδὲ παρακῦψη πάλιν.

κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

180 βράδιζε θᾶπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
'Οδυσεῖα τιν';

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ νᾶ μὰ Δία φέρει

κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ποιόν; φέρ' ἴδωμαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτονί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτί τί ἦν;

τίς εἶ ποτ', ὄνθρωπ', ἐτεόν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὗτις νῆ Δία.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

185 Οὗτις σύ; ποδαπός;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

'Ἰθακός Ἀποδρασιπίδου.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὗτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσων γε σύ.

ὑφελκε θᾶπτον αὐτόν. ὦ μαρῶτατος,
ἔν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

190 εἰ μὴ μ' εἰσεθ' ἤσυχον, μαχούμεθα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ ὄνου σκιάς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πονηρός εἰ πόρρω τέγνης καὶ παραβόλος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς

195 ὑπογᾶστριον γέροντος ἠλιαστικοῦ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ᾧθει τὸν ὄνον καὶ σαυτόν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾧ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ᾧθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
200 καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσζυλίε γ'.

ΣΩΣΙΑΣ.

οἶμοι δειλῖαιος·

πόθεν ποτ' ἐμπέτωκέ μοι τὸ βῶλιον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

205 μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδύμενός τις οὐτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραιμῶν ἠλιαστῆς δροφτίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, στροφῆδος ἀνήρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ ὅστι μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἦν

210 τηρεῖν Σκιῶνῃν ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον σίλην;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονηρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον

215 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', διπὲ τᾶρ' ἀνεστήκασι νῦν.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰε,
λύχνους ἔχοντες καὶ μυροῖζοντες μέλη

220 ἀρχαιομελησιδωνοφρονιχρήματα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τούτων.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκοῦν, ἦν δέη,

ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- ἀλλ', ὦ ποιηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίσθη
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιοι σφηκιῶ.
225 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηρῶσι καὶ βάλλουσιν ὡσπερ φέψαλοι.
ΣΩΣΙΑΣ.
μὴ φροντίσης· ἔὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιῶν διασκεδῶ.
ΧΟΡΟΣ.
230 χῶρει, πρόβαν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βρα-
δύνεις;
μὰ τὸν Δι', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ'
ἱμᾶς κύνειος·
νυκτὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινιάδης βαδίζειν.
ὦ Στριμμόδωρε Κορθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ
Φλυεύς;
235 πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀπαπαῖ
παπαῖᾶξ,
ἦβης ἐκείνης, ἦρικ' ἐν Βυζαντιῷ ξυνημεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κῆτα περιπατοῦντες
νύκτωρ
τῆς ἄστοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄμιον,
κῆσθ' ἤψομεν τοῦ κορχόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
240 ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυκτὶ
σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθῆς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφρεῖτ' ἐν ὥρῃ
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν ποιηρῶν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
245 σπεύδωμεν, ὦνδρες ἤλικες, πρὶν ἡμέραν γε-
νέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μὴ που λαθῶν τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ.
ΠΑΙΣ.
τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτοῖν φύλαξαι.
ΧΟΡΟΣ.
κάρφος χαμᾶθέν νυν λαθῶν τὸν λύχνον πρόβυσον.
ΠΑΙΣ.
250 οὐκ, ἀλλὰ τριδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
ΧΟΡΟΣ.
τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος; ὠνόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
ΠΑΙΣ.
εἰ νῆ Δι' αὐθις κορυδύλοις νουθετήσῃς ἡμᾶς,
255 ἀποσβέσαιτες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κῆπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῖν στερηθεῖς
τὸν πηλὸν ὡσπερ ἀπταγᾶς τυροβάσεις βαδίζων.
ΧΟΡΟΣ.
ἦ μὴν ἐγὼ σου χιτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
260 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ἕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖα μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅπτα μὴ 'σι πρῶτα
265 ἕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῖσαι βόρειον αὐτοῖς.
τί χαρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;

- οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφορκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἠγεῖτ' ἂν ἔδωκ Φρονίχου· καὶ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
270 φιλοφθός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ σιάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
ἔδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
τοῦμοῦ μέλους ὑρ' ἠδονῆς ἐρπύση θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γέ-
ρων οὐδ' ὑπακούει;
μῶν ἀπολώλεκε τὰς
275 ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἴτ' ἐφλέγημεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶη.
ἦ μὴν πολλὸν δοιμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπειθετ',
ἀλλ' ὅποτ' ἀντιβολοῖη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτω,
280 λίθον ἐψφεις, ἔλεγεν.
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χριζινὸν ἄνθρωπον, ὃς
ἡμᾶς διεδύετ'
ἔξαπατῶν καὶ λέγων
ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τὰν Σάμῳ πρῶτος κατεῖποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
εἴτ' ἴσως κείται πυρέττων.
285 ἐστὶ γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.
ἀλλ', ὦ γασθ', ἀνίστασο μηδ' οὕτως σεαυτὸν
ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
τῶν προδόντων τὰπὶ Θορέκης·
ὄν ὅπως ἐγγυτρίεις.
290 ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπάγε.
ΠΑΙΣ.
ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;
ΧΟΡΟΣ.
πάνν γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πέ τί βούλει με πρίασθαι
295 καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ-
στραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ.
ΠΑΙΣ.
μὰ Δι', ἀλλ' ἰσθάδας, ὦ παπ-
πία· ἦδιον γάρ.
ΧΟΡΟΣ.
οὐκ ἂν
μὰ Δι', εἰ κρέμαισθὲ γ' ὕμεις.
ΠΑΙΣ.
μὰ Δι' οὐ τῆρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
ΧΟΡΟΣ.
300 ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
φριτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
οὐ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.
ΠΑΙΣ.
ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
305 καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
273 — 280. = 281 — 289.
291 — 303. = 304 — 316.

- πίδα χρηστήν τινα νῶν ἢ
πόρον Ἑλλάς ἰσθὸν εἰπεῖν;
ΧΟΡΟΣ.
- ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
310 μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε νῶν οἴδ'
ὀπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.
ΠΑΙΣ.
- τί με δῆτ', ὦ μελέα μήτερο, ἔτικτες,
ἔν' ἔμοι πράγματα βόσκειν παρῆχης;
ΧΟΡΟΣ.
- ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-
315 λάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑΙΣ.
- ἔ ξ.
πάρα νῶν στενάζειν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- 317 φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλ' οὐ γὰρ οἴός τ' ἔτ' εἴμ'
ἄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἔπει
- 320 βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἔλθῶν ἐπὶ τοὺς καθί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἢ με ποιήσον καπνὸν ἑξαίφνης,
325 ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξον.
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτεῖρας·
ἢ με κεραννῶ διατιθηθῆναι
σπόδιον ταχέως·
- 330 κἄπειτ' ἀνελῶν μ' ἀποφυσήσας
εἰς δξάλμην ἔμβαλε θεομήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποιήσον ἔφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.
ΧΟΡΟΣ.
- τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων
κἀποκλείων τὰς θύρας; λέ-
335 ζον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- οἴμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοῦτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτωσι πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφραθε τοῦ
τόνου.
ΧΟΡΟΣ.
- τοῦ δ' ἔφραξιν, ὦ μάτα, ταῦτα δρᾶν σε βού-
λειται;
τίνα πρόφασιν ἔχων;
ΦΙΚΟΚΛΕΩΝ.
- 340 οὐκ ἔξ μ', ὄνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν
κακόν,
ἀλλὰ μ' εὐχαεῖν ἔτοιμός ἐσθ'. ἐγὼ δ' οὐ βού-
λομαι.
ΧΟΡΟΣ.
- τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιᾶρός χα-
ρεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὄδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'

333—345. — 365—378.

- οὔτος ἀνήρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
345 μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
νοιαν,
ἣτις σε λάθρα τάνδρος τουδί καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν
ἔγωγε ποιούην·
οὔτω κητῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης πε-
ριελθεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
- 350 ἔστιν ὀπῆ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἴός τ' εἴης
διορῶσαι,
εἴτ' ἐκδύνα ῥάκεσιν κρηφθῆεις, ὥσπερ πολύμη-
τις Ὀδυσσεύς;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- πάντα πέφρακται κοῦκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρ-
φω διαδύναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπιαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.
ΧΟΡΟΣ.
- μὲμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ
τοὺς ὀβελίσκους
355 ἦεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἔάλω;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν
ἐκείνῳ προσομοῖον.
ἦβον γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς
ξυμαντοῦ,
κοῦδείς μ' ἐφύλατι, ἀλλ' ἔξην μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὀπλοῖς
- 360 ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιοφροῦνται,
τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
ΧΟΡΟΣ.
- 365 ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-
ως γὰρ, ὦ μελίτιον.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- διατραγεῖν τοῖνον κράτιστον ἔστί μοι τὸ δίκτυον.
ἢ δέ μοι Δίκτυοννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟΡΟΣ.
- ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοτος ἐς σω-
τηρίαν.
370 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνώθον.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
- διατέρωται τοῦτο γ'. ἀλλὰ μὴ βοῦτε μηδαμῶς.
ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθή-
σεται.
ΧΟΡΟΣ.
- μηδὲν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδὲν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἔαν γρυ-
ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
- 375 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἔν' εἰδῆ

μή πατεῖν τὰ
τῶν θεῶν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα
καθίμα

380 δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
πείθους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἦν ἀισθομένῳ τούτῳ ζητῆτόν μ' ἔσκα-
λαμᾶσθαι

κάνασπαστον ποιεῖν εἶσω, τί ποιήσετε; φρά-
ζετε νυν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμυνοῦμέν σοι τὸν προνώδῃ θυμὸν ἅπαντες κα-
λέσαντες,

ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα
ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

385 δράσω τοῖνυν ὑμῖν πίσυρος· καὶ μανθάνει· ἦν
τι πάθω γ' ὧ,

ἀνελόντες καὶ κατακλασάντες θεῖναι μ' ὑπὸ
τοῖσι δρυφάκτοις.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης· ἀλλ', ὦ βέλτιστε,
καθίει

σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατροῦσι
θεοῖσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἦρως· σὺ γὰρ οἷσπερ
ἐγὼ κεχάρησαι,

390 τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς
ὀλοφουμοῖς·

ῥῆκσας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροῶ,

κἀβουλήθης μόνος ἠρώων παρὰ τὸν κλάοντα κα-
θῆσθαι.

ἐλέησον καὶ σώσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κού μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ'
ἀποπέρω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

395 οὔτος, ἐγείρου.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί τὸ πρᾶγμ';

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκῶκλωται.

ΣΩΣΙΑΣ.

μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὐ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ

αὐτὸν δήσας.

ΣΩΣΙΑΣ.

ὦ μιαιώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν
φυλλάσι παιῆ,

ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσθαι πληγείς ταῖς
εἰρεσιώταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

400 οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
ἔσεσθαι,

ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρήμων καὶ
Φερέδειπνε;

πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρῆξέτε μοι, πρῶν μ'
εἰσω μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
ἦνπερ, ἦντι' ἂν τις ἡμῶν ὀργισθῆ τὴν σφηκιάν;

405 νῦν ἐκείνο νῦν ἐκείνο

τοῦξυθύμου, ᾧ κολαζό-

μεσθα, κέντρον ἐντέται' δξύ.

ἀλλὰ θαμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,

θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,

410 καὶ κελεύει' αὐτὸν ἦκειν

ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν

ὄντα κάπολούμενον, ὅτι

τόνδε λόγον εἰσφέρει,

ὡς χρῆ μὴ δικάζειν δίξας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

415 ὦ γασθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ
μεθήσομαι.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεῶρου θεοσεχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

420 Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄραξ, ὦ
δέσποτα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἄπας ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἰτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,

ξυσταεῖς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλή-
μενος,

425 ὡς ἂν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὄργισεν.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
ὡς ἐγὼ γ' αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαρίειν σε τοῦ δέματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

430 εἰά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκς ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν ἐς τὸν προκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠρ-
γισμένοι,

οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δα-
κτύλους.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Μίδα καὶ Φροῦξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασωντία,
καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·

435 εἰ δὲ μὴ, ἔν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν φόρον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Κέκροψ ἦρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρα-
κονίδῃ,

περιορῆς οὕτω μ' ἔπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χει-
ρούμενον,
440 οὐς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίρικα;
ΧΟΡΟΣ.

εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρῳ κακά;
δηλαδὴ· καὶ νῦν γε τούτου τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-
μένοι
διφθερῶν ἀξωμίδων, ὡς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
445 καὶ κυνάς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ἀφέλει,
ὥστε μὴ ὄντων ἐκαστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμ-
βίδων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ὃ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὄθ' εὐρῶν τοὺς βότρους κλέ-
πτονιά σε

450 προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἑλλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀν-
δριζῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-
δραμεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρῶν, ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν
τρόπος

455 ὄξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παῖε παῖ', ὃ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς
οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ δρῶ τούτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ
καπνῷ.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε
τῷ ξύλῳ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαοτίου.

460 ἄρ' ἐμειλλομένῃ ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥεθῶς οὕτως ἂν αὐτοὺς διέ-
φυγες,

εἵπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βε-
βρωκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς

465 ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με;
εἰ σὺ γ', ὃ πόνη πονηρὸς καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπειργεῖς ὧν ἔθηνεν ἢ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτρόπελον,

470 αὐτὸς ἀρχῶν μόνος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

σοὶ λόγους, ὃ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
475 καὶ ξυνῶν Βρασιδα, καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμαίων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἢ μοι κρείττον ἐκστῆναι τὸ παραπίαν
τοῦ πατρὸς

μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὀσημέραι.
ΧΟΡΟΣ.

480 οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστιν οὐδ' ἐν
πηγάῳ·

τοῦτο γὰρ παρεμβλοῦμεν τῶν τριχοίνικων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλεγείς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλῆ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄρ' ἂν, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλάχθαιτέ
μου;

485 ἢ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
ΧΟΡΟΣ.

οὐδέποτε γ', οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔλαιτον πρᾶγμα τις κατηγορῆ,

490 ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τούνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'
ἑτῶν·

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα·
ὥστε καὶ δὴ τούνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.

ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·

495 οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ἦν δὲ γῆτειον προσαιτῆ τις ἀρβύας ἠδυσμά τι,
ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φρησι θατέρω·

εἶπέ μοι, γῆτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

500 κάμει γ' ἢ πόρνη γῆς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσσι κέλευνον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι
ἤρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταται τυραννίδα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἠδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλαχθέντα
τῶν

505 ὀρθροφοιτοσυκοφαντιδοκτολαιαπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρυθῶν
γάλα

ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι· ἂν οὐ με νῦν ἀποστειρεῖς·

510 οὐδὲ χαιρῶ βατίσιν οὐδ' ἐγγέλευσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμι· ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγ-
μένον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' εἰδίσθης γὰρ ἠδεσθαι τοιοῦτοις πράγ-
μασιν·

ἀλλ' ἐν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἐγὼ λέγω,
515 ἀναδιδάξειν οἶμοι σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρ-
τάνεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔξαμαρτάνω δικάζων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταγελόμενος μὲν οὖν

οὐκ ἐπικείεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσ-
κυνεῖς.

ἀλλὰ δουλεύων λήθηθας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε δουλείαν λέγων,

ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ διδάξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
520 ἦτις ἡ τιμὴ ἵστί σοι καρπουμένην τὴν Ἑλλάδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάνυ γε· καὶ τοῦτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἦν γὰρ ἠτιγηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ
ξίφει.

εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἴμ-
μένης;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

525 μηδέποτε πίοιμι ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
μονος.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὲ τὸν ἐξ θῆμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινόν, ὅπως φανήσῃ

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνεργάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

530 ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακελεύθῃ.
ΧΟΡΟΣ.

μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν. ὄρξας γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἔστιν ἄγων
καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

535 εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γρά-
φουμαι γ' ὧ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὀδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟΡΟΣ.

540 οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χορήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σκαυπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-

545 τομοσιῶν κελύφῃ.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντι-
λογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θεαρῶν πᾶσαν γλῶτταν βα-
σιάνειε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἦτιων ἔστιν βασιλείας.

550 τί γὰρ εὐδαίμων καὶ μακαριστὸν μάλλον νῦν
ἔστι δικαστοῦ,
ἢ τρουφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;

526—545. = 631—647.

ὄν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ
τοῦτο δρυφαίκοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπῆχεις· κᾶπειτ' εὐθύς
προσιόντι

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσιῶν
κεκλοφυῖαν·

555 ἐκετεούσιν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χοοῦντες·

οἰκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς
πώποθ' ὑφέλλου

ἀρχὴν ἄρξας ἢ πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
ράζων·

ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προ-
τέραν ἀπόφυξιν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημό-
συνόν μοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

560 εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὄργην ἀπο-
μορξθεῖς,

ἔνδον τούτων ὢν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
ποίηκα,

ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμι'

ἐνταῦθα δικαστῆ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλᾶνται πενίαν αὐτῶν καὶ προσ-
τιθέασιν

565 κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖ-
σιν ἐμοῖσιν·

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
γέλοιοι·

οἱ δὲ σκόπτουσι, ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυ-
μὸν κατὰθῶμαι.

κᾶν μὴ τούτοις ἀνεπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι'
εὐθύς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ'
ἀκροῶμαι·

570 τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἄμ βληγᾶται· κᾶπειθ' ὁ πα-
τήρ ὑπὲρ αὐτῶν

ὡσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολύσαι·

εἰ μὲν χεῖρεις ἀρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλεή-
σαις·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χεῖρω, θυγατρὸς φωνῆ
με πιθέσθαι.

χῆμεις αὐτῷ τότε τῆς ὄργῆς ὀλέγον τὸν κόλλοπ'
ἀνεῖμεν.

575 ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλοῦτου
καταχίνῃ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλοῦ-
του καταχίνῃ·

καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχρως φάσκων τῆς Ἐλ-
λάδος ἄρχειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παίδων τοίνυν δοκιμαζόμενων εἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι.

κᾶν Οἰάγρος εἰσελθῆ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἂν ἡμῖν

585 ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

κἄν ἀδελφῆς γε δίξην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβεῖα τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἤλλησ' ἀπι-
οῦσιν.

κἄν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων
παῖδ' ἐπίκληρον,
κλέειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ
διαθήκῃ

585 καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούση,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πέισῃ.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθουνοι δρωμέν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμι' ἀρχή.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτὶ γὰρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μα-
καρίζω·

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνα-
κογχυλιάζων.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

590 ἔτι δ' ἡ βουλή χῶ δῆμος ὅταν κοῖναι μέγα
πρῶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς πα-
ραδοῦναι·

εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος κολακῶνυμος ἀσπι-
δαποβλής

οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους
δὲ μαχεῖσθαι.

κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
ἂν μὴ

595 εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρώτιστα μίαν δι-
κασαντας·

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς
οὐ περιτρώγει,

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας
ἀπαμύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὀτιοῦν τούτων τὸν σαυ-
τοῦ πώποτ' ἔδρασας.

ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι οὐτὴν ἀνήρ Εὐφημίου οὐδὲν
ἐλάττων,

600 τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης ἀμβάδι'
ἡμῶν περικωνεῖ.

σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων ἀποκλείεις καὶ
κατερούρεις,

ἦν δουλείαν οὖσαν ἐφασκες χυπηρεσίαν ἀπο-
δεῖξιν.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ
κἀναφανήσει

πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνώμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισέμου.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

605 ὁ δὲ γ' ἥδιστον τούτων ἔστιν πάντων, οὐ γὰρ
ἰπιελήσμην,

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄτ' εἰσήκωνθ'
ἅμα πάντες

ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ
θυγάτηρ με

ἀπονέξῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύνῃσασα
φιλήσῃ,

καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον
ἐκκαλεμῆται,

610 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεύσαν φουστὴν μᾶζαν
προσενέγκῃ,

κἄπειτα καθεξομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάξῃ,
φάγε τουτὶ,

ἐντραγε τουτὶ· τοῖτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μὴ
με δεήσῃ

ἐς σὲ βλέπειν καὶ τὸν ταμίαν, ὅποτ' ἄριστον
παραθήσει

καταραδόμενος καὶ τονθορούσας, ἄλλην μὴ μοι
ταχὺ μάξῃ.

615 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
ἄλεωρήν.

κἂν οἶνόν μοι μὴ γῆγῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον
τόνδ' ἔσσεκόμισμαι

οἴνου μεστὸν, κἄτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ
κεχηνώς

βρωμησόμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατίον
κατέπαρθεν.

αῖρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω

620 καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,

οἶον βροντῆ τὸ δικαστήριον,
625 ὃ Ζεῦ βασιλεῦ.

κἂν ἀστράψω, πομπέουσιν,
κἀγεχερόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες

καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικας με μάλιστ' αὐτός·

νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
630 ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-

δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμιας φέθ' οὗτος φεδῶς τρυγήσειν·
635 καλῶς γὰρ ἦδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κραίστός εἰμι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοῦδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγὼγ'

ἠῶξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν

640 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἠδόμενος λέγοντι.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ὦσθ' οὗτος ἦδη σοροδιναῖτα κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτῃ βλέπειν ποιήσω.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

δεῖ δὲ σε παντοίας πλέκειν
645 εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.

τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπῶ-
ναι χαλεπὸν * * * *

μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ

νεόκοπτον,
ἦν μὴ τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατερεῖξαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

650 χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος
ἤ π' ἰ τρυφδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδε
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γ' ὧ, τοῦτ' ταχέως με
διδάξεις,
ὅκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἄν χρῆ σπλάγ-
χων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

655 ἀκρόασαι νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φεύλως, μὴ ψήφοις,
ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
προσιόντια·
κἄσω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἐκα-
τοστίας,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς
καὶ δημιόπρατα.

660 τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγύς διαχίλια γίννε-
ται ἡμῖν.
ἀπὸ τούτων νυν κατὰδες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
ἐναυτοῦ,
ἕξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέ-
ρασθεν,
γίννεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πενήτηντα τά-
λαντα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγ-
νεθ' ὁ μισθός.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

665 μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πειτα
τὰ χρήματα τάλλα;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἔς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοουσιτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχην αἰρεῖ σαυτοῦ, τοῖτοισι τοῖς ῥηματίοις πε-
ριπεφθεῖς.
κἄθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πενήτηντα
τάλαντα

670 ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ κἀνα-
φοβοῦντες,
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βρονηῖας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω.
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀγγελό-
φους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σύρφακα
τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα
τὸ μηδὲν.

675 σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τοῖτοισι δὲ
δωροφοροῦσιν
ὑρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σῆσαμα,
προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώ-
ματα, πλουθυγίαν·
σοὶ δ' ὦν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ'
ἐφ' ὑγρᾷ πιυλευσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδὸς κεφαλῆν τοῖς ἐψητοῖσι δί-
δωσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

680 μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καυτὸς τρεῖς γ'
ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαινων
ἀποκναεῖς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἔστιν τούτους μὲν ἄπαν-
τας ἐν ἀρχαῖς
αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων
μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς.
οὐδ' αὐτὸς ἐλαύνων

685 καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ
πονήσας.

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιτατόμενος φοιτᾷς, ὃ μά-
λιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπύγον, Χαι-
ρέου υἱός,
ὠδὲ διαβάς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
ρανθεῖς,
ἤκειν εἶπη πρῶ κἄν ὦρα δικάσονθ', ὡς ὅστις
ἂν ὑμῶν

690 ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο-
μιεῖται·

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἄν
ὕστερος ἔλθῃ·

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν
μεθ' ἑαυτοῦ,

ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
πρᾶγμα δὴ ὄντε
ἔσπουδάκατον, κἄθ' ὡς πρῶτον ὁ μὲν ἔλκει, ὁ
δ' ἀπτενέδωκε·

695 σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλακρήτην· τὸ δὲ πραπτό-
μενόν σε λήθηθεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταυτὴ με ποιούσ'; ὅμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν
θῖνα ταράτεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ'
ὃ τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ἄπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεί δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκῶ-
κλήσαι·

700 ὅστις πόλεων ἄρχων πλείσιτων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδοῦς,
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ
τοῦτ' ἐρίφ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεί, τοῦ ζῆν ἔνεχ',
ὥσπερ ἄλευρον.
βούλονται γὰρ σε πένιτ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὦν
οὐνεκ', ἐρῶ σοι,
ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κἄθ' ὅταν οὐτός
γ' ἐπιστή,

705 ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρούζεις, ἀγρῶς αὐτοῖς
ἐπιπηδῆς.

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορῖσαι τῷ δήμῳ, ῥέδιον
ἦν ἄν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν
ἀπάγουσιν·

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν
ἐκαστῇ,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξων ἐν πᾶσι λα-
γῶναις

710 καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πύρῳ καὶ
πυρίτῃ,

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶν
τροπιῶν.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν
μισθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρχη μου κατὰ τῆς χει-
ρὸς καταχεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι καταχειν, ἀλλ' ἤδη
μαλθακός εἰμι.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

715 ἀλλ' ἐπίταν μὲν δεῖσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὐβοίαν
διδόασιν

ὑμῖν καὶ σίτον ὑψίστανται κατὰ πενήγοντα με-
δίμους

ποριεῖν· ἔδωσαν δ' οὐλώποτέ σοι, πλὴν πρώην
πέντε μεδίμους,

καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ
χοίρικα, κριθῶν.

ὧν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
720 βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους

ἐγγάσκων σοι στομαζόντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,

τλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡΟΣ.

725 ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμ-
φοῖν μῦθον ἀκούσης,

οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν
πολλῷ δεδόχησαι·

ᾧστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
ταβάλλω.

ἀλλ' ὃ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνδιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

730 μηδ' αἰενης ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἶθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυργενθῆς

εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
παρῶν ἐμφανῆς

ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
735 καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·

σὺ δὲ παρῶν δέχου.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν θρήψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον

λείπειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύρα,ν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρήψει,

740 καὶ τὴν ὀσφῦν.
ἀλλ' ὅτι σιγῆ κοῦδὲν γρούζει,

τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

729 — 736. — 743 — 749.

ΧΟΡΟΣ.

γενοῦθέτηεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς
τότ' ἐπεμάνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,

745 λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπιέθεται.

νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς
λόγοις πείθεται,

καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
σιὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον

749 παιδόμενός τέ σοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰὼ μοί μοι.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

οὔτος, τί μοι βόξ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

750 μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχυθῶ.

κέινων ἔραμαι, κείθι γενοίμαι,
ἴν' ὁ κήρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-

στος; ἀνιστάσθω.
κάπισταιήν ἐπὶ τοῖς κημοῖς

755 ψηφιζομένῳ ὁ τελευταῖος.

σπεῦδ', ὃ ψυχῇ. ποῦ μοι ψυχῇ;
πάρες, ὃ σκιερά. μὴ τὸν Ἡρακλέα,

μὴ νῦν ἔτι' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

760 ἔθ' ὃ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἔμοι πιθοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

ποιού; φέρ' ἴδω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ

Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γ' ὡς πείσομαι.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχώρηκας ποιῶν,

765 ἐκείσε μὲν μηκέτι βάδις', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαιε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται.

ὅτι τὴν θύραν ἀνέφωξεν ἡ σῆκίς λάθρα,

ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.

770 πάντως γε κακῆ ταῦτ' ἔδρας ἐκαστοτε.

καὶ ταῦτα μὲν νῦν ἐλλόγως, ἦν ἐξέχη

εἶλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἡλιον·

ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,

ἕοντος, εἶσει· κἄν ἐγρη μεσημβρινός,

775 οὐδέεις σ' ἀποκλείσει θεομοθέτης τῇ κυκλίδι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτί μ' ἄρῆσκει.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίκην

λέγειν μαζράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,

δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογουμένον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν διαγιγνώσκων καλῶς δυνήσομαι

780 ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὡς οἱ δικαστὰ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνά τοι με πέθεις· ἀλλ' ἐξεῖν' οὐπὼ λέγεις,
785 τὸν μισθὸν ὀπόθεν λήψομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καλῶς,

ὅτι καὶ ἑμαυτὸν τοῦ μεθ' ἐτέρου λήψομαι.
ἀισχίστα γὰρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκαπιτόλης· δρχαμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεξεμαίτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,

790 κἄπειτ' ἐπέθηκε ἱρεῖς λοπίδας μοι νεστρώων·
κἄγῳ νέκρω· ὀβολοὺς γὰρ φόρην λαβεῖν·
κἄτα βδελιγθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα·
κἄθ' εἶλον αὐτόν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὁ τι;

ἀλετριτόνος μ' ἔφρασκε κοιλίαν ἔχειν·

795 ταχὺ γούν καθέψεις ἀργύριον, ἧ δ' ὅς λέγων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὄραῖς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κεοδανεῖς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ πάνυ τι μικρόν· ἀλλ' ὕπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἦξω φέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄρα τὸ χοῖμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.

800 ἠζηζήη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι ποτε
δικάσειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνήρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὡσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

805 ἰδοῦ, τί ἔτ' ἔρεις; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω
ὄσαπερ γ' ἔφρασκον, κἂτι πολλῶ πλείονα.
ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
παρὰ σοὶ κρημῆσει' ἐγγυς ἐπὶ τοῦ πατῆλου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
810 ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάραμακον σιραγγοῦρας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φαζῆ,
ῥοφεῖν ἕαν δέη τι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτ' αὖ δεξιόν·

κἂν γὰρ πυρέτω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φαζῆν ῥοφήσομαι.

815 ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἐμ' ἐξηνέγκατε;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ', ἦν καθεδόης ἀπολογουμένου τινός,
ἕδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσσι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸ τί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θῆρῶν εἴ πως ἐκχομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

820 πάρεσσι τουτὶ, καὶ αὐτὸς ἀνάξ οὔτοσσι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ δέσποθ' ἦρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἴσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλώνυμος.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὔζουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρως ἂν ὄπλα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σὺ, θᾶπτον ἂν δίκην

825 ἐκάλουν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν, ὡς κἀθημαί γ'ὼ πάλα

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φῆρε νυν, τίν' αὐτῷ πρώτον εἰσαγάγω δίκην;

τί τις κατὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίαι;

ἢ Θοῤῥτια προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐπίσχες οὔτος· ὡς ὀλίγον μ' ἀπόλεσας.

830 ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,

ὃ πρώτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνεται;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δι' οὐ πάρεσιν· ἀλλ' ἐγὼ δρυμῶν

αὐτὸς κομοῦμα τό γε παρανίτξ' ἐνδοθεν.

τί ποτε τὸ χοῖμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωροῖα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

835 βᾶλλ' ἐς κόρακας, τοιοῦτονι τρέφειν κύνα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν ἐτέον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ ὁ Λίβης ἀρτίως

ὁ κύων παρῆξας ἐς τὸν ἱππὸν ἀρπίσας

τροφαλῖδα τυροῦ Σικελικῆν κατεδήδοκεν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτ' ἄρα πρώτον τῆδίκημα τῷ πατρὶ

840 εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων

κατηγορήσειν, ἦν τις εἰσαίγη γραφήν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτα χοῖ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἔστι;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

χοιροκομεῖον Ἑστίας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

845 εἶθ' ἱεροσουλῆσας φέρεις;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἵνα

ἀπ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φῆρε νυν, ἐνέγκω τὰς σαιτίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἱμοι, διατολίφεις κάπολεις τριψημερῶν·
850 ἐγὼ δ' ἄλοκζέιν ἐδεόμην τὸ χωρῶν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα δῆ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς οὔτοσὶ

ὁ πρῶτός ἐστιν;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐς ζόρακας, ὡς ἄχθομαι,

ὅτι πελαθόμην τοὺς καθίσκους ἐαγέριεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὔτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐπὶ καθίσκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

855 ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυσίχους.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

κάλλιστα ποίνυν· πάντα γὰρ πάρεσι νῦν
ἔσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλειψύδρας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλειψύδρα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχορίως.

860 ἄλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυροῖνας καὶ τὸν λιθανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐζώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς

865 γῆμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νεύκους ξυνέβητον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑποσχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
870 τὸ πρῶγμ' ὁ μηχανῆται
ἐμπροσθεν οὔτος τῶν θυρῶν,
ἔπασιν ἡμῖν ἀρμόσια
παισαμένοις πλάνων.
Ἴημε Παιών.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

875 ὦ δέσποτ' ἀναξ, γείτον ἀγνιεύ τοιμοῦ προθύ-
ρου προσύλαε,
δέξαι τελετὴν καινὴν, ὄναξ, ἣν τῷ πατρὶ και-
νοτομοῦμεν·

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν σιρυγνὸν καὶ
πρίνον ἦθος,
ἀντὶ σιγαίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρ-
μύζας·

ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἦπιον αὐτὸν,

880 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεῖν μύλλον

868 — 873. = 885 — 890.

τῶν γραφαμένων
κάπιδακρῶειν ἀντιβολούτων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήγην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

885 ξυνενοχόμεσθ' αἰ * * κάπιδόμεν
νέουσι ὀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὐνοὶ γὰρ ἔσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθ' αἰ σου
φιλοῦντος ὡς οὐδὲς ἀνῆρ

890 τῶν γε νεωτέρων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰστίω·
ὡς ἦνίξ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσιρήσομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὔτος; ὅσον ἀλώσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀκούετ' ἦδη τῆς γραφῆς. ἐγρόθητο
895 κῶνον Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰζωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἄπαξ ἀλφ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὁ φεύγων οὔτοσὶ Λάβης πάρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

900 ὦ μικρὸς οὔτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσειν μ' οἶεται.

ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίους κῶνον;
ΚΥΩΝ.

αὐ αὐ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πάρεστιν. ἕτερος οὔτος αὐ Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλατεῖν καὶ διαλεχέιν τὰς χύτρας.

ΣΩΣΙΑΣ.

905 σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρε νυν, ἔμα τήνδ' ἐγγεάμενος καγὼ σοφῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραφήμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτοῖ. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε καμὲ καὶ τὸ ἑσπαιπῶ.

910 ἀποδοῦς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολλὴν
κατεσιζέλιζε κἀνέλλητ' ἐν τῷ σότῳ,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Αἰ', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀγτίως ἐνήργουεν
ὁ βδελυρὸς οὔτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μετέδωκ' αὐτοῦντι μοι.

915 καίτοι τίς ὑμῶς εὐ ποιεῖν δυνήσεται,
ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλη τῷ κυνί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν μετέδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἔμοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θερμὸς γὰρ ἀνῆρ οὐδὲν ἤτιον τῆς φραγῆς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίνωσκ', ὃ πάτερ,
920 πρῖν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄλλ', ὄγαθὲ,
τὸ πρῶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ νυν ἀγῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὐ πολλὸν
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονομαχίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ

925 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδησεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔμοι δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὕδριαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσαιτ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγῃω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·

930 ἔαν δέ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦ τοῦ.

ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χοῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ἄλεκτροῦν; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.

935 ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

ΣΩΣΙΑΣ.

αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἔσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρῆναι, τρυβλίον,
δοῦδουκα, τυρόνηστιν, ἐσχάρον, χύτραν,
καὶ τᾶλλα τὰ σκευὴ τὰ προσεκαυμένα.

940 ἄλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσαῖσθαι τήμερον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπησας; λέγε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

945 ἄλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὃ τι λέγει.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

950 χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἔστι διαβεβλημένου
ὑπεραποχρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γὰρ ἔστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,

955 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφροσάνα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν ὕφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ γιλάττει τὴν θύραν
καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφέλιετο,
ξύγγνωθι. κιδαρξίαν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

960 ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον ὃ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀποζοῖναι σαφῶς,
965 εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.
φροὶ κατακνήσαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὃ δαιμόνι', ἔλει τοὺς ταλαιπωρούμενους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραγῆλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέποτ' ἐν ταύτῳ μένει.

970 ὁ δ' ἔτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.

αὐτοῦ μένων γὰρ ἄτ' ἂν εἶσω τις φέρη,
τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αἰβοῦ, τί κακὸν ποτ' ἔσθ' ὄψω μάλαιττομαι;
κακὸν τι περιμένει με κἀνωπεύθομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

975 ἔθ' ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὃ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ', ὃ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε ἀντιβολεῖτε καὶ σακρυτε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταβήσομαι.

980 καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ δοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρουσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδὲν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

985 οὕζουν ἀποφένγει δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

χαλεπὸν εἰδέναι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔθ', ὃ πατριδίων, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηρῶν λαβῶν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾶξον κἀπόλλυσον, ὃ πάτερ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτα· κιδαρξίαν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

990 φέρε νῦν σε τηρῶν τὴν ταχίστην περιάγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄθ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αὐτῆ' ἵτευθενί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐξηπάτηται, κἀπολέλυθεν οὐκ ἐκόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δειξέιν ἔοικεν· ἐκπέφηντας, ὃ Λάβης.

995 πάτερ πάτερ, τί πέπονθας;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι, ποῦ 'σθ' ἴδωρ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔπαιρε σαυτόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγεν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί·

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν εἰμ' ἄρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὴ φροντίσης, ὦ δαμόνι, ἀλλ' ἀνίστασο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1000 πῶς οὖν ξιμαντῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φρέυοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγηνοτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα καὶ τοῦμοῦ τρόπον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μηδὲν ἀγανᾶναι γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
φρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ξιμαντοῦ πανταχοί,

1005 ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ᾧσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοῦν ἐγγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ἰπέρβολος,
ἔλλ' εἰσώμεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.

1010 ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες
ἀναοθήμητοι,
νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὐ λέγξ-
σθαι μὴ πέση φανύλος χαμᾶς
εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔστι πάσχειν, καὶ πρὸς ὑμῶν.

1015 νῦν αὐτε λεψ' πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθα-
ρόν τι φιλεῖτε.

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπι-
θυμεῖ.ἀδικεῖσθαι γὰρ φησὶν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὐ
πεποηγῶς,τὰ μὲν οὐ φανερωῶς, ἀλλ' ἐπιζουρῶν κρύβδην
ἑτέροισι ποιηταῖς,μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διά-
ροϊαν,

1020 εἰς ἄλλοτριᾶς γαστέρας ἔνδυσ' κωμωδικὰ πολλὰ
χέασθαι·

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερωῶς ἤδη κινδυνεύων
καθ' ἑαυτόν,οὐκ ἄλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
ἠνοσχίσας.ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδείς πώποτ'
ἐν ὑμῖν,οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀργᾶσαι τὸ
φρόνημα,

1025 οὐδὲ παλαιστρας περιζωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ
τις ἔραστῆς,

κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπενδε
πρὸς αὐτόν,οὐδενὶ πώποτε φησὶ πιθέσθαι, γρόμην τιν'
ἔχων ἐπειεῖν,ἵνα τὰς Μούσας αἶσιν χοῖται μὴ προαγωγούς
ἀπορήνη.οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἠρξτε διδάσκειν, ἀνθρώποις
φῆσ' ἐπιθέσθαι,

1030 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπιχειρεῖν,

θρασείως ξυστὰς εὐδύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ κω-
μαρόδοντι,οὐ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτι-
νες ἔλαμπον,ἐξατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
ἐλιχμῶντοπερὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας
ἄλεθρον τετοκυίας,

1035 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχης ἀπλῆτους,
πρωιτὸν δὲ καμῆλον.

τοιούτον ἰδὼν τέρας οὐ φησὶν δείσας καταδωρο-
δοκῆσαι,ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε
μετ' αὐτοῦτοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρήσειν πέρουσι καὶ τοῖς πυρε-
τοῖσιν,οὐ τοὺς πατέρας τ' ἠγγχον νύκτωρ καὶ τοὺς ἀπ-
πους ἀπέπνιγον,

1040 κατακλιόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
ἀπράγμοσιν ὑμῶν

ἀνωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συν-
εκόλλων,ᾧστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν
πολέμαρχον.τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χάρας τῆσδε
καθαρτῆν,πέρουσι καταπροῦδοτε ζαινοτάτους σπειράντ'
αὐτὸν διανοίτας,

1045 ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρωῶς ὑμεῖς ἐποιήσαι
ἀναλθεῖς·

καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
Λιόνυσονμὴ πώποτ' ἀμείνον' ἐπη τούτων κωμωδικὰ μη-
δέν' ἀζοῦσαι.τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν εἰσχρόν τοῖς μὴ γνοῦ-
σιν παραχρήμα,ὁ δὲ ποιητῆς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς
γενόμεσται,

1050 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπέλους τὴν ἐπίνοιαν
ξυνέτριψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαμόνιοι, τοὺς ἐπιτοῦνταςζαινόν τι λέγειν κατ' ἐξουσίας
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,

1055 καὶ τὰ νοήματα σώξεσθ' αὐτῶν·
ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς

μετὰ τῶν μῆλων.
καὶν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτουςτῶν ἑμαίων
ὀξῆσαι δεξιότητος.

1060 ὦ πάλοι ποι' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,

καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρι-
κότατοι,

- πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴγεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεροι δὴ
- 1065 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τροχες.
ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε δόμην
νεανιῶν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοῦμὸν νομιζῶ
γῆρας εἶναι κραίττον ἢ πολ-
λῶν κικίνουσι νεανιῶν καὶ
- 1070 σχῆμα κέρυπρωκτιῶν.
εἴ τις ἡμῶν, ὃ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὄρων μέσον δισσηγασμένον,
ἢ τίς ἡμῶν ἐστιν ἢ πίνοια τῆς ἐγκεντοίδος,
θαδῆως ἐγὼ διδάσκω, καὶ ἀμωσος ἢ τὸ πρὶν.
- 1075 ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦροπύγιον,
Ἄττιζοὶ μόνου δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδροκώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὄφελῆσαν ἐν μάχασιν, ἠνία· ἤλθ' ὁ βάρβαρος,
τῆ καπνῆ τύφων ἕπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-
πολῶν,
- 1080 ἔξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τάνδρηνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὄξινην πεποκότες,
στάς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὄργῃς τὴν χελύνην
ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐ-
ρανόν.
- 1085 ἀλλ' ὅμως ἀποσάμεσθα ζῆν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα.
γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν
διέπειται.
εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλά-
κους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς κεν-
τούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
- 1090 μηδὲν Ἄττιζοῦ καλεῖσθαι σφηγὸς ἀνδρικότερον.
ἄρα δεινὸς ἢ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
καὶ κατεστρεφάμεν
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐξεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
- 1095 ὄησιν εὐ λέξιν ἐμῆλομεν τότ', οὐδὲ
συκοφαντήσιν τινά
φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,
αἰτιώτατον γέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἔσμεν, ὃν κλέ-
- 1100 πτοῦσιν οἱ νεώτεροι.
πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἐμφερε-
στάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶν ἠρεθισμένον
- 1105 μάλλον ὀξέθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τῶν ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλληγόντες γὰρ καθ' ἑσμοῦς, ὥσπερ εἰ τάν-
θηρνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὐπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς
ἑνδεκα,
οἱ δ' ἐν φθέρῃ δικάζουσιν, οἱ δὲ πρὸς τοῖς τεχνίοις
- 1110 ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν,
μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κνυτάροις κινούμενοι.
ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἔσμεν εὐπορώτατοι.

- πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηγῆρες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
1115 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ
φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτευ-
τος ὢν
ἐχορῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μητέ κώπην μητέ λόγῃην μητέ φλύττειναν λαβῶν.
- 1120 ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχυ
ἄστις ἂν μὴ ἔχη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώ-
βολον.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
οὐ τοι ποτέ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
1125 ἀγαθὸν ζοῖας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
μὰ τὸν Δι', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανδρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῆ κναφεῖ τριώβολον.
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ἀλλ' οὐν πεπεισάθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
- 1130 ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὐ ποιεῖν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
τί οὐν κελεύεις δρᾶν με;
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
τὴν τριβῶν' ἄρες·
τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἔπειτα παῖδας χρη φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνίξει βούλειται;
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
1135 ἐχ', ἀναβαλοῦ τηνδὲ λαβῶν, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἐγὼ δὲ σισύραν ὀνόμην Θιμοπίδα.
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
κοῦ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεας γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
- 1140 ἔγνωσ γὰρ ἂν· νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἐγώ;
μὰ τὸν Δι' οὐ τοῖνον· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
εἰοικέναι μάλιστα Μορχῶν σάγματι.
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἐν Ἐκβατάνοισι γίνεταί κροῖος χόλιξ;
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
1145 πόθεν, ὄγανθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὐτὴ γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ὁσπίως.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
οὐκ οὐκ ἐριώλην διτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔχ', ὦγαθέ,

1150 καὶ στήθε γ' ἀμπισχόμενος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἱμοὶ δέλιαιος·

ὡς θερμόν ἢ μιὰρά τί μου κατήργειν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀναβαλεῖ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦγαθέ,

εἶπερ γ' ἀνάγκη, κρίζανόν μ' ἀμπισχετε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φρέθ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὐν ἔθι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1155 κατὰθου γε μέντοι καὶ χροάργον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τιῆ τί δῆ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἦν ἐξέλης με πρὶν διερορηκέναι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἀποδοῦν τὰς καταράτους ἐμβάδας,

τασθὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ γὰρ ἂν τλάην ὑποδύσασθαι ποτε

1160 ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνθες πόδ', ὧ τῶν, ἀπόβαν' ἐρωμένως

ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀδικεῖς γέ με

ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φρέξε καὶ τὸν ἕτερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ

1165 πάννυ μισολάκων αὐτοῦ ἴστιν εἰς τῶν διακτύλων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κακοδαίμων ἐγὼ,

ὅστις ἐπὶ γήραε χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἴτα πλουσίως

ὠδὶ προβὲς τρυφερόν τι διασαλαζώνισον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1170 ἰδοῦ. θεῶ τὸ σῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ

μάλιστα ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅτῳ; δοθῆμι σκόροδον ἡμισμεμένῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπροχωτιᾶν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν

1175 ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔγωγε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τίνα δῆτ' ἂν λέγοις;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πολλοὺς πάννυ.

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέροδετο,

ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μή μοι γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,

1180 οἴους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δα τοῖνον τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν

ἐκείνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ σκαίε κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη

τῷ κοπρόλογῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,

1185 μῦς καὶ γαλῆς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποῖους τινὰς δὲ χοῆ λέγειν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μεγαλοπρεπεῖς,

ὡς ξυνεθεώρεις Ἄνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τεθεώρησα πώποτ' οὐδαμοῖ

πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὲ ὄβριμῶ φέρων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1190 ἀλλ' οὐν λέγειν χοῆ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα

Ἐριουδίων παγκράτιον Ἀσκωνδία καλῶς,

ἦδη γέροντων ὦν καὶ πολλῶς, ἔχων δὲ τοι

πλευρῶν βαρυτάτην καὶ χέρας λαγύνας τε καὶ

θώρακ' ἄριστον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πυθε παῦ', οὐδὲν λέγεις.

1195 πῶς δ' ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὕτως διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.

ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένους

πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξει δοκεῖς

ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1200 ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρικώτατον γε τῶν ἐμῶν,

ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑψηλόμηνη.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀπολεῖς με. ποῖας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον

ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα

ἔδραμες, ἀνευρόν ὃ τι νεανιζώτατον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1205 ἐγὼ δα τοῖνον τό γε νεανιζώτατον·

ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον, ὦν βούπαις ἔτι,

εἶλον διώκων λοιδορίας ψήγοιεν δυοῖν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλιναῖς προσμάνθανε

ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1210 πῶς οὐ κατακλινω; γράξ' ἀνύσας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐδσχημότως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὠδὶ κελεύεις κατακλιναῖ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς θαί;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σσαντὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμαίων·

1215 ὕροφῆν θάσσαι, χροεῖαδ' αὐλῆς θαύμασον·
ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονεύμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐσιτώμεθα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

αὐλητὴρὶς ἐνεγύθησεν. οἱ δὲ συμπότια
1220 εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀζέστορος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὕπως δέξει καλῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄληθες, ὡς οὐδεὶς Αἰακῶν δέξεται.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
1225 ἔδω δὲ πρῶτος Ἀρμόδιου· δέξει δὲ σύ.
οὐδεὶς πάποι' ἀνήρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτῃς

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοῶμενος·
γῆσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν

1230 καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελάν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ γε,

ἐν ἐπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἔσομαι.
ἄνθρωφ', οὗτος ὁ μαῖόμενος τὸ μέγα κράτος,

1235 ἀντρέφεις ἔτι τὰν πόλιν· ἂ δ' ἔρχεται ῥοπαῦς.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ἔδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὧταίρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,

1240 τούτῳ τί λέξεις σκόλιον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φῶδικῶς ἐγὰ,

οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέρωσι γίνεσθαι φίλον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνήρ σοφὸς καὶ μουσικός· κῆτ' ἔσσεται·

1245 χορήματα καὶ βίαν
Κλειταγόρῃ τε καὶ
μοὶ μετὰ Θετταλῶν

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πολλὰ δὴ διεκόμισας σὺ κἀγώ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι;

1250 ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκλήμονος ἔμεν.
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζε νῶν,
ἵνα καὶ μεθύσθωμεν διὰ χρόνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται
καὶ θυροκοπήσῃ καὶ παιδάξῃ καὶ βαλεῖν,

1255 κἀπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ χραιπάλης. †
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἦν ξυρῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.

ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,

ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖον τινα,

Αἰσωπικὸν γέλιον ἢ Συβαριτικόν,

1260 ὦν ἔμαδες ἐν τῷ συμποσίῳ· κῆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτριψας, ὥστ' ἀφείδεις σ' ἀποίχεται.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μαθητέον ἰᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἶπερ γ' ἀποίσιω μηδὲν, ἦν τι θρῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμῶς ἰσχύτω.

ΧΟΡΟΣ.

1265 πολλάκις δὴ ἴδοξ' ἔμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαῖος οὐδελπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-
βύλου,

οὗτος ὃν γ' ἐγὼ ποί' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ
ῥοιᾶς

δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

1270 πεινῆ γὰρ ἦπερ Ἀντιγῶν. †
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάροσαλον ἄρχετ'· εἶτ'
ἐκεῖ

μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυρῆν τοῖς

Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὦν ἐλάττων οὐδενός.

1275 ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν,
παῖδας ἐφίτευσας ὅτι χειροτεχνιστάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κισσαροιδότατον, φ' ἕξοις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·

1280 εἶτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,
ὄνινά ποί' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδένος,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς γύσεος αὐτόματον ἐμαθεῖν
γλωττιοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

* * * *

εἰσὶ τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδηλλάγην,

1285 ἦντινα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπιζειόμενος
καὶ με κακίας ἔκτισε· κῆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκορηγῶτα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδένα
σχωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

1290 ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰὼ γελῶνα μακάριαι τοῦ δέματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ πλὶ ταῖς πλευραῖς τέγουσ.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς

1295 κερᾶμψ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίῃ.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ἦ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὄσας ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν

1300 καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροικιώτατος;
καίτοι παρῆν Ἴππυλλος, Ἀντιγῶν, Αὐκῶν,
Αυσίστρατος, Θούγρυστος, οἱ περὶ Φρύνηγον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστώτατος μακροῦ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,

1305 ἐνῆλατ', ἐσκήρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ κακρῶν ὀνίδιον εὐωχόμενον·

1275 — 1283. = 1284 — 1291.

- καῦπτε δὴ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Ἀυσίστρατος·
ἔοικας, ὦ πρεσβύτα, νεοπλούτῳ τρυγῆ
1310 κλητῆρ' ἰ' εἰς ἀχρῶνας ἀποδεδρακότι.
ὁ δ' ἀνακραγῶν ἀντήκασ' αὐτὸν πάροπι
τὰ θρόια τοῦ τρίβωνος ἀποβεβηκότι,
Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστον μόνου·
1315 οὗτος δὲ διεμύλλαινε, ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρον δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', ἐπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομῆδος εἶναι προσποιεῖ,
κομφοδοιολογῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἶε;
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
1320 σκόπιων ἀγροίκιας καὶ προσέει λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν ἐκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ μὲθνε, οἶκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.
ὅδ' δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
1325 ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- ἄνεχε, πάρεχε·
κλαύσεται τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούτων ἔμοι·
οἶον, εἰ μὴ ῥησέσθ', ὕμιας,
1330 ὦ πονηροί, ταυτηὶ τῇ
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἔπασι, καὶ σφόδρ' εἰ νεανίας.
ἄθροοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- 1335 ἰὴ ἔεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὕμῶν· ἄρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; λαίβοι αἰβοί.
τάδε μ' ἀρξέσκει· βάλλε κημούς.
1340 οὐκ ἄπει σύ; * * ποῦ ἴστιν
ἡλιαστής; ἐκποδῶν.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνητον,
τῇ χειρὶ τουδί λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
1345 ὄρῃς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσαν ἦδη λεισιβεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδ' χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαιπάτησεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
1350 πολλοῖς γὰρ ἦδη χιτέροις αὐτ' εἰργάσω.
ἔιν γένῃ δὲ μὴ κακῇ νυνὶ γυνῇ,
ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς νιδὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακῆν, ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ γ' ὧ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
1355 νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ εὐδίων τηρεῖ με, γῆστι δύσκολον
κἀλλως κνινοπριστοκαρδιαμόγλυγον.
ταῦτ' οἶν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατῆρ γὰρ οὐδέ τίς ἐστιν αὐτῷ πλήν ἔμοι.
1360 ὅδ' δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ καμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς

- λαβοῦσ', ἔν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἶως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
1365 ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ.
οὐ τοι καταπροῖξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ὡς ἠδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
οὐ δεινὰ τωθάξιν σε, τὴν ἀλλητριάδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ποῖαν ἀλλητριάδα;
1370 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσῶν;
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
νῆ τὸν Δί', αὐτῆ πού ἴστί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δῆς κάεται.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
δῆς ἦδε;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δῆς δῆτ' οὐκ ὄρῃς ἐπιγυμένην;
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
1375 ἡ πίττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ προκτός ἐστιν οὔτοσί;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ὄξος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
τί λέγεις σὺ; ποῖος ὄξος; οὐκ εἰ δεῦρο σὺ;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- ἄ ἄ, τί μέλλεις δρᾶν;
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ἄγειν ταύτην λαβὼν
1380 ἀφελόμενός σε καὶ νομισίας εἶναι σαπρὸν
κοῦδὲν δύνασται δρᾶν.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ἀκουσόν νυν ἔμοι.

- Ἄλκυονας ἦναι ἔθεώρου ἐγὼ,
Ἐφουδίαν ἐμαχέσεται Ἀσκώνδα καλῶς,
ἦδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενῶν
1385 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦν μὴ λάβης ὑπόπια.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ἔθι μοι παρᾶσθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὅδ' ἰγὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν
1390 τῇ δαδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθεν
ἄρτους δέξ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ὄρῃς ἢ δέδορακας; πράγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

- λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιότ'
1395 ὥστ' οἶδ' ὅτι ταύτην διαλλαχθήσομαι.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ καταπροῖξει Μυρτιάς

τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι

1400 λέξει χαριέντα.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

μὰ Δία μή μοι γ', ὦ μέλε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἀἴσωπον ἀπὸ δειπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκει κύνων.

κἀπειτ' ἐκείνος εἶπεν, ὦ κύν κύν,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν

1405 πυρὸς πρῖαιτο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

καὶ καταγελῆς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαίρεφῶντα τουτονί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.

1410 Αἴσος ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·

ἔπειθ' ὁ Αἴσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἄληθες, οὗτος;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ σὺ δὴ μοι Χαίρεφῶν
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαντήν,
Ἴγνὸς κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

1415 ὀδὲ τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔοχεται

καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον,
ὑβρεως.

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

ὑβρεως; μή, μή καλέσης πρὸς τῶν θεῶν.

ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι,

1420 ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθῆσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἔλθ' εὐρεὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρὴ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,

1425 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομαι οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνῆρ Συβαρῆτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πως κατέαγγε τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγγακεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἐπιτικῆς. +

1430 κἀπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνῆρ αὐτῷ φίλος·

ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδέη τέχνην.

οὕτω δὲ καὶ σὺ παρότρειξ' εἰς τὰ Πιπτάλου.

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

ὁμοίά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1435 ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάριε γυνή ποτε

κατέαξ' ἐγγίνον.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἴσως οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρητο·

εἶθ' ἢ Συβαρῆτης εἶπεν, εἰ νὰ τὰν κόρα
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔλασας ἐν τάχει

1440 ἐπίδεσμον ἐπράω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ὑβρίζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῆ.

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρον' ἔτ' ἐνιαυθὶ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί ποιεῖς;

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

ὅ τι ποιῶ;

εἶσω γέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα

1445 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἀἴσωπον οἱ Δεῖλοι ποτ'

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φιάνην ἐπιτηϊῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κύνθαρὸς ποτε

ΒΛΕΒΥΚΛΕΩΝ.

οἴμ' ὡς ἀπολωὼ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κινθάρους.

ΧΟΡΟΣ.

1450 ἤλω γε τῆς εὐτυχίας

τὸν πρόσβυν, οἱ μετέστη

ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἢ μέγα πείσεται τι

1455 ἐπὶ τὸ τραγῶν καὶ μελαζίν.

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

φύσεος, ἦν ἔχοι τις ἀέ.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθόν·

1460 ξυνόντες γνώμιας ἐτέρων

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοῦ

καὶ τοῖσιν εὐφρονοῦσιν

τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν

1465 φιλοπατίαν καὶ σοφίαν

ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγαθῷ

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις

ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεγύθην.

1470 τί γὰρ ἐκείνος ἀντιέλεγον

οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος

τὸν γύσαντα σεμνοτέρους

κατακοσμηῆσαι πράγμασι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Διονύσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα

1475 δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.

ὁ γὰρ γέρον ὡς ἔπαιε διὰ πολλοῦ χρόνου

ἤκουσέ τ' αὐτοῦ, περιχαρῆς τῷ πράγματι

δοχοῦμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παῖεται

τάραχά' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο·

1450 — 1461. = 1462 — 1473.

1480 καὶ τοὺς τραγηδοὺς φησὶν ἀποδείξειν χρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλήθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ

1485 σχήματος ἀρχή

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,

οἶον μυκτῆρ μυκᾶται καὶ

σφόνδυλος ἀχεί·

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῖθ' ἠλλέβορον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1490 πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέτωρ,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σκέλος οὐράνιον γ' ἐλακτιζῶν.

προκτὸς χάσκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κατὰ σαντὸν ὄρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροισι

1495 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρει νυν ἀνείπω ἀνταγωνιστὰς καλῶ.

εἴ τις τραγηδὸς φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,

ἔμοι διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.

1500 φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ὁ κακοδαμῶν ἐστίν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

υἱὸς Καρκίνου

ὁ μέστος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·

ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κορυφύλου.

ἐν τῷ ἔνθμῳ γὰρ οὐδέν ἐστ'.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦζυρξ,

1505 ἕτερος τραγηδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,

ἀδελφὸς αὐτοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ὠψώνηξ' ἄρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους.

προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐτῶν Καρκίνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξισ, ἢ φάλαγξ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1510 ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,

ὁ σμικροτάτος, ὃς τὴν τραγηδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὃ Καρκίν', ὃ μακάριε τῆς εὐπαιδείας·

ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.

ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς, ὦζυρξ.

1515 ἄλμην κύκα τοῦτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φέρει νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχορήσωμεν

ἄπαντες,

ἔν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν

ἑαυτοῦς.

ἄγ', ὃ μεγαλόνυμα τέκνα

τοῦ θαλασσίου,

1520 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον

καὶ θιν' ἄλδς ἀτρογέτου.

καρίδων ἀδελφοί·

ταχὺν πόδα κυκλοσοβείτε,

καὶ τὸ Φρυγίειον

1525 ἐλακτισάτω τις, ὅπως

ἰδόντες ἄνω σκέλος ὠ-

ζῶσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παρὰβaine κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

1530 ὄπιτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.

καυτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ πατήρ προσέρπει

ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχαις.

1535 ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε

ἡμᾶς ταχὺ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,

ὀρχούμενον ὅστις ἀπῆλαξεν χορὸν τραγηδῶν.

1518 — 1522. = 1523 — 1527.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΛΥΟ Τρυγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΛΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.
ΑΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.
ΛΟΡΥΞΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.
ΕΙΡΗΝΗ }
ΟΠΩΡΑ } κωμὰ πρόσωπα.
ΘΕΩΡΙΑ }

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκηρῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἰκανὸς γὰρ διππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον. ὡς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελεθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κύνδαρον ὡς ἀναπησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίζην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνδαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηρὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηξεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχῶς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης, ἄδηλον οὖν φησὶν Ἐρατοσθένους, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δὲ τινὰ ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔσιν.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Εὐπόλις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλύδωρος, ἠνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης (ἠνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτής?).

E I P H N H.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἶψ' αἶρε μᾶζαν ὡς τίχιστα κινδάρω.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς αὐτῷ τῷ κέκιστ' ἀπολουμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φέγοι.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

5 ἰδοῦ μάλ' αὐθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῦ γάρ ἦν νῦν δὴ φερες;

οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Αἶ', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ἔλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἀλλ' ὡς τίχιστα τρίβε πολλές καὶ πυκνάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,

10 εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετροιμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμείν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ἕνός μὲν, ἄνδρες, ἀπολειλύσθαι μὴ δοκῶ·
οὐδείς γάρ ἄν φάτη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

15 αἰβοῦ, φέρ' ἄλλην, χάτερων μοι χάτερων,
καὶ τρίβ' ἔθ' ἑτέρας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ὧ μὲν οὐ·
οὐ γάρ ἐθ' οἷός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίης.
αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὸν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νῆ τὸν Αἶ' ἐς κόρακίς γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

20 ὕμῶν δέ γ' εἰ τις οἶδ' ἔμοι κατειπάτω
πόθεν ἄν προιάμην ὄϊνα μὴ τετριμμένην.
οὐδέν γάρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κινδάρω μᾶλλοντα παρῆχεν ἐσθίειν.
ὅς μὲν γάρ, ὡσπερ ἄν χέσῃ τις, ἢ κύων,

25 φεύξεται τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρονθύεται τε καὶ φάγειν οὐκ ἄξιόν,
ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὕλης
ὡσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαυμένην.
ἀλλ' εἰ πέπανται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι

30 τῆρ᾽ ἀπολαύσας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως ἕως σαυτὸν λάθης διαρραγεῖς.
οἷον δὲ κύρας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὡσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,

35 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χεῖρ᾽ πως
ὡδὶ περιέγων, ὡσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀκλάδας.

μιαρὸν τὸ χοῦμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
χότου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῆ
40 οὐκ οἶδ'. Ἄφροδιτης μὲν γάρ οὐ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦ γάρ ἐστ';

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταβάτου.
οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσσομος, τὸ δὲ πρῶγμα τί;

45 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνήρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
δοκῶ μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' ἀντίττειται,
ὡς κείνος ἀναίδεως σπαίλῃ ἐσθίει.

ἀλλ' εἰσιῶν τῷ κινδάρω δώσω πειν.
ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

50 ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρῖοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηγορόεσιν ἔτι τοῖσι μάλαι.

ὁ δεσπότης μου μαίνεται κινδὸν τρόπον,
55 οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον κινδὸν πάνν.
δι' ἡμέρας γάρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὡδὶ κεχνῶς λοιδορεῖται τῷ Αἴι,

καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κῆροει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

60 ἔα ἔα.
ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαντὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦτ' ἐστὶ τοῦτ' ὁ κακὸν αὐθ' οὐγὼ λέγον.
65 τὸ γάρ παραδείγμα τῶν ματιῶν ἀκούετε·
ἄ δ' εἶπε πρῶτον ἠρῖκ' ἥραχθ' ἢ χοιλῆ,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γάρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
πῶς ἄν ποτ' ἀγριζομένη ἂν εἰδῆ τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτά κλιμάκια ποιούμενος,

70 πρὸς ταῦτ' ἀνεροχλάτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνειρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρροεῖς.
ἔχθες δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφαρτεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθαρων,

- κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομῆν μ' ἠγάγασεν,
75 καὶ τὸς καταφῶν αὐτὸν ὡσπερ πολίον,
 ὦ Πηγασίον μοι φησι, γενναῖον περὸν,
 ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβῶν.
 ἀλλ' ὅ τι ποιῆτηθι διακύρως ὄψομαι.
 οἶμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γέροντες·
80 ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἰρεῖται
 ἱπληθὸν εἰς τὸν ἀέθ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ἦσυχος ἦσυχος, ἠρέμα, κἀνθων·
 μή μοι σοβαρῶς χάριε λῖαν
 εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσυρος,
85 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης
 ἄρθρων ἴνας πτερυγῶν ῥήμη.
 καὶ μὴ πνεῖ μοι κικόν, ἀντιβόλῳ σ'·
 εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
90 ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 σίγα σίγα.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 ποῖ δητ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
 τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
95 τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιάνεις;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 εὐφημῆν γοῆ καὶ μὴ φλευρὸν
 μηδὲν γοῦζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
 τοῖς ἀνθρώποις τε φράσσον σιγῶν,
 τοὺς τε κωπρώνας καὶ τὰς λυῖρας
100 καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομῆν,
 καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπιζέειν.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μή μοι φράσσης
 ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 τί δ' ἄλλο γ' ἦ
 ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν;
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 τίνα νοῦν ἔχων;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
105 ἐρησόμενος ἔκεινον Ἑλλήνων πέρι
 ἀπαξυπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλευέται.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 γράψομαι
 Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόνα τὴν Ἑλλάδα.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
110 οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

λοῦ ἰοῦ ἰοῦ·

ὦ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέροχται
 ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
 ἀλλ' ἀντιβόλειτε τὸν πατέρ', ὦ κωκοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἦ δ' ἐτυμός γε
115 δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦξει
 ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
 ἐς ζύρακας βαδιεῖ μεταμῶνιος;
 ἔστι τι τῶνδ' ἐτυμός; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φι-
 λῆς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθο-
 μα ὑμῖν,

120 ἠνίχ' ἂν αἰτίχητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
 ἔνδον δ' ἀργυροῦ μηδὲ ψακῆς ἢ πάνυ πέμπαν.
 ἦν δ' ἐγὼ εὐ πράξις ἔλθω πάλιν, ἔξειτ' ἐν ὄρει
 κολλύραυ μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;

125 καὺς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πιτηνὸς πορεύσει πάλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡΗ.

τίς δ' ἠπλινόα σοῦστιν ὥστε κἀνθαρον
 ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη

130 μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφυγμένος.

ΚΟΡΗ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
 ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
 ᾧ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

ΚΟΡΗ.

135 οὐκοῦν ἐχθρὴν σε Πηγάσου ζεύξαι περὸν,
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ μὲλ' ἂν μοι σίτων διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' ἔτι ἂν αὐτὸς καταγάγω τὰ σίτια,
 τοῦτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

140 τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέση βέθος;
 πῶς ἐξολισθεῖν πιτηνὸς ἂν δυναίηται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χορήσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἔστι Ναξιουργῆς κἀνθαρος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

145 ἐν Πειραεῖ δήπου σ' αὐτὸν Κανθάρου λιμὴν.

ΚΟΡΗ.

ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλῆς καταρροῆς
 ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὢν Εὐρηπίδῃ
 λόγον παρὰσσης καὶ τραγῶδα γένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτ' ἄ· ἀλλὰ χαίρετε.

150 ὑμεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χεῖρεθ' ἡμερῶν τριῶν·

ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ἀσφρήσεται,
 κάτω κάτω ὄψας με βουκολήσεται.

ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χάριε χάριον,

155 χρυσοχάλινον πάταγον ψάλλων

- διακινήσας φαιδροῖς ὄσιν.
τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λυγρὰς;
ἦει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
160 κῆτι δρομαίαν πέτρυν; ἐκτείνων
δορθῶς χώρει Λιδὸς εἰς ἀλλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ἰνὴν ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνθρωπε, τί δοῦξ, οὗτος ὁ χέζων
165 ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρνας;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς, οὐ κατορῶξεις,
κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
κάπιφρυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τὴν πεσῶν
170 ἐνθένδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ' ὡς δέδοικα κοδῆτι σαώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιεῖ, πρόσσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
175 ἦδη στροφεῖ τὴν πνεῦμα περὶ τὸν ὄμφαλόν,
καὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κίνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ξμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
ΕΡΜΗΣ.
180 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἐποκάνθαρος.
ΕΡΜΗΣ.
ὦ βδελυρὸς καὶ τολμηρὸς κἀναίσχυρτε σὺ
καὶ μιαρὸς καὶ παμμιαρὸς καὶ μιαρῶτατε,
πῶς δευρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;
185 τί σοὶ ποτ' ἔστ' ὄνομα; οὐκ ἐρεῖς;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
μιαρῶτατος.
ΕΡΜΗΣ.
ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
μιαρῶτατος.
ΕΡΜΗΣ.
πατὴρ δέ σοι τίς ἔστιν;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἐμοί; μιαρῶτατος.
ΕΡΜΗΣ.
οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομα ὃ τι ποτ' ἔστι σοι.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
190 Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἔραστής πραγμάτων.
ΕΡΜΗΣ.
ἦχεις δὲ κατὰ τί;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
τὰ κράε ταυτὶ σοι κέρων.
ΕΡΜΗΣ.
ὦ δειλαζῶν, πῶς ἦλθες;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ὦ γλισχρῶν, ὄραξ
ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρῶτατος;
195 ἔθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

- ΕΡΜΗΣ.
ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
ὄτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθρὸς εἰσιν ἐξωτισμένοι.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ποῖ γῆς;
ΕΡΜΗΣ.
ἰδοὺ γῆς.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἀλλὰ ποῖ;
ΕΡΜΗΣ.
πόρρω πάνυ,
ὅτ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
200 πῶς οὖν σὺ διτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡΜΗΣ.
τὰ λοιπὰ τηρῶ σκενάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρώδια καὶ σανίδια κάμιφορέδια.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα;
ΕΡΜΗΣ.
Ἐλληνισιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,
205 ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατώρισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δοῦν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνοκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν ἀσθανοῦατο.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
210 τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταυτ' ἐδρασαν; εἰπέ μοι.
ΕΡΜΗΣ.
ὅτι τὴν πολεμεῖν ἠρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιοῦντων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβίλοιτο μικρὸν, ἔλεγον ἔν ταδι·
ναὶ τῷ σιῶ, νῦν ἀτικίων δώσει δίκην.
215 εἰ δ' αὖ τι πράξαντ' ἀγαθὸν ἀιτικωνικοὶ
κἀλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἄν ὑμεῖς εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, νῆ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἦξουσι καύθις, ἦν ἔχωμεν τὴν Ἥυλον.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
220 ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ἰημάτων.
ΕΡΜΗΣ.
ὦν οὐνεχ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'·
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡΜΗΣ.
ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
εἰς ποῖον;
ΕΡΜΗΣ.
εἰς τουτὶ τὸ κύτω. κἀπειθ' ὄραξ
225 ὅσους ἀνωθεν ἐπεγύρῃσε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δοῦν παρασκευάζεται;
ΕΡΜΗΣ.
οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θυσίαν ἐσπέρας
ὑπερῶν τὸ μέγεθος εἰσηρέγματο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

230 τί δῆτα ταύτη τῆ θυνεία χηρήσεται;
ΕΡΜΗΣ.
τοίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἰμὶ καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
μέλλει· θορυβεὶ γοῦν ἐνδοθεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἷμοι δεύλιαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
235 καυτὸς θυνείας φρέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄναξ Ἀπολλων, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
ὄσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
240 ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φρυγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεισθε τήμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῦτ' ἐμὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν προῖμά πο·
245 τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυτωτεωμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαὶ βαβαιοῦς, ὡς μεγάλα καὶ δομῆα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

250 ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τοῦτ' ἀτάτικόν.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔτος, παραινῶ σοι μέλιτι χηρήσθ' ἀτέρω.
τετρῶβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου ἀτάτικοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

255 παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρὰ.

ἔστηκας ἀργός; οὔτος σ' οὐκ ἀκονοίον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς δομῆς.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἷμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἴσεις ἀλετριβανὸν τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

260 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθρὸς εἰσπωκίμεδα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὐκ παρ' Ἀθηναίων γε μεταφρέσει ταχὺ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἐχθρὸς γέ γε Δί· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγε δὲ, τί δρῶμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
δράτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
265 εἴπερ γὰρ ἦξι τὸν ἀλετριβανὸν φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυς, ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἄθοι φέρων.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὔτος.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί ἔστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεται;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τὸ δεῖνα γάρ,

ἀπόλων Ἀθηναίοισιν ἀλετριβανός,
270 ὁ βυρσοπόλης, ὃς ἐκίνα τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ γ', ὦ πότνια δέσποινα Ἀθηναίη, ποιῶν
ἀπόλων ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὐκ ἕτερον γέ τιν' ἐκ Λακεδαιμόνος μέτε
275 ἀνύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἦξέ νυν ταχὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἰ τις ἡμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἔστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστομαγῆναι τοῦ μετιόντος τὸ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

280 οἷμοι τάλας, οἷμοι γε, κατ' οἷμοι μάλα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεται;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετριβανός.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς, ὦ παινοῦργ'?

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔς τὰ πύθια θορήξαι χωρία
χρησαντες ἐτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπόλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

285 εἰ γ', εἰ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω,
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφερε τὰ σκευὴ λαβὼν ταυτὶ πάλλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδυσ' εἰσῶν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Λάτιδος μέλος,
290 ὃ δεινὸς ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας,
ὡς ἦδομαι καὶ χαίρομαι κερφαίνομαι.
νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὄνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγῆσιν πραγματῶν τε καὶ μαχῶν
ἐξελεύσασθαι τὴν πάσιν Εἰρήνην ἴλην.

295 πρόν ἕτερον αὖ δοῖδυσ' ἀκούσαι τινα.

Post 272. sequebatur

ἢ πρόν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγγχεῖ.

ἀλλ', ὡ γέωργοι κῆμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὡ πάντες λεῖψ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ
σχονία·

300 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεσιν ἀγαθοῦ δαί-
μονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὡ Πανελληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πρόποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοιρικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξελαιμνεν ἦδε μισολέμαχος. †

305 πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χεὶρ δρᾶν, φράζεε κάρχι-
τεκτόνει,

οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τή-
μερον,

πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελ-
κῶσαι

τὴν θεῶν πασῶν μέγιστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἱ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πρά-
γματι

310 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσῃτ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντες ἡμεῖς οἱσι' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάξω καὶ κεκραγῶς, ὥσπερ ἠνίξ' ἐν-
θάδ' ἦν,

315 ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ' ξελκύσαι.
ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὄσις ἐξαιρήσεται,
ἦν ἄπαξ ἔς χείρας ἔλθῃ τὰς ἑμάς. ἰοὺ ἰοὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδρομῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν
ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

320 ὡς κινάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταρατῖτω,
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τὴμερον παύσαι-
μεθ' ἂν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχειτ', ὦνδρες; μηδαμῶς,
πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομαι, ἀλλ' ὑφ'
ἡδονῆς

325 οὐκ ἐμοῦ κινουόντος αὐτὰ τῷ σκέλι χορεύετον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ τι καὶ νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχού-
μενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῆς γε, παῦει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

ἔν μὲν οὖν τοῦτ' μ' ἔασον ἔλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
ΧΟΡΟΣ.

330 οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσασμέν τί σε.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὀρᾶτ', οὐπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτογὰρ νῆ τὸν Δία

τὸ σκέλος δὴψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τᾶριστερόν τοί μοῦστ' ἀναγκαῖως ἔχον.

335 ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ τι καὶ νυνὶ γε χαίρειτ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηρικαῦτα χαίρειτε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἦ-

340 δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιῶσαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,

345 ἰοὺ ἰοὺ κεκραγένοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μὲ ποτε τὴν
ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμη
πράγματά τε καὶ σιβάδας,
ᾗς ἔλαχε Φορμίων·

κοῦκέτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσ-
κολον,

350 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε εἴηπου σκληρόν, ὥσπερ
καὶ πρὸ τοῦ,

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγματίων.

355 καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατε-
τρίμμεθα πλειονόμενοι
ἐς Λύκειον καὶ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-
οῦμεθα ποιούντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'

360 εἴλειτ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρει δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν.
ΕΡΜΗΣ.

ὦ μαρεὶ καὶ τολμηρῆ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικῶν.
ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ὦ κακὸδαίμων.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκοῦν, ἦν λέγω.
395 Ἐομῆς γὰρ ὦν κλήρο ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.
345 — 360. — 385 — 395. — 582 — 600.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς τιν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

ἔς αὐτίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλ' οὐδὲν ἡμποληκά πω,
οὐτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κῆρα τῷ τρόπῳ

370 οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβῶν;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' οἶσα θάνατον οὐ προεῖψ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττω ἐυρεθῆ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἄρα μέ

ἔπασ' ἀνάγκη σι' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὄτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·

375 δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκένα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ κεραυνοβόρτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή πρὸς τῶν θεῶν

ἡμῶν κατείπης, ἀντιβόλῳ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν

ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμεν.

ΕΡΜΗΣ.

380 ἄλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,

εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή νῦν λακήσης, λίσσομαι σ', ὠρμίδιον.

εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες; ἔστατ' ἐκπελη-
γμένοι.

ὦ πονηροὶ, μή σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

385 μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ,

μηδαμῶς,

εἴ τι κεχαρισμένον

χοιρίδιον οἶσα παρ' ἐ-

μοῦ γε κατεδηδοκῶς,

τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῷ τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἀκούεις οἶα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

390 μὴ γένη παλύγοτος

ἀντιβολουῖσιν ἡμῖν,

ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-

θρωπότατε καὶ μεγαλο-

δωρότατε δαιμόνων,

395 εἴ τι Πεισιάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς

ὄφρῳς.

καὶ σε θυσιασίων ἔ-

ραῖσι προσόδοις τε μεγά-

λαισι διὰ παντός, ὦ

δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

400 ἴθ', ἀντιβόλῳ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἔπει σε καὶ τιμῶσι μάλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιν ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἕκασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

405 ἴθι δῆ, κατέειπ' ἄνωγ' ἄν πείσσεις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ γὰρ Σελήνη χῶ πανούργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάρουσι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὀπιὴ νῆ Δία

410 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τοῦτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλουσι ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
415 καὶ τοῦ κύκλου παρετρόγων ὑφ' ἀρματωλίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.

καὶ σοι τὰ μεγάλα ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,

420 Μυστήρη' Ἐρμῆ, Διπόλει', Ἀθῶναι·

ἄλλα τέ σοι πόλεις πεπανμέναι κακῶν

ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.

χᾶτερ' ἔτι πόλ' ἐξεῖς ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχης.

ΕΡΜΗΣ.

425 οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμι αἰέ τῶν χρυσίδων.

ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς
ἡμαῖς

εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἄττα χρεὶ ποιεῖν ἔφεσταῶς φράζε δημιουργικῶς·

430 ἄλλα δ' εἰρήσεις εὑποργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ
καζοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δῆ, σὺ τάχως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

σπονδῆ σπονδῆ·

εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

435 σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἑλλῆσιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χῶστις προθύμως ξυλλαβοῖ τῶν σγοιπῶν,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
440 ἔχονθ' ἑταίρων καὶ σκαλεύοντ' ἀνδρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε πύσασθ' αὐτὸν, ὃ Διόνυσ' ἀνάξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φρονεῖ
445 εἰς φῶς ἀνελεθεῖν, ὃ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κεῖ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἐν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κρηθᾶς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

450 κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγοῦμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἡ παιῶν, ἡ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἡ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἡ ἡ τοῖνον, ἡ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὁραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄρει δὲ μή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηθ' Ἐνυαλίῳ γε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

460 εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
465 οὐ ξυλλήψεσθ'· οἱ δ' ὀγκύλλεσθ'·
οἰμάξεσθ' οἱ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον ** καὶ σφῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

470 οὐκουν ἔλγω γὰρ αὐτῶν

459 — 472. = 486 — 499.

καπεμπέπτω καὶ σπουδάσω;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Λάμαξ', ἀδικεῖς ἐμποδὸν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὠνθροπε, τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

475 οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλα
ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχρόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὧγάθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
480 μόνου προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐξ.

ΕΡΜΗΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρωσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὄμω·
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὡσερ κυνίδια,
+ ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν ποιοῦμεν, ὠνθρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
485 ἄπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νῆ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

491 μικρόν γε κινουῦμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκουν δεινὸν * * * *

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντιπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὠργεῖοι. +

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

495 εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κητῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδραίως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἶσ' οἱ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

500 ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ἡμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδοῖς ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·

505 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν διακέετε.
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελεύσασθαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ', ὠνθρες, αὐτοὶ δὴ μόνου λαβόμεθ' οἱ
γεωργοί.

- 595 τοῖς ἀγορκοῖσιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία.
ὥστε σὲ τὰ τ' ἄμπελια
καὶ τὰ νέα συζῖδια
τᾶλλα θ' ὀπόσ' ἐστὶ φρυτὰ
- 600 προσγελᾶσεται λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ ποῦ ποῖ ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
χρόνον
ἦδε τοῦθ' ἡμᾶς διδάξον, ὃ θεῶν εὐνούστατε.
ΕΡΜΗΣ.
- ὃ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
δήμαί, εἰ βούλεσθ' ἀκούσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
- 605 πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης Φειδίας πράξας
κακῶς·
εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετασχοί τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ
τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν
πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μεγαρικῷ ψηφίσ-
ματος,
- 610 κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἑλλήνας δακρῶσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς
τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πείθος πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πείθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφαναίετο.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
- 615 ταῦτα ποίουν μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ἠὲ πεπύσμεν
οὐδενός,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηχόη.
ΧΟΡΟΣ.
- οὐδ' ἔγωγε, πλὴν γε νυκί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσω-
πος ἦν,
οὐσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡΜΗΣ.
- κἄτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἦρχετε
ἠγροικόμενους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
620 πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῶν, τοὺς φόρους φο-
βούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακωνῶν τοὺς μεγίστους χρή-
μασιν.
οἱ δ' αἶ ὄντες αἰσχροκερθεὶς καὶ δειρωνόξενοι
τήνδ' ἀποροφίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀν-
ήρπασαν·
- 625 κἄτα τὰκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακία·
αἱ γὰρ ἐνθὲνδ' αὐτὴν τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς ροῖδας κατήσθιον.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
- ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνων γέ μοι
ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ γ' ἄφύτευσα κἀξεθροψέμην.
ΧΟΡΟΣ.
- 630 νῆ Δί', ὃ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ
λίθον
ἐμβαλόντες ἐξμέδιμον κυνήλην ἀπώλεσαν.
ΕΡΜΗΣ.
- κἄτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀργῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεῶς,
τὸν τρόπον παλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ', αἶτ' ὧν ἀνευ γυγάρτων καὶ φιλῶν τὰς Ἰσθαδὰς
- 635 ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γυγνώσκον-
τες εὖ

- τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτῇν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμαίχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
- 640 αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνιδὶ ἐσπαράτιτε·
ἢ πόλις γὰρ ὠχρῶσα κἀν φόβῳ καθήμενη
ἅπτα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἦδιστ' ἦσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρώντες ἄς ἐτύπονθ', οἱ ξένοι
- 645 χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιοῦντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἢ δ'
Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- παῦε παῦ', ὃ δέσποθ' Ἐρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω.
- 650 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
ἄττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
καὶ πανούργος ἦν, ὅτ' ἔξη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κῆκθρον καὶ τάρακτρον,
- 655 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυκί
τοὺς σεαυτοῦ λοιδοροεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπῆς, ὃ πότνια, κάτειπέ μοι.
ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 660 ἢ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν ἐπιπῶ μόνον.
ΕΡΜΗΣ.
- εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ζέμ', ὃ φιλιότη.
ἔθ' ὃ γυναικῶν μισοπορκακιστή.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσασθ' ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.
- 665 ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τὰν Πύλω
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχεροτονηθῆναι τρις ἐν τῆκλληρά.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
- ἡμάροτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τὸτ' ἐν τοῖς σῴτεσιν.
ΕΡΜΗΣ.

- 670 ἔθι νῦν, ἀκούσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστα ἦν ἐνθάδε,
χῶστις φίλος κἀσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώννυμος.
ΕΡΜΗΣ.

- ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά
675 ὁ Κλεώννυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ψυχὴν ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδέ ποτ' ἐξέλοι στρατιωτής, εὐθέως
ἐὶ γὰρ ποτ' ἐξέλοι στρατιωτής, εὐθέως
ἀποβολιμαῖός τῶν ὕλων ἐργίετο.

ΕΡΜΗΣ.

- ἔτι νῦν ἀκούσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
680 ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦτ' ἐν τῇ πυκνί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρῶν.

αὐτή, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
 ΕΡΜΗΣ.
 ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἐχθροῦσθ' ὅτι
 αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεροῦσατο.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 685 ἄλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
 ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
 τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεξώσατο.
 ΕΡΜΗΣ.
 πῶς οὖν ξυνοῖσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 εὐβουλότεροι γενησόμεσθα.
 ΕΡΜΗΣ.
 τί τὴν τρόπον;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 690 ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
 ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
 νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
 ΕΡΜΗΣ.
 ὦ ὦ,
 οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 τί τί;
 ΕΡΜΗΣ.
 πάμπολλα, καὶ τὰρχαῖ' ἂ κατέλιπεν τότε.
 695 πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θανυμασιόν.
 ΕΡΜΗΣ.
 τὸ τί;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
 ΕΡΜΗΣ.
 Σιμωνίδης; πῶς;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς
 κέρθους ἕκατι κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
 ΕΡΜΗΣ.
 700 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ἀπέθανεν,
 ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.
 ΕΡΜΗΣ.
 τί παθῶν;
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ὅ τι;
 ὥρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηγήσασθε
 ἰδῶν πίθον καταγνύμενον οἶνον πλέων.
 χῆτερα πόσ' αἴτ' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
 705 ὡστ' οὐδέποι', ὦ δέσποινα, ἀφησόμεσθά σου.
 ΕΡΜΗΣ.
 ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
 γυναικα σαυτῷ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγοαῖς
 ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρως.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ὦ φιλάτῃ, δεῦρ' ἔλθε καὶ δός μοι κύσαι.
 710 ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
 ὦ δέσποφ' Ἐρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
 ΕΡΜΗΣ.
 οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίους βληχωνίαν.

ἄλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβῶν, ἥσπερ ποτ' ἦν.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 715 ὦ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θεωρίας,
 ὅσον φορήσει ζωὸν ἡμερῶν τριῶν,
 ὅσας δὲ κατέδει χόλιας ἔφθες καὶ κρέα.
 ἄλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, χαίρει πολλά.
 ΕΡΜΗΣ.
 καὶ σὺ γε,
 ὦνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 720 ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
 ΕΡΜΗΣ.
 οὐκ ἐνθάδ', ὦ τῶν, ἔστι.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 ποῖ γὰρ οἴχεται;
 ΕΡΜΗΣ.
 ὑφ' ἄρματ' ἑλθὼν Ζηρὸς ἀστραπηφορεῖ.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;
 ΕΡΜΗΣ.
 τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 725 πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;
 ΕΡΜΗΣ.
 θάρρει, καλῶς·
 τηθὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.
 ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
 δεῦρ', ὦ κόρη,
 ἔπεσθον ἅμ' ἔμοι θάπτον, ὡς πολλοὶ πάννυ
 ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἔστυκότες.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἄλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευή
 παραδόντες
 730 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώξιν, ὡς εἰώθασι
 μάλιστα
 περὶ τὰς σκηρὰς πλείστοι κλέπτει κυπτάζειν καὶ
 κακοποιεῖν.
 ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ
 τοῖσι θεαταῖς,
 ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει·
 Χορὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κω-
 μωδοποιητῆς
 735 αὐτὸν ἐπήγει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
 ἀναπαίστοις.
 εἴ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, φύγατερ Διὸς,
 ὅστις ἄριστος
 κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
 γεγένηται,
 ἄξιός ἐσθαι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ-
 πων κατέπαυσεν
 740 εἰς τὰ δῆκρια σὼπτοντας αἰεὶ καὶ τοῖς φθειροῖν
 πολεμοῦντας·
 τοὺς θ' Ἡρακλέος τοῦς μάπτοντας, καὶ τοὺς
 πεινῶντας ἐκεῖνους,
 τοὺς φεύγοντας κἄξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπίτηδες,

- ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους
παρέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα
τουδί,
745 ἔν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἶτ'
ἀνέροιο,
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέου' ἔπαθες; μῶν ὑστρί-
γης εἰσέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῆν στρατιᾶν κάθενδροτόμησε
τὸ νῶτον;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κατὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολο-
χεύματ' ἀγεννή,
(ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκο-
δομήσας
750 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαίαις καὶ σζώμμασιν
οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίστους κωμωδῶν οὐδὲ γυ-
ναϊκας,
(ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπεχείρει,
διαβάς βυρσῶν ὀσμάς δεινὰς κἀπειλὰς βορβορο-
θύμους.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρ-
χαρόδοιτι,
755 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτι-
νες ἔλαμπον,
ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλὰ κολάκων οἰμωξομένων
ἐλιγμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας
ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρω-
κτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ
ὑμῶν πολεμίζων
760 ἀντεῖχον αἰεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὐνεκα
νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνή-
μονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ πα-
λαίστρας περινοστώων
(παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐ-
θύς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
σχὼν τὰ δέοντα.
765 πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἔμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παρανοοῦμεν
ξυσπουδάσειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἔμοῦ
770 κατὰ τραπέζην καὶ ξυμποσίαις,
φῆρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ +
τῶν τρωγῶν, καὶ μὴ ἀγίρει
γεννησιότατον τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.
775 Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἔμοῦ
τοῦ γέλου χόρευσον,
κλειούσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
780 καὶ θαλάσσι μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς
μέλει.
ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῆ μετὰ τῶν παίδων χοροῦσαι,
775 — 796. = 797 — 817.
- 785 μῆθ' ὑπῆκουε μῆτ' ἔλ-
θης συνέριθός αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄριτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαιώχενας ὀρχηστὰς
790 ναννοφρεῖς, σφυραδῶν ἀποκνησίματα, μηχανο-
δίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας
795 εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς
ἐσπέρας ἀπάγξει.
τοιαῦδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
800 ὑμνεῖν, ὅταν ἦρῶν μὲν φωνῆ χελιδῶν
ἐξομένη κελადῆ, χορὸν δὲ μὴ ᾄχῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
805 πιζροτάτην ὅπα γηροῦσαντος ἤκουσ',
ἦνκα τῶν τραγωδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
810 Γοργόνες ὀσφογάοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,
γροσσοβαί, μιαιοί, τραγομάσχαλοι, ἔχθουλιμαί·
815 ὧν καταχρηψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἔμοῦ ξύμ-
παιξε τὴν ἐορτήν.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ὡς χελεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
820 ἔγωγέ τοι ἐπέονηκα κομιδῆ τῷ σκέλῃ.
μακροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοθήεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοθηέστεροι.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ὦ δέσποθ', ἦκεις;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
825 τί δ' ἔπαθες;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ἦλγουν τῷ σκέλῃ μακρὰν ὀδὸν
διεληλυθώς.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ἴθι νυν, κάτεπέ μοι,
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
τὸ τί;
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτῶν;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
οὐκ, εἰ μὴ γέ που
ψυχὰς δὴ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
830 τί δ' ἔδρων;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ξυελέγονι' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιατριανερηνχέτους τινάς.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γυγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
μάλιστα.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

835 Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Δοῖον ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Δοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνες γάρ εἰς· οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἱ καόμενοι θέουσι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δείπνου τινὲς

840 τῶν πλουσίων οὔτοι βυδίζουσι ἀστέρων,
ἴπνουδ' ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἴπνοισι πῦρ.
ἀλλ' εἴσω· ὡς τάχιστα ταυτηνὴ λαβῶν,
καὶ τὴν πύελον κατακλύζει, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἔμοι καὶ τῆδε κουρίδιον λέγος.

845 καὶ ταῦτα δρασάσας ἦκε δεῦρ' αὐθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλή τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

850 οὐκ, ἀλλὰ κακεὶ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθῆν' αἰεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

855 λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ προσ-
βύτης, ὅσα γ' ὦδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὄρατε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

860 ζῆλωτος ἔσει, γέρον,
αὐθις νέος ὢν πάλιν,
μύρω κατάλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶμαι. τί δῆτ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

865 οὐχον δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κἀνθάρον ἴπιβός
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὅστ'
ἐν τοῖς ἀγοῶσι
ἄπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·

ὁ πλακοῦς πέπειται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,

870 καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

856—867. = 909—921.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλή τὴ ταυτηνὴ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί φῆς;

αὕτη Θεωρία ἴστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίωμεν Βραυρωθῶνάδ' ὑποπεπυκότες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

875 σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποτα,

ὅσῃν ἔχει τὴν πρωτοπονητετηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλή λαβῶν;
οὗτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια

880 σκηνην ἔμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταδήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔκεινοσὶ νεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

δοσις; Ἀμφράδης,

ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβῶλον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

885 τὸν ζῶμον αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὄρατε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὅστ' εὐθέως ἄρταντας ὑμᾶς τῷ σκέλῃ

890 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
τουτὶ δ' ὄρα τοῦπτιανόν ἡμῖν ὡς καλόν.
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'. ἐντεῦθεν γὰρ ἦν
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλή ποτέ.
ἔπειτ' ἄγωνά δ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν

895 ταύτην ἔχουσιν αὐρίον καλὸν πάνν,
ἐπὶ γῆς παλατεῖν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
πλαγαν καταβάλλειν, ἐς γόνυα κύβδ' ἐστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
πατεῖν, ὀρύττειν, πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε,

900 ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακλητιεῖ,
ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνεόντα προσκινήσεται,
ἔτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπειψολημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἠνίοχοι πεπιπυκότες.

905 ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' εὐρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐξεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ χρησιδὸς ἀνὴρ πολλ-

910 τῆς ἐστὶν ἅπασιν ὄσ-
τις γ' ἔστι τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οταν τρυγαῖτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτήρ γὰρ ἅπασιν ἀν-

915 θρώποισ γεγένησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρώτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖός ἀθμονεὺς ἐγώ,

920 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων

τὸν δημότην

καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,

921 Ὑπέροβλόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτρας ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

925 τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

βοῦ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ παχείει καὶ μεγάλη;

ΧΟΡΟΣ.

μη μῆ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηρία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τῶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

930 οἶ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὰ Δι'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἴωνικόν

τὸ ῥῆμ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδες οὖν, ἔν' ἐν τῆκκλησίᾳ
ὡς χορῆ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγῶσ' Ἰωνικῶς οἶ,
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίλλα γ' ὧσιν ἦπιοι.

935 ὡστ' ἔσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμέγροισι πρότεροι πολυί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβῶν·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμῶν ξφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χῆ τύχῃ κατορθοῦ,

939—955. = 1023—1038.

940 χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἔτερον δ' ἐτέρω
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντῆ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δῆλὰ γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι
καὶ δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπείγετε νῦν ἐν ὄσῳ,

σοβαρὰ θεόθεν κατέχει

945 πολέμου μετὰ τροπος αὔρα.

νῦν γὰρ δαίμων φανερώς

ἔς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ κανοῦν πάρεσθ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ
μάχαιραν,

καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοῦδέν ἴσχει πλήν τὸ πρό-
βατον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

950 οὐκον ἀμιλλήσεσθον; ὡς

ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,

πρόσεισιν αὐλῶν ἄκλη-

τος, κῆτα σάφ' οἶδ' ὅτι

φυσῶντι καὶ πονουμένῳ

955 προσδώσετε δῆπου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβῶν σὺ καὶ τὴν χέριβρα

περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρε δὴ, τὸ δαλίον τὸδ' ἐμβάψω λαβῶν.

960 σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν δλῶν,

καυτὸς τε χερνύπτου, παραδοὺς ταύτην ξμοί,

καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε

τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων

965 οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις οὐ κριθῆν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' εἰς ἐσπέραν

δάσσοσιν αὐτοῖς ἀνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχώμεθα.

τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

970 τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γὰρ, οὔτινες

ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσοῦτον

ἔς ταῦτό τοῦθ' ἐστῆσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δὴ.

ᾧ σεμνοτάτῃ βασιλείᾳ θεᾷ,

975 πότινι· Εὐρήνη,

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νῆ Αἴα, καὶ μὴ ποιεὶ γ' ἄπερ αἰ
980 μοιγεύομεναι δρωῖσι γυναικες.
καὶ γὰρ ἐκείναι παρακλίναςα
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἂν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·

985 κἄτ' ἦν ἀπίη, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὄλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἑρασιαῖς
ἡμῖν, οἷ σου τροχόμεθ' ἤδη
990 τρία καὶ δέξ' ἔτη.

λύσον δὲ μάχας καὶ χοροοργὰς,
ἵνα Δυσιμάχην σε καλωμέν·
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,

995 αἶς σταμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μίξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς

φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμη
τινὲ προτετέρα κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἐγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν

1000 ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σοροῶδων,
σικυῶν πρῶτων, μήλων, ροιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἂκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήτιας, φάτιας, τροχίλους·

1005 καὶ Κωπᾶδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθροῦς
ὄψωνοῦντας τυρβάξεσθαι
Μορούχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκῆτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κἄτα Μελάνθιον

1010 ἦκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,
τὰς δὲ πεπρῶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονωθεῖν ἐκ Μηδείας,
ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεῖς
τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·

1015 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένους ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ θέμις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιὴ τί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἴδεται δῆπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
1020 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας τὰ μῆρι' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σέ τοι θύρασι χορῆ * * μένοντα τοίνυν
σχίξας δευρὸ τιθέναί ταχέως

1025 τὰ τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφρευγ'
ὄσα χορῆ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν τὸν
1030 σοφῆ * * δόκιμον
φρενὶ πορίμω τε τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ σχίξαι γοῦν ἐνημμένη τὸν Στυλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπιανεσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
1035 τις πόλλ' ἀνατλής ἐσω-
σε τὴν ἐερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν
ζηλωτὸς ἄπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μῆρῷ λαβῶν.
1040 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἦκειν ἐχορῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ, πάρεμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔπτα καλῶς νυν αὐτὰ· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
προσέροχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.

1045 τίς ἄρα ποτ' ἔστιν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·

μάντις τίς ἐστιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰεροκλέης.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὗτός γέ ποῦ 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὡρεοῦ.

τί ποτ' ἄρα λέξει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι

ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

1050 οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν νῆσαν εἰσελήλυθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νυν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὔ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτῆ καὶ τῷ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔπτα σὺ σιγῆ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὄπιθ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ κέρκος ποιεῖ

1055 καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φέλη.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νυν ἀπάρχου, κἄτα δὸς τὰ πάργματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὀπιτῶν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὶ

ἦδη ὅστιν ὀπτά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπυρδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1060 ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἦν φράσης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ᾧ μέλει θνητοὶ καὶ νῆπιοι,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς κεφαλὴν σοί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οἵτινες ἀρραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἄγοντες

1065 συνθήκας πεποιθῶν' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰβοὶ βοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ κέπροι τρήρωνες ἀλωπευιδεῦσι πέπεισθε,

ὧν δόλια ψυχαί, δόλια φρένας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶθε σου εἶναι

ᾧφελεν, ᾧλαζῶν, οὕτωσ' ἑρμοῦς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1070 εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάβιν ἐξαπάτασκον,

μηδὲ Βάκις θνητοῦς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάβιν

αὐτὸν,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμη' ἀναλῦσαι,

ἀλλὰ τότε πρότερον

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1075 οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,

φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ πῶς, ᾧ κατάρτατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμε-

ναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὡς ἡ σφρονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,

χὴ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη τυφλά τίεται,

τουτάκις οὔπω χορὴν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1080 ἀλλὰ τί χορὴν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,

ἦ διακωννιάσαι πότεροι γλανσοῦμεθα μείζον,

ἐξὸν σπεισαμένους κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίξειν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1085 οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ἔν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ παραθνήντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέποτ' ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχίνον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποῖον γὰρ κατὰ χρησμόν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄνπερ κάλλιστον δήπου πεποιήκειν Ὀμηρος·

1090 ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπασάμενοι πολέμοιο

Εἰρήνην εἶλοντο καὶ ἰδρῶσανθ' ἱερεῖω.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγγην' ἐπά-
σαντο,

ἔσπενδον δεπάεσιν· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμόνευον·

χρησιμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κῶφωνα φαιρινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1095 οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δί' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν·

ἀφρητῶρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,

ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίῳ ὀκρουέντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1100 φράζεο δὴ, μὴ πῶς σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας
ἐκτίνος μάρψῃ

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,

ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγγνοις ἐστὶν ὁ χρη-
σμός.

ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγγνων φέρε

δευρί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ ἑμαυτῷ βαλανεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπονδὴ σπονδὴ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1105 ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγγνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·

ἀλλὰ τότε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελ-

θεῖν.

ᾧ πότνι' Εἰρήνη, παρᾶμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1110 σπονδὴ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶπτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγγνων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἶόν τε

ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως, ὡ τῶν, ἐκετεύεις·

οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχθρὸν.

1115 ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλαγγνεύετε
μετὰ νῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί ἐγὼ δέ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κείται δ' ἐν μέσῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

μαστύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1120 κάγωγ', ὅτι τένης εἰ σὺ κλάζων ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτοῦ τῶν κωδίων,
ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολιβῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὡ θνηπόλε;1125 ἦκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θάπτον εἰς Ἑλλήμιον;

ΧΟΡΟΣ.

ἦδομαι γ', ἦδομαι
κράνους ἀπηλλαγμένους
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.1130 οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πύρ διελ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἐτα-
ρων φίλων, ἐκκείας
τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ
δανότατα τοῦ θέρους1135 ἐκπερισμένα,
κάνθρακίων τουρβίνθου,
τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεῶν,
χάμα τὴν Θοράτταν κυνῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης.1140 οὐ γὰρ ἔσθ' ἦδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἦδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιπακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα,
εἰπέ μοι, τί τρηναῦτα δρώμεν, ὡ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρώντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφρευε τῶν φασήλων, ὡ γύναι, τρεῖς χοίνικας,1145 τῶν τε πυρῶν μίθων αὐτοῖς, τῶν τε σίκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βοσιστησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἶόν τ' ἔστι πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
κᾶξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὴν
σπίνω·1150 ἦν δὲ καὶ πύος τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα,
εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλή τῆς ἐσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα κἀκνυοῖδ' ὅπα·
ὦν ἐνεργ', ὡ παῖ, τρεῖς ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ
πατρί·

μυροίνας τ' αἵτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·

1155 χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βοσάτω,

1127 — 1158. = 1159 — 1190.

ὡς ἂν ἐμπή μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιῶντος κώφελουόντος
τοῦ θεοῦ τάρωματα.

ἦντα' ἂν δ' ἀχέτας

1160 ἔδη τὸν ἦδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἦδομαι
τὰς Αἰμνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἦ-

δη· τὸ γὰρ φῖτυ προῶ-

1165 ον φύει· τὸν τε φή-
ληχ' ὀρώων οἰδάνοντι·
εἶθ' ὀπόταν ἦ πέπων,
ἔσθίω κἀπέχω,χάμα φῆμ', Ὠραὶ φίλαι· καὶ
τοῦ θυμοῦ τριβῶν κνκάμαι·1170 ἄττα γίγνομαι παχὺς
τρηναῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρῶν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φουινκιδ' ὄξειαν πάνυ,
ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βέμμα Σαρδιανικόν·1175 ἦν δὲ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φουινκίδα,
τρηναῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κᾶτα φεύγει πρώτος, ὥσπερ ζουθὸς ἱππαλεκτρῶν
τοὺς λόφους σεῖων· ἐγὼ δ' ἔσθηκα λινοπτῶμενος.
ἦντα' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρωῖσιν οὐκ ἀνασχετά,1180 τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε
καὶ κάτωἐξαιλείφοντες δις ἢ τρίς. αὐτοὺν δ' ἔσθ' ἢ ἔσθοσ·
τα δὲ σιτὶ' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδειν ἐξιῶν·εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδτίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπὸν.1185 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγοροίκους δρωῖσι, τοὺς δ' ἐξ
ἄστειοςἦττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν διψάσπιδες.
ὦν ἔτ' εὐθύνας ἔμοι δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλη.

πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίχησαν,

ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,

1190 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

λοῦ ἰού.

ὅσον τὸ χοῖμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.

ἐχ', ἀποκάθειρε τὰς τραπέζας ταυτηέ·

πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.

1195 ἔπειτ' ἐπέισφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγῶων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ὦ φίλιτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ

δέδρακας, εἰρηγὴν ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ

1200 οὐδέεις ἐπρίατ' ἂν δρεπανον οὐδὲ κολλάβου,

νυκὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·

ὀδι δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.

ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε

καὶ τῶνδ' ὅ τι βοῦλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.

1205 ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμυσθα κἀκερδάναμεν

τὰ δῶρα ταυτὶ σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔθι νῦν, καταθέμενοι παρ' ἐμοῦ ταυτ' εἴσιτε

ἐπὶ δειπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοσι
ὄπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέροχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1210 οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὃ Τρυγαί', ἀπώλεσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὃ κακόδαμον; οὐ τί που λοφῆς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βλον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα τουτουὶ καταθῷ σοι τὸν λόφον;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1215 αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὃ τι δίδωμ'; ἀσχύνομαι.

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφρήκωμ' ἔχει πόνον πολλὸν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχύων τρεῖς χοίνας,
ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτοῖ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἔνεγκε τοῖνον εἰσιῶν τὰς ἰσχύδας·

1220 κρείττον γὰρ, ὃ τῶν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἔς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριγορροῦετον, οὐδὲν ἔστον τῷ λόφω.

οὐκ ἂν προιάμην οὐδ' ἂν ἰσχύδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ δεκάμην τῷδε θώρακος κύτει

1225 ἐνημμένῳ κάλλιστα χρῆσσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ μὴ σοι ποιῆσει ζυμίαν.

ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·

ἐναποπατεῖν γὰρ ἔστ' ἐπιτήδειος πάνυ

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἔμοισι χρήμασιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1230 ὦδι, παραθέντι τρεῖς λίθους· οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποία δ' ἀποψήσει ποι', ὧμαθέστατε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τηδὶ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμῆς

καὶ τῆδ'.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δία,

ἵνα μὴ γ' ἄλω τρύπημα κλέπτων τῆς νεῶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1235 ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμην χρεσὶ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί', ὠπίτριπτι'. οἶε γὰρ ἂν

τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἔθι δῆ, 'ξένεγκε τὰργύριον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦγαθέ,

θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΗΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1240 τί δ' ἄρα τῆ σάλπιγγι τῆδε χρῆσομαι,
ἦν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἔγα';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυβδον εἰς τουτοὶ τὸ κοῖλον ἐχέας,

ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοιτάβων.

ΣΑΛΠΗΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1245 οἴμοι καταγελάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.

τὸν μὲν μόλυβδον, ὡσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρημημένην
πλάστιγγα πρόσθε, καὶτό σοι γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγροῦ τοῖς οἰκέτασιν ἰστίαναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1250 ὃ θυσκάθαρε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μῶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶλε βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΛΟΡΥΞΟΣ.

1255 οἴμ', ὃ κρονοποι', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΛΟΡΥΞΟΣ.

ἀλλὰ τί

ἔτ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὃ τι τις χρήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐὰν τοιαντασὶ μάθη λαβῆς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1260 ἀπίωμεν, ὃ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδαμῶς γ', ἐπεὶ

τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΛΟΡΥΞΟΣ.

πόσον δίδως δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπρὸσθεῖεν δίγα,

λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἔς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΛΟΡΥΞΟΣ.

ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὃ τῶν, ἐκποδῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1265 νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται

οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπιζλήτων δεῦρ', ἵνα

ἔτ' ἕσεται προαναβάλῃται μοι δοκεῖ.

ἀλλ' ὃ τι περ ἕδειν ἐπινοεῖς, ὃ παιδίον,

αὐτοῦ παρ' ἔμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδέ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

1270 Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἐρχόμεθα

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι

ὀπλοτέρους ἔδον, καὶ ταῦτ', ὃ τρισκακόδαμον,

εἰρήνης γ' οὖσθς· ἀμαθῆς γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Οἱ δ' ὅτε δῆ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1275 ἀσπίδας; οὐ παῦσαι μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

'Ἐνθα δ' ἔμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολῆ πᾶλεν ἀνδρῶν·

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμωγῆ; κλαυσεὶ νῆ τὸν Διόνυσον

οιμωγὰς ἔδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ἀλλὰ τί δήτ' ἔδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἴστισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1280 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ.

Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἔππων
ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κῆτ' ἥσθιον.

1285 ταῦτ' ἔδε, ταῦθ' ἔδε, ἥσθιον κεκορημένοι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κάτιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·

οὐδὲν γὰρ ἔδεις πλὴν πολέμου. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

1290 ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μέντοι νῆ Δί'.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

νίδς Λαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αἰβοῖ·

ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης

ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.

ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἔθ' ἰόν.

1295 ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἴσθι παιδίον;

ἔσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὐ οἶδ' ὅτι

οὐ πράγματ' ἔσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ἀσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παραθάμνω

ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1300 εἶπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἔδεις;

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατήσχυνας δὲ τοζῆας.

ἀλλ' εἰσώμεν. εὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς

ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρι περὶ τῆς ἀσπίδος

οὐ μὴ πιλιάθη ποτ', ὦν ἐκείνου τοῦ πατρός.

1305 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἦδη νιαῦθα τῶν μερόντων

φλὰν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
παρέλκειν.

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,

καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων· οὐδὲν γὰρ,
ὦ πονηροί,

1310 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τι καὶ μασῶνται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὐ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινώντες, ἐμβάλλεσθε τῶν
λαγῶν·

ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν

πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

1315 πρὸς ταῦτα βρούκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
λήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφρμεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο
κομίζειν,

δῆδᾶς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγκαίρειν
κάπιχορεύειν.

καὶ τὰ σκευὴ πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυκτὶ χρὴ
πάντα κομίζειν

ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον
ἐξελάσαντας,

1320 κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν

διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,

κρηθᾶς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς

πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,

σῦκὰ τε τρώγειν,

1325 τᾶς τε γυναῖκας τίττειν ἡμῖν,

καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν

συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,

λῆξαι τ' αἰθῶνα σίδηρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦθ', ὦ γυναῖ, εἰς ἀγρὸν,

1330 χῶπῶς μετ' ἐμοῦ καλῆ

καλῶς κατακείσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

1335 Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ,

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ.

τί δράσομεν αὐτήν;

τί δράσομεν αὐτήν;

τρυγήσομεν αὐτήν,

τρυγήσομεν αὐτήν.

1340 ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-

μεν οἱ προτεταγμένοι

τὸν νυμφίον, ἄνδρες.

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ,

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἰκίσετε γοῦν καλῶς

1345 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-

λά συκολογοῦντες.

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ,

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,

τῆς δ' ἠδὺ τὸ σῦζον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1350 φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης

οἶνόν τε πῆς πολὺν.

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ,

Ὑμῖν, Ὑμέναι' ὦ.

ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-

1355 δρες, κἂν συνήτησθέ μοι,

πλακοῦντας ἔδεσθε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἐποπος.

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Παισθηταίρου.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Δύο εἶσιν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηγότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔλοπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῦψ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὅρμισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόφῳ. ἔστι δὲ λε. φοβερά δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρησιτὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέιχοντο τοῦ κακοπραγματεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

Α Α Α Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρῶτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανεῖσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελείου πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγγειοσθέντων, ἐπισφαλῆς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδειίας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, ληληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆγεν ἀπὸ κωμωδίας προσχρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὅρμισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἦδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὄλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡγεμαῖως

βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβος φησι βλάσφημα ἐπιτηδεύεις φρονόμεται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφρονιστούτων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω. ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνέθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παιζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς ἀσχροκερδείας ἐνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοήσιαν κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς εἰ πεποιοῦν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφῆρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστν διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομνήστου τοῦ προ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθῆκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἔν' ἀνακύνφεται
κλιτήρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων
πτηγῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὀρνέθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κίσῳσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήφοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀράντες γενομένην.

Ο Ρ Ν Ι Θ Ε Σ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

Ὁρσθὴν κελεύεις, ἣ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τί, ὦ ποιήρ', ἄνω κάτω πλανύτομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

5 τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τὸ δ' ἐμὲ κολοῖφ' πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔρωγ' ἔτι.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

10 ἐντευθενὲ τὴν πατριδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οἴμοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σύ μὲν, ὦ τῶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἦ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μεγαχολῶν,

15 ὅς τῶδ' ἔφρασε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὅς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
καπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτοῦ
κολοῖον ὀβολοῦ, τῆνδεδὶ τριωβόλου.

τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἦστιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

20 καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταυῦτά τις
ὁδός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταυῦτά γ' ἀιραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἣ δ' ἢ κορώνῃ τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

25 τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρῦκουσ' ἀπέδραθαί γησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἔστιν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρερσενασμένους,
ἔπειτα μὴ ἔξενοεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;

30 ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα·

ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἄστος εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἄστοι μετ' ἀστών, οὐ σοβοῦντος οὐδενοῦς

35 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκέλην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι γύσει κευδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τρίτιγες ἕνα μὴν ἢ δύο
40 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἕδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἄε
ἐπὶ τῶν δικῶν ἕδουσι πάντα τὸν βίον.

διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρῆνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,

45 ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἂν.

ὁ δὲ στόλος νῶν ἔστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκένου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τί ἔστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.]

ἢ κορώνῃ μοι πάλα

50 ἄνω τι φράζει.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

χὼ κολοῖος οὔτος!

ἄνω κέχηρην ὥσπερὲ δεικνύς τί μοι·

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεια.

εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἦν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρῶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

55 σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἴν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ δ' οὖν λῆθω κόπον λαβῶν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

παῖ παῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί λέγεις, οὔτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;

οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἔποποι καλεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἔποποι. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐτὸς αὐ;

60 ἔποποι.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

τίνες οὔτοι; τίς ὁ βῶν τὸν δεσπότην;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ γασμήματος.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὀριθοθήρα τουτοῖ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὔτως τι δεινὸν οὐδὲ κἄλλιον λέγεις;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ἀπολείσθον.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπων.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

65 Ὑποδεδιώς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ὅδε δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐπιχεροδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποί εἶ πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

70 ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἠτιήτης τινός.

ἀλεκτρονός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης

ἔποιψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠῦξαιτο

ὄρνιν, ἔν' ἀκόλουθον διακονόν τ' ἔχη.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

75 οὗτός γ', αἶτ', οἶμαι, πρότερον ἀνθρώπος ποί ὦν,

τοτὲ μὲν ἐρεῖ φραγεῖν ἀφύς Φαληρικῆς.

τρέχω π' ἀφύς ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.

ἔτρους δ' ἐπιθυμῆι, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας.

τρέχω π' ἐπιθυμῆι.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τροχίλος ὄρνις οὕτως.

80 οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὦ τροχίλει; τὸν δεσπότην ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ἀλλ' ἀρίτως νῆ τὸν Δία

εὔδει καταφραγῶν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ὁμως ἐπέγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἶδα μὲν σαφῶς

ὅτι ἀχθέσεται, σφῆν δ' αὐτὸν οὐνεκ' ἐπεγερῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

85 κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, γῶ κολοῖός μ' οἴχεται

ὑπὸ τοῦ δέους.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,

δεισας ἀφῆκας τὸν κολοῖόν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

εἰπέ μοι,

σὺ δὲ τὴν χορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

90 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ποῦ γάρ ἐσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀπέπιατο.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ὠγάθ', ὡς ἀνδρείος εἶ.

ΕΠΟΨ.

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἔν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τοῦτι τί ποί ἐστί θηρίον;

τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠΟΨ.

95 τίνας εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οἱ δώδεκα θεοὶ

εἷξασιν ἐπιτροῖψαί σε.

ΕΠΟΨ.

μῶν με σιώπτετον

ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἢ γάρ, ὦ ξένοι,

ἀνθρώπος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐ σοῦ καταγελωμέν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠΟΨ.

100 τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμάνεται
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

Τηρεὺς γὰρ εἶ σὺ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

ΕΠΟΨ.

ὄρνις ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

κῆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ.

ἔξερρῶνθε.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ.

105 οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶντα
πιτρορορεῖ τε καύθις ἔτερα φῦσιν.

ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῶ ἰν' ἐστόν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

γῶ; βροτά.

ΕΠΟΨ.

ποδαπῶ τὸ γένος δ';

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλά.

ΕΠΟΨ.

μῶν ἠλιαστά;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

μᾶλλὰ θαιτέρου τρόπου,

110 ἀπλησιατά.

ΕΠΟΨ.

σπεύρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ

τὸ σπέρμ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὀλίγον ζητιῶν ἂν ἐξ ἄγρου λάβοις.

ΕΠΟΨ.

πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἤλθετον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σοὶ ἔυγγενέσθαι βουλομένω.

ΕΠΟΨ.

τίνος πέρι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,

115 κἀργῦριον ὠφειλῆσας, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
κοῦκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέπετου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος ὕσαι ὄρνις φρονεῖς·

120 ταῦτ' οὖν ἐκέται νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εἴερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινηῖναι μαλθακῆν.

ΕΠΟΨ.

ἔπειτα μέζω τῶν Κρανῶν ζητεῖς πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μέζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.

ΕΠΟΨ.

125 ἀριστοκρατεῖσθαι δηλὸς εἶ ζητῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐγώ;

ἥμιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ.

ποῖαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἶη τοιαδ'·

ἐπὶ τὴν θύραν μου πρόψ τις ἔλθῶν τῶν φίλων
130 λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου,
ἔπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παῖδια
λουσάμενα πρόψ· μέλλω γὰρ ἔστιαν γάμους·
καὶ μῆδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μὴ,
μὴ μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πρᾶττω κακῶς.

ΕΠΟΨ.

135 νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.

τί δαί σὺ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοιούτων ἐρῶ κάγω.

ΕΠΟΨ.

τίνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅπου ξυναντιῶν μοι ταδί τις μέμνηται

ὥσπερ ἀδικηθεῖς παιδὸς ὠραίου πατήρ·

καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὃ Σιλβωνίδη,

140 εὐρῶν ἀπίοντ' ἐπὶ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ παιρικὸς φίλος.

ΕΠΟΨ.

ὃ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν ὄλων ἐρᾷς.

ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποῖαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

145 παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἴμοι, μῆδαμῶς

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύφεται

κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἑλληνικῆν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι

ΕΠΟΨ.

τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον οἰκίζετον
150 ἔλθόνθ' ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἷη νῆ τοὺς θεοὺς, ὅς οὐκ ἰδῶν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρῆ κατοικεῖν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος

οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσοῦν.

155 οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

ΕΠΟΨ.

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·

οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ.

νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσασμα
160 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἡμεῖς μὲν ἄρα ζητε νυμφίων βίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φεῦ φεῦ·

ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πείθοισθέ μοι.

ΕΠΟΨ.

τί σοι πιθώμεσθ' ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὃ τι πείθηθε; πρῶτα μὲν

165 μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεκηνότες·

ὡς τοῦτ' ἀτιμον τοῦργον ἔστιν. αὐτίκα

ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἐρη,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·

ἄνθρωπος ὄρνις ἀσάτῳ πετόμενος,

170 ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.

ΕΠΟΨ.

νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμῆ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠΟΨ.

ποῖαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες, ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,

175 βλέψον κάτω.

ΕΠΟΨ.

καὶ δὴ βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βλέπε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ.

βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

περιλαγε τὸν τράχηλον.

ΕΠΟΨ.

νῆ Δία,

ἀπολαύσομαι τι δ' , εἰ διαστραμῆσομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἶδες τι;

ΕΠΟΨ.

τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐχ οὗτος οὖν δήπου ἴστιν ὀρνίθων πόλος;

ΕΠΟΨ.

180 πόλος; τίνα τρόπον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥσπερ εἶποι τις τόπος.

ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
ἦν δ' οἰκίστητε τοῦτο καὶ φράξθητ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.

185 ὥστ' ἄρξεται ἄνθρωπων μὲν ὡσπερ παρόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλιῶ.

ΕΠΟΨ.

πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς διόδου αἰτούμεθα,

190 οὗτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἦν μὴ φέρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

ΕΠΟΨ.

τοῦ τοῦ·

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίχτυα,

195 μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πο·
ὥστ' ἂν κατοικίσσοιμι μετὰ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ἂν οὖν τὸ πράγμ' αὐτοῖς διηγῆσαι;

ΕΠΟΨ.

σύ.

ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
200 εἰδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυτὸν πολλὸν χόρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγαλέσειας;

ΕΠΟΨ.

ὁραδίως.

δευρὸ γὰρ ξιμὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ξιμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῦν τοῦ φθέγματος

205 ἑάνπερ ἐπιζούσωσι, θεύσοντα δρόμοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μή νυν ἕσταθι·

ἀλλ' ἀντιβῶθ' ὄ, ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ἕννου,

210 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ἕννων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ξιμὸν καὶ σὸν πολυδακρυῶν Ἴτυν
ἐλελιζομένην διεροῖς μέλεσιν
γέννους ξουθῆς·

215 καθαρά χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλατος ἠχῶ πρὸς Αἰὸς ἔδρας,
ἴν' ὁ χρυσοκόμος Φοῖβος ἀκούων,

τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλον
ἔλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴστησι χορούς·

220 διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεῖα μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦ ὀρνιθίου·
οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

225 οὗτος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί ἔστιν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐ σιωπήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὔποψ μελφθεῖν αὐ παρασθενάζεται.

ΕΠΟΨ.

ἐποποποποποποποποποποποι,
ἰὼ ἰὼ, ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ
ἴτω τις ὠδε τῶν ξιμῶν ὁμοπτέρων·

230 ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γῆας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτραγῶν
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρον·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ

235 βῶλων ἀμφιτιτυβίζεθ' ὠδε λεπτόν
ἠδομένα φωνῆ·

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ·

ὅσα θ' ἕμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,

240 τὰ τε κατ' ὄρεα, τὰ τε κοινοτράγα, τὰ τε κομα-
ροφάγα,

ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ξιμῶν ἀοιδῶν·

τριτοῦ τριτοῦ τοτοβορίζ·

οἱ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας δρυστόμους

245 ξιμίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρις τε περοποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.

250 ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδη θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
δεῦθ' ἴτε πνευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταυσοδείρων.

255 ἦκει γὰρ τις δοίμυς πρέσβυς,
καινὸς γνώμων,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

260 τοροτοροτοροτοροτοροτίζ.

κιζκαβαῦ κιζκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολολιλιλιζ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρξεν τιν' ὄρνιν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
καίτοι κέχρητά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

265 ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ξοικ', ἐς τὴν λόχημν
 ξμβῆς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.
 ΦΟΙΝΙΚΟΗΤΕΡΟΣ.

τοροτιξ τοροτιξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὠγάθ', ἀλλὰ χούτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.
 ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποί ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

270 οὗτος αὐτὸς νῆν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὗτοσί;
 ΕΠΟΨ.

οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὦν ὀράθ' ὑμεῖς αἰεὶ,
 ἀλλὰ λιμναῖος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βαβαί, καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠΟΨ.

εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομα' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινι-
 κόπιτος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὗτος, ὦ σέ τοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί βωστρεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἕτερος ὄρνις οὗτοσί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

275 νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἐξεδρον χούων ἔχων.
 τίς ποί' ἐσθ' ὁ μουσόμενις ἄτοπος ὄρνις

ὀριβάτης;

ΕΠΟΨ.

ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μῆδος; ὠνάξ Ἡράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπειτο;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἕτερος αὐτὸς λόφον κατελιγῶς τις ὄρνις οὗτοσί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

280 τί τὸ τέρας τοῦ ποί' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
 ἦσθ' ἔποψ, <

ἀλλὰ χούτος ἕτερος;

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους
 ἕξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ

λέγοις

Ἰππόνικος Καλλιῶν καὶ Ἰππονίκου Καλλιῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καλλιῶν ἄρ' οὗτος οὄρνις ἐστίν· ὡς πετερορρεῖ.
 ΕΠΟΨ.

285 ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν συζοφαντῶν τίλλεται,
 αἶ τε θήλειαι προσεκίτλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὐτὸς τις βαπτὸς ὄρνις οὗτοσί.
 τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος;

ΕΠΟΨ.

οὗτοσί κατωγαγῆς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔστι γὰρ κατωγαγῆς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

290 πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὖν ἀπέβαλε τὸν
 λόφον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
 ἦ πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

ΕΠΟΨ.

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
 ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὠγάθ', ἀσφαλείας οὐνεκα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρεῖς ὅσον συνείλεται κακὸν
 295 ὀρνέων;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ὠνάξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. τοῦ τοῦ·
 οὐδ' ἰδεῖν εἶ' ἐσθ' ἐπ' αὐτῶν πετοιμένων τῆν
 εἴσοδον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὗτοσί πέριδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νῆ Δί' ἀταγῆς,
 οὗτοσί δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δὲ γ' ἀλκων.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τίς γὰρ ἐσθ' οὐπισθεν αὐτῆς;

ΠΕΙΘΕΤΣΑΙΡΟΣ.

ὄστις ἐστί; κειρῦλος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

300 κειρῦλος γὰρ ἐστιν ὄρνις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ ἐστὶ Σποργῦλος;

χαυτή γε γλαυξ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τί φῆς; τίς γλαυξ Ἀθήνας ἦγαγε;
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κίττα, τρυγῶν, κορυδὸς, ἐλεῖς, ὑποθυμῖς, περι-
 στερά,

νέριος, ἰέραξ, φάττα, κόκκνξ, ξρυθρόπους, κε-
 βλήπυρις,

πορφυρίς, κερωνῆς, κολυμβῖς, ἀμπελῖς, φήνη,
 δρύοψ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

305 τοῦ τοῦ τῶν ὀρνέων,

τοῦ τοῦ τῶν κοψίχων·

οἷα πιπιτῶσιν καὶ τρέχουσι διακεκρυγότες.

ἄρ' ἀπειλοῦσιν γε νῆν; οἴμοι, κερήνασιν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν εἰς σέ κάμει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν κάμοι δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

310 ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὄς ἐκάλεσε; τίνα
 τόπον ἄρα νέμεται;

ΕΠΟΨ.

οὗτοσί πάλα πάρειμι κοῦκ ἀποσταῖω φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

315 τιτιτιτιτιτιτιτινα λόγον ἄρα ποτέ πρὸς ἐμὲ
 φίλον ἔχων;

ΕΠΟΨ.

κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἠδὺν, ὠφελήσιμον.
 ἄνδρες γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;

ΕΠΟΨ.

320 φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσ-
 βύτα δύο·

ἠκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μέγιστον ἐξαμαρτων ἐξ ὄτου τράριον ἐγώ,
πῶς λέγεις;

ΕΠΟΨΙ.

μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

τί μ' εἰργάσω;

ΕΠΟΨΙ.

ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστά τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟΡΟΣ.

325 καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦρογον;

ΕΠΟΨΙ.

καὶ δεδρακώς γ' ἦδομαι.

ΧΟΡΟΣ.

κάστὸν ἦδη που παρ' ἡμῖν;

ΕΠΟΨΙ.

ὶ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὅς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν

330 ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν
παρέβη μὲν θεσμούς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·

ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ

335 πολέμιον ἐτραίρη.

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος·
τῷ δὲ πρεσβύτῳ δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν
δίκτην

διαφορηθῆναι θ' ὑπ' ἡμῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἶ τῶν κακῶν τούτων
μόνος.

340 ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἦγες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γὰρ, ἦν ἄπαξ γε τῷφθαλμῷ
'κκοπής;

ΧΟΡΟΣ.

ὠὦ ὠὦ,

ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίπερε πολέμιον

345 ὀρμῶν φρονίαν, πτέρουγά τε παντῆ

περίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·

ὡς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω

καὶ δοῦναι ῥύχει φορβάν.

οὔτε γὰρ ὄρος σιερόν οὔτε νέφος αἰθέριον

350 οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται

τῷδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἦδη τῷδε τίλλειν καὶ δάνειν.

ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρως.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

327 — 335. = 343 — 351.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτος, αὐ μενεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

355 ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς

ἐκφυγεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ τοῖ σοι λέγω

ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν
χυτρῶν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τοῖς δὲ γαμψῶνυξί τοισδί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸν δβελίσκον ἀρπάσας

360 εἶτα κατέπηξον πρὸς αὐτόν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀξύβαρον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβῶν ἢ τρυβλίον.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ὦ σοφώτατ', εὐ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς

3 ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἦδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

365 ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρῶτην τὴν χύτραν.

ΕΠΟΨΙ.

εἶπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;

ΧΟΡΟΣ.

φρεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;

370 ἢ τίνας πιαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθρούς ἔτι;

ΕΠΟΨΙ.

εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν

φίλοι,

καὶ διδάζοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρησιμον διδάξειάν ποτε,

375 ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάμποις τοῖς ἐμοῖς;

ΕΠΟΨΙ.

ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
σοφοί.

ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθους ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
κοῦ φίλων

ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεύχη ναῦς τε κειτῆσθαι μακράς.

380 τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶζον, χρήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι μὲν λόγων ἀκούσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κατὰ τῶν ἐχθρῶν
σοφόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἶδε τῆς ἀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠΟΨ.

καὶ δίκαιόν γ' ἔστι, κάμοι δέ νύμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

385 ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ πω πρόγμ' ἐνηντιώμεθα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μᾶλλον εἰνήγην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·

καὶ τὸ δόρυ χροῖ, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

390 τῶν ὀπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἔκταν ὀρωῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκίον νῆν.

ΕΥΕΛΠΙΣΤΗΣ.

ἔτεόν, ἦν δ' ἄρ' ἀποδάνωμεν,
κατορχησόμεθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

395 ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νό.

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
γῆσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
μαχομένῳ τοῖς πολέμοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

400 ἀναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας
πυρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
κἀναλυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ξυμολον,

405 ἐπὶ ἵνα τ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠΟΨ.

καλεῖς δὲ τοῦ κλέειν θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠΟΨ.

ξένῳ σοφῆς ἄφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡΟΣ.

410 τύχη δὲ ποῖα κομ-
ζει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὕρ-
νιας ἔλθεῖν;

ΕΠΟΨ.

ἔρωσ

βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί γῆς;

415 λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠΟΨ.

ἄπιστα καὶ πέρα κλέειν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μοῆς,
ὄτω πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ

420 φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠΟΨ.

λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν, ὡς
σὰ ταῦτα πάντα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε, καὶ

425 τὸ δεῦρο προσβιβῆ λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα μαινόμενος;

ΕΠΟΨ.

ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνι σοφόν τι φρονεῖ;

ΕΠΟΨ.

πυκνότετον κίναδος,

430 σόφισμα, κύρμα, τράμμα, πιαπάλημ' ὄλον.

ΧΟΡΟΣ.

λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γάρ ἂν σύ μοι λέγεις

λόγων ἀνεπτέρωμα.

ΕΠΟΨ.

ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν ναυοπλίαν μὲν πάλιν

435 ταύτην λαβόντε κρεμάσασιν τύχηγαθῆ

εἰς τὸν ἱππὸν εἶσω, πλησίον τοῦπιστάτου·

σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ'
ἐγώ,

φράσον, δίδασον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ,

ἦν μὴ διάθωνται γ' οἶδε διαθήκην ξμοῖ

440 ἦνπερ ὁ πύθκος τῆ γυναικὶ διεθετο,

ὁ μαχαιοποῖδς, μήτε δύνκειν τούτους ξμῆ

μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν

ΧΟΡΟΣ.

τόν; οὐδαμῶς. οὐ τί που

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τῷφθαλμῷ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

διατίθεμαι γῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατόμοσόν νυν ταυτά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

445 ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κρηαῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔστι ταυταγέ.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κρητῆ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ.

ἀκούετε λεφ' τοὺς ὀπλίτας νυμνεῖ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἰκαδε,

450 σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις.

ΧΟΡΟΣ.

δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχων ἂν
χρηστὸν ἐξεπῶν ὅ τι μοι παρορῆς, ἢ

455 δύναμιν τινα μειζῶ
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρονὸς ἀξυνέτου·

σὺ δὲ τοῦθ' ὀρῆς. λέγ' εἰς κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχης μοι

ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔστι.

460 ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γυνό-
μην ἀναπέσας,

λέγει θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παρὰβῶμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἰς μοι,
ὄν διαμάρτην οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχὺ τις.

ΧΟΡΟΣ.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἦ τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

465 μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ
λαρῶν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχῆν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἡμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ξιμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων
ἐγένεσθε

470 καὶ γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΧΟΡΟΣ.

τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπόσμην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴ-
σωπον πεπάτηκας,
ὅς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρ-
τιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῃ τὸν πατέρ'
αὐτῆς ἀποδηήσκειν·

γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκείσθαι πεμπταῖον·
τὴν δ' ἀποροῦσαν

475 ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορούξει.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὺς
Κεφαλῆσιν.

ΕΠΟΨ.

οὐκ οὐκ δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ
βασιλεία;

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάντω τοίνυν χρὴ δῦγχος βόσκειν
σε τὸ λοιπόν·

480 οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκηπτρον τῷ
δουκολάπτη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ
παλαιόν,

ἀλλ' ὄρνιθες, κἄβασίλευον, πόλλ' ἔστι τεμῆρια
τούτων.

αὐτίκα δ' ἄρ' ἔμιν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρονόν',
ὡς ἐτυράννει

ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρεῖου καὶ
Μεγαβάζου,

485 ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτι
ἐκείνης.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ
μέγας διαβάσκει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασιαν τῶν ὀρνίθων
μόνος ὀρθήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ὥστ' ἔτι καὶ νῦν

ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπόταν μόνον
ὄρθριον ἔσση,

490 ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κερα-
μῆς, σκυλοδέφαι,

σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφριταμοιβοί, τορνευτολυρα-
σπισθοπηγοί·

οἱ δὲ βεδίξουσ' ὑποθράμεινοι νύκτωρ.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ἔμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπόλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τούτων.

ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεῖς ὑπέπι-
νον ἐν ἄσσει,

495 ἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
οὗτος ἄρ' ἦσε,

κἄγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουῦντάδε,
κἄρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παῖε ῥοπέλω με
τὸ νῶτον·

κἄγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε
δοιμάτιόν μου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἄβα-
σίλευε.

ΕΠΟΨ.

500 τῶν Ἑλλήνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ κατέδειξεν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλιανδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γούν
ἐκυλιανδούμην ἰκτίνον ἰδών· κἄθ' ὕπτιος ὦν
ἀναχάσζων

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κἄτ' ἐκενὸν τὸν θύλακον
οἴκαδ' ἀφείλων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βα-
σίλεὺς ἦν·

505 χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοί-
νικες ἅπαντες

τοὺς πυροὺς ἔν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέρριζον.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῆς· κόκκυ, ψο-
λοὶ πεδίοιςδε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἤρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἰ τις
καὶ βασιλεύει
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ
Μενέλαος,

510 ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὁ τι
δωροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

τουτὶ τοίνυν οὐκ ἦδη γ' ὠ· καὶ δητὰ μ' ἐλάμ-
βανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Ποσειδάμους τις ἔχων ὕρην ἐν τοῖσι
τραγηφοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὁ τι
δωροδοκοίη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ δὲ δεινότητόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ
ὁ νῦν βασιλεύων

515 ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βα-
σιλεύς ὢν·

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἰέρακα.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

νῆ τὴν Δήμητρί' εὐ ταῦτα λέγεις, τίνας οὐνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ',
ὡς νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

520 ὦ μιν τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ'
ὄρνιθας ἄπαντες.

Λάμπων δ' ὕμνος ἔτι καὶ νυκτὶ τὸν χῆν', δὴαν
ἐξαπατᾷ τι·

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους
τ' ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.

ὥσπερ δ' ἦδη τοὺς μαινομένους

525 βέλλουσ' ὑμᾶς, κἴν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς
ἰστίσει βρόχους, πυγίδας, ῥάβδους,
ἔρηνη, νεφέλας, δίπτυα, πηκτιάς·

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·

530 οἱ δ' ἀνοῦνται βλιμάζοντες·
κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπησάμενοι παρεθελθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνώσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄσχος, καὶ τράφαντες

535 καὶ αἰγύρην ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρεῖων.

ΧΟΡΟΣ.

πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους

540 ἠνεγκας, ἀνθρώφ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κἀκην, οἱ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν

545 ἀγαθὴν ἤγεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ σοι

τά τε νοτιῖα κἀμαυτὸν οὐκίσω.

ἀλλ' ὁ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν
οὐκ ἄξιον ἡμῶν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν
βασιλείαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

550 καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων
πόλιν εἶναι,

κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ
τὸ μεταξὺ

περιτειχίζειν μεγάλας πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ
Βαβυλῶνα.

ΕΠΟΨ.

ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ
πόλισμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπαρσετήρη, τὴν ἀρχὴν τὸν
Δι' ἀπειτεῖν·

555 κἄν μὲν μὴ φῆ μῆδ' ἐθελήσῃ μῆδ' εὐθὺς γνω-
σιμαχίῃ,

ἱερὸν πόλεμον προῦδ' αὐτῶν, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
ἀπειτεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ δια-
φοιτᾶν,

ὥσπερ πρότερον μοιχεύουστές τὰς Ἀλκμήνας κα-
τέβρινον

καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ'
ἐπίσσω, ἐπιβάλλειν

560 σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψαλῆν, ἵνα μὴ βινῶσ'
ἔτ' ἐκείνας.

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
κελεύω,

ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
πόν·

κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνεύμασθαι
δὲ προπόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὅς ἂν ἀρμόζη καθ'
ἕκαστον·

565 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυρός ὄρνιθι φαληρίδι
θύειν·

ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἴν θύῃ, νήπη πυρός κα-
θαγίζειν·

ἦν δ' Ἡρακλείῃ θύῃ τις βοῦν, λάφῃ ναστοῦς
μελιτοῦτας·

κἄν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχί-
λος ὄρνις,

ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρομον ἐνόρχην
σφραγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

570 ἦσθην σέροφῳ σφραγιαζομένην, βρονιάτω νῦν ὁ
μέγας Ζάν.

ΕΠΟΨ.

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιούσι θεοὺς ἀνθρώποι κοῦχί
κολοιούς,

οἱ πετόμεσθαι πτέρυγας τ' ἔχομεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ληρεῖς· καὶ νῆ Δι' ὁ γ' Ἐρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίχη πέτεται πετρύγων χρυσαῖν, καὶ νῆ
Δί' Ἔρωσ γενε·

575 Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασα' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
πελεῖη.

ΕΠΟΨΙ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει περρόεντα
κεραυνόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι
τὸ μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ
στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀργῶν τὸ σπέρμα' αὐ-
τῶν ἀνακάψαι·

580 κάπει' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὸς πεινώσι με-
τρέϊτω.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὕψι προφάσεις αὐ-
τὴν παρέχουσαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πέτρῳ·

εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων λατρός γ' ὦν ἰάσθω· μισθο-
φορεῖ δέ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

585 μῆ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῶμ' αὐτῶ
πρῶ-
τιστ' ἀποδώμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶν,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΕΠΟΨΙ.

λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οὐρανίας οἱ πάρονοες οἱ
κατέδοται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόγος εἰς αὐτοὺς καὶ κερκῆδων
ἐπιτράφει.

590 εἶθ' οἱ κνίπες καὶ ψῆγες αἰεὶ τὰς συκᾶς οὐ κα-
τέδονται,

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη
μία κελῶν.

ΕΠΟΨΙ.

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ
τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντινομῶν οὗτοι δώσουσι
τὰ χρησιμὰ

τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

595 ὥστ' ἀπολείται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς.

ΕΠΟΨΙ.

πῶς οὐκ ἀπολείται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

προερεῖ τις αἰεὶ τῶν ὀρνίθων μαντινομένην περὶ
τοῦ πλοῦ·

νυγὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυγὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκλήρῳ, κοῦκ ἂν μείναμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὐς οἱ πρό-
τερον κατέθεντο

600 τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι
τάδε πάντες,
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλην εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμυνὴν, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορούτω.

ΕΠΟΨΙ.

πῶς δ' ὑγιειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὐσαν παρὰ
ταῖσι θεοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν εὐ πράττωσ', οὐχ ὑγιεῖα μεγάλη τοῦτ' ἔστι;
σάρ' ἴσθι,

605 ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς ἰσθιτων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὑγιάνει.

ΕΠΟΨΙ.

πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·

ἡ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

ΕΠΟΨΙ.

παρὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέ-
ρυθα κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

610 αἰβοῖ, ὡς πολλῶν κρεῖττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ πολλῶ; . . . . .

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν· δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρωσάων χρυσαῖσι θυρίσιν,

615 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ πριυδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνέθων δένδρον ἐλιάς

ὁ νεὼς ἔσται· κοῦκ εἰς Δελφούς
οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ

620 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτῖνοις στάντες ἔχοντες
κρητὰς, πυρὸς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν

διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται

625 πυρὸς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φιλταί· ξμοὶ πολὺν προεβυτῶν ἐξ ἐχθίστου
μειλίπτων,

οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώ-
μης εἴ' ἀφείμην.

ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐληπεύθησθε καὶ κατόμοσα,

630 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
 ἀδόλους, ὁσίους,
 ἐπὶ θεοῦ ἴης,
 ἔμοι φρονῶν ξυνοῦδα, μὴ
 635 πολὺν χρόνον θεοὺς ἔτι
 σκηπτρα τὰμὰ τρίβειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ὁμῶμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τε-
 ταξόμεθ' ἡμεῖς·
 ὅσα δὲ γνώμη δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε
 πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ.

καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὄρα· στὴν ἡμῖν οὐδὲ μελλοντικίαν,
 640 ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δοῦν· πρῶτον δέ τε
 εἰσέλθ' εἰς νεοιτίαν γε τὴν ἐμην
 καὶ τὰμὰ κάρφην καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ ἡδέιον.

ἔμοι μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠΟΨ.

τωδεδί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

645 Εὐελπίδης Κριῶθεν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ χαίρετον

ἄμφω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεχόμεσθα.

ΕΠΟΨ.

δεῦρο τοῖνον εἰσιτον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβῶν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ.

ἴδι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀτιά τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανέκουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσθ

650 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠΟΨ.

καλῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγους
 ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
 φλαύρωσ ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.

ΕΠΟΨ.

μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γὰρ τι ῥέζιον,

655 ὃ διατραγόντ' ἔσασθον ἐπιτρομένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτω μὲν εἰσῴμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία
 καὶ Μανόθορε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ.

τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

τούτους μὲν ἔγων μετὰ σαντοῦ
 ἀριστίσων εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφορον ἀηδόνα
 Μούσαις

660 κατάλειψ ἡμῖν δεῦρ' ἐκβίβασας, ἵνα παίσωμεν
 μετ' ἐκείνης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δι' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
 ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνέθιον,
 ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
 καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

665 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δοῦν· ἢ Πρόκνην
 ἐκβαῖνε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοῦρνέθιον,
 ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἄρά γ' οἶσθ' ὅτι

ἐγὼ διαμνησόμε' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

670 ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ', ὦ κακούδαμον, ῥύγχος ὑβελίσκοιν ἔχει.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἀλλ' ὥσπερ φῶν νῆ Δι' ἀπολέφρατα χρὴ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠΟΨ.

675 ἴωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχαγάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
 ὦ φίλτατον ὀρνέων,
 πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν
 ἔμνων ξύντροφ' ἀηδοί,

680 ἦλθες ἦλθες, ὦ φθης,
 ἦδὸν φθόγγον ἔμοι φέρουσ'.

ἀλλ', ὦ καλλιβόαν χρέκουσ'
 αὐλὸν φθέγμασιν ἠινοῖς,
 ἄρχον τῶν ἀναπαίστων.

685 Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβοι, φύλλον γε-
 νεῖ προσόμοιοι,

ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σιοσειδέα φυλ'
 ἀμενηνά,

ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκε-
 λόνειροι,

πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἐούσι,

τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγέρῳς, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν.

690 ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ
 τῶν μετεώρων,

φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρε-
 βους τε Χάους τε

εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε
 τὸ λοιπόν.

Χάος ἦν καὶ Νύξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·

γῆ δ' οὐδ' αἴθρ' οὐδ' οὐρανός ἦν· Ἐρεβός δ' ἐν
 ἀπειροσὶ κόλποις

695 τίχτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νῦξ ἢ μελανόπτε-
ρος ὦδον,
ξέ οὐ περιτελλομέναις ὥραις ἐβλαστέν Ἔρωσ ὁ
ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερούγιον χουσαῖν, εἰκὼς ἀνε-
μώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείν νυχίῳ κατὰ Τάρ-
ταρον εὐδὸν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρώτον ἀνή-
γαγεν ἐς φῶς.
700 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν
Ἔρωσ ξυγέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρα-
νὸς ὠκεανὸς τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθι-
τον. ὦδε μὲν ἔσμεν
πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ'
ὡς ἔσμεν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν
ἐρωσὶ σύνεσμεν·
705 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς
τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρνυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων, ὁ δὲ
χῆν, ὁ δὲ Περσιχὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶ-
νος, ὀπώρας·
710 σπεῖρειν μὲν, ὅταν γέραςιν κρώζουσ' ἐς τὴν
Λιβύην μεταχωρή,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι
καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ οἰγῶν
ἀποδύῃ.
ἰκτινὸς δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείν ἐτέραν ὥραν
ἀποφαίνει,
ἠνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόζον ἠρινόν·
εἶτα χελιδῶν,
715 ὅτε χροὴ χλαῖναν πωλεῖν ᾗδῃ καὶ ληδάριόν τι
πρῶτασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Αἰωδῶν, Φοῖ-
βος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρώτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς
ἅπαντα τρέπεσθε,
πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βίβουτον κτήσιν καὶ
πρὸς γάμον ἀνδρός·
ὄρνιν τε νομίζετε πᾶνθ' ὅσαλερ περὶ μαντείας
διακρίνει·
720 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρομὸν τ' ὄρνιθα
καλεῖτε,
ξίμβολον ὄρνιν, γωνῆν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
ὄνον ὄρνιν.
ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος
Ἀπόλλων;
ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
725 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοδὴ ἐποδράντες

καθεδόμεθ' ἄνω σεμνυόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν,
730 αὐτοῖς, παισὶν, παιδῶν παισὶν,
πλουθυγιείαν,
εὐδαμιονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλίαις,
γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοιπιῶν ὑμῖν
735 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
740 γάπαισι καὶ χορυφαῖς ἐν ὄρειαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
ἰζόμενος μελίαις ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
δι' ἐμῆς γένους ξουθῆς μελέων
745 Πανὸν νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρί χορεύματα ὄρειαις,
τοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ,
ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
750 Φρύνιχος ἀμβροσίῳ μελέων ἀπεβόσκει καρπὸν,
αἰεὶ γέ-
ρων γλυκεῖαν ὄδαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, βούλειαι
διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
755 ὅσα γὰρ ἐσὶν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρα-
τούμενα,
ταῦτα πᾶν ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλὰ.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύ-
πτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἦν τις
τῷ πατρὶ
προσδραμῶν εἴπῃ πιτάζεις, αἶρε πληγτρον, εἰ
μάγει.
760 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένους,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρυξὸς μηδὲν ἦτιον Σπι-
θάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἐστὶ, τοῦ Φυλῆμονος
γένους.
εἰ δὲ δουλὸς ἐστὶ καὶ Κᾶρ ὥσπερ Ἐξηγεστίδης,
765 φουσίω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται
φρούρορες.
εἰ δ' ὁ Πιστῖον προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλειαι, κέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοτίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπερδικταίαι.
τοιὰδε, κύννοι,
770 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ
πετροῖς κρέζοντες ἔαρον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποιαμόν,
775 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιγξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πῆξε δὲ ποικίλα γῶλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἰθήρη,
737 — 768. = 769 — 800.

τοτοτοτοτοτοτοτοτιγῆς·
 780 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·
 εἶλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπίδες δὲ μέλος
 Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυξαν.
 τιό τιό τιό τοιγῆς.
 785 οὐδὲν ἐστὶ ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι περὰ.
 αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπιτρος,
 εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
 ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠοίστησεν ἑλλῶν οἴκαδε,
 κἄτ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέ-
 πτατο.

790 εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
 οὐκ ἂν ἐξιδίσειεν ἐς θοιάμιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
 κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπτατο·
 εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἔστιν ὅστις τυγχάνει,
 κἄθ' ὄρα τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,

795 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέ-
 πτατο,
 εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὐθις αὐ καθέζετο.
 ἄρ' ὑπόπιτρον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 ὡς Διτροφῆς γε πυτιναῖα μόνον ἔχων περὰ
 ἠρόθη φύλαχος, εἶδ' Ἰππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενός·
 800 μεγάλα πρότιτι, κάσσι νυνὶ ζουθὸς Ἰππαλε-
 κτροῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτί τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν προῦμά πω
 γελοῖότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ἐπὶ τῷ γελῆς;
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπέροις.
 οἶσθ' ἔ' μάλιστ' ἔοικας ἐπιτερωμένος;

805 εἰς εὐτέλειαν χηρὴ συγγεγραμμένη.
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.
 σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάμιον ἀποτειλιμένη.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτί μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
 τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περὸς.
 ΕΠΟΨ.

ἄγε δὴ τί χολή θοῶν;
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 810 θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
 θῦσαι μετὰ τοῦτο.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ταῦτα κάμοι συνδοκῆ.
 ΕΠΟΨ.
 γέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦξ Ἀκεδαίμονος,
 Σπάριτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

Ἰπράκλεις·

815 Σπάριτην γὰρ ἂν θεῖμην ἐγὼ τῆμῃ πόλει;
 οὐδ' ἂν χαμεύνη πάννυ γε κείραν γ' ἔχων.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τί δὴτ' ὄνομ' αὐτῇ θησομέσθ' ;
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ἐντευθενί

ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
 χαῖνον τι πάννυ.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
 ΕΠΟΨ.

ἰοῦ ἰοῦ·
 820 καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὔρες τοῦνομα.
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.
 ἄρ' ἔστιν αὐτηγί Νεφελοκοκκυγία,
 ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρέματα
 τὰ τ' Αἰσχίνου γ' ἄπαντα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ λῆστον μὲν οὖν
 τὸ Φλέγγας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
 825 ἀλαζονευόμενοι καθυπερηγόνησαν.
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

λιπαρὸν τὸ χρέμα τῆς πόλεως. τίς δαὲ θεὸς
 πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξαναῶμεν τὸν πέπλον;
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' οὐκ Ἀθηναῖαν ἔωμεν πολιάδα;
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.
 καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 830 ὅπου θεὸς, γυνή γεγονυῖα, πανοπλίαν
 ἔστηγ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς δαὲ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΕΠΟΨ.
 ὄρισ ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότητος εἶναι πανταχού
 835 Ἄρεως νεοιτός.

ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.

ὦ νεοιτὲ δέσποτα·
 ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄγε νυν, σὺ μὲν βῆδιζε πρὸς τὸν ἄερα,
 καὶ τοῖσι ταγίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραμόρει, πηλὸν ἀποδὸς ὄργασον,
 840 λεκάνην ἀνένεργε, κατὰπέσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
 φύλακας κατιστήσαι, τὸ πῦρ ἐγκρουπὶ αἶι,
 κωδωνοφορῶν περιτρέχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
 ἔτερον δ' ἄνωθεν αὐ' παρ' ἀνθρώπους κάτω,

845 κάκειθεν αὐθις παρ' ἐμέ.
 ΕΥΕΛΗΠΙΑΗΣ.
 σὺ δὲ γ' αὐτοῦ μένων
 οἰμῶξε παρ' ἐμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴθ', ὦ γὰρ, οἱ πέμψω σ' ἐγὼ.
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τοῖσ' ἄ λέγω πεπραξέται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσιν καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 850 παῖ παῖ, τὸ καινὸν ἀρεσθε καὶ τὴν χέρυμβα.
 ΧΟΡΟΣ.

ὁμοροδοῶ, συνθέλω,
 συμπαραίνεσας ἔχω
 προσόδια μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
 855 ἄμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεμα
 προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
συνιδέτω δὲ Χαίρις ἠδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦσαι σὺ φρεσῶν. Ἠράκλεις, τοῦτ' ἦν;
860 τοῦτ' μὲν ἄλ' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεινὸν ἴδων,
οὕτω κόραξ' εἶδον ξεπεφορβιωμένον.
ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'σιν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;
865 εὐχεσθε τῇ Ἐστία τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἱπνίῳ
τῷ ἔστιοιχῳ, καὶ ὀρνισίαν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
πίῃσι πᾶσι καὶ πάσησιν,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Σουνιέρακε, χαῖρό' ἴναξ Πελαργιά.

ΙΕΡΕΥΣ.

870 καὶ κύνῳ Πυθίῳ καὶ Ἀηλίῳ, καὶ Ἀητοῖ Ὁρτυ-
γομήτῳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμης.

ΙΕΡΕΥΣ.

875 καὶ φρουγίῳ Σαβαδίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνδρώπων,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μήτηρ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡΕΥΣ.

διδόναι Νεφέλοκοκκυγιδύσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

880 Χίοισιν ἧσθην πανταχοῦ προσκειμένους.

ΙΕΡΕΥΣ.

καὶ ἤρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἠρώων πεισὶ, πορφυ-
ρίων, καὶ πελεκάντι, καὶ πελεκίῳ, καὶ φλέξι-
885 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἑλεῖ, καὶ βύσκη,
καὶ ἑλασῆ, καὶ ἔρωδιῷ, καὶ καταράκιτῳ, καὶ με-
λαγκοροφῳ, καὶ αἰγυδιῳ,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰού ἰού.

890 ἔπι ποίον, ὦ κακῶταμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἀλιαέτους καὶ γῆρας; οὐχ ὁρῶς ὅτι
ἱπνίος εἰς ἅν τοῦτό γ' ὀχιοῖθ' ἀρηπιάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γάρ αὐτὸς τουτοῖσι θύσω μόνος.

ΙΕΡΕΥΣ.

895 εἴτ' αὐθις αὐ ἔϊρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρυβι θεοσεβῆς
ὔσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάαρας, ἔνα τινὰ μόνον, εἶπερ

900 ἱκανὸν ἔζειθ' ὕφρον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλην
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θύοντες εὐξόμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφέλοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα
905 κλήσον, ὦ Μοῦσα,

ταῖς ἐν ἕννων ἀοιδαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπίον; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων εἰς ἀοιδάν,
Μουσῶων θεράπων ὄτρηρός,

910 κατὰ τὸν Ὀμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔπειτα δῆτα δούλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσῶων θεράποντες ὄτρηροί,
κατὰ τὸν Ὀμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

915 οὐκ ἔτος ὄτρηρόν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεδῶρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

μέλη πεποιήξ' ἐς τὰς Νεφέλοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κόκλια τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθένειε, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

920 ταῦτ' σὺ πότε ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τῶνομα ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἀλλὰ τις ἀκεία Μουσῶων γὰτις

925 οὐάπερ ἔππων ἀμαρυνά.

σὺ δὲ πάτερ κτιστοῦ Ἀϊντας,

ζαθέων ἱερῶν ὀμώνυμε,

δὸς ἔμιν ὅ τι περ

τεῖ κεφαλῇ θέλεις

930 πρόφρων δόμεν ἔμιν τεῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ παρξεί το κακὸν ἡμῖν πρᾶγματα,
εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφειζόμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις,
ἀπόδουθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

935 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ἕργων δοκεῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φηλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεῖ φρονὶ μάθε
Ἱνδάριον ἔπος·

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

940 ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαγθήσεται.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκῦθαις
ἀλλᾶται Σιγῶτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαιτα·
ἀκλήεις δ' ἔβα σπολάς ἄνευ χιτῶνος.

945 ξύνες ὁ τοὶ λέγω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ξυνήμ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσσον λαβεῖν.
ἀπόδουθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτοῖσι λαβῶν.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἄπερχομαι,

κᾶς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·

950 κλήσον, ὦ χρυσόθρονε, τὴν
τρομερῶν, κρυερῶν·

νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ' ἤλυθον ἀλαλάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

955 νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἦδη πέφρυγας ταυταγί
τὰ κρυερά τὸνδὲ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὲ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλιπια,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπίσθαι τὴν πόλιν.
αὔθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέριβα.

ΙΕΡΕΥΣ.

εὐφημία' στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

960 σὺ δ' εἰ τίς;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὑστis; χρησμολόγος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμωξέ νυν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φανῶς φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κῆπειτα πῶς

965 ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίαι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκούσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Ἄλλ' ὅταν οἰκῆσθαι λύκοι πολιὰ τε κορῶναι
ἐν ταύτῃ τὸ μεταξὺ Κορινθίου καὶ Σικυῶνος,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

970 ἦν' ἔσθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρα θυσα λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἐλθῆη πρῶτιστα προφήτης,
τῆ δόμεν ἱμάτιον καθαρόν καὶ καινὰ πέδιλα,
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

975 καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγγνων χεῖρ' ἐπι-
πλήσαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ σπλάγγνα διδόν' ἔνεστι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

κᾶν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐπι-
τέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἰ δέ κε μὴ θῆς,
οὐκ ἔσει οὐ τραγῶν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκο-
λάπτῃς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

980 καὶ ταῦτ' ἔνεστι' ἐνταῦθα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲν ἄρ' ὁμοῖός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῶν,
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πολλῶνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὶν ἄκλῆτος ἴων ἄνθρωπος ἀλαζῶν
λυπῆ θυόνας καὶ σπλαγγνεύειν ἐπιθυμῆ,
985 δὴ τότε χρῆ τύπειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οὐδὲν λέγειν οἴμαι σε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπέθης.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔνεσι' ἐνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

990 οὐκ εἰ θύραξ' ἐς ζόρακας;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οἴμοι δελταῖος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ οὖν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
ΜΕΤΩΝ.

ἦγω παρ' ὑμᾶς

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔτερον αὖ τουτὲ κακόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
τίς ἢ ἴπνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤΩΝ.

995 γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελείν τε καὶ ἄγας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν;

ΜΕΤΩΝ.

ὑστis εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς γῶ Κολωνός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι;

ΜΕΤΩΝ.

κανόνες ἀέρος.

1000 αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὄλος
κατὰ πνυγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτοῖν τὸν καμπύλον,
ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μανθάνω.

ΜΕΤΩΝ.

ὄρθῳ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἴνα
1005 ὁ κύκλος γένηται σοι τετραγώνιος, κᾶν μέσῃ
ἀγορᾷ, φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὄρθαι πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοειροῦς ὄντος, ὄρθαι πανταχῆ
ἀπίνες ἀπολάμπωσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄνθρωπος Θαλῆς.

1010 Μέτων,

ΜΕΤΩΝ.

τί ἔστιν;

- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
 οἶσθ' ὅτι ἢ φιλῶ σ' ἐγώ; καὶ μοι
 πιδόμενος ὑπαποκρίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕΤΩΝ.
 τί δ' ἐστὶ δεινόν;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ,
 ὅσπερ ἐν Λακεδαιμονίᾳ
 ξενηλατοῦνται καὶ κελύνηται τινες
 πληγαὶ σιγαὶ κατ' ἄστυ.
ΜΕΤΩΝ.
 μῶν στασιάζετε;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 1015 μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.
ΜΕΤΩΝ.
 ἀλλὰ πῶς;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἰσοδομοῦμαδὸν
 σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕΤΩΝ.
 ὑπάγοιμί τίγ' ἄν.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
 φθαίης ἄν' ἐπίκεινται γὰρ ἐγγύς αὐταί.
ΜΕΤΩΝ.
 οἴμοι κακοδαίμων.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
 1020 οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπὼν ἀλλαγῆ;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 ποῦ πρόξενος;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 ἐπίσκοπος ἦεν δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
 ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἐπίσκοπος;
 ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 φάυλον βιβλίον
 1025 Τελέου.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβῶν
 μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 νῆ τοὺς θεούς.
 ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴλοι μένων.
 ἔστιν γὰρ ἂ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἄπιθι λαβῶν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 1030 τουτί τί ἦν;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 μαρτύρομαι τυπιόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω;
 οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
 ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεύθουσι τοῖς θεοῖς.
- ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.**
 1035 Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον
 ἀδικῇ
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τουτί τί ἔστιν αὐτὸ κακὸν τὸ βιβλίον;
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
 ψηφισματοπώλης εἰμι, καὶ νόμους νέους
 ἦκα παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τὸ τί,
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
 1040 Χρησθαι Νεφελοκοκκυγίας τοῖσδε τοῖς μέτροισι
 καὶ σταδροῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
 φύσιοι.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 σὺ δέ γ' οἶσπερ ὠτοτύσιοι χροῖσαι τάχα.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
 οὕτος, τί πάσχεις;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
 1045 μικροὺς ἐγὼ σοὶ τήμερον δεῖξω νόμους.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
 χιώνα μήνα.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σὺ;
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
 1050 Ἐὰν δὲ τις ἐξελάνη τοὺς ἀρχοντας, καὶ μὴ
 δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμίας.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὸ κάδω διασεδῶ.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 μέμνησ' ὅτι τῆς στήλης κατετίλεις ἐσπέρας;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 1055 αἰβοῦ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΙΕΡΕΥΣ.
 ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
 θύσσοντες εἶσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΧΟΡΟΣ.
 ἤδη μοι τῷ παντόπιτι
 καὶ παντάοιχ' ἄνητοι πάντες
 1060 θύσσουσ' εὐχταίας εὐχαῖς.
 πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν ὀπιτεύω,
 σῶζω δ' εὐθάλεις καρποὺς,
 κτείνων παμφύλων γένναν
 θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
 1065 ἐκ κάλυκος ἀξάνόμενα γένουσιν πολυφάγοις,
 δένδροισί τ' ἐφρεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκειται·
 κτείνω δ' οἳ κήπους ἐδάδεις
 φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
 ἐφρετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσπερ
 1070 ἔστιν ὕπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φρονίᾳ ὄλλυται.
 τῆδε μέντοι θήμερα μάλιστα ἐπαναγορεύεται,
 ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 λαμβάνειν τάλαντον, ἦν τε τῶν τυράννων τίς τινα
 1075 τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
 1058 — 1087. — 1088 — 1117.

βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χήμεις
 ἐνθάδε·
 ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
 λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ.
 τέτταρα,
 οἷ συνεύρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ-
 βολοῦ,
1080 εἶτα φρυῶν τὰς κίχλας δεικνῦσι καὶ λυμαίνεται,
 τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥίνας ἔγχει τὰ πτερά,
 τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἴρξας ἔχει,
 κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν διζιῦρ.
 ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· καὶ τις ὄρνιθας
 τρέφει
1085 εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθίεναι.
 ἦν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν
 ὀρνέων
 αὐθις ἡμεῖς αὐτὰ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
 εὐδαιμον φῦλον πτηνῶν
 οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
1090 χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
 οὐδ' αὐθιγὴ πνίγους ἡμᾶς
 ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλλει·
 ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
 φύλλων ἐν κόλποις ναῖω,
1095 ἦν δὲ ἂν ὁ θεσπέσιος οὐδὲ μέλος ἀχέτας
 θάλλεισι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοῆ.
 χειμᾶζω δ' ἐν κοίλοις ἀντροῖς,
 Νύμφαις οὐρέαις ξυμπαίζων·
 ἦρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
1100 λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα.
 τοῖς κοιταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης
 πέρι,
 ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρινῶσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
 σομεν,
 ὥστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου
 λαβεῖν.
1105 πρῶτα μὲν γὰρ οὐδ' μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
 γλαυκῆς ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικά·
 ἀλλ' ἐνοικίησουσιν ἐνδον, ἔν τε τοῖς βελαντιοῖς
 ἐννεοττεύουσιν κἀκλείψουσι μικρὰ κέρματα.
 εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκίησθε.
1110 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφωμεν πρὸς αἰτόν·
 κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπιάσαι βούλησθέ τι,
 ὄξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
 ἦν δὲ που δειπνήτε, προηγοῶνας ὑμῖν πέμ-
 ψομεν.
 ἦν δὲ μὴ κρινῆτε, χαλεμεύσθε μηνίσκους φορεῖν
1115 ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,
 ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὐτω
 δίχην
 δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τὰ μὲν ἐρῶ ἡμῖν ἔστιν, ὄρνιθες, καλὰ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
1120 οὐδέεις ὅτου πευσόμεθα τάκει πρόγματα.
 ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειῶν πνέων.
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ
 'στι, ποῦ
 ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οὐτοσὶ.
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 ἐξφοκοδομηταί σοι τὸ τεῖχος.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 εὐ λέγεις.
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
1125 κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομψασεὺς
 καὶ Θεογένης ἐναντίω δὲ ἄρματε,
 ἔπιπαι ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δοῦριος,
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 Ἡράκλεις.
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
1130 τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτροσ' αὐτ' ἐγὼ,
 ἕκατοντορόγουν.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
 τίνες φοκοδομησαν αὐτὸ τηλιζουτοῖ;
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 ὄρνιθες, οὐδέεις ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλινθοφόρος, οὐ λιθοργός, οὐ τέκτων παρῆν,
1135 ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
 ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦγον ὡς τρισμῦρια
 γέραναι, θεμελίους καταπεπωκῆται λίθους.
 τούτους δ' ἐτύχιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
 ἕτεροι δ' ἐπλινθοποιῶν πελαργοὶ μύριοι·
1140 ὕδωρ δ' ἐφόρουσαν κάτωθεν ἐς τὸν ἄερα
 οἱ χαραδριοὶ καὶ ἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 ἐπληροφόρουσαν δ' αὐτοῖσι τίνες;
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 ἐρωδοῖοι·
 λεκάναισι.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 τοῦτ', ὦ γὰρ, ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
1145 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμιας
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνεβάλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίηται;
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 καὶ νῆ Δί' αἰ νῆται γὰρ περιεξωσμένα
 ἐπλινθοφόρουσαν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
1150 ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἰ χελιδόνες.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπειργάσαντ';
 ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
 ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
1155 σοφώτατοι πελεκῆντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
 ἀπεπελέκθησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν νεαπηγῆρ.
 καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
 καὶ βεβυλάνωται καὶ φρυάττειται κύκλωρ,
1160 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ

φυλακαὶ καθεστῆκασι καὶ φρουριώλια
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέξω
ἀπονίφομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τάλλα δρά.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; ἄρα θανμάξεις ὄτι
1165 οὗτω τὸ τεῖχος ἐπιτετεύχεται ταχύ;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδῃσιν.
ἀλλ' ὄδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκειθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυροῤῥην βλέπων.
ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

1170 ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί τὸ πρῶγμα τοῦτί;
ΑΓΓΕΛΟΣ Β.
δεινότετα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄριτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέλπειτ' εἰς τὸν ἄερα,
λαθῶν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1175 ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σφέλιον εἰργασμένον.
τίς τῶν θεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ οὖν δήτα περιπόλους ἐχορῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;
ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἀλλ' ἐπέμψαμεν

τρισημύριους ἰέρακας ἰπιπολοξότας,

1180 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχῆης, τριόρχης, γυψ, κύμωνις, αἰετός·
ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθῆρ' δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κάστ' οὐ μακρὰν ἀπῶθεν, ἀλλ' ἐνιαυθά που

1185 ἦδη ὅσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε, πάε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡΟΣ.

πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατός
1190 πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἄερα περινέμελον, ὃν Ἑρῆβος ἐτέκετο,

1195 μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν·
ἄθροε δὲ πᾶς κύκλω σοποῶν * * *
ὡς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος πεδαρσίου
δίτης περωτὸς φθόγγος ἐξασκούεται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

αὕτη σὺ ποῖ ποῖ πεῖ; μὲν ἦσυχος,
1200 ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στιθ'· ἐπίσχες τοῦ δρομοῦ.
τίς εἶ; ποδιπῆ; λέγειν ἐχορῆν ὀπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ.

παρὰ τῶν θεῶν ἐγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄνομα δέ σοι τί ἐστί, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

1188 — 1195. = 1262 — 1268.

ΙΡΙΣ.

Ἴρις ταχεῖα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἠέραλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡΙΣ.

1205 τί δὲ τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται

ἀναπτάμενος τρίορχος;

ΙΡΙΣ.

ἐμὲ συλλήψεται;

τί ποτ' ἐστί τοῦτί τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἰμῶξει μακρὰ.

ΙΡΙΣ.

ἄτοπὸν γε τοῦτί πρῶγμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατὰ ποίας πύλας

εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μακρωτάτη;

ΙΡΙΣ.

1210 οὐκ οἶδα μὰ Δι' ἐγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;

ΙΡΙΣ.

τί τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔλαβες;

ΙΡΙΣ.

ὑγαίνεις μὲν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ σύμβολον

1215 ἐπέβαλεν ὀρνίθιαρχος οὐδεὶς σοι παρῶν;

ΙΡΙΣ.

μὰ Δι' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μελε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κάπειτα δῆθ' οὗτω σιωπῆ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους;

ΙΡΙΣ.

ποιὰ γὰρ ἄλλη χρῆ πέτῃσθαι τοὺς θεοὺς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1220 οὐκ οἶδα μὰ Δι' ἐγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ.
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἄρα γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοῦντα ἄν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδῶν
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡΙΣ.

ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ὅμως ἄν ἀπέθανες.

1225 δεινότετα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοῦδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ἡμῖν ἐν μέρεσι τῶν κρείττωνων.
φράσον δὲ τοῖ μοι, τῶ πτέρνεγε ποῖ ναυστολεῖς;

ΙΡΙΣ.

1230 ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βοῦθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν ἔ ὑγαίνας.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡΙΣ.

ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1235 θεοὺ γὰρ ὑμεῖς;

ΙΡΙΣ.

τίς γὰρ ἐστὶ ἄλλος θεός;

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.

ΙΡΙΣ.

ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινῶς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον

1240 Αἰὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, +
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχᾶς
καταθαλώσῃ σου Αἰκυνίαις βολαῖς.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄκουσον αὐτῆ· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Αὐδὸν ἢ Φρύγα +

1245 ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμπω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν

1250 ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημημένους,
πλεῖν ἑξακοστούς τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηριῶ

1255 τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥστε θανμίξῃσιν ὅπως
οὕτω γέρον ἂν στύμμα τριέμβολον.
ΙΡΙΣ.

διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς δήμασιν.
ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρᾶς πατάξ.
ΙΡΙΣ.

ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατῆρ.
ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1260 οἴμοι τάλας. οὐκ οὐκ ἐτρωσε πετομένη
καταθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοῦς
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,

1265 μὴδέ τιν' ἐρόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἐτι
τῆδε βροτὸν θεοῖσι λέμπειν καλόν.
ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεινὸν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
1270 οἰχόμενον, εἰ μὴδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότητ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαυφρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ.

στεφάνω σε χρυσῷ τῆδε σοφίας οὐνεκα
1275 στεφανοῦσι καὶ τιμᾶσιν οἱ πάντες λεψ̄.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεψ̄ τιμᾶσί με;

ΚΗΡΥΞ.

ὦ κλεινοτάτην ἀθέρειον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὄσσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.

1280 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάουον ἅπαντες ἀνθρώποι τότε,
ἐκόμων, ἐπεινῶν, ἐρρύπων, ἔσωκράτων,
στυτάλι' ἐφόρου· νυνὶ δ' ὑποστρέφοντες αἰ
ὄρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς

1285 ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι,
πρωῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ ἐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατήραν ἐς τὰ βιβλία·
εἰτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.

1290 ὄρνιθομάουον δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὄρνιθων ὄνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἰς κήπηλος ὠνομάζετο
χωλὸς, Μενίππω δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
Ὅπουντιῶ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,

1295 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηνάλωπηξ Θεογένει,
Ἴβις Αὐκούργω, Χαιρεφῶντι νυκτερις,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειθίας δ' ἐκεῖ
ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦεν ὄρνυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένω.

1300 ἦθον δ' ὑπὸ φίλορνηθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοισ ἢ χῆν τις ἢ περιστερᾶ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τάκειθεν. ἐν δέ σοι λέγω·

1305 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πιερῶν δέομενοι καὶ τρόπων γαμφωνίων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἐτ' ἔργον ἐστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴων τὰς ἀρχίχους

1310 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπύπλη πτερῶν·
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραξ τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προϊούσας δέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ταχύ δ' ἂν πολάνορον τὰν πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων·

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1315 τύχη μόνον προσεΐη.

ΧΟΡΟΣ.

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θάπτον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ οὐκ ἐνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;

1320 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανοφόρονος Ἥσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.

ΗΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θάπτον ἐγκονήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

1325 φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὐθις ἐξόρμα,

- τύπτων γε τοῦτον ᾠδί.
πάνν γὰρ βραδύς ἐστὶ τις ὡσπερ ὄνος.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
Μανῆς γὰρ ἐστι δεῖλός.
- ΧΟΡΟΣ.**
- 1330 σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάρθεις τάδε κόσμω·
τὰ τε μουσὶζ' ὁμοῦ τὰ τε μανικὰ καὶ
τὰ θελάτι. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὄρων πτερώσεις.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- 1335 οὐ τοι μὰ τὰς κερχνήδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὄρων σε δεῖλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- γενοίμαν ἄετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταδείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶμμα λιμνας.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- 1340 ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὸς εἶν' ἄγγελος.
ἔδωκ' ὅδε τις ἄετοὺς προσέρχεται.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- αἰβοῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρισιν νόμων.
ὀριθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
- 1345 οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπνισμῶ τῶν νόμων.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρίθων νόμοι.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- καὶ νῆ Δ' ἀνδρείων γε πάνν νομιζομεν,
- 1350 ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοτὸς ὤν.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρισιν νόμος
παιαῖς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβειν·
- 1355 ἐπῆν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετριμένους
πάντας ποιήση τοὺς πελαργιδῆς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοτιτοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- ἀπέλευσά τῶρ ἂν νῆ Δ' ἐλθὼν ἐνθαδῖ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσητέον.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
- 1360 οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθεις, ὦ μέλε,
εὖνους, πτερώσω σ' ὡσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ' ὦ νεανιστ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἵαπερ αὐτὸς ἔμαλλον ὅτε παῖς ἦ, σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
- 1365 τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτ' ὅπλῳ τὸν πατέρα θάττερος,
νομίσας ἀλεκτρονόου ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μαθησορῶν σαυτὸν τρέφει,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς ταπὶ Θράκης ἀποπέτου, κάκει μάχου.
- ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.**
- 1370 νῆ τὸν Διώνυσον, εὐ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαι σοι.

- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
νοῦν ἂρ' ἔξεις νῆ Δία.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὶ γέσσι κού-
φαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
- 1375 τοῦτ' ὅπλῳ φορτίου δέεται πτερῶν.
- ΚΙΝΗΣΙΑΣ.**
ἀρόβω φρενὶ σώματι τε νέαν ἐφέπων
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ἀσπαζόμεσθα φιλόφρονον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
- 1380 ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθοργος ἀηδῶν.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
παῦσαι μελῶδων, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
- 1385 ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
χορέματα μὲν οὐν ἐντιεῦθεν ἡμῶν ἡ τέγγη-
τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίννεται
ἀερία τινα καὶ σκότια καὶ κυναναγέα
- 1390 καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλυὼν εἴσει τάχα.
- ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.**
οὐ δῆτ' ἔγωγε.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
νῆ τὸν Ἰρακλέα σὺ γε.
ἅπαντα γὰρ δέειμί σοι τὸν ἄερα
εἰδῶλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
- 1395 ᾠόπ.
- ΚΙΝΗΣΙΑΣ.**
τὸν ἀλάδρμον ἀλάμενος
ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
νῆ τὸν Δ' ἢ γ' ἔγω σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
τοτὲ μὲν νοτίαν στέρῳ πρὸς ὄδον,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σώμα πελάζων
- 1400 ἀλμμενον αἰθέρος αἰλακα τέμων.
χαριεντά γ', ὦ πρεσβυτ', ἐσοφίω καὶ σοφά.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχης ἐμ' ἀεί;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
- 1405 βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὐκ ἔστι μένων
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεζροπίδα φυλήν;
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
καταγελῆς μου, δηλὸς εἶ.

ἄλλ' οὖν ξῶγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1410 ὄρνιθές τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροπόδιλοι,
πανσῦπτερε ποικίλα χελιδοί·

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτὶ τὸ κακὸν οὐ γαυλὸν ἐξεργήγορον.
οὐδ' αὖ μινυρόζων δευρὸ τις προσέχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1415 πανσῦπτερε ποικίλα μάλ' αὔθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ἕθειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τις ὁ πτερῶν δευρ' ἐστὶ τοὺς ἀμικνονυμένους;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁδὸν πάρεσιν· ἄλλ' ὅτου δεῖ χορή λέγειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθη τὸ δευτέρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μῶν εὐθὺ Πιλλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ κλητῆρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβῶν

1425 κύκλω περισσοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὑπὸ πτερόγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔν' οἰ λησταί γε μὴ λυπώσῃ με,
μετὰ τῶν γεράνων ἵ' ἐξεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἔρηματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίχας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1430 τοῦτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι,

νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,

ἂφ' ὧν διαξῆν ἄνδρα χοῆν τοσοῦτον

1435 ἐξ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ διζορραφεῖν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, μὴ νοῦθει μὲ, ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῦν τοι λέγων πτερῶ σε.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πῶς ἂν λόγοις

ἄνδρα πτερώσειας σὺ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πάντες τοῖς λόγοις

ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀκήκοας,

1440 ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε

τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουργείοις ταδύ·

δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Ἀυτορέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὡσθ' ἱππηλατεῖν.

ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησὶν ἐπὶ τραγωδίῃ

1445 ἀνεπτερώσθαι καὶ πεποτησθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

λόγοισί τῶρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται ἢ ἀνθρωπος. οὐτω καὶ σ' ἐγὼ

1450 ἀναπτερώσας βούλομαι χορηστέως λόγοις
τρέφειν πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ γένος οὐ καινωσῶ.

παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ἴερακος, ἢ κερογῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους

1455 καλεσάμενος, κἄτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθάδ',
κἄτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἔξεισε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω.

ὦδὲ λέγεις· ὅπως ἂν ἀφρήξηθαι δέξηθαι
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δευρο, σὺ δ' ἔκεισ' αὖ πέτει
1460 ἀσπασόμενος τὰ χρηματ' αὐτοῦ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντ' ἔχεις.

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω

βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία

κἀλλιστα Κορκυραία τιοῦντι πτερά.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πτερῶ μὲν οὖν,

1465 οἶσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικαῖαν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι τάλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ πτερουγίεις ἐντευθενί;

οὐκ ἀπολιβάζεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τίχ' ὄψει στρεφροδιζοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

1470 πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν-

μάστ' ἐπεπιτόμεσθα, καὶ

δεινὰ προῖγματ' εἶδομεν.

ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς

ἔκτοπὸν τι, καρδίης ἅ-

1475 πωτέρω, Κλεώνυμος,

χρησίμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-

1470 — 1481. = 1482 — 1493.

- λωσ δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
1480 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
+ ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χάρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ξενημεία,
1485 ἔνθα τοῖς ἦρωσιν ἀνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
ποισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐδέτι ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
1490 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω
τῶν βορῶν νύκτωρ Ὁρέστη,
γυμνὸς ἦν πληγὴς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τάπιθέξια.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς θπας μὴ μ' ὄψεται.
1495 ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ἔα, τοῦτ' ἐγὼ ἦν;
τίς οὐγκαλυμμός;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
τῶν θεῶν ὀρῆς τινα
ξμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἰ σύ;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
πηνίκα ἔστιν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
1500 ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
οἴμ' ὡς βδελύττομαι σε.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθηριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
οἴμωζε μεγάλ'·
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
οὔτω μὲν ἐκκεκαλύφμαι.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ὦ φίλε Προμηθεῦ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
1505 τί γὰρ ἔστι;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
σίγα, μὴ κάλει μου τὸννομα·
ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τῶν πραγμάτων,
τοῦτ' λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
1510 τοῦ τοῦ·

- εἰ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθητικῶς.
ὑπόθυδι ταχὺ δὴ, κἄτα θαροῦσας λέγε.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ἄκουε δὴ νυν.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
πηνίκα ἄτι' ἀπόλετο;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
1515 ἔξ οὐπερ ὑμεῖς φκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μηρίων ἀπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐξείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερ εἰ Θεσμοφοροῖς νηστεύομεν
1520 ἄνευ θυλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἄλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύουσιν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνερωγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγγνα κατατετημημένα.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
1525 εἰσὶν γὰρ ἔτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες
ἄνωθεν ὑμῶν;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
ὄθεν ὁ πατριφός ἐστιν Ἐξηγεσιδίη;
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ὄ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
μυητάνω.
1530 ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβεῖης ἐγένετο.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
μάλιστα πάντων. Ἐν δὲ σοι λέγω σαφές·
ἤξουσι πρῆσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιθῶ
1535 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρῳσιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκα ἔχειν διδῶ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια;
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
καλλίστη κόρη,
ἣπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβούλῃαν,
1540 τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ἅπαντά τ'αὐρ' αὐτῷ ταμιεύει.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
φίμ' ἐγώ.
ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
1545 αἰεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὐνοῦς εἴμ' ἐγώ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη
ἄνθρωπος οὗτος, ἣ καθήται λούμενος,
καταπτάμενος ἱγίνος, ἀρπύσας λάθρα,
1625 προβάτιον δυοῖν τιμὴν ἀνοῖσαι τῷ θεῷ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὸ σῆπτρον ἀποδοῦνα πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νυν ξεροῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

βακταριζροῦσα.

σανύακα

ΗΡΑΚΛΗΣ.

φῆσιν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1630 εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σῆπτρον πέρι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστίν οὐ μνησθήν ἐγώ.

τὴν μὲν γὰρ Ἑραν παραδίδομι τῷ Δί,

τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ

1635 ἐκδοτέον ἐστίν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

οὐ διαλλαγῶν ἐρῆς.

ἀπίωμεν οἴκαδ' αὐθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀλίγον μοι μέλει.

μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χεῖρ ποιῆν γλυκύ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων ἰδόντων, ποὶ φέρει;

ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μῆς πολεμήσομεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1640 τί δαί ποιῶμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὁ τι; διαλλαττώμεθα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί, φῆρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτες δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ

ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοις τὴν τυραννίδα,

πένης ἔσει σὺ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνονται

1645 τὰ χρήμαθ', εἴθ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.

δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.

διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σὺ.

τῶν γὰρ πατῶρων οὐδ' ἀκατῆ μετεστί σοι.

1650 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἰ κοῦ γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ μέντοι νῆ Δία,

ὦν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε

ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,

οὐσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1655 τί δ', ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδοῦν τὰ χρήματα
νόθῳ ἕξαποθνήσκων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔσθ'.

οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρώτος, ὅς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθ' ἔξεται σου τῶν πατῶρων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

1660 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σύλωνός σοι νόμον·

Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιεταίαν, παίδων ὄντων

1665 γνησίων. ἔαν δὲ παῖδες μὴ ὡς γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατῶρων χρημάτων
μέτεστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,

ἦδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1670 οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτ' ἄνω κέχνηας αἰλίαν βλέπων;

ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἥς, καταστήσω σ' ἐγὼ

τύραννον, ὄρνιθων παρεῖξω σοι γάλα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

δίκα' ἐμοίγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν

1675 περὶ τῆς κόρης; κἀγωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαί σὺ φῆς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τὰνανία ψηφίζομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

καλάν κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ

ὄρνιτο παραδίδωμι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

παραδοῦνα λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1680 μὰ τὸν Δί' οὐκ οὗτός γε παραδοῦνα λέγει,

εἰ μὴ βατίζειν ὥσπερ αἰ χελιδόνες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκοῦν παραδοῦνα ταῖς χελιδόνας λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

σφῶ νῦν διαλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγίσομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1685 ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,

ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι

ἐς τοὺς γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως

1690 ὀπτῶ τὰ κράα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ὀπτῆς τὰ κράα; πολλὴν γε τευθείαν λέγεις.

οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὐ γε μὲντῶν διετέθη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

ΧΟΡΟΣ.

- ἔστι δ' ἐν Φαναΐσι πρὸς τῇ
 1695 Κλειψύδρα πανοῦργον ἐγ-
 γλωττογαστόρων γένος,
 οἱ φερίζουσίν τε καὶ πεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι συνάξουσί τε·
 1700 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
 Γοργύι τε καὶ Φίλιπποι.
 καπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
 ρων ἐκείνων τῶν Φιλιππων
 πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
 1705 γλώττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
 ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλίβοις δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ οἶος οὔτε παμφαῆς
 1710 ἀστήρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεί δόμοι,
 οὐδ' ἥλιου τηλαυγῆς ἀπίνων σέλας
 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φαρὸν λέγειν,
 πάλλων κεραινὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
 1715 ὁσμὴ δ' ἀνωμόμαστος ἐς βᾶθος κύκλου
 χωρεῖ, καλὸν θέημα· θυμιαμάτων δ'
 αὔραι διαψάφουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 ὀδὶ δὲ καυτός ἐστιν. ἀλλὰ χορὴ θεῆς
 Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΧΟΡΟΣ.

- 1720 ἄναγε, δίδεχε, πάραγε, πάραγε,
 περιπέτεσθε
 μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὄρας, τοῦ κάλλους.
 1725 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας.
 μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
 γένος ὀρνίθων
 διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίους
 καὶ νυμφιδόισι δέχεσθ' ἡδαῖς
 1730 αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.
 Ἥρα ποι' Ὀλυμπία

τῶν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
 1735 ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
 ὁ δ' ἀμφιθαλῆς Ἔρως
 χρυσόπτερος ἠνίας
 εὐθύνε παλιγτόρους,

- 1740 Ζηνὸς πάροχος γάμων
 τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ἐχάρην ἴμνοις, ἐχάρην ψδαῖς·
 ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
 1745 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
 τὰς τε πυρῳδαῖς Διὸς ἀστεροπάς,
 δεῖνόν τ' ἀργῆτα κεραινόν.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ μέγα χρῖσειον ἀστεροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
 1750 ὦ χθόνιαι βαρουαχέες
 ἀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
 αἷς ὀδε νῦν χθόνα σείει.
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
 καὶ πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1755 ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
 φῦλα πάντα συννόμων
 πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς
 καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον, ὦ μάκαρα, σὴν
 1760 χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
 λαβοῦσα συγχόρευσον· αἶ-
 ρον δὲ κουφῶ σ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀλαλαῖα, ἰὴ Παιῶν,
 τήνελλα καλλίνικος, ὦ
 1765 δαιμόνων ὑπέριτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΛΑΔΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Αυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτῶν γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάξειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἑξωπίους ἐμπροτὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφέναι τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οὐκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἑξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὄλιγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυρδανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασιν, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγχατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλάγεις τοῦ θρόνου ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοῖως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἄλιζονται· ἐγκατεροῦσι δὲ Αυσιστράτης ἰκετενοῦσης· Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἕνα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσι οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοζῳάτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαισιάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Αυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμόνος πρέσβεις ὁργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἐκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανεροῦ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόζριτον ἄρχαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Αυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Αυσιστράτη καλέσασα τὰς πολιτιδας ὑπέθετο φεύγειν μὴδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν, ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου, τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο, τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν, τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης, σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέρησαν.

Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

'Αλλ' εἴ τις εἰς Βαρχεῖον αὐτὰς ἐκάλεισεν,
 ἢ ὅς Πανός, ἢ πῖ Κωλιάδ', ἢ ὅς Γενετυλλίδος,
 οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
 νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνή,
 5 πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κομητις ἧδ' ἐξέρχεται.
 χαῖρ', ὦ Καλονίχη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 τί συντετάρῃσαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
 οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποικίην τὰς ὄφρ'υς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ', ὦ Καλονίχη, κάομαι τὴν καρδίαν,
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχθομαι,
 10 ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
 εἶναι πανούργοι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ γὰρ ἔσμεν νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντῶν ἐνθάδε
 βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
 15 εὐδοῦσι κοῦχ ἦκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλ', ὦ φιλιότη,
 ἦξοῦσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
 ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
 ἢ δ' οἰζέτην ἦγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
 κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλωσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

20 ἀλλ' ἕτερον γὰρ ἦν τῶνδε προὔργμαίτερον
 αὐταῖς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἐστίν, ὦ γάλη Λυσιστράτη,
 ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλῆεις;
 τί τὸ πρᾶγμα; πηλίον τι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μέγα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μῶν καὶ παρῦ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ νῆ Δία παρῦ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κᾶτε πῶς οὐχ ἦχομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

25 οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· παρῦ γὰρ ἂν ξυνήλομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
 πολλαῖσι τ' ἀγροπνίαισιν ἔροπιτασμένον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἢ ποῦ τι λεπτόν ἐστι τοῦροπιτασμένον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὔτω γε λεπτόν ὄσθ' ὄλης τῆς Ἑλλάδος
 30 ἐν ταῖς γυναῖξιν ἐστὶν ἡ σωτηρία.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐν ταῖς γυναῖξιν; ἐπ' ὀλλίου γὰρ εἶχετο.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

βέλτιστα τοῖνον μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

35 Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλένα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοιοῦτον οὐδέν· ἄλλ' ὑπονόησον σύ μοι.

ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,

40 αἶ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἶ τε Πελοποννησίων
 ἡμεῖς τε, κοινή σόσομεν τὴν Ἑλλάδα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασάτατο
 ἢ λαμπρόν, αἶ καθήμεθ' ἐξηρησιμένα,
 κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι

45 καὶ Κιμβερίτζ' ὄρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι καὶ ποθ' ἔσωσεν προσδοκῶ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες

ζῆ ἴγχοῦσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τίνα δὴ τρόπον ποθ' ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

50 ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαί δόρυ,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ γὰρ βάρσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Κιμβερίκον ἐνδύσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτε ξυρίδιον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κλήσομαι περιβαρίδας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

55 οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένους ἦκειν πάλας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ', ὦ μὲν', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀτιτικὰς,
 ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὑστερον.

ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλ' ἐκείναι γ' οἶδ' ὄτι

60 ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρια.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐδ' ἄς προσεδόξων κἀλογιζόμενη ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἡ γοῦν Θεογένους

ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θουκάτειον ἤρετο.

65 ἀπὸρ αἶδε καὶ δὴ σοὶ προσέρχονται τινες·
αἱ δ' αὐθ' ἕτεροι χωροῦσιν τινες. ἰοὺ ἰοὺ,
πόθεν εἰσὶν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἄναγυρούντόθεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

νῆ τὸν Δία·

ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεινησθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;

70 τί φῆς; τί σιγῆς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἐπαινώ, Μυρρίνη,

ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μόλις γὰρ εὔρον ἐν σοσίῳ τὸ ζῶνιον.

ἀλλ' εἴ τι πᾶν δεῖ, ταῖς παρούσαισι λέγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμενῶμεν ὀλίγου γ' οὔνεκα
75 τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησιαῶν
γυναῖκας ἔλθεῖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.

ἤδη δὲ καὶ δὴ Ἀμπιτιῶ προσέρχεται.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ φιλότατη Λάκαινα, χαῖρε, Ἀμπιτιοῖ.

οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φαίνεται.

80 ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγῆ τὸ σώμά σου.
κἄν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μάλα γὰρ οἶῶ ναι σιῶ·

γυμνάδομαι γὰ καὶ ποτὶ πυγᾶν ἔλλομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς δὴ καλὸν τὸ χοῆμα τιθῶν ἔχεις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἔπερ ἱερειὸν τοῖ μ' ὑποψαλάσσετε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

85 ἤδη δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεάνης ἠτέρα;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πρῆσβεῖρά τοι ναι τῶ σιῶ Βοιωτία

ἔκει ποθ' ἤμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δί', ὦ Βοιωτία,

καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ νῆ Δία

κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιμένη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

90 τίς δ' ἠτέρα παῖς;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαῖρα ναι τῶ σιῶ,

Κορινθία δ' αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

χαῖρα νῆ τὸν Δία

δῆλη 'στὶν οὔσα ταυταγλ τάντευθενί.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

τίς δ' αὖ ξυναλιάζε τόνδε τὸν στόλον.
τὸν τᾶν γυναικῶν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἠδ' ἐγώ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μῦσιδέ τοι

95 ὁ τι λῆς ποθ' ἄμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δί', ὦ φίλη γυναῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὁ τι τοῦτ' ἐστὶ σοί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λέγοιμ' ἂν ἤδη. ποῖν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαι τι μικρόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὁ τι βούλει γε σύ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδῶν

100 ἐπὶ στρατίας ἀπόντας; εἰ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισι ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὁ γοῦν ξιμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θοράκης φυλάττων Εὐκράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὁ δ' ἐμός γε τελέουσι ἐπὶ τῆς μῆνης ἐν Πύλω.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

105 ὁ δ' ἐμός γε, κἄν ἐκ τᾶς ταγῆς ἔλθῃ πόκα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπιτάμενος ἔβη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φρεψάλυξ.

ἔξ οὔ γὰρ ἡμᾶς προὔδσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον διτωδάτυλον,

110 ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκοτίνη 'πικουρία.

ἐθλόειτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὖροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τῶ θεῶ·

ἐγὼ δέ γ' ἂν κἄν εἴ με χρεῖη τοῦγυγκλον
τοῦτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

115 ἐγὼ δέ γ' ἂν κἄν ὡπεροὶ ψήτιαν δοκῶ
δοῦνᾶν ἐμαντῆς παραταμῶσα θῆμισον.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἐγὼ δὲ καὶ κα ποτὶ Ταῦγέτον γ' ἂνω
ἔλοισιμ', ὅσα μέλλοιμ' ἐγ' εἰράναν ἰδεῖν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκοῦφθαι τὸν λόγον.

120 ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοῖς ἀνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἄφρετέ' ἐστὶ

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοῦ; γράσον.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιήσεται ὄν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄφρατὰ τοῖνον ἡμῖν ἔστι τοῦ πέους.

125 τί μοι μεταστρέψασθε; ποῖ βαδίσετε;

αὐται; τί μοι μῶτα κἀνανεύετε;

τί χροὸς τέραται; τί δάκρυον κατείβεται;

ποιήσεται, ἥ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

130 μὰ Δι' οὐδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' σὺ λέγεις, ὦ ψῆγία; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἄν πυρατεμεῖν θῆμιον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἄλλ' ἄλλ' ὁ τι βούλει· κἄν με χροῖ, διὰ τοῦ
πυρός

ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

135 οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δαί σύ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

καθὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ παγκρατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.

οὐκ ἔτος ἀψ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαι.

οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πληρὴν Προσειδῶν καὶ σκάφη.

140 ἄλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἔαν γένη
μόνη μετ' ἐμοῦ, ἴο παῶγμ' ἀνασσωσαίμεσθ'·

ἔτ' ἂν,

ἔμψήγισαί μοι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαλεπὰ μὲν καὶ τὰ σιῶ

γυναϊκάς ἐσθ' ὑπῶν ἄνευ ψυχῆς μόνας.

ἕμος γὰρ μᾶν· δεῖ τὰς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

145 ὦ φιλιότητι σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δ' ὡς μάλιστα ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,

ὅ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογι

γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πολύ γε νῆ τῷ θεῷ.

εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντειοριμμένα

150 κἄν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργάνοις

γυμναῖ παροίμεν, δέλια παρατετιμμένα,

στύοιεντ' ἂν ἄνδρες καθυθυσθεῖν πλεοῦν,

ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,

σπονδάς ποιήσαντ' ἂν ταχῶς, εὖ οἶδ' ὅτι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

155 ὁ γῶν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο

γυμνάς παρεινιδῶν ἐξέβαλ', οἶω, τὸ ξίφος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ', ἦν ἀψίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τὸ τοῦ Φερεκράτους, κῆνα δέριν δεδαμμένην.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

φλυαρία ταῦτ' ἔστι τὰ μεμιμημένα.

160 ἔαν λαβόντες δ' ἔς τὸ δωμάτιον βία

ἔλκωσιν ἡμᾶς;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἔαν δὲ τύπτωσιν, τί;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρέχειν χορὴ κακῶς.

οὐ γὰρ ἐν τούτοις ἦδονή τοῖς πρὸς βίαν.

καλλῶς ὀδυρᾶν χορῆ· κάμει ταχῶς πάnu

165 ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται ἄνηρ,

ἔαν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἶ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ἔνδοκαί.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἄμεις πείσομες

παντὰ δικαίως ἄδολον εἰράνας ἄγειν·

170 τὸν τῶν Ἀσπιδῶν γὰρ μᾶν θυέχτειον

πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν αὐτὸ μὴ πιαδδῆν;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

οὐχ ἄς σποδᾶς ἔχοντι καὶ τριήρεις

καὶ τὸ γούριον τῶ βύσσον ἥ παρὰ τῆς σιῶ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

175 ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον

καταληφθόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.

ταῖς προσβυτάταις γὰρ προστείεται τοῦτο δρᾶν,

ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,

θύειν δοκοῦσας καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

180 παντὰ κ' ἔχοι, καὶ τῆδε γὰρ λέγεις, καλῶς.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τίχιστα, Λαμπιτοῖ,

ἔνωμόσοιμεν, ὅπως ἂν ἀρορήτως ἔχη;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πάροισαί μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ἐμώμεθα.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγεις. ποῦ ἔσθ' ἡ Σαύθαινα; ποῖ βλέ-

πεις;

185 θὲς ἔς τὸ πρόσθεν ὑπῆταν τὴν ἀσπίδα,

καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Λυσιστράτη,

τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄντινα;

190 εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Διοχύλῳ ποτε,

μηλοσφαγοῦσας.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὴ σὺ γ', ὦ Λυσιστράτη,

εἰς ἀσπίδ' ἐμώσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς ἂν οὐκ γένοιτ' ἂν ὄρκος

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ λευκὸν ποθεν

ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιὶ λευκὸν ἵππον;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλὰ πῶς ὁμοῦμεθα

ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐγὼ σοὶ νῆ Α' ἦν βούλη, φράσω.

195 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπίαν,
μηλοσφαγοῦσαι θάσσιον οἶνον σταμνίον,
ὁμόσωμεν ἔς τὴν κύλικα μὴ' πιχθεῖν ὕδωρ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἀγατον ὡς ἐπαινω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

200 ὦ φίλταται γυναικες, ὁ κεραιμῶν ὄσος.
ταίτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἡσθήη λαβών.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοὶ καὶ κύλιξι φιλοτησία,
τὰ σγάγια δέξαι ταῖς γυναιξίν εὐμενῆς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

205 εὐχρων γε θαῖμα κάπονητιζεὶ καλῶς.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἐδὺ ναι τὸν Κάστορα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐάτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύνας.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐὰν γε μὴ λέξης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λάξυθε πάσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.

210 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μὲ' ἔπερ ἂν κἀγὼ λέγω·

ἡμεῖς δ' ἐπομείσθε ταῦτά κἀμπεδώσετε.

Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειαν ἔστικώς. λέγε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

215 ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειαν ἔστικώς. παπαῖ,

ὑπολύεται μοι τὰ γόνεα, ὦ Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

220 κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅπως ἂν ἀνῆρ ἐπιτυγῆ μάλιστα μου·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ἀνῆρ ἐπιτυγῆ μάλιστα μου·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κοῦδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρι τὼμῳ πείσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κοῦδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρι τὼμῳ πείσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

225 ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίε,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίε,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶς παρέξω κοῦχλι προσκινήσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κακῶς παρέξω κοῦχλι προσκινήσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄρορον ἀνατενω τὰ Περσικά.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

230 οὐ πρὸς τὸν ὄρορον ἀνατενω τὰ Περσικά.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ στήσομαι λείαν' ἐπὶ τυροζνήσιδος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ στήσομαι λείαν' ἐπὶ τυροζνήσιδος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

235 εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπληθ' ἢ κύλιξι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπληθ' ἢ κύλιξι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ξυνεπόμενθ' ἡμεῖς ταῦτα πάσαι;

ΜΥΡΡΙΝΗ

νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φερ' ἐγὼ καθαρῶσω τήνδε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,

ὅπως ἂν ὦμεν εὐθύς ἀλλήλων φίλαι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

240 τίς ὠλολυγᾶ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον·

αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὐ τίθει,
τασοὶ δ' ὁμήρους καταλύμ' ἡμῖν ἐνθάδε.

245 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιδοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐκουν ἔφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἷαι
τοὺς ἄνδρας εὐθύς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
250 ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πόλεις
ταύτας, ἐὰν μὴ' φ' οἴσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν
ἅμαχοι γυναῖκες καὶ μιαρὰ κεκλήμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χόρξει, Δράξης, ἡγοῦ βῆδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον
ἀλγείς

255 χορμου τοσοῦτον βῆδος χλωρῶς φέρων ἐλάας.
ἢ πόλλ' ἀελπτι' ἐνεστιν ἐν τῷ μακροῦ βίῳ, φεῦ,

ἐπεὶ τίς ἔν ποτ' ἤλιος, ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
 260 γυναῖκες, ἃς ἐβόσκομεν
 κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἄγιον ἔχιν βροῆτας,
 κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμίαν λαβεῖν,
 μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν
 265 τὰ προπύλαια πακτοῦν;
 ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
 λουργε,
 ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα
 ταυτὶ,
 ὅσα τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
 μίαν πυρᾶν νήσαντες ἐμπρῆσωμεν αὐτόχειρες
 270 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Ἀύκωνος.
 οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητ' ἔμοῦ ζῶντος ἐγγαυοῦνται·
 ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
 275 ἀπῆλθεν ἀνάλακτος, ἀλλ'
 ὄμως Λακωνικὸν πνέων
 ᾤχετο θῶπ'λα παραδοὺς ἔμοι,
 σμικρὸν ἔχων πᾶν τριβῶνιον,
 πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
 280 ἕξ ἐτῶν ἄλουτος.
 οὕτως ἐπολιόρησ' ἔγῳ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὠμῶς
 ἐφ' ἐπιτακίδεα' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κα-
 θεύδων.
 τασδὲ δὲ τὰς Εὐρυπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρᾶς
 ἔγῳ οὐκ ἄρα σχίσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
 285 μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη.
 ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
 λοιπὸν ἔστι χωρίον
 τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
 χῶπ'ως ποτ' ἐξαμπερεύσομεν
 290 τοῦτ' ἄνευ κωνηλίου.
 ὡς ἔμοῦ γε τὸ ξύλω τὸν ὤμιον ἐξιπώκατον·
 ἀλλ' ὄμως βαδιστέον,
 καὶ τὸ πῦρ φρυσητέον,
 μὴ μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς
 ὁδοῦ.
 φῦ φῦ.
 295 ἰοῦ ἰοῦ τοῦ καπνοῦ.
 ὡς δεινὸν, ὦναξ Ἡράκλεις,
 προσπεσόν μ' ἔκ τῆς χύτρας
 ὥσπερ κύων λυττώσα τῶφθαλμῷ δάκνει·
 κᾶστιν γε Λήμιον τὸ πῦρ
 300 τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
 οὐδὲ γάρ ποτ' ὦδ' ὀδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἔμοῦ.
 σπεῦθε πρόσθεν ἐς πόλιν,
 καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
 ἥ ποί' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὦ Αἰγῆς, ἀρήξομεν;
 φῦ φῦ.
 305 ἰοῦ ἰοῦ τοῦ καπνοῦ.
 τοῦτὶ τὸ πῦρ ἐργόηγορον θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
 οὐχουν ἂν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον
 αὐτοῦ,
 τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
 θέντες
 ἄηφαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρητὸν ἐμπέσομεν;
 310 κᾶν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ
 γυναῖκες,

ἐμπιμπράναι χρῆ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πεί-
 ζειν.
 θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
 βαιᾶξ.
 τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
 τηγῶν;
 ταυτὶ μὲν ἦδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
 315 σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνδρα
 ἐξεγείρειν,
 τὴν λαμπάδ' ἡμίμενην ὕπως πρώτως ἔμοι προσ-
 οίσεις.
 δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
 ναικῶν
 τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον
 ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λιγνὴν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες,
 320 ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἔστι θάπτον.
 πέτου πέτου, Νικοδέκη,
 πρὶν ἐμπεπῆσθαι Καλύνην
 τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
 ὑπὸ τε νόμιον ἀργαλέων
 325 ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.
 ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
 νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὕδραν κνεφαῖα
 μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ
 πατάγου χυτρείου,
 330 δούλαισιν ὠστιζομένη

* * *
 στιγματαίας θ', ἀρπαλέως
 ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

335 ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-
 τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
 φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
 ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
 δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
 340 ὡς πυρὶ χρῆ τὰς μυσάριας γυναῖκας ἀνθρακεύειν.
 ἄς, ὦ θεᾶ, μὴ ποτ' ἔγῳ πιμπραμένης ἴδοιμι,
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μακρῶν ῥυσαμένης Ἑλλάδα
 καὶ πολίτας,

ἐφ' οἵσπερ, ὦ χρυσολόγα
 345 πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας.
 καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
 Τριτογένει', ἦν τις ἐκεί-
 νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

350 ἔασον ὦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τουτὶ τί ἦν; ὠνδρες πόνορ πονηροί·
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοὶ γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
 τὰδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
 ἔσμός γυναικῶν οὐτοῖα θύρασιν αὐτῶν βοηθεῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι;

355 καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὕτω τὸ μυριστόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τσοαντί; οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρήν τιν' αὐτάς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶξ', ὅπως ἄν,

ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίξῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

360 εἰ νῆ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις ἢ τρίς

ἐκοπεν ὡςπερ Βουπάλου, φωνῆν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ μὴν ἰδοῦ παταξάτω τις· στάσθ' ἐγὼ παρέξω, κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κύνων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν ἐκκοκκιά τὸ γῆρας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

365 ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῶ δακτύλῳ προσελθῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κοινύλοισι, τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

βρῦκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερον ἐξαμῆσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔστ' ἀνήρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής· οὐδέν γάρ ὡδὶ θρέμει ἀνανδῆς ἔστιν ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

370 αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίπη.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ὦ θεοῖσι ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἄψιζον;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί θαί σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φιλῆας ὑφάψω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

375 τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τοῦργον τάξ' αὐτὸ δεῖξει.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι σταθεύσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἔμοι σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐλευθέρα γὰρ εἰμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

380 ἀχῆσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάζεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σὸν ἐργον, ὠχελῶε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οἴμοι τάλας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μῶν θεομόν ἦν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποῖ θεομόν; οὐ παύσει; τί δρῆς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄρθω σ, ὅπως ἂν βλαστήνης.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

385 ἀλλ' αὐτὸς εἰμ' ἦδη τρέμων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐκοῦν ἐπειθὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τροφή· χῶ τρυπανισμὸς χοῖ πυκνοὶ Σαβάξιοι, ὁ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,

390 οὐ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τηκκησίᾳ;

ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὄρασι μὲν Δημόστρατος πλεῖν εἰς Σιζελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη, αἰαὶ Ἀδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·

395 ἡ δ' ὑποπεπωκῆν, ἡ γυνὴ πὶ τοῦ τέγουσ,

κόπτεσθ' Ἀδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μικρὸς Χολοξῦγης. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκλοαστάγματα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δὴτ' ἂν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;

400 αὐτὰλλα θ' ὑβρίζεσι κάκ τῶν καλπίδων

ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαυμασθῆναι σεῖν πάρεσιν ὡςπερ ἐνεουρηκίτας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλκόν, δίκαιά γε.

ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμποιηθῶμεθα

405 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τροφᾶν, τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτια.

οὐ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·

ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,

ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας

419 ἡ βάλανος ἐπεπέτακται ἐκ τοῦ τῆματός.

ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·

σὺ δ' ἦν σχολιάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν

ἔλθῶν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

ἕτερος δέ τις πρὸς στυτοτόμον ταδί λέγει

415 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·

ὦ στυτοτομε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
εἶθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρύτερος ἔχῃ.
420 τοιαῦτ' ἀπῆντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐμπορίας ὅπως
κοπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέλκεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστίναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς
425 ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σκῆθω.
τί κέχρησας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὲ δ' ἐγὼ
430 ξυνεκμοχλεύσω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μηδὲν ἐκμοχλεύετε·

ἐξερογομαί γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;

οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄλληθες, ὦ μιαιῶν σὺ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;

ξυλλάμβαν' αὐτὴν κωπίσω τὴ χεῖρε δεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

435 εἴ τῶρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλάσσεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἔθεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσῃν

καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δῆσητον;

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

εἴ τῶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταυτὴ μόνον

440 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;

ταύτην προτέρην ζύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἴ τῶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταυτὴ προσοίσεις, κίθαρον αἰτήσεις τάχα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

445 τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.

παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξοδου.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

εἴ τῶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταυτὴ πρόσσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύντους τρίχας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιρ' ὁ τοξότης.

450 ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' εἶσθ' ἠτιητέα
ἡμῖν· ὅμοσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὴ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα

ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι

μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

455 ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐνδοθεν,

ὦ σπερμαγοροαπολεκηθολαχανοπόλιδες,

ὦ σκοροδοπανδοκεντριατοπωλίδες,

οὐχ ἔλξετ', οὐ παιῆσετ', οὐκ ἀρήξετε;

460 οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;

παύσεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ στυλεύετε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μοι τὸ τοξικόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλὰ τί γὰρ ψοῦ; πότερον ἐπὶ θούλας τινὰς

ἦκει ἐνόμισας, ἢ γυναῖξιν οὐκ οἶει

465 χολῆν ἐνεῖναι;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα

πολλὴν γ', ἐάνπερ πλησίον κἀπηλος ἦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς;

τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
πτεις;οὐκ οἶσθα λουτροὺν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
470 ἐν τοῖσιν ἱματιδίσι, καὶ ταῦτ' ἄνευ κούλας;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χροῖ προσφέρειν τοῖς πλησίο-
σιν εἰσῆ

τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρῶς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.

ἔπειθ' ἔθλω γ' ὡς σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,

λυπούσα μηδὲν ἐνθαδῖ, κινούσα μηδὲ κάρφος,

475 ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηνιὴν βλίττη με κάρεθίξῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
δάλοισ;

οὐ γὰρ ἐστ' ἀνεκτὰ τάδ', ἀλλὰ βασανιστέον

τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ

480 ὅ τι βουλόμεναι ποτε τὴν

Κραναῶν κατέλαβον,

ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀρόπολιν,

ἔρον τέμενος.

ἀλλ' ἀνερωῶτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε
πάντας ἐλέγχους.485 ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐὰν τὸ τοιοῦτον προῶ-
γμα μεθέντας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία
πρῶτα πυθέσθαι,ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἵνα τὰργύριον σῶν παρεχόμεν καὶ μὴ πολε-
μοῖτε δι' αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γὰρ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκνηθήθῃ.

490 ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χορὶ ταῖς ἀρ-
χαῖς ἐπύχοντες,ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦσδ'
οὐνεκα δρώντωνὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐδέτι
μὴ καθέλωσιν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλὰ τί δράσεις;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

476 — 483. = 541 — 548.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ὑμεῖς ταμειύσετε τὰ ρύριον;
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
 495 οὐ καὶ τὰνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμειύ-
 μεν ὑμῖν;
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ἀλλ' οὐ ταυτὸν.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 πῶς οὐ ταυτὸν;
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 πῶς γὰρ σωθῆσόμεθ' ἄλλως;
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ὑμεῖς;
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἡμεῖς μέντοι.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 σχετικίον γε.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ὡς σωθῆσει, κἄν μὴ βούλη.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 δεινὸν γε λέγεις.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἀγανακτεῖς.
 500 ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὄμως.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 νῆ τὴν Δήμητρον ἄδικόν γε.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 σωστέον, ὦ τῶν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 κεῖ μὴ δέομαι;
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
 ἐμέλησεν;
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἡμεῖς φράσσομεν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἀχροῶ δὴ,
 καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
 505 ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὸς ἴσχειν.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 κλαῦσει τοῖνον πολὺ μᾶλλον.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κροῶξαις· σὺ δὲ μοι λέγε.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ταῦτα ποιήσω.
 ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρο-
 νον ἠνεχόμεσθα

ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν,
 αἰτ' ἐποιεῖτε.
 οὐ γὰρ γρούζειν εἰδὼ ἡμᾶς. κἄτ' οὐκ ἠρέσκετέ
 γ' ἡμᾶς.
 510 ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
 ἔνδον ἂν οὔσαι
 ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
 μέγα πρᾶγμα·
 εἴτ' ἀλγοῦσαι τὰνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν
 γελάσασαι,
 τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
 παραγοράναι
 ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ
 δ' ὅς ἂν ἀνῆρ,
 515 οὐ σιγήσει; καὶ γὰρ ὀρίγων.
 ΓΥΝΗ.
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἔορίγων.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 κἂν ὤμωξάς γ', εἰ μὴ ὀρίγας.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἔορίγων.
 ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύ-
 σμεθ' ἂν ὑμῶν·
 εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ'
 ὦδ' ἀνοήτως;
 ὁ δὲ μὲ εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν
 στήμονα νῆσω,
 520 ὁτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ'
 ἀνδρῶσι μελήσει.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκείνος.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
 εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένους ἔξῃν ὑμῖν ὑπο-
 θέσθαι;
 ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούο-
 μεν ἦδη,
 οὐκ ἔστιν ἀνῆρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ'
 ἔσθ' ἕτερός τις·
 525 μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλ-
 λάδα κοινῇ
 ταῖσι γυναῖξιν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν
 ἀναμείναι;
 ἦν οὖν ἡμῶν χρῆσιτὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντα-
 κροῦσθαι
 κἀντισιωπᾶν ὅσπερ ἡμεῖς, ἐπανορθώσοιμεν ἂν
 ὑμᾶς.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λέγεις καὶ τλητὸν ἐμοιγε.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 σιώπα.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 530 σοί γ', ὦ κατάρτατε, σιωπῶ γ' ὡς, καὶ ταῦτα κά-
 λυμα φορούση
 περὶ τὴν κεφαλὴν; μή νυν ζῶην.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
 παρ' ἐμοῦ τοῦτ' ἐκάλυμμα λαβῶν
 ἔχε καὶ περιθίου περὶ τὴν κεφαλὴν,
 κἄτα σιώπα,

535 καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·
κῆρα ξαίνειν συζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀπαίρει, ὃ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλιπιδῶν, ὅπως ἂν
540 ἐν τῷ μέρει χῆμεις τι ταῖς φιλιασι συλλάβωμεν.
ἐγὼ γὰρ * οὔποτε κἀμοίμ' ἂν δοχομένην,
οὐδὲ τὰ γόνεα κόπος ἐλείψαματῆρός μου.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι
μετὰ τῶνδ' ἀρειτῆς ἔνεχ' αἷς

545 ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι φράσος, ἔνι δὲ σοφὸν, ἔνι δὲ φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ', ὃ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκα-
ληφῶν,

550 χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὐρα
θεῖτε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' ἤνπερ ὃ τε γλυκῦθιμος Ἐρως χῆ Κυπρο-
γένει Ἀφροδίτῃ
ἤμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
καταπνεύσῃ,
κῆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερνόν τοῖς ἀνδράσι καὶ
δοπαλισμοῦς,
οἶμα ποτε Αυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι κα-
λεῖσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

555 τί ποιησάσας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ζῖν ὄπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

ΓΥΝΗ.

νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λα-
χάνοισιν ὁμοίως
περιέρονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ζῖν ὄπλοισι, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ Δία· χορὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιοι,
560 ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κῆτ' ὀνήται
κοραζίνους.

ΓΥΝΗ.

νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαχοῦντ'
εἶδον ἐφ' ἵππου

ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβυλλόμενον πῖλον λέκιθον
παρὰ γοαῶς·

ἕτερος δ' αὖ Θορῆς πέλτην σείων ἀκόντιον,
ὥσπερ ὁ Τηρέης,

ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχυρόπωλον καὶ τὰς δρυπέεις
κατέπινε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

565 πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα
πράγματα πολλὰ

ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φαιλώς πάνν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὦδε
λαβοῦσαι,

ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί,
τὸ δ' ἐκείσε,

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἢν
τις εἰσήσῃ,

570 διενεγκοῦσαι διὰ προσειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
δ' ἐκείσε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρᾶ-
γματα δεῖνὰ

παύσειν οἶσεσθ', ὃ ἀνόητοι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κᾶν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν
ἔπαντα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς δὴ; φέρ' ἴδω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πρῶτον μὲν ἐρχήν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
575 ἐκπλύνοντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπι-
κλινεῖς

ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι,

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοῦς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαζῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·

εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινήν εὐνοίαν
ἔπαντας,

580 καταμιγνύντας τοὺς τε μετόικους καὶ τις ξένος
ἢ φίλος ὑμῖν,

καὶ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκα-
ταμίξαι·

καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἶδιν ἔπιχοιοι,

διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατὰ-
ματα κείται

χωρὶς ἕκαστον· κῆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας

585 δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροΐζειν εἰς ἓν, κᾶπειτα
ποιῆσαι

τολύπην μεγάλην, κῆτ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας θραβδίξειν καὶ τολυ-
πέειν,

αἷς οὐδὲ μετῆν πάνν τοῦ πολέμου;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν, ὃ παγκατάρταε,
πλεῖν ἢ ἐδιπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον
μὲν γε τεκοῦσαι

590 ἀκκπέμψασαι παιδὰς ὀπλίτας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σίγα, μὴ μνησικακίης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἶθ' ἦνίκα χρόν' εὐφρανθήναι καὶ τῆς ἥβης ἀπο-
λαύσαι,
μονοκοιτουμένην διὰ τὰς στρατίας. καὶ θήμετέρον
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασουσῶν ἀνιωμαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οὕκουν κἀνδρες γηρασκούσιν ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

595 ὁ μὲν ἦκων γὰρ, κἂν ἢ πολλὸς, ταχὺ παῖδα κό-
ρην γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου
μὴ πιλιάβηται,
οὐδείς ἐθλεῖ γῆμαι ταύτην, ὀττεινομένη δὲ κά-
θεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' ὅστις ἔτι στυσαί δυνατὸς

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

600 σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις ;
χοιρόν ἐσται· σορόν ὀνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μᾶζω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ ταυτασι δέξαι παρ' ἐμοῦ.

ΓΥΝΗ Β.

καὶ τουτονηγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

605 τοῦ δεῖ ; τί ποθεῖς ; χάριε 'ς τὴν νεῶν·
ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἐστ' ἐμέ ;
νὴ τὸν Δι' ἀλλὰ τοῖς προβουλοῖς ἀντιζους
610 ἔμμαντὸν ἐπιθεῖξω βαδίζων ὡς ἔχω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθεμεσθὰ σε ;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάντων
ἦξει παρ' ἡμῶν τὰ τριτ' ἐπεσευασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος·
615 ἀλλ' ἐπαποδύμεθ', ἀνδρες, τουτῶι τῷ πρά-
γματι.

ἤδη γὰρ ὄζειν ταδι μείζονον καὶ πλειόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,

καὶ μάλιστ' ὀφραίνωμαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
620 καὶ πάντων δέδοικα μὴ τῶν Λακωνῶν τινὲς
δεῦρο συνελήλυθότες ἀνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναικᾶς ἐξεπαύρωσαν δόλω
καταλαβεῖν τὰ χόρμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθόν,

625 ἔνθεν ἔξω ἐγὼ.

δεινὰ γὰρ τοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νο-
θετεῖν,

καὶ λαλεῖν γυναικᾶς οὖσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περὶ λύκω κερηνότι.

630 ἀλλὰ ταῦθ' ὑφ' ἦνναν ἡμῖν, ἀνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.

614 — 635. = 636 — 657.

ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύουσος, ἐπεὶ φυλά-
ξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου
κλαδί,

ἄγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογαίετονι,
ᾧ δὲ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γὰρ μοι γί-
γνεται

635 τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γῆρας τὴν
γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐ γὰρ εἰσιόντας οἰκαδ' ἡ τεκοῦσα γινώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὡ φίλαι γῤᾶες, ταδι πρώτων
χρημάτων.

ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀσποῖ, λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησέμων·

640 εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἐθροψέ με.
ἐπτά μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἡρρηφόρουν·
εἶτ' ἀλετρις ἢ δεκέτις οὖσα τὰρχηγέτι·

645 κἄτ' ἔχουσα τὸν κροκοῖτόν ἄρκτος ἢ Βρα-
ρωνίους·

κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλὴ, 'χουσ'
ἰσγάδων ὀρμασθόν·

ἄρα προὔθειλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παρανέσαι ;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθορεῖτε
μοι,

650 ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πρα-
γμάτων.

τουράνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἀνδρας
εισφέρω,

τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν,
ἐπεὶ

τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν
Μηθικῶν

εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσ-
φορὰς,

655 ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυ-
νεύομεν.

ἄρα γρυκτὸν ἐστιν ὑμῖν ; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷ δὲ γ' ἀψήζτω πατάξω τῷ κοδόρω τὴν
γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταῦτ' οὖν οὐκ ὕβρις τὰ πράγματα ἐστὶ

660 πολλή ; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χόρμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πράγμα, ὅστις γ' ἐνόρηξ ἔστ'
ἀνήρ.

ἀλλὰ τὴν ἔξωμιδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἀνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριώσθαι
πρέπει.

665 ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψυδροῖον
ἦλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι,

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερώσαι

670 πᾶν τὸ σῶμα κἀποσεισασθαι τὸ γῆρας τότε.

εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν
λαβῆν,

οὐδὲν ἑλλείψουσιν αὐτὰι λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τετρανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι

675 ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὡσπερ Ἀρτε-
μισία·

658 — 681. = 682 — 705.

ἦν δ' ἔφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέους.

ἱππικώτατον γάρ ἔστι χοῖμα κάποχον γυνή. κούκ ἂν ἀπολίθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνες σκοπέι,

ὡς Μίκων ἔγραψ' ἔφ' ἔπων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

680 ἀλλὰ τούτων χοῖν ἴσασῶν ἐς τετραήμερον ξύλον ἐγκαθαρούσαι λαβόντας τουτοῦ τὸν ἀχένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ νῆ τὼ θεῶ με ζωपुरῆσεις, λύσω τὴν ξιμαυτῆς ὑν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω

685 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτιούμενον.

ἀλλὰ χήμεις, ὦ γυναῖκες, θάπτον ἐκδυόμεθα, ὡς ἂν ὄζωμεν γυναῖκῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.

690 νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ κυάμους μέλανας.

ὡς εἰ καὶ μόνον κικῶς ξρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,

695 ἀετὸν τίκτοια κἀνθαρός σε μαειύσομαι. οὐ γὰρ ὕμων φροντισάμ' ἂν, ἦν ἐμοῖ ζῆ Ἀαμπιτὼ

ἦ τε Θηβαία φίλη παις εὐγενῆς Ἴσμηρία.

οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπίτακτις σὺ ψηφίση,

ὄστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γέτοισιν.

700 ὄσπε κάχθῆς θῆκάτη ποιουσα παιγνία ἐγὼ τοῖσι παισὶ τὴν ἐταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων, παιδα χορηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγγελυν· οἳ δὲ πέμφιεν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ εὖ ψηφισματια. κούχλι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν

705 τοῦ σκέλους ὕμας λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄνασσα πρᾶγους τοῦδε καὶ βουλεύματος, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θῆλεια φρὴν ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

710 τί φῆς; τί φῆς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄληθῆ, ἄληθῆ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δ' ἔστί δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπήσαι βαρού.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μὴ νῦν με κούψης ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

715 βινητιώμεν, ἣ βράχιστον τοῦ λόγου.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτάς ἀποσχεῖν οὐκέτι οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιθράσκουσι γάρ.

720 τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπήν κατέλαβον ἣ τοῦ Πανός ἔστι ταύλιον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλάς αὖ κατελυσπωμένην, τὴν δ' αὐτομολούσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν ἦδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω

725 ἐς Ὁρσιλόχου χθῆς τῶν τριχῶν κατέσπασα. πάσας τε προφάσεις ὄσπ' ἀπέλθῃν οἴκαδε ἔλκουσιν.

ἦδη γούν τις αὐτῶν ἔρχεται. αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;

ΓΥΝΗ Α.

οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

οἴκοι γάρ ἐστιν ἔρια μοι Μιλήσια

730 ὑπὸ τῶν σῶν κατακοπιόμενα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποίων σέων;

οὐκ εἰ πάλιν;

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' ἦξω ταχέως νῆ τὼ θεῶ,

ὄσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὴ διαπετάνν, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' ἐῷ πολέσθαι τᾶρι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν τούτου δέη.

ΓΥΝΗ Β.

735 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἄμοργιδος, ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλείπειν'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

αὕτη ἔτερα

ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χώρει πάλιν δευῶ.

ΓΥΝΗ Β.

ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον

ἔγωγ' ἀποδεδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέχομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

740 μὴ μάποδαίρης. ἦν γὰρ ἄρξη τουτοῦ, ἐτίερα γυνῆ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥΝΗ Γ.

ὦ πότνι' Εἰλέθυ', ἐπίσχες τοῦ τόκου.

ἔως ἂν εἰς ὄσιον μύλω γὼ χωρίον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί ταῦτα ληρεῖς;

ΓΥΝΗ Γ.

αὐτίκα μάλ' ἐξέρμαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

745 ἀλλ' οὐκ ἐκύνεις σὺ γ' ἔχθῆς.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλὰ τήμερον.

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μάιν, ὦ Λυσιστράτη, ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίνα λόγον λέγεις;

τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;

ΓΥΝΗ Γ.

ἄρρεν παιδίον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σὺ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον

750 ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγὼ.

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν

κυεῖν ἔφασκες;

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ κωδ γε νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆτα ταύτην εἶχες;

ΓΥΝΗ Γ.

ἴνα μ' εἰ καταλάβοι

ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν

755 ἔσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περισσεραί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί λέγεις; προφασίζε· περιφανῆ τὰ πράγματα.

οὐ τᾶμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥΝΗ Γ.

ἄλλ' οὐ δύναμαι ἕως οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἔξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΥΝΗ Δ.

760 ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι

ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν αἴε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ δαιμόνιαι, παύσαθε τῶν τερατευμάτων.

ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶε

ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι

765 ἄγουσι νύκτας. ἄλλ' ἀνάσχεσθ' ὄργαναί,

καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὄλιγον χρόνον,

ὡς χρησμός ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἔαν

μὴ στασιάζωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὕτως.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

συγατε δῆ.

770 ἄλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,

τοὺς ἔπολις φεύγουσαι, ἀπόσχονται τε φιλῆτων,

παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέριτρα νέριτρα

θήσει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης,

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν δὲ διασπῶσαν καὶ ἀναπτῶνται περὺ γεσσῶν

775 ἔξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκ ἐτι δόξει

ὄρνειον οὐδ' ὅτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σαφῆς γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. ὦ πάντες θεοί,

μὴ νυν ἀπιπώμεν ταλαιπωρούμεναι,

ἄλλ' εἰστώμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογι,

780 ὦ φίλιταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσωμεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μῦθον

βούλομαι λέξεια τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'

αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν,

οὕτως.

785 ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς

γεύγον γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,

ἅν τοῖς ὄρεσιν ὄζει·

κἄτ' ἐλαγοθήρει

790 πλεξάμενος ἄρκυς,

καὶ κύναι τιν' εἶχεν,

κοδικεῖα κατηλθε πάλιν οἶκαδ' ὑπὸ μίσους.

οὕτω

τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη

781—804. = 805—828.

795 κείνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἦτιον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σάφρονες.

ΓΕΡΩΝ.

βούλομαι σε, γραῦ, κύσα,

ΓΥΝΗ.

κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει.

ΓΕΡΩΝ.

κἄνατείνους λατρίσαι.

ΓΥΝΗ.

800 τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

ΓΕΡΩΝ.

καὶ Μυρανίδης γὰρ ἦν

τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-

γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασαν,

ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

805 κἀγὼ

βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀνυπέξαι

τῷ Μελανίωνι.

Τίμων

ἦν τις ἀδρόντος ἀβάτοισιν ἐν

810 σζάλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,

Ἐρινίων ἀποροῶξ.

οὗτος οὖν ὁ Τίμων

ἦχετ' ὑπὸ μίσους

815 πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

οὕτω

κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει

τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἴε,

820 ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλιτατος.

ΓΥΝΗ.

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕΡΩΝ.

μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΓΥΝΗ.

ἄλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΓΕΡΩΝ.

τὸν σάκανδρον ἐκαταμίσει.

ΓΥΝΗ.

825 ἄλλ' ὁμως ἂν οὐκ ἔδοις

καίπερ οὗσης γράδος ὄντ' αὐ-

τὸν κομητήν, ἀλλ' ἀπειμι-

λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λοῦ ἰοῦ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ

830 ταχέως.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄνδρ' ἄνδρ', ὄρω προσιόντα παραπεπληγμένον,

τοῖς τῆς Ἀφροδίτης δογίοις εἰλημμένον.

ΓΥΝΗ Β.

ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθῆρων καὶ Πάφου

μεδέουσ', ἴθ' ὄρωθην· ἦνπερ ἔρχεται τὴν ὁδόν.

ΓΥΝΗ Α.

835 ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἐστὶ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

ΓΥΝΗ Α.

ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. τίς καστὴν ποτε;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄρατε· γιγνώσκει τις ὑμῶν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Αἶα,

ἔγωγε· κάστιν οὐμός ἀνήρ Κινησίας.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

840 σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπιτᾶν καὶ στρέφειν,
κάξιπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σὺνοιδεν ἡ κύλιξ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

845 οἶμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμῆός μ' ἔχει
χρῶ τέτανος ὡσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεφλούμενον.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς οὗτος οὐντός τῶν φυλάκων ἐστός;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀνήρ;

ἀνὴρ δῆτ'.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σὺ δ' εἴ τίς ἡ ἰβρέλλουσά μ' ;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεροσκοπός.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

850 πρὸς τῶν θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλήεις τούνομαι
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνημον.

855 ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.
κᾶν ἦδ' ἢ μῆλον λάβη, Κινησίε

τουτὶ γένοιτο, φησίην.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κᾶν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέση
λόγος τις, εἶρηξ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

860 ὅτι ληρὸς ἔστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἴθι νῦν, κάλεσον αὐτήν.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί οὖν; δῶσεις τί μοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἔγωγε σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλη γε σύ'
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρει νῦν καλέσω καταβάσσι σοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ταχύ νῦν πάνυ.

865 ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χρόνῳ,

ἔξ ὅπερ αὐτὴ ἕηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτοῖς
χρόνῳ οὐδεμίαν οἶδ' ἔσθλιον· ἔστουκα γάρ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

870 φίλῳ φίλῳ γ' οὗτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ γλυκύτετον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δοξᾶς;
κατάβηθι δεῦρο.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὐ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

875 οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμὲ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτειριμμένος μὲν οὖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἄπειμι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ κάλεις τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ.

μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

880 αὐτὴ, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλαεῖς τὸ παιδίον
ἄλυτον ὄν κἀθηλον ἔπην ἡμέραν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
ἔστιν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

885 ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀνωριώτερον βλέπειν·
χρᾶ δυσκολαινεὶ πρὸς ἐμὲ καὶ βρονθῦεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ σθ' ἃ κᾶμ' ἐπιτριβεὶ τῷ πόθῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὦ γλυκύτετον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,

890 φέρε σε φιλήσω γλυκύτετον τῇ μαμμίᾳ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς χατέραις
πεῖθει γυναιξί, κάμ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτὴ τε λυπεῖ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὴ πρόσσχε τὴν χεῖρά μοι.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

895 ταῦ δ' ἔνδον ὄντα τᾶμά καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὀλίγον μέλει σοι τῆς κροῆνης φορομένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούνων;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔμοιγε νῆ Αἶα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἐγὼ ἀνοργίστα σοι
χρόνον τοσοῦτον ἔστιν. οὐ βωδιεὶ πάλιν

ΜΥΡΡΙΝΗ.

900 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τοιγὰρ, ἦν δοκῆ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοιγὰρ, ἦν δοκῆ,
κ' ἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σὺ δ' ἄλλα κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

905 οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλοῶ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατακλίνης, ὦ Μύρριον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ κ' ποδῶν·

910 σὺ δ' οὐ κατακλίνεις;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ, τάλαν,
δράσειε τοῦθ'·

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλειψύδρᾳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

915 εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μηδαμῶς.

ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγῶ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη σὶν καλῶς.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

920 ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κ' ἐγὼ κ' ἰδοῦμαι
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιάθος ἐστ' ἐξοιστέα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ποία ψιάθος; μὴ μοί γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
αισχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

δός μοι νυν κύσαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἰδοῦ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

παπαιᾶξ. ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

925 ἰδοῦ ψιάθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κ' ἰδοῦμαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄλλ' οὐδέ μοι οὐδὲν ἔγωγε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δί' ἄλλ' ἐγώ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀνίστασ', ἀναπήδησον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἦδη πάντ' ἔχω.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

930 ἅπαντα δῆτα;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

δεῦρό νυν, ὦ χρόσιον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

νῆ Δί' ἀπολοίμην ἔρα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

σισύραν οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί' οὐδέ μοι ἔγωγ', ἀλλὰ βιεῖν βούλομαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

935 ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄνθρωπος ἐπιτρέπει με διὰ τὰ στρώματα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπαιρε σαυτόν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

βούλει μυρίσω σε;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω μή με γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

940 εἰθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογι,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοινὸ ὄζον γάμων.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τάλαν' ἐγώ, τὸ ῥόδιον ἦνεγκον μύρον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

945 ἀγαθόν· ἔα αὐτ', ὦ δαιμονία.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ληρεῖς ἔχω.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάραστον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄλλ' ἔτερον ἔχω.

ἀλλ' ᾠζυρὰ κατὰκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
μηδέν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἀστειν.

950 ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ᾧ φιλτατε,
σπονδὰς ποιῆσθαι ψηφιεῖ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

βουλεύσομαι.

ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἢ γυνή,
τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρωσ' οἴχεται.
οἶμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,

955 τῆς καλλίστης πασῶν ψευσοίης;
πῶς ταύτην πειδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τιθήν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐν δεινῷ γ', ᾧ δύστηνε, κακῷ
960 τείρει ψυχὴν ξεσπαιτηθείς.
κῆρυγ' οἰκτιρῶ σ', αἰαῖ.
ποῖος δ' ἂν νέρκρος ἀντίσχοι,
ποῖα ψυχῇ, ποῖοι δ' ὄργεις,
ποῖα δ' ὄσφύς; ποῖος ἂν ὄρκος
965 κατατεινόμενος,
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρκους.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

970 μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποῖα γλυκερά;
μικρὰ μικρὰ δῆτ'. ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
εἶθ' αὐτήν, ὅσπερ τοὺς θωμοὺς,
μεγάλῳ τυφῷ καὶ προσητήρι
975 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
οἴχοιο φέρον, εἶτα μεθείης,
ἢ δὲ φέροισ' αὐ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
κῆτ' ἐξείαγης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ.

980 πᾶ τῶν Ἀσανῶν ἔστιν ἡ γερωία
ἢ τοὶ προτάμιες; λῶ τι μουσίξαι νέον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σὺ δ' εἰ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσταλος;

ΚΗΡΥΞ.

κάρυξ ἐγὼν, ᾧ νεροσίαιε, καὶ τὸ σῶ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτης περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

985 κἀπειτα δόρον δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων;

ΚΗΡΥΞ.

οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνευα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ποῦ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμυδ'; ἢ βουβωνίξ
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

παλεὸρ γὰρ καὶ τὸν Κάστορα
ᾠνθρώπος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἔστυνας, ᾧ μιαιφώτατε.

ΚΗΡΥΞ.

990 οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνευα· μηδ' αὐ πλαδδίη.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τί δ' ἔστὶ σοι τοδί;

ΚΗΡΥΞ.

στυγία Λακωνικά.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἶπερ γε χάντη' στί στυγία Λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἄληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ἕμιν ἔστι τῶν Λακεδαίμωνι;

ΚΗΡΥΞ.

995 ὄρα Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐστύναντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦτὶ τὸ κακὸν ἕμιν ἐπέπεσεν;
ἀπὸ Πανός;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμπιτῶ,

ἔπειτα δ' ἄλλαι τὰ κατὰ Σπάρτιαν ἄμα
1000 γυναικες ἔπερ ἀπὸ μίας ὑπλαγίδος
ἀπῆλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ἔχετε;

ΚΗΡΥΞ.

μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν

ἔπερ λυγγοφορίοντες ἀποκεκέραιες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρω σιγῆν
1005 ἔωντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἐνόδς λόγου
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποτιὰν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τοῦτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοιαι
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄστι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράξε περὶ διαλλαγῶν

1010 αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗΡΥΞ.

πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὰ λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐδὲν ἔστι θηρόιον γυναικὸς ἀμειζότερον,
1015 οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὄδ' ἀναιδὴς οὐδέμια πόρδαλις.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ταῦτα μέντοι σὺ ξυνοίεις εἶτα πολεμείεις ἔμοι,
ἔξόν, ᾧ πονηρὸς, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκες οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' ὅταν βούλη σύ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι
1020 γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὄρα γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξομυιδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·

ἄλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε ἀπέδυν
ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγάλα-
στος εἶ.

1025 κἄν με μὴ λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἄν τότε τὸ θη-
ρίον

τοῦπὲ τῶφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὔτοςί·
ἐσχάλευσον αὐτὸ, κἄτα δεῖξον ἀφελούσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι
δάκνει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1030 ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφες ἀνήρ·
ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεσί-
σοι.

οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐσιω ἦδε Τριχορυσία;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-
ρύχει,

ὡστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθῃ, εἴμι μου τὸ δάκρυον πολύ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1035 ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μὴ φιλήσης.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή·

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

1040 ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πέι-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐ παρασκευαζόμεσθα
τῶν πολιτῶν οὐδὲν, ὄνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέεν·

1045 ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν· ἰκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω

1050 πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἄργουρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
πόλλ' ἔσω στί
κῆχομεν βαλάντια.

1055 κἄν ποτ' εἰρήνῃ φανῇ,
ὅστις ἄν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,
ἄν λάβῃ μηκέτ' ἀποδοῖ.
ἔστιαν δὲ μέλλομεν ξέ-
ρους τινᾶς Καρυστίους, ἄν-

δρας καλοῦς τε κἀγαθούς.

1060 κἄστιν ἔινος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθνηχ', ὥστε κρε' ἐ-
δεδεσθ' ἀπαλά καὶ καλά.
ἦκετ' οὖν εἰς ἔμοῦ

1065 τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἶτ' εἴ-
σω βαδίζειν,
μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρως,

1070 ὥσπερ οἰκάθ' εἰς ἑαντῶν,
γεννητῶς, ὡς
ἢ θύρα κεκλείσεται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδοὶ πρέσβεις ἔλγον-
τες ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομείον περὶ τοῖς μηροῖ-
σιν ἔχροντες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
1075 εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦχετε.

ΛΑΚΩΝ.

τί δεῖ ποθ' ὑμμε πολλὰ μυσιδδειν ἔπη;
ὄρῃν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἦκομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚΩΝ.

1080 ἄφατα. τί κἄν λέγοι τις; ἀλλ' ὅσα σέλει
παντᾶ τις ἐλθῶν ἀμὲν εὐράναν σέτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ὀρθῶ γε τοῦσδε τοὺς αὐτόθρονας
ὥσπερ παλαιστᾶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαμάμῃ ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται

1085 ἀσκητικὸν τὸ χρεῖμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

τίς ἄν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὗτοι τοιοῦτοι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χαῖτη ξυνάδει χἀτέρα ταῦτη νόσω.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1090 μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετριμμεθα.
ὡστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξῃ ταχὺ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ σωφρονεῖτε, θαμάμῃα λήψουσ', ὅπως
τῶν ἐρμολοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὀψεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1095 νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ τὰ σιῶ
παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβάλόμεθα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ὦ χαίρει', ὦ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.

ΛΑΚΩΝ.

ὦ πολυχαρίδα, δεινά τῶν ἐπεπόνθμενος. αἶ κ' εἶδον αἰεὶ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1100 ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χορὴ λέγειν. ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

ΛΑΚΩΝ.

περὶ διαλλαγῶν

πρόσβεις.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

καλῶς δὴ λέγετε· χήμεις τουτογί. τί οὐ κελοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην, ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;

ΛΑΚΩΝ.

1105 καὶ τὸ σιῶ, κἄν λήτε, τὸν Λυσιστράτον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς εἶοικε, δεῖ καλεῖν· αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδραιοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γένεσθαι

δεινὴν, ἀγαθὴν, φαυλὴν, σεμνὴν, ἀγανὴν,* * πολῦπτερον·

1110 ὡς οἱ πρόωτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες

ἴγγι

συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκληματα πάντ' ἐπέτρηναν.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦρογον, εἰ λάβοι γέ τις δογῶντας ἀλλήλων τε μὴ κπειρωμένους. τάχα δ' εἶσομαι γὰρ. ποῦ· στίν ἡ Διαλλαγῇ;

1115 πρόσαιγε λαβοῦσα πρώτα τοὺς Λακωνικοὺς, καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ, μηδ' ὡσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων, ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ. ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάφης ἄγε.

1120 ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε· οὐ δ' ἂν διδώσι, πρόσαιγε τούτους λαβομένη. ἄνδρες Λάκωνες, σίγητε παρ' ἐμὲ πλησίον, ἐνθὲνθε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε. ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·

1125 αὐτὴ δ' ἔμαυτῆς οὐ κακῶς γνώριμς ἔχω· τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γερατείρων λόγους πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμυόσμαι κακῶς. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι κοινῇ δικαίως, οἷ μιάς γε χέρονιβος

1130 βομοὺς περιοραίνοντες, ὡσπερ ξυγγενεῖς, Ὀλυμπασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοί— πόσους εἶποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν θέοι;— ἐχθρῶν παρόντων βροβρίων σιγατεύμασιν Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.

1135 εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαινεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπειρωλημένως.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι, οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλειδῆος ποτὲ ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἐπέτης καθέρετο

1140 ἐπὶ τοῖσι βομοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, στρατιὰν προσαιτών; ἡ δὲ Μεσσηνὴ τότε ὑμῖν ἐπέκειτο, χω' θεὸς σεῖων ἄμα.

ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.

1145 ταυτὶ παθόντες τὸν Ἀθηναίων ὑποδοῦτε χώρον, ἧς ὑπ' εὐ' πεπόνθατε;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀδιζοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτῃ.

ΛΑΚΩΝ.

ἀδιζοῦμες· ἀλλ' ὁ προκτὸς ἄφρατος ὡς καλός.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὑμᾶς δ' ἀρήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶει; 1150 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθὺς αὖ κατανώκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπέλεσαν, πολλοὺς δ' εἰσάρους Ἴππῶν καὶ ξυμμάχους, ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόφ' ἡμέρᾳ μόνοι,

1155 κάλευθήρωσαν, κἀντὶ τῆς κατανώκης τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμισχον πάλιν;

ΛΑΚΩΝ.

οὔπα γυναῖκ' ὅποπα χαῖωτέρην.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δὴθ' ὑπηργυμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν

1160 μάχεσθε κοὺ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τὲ τοῦμποδῶν;

ΛΑΚΩΝ.

ἀμέε γε λῶμες, αἶ τις ἀμῖν τοῦγκυλον λῆ τοῦτ' ἀποδοίμεν.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποῖον, ὦ τῶν;

ΛΑΚΩΝ.

τὰν Πύλον,

ἔσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάτιομες.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1165 μὰ τὸν Ποσειδῶν, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσατε.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄφετ', ὦγάθ', αὐτοῖς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

κῆτι τίνα κινήσομεν;

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

τὸ δεῖνα τοῖνον παράδοθ' ἡμῖν τουτοῖα

1170 πρώτισια τὸν Ἐγνονῶντα καὶ τὸν Μηλιά κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικά σζέλη.

ΛΑΚΩΝ.

οὐ τὸ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσίανει.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σζελοῖν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἦδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὸς βούλομαι.

ΛΑΚΩΝ.

ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γὰ προῆ καὶ τὸ σιῶ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

1175 ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσατε. ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσασθε καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινῶσατε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ποίοισιν, ὧ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐσιτύκαμεν.
οὐ ταυτὰ δόξει τοῖσι συμμαχοῖσι νῦν,
1180 βινεῖν ἔπασιν;

ΛΑΚΩΝ.

τοῖσι γοῦν καὶ τῷ σιω
ἀμοῖσι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

καὶ γὰρ καὶ μὰ Δία Καρυστίους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ἡμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι πόσιν εἴχομεν.
1185 ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ἡμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚΩΝ.

ἀγ' ὅσα τυ λῆς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δε' ὡς τάχιστα γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

στομαμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλενιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
1190 χρυσίων, ὅσ' ἐστὶ μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστι μοι
πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖσι παισίν, ὁπότιον τε θυγά-
τηρ τινὲ κανηφορῆ.

1195 πᾶσιν ἡμῖν λέγω
λαμβάνειν τῶν ξιμων
χρημάτων νῦν ἐνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχί
1200 τοὺς δῦπους ἀνασπάσαι,
χάτι' ἂν ἐνδον ἢ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μὴ τις ἡμῶν
ὀξύτερον ξιμοῦ βλέπει.
εἰ δὲ τῷ μὴ σίτος ἡμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ

1205 σμικρὰ πολλὰ παιδιά,
ἔστι παρ' ξιμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μὲν,
ὁ δ' ἄστος ἀπὸ χολνικος ἰ-
δεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται

1210 τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ξιμοῦ σάκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ξιμν, ἀλλ'

1215 εὐλαβεῖσθαι τὴν κίνα.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
ἡμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ἡμᾶς κατακαύσω; φορητὸν τὸ χωρίον.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

οὐκ ἂν ποιήσαμ'.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δοῦν,
1220 ἡμῖν χαρῆζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρὰ.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1225 οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπως ἐγὼ.
ἢ καὶ χαρῆντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ ξυμπότια σοφώτατοι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὀρθῶς γ', ὅτι νήφροντες οὐχ ὑγαίνομεν·
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

1230 μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ πρесеβύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφροντες, εὐθύς βλέπομεν ὃ τι ταράσομεν·
ὡσθ' ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονοοῦνθαμεν.

1235 ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταυτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρσεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμώνιος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσειτωρήσαμεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἀλλ' οὐτοῖ γὰρ αὐδῆς ἔρχονται πάλιν
1240 ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται, ὧ μαστιγία;

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δε', ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἐνδοθεν.

ΛΑΚΩΝ.

ὧ πολυχαρῖδα, λαβὲ τὰ φουσιτήρια,
ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε καίεσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναῖος τε κῆς ἡμᾶς ἄμα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1245 λαβὲ δῆτα τὰς φουσιλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἦδομαί γ' ἡμᾶς ὀρῶν ὀρχουμένους.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

ὄρμαον
τὼς κυρσανίως, ὧ Μναμόνα,
τὰν τεῶν μῶν, ἔτις
1250 οἶδεν ἀμὲ τὼς τ' Ἀσαναῖος,
ὅσα τοι μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θεῖκελοι
ποτὰ καῖα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων.
ἀμὲ δ' αὐ Ἀεωνίδες

1255 ἄγεν ἔπερ τὼς κάπρωσ
θάγοντας, οἳῶ, τὸν ὀδόντα·
πολύς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦρσει,
πολύς δ' ἄμα κατιῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.

1260 ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσωσ
τὰς ψάμμις, τοὶ Πέρσαι.

ἀγρότερόν Ἄοταμι σηροζιόνε
μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
ποτιῖς σπονδάς,

1265 ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
νῦν δ' αὖ

φιλία ἴ αἶες εὐπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις
καὶ τῶν αἰμυλῶν ἀλωπέκων

1270 παυσαίμεθ' ὦ
δεῦρ' ἴθι, δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε.

Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η .

ἄγε νυν, ἐπειδὴ τάλλα πεποιήται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδι

1275 ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή
στήτω παρ' ἄνδρα, καὶ ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρηγσάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

Χ Ο Ρ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν .

πρόσαγε χορὸν, ἔπλεγε χάριτας,

1280 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον ἴηιον
εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ Μαινώσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,

1285 Λία τε πυρὶ φλεγόμενον,
ἐπὶ τε πότινιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
εἴτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσε
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,

1290 ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαῖ ἠὲ παιήων·
ἄρεσθ' ἄνω, ἰαῖ,

ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαῖ.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

1295 Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέε νέαν.

Χ Ο Ρ Ο Σ Λ Α Κ Ω Ν Ω Ν .

Ταῦγετον αὐτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα,
Μῶα μόλε Λάκωνα πρεπτόν ἀμιν.
κλειῶα τὸν Ἀνύκλαις Ἀπόλλω σιὸν

1300 καὶ χαλκίοικον Ἀσίαναν.

Τυνδαρίδας ἴ ἀγασῶς,
τοὶ δὴ παρ' Ἐδρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη,
ὅττα ζωῖα πάλλων,

1305 ὡς Σπύριταν ἠμινῶμες,
τῆ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
καὶ ποδῶν κτύπος,
ἔτε πῶλοι δ' αἰ κόραι
πάρ τὸν Ἐδρώταν

1310 ἀμπάλλοντι πυνὰ ποδοῖν
ἀγκοιῶαι,

ταὶ δὲ κόραι σείονθ' ἔπερ Βακχῶν
θυρσαδδοῶν καὶ παιδδοῶν.
ἀγῆται δ' ἅ Αἴδας παῖς

1315 ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπέης.

ἀλλ' ἄγε κόμαν
παραμπύκιδδέ τε
χειρὶ ποδοῖν τε πάδη
ἔ τις ἔλαφος·
κρότον δ' ἄμα ποί-
η χορωφελέταν.

1320 καὶ τὰν σιῶν δ' αὐτὰν κρατίστην
χαλκίοικον ὕμνει
τὰν παμμέγον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, *Ευριπίδου κηδεστής.*
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ *Ἀγάθωνος.*
ΑΓΛΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ *Ἀγάθωνος.*
ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ Ζεῦ, χελιδῶν ἄρα ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἄλωϊν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλήνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ᾄψει παρεστώς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς λέγεις; αὐδὶς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἂ γ' ἂν μέλλης ὀρᾶν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἶδ' ἄρ' ὀρᾶν δεῖ μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἂ γ' ἂν ἀκούειν δεῖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

10 οὐ φῆς σὺ χοῖναι μ' οὐτ' ἀκούειν οὐθ' ὀρᾶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὀρᾶν, εὐ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς χωρὶς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

αἰθρὴ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
15 καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνον κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῶ,
δίκην δὲ χοάνης ὡτα διετετήρηματο,

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διὰ τὴν χοάνην οὐν μὴ' ἀκούω μήθ' ὀρᾶ;
20 νῆ τὸν Δι' ἤδομαι γε τοῦτ' προσμαθῶν.
οἶόν τί που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν οὐν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τοῦτοισιν ἐξεύροίμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τῷ σκέλει;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

25 βιάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ιδού.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀρᾶς τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ἡρακλῆ

οἶμαι γε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
30 ὁ τραγωδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος ἀγάθων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔσιν τις Ἀγάθων

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλις ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ' ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπόγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ' ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δι' οὗτοι γ', ὥστε καμέ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

35 καὶ μὴν βεβήνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.

ἀλλ' ἐκποδῶν πηξέωμεν, ὡς ἐξέροχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προδυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐφημος πᾶς ἔστω λέως,

40 σιόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θείσας Μουσῶν ἔνδον μελιθήρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.

ἔχέτω δὲ πρὸς νήμερος αἰθήρ,
κῆμα δὲ πόντου μὴ κελαιδέτω

45 γλευκόν·

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβάζ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα. τί λέγεις;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πιηῶν τε γένη κατακοιμήσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑδροδόμων
μὴ λυέσθων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβαλοβομβάζ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μέλλει γὰρ ὁ καλλιπεῖς Ἀγάθων,

50 πρᾶμος ἡμέτερος

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νήμερος αἰθήρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρυσόγους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἀπίδας ἔπων.

τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

55 καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χροανεύει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ λαικάζει.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ἀγροιάτας πελάθει θριγκοῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ

60 τοῦ καλλιποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ,
συγγογγύλλισας καὶ συστρέφας
τοῦτι τὸ πῆος χροανεῦσαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἧ που νέος γ' ἂν ᾗσθ' ὕβριστής, ᾧ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ᾧ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
65 Ἀγάθωνα μοι δεῦρ' ἐκκέλευσον πάση τέγγη.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξιειν τέγα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ χράδιον,
ἴν' μὴ προῆθ' ἄρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

70 τί οὖν ἐγὼ δρώ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

περιμέν', ὡς ἐξέροχεται.

ᾧ Ζεῦ τί δράσαι διανοεῖ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πωθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τοῦτι, τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χροῖν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστήν' ἐμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

75 ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποιόν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῆδε θήμερον κοιθήσεται

εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Ἐνδοπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
80 ἐπεὶ τρίτῃ σ' ἵ Θεσμοφορίων ἡ μέση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κάπολιν με προσδοκῶ.
αἶ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύασί μοι,
κἂν Θεσμοφόρον μέλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάξουσιν ἐπ' ἄλλῃθρῳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί τί δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

85 ὅτι τῆ τραγωδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἂν πάθοις.
ἀτάρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανῆν ἔχεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόρον ἔλθειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δράσονται; εἰπέ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

90 ἐκκλησιάσονται' ἐν ταῖς γυναίξει, κἂν δέη,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λάθρα, στολήν γυναικὸς ἡμιγεσμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ
τρόπου

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

95 σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀγάθων ἐξέροεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκνκκλούμενος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἶμ'. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω
 ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα· μελωδεῖν αὐτὸν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

100 μύρμηκος ἀτραποῦς; ἢ τί διαμινύρεται;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὸν χθονίας δεξάμεναι
 λαμπάδα κούραι ξὺν ἑλευθέρα
 πατριδι χορεύσασθαι βοάν.

ΧΟΡΟΣ.

τίμη δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νυν.

105 εὐπίστως δὲ τοῦμὸν

δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄγε νυν ἔπλιξε Μοῦσα
 χρυσέων ῥύτορα τόξων
 Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας

110 γύαλα Σιμουντίδι γὰ.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
 Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
 γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ.

τιάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι

115 κόραν ἄεισατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν
 γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
 Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑΘΩΝ.

120 Λατῶ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
 ποδὶ παράρυθμ' εὐρυθμια Φρυγίων
 δινεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι Λατῶ τ' ἄνασσαν
 κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων

125 ἄρσειν βοῆ' δοκίμω·

τῆ φῶς ἔσσοτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
 ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδοῦ ὄπός.
 ὣν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμῆ.
 χαῖρ', ὀλβιε παι' Λατοῦς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

130 ὡς ἤδὸν τὸ μέλος, ὧ πότνια Γενετυλλίδες,
 καὶ Ξηλυθριώδες καὶ κατελωτισμένον
 καὶ μανδάλωτον, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἄκρωμένον
 ὑπὸ τῆν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργυλος.
 καὶ σ', ὧ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον135 ἐκ τῆς Λυκοργείας ἐρεσθαι βούλομαι,
 ποδατὸς ὁ γόνις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
 τίς ἡ τύραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

λαλεῖ κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλω;

τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.

140 τίς δαὶ κατόπτρον καὶ ξίφυρος κοινονία;

τίς δ' αὐτὸς, ὧ παῖ; πότερον ὡς ἀνήρ' τρέφει;

καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;

ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἴτα ποῦ τὰ τιθία;

τί φῆς; τί σιγῆς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους

145 ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ὧ πρόεβυ πρόεβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
 ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμεν·
 ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἔμα γνώμη φροῶ.

χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα

150 ἂ δὲ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῆ τις δράματα,
 μετουσίαν δὲ τῶν τρόπων τὸ σώμ' ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐκοῦν κελητίζεις, δταν Φαίδραν ποιῆς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 155 ἐνεσθ' ὑπάχρον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτῆμεθα,
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεῖται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅταν σατύρους τοῖνον ποιῆς, καλεῖν ἐμέ,
 ἵνα συμποιά σοῦπισθεν ἐστιζῶς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄλλως τ' ἄμουσὸν ἐστὶ ποιητὴν ἰδεῖν

160 ἀγροῖον ὄντα καὶ δασύν· σέξαι δ' ὅτι

Ἴβυκὸς ἐκείνος κἀνακρέων ὁ Τήιος

κἀλκκῖος, ὃπερ ἀρμονίαν ἐχρῆμισαν,

ἐμιτροφόρουσαν τε καὶ διεκκλῶντ' Ἰωνικῶς,

καὶ Φρόνιχος, τοῦτον γὰρ οἶν ἀκήκοας,

165 αὐτὸς τε καλὸς ἦν καλὸς ἠμιπίσχετο·

διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματα ἦν καλά·
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῆ φύσει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταυτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροῦς ὦν αἰσχροῦς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξεροκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ,

170 ὁ δ' αὐτὸς Θέογνις ψυχροῦς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνωὸς ἐγώ
 ἔμαυτὸν ἐθεράπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι βαῦξων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
 ὦν τηλικούτος, ἠντίξ' ἠχοῶν ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

175 μὰ τὸν Δ', οὐ ζηλώ σε τῆς παιδεύσεως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἶδς τε συντέμνων λόγους.

ἐγὼ δὲ καινῆ ξυμφορῆ πεπληγμένος

180 ἐκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦ χρείαν ἔχων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέλλονσί μ' αἰ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφοροῖσι, ὅτι κακῶς αὐτάς λέγω.

ΑΓΑΘΩΝ.

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἔστιν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ πᾶσ'· ἐάν γάρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
185 ἔν ταῖς γυναῖξιν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γάρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτοὺς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκωμαι·
190 ἔπειτα πολῖός εἰμι καὶ πάγων' ἔχω,
σὺ δ' ἐνπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐφραπῆς ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἔστιν;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἐποίησάς ποτε,

χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαιρεῖν δοκεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

195 ἔγωγε.

ΑΓΑΘΩΝ.

μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφρέξιν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἔστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

200 καὶ μὴν σὺ γ', ὃ κατέπυγον, ἐδρῶν πρωχίος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑΘΩΝ.

κάκιον ἀπολογίην ἂν ἦ σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ὁπως;

δοξῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια
205 κλέπτειν ὑφαρπάξεν τε θῆλειαν Κύπριν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἰδοῦ γε κλέπτειν· νῆ Δι, βινεῖσθα μὲν οὖν.

ἀτὰρ ἡ πρόφρασίς γε νῆ Δ' εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΑΘΩΝ.

μὴ δόκει γε σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

210 ὃ τρισεκακοδαίμων, ὡς ἀπώλω.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

Εὐριπίδη,

ὦ φίλιτα', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τοῦτον μὲν μαζρά
κλαίειν κλέυ', ξμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίωξ ξμοὶ,
ἀπόδουθι τουτὶ θοῖμάτιον.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

καὶ δὴ χαμαί.

215 ἀτὰρ τί μέλλεις δοῦν μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποφουρεῖν ταδί,

τα γάτω δ' ἀφρέειν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀλλὰ πρῶτ' ἔ, ἔ σοι δοκεῖ·

ἢ μὴ 'πιδιδοῖαι' μαυτὸν ὠφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

'Αγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
χρησὸν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΑΘΩΝ.

αὐτὸς λάμβανε

220 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόξης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γενναῖός εἰ·

κάθιζε· φῶσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κέκραγας; ξιβαλῶ σοι πάτταλον,
ἦν μὴ σιωπῆς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀταιαῖ λαταιαῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·

225 οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα γ' ἐνταυθὶ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει

τὴν ἡμίρραρον τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὄλιγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μηθραμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,

προδοῖς με. χῶρε δέυρο.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

κακοδαῖμον ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

230 ἔξ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάμυπτε. ποῖ στρέφει;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

μῦ μῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί μύζεις; πάντα πεποιθῆτα καλῶς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὐ σιρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ὡς εὐφραπῆς φανεῖ πάνυ.

βούλει θεῆσθαι σαυτὸν;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

εἰ δοκεῖ, φέρε·

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

235 ὄρα's σεαυτόν;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνίστασ', ἐν ἀφρεύσω σε, κἀγκύβας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οἱμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνεργάτω τις ἐνδοθεν δαδ' ἢ λύκρον.

ἐπίκυπτε· τὴν κέρονον φυλάττου νυν ἄκραν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

240 ἔμοι μελήσει νῆ Δι, πλὴν γ' ὅτι κάομαι.

οἱμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὃ γείτονες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε πρῶτον τῆς φλογός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θάρορει.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί θαρῶ καταπεπυρολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ

245 ἀποπεπύονησας.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.

αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οὐμῶξετάρ' εἰ τις τὸν ἐμὸν πρῶτον πλυνεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φρονεῖς,

250 ἄλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουπιῶ
καὶ σιρόφιον· οὐ γὰρ ταυτιέ γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓΑΘΩΝ.

λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φρονῶ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί οὐν λάβω;

ΑΓΑΘΩΝ.

ὄ τι; τὸν κροκοτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὕξει ποσθίου.

ΑΓΑΘΩΝ.

255 σύζωσον ἀνύσας. αἰρέ νυν σιρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἴθι νυν κατὰστείλον με τὰ περὶ τὸ σκέλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κροκυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἡδὲ μὲν οὖν

κεφαλή περίθετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κἀπιτηδεῖα πάνν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

260 ἄρ' ἀρμόσει μοι;

ΑΓΑΘΩΝ.

νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρ' ἔγκυκλον.

ΑΓΑΘΩΝ.

τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑποδημάτων δεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἄρ' ἀρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαλαρὰ γοῦν χάρεις φορῶν.

ΑΓΑΘΩΝ.

σὺ τοῦτο γίνωσθ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.

265 εἴσω τις ὡς τέχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὔτοσι καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἦν κελῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικεῖς εὐ καὶ πιθανῶς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

πειράσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε τοῖνον.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ

270 ὁμόσης ἐμοὶ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί χοῖμα;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

συσσώσειν ἐμὲ

πάσαις τέχραις, ἦν μοι τι περιπίπτῃ κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον πάντας ἄρδην τοὺς θεοῦς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

275 μέμνησο τοῖνον ταυθ', ὅτι ἡ φρονὶ ὠμοσεν,
ἢ γλώττα δ' οὐκ ὁμόμοσ'· οὐδ' ὠρῶσθ' ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔκस्पενδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

δεῦρό νυν, ὃ Θράτθ', ἔπου.

280 ὢ Θράττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνόχρθε' ὑπὸ τῆς λυγνύδος.
ἀλλ', ὃ περικαλλῆ Θεμομοφῶρω, δέξασθέ με

ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὢ Θράττα, τὴν κίστην κἀθελε, κᾶτ' ἔξελε

285 τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσε θῖσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητρε γῆλη
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μὲ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἴ-δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.
καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν290 πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,
καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν κελῷ, τῶν δητόρων
ἐν' ἐξακοῦσας; σὺ δ' ἄπισθ', ὢ Θράττ', ἐκποδῶν
δούλοισ γὰρ οὐκ ἔξεσι' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ.

- 295 εὐφημία ἴστω, εὐφημία ἴστω. εὐχεσθε ταῖν Θεο-
μοφόροι, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη, καὶ τῷ
Πλοῦτι, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-
300 φῳ, τῇ Γῆ, καὶ τῷ Ἴσμι, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη-
σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ
ἀριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
305 ναίων, τυχερώς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω-
σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτεστα περὶ τὸν
δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
310 ταύτην κἀν. ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς
τάγαθά. ἢ παιῶν, ἢ παιῶν. χαίρωμεν.

ΧΟΡΟΣ.

- δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἔπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
315 Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὅς ἔχεις ἱερὰν,
καὶ σὺ παγκρατῆς κόρα
γλανκῶπι χρυσόλοχε
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχτρον, ἐλθὲ δεῦρο.
320 καὶ πολώνυμε, θηροφόνη παῖ,
Λαιτοῦς χρυσώπιδος ἕρκος.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἀλιμέδον, προλιπῶν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον.
325 Νηρέος ἐνέλιόι τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἱαχῆσειεν ἔπ' εὐχαῖς
ἡμετέροις· τελῶς δ'
ἐκκλησιάσασμεν Ἀθηναίων
330 εὐγενεῖς γυναικες.

ΚΗΡΥΞ.

- εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπιάσι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθιάσι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίασι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
335 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηρνεύεται
Εὐροπιδῇ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τιλῇ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκαταίγειν, ἢ παιδίον
340 ὑποβελλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλην τινὸς
προαγωγὸς οὗσ' ἐνετρούλισεν τῷ δεσπότη,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέροι,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
345 ἢ δωρά τις δίδωσι μοιχῷ γράσ γυνῆ,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
καὶ τις ἀπηνός ἢ ἀπηνός τοῦ χοῦς
ἢ τῶν ζοτιλῶν τὸ νόμιμον διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κήλιαν
350 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάγαθά.

ΧΟΡΟΣ.

- ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ' εὐχματα γενέσθαι.
355 τὰ δ' ἄρισθ' ὄσαις προσήκει

- νικᾶν λεγούσαις. ὀπόσαι δ'
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσαι τε τοὺς
δοκούς τοὺς νενομισμένους
360 κερδῶν οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάται,
τὰ πόρροητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
365 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
ἄλλ' ὦ παγκρατῆς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεις, ὦσθ'
370 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξίν οὔσαις.

ΚΗΡΥΞ.

- ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόλκει' ἐπεσιτάει·
375 Ἀσύλλ' ἔγραμμάτενας, εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεομοφωρίων, ἢ μάλιστα ἡμῖν σχολῇ,
καὶ χρηματίζειν πρώτα περὶ Εὐροπίδου,
ὃ τι χρῆ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥΝΗ Α.

380 ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

- περίθου νυν τόνδε πρώτον πρὶν λέγειν.
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρεμπεταί
γὰρ ἦδη,
ὅπερ ποιούσ' οἱ ἠγόρες. μακρὰν εἶοικε λέξαι.
ΓΥΝΗ Α.

- φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὰ θεῶ
λέξουσ' ἀνέστην, ἄ γυναικες· ἀλλὰ γὰρ
385 βαρέως φέρω τάλαίνα πολὺν ἦδη χρόνον
προπηλακίζομένης ὀρώσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐροπίδου τοῦ τῆς λαχωνοπρωτηρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκούουσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
390 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβροχου
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ,
τὰς μυχοτροπούς, τὰς ἀνδροκρατορίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιεῖς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακῶν.
395 ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰσθίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὰς ἔνδον ἢ τις ἀποκεαρρυσμένος.
δράσαιο δ' ἔσθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεσι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
400 τοὺς ἀνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέχη
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἄν ἐκβάλῃ
σχευῶς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἔρωτι, τῷ κατέεγεν ἢ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
405 κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρώμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν, γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παιδῶν, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρες γὰρ ἦδη παρακάθηται πλησίον·
410 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ προ τοῦ τὰς μετράκας

ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον
γαμῖεν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτοσ τοδί·
δέσποινα γάρ γέροντι νυμφίω γυνή.
εἶτα διὰ τοῦτοσ ταῖσ γυναικωνίτισιν

415 σφραγίδασ ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοῦσ
τηροῦντεσ ἡμᾶσ, καὶ προσέειπε Μολοτικίωσ
τρέφουσιν μορμολυκεῖα τοῖσ μοιχοῖσ ζύνασ.
καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἂ δ' ἦν ἡμῖν προ
τοῦ,
αὐταῖσ ταμιεύεσθαι, προαιρούσασ λαβεῖν

420 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἐτι
ἔξεστιν. οἱ γάρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοῖ φοροῦσιν κρυπτά, κακοθηέστατα,
Λακωνικά ἄτια, τρεῖσ ἔγοντα γομφίωσ.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖσαι τὴν θύραν

425 ποιησαμένωσιν δακτύλιον τρωβόλου,
νῦν δ' οὗτοσ αὐτοῦσ ὀχότριψ Εὐριπίδησ
ἐδίδαξε θρηπῆδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένωσ. νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτοφ δοκεῖ
ὄλεθρον τιν' ἡμᾶσ κρυκανᾶν ἀμωσγέπωσ,

430 ἢ φαρμάκωσιν, ἢ μιᾷ γέ τω τέχνῃ,
ὅπωσ ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώσ λέγω·
τά δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέωσ συγγράψωμαι.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ταύτησ ἦχουσα

435 πολυπλοκατέρασ γυναικίωσ
οὐδὲ δεινότερον λεγοῦσασ.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
πάσασ δ' εἰδέασ ἐξήτησεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶσ τε
ποικίλωσ λόγουσ ἀνεῦρεν
εὖ διεξήτημένωσ.

440 ὥστ' ἂν εἰ λέγωσ παρ' αὐτήν
Ξενοκλέησ ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡσ ἐγῶμαι,
πᾶσιν ὑμῖν

442 ἄντικρωσ μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

ὀλίγων ἔνεκα κατῆ παρήλθον δημάτων.
τά μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρησεν εὔ·

445 ἂ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλωμαι.
ἐμοὶ γὰρ ἀνήρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρω,
παιδάρα πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μόλισ
στεφανηπολοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖσ μυρρίνωσ.
τέωσ μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικίτωσ ἐβοσκόμην·

450 νῦν δ' οὗτοσ ἐν ταῖσιν τραγωδίαισ ποιῶν
τοῦσ ἄνδρασ ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούσ·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολωμην οὐδ' εἰσ ἦμισυ.
νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινὼ καὶ λέγω
τοῦτοσ κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὔνεκα·

455 ἄγρια γὰρ ἡμᾶσ, ὦ γυναῖκεσ, δορᾶ κακᾶ,
εἶτ' ἐν ἀγρίωσιν τοῖσ λαχάνωσ αὐτόσ τραφείσ.
ἄλλ' εἰσ ἀγορᾶν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφανώσ συνθηματιαίωσ εἰκοσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο

460 κομψότερον ἐτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
οἶα καστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένασ ἔχουσα,

καὶ πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνειτ', ἀλλὰ
πιθανᾶ πάντα. δεῖ δὲ ταύτησ

465 τῆσ ὑβρεωσ ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶσ δοῦναι
δίτην.

ΜΝΗΣΙΛΑΧΟΣ.

τὸ μὲν, ὦ γυναῖκεσ, δευθυμειέσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκούουσασ κακᾶ,
οὐ θαναμάσιόν ἐστί, οὐδ' ἐπιξείν τὴν χολήν.
κατῆ γὰρ ἔγωγ', οὔτωσ ὑναίμην τῶν τέκνων,

470 μωσὶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαινόμεαι.
ὁμωσ δ' ἐν ἀλλήλωσιν χορῆ δοῦναι λόγον·
αὐταῖ γὰρ ἔσμεν, κούδεμι' ἐκφορὰ λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα
βαρέωσ τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία

475 κακὰ ξυνειδῶσ εἶπε θρώσασ μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτῆ προῶτον, ἵνα μᾶλλον λέγω,
ξύνωιδ' ἔμαινῃ πολλὰ δειν'· ἐκείνο δ' οὖν
δεινότερον, ὅτε νόμφην μὲν ἢ τρεῖσ ἡμέρασ,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦθεν· ἦν δ' ἐμοὶ
φίλωσ,

480 ὅσπερ με διεκόμεσεν οὔσασ ἐπείτιν.
οὔτοσ πόφφ μου ἄννευ ἐλθῶν τὴν θύραν·
κατ' εὐθύσ ἔγγων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνήρ ἐρωτᾶ, ποῖ σὺ καταβαίνεσ; — ὅποι;
στρόφωσ ἂν ἔχει τὴν γαστέρ', ὄνερ, κωδύνη·

485 ἐσ τὸν κορῶν' οὖν ἐρχομαι. — βάδιζε νυν·
καθ' ὁ μὲν ἐτριβεν κεδράδασ, ἄνηθον, σφάξον·
ἐγὼ δὲ καταγέασα τοῦ στροφέωσ ὑδωρ
ἐξῆλθον ὡσ τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυᾶ, κῦβδ' ἐχομένη τῆσ δάφνησ.

490 ταῦτ' οὐδεπόποτ' εἶφ', ὀρατ', Εὐριπίδῃσ·
οὐδ' ὡσ ὑπὸ τῶν δουλών τε κωρωκόμω
σποδοῦμεθ', ἦν μὴ ἔχομεν ἔτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡσ, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληζόμεθα
τὴν νύχθ', ἔωθεν σοροδία μωσῶμωσθ' ἵνα,

495 ὀσφραινόμενοσ ἀνὴρ ἀπὸ τείχουσ εἰσιῶν
μηδὲν κακὸν δοῦν ὑποδοπῆται. ταῦθ', ὀρασ,
οὐπόποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἐστί; οὐδ' ἐκείν' εἰρηκὲ πο,
ὡσ ἢ γυνὴ δειανῶσα τάνδρὸν τοῦγκυκλον

500 ὑπ' αὔγασ οἶόν ἐστιν, ἔγχεκαλυμμένον
τὸν μοιχόν ἐξέπειμην, οὐκ εἰρηκὲ πο.
ἐτέραν δ' ἐγῶσ ἢ φασκεν ὀδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρασ, ἔωσ ἐπρίωτο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὀκτώτιζι ὀνώμωμοσ·

505 τὸ δ' εἰσέφερε γρωῦσ ἐν χύτρωσ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοφή, κηρῶ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡσ ἔνευσεσ ἢ φέρωσιν, εὐθύσ βοᾶ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἦδη γὰρ ὄνερ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆσ χύτρωσ ἐλάτισεν.

510 γὰρ μὲν γεγηθῶσ ἐτρεχεν, ἢ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματοσ τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκρωμεν.
εἶθ' ἢ μωρὰ γρωῦσ, ἢ φερων τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸσ τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγωγεν, ἀπέταγμα σόν,

515 τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξέπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῶ σῶ προσόμοιον, στροβλὸν ὄσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακᾶ; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμείσ γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμουμωσθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

520 τουτὶ μέντοι θανάσιον,
ὀπόθεν εὐρέθη τὸ χοῖμα,
χῆτις ἐξέθρηψε χώρα
τήνδε τὴν θρασείην οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
525 κατὰ τὸ φανερόν ὡδ' ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾄδῃεν ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τοι μῆσαι ποτ' ἂν.
ἀλλ' ἄπαν γένοιτ' ἂν ἥδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπανῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χοῖ

530 μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυ-
ναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
ΓΥΝΗ Γ.
οὐ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρο-
νεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθαι

535 ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιβορίζειν
ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μὴ,
ἡμεῖς
αὐταί γε καὶ τὰ δουλόρια τέφρα ποθὲν λα-
βοῦσαι
ταύτης ἀποπιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

540 μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ
οὐσῆς
παροησίας κἀξὸν λέγειν ὅσα πάρεσμεν ἀστιαί,
εἴτ' εἶπον ἀγέγνωσκον ὑπὲρ Ἐδριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἦτις μόνῃ τέτληκας
545 ὑπὲρ ἀνδρός ἀντεῖπειν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ
δέδρακεν
ἐπίτηδες εὐρύσζων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίπλες ποιῶν Φαίδρας τε· Πη-
νελόπην δὲ
οὐπόποτε' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σῶφρων ἔδοξεν
εἶναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῦτον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις
550 τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπάξ-
απάσας.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἳ' εἰρηκεν ἢ πανοῦργος
ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὐθις.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ νῆ Δι' οὐδέπω γε
εἰρηχ' ὅσα ξύνοιδ'. ἐπεὶ βούλεσθε πλείον εἶπω;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας
ἅπαντα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

555 μὰ Δι' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὄν ποι-
οῦμεν.

ἔπειτά γ' οὐκ εἰρηχ', ὄρῳ, ὡς σιλεγγίδας λα-
βοῦσαι

ἔπειτα σιφρονίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Γ.

ἐπιτριβείης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστρο-
ποις διδοῦσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φεμὲν

ΓΥΝΗ Γ.

τάλαιαν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

560 οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέξει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκους ἑτέρα τὸν ἄνδρ'
ἔμηνεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πέλειφ κατώρουξεν ποτ'

ΓΥΝΗ Γ.

ἐξόλοιο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἀχαρική τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Γ.

ταυτὶ δῆτ' ἀνέει' ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὡς οὐ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν' εἶτα
σαντῇ

565 τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας
αὐτῇ.

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ τοι μὰ τὸ θεῶ σὺ καταπρόξει λέγουσα ταυτὶ.
ἀλλ' ἐκποκίῳ σου τὰς ποιάδας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἴσφει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΓΥΝΗ Γ.

λαβὲ θεομίαιον, Φιλίστη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρόσθεδες μόνον, κἀγὼ σε νῆ τὴν Ἄρτεμιν

ΓΥΝΗ Γ.

τί δράσεις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

570 τὸν σησαμοῦνθ' ὄν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε λωδοροούμενα· καὶ γὰρ γυνὴ τις ἡμῖν
ἐσπουδακτῆα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυνθώμεθ' ἅπτα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίλοι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῖμοῦ τρόπου,
575 ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.
γυναικομανῶ γὰρ προσενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορᾶν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα

- 580 σκοπιῆτε καὶ τηρήτε μὴ καὶ προσπέση
 ὑμῖν ἀγράφτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
 ΧΟΡΟΣ.
 τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
 ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους φιλὰς ἔχῃς.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 Εὐριπίδην φράσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
 585 αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
 ΧΟΡΟΣ.
 πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνοσ γνώμης χάριν;
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 ἔν' αἴτα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
 ἐκείνος εἶη τῶν λόγων κατὰσκοπος.
 ΧΟΡΟΣ.
 καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνὴρ;
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 590 ἄφρυσεν αὐτὸν κάπετιλ' Εὐριπίδης
 καὶ τᾶλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 πέλθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
 ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνεῖχετ' ἄν;
 οὐκ οἶομαι ἄνωγ', ὦ πολυτιμῆτά θεῶ.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 595 ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
 εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδῶτων.
 ΧΟΡΟΣ.
 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' εἰδὸν εἰσαγγέλλεται.
 ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρήν,
 ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
 600 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
 καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
 ταύτην τε ἀκακίην ἐχῃς, ὦ πρόξενε.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 φέρ' ἴδω· τίς εἰ πρώτη σὺ;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 ποῖ τις τρέφεται;
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 ζητιεῖται γὰρ ἔστε.
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 κατοδαμῶν ἐγώ.
 ΓΥΝΗ Δ.
 605 ἔμ' ἦτις εἴμ' ἦρου; Κλεωνύμου γυνή.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 γινώσκουθ' ὑμεῖς ἦτις ἔσθ' ἠδ' ἡ γυνή;
 ΧΟΡΟΣ.
 γινώσκουμεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 ἠδὲ δὲ δὴ τίς ἔστιν ἡ τὸ παιδίον
 ἔχουσα;
 ΓΥΝΗ Δ.
 τιθῆ νῆ Δί' ἐμή.
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 διοίχομαι.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 610 αὐτὴ σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 ἔασον οὐρῆσαι μ'.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 ἀναίσχυντός τις εἶ.
 σὺ δ' οὖν ποῖται τοῦτ'. ἀναμῆνω γὰρ ἐνθάδε.

- ΧΟΡΟΣ.
 ἀνόμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
 μόνην γὰρ αὐτὴν, ὄνερ, οὐ γινώσκουμεν.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 615 πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σὺ.
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 νῆ Δί', ὦ μέλε·
 στραγγουριῶ γὰρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεὶ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 τί δῆτά μ' ἔλκεῖς ἀσθενοῦσαν;
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 εἰπέ μοι,
 τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
 620 τὸν δεῖνα γινώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 τὸν δεῖνα; ποῖον;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καὶ ποτε
 τὸν δεῖνα· τὸν τοῦ δεῖνα
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 ἀνῆλθες ἠδὲ δεῦρο πρότερον;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 νῆ Δία,
 ὁσέτη γε.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 καὶ τίς σοῦστί συσσηνήτρια;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 625 ἡ δεῖν' ἔμοιγ'·
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 οἴμοι τάλας.
 ΓΥΝΗ Ε.
 οὐδὲν λέγεις.
 ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
 ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρουσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
 ἵνα μὴ παζούσης ὢν ἀνὴρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
 ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 630 φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν,
 ΓΥΝΗ Ε.
 τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 προὔπνουμεν.
 ΓΥΝΗ Ε.
 ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
 σκάριον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν αἰεῖς.
 ΓΥΝΗ Ε.
 οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθῃ, δεῦρ', ὦ Κλείσθηνες·
 635 ὅδ' ἔστιν ἀνὴρ ὃν λέγεις.
 ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
 τί οὖν ποιῶ;
 ΓΥΝΗ Ε.
 ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑμῖς γὰρ λέγει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καίπειτ' ἀποδύσεται ἐννέα παίδων μητέρα;
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σύ.
ΓΥΝΗ Ε.

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
640 καὶ νῆ Δι τιτθούς γ' ὡσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

στεριανή γάρ εἰμι κοῦκ ἐκύθησα πώποτε.
ΓΥΝΗ Ε.

νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἤσθα παίδων ἐννέα.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθείς κάτω;
ΓΥΝΗ Ε.

τοδί διέκυψε καὶ μάλ' εὐχρών, ὦ τάλαν.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

645 καὶ ποῦ 'σιν;

ΓΥΝΗ Ε.

αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ ἔγγελταιδὲ.

ΓΥΝΗ Ε.

μὰλλὰ δευρὸ ἤκει πάλιν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὠνθροῦλ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Ε.

ὦ μισρός οὗτος· ταῦτ' ἀρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
650 ἡμῖν ἔλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἔγώ,

εἰς οὐ' ζευαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄγε δὴ τί δρωμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τουτοῖν φυλάττετε

καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχήσεται·
ἔγώ δὲ ταῦτα τοῖς πρῦτανεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

655 ἡμᾶς τοῖνον μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψα-
μένας χορῆ
ξυζωσαμένους εὐ κἀνδρείους τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
δύσας

ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνήρ ἐσελήλυθε, καὶ
περιθροῖσαι

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηρὰς καὶ τὰς διό-
δους διαθροῖσαι.

εἶα δὴ πρῶτισια μὲν χορῆ κοῦθρον ἔξορμαῖν πόδα,
660 καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χορῆ

μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρῶτην τροχεῖν χορῆ ὡς τάχιςτ' ἤδη
κύκλῳ.

εἶά νυν ἔγγνεε, καὶ μάτευσ ταχὺ πᾶντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὐ λέληθεν ὢν.

665 πανταχῇ διάκριπον ὄμμα,
καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πᾶντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δρᾶσας ἀνόσια,
δῶσει τε δίχην, καὶ πρὸς τοῦτῳ

τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἔσται

670 παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,

ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερώς,
δέξσει τ' ἣδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβῖζειν δαίμονας,

675 δικαίως τ' ἐφεποντας
ὅσα καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.

κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιαῦδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν,

680 μαίνεται φλέγων,
λύσση παράνομος,
εἴ τι δρῶν, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄρᾶν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
685 ἀποτίνεται,

παραχορῆμά τε τίεται.
ἀλλ' ἔοχ' ἡμῖν ἄπαντά πως διεσκέσθαι καλῶς.
οὐχ ὀρώμεν γοῦν ἐτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἃ ἃ.

ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;

690 τάλαιν' ἔγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρκάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιθίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κέραρχι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμίεις,
ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὴν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας

695 καθαιματώσει βωμόν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ὦ τάλαιν' ἔγώ.

γυναῖκες, οὐκ ἀρήξειτ'; οὐ πολλὴν βοῆν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέχνου με περιόψεσθ' ἁπλοστερονυμένην;

ΧΟΡΟΣ.

ἐα ἔα.

700 ὦ πότνια Μοῖραι, τί δὴ δέρζομαι
νεοχυὸν αὐ τέρας;

ὡς ἄπαν γὰρ ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναίσχυντίας.
οἶον αὐ δέδρακεν ἔργον, οἶον αὐ, φίλαι, τότε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἶον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν ἀνθάδιαν.
ΧΟΡΟΣ.

705 ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-
τέρω;

ΓΥΝΗ Ζ.

δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου ἔξαρκάσας τὸ
παιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιοῦν ὁδ' ἀναίσχυνται;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κοῦπω μέντοι γε πέλασμαι.

ΓΥΝΗ Ζ.

710 ἀλλ' οὖν ἦρεις ὅθεν ἦρεις,
φαύλως τ' ἀποδράς οὐ λέξεις
οἶον δρᾶσας διέδυσ ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαιμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡΟΣ.

715 τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἐλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μαίτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' οὐ μὰ τῷ θεῷ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίεις,

720 λόγους τε λέξεις ἀνοστίους.

ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμεί-
ψόμεσθ' ἄ, ὡσπερ εἰκόσ, ἀντὶ τῶνδε.

τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον

725 ἐπέχει τις τύχη.

ἄλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν' ἄ, ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,

καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν δ'
ὅσον τάχος.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὡς Μανία,
καὶ γὰρ ἄποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

730 ὕραπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὡς παιδίον,

μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τοῦτι τί ἐστιν; ἀσκόσ ἐγένεθ' ἢ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικοῖς ἔχων.

735 ὡς θερμοτάτατι γυναικας, ὡς ποίσιτατα,

καὶ παντίσ ἡμεῖσ μηχανώμενα πιεῖν,
ὡς μέγα καπλίσισ ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖσ σκευαροῖσι καὶ τῇ κρόχη.

ΓΥΝΗ Ζ.

740 παρὰβαλλε πολλὰσ κληματίδας, ὡς Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

παρὰβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκρινά μοι τοδί.
τοῦτι τεκεῖν φής;

ΓΥΝΗ Ζ.

καὶ δεκά μηνὰσ αὐτ' ἐγὼ

ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤνεγκασ σὺ;

ΓΥΝΗ Ζ.

νῆ τὴν Ἀρεμῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τρικότυλον, ἢ πῶσ; εἰπέ μοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί μ' εἰργάσω;

ἀπέδυσασ ὀνάσχοντίε μου τὸ παιδίον,

745 τυννοῦτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τυννοῦτο;

ΓΥΝΗ Ζ.

μιζρόν νῆ Δία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖσ γόασ ἢ τέτταρας;

ΧΟΡΟΣ.

σχεδόν τοσοῦτον χάσον ἐκ Διονυσίων.
ἄλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτοσί.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐμπρήσομεν τοῖνον σε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῖνον γ' ἐμπλήρατε·

750 αὐτὴ δ' ἀποσφραγίσεται μάλ' αὐτίκα.

ΓΥΝΗ Ζ.

μὴ δῆθ', ἰζετεύω σ'· ἄλλ' ἐμ' ὃ τι χορήζεις ποίει
ὑπέρ γε τοῦτον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

φιλότεκνός τις εἰ φύσει.

ἄλλ' οὐδὲν ἤττον ἤθ' ἀποσφραγίσεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

οἴμοι τέκνον. δός μοι σφραγεῖον, Μανία,

755 ὡς οὖν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὑπέχ' αὐτό, χαρισθῶμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

κακῶσ ἀπόλοι'· ὡσ φθονερός εἰ καὶ δυσμενής.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτι τὸ δέσμα τῆσ ἱερείασ γίννεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί τῆσ ἱερείασ γίννεται;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτι λαβε.

ΓΥΝΗ Η.

760 ταλαντάτη Μίκα, τίσ ἐξεκόρησέ σε;

τίσ τὴν ἀγαπητὴν παιδά σουξερῆσατο;

ΓΥΝΗ Ζ.

ὃ πανοῦργος οὔτος. ἄλλ' ἐπειδήπερ πάρεῖ,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθὴνη

τοῖσιν κρυπίανεσιν ἄπεποίηξ' οὔτος φράσω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

765 ἴγε δὴ τίσ ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;

τίσ πείρα, τίσ ἐπίνοῖ; ὃ μὲν γὰρ αἴτιος

καὶ ἐσκυλίσασ ἐσ τοιαυτὴ πρόγμματα
οὐ φαίνεται οὔπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψωμαι ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

770 ἐκ τοῦ Παλαμῆδους· ὡσ ἐκεῖνος, τὰσ πλάτασ
ὄψω γράφω. ἄλλ' οὐ πάρεσί μοι πλάται.

πόθεν οὖν γένοιοντ' ἂν ἀθλίω πλάται; πόθεν;
τί δ' ἂν, εἰ ταδί τάγάμα' ἀντὶ τῶν πλατῶν

γράφωσ διαρροίποτιμι; βέλτιον πολύ.

775 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκεῖν ἦν ξύλον.

ὡ χεῖρεσ ξυαί,

ἐγγχειρεῖν χρῆ ἔργω πορίμω.

ἴγε δὴ πινάκωσ ξεσιτῶν δέλτοι,

δέξασθε σμῖλεσ ὄλκοῦσ,

780 κήρυκαξ ἐμῶν μάχθων· οἴμοι,

τοῦτι τὸ βῶ μοχθηρόν·

χωρεῖ χωρεῖ ποῖων ἀλλακα;

βάσκει', ἐπέγετε πάσασ καθ' ὁδοῦσ,

καίνη, ταύτη· ταχέωσ χρῆ.

ΧΟΡΟΣ.

785 ἡμεῖσ τοῖνον ἡμᾶσ αὐτάσ εὐ λέξωμεν παραβάσαι.

καίτοι πάσ τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ'

ἀγορεύει,

ὡσ πῶν ἔσμεν κακὸν ἀνθρώποισ καξ ἡμῶν ἐστὶν
ἄπαντα,

ἐριδεσ, νείκη, στάσισ, ἀργαλέα λύπη, πόλεμοσ.

φέρε δὴ νυν,

εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμειθ' ἡμῆς, εἴπερ ἀληθῶς
κακὸν ἔσμεν,
790 κἀπαγορεύετε μὴτ' ἐξέλθειν μὴτ' ἐγκύψασαν
ἄλῳνα,
ἀλλ' οὕτωςι πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γυναικῶν ποι, κἄθ' εὖρητ' αὐτὸ
θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὐδ' χοῖν σπένδειν καὶ χαιρίειν,
εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὖρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
λαμβάνειτ' ἔνδον.
795 κἂν καταδρόφωμεν ἐν ἀλλοτριῶν παύσουσι καὶ
κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας
περινοστίων.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακλίπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν
τεθεῖσθαι·
κἂν ἀσχυρθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
ἐπιθυμεῖ
αὐθις παρακλύψαν ἰδεῖν τὸ κακὸν. οὕτως ἡμεῖς
ἐπιθῆλως
800 ὑμῶν ἔσμεν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν
ιδέσθαι.
βάσανον δῶμεν, πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ
φαιεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ ζάντιτιθῶμεν
πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρος τοῦ-
νομ' ἕκαστον.
Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦτιον ἔστιν Χαρμῖνος· δῆλα
δὲ τῶρα.
805 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δῆπου
Σαλαβαρχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς
ἐκείνην τὴν Μακραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἔγχειρεῖ πο-
λεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἔστιν
ἡμείνων,
παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦ-
τό γε φήσεις.
810 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχό-
μεσθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήχοντα
τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέ-
γισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τάνδρος κλέψασ' ἀδ' ἡμέρον αὐτ'
ἀπέθωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
815 ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας.
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κ' ἄνδραποδιστίας.
καὶ μὴν δῆπου καὶ τὰ πατριῶτά γε
820 χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθόσσοι,
τὸ σιαδάειον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
825 ἴπλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σιαδάειον.
830 πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαί-
μεσθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφύεσταιον.
χοῖν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,
ταξίερχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίας τ' αὐτῇ διδοσθαι Στηνίοισι καὶ
Σκίροις
835 ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δεῖλόν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ἰστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρ-
μένην,
τῆς τὸν ἀνδρῆϊον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκόσ, ὦ
πόλις,
840 τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμιγεσιμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λα-
μάχου,
καὶ δανείζειν χοῖμασθ', ἢ χοῖν, εἰ δανείσειέν τιν
καὶ τόσον πρᾶτιτοιο, διδοῖναι μηδὲν ἀνθρώπων
τόσον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίαι τὰ χοῖμασθ', εἰπόντας τοδῆ·
845 ἀξία γοῦν εἰ τόσον, τεκούσα τοιοῦτον τόσον.
ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.
ἄλλος γεγένημα προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμῆδην ψυχρὸν ὄντ' ἀσχυρνεταί.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγομένην δράματι;
850 ἐγῶδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥΝΗ Η.
τί αὖ σὶ ζυκανῆς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τίχῃ, εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν προτινέων τις φανῇ.
ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.
855 Νεῖλου μὲν ἀδὲ καλλιπάρθενιο βοαί,
ὅς ἀντὶ Δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίξει μελανοσυρμαῖον λεῶν.
ΓΥΝΗ Η.
πανοῦργος εἰ νῆ τὴν Ἐκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.
ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρις οὐκ ἀνώνημος,
860 Σπάριη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεωσ.
ΓΥΝΗ Η.
σοὶ γ', ὦλεθρε,
πατὴρ ἐκείνός ἐστι; Φρονώνας μὲν οὖν.
ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.
Ἑλένη δ' ἐκλήθην.
ΓΥΝΗ Η.
αἴθις αὖ γίγναι γυνή,
πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.
ψυχὰ δὲ πολλὰ δὲ ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρείας
865 ἥοαῖσιν ἔθανον.

ΓΥΝΗ Η.

ὦφελες δὲ καὶ σὺ γε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέροχεται.
τί οὖν ἐτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίας;
ἀλλ' ὡσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ξιμὴν,

870 μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅσις ξένους δέξαιτο ποντῆρ' ὅλων
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Πρωτεύς τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖον Πρωτεύς;

ΓΥΝΗ Η.

875 ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νῆ τὸ θεῷ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτεύς ἐτη δέκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖαν δὲ χώραν εἰσεκέλευσamen σκάφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.

ΓΥΝΗ Η.

880 πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λήρον; Θεσμοφόριον τουτογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἔνδον ἐστ', ἧ' ξώπιος;

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξένη,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτεύς
ἔπειτ' ἔρωτις, ἔνδον ἐστ', ἧ' ξώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

885 αἰᾶ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ Η.

κακῶς τ' ἂν ἐξόλοιο καξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

890 τί δαὶ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας
φάρεϊ καλυπτὸς, ὦ ξένη;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βιάζομαι

γάμοισι Πρωτεύς παιδί συμμῖξι λέχος.

ΓΥΝΗ Η.

τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατιᾶς αὐτὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένη,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

895 βιάυζε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ξένη, τίς ἢ γραῦς ἢ κακοροθοῦσά σε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αὕτη Θεονόη Πρωτεύς.

ΓΥΝΗ Η.

μὰ τὸ θεῷ,

εἰ μὴ Κράτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σύ δ' εἰ πανοῦργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅποσα τοι βούλει, λέγε.

900 οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὴν κασιγνήτῳ ποτὲ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γύναι, τί εἶπας; στρέφον ἀνταυγῆς κόρας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὕβρισμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἔστιν; ἀγασία τίς τοί μ' ἔχει.

905 ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εισορῶ; τίς εἰ, γύναι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σύ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ καὶ ἔχει λόγος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑλληνὶς εἰ τις ἢ πικωρία γυνή;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστα εἶδον, γύναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

910 ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαστος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι·
περίβαλλε δὲ χέρας.

915 γέρε, σὲ κύσω. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγ' ἀπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Η.

κλαῖσειτ' ἄρα νῆ τὸ θεῷ

ὅσους σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σύ τὴν ξιμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμεῖ,
τὴν Τυνδάρειον παιδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥΝΗ Η.

920 οἴμ' ὡς πανοῦργος καὶτὸς εἶναι μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ἐξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλα
ἤγρυπτιάζετ'. ἀλλ' ὁδε μὲν δώσει δίκην.
προσέροχεται γὰρ ὁ πρότασις χω τοζότης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποζηνητέον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

925 ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί θροῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὲν ἧσυχος.

οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτε σ', ἦνπερ ἐμπνέω,
ἦν μὴ προλίπωσ' αἰ μυρία με μηχαναῖ.

ΓΥΝΗ Η.

αὕτη μὲν ἢ μῆρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ὁδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;

930 οὔτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων,
ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθάδι
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάλιστα' ἔχων
παῖ', ἣν προσίῃ τις.

ΓΥΝΗ Η.

νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνήρ

935 ὀλλίου μ' ἀφείλειτ' αὐτόν ἰστιοράφος.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ πρότανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἤγπερ φιλεῖς
κοίλῃν προτεινείν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
χάρισαι βραχὺ τι μοι, καίπερ ἀποθανομένῳ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

τί σοι χάρισωμαι;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

γυμνὸν ἀποδύσαντά με

940 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρον ἀνήρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δηλὸς ἦς πανοὔργος ὄν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

945 ἰατταταιαῖς· ὦ κροκώθ', οἷ' εἰργασαι·
κοῦκ ἔστιν ἔτ' ἑλπίς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νυν ἡμεῖς παῖσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖσι γυναιξίν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἅπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,

950 πολλακίς αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χώρει

κοῦφα ποσίν, ἅγ' ἐς κύκλον,

955 χειρὶ σύναπτε χεῖρα,

ῥυθμὸν χορείας ἕπαγε πᾶσα· βαινέ
καρπαλίμοιιν ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δέ

πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δέ καὶ

960 γένος Ὀλυμπίων θεῶν

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

εἰ δέ τις

προσδοκῆ κακῶς ἔρεῖν

965 ἐν ἱερῷ γυναικῶ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆ

ὥσπερ ἔργον αὐτὶ καινὸν

πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στήσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύρην

970 μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον

Ἄρτεμιν, ἄνωσσαν ἄγνην.

χαῖρ', ὦ Ἐκάργε,

ὅπαζε δέ νίκην.

959 — 961. = 962 — 965. = 966 — 968.

969 — 971. = 977 — 979.

972 — 974. = 980 — 982. = 987 — 989.

Ἦσαν δὲ τὴν τελείαν

μέλιψωμεν ὥσπερ εἰκός,

975 ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ
κλῆδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι

καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας

ἐπιγελάσαι προθύμως

980 ταῖς ἡμετέραισι

χαρέντια χορείαις.

ἔξαιρε δὴ προθύμως

982 διπλὴν χάριν χορείας.

παῖσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·

νηστεύομεν δὲ πάντως·

985 ἀλλ' εἴ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,

τόρνευε πᾶσαν ᾠδὴν·

ἡγοῦ δέ γ' ὠδ' αὐτός

σὺ κισσοφόρε Βάκχειε

δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κόμοις

σὲ φιλοχόροισι μέλψω

990 Εὐιον, ὦ Λιόνυσε,

Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,

χοροῖς τερπόμενος

* * κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἑρατοῖς ἐν ὕμνοις

Εὐιον Εὐιον, εὐοῖ

* * ἀναχορεύων.

995 ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται

Καθαρώνομος ἡγῶ,

μελάμφυλλὰ τ' ὄρη

δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις * * βρέμονται·

κύκλω δὲ περὶ θὲ κισσός

1000 εὐπέταλος ἔλιαι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτριαν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μῆ μ' ἱκέτευσέ σύ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

χάλασον τὸν ἦλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγῷ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὀλμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1005 ἔτι μᾶλλο βουλῆς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀτταταῖ ἰατταταῖ·

κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σῖγα, κακοδαίμων γέρον.

πέρ' ἐγὼ ξενίγχι ποικίδος, ἵνα πυλάξῃ σοι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαινα' Εὐρύπιδου.

ἔα· θεοὶ, Ζεὺ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδας.

1010 ἀνήρ' εἴκοιεν οὐ προσώσειν, ἀλλὰ μοι

975 976. = 983 984. = 985 986.

990 — 994. = 995 — 1000

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίνεσθ' Ἴανδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμι' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἐστ' ἔσθ' ὅτι
ἤξει με σώσον· οὐ γὰρ ἂν παρέπιτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

- 1015 φίλοι παρθένοι, φίλοι,
πῶς ἂν ἐπέλοιοι καὶ
τὸν Σκύθην λάδοιοι;
κλύοις ὦ
πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
1020 κατάνευσον, ἕασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἔλθειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- ἄνοιτος ὅς μ' ἔδρησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.
μόλις δὲ γοεῖαν ἀποφυγῶν
1025 σαπρῶν, ἀπωλόμην θυμῶς.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλα ἐγέστηκ', ὄλοον,
ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
δεῖπνον· ὀρέξ; οὐ χοροῖσιν,
1030 οὐδ' ἴφ' ἠέλκων νεανίδων
ψηφῶν κημῶν ἔστηκ' ἔχουδ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμ-
πελεγμένη κῆτει βορᾷ
Γλανκέτῃ πρόκειμαι.
γαμηλιῶ μὲν οὐ ξὺν

- 1035 παιῶνι, δεσμίῳ δὲ,
γοῦσθ' ἐμ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλαι μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἂν

- 1040 ἄνομα πάθει φῶτα λιτομέναν.
πολυδάκρυτον Αἶδα γόον φλέγουσαν,
αἰαῖ, αἰαῖ, ἔ, ἔ,
ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρώτον,
ὅς ἐμὲ χροκόεντι ἐνέδυσεν·

- 1045 ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
ιερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ὦ μοι μοῖρας ὑτεγάτε δαίμων·
ὦ καίρατος ἐγὼ· τίς ξυμὸν οὐκ ἐπόηται
πέδος ἀμέγαρον ἐπὶ κακῶν παρουσίαι;

- 1050 εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων φλόγα λεύσσειεν
ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λειμώτιμῃ ἄχῃ δαιμονῶν, αἶδολαν

- 1055 νέκυσις ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἴχώ.

χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειεν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἴανδρομέδα.

σὺ δ' εἰ τίς, ἤ τις τομὸν ὤκτιρας πάθος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἴχώ, λόγων ἀντιφθὸς ἐπικοκκίστρια,

- 1060 ἤπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
Εὐδοκίδῃ κατὰ ξυνηγωνιζόμενη.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρεὶ ποιεῖν,
κλαίειν ἔλεινῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σὲ δ' ἐπικλαίειν ὑστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ὄρου λόγων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- 1065 ὦ Νυξῆ ἱερά,
ὡς μαζόν ἐπνευμα διώξεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεοῦσθ'
αἰθέρος ἱεράς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- 1070 τί ποῖ Ἴανδρομέδα περιάλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

θανάτου κλήμων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θανάτου κλήμων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀπολείς μ', ὦ γοαῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

στωμυλλομένη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- 1075 νῆ Αὐτ' ὀχληρὰ γ' εἰσήρηκας
λίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ωγάθ', ἕασόν με μονοδησαί,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- 1080 τί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμωζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἴμωζ'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀτότυζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀτότυζ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὔτος, σί λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

οὔτος, σί λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1085 σί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

σί κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρωτετοπωνή;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

πρωτετοπωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σύ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

σύ λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

κλαύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακκάσκη μοι;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

κακκάσκη μοι;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

1090 μὰ Δί' ἀλλὰ γυνή πλησίον αὐτή.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

πλησίον αὐτή.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ποῦ σθ' ἢ μαρᾶ; καὶ δὴ φεύγει.

ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1095 ἔτι γὰρ γρούξεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

ἔτι γὰρ γρούξεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λαβὲ τῆ μαρᾶ.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

λαβὲ τῆ μαρᾶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λίλο καὶ κατάραιο γύναικο.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ ὡς Περσεύς.

ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος

1100 τέμνων κέλευθον, πόδα τίθῃμ' ὑπόπτερον,

Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομιζῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί λέγῃ Γοργόνος πέρι;

τὸ γραμματεῖο σύ τῆ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

ἔγωγε φημί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Γοργό τοι κάγῳ λέγῃ.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

1105 ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω, καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ ξένε, κατοικτειρόν με τὴν πεναθλίαν·
λύσόν με δεσμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ μὴ λαλήσῃ σύ.

κατάραιο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλῆς;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

1110 ὦ παρθέν', οἰκτειρῶ σὲ κρημαμένην ὄρω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρον,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

ληρεῖς, ὦ Σκύθα.

αὕτη γὰρ ἐστὶν Ἄνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σκέψαι τὸ πόστι· μὴ τι μικτὸν παίνεται;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

1115 φέρε δευρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης·
φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἔπασιν ἐσίν· ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρω εἰληφεν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ ζηλῶ σὶ σέ·

ἀτὰρ εἰ τὸ πρῶτόν σε δευρο περιεστραμμένον,

1120 οὐκ ἐπιτόνησά σ' αὐτό, πυγίξεις ἄγων.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

τί δ' οὐκ ἔξς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνήν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἰ σπόδρ' ἐπιτυμείς τῆ γεροντοπύγισο,
τῆ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶτισον.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

1125 μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τὸ κεφαλῇ σ' ἄρα

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψῃ τουτοῖ.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

αἰαῖ· τί δρώσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

1130 σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ

μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τοῦτ' ἐρέουσταν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιξέ μοι.

ΜΝΗΣΙΔΑΧΟΣ.

μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλιαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1135 ἔτι γὰρ σὺ τῆ μάστιγαν ἐπιτυμειῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόλορον ἕμοι
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον, ἄζυγα κόρην,

1140 ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνῃ,
κληδοῦχος τε καλεῖται.

φάνηθ', ὧ τυράννους
στρυγούσ', ὥσπερ εἰκόσ.

1145 δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλόροτον.

ἤκειτ' εὐφρονες, ἵλασι,
πότνια, ἄλσος ἐς ἡμέτερον·

1150 οὐδ' ἄνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
βροτον ὄφιν.

1155 μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὧ
Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.

εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ'
ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1160 γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδάς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νῦν πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟΡΟΣ.

χρεία δὲ ποῖα τόνδ' ἐπείσφερες λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1165 ὃδ' ἐστίν, οὐκ ἐπι σαπίδι, κηδεστής ἐμός.
ἦν οὐκ κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποιε
κακῶς ἀκούσθ'· ἦν δὲ μὴ πείθῃσθέ μοι,
ἂ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

1170 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθῃ σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γράψ.

ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὠλέαφιον, εἶ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὐκ διεῖλε κανακόλπασον.

1175 σὺ δ', ὧ Τεργηδῶν, ἐπαναφύσα Περσιζόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἢ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὧ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὀρχησι καὶ μελετῇσι, οὐ κολύσ' ἐγώ.

1180 ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῶδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε θοιδμάτιον ἄνωθεν, ὧ τέκνον, τοδί·
καθηζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τῶ πόδε πρότεινον, ἴν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ καὶ

κἀτῆσο, κἀτῆσο, ναὶ καὶ, τυγάτριον.

1185 οἶμ' ὡς στέρηπο τὸ τιτὶ', ὥσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὔλει σὺ θᾶπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καλό γε τὸ πυγῆ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κλαύσετ', ἦν μὴ νδον μένη.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόσιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιδμάτιον· ὦρα ἴστι νῦν

1190 ἡδῆ βαδιζειν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ πιλῆσει πρῶτά με;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε· φιλῆσον αὐτόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὃ δ' ὃ, παπαπαπᾶ,

ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀπτικὸς μέλις.

τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένουα' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναὶ, γράδιον,

1195 ἐμοὶ κάρισσο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δῶσεις οὐκ δραχημῆν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναὶ καὶ δῶ σοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰργύριον τοῖνυν φέρε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα κομίζεις αὐδης.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀκολούτε, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῆ γέροντο γράδιον.

1200 ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄρτεμισία.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μεμνησὶ τοῖνυν τοῦνομ'. Ἄρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐρμη δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότρεγε, παιδάριον τοῦτ' λαβῶν·
 ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
 1205 ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
 ὡς τὴν γυναικα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἣν ἴπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
 ἦχοιτα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὲ τοῦτο δοῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1210 ὦ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάριον,
 κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιον;
 οἴμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
 ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐλαιῶ, γράδιον.
 Ἀρταμουζία.

διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεξ' ὡς τάχιστα σύ·

1215 ὀρθῶς δὲ συμβίη' σί· καταβινῆσι γέρον.
 οἴμοι, τί δράσει; ποῦ τὸ γράδιον;
 Ἀρταμουζία.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν γραῦν ξρωτᾶς, ἢ ἄφρον τὰς πηκίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναὶ. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ.

ταύτη γ' οἴχεται
 αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τις εἶπετο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1220 κροῶτ' ἔχοντο τῆ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ.

φῆμ' ἐγώ.
 ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ μαρὸ γοῖο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
 Ἀρταμουζία.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
 τηδὶ δίωξει; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1225 κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι Ἀρταμουζία.

ΧΟΡΟΣ.

τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἔπουρίσας.
 ἀλλὰ πέπεισται μετρίως ἡμῖν·
 ὡσθ' ὦρα δῆτ' ἐστὶ βαδίξειν
 οἴκαδ' ἐλάστη.

1230 τῷ Θεσμίοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
 τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διεβαίνειν κάτω. καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημοῦ χορὸς. ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγὼν, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἔγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

Α Α Α Ω Σ.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Αἶδου κατιῶν· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ὄρπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐμπληξιν παρέχειν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ἄγχετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾷται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηθέναι τὴν περὶ Ἀργινοῦσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὃ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἔθουσι βατράχοις καὶ γελοιοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Αἶδου τῶν πραγμάτων ἦδη χειριζομένων οἷ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανῇ καὶ τὸν Ἰαχῶν ἔδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμαῖζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφαιαν παραχθέντες ἀλωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτῶνων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παραιοῦται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἐμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Αἰδῷ βραβεῖον ἔχοντας, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποισαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἐκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βίβαν οὐκ ἀπιθάνως ἐκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαναγόντος, κτήνας παρὰ προσδοκίαν ὃ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾷ, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήνας. πρῶτος ἦν· Φρόνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὗτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παραβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίταρχος. οὐ δὲ δῆλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὃ Διόνυσος ἐκείθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφιγνέεται Θηβαῖον ὄντα.

B A T P A X O I.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνν γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

5 μηδ' ἕτερον ἀστειόν τι;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
πλὴν γ', ὡς θλίβομαι.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δαί; τὸ πάνν γέλοιον εἶπω;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ Δία
θαροῶν γ'· ἐκείνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς,
ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταβαλλόμενος τινάρορον ὅτι χεζήτιζς.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαντῶ φέρων,
10 εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἔξεμειν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευή φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὄνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας;

15 [σκευή φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κομωδίᾳ.]
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἵναυτῶ προεσβύτερος ἀπερχομαι.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τραγῆλος οὔτοσι,
20 ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἔρει.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διώνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ ποινῶ, τούτων δ' ὄχῳ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

25 οὐ γὰρ φέρω γ' ὡς;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὄχει;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρων γε ταυτί.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
τίνα τρόπον;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

βαρέως πάνν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὐ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὄμος οὔτοσι πιέζεται.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὺ δ' οὖν ἐπειθὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ἀφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἢ τᾶν σε κωκύνει ἂν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

35 κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἱ πρώτᾳ με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμῖ, παῖ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὄστις· εἰπέ μοι, τοῦτ' τί ἦν;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

40 ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἔστιν;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δι, μὴ μάλνοιό γε.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαντόν· ἀλλ' ὄμως γελῶ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

45 ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμι' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὄρων λεοντήν ἐπὶ χροζωτῶ ζειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορονος καὶ ὄπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ζάναυμάχηςας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς

50 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφῶ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 κῆτ' ἔγωγ' ἐξηγόμην.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
 τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
 τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα;
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 55 πόθος; πόσος τις;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 μικρὸς, ἥλικος Μόλων.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 γυναικός;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐ δῆτ'·
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ἀλλὰ παιδός;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐδαμῶς.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ἀλλ' ἀνδρός;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἀπαιταῖ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ξυνεγένου Κλεισθένης;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 μὴ σκῶπτέ μ', ὦδελφ'. οὐ γὰρ ἔχω κακῶς·
 τοιοῦτος ἡμερὸς με διαλυμαίνεται.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 60 ποῖός τις, ὦδελφίδιον;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐκ ἔχω φράσαι.
 ὁμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἔρω.
 ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔττους;
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ἔττους; βαβαιᾶξ, μυριακίς ἐν τῷ βίῳ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρψα φράσω;
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 65 μὴ δῆτα περὶ ἔττους γε· πάνν γὰρ μανθάνω.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 τοιοῦτοσι τοίνυν με διαρδάπτει πόθος
 Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
 κούδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
 ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ὅτερον εἰς Αἴδου κάτω;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 70 καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τί βουλόμενος;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
 οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον

ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
 75 οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὕπνωσ' ἔχει.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
 μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
 ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
 80 ἀλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ἂν,
 κἂν ξυναποδράναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
 ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται,
 ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 85 ποῖ γῆς ὁ τλήμων;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἔς μακάρων εὐωχίαν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἐξόλοιο νῆ Δία.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 Πυθαγόγγελος δέ;
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτωσὶ σφόδρα.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 οὐκουν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
 90 τραγωδίας ποιῶντα πλεῖν ἢ μίρια,
 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ σιωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβητὰ τέχνης,
 ἃ φροῦδα θᾶπτον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
 95 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ.
 γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐκ εὐφοῖς ἔτι
 ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 πῶς γόνιμον;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ὠδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
 τοιοῦτοῖ τι παρακεκινδυνευμένον,
 100 αἰθέρα Διὸς δαμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμοῖαι καθ' ἑρῶν,
 γλώττιαν δ' ἐπιορησάσαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ἢ μὴν κόβαλά γ' ἔστιν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 105 μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 δειπνεῖν με δίδασκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ξμοῦ δ' οὐδεις λόγος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ἄλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
110 τοὺς σοὺς φράσῃς, εἰ θεοίμιν, οἷσι σὺ
ἔχω τόθ', ἦντί' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέροβρον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀροπόλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπᾶς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτήρας, ὅπου
115 κόρῃς ὀλίγιστοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ξμοῦ δ' οὐδεις λόγος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σκέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἔναι;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ σὺ γε

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Αἴδου κάτω·
καὶ μήτε θεοίμιν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- 120 φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θανάτου,
κρεμάσαντι σωτῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἄλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ζύντομος τετριμμένη,
ἣ διὰ θυνείας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρα κόνειον λέγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- 125 μάλιστά γε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνιμα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλει ταχέειαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καθέρπυσόν νυν ἔς Κεραμειῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἶτα τί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- 130 ἀναβῆς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δρω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀφιμένην τὴν λιμπαδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κάπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεόμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σωτῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγχεγάλου θρώω δύο.

- 135 οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δαί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἦνπερ σὺ τότε κατήλθες.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἄλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ
ἄβυσσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἶτα πῶς περαιοθήσομαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐν πλοιαρίῳ τυννουφί σ' ἀνῆρ γέρον
140 ναύτης διάξει δὴ ὄβολῷ μισθὸν λαβών.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὸ δὴ ὄβολῷ.
πῶς ἡλθέτην κάκεισε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεὺς ἤγαγεν.

μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηροί' ὄψει μυρία
δεινότατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μή μ' ἐκπληττε μηδὲ δειμάτου·

- 145 οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτα βόροβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἰ ποὺ ξένον τις ἠδίχησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τεργύριον ὑφειλετο,
ἢ μητέρο' ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον
150 ἐπάταξεν, ἢ πτοροκον ὄροκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ὄησιν ἐξεγράψατο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῶν γε πρὸς τοῦτοιαι κεῖ
τὴν πυροίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- 155 ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιεῖσιν πνοῆ,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυροινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὔτοι δὲ δὴ τίνες εἰσιν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ μεμνημένοι,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.

- 160 ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλεῖω χρόνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ σοι φράσουσ' ἀπαξέπανθ' ὦν ἂν δέη.
οὔτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος εἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ Δί καὶ σὺ γε

- 165 ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐτῆς λάμβανε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὶν καὶ καταθέσθαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μή δῆθ' ἐκετεύω σ', ἀλλὰ μισθωσαί τινα
τῶν ἐκμερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

- ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἔαν δὲ μὴ ᾿χω;
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 τότε μ' ἄγειν.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 καλῶς λέγεις.
 170 καὶ γὰρ τιν' ἐκφέρουσι τουτοῦ νεκρὸν.
 οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
 ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἴδου φέρειν;
 ΝΕΚΡΟΣ.
 πὸς ἅπαντα;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ταυτί.
 ΝΕΚΡΟΣ.
 δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον.
 ΝΕΚΡΟΣ.
 ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 175 ἀνάμεινον, ὃ δαιμόνι', ἔαν ξυμβῶ τί σοι.
 ΝΕΚΡΟΣ.
 εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγον.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.
 ΝΕΚΡΟΣ.
 ἀναβιάην νυν πάλιν.
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
 ἐγὼ βεβαιοῦμαι.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 χρηστὸς εἰ καὶ γεννάδας.
 180 χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.
 ΧΑΡΩΝ.
 ὠδὴ, παραβαλοῦ.
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 τουτί τί ἔστι;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 τοῦτο λίμνη νῆ Δία
 αὕτη ἴστιν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 νῆ τὸν Ποσειδῶ, κᾶσι γ' ὁ Χάρων οὔτοσι.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
 ΧΑΡΩΝ.
 185 τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
 τίς εἰς τὸ Αἴθης πεδίον, ἧ' ἴς ὄνου πόδας,
 ἧ' ἴς Κερβερίους, ἧ' ἴς κόρακας, ἧ' πὶ Ταύναρον;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἐγώ.
 ΧΑΡΩΝ.
 ταχέως ἔμβαινε.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ποῖ σήσεις δοκεῖς;
 εἰς κόρακας ὄντως;
 ΧΑΡΩΝ.
 καὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὔνεκα.
 190 ἔμβαινε δὴ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 παῖ, δεῦρο.

- ΧΑΡΩΝ.
 δοῦλον οὐκ ἄγω,
 εἰ μὴ νευναμάχηκε τὴν περὶ τῶν κροῶν.
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.
 ΧΑΡΩΝ.
 οὐκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 ποῦ δῆτ' ἀναμεινῶ;
 ΧΑΡΩΝ.
 παρὰ τὸν Αἰαίνου λίθον,
 195 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 μανθάνεις;
 ΞΑΝΘΙΑΣ.
 πάνν μανθάνω.
 οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
 ΧΑΡΩΝ.
 κάθιτ' ἐπὶ κόπην. εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
 οὗτος, τί ποιεῖς;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ὃ τι ποιά; τί δ' ἄλλο γ' ἦ
 ἴξω πὶ κόπην, οἵπερ ἐκέλευσάς με σύ;
 ΧΑΡΩΝ.
 200 οὐκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἰδοῦ.
 ΧΑΡΩΝ.
 οὐκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κᾶπτενεῖς;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἰδοῦ.
 ΧΑΡΩΝ.
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβᾶς
 ἐλᾶς προθύμως;
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
 ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
 205 ὦν, εἴτ' ἐλαύνειν;
 ΧΑΡΩΝ.
 ἔραστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
 κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἄπαξ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 τίνων;
 ΧΑΡΩΝ.
 βατράχων κύκνων θαναμασιά.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 κατακέλευε δὴ.
 ΧΑΡΩΝ.
 ὠδὴ ὄπ ὠδὴ ὄπ.
 ΒΑΤΡΑΧΟΙ.
 βρεκεκεκεξὲ κοᾶξ κοᾶξ,
 210 βρεκεκεκεξὲ κοᾶξ κοᾶξ.
 λιμναῖα κρηῶν τέγνα,
 ξύνναλον ὕμνων βοᾶν
 φθεργῶμεθ', εὐγερην ἐμιὰν αἰοῖδαν,
 κοᾶξ κοᾶξ,
 215 ἦν ἀμφὶ Νυσῆιον
 Διὸς Διώνυσον ἐν
 Αἰμναῖαιν ἰαχῆσαμεν,
 ἦν γ' ὁ κραυγαλόκαμος

τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἕμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
220 βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἀρχομαι
τὸν ὄρορον, ὦ κοῤῥὸς κοῤῥὸς·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

225 βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῇ κοῤῥὸς·
οὐδὲν γὰρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοῤῥὸς.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

εἰκότως γ' ὦ πολλὰ πρῶ-
των· ἐμὲ γὰρ ἔστειραν εὐλυροί τε Μοῦσαι
230 καὶ κεροβάτις Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παῖζων·
προσεπιτέρεται δ' ὁ φορομικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
235 βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ φλυκταίνεις γ' ἔχω,
χῶ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κῆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἔρεϊ
βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

240 ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος,
παύσασθε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίους ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπεύρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾄδῃς
245 ἐν πολυκολύμβοισι μέλεισιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαλάσμασιν.

250 βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
255 εἰ διαραγήσομαι.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἰμῶζει· οὐ γὰρ μοι μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' αὖ γ'
ὅποσον ἢ φάρυγξ ἂν ἡμῶν

260 χανδάνη δι' ἡμέρας
βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

265 οὐδέποτε· κεκραξόμεαι γὰρ,
κᾶν με δῆ δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοῤῥὸς,
βρεκεκεκὲξ κοῤῥὸς κοῤῥὸς.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοῤῥὸς.

ΧΑΡΩΝ.

ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῇ κωπῆ.
270 ἔκβαιν', ἀπίδος τὸν ναῦλον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχε δὴ τῶβολῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰαῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

βράδιζε δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἐστι τᾶνταυθί;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατεῖδες οὖν που τοὺς πατριολίους αὐτόθι
275 καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

σὺ δ' οὔ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ ἴγωγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω.
ἄγε δὴ, τί δρῶμεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

προΐεναί βέλτιστα νῶν,

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δεινὰ ἔφασκ' ἐκείνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὡς οἰμῶζεται.

280 ἡλαζονεύεθ', ἵνα φροθηθεῖην ἐγὼ,
εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὔτω γαυρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐζαίμην ἂν ἐντυχεῖν τι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

285 νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ ποῦ ἔστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔξόπισθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔξόπισθ' ἔθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῇ πρόσθε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πρόσθε νυν ἔθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν ὄρω νῆ τὸν Δία θηρόν μέγα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖόν τι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·

290 ποτέ μὲν γε βοῦς, νυκτὶ δ' ὄρεϋς, ποτέ δὲ γυνη
ὥραιοτάτη τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ 'σιν; φέρ' ἐπ' αὐτήν ἴω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἄλλ' οὐκέτ' αὖ γυνη 'στίν, ἀλλ' ἤδη κύνων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἐμπούσα τοίνυν ἐσί.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἔπαν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

295 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολιτινον θάτερον,
σάρφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἴν' ὧ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀπολούμεθ', ὄναξ Ἡράκλεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ μὴ καλέϊς μ',

ὄνθρονφ', ἐκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τούνομα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

300 Διόνυσε τοίνυν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτ' ἔθ' ἤτιον θατέρου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔθ' ἤπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὧ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δ' ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπεράγαμεν,

ἔξεσί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐδὺς αὐ γαλήν' ὄρω.

305 ἥμπούσα φροῦδη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καῦθις κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δί'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἶμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών·

ὀδλὸ δὲ δεισὺς ὑπερεπυροράσέ μου.

οἶμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;

310 τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύνα;

αἰθέρα Διὸς δωματίων, ἢ χρόνον πόδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔτος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἔστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κατήκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αὐλῶν πνοῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με

αῦρα τις εισέπνευσε μυστικωτάτη.

315 ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀχροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

"Ιαχχ', ὦ "Ιαχχε.

"Ιαχχ', ὦ "Ιαχχε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὧ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι

ἐνιαυθά που παίζουσιν, οὐς ἔφραζε νῶν.

320 ζῆδοσι γοῦν τὸν "Ιαχχον ὕπερ Διαγόρας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μοι δοκοῦσιν. ἥσυχίαν τοίνυν ἔγειν

βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

"Ιαχχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε καιῶν,

325 "Ιαχχ', ὦ "Ιαχχε,

ἔλθῃ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορευέσων,

ὄσιους ἐς θιασώτας,

πολύκαρπον μὲν τινάσων

περὶ κρατὶ σῶ βρούντα

330 στέφανον μῦρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων

ποδὶ τὸν ἀκόλαστον

φιλοπαύμονα τιμάν,

335 χαρίτων πλείστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν

ὄσιοις μύσαις χορείαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὧ ποίτια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,

ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χορείων κρεῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκουν ἀτρεμ' ἔξεις, ἣν τι καὶ χοροδῆς λάβης;

ΧΟΡΟΣ.

340 ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσων,

"Ιαχχ', ὦ "Ιαχχε,

νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·

345 γόνυ πάλλεται γερόντων·

ἀποσεύονται δὲ λύπας

χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοῦς,

ἱερὰς ὑπὸ τιμᾶς.

350 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων

προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον

χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

εὐφημεῖν χορῇ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-

ροῖσιν

355 ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ κα-

θαρεύει,

ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχό-

ρηυσεν,

μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροράγου γλώττης βακχεῖ'

εἰτελέσθη,

324 — 336. = 340 — 353.

- ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χάριε, μὴ ἔν καιρῷ τοῦτο
ποιούσιν,
ἢ σιάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλείβει, μηδ' εὐκόλος ἔστι
πολίταις,
360 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ἠπίξει, κερδῶν ἰδίων ἐπι-
θυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χεϊμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
κεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ'
ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὧν, εἰκοσιτόλογος κακο-
δαίμων,
ἀσκάματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
Ἐπίδαυρον,
365 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλῆ τῶν Ἐκαταίων, κυκλιοῖσι χοροῖσιν
ὑπέδων
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὧν εἶτ' ἀπο-
τρώγει,
κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
Διονύσου·
τούτοις ἀδῶ καῦθις ἀπαυδῶ καῦθις τὸ τρίτον
μὰλ' ἀπαυδῶ
370 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ἡμεῖς δ' ἀνεγείρετε
μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρόπου-
σιν ἑορτῆ.
χῶρει νυν πᾶς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγχερούων
375 κάπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ γλευάζων.
ἠόισθηται δ' ἐξαρκούντως.
377 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρεῖς
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῆ φωνῆ μολπάζων,
380 ἢ τὴν χῶρον
σῶξιν φησ' ἐς τὰς ὄρας,
381 κἄν Θωρυκίων μὴ βούληται.
ἄγε νυν ἑτέρων ἕμων ἰδέαν τὴν καρποφόρον
βασίλειαν,
Δήμητροι θεῶν, ἐπιζοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς
κελαδεῖτε.
Δήμητρο, ἀγνῶν δογίων
385 ἀνασσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῶξε τὸν σαντῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
390 πείν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σῶψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
394 ἄγ' εἶα
395 νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ῶδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
372—376. = 377—381.
384—388. = 389—393.
394—397. = 440—444. = 444—447.

- Ἴαχχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἠδίστον εὐρῶν, δεῦρο συναζολούθει
400 πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σύ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
405 κὰπ' εὐτελείς τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος, κἄξευρες ὥστ'
ἄζημίους παίζεις τε καὶ χορεύεις.
Ἴαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσης
410 νῦν δὴ κατείδον, καὶ μὰλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστῆτος χιτωνίου
παραρραγέντος τιθῆθον προκύψαν.
Ἴαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ἐγὼ δ' αἰεὶ πῶς φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ'
αὐτῆς
415 παίζων χορεύειν βούλομαι.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ζύγωγε πρὸς.
ΧΟΡΟΣ.
βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπίτηθς ὧν οὐκ ἔφρασε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
420 ἐν τοῖς ἄνω νεχροῖσι,
κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφάσι προκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
425 κἀκόπτειτ' ἐγγενοφῶς,
κἄκλαε, κἀκεκράγει
Σεβίνον, ὅστις ἔστιν ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
430 κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι πῶν
Ἰπλούτων' ὅπου ἔνθαδ' οἰκεῖ;
ξένω γὰρ ἔσμεν ἀπίως ἀφιγμένω.
ΧΟΡΟΣ.
μηδὲν μακρὸν ἀπέλθης,
435 μηδ' αὐθις ἐπανέρη με,
ἀλλ' ἔσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
αἴροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
ΧΟΡΟΣ.
440 χωρεῖτε
νῦν ἑρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἂν' ἄλλος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
444 ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἑρὸν οἶσων.
ΧΟΡΟΣ.
448 χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
448—453. = 454—459.

λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
450 τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβια
Μοῖρα ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἤλιος
455 καὶ φέγγος ἰλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ' εὖ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

460 ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπχώριοι;
ΞΑΝΘΙΑΣ.
οὐ μὴ διατρέψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλῆα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
παὶ παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἡρακλῆς ὁ κατερέος.
ΑΙΑΚΟΣ.

465 ὦ βδελυρὲ κἀνασχυρτε καὶ τολημηρὲ σὺ
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαιώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγων κἀποδρᾶς ὄχλου λαβών,
ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
470 τοῖα Στυγός σε μελωνοκάριδος πέτρα
ἄχερονθῆς τε σκοπέλος αἵματοσταγῆς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἐκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάφεται

475 Ταρτησία μύριαν· τῷ νεφρῷ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡμιατωμένω
διασπᾶσονται Γοργόνες Τιφράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαίον ὀρήμας πόδα.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔτος, τί δέδρακας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγχεθῶ· καλεῖ θεόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

480 ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἀναστήσει ταχῶς
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ὦρακιῶ.

ἀλλ' οἴσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰδοὺ λαβέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πρόσθου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ ἔσιν; ὦ χρυσοῦ θεοῖ,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δεῖσασα γὰρ

485 εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθέριψεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ;

πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγίαν ἤτησά σε;
οὐκ οὐκ ἑτερός γ' αὐτ' εἰργάσατ' ἀνήρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
490 ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέει' ἀπειρησάμην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἶμαι νῆ Αἴα.

σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν φόρον τῶν ζημάτων
καὶ τὰς ἀπειλᾶς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματῖς κἀνδρεῖος εἶ,
495 σὺ μὲν γενοῦ γὼ, τὸ ὄπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντήν, εἴπερ ἀροβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαι σοὶ σκενοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρει δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
500 εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δι' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρει νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἶρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ὦ φρίταθ' ἦζεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
ἦ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἦγοντ', εὐθέως
505 ἔπειτεν ἄρτους, ἦψε κατεριπῶν χύτρας
ἔττους δὲ ἦ τρεῖς, βοῦν ἀπινηράκιζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὅπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κάλλιστ', ἐπεινώ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ' ἐγὼ
περιοίσομαι ἀπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρεῖα
510 ἀνέβραττεν ὀρνίθια, καὶ τραγήματα
ἔφρουγε, κῆνον ἀνεκρέαννον γλυκύτατον.
ἀλλ' εἰσιθ' ἄμ' ἐμοῖ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάνν καλῶς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ληρεῖς ἔχων·

οὐ γὰρ σ' ἀρήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἦδη ἴνδον ἔσθ' ὦραμιατή κώρηστροῖδες
515 ἔτεραι δὲ ἦ τρεῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς λέγεις; ὀρηστροῖδες;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ἥβυλλιωῶσι κῆρι παρατεπιμμένα.
ἀλλ' εἰσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἦδη τὰ τεμᾶχη
ἡμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τραπέζ' εἰσῆρευτο.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρηστροῖδαι
520 ταῖς ἐνδον οὖσας αὐτὸς ὡς εἰσορχομαι.
ὁ πᾶς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σευή φέρων.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσχες οὔτος· οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὅτι ἤ σε παιζῶν Ἡρακλέα ἑνεκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
525 ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στροφάματα;
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ ποῦ μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἄδικας αὐτός;

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ τὰχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέριμα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

ποίοις θεοῖς;
530 τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δούλος ὦν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θελοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

534 ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
535 πολλὰ περιπεπλευκότες,
μετακυλιανθεῖν αὐτὸν αἰεὶ
πρὸς τὸν εὐ πρότινοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἔν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
540 δεξιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι
καὶ φῦσει Θηραμένων.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ γὰρ ἂν γέλοιοι ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δούλος ὦν ἐν
στομάσιν Μιλησίοις
ἀνατειραμμένος κινῶν ὀρ-
χηστροῖδ', εἶτ' ἦτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
545 τοῦρεβίνθου ὄραττόμην· οὐ-
τος δ' αἶτ' ὦν αὐτὸς πανοῦργος
εἶθε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
πύξ πατάξας μουξέκοιπε

548 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος
οὔτος,

550 ὃς εἰς τὸ πανδοκείον εἰσελεύθων ποτε
ἐκκαίδεξ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

νῆ Δία,
ἐκείνος αὐτὸς δῆτα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κακὸν ἤκει τίνα.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

καὶ κρεῖα γε πρὸς τοῦτοισιν ἀνάβρασιτ' εἴκοσιν
ἄν' ἡμιωβολία.

534 — 548. — 590 — 604.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δῶσει τις δίκην.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

555 καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

ληρεῖς, ὦ γυναῖκα,

κοῦκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὅτι ἡ κοθόρους εἶχες, ἄν γυνῶναί σ' ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάχοις οὐκ εἴρηκά πά.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
560 ὃν οὔτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθειεν.
κᾶπειτ' ἐπειδὴ τῶρογύριον ἐπραττόμην,
ἔβλειψεν εἰς με δοιμὸν κἀμυκάτῳ γε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τούτου πᾶνυ τοῦργον, οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπάτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

565 νῆ Δία, τάλεινα.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

νὼ δὲ δέισασαί γε που
ἐπὶ τὴν κατήλυρ' εὐθύς ἀνεπηθήσαμεν.
ὁ δ' ἄρχετ' ἐξέξας γε τοὺς ψιάνους λαβῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ τοῦτο τοῦτο τοῦργον· ἀλλ' ἐχορῆν τι δρᾶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

570 σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέροβολον,
ἴν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

ὦ μαρά φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἂν σου λίθω τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

ἐγὼ δέ γ' ἔς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

575 ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηγνέεται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

κἀριστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

580 οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

μηδαμῶς,

ὦ Ξανθίδιον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δούλος ἄμα καὶ θνητὸς ὦν;

ΛΙΟΝΥΣΟΣ.

οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς.
585 κἄν εἴ με τύποις, οὐκ ἂν ἀντίποιμί σοι.
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,

πρόροξος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παῖδια,
κάκιστ' ἀπολομένη, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δέχομαι τὸν ὄρον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

590 νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας, ἦν περ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀνανεάζειν * *

καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧ περ εἰκάσεις σεαυτὸν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἀλώσει

595 καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν,
αὐθις αἰρεσθαί σ' ἀνάγκη
'στὶν πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κακῶς, ὠνδρὲς, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὶ τὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.

ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἦ τι,

600 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν περ-
ράσεται μ' εὐ οἶδ' ὅτι.

ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρθάνων.

δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙΑΚΟΣ.

605 ξυνδεῖτε ταχέως τουτοὺ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἦκει τῷ κακόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ ἐξ κόρακας; οὐ μὴ πρόστιον;

ΑΙΑΚΟΣ.

εἶεν, μαχεῖ;

ὁ Αἰτύλας χῶ Σκεβλίλας χῶ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτσί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

610 εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτοὺν
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.

ΑΙΑΚΟΣ.

σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν νῆ Δία,

εἰ πόποτ' ἤλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ κλειψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.

615 καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνν·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτοὺν λαβὼν,
κἄν ποτέ μ' ἔλθῃ ἀδικουόντ', ἀπόκτεινόν μ'
ἄγων.

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ πῶς βασανίζω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάντα τρόπον, ἐν κλίματι

δήσας, κρεμάσας, ὑστοχιλίδι μαστιγῶν, δέρων,

620 στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγγέων,

πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πρόσω
μὴ τύπτε τουτον μηδὲ γητείῳ νέφρ.

ΑΙΑΚΟΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰ γούριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

625 μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.

ΑΙΑΚΟΣ.

αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῶπῳς ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεύδος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀγορεύω τι

630 ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ.

ΑΙΑΚΟΣ.

λέγεις δὲ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διὸς,
τουτον δὲ δοῦλον.

ΑΙΑΚΟΣ.

ταῦτ' ἀκούεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φῆμ' ἔγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἔστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

635 τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεὸς,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· χῶπότερον ἂν νῶν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμῆσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τουτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑΚΟΣ.

640 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνῆρ·
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδέσθε δῆ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς οὖν βασανιεῖς νῶν δίκαιος;

ΑΙΑΚΟΣ.

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐξάτερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καλῶς λέγεις.

ἰδοῦ, σκόπει νῦν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

ΑΙΑΚΟΣ.

645 ἦδη πάταξά σ'.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δί'.

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πηνίκα;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ δῆ πάταξα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κῆτα πῶς οὐκ ἔπαρον;

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὐθις ἀποπειράσομαι.

οὐκουν ἀνύσεις; ἰαταταῖ.
ΔΙΑΚΟΣ.
 τί τάταταῖ;
 650 μῶν ὠδυνήθης;
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
 ὀπόθ' Ἡράκλεια τὴν Διομεΐους γίγνεται.
ΔΙΑΚΟΣ.
 ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 τοῦ λού.
ΔΙΑΚΟΣ.
 τί ἔστιν;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ἑπτάς ὁρῶ.
ΔΙΑΚΟΣ.
 τί δῆτα κλάεις;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 κρομμύων ὀσφραίνομαι.
ΔΙΑΚΟΣ.
 655 ἐπεὶ προτιμῆς γ' οὐδέν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐδέν μοι μέλει.
ΔΙΑΚΟΣ.
 βαδιστέον τὰρ' ἔστιν ἐπὶ τονδί πάλιν.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 οἴμοι.
ΔΙΑΚΟΣ.
 τί ἔστι;
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΔΙΑΚΟΣ.
 τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 660 ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
 ἱαμβον Ἰπώννακος ἀνεμνησκόμην.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΔΙΑΚΟΣ.
 μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἦδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 Πόσειδον,
ΞΑΝΘΙΑΣ.
 ἤλγησέ τις.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 665 ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδει
 ἄλδς ἐν βένθεσιν.
ΔΙΑΚΟΣ.
 οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύνναμαί πω μαθεῖν
 ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
 670 ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γινώσκειται
 γῆ Φερσέφαθ', ἅτ' ὄντε κἀκεῖνον θεῶ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
 πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.
 675 Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψην
 αἰοιδᾶς ξυῖς,
 τὸν πολὺν ὀφρομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφταί
 μυρία κάθηνται,
 φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
 ἀμφιλέλοις
 680 δεινὸν ἐπιβρέμεται
 Θρηκία χελιδῶν,
 ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον·
 ῥύξει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόσιον νόμον, ὡς ἀπο-
 λείται,
 685 κἂν ἴσαι γένωνται.
 τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἔστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ξυμπαραίνειν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν
 δοκεῖ
 ἐξιῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.
 κεῖ τις ἤμαρτε σφαιεῖς τι Φρονίχου παλαι-
 σμασιν,
 690 ἐγγενέσθαι φημὶ χορῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
 αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
 εἴτ' αἰτιόν φημι χορῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 καὶ γὰρ ἀσχορὸν ἔστι τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας
 μίαν
 καὶ Πλαταιῆς εὐθύς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότηας.
 695 κούδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φά-
 σκειν ἔχειν,
 ἀλλ' ἐπανῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρά-
 σατε.
 πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν
 πολλὰ δὴ
 χοῖ πατέρες ἐναυμάχισαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένους.
 700 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει,
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναμαχῆ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμννούμεθα
 τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,
 705 ὑστέρω χρόνῳ ποι' αἰθῆς εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἴδωιν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον
 ὅστις ἔτ' οἰμώζεται,
 οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πύθης οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγῆνης ὁ μικρός,
 710 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὀπόσοι κρατοῦσι κυνη-
 σιτέφρου
 ψευδονίτρον κοῖας
 καὶ Κιτωλίτας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψαι· ἴδων δὲ τέθ' οὐκ
 715 εἰρηκὸς ἔσθ', ἴνα μὴ ποτε κἀποδυθῆ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βαδίζων.
 πολλὰς γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπονηθεῖναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε ἀγα-
 θοὺς,
 720 ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὐσιν οὐ κεκλιβηλεμένους,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνους ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδιτισμένους
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάρουσι πανταχοῦ,
 675 — 705. — 706 — 737.

- 725 χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
κίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμμῳτι,
τῶν πολιτῶν θ' οὐς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
φρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κέγα-
θοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ
μουσικῇ,
730 προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ
πυροῖσι
καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ύσταίτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ἠεδῶδως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
πους,
735 χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι
γὰρ
εὐλόγον· κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἄξλου γούν τοῦ
ξύλου,
ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκίσητε.
ΑΙΑΚΟΣ.
νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνήρ
ὁ δεσπότης σου.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
740 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
ΑΙΑΚΟΣ.
τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφρασκες εἶναι δεσπότης.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ῥῖμωξε μέντ' ἄν.
ΑΙΑΚΟΣ.
τοῦτο μένοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
745 χαίρεις, ἱκετεύω;
ΑΙΑΚΟΣ.
μᾶλλ' ἐποπτεῖν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δὲ τονθορῶζον, ἦντ' ἄν πληγὰς λαβῶν
πολλὰς ἀπίης θύραζε;
ΑΙΑΚΟΣ.
καὶ τοῦθ' ἦδομαι.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δὲ πολλὰ πρᾶτιων;
ΑΙΑΚΟΣ.
ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
750 ὁμόγγε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄτε' ἄν λαῶσι;
ΑΙΑΚΟΣ.
μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;
ΑΙΑΚΟΣ.
ἐγώ;
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κάκμαινομαι.

- ΞΑΝΘΙΑΣ.
ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
755 καὶ δὸς κύσει καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον,
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἔστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χῆ βοή
χῶ λοιδορησμός;
ΑΙΑΚΟΣ.
Αἰσχύλου κενόριπίδου.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ᾄ.
ΑΙΑΚΟΣ.
πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κενήνεται μέγα
760 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πάνυ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ἐκ τοῦ;
ΑΙΑΚΟΣ.
νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συμτέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
765 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς,
ΞΑΝΘΙΑΣ.
μανθάνω.
ΑΙΑΚΟΣ.
ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δῆτα τοῦτ' ἐθοροῦβηκεν Αἰσχύλον;
ΑΙΑΚΟΣ.
ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδιῶν θρόνον,
770 ὡς ὢν κρείιστος τὴν τέχνην.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
νυνὶ δὲ τίς;
ΑΙΑΚΟΣ.
ὅτε δὴ κατῆλθ' Ἐδρηπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοῖασι καὶ τοιχωρῶχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Διδου πλῆθος, οἱ δ' ἀχροώμενοι
775 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνθησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπει' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
κοῦκ ἐβάλλετο;
ΑΙΑΚΟΣ.
μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρῖσιν ποιεῖν
780 ὁπότερος εἶη τὴν τέχνην σοφώτερος.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ὁ τῶν πανούργων;
ΑΙΑΚΟΣ.
νῆ Δί', οὐράνιον γ' ὅσον.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
ΑΙΑΚΟΣ.
ὀλίγον τὸ χρηστὸν ἔστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρῶν παρασευάζεται;
ΑΙΑΚΟΣ.
785 ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μᾶλα καὶ κρῖσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἔκεινος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
ὄτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
790 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυκτὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειθμηΐδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

795 τί χρῆμ' ἄρ' ἔσαι;

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσική σταθμῆσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ; μειωγήσοισι τὴν τραγωδίαν;
ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ κανόνας ἔξοῖσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
800 καὶ πλαῖσια ξύμπηχτα πλινθεύουσι γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεὶν φησι τὰς τραγωδίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηθὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

805 κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ.

τούτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκῆτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.

ΑΙΑΚΟΣ.

λῆρόν τε ἅλλ' ἠγεῖτο τοῦ γνῶναι περὶ
810 φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῶ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσῶμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπότηται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ που δεινὸν εἰριβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
815 ἠνία' ἂν ὀξυλάλου περ ἴδη θήγοντος ὀδόντας
ἀνιεύγνον· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ῥήματα στροβίσεται.

ἔσται δ' ἵππολόφων τε λόγων κορυθαῖολα νέκη,
σχυνδαλάμων τε παραξόνια, σμιλευμάτ' ἔξρων,

820 φωτὸς ἀμυρομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἑλποβέμονα.

φρῆξας δ' αὐτοζόμου λοφίως λασιαιύχονα χαιτήν,
δεινὸν ἐπισκύνον ξυνάγων βροχώμενος ἦσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινεκηθὸν ἀποσπῶν

825 γηγενεῖ φροσῆματι·

ἐνθεν δὴ στοιατοουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίση
γλώσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινούσα χαλι-

νοὺς,
ῥήματα δαιωμένη καταλεπιτολογῆσει
πνευμόνων πολλὸν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

830 οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

Αἰσχύλε, τί σιγῆς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποσεμννεῖται πρῶτον, ἄπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτεροαἰετέτο.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

835 ὦ δαίμονι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα κίαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσχεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, ἀυθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀγάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποκαζελοροήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

840 ἄλλῃθες, ὦ παῖ τῆς ἀουραίας θεοῦ;
σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλοσυλλεταδῆ
καὶ πιωχοποιεῖ καὶ ἑκμισυρραπιδῆ;
ἀλλ' οὐ τι χαιρών αὐτ' ἔρεῖς.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχχνα φερμήνης κότῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

845 οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρ' ἄρα μέλειεναι παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνεν παρασευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὦ Κρητιζὰς μὲν συλλέγων μομφῆδας,
850 γάμους δ' ἀνοσῶτους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην,

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ ποτήρ' Εὐριπίδη,
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαῖφ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι

855 θενῶν ὑπ' ὄργῆς ἐκχέη τὸν Τήλεφον·

σὺ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ προάωνος
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λο.δορεῖσθαι δ' οὐ θέμις
ἄνδρας ποιητὰς ὡσπερ ἄροτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς ὡσπερ πρόνος ἐμψηθηθεὶς βοῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

860 ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτῳ δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δι τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἰολον
καὶ τὸν Μελέαργον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

865 σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρῶεν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἄγῶν νῆν.

ΑΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δαί;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὅτι ἡ ποιήσις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.

870 ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν λιβανωτὸν δευρὸ τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα χορῆαι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπέσατε.

ΧΟΡΟΣ.

875 ὦ Διὸς ἑννέα παρθένοι ἄγκαι
Μιούσαι, λεπτολόγους ξυνεῖας φρένας αἱ καθο-
ρᾶτε

ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ξοῖν ὄξυμερίμοις
ἐλθῶσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἐλθεῖτ' ἐποψόμενοι δύναμιν

880 δεινοτάτοιον στομάτοιον πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρόσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔρ-
γον ἦδη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

885 εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τίπῃ λέγειν.

ΔΙΣΧΥΔΟΣ.

Δήμητρε ἢ Θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς·

ἕτεροι γὰρ εἶδιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

890 ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφυγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκητρῆς ὄσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἔπιτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

895 καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
ἔπιτε δαῖτον ὀδόν.

γλώσσα μὲν γὰρ ἠγρωῖται,
λῆμα δ' οὐκ ἀτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

900 προσδοκῶν οὖν εἰκός ἐστι
τόν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατεργνημένον,
τόν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις
τοῖς λόγοισιν

ἐμπεσόντα συσχεδῶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

905 ἀλλ' ὡς τάχιστα χορὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως
ἔρειτον

ἀστεῖα καὶ μῆτ' εἰκόνας μῆθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἶός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
ἐλέγξω,

ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ γενᾶξ, οἷσις τε τοὺς θεατὰς

910 ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φρυγίῳ τραφέντας.

895 — 904. = 992 — 1003.

πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθῆσεν ἐγκα-
λύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ
δεικνύς,

πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρούζοντας οὐδὲ τουτί·
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁ δὲ χορός γ' ἠρεῖδεν ὄρμαθούς ἂν
915 μελῶν ἐφεξῆς τέταρτας ξυνεχῶς ἂν· οἱ δ' ἔστων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δ' ἔχειρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερεπεν
οὐχ ἦτιον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,

σάρ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κάμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑπ' ἀλαζονείας, ἔν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν κα-
θοῖτο,

920 ὀπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν
διήει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφρακαζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
τί σοροδιναῖ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ αὐτὸν ἐξελέγγω.

κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἦδη μεσοίῃ, ῥήματ' ἂν βόεια δάδεκ' εἶπεν,

925 ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δειν' αἶτα μορμο-
ραπά,

ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις.

ΔΙΣΧΥΔΟΣ.

οἶμοι τάλας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σιώπα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδέτιν

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ πρὶε τοὺς ὀδόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γροπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἐππόκηματα,
930 ἢ ξυμβαλεῖν οὐ ῥέδιον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν

ἦδη ποι' ἐν μακροῦ χρόνῳ νυκτὸς διηγουμένησα
τόν ξουθὸν ἐππαλεκτριούνα ζητῶν, τίς ἐστιν

ὄρνις.

ΔΙΣΧΥΔΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὧμαθέστατ', ἐνεγέ-
γραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔγω δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὄμην Ἐρξυεῖν εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

935 εἴτ' ἐν τραγωδίας ἐχορὴν κάλεκτριούνα ποιῆσαι;
ΔΙΣΧΥΔΟΣ.

σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποι' αἶτε ἐστὶν αἶτ' ἐποίεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑππαλεκτρούνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
 ἔπερ σὺ,
 ἂν τοῖσι παραπετάσμαιον τοῖς Μηδιτοῖς γρά-
 φουσιν·

ἀλλ' ὡς παρελάβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ
 πρῶτον εὐθύς

940 οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ δημάτων ἐπα-
 χθῶν,

ἴσχανα μὲν πρότισιον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος
 ἀφείλον

ἐπυλλίους καὶ περιπέτους καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
 χυλὸν διδοῦς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
 εἶτ' ἀνέτροφον μονορδίας, Κηγισοφῶντα μιγνύς·

945 εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσῶν
 ἔφουρον,

ἀλλ' οὐξιώων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
 εὐθύς

τοῦ δράματος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ζοεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν
 ἀρογόν,

ἀλλ' ἔλεγεν ἢ γυνὴ τέ μοι χῶ δούλος οὐδὲν ἦττον,
 950 χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἂν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

εἶτα δῆτα

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τῶν.

οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περὶ τῆς κἀλλιστῆς περὶ γέ
 τοῦτου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φρὴμὶ κἀγώ.

955 ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνια-
 σμοῦς,

νοεῖν, ὄρῶν, ξυνιέναι, στροφεῖν, ἐρῶν, τεχνάζειν,
 κἀχ' ὑποποπέσθαι, περινοεῖν ἅπαντα

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φρὴμὶ κἀγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-
 εσμεν,

960 ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυνειδότες γὰρ οὔτοι
 ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπο-
 λάκου

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀσπλάσας, οὐδ' ἐξέπληττον
 αὐτοῦς,

Κύνου ποιῶν καὶ Μέμνονος κωδωνοφαιαρο-
 πόλους.

γνώσει δὲ τοὺς τοῦτου τε κάμου γ' ἐκατέρου
 μαθητὰς.

965 τουτουμενὴ Φορμίστιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
 σαλπυγολογχοπυρνάου, σαρκασμοπιτυοκάμπαι,
 οὔμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ χομφός.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
 ὅς ἦν κακοῖς που περιπέση καὶ πλήστον παραστῆ,
 970 πέπιωκεν ἐξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοιαῦτα μὲν τοῦγῶ φρονεῖν
 τοῦτοισιν εἰσηγησάμην,
 λογισμὸν ἐνθεις τῇ τέχνῃ
 καὶ σκέψην, ὥστ' ἦδη νοεῖν.

975 ἅπαντα καὶ διειδένα

τὰ τ' ἄλλα καὶ τὴς οἰκίας
 οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
 κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
 ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

980 νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
 ναίων ἅπας τις εἰσῶν
 κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας

ζητεῖ τε, ποῦ 'στιν ἡ χίτρα;
 τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήφοεν

985 τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον
 τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
 ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χριζίνον;

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
 τῶς δ' ἀβελτερώτατοι,

990 κερηρότες Μαμμάκυθοι,
 Μελητίδαι καθήντο.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὲν λεύσσεις, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ·

σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
 μὴ σ' ὁ θυμὸς ἐρπάσας

995 ἐκτὸς ὄσει τῶν ἐλαῶν·

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς δογῆν ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ συστειλάς, ἄκρισι

1000 χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
 εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις,

ἦνέκ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον
 καὶ καθεστηκὸς λάβης.

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
 σεμνά

1005 καὶ κοσιμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-
 νὸν ἀφτεῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντιχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγγν'
 ἀγανακτεῖ,

εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη
 δ' ἀπορεῖν με,

ἀπόκριναί μοι, τίνος οὐνεκα χῆ θαναμάζειν ἄν-
 δρα ποιητῆν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-
 οῦμεν

1010 τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τουτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τεθνάναι μὴ τοῦτον ξρώτα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

σκέψαι τοίνυν οἶους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεθέ-
ξαιτο πρότερον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασι-
πολίτας,

1015 μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολό-
φους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἐπιτα-
βοίους.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ δὴ χωρεῖ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐ-
μ' ἐπιτρίβει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ τί σὺ δρᾶσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξε-
δίδαξας;

1020 Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' ἀθραδῶς σεμνυνόμενος
χαλέπεινε.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

δραῦμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποιόν;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τοὺς ἔπι' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠρώσθη δάϊος εἶναι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τουτὶ μὲν σοὶ κακὸν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ'
οὕκενα τύπτου.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1025 ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἄσκειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτραπέσθε.

εἴτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξε-
δίδαξα

νικῶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον
ἄριστον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐχάρην γοῦν, ἦντι' ἀπηγγέλη περὶ Δαρείου τε-
θνεῶτος,
ὃ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χειρὶ ὧδι συγκρούσας εἶπεν
λαοὶ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1030 ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρή ποιητὰς ἄσκειν. σκέψαι
γὰρ ἅπ' ἄρχῆς,

ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηται.
Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φό-
ρων τ' ἀπέχεσθαι,

Μουσαῖος δ' ἐξακέσσει τε νόσων καὶ χρησμούς,
Ἥσιδος δὲ

γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὃ δὲ
θεῖος Ὀμηρος

1035 ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦθ' ὅτι
χρηστ' ἐδίδαξε,

τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὄμως τὸν σκαιοτάτον· πρόην γοῦν,
ἦντι' ἐπεμπεν,

τὸ κράνος πρότερον περιδησίμενος τὸν λόφον
ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἄλλους τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-
μαχος ἦρος·

1040 ὄθεν ἡμῇ φρῆν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς
ἐποίησεν,

Πατρόκλων, Τεύκρον θυμολεόντων, ἐν' ἐπαί-
ροισι' ἄνδρα πολίτην

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτους, ὅποτιαν σάλπιγγος
ἀκούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρους
οὐδὲ Σθενεβόιας,

οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρῶσαν πάποι' ἐποίησα
γυναῖκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1045 μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδὲν σοὶ.
ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μηδέ γ' ἐπειή.

ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολ-
λοῦ πικαθῆτο,

ὥστε γε καὶ τὸν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τοῦτό γε τοὶ δὴ·

ἂ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίησας, αὐτὸς τούτοιον
ἐπλήγησ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί βλάπτουσ', ὃ στέλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
ἀμαὶ Σθενεβόιαι;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1050 ὅτι γενναίως καὶ γενναῖον ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
πισας

κῶνεια πιεῖν, ἀσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελ-
λεροφόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς
Φαίδρας ξυνέθηκα;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρῆ τὸ
πονηρὸν τὸν γε ποιητὴν,

καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαροῖσιν

1055 ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί.

πάνυ δὴ δεῖ χρῆστὰ λέγειν ἡμᾶς.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητιοὺς
καὶ Παρθασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρῆ-
στὰ διδάσκειν,

ὃν χρῆ φράζειν ἀνθρωπίους;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ', ὃ καζοδαίμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ἐψή-
ματα τίττειν.

1060 κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς δήμασι μείζουσι
χρησθαί·

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χροῶνται πολὺ σεμνο-
τέροισιν.

ἔμοῦ χρησιῶς καταδείξαντος διελυμῆνα σύ.

ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν,
ἔν' ἔλεινοι

τοῖς ἀνθρώποις φάνοιτ' εἶναι.

ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1065 οὐκ οὖν ἔθλει γε τριηραχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα,

ἀλλὰ ῥακίοις πέριελόμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
ρεσθαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλων ἔριον
ὑπέροθε·

κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθύς
ἀνέκυψεν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
δαξας,

1070 ἦ ἔξεκῆνωσεν τὰς τε παλαιστρας καὶ τὰς πυγὰς
ἐνέτριψε

τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρὰ-
λους ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἀρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἠνίξ'
ἔγώ ᾤζων,

οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἦ μάζαν καλέσαι καὶ ἑυππα-
παί εἰπεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαροδεῖν γ' εἰς τὸ
στόμα τῷ θαλάμακι,

1075 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύστονον, κὰκβάς τινά λωπο-
δυτήσαι·

νῦν δ' ἀντιλέγειν κουζέτ' ἐλαύνειν,
καὶ πλείν δευρὶ καυθίς ἐκείσε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ποιῶν δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ';
οὐ προαγωγός κατέδειξ' οὗτος,

1080 καὶ τιχτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,

καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κἄτ' ἐκ τούτων ἠ πόλις ἡμῶν

ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστῶθη,
καὶ βομολόχων δημοσιθῆζων,

1085 καὶ ξεαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἴος τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθη
1090 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ

βροδὺς ἀνθρωπός τις ἔδει κύβης
λευχός, πίων, ὑπολεπόμενος,

καὶ δεινὰ ποιῶν· κἄθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παῖουσ' αὐτοῦ

1095 γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγὴν·
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεῖαις
ἵποπερδόμενος

φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

ΧΟΡΟΣ.

μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πό-
λεμος ἔρχεται.

1100 χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,

ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερεῖθεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ ᾗ ταῦτῃ καθήσοιν·

εἰσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χῆταραι σοφισμάτων.

1105 ὁ τι περ οὖν ἔχετον ἔριζεν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέροσθον,

τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

εἰ δὲ τοῦτο καταγοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῆ
1110 τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ

λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντων,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ'
ἔχει.

ἔστρατευμένοι γὰρ εἰσι,
ῥαβλὸν τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·

1115 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνθηται.

μηδὲν οὖν δείσθητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὡς ὄντων
σοφῶν.

ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοὶ τρέψομαι,
1120 ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος

πρώτιστον αὐτοῦ βασανῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἄσαφής γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανεῖς;
ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὁρεστίεας λέγε.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1125 ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήγ', Ἀισχύλε.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπιτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.

ἦ καὶ γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τούτων ἔχεις ψέγειν τι;
ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

πλείν ἢ δῶδεκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1130 ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἦ τρία.
ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.

ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἀμαρτίας.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἀισχύλε, παραίνω σοὶ σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν λαμβείσοι προσοφῆλων φανεῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ἐγὼ σιωπᾶ τῷθ'·

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ἔὰν πεῖθῃ γ' ἔμοι.

ΕΥΡΥΠΗΛΗΣ.
1135 εὐδὲς γὰρ ἡμάρτηζεν οὐράνιον γ' ὄσον.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὄρως ὅτι ληρεῖς.

1099 — 1108. = 1109 — 1118.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγει.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐριμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπιτεύων κράτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει

1140 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεώτος;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐκ ἄλλως λέγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερ' οὖν τὸν Ἐριμῆν, ὡς ὁ πατήρ ἀπόλετο

αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς

δόλοισι λαθροαίσι, ταυτ' ἐποπιτεύων ἔφη;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούιον

1145 Ἐριμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων

ὅτιη πατρῶον τοῦτο κέρηται γέρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·

εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατὸς τιμωροῦχος.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1150 Διόνυσε, πίνευς οἶνον οὐκ ἀνθοσιμαίν. |

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.

ἦζω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέροχομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1155 πῶς δῆς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.

ἦζω γὰρ ἐς γῆν, γῆσι, καὶ κατέροχομαι·

ἦζω δὲ ταυτὸν ἐστι τῷ κατέροχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτοιν,

χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1160 οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεστωμυλιμένε

ἄνθρωπε, ταυτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς δῆ; διδάξον γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτω μετῆ πάτρας·

χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·

1165 φειγῶν δ' ἀνῆρ ἦζει τε καὶ κατέροχεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·

λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐ νῆ τὸν Ἐριμῆν· ὁ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1170 πέραιναι τοῖνον ἕτερον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι πέραιναι σὺ,

Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ

κλύειν, ἀκοῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει,

κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1175 τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὃ μοχθηρὸς σὺ,

οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δὲ πῶς ἐποίησι τοὺς προλόγους;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω.

κἄν που δὶς εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδης

ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰπτυσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1180 ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μουστὶν ἀλλ' ἀκουστέα

τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνῆρ,

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,

ὄντινά γε, πρὶν γῆναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη

1185 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,

πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνῆρ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἶτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.

πῶς γὰρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον

1190 χρεμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,

ἵνα μὴ ἴκταφεις γένοιντο τοῦ πατρὸς φρονεῦς·

εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·

ἔπειτα γραῦν ἐγῆμεν αὐτὸς ὢν νέος,

καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·

1195 εἶτ' ἐξετέφλωσεν αὐτόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαίμων ἄρ' ἦν,

εἰ κάστρατῆγησέν γε μετ' Ἐρασιπίδου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κτίσω

τὸ ῥῆμ' ἔκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς

1200 ἀπὸ ληκυθίου σοῦ τοὺς προλόγους διαφθεροῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐνὸς μόνου.

ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμότιεν ἄπαν,

καὶ κωδάριον καὶ ληκυθιον καὶ θυλάκιον,

ἐν τοῖς λαμβείοισι. δεῖξω δ' αὐτίκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1205 ἰδοῦ, σὺ δείξεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δὴ χρὴ λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄγρυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα νευτὶλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1210 λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Δίονυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαλπὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδῆ χορεύων,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἴμοι πεπλήγημεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1215 ἄλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνήρ' εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὦν

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1220 Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὕψεσθαι μοι δοκεῖ.

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσθεῖται πολὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτο γ' ἐκκεκόψεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1225 Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἄγλήνορος παῖς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνε' ἀνδρῶν, ἀποπρώω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγὼ πρῶμαι τῷδ';

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐὰν πεῖθῃ γ' ἔμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1230 οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν

ἔν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολῶν
θοαῖσιν ἵπποις

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρας, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.

1235 ἄλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πᾶν καλὴν τε κάγαθὴν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐπω γ' ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχνοί.
Οἶνεύς ποτ' ἔκ γῆς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὄλον με τὸν σίχρον.

1240 Οἶνεύς ποτ' ἔκ γῆς πολύμετρον λαβῶν στάχυν,
θύων ἀπαοχᾶς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφέλετο;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔασον, ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.

Ζεὺς, ὡς λέλεται τῆς ἀληθείας ὕπο,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1245 ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοις σου
ὥσπερ τὰ σὺν' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἄλλ' ἔς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἔγω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν

1250 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐπίσσει
ἄνδοι τῷ πολὺ πλείστα δὴ

1255 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νυνί.

θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
μέμψεται ποτε τοῦτον
τὸν βαρχεῖον ἄνακτα,

1260 καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνν γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβάν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Φθιώτ' Ἀγλιεῦ, τί ποτ' ἀνδροδέακτον ἀκούων,

1265 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἐρμῶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμαν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1270 κύνισι' Ἀχαιῶν Ἀτρώως πολυκείρανε μάνθανε
παῖ.

ἰήροπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τρίτος, Δισχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀτρέμιδος πέλας
οἴγειν.

1275 ἰήροπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.
κύριός ἐμι θροεῖν ὄδιον κρᾶτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰήροπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρέμα τῶν κόπων ὄσον.
ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

1280 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρῷ βουβωνιά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μη, πρὶν γ' ἂν ἀκούσης χεῖτερον στάσι μιλῶν
ἐκ τῶν κιδαρφδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ πέρανε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1285 ὅπως Ἀχαιῶν δῖθρονον κρᾶτος, Ἑλλάδος ἦβες,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,

1290 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
κυρεῖν παρασχῶν ἱταμῆς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινῆς ἐπ' Ἀϊαντι,

1295 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμοιοστρώγου μέλη;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνερχον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίχῳ

1300 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν ἀυλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνερχάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ

1305 λύρας ἐλὶ τοῦτον; ποῦ 'σιν ἢ τοῖς ὀστράκοις
αὐτῆ κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' ἔδειν μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλζυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης

1310 κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίαις πτερωθῶν
θανῖσι χροά δροσιζόμεναι·
αἶθ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰεἰεἰεἰεἰεἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες

1315 ἰστότονα πηγίσματα,
κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας,
ἔν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ-

φῖς πρήραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίου.

1320 οἰνάνθας γάνος ἐμπέλου,
βότρουος ἔλικα παυσίπονον.
περιβάλλ', ὦ τέκνον, ὀλέας.
ὄραξ τὸν πόδα τοῦτον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρω.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τί δαί; τοῦτον ὄραξ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρω.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

1325 τοιαντὶ μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τὰ μὲν μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι

1330 τὸν τῶν μονηθῶν διεξελθεῖν τρόπον.

ὦ Νυκτὸς κελαινοφαῆς
ὄρανα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἄϊδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,

1335 μελαίναις Νυκτὸς παῖδα,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανοκευείμενα,
φόνια φόνια δεραζόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύγρον ἄψατε
κάλπισι τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε
δ' ἴδωρ,

1340 ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.

ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρούνα μου συναρπάσασα
φροῦδη Γλύχη.

Νύμφαι ὄρεσιγόνοι,

1345 ὦ Μανία, ξύλλαβε.

ἐγὼ δ' ἅ τάλανα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἰεἰεἰεἰεἰλίσσουσα χερσῶν,
κλωστήρα ποιοῦσ', ὅπως

1350 νεφεαῖος εἰς ἀγορᾶν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·

ὁ δ' ἀνέπται' ἀνέπται' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερούγων ἀμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄγε' ἄγεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων

1355 ἔβαλον ἔβαλον ἅ τλάμων.

ἀλλ', ὦ Κοῆτες, ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐταμίνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυ-
κλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἄμα δὲ Δίκτυννα παῖς

Ἄρτεμις καλὰ

1360 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω

διὰ δόμων πανταχῆ.
 σὺ δ', ὦ Αἰὼς, διπύρους ἀνέχουσα
 λαμπάδας ἐξυτάταιν χει-
 ροῖν, Ἐκάτα, παρῶμνον
 ἐς Πύλης, ὅπως ἂν
 εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

καί μοι γ' ἔλις.

1365 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅσπερ γ' ἔλέγξει τὴν ποιήσιν νῦν μόνος·
 τὸ γὰρ βάρος νῦν βασανιῖ τῶν ὀρημάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔτε δευρὸ νυν, εἶπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

ΧΟΡΟΣ.

1370 ἐπιπονοί γ' οἱ δεξιοί.

τόδε γὰρ ἕτερον αὐ τέρως
 νεοχυμὸν, ἀιοπίας πλέων,
 ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
 μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις

1375 ἔλεγε μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
 ἐπιθόμην, ἀλλ' ὄμνην ἂν
 αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν παρσίτασθον παρὰ τὸ πλάστιγγ',
 ΔΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ιδού.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ λαβομένη τὸ ῥῆμα ἑκάτερος εἴπατον,

1380 καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐχόμεθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμὸν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἶθ' ὄφελ' Ἄργους μὴ διαπιάσθαι σκάφος.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

Σπεροχεῖε ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω

1385 χωρεῖ τὸ τοῦδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῦτιον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὅτι εἰσέθηγε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
 ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὡσπερ ἄρτια,
 σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπερωμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἕτερον εἰπάω τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1390 λάβεσθε τοῖνον ἀδύς.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν' ιδού.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἰρὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

1370 — 1377. = 1482 — 1490. = 1491 — 1499.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐροῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὐ ῥέπει·
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρῦτατον κακῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1395 ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ ροῦν οὐκ ἔχον.
 ἀλλ' ἕτερον αὐ ζήτηι τι τῶν βαρυστάθμων,
 ὃ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε ποῦ τοιοῦτο δητὰ μουσί; ποῦ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φράσω.

1400 βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

λέγουτ' ἂν, ὡς αὐτῆ σ' ἰλι τοιπῆ σφῶν σιέσις.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σισηροβοριθές τ' ἔλαβε δεξιῆ ζύλον.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐξηπάτηγεν αὐ σέ καὶ νῦν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1405 δὴ ἄρματ' εἰσήνευγε καὶ νεκρῶ δύο,

οὐς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι. | +

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
 αὐτὸς, τὰ παιδεῖ, ἢ γυνή, Κημισσοφῶν,
 ἐμβὰς καθήσθω συλλαβῶν τὰ βιβλία·

1410 ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄνδρες σοφοί, καὶ γὰρ αὐτοὺς οὐ κρινῶ.

οὐ γὰρ δι' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.

τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἠδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἤλθες οὔνεκα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1415 ἐὰν δὲ κρινῶ;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

τὸν ἕτερον λαβῶν ἄπει,

ὁπότερον ἂν κρινῆς, ἔν' ἐλθῆς μὴ μάτην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαιμονοῖς. φέρε, πῦθεσθέ μου ταδί.

ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦ χάριν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγη.

1420 ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν

μέλλη τι χρῆσθόν, τοῦτον ἄξιν μοι δοκῶ.

πρώτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχεται

γνώμην ἐκάτερος; ἢ πόλις γὰρ δυσστοχεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνα;

1425 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἶπατον τοῦτον πέρι.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφέλειν πάτραν
βραδὺς φανείται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1430 εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

[οὐ χρὴ λέαντος σζύμμον ἐν πόλει τρέφειν.]
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,
ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετείη.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσχρότως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

1435 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάειρος εἶπατον
περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

[εἰ τις πτερώσας Κλεόχοιτον Κινησιζ, αἶριοιεν αὐραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

γέλοιον ἂν φανόιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1440 εἰ ναυμαχοῖεν, κῆτ' ἔχοντες ὀξίδα
φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἑναντιῶν.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θελω φράζειν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς; οὐ μανθάνω.

1445 ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσεται, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χορησαίμεθα, σωθείημεν ἂν.

[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς

1450 τὰναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ γ', ὦ Παλέμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες ἢ Κημισοφῶν;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδα Κημισοφῶν.]
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δαὲ λέγεις σὺ;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον

1455 πρῶτον, τίσι χοῖται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πόθεν;

μισεὶ κάκιστα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τοῖς πονηροῖς δ' ἠδεταί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χοῖται πρὸς βίαν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἢ μήτε χλαίνα μήτε σισύρα συμφέρει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1460 εὔρισκε νῆ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ δῆτα σὺ γ', ἀλλ' ἐνθάδ' ἀνίει τάγαθά.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν γῆν ὅταν νομισῶσι τὴν τῶν πολεμίῶν
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίῶν,

1465 πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίας δὲ τὸν πόρον.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

κρίνοις ἂν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὴ σφῆν κρίσις γενήσεται.

αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν, οὐδ' ὄμοσας,

1470 ἢ μὴν ἀπάξαι μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φέλους.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ γλῶττ' ὁμώμοξ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δέδρακας, ὦ μιαιφώτατ' ἀνθρώπων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ;

ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὐ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' ἐργασμένος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1475 τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ σχέτιλι, περιόψι με δὴ τεθνηκότα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι καταθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἶσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δαί;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

1480 ἴνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ τοι λέγεις

νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριός γ' ἀνῆρ ἔχων

ξύνεσιν ἠχρῖσμένην.

πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

1485 ὁδὲ γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας

πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγενέσι τε καὶ φέλοισι,

1490 διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει

παρακαθήμενον λαλεῖν,

ἀποβαλόντα μουσικὴν,

τὰ τε μέγιστα παραλιπόντα

1495 τῆς τραγωδικῆς τέχνης.

τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιῆσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

- 1500 ἄγε δὴ χαίρων, Δισχύλι, χάρι,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
1505 καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς,
Πύρρηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἤκειν
ὡς ξυὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
1510 κἂν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ
νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

- 1515 ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον

τὸν ξυὲ παρὰδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καὶ μοὶ σῶζειν, ἦν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκαμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφία κρῖνω δεύτερον εἶναι.

- 1520 μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνήρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ξυὲ
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

- φαίνετε τοῖνυν ὑμεῖς τούτῳ
1525 λαμπάδας ἱρᾶς, χάμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεισιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡΟΣ.

- πρῶτα μὲν εὐδοκίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαλας,
1530 τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσάμεθ' ἂν
οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὄπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ
μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μίᾳς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασθαι καὶ προαστήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ᾧ λαμπρὸν ὄμμα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροισι τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἄλλοτριῶν τοιχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὄλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξαι μυσφῶ· ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τα χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ω λαμπρόν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
 κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον,
 γονάς τε γάρ σάς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῷ γάρ εὐλαθεῖς κεραμικῆς ῥύμης ἀπο
5 μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
 ὄραμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγχεύμενα.
 σοὶ γάρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἕπει
 κὰν τοῖσι δοματίοισιν Ἀφροδίτης τρώπων
 πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
10 λορδομένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
 ὀφθαλμὸν οὐδέεις τὸν σὸν ἐξεῖργει δόμων.
 μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορορήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφείων τὴν ἐπανθοῦσαν τοῖχα·
 στοάς τε καρποῦ βαγχίου τε νάματος
15 πλήρεις ὑπογυνώσασαι συμπαρασπατεῖς·
 καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 ἀνθ' ὧν συνελθεῖ καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα,
 ὅσα Σείροις ἔδοξε ταῖς ἑμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἕς ἦεν ἔχορῆν.
20 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
 αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμῶς ἔδρας,
 ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἐτέρας πῶς ἀγκυραθεζομένης λαθεῖν.
 τί δῆτ' ἂν εἶη; πότερον οὐκ ἔροραμμένους
25 ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὐς εἶρητ' ἔχειν;
 ἢ θαυμάτια τάνδρεια κληψάσαις λαβεῖν
 ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὄρω τονδὶ λύχνον
 προσιόντα. φέρε νυν ἐπιναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α.

30 ὦρα βαδίξεν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως
 ἡμῶν προσιόντων δευτέρον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐρηγόρη
 τὴν νύκτα πάσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρυγονόσα τὴν θύραν.
35 δεῖ γάρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Β.

ἤκουσά τοι
 ἱποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν διακυβίων,
 ἄτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλιότη,
 Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ὃ ζύνειμ' ἐγὼ,
 τὴν νύκτ' ὄλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
40 ὥστ' ἄρτι τοῦτ' θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ μὴν ὄρω καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
 παριοῦσαν ἦδη τήνδε καὶ Φιλαντέτην.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οἴχουν ἐπέειξεςθ'; ὡς Γλύχη κατώμοσεν

τὴν ὑστάτην ἦκουσαν οἴνου τρεῖς χάος
45 ἡμῶν ἀποτίσειν κάρεβίνθων χοίνικα.

ΓΥΝΗ Α.

τὴν Σμικυθίανος δ' οὐχ ὄρες Μελιστήην
 σπεύδουσαν ἐν ταῖς ξιβάσιν; καὶ μοι δοκεῖ
 κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελεθεῖν μόνῃ.

ΓΥΝΗ Β.

τὴν τοῦ καπῆλου δ' οὐχ ὄρες Γευσιστράτην,
50 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
 καὶ τὴν Φιλοδοωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὄρω προσοῦσας χάτερας πολλὰς πάνν
 γυναικας, ὃ τι πέρ' ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ πάνν ταλαιπώρους ἔγωγ', ὃ φιλιότη,
55 ἐκδραῖσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύκτ' ὄλην
 ἔβητε, τροχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
 ὑμᾶς, ἕπειδῆ συλλελεγμένους ὄρα,
 ὅσα Σείροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥΝΗ Δ.

60 ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
 λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγχεύμενον·
 ἕπειθ' ὀπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορᾶν οἰχοῦτό μου,
 ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον δι' ἡμέρας
 ἐχλαιανόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

ΓΥΝΗ Ε.

65 ἀγῶγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
 ἔροψα πρῶτον, ἵνα δασυνθεῖν ὄλη
 καὶ μηδὲν εἶην ἐτι γυναικὶ προσφερέης.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔχετε δὲ τοὺς πάγωνας, οὐς εἶρητ' ἔχειν
 πάσαισιν ἡμῖν, ὅποτε συλλεγοίμεθα;

ΓΥΝΗ Δ.

70 νῆ τὴν Ἐκάτην, καλὸν γ' ἔγωγε τουτοῖ.
 ΓΥΝΗ Ε.

κῆγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὑμεῖς δὲ τί φρατέ;

ΓΥΝΗ Δ.

φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν τὰ γ' ἀλλ' ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
 Λακωνικὰς γάρ ἔχετε καὶ βακτηρίας

75 καὶ θαυμάτια τάνδρεια, καθάπερ εἶπομεν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἔγωγέ τοι τὸ στυτάλον ἐξηνεγκάμην
 τὸ τοῦ Λαμίου τοῦτ' καθεδόντος λάθρα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο τῶν στυτῶν ὧν πέρδεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

νῆ τὸν Δία τὸν σοτήρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
80 τὴν τοῦ Πανόπτιου διφθέραν ἐνημμένους
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτι ἔστιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
85 ἡμεῖς βαδίξωμεν, ἕξ ἕω γενήσεται.

ΓΥΝΗ Α.

νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνων καταντιζού.

ΓΥΝΗ Η.

ταυτὶ γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

90 πληρουμένης, τάλαινα;

ΓΥΝΗ Η.

νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
ἕγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἔστι μοι τὰ παιδιά.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδέν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

95 οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δειξέει τὸν Φορμίσιον.

ἦν δ' ἐγκαθεζόμεσθα πρότεροι, λήσομεν
ἔυστειλάμεναι θαυμάτια· τὸν πάγονά τε

100 ὅταν καθώμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἠγῆσθαιθ' ὄρων;
Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πάγον' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυν δ', ὄρωξ, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.

105 τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυναμέσθ', ὥστ' ἀγεθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Η.

110 καὶ πῶς γυναικῶν θηλύκρων ξουνοῖσα
δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλείεστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥΝΗ Η.

115 οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἔστιν ἡ μὴ ἡμπερία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνηλέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσασιν ἀεὶ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδομένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι καλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥΝΗ Θ.

120 τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ καλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφανῶνος περιδήσομαι
καυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
125 ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρῶγμα φαίνεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς καταγέλαστον;

ΓΥΝΗ Β.

ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πάγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὁ περιστάριχος, περιφέρειν χορὴ τὴν γαλῆν,
πῶριθ' ἕς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λα-
λῶν.

130 κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Θ.

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περίθου δὴ τὸν στέφανον τυχάγαθῆ.

ΓΥΝΗ Θ.

ἰδοὺ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

λέγοις ἄν.

ΓΥΝΗ Θ.

εἶτα πρὶν πειῖν λέγω;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοὺ πειῖν.

ΓΥΝΗ Θ.

τί γὰρ, ὦ μέλ', ἔστεφανωσάμην;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄπειθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
135 κάκεῖ.

ΓΥΝΗ Θ.

τί δ'; οὐ πίνουσι καὶ τῆκκλησία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοὺ γέ σοι πίνουσι.

ΓΥΝΗ Θ.

νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὐζωρον. τὰ γοῦν βουλευμάτα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθύοντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

140 καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ' ἡ τίνας χάριν
τοσαῦτά γ' εὐχόντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροῖοντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.

ΓΥΝΗ Θ.

145 νῆ τὸν Δί', ἡ μοι μὴ γενεῖάν κρείττον ἦν·
δίψῃ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀφραναυθήσομαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔσθ' ἥτις ἐτέρα βούλεται λέγειν;

ΓΥΝΗ Ι.

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χορῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἔρεῖς,

150 διερευσιαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

ΓΥΝΗ Ι.

ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἔν' ἐκαθήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν

- ἐν τοῖς κατηλείοισι λάκκοις ἐμποιεῖν
 155 ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῶ.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 μὰ τὸ θεῶ; τάλανα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
 ΓΥΝΗ Ι.
 τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤησά σε.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὸ θεῶ κατώμοσας,
 καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
 ΓΥΝΗ Ι.
 160 ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
 ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαῖν τὸν πόδα
 τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσεται.
 ΓΥΝΗ Ι.
 φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
 οἶμαι γὰρ ἦδη μεμελειτηκέναι κελῶς.
 165 ἐμοὶ γάρ, ἂ γυναικες αἰ καθήμεναι,
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 γυναικας αὐ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
 ΓΥΝΗ Ι.
 δι' Ἐπίγονόν γ' ἔκεινον· βλάβασα γὰρ
 ἐκεῖσε πρὸς γυναικας ᾤομαι λέγειν.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
 170 αὐτὴ γὰρ ἑμῶν ἐνεκά μοι λέξιν δοκῶ,
 τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
 τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
 ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν ἦσθε τῆς χώρας μετὰ
 ὄσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
 175 τὰ τῆς πόλεως ἄπαντα βερέως πράγματα.
 ὄρῳ γὰρ αὐτῆν προστάταισι χρωμένῃν
 αἰεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
 χρηστός γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
 ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακί.
 180 χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νοουθετεῖν,
 οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδολίκατε,
 τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀνιβολεῖσθ' ἐκάστοτε.
 ἐκκλησιασιν ἦν δ' οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τίν γ' Ἀγύρριον
 185 πονηρὸν ἠγοῦμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
 ὁ μὲν λαβῶν ἀργύριον ὑπερέπλησεν,
 ὁ δ' οὐ λαβῶν εἶνα θανάτου φήσ' ἄξιους
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητούντας ἐν τῆκκλησίᾳ.
 ΓΥΝΗ Α.
 νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὐ γε ταυταγὲ λέγεις.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 190 τάλαν', Ἀφροδίτην ὀνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν
 ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῆκκλησίᾳ.
 ΓΥΝΗ Α.
 ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 μηδ' ἐθέζον νυν λέγειν.
 τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
 εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
 195 ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθηοντο, τῶν δὲ ἠητόρων
 ὁ τοῦτ' ἀναπέσις εὐθὺς ἀποδοῦς ᾤχετο.
 ναὺς δεῖ καθέλκειν· τῆ πέννητι μὲν δοκεῖ,
 τοῖς πλουτοῖσι δὲ καὶ γεωργοῖσι οὐ δοκεῖ.
 Κορινθίοις ἤχθησθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·

- 200 νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστός γενοῦ.
 Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός·
 σωτηρία παρέκλυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται·
 * * * * *
 Θερασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
 ΓΥΝΗ Α.
 ὡς ζυνετὸς ἀνὴρ.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
 205 ἑμεῖς γὰρ ἔστ', ὦ δήμε, τούτων αἴτιοι.
 τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
 ἰδίᾳ σοπεῖσθ' ἔκαστος ὃ τι τις κερδαίνει·
 τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλινδεταί.
 ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
 210 ταῖς γὰρ γυναίξι φημί χρῆναι τὴν πόλιν
 ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
 ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρωμέθα.
 ΓΥΝΗ Β.
 εὐ γ', εὐ γε νῆ Δί', εὐ γε· λέγε, λέγ', ὄγαθέ.
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
 215 ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια
 βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι, κοίλῃ μεταπειρωμένες
 ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἰ τοῦτο χρηστός εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 220 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο;
 καθήμεναι φρούρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὰ Θεσμοφόρῳ ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τοὺς ἄνδρας ἐπιτιροῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 225 μοιχοῦς ἔχουσι ἐνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 αὐταῖς παροφωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦσθ' ὥσπερ πρὸ τοῦ·
 βινούμεναι χαιρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
 ταῦταισιν οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
 230 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
 τί ποτ' ἄρα θρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 ἔωμεν ἄρχουσι, σκευάμενοι ταυτὶ μόνῃ,
 ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὕσαι μητέρες
 σώξιν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σῖτα
 235 τίς τῆς τεκοῦσης θάπτον ἐπιπέμψειεν ἂν;
 χοήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνῆ,
 ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθῆναι ποτέ.
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμέναι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐῴσω· ταῦτα κἄν πείθησθέ μοι,
 240 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξτετε.
 ΓΥΝΗ Α.
 εὐ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 πόθεν, ὦ τάλανα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 ἐν ταῖς ἱρυγαῖς μετὰ τάνδρος ᾤχησθ' ἐν πυκνῇ·
 ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ἠητόρων.
 ΓΥΝΗ Α.
 245 οὐκ ἐτὸς ἄσ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφῆ·
 καὶ σε στρατηγὸν αἰ γυναῖκες αὐτόθεν
 αἰρούμεσθ', ἦν ταῦθ' ἀπισοεῖς κατεργάση.
 ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
 πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῆκκλησίᾳ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

250 φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλὰ τοῦτό γε

ἴσασιν πάντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ μελαγχολῶν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία

κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἣν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῆ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

255 τοῦτῃ μὲν εἶπον ἐς κνυδὸς πυγὴν ὄρα.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἣν ὑποκορούσωσίν σε;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

προσκινήσομαι,

ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὕσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥΝΗ Α.

ἐκείνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν; ὅ τι θράσεις ποτ'.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐξαγκανῶ

260 ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝΗ Α.

ἡμεῖς δέ γ', ἣν αἴρωσ', ἔάν κελύσομεν.

ΓΥΝΗ Β.

ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκείνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτω τρόπῳ
τάς χεῖρας αἶρειν μνημονεύσομεν τότε.

265 εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν αἶρειν τῷ σκέλι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

χαλεπὸν τὸ προῖμα*· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξομισάσας τὸν ἕτερον βραχίονα.ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,270 ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεῖσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλει βαδίζειν ἢ θύρα;* ἐκάστοτε.ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πάγωνας. ἦντι' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶσθε περιηρησομέναι,275 καὶ θαυμάτια τὰνθρεῖά γ' ἄπερ ἐλέψατε
ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
ἐπεριεδόμεναι βαδίζειτ', ἕδουσαι μέλος
προσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥΝΗ Β.

εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε

280 προῖωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἰομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξειν ἀντικρὺς
γυναικας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἰθ' ἐκεῖ

τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθοῖσι ἐς τὴν πύκνα
ὕπατορῆχειν ἐχουσί μὴδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ.

285 ὦρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἔσσι· τοῦτο γὰρ χρῆ

μεμνημένους αἰεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθη,
ἡμῶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἀλώμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπελώσε γὰρ290 ὁ θεσμοθέτης, ὅς ἂν
μὴ προῖ πάντων τοῦ κνέφους
ἦζη κεκοιμήμενος,
στεργῶν σκοροδάμην,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δῶσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Λοράκης,
ἔπου κατεπέργων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως295 μὴδὲν παραχορδέιεις
ὦν δεῖ σ' ἀποδειξαί·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
στον καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὅπόσ' ἂν δέη
τάς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.300 ὄρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἦκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἦντι' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἤρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδέεις ἂν ἐτόλμα305 τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον λαβῶν·
ἀλλ' ἦγεν ἔκαστος
ἐν ἀσσιδίῳ φέρων
πιεῖν ἕνα τ' ἄρτον** καὶ δύο χορμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
πράττωσι τι κοινὸν ὄσ-

310 περ πληθοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τί τὸ προῖγμα; ποῖ ποθ' ἢ γυνὴ φροῦδῆ* στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τάς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
315 καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὐρεῖν, ὁ δ' ἦδη τὴν θύραν
ἐπέχε κρούων ὁ κοπραεῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλομαι.320 ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ;
οὐ γὰρ με νῦν χέροντά γ' οὐδέεις ὄψεται.
οἶμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὦν ἠγόμην

γυναῖξ· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
325 οὐ γάρ ποθ' ὕμεις οὐδὲν ἐξεδήλυθεν
δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.

ΑΝΗΡ.

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γεγεινῶν;
νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκείνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἔστιν; οὐ τί που·
330 Κινησίας σου καταιτεῖλήκην ποθεν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναίκος ἐξεδήλυθα
τὸ κροκοτῖδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

ΑΝΗΡ.

τὸ δ' ἐμάτιόν σου ποῦ ἔστιν;
335 εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖξ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

οὐκ ἔγω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐκ εἴδρον ἔν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝΗΡ.

εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖξ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
340 εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖξ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρόπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὅ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτα τοίνυν ἀντικρούς
345 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ ζύνειμ' ἐγὼ
φροῦδη' σί', ἔχουσα θυμιάτιον οὐγὼ φόρου.
κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὐζου ἄρα λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμενη οὐδαμοῦ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ξμάς
345 Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτιχον χεζητιῶν,
ἔξ τῷ κοθόρνῳ τὸ πόδ' ἐνθεις ἔμεαι,
ἵνα μὴ γχέσαιμ' ἔς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

ΑΝΗΡ.

τί δῆτ' ἂν εἶη; μῶν ἐλ' ἄριστον γυνὴ
350 οὐζου πονηρά γ' ἔστιν ὅ τι κάμ' εἰδέναί.
ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμονίαν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίξιν ἔστιν εἰς ἐκκλησίαν,
ἦνπερ λάβω θυμιάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κἄγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
355 ἄχράς τις ἐγγλέισας' ἔχει τὰ σίτια.
μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
360 ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποι' ἔστ' ἄνθροπος, ἄρχαδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἱατὴρὸν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τίς τῶν καταπρώκιων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
365 ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένη τις καλεῖσάτω πάσῃ τέχνῃ.

οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἑνεκά γε στεναγματόων
οἶδεν τί προκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὣ πότιν' Ἐλλείθνια, μὴ με περιείδης

370 διαρραγέντια μηδὲ βεβαλάνωμενον,
ἵνα μὴ γένωμαι σωραμῖς κομφωδιζή.
ΧΡΕΜΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέεις;
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐγά;

οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι;

ΧΡΕΜΗΣ.

τὸ τῆς γυναίκος δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

375 ἔν τῷ σκόφῳ γὰρ τοῦτ' ἔτιχον ἔνδον λαβάν.
ἀτὰρ πόθεν ἦκεῖς ἑτιόν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἔξ ἐκκλησίας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ,

ἦδη λέλυται γὰρ;
380 τὸ τριώβολον δῆτ' ἐλάβεις;

ΧΡΕΜΗΣ.

νῆ Δί', ὕφθριον μὲν οὖν,
καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλιτος, ὣ Ζεῦ φίλιτατε,
γέλων παρέσχεν, ἦν προσέρομαι νοκλιφ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

385 ἔτι γὰρ ὄφελον.
ἀλλ' ὅστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' ἀσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἦ τὸν θύλακον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δ' αἴτιον τί;
390 οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν;

ΧΡΕΜΗΣ.

πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπόποτ' ἦλθ' ἀχρός ἔξ τὴν πύκνα.

395 καὶ δῆτα πάντας στυτοίμοις ἠκάχομαι
ὄρωντες αὐτοῦς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὥς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία·

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὐτ' αὐτοὺς οὐτ' ἄλλοι συχνοί.
398 οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν;

ΧΡΕΜΗΣ.

πόθεν;

399 οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτροῦν ἐφθέγγετ'.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἴμοι δεΐλαιος.

Ἀντίλοχ', ἀποίμοξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. ἰάμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ προᾱγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χορῆμα ὄχλου

395 οὕτως ἔν ὄρα ξυνελέγη;

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἦ

ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνωμῆς καθεῖναι τῆς πόλεως; κατ' εὐθέως
πρωῖτος Νεοκλειδῆς ὁ γλάμων παρετήρησεν.

395 κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβαῖν πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτοῖν δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκείμενου,
ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεμῶντι οὐκ ἐσώσαστο;

400 οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτοῖν δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκείμενου,
ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεμῶντι οὐκ ἐσώσαστο;

ὁ δ' ἀναβόησας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαί με χρῆν δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπιῶ
405 τιθύμалλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγγανον.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιῶτατος
παρήλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλειοσιν·

410 αὐτός γε μέντοῦφρασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κάπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας

τετρασσιατήρου καὶ αὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

415 ἦν γὰρ παρῆχουσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
πλαίνας, ἐπειδὴν πρώτον ἧλιος τραπῆ,
πλευριτίς ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.

ὅσοις δὲ κλίνῃ μὴ ἔστι μηδὲ σιγῶματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενημένους

420 ἐς τῶν σκυλοδαιψιῶν· ἦν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρῃ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Διονύσον, χορησίᾳ γ' εἰ δ' ἐκείνᾳ γε
προσέσθηκεν, οὐδείς ἀντεχειροτόνησεν ἂν,
τοὺς ἀλφισταμοιβούς τοὺς ἀπόρους τρεῖς χοίνικας

425 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἧ κλάειν μαζρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλασαν Ναυσικύδου τῶραθόν.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτο τοῖνον εὐπροεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νίκλα,
δημηγορήσων, κάπεχίρησεν λέγειν

430 ὡς χορὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἔθροῦβησαν κἀνέζοαρον ὡς εὐ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πληῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρουξαν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἀλλ' ἦσαν ἥτιους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
435 τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τί εἶπε;

ΧΡΕΜΗΣ.

πρῶτον μὲν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ σέ;

ΧΡΕΜΗΣ.

μή πως τοῦτ' ἔρη.
καίπειτα κλέπτῃν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐμὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ νῆ Δία

καὶ συκοφάντην.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐμὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ νῆ Δία

440 τωνδὶ τὸ πληῆθος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

ΧΡΕΜΗΣ.

γυναῖκα δ' εἶναι προῦγμ' ἔφη νομβυστιζὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τάπορρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόρου ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν ἀεὶ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

445 καὶ νῆ τὸν Ἑριῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόνους οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦν ἀποστερεῖν·

450 ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφρασκε τοῦτο δρᾶν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ ἀγαθὰ,
ἔτερά τε πλείστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

455 τί δῆτ' ἔδοξεν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταῦταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕτω γεγενῆσθαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ δέδοται;

ΧΡΕΜΗΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἔστι προστεταγμένα
ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὔτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

460 οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡΕΜΗΣ.

οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι προῦγμ' ἄρά μοι;
ΧΡΕΜΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἦδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

465 ἐκείνω δεινὸν τοῖσιν ἥλιχοισι νῦν,
μὴ παραλαβῶσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κινεῖν ἑαυτάς.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἄριστον οὐ δώσουσι.

ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυνυκλον,
ῥῶγον καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθίσεια λήζυθον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ψυχὸς γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτή κάσθενής.
540 ἔπειθ' ἔν' ἀλεινοίμι, τοῦτ' ἠμιπισχόμεν.
σέ δ' ἔν' ἄλλε κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὄνερ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῥῶγοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χη βακτηρία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησίμη
545 μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τὸν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παύουσα τῇ βακτηρίῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὄν χρῶν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληγέναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

550 ἠκκλησία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγφοχόμεν.

ἀτὰρ γεγέννηται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδησθὰ με
φράσαντά σοι χθές;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄοτι γ' ἀνεμνήρησσομαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κάθησε τοῖνον σηπίας μασομήνη.

555 ὑμῖν δέ φασι παραδέδοσθαι τὴν πόλιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δρῶν; ὑφαίειν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

560 οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν τίνων;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τῶρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολλῶν οὔνεκα.

565 οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν εἰσχωρᾷ δρῶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μηδὲ μὴ πρὸς τῶν θεῶν
τοῦτ' ποιήσης μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βλον.

ΑΝΗΡ.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἔα λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

565 μὴ λαποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λουδορεῖσθαι, μὴ νεχραζόμενον φέρειν.

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλη γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

570 ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνῆν φρένα καὶ φιλόσοφον
ἐγειρεῖν

φροντίδ' ἐπισταμένην

ταῖσι φλαισιν ἀμύνην.

κοινῆ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν

ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην

575 δῆμον ἐπαγλαῖοῦσα

μυρίασι μὴ φελαῖσι βλον, δη-

λοῦν ὅ τί περ δύναται. και-

ρὸς δέ· δεῖται γὰρ τι σοφοῦ ἰνὸς ἐξευ-

ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέρανε μόνον

μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-

ρημένα πω πρότερον· μι-

580 σοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ

πολλάκις θεῶνται.

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
διανοαῖσι,

ὡς τὸ ταχύνειν χαρτίων μετέχει πλεῖστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖσι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν ὅτι μὲν χρησιὰ διδάξω πιστεύω· τοῦς
δὲ θεατὰς,

εἰ καινοτομεῖν ξεθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι
λίαν

585 τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δεδοικα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ μὲν τοῖνον τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης·
τοῦτο γὰρ ἡμῖν

δρῶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων
ἀμελήσεια.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντίπη μηδ'
ὑποκρούση,

πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζον-

590 τος ἀνοῦσαι.

κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-

τέχοντα,

κακ ταῦτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν
δ' ἄθλιον εἶναι,

μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλῆν, τῷ δ' εἶναι
μηδὲ ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·

ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοῖνον πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον
ἴμοιον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

600 πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
κατέδει σπέλεθρον πρότερός μου.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τῶν σπελέθρων κοινωνοῦμεν;
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δ', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἔγώ λέξιν· τὴν γῆν πρώ-
τιστα ποιήσω
κοινήν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τ' ἄλλ' ὅπόσ'
ἔστιν ἐκείνη.

εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσο-
μεν ὑμᾶς
600 ταμιευόμενα καὶ φειδόμενα καὶ τὴν γνώμην
προσέχουσαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέχηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
ριον δὲ

καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦτ' ἔς τὸ μέσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθεῖς ψευδοζήσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κακήησато γὰρ διὰ τοῦτο.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

605 οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσι
ἄπαντες,
ἀρτους, τεμάχην, μίξας, χλαίνας, οἶνον, στε-
φάνους, ξερεβίνθους.

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἔξευ-
ρὼν ἀπόδειξον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεσι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώ-
μεθα τοῖς προτέροισιν·

610 νῦν δ', ἔσται γὰρ βλος ἐκ κοινού, τί τὸ κέρδος
μὴ καταθεῖναι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἦν μέρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκα-
λαθῶραι,

ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινού δὲ
μεθεῖξει
ξυγκαταδαρωῶν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄλλ' ἐξέσται προῖτ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινᾶς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγ-
καιακεῖσθαι

615 καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν, εἰ πάντες ἕασιν
ἐπὶ τὴν ὥραισιτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ξρεῖ-
δειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

αἱ φανλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνᾶς
καθεδοῦνται·

κἄτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προῖτ'
ὑποκρούσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰ-
σχραῖσι συνῶμεν,
620 οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρῖν ἐκεῖσ' οἶ
φῆς ἀφικέσθαι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

θάροει, μὴ δέεισης, οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον
ὑπάραξει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβού-
λευται γὰρ, ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ἧ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν
τί ποιήσει;

625 φεύγονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ κα-
λοὺς βαδιούνται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄλλὰ φυλάξουσ' οἱ φανλότεροι τοὺς καλλοὺς
ἀπίοντας

ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δη-
μοσίοισιν

[οἱ φανλότεροι]· κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι κα-
λοῖς καταδαρθεῖν

ταῖσι γυναιξίν πρῖν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μι-
χροῖς χαρῖσωνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

630 ἡ Ἀνσικράτους ἄρα νυνὶ ὄλις ἴσα τοῖσι καλοῖσι
φρονησει.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικῆ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχήνη

τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγι-
δας ἐχόντων,

ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἶπη, πρότερος παραχώρει,
κἄτ' ἐπιτήρει,

ὅταν ἦδη ἴγῳ διαπραξάμενος παραδῶ σοὶ δευ-
τεριάξειν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

635 πῶς οὖν οὕτω ζώωντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἔκαστος

ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἄπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αἰτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν
νομιούσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρησιτῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα

διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες
πατέρ' ὄντα

640 ἄγχουσι. τί δὴθ', ὅταν ἄγνος ἦ, πῶς οὐ τότε
καπιχεσουῖναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ὁ παρεστῶς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτριῶν, ὅστις τύποι· νῦν δ' ἦν πλη-
γέντος ὀλοούσης,
μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπη δεδιώς, τοῖς δρωσιν
τοῦτο μεχεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θῶν Ἐπίκουρος,
645 ἢ Λευκολόφας, πάμπαν με καλοῖ, τοῦτ' ἦδη
δεινὸν ἀκοῦσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μέντοι δεινότερον τοῦτο τοῦ πράγματός ἐστι
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ ποῖον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰ σε φιλήσειεν Ἀριστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἰμῶζοι γ' ἂν καὶ κοκνοί.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

σὺ δέ γ' ὄξοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν προτερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,

650 ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

δεινὸν μέντ' ἐπεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν
ἐπὶ δειπνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιπ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

655 ἔν ἐτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρ-
χουσι δίκην τῷ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ'
ἔστι δίκαιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οἷδὲ δίκαια πρῶτον ἔσονται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τοῦτ' δὲ πόσους ἐπιτρέψει;
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
καγὼ ταύτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν,
οὐνεκ' ἔσονται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ'
ἐνὸς οὐνεκα δήπου,

660 ἦν τις ὀφείλων ἐξαρηῖται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ'
ἐπίδηλος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρον· εὐ γε διδάσκεις. τοῦτ' τοῖνυν
φρασαίτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύποντες πόθεν ἐπίσουςιν, ἐπειδὴν
εὐωχαθέντες ὑβρίζουσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαι σ' ἀπο-
ρήσειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

665 ἀπὸ τῆς μάξης ἧς σιεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,
οὐκ ὑβριεῖται φανῶς οὕτως αὔθις τῇ γαστρὶ
κολασθῆις.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκ, ἦν οἴκοι γε καθεύδης,
οὐδ' ἦν γε θύραξ', ὥσπερ πρότερον. βίσιος
γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.

670 ἦν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δάσει. τί γὰρ αὐτῷ
πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου
κομιεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἀνθροπωποι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσειε;
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσειε;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κοινῇ πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστν
μίαν οἰκησὶν φημι ποιήσειεν συρρήξασ' εἰς ἐν
ἄπαντα,

675 ὥστε βαδίζεω εἰς ἀλλήλους.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ δειπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιαὶς ἀνδρῶνας πάντα
ποιήσω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοὺς κρατήρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ θαψοδεῖν ἔσται τοῖς παιδα-
ρίοισιν

680 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς
γεγέννηται,

ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῦ τρέψεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κατὰ στήσασα παρ' Ἀρμόδιον κληρώσω πάντας,
ἕως ἂν

εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπὴν χαίρων ἐν ὀπίσθῳ γοῦμαιτι
δειπνεῖ·

καὶ κηρῶζει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιάν
ἀκολουθεῖν
685 τὴν βασιλείον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιάν χωρεῖν τὴν
ἀλμυρόπωλιν.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνα κάπτωσιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνωῶσιν.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὄτω δὲ τὸ γράμμα
μη' ξελυσθῆ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶ-
σιν ἅπαντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
690 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄλλεισιν τὴν δρῶδα λαβών.
αἱ δὲ γυναικες κατὰ τὰς διδούς
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δειπνοῦ
695 τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μεϊράξ ἔσθ' ὠραία.
παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα
φῆσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερώου,
καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·

700 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ' ἐμοί.

τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίους οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἑλθών·

705 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐπήφισται προτέροις βινεῖν,
ἡμᾶς δὲ τῶς θρηῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.

710 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

βαδιστέον τῶρ ἔστιν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκταιναν εὐφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημένην
715 ἄρχειν, καταστήσασαί τε τὰ ξυστίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἦδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

φήμ' ἐγώ.

ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι
ἀπαξυπάσας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνα τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

δῆλον τουτογί·

720 ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐτὰς τὰς ἀκμάς.
καὶ τὰς γε δούλας οὐχι δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κίπριν,

ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

725 φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;
(ΧΟΡΟΥ.)

ΑΝΗΡΑ.

ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεῦή φέρω,
προχειριοῦμαι κάξετάσω τὴν οὐσίαν.

730 χώρει σὺ δεῦρο κυναγύρα καλῆ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κωνηφορῆς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασθ' ἐμούς.

ποῦ 'σθ' ἢ διγοροφόρος; ἢ χύτρα δεῦρ' ἐξίδη,
735 νῆ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἔψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαινεταί.

ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἔσθ' ἢ κομωῶτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρος,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἢ κιδναρόδος ἐξίδη,

740 πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτώ γ', τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·

745 τὰ χυτρίδι ἦδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ΑΝΗΡΑ.

ἐγὼ καταθήσω τὰμά· κακοδαίμων ἄρα
ἀνῆρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὲ τὸν Ἰοσειδῶ οὐδέποτε γ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρῶτιστον αὐτὰ πολλὰκις καὶ σκέψομαι.

750 οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρωτᾶ καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευᾶρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχα

755 αὐτ', ἢ φέρεσι ἐνέχυρα θήσω;

ΑΝΗΡΑ.

οὐδαμῶς.

ΑΝΗΡΑ.

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου ὅτιν οὕτως; οὐ τι μὴ
Ἰέρωνι τῷ κήρουκι πομπὴν πέμπετε;

ΑΝΗΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.

ΑΝΗΡΑ.

760 μέλλεις ἀποφέρειν;

ΑΝΗΡΑ.

πάνυ γε.

ΑΝΗΡΑ.

κακοδαίμων ἄρ' εἶ

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα.

ΑΝΗΡΑ.

πῶς;

ΑΝΗΡΑ.

πᾶς; ὁράδιως.

ΑΝΗΡΑ.

τί δ'; οὐχι πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

ΑΝΗΡΑ.

ποιόισιν, ᾧ δὴ τῆρη;

- ANHP A.
 τοῖς δεδογμένοις.
 ANHP B.
 δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
 ANHP A.
 765 ἀνόητος;
 ANHP B.
 οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
 ἀπαξοπάντων.
 ANHP A.
 ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;
 ANHP B.
 τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
 ANHP A.
 μάλιστα πάντων.
 ANHP B.
 τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
 ANHP A.
 σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖς;
 ANHP B.
 φιλᾶζομαι,
 770 πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τι βουλεύεται.
 ANHP A.
 τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
 τὰ χρήματ' εἰσὶν;
 ANHP B.
 ἀλλ' ἴδων ἐπειθόμην.
 ANHP A.
 λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.
 ANHP B.
 λέξουσι γάρ.
 ANHP A.
 καὶ φασιν οἷσιν ἀράμενοι.
 ANHP B.
 φήσουσι γάρ.
 ANHP A.
 775 ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντι'.
 ANHP B.
 ἀπιστήσουσι γάρ.
 ANHP A.
 ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειεν.
 ANHP B.
 ἐπιτρέψουσι γάρ.
 οἷσιν δοκεῖς τιν' ὕσιν αὐτῶν νοῦν ἔχει;
 οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
 ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί.
 780 γνῶσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
 ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθὰ,
 ἔστιγεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπίαν,
 οὐχ ὡς τι δώσοντι', ἀλλ' ὅπως τὴ λήφεται.
 ANHP A.
 ὦ δαμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δοῶν.
 785 ταυτὶ γάρ ἐστι συνθετέα. ποῦ μοῦσθ' ἰμάς;
 ANHP B.
 ὄντως γὰρ οἷσιν;
 ANHP A.
 ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
 τωδὶ ξυνάπτω τῷ τρίποδε.
 ANHP B.
 τῆς μορίας,
- τὸ μὴδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὃ τι
 δράσουσιν, εἶτα τηρῆκαυτ' ἦδη
 ANHP A.
 τί δοῶν;
 ANHP B.
 790 ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρέβειν ἔτι.
 ANHP A.
 ἵνα δὴ τί;
 ANHP B.
 σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διέξειεν γαλή,
 παύσαντι' ἂν εἰσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.
 ANHP A.
 χαρίζετα γοῦν πάθουμ' ἂν, εἰ μὴ' χοιμ' ὅποι
 795 ταῦτα καταδείην.
 ANHP B.
 μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
 θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς.
 ANHP A.
 τῆ;
 ANHP B.
 ἐγῶδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύν,
 ἄττι' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.
 ANHP A.
 οἴσουσιν, ὦ τᾶν.
 ANHP B.
 ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
 ANHP A.
 800 ἀμῆλει κομιοῦσιν.
 ANHP B.
 ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
 ANHP A.
 μαχοῦμεθ' αὐτοῖς.
 ANHP B.
 ἦν δὲ κρεῖττους ὦσι, τί;
 ANHP A.
 ἄπειμ' ἑάσας.
 ANHP B.
 ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
 ANHP A.
 διαρραγείης.
 ANHP B.
 ἦν ὁ ραγῶ δὲ, τί;
 ANHP A.
 καλῶς ποιήσεις.
 ANHP B.
 σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
 ANHP A.
 805 ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας
 ὀρῶ φέροντας.
 ANHP B.
 πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
 αὐτ' εἰσενέγχοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
 πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριακόνθ' ἡμέρας.
 ANHP A.
 οἴμωξέ.
 ANHP B.
 Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 αὐτοῖσιν εἰσίσσει τί;

ΑΝΗΡ Α.

πλείω Καλλιού.

ΑΝΗΡ Β.

ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

ΑΝΗΡ Α.

δεινά γε λέγεις.

ΑΝΗΡ Β.

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὄρων

αἶε τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;

ΑΝΗΡ Α.

815 ἔγωγε.

ΑΝΗΡ Β.

τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἤντα

ἔψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

ΑΝΗΡ Α.

καὶ κακὸν γέ μοι

τὸ κόμμ' ἐγένει' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρους

μεστὴν ἀπήρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,

κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγοράν ἐπ' ἄλφια.

820 ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρει μοι τὸν θύλακον,

ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα

χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρω γὰρ χρώμεθα.

ΑΝΗΡ Β.

τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν

τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

825 τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;

κεθθὺς κατεχρόσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

ὄτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαινετο

ὁ Διδὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρῶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,

πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

ΑΝΗΡ Α.

830 οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,

νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

ΑΝΗΡ Β.

ἄς ἐγὼ φυλάξομαι

νῆ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατορηθῶσί μου.

ΑΝΗΡ Α.

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ πάντες ἄστοι, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

835 χωρεῖτ', ἐπελεγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,

ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·

ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσιν ἐπινενησμέναι

ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,

840 κλῖναι τε σισυρῶν καὶ διαπίδων νερασμέναι.

κροτήρα συγκιονῶσιν, αἱ μυροπόλιδες,

ἔσιπσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχην ὀπιζέται,

λαγῶ' ἀναπηγνύσσι, πόπανα πέττειται,

στέφανοι πλέονται, φούγγεται τραγῆματα,

845 χύτρος ἔτρους ἔφρουσιν αἱ νεώταται·

Σμοῖς δ' ἐν αὐταῖς ἱππιζὴν στολὴν ἔχων

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τουβλία.

Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα

ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·

850 ἐμβῆς δὲ κείται καὶ τολβῶν ξερομιμένος.

πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων

ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγγυτε.

ΑΝΗΡ Α.

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστημ' ἔχων

ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

ΑΝΗΡ Α.

855 καὶ ποῖ βαδειῖ σὺ μὴ καταθῆς τὴν οὐσίαν;

ΑΝΗΡ Β.

ἐπὶ δεῖπνον.

ΑΝΗΡ Α.

οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκεῖναις νοῦς ἐνῆ,

πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκης.

ΑΝΗΡ Β.

ἀλλ' ἀποσω.

ΑΝΗΡ Α.

πηνίκα;

ΑΝΗΡ Β.

οὐ τοῦμόν, ὦ τᾶν, ἐμποδῶν ἔσται.

ΑΝΗΡ Α.

τί δῆ;

ΑΝΗΡ Β.

ἑτέρους ἀποίσειν φημί' ἔθ' ὑστερούς ἐμοῦ.

ΑΝΗΡ Α.

860 βαδειῖ δὲ δειπνήσον ὄμως;

ΑΝΗΡ Β.

τί γὰρ πάθω;

τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει συλλαμβάνειν

τοὺς εὐ φρονούντας.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

ὄμοσ' εἶμι κύψας.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

καλοῦμέθ' αὐτάς.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

865 ἐπὶ ταῖς θύραις ἐσιτῶς

ΑΝΗΡ Α.

τί θράσεις; εἰπέ μοι.

ΑΝΗΡ Β.

τῶν εἰσφερόντων ἀρπάζομαι τὰ σιτία.

ΑΝΗΡ Α.

βάδιζε τοῖνον ὑστερος· σὺ δ', ὦ Σίμων

καὶ Παρμένων, ἄρεσθε τὴν παμπησίαν.

ΑΝΗΡ Β.

φέρε νῦν ἐγὼ σοὶ ζυμφέρω.

ΑΝΗΡ Α.

μῆ, μηδαμῶς.

870 δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,

ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ τῶν χρημάτων.

ΑΝΗΡ Β.

νῆ τὸν Αἴα δεῖ γούν μηχανήματός τινος,

ὅπως τὰ μὲν ὄντα χροῖμαθ' ἔξω, τρῖσδε δὲ

τῶν μαιτομέρων κοινῆ μεδέξω πωρ ἐγὼ.

875 ὁρῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον

ὄμοσ' ἔστί δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΓΡΑΥΣ Α.

τί ποῦ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·

ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψυμυθία

ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
 880 ἀργὸς, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
 παῖδουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 παριόντα. Μοῦσαι, δευρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
 μελῦδροιον εὐροῦσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

νῦν μὲν με παρακῦψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
 885 φου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
 ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξασθαι τινα
 ἔδουσ'· ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δοῖς, ἀντίσομαι.
 κεί γάρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
 ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡΑΥΣ Α.

890 τοῦτω διαλέγου ἀποχώρησον· σὺ δέ,
 φιλοτιμόριον ἀλλήτῃ, τοὺς αὐλοὺς λαβῶν
 ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάλλησον μέλος.
 εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
 θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χεῖρα καθεύδειν.

895 οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν-
 εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροισ·
 οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
 μᾶλλον ἢ γῶ τὸν φίλον
 ᾧπερ ξυνεῖην·
 ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

ΝΕΑΝΙΣ.

900 μὴ φθόνηι ταῖς νέαισι.
 τὸ τρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε
 τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
 κατὰ τοῖς μήλοις ἐπαν-
 θεῖ· σὺ δ', ὦ γραυῦ, παραλέεξαι κἀντέτριψαι,
 905 τῷ θανάτῳ μέλημα.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἐκπέσοι σου τὸ τρημα,
 τό τ' ἐπίκλιτρον ἀποβάλοιο,
 βουλομένη σποδεῖσθαι,
 κατὰ τῆς κλίνης ὄφιν
 910 εὖροις καὶ προσελκῶσαι
 βουλομένη φιλῆσαι.
 ΝΕΑΝΙΣ.
 αἰαῖ, τί ποτε πέσομαι;
 οὐχ ἤκει μουταῖρος·
 μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἢ
 γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε
 καὶ τὰλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.

915 ἀλλ', ὦ μαῖ', ἔκετεῦομαι,
 κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
 σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἦδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
 τρόπον τάλαινα κνησιῶς·
 920 δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Ἀεσβίους.
 ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο
 τὰμὰ παῖγνια· τήν δ' ἐμὴν
 ὦραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἄδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκρυθ' ὥσπερ γαλή·
 925 οὐδέεις γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

900 — 905. = 906 — 911.

912 — 917. = 918 — 923.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.

ΝΕΑΝΙΣ.

καινὸν γ', ὦ σαπρά.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ δῆτα.

ΝΕΑΝΙΣ.

τί γὰρ ἂν γραῖά καινά τις λέγοι;

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας.

ΝΕΑΝΙΣ Α.

ἀλλὰ τί;

ἦγγουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΓΡΑΥΣ Α.

930 τί μοι διαλέγει;

ΝΕΑΝΙΣ.

σὺ δὲ τί διακῦπτεις;

ΓΡΑΥΣ Α.

ἔδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τῷμῳ φίλω.
 ΝΕΑΝΙΣ.

σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΓΡΑΥΣ Α.

δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
 ὀδὲ γὰρ αὐτὸς ἐστιν.

ΝΕΑΝΙΣ.

οὐ σοῦ γ', ὦ λεθρε,

935 δεόμενος οὐδέν.

ΓΡΑΥΣ Α.

νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ.

ΝΕΑΝΙΣ.

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέροχομαι.

ΓΡΑΥΣ Α.

κἄγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μείζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῆ νέας καθεύδειν,
 καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι
 940 ἀνάσιμον ἢ προσβυτέραν·
 οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἔλευθέρῳ.

ΓΡΑΥΣ Α.

οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδήσεις.
 οὐ γὰρ τὰπὶ Χαοζένης τὰδ' ἐστίν.
 κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

945 ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
 ἀλλ' εἶμι τηρήσους' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
 ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἔροχομαι πάλαι ποδῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἔξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·

950 φροῦδη γὰρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὔτοις γὰρ αὐτὸς οὐ μεμνήμεθα.
 δεῦρο δὴ δεῦρο δῆ,

938 — 941. = 942 — 945.

951 — 959. = 960 — 968.

- φίλον ξιμόν, δεῦρό μοι
 πρόσελθε καὶ ξίνευρός μοι
 τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
 πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ
 955 τῶνδε τῶν σῶν βουστρῶν.
 ἄτοπος δ' ἔγκειται μοι τις πόθος,
 ὅς με διακναίσας ἔχει.
 μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
 καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνὴν
 τὴν ξιμὴν ἰκέσθαι.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
- 960 δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
 καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
 σα τὴν θύραν ἄνοιξον
 τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσῶν κείσομαι.
 φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῶ
 βούλωμαι κόλπῳ
 πληκτιζέσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
 965 Κύριε, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
 μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
 καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνὴν
 τὴν ξιμὴν ἰκέσθαι.
 καὶ ταῦτα μέντοι μετρώω πρὸς τὴν ξιμὴν ἀνάγκη
 970 εἰρημέν' ἔστιν. σὺ δέ μοι, φίλιτατον, ὦ ἰκετεύω,
 ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
 διὰ τοι σὲ πόρους ἔχω.
 ὦ χρυσοδαίδαλον ξιμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
 μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρόμμα, Τρυφῆς
 πρόσσωπον,
 975 ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
 διὰ τοι σὲ πόρους ἔχω.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 οὔτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 πόθεν;
 ΓΡΑΥΣ Α.
 καὶ τὴν θύραν γ' ἤραιτες.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ἀποθάνοιμ' ἄρα.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 τοῦ δαι δεόμενος δῆδ' ἔχων ἐλήλυθας;
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 Ἀναφύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπων.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 τίνα;
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 980 οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκῆς ἴσως.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μή.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερξηκοντέτις
 εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαυθὶς ἀναβηβλήμεθα.
 τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 985 ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
 νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
 969 — 972. = 973 — 976.

- ΝΕΑΝΙΑΣ.
 τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τὴνδεδὶ μοι κροουστέον.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 990 ὅταν γε κρούσης τὴν ξιμὴν πρῶτον θύραν.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαναμάξις ὅτι
 θύρασί μ' εὔρες· ἀλλὰ πρόσταγε τὸ στόμα.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ξερατὴν σου.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 τίνα;
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 995 τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 οὔτος δ' ἔστι τίς;
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληζύθους.
 ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύρασιν ὄψεται.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
 1000 μὴ ἴγῳ σ' ἀφῆσω.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰμὰ στρώματα.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 τί δῆτα κραέγρας τοῖς κἀδοῖς ὠνοίμεθ' ἄν,
 ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιοῦτον
 ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κἀδους ξυλλαμβάνειν;
 ΓΡΑΥΣ Α.
 1005 μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς
 ἐμέ.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοῦστιν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
 τὴν πεντακκοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
 τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 1010 ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
 κοῦκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'.
 ΓΡΑΥΣ Α.
 ἀλλὰ νῆ Δία
 ἀναγκάσει τοῦτ' σε.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 τοῦτο δ' ἔστι τί;

- ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
NEANIAΣ.
λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι.
- ΓΡΑΥΣ Β.**
καὶ δὴ σοι λέγω.
- 1015** ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἣν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γρᾶν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον
- 1020** ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ πατρίτου.
NEANIAΣ.
οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡΑΥΣ Α.
τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
NEANIAΣ.
τί δ', ἣν ἀφαιρητῆί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;
ΓΡΑΥΣ Α.
ἀλλ' οὐ κύριος
- 1025** ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδέτις ἔτι.
NEANIAΣ.
ἐξωμοσῖα δ' οὐκ ἔστιν;
ΓΡΑΥΣ Α.
οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
NEANIAΣ.
ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.
ΓΡΑΥΣ Β.
κλάων γε σύ.
NEANIAΣ.
τί δήτια χρή δρᾶν;
ΓΡΑΥΣ Α.
δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
NEANIAΣ.
καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστί;
ΓΡΑΥΣ Α.
Διομήδειά γε.
NEANIAΣ.
- 1030** ὑποστόρεσά νυν πρῶτα τῆς Δοιγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὑδατὸς τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡΑΥΣ Α.
ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
NEANIAΣ.
- 1035** νῆ τὸν Δί', ἣνπερ ἦ γέ που τῶν κρηόνων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπαισεῖσθαι σ' αὐτίκα.
NEANIAΣ.
ποῖ τοῦτον ἔλκεις σὺ;
ΓΡΑΥΣ Α.
τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
NEANIAΣ.
οὐ σωμαροῦσά γ'. οὐ γὰρ ἠλιζίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλιζοῦτος ὢν, ἐπεὶ
- 1040** μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
- ὡστ' εἰ καιστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οιδιπιδῶν ἐμπλήσετε.
ΓΡΑΥΣ Α.
ὦ παμβδελυρὰ, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
NEANIAΣ.
- 1045** νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γρᾶν ἀπαλλάξασά μου·
ὡστ' ἀντὶ τοῦτου τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
ΓΡΑΥΣ Β.
αὕτη σὺ, ποῖ παραβάσα τόνδε τὸν νόμον
1050 ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμῶν εἰρηζότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν;
NEANIAΣ.
οἴμοι δειλαιός.
πόθεν ἐξέκλυψας, ὦ κάκιςτ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκεῖνον τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡΑΥΣ Β.
βάδιζε δεῦρο.
NEANIAΣ.
μηδαιῶς με περιείδης
- 1055** ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσθ', ἀντιβολῶ σ'.
ΓΡΑΥΣ Β.
ἀλλ' οὐκ ἐγὼ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.
NEANIAΣ.
οἶκ' ἔμεγ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκτιαναν ἡμφιεσμένη.
ΓΡΑΥΣ Β.
ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
NEANIAΣ.
ἔθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρῶτιστά με
1060 ἐλθόντα θαρρήσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μὴ,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους.
ΓΡΑΥΣ Β.
θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
NEANIAΣ.
δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητῆς σοι καιστήσω δύο
- 1065** ἀξιόχρους.
ΓΡΑΥΣ Β.
μή μοι καθίστη.
ΓΡΑΥΣ Γ.
ποῖ σὺ, ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης;
NEANIAΣ.
οὐκ ἐγωγ', ἀλλ' ἔλκομαι.
ἀτὰρ ἦτις εἰ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πάνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσχόρω,
1070 τοῦτ' αὐτὸ πολὺ τοῦτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἐστ', ἀντιβολῶ, τοῦτ' ποτε;
πότερον πίνθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γρᾶς ἀνεσιτηκῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡΑΥΣ Γ.
μὴ σκῶπιτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.

ΓΡΑΥΣ Β.

δευρὶ μὲν οὖν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

1075 ὡς οὐκ ἀρήσω οὐδέποτε σ'.

ΓΡΑΥΣ Β.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

διασπάσεσθέ μ', ὃ κακῶς ἀπολούμεναι.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡΑΥΣ Γ.

οὐκ, ἦν ἐτέρᾳ γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἦν οὖν ὑφ' ἑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς;
1080 φέρε, πῶς ἐπ' ἐκέινην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;

ΓΡΑΥΣ Γ.

αὐτὸς σκοπεῖ σύ· τάδε δέ σοι ποιήεον.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡΑΥΣ Β.

οὐκ οἶσθα; βαδιεὶ δεῦρ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀφέτω νῦν μ' αὐτή.

ΓΡΑΥΣ Γ.

δευρὶ μὲν οὖν ἔσθ' ὡς ξυ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἦν ἡδέ μ' ἀφῆ.

ΓΡΑΥΣ Β.

1085 ἀλλ' οὐκ ἀρήσω μὰ Δία σ'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

χαλεπαὶ γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς.

ΓΡΑΥΣ Β.

τιή;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἔλκοντε τοὺς πλωτήρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡΑΥΣ Β.

σιγῇ βάδιζε δεῦρο.

ΓΡΑΥΣ Γ.

μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τουτὶ τὸ πρῶγμα κατὰ τὸ Κανόνου σαρῶς

1090 ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλεημμένον.

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυρήσομαι;

ΓΡΑΥΣ Β.

καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βοלבῶν χύτραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγυς ἦδη τῆς θύρας
ἐλζόμενος εἶμ'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

1095 ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

μὴ πρὸς θεῶν.

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

νῆ τὴν Ἑκάτην, ξάν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὃ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαρκῶν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
1100 κἄπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρόνην ἔχουσιν λήζυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἀπ' οὐ κακοδαίμων εἶμι; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἀνήρ καὶ δυστυχῆς,
ὅστις τοιοῦτοις θεηρίοις συνήξομαι.

1105 ὅμως δ' ξάν τι πολλὰ πολλὰς πάθω
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάνοιιν, δεῦρ' εἰσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιτῶσαντας, εἶτα τὸ πόδε

1110 μολυβδοχορήσαντας κύκλω περὶ καὶ σφυροῦ,
ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν ἐντὶ ληζύθου.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ὃ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ' ὄσαι παρέσται' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,

1115 οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τε δημότιαι,
ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἠ' διάκονος,
ἦτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρομασίην
ἀγαθοῖσιν, ὃ Ζεῦ· πολὺ δ' ἵπεροπέπαικεν αὐ
τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορεΐδια.

1120 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντιά παντ' ἀπέπτιστο·
ὥστ' ἔστι πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὃ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένης ὃ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχη.

1125 ἀλλ', ὃ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου ἔστι, τῆς ἐμῆς κερτημένης.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

μάλισθ'· ὅδι γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὃ δέσποτ', ὃ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

1130 ἐγώ;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

σύ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλιβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλείον ἢ τρισυνοῦλῶν
ὄντων τὸ πληθὸς οὐ δεδείπηκας μόνος;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶν γ' ἀνθρώπων εἰρηκας σαρῶς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

1135 ποῖ ποῖ βαδίξεις;

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ἕσματος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἠ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδί μετὰ σοῦ τὰς μετράκας.
οἶνος δὲ Χίος ἔστι περιλειμμένους
1140 καὶ τᾶλλ' ἀγαθᾶ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὐνοῦς τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρως βλέπει,

ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
οὐκ οὐκ ἄπασι δῆτα γενναίως ἔρεϊς

1145 καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἔλευθέρως
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔσι' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν; ἦν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη' πείζομαι,

1150 ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς.
τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασθὶ λαβῶν; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπέσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμηκρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·

1155 τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρί-
νειν ἐμέ·

τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν
ἐμέ·

σχεδὸν ἅπαντες οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προεβλήχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνη-
μένους

1160 μὴ' πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
αἶι,

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσει-
κέναι,

αἶ μόνον μνημῆν ἔχουσι τῶν τελευταίων αἶι.
ὦ ὦ ὦρα δῆ,

ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα
δρᾶν,

1165 ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὸ
πόδε

καὶ σὺ κίνει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τοῦτο δρῶ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκον τὸν ἑυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-

1170 κρητιολεϊφανοδοριμυποτριμματο-
σιλφιοπαραιομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικισσυφογαπτοπεριστερα-
λεικτρονοπτεργεφαλοκιγλοπε-
λειολαγωσοισριαοβαφητραγανοπτερύγων.

1175 σὺ δὲ ταῦτ' ἀχροασάμενος
ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον.
εἶτα κόμισαι λαβῶν
λέκιδον, ἔν' ἐπιδειπνήσῃς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀλλὰ λαίματτουσὶ που.

ΧΟΡΟΣ.

ἀρεσθ' ἄνω, ἰαί, εὐαί.

1180 δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαί,
εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκη·
εὐαί εὐαί εὐαί εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίας καὶ συκοφαντίας καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρᾶξάντην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ξερωτῆ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρῆ τοιούτων τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφῆς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιῶν ἐντύχοι, τούτῳ ἔπῃσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ξερωτῆ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγγέρονει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρου μὲν Ἀλάκωσιν, Ἀριστομένοσιν δὲ Ἀδμήτῳ, Νιζοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ἐπὶ ὀλοῖα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώζαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

Ὡς ἀρχαλέον προῦμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότην.
 ἦν γάρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτιμένῳ,
 5 μετέχην ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐξ ἄ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ζωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοζία,
 ὃς θεσπιωθεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 10 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὧς φεσιν, σοφὸς,
 μελαγχολῶν' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατοπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆζ' αὐτῷ ποιεῖν.
 15 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγούμεθα.
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμπε προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένη τὸ παράπαν οὐδὲ γοῦ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγησομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὃ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμαι ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
 20 οὐ γὰρ με τυπήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μάλλον ἀλγῆς.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

ἴληρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὐτοσί·
 25 εὐνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνν σφόδρα.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ξμῶν γὰρ οἰκετῶν
 πιστότατον ἠγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
 ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ
 κακῶς ἔπρακτον καὶ πένης ἦν.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

οἰδὰ τοι.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

30 ἔτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες
 καὶ συζοφάνται καὶ πονηροί.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

πέιδομαι.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

ἐπερησόμενος οὖν ἤχμην ὡς τὸν θεὸν,
 τὸν ξμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τλαιπαῦρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
 35 τὸν δ' υἷον, ὁσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, X
 πευσόμενος εἰ χρή μεταβαλόντια τοὺς τρόπους
 εἶναι πανούργιον, ἄδικον, υἷγις μηδέ ἐν,
 ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμιμάτων;

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

40 πέυσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
 ὅτῳ ξυναντήσομαι πρότον ἐξίων,
 ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
 πείθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

καὶ τῷ ξυναντήσῃ δῆτα πρώτῳ;

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

τουτοσί.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

45 εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
 φράξουσιν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
 ἄσκειν τὸν υἷον τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
 Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

τῷ τοῦτο κρῖνεις;

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ

γνωῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

50 τὸ μηδὲν ἄσκειν υἷγις ἐν τῷ νῦν βίῳ.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησιμὸς εἰς τοῦτο ἔπει,
 ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
 ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί καὶ τοῦ χάριν
 καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδι,
 55 πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

ἄγε δὴ, σὺ πρότερον σαιτόν ὅστις εἰ φράσον,
 ἦ ταπὶ τοῦτοις δρω. λέγειν χρή ταχὺ πάνν.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ἐγὼ μὲν οἰμῶζειν λέγω σοι.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

μανθάνεις

ὃς φησιν εἶναι;

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

σοι λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμοι.

60 σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
 ἀλλ' εἴ τι χάρεις ἀνδρὸς εὐόργου τρόποις,
 ἔμοι φράσον.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

κλᾶειν ἐγωγέ σοι λέγω.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαρῆσεις ἔτι.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

65 εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ἄλλῳ κακὸν κακῶς.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ὦ τᾶν, ἀπαλλάσθητον ἐπ' ξμοῦ.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

πάμικα.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα·

ἀπολωὶ τὸν ἀνθρώπου κἀκίστα τουτονί.
ἀναθίεις γὰρ ἐπὶ κορημόν τιν' αὐτὸν καταλιπών
70 ἄπειγέ, ἵν' ἐκείθεν ἐπιτραχηλισθῆ πεσών.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' αἶρε ταχέως.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
οὐζουν ξρεῖς;
ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν πύθῃσθέ μ' ὅστις εἴμ', εὐ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοδὸν ἀψήσετε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
νή τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.
75 μέθεσθέ νῦν μου πρώτον.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ἦν, μεθίμεν.
ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με
λέγειν ἢ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένους.
ἔγω γὰρ εἰμι Πλοῦτος.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ὦ μικρῶτατε
ἀνδρῶν ἐπάντων, εἴτ' ἐστάγας Πλοῦτος ὤν;
ΚΑΡΙΩΝ.

80 σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεὺ, τί φῆς; ἐκείνος ὄντως εἶ σύ;
ΠΛΟΥΤΟΣ.

καί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ἐκείνος αὐτός;
ΠΛΟΥΤΟΣ.
αὐτότατος.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
πόθεν οὖν, κράσον,
αὐχμῶν βαδίξεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.
ἐκ Πατροζιέους ἔρχομαι,
85 ὃς οὐκ ἔλοῦσαι' ἐξ ὄτουπερ ἐγένετο.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
τουτί δὲ τὸ κακὸν πᾶς ἐπαθες; κάτειπέ μοι.
ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
ἔγω γὰρ ὦν μειράκιον ἠπειλήσ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
90 μόνους βαδισίμην· ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγινώσκωμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ὀμολογῶ σοι.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φῆρε, τί οὖν;
95 εἶ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

φῆμ' ἔγω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις;
ΠΛΟΥΤΟΣ.

πάνυ μὲν οὖν·

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἔδρακά πω χρόνου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἔγω γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

100 ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἦδη τίπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμωσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ ἠγόρευον οὐτι παρέξῃεν πράγματα

ἐμελλετόν μοι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,

καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ

105 ζητῶν ἐπὶ ἀνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·

μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλην ἔγω.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἠντά ἂν δέ μου

τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένοινται πλοῦσιον,

ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

110 ἔχει μὲν οὕτως, εἰσί δ' οὐ πάντες κακοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἰμῶξει μακρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,

γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.

οἶμαι γὰρ, οἶμαι, σὺν θεῶ δ' εἰρήσεται,

115 ταύτης ἀπαλλάξῃν σε τῆς ὀφθαλμίας,

βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.

οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐνθροπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

120 ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἶ

πύθοιτ' ἂν ἐπιτρέψῃε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῦν δ' οὐ τούτο δρᾶ,

ὅστις σε προσπιάοντα περιουστῆιν ἐξ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἔγω δ' ἐκείνον ὄρωδῶ πάνυ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;

οἶε γὰρ εἶναι τὴν Λιδος τυραννίδα,

125 καὶ τοὺς κεραινοὺς ἄξιους τριωβόλου,

ἐὼν ἀναβλέψης σὺ κἄν μικρὸν χρόνον;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἦ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχ' ἴσυχος.

ἔγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζον δυνάμενον.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

ἔμὲ σύ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

130 αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τὴν ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τὰργύριον· πλείστον γὰρ ἔσθ' αὐτῷ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἔστιν αὐτῷ τοῦθ';

ΚΑΡΙΩΝ.

οἶδι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τί· οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ νῆ Δί' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

135 οὐκ οὖν ὅδ' ἔστιν αἷτιος, καὶ ῥαδίως

παύσει ἅν, εἰ βούλοιο, ταῦθ'.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

οἷτί τί δή;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅτι οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἅν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδέεν,
μὴ βουλομένου σου.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

πῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως

140 ὠνήσεται δήπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρῶν
αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἦν λυπὴ τι, καταλύσειςμόνος.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

τί λέγεις; δι' ἔμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

γῆμ' ἐγώ.

καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν

145 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γενένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,

150 ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρῶτον αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δοῖν,
οὐ τῶν ξρασιῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

155 οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρρους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

160 τέγχει δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὐρημένα.

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκωτοτομεῖ καθήμενος,
ἔιερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταινεται.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν,

165 ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρχεῖ,

ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δὲ γε πλύνει κώδια,

ὁ δὲ βυρσοδειφεῖ γ', ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυνα,

ὁ δ' ἀλύς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

οἴμοι τάλας, ταῦτι μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

170 μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομῆ;

ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίνεται;

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

τὸ δ' ἐν Κορινθῶν ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

175 ὁ Βελονοπόλῃς δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

Ἄγυρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδετα;

Φιλέφιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἢ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

ἐρεῖ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλονίδου;

180 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐμπέσοι γέ σοι.

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;

μονώτατος γὰρ εἴ σὺ πάντων αἷτιος,

καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εἴ ἔσθ' ὅτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε

185 ἔφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξηταιμόνον.

ΗΛΟΥΤΟΣ.

ἔγὼ τσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα·

ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.

τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔστι πάντων πλησμονή·

190 ἔρωτος

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄρτων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μουσικῆς

ΚΑΡΙΩΝ.

τραγημάτων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τιμῆς

ΚΑΡΙΩΝ.

πλακούντων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀνδραγαθίας

ΚΑΡΙΩΝ.

ισχύων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φιλοτιμίας

ΚΑΡΙΩΝ .

μάης

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

στρατηγίας

ΚΑΡΙΩΝ .

φαιῆς .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

σοῦ δ' ἔγένετ' οὐδείς μεστός οὐδεπώποτε .

ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβη τριακάδεκα ,

195 πολὺ μάλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐκκαίδεκα ·

κἂν ταῦτ' ἀνύσται , τειταράκοντα βούλεται ,

ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

εὗ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ ·

πλὴν ἔν μόνον δέδοικα .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

φράζε τοῦ πέρι .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

200 ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑμεῖς φατέ

ἔχειν με , ταύτης δεσπότης γενήσομαι .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

νῆ τὸν Δί' · ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς

δειλιότατόν ἐσθ' ὁ πλούτος .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

ἦμιστ' , ἀλλὰ με

τοιχωρύχος τις διεβαλ' . εἰσδὺς γὰρ ποτε

205 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν ,

εὐδῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλιμένῃα ·

εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν · ὡς , ἂν γένη

ἀνῆρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα ,

210 βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀζύτερον τοῦ Ἀνγκέως .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὢν ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἑλπίδ' ἔξ ὧν εἰπέ μοι

ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

κακῆϊνος οὖν σύνοιδε ταῦτα ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

φήμ' ἐγώ .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

215 ὄραϊτε .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

μὴ φρόντιζε μηδέν , ὦγαθέ .

ἐγὼ γὰρ , εὖ τοῦτ' ἴσθι , κἂν δῆ μ' ἀποθανεῖν ,

αὐτὸς διαπραξῶ ταῦτα .

ΚΑΡΙΩΝ .

κἂν βούλη γ' , ἐγώ .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

πολλοὶ δ' ἔσονται χῆτεροι νῆν ξύμμαχοι ,

ᾧσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

220 παπαῖ , πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

οὐκ , ἦν γε πλουτήσων ἐξ ἀρχῆς πάλιν .

ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν

ΚΑΡΙΩΝ .

τί δρῶ ; λέγε .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον , εὐρήσεις δ' ἴσως

ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους ,

225 ὅπως ἂν ἴσον ἔκαστος ἐνιαυθὶ παρῶν

ἡμῖν μετᾱσχη τοῖδε τοῦ Πλούτου μέρος .

ΚΑΡΙΩΝ .

καὶ δὴ βαδίξω · τουτοδὶ κροαδίον

τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ' · ἀλλ' ἀνύσας τρέγε .

230 σὺ δ' , ὦ κροάτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων ,

εἶσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἶσθ' ἢ γὰρ οἰκία

αὕτη σὶν ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον

μεσθὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίξω .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσῶν νῆ τοὺς θεοὺς

235 εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἄλλοτρίαν πάνυ ·

ἀγαθὸν γὰρ ἂν ἔλασθ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε .

ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδῶλον εἰσελθὼν τύχῳ ,

εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω ·

κἂν τις προσέλθῃ χρηστός ἄνθρωπος φίλος

240 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον ,

ἔξαρκὸς ἔστι μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε .

ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ ,

πόροναισι καὶ κύβοισι παρεβεβλημένος

γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

245 μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε .

ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰε .

χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδείς ἀνῆρ

πάλιν τ' ἀναλῶν , ἠνίκ' ἂν τούτου δέη .

ἀλλ' εἰσῶμεν , ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι

250 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον ,

ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ .

ΠΛΟΥΤΟΣ .

πειθόμεαι .

ΧΡΕΜΥΛΟΣ .

τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθῆ λέγοι ;

ΚΑΡΙΩΝ .

ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαι-
γόντες ,

255 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί ,
ἴτ' ἔγκονεῖτε , σπεύδεθ' , ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ

μέλλειν ,

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκηῆς , ἧ δεῖ παρόντ'
ἀμύνειν .

ΧΟΡΟΣ .

οὐκ οὖν ὀρᾷς ὀρμουμένους ἡμῶς πάλοι προθύμως ,

ὡς εἰκόσ' ἐστίν ἄσθενεις ἡρόντιας ἄνδρας ἤδη ;

σὺ δ' ἄξιοις ἴσως με θεῖν , πρὶν ταῦτα καὶ
φράσαι μοι

260 ὄτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κάλυψε δεῖρο .

ΚΑΡΙΩΝ .

οὐκ οὖν πάλοι δῆπου λέγω ; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
ἀκούεις .

ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἠδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας .

ΧΟΡΟΣ .

ἔστιν δὲ δῆ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ
φησιν ;

ΚΑΡΙΩΝ.

265 ἔχων ἀφίεται δεῦρο πρεσβύτεν τιν', ὃ πονηροί,
ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυθόν, μαδῶντα,
νωδόν·
οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
ΧΟΡΟΣ.
ὦ χρυσὸν ἀγγέλλας ἑπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φρά-
σον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἤκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

270 πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.
ΧΟΡΟΣ.
μῶν ἀξιόις φρενακίσας ἡμῖς ἀπαλλαγῆναι
ἀξήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
ΚΑΡΙΩΝ.
πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
πάντα
ἠγεῖσθ' εἰ εἶναι κούδεν ἄν νομίξ' ὕγιες εἰπεῖν;
ΧΟΡΟΣ.

275 ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἶ κνήμι καὶ σου βοῶσιν
λοῦ λοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
ΚΑΡΙΩΝ.
ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχόν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σύ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον
δίδωσιν.
ΧΟΡΟΣ.

διαφραγεῖς. ὡς μόθων εἰ καὶ φύσει κόβαλος,
280 ὅστις φρενακίζεις, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας
ἡμῖν
δοῦν χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέληκε δεῦρο·
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
θύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ἄλλας διεκπε-
ρῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρήψαμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὠν-
δρες, ἤκει
285 ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
ΧΟΡΟΣ.
ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
ΚΑΡΙΩΝ.
νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὦτ' ὄνου
λάβητε.
ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἤδομαι καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὕψ' ἠδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σύ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΑΡΙΩΝ.
290 καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι φρετανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὸν παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέξαι θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχόμενοι τε προβατίων
αἰγῶν τε κινναβρώντων μέλη,
295 ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀζραπιεῖσθε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δὲ γ' αὖ ζητήσομεν φρετανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα
βληχόμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πῆραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραι-
παλώντα,

ἠγούμενον τοῖς προβατίοις,
300 εἰκὴ δὲ καταδαρθόντα που,
μέγαν λαβόντες ἠμίμενον σφρακίσκον ἐκτυφλώσαι.
ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακα ἀνακυ-
κῶσαν,
ἣ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάρρους
305 μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔμματτειν
αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρουλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακα ἀνα-
κυκῶσαν
310 καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Δαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχων κρεμῶμεν,
μινθώσομεν θ' ὥσπερ τράγοι
τὴν ῥῖνα· σύ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσων ἐρεῖς·
315 ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σαωματίων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἴων ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότη
320 λαβῶν τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῇ κόπῃ ξυνεῖναι.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὠνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαιγορεῖν καὶ σαπρόν·
ἀσπάσομαι δ', ὅτι προθύμως ἤκετε
325 καὶ συντεταμένως τοῦ κατεβλακευμένου.
ὅπως δὲ μοι καὶ ἰάλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
ΧΟΡΟΣ.

θάρροι· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γίγ, εἰ τρωβόλου μὲν οὐνεκα
330 ὄστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν ἰγκλησίῃ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρήην τῷ λαβεῖν.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Βλεφρίδημον τουτοῦλ
προσιόντα· δήλος δ' ἔστιν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

335 τί ἄν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνην τρόπον
Χρεμύλος πεπλοῦτηξ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἰοακλέα πολὺς
ἐπὶ ταῖσι ζουρεῖοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
340 ἔστιν δὲ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πρᾶτιον τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκοῦν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρήψας ἐρῶ νῆ τοὺς θεοὺς.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πρᾶτομεν,
345 ὥστε μετέχειν ἔξεσιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλῃ.
ἐν γάρ τις, ἐν κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ποῖός τις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἶος,

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

λέγ' ἀνύσσας ὃ τι φῆς ποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

350 ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀέλ'
ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετροίφθαι τὸ παράπαν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τοῦτ'ι πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτῖον,
καὶ μὴ οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τὸ ἴ αὐ δαδοικέναι

355 πρὸς ἄνδρός οὐδὲν ὑγίης ἐστ' εἰρησασμένου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς δ' οὐδὲν ὑγίης;

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

εἰ τι κεκλογῶς νῆ Δία

ἐκεῖθεν ἤκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἀπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

"Απολλων ἱσποτρόφαιε, μὰ Δε' ἐγὼ μὲν οὐ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

360 παῦσαι φλαυρῶν, ὄγασθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

φεῦ'

ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγίης ἔστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἕπαντες ἦτινες.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

365 ὥς πολὺ μεθέστηγ' ὦν πρότερον εἶχεν τρόπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μελαγχολῆς, ὠνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανοργηκότι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρούσεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότης

370 ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ δ' ἔστιν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

μῶν οὐ κέκλογας, ἀλλ' ἦρπας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καζοδαμονῆς.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεσιτόρηγός γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐγωγ'.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ὦ Πράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἄν

375 τρέποιο; τάληθές γάρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ὦ τᾶν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάννυ
ἐθέλω διαπραῖσαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐλιβύσας κέρμασιν τῶν δητόρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

380 καὶ μὴν φιλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοῦ θεοῦ
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ὀρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδουόμενον,
ἐκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, καὶ διοίσειντ' ἐντικρως

385 τῶν Πρακλειδῶν οὐδ' ὅποιον τῶν Παμφίλων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ, ὦ κακόδαμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγαι καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτήσαι ποιήσω.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάννυ πολλὰ κέκλογας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἴμοι τῶν κακῶν,

390 ἀπολεῖς.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρῆ σὺ,
ἔχω.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

σὺ Πλοῦτον; ποῖον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

καὶ ποῦ ἔστιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐνδον.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ποῦ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρ' ἐμοῦ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάννυ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

οὐκ ἐξ κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

395 λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φημί.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τί φῆς;

400 οὐ τῷ μεταδοῦναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βλέψαι ποιῆσαι νῶ

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ὡσπερ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τυφλὸς γὰρ ὄντως ἔστί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

οὐκ εἰς ἄρ' ὡς ἐμ' ἤλθεν οὐδεπόποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

405 ἀλλ' ἤν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

οὐκουν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίς δῆτ' ἱατρός ἔστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

σκοπῶμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

410 μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην

ἐγὼ, κατακλίθειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

κράτιστόν ἔστι.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς θεοὺς.

μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνευ πράιτων ἐν γέ τι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν βαδίζω.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

σπεῦδέ νυν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τούτ' αὐτὸ δρω.

ΠΕΝΙΑ.

415 ὦ θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον

τολμῶντι δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,

ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον;

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

Ἠράκλεις.

ΠΕΝΙΑ.

ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνεσχέτον,

420 ἀλλ' οἷον οὔδεις ἄλλος οὐδεπόποτε

οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ δ' εἴ τίς; ὠρᾶ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ἔσως Ἐρινύς ἔστιν ἐκ τραγωδίας.

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

425 ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δῖδας.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

οὐκοῦν κλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ.

οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πανδοκεύτριαν,

ἧ λευκοπόωιν. οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτον

ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένην.

ΠΕΝΙΑ.

ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,

430 ζητούντες ἐκ πάσης με χάριος ἐκβαλεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκουν ὑπόλοιπον τὸ βέραρθρόν σοι γίγνεται;

ἀλλ' ἦ τις εἰ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ σφῶ ποιῆσω τήμερον δοῦναι δίκην

ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητεῖτον ἐνθ' ἐνδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

435 ἀρ' ἔστιν ἡ καπιλις ἢ τῶν γειτόνων,

ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεὶ με διαλυμαίνεται;

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ἀναξ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔτος, τί δρῶς; ὦ δειλότατον σὺ θηρόν,

440 οὐ παραμενεῖς;

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ἦριστα πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ μενεῖς;

ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

Πενία γὰρ ἔστιν, ὦ πονήρ', ἣς οὐδαμοῦ

οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σιτῆθ', ἀντιβολῶ σε, σιτῆθι.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

445 καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ

ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεόν

ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα.

τηνδὲ δεδιότε, μηδὲ διαμετρούμεθα.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ποίοις ὀπλοισιν ἢ δυνάμει πεποηθότες;

450 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα

οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μαροχαιτή;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάραει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι

τροπαιοῦ ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γούζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὃ καθάρματε,
455 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεῖνὰ δρωῶντ' εἰλημμένῳ;
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σύ δ', ὃ κάσιστ' ἀπολομένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὀτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένῳ
460 βλέπει πάλιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν;

ΠΕΝΙΑ.

τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ' ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅ τι ;

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝΙΑ.

ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
465 κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπων;
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅ τι ;

εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἄν μὲν ἀπογῆνω μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν αἰτίαν ἐμέ
470 ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντις ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ταυτὶ σύ τολμᾶς, ὃ μαροσιότη, λέγειν ;

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ἄξιως
ἔπανθ' ἀμαρτανονία σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
475 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιῆσειν πλουσίους.

ΒΛΕΨΙΑΙΗΜΟΣ.

ὃ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε ;

ΠΕΝΙΑ.

οὐ δεῖ σχετιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθης.

ΒΛΕΨΙΑΙΗΜΟΣ.

καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ ἰοῦ
τοιαῦτ' ἀκούων ;

ΠΕΝΙΑ.

ὅστις ἔστιν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

480 τί δητὰ σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίῃ,
ἔαν ἀλφῆς ;

ΠΕΝΙΑ.

ὅ τι σοι δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἠπάσθῃ, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.

ΒΛΕΨΙΑΙΗΜΟΣ.

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσίαν ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ταύτη γε· νῦν δὲ δού' ἀποχρήσουσιν μόνα.

ΠΕΝΙΑ.

485 οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντιπεῖν ἔτι ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤδη χορῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε
τηνδὶ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
σετε μηδέν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φανερόν μιν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι
πᾶσιν ὁμοίως,

490 ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
ἔστι δίκαιον,

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τᾶν-
αἰτία δήλου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὔρομεν ὥστε
γενέσθαι

βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς
ᾧν περὶνοσθη,

495 ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βυδιεῖται κοῦκ
ἀπολείπει,

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κῆρυ ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτιούτους δήπου τά τε
θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι
ποτ' ἄμεινον ;

ΒΛΕΨΙΑΙΗΜΟΣ.

οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μέρους· μηδὲν ταύτην
γ' ἀνερώτα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

500 ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις
διάκειται,

τίς ἂν οὐκ ἤγοιτ' εἶναι μενίαν, κακοδαμονίαν
τ' ἔτι μᾶλλον ;

πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦ-
σι πονηροί,

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πά-
νυ χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς καὶ πεινωῖσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλείστα συνέσιν.

505 οἰκοῦν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ'
ὁ Πλοῦτος,

ὀδὸν ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὃ πάντων ἥξειτ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐκ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ πα-
ραπαύειν,

εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν
λυσιτελεῖν σφῶν.

510 εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψει πάλιν διανεμίειν τ'
ἴσον αὐτόν,

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετήη

οὐδεὶς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τοῖτον ἀφαιρηθέντων
ἐξελήσει

τίς χαλκείειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
 ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν
 515 ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διοῦς θεορίσασθαι,
 ἢν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
 οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.
 ΠΕΝΙΑ.
 πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.
 ΠΕΝΙΑ.
 τίς δ' ἔστι πρῶτον ὁ πωλῶν,
 520 ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἔχῃ;
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 κερθαίνειν βουλούμενός τις ἔμπορος ἦκων ἐκ Θεσσαλίας παρὰ πλείστον ἀνδραποδιστῶν.
 ΠΕΝΙΑ.
 ἀλλ' οὐδ' ἔστι πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς
 κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
 κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
 525 ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τᾶλλα τε μοχθεῖν
 ὀδυνηρότερον τρήψεις βίωτον πολὺ τοῦ νῦν.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 ἔς κεφαλὴν σοί.
 ΠΕΝΙΑ.
 ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὐτ' ἐν κλίνῃ καταδραφθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
 οὐτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντιος;
 οὔτε μύροισιν μυρίσαι σιακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·
 530 οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλομόρφων.
 καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔστιν πάντων τούτων ἀποροῦντα;
 παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
 τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
 διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 535 σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθὸν, πλὴν φθόδων ἐκ βαλανεῖου
 καὶ παιδαριῶν ὑποπεινώντων καὶ γραῖδίων ζολουσιόν;
 φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνόπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοί
 ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιδῶσιν,

ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.
 540 πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἑμαυτοῦ μὲν ἔχειν ῥίκκος· ἀντὶ δὲ κλίνης
 σιβάδα σχοίνων κόρρων μεστῆν, ἢ τοὺς εὐδονταὶς γείροισι·
 καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
 λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
 μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχυρῶν ἡφαριῶν,
 545 ἀντὶ δὲ θράνουσιν στάμνον κεφαλήν κατεαγῆτος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
 πιθάκης πλευρὰν ξερωγυῖαν καὶ ταύτην· ἀρά γε πολλῶν
 ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;
 ΠΕΝΙΑ.
 σὺ μὲν οὐ τὸν ἕμὸν βίον εἰρηνας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπερρούσας.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαρμὴν εἶναι ἀδελφῆν.
 ΠΕΝΙΑ.
 550 ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὁμοῖον.
 ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
 πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μηδὲν ἔχοντα·
 τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
 περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 555 ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
 εἰ φρεσάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταγήναι.
 ΠΕΝΙΑ.
 σκώπτειν πειρᾷ καὶ ζωμωθεῖν τοῦ σπουδαῖον ἀμελήσας,
 οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
 καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγωγῶντες
 560 καὶ γαστρῶδεις καὶ αὐχύννημοι καὶ πόνος εἰσιν ἀσελγῶς,
 παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀναροί.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
 ΠΕΝΙΑ.
 περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περὶ αὐτῶν σφῶν κἀναδιδάξω
 ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

565 πάνν γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἔστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορῶνται.

ΠΕΝΙΑ.

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
ὀπίσταν μὲν

ᾧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι,

πλουτήσαντές δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ'
ἄδικοι γεγέννηται,

570 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
μοῦσιν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα
βάσκανος οὔσα.

ἀτὰρ οὐχ ἥτιόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτη
γε κοιμήσῃς,

ὅτι ἡ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπέσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν
ἀμείνων

πενία πλούτου.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὐπω δύνασαι
περὶ τούτου,

575 ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

ΠΕΝΙΑ.

ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι
μέλιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
φρονοῦντας ἄριστα

αὐτοῖς. οὕτω διαγινώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμα'
ἔστι δίκαιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγινώσκειν
τὸ κράτιστον·

580 κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμιας ὄντως λημῶντες τὰς
φρένας ἄμφο,

ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς
σε διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου
ἔναγεῖραι,

585 ἀνεκέρηττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
νώσας

κοτινῶ στεφάνῃ; καίτοι χροσῶ μᾶλλον ἐχορῆν,
εἴπερ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
ἐκεῖνος·

Post v. 565. sequebatur

Β.Α. νῆ τὸν Δί' εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς
οὐχὶ κόσμιόν ἔστιν;

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν
δελπασάσθαι,

λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐξ
παρ' ἑαυτῶ.

ΠΕΝΙΑ.

590 πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμα' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ
περιάψαι,

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἔσθ' οὕτωσὶ καὶ
φιλοκερδής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῶ στεφάνῳ
στεφανώσας.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τοιμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ'
ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν

διὰ τὴν Πενίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
595 εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ
γὰρ αὕτη

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
μῆν' ἀποπέμπειν,

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνδρόπων ἀρπάξεν πρὶν
καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθεῖρου καὶ μὴ γούρῃς
ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

600 οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἶα λέγει.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
ΠΕΝΙΑ.

τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔρρ' ἐς κόρακας θάπτον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕΝΙΑ.

605 εἴμυ δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐς τὸν κύφων· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆ σ', ἀλλ' ἀνέειν.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ
μεταπέμψουσιν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

610 τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
χοῖτον γὰρ μοι πλουτεῖν ἔστιν,
σὲ δ' εἴν κλύειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

615 τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐξ βλακειῶν
τῶν χειροτεχνῶν

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.
620 ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντι ἄγομεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

καὶ μὴ διατριβομέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθῶν διακωλύσῃ τι τῶν προῦργου ποιεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρήν,
625 αὐτὸν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἔστιν ἔνδον ἠτέρησιμένα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πλεῖστα Θησεῖοις μεμυστημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
630 ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεσι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν ὃ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινοσ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχεστάτα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
635 ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιδῶνος εὐμενοῦσ τυχῶν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάν.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάρεσι χαίρειν, ἦν τε βούληθ' ἦν τε μή.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναβοᾶσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ

640 μέγα βοροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

ΓΥΝΗ.

τίς ἡ βοή ποτ' ἔστιν; ἄρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένοουσα τουτοῖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
645 καὶ τὴ πῆρσ' φιλεῖς δὲ δρωῦσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντὰ σοι φέρω.

ΓΥΝΗ.

καὶ ποῦ ἔστιν:

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΥΝΗ.

πέρανε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα

650 ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

ΓΥΝΗ.

μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ τὰγαθὰ

ἂ νῦν γεγένηται;

ΓΥΝΗ.

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς γὰρ τάχιςτ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
655 νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν.

ΓΥΝΗ.

νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν

ἀνὴρ γέρων ψυχρῶ θαλάττη λούμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ θεοῦ.

660 ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα

καθωσιώθη, πέλαος Ἡραΐστου φλογί,
κατεκλίνωμεν τὸν Πλοῦτον, ὡσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος σιβάνα παρεκαττύετο.

ΓΥΝΗ.

ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δέομενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡΙΩΝ.

665 εἷς μὲν γε Νεοκλειδῆς, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεῦδειν τοῦ θεοῦ

670 ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθητὰ ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως καταξέμεθα.
κἀγὼ καθεῦδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με

ἀθάροθς χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,

675 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ξεφερπύσαι.

ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαραπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περὶ ἤλθε τοὺς βομοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,

680 εἴ που πόπανον εἶη τι καταλειμμένον·

ἔπειτα ταῦθ' ἤγαγεν εἰς σάκταν τινα.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν δόξαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάροθς ἀνίσταμαι.

ΓΥΝΗ.

ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ.

685 νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθῶν ἔχων τὰ στέμματα.

ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προυδιδαξάτο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἠσθάνετό μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑψήρει· κἄτα συρίζας ἐγὼ

690 ὀδᾶς ἐλαβόμην, ὡς παρεῖας ὦν ὄφει.

ἠ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότε ἦδη τῆς ἀθάροθς πολλὴν ἐφλων·

695 ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστός ἦν, ἀνεπαυόμην.

ΓΥΝΗ.

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἦδη καὶ γελοῖον δῆτὰ τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ξεπερυστή μου.

ΓΥΝΗ.

700 ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἔμα
ὑπερῆθρασε χῆ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ὄν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥΝΗ.

αὐτὸς δ' ἐκείνος;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισεν.

ΓΥΝΗ.

705 λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατογράφον.

ΓΥΝΗ.

αὐτάλαν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθύς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
στοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ.

710 ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον
παρέθηκε καὶ δοῖδουκα καὶ κιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δι' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι γῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τοῦ τριβωνίου.

715 ὅπῃς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλειδῇ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τριβεῖν, ξμβυλιῶν
στοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηρίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεῖα συμπαρομυγνῶν ὅπῳ

720 καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττιῶ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐσοτρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγῶς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνέξιας· ὁ δὲ θεὸς γελᾷσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,

725 ἐν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΥΝΗ.

ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήφατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβῶν

730 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φρονιζίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξῆρξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
ὑπερφρεῖς τὸ μέγεθος.

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

735 τοῦτο δ' ὑπὸ τὴν φρονιζίδ' ὑποδύνθ' ἤσυχῃ
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμοῦδόκει·
καὶ πρῶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὁ Πλούτος, ὦ δέσποινα, ἀνεστήγει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἠδονῆς,

740 τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθὺς
ἠγάμισεν αὐτὸν οἶ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεῶν.
οἱ δ' ἐγκυαυαζέμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλούτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐγορηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.

745 ἐγὼ δ' ἐπήγουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπων ἐποίησε τὸν Πλούτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλειδῆν μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

ΓΥΝΗ.

ὄσσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὄναξ δέσποτα.
ἀτάρ φράσον μοι, ποῦ ἔσθ' ὁ Πλούτος;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔρχεται.

750 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφρεῖς ὄσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἔπαντες ὑπὸ τῆς ἠδονῆς·
ὄσοι δ' ἐπλούτου οὐσίαν τ' εἶχον συκῆν

755 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κερτῆμενοι,
ὄφρως συνῆγον ἐσχυροπάξον θ' ἄμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατοπίν ἑστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ξυβάς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.

760 ἀλλ' εἰ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου
ὄρχεῖσθε καὶ σκιριῦτε καὶ χορεύετε·
οὐθεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἐνεσθιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥΝΗ.

νῆ τὴν Ἐκάτην, καὶ γὰρ δ' ἀναδησαί βούλομαι

765 εὐαγγελία σε κριβανωτῶν ὄρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγεῖλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἠδὴ τῶν θυρῶν.

ΓΥΝΗ.

φέρε νυν ἰοῦσ' εἰσω κομίσω καταχύσματα
ὡσπερ νεωνῆτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ.

770 ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώρον τε πᾶσαν Κέκροπος, ἣ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ξυαυτοῦ συμφορὰς,

775 οἷσις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὸν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ξυῖς ὀμίλιας
ἔφευγον, εἰδῶς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ

780 δεῖξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ξυαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φρονιόμενοι παραχορῆμ' ὅταν πρᾶττη τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φιλῶσι τάντικνῆμα,

785 ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοῖαν ἵνα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νυν, νόμος γὰρ ἔστι, τὰ καταχύσματα
790 ταυτὰ καταχέω σου λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἶκταν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσαφέρειν.

ΓΥΝΗ.

εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

795 ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὡσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φρότον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῆ διδασκάλῳ

ισχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τοῦτοισ ἐῖτ' ἀναγκάζειν γελαν.

ΓΥΝΗ.

800 εὔ πάνν λέγεις· ὡς Λεξίνικος οὔτοσι
ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εἰδαιμόνος,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοδεν.

ἡμῖν γάρ ἀγαθῶν σωρὸς εἶν τὴν οἰκίαν

805 ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδιχηκόσιν.

ἡ μὲν σιπὴ μεστή· στί λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.

ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ
τὰ σκευάρια πλήρη· στίν, ὥστε θανμάσαι.

810 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἰ δὲ λήυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερφῶν ἰσχάδων.

ὄξϊς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πικαίσοκος τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυροὺς ἀργυροὺς πάρεσθ' ὄρεῖν.

815 ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

στατήροισι δ' οἱ θεράποντές ἀρτιάζομεν
χρυσόισι, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοισι ἔτι,
ἀλλὰ σοροδοῖσι ὑπὸ τροφῆς ἐκάστοτε.

καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ

820 ὦν καὶ τράγον καὶ κροῖν ἔστιφανωμένους,
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός, οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακεν γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσίων οὔτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

825 ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τῶν χρησίων τις, ὡς ζοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μάλιστ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πρὸς τὸν θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μοῦστίν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

830 λαβὼν ἐπήρουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῆ μὲν οὖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῆ μὲν οὖν. καγὼ μὲν ὦμην οὐδς τέως

835 εὐηργέτησα δεομένους ἔξιν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο γούκ ἐδόκουν ὄρεῖν μ' ἔτι.

Post 805. sequebatur

οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ πρᾶγμα δῆ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ κατεγέλων δ', εὔ οἶδ' ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῆ μὲν οὖν.

αὐχμὸς γὰρ ὦν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

840 ἀλλ' οὐχὶ νῦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν

προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τουτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

845 μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἐνεργήσω' ἔτη τριακάδεκα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὰ δ' ἐμβάδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαριεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

850 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δέιλαιος,
καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετρακίς καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰοὺ.

οὕτω πολυφόρῳ συγκέκρομαι δαίμονι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,

855 τί ποτ' ἔστιν ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,

ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰς τῆς οἰκίας

διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσίμενον τυφλὸν

πάλιν αὐθις, ἦνπερ μὴ ἴλλεπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

860 ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γυγνώσκων δοκῶ.

προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,

ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ Δία, καλῶς τοῖνον ποῖον ἀπόλλυται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ποῦ ποῦ ὅσθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους

865 ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσιν εὐθέρως,

εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἔξ ἀρχῆς; ὁ δὲ

πολὺ μάλλον ἐνίους ἔστιν ἐξολωλεκῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τουτ';

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἐμὲ τουτονί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

ΓΡΑΥΣ.

καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσημέραι νῆ τῷ θεῷ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ξυῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐπ' ἐκφορᾶν;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκούσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΥΣ.

1010 καὶ νῆ Δί' εἰ λυπομένην αἰσθοιτό με,
νητιᾶριον ἄν καὶ φράτιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτ' ἴσως ἦτις' ἄν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡΑΥΣ.

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὄχουμένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις, ||

1015 ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὄλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁπότε προτείνοιεν γε δραχμὰς εἰκοσιν.

ΓΡΑΥΣ.

1020 ὅζειν τε τῆς χροῆς ἔφασκεν ἰδὺ μου,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.

ΓΡΑΥΣ.

τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ σκαῖος ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γροῦς κερῶσης τάφοδια κατεσθίειν.

ΓΡΑΥΣ.

1025 ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὃ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.

ΓΡΑΥΣ.

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν·

1030 ἢ μηδ' ὅτι οὖν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστι' ἔχειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐζουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὀρθῶς γε· νυνδί σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.

ΓΡΑΥΣ.

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηγ', ὃ φίλτατε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1035 οὐκ, ἀλλὰ κατασέσπης, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΓΡΑΥΣ.

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἄν διεκλύσαις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὧν τηλία.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,

οὐπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·

1040 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φαίνεται.

στεφάνους γέ τοι καὶ δῖδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

ΓΡΑΥΣ.

τί φησιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀρχαία φίλη,

πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΥΣ.

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὑβρεος ἧς ὑβρίζομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1045 ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἔορακέναι.

ΓΡΑΥΣ.

ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·

μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1050 ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἑστιῶν ὄσας ἔχει.

ΓΡΑΥΣ.

ἄ ἄ,

τὴν δῖδα μή μοι πρόσφερε'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εὖ μέντοι λέγει.

ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρσειώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1055 βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι;

ΓΡΑΥΣ.

ποῖ, τάλαιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα.

ΓΡΑΥΣ.

παιδιὰν τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πόσους ἔχεις ὀδόντας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλὰ γινώσκωμαι

κάγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέταρτας.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΥΣ.

1060 ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ὑγαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιιν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὄναιο μέντ᾿, εἴ τις ἐκπλύνει σε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἴ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
1065 ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥέκη.

ΓΡΑΥΣ.

γέρων ἀνὴρ ὧν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πειρᾶ μὲν οἶν ἴσως σε καὶ τῶν τιθίων
ἐγαπίεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡΑΥΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὃ βδελυρὸς σύ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1070 μὰ τὴν Ἐκάτην, οὐ δῆτα· μαινομένη γὰρ ἄν.
ἀλλ', ὃ νεανίσκ', οὐκ ἐγὼ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἐγὼγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἶναι σ' ὑβριστὴν φησὶ καὶ λέγειν ὅτι
1075 πάλα ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσχνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1080 οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξίους ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς.

ΓΡΑΥΣ.

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἄν διαλεχθεῖην διεσπλεχωμένη
ὑπὸ μυρῶν ἐτῶν τε καὶ τρισηλίων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
1085 πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρυξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἴασεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθῶν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὓς ἔχω.

ΓΡΑΥΣ.

1090 ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἰσεμί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει, μὴ φοβοῦ.

οὐ γὰρ βιάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίτουν χρόνον.

ΓΡΑΥΣ.

βράδις· ἐγὼ δέ σου κατόπι εἰσερχομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1095 ὧς εὐτόνωσ, ὃ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον
ὥσπερ λεπῆς τῷ μαιρακίῳ προσίσχεται.

ΚΑΡΙΩΝ.

τίς ἔσθ' ὁ κόπιων τὴν θύραν; τοῦτ' ἐπὶ ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιῶ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω,

1100 ὃ Καρίων, ἀνάμεινον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὔτις, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπιες οὕτωσὶ σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔμειλλον· εἴτ' ἀνέφξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτ' αὖ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια,

1105 ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κῆνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ἕν.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἰπέ μοι,

τί δ' ἔστιν;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Ζεὺς, ὃ πονηρὸς, βούλεται
ἔς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκλήσας τρυβλίον
ἀπαξάπαντες εἰς τὸ βράθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ.

1110 ἢ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ.

οἷη δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,

1115 οὐ ψιαστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὶν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦτιον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα καποτέτριμμαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

1120 πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσαι
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθιέν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀνάβανθον ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκὼν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν

1125 ἐνότιοι τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων;

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἄν τετραδί πεπεμμένον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον·

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀσκολιάς ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡΜΗΣ.

1130 σπλάγγων τε θεριῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγγν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσφ κεκραμένης.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' ὠφελήσαις ἄκ τι τὸν σαντοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ.

1135 εἴ του δέει γ' ὧν δυνατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴ μοι πορτίσας ἄρτιον τιν' εὐ πεπεμμένον
δοίης καταγαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ἡμεῖς ἐνδον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου

1140 ὠφέλοι', ἐγὼ σε λανθάνειν ἐπιούουν ἀεὶ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔφ' ὧ τε μετέχεις καυτὸς, ὧ τοιχωρῶχε.
ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὐ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ.

ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ γὰρ μετείχες τὰς ἴσας πληγὰς ξμοῖ,

1145 ὁπότε τι ληφθεῖην πινουργήσας ἐγὼ.

ΕΡΜΗΣ.

μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ γὰρ παρ' ἡμῖν ἔστι βελίτω πολύ.

ΚΑΡΙΩΝ.

1150 τί δέ; ταῦτομολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πατρίς γὰρ ἔστι πᾶσ' ἴν' ἂν πράττη τις εὖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν;

ΕΡΜΗΣ.

παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρῦσασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜΗΣ.

1155 ἀλλ' ἔμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν

Ἐριμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλὰ δόλιον τοῖνον.

ΚΑΡΙΩΝ.

δόλιον; ἦμιστά γε·

οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' ἡγεμόνιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

1160 ὡσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

ΕΡΜΗΣ.

ἐναγώνιος τοῖνον ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔρεῖς;

Πλούτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφροδίαιτον,

ποιεῖν ἀγῶνας μουσικῶν καὶ γυμνικῶν.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἀγαθὸν ἔστ' ἐπονυμίας πολλὰς ἔχειν·

1165 οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν ἀπὴν βίτιον.

οὐκ ἐτιὸς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θυμὰ
στεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγραμμένοι γράμμασιν.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίο;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ πλῦνέ γε

αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλάς,

1170 ἴν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῆς.

ΙΕΡΕΥΣ.

τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χορμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὧ βέλτιστε;

ΙΕΡΕΥΣ.

τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;

ἄφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,

ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταγαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,

1175 καὶ ταῦτα τοῦ σωτήρος ἱερέως ὧν Διός.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἢ δ' αὐτὰ τίς ἔστιν, ὧ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡΕΥΣ.

θύειν ἔτ' οὐδέεις ἄξιοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίνος οὐνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ.

ὅτι πάντες εἶσι πλούσιοι· καίτοι τότε,

ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἦκον ἔμπορος

1180 ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθῆς, ὁ δὲ τις ἂν

δικὴν ἀπομνησθῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,

κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς

θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,

πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυροῖο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1185 οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;

ΙΕΡΕΥΣ.

τὸν οὖν Δία τὸν σωτήρα καυτὸς μοι δοκῶ

χαίρειν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἦν θεὸς θέλη.

ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

1190 αὐτόματος ἦκων.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περιμένε,

τὸν Πλοῦτον, οὔπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,

τὸν δπισθόδομον ἀεὶ φυλάτιων τῆς θεοῦ.

ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δῆδας ἡμένας,

1195 ἔν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ σύ.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάνυ μὲν οὖν

δρᾶν ταῦτα χρή.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν

ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ.

1200 ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάντα σοι πεπράξεται.

ἦξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυῆ σύ μοι

ἦξιν ἐκείνον ὡς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία

1205 αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτρας

ἢ γραῦς ἔπεισι' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν

τῆς γραῦς ἐπιπολῆς ἔπεισαν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ'

ἀναχωρεῖν

εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιον τούτων ἄδοντας

ἔπεσθαι.

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α Τ Ι Α.

此乃... 之... 也

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1

Athenaens II. p. 37 f. et Enstathius p. 740, 10. Ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων ἦσαν, οἱ καὶ λέβητες. — Αἰσχύλος

Τὸν μὲν τρίπους ἐδέξαι' οἰκεῖος λέβης
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς σιάσιν.

Athenaens VII. p. 316 b. Καὶ τρίπου δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἰρηκεν ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς. Quae repetit Eustathius p. 1541, 29.

2

Hesychius, Ἀθήτους: μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Codex ἀθάμαντας.

3

Hesychius, Ἀπαρτί: ἀπηρησιμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Codex ἀπαρτιά.

4

Hesychius, Βουαζούσης λεαίνης: ἐν Ἀθάμαντι (Aeschylī an Sophoclis?) ἀκμαζούσης, ἢ ἐγκύμωνος.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

5

Macrobius Saturnal. V, 19. Aeschylī tragoedia est, quae inscribitur Aetna. In hac, quum de Palicis loqueretur, sic ait:

Τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

σεμνοῦς Παλικῶν Ζεὺς ἐφέται καλεῖν.

ἢ καὶ Παλικῶν εὐλόγους μένει φάτις·

πάλιν γὰρ ἴχουσ' ἐκ σκότους τὸδ' ἐς φάος.

Stephanus Byzant. Παλική: πόλις Σικελίας. — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἱ εἰσι δαίμονες τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἴτνῃ γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου. — κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικούς διὰ τὸ ἀποθανόντες πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἐκείσθαι. Conf. Hesych. h. v.

6

Scholiasia Homeri Iliad. π, 183. Τὸν κάλαμον τῶν βελῶν φασὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴτνῃ τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησὶ.

7

Hesychius, Κρείττονας: τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσι. δοκοῦσι δὲ κακότυχοι τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παρόντες τὰ ἥρῃα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ. Αἰσχύλος Αἴτνῃ. Codex αἴτνῃς.

8

Hesychius, Αἶμοι: δομοί. Αἰσχύλος Αἴτνῃς (codex αἴτνῃς). Corrupte Eustathius p. 1851, 27. Αἶμος τοὺς δρόμους Αἰσχύλος λέγει. et Suidas Αἶμους τὰς δρόσους φησὶν ὁ Αἰσχύλος. Emendate grammaticus Bekkeri I. p. 360, 30.

9

Hesychius, Ἀναξίαν: βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἴτνῃς. Codex λιανοίαις.

10

Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii, Καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (τὸν Κρόνον) ἡ ἱστορία παραδίδωσι — κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν, ***** πους (οἰκίσαι τε τοὺς τόπους Hasius) καὶ πόλιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησὶ, τὴν τότε μὲν λεγομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίδωρος περὶ Ἑλληνικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (codex εἴτη) παραδίδοσαν.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

11

Ammonius in γῆμα p. 37. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοι. Vulgo γαμεῖν δὲ μή. Emendatum ex Bachmanni Anecd. II. p. 375, 9. Apud Herodianum MS. περὶ ἀκρολογίας est ἔμοι δὲ γαμεῖν.

12

Athenaens XV. p. 690 c. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ Κάγωγε τὰς σὰς βακχάδας τε καὶ μύρα.

13

Hesychius, Θρωσκων κνώδαλα: ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

14

Harpocratio, Χληδός: — Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργίαις codex Vratisl.)

Καὶ παλὰ κἀγκυλητὰ καὶ χληδον βελῶν.

15

Etymolog. M. p. 341, 5. Ἐνηλύσια: εὐκίνητα. καὶ ἤλυσον τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις „Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέρωνος ἀρούρων ἐπηλυσίων (ἐνηλυσίων Stanleius) ἀπέλιπεν.“ οἱ δὲ τὰ κατασκηθῆντα. Hesychius, Ἐνηλύσια: τὰ κατασκηθῆντα χωρία ἐνηλύσια λέγεται. ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν.

16

Hesychius, Ἀπόσκημα: ἀπέρισμα. Αἰσχύλος Ἀργείοις. Codex ἀργίαις.

17

Hesychius, Ἐμμέλεια: εἶδος ὀρχήσεως. καὶ Πλάτων ἐπανεῖ τὴν ὀρχησιν καὶ φησιν (exciderunt Platonis verba de Leg. VII. p. 816 b.). ἢ ἀπὸ τοῦ μέλους ἀνομάσθη ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι τραχηλὴ δὲ ἢ ὀρχησις. Ἀργείοις (codex ἀργυροίς) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρικῆ, ἢ ἔστι σκίμης (codex σικίμης).

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Fuit tetralogiae Lycurgeae: vide infra ad Lycurgum.

Eratosthenes catast. c. 24. Ὅς (Orpheus) τὸν μὲν Λιόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἐωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάργαιον, προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Λιόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπέμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς, αἰτινες αὐτὸν διέσπασαν, καὶ τὰ μέλη διέσπασαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγούσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβήθροις. De quo loco dixerunt Valckenarius ad Callimachi fragm. p. 186. et Gaisfordus ad Hephaestion. p. 71.

18

Hesychius, Εἰλλλόμενον: εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαρίσι. Codex βάσσαρες.

19

Schol. ad Nicandri Theriaca v. 288. Ψόλον — καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι
Σκάρφει (κάρφει) παλαιῷ κάπιβωμίῳ ψόλω.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

De Glaucis dissertatio Hermanni in Opusculis vol. II. p. 59.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

20

Pausanias IX. 22, 6. Τούτων τε δὴ ἔστι τῇ Ἀνθηρόν μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πῆδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τὸδε προλέγειν οἷ τε ἄλλοι πιστὰ ἡγήνται καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηρόνων τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσα τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποιήσιν δράματος ἐξήγησε.

21

Phrynichus Bekkeri I. p. 5, 21. Ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν: ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος.

22

Athenaens III. p. 87 a. Ἀρσενικῶς (κόγχου) δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ
Κόγχου, μύες κώστρια.

23

Vita Arati in Petavii Uranologio p. 269 a. (apud Buhlium vol. II. p. 430.) Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθήναι Διάδες, ὧν μὲνηται ἐν Γλαύκῳ Ποντίῳ Αἰσχύλος

Κάπειτ' Ἀθήνας Διάδες παρεκπερῶν.

24

Strabo X. p. 447. Ὑπὸ τοιοῦδε πάθους (σεισμοῦ) καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ (Εὐβοίᾳ) πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μὲνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ

Εὐβοῦδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Λιδὸς ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλοῦ Λίχα.

25

Schol. Pindari Pyth. I, 152. Ἰμέρας ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ Καλοῖσι λουτροῖς ἐκκλемуμαι δέμας εἰς ὑψιζοημον Ἰμέραν δ' ἀφικόμην. Heynius ἐκκλемуμένος, deleto δ'.

26

Schol. Theocr. IV, 62. Τοὺς Σατύρους (ἀκρατεῖς ex scholio inferiore addidit Casaubonus de satyr. poesi I, 5.) οἱ πλείονες φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πάνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ Ἀνδρομέδῃ.

27

Etymol. M. p. 250, 1. Δαυλὶς: πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. μῦθος δὲ ἐκεῖ γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς Πρόκνην καὶ Φιλομήλην. εἰρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος

Δαῦλος ὑπήνη καὶ γενεαδὸς πυθμῆν.

Scribe Δαῦλος δ' ex Eustathio p. 274, 24. Δαῦλον γὰρ τὸ δασύ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Πανσανίας, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ. ἡ προτέρα περισπᾶται. Αἰσχύλος „Δαῦλος δ' ὑπήνη.“ Pausanias X. 4, 7. Τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις ἠκίσθη, παρείχτο συνεχὴ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηρόνου γένεια ὑπήνην ὀνομακέναι δαῦλον.

28

Grammaticus Bekkeri I. p. 347, 22. — Καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀεζών, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποντίῳ Ὅ τὴν ἀεζών ἀφριτον πόαν φραγῶν.

— ζῶς — ἧς ἡ γενικὴ ζῶου, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν

Καὶ γενοῦμαι πως τῆς ἀεζώου πόας.

De herba illa Iacobsius Athenaei locus memorat XV. p. 679 a. VII. p. 296 f.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

Phineus, Persae, Glaucus Potniensis, Prometheus (πυρφόρος) una tetralogia comprehensae: vide argumentum Persarum.

29

Schol. Euripidis Phoeniss. 1194. Matth. Ἀξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιῆϊ

Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρὸς, ἔπποι δ' ἔφ' ἔπποις ἦσαν ἐμπεμυρμένοι.

Priorem versum affert Aristophanes in Ranis v. 1403. (1447.) ubi scholiasta, τὸ δὲ, ἔφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτνιέως τοῦ Αἰσχύλου.

30

Schol. Homeri Iliad. v, 198. (Eustathius p. 927, 39.) Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου
Εἶλλον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοὶ λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλας.
δ' addidit Hermannus p. 63.

31

Schol. Aristoph. Ran. v. 1576. *Εὐδοσίαν*: εὐκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ* *Αἰσχύλου* „*Εὐδοσίαν* μὲν πρώτη (πρῶτον *Butlerus*) ἀπὸ στόματος χέρομεν.“

32

Hesychius, *Ἀμφίσιωπον*: περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. *Αἰσχύλος* *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ*.

33

Hesychius, *Εὐφήμεοις γόοις*: δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. *Αἰσχύλος* *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ*.

34

Hesychius, *Ἴτιλλον*: τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. *Αἰσχύλος* *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ*. Photius p. 118, 3. *Ἴτιλλον*: τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξέλειπτον. οὕτως *Αἰσχύλος*.

35

Hesychius, *Ξιφίρου λιμήν*: *Αἰσχύλος* *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ* (*Ποιτιῶ* *Hermannus* p. 69.). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ *Ρήγιον ὠρείων*. τῶν περὶ *Ρήγιον ὄρειων* *Valesius*. τῶν — νεωρίων *Alberti*.

36

Schol. Platoni p. 16. *Ruhn.* (370. *Bekker.*) *Ἄγων* πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. — *Αἰσχύλος* δὲ φησὶ *Γλαύκῳ Ποιτιεῖ* *Ἄγων* γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. II. p. 319.

37

Schol. Pindari Pyth. III, 27. Τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἰσοδιδῆς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. *Αἰσχύλος* *Δαναΐσι*

Κάπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος, ἕως ἐγείρω πρηνεμένους τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

38

Athenaeus XIII. p. 600 a. Καὶ ὁ σεμνότατος δ' *Αἰσχύλος* ἐν ταῖς *Δαναΐσιν* αὐτὴν παράγει τὴν *Ἀφροδίτην* λέγουσαν

Ἐοῖ μὲν ἄγνός οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα, ἔρωσ δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν· ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάντεος οὐρανοῦ πεσὼν ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκεται βροτοῖς μῆλον τε βόσκας καὶ βίον *Ληϊήτριον*· δεινδρωῖτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραιτίος.

39

Hesychius, *Καθαίρομαι γῆρας*: ἐκδύομαι. *Αἰσχύλος* *Δαναΐσι*. Codex *δαΐσι*.

ΔΙΚΤΥΟΥΑΚΟΙ.

40

Aelianus N. A. VII, 47. Τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔζυγονα ὄβρια καλεῖται. καὶ

μῆνεται *Εὐριπίδης* ἐν *Πηλιάσι* τοῦ ὀνόματος καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Ἀγαμέμνονι* (143.) καὶ *Δικτυουλοῖς*. Photius p. 314, 23. Ὄβρια καὶ ὄβριχαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνια. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*. Codex a pr. m. ut videtur δικτυουλοῖς.

41

Hesychius, *Θῶσθαι*: δαίνυσθαι (codex δύνασθαι). *Θωᾶσθαι* (*Θωᾶσθαι* ex Etymolog. Parisino *Bastius* ad *Gregor.* p. 358.), *εὐωχεῖσθαι*. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*.

42

Pollux VII, 35. Ὑφασμα δὲ ἐστὶ λεπτὸν, εὐφές, ἰσχνόν, εὐήτριον, εὐπλοκον. τὸ δὲ εὐήτριον ἐν *Δικτυουλοῖς* *Αἰσχύλος* εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὐδ' εἰρηζε „*Δικτύου* δ' εὐήτρια.“ Vulgo δικτυουργοῖς. Correctum ex codice *Falckenburgii*. *Δικτυουργοῖ* scribitur in Catalogo.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

43

Schol. Aristoph. Equit. v. 1318. Ὡσπερ ἡ *Μήδεια* λέγεται, ὡς μὲν *Αἰσχύλος* ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ *Διονύσου* ἀφειρήσασα ἀνανεῶσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. *Scriptor* argumenti *Medeae Euripidis*, *Αἰσχύλος* δ' ἐν ταῖς τοῦ *Διονύσου* *Τροφοῖς* ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς *Διονύσου* τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεποίησε.

44

Hesychius, *Δίκρα ὄψεις*: ἡ διπλῆ. *Αἰσχύλος* *Τροφοῖς*.

45

Hesychius, *Πεδοίκου χελιδόνος*: συνοίκου. *Αἰσχύλος* *Τροφοῖς*.

46

Photius p. 47, 10. Ἐψιτοῦσα: τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἐψητά. *Αἰσχύλος* *Τροφοῖς* „*Βιοτήν* αὖξιμον ἐψιτοῦσα.“ *Ἰππῶναξ*.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

47

Hesychius, *Λοξήσω* (codex ἄοξήσω): διακορήσω, ὑπουργήσω. *Αἰσχύλος* *Ἐλευσινίας*.

48

Plutarchus in Theseo c. 29. p. 14 a. *Συνέπραξε* δὲ (*Θησεὺς*) καὶ *Ἀδράστω* τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ *Καθεμείᾳ* πεσόντων, οὐχ, ὡς *Εὐριπίδης* ἐποίησεν ἐν *τραγωδίᾳ*, μέγλη τῶν *Θηβαίων* κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι· *Φιλόχορος* δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναίρεσεως γενέσθαι πρώτας ἐκέλευε. ὅτι δὲ *Ἡρακλῆς* πρώτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ *Ἡρακλέους* γέγραπται. ταρὰ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δεικνύνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων περὶ *Ἐλευσίνα*, καὶ τοῦτο *Θησεὺς* *Ἀδράστω* χαρισσάμενος. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν *Εὐριπίδου* *Ἰκετίδων* οἱ *Αἰσχύλου* *Ἐλευσίνιοι*, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγων ὁ *Θησεὺς* πεποίηται.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

49

Scholiasta Pindari Isthm. VI, 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατήρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον. — τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίονασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος. καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις

Αοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
Ἦρας τε.

εἶτα

τὴν δευτέραν γε κῶσιν ἠρωσιν νέμω.

εἶτα

τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.

50

Hesychius, Τιμαλφῆς: ἐντιμος, τιμὴν ἀλφάουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη. — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντιμού.

51

Apud Athenaeum XIII. p. 584 d. Andronicus historio versum ex Epigonis recitasse memoratur

Ὀλόμνε παιδῶν, ποῖον εἰρηκας λόγον;

Dubatur utrum Aeschyli an Sophoclis Epigonos dicat. Andronicus autem Demosthenis oratoris aetate vixit.

ΕΥΡΩΠΗ Η ΚΑΡΕΣ.

52

Stobaeus LI, 26. Αἰσχύλου Καρῶν

Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

ἀεὶ τὰ λῆστα πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ.

Erfurdinus ad Sophoclis Philoct. 437. p. 223 παντὸς ἀνατρέπων. Poterat hoc facilius πάντ' ἀνατρέπων. Similia de Marte dicta poetarum collegit Valckenarius Diatrib. Eurip. p. 225.

53

Stephanus Byz., Μύλασα: πόλις Καρίας, ἀπὸ Μύλασου — λέγεται καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίν ἢ Εὐρώπῃ. Haec nominis forma fortasse restituenda Machoni apud Athenaeum VIII. p. 336 c. ubi nunc Aegyptiae urbis nomen Μύλωνα in fine trimetri legitur: nisi aut elisionem admisit, aut Μύλων scripsit. Μύλασσα male scribitur ibid. p. 348 d. Corrige Μύλασα.

Η Δ Ω Ν Ο Ι.

Fuit tetralogiae Lycurgeae: vide infra ad Lycurgum.

54

Strabo X. p. 470. Τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θορξί τὰ τε Κοτύτια καὶ τὰ Βενδίδια, παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφυκὰ τὴν κατασχὴν ἔσχε. τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. εἰπὼν γὰρ

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς,

ἔορα δ' ὄργαν' ἔχοντας (Aeschyli igitur verba fuerunt ὄρει' ὄργαν' ἔχοντες) τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, εὐθέως ἐπιφέρει

Ὅ μὲν ἐν χερσίν
βόμβυκας ἔχων, τόρνον κάματον,
δακτυλόδεικτον πῆμψησι μέλος,

μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν·
ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὄτοβεῖ.
καὶ πάλιν

Ψαλμὸς δ' ἀλαλάξει·

ταυρόφθογοι δ' ὑπομηκῶνται
ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῆμοι,
τυπάνου δ' εἰκὼν ὡσθ' ὑπογείου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβῆς.

Scholiasta Venetus Iliad. ψ, 34. Καθόλου δὲ κοτύλαις ἐκάλουν πάντα τὰ κοῖλα. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς τὰ κύμβαλα „Ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις στοβεῖ.“ Corrige ὄτοβεῖ ex Eustathio p. 1282, 16. qui nomen fabulae omisit. Attulit hunc versum Athenaeus XI. p. 479 b.

55

Scholiasta Aristophanis Thesmophor. v. 135. Λέγει δὲ (Λυκοῦργος) ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον „Ποδαπὸς ὁ γύννης;“

56

Aristophanes in Avibus v. 277.

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄριος ὀριβάτης; ubi scholiasta, Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὄριθος ἀφορῶν, οὐδὲν πρὸς τὸ προσκειμένον. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου „Τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεὺς ὃν σθένει.“ Suidas, Μουσόμαντις: κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου „Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεὺς.“

57

Erotianus p. 190. Ἰταρ: ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀτιτικοῖς, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Εὐμεισίω φησὶ — μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδωνοῖς.

58

Hesychius, Ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἡδωνήν). Photius p. 8, 4. Ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτινοῦσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

59

Hesychius et Suidas, Αἰγίλζειν: διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίλζεσθαι ἀπὸ τῶν αἰγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς (ἡδωνήν codex Hesychii) καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. Haec partim repetuntur infra apud Suidam, Ἠδωνὶς Ἠδωνίδος: χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἠδωνοὶ ὄνομα ἔθνων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῇ αἰγίλζειν.

60

Hesychius, Ἀμφίδρομος: Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἐκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγουμένον, ἢ ὀρμῶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἡδωνῆς).

61

Hesychius, Ἀσσιστα: ἐγγιστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἡδωνῶν).

62

Scholiasta Homeri Iliad. ι, 535. Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῦνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς

Μακροσκελής μὲν ἄραμα χλοῦνης τις εἶ.

Vocabulum χλοῦνης ex Aeschylō memorat Eustathius p. 772, 53. Ὅτι δὲ καὶ ἐντομίαν ὁ χλοῦνης δηλοῖ οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν — χλοῦνης legitur in Eumen. v. 188.

Η Α Ι Α Δ Ε Σ .

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 130.

63

Grammaticus Bekkeri I. p. 346, 9. Ἀδριανὰ γυναικες: Αἰσχύλος ἐν Ἠλιάσῳ Ἀδριανὰ τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γῶων. Ἀδριανὰ Hermannus p. 138.

64

Athenaeus XI. p. 469 f. Ὅτι ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν — φησὶν — Αἰσχύλος ἐν Ἠλιάσῳ „Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρός Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐδ' εἰς μελανίππου προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.“ Quae Hermannus p. 137. ita corrigit

Ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ
πατρός Ἡφαιστοτευχῆς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφιδρομον
πόρον, εἰς μελανίππου
προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

65

Athenaeus X. p. 424 d. Τούτῳ ὁμοίον ἔστι τὸ ἀνιηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσῳ Αἰσχύλου „Ἀφθονέστερα λίβα.“ Epitome ἀφθονέστερον λίβα. Recte Casaubonus ἀφθονέστεραν λίβα. Sic ἐπιταύαν λίβα fragm. 49.

66

Scholiasia Sophoclis Oed. Col. v. 1248. Ἀπὸ ῥιπᾶν: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι τῶν προσαγορευομένων ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι ῥιπῆαι ὄρη. — μέμνηται καὶ ἐν Ἠλιάσῳ Αἰσχύλος „Ὶπαι μὲν δὴ πατρός.“

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Ι .

67

Stobaeus CXXII, 2. Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν Οὐ γὰρ τι μείζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

68

Hesychius, Ἀμφιμήτορες: οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Suidas, Ἀμφιμήτωρ: ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

69

Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐπωκνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

Θ Α Λ Α Μ Ο Π Ο Ι Ο Ι .

70

Pollux VII, 122. Καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκατηνώματα καὶ κύμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιῶς

Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον

κύμα ἐν τριγώνοις ἐκπεραυνέτω θυθμοῖς. τάχα δὲ καὶ οἱ θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Delevi quod post Λέσβιον legebatur φάντομά τι, temere in verba poetae illatum, ut φασγάνῳ in versum Euripidis X, 145.

Θ Ε Ω Ρ Ο Ι Η Ι Σ Θ Μ Ι Α Σ Τ Α Ι .

71

Athenaeus XIV. p. 629 f. Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς Καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδὲ σοι σκωπευμάτων. Hesychius, Σκωπευμάτων: σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Photius p. 527, 6. Σκώπευμα: σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius, Ὑβσκοπον χέρρα: Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεῖν σχηματῆσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πάντας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἔστιν ὀρηχτικόν ὁ σκωπός.

72

Hesychius, Ἰαμβίς: Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς καθαρίζουσιν ὁ ἀλλὸς συνήει, καὶ αἱ τοιαῦτα καθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

73

Hesychius, Ἀποστάς: φυγῶν. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (codex ἰσθάσταις) καὶ Ἀλκμήνη.

74

Photius p. 655, 12. — Πλέω γράσου γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου. Αἰσχύλος Θεωροῖς. Ita hic versus emendandus videtur, de quo dixi ad Aristophanis fragm. 706.

Θ Ρ Η Σ Σ Α Ι .

75

Hesychius, Ἀγαῖς: ζηλώσεις. Αἰσχύλος Θρήσσαις.

76

Scholiasia Sophoclis Aiac. v. 134. Τὸ δὲ τῶν ἀχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον.

77

Aristophanes Ranar. v. 1329. Τὸ συγκλινῆς ἐπ' Ἀγαντι. ubi scholiasta, Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρησῶν αὐτὸ εἶναι.

78

Scholiasia Sophoclis Aiac. v. 815. Μετάκειται ἢ σπηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἐνθα ὁ Ἄϊας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος ῥῆσάν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρειται, ἐπεὶ γελῶν ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰδοῦσι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάσει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Ἄϊαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγέλλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος (ὁ Σοφοκλῆς) καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέρου τινὸς ὑπ' ὕψιν ἔθηκε τὸ δρωμένον· ἢ μᾶλλον ἐκπλήξαι βουλόμενος· εἰπὴ γὰρ καινοτομεῖν ἀνδρὸς παλαιῶ οὐχ ὅσιον. Idem ad v. 833. Παρωδωμένου δὲ καθ' ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα

ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτὸς, διὰ τὸ τὸν Πρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σζεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔασαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέχειτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάρπητο οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαιρῇ· τόξον ὡς τις ἐντείνων, πρὶν δὴ τις, φησὶ, παροῦσα διαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χορῶσθαι τῇ σφαιρῇ.

I E P E I A I.

79

Macrobius Saturnal. V, 22. *In tertio Aeneidos libro cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur „Quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit.“ — Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum, qui in fabula quae Latina lingua SACERDOTES inscribitur sic ait*

Στέλλειν ὅπως τίχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίαι θεσπίσματα.

Attulit etiam scholiasta Sophoclis Oedip. Col. v. 793. omisso θεσπίσματα.

80

Hesychius, Κ α σ ω λ ἄ β α: οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κόμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.

81

Aristoteles Ethic. Nicom. III, 2. Ὁ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἂν τις, οἷον λέγοντες φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά. ubi Eustratius p. 40 a. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἱφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἔπιπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθημένος κατέρυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. cet. Aelianus V. H. V, 19. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. ἐτοίμων ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθους Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός· ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχε. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀρῆξαν τὸν Αἰσχύλον. Clemens Alexandr. Strom. II. p. 387. Ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἔξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη, ἐπιδελξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Vide Lobeckii Aglaoph. p. 77.

I Ξ I Ω Ν.

82

Stobaeus CXXI, 16. Αἰσχύλου Ἱξίονος Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

83

Hesychius, Ἱερῶτιν: καθαρμοῦ δεομένην, ἐκέτιν. Αἰσχύλος Ἱξίον. Codex Ἱερῶτιν.

84

Scholiasta Pindari Pyth. II, 39. Τὸν Ἱξίονα οἱ μὲν Ἀπίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος.

85

Athenaeus IV. p. 182 c. Οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίπους (αἰλοῦς) καλουμένους. — εἰσὶ δ' οἱ αἰλλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἱξίονι φησὶ
Τὸν δ' ἡμίπονον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

καὶ τὸν ἐλάσσονα Porsonus. Haec verba delet Bothius. ἡμίπονον αἰλλὸν ex Aeschylo memorat Pollux VI, 161.

I Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

86

Scholiasta Sophoclis Aiac. v. 722. Κ υ δ ἄ ζ ε τ α ι: λουδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱφιγενείᾳ

Οὐ τοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γὰρ;
Exscripsit haec Suidas, apud quem οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεται tantum legitur.

87

Aristophanes Ranar. v. 1302.

Κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
πολυκόρανε μάνθανέ μοι παῖ.
ubi scholiasta, Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσὶ. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἱφιγενείας.

Κ Α Β Ε Ι Ρ Ο Ι.

88

Athenaeus IX. p. 373 d. Ὅρμηθα ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ — Αἰσχύλος Καβεῖροις
Ὅρμηθα δ' οὐ ποιωῦ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

89

Scholiasta Pindari Pyth. IV, 303. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Ἀημινάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος Καβεῖροις. Libri κιβήραις.

90

Athenaeus X. p. 428 f. Καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνίοι φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὕμνον ἐπὶ τῆς τραγωδίας. ἐν γὰρ τοῖς Καβεῖροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας.

91

Pollux VI, 23. Οἰνηρὸς — καὶ Αἰσχύλος
Μηδὲ κρωσοῦς

μήτ' οἰνηροῦς μήθ' ὕδατροῦς
λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισι.

Phrynichus Bekkeri I. p. 115, 3. Ὑδροηροῦς πίθους καὶ οἰνηροῦς: Αἰσχύλος κειρείροις. Plutarchus Moral. p. 632 f. Εἰ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβεῖρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαν-

τας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλιθσαν. Vide Lo-
beck. Aglaoph. p. 1207.

Κ Α Λ Α Ι Σ Τ Ω.

92

Hesychius, Πανίας βήσσας: ὡς ἀπὸ τοῦ
Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῦ. Codex ὡς ἐπὶ τοῦ. Pho-
tius p. 377, 17. Πανιάς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.

Κ Ε Ρ Κ Υ Ω Ν.

93

Hesychius, Ἄμβωνες: αἱ προσαναβάσεις τῶν
ὄρων. Αἰσχύλος Κερκύνου (codex κερκύνου) καὶ
Σισύφω. Erotianus p. 86. καὶ γὰρ οἱ Ῥόδοι ἄμβω-
νες καλοῦσι τὰς ὄρησιν τῶν ὄρων ἀναβάσεις.
μὲνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος.

94

Pollux X, 175. Ἐἴεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ
τῶν σκευῶν — εἰπόντος — ἐν Κερκύνου Αἰσχύλου
Ἄμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

95

Hesychius, Ἀπεψύχη: ἀπεπνευματίσθη. Αἰ-
σχύλος Κερκύνου σατυρικῶ. Codex κερκύνου σατυ-
ρικῶ.

96

Hesychius, Ἀτίσεις: ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερ-
κύνου.

97

Hesychius, Ἐδληματεῖ: λήματος καὶ ἀνδρείας
εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύνου (codex κερκύνου) σατυ-
ρικῶ.

98

Harpocrates, Ὅρον: σκεῦός τι γεωργικόν — μή-
ποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλου ἐν Κερκύνου
(codices κερκύνου) καὶ παρὰ Μενάνδρου σημαίνει
ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.
Fabulae nomen omiserunt Suidas, apud quem ὄρον
scriptum, et Photius p. 349, 18.

Κ Η Ρ Υ Κ Ε Σ.

99

Pollux IX, 136. Φαῦλον τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς
Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. De hoc vocabulo dixi ad
Aristophanis fragm. 641. p. 233. Photius p. 228, 22.
Λογγάσω: στραγγεύσομαι. ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ
λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quae addun-
tur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια alius glos-
sae fragmentum sunt, qua de vocabulo λογγῶνες ex-
plicatum fuit.

100

Pollux X, 68. Μήποτ' οὖν βέλτιον στενόστομον
αὐτὸ καλεῖν. εἴρηται δὲ τὸννομα ἐπὶ ἀμφοτέρω ἐν
σατυρικῶ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου „Στενό-
στομον τὸ τεύχος.“

101

Pollux X, 186. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύρην, Αἰ-
σχύλου ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος
Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας.

Alii codices κατὰ pro καὶ et λεοντίας. δορῆς addebat
Toupius Emend. vol. II. p. 166. comparatis Hesychii
et Suidae glossis Λεόντιος δορῆ et Λεοντία δορῆ.

102

Antiatticista Bekkeri I. p. 102, 14. Κακο-
ποιεῖν: Αἰσχύλος Κήρυξιν.

103

Antiatticista Bekkeri I. p. 109, 22. Νοσσόν:
χωρὶς τοῦ ε Αἰσχύλος Κήρυξιν.

104

Photius p. 477, 11. Πυρσοζόρσου λέοντος:
Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις. Hesychius, Πυρσο-
ζόρσου λέοντος: Πυρροζεφάλου, ξανθοτοῦχου.

Κ Ι Ρ Κ Η.

105

Hesychius, Ἀυτόφορρος: αὐτοφάγος. Αἰσχύ-
λος Κίρκη.

106

Hesychius, Ζυγώσω: δαμάσω, κλείσω, καθέξω.
Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῆ. Photius p. 55, 8. Ζυγώ-
σω: καθέξω, δαμάσω.

Κ Ρ Η Σ Σ Α Ι.

107

Athenaeus II. p. 51 d. Μόρα — ἐν δὲ Κρήσσαις
(Αἰσχύλου) καὶ τὰ τῆς βάτου

Λευκοῖς τε γὰρ μῦθοι καὶ μελαγχμοῖς
καὶ μιλοπορέπτοις βροῦται ταύτου χρόνου.

Negligentius haec repetiit Eustathius p. 1254, 24. Pol-
lux VI, 46. Συκάμινα. ταῦτα δὲ καὶ μῦθος Αἰσχύλος
ἀνόμικε, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.

108

Hesychius, Ἀτόπαστον: ἀνέκαστον. τοπάξειν
γὰρ το εἰκάξειν. καὶ τὸ εἰποπῆσαι δὲ ἐνδένδε λέγε-
ται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

109

Hesychius, Ἐπιξενόσθαι: μαρτύρεσθαι,
πορεύεσθαι.

109 b

Hesychius, Ἀυτορέγμονος πότιμος: ὅν
ἐαυτῷ ἔρεξε. — Αἰσχύλος κρή. Corrige Κρήσσαις.

110

Photius p. 430, 24. Πισσοζωνήτω πυρὶ:
τῷ εὐκαύτῳ. ἐπεὶ τὰ καίμενα πίσση χρίεται. Αἰ-
σχύλος Κρήσσαις. Hesychius, Κωνῆσαι: πισσο-
κοπῆσαι, καὶ κύκλω περιενεγκεῖν. καὶ πισσοζώνητον
μῦθον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς
ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ
Κρατίνος. Codex αἰσχύλος καὶ κρατίνος κρήσσαις.

Α Α Ι Ο Σ.

111

Hesychius, Ἀράχνου: ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης.
Αἰσχύλος Αἰῶ.

112

Harpocrates, Μαλκιδῶμεν: — ὅπερ δηλοῖ τὸν
ὄρον φρίττειν. Αἰσχύλος ἐν Αἰῶ (codices ἐλλαδίῳ)

„Κεζμῆτι μαλαζιῶν (codices μαλαζίων) ποδί.“ De hoc verbo dixit Buttmanus gr. Gr. vol. I. p. 504.

113

Scholiasta Aristophanis Vespas. v. 288. in codice Veneto, Ἐγγυτριεῖς: ἀπὸ τῶν ἐπιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτείνει χυτρεῖν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Αἴψῳ (codex λάζω) καὶ Φερεζράτης.

Α Ε Ω Ν.

114

Stephanus Byzant. Χώρας: — ὄθεν τὸ χωρίτης — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἄοντι σατυρικῷ Ὀδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων.

Α Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ.

115

Aristophanes Thesmophor. v. 135.

Καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Αὐκούργειας ἐρέσθαι βούλομαι.

ubi scholiasta Ravennas, τὴν τετραλογία λέγει Αὐκούργειαν, Ἰθωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Αὐκούργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἰθωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διονύσον „Ποδαπὸς ὁ γύνυς;“ Ex his apparet nullam ab Aeschyleo editam esse tragoediam Lycurgi nomine inscriptam, sed Αὐκούργειαν veteres dixisse tres illas, quas scholiasta nominat, tragoedias, quemadmodum Agamemno Choephoroe et Eumenides Ὀρέστεια appellantur.

116

Athenaeus X. p. 447 c. Τὸν δὲ κοίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. — μνημονεύει τοῦ πάματος Αἰσχύλος ἐν Αὐκούργῳ

Καὶ τῶνδ' ἔπιπε βρῦτον ἰσχυράτων χρόνῳ, κάσμενοζόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείῳ στέγῃ.

117

Schol. Aristoph. Equitum v. 1147. Αἰσχύλος ἐν Αὐκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἶρηκε διὰ τούτων

Καὶ τοῦσδε κημοὺς στόματος.

118

Schol. Sophoclis Oed. Colon. v. 674. Ἀνέχουσα: ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Αὐκούργῳ Αἰσχύλος „Ἄκουε δ' ἄν' οὓς ἔχων.“ Suidas, Ἀν' οὓς ἔχων: ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὓς ἔχων. Aut in fine versus positum fuit Ἄκουε δέ, aut cum Butlero Ἄκου' ἄν' οὓς ἔχων scribendum.

119

Hesychius, Ἀνοῦτατος: ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Αὐκούργῳ.

120

Longinus περὶ ὕψους XV, 6. Καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Αὐκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται, Ἐνθουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγῃ.

121

Scholiasta Theocriti X, 18. Ἀοίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Αὐκούργου Αἰσχύλου (Αἰσχύλου aliquot codices omittunt) τὴν ἀπόθεα φησὶ ταύτην (μάντιν), εἰ προσβλέψῃ τινὲ τῶν ζώων, ἐξείνῳ κακὸν γενέσθαι.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

122

Harpocratio, Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. — ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

Τάδε μὲν λέουσαι, φάιδιμ' Ἀχιλλεῦ, δοριλυμάντους Ἀνακῶν μύχθους, οὓς ** εἶσω κλισίας.

Primum versum attulit Aristophanes Ranar. v. 1023. ubi scholiasta, Ἔστι δὲ ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. V. 3. σὺ προτίνεις supplet Blomfieldus in praefatione ad Persas p. XIV. Ad hanc fabulam Aristophanis locum in Ranis v. 942. male retulit scholiasta, cuius verba infra ad Phryges apponentur.

123

Aristophanes Avium v. 808.

Ταυτὶ μὲν ἠκάμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον, τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ubi scholiasta, Αἰσχύλον: ἐκεῖνος γὰρ Αἰβυστιζὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν, Ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Αἰβυστικῶν λόγος πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανῆν πετρομάτους, τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα.

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τρωννύμενον καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπιτερωμένον καὶ ἐμπειραμένον αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Scholiastam exscripsit Suidas in ταυτὶ μὲν, ubi v. 1. ὁ δὲ pro ὡς δ' scriptum, et in οὐχ ὑπ' ἄλλων, ubi prima poetae verba omisit. Postrema verba Τὰδ' — πτεροῖς in proverbium abiit, quo plures scriptores utantur; quorum locus Casaubonus ad Athen. XI. p. 494 b. et Porsonus ad Euripidis Medeam 139. VIII. indicarunt, Aristidem II. p. 15, 16. Iebb. memoravit Stanleius.

124

Grammaticus Bekkeri I. p. 321, 19. Suidas, Ἀβδέλυκτα: ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιάνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυθεῖη καὶ δυσχεράνει. τραγικώτερα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδοῖσι (Μυρμιδοῖσι om. grammaticus Bekkeri)

Καὶ μὲν φιλῶ γε κἀβδέλυκτά μοι τάδε.

Codicis sui et Suidae scripturam γὰρ ἀβδέλυκτ' ἔμοι correxit Bekkerus.

125

Aristophanes Ranar. v. 1295.

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτον ἀκούων ἠχοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; ubi scholiasta, Τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδοῖ-

νων. προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγαγόν. διὸ καὶ ἀσαφῆ μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυρετὰ ζητητέον. Et ad v. 1297. προφέρει δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐξείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ „Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.“

126

Aristophanes Ranar. v. 1447.
Βέβληξ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
ubi scholiasta, Ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν β', δ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διονύσιος, δεικνύς ὡς Αἰσχύλος νενίζηκε. Ex alius scholiastae annotatione intelligitur alios hunc versum ex Euripidis Telepho, alios aliunde sumptum credidisse.

127

Aristophanes Ecclesiaz. v. 392.
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβύλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
ubi scholiasta et Suidas in ἀποίμωξον, Παρὰ τὰ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον.

„Verba esse Achillis respondentis Antilocho, qui primus ei Patrocli interfecti nuntium attulerat, ut etiam ap. Homer. II. σ, 18. monnit Porson. ad Med. Eurip. v. 750.“ Butler.

128

Athenaeus XIII. p. 602 e. Παρὰ δὲ Σπαρτιάτας — πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένους ὡς παιδικούς νόμος ἔστιν ὀμειν. — Αἰσχύλος Μυρμιδόσι
Σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὃ δυσχάριστε τῶν πικρῶν φιλημάτων.

Plutarchus Moral. p. 751 c. Πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα „Σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω, ὃ δυσχάριστε τῶν πικρῶν φιλημάτων.“ Alterum versum attulit idem p. 61 a. Achillis ad Patrocli cadaver verba esse vidit Porsonus ad Medeam v. 750 et recte eo retulisse videtur versum ab Luciano vol. II. p. 457. allatum, Στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερρώγη,

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὀμιλία.
ubi quod post ὀμιλία in libris additur καλλίων vel καλλίω nihil aliud esse videtur quam κλαίων. Et ita corrigebat etiam Dobraeus in Appendice ad Aristoph. p. (129). Ad Achillis et Patrocli amorem in hac fabula descriptum spectat Athenaei locus XIII. p. 601 a. Καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητῆς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ξρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλεὺς πρὸς Πατρόκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων. Plato in Convivio p. 180 a. Αἰσχύλος δὲ γλαυρεῖ φάσκων Ἀχιλλεῦ Πατρόκλου ἐῶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠρώων ἀπάντων καὶ ἐτι ἀγένειος, ἐπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς ἦσαν Ὀμηρος.

129

Scholiasta Aristoph. Avium v. 1256. Τριέμβο-

λον: πολλάκις ἐμβάλειν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.

130

Scholiasta Aristophanis Pacis v. 1177. Ὡσπερ ζουθοῦς ἰππαλεκτρῶν: ὡς φρονικὰ πτεροῦ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλου πολλάκις κληθέντος ἰππαλεκτρῶνος, ὃν αἰεὶ κομφοδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται. Ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος „ἀπὸ δ' αὐτῆς ζουθοῦς ἰππαλεκτρῶν σιάζει κη * θέντων γαρομίκων πολὺς πόνος.“ Quae duorum versuum fragmenta sunt. Aristophanes Avium v. 800. κῆστι νυτὶ ζουθοῦς ἰππαλεκτρῶν. ubi scholiasta, Παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Aristophanes Ranar. v. 959, (940.)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἡ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγούρησα τὸν ζουθὸν ἰππαλεκτρῶνα ζιτῶν τίς ἔστιν ὄρνις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

131

Hesychius, Ἀγρομόνα: τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἤγον ἀγροεύειν. ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Μυρμιδόσιν ἀγρομόνα τὸν ἐπιμήμιον.

132

Hesychius, Κουράς: ἢ ἐν τοῖς ὄροσφῆμασι γραφῆ, ὄροσφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει ἔγκουράδι, ἔστι δὲ ἔγκουράς ὄροσφικὸς πίναξ. Idem, Ἐγκουράδες: — οἱ ἐν ταῖς ὄροσφαῖς γραφικαὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή (ὄροσφῆ Struvius in Supplementis Schneideri p. 117.) καὶ ὁ γραπτός πίναξ, ἔγκουράς δὲ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.

133

Scholiasta Aristoph. Avium v. 1420. Πτεροῶν πτεροῶν δεῖ: παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων „Ὅπλων ὄπλων δεῖ.“

ΜΥΣΟΙ.

134

Strabo XIII. p. 616. Ἐπεὶ δ' ἐκ τοῦ Τήμου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλον εἰς τὸν Κάϊζον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀρ' οὐδέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι (recte Pauwius Μυσοῖς) προλόγου
Ἴω Κάϊζε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.
Macrobius Saturnal. V, 20. Hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod aliginosa sint non tantum Gargara pro vicinia montis, sed et universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus, Ἴω Κάϊζε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

135

Photius p. 344. et Suidas, Ὅργωνες: — ἢδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερεῖς οὕτω καλοῦσιν. —

Αισχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐου προσαγορεύων,

Ποταμοῦ Καΐου χαίρει πρῶτος ὄργων·
ἐρχαῖς δὲ σώσεις δεσπότης παιωνίας.

Apud Suidam est σώσεις — παιωνίας. Ad hunc locum spectat etiam Harpocratio in ὄργωνες.

136

Stephanus Byzant. Οἶος: πολίχρονον Τεγέας.
Αισχύλος Μυσοῖς.

137

Aristoteles de Poetic. c. 44. p. 94. Τυρωθ. (XXV. p. 69. Herm.) Ὡσπερ ἐν Ἰπλέκτραι οἱ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄρκωνος (Τήλεφος) ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

Fuit tetralogiae Lycurgaeae: vide ad Lycurgum.

138

Athenaeus XI. p. 503 c. Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτῆρας καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνεμένους ἐν οἷς ἔστιν ἀναψύξαι. *Αισχύλος Νεανίσκοις*

Σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτῆροῖς.

Αὔρας Valckenarius ad Hippolytum p. 184 b.

139

Hesychius, Ἄρ εἰ φ α τ ο ν λ ἦ μ α: ἰσχυρόν, ἀντί, Ἄρει ἐοικὸς. *Αισχύλος Νεανίσκοις.*

140

Hesychius, Ἀφ ο ἰ β α ν τ ο ν: ἀκάθαρτον. *Αισχύλος Νεανίσκοις.*

141

Photius p. 326, 15. Ὀκτώπαν ποταμὸν *Αισχύλος* διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Hesychius, Ὀκ τ ῶ π α σ: ποταμὸς.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ.

142

Scholiasta Euripidis Phoeniss. v. 209. *Αισχύλος* Νηρεΐσι

Δελφινιοφόρον πόντου πεδίον
διαμειψάμεναι.

143

Scholiasta Pindari Nem. VI, 85. *Αἰχρον* γὰρ ὥστε δύο ἀκμάς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ ὥστε δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ *Αισχύλος* ἐν Νηρεΐσι „κάμακος εἰσι κάμακος γλώσσημα διπλέσιον.“ Aeschylī versus videtur fuisse

Κάμακος δ' εἰσι γλώσσημα διπλοῦν.

aut Εἶσιν κάμακος γλ. δ.

144

Hesychius, Ἐν α ρ α φ ὀ ρ ο ς: σκυλοφόρος· ἐναροκτάντας δὲ φθογγ...κότος ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει (ἀπολείπει Musurus) *Αισχύλος* ἐν Νηρεΐσιν. οἱ ὑπομηματιστὰ παρὰ τὸ (Odys. χ, 412.)

Ὅχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι·

ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θανάτον μοι (μη codex) ἐπικανχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς

ἐχθροὺς ἤξει. Eustathius p. 437, 20. Ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.

145

Hesychius, Ἄθ ἦ ρ: ἐπιδορατῖς. μεταφορικῶς. *Αισχύλος* Νηρεΐ.

ΝΙΟΒΗ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 37.

146

Strabō XII. p. 580. *Αισχύλος* δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκεῖνη μνησθῆσθαι τῶν περὶ Τάνταλον

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ

Αἰὸς πατρῶου βωμὸς ἔστι.

καὶ πάλιν „Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ | χθόνα.“ καὶ ὁ Τάνταλος λέγει

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερένυτια χῶρον, ἐνθ' Ἀδρασταίας ἔδος
Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρονχίμασιν
ἔρπουσι μῆλων πᾶν δ' ὄρεχθεῖ πέδον.

Primum locum attulit Plato de Republ. III. p. 391 e. Πᾶς γὰρ ἐαυτῷ συγγνώμην ἔξει κατῷ ὄντι, πεισθεῖς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσι τε καὶ ἔπραττον καὶ

Οἱ θεῶν ἀρχίσποροι

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον

Αἰὸς πατρῶου βωμὸς ἔστ' ἐν αἰθέρι,

κοῦπω (libri καὶ οὐπω) σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Lucianus vol. III. p. 501. Μανία σόφροσι τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀρχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Plutarchus Moral. p. 603 a. Τί γὰρ ἢ πλατεῖα χῶρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερένυτια χῶρον.

(haec verba attulit etiam p. 778 b.) εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

Οὐμὸς δὲ πότιμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καὶ με προσφρονεῖ τάδε,
γίγνωσκε τὰνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Ita enim Porsonus in Miscell. p. 212. librorum scripturam correxit θυμὸς δὲ ποθ' ἀμὸς οὐρανῷ —. Nihil igitur in his versibus agendum superest quam ut postremum apud Strabonem versus emendetur, ubi δ' in uno libro omissum, in duobus autem ἐρέχθεον scriptum est.

147

Stobaeus CXVIII, 1. *Αισχύλου* Νιόβης Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ, οὐτ' ἄν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ἄνοις, οὐ βωμὸς ἔστιν οὐδὲ παιωνίζεται. μόνου δὲ Πειθῷ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Primum versus affert Aristophanes Ranar. v. 1392. scholiasta Sophoclis Electr. v. 139. Suidas in πάγχοιρος, scholiasta Euripidis Alcest. v. 56. tres primos versus scholiasta Homeri Iliad. ε, 159. et Eustathius p. 744, 2. ubi v. 3. scriptum οὐδ' ἔστι βωμὸς. et v. 2. λάβοις. Apud Stobaeum ναοῖς: unde Dobraeus ἄνοις. Primo versus apud scholiastam Sophoclis et Suidam subiiciuntur verba Μόνος οὐ δέχεται γλυκερῶς μέρος ἐλπίδος, quae unde sumpta sint nescitur.

148

Aristophanes Avium v. 1246.

Ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταβαλώσω πυροφόρουσιν αἰετοῖς;
ubi scholiasta corrupte, Καὶ δόμους Ἀμφίον-
ος: ἐκ Νιόβης Ἀσχύλου. ἐξέροπται δέ τ' Ἀμφί-
ονος ἐκ μονοβίας.

149

Hesychius, Ἐπ' ὡς εἰν: ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὡοῖς.
Ἀσχύλος Νιόβη μεταφορικῶς

Ἐφρημένη τύφρον

τέχνους ἔπωξε τοῖς τεθνηκόσιν.

De Niobe sepulcro liberorum assidente vide quae infra
ad Phryges afferentur et scholiastam Promethei v. 433.
Eustathium p. 1343, 62. 1940, 64. De quibus dixit
Hermannus p. 42. 43.

150

Hephaestio p. 7. ed. Gaisf. ubi de correpta
diphthongo agit, Ἀσχύλος ἐν Νιόβη

Ἰστρός τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Afferunt omisso fabulae nomine Priscianus p. 562. (I.
p. 47. Krehl.) et Eustathius p. 1665, 38. Apud Eusta-
thium μνηστεύεται.

151

Plato de Republ. II. p. 380 a. Οὐδ' αὖ, ὡς Ἀσχύ-
λος λέγει, ἑατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι

Θεὸς μὲν αἰτίαν φρεῖ βροτοῖς,

ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ, ἐν οἷς ταῦτα τὰ ταυβεία ἔνεστι
τὰ τῆς Νιόβης πάθη. — Omisso poetae et fabulae no-
mine attulerunt Plutarchus Moral. p. 17 b. 1065 e.
Stobaeus II, 7.

152

Hesychius, Κάκαλα: τέλη. Ἀσχύλος Νιόβη.
Photius p. 125, 4. Κάκαλον: τεῖχος.

153

Hesychius, Ἠμορός: κενή, ἐστραχημένη. Ἀσχύ-
λος Νιόβη.

154

Scholiasta Euripidis Phoenissar. v. 159. Περὶ δὲ
τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν
Κροσφόντῃ φησὶ „Καὶ δις ἔπι' αὐτῆς τέσσα Νιόβης
θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.“ ὁμοίως καὶ Ἀσχύλος
ἐν Νιόβη καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι Νιόβης
(in Ἀρέμασιν ἢ Νιόβη fragm. 272. p. 131.) ὁμοίως
ἕ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἐπὶ καὶ τοὺς ἄρρενας.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Ad hanc fabulam Elmsleins ad Euripidis Bacchas
p. 15. retulit Philostrati locum Imagin. I. p. 790.
Αἰ δὲ ξείνουσι τὸ θῆρμα, μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελ-
φαὶ μητρὸς, αἱ μὲν ἀποροηγνύουσι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ
ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης.

155

Photius p. 326, 19. et Suidas, Ὁκτώπων:
Κρατῖνος Θράκιος „Ὁκτώπων ἀνεγείρεις“ ἀντὶ
τοῦ σκορπίου. παροιμία γὰρ, Σκορπίον ὀκτώπων
ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Ἀσχύλου Ξαντριάς ἢ Ἀύσσα
ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάχαις φησὶν

Ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέργεται παραγομῶς εἰς ἄκρον κάρρα
κέντημι γλώσσης, σκορπίον βέλος λέγω.

156

Pollux X, 117. Τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμα-
κας εἶρηκεν ἐν Ξαντριάς Ἀσχύλος
Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

157

Aeschylus Eumenid. v. 24.

Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὔτε Βάχαις ἐσιρατήγησεν θεὸς,
λαγῶ δέκην Πενθεὶ καταρράφας μόρον.

ubi scholiasta, Νῦν φησὶν ἐν Παρωσῶν εἶναι τὰ κα-
τὰ Πενθεά· ἐν δὲ ταῖς Ξαντριάς ἐν Κιθαιρών.

158

Galenus ad Hippocr. Epidem. vol. V. p. 455. ed.
Bas. vol. IX. p. 385. Chart. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶνων
αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῇ τῆς πέμψιμος ὀνόματι Σο-
φοκλῆς — οὕτω καὶ Ἀσχύλος ἐν Ξαντριάς

Ἄς οὔτε πέμψις ἡλίου προσδέχεται

οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Ἀητίως κόρης.

Photius p. 409, 10. Πέμψις: πνοή. Ἀσχύλος ἐν
Ξαντριάς ἐπὶ τῶν ἀκτῶνων.

159

Apud Aristophanem in Ranis Aeschylus inter Euri-
pidis monodiarum particulas recitat v. 1385. (1357.
ed. meae) Νύμφαι ὀρεσσίζονοι. ubi scholiasta, Ἐκ
τῶν Ξαντριῶν Εὐριπίδου, φησὶν Ἀσκληπιάδης. εἶρε
δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων. Νύμφαι ὀρεσι-
ζόναι θεαῖσιν ἀγέρω Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ
παισὶ βιοδώροις. εἶσκε δὲ τὸ ὄλον ἐπιτηδεύειν ἀνυ-
πῶτατα. ἄλλος οὐδὲ παρ' Ἀσχύλου ταῦτα ἤρμοξε
λαμβάνεσθαι. Quibus Valckenarius in Diatribae p. 11.
admonit Platonis locum de Republ. II. p. 381 d. Μηδὲ
Πρωτέως καὶ Θείδος καταφευδέσθω μηδεὶς μηδ' ἐν
τραγοδίαις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω
Ἦραν ἡλλοιωμένην ὡς ἔρεϊαν ἀγέρουσαν Ἰνάχου
Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. cui nunc acces-
sit Diogenes epi tola quinta in Notices et Extraits des
MSS. vol. V, 2. p. 241. Οἴτινες (tragicí) Ἦραν τε
τὴν Αἰὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἔρεϊαν μεταμορ-
φθεῖσάν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις
κρηνασιν (κρηναλασιν Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς
ἀγέρουσαν Ἰνάχου Ἀργείας ποταμοῦ παισὶν βιοδώ-
ροις. Valde diversae sunt criticorum de hoc fragmento
opiniones, quas sciens praetereo. Solus partem veri
vidit Valckenarius, qui quum Xantrias Euripidem
scripsisse recte negasset, ex Aeschyli fabula hos ver-
sus sumptos esse suspicatus est, hoc etiam usus argu-
mento, quod Plato in vicinia illius loci similia Aeschyli
peccata plura notaverit, nullum Euripidis. Bene haec
Valckenarius, nisi quod neque ostendit quomodo Ari-
stophanes Aeschylum sua ipsius verba deridentem pot-
uerit introducere, et ex optimis hexametris malos
fecit versus, fortasse non facturus, si Diogenis loco
uti potuisset, et gravissimum sententiae suae testem,
ad quem alii non magis attenderunt, neglexit, Pansa-
niam, qui non dubium est quin ad hanc ipsam Aeschyli
locum spectaverit VIII. 6, 6. Ὁ δὲ Ἰνάχος ἐφ' ὅσον
μὲν πρόβεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, ταῦτό

ἔστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὄρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ἕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποιητὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Aeschlyli igitur versus fuerunt

Νύμφαις χορηαίαις κνυραῖαι θεαῖσιν ἄγισται,

Ἰναχὸν Ἀργεῖον ποιητοῦ παισὶν βιοδώροις.

Euripidis autem est *Νύμφαι ὄρεσσίγονοι*, cuius verba integra, fortasse ex Aeschyleis expressa, ab antiquo grammatico apposita nunc cum illis coaluerunt in scholio et corrupto et defecto. Ita etiam intelligitur quam originem mirum illud *Νύμφαι ὄρεσιγόναίαι* habeat, in quo syllabae *Νύμφαι ὄρεσιγον* ad Euripidis, proxima *αι θεαῖσιν* ad Aeschyli locum pertinent. Inonis quae partes in Aeschyli fabula fuerint nescitur. Nos hoc tantum ostendere volumus, Aeschyli illos esse versus, non Euripidis: e Xanthis an aliunde sint in medio relinquinimus.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

160

Scholiasia Sophoclis Oedip. Tyrann. v. 733. *Περὶ Ἀυλίδαι γησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν, ὃ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποινίας οὕτως*

*Ἐπῆμειν τῆς ὁδοῦ τροχόηλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποινιάδων ἡμείβμεν.*

Ad Oedipum retulit Valckenarius ad Phoeniss, v. 38.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

161

Scholiasia Sophoclis Aiacis v. 190. *Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει*

*Ἄλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἢ σ' ἐγένεατο.*

162

Stobaeus XI, 8. *Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως Ἀπλὰ γὰρ ἔστι τῆς ἀληθείας ἔπη.*

163

Stobaeus CXXI, 23. *Αἰσχύλου ἐν Ὀπλων κρίσει Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει; βίον Stanleius. Libri βίον.*

164

Aristophanes Acharn. v. 883. *Πρόσβειρα πενήγοντα Κοπίδων κορῶν.* ubi scholiasta, Ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τὶς ἐξελεθούσας πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

Ἀέσποινα πενήγοντα Νηρηῖδων κορῶν.
κορῶν Bentleius. Vulgo κορῶν.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Photius p. 353, 15. Ὀστολόγοι: παρ' Ἐπιλύκω. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.

165

Athenaeus XV, p. 667 c. *Καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοῦς λέγει κοτιάβους διὰ τούτων*

*Ἐλύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἦσσανας ἔβριξ' ὑβρισμοῦς, οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοῦμὸν κάρα,
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιος ἔστι σκοπὸς
ἐκτεμῶν ἠβῶσα χεῖρ ἐφίετο.*

166

Athenaens I. p. 17 c. *Αἰσχύλος ἀρεπῶς που παρὰ γαίε μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύει. λέγει γοῦν*

*Ὅδ' ἔστιν ὃς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσιμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρα
πληγῆσ' ἐναυάγησεν ὄστρακουμένη
χωρὶς μυρηθῶν τευχῶν πνεύσ' ἐμοί.*

Scholiasia Lycophronis v. 778. *Παρ' Αἰσχύλω φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὄστράκω, οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ. οὐράνην ex Aeschlylo memorat Pollux X, 44.*

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Ad Aeschlyli Palamedem ab Platone de Republ. VII, p. 522 d. respici putabat Butlerus. De Platonis loco dixit Aristides vol. II, p. 260.

167

Schol. Homeri Iliad. δ, 319. ubi de aoristo *ἔκταν* agit, *Αἰσχύλος Παλαμῆδῃ*

Τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

168

Athenaeus I. p. 11 e. Ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλω τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμῆδης περιίεται λέγων

*Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατιάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σίτον δ' εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα, δόρυα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.*

unde sua duxit Eustathius p. 242, 22. 1358, 4. 1432, 5. 1791, 45. 1833, 4. V. 1. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῶ Porsonus. Conf. Sophoclis fragm. 379. V. 3. *τρίτα* Eustathius locis quattuor prioribus, quorum primo adiiicit, ἢ μάλιστα τρίτα κατὰ τοὺς παλαιούς: omisit scholiasta Iliad. β, 381. et Odys. β, 20. Ad hunc locum spectat Phrynichus Bekkeri p. 23, 23.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Scriptor argumenti Baccharum Euripidis, Ἴμυθοποιία καίτι παρ' Αἰσχύλω ἐν Πενθεῖ.

169

Galenus loco supra ad fr. 158 indicato, *Πέμφιξ* — ἐπὶ δὲ τῆς ἡνιάδος ὁ αὐτὸς — ἐν Πενθεῖ *Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέφω βάλῃς.*

ΠΕΡΡΑΙΒΙΑΕΣ.

Περραιβίδες hanc fabulam inscriptam fuisse, non Περραιβοί, ostendi praefatione ad Athenaeum I, p. IV.

170

Athenaeus XI, p. 476 c. *Αἰσχύλος δ' ἐν Περραι-*

βοῖς τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς
κέραισι χοιωμένοις διὰ τούτων

Ἀργυρηλάτοις
κέραισι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένοις.
προβεβλημένοις epitome et Eustathius p. 917, 63.

171

Athenaeus XI. p. 499 a. *Αἰσχύλος ἐν Περραιβίσι*
Ἰοῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀροθίτια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾷ σκυφώματα;

172

Hesychius, *Ἀπειόλη*: ἀπάτη, ἀποστέρησις.
Αἰσχύλος Περραιβίσι (codex περρεβήν). Eustathius
p. 352, 33. ἴστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ δηθέντιος ἀδόλλω
καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. *Αἰ-*
σχύλος

Τέθνηζεν αἰσχρὸς χοιωμάτων ἀπαιόλη.
αἰσχρῶς Butlerus.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

173

Etymol. M. p. 31, 5. *Αἰδοιέστατος*: ἴστέον
ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ *Αἰσχύλου* ἐν *Πηνελόπῃ*,
οἶον

Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον,
καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀρθρονέστατον ποιητικὰ εἶσι
κατ' ἔθος Ἴωνων γινόμενα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Pollux IX, 156. Ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρ-
καεὺς ὀνομάζοιτο κατ' *Αἰσχύλον* καὶ *Σοφοκλέα*, οὐ-
τως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν *Προ-*
μηθεύα, τὸν δὲ τὸν *Ναύπλιον*. *Πυρκαεὺς* parum
aptum Prometheo nomen: aptissimum *πυρφόρος*.
Quamobrem vereor ne *πυρκαεὺς* ab *Polluce* per
errorem, etiam infra X, 64. repetitum, dictus sit.
Ita Iosephus *Τριζάρωνον* Theopompi *Τριπολιτικόν*
dixit, quum *Dicaearchi* hoc nomine liber menti ob-
versaretur. *Προμηθεύα* *πυρφόρον* recte dicunt cata-
logi fabularum scriptor, Gellius, scholiasta *Promethei*
vincti v. 94. *Τὸν μυριετιῆ*: ἐν γὰρ τῷ *πυρφόρῳ*
τρεις μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. cuius verbis
Hermannus in dissertatione de *Prometheo* soluto p. 7.
adhibuit *Hygini* locum *Poet. Astron.* 15. p. 456.
Prometheum autem in monte *Scythiae* nomine *Caucaso*
ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta
millia annorum *Aeschylus* *tragoediarum* scriptor ait.
Tetralogia ad quam *Προμηθεὺς* *πυρφόρος*, satyricum
drama, pertinuit, indicata supra ad *Glaucom* *Potnien-*
sem.

174

Gellius N. A. XIII, 18. „*Id quoque animadvert-*
imus apud Aeschylum ἐν τῷ *πυρφόρῳ* *Προμηθεῖ*, *et*
apud Euripidem ἐν *tragoedia* quae *inscripta est Ἰγὼ*
eundem esse versum absque paucis syllabis. *Aeschylus*
sic

Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.
Euripides autem sic „*Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν*
ἔν' ἀσφαλές.“ *Similem sententiam* ex *Aeschylus* affert

scholiasta *Aristidis* vol. III. p. 501, 17. *Αἰσχύλος* δὲ
ἐν *Προμηθεῖ* *δεσμώτη*

Πολλοῖς γὰρ ἔστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν.
Quae non leguntur in Prometheo vincto.

175

Pollux X, 64. Ὠμόλινον — *Αἰσχύλου* ἐν *Προμηθεῖ*
πυρκαεῖ

Αἰνᾷ δὲ, πῖσσα κωμολίνου μακροὶ τόνοι.

176

Plutarchus *Moral.* p. 86 f. *Τοῦ* δὲ *σατύρου* τὸ
πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου *φιλήσει* καὶ
περιβαλεῖν ὁ *Προμηθεὺς*,

Τράγος γένειον ἄρα *πενθήσεις* σύ γε.
καεῖ τὸν ἀψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ *θερμώ-*
τητα. Eustathius p. 415, 7. *Ἡέλιος* ἀντὶ τοῦ ὧ *Ἥλιε*,
ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ „*Τράγος* γένειον ἄρα
πενθήσεις σύ γε“ ἀντὶ τοῦ, ὧ *τράγε* πᾶν *στεροῆση*
γενέου, εἰ τὴν *γλόγα* *φιλήσεις.* Praeterea ad hanc
fabulam fuerunt qui referrent *fragmenta* 289. 362.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

Hermannii *dissertatio* Lipsiae edita a. 1828.

177

Arrianus in *Periplo Ponti Euxini* p. 19. *Αἰσχύλος*
ἐν *Προμηθεῖ* *λυομένῳ* τὸν *Φᾶσιν* ὄρον τῆς *Εὐρώπης*
καὶ τῆς *Ἀσίας* ποιεῖ. λέγουσι γοῦν *αὐτῷ* οἱ *Τιτᾶνες*
πρὸς τὸν *Προμηθεά* ὅτι

Ἰκομεν — —
τοὺς σοὺς ἄλλους *τούσδε*, *Προμηθεῦ*,
δεσμοῦ τε πάθος *τόδ'* ἐποφόμενοι.
ἔπειτα *καταλέγουσιν* ὄσσην *χώρον* ἐπήλθον
τῆ μὲν *δίδυμον* *χρονὸς* *Εὐρώπης*
μέγαν ἢδ' *Ἀσίας* *τέρμονα* *Φᾶσιν.*

Minus *integra* haec afferuntur in *Periplo Ponti Euxini*
et Maeotidis paludis p. 1. *Spectat* ad hunc locum *Pro-*
copius *Histor. Goth.* IV, 6. p. 336, 11.

178

Strabo I. p. 33. *Οὗτω* τὰ *μεσημβρινὰ* πάντα
Αἰθιοπίαν *καλεῖσθαι* τὰ *πρὸς* Ὠκεανῶ. *μαρτυρεῖ* δὲ
τὰ *τοιαῦτα.* ὁ *τε* γὰρ *Αἰσχύλος* ἐν *Προμηθεῖ* τῷ
λυομένῳ *φησὶν* οὕτω

Φοινικώπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἕρδον
χεῦμα *θαλάσσης*,
χαλκοκέραυνόν *τε* *παρ'* Ὠκεανῶ
λίμην *παντοτόφρον* *Αἰθιοπίαν*,
ἔν' ὁ *παντόπις* Ἥλιος *ἀεὶ*
χρῶν' ἀθάνατον *κάματόν* θ' ἔππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ *προχοαῖς* ἀναπαύει.

179

Cicero *Quaest. Tusc.* II, 10. *Veniit Aeschylus*
non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim
accepimus. *Quomodo* fert *apud* eum *Prometheus* *dolo-*
rem, quem excipit ob *furtum Lemniun*,
unde ignis cluet *mortalibus* clam
divisus: eum dictus *Prometheus*.
clepisse *dolo*, *poenasque* *Iovi*
fato *expendisse* *supremo.*

Hus igitur poenas pendens affixus ad Caucasum haec dicit

- Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
generata caelo, aspiciite religatum asperis
vinclumque saxis: navem ut horrisono freto
noctem parentes timidi adieclunt navitae;*
- 5 *Saturnius me sic infixit Iuppiter,
Iovisque numen Mulcibri urcivit manus,
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.*
- 10 *iam tertio me quoque funesto die
tristi advoluta aduncis lacerans unguibus,
Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore opimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans*
- 15 *pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
quum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursus tetros avida se ad pastus refert.
sic huic custodem maestri cruciatum alo,
quæ me pereanni vivum foedat miseria.*
- 20 *namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrum a pectore.
sic me ipse viduus pestes excipio auxias,
amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspellor Iovis.*
- 25 *atque haec vetusta saeculis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixa est corpori,
ex quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.*

Haec ex Prometheo soluto Cicero vertit: quattuor quos praemisit versus anapaesticos ex Attii Philocteta sumpsit. Ad versum 11. Schuetzius probabiliter refert Hesychii locum fragm. 185.

180

Plutarchus Moral. p. 98 c. *Nûn δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδὲ αὐτομάτως περὶ σεμὲν αὐτῶν καὶ χρᾶτου-μεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς, τουτέστιν ὁ λογισμὸς, αἰ-τιος,*

*Ἐπιπῶν ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.*

κατ' Αἰσχύλον. Libri ἀντίδωρα. Idem p. 964 f. Οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ μὲν ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομι-δῆ κολάζοντες καὶ ἀποκτινύοντες, τὰ δὲ ἡμερὰ καὶ φιλιάνθρωπα ποιοῦμενοι τιθασὰ καὶ συνεργὰ χρεῖας πρὸς ἣν ἕκαστον εὐ πέφυκεν, „Ἐπιπῶν ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς;“ ὦν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦ-ναι ἡμῖν φησιν „Ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα.“ Attulit etiam Porphyrius de Abst. III, 18. p. 257. ubi ἐκδέκτορα.

181

Galenus vol. V. p. 454. ed. Basil. vol. IX. p. 385. Charter. *Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμψιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς — λέγειν — Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ δεσμώτῃ*

*Εὐθείαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν
Βορέϊδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἔν' εὐλαβοῦ
βοῦμον καταιγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
δυσχεμερῶ πέμψιγι συστρέψας ἄφρω. —
ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεὶ*

*Ἐξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλῃ στόμα
πέμψιξ· πικροὶ γὰρ τοῦ διὰ ζῆσος ἄτμοι.*

Προμηθεὶα δεσμώτην aut memoriae errore nominat, aut exciderunt hi versus ex illa fabula. Vide Hermannum p. 22.

182

Strabo IV. p. 182. 183. *Μεταξὺ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδίον ἐστὶ τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ τὸν διάμειτρον, κυκλωτέρες τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γὰρ ἐστὶ λιθῶν χειροπληθῶν, ὑποπεφυκῖαν ἔχοντων αὐτοῖς ἄφρω-σιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν, ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλυκίδες ἐνίστανται καὶ ἄλλες. (Sequuntur Aristotelis et Posidonii sententiae.) — τὸ μέντοι δυσαπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου παραλαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Κανκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας Ἐξείας δὲ Αἰγῶν εἰς ἀτάρρητον στρατὸν, ἔνθ' οὐ μάχης, σῆσ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν, μέμψει· πέπρωται γὰρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χώρος ἐστὶ μαλθακός. ἰδὼν δ' ἀμχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ, νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιγάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ βεβῆλῶν διώσεις ῥεδίδως Αἴγυν στρατὸν.*

Versus 1 — 3. attulit Dionysius Hal. Antiq. I, 41. ubi εὐ οἶδα scriptum. V. 7. Libri στορογγύλων. Correxerit Porsonus in Miscellaneis p. 212. Ad hunc locum spectat Hyginus Poet. Astron. II, 6. p. 437. et non nominato auctore Theo ad Arati Phaen. v. 75.

183

Scholiasta Apollonii IV, 284. *Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρων. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεὶ λέγοντι τοῦτο.*

184

Stephanus Byzant. in Ἄβροι. *Αἰσχύλος τε Γαβρίους διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεὶ Ἐπειτα δ' ἤξει δῆμον ἐνδικιώτατον * * ἀπάντων καὶ φιλοξενιώτατον, Γαβρίους, ἔν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δικέλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι γυῖα φέρουσι βίτοτον ἄφθονον βροτοῖς.*

V. I. ἤξεις Stanleius. V. 2. βροτῶν addit Hermannus p. 21. Γαβρίους ex Aeschylō memorant scholiasta Homeri Iliad. v, 6. et Eustathius p. 916, 24.

185

Hesychius, *Εἰσαφάσματα*: εἰσπτήματα, ἀπὸ τοῦ εἰσαφέναι. ἢ σπαρέγματα. Αἰσχύλος Προμηθεὶ λυομένῳ.

186

Eustathius p. 600, 43. *Σχίσματα* γὰρ τινα καὶ θύσανοι, ὅθεν ἀρειθύσανοι κατὰ Παισαπτιανῶν Ἄρεος θύσανοι, οἷονεῖ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεὶ λυομένῳ. Hesychius, *Ἀρθύσανοι*: ἀποσχίσματα καὶ ἀποβλασθήματα. Ἀριθύσανοι: ἡντοχοί.

187

Plutarchus in vita Pompeii p. 619 B. Πρὸς δὲ Πομπήιον εἶπε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα, σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ λέγων

Ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλιαιον τέκνον.

188

Strabo I. p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσασαιτο ἄγνοιαν — οὐδ' Αἰσχύλου κρυοζέφλους καὶ στερονοφθίλους καὶ μορομιμάτους (ιστοροῦντος). Eadem VII. p. 299. ubi additum ἐν τῷ Προμηθεῖ.

189

Strabo VII. p. 390. Καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ, φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν Ἄλλ' ἐππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

190

Athenaeus XV. p. 674 d. Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένη Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθεὺς τὸν στέφανον περιτύψμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ.

191

Plutarchus Moral. p. 757 a. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν

Ἄγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὄρνθον ἰθύνοι βέλος.

192

Antiatticista Bekkeri I. p. 116, 7. Χερσά: τὰ μὴ γεωργοῦμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ. Dubium quam fabulam dicat.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

193

Hesychius, Δίπλοιοι: Αἰσχύλος διπλαῖ Προμπομοίς.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

194

Pertinuit ad Oresteam: vide didascaliam Agamemnonis et schol. Aristoph. Ranar. v. 1155. Acta igitur est olymp. LXXX, 2.

194

Athenaeus IX. p. 394 a. Φάβ — Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ (i. q. σατυρικῷ) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

Σιτουμένην' δύστηνον ἀθλίαν φάβα, μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

195

Herodiansus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 19. Γάρως Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ „Καὶ τὸν ἰχθύον γάρωον.“ Omisso nomine fabulae affertur ab Athenaeo II. p. 67 c. Conf. Herodianum Piersoni p. 437.

196

Scholiasta Homeri Odys. δ, 366. Εἰδοθέη: ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etymolog. Gudian. p. 316, 30. ex codice Parisino 2638. correctum, Κερδὸ: ὑποχοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλου ἢ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη. Conf. Bekkeri Anecd. II. p. 857, 9.

197

Hesychius, Ἄελπτοι: δεινοὶ καὶ ἄπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.

198

Hesychius, Ἀμαλα: τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Corrupte Etymolog. M. p. 75, 22. Ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος.

199

Hesychius, Ἐπάσω: ἐπιτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

200

Herodiansus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 19. Οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος (φᾶρος) τὸ ᾶ καὶ συστέλλουσιν, ὡς παρ' Αἰσχύλου ἐν Σαλαμίνιας

Εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῷ.

Codex ἐν οὐρανῷ. Ex Herodiano περὶ διχρόνων edidit Brunckius in lexico Sophocleo in φᾶρος. ubi ἐμοὶ est pro εἴ μοι. Ex eodem fonte Draco Straton. p. 35, 11. et grammaticus Hermannii p. 443.

201

Hesychius, Ἐκλογον: διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας.

202

Hesychius, Κανθύλας: τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας.

203

Hesychius, Ἀναροιβδοί: ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας ἀντὶ τοῦ διαπνεῖ.

204

Hesychius, Ἀνήρης: ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

205

Hesychius, Ἄνταία: ἐναντία, ἐκείσιος. Αἰσχύλος Σεμέλη.

206

Hesychius, Ἄστερικτα: τὰ οὐ δυνάμενα κατασχέθῃναι. Αἰσχύλος Σεμέλη. Corrigunt Ἄσεικτα.

207

Hesychius, Ἀμφιδρομος: Αἰσχύλος Σεμέλη, ἐπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον.

208

Scholiasta Homeri Iliad. δ, 319. ubi de aoristo ἔζταν agit, Αἰσχύλος — ἐν Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροις „Ζεὺς ὅς κατέκτα τοῦτον.“

209

Schol. Apollon. Rhod. I, 636. Θυάσιν ὠμοβόροις: Μαινάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυάσιν καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκνον αὐτὴν παρσισηγεν οὔσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένης τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένης.

Σ Ι Σ Υ Φ Ο Σ.

Sisyphus duplex fuit: alter *Αραπέτης*, quem memorat catalogi fabularum scriptor, alter *Πετροκυλιστής*, de quo infra.

210

Pollux X, 77. Ἐξέστι δὲ καὶ σκιάην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον που σκιάην ἐπόντα ἐν Σισύφῳ
Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων ποῦ σκιάην χαλκήλατος;
νίπτρα ex Aeschylō memorat Pollux VII, 40.

211

Pollux X, 20. Σταθμοῦχος εἴρηται ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ
Σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκαταλλώφης ἄθρει.

212

Aelianus N. A. XII, 5. Ἐτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρωᾶς τὸν μῦθον προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπεροῦν Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ „Ἄλλ' ἀρουραῖός (τις addit Gronovius) ἔστι σμίνθος ὡς ὑπερφυῆς.“

213

Erotianus p. 118. Διόψω: τῷ τῆς νῆος ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπιτεῦν. Ἀτικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη — παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ. Conf. fragm. 245.

214

Ἀμβωνες: vide fragm. 93.

215

Etymologicon Gudianum p. 227. Ζαγορέυς: — τινὲς δὲ τὸν Ζαγορέα υἱὸν Αἰδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ „Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένο χαίρειν.“

216

Etymologicon Gudianum p. 321. Κίχυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἱκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ, καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμάσει τὰ (hoc est οἶσιν οὐκ ἐνεστ' ἱκμασία) σοὶ δ' οὐκ ἐνεστι κίχυς οὐδ' αἰμόρροτοι φλέβες θανόντων φησὶν ἐνψύχοις. Valde haec perturbata, sed ut agnoscas tamen Aeschylī verba

Σοὶ δ' οὐκ ἐνεστι κίχυς οὐδ' αἰμόρροτοι φλέβες.

Σ Ι Σ Υ Φ Ο Σ Π Ε Τ Ρ Ο Κ Υ Λ Ι Σ Τ Η Σ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

217

Hesychius, Θώψεις: θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ.

218

Schol. Aristoph. Pacis v. 73. Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ
Ἀιτναῖός ἐστι κάνθαρος βίβας πόνων (πονῶν?).

Σ Φ Ι Γ Ξ.

219

Athenaens XV. p. 674 d. post verba supra fragm. 190. apposita ita pergīt, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφριγγί ἐπιπῶν
Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Πιρομηθῆος λόγου.
Libri στέφανον. Correxīt Grotius.

220

Aristophanes Ranar. v. 1319.
Σφρίγγα δυσασμερίαν πρῶτανιν κῦνα πέμπει.
ubi scholiasta, ταῦτα δὲ ἐκ Σφριγγὸς Αἰσχύλου.

221

Hesychius, Κνουῖς: ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνήη. καὶ ὁ τῶν ποδῶν φόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφριγγί.

Τ Η Λ Ε Φ Ο Σ.

222

Plato Phaedon. p. 108 a. Ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τηλέφος λέγει· ἐξείνος μὲν γὰρ ἀπλήν οἶμόν φησιν εἰς Αἰδου φέρειν — Clemens Alex. Strom. VI. p. 359. Οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τηλέφον νοεῖν ἀπλήν οἶμον εἰς Αἰδου φέρειν,

Ὅσοι δὲ πολλὰ καπάγουσ' ἁμαρτίας.

Dionysius Halic. Artis rhetor. VI, 5. vol. V. p. 265. Reisk. Μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, εἰς Αἰδου φέρουσα.

223

Hesychius, Ἀμφιδεξιόις χερσὶ: ταῖς τῶν τόξων, διὰ τὸ ἐκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ.

Τ Ο Ξ Ο Τ Ι Α Ε Σ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

224

Antigonus Carystinus Hist. mirab. cap. 127. p. 174. Τῶν δὲ θηλέων ζῶων τροπικιώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππων — φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκεῖναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισι

Ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένους γαμηλίαν λέκτρων ἀστει μὴ βλεμμάτων ὀρεπιβουλή.

καὶ διαλιπῶν προσέθηκεν

Ὅ μὲ μὴ λάθη φλέγων

ὀφθαλμῶς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
ἔχων δὲ τοῦτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

V. 1. et 2. nondum emendati, nisi quod Salmasius recte ῥέπει βολή correxit. V. 3. supplendum νέας γυναικὸς ex Plutarchi Moral. p. 81 d. 767 b. qui hunc et sequentem versum sine fabulae nomine attulit. V. 5. ἔχω Salmasius. θυμὸν ἱππογνώμονα ex hoc versu sumpsit Etymolog. M. p. 209, 48. 474, 45.

225

Grammaticus Bekkeri I. p. 351, 4. ex Phrynicho Ἄθηρος ἡμέρα: — Αἰσχύλος ἐν Τοξότισι (codex τοξότρησι) — ἐπὶ Ἀκταίωνος

Ὅπῳ τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνου πλουτοῦν' ἐπεμψεν ἐς δόμους.

Aeschylus Ἀκτεῶν' scripserat. De Actaeone scholiasta Homeri Iliad. ι, 593. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθεῖρειν φιλῶς τέταχε (τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων

Κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

Pollux V, 47. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀσιαίωνος ζυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ, Ἀρπυια, Χάρων, Λυκιάς.

226

Hesychius, Πεξοφόροις ζώμασιν: Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὡσπερ πέξαν ἔχοντων τῶν χιῶνων, τινὲς δὲ ποδήρησι. Πεξοφόρα ζώματα ex Aeschylō memorat Pollux VII, 51.

Τ Ρ Ο Φ Ο Ι.

Vide ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Υ Ψ Ι Π Υ Λ Η.

Υψώ pro Υψιπύλη dixit: vide ad fragm. 196.

227

Hesychius, Ἀποχορσασαμένας: ἀποχειραμέναις. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλη.

228

Scholiasta Apollonii I, 773. Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὄλοις φησὶν αὐτὰς (τὰς Ἀημινας) ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις οὗ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβῆσαι μὴ γήσεσθαι αὐταῖς.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 113. De Aeschylī Sophoclis et Euripidis Philocteta disputavit Dio Chrysostomus orat. LII. cuius verba emendavit Hermannus p. 113. 114.

229

Stobaeus CXX, 12.

ὦ Θάνατε Παιῶν, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν·
μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
λατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπειται νεκροῦ.

Maximus Tyrius XIII. p. 241. Reisk. ὦ ποῦς, ἀφήσω σε; ὁ Φιλοκίτης λέγει· ἄνθρωπε ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλάτοις μηδὲ ἐνόχλει τὴν Ἀημιῶν γῆν· ὦ Θάνατε Παιῶν. Versu tertio utitur Plutarchus Moral. p. 109 f.

230

Suidas

Ἐνθ' οὔτε μίμνεν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔξ.
ἐπὶ τῶν δυσχερήστοις παρεπεσόντων τοῦτο λέγεται.
φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκίτης. Versus proverbialis apud Plutarchum Moral. p. 476 b. apud Diogenian. IV, 88. Apostolium VIII, 30. p. 94.

231

Aristotelis Poet. c. 37. (22, 13.) Οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀπὸ κυρίου εἰς θότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκίτῃ ἐποίησε
Φαγέδαναν, ἧ μου σάρκα ἐσθίει ποδός.
ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκε.

232

Athenaeus IX. p. 394 a. Κὰν Φιλοκίτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσην φασὶν εἶρηκεν (Αἰσχύλος).

233

Aristophanes Ranar. v. 1430.

Σπερχεῖ ποταμὲ βοῦνομοί τ' ἐπιστροφαί.
ubi scholiasta, Ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκίτου Αἰσχύλου.

234

Plutarchus Moral. p. 1087 f. Ἐξ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκίτης ἱκανός.

Οὐ γὰρ ὁ δράκων (φησὶν) ἐνήκεν, ἀλλ' ἐνέφασκε
δεινὴν στοματῶν ἐκφυσὶν ποδὸς λαβῶν.

235

Scholiasta Homeri Odys. ξ. 12. Ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάων φησὶν μελάνδρονον φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκίτῃ

Κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρόνου.

Apud Eustathium p. 1748, 57. est κρεμάσας. Hermannus p. 121. κρεμασιὰ τόξα.

236

Photius p. 326, 9. Ὁ κόρνος: τοὺς πάροντας. Αἰσχύλος Φιλοκίτῃ.

Φ Ι Ν Ε Υ Σ.

237

Athenaeus X. p. 421 f. Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ
Καὶ ψευδόδεπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρροσάειον στόματος ἐν πρώτῃ χαρῇ.

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

238

Pollux VII, 91. Ἄ δὲ πόδεια Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητόν εἴτε περιελήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος

Πέλλυτρον ἔχουσι εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

τὰ δὲ πέλλυτρα εἶδος ὑποδήματος, ὡσπερ αὐτὰ πόδεια ταυτῶν ἦν ταῖς ἀναξυρίαις, ἃς σκέλεις ἐνοιοῦνομάζουσι. Πέλλυτρα memorat idem X, 50. et ex Aeschylō II, 96.

239

Scholiasta Euripidis Phoeniss. v. 942. Οἱ περιεφθέντες τῶν σπαρτῶν (ἐν τῇ πρὸς Κάβμον μάχῃ), ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων. In aliquot codicibus Ἀγήνωρ pro Πέλωρος scriptum.

Φ Ο Ρ Κ Ι Δ Ε Σ.

240

Athenaeus IX. p. 402 b. Ἀσξέδωρον — Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι παρεκάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ σὺ φησιν

Ἔδω δ' ἐς ἄντρον ἀσξέδωρος ὡς.

Attulit Eustathius p. 1872, 6. Grammaticus Bekkeri I. p. 457, 21. Ἀσξέδωρος παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλλῆς ἄσπετα θωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγγρον ἀσξέδωρον καλοῦσιν.

241

Eratosthenes in Catasterismis c. 22. Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησὶν ὁ τῶν τραγω-

διῶν ποιητής. Eadem tradit Hyginus Poet. Astron. II, 12.

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ.

Scriptor vitae Aeschylī, *Διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων ζωμφεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας (τρίτου μέρους P. Victorinus apud Spanhemium ad Aristoph. Ranar. v. 942) ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἐκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἐρμῆν ἀμοιβαίᾳ. Aristophanes Ranar. v. 942.*

Πρώτιστα μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλεῖα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τοῦτι.

ubi schol. ὡς αὐτοῦ εἰσφροντος ἐν δράμασι *τινα* κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφόμενῳ Φρυξίνῃ ἢ Ἐκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. εἰς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίνῃ Ἀχιλλεῖα ἢ Ἐκτορος λύτροις, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν (de hoc non cogitandum), ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν (id Victorinus haud dubie μερῶν erat scripturus) οὐδὲν φθέγγεται.

242

Pollux VII, 131. Τῷ φορητῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀργῶτων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίνῃ ἢ Αὐτροῖς

Ἀλλὰ ναυβάτην
φορητῶν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

243

Stobaeus CXXXV, 7. Αἰσχύλου Ἐκτορος

Καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
τὸ γοῦν κακουργεῖν ἀμφιδεξίως ἔχει
καὶ μῆτε χαίρειν μῆτε λυπεῖσθαι πάρα.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἐσθ' ὑπερτέρα
καὶ τοῦ θανόντος ἢ δίκη πρόσωσε νότον.

V. 2. Codices ὁ γοῦν.

244

Athenaeus II. p. 51 c. Μόρα δὲ τὰ συζάμια καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίνῃ ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος Ἀνῆρ δ' ἐκεῖνος ἦν πελαίτερος μόρων.

Ad hunc versum respiciunt Pollux VI, 46. Photius p. 275, 19. Eustathius p. 211, 17.

245

Hesychius, Ἀδλοπον: ἄναρχον, ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δύοιοι οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Conf. fragm. 213.

246

Hesychius, Ἀροτον: τὸν ὄγκον τοῦ Ἐκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί.

247

Hesychius, Διαπεφροῦρηται βίος: Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἢ διὰ τοῦ βίου φροῦρὰ (codex φθορὰ) συντετέλεσται· ἢ διεκλήλυθεν ὁ χρόνος.

248

Hesychius, Ἐπιστροφαί: διατριβαί, διαίται. Αἰσχύλος Φρυξί.

249

Hesychius, Ἀγαστιά: ἂ ἂν τις ἀγάσαιο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξί. Codex φρά.

250

Schol. Euripidis Androm. v. 1. Ἐνθα καὶ τὴν Χρόσην καὶ τὴν Αὐρηησὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσοσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Αὐρηησίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν. ὄθεν καὶ ξένως ἴστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων Ἀνδραίμονος γένεθλον ** Αὐρηησίου, ὄθενπερ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

251

Schol. Homeri Iliad. γ, 351. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνδριστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν.

252

Τιτῆραι: βασιλίδες (Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν addit Sopringius) ἢ Ἐκτορος Αὐτροῖς.

253

Athenaeus I. p. 21 f. Ἀριστοφάνης ποιῶ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα „Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.“ καὶ πάλιν „Τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, | ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσοῦμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον τεθνεῶτα | πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντες.“ De his dixi ad Aristophanis fragmenta p. 24.

254

Schol. Homeri Iliad. β, 862. Οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγιάν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν. Eadem Eustathius p. 364, 42.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Phrynichus Bekkeri I. p. 73, 10. Ψυχαγωγός: — οἱ ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείας τισὶν ἄγοντας. τῆς αὐτῆς ἑννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δρᾶμα Ψυχαγωγός.

255

Scholiasia Homeri Odys. λ, 134. Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑπόθεν ποτῶμενος
ὄνθῳ σε πλήξει, νηδύος χελώμασιν.
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σῆψει παλαιὸν δέσμα καὶ τροχορρούς.

Vide Valckenar. Diatrib. p. 286.

256

Aristophanes Ranar. v. 1297.

Ἐομᾶν μὲν πρόγονον τῶν γένος οἱ περὶ λίμαν. ubi scholiasta, ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν.

257

Hesychius, Ἀρώπειν: διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

258

Pollux X, 10. Αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς Καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρεπιῶν.

259

Photius p. 534, I. Σταθερόν: — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχραγωγῶς, „Σταθεροῦ χεύματος.“ Apud Suidam χηύματος.

260

Schol. Apollon. III, 846. Ὅτι δὲ τὴν Λαῶραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ συγκαταίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχραγωγῶς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Λαῶραν. Conf. Eustathium p. 648, 40.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

261

Plutarchus Moral. p. 17 a. Οἶον ἐπὶ τοῦ Αἰδὸς εἰρηκότος Ὁμήρου

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγὸς θανάτιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἰπποδάμοιο, ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ἔβρε δ' Ἐκτορος αἷσιμον ἡμῶν, ὄχετο δ' εἰς Ἀΐδαο, λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων, τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ὄλην τῷ μῦθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχαστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Αἰδὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας ἔπερ τῶν υἱῶν μαχομένων. Pollux IV, 130. Ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογίου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφανίζοντα θεοῖ, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχαστασίᾳ. ἡ δὲ γέροντος μηχάνημά τί ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται ἡ Ἥως ἀρπάξουσα τὸ σῶμα τοῦ Μέλμονος.

262

Hesychius, Ἀνηκίδωτοι: ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχαστασίᾳ. Grammaticus Bekkeri I. p. 402, 25. Ἀνηκίδωτοι: ἄνευ ἀκίδος. Quae vera scriptura est. Simplex ἀκιδωτός memorat idem grammaticus p. 371, 24.

263

Hesychius, Ἀυριβάτας: Αἰσχύλος τὸ αὐρὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχαστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων (ταχυβήμων Salmasius). Conf. Bekkeri Anecdota I. p. 464, 8.

264

Strabo XV. p. 728. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέλμονος Κισσίαν. Ad Ψυχαστασίαν refert Butlers.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

265

Longinus περὶ ὕψους III.

* * *

καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάξιτον σέλας. εἰ γὰρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον μίαν παρῆρα; πλεκτιάνην χεῖμαρροον στέργν πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ εἰ ταῦτα, ἀλλὰ παρατρέγωδα, αἰ πλεκτιάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀυλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς. Ioannes

Siceliota apud Ruhnen. ad h. I. Φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschylus) ἐν τῷ τῆς Ὀρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυοῖν σιαγῶσι φρασῶν ὁ Βορέας κυκῆ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ γέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἱαμβεῖα, ἐπιλαθόμενος. διὸ καὶ Σοφοκλῆς (οὐ add. Ruhnk.) μιμεῖται. λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ καὶ τῶν φιλολόγων. V. 1. μὴ addidit Tollius.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

266

Plato de Republica II. p. 383 a. Πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Αἰδὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου, ὅταν φῆ ἡ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἕξδοτα ἐνδατεῖσθαι τὰς ἑὰς εὐπαιδίας

νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακροαῖνας βίους, ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιῶν' ἐπεμφήμησεν εὐθυμῶν ἐμῆ. κἀγὼ τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλιπζον εἶναι, μαντικῆ βροῦν τέχνη, ὁ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐν θούῃ παρῶν, αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστιν ὁ κτανῶν τὸν παῖδα τὸν ἐμὸν.

267

Stobaeus Eclog. Phys. I, 4. vol. I. p. 118. Heeren. (p. 9. Canter.) Αἰσχύλου

Ἰράσαντι γὰρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

268

Theophilus ad Autolycum II, 54. p. 256. ed. Wolf. Καὶ οἱ μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κατὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσημῶνε λέγων

Τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς καὶ τὰμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

269

Ὅρξς δίκην ἄνευδον οὐκ ὀρωμένην εὐδοντι καὶ στεῖχοντι καὶ καθημέρω· ἐξῆς δ' ὀρηθεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον. οὐδ' ἐγκαλύπτει νῦξ κακῶς εἰργασμένα, ὅ τι δ' ἂν ποιῆς, νόμιζ' ὀρᾶν θεοῦς τινα.

Affert hos versus, in quibus plura sunt minime Aeschylea, Theophilus ibidem et omisso nomine poetae et quibusdam aliter scriptis Stobaeus I. 1.

270

Stobaeus Eclog. phys. II, 8, 10. vol. II. p. 340. Αἰσχύλου

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

271

Stobaeus Florileg. III, 1.

[Ἄ δεῖ παρῶν φρόντιζε, μὴ παρῶν ἀπῆς.] Ὅ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς, σοφός.

Priorem versum, qui non videtur Aeschylus esse, omittit codex optimus.

272

Stobaeus IV, 16.

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

273

Stobaeus IX, 23. scholiasta Homeri Iliad. β, 114. Eustathius p. 188, 44.

Ἀπάτης δικαίαις οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Attulit etiam Sextus in Fabricii Biblioth. vol. XII. p. 626. addito alio Aeschyli versu

Ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

274

Stobaeus XVIII, 13.

Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

275

Stobaeus XX, 13.

Ὅργης ματαίαις εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

Ex Promethei v. 378. Ὅργης νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι detortus putatur.

276

Stobaeus XXVII, 2.

Οὐκ ἀνδρὸς δοκοὶ πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ,

277

Stobaeus XXIX, 21.

Φιλεῖ δὲ τῷ κἀμνοντι συσπεύδειν θεός.

Euripidi tribuit Trincavelli editio et Apostolius XIX, 98. Fortasse excidit Aeschyli Persarum versus 742. Ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς συλλαμβάνει.

278

Stobaeus XXIX, 24.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφία.

279

Stobaeus XXXIV, 5.

Πρὸ τῶν τοιοῦτων χῶ λόγων δάκνειν στόμα.

280

Clemens Alexandr. Strom. VI. p. 620.

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Priorem versum affert Stobaeus XXXIX, 14. Sophocli tributum.

281

Stobaeus XLV, 14.

Κακοὶ γὰρ εὐ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

282

Stobaeus XCVIII, 49.

Τὸ γὰρ βρώτειον σπέρι' ἐφήμερα φρονεῖ καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καυνοῦ σκιά.

283

Stobaeus CXV, 10.

Γῆρας γὰρ ἤβης ἐστὶν ἐνδικιώτερον.

284

Athenaeus VII. p. 303 c. Μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους ὃς ἀστενακτὶ θυννὸς ὡς ἠνέσχετο ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ

Τὸ σκαῖον ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίξην.

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαῖῳ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος. Versum postremum afferunt Aelianus de N. A. IX, 42.

Plutarchus Moral. p. 979 e. Apostolius Proverb. X, 38.

285

Athenaeus XI. p. 491 a.

Αἰ δ' ἐπὶ Ἀτλαντος παῖδες ἀνομασμέναι

πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ κλαῖσπον, ἐνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πηλεΐαδες. ἀπτέρους αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὀμωνυμίαν. Ad Heliades refert Hermannus in Opusc. vol. III. p. 141.

286

Eusebius Praep. Evang. XIII, 3.

Ἄλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέγνοις λαβῶν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἡμίνοσ παρ' ἐστία φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

287

Plutarchus Moral. p. 106 c.

Ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, ὅσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

288

Plutarchus in vita Demetrii c. 35. p. 905 d. Λιὸ καὶ φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον

Σὺ τοί μ' ἔφρυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. Repetit haec in Moral. p. 827 c. ubi με φρυσῆς scriptum et μοι omissum. Grotius καταφθεῖν δοκεῖς.

289

Aelian. de N. A. XII, 8. Ζῶν ἐστὶν ὁ πυραύστης, ὅπεροῦν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λύγχοις ἐν ἀκμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι, ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥέμης εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων

Λέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Attulerunt Suidas in πυραύστου, Zenobius V, 79. Apostolius XX, 65.

290

Scriptor dissertationis de Nilo, quae libro secundo Athenaei subiecta est p. 165. ed. nostrae, Αἰσχύλος

Γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθῶν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς, Νεῖλος ἐνθ' ἐπ' ἄρροος γαῖαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία, ἥλιος ἐν ἡ πυρωπὸς ἐκλάμπας χθονὶ τῆκει πετραῖαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη φρεσβίον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

V. 2. correxi librorum scripturam ἐνθα Νεῖλος ἐπ' ἄρροος.

291

Aristoteles H. A. IX, 49. Μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρώμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος πεποιήκεν ἐν τοῖσδε

Τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει θρασὸν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντεχνίᾳ, ὃς ἦρι μὲν φαινοῦσι διαπάλλει πτερόν κίχρον λεπάργου. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ παιδὸς τε χαῖτοῦ νηδύος μᾶς ἄπο. νέας δ' ὀπώρας ἠνίκα' ἂν ξανθῇ στάχυν, στικτὴ νιν αὐθις ἀμφωνωμήσει πτέρουξ. αἰὲ δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον δρομὸς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικιεῖ.

292

Clemens Alexandr. Strom. IV. p. 494.

Τῷ ποιοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

293

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 558.

Ἄλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

294

Plutarchus Moral. p. 950 e. Τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν
Ἀισχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε „Ἰανὺς
ὑδωρ δίδην πυρός.“

295

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 603.

Ζεὺς ἐστὶν αἰθέρῳ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός.
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶ τι τῶνδ' ὑπέρτερον.

V. 2. χῶ τι] χωρεῖ Euseb. Praep. Evang. XIII. p.
681.

296

Aristides II. p. 292. Μὴ μὲν οὖν ξμοιοε κατ'
Ἀισχύλον μήτε παρασπιστῆς μήτ' ἐγγυὸς εἶη ὅστις
μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾶ τὰ πρόποντα.

297

Plutarchus Moral. p. 36 c.

Θάρσει· πόνου γὰρ ἄζρον οὐκ ἔχει χρόνον.

298

Scholiasta Homeri Iliad. π, 542.

Ὅπου γὰρ ἰσχυὸς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρίς τῶνδε κατερωτέρα;

299

Scholiasta Aristoph. Nubium v. 1128.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Non nominato auctore afferunt Stephanus Byz. in Αἰ-
γυπτος, Suidas in δεινοί, Zenobius III, 37. Dioge-
nianus IV, 35.

300

Scholiasta Nubium v. 1367. Μυροβίης γὰρ κλάδον
κατέχοντες ἦδον τὰ Ἀισχύλου, ὡπερ τὰ Ὀμήρου
μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Ἀισχύλου, οὐνεκ' ἐκεῖ ἄν-
δρα λειμώνια.

301

Aristophanes Ranar. v. 716.

Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
λαις.

ubi scholiasta, Αἰδυμὸς φησι παρὰ τὸ Ἀισχύλου
Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

302

Eustathius p. 641, 59.

Οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτις ἀνήρ.

303

Eustathius p. 1484, 48. Αἰθίοπα γοῶν φωνὴν Αἰ-
σχύλος λέγει, καὶ,

Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

304

Eustathius p. 1625, 43.

Λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίρετον.

Legebatur νεαίρετον. νεαίρετος dixit in Agam. 1063.
1065.

305

Eustathius p. 1923, 61. Αἰσχύλος „Ὡς λέγει γέρον
γράμμα.“

306

Athenaeus II. p. 67 f. Παρ' Αἰσχύλῳ „Διαβρέ-
χεις τὰρτύματα.“

307

Athenaeus III. p. 99 b. Αἰσχύλος τὸν Αἰδὴν ἀγῆ-
σλαον εἶπε.

308

Athenaeus XIV. p. 632 c.

Ἐτ' οὖν σομιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν.

309

Athenaeus IX. p. 375 d. Αἰσχύλος φησὶν
Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθιγλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κοιβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ῥῖπον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;
καὶ πάλιν

Λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.
καὶ ἔτι

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕδης,
ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἰργαστα κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

310

Athenaeus XII. p. 528 c. Τοῦς δὲ Κουροῦτας Φύ-
λαχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον
ἱστορεῖν διὰ τὴν τραγίην τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

Χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·
ὄθεν καλεῖν Κουροῦτα λαὸν ἦνεσαν.

παρθένου ἀβραῖς epitome et Eustathius p. 1292, 55.

311

Athenaeus XIII. p. 573 b. Καταλέξω δέ σοι, Ἰωνί-
κῆν τινα ὄησιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλον περὶ
ἐταιρῶν —

312

Philo p. 886 d.

Ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱδὸν, αὐδασον, ξύλον;
Hyginus Poet. Astron. II, 37. Homerus hunc eundem
locum (Pagasae) in Thessaliae finibus esse demon-
strat; Aeschylus autem et nonnulli aiunt a Minerva
quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam.

313

Strabo VI. p. 258. Ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον εἶθ',
ὡς φησὶν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβᾶν πάθος τῇ χώρᾳ
ταύτῃ· ἀποροαγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικε-
λίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κεικένιος εἰρηκεν „Ἄφ'
οὐ δὴ Ῥήγιον κικλήσεται.“

314

Strabo VIII. p. 341. Καὶ Αἰσχύλος
Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κληρον.
Ex Strabone Eustathius p. 305, 34.

315

Strabo VIII. p. 387. Τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων τῶν
Ἀχαιῶν εἶτε μερίδων Ῥύπες μὲν οὐκ οἰκοῦνται·
τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ
Φαρεῖς. καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που

Βοῦράν θ' ἱερὰν τε καὶ κεραυνίας Ῥύπας.
Casaubonus Ἴερὰν τε Βοῦραν καὶ — Photius p. 492,
10. Ῥύπες: τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

316

Strabo IX. p. 393. Αἰσχύλος εἰρηκεν
Ἀἴγνα δ' αὐτῇ πρὸς νότου κεῖται πρυάς.

317

Aristophanes Ranar. v. 1280. ex Aeschylō
Κύδιος Ἀχαιῶν Ἀτρώεσ πολυζοίρανε μάνθανε
μου παῖ.

et v. 1283.

Εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀοτῆμιδος πέλας
οἴγειν.

318

Aristophanes apud Pollucem VI, 80. ex Aeschylō
Ὅξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν.

319

Scholista Pindari Nem. X, 31.
Ἦρα τελεῖα, Ζηρός εὐναία δάμαρ.

320

Pollux VII, 78.
Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμυτίνους ὑφάσμασι.

321

Pollux VII, 167. Αἰσχύλος δ' ἂν εἰοίκοι τὰ βαλα-
νεῖα λουτήρια λέγειν

Λουταῖα γε μὲν δὴ λουτρόν αὐτὸ δεύτερον.
Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Alter versus aperte Aeschyli est: prior, cuius vera
scriptura Falckenburgii libro debetur, ad praecedentia
Pollucis verba pertinet, sive Aeschyli sive alius est.
Ad Glaucum Pontium haec refert Hermannus Opusc. vol. II. p. 69.

322

Etymolog. M. p. 149. extr.
Τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

323

Etymolog. M. p. 271, 18. — Οἱ δὲ φασὶ σπιδέος,
πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως
ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται· οἶον „Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.“
Σπίδιον πεδίον ex Aeschylō Eustathius p. 882, 58.

324

Etymolog. M. p. 450, 36. Θίς: — καὶ ἐπὶ τοῦ
σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ „Θινὸς ἐμβολὰς ἄλός.“

325

Etymolog. M. p. 537, 47. — Καὶ νεοκράτας σπον-
δάς Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγγυθείσας.

326

Plato de Republ. VIII. p. 563 b. Οὐκοῦν καὶ
Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα.
Hoc Aeschyli dicto utuntur Plutarchus Moral. p. 763 b.
Themistius p. 52 b.

327

Plato de Republ. VIII. p. 550 c.
Ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον.

328

Etymolog. M. p. 490, 11. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ
δῶλια πάντα καλεῖ κᾶπηλα „Κᾶπηλα προσφέρων
τεχνήματα.“ Eadem Suidas in κᾶπηλος.

329

Eustathius p. 1183, 18. Σημειώσα δὲ ὅτι ἐπιτή-
δειος ἐδόκει πρὸς καθαρόν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύ-
λος ἐν τῷ

Ἦρὸν ἂν παλαμοῖς αἵματος χοιροκόπτονου
αὐτὸς σε χράνη Ζεὺς καταστάξας χειροῖν.

330

Eustathius p. 1157, 33. Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τῆν

τάφρον αὐλῶνα, ἐνθα καὶ φημοὺς λέγει αὐλωτοὺς,
διὰ τὸ κώδωνας, φησὶ, προσήφθαι αὐτοῖς, οἷς
ἐμψυσάντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προῖεν-
το. γράφει οὖν οὕτως

Ὅς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φημοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένους.

Ad Glaucum Potniensem refert Hermannus Opusc. vol.
II. p. 64. Conf. Hesych. in αὐλωτοὶ φημοί.

331

Schol. Aristoph. Equitum v. 361. Σχελλίδας:
βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά, ὡς Αἰσχύλος.

332

Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. Ὡ Κραναὰ πό-
λις: τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰ-
σχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

333

Τὸ ψιλῆς ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ memorant scho-
liasta Homeri Iliad. ε, 9. et Eustathius p. 515, 11.

334

Eustathius p. 706, 50. Αἰσχύλος φησὶν „Ἐν δι-
ορμῆα πῶλοι.“

335

Eustathius p. 1538, 50. Στόμις παρ' Αἰσχύλῳ ὁ
ὥσπερ στόματι ἀντιερίδων χαιλοῖς (ἵππος).

336

Pollux II, 100. Ἀστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἶ-
ρηκε τὸν τραχύν.

337

Μυθθίζειν ex Aeschylō affert Eustathius p. 440,
25. 1695, 49. ἀναμυθθίζεσθαι est in Prometheo v. 743.

338

Stephanus Byz. Ἄννηθος: ὄρος. Αἰσχύλος.

339

Tzetzes ad Lycophr. v. 1247. Θεόινος ὁ Διόνυ-
σος, ὡς θεὸς οἴνου εὐρετής, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ
Πάτερ Θεόινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Ad hunc versum spectat Harpocration in Θεοῖνιον.

340

Pollux II, 125. Ἀπειρολάλητος παρ' Αἰσχύλῳ.

341

Pollux VI, 40. Παμπόνηρος δὲ ὁ παρὸ τῷ Μυρ-
τίλῳ τῷ κωμικῷ καταφωγός, εἰ καὶ Αἰσχύλος ἐχρήσατο.

342

Pollux VII, 60. Ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ κα-
λουμένῳ φαινόλη. τίνων δὲ ἔστιν, ὡς μὴ περιε-
χόμεθα Κρητίας ἢ Πέρας, Αἰσχύλος ἐρεῖ
Διβρυκτιῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

343

Pollux VII, 177. Καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέ-
ροντα Αἰσχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον.

344

Pollux X, 180. Αἰσχύλον εἰπόντα „Ὅστῶν στέ-
γαστρον.“ Fortasse Suidas in Ὅστολόγοις.

345

Hesychius, Ἐδανοῖς: βρωσίμοις. Αἰσχύλος.
Ἐδανὸν est in Agam. v. 1407.

346

Hesychius, Ἠριγένεια: — καὶ παρ' Αἰσχύλῳ
ἢ λέαινα ἠριγένεια, ἢ ἢ ἐν τῷ ἄερι τίκτουσα, ἢ ἢ
ἐν τῷ ἔαρι.

347

Hesychius, Ἰττυγα: ἐμπληκτικὰ Αἰσχύλος.

348

Hesychius, Κεχροηματαῖσθαι(?): πεφροῦθαι.
Musurus κεχροηματίσθαι. Fort. κεχροηματίσθαι.

349

Hesychius, Σαυροβοριθὲς ἔγχος: ἐκ τοῦ
σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβοριθὲς ἔγχος
ἔφθ.

350

Etymol. M. p. 93, 49. Ἄμφις: τοῦτο οὐ συζο-
πῆ, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἄμφιά-
ραος Ἄμφις, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ.

351

Etymol. M. p. 151, 48. Ἀσαλῆς: ὁ ἀμέριμος.
Αἰσχύλος „Ἀσαλῆς μανία.“ Eadem grammaticus Bek-
keri I. p. 450, 28.

352

Etymol. M. p. 161, 15. Ἀσχαδέες: ἀκατάστα-
τον. Αἰσχύλος.

353

Etymol. M. p. 182. extr. Ἀχνη: — Αἰσχύλος δὲ
τὸν καπνόν.

354

Etymol. M. p. 279, 17. Τρισόζωος παρὰ Αἰσχύλῳ.
In Etymolog. Gud. p. 585, 14. Τρισόζωος παρ' Αἰσχύ-
λῳ. Sylburgius τρισσόζωος.

355

Etymol. M. p. 346. extr. Ἐξαστήρ: σημαίνει
σχευός τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστήρ καὶ ἐξασ-
τήρ. Αἰσχύλος. Vide Valckenar. Anim. ad Ammon.
p. 33.

356

Etymol. M. p. 674, 20. Πλάστιγξ: ἡ μᾶστιξ
ἀπὸ τοῦ πλήσειν, παρ' Αἰσχύλῳ.

357

Photius p. 52, 20. Αἰσχύλος „Ζεύγος τεθρῆπων.“
Conf. Etymolog. M. p. 409, 46.

358

Plutarchus Moral. p. 116 f. Καὶ ὁ τραγικός Αἰ-
σχύλοςἌνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
ἐν τοῖς κατοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.
Euripidi haec tribuuntur ab Stobaeo CVIII, 43. ubi
Ἄνδρῶν τὰδ' ἐστὶν —

359

Plutarchus Moral. p. 625 d. Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι
πόρρω τὰ γραμμᾶτα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀνα-
γνωσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο
παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν

Σὺ δὲ

ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
ὄρεξ, γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφῆς.

360

Plutarchus Moral. p. 434 a. Καὶ μετὰ τῶν Ἰσμεν
ἐξαμανρώσεις γεγονέναι καινὰς, ὡς τῶν περὶ τὴν
Ἄτιζην ἀργουρέων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ
ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς
Αἰσχύλος εἶρηκεΛαβῶν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος.
Xylander αὐτόθηκτον.

361

Plutarchus Moral. p. 454 e. Καθάπερ οὖν τὴν
φλόγα θριξὶ λαγῶν ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσαι
καὶ συρρετῶ ῥέδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλά-
βηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε
καὶ συνείλενἽψηλὸν ἢ βάσσαα τεκτόνων πόνον,
ὡς φησὶν Αἰσχύλος — ἠβήσαα Heathius.

362

Proclus ad Hesiodi Ἔργ. v. 176. Τοῦτέστι τὸ ἐκ
Πανδώρας γένος, ἧτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον
Τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῆ γυνή.
Pertinet ad Prometheus: vide Hermann. de Prometheus
solutio p. 20.

363

Plutarchus Moral. p. 1057 f. Γέγονεν ἐκ ἔουσοῦ
καὶ ὄχρου καὶ κατ' Αἰσχύλον
Ἐξ ὄσφυαλοῦς κώδυνοςπάδος λυγροῦ
γέροντος
εὐπρεπῆς, Θεοειδῆς, καλλιμορφος.

364

Suidas, Ἀποφώλιοι: ξένοι (ξένοι grammat-
icus Bekkeri I. p. 439, 12.), οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες.
οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παι-
δευτήρια, ὡς φασὶν οἱ Ἴωνες. Hesychius, Ἀποφύ-
λιοι: ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν. Αἰσχύλος (excidit
nomen fabulae) σατυριζῶ.

365

Plutarchus Moral. p. 358 e.
Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι σιόμα,
κατ' Αἰσχύλον.

366

Plutarchus Moral. p. 293 a. Τί τὸ φυξίμηλον; τῶν
μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φτωῶν, ὧν ἐπιόντα
τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκοῦντα κολοῦει καὶ ἀδικεῖ καὶ
λυμναίνεται τὴν αὔξησιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντια
μέγεθος λάβῃ, καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν
ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον
Αἰσχύλος.

367

Hesychius, Ἄνω ποταμῶν: παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ
Εὐριπίδης.

368

Orio Etymolog. p. 26, 4. Τὰ εἰς ξ μὴ ὄντα ἐθνη-
κὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος
Ἀέσποινα νόμφη δυσόχτων ὄρων ἀναξ.
Suidas, Ἄναξ: θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος.

369

Pollux VII, 61. Καὶ κλειῖαν δὲ παχεῖαν, ἣν χει-
μάμυναν Αἰσχύλος ἐκάλειεν. Conf. Hesychium h. v.

370

Etymol. M. p. 118, 22. Ἀπάργματα: λέγεται
τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦ-
τα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φρονεθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν
γὰρ τι νομικὸν τοῖς δολοφονήσασιν ἀφροσιῶσαι τὸν
φρόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. —
ὅτι δὲ καὶ ἐγένοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰ-
σχύλος μαρτυρεῖ.

371

Schol. Soph. Electr. v. 283. Ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρυοῖς ἡ συμφορὰ. Αἰσχύλος

Οἱ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ξερομάτια.

Schol. Homeri Iliad. ψ, 10. Αἰσχύλος

Οἱ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων λάματα.

372

Schol. Soph. Oed. Col. v. 1047. Τὰ ἐν Ἐλευσῖνι τέλη φησὶ, καὶ εἶη ἂν λαμπάσιν ἀκταιῖς λέγων ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶ

Λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

373

Schol. Soph. Oed. Col. v. 1049. Τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος

Ἐφριξ' ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστιχοῦ τέλους.

ἔρωτι Brunckius.

374

Schol. Theocriti II, 36. Ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησιν Αἰσχύλος

Λέσποιν' Ἐκάτη

τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

unus liber πρόδρομος. Aristides vol. I. p. 17. Ἄλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλω χορὸς ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν (τῶν omittunt codices) πατρώων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ μεγίστων ἀνύκτωρ μοι προῦφαινε.

375

Schol. Pind. Pyth. II, 18. Ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἐρμῆς, ὡς τῶν ἀγῶνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος „Ἐναγώνιε Μαίης καὶ Αἰδὸς Ἐρμῆ.“

376

Schol. Apollon. Rhod. I, 473. Αἰσχύλος τὰς Βάχας χαλιμάδας ἔφη. De hoc vocabulo dixit Naekius in libro de Choerilo p. 217. χαλίκρητοι σπονδαὶ ex Aeschylō Eustathius p. 1471, 2.

377

Schol. Apollon. Rhod. IV, 1348. Στέρφεςιν ἀγγείοις: τοῖς δέρμασιν· ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἰρηγε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλω ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ, ὡς τινες, μελανοστέρφων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μελانا ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.

378

Eustathius p. 827, 31. Οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἀμπελον εἰπόντος τὴν θεομένην, ἡ κωμῶδα μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας δνυρον.

379

Athenaeus III. p. 86 b. Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις τίς ἀνήρει τοὺς νήσους (corr. Πέρσαις τινὰς νήσους) νηριτοτρόφους εἰρηκεν. Neque haec in Persis leguntur neque vocabulum ὑπόξυλος, quod ex hac fabula attulit scholiasta Hermogenis, cuius verba Bastius ad Gregor. p. 241. et Bekkerus in Anecdōtis III. p. 1073.

ex codice Parisino ediderunt. Conf. Hermann. Opusc. vol. II. p. 84. Blomfield. praef. ad Persas p. XXVII.

380

Ammonius p. 69. Θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. Θεωρὸς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ εἰς θεοῦς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγῶνων καὶ θεατρῶν. — καὶ Αἰσχύλος Βοῆς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν.

381

Plutarchus Moral. p. 389 a.

Μιξοβόαν γὰρ, Αἰσχύλος φησὶ, πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διονύσω.

σύγκωμον Porsonus ad Tourpium vol. IV. p. 490.

382

Aristophanes Ranar. v. 913. 914.

Ἀήμετε ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ubi scholiasta, Παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν· ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.

383

Macrobius Saturnal. I, 18. Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit —. Ad eandem sententiam Aeschylus „Ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Καβαῖος ὁ μάντις.“ Σαβαῖος Barnesius ad Eurip. Bacchar. v. 408. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 80.

384

Stobaeus CXXI, 17. Αἰσχύλου (?)

Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος, τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἔστιν ἢ πεμφθέντα κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

385

Photius p. 188, 24. Κυντεράτα καὶ κυντατώτα λέγουσιν. Εὐβουλος — Φερεκράτης — καὶ Αἰσχύλος.

386

Photius p. 206, 18. Λαμπουρίς: ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλω. Aeschylī nomen omittit Hesychius.

387

Photius p. 246, 23. Μαραθῶνιον ποίημα: Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναγιέρῳ.

388

Photius p. 286, 8. Ναρκῆς τε Διοκῆς: ἄεστι κῆς. Αἰσχύλος.

389

Photius p. 331, 2. Ὅμαμαίτα: τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Hesychius, Ὅμαμαίτα: οὐρήματα.

390

Photius p. 353, 17. Ὅστράκων: τῶν τοῦ ὄου. Αἰσχύλος. Hesychius, Ὅστράκων: Ἀπτήνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων. ἀντὶ τοῦ ὄου. τινὲς δὲ κελύφων.

391

Photius p. 361, II. Οὐρανεζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖσθω. Αἰσχύλος. Οὐρανεζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖτο.

392

Photius p. 427, 9. Πεφρασμένος: παρε-

σνευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. *Αἰσχύλος*. Aeschylī nomen omisit Hesychius.

393

Photius p. 447, 14. *Πρέψαι*: τὸ ὁμοιωσαί. *Αἰσχύλος*.

394

Photius p. 497, 14. *Σάλα*: φροντίς. οὕτως *Αἰσχύλος*. Similis formae vox est μάνα, de qua Photius p. 246, 4.

395

Schol. Homeri Iliad. 5, 200. Ὅμοίως δὲ καὶ *Αἰσχύλος* τὰς ἐν κύκλῳ ἐστῶσας ἐν ἀπείρῳ σχήματι φησὶν ἵστασθαι

Ἵμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περιστήγῃ, ἐν λόγῳ τ' ἀπείρῳ
εὐξασθε.

Vulgo παρίστατε. Correxīt Hermannus Opusc. vol. II. p. 325. Eadem in schol. ad Odys. α, 98. ubi παρίστατε.

396

Eustathius p. 995, 1. Τρωτὸς ὄλον ἦν ὁ *Αἴας* τὸ σῶμα καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ *Αἰσχύλον* καὶ ἄλλους.

397

Schol. Aristoph. Avium v. 1679. Καὶ *Αἰσχύλος* τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησὶ. Conf. Agam. v. 1050. Χελιδόνος δίκην ἀγνώτα φωνῆν βάρβαρον κεκτημένην.

398

Pausanias VIII, 37, 6. *Δήμητρος* δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ οὐ *Αθηοῦς*, ὄντα *Αἰγυπτίων* τὸν λόγον *Αἰσχύλος* ἐδίδαξεν *Εὐφορίωνος* τοὺς Ἕλληνας.

399

Hesychius, *Ἀλαϊός*: ὁ παλαιός, ἄφρων, *Αἰσχύλος*. Immo ἀλέος.

400

Athenaeus VIII. p. 362 f. Τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας *Αἰσχύλος* καὶ *Εὐρυπίδης* εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάγθαι.

401

Etymolog. Gudianum p. 378, 38. Μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιὸν, ὡς καὶ *Αἰσχύλος* „Ἐν μανοστήμοις πέπλοις“ τοῦτ' ἔστιν ἀραιοῖς. Eadem ex aliis codicibus ediderunt Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 41. Ruhnkentius ad Timaeum p. 177. Blochius ad Etymolog. M. II. p. 957. μανοστήμοις ex hoc loco Hesychius. Id prima syllaba correpta dixisse poeta videtur. Quo non refutatur Phrynichi (in Bekkeri Anecdotis I. p. 51.) praeeptum de prosodia adiectivi μανός.

402

Hesychius, *Ἀσκεύοις*: Ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. *Αἰσχύλος* Ἀγαμέμνονι. Fortasse in perditā Choephororum parte lectum fuit. Ita γονίας, quod in Choephor. v. 1067. legitur, ex Agamemnone affert Hesychius, in qua fabula id non magis legitur quam quae grammaticus Bekkeri p. 353, 11. attulit, χαλκὸν ἀδέρριτον ἐσπίδος (ἀθέρριον Blomfildus) ὑπερτενῆ. De qua re dixit Blomfildus in praefat. ad Agamem. p. IX, X.

403

Proverbium ab Zenobio VI, 14. ex Aeschylī Aiace Locrensi allatum ad Sophocleam fabulam retuli. Contrario errore scholiasta Promethei v. 435. Phryges Aeschylī Sophocli tribuit.

404

Etymolog. Gudian. p. 85, 44. Ἀστεμφής: — παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὗ μέμνηται *Αἰσχύλος*. Ita haec emendanda ex codicibus Parisinis apud Bastium ad Gregor. p. 828.

405

Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. Ἀτεγκτος παρηγορήμασιν: *Αἰσχύλος*. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀτικῶ ἐχρήσατο ἦθει.

406

Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. Ἀπαλρεῖν: τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλήν καὶ ἐπὶ τῆς ὀδοιπορίας, ὡς *Αἰσχύλος* καὶ Ἀριστοφάνης.

407

Phrynichus Bekkeri, p. 20, 13. Ἀναγκόδακρυς: ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρῶν καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. *Αἰσχύλος*.

408

Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. Ἀκταινῶσαι: — *Αἰσχύλος* „οὐκέτ' ἀκταῖνω“ φησὶ, βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ξμαυτήν. Ad Eumenid. v. 36. ὡς μήτε σῶκεῖν μήτε μ' ἀκταῖνειν βέσιν retulit Ruhnkentius ad Timaeum p. 21. qui aliorum grammaticorum de hoc verbo locos indicat.

409

Phrynichus Bekkeri p. 48, 21. *Αἰσχύλος* „Μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.“

410

Grammaticus Bekkeri I. p. 337, 8. *Αἰσχύλος* δὲ φησὶ καὶ „φρὴν ἀγέλαστος“.

411

Grammaticus Bekkeri I. p. 347, 32. Ἀεῖλα: τὰ πολύσκια χωρία κατὰ στέρησιν τῆς Ἑλῆς. οὕτως *Αἰσχύλος*.

412

Grammaticus Bekkeri I. p. 349, 6. Ἀηδόνειος θρηῆμος: *Αἰσχύλος*

θηρηεὶ δὲ γόνον τὸν ἀηδόνηον.

Codex ἀηδόνηον.

413

Grammaticus Bekkeri I. p. 363, 17. Ἀλῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν *Αἰσχύλος* εἶπεν.

414

Grammaticus Bekkeri I. p. 368, 29. Ἀκνίσωτος οἶκος: ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως *Αἰσχύλος*.

415

Grammaticus Bekkeri I. p. 372, 9. Ἀκουετὰς ἐμὰς ἐπιστολάς: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως *Αἰσχύλος*.

416

Grammaticus Bekkeri I. p. 382, 30. *Αἰσχύλος* „μέγαν ἀλάστορον“ εἶπεν.

417

Grammaticus Bekkeri I. p. 383, 31. Ἀλκάθω

καὶ ἀλάθειν (immo ἀλαθεῖν): Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

418

Grammaticus Bekkeri I. p. 421, 5. Ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος.

419

Grammaticus Bekkeri I. p. 450, 4. Ἀρχῆθεν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀιτωκοῖς πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ.

420

Grammaticus Bekkeri I. p. 450, 30. Ἄσαι: βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.

421

Grammaticus Bekkeri I. p. 467, 9. Ἀυτόκρανον λόγον: τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος.

422

Choeroboscus Bekkeri III. p. 1196. Τοῦ βοῦς ἡ γενική οὐ μόνον βοῦς, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

423

Choeroboscus Bekkeri p. 1391. Κρατάπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ.

424

Choeroboscus Bekkeri p. 1408. Παλάμυς Παλάμνος· τὸ γὰρ Παλάμνος διὰ τοῦ δος κλιθὲν παρ' Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον βασιλέως.

425

Scholiasta Aristophanis Lysistr. v. 1259. Πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει: πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρχιλόῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ στόμα. καὶ Σοφοκλῆς (Electr. v. 719). Αἰσχύλος δὲ „Ἀφρὸς βορῆς ἐρρηγότια στόμα.“ Porsonus Ἀφρὸς βορῆσις ἐρρηγή κατὰ στόμα.

426

Aeschyli de Saturno locus quidam memoratur in scholio lacero codicis Vaticanani ad Rhesium v. 36.

Ε Α Ε Γ Ε Ι Α.

427

Plutarchus Moral. p. 334 d. Ἴσκει διὰ τῶν ὄπλων δεινὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον Βριθὺς ὀλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλοις.

Utitur hoc loco Plutarchus modo addito modo omisso nomine poetae Moral. p. 317 e. 640 a. Vitar. p. 887 b.

428

Theophrastus Histor. Pl. IX, 15. p. 313. ed. Schneider. Καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν Τυρρηνὸν γενεῶν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

Epigramma Aeschlyo tributum vide in Antholog. Palat. VII, 255.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ΑΘΑΛΙΑΣ Α. Β.

1

Hesychius, Καταγνώναι: επιγνώναι, μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α΄.

2

Scholia ad Aristophanis Nubium v. 257. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίξην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε. προσαχθεῖς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῇ βωμῇ τοῦ Διὸς σφραγησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γάρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. (Conf. schol. Pindari Pyth. IV, 288. Apostolium XIII, 46.) Ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος παρὰ Φοῖβου. Ἄλλως. τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρυστώτα τῇ βωμῇ τοῦ Διὸς σφραγησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεισθαι αὐτὸν, παραγενόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ἑυόμενον, λέγονται ὡς σώζοιτο ὁ Φοῖβος, δι' ὃν ἔμελλεν ἐκείνος τεθνήξασθαι.

3

Hesychius, Ἐρκεσι: δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β΄.

4

Hesychius, Ἐψία: — ὀμίλια. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β΄.

5

Chóeroboscus Bekkeri III. p. 1304. Ἀγύναις — οἶον
Ὡς ὢν ἄπαις τε ἀγύναις κἀνέστιος.
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι.

6

Hesychius, Ἀρχήρης: ὁ ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

7

Harpocratio in Ἐπιπλον, — τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκευὴ ἐπιπλα λέγουσι — Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

8

Hesychius, Ἐπιστήγματα: ἐπιτελεύματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. ubi Ruhnkensius apud Valckenarium ad Theocriti VI, 29. ἐπιστήματα corrigit.

9

Hesychius, Ἐχρωματίσθη: συνεχρώσθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

10

Antiatticista Bekkeri p. 106, 33. Λευκὴν ἡμέραν: τὴν ἀγαθὴν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

De Hesychii loco βρυαζούσης λευίνης vide ad Aeschyli fragm. 4.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

11

Stobaeus Ecl. phys. I, 4. vol. I. p. 130. Heeren. Σοφοκλέους (αἴαντι margo Canteri)

Εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεῖνὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.
Αἴκας δ' ἔξέλαμψεν ὄσιον γῆος.

Priorem versum ex Sophocle affert Theophilus ad Autolyc. II, 54. p. 258. Alter si est Sophoclis, ex alio loco petitus est. Similis sententia Σοφοκλέους Αἴαντι tribuitur apud Stobaeum I. I. p. 124.

Τὸ χροῦσεον δὲ τὰς Αἴκας
δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδιον ἀμείβεται.
Atheneus XII. p. 546 b. Καὶ ποῦ τις καὶ ποιητῆς
ἐφθέγξατο — „Τὸ χροῦσεον ὄμμα τὸ τὰς Αἴκας.“

12

Stobaeus Floril. XLVIII, 5. Εὐριπίδου
Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνοῦσι.
„Senarium hunc Sophoclis esse ex Aiace Locro testantur Aristides tom. II. p. 288. Libanius Epist. XXXIII. Zenobius Prov. V. 98. Agellius XIII. 18. Platonis errorem, aliis iam antea notatum, ostendit Gatakerus, qui de hoc senario copiose agit tom. I. p. 173.“
BRUNCK. Alia dedi ad Aristophanis fragm. 289.

13

Stobaeus XCVIII, 14. Σοφοκλῆς Αἴαντι
Ἀνθρωπὸς ἔστι πνεῦμα καὶ σκιά μόνον.

14

Stobaeus CXIV, 6. Σοφοκλέους Οἰδέποδι
Τοὺς δ' αὖ μεγαίστους καὶ σοφωτάτους φρενὲ
τοιούσδ' ἴδοις ἂν, οἷός ἐστι νῦν ὄδε,
καλῶς κακῶς πρῶσσαντι συμπαρημέναι·
ὅταν δὲ δαίμων ἀνθρώδς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν
μάστιγ' ἔφραση τοῦ βίου καλίντροπον,
τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημέναι.

Ex Aiace Locro esse ostendit Cicero Tuscul. III. 29.
„Itaque Oileus ille apud Sophoclem, qui Telamoniem antea de Aiace morte consolatus esset, is quum audisset de sui, fractus est. De cuius commutata mente sic dicitur

Nec vero tanta praeditus sapientia
quisquam est, qui aliorum aerumniam dictis allevans,
non idem, quum fortuna mutata impetum
converstat, clade subita frangatur sua;
ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.“

15

Schol. Euripidis ad Alcestin 453. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκροῦ

Καὶ περὶ καὶ φορμικία.
καὶ περὶ δὲ τινες εἰσάρα λέγονται, αἶ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσι.

16

Schol. Aristophanis ad Aves 934. Σπολάς, διφθέρα ὀποικοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκροῦ

Καταστίζου κυνός

σπολάς Αἴβυσσα, παρθαληφόρον δέρος. τὸ δὲ Σοφοκλείων ἐπὶ τοῦ δέρουτος εἴρηται, τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῆ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. Pollux VII, 70. σπολάς — Σοφοκλῆς δ' αὐτὴν Αἴβυσσαν ὀνομάζει „Σπολάς Αἴβυσσα, παρθαληφόρον δέρος.“

17

Antiatticista p. 97, 4. Ἑλλὰς: ὁ ἀνήρ. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκροῦ.

18

Zenobius VI, 14. Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κειθάρειεν; τὸ κειθάρειεν οἶον ξημαντεύσατο, ὡς φησιν Αἰσχύλος (Σοφοκλῆς;) ἐν Αἴαντι Λοκροῦ.

ΑΙΓΕΥΣ.

19

Strabon IX, p. 392. Τὴν δ' εἰς τέτταρα μέρη διαρομὴν ἄλλων ἄλλως εἰρηκότων, ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν. φησὶ δ' ὁ Αἰγεὺς ὅτι ὁ πατήρ ὤρισεν ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς πρεσβεῖα νέμας, τῷ δὲ Λύκῳ

τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων·

Νίσῳ δὲ τὴν ὀμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα

Σκείρωμος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον

ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων

εἴληγε Πάλλας.

Quod v. 2. restitui ὀμαυλον in libris aliis aliter est corruptum: proxime ad verum accedit codicis Parisini ὀμαυδον.

20

Athenaeus III, p. 122 f. Τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (libri ἐν γὰρ) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροίηνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ' ἧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. unde corruptum Hesychii locum in Ταύρειον πόμα correxerunt critici. αἶμα ταύρου ex Helena affertur: de quo infra. Id ad hanc fabulam retulit Brunckius.

21

Pollux X, 160. Καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς, ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ χεῖρα ἤλαυνε παίων.

22

Stephanus, Χώρα: — ἡ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρῆτης — Σοφοκλῆς Αἰγεῖ ἐκλύομεν. οὐκ ἔγωγε χωρῆτην σ' ὄρω.

23

Schol. Pindari Pyth. II, 62. Πειρατῆς, τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν· κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδοῦ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδοῦρῆς αὐτοὺς λέγουσιν — Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ

Πῶς δὴθ' ὁδοῦρον οἶος ἐξέβης λαθῶν;

24

Schol. Homeri Odys. η, 106. Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (libri ἐν Ἀργεῖ)

Ῥσπερὶ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς,

καὶ ἄλλο μὴδὲν, ἀλλὰ τοῦκείνης χάρα κινήσης αἰσῶν, ἀνακουφίζει πτερόν.

25

Hesychius, Ἀρύθμων: ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς ἄργε. Ita codex. Musurus Αἰγίσθω. Aut Αἰγεῖ aut Αἰθίοψι scribendum videtur.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

26

Athenaeus III, p. 122 c. et ex eo partim Eustathius p. 752.

Τοιαῦτά τοι σοι πρὸς χάριν τε καὶ βίᾳ λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

27

Photius p. 22, 15. Ἐσφηρωμένον: ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηρῶν, οἱ κατὰ μέσον εἰσιν ἐσφιγμένοι· ἔνθεν καὶ ὁ σφῆρ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύμηκας τῆ σαρκώσει

Τετράπτεροι γὰρ ἑνὸν ἐν δεσμώμασι σφηροὶ κελαινόρινες.

Eadem Etymolog. M. p. 385, 3. omisso nomine fabulae et male scripto μελαινόρινες.

28

Hesychius, Ἀναρκτηον: ἀνυπότακτον, οὐ οὐδέως ἤρξε. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

29

Hesychius, Ἀνθροβοσκόν: ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

30

Hesychius, Ἀπιστεῖ: ἀπειθεῖ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

31

Photius p. 346, 19. Ὅρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον. Conf. Hesych.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΑΕΣ.

„Argumentum e Troiana historia sumptum docet auctor hypotheseos Aiacis. Agebant in eo Troianae mulieres captivae, ut in Troasin Euripidis: sed diversa fuit tractandi ratio quam iniit Sophocles. Quantum enim ex exiguis reliquiis conicere licet, satyricum fuit hoc drama.“ BRUNCK.

32

Harpocratio in ἀπομάττων. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίᾳ

Στρατοῦ καθαρῆς κάπομαγμάτων ἰδρις. καὶ πάλιν

Λεινότητος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν, Hesychius, Ἀπομάκτης: παρακαθάτης.

33

Pollux X, 190. Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιέληρε τὰ πλάσθεντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορῶν τήκεται, καὶ πολλὰ ἐκείνω τρυπήματα ἐναπολείπεται, ἡμίλιθος καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλωτίῳ

Ἄσπις μὲν ἠμυλιγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Ad hunc locum spectat Hesychius in γλίδου χράναι.

34

Schol. Aristoph. ad Ranas 233. "Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλῶν ἀντὶ κεραιῶν ἐχρῶντο. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν

Ἐγχεῖθι σου κάλαμος ὡσπερὲι λύρας.

Nomen fabulae om. Pollux IV, 62.

35

Suidas in Ὑπὸ παντὶ λέθῳ — Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπιός φρουρεῖ λέθῳ.

„Laudat hunc versus scholiastes quoque Nicandri ad Theriac. 19. Notissimum proverbium ad quod alludit comicus Thesmoph. 528.“ BRUNCK.

36

Stephanus in Βωμοὶ — τὸ τοπικὸν βώμιος, καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν
Καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβῶν.

37

Stephanus in Εὐρώπη — λέγεται καὶ Εὐρώπεια, καὶ διὰ τοῦ ἰ Εὐρωπία παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσιν

Καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας.
μακρὰν Brunckius.

38

Stephanus, Χρῦση, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Αἰθίων. Σοφοκλῆς — ἐν Αἰχμαλωτίσιν
Ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρῦσην.

39

Photius p. 643, 7. Etymolog. M. p. 789, 43. Φαῦλον: — τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Σ. Α. Αἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

40

Herodians περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσιν εἴρηται Σαρπηθῶν ἀκτῆ.

41

Hesychius, Αἰχμύδοιτος: αἰχμαλωτός. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν.

42

Hesychius, Ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν λέγει.

43

Hesychius, Ἀμφίλινα χροῦπαλα: Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν „Πατήρ δὲ χροῦσδὺς ἀμφίλινα χροῦπαλα.“

44

Hesychius, Ἀνηκῆς: ἀνηκόν. Σ. Α. Codex ἀηκῆς et ἀηκον.

45

Hesychius, Ἀπειθῆς: ἀνυπότακτος, ἄπιστος. Σ. Α.

46

Grammaticus Bekkeri I. p. 447, 7. Ἀρτάνη: Σ. Δὲ ἐν Α. ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

47

Hesychius, Ἀσεπιτον: ἀσεβῆς. Σ. Α.

48

Hesychius, Ἀχνην Λυδῆς κερκίδος. Σ. Α.

49

Suidas, Βαίαι: μικραί. καὶ βαιὸς ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἶς. Σοφοκλῆς — ἐν Αἰχμαλωτίσιν
Ἐσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα.

50

Hesychius, Ἐμπλεῦρου: ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. Σ. Α.

51

Etymolog. M. p. 344, 47. Ἐνόπαις: τοῖς ἐνώτοις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὄτων ὀπαῖς κείσθαι. Σοφοκλῆς. Vulgo Ἐνοπαῖς. Nomen fabulae et prosodia vocabuli cognoscitur ex loco corrupto Hesychii in ἐνώταις.

52

Hesychius, Ἐνστερνομαντῆαις: ἐργαστηρίοις. Σ. Α. Pollux II, 162. schol. Platonis p. 372. et Suidas in ἐργαστηρίουδος στερνόμαντιν ex Sophocle memorant.

53

Hesychius, Ἐπιμάσσειται: ἐπαύξεται ἐπὶ πλεόν. — Σ. Α.

54

Hesychius, Ἰαννα: ἐν μὲν Αἰχμαλωτίσιν Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνική· ἐπεὶ Ἰαννας τοὺς Ἕλληνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τριποτόλειῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιέσει. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἰωνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τρωίῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαί. ἡ ὄνομα γυναικός.

55

Hesychius, Ἰερόλας: ἰσῆς (ιερεὺς Heringa). Σ. Α. ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροιδᾶν ἢ γεροῦντος λέγει. Fortasse ὡς καὶ τὸν γέροντα γηροῖαν λέγει. Ἰερόλας si ex trimetro est, ἰρόλας potius scribendum.

56

Hesychius, Ἰκτορεῦσομεν: ἐκετεύσομεν. Σ. Α.

57

Choeroboscus Bekkeri III. p. 1399. Μύνης: — Σ. Μύνου ἔκλιεν Αἰχμαλωτίσιν εἰπὼν „Μύνου τι ἐπιστρέφου γε.“ Huc spectat Eustathius p. 1017, 10.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ Η ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΙ.

58

Stobaeus VIII, 2. Σ. Ἀκρισίω
Βοῶ τις· ὦ ἀκούετ'· ἢ μάτην ὑλακτῶ;
ἅπαντα γάρ τοι τῆ φοβουμένῳ ψοφεῖ.
ὕλῳ Hermannus Elem. d. m. p. 50.

59

Stobaeus XII, 2. Σ. Ἀκρισίω
Ἄλλ' οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου.

60

Stobaeus LXII, 30.
Δούλον γάρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνήρ·
κῶλον ποδισθεῖς πᾶν πρὸς ἠδονὴν λέγει.

61

Stobaeus LXXIV, 28. Σ. Ἀκρισίω
Ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεία γένος,
αἷς κόσμος ἢ σιγῆ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

62

Stobaeus LXXIX, 24. Σ. Ἀκρισίω
Ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονούσι σώφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φειτέουστας πρέπει.

63

Stobaeus CVIII, 56. Σ. Ἀκρισίῳ
Θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὕναρ
πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσειται.

64

Stobaeus CXIX, 7. Σ. Ἀκρισίῳ
Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

65

Stobaeus CXIX, 12. Σ. Ἀκρισίῳ
Τὸ ζῆν γὰρ, ὦ παῖ, παντός ἡδιστον γέρας.
Θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δῖς.

66

Stobaeus CXXV, 11. Σ. Α.
Μηδὲ τῷ τεδνηζότι
τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον.
ἐπαυχεῖν Tyrwhittus.

67

Hesychius in v. ὦς, Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις ἀντὶ
τοῦ λίαν „ὦς καὶ τύραννι * πᾶς ἐγγίξεται φυγεῖν.“
Brunckius

ὦς καὶ τύραννον πᾶς ἐφέται φυγεῖν.

68

Athenaeus X, p. 466 b. Ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν
τοῖς Λαρισσαίοις Ἀκρισίος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα
πλεῖστα εἶχεν, ὡς φησὶν ὁ τραγικός
Πολλὸν δ' ἀγῶνα πάγξεν' ἀγκηρῶσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήχοντα δῖς.

V. 1. Libri πάνξενα κηρῶσεται. Casaubonus πανξέ-
νοις κηρῶσεται.

69

Stephanus in Δώπιον, — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφ.
Λαρισσαίοις

Κάμοι τρίτον ἤπιοντι Δωτιεύς ἀνήρ
ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρός ἐν δισκήματι.

70

Stephanus, Κράνεια: χωρίον Ἀμβρακιωτῶν.
τὸ ἐθνικὸν Κρανεϊάτης, ὡς Μαριιάτης, ὡς φησι
Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις.

71

Hesychius, Ἀδοξία: παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἄν
τις ἐδόξασεν. Σ. Α.

72

Hesychius, Ἀκτίτης λίθος: ἀπὸ τῆς ἐν Πε-
λοποννήσῳ ἀκτῆς. Σ. Α.

73

Hesychius, Ἀλοῖμα: χοῖσμα τοίχων (codex
τοι τειχων). Σ. Α.

74

Hesychius, Ἀνταίαν: ἐκτοπον, χαλεπήν. Σο-
φοκλῆς Ἀκρισίῳ. Codex τισίω.

75

Hesychius, Ἀπόδρομον: ἐλαττούμενον τοῖς
δρόμοις, ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σ. Α.

76

Hesychius, Ἀποφανθεῖς: ἐν τῷ φανερωῷ κα-
ταστάς. Σ. Α.

77

Hesychius, Ἀρώματα: ἀροτριάματα. καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφια οὕτω λέγεται. Σ. Α.

78

Hesychius, Ἄστομος: ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν.
Σ. Α.

79

Hesychius, Βίδην: εἶδος κρούματος. Σοφοκλῆς
Ἀκρισίῳ „ὦς ἐπιβάλλειν βίδην τε καὶ ξυναλίαν.“
ἄλλοι βίδην. Idem, Βυδοί: οἱ μουσικοί. ἢ κροῦ-
μά τι. Σοφοκλῆς Κρησίν. ubi dubitatur utrum Ἀκρι-
σίῳ an Κρίσει corrigendum sit. Ἀκρισίῳ in ἄκρισιν
corruptum in Hesychii codice in v. ἄδοξα, in ἄκρισι
in v. ἀρώματα, in ἀκρησίῳ in v. ἀπόδρομον.

80

Hesychius, Ἰλλάδας: γονὰς ἀγελίας, καὶ τὰς
συστροφίας. Εὐριπίδης Φοῖξῳ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Α Ρ Ο Σ.

81

Stephanus in Ἄστν — ἀπὸ τοῦ ἀστὸς τὸ ἀστίτης.
Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ

Οὐ γὰρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίτιαις πρόπει.
καὶ

Βοτήρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας.

82

Stephanus in Ἐφέσος. — τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος·
ἐθροῖα καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν
Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς.

83

Scholiasta Homeri Iliad. ε, 158. et Eustathius p.
533, 40. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀλεξάνδρῳ „Στεί-
χων ἀγρώστην ὄχλον“ παρώνυμόν ἐστι.

84

Hesychius, Δύσαυλος: δυσάυλιστος. Σ. Ἀλε-
ξάνδρῳ.

85

Hesychius, Θηλάστρια: τροφός. ἔστι δὲ Ἰα-
κόν. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.

86

Antiaticista Bekkeri p. 108, 31. Μαιεύτριαν:
ἀντὶ τοῦ μαιᾶν. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.

87

Antiaticista p. 107, 25. Μνεῖαν: τὴν μνήμη.
Σ. Ἀλεξάνδρῳ. Conf. Photium p. 272, 17. et Suidam.

Α Λ Η Τ Η Σ.

88

Stobaeus III, 8.

Ψυχὴ γὰρ εἴνους καὶ φρονοῦσα τοῦνδικον,
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστὶν εὐρέτις.

89

Stobaeus XXXV, 4.

Βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφία.

90

Stobaeus XXXVI, 16.

Ἄνηρ γὰρ ὅστις ἡδεται λέγων αἶε,
λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὦν βαρύς.

91

Stobaeus LXXXVIII, 11.

Ἄλλ' εἶπερ εἰ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις,
σήμαν' οὔτου τ' εἰ χῶπόθεν. τὸ γὰρ καλῶς
πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος.

92

Stobaeus LXXXIX, 8.

Ἄλλ' ἀζίως ἐλέξας, οὐδὲ μὴν πικρῶς.
γένος γὰρ εἰς ἐλεγχοῦ ἐξιδὼν καλὸν
εὐκλειαν ἂν κτήσαιο μᾶλλον ἢ ψόγον.

93

Stobaeus CV, 42.

Τίς δὴ ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θεῖη βροτῶν,
ἢ σμικρὸν, ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γὰρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.

94

Stobaeus CVI, 11.

Δεινὸν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ἄπο
βλαστοντίας, εἶτα τοῦσδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἐκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἶτα δυστιχεῖς πεφικέναι.

5 οὐ χροῖν τὰδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἔμφανές θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τοῖσδε τὴν ἐναντίαν

δίκην κακῶν τιμωρὸν ἔμφανῆ τίτειν.
10 κοῦδείς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγῶς.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

95

Porphyrus Quaest. Homer. I. et omisso nomine
fabulae Eustathius p. 1448, 6. Σοφ. Ἀλκμαίωνι

Ἐκθ' εὐ φρονήσαντ' εἰσίδουμί πως φρενῶν
ἐπήβολον καλῶν σε.

πως om. Eustathius. Fortasse praestat καί.

96

Hesychius, Ἀἰνῶ: παρήμι, παραιτοῦμαι. καί
ἐπαινῶ. Σ. Ἀλκμαίωνι. Grammaticus Bekkeri I. p.
358, 28. Ἀἰνῶ: παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαι-
νῶ (καὶ αἰνῶ σε addit Suidas).

97

Hesychius, Ἀραίας: βαβερῆς. Σ. Ἀ.

Ad hanc fabulam Valckenarius in Diatr. p. 150.
refert versus duo, quos Plutarchus Moral. p. 35 f. 88 f.
absque poetae nomine attulit.

Α Α Ω Α Δ Α Ι.

Apud grammaticos plerumque Ἀλέαδαι scriptum:
vide Valcken. Diatr. p. 15.

98

Stobaeus IV, 37.

Ἐνταῦθα μέντοι πάντα τὰνθρώπων νοσεῖ,
κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

99

Stobaeus IX, 4.

Τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾶδιον.

100

Stobaeus XII, 3.

Κακὸν τὸ κεύθειν κοῦ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.

101

Stobaeus XIII, 6.

Καὶ γὰρ δικαία γλώσσ' ἔχει κράτος μέγα.

102

Stobaeus XXXIII, 3.

Ὁ παῖ, σίωπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.
Sine auctoris nomine attulit Plutarchus Moral. p. 502 e.
Menandro tribuit Apostolius XXI, 16. Menandri est
qui apud Stobaeum praecedat versus.

103

Stobaeus XXXVI, 11.

Τί ταῦτα πολλῶν ἡμεῶν ἐτ' ἐστὶ σοι;
τὰ γὰρ περισῶς πανταχοῦ λυπῆρ' ἔπη.

104

Stobaeus XLI, 4.

Μὴ πάντ' ἑρέυνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.
Ita Blomfieldus. Vulgo λαλεῖν καλόν.

105

Stobaeus XLIII, 6.

Κοῦδ οἶδ' ὅ τι χροῖ πρὸς ταῦτα λέγειν,
ὅταν οἱ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν
κατανικῶνται,
ποῖα πόλις ἂν τὰδ' ἐνέχοι;

106

Stobaeus LIV, 21.

Δοκῶ μὲν, οὐδεὶς· ἀλλ' ὄρα μὴ κρεῖσσον ἢ
καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν
ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

107

Stobaeus LXXVI, 9.

Παῦσαι. καταρκεῖ τοῦδε κεκλήσθαι πατρός,
εἶπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μὴ, μείων βλάβη.
τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

108

Stobaeus LXXVII, 9.

Ὅ δὴ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει.
ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

„Versum alterum profert Clemens Strom. VI. p. 741.
sed interpolatum.“ BRUNCK.

109

Stobaeus XCI, 27. et (v. 6—12.) Plutarchus Mor-
tal. p. 21.

Τὰ χροῖματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους,
αὐθις δὲ τιμᾶς, εἶτα τῆς ὑπερητάτης
τυραννίδος θακοῦσιν ἀσπίστην ἔδραν.

ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φέυται
5 πρὸς χροῖμαδ' οἱ τε φύντες ἀροῦνται στυγεῖν.

δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἔς τε τᾶβατα
καὶ πρὸς τὰ βατὰ, χροῖπότεν πένης ἀνήρ

μηδ' ἐντυχῶν δύναται ἂν ὦν ἐρᾶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσάνυμον,

10 γλώσση σοφὸν τίθησιν εὐμορφόν τ' ἰδεῖν.
μόνη δὲ χροῖματ' καὶ νοσεῖν ἔξουσία

πᾶρεστιν αὐτῷ ἀπικροῦσθαι κακά.

110

Aelianus N. A. VII, 39. Ὅσοι λέγουσι θῆλην
ἐλαφον τὰ κέρατα οὐ φέειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ
ἐναντίου μάτηρας· Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα,
Νομῶς δὲ τις κερουῶσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων
καθεῖρπον ἐλαφος.

καὶ πάλιν

Ἄρασα μύξας * * καὶ κερασφόρους
σιόρθυγγας εἶφ' ἔκηλος.

καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλου ἐν τοῖς Ἀλωάδασι.

111

Hesychius, Ἐφρυμνεῖς: ἐπάδεις. Σ. Ἀ.

112

Φρονεῖν: vide fragm. 121.

Α Μ Υ Κ Ο Σ.

113

Athenaeus IX. p. 400 b. Τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῆ ἀιτιατικῇ ἀγόλουθός ἐστιν ἢ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ

Γέρανοι, γελῶναι, γλαῦκες, ἰκτινοί, λαγοί. ἰκτινοί epitome: ceteri libri ἰκτινοί. ἰκτινες Eustathius p. 1534, 15. ἰκτινοί καὶ grammaticus Hermanni p. 320. ἰκτις καὶ grammaticus MS. apud Brunckium. Athenaeus paullo post, λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς ὁ Σοφοκλῆς

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, λαγοί.

114

Athenaeus III. p. 94 e. Σιαγόνος — Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ „Σιαγόνος τε δὴ μαλθακῆς τίθησι.“

Α Μ Φ Ι Α Ρ Ε Ω Σ.

115

Schol. Aristoph. ad Ranas 484. Ὁρακιᾶσαι λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι, ἀπὸ τοῦ τὴν ὄραν ἀκίσειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ Τὸ δ' ὠχριάσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας. δ' addidit Brunckius.

116

Schol. ad Vespas 1501. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ Ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χοροῦ.

117

„Athenaeus X. p. 454 f. postquam tragicorum ῥήσεις aliquot protulit, in quibus homines rustici literarumque rudes, describentes literarum figuras, aenigmaticae personarum nomina designant, Sophoclis meminit rusticum inducentis, qui literarum formas non verbis, sed schematibus et gestu saltando exprimeret: Καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀχοῦμενον.“ BRUNCK.

118

Schol. Platonis p. 378. Παροιμία „ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φῶσει“ — κέχρηται Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ λέγων „ἔτ' αὖ * * ὥσπερ ἀλιεὺς πληγεὶς * * ἐνων διδάσκαλος.“ Conf. Zenobium II, 14.

119

Hesychius, Ἀγνίσαι: ἀποθῆσαι. Βουσίριδι (Euripidis?) καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ. Bekkeri Anecd. p. 339, 8. Ἀγνίσαι: τὸ θῆσαι. διαφθεῖραι κατ' ἀντίφρασιν. οὕτω Σοφοκλῆς.

120

Hesychius, Ἀλεξιάθριον: θεομὸν σκέπασμα. Σ. Ἀ.

121

Erotianus p. 210. Φρονεῖν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν. — μνησθῆναι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιάδι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ. Ἀχαιάδι Brunckius in Ἀλωάδαις mutabat. Igitur ex Ἀλεάδαις corruptum.

122

Erotianus p. 306. Πέλον: ὑπόφαιον — ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶ „Κύνος πέλης τε μηκάδος βοός ὄνον.“ Libri ὄνέων vel ὄνρέων. Brunckius ὄνον βοός, recte, nisi βοός in fine versus positum fuit.

123

Schol. Aeliani N. A. III, 10. Τρασιά λέγεται ὁ τόπος ἐνθα τὰ σῦκα ξηραίνονται, παρὰ τὸ τερσαίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν (τῷ εἰτέρῳ addit Zonaras p. 1742.) Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλω ἐτίθη τὴν λέξιν.

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Υ Ω Ν.

124

Schol. Oedip. Col. 390. Εὐσοίαν φασὶ τὴν εὐθένειαν, καθέπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι Ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὐσοίαν ἀρκεῖ.

125

Hesychius, Ἀμφιτέρωμος: ἀποτετρωματισμένος. Σ. Ἀ.

126

Hesychius, Ἀτμητον: ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σ. Ἀ.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Η.

127

Etymolog. M. p. 652, 12. Παρασάγγαι: — παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ (ἀνδρομάχῳ Etymol. Gud. p. 452, 31.) ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται. Andromacham Sophoclis nemo praeter Etymologum memorat, cuius auctoritatem valde dubiam reddit locus grammatici in appendice Photii p. 674, 25. σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Σαυρίας παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Λ Α.

128

Eratosthenes Catasterism. 16. Τὴν Κασσιόπειαν ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἐν Ἀνδρομέδῃ, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπωμα καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν, κήτος ἐπιπέμψαντα. — Idem 36. Τοῦτο τὸ κήτος ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν ἐπεμψε Κηφεῖ, διὰ τὸ Κασσιόπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίαι. Περσεὶς δ' αὐτὸ ἀνεῖλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα ἐτίθη, ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ.

129

Athenaeus XI. p. 482 d. Ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδῃ φησὶν Ἴπποισιν, ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα; Attalit Eustathius p. 1205, 56. Photius p. 187, 3. Κύνβη: πλοίου εἶδος. Σοφοκλῆς.

130

Phrynichus p. 374. Lobeck. Πολλὴν διατριβὴν

ἐποησάμην ἐπισκοπούμενος, εἰ μόνον λέγεται πρόσφατος νεκρὸς καὶ μὴ πρόσφατον πρᾶγμα, εὐρίσκειτο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ τιθεὶς οὕτω Μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς.

131

Schol. Theocriti IV, 62. Τοὺς σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονες φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ.

132

Hesychius, Κουρόλον: Σοφ. Ἀνδρομέδῃ ἡμιουτὸν κόρον ἤρεθῃ πόλει. νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος τῷ Κρόνῳ.

Quae Scaliger sic correxit

Αἰμόρροντον κούρειον ἤρεθῃ πόλει· νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ θηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος.

V. 3. γέρας Buttmannus in Actis Acad. Boruss. a. 1814. p. 174.

133

Pollux X, 120. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδῃ ἀτοχεῖλαι (ἀντολήθοισι Hemsterhusius) ληκῦθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μοναλέθους.

134

Hesychius, Ἀμβλύσσει: ἔξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκπιτρώσσει. Σ. Ἀνδρομέδῃ.

135

Hesychius, Ἀμφίπρουννον: πλοῖον ἐκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σ. Ἀνδρομέδῃ.

136

Hesychius, Ζευξίλεως: ζευκτὸς λαός. ἢ ᾧ ὑπεξευμένιοι εἰσὶ λαοί. Σ. Ἀνδρομέδῃ. Conf. Photium p. 53, 8.

137

Etymolog. M. p. 272, 3. Δίγρονος μάσθλης: διπλοῦς ἰμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ, Ἰδοῦ δὲ φοίνιον | μάσθλητα δίγρονον. φοίνιον Brunnkius pro φοινόν. Hesychius, Μάσθλη: Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ καὶ Συνδείπνοις.

138

Photius p. 317, 7. Οἰήτας: τοὺς κωμῆτας. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ. Conf. Hesychii interpretes vol. II. p. 721.

139

Hesychius, Σαλητόν: Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ. ἀντὶ πατρὸς (corrigit σαράπιδος). ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί. Idem Σάρητον: ὁ σάραπις. καὶ εἶδος χιτῶνος.

ΑΝΘΗΝΟΡΙΑΙ.

140

Eustathius p. 405. e Strabone p. 608. Σοφοκλῆς ἱστορεῖ ἐν ἀλώσει Ἰλίῳ παρθαλέην τῆς θύρας προτεθῆναι τοῦ Ἀντήνορος, σύμβολον τοῦ ἀπόρρητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν· τὸν δὲ αἶμα παισὶ μετὰ τῶν περιγενομένων Ἑνετῶν εἰς Θοράκην περιωθῆναι, κἀκεῖθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδριάῳ Ἑνετικῇν.

141

Athenaeus IX. p. 373 d. Σοφοκλῆς Ἀντηνορείδας Ὅρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

142

Hesychius, Ἀφειψιασάμην: ἀφωμίλησα. Σ. Ἀντηνορείδας.

143

Hesychius, Ἐκβαβάξαι: ἐκβαλεῦσαι. Σ. ἐν Ἀντηνορείδας.

ΑΤΡΕΥΣ Η ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ.

144

Scholiasia Euripidis Hippolyti 309. Σ. Μυκηναίος Μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἢ βόσζεται, θῆλος μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἔχρουός ἔχων.

145

Hesychius, Ἐπισπάσει: ἐπιτεύζεται. Σ. Ἀτρεῖ ἢ Μυκηναίος (codex μυκήνας). ἐπὶ τῶν τοῖς λίνος λαμβανόντων.

ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΣΥΝΔΕΙ- ΗΝΟΝ Η ΣΥΝΔΕΙΗΝΟΙ.

Cicero ad Quintum fratrem II, 16. Συνδείπνοις Σοφοκλέους, quamquam a te actam fabellam video esse festive, nullo modo probavi. Athenaeus VIII. p. 365 b. Συνδείπνον εἶρηκεν ἐπὶ συμποσίου Ἀσίας — διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι ΣΥΝΔΕΙΗΝΟΝ. Fuit drama satyricum. Aristot. Rhet. II. 26. p. 382. ed. Cant. ab Gaisfordo indicatus, Ἐῖ τις φασί, „τὸ ἐπὶ δεῖπνον κληθῆναι τιμωτάτον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνησε τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τενέδοις ὁ δ' ὡς ἀτιμαζόμενος ἐμήνησε· συνέβη δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μὴ κληθῆναι.“ ubi editor Cantabrigiensis: „Unde fabulae argumentum sumpsit Sophocles quam vocavit συνδείπνους.“

146

Stobaeus XXVI, 1. Σ. ἐκ Συνδείπνου Λάθα Πιερίσι στυγερά καὶ ἀνάρετος ὠδυνάσεις θανάτους εὐποτιμότητα, μελέων ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν.

147

Athenaeus I. p. 17 d. (ex eo Eustathius p. 1828, 28.) Σ. ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνω

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκισμον οὐράνην ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κόρῃ κατὰγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον· ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀμῆς ὑπο.

148

Athenaeus XV. p. 679 a. Σ. Συνδείπνοις Οὔτοι γένειον ὦδε χρῆ διηλιγῆς φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν γαστρός καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

149

Athenaeus XV. p. 686 a. Τοῖς παισὶ παρακλειόμεναι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὃς ἐν Συνδείπνοις φησὶ Φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγγεῖτω βαθὺν κορηῖον· ὃδ' ἀνήρ οὐ πρὶν ἂν φάγη καλῶς ὄμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

150

Schol. Pindari Isthm. II, 68. Τὸ γὰρ ἀπόνειμον ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμῶν πύχας ἔχων ἀπόνειμον.

(καὶ πάλιν addit Brunckins)

Νέμει τίς οὐ πάρεσι, τίς ξυνόμοσε.

V. I. Boeckhius πυχὰς, recte, nisi ἔχων πύχας scripsit poeta. Non attigit hunc locum Matthiae ad Eurip. Bacchar. v. 62.

151

Pollux X, 133. Τὰ δὲ ναυτικά σκευή — πληκτρα, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ

Ὡς ναοφύλακες νυκτεροῦ ναυκληρίας
πληκτροῖς ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τροπίν.

152

Plutarchus Moral. p. 74 a. Ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸν Ἀχιλλεῖα παροξύνων Ὀδυσσεὺς οὐ φησιν ὀργίζεσθαι διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ φησιν

Ἴδῃ τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια
δέδοικας.

καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλεῶς διαγανακτοῦντος καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος

Ἐγὼ δ' ὃ φεύγεις, οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς·
ἀλλ' ἔγγυς ἔκτωρ ἐστίν· οὐ μένειν καλόν.

V. ultimo alii libri θυμαίνειν καλόν.

153

Herodianus περὶ σχημάτων p. 57. 58. Ἀστεισμὸς δὲ ἐστὶ προσωπίσις πιθανὴ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μνημονεύειν ἡμᾶς ἃ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἰσηχταὶ λέγων Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδει

Ἐγὼ δ' ἔρω σοὶ δεινὸν οὐδὲν, οὐθ' ὅπως
φυγὰς πατρώας ἐξελέλασαι χθονὸς
οὐθ' ὡς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς
κτείνεις ἐν Ἀργεὶ ξείνος ὃν οἰκίζεται,
οὐθ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς ἰδαίσατο
τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κἄρα τεμῶν.

154

Schol. Sophoclis Oedip. Col. v. 9. et Etymolog. M. p. 194, 5. Σοφοκλῆς ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί.

155

Schol. Sophoclis Aiac. v. 190. Τὸν Ὀδυσσεῖα Σιούφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ

Ὡ πάντα πρῶσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἐνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ, μητρὸς πατῆρ.

156

Hesychius, Ἀζει ὦ ται: ἔθνος τῆς Τρωάδος. Σ. Συνδείπνῳ.

157

Hesychius, Ἐκκεκώπηται (codex ἐκκεκό—): ἔξηφτται. Σ. Συλλόγῳ.

158

Hesychius, Ἐπιξενούσθαι: πορεύεσθαι. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

159

Hesychius, Ἐπισειούσης: ἐπικεινομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡντίας ἐπιχαλῶντων. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

160

Μάσθλη: vide fragm. 137.

161

Hesychius, Ξυμβόλους: — τὰς διὰ τῆς γήμης γινομένης μαντείας, ἕς Φιλόχορος φησὶ Δήμητρα εὐρεῖν. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ.

162

Stobaeus LXIV, 13.

Νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφίμερον κακόν·
ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι,
ὅταν πάγου φανέντος αἰθροῖου χεροῖν
κρύσταλλον ἀρπάσῃσι παῖδες ἀσταγῆ.
τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἠδονὰς ποταίντους,
τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐθ' ὅπως ἀφῆ θέλει
οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
οὔτω γε τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸς ἕμερος
δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προῖεται.

Plutarchus Moral. p. 508 c. Ὡσπερ οἱ παῖδες τὸν κρύσταλλον οὔτε κατέχειν οὔτε ἀφείναι θέλουσι. Zenobius V, 58. Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων ἢ παρομίᾳ εἰρηται. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλεῶς ἐρασταῖς.

163

Scholiasta Pindari Nem. III, 60. Διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ τοῦ Πηλέως μετέβαλλε τὰς μορφάς, ὅτε μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δὲ εἰς θηρία. ὁ δὲ καρτερήσας περιγέγονε, περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησιν — ἐν Ἀχιλλεῶς ἐρασταῖς

Τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάει; λέων
δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Schol. Aristophanis Nubium 1064. et schol. Apollonii Rh. IV, 816. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλεῶς ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λουδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.

164

Schol. Pindari Nem. VI, 90. Οὐκ ἐκ παραδρομῆς δὲ ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλεῶς — ἀλλ' ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκευάστο. δίτρονον γάρ, ὥστε δύο ἀγκυὰς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. — Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλεῶς ἐρασταῖς „Ἡ δορὸς διχόστομον πλάκτρον· δίπτυχοι γὰρ ὀδύναί μιν ἦρικον Ἀχιλλεῖου δόρατος.“

165

Scholiasta Aristoph. Vespar. 1021. Παιδικὰ ἐπὶ ἀρρέναν καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλεῶς ἐρασταῖς ἐξελλήθηται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ

Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὀρᾶς, ἀπώλεσας.

Eadem Photius p. 369, 10. Suidas in παιδικὰ, grammaticus Coislinianus apud Bachmannum Anecd. I. p. 324. ex quo Montefalcon. p. 474. ὡς ὀρῶσ' ἀπώλεσας edit, Bachmannus, ex coniectura ut videtur, ὡς ὀρῶσ' ἀπώλεσαν.

166

Athenaeus IX. p. 401 d. Τίς μνημονεύει, κατὰ τὸ σύνθετον ὁμοίως ἡμῖν, συάγγρον, ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ

σούς; Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλεύς ξρασταῖς ἐπι-
κυνὸς ἔταξε τούνομα, ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγγρεύειν, λέγων
Σὺ δ', ὦ σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.
Epitome et Eustathius p. 1872, 12. βρέφος.

167

Scholiasia Sophoclis Oedip. Col. v. 481. Ὑδατος,
μελίτσης: ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ γὰρ τοῦ
ποιούντος τὸ ποιοῦμενον. καὶ ἐν Ἑρασταῖς
Γλώσσης μελίτσης τῷ κατερρηγητότι.

168

Choeroboscus Bekkeri III. p. 1267. — ἀρῶξιν παρὰ
Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλεύς ξρασταῖς
Ὁ δ' ἐνθ' ὄπλοις ἀρῶξιν Ἡρακλείου τεχνίτου.
τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτους
γενόμενον —. Codex ὁ δὲ ἐνθ'. τεχνίτου in τέχνη
mutandum videtur.

169

Hesychius, Ὁμμάτειος πόθος: διὰ τὸ ἐκ
τοῦ ὄραν ἀλίσκεσθαι ξρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν
γίνεται ἀνθρώποις ξρᾶν. καὶ ἐν Ἀχιλλεύς ξρασταῖς
ὀμματοπέλογχα φησίν. ὀμματ' ἀπόλογχα Is. Vos-
sius. Alia tentant Blomfieldus ad Aeschylī Agam. p.
200. et Erfurdus in horreo Regimont. III. p. 468.

Δ Α Ι Δ Α Δ Ο Σ.

170

Pollux VII, 117. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς οἰκοδόμους
Ὀμηρος τέκνονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἰρηται παρὰ
Πλάτωνι. βίαία γὰρ ἦ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ
„Τεκτόναρχος Μοῦσα.“

171

Schol. Platonis p. 396. Σαρδάνιος γέλως — Σιμ-
ωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλῳ τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἥρακλειος ἐδη-
μιούργησε Μίνῳ, φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι,
ἐμψυχον ὄντα, τοὺς πελάγοντάς φησι κατακαίοντα
ἀναρεῖν. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι διὰ τὴν γλῶσχα
τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Confer paroemiographos in
Σαρδάνιος γέλως.

172

Schol. Apollonii Rhodii IV, 1638. Τάλως δὲ ἦν
μὲν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. ὅλος δὲ χαλ-
κοῦς ὢν σύριγγα εἶχεν ἐπὶ τοῦ σφυροῦ ὕμηνι περιε-
χομένην. σύριγγ' δὲ ἐστὶν ἡ περὶ ἡ. ἄγαλτσης ὄν
τῆς σύριγγος εἴμαρτο ἀλῶναι αὐτόν. τοῦτο δὲ καὶ
Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τάλῳ. Brunckius ἐν Δαιδάλῳ.

173

Scholiasia Aristoph. Pacis v. 73. Μεγάλοι λέγον-
ται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτην κἀνθαροι. — Σοφοκλῆς
Δαιδάλῳ „Ἄλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κἀνθαρος τῶν Αἰτναίων
πάντων.“ λέγει δὲ πάντα εἰκάδων εἰς μέγαν.

174

Hesychius, Γοργάδων: ἀλιάδων. Σ. Δαιδάλῳ.

175

Hesychius, Ἐσέρθη: ἐσεβάσθην, ἡσχάσας
ἡσχίνθην. Σ. Δαιδάλῳ (codex παιδάλῳ). ἐσέρθη
ex Sophocle Choeroboscus Bekkeri p. 1418. et Photius
p. 19, 7.

Δ Α Ν Α Η.

176

Scholiasia Aiacis v. 1. et Suidas in πείρα, Πείρα
γὰρ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ
Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν. ἐν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

177

Hesychius, Ἀνθ' ἡμερον: σήμερον ἡμέρα. Σ.
Δανάῃ. Brunckius Ἀθήμερον. Praecedit apud Hesy-
chium, Ἀνθ' ἡμέρας: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

178

Hesychius, Ἀφροδισία ἄγρα: Σ. Δανάῃ
Γόνον τε μῆλων ἀφροδισίαν ἄγραν.
Codex γόνιον μῆλων.

179

Antiaticista p. 85, 18. Βράχιστον: βραχύτα-
τον. Σ. Δανάῃ.

180

Antiaticista p. 90, 31. Δαιμονίεσθαι: Σ.
Δανάῃ. δαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένου.

181

Antiaticista p. 97, 31. Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι. — Σ.
Δανάῃ
Ζῆ, πῖνε, φέβου.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ο Σ.

182

Grammaticus Bekkeri p. 385, 18. Ἄλυπον ἄν-
θος ἀνίας: εἰ θελοῖς εἰπεῖν ἐπὶ τίνος πράγματος
ὁ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο, ὡς καὶ Σ.
ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευ-
σαμένων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων

Πόθεν ποτ' ἄλυπον ὦδε

εὔρον ἄνθος ἀνίας;

ὅλον δὲ τὸ μελύδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε. μετὰ
γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρημ-
γείαν καὶ μεθύουσαν ἀρμόττουσαν.

183

Hesychius, Θωχθείεις: θωρηχθείεις, μεθύσθείεις.
Σ. Διονυσιακῷ.

Δ Ο Λ Ο Η Ε Σ.

184

Photius p. 36, 12. et Etymol. M. p. 393, 43.
Εὐναῖος: ἐγκεκουμμένος. Σ. Δόλοψιν

Εὐναῖος εἶη δραπέτιν στέγην ἔχων.

Apud Etymolog. δραπέτην. Hesychius, Εὐναῖος:
λαγώς. Σ. Δόλοψι. καταπιτηχῆς.

ΕΛΕΝΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ. ΕΛΕΝΗΣ
ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ. ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ.

Aristides vol. II. p. 307. Αἰτὴν μὲν γὰρ ἐὰν
ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπειαν μὲν
οὖν ὅποιαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ
ὄντι παιδίαν ἀποφαινοῦσι τοὺς σατύρους τοῦ Σοφο-
κλέους.

„Fabulas quibus argumentum praebuit Helenae historia, omnes coniungo; nescio quatuorne dicam, an tres, an solummodo duas. *ΕΛΕΝΗ* citatur nude a comici enarratore ad Equites 84. *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΗΙΑΓΗ* laudatur ab auctore argumenti *Διακίς*, et ita quidem, ut intelligatur exhiberi in hoc dramate, si modo scriptum fuit unquam, debuisse Helenam e Troia ereptam, non autem Thesei facinus, qui illam necdum maturam raperat. Reliquarum duarum certior est auctoritas.“
BRUNCK.

185

Schol. Aristoph. Equit. 84. *Βέλτιστον ἤμιν αἶμα ταύρειον πιεῖν*: — ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης

Ἔμοι δὲ λῆστον αἶμα ταύρου γ' ἐκπιεῖν,
καὶ μὴ γε πλεῖω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίαις.

τινὲς δὲ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτ' ἔφησι. ψεύδονται δέ· οὐ γὰρ ἔστι πιθανόν. V. 1. Mirum si poeta hoc scribere maluit quam αἶμα ταύρειον πιεῖν. V. 2. γε] με? Ceterum conf. fragm. 20.

186

Schol. Euripidis Phoeniss. 312. *Ἐὶ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν αἱ Φοίνισσαι, ἀλλ' οὐκ ἔστι τὴν πάτριον ἀπήχησιν ἔσωζον τῆς φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει*

Καὶ γὰρ χαρακτηριστὴ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με
παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου.

187

Erotianus p. 180. *Θράσσειε* — ἔστι δὲ ὀχλεῖ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει φησὶ
Γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἢ θράσσει γένυν
τε ὡς τοῦ μὲν αἰόλου γραφαίους ἐνημμένοις.
V. 2. alii libri ξωλον.

188

Strabo XIV. p. 643. *Οἱ δὲ τὸν Κάλχαντά φασιν ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τι λόγον. λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχη.*

189

Hesychius, *Ἀναχαιτίζειν*: ἀναπειθεῖν, ἀναχαλινοῦν. ἀνακαρούεται, ἀναποδίξει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σ. Ἑλένης ἀπαιτήσει. Suidas, *Ἀναχαιτίζει*: αἰτιαται: ἢ ἀναποδίξει, ἐγκόπτει. ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν.

190

Athenaeus III. p. 76 d. *Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπὼν*

Πέπων ξρινὸς ** ἀρχεῖος ὄν
ἐς βοῶσιν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ.

Ex Athenaeo Eustathius p. 1205, 3.

191

Etymolog. M. p. 601, 20. *Νένωται*: νενόηται. παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑλένης γάμῳ.

192

Photius p. 371, 21. *Πανόν*: ἐπὶ τοῦ πάντα φάνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σ. Ἑλένης γάμῳ.

193

Grammaticus in appendice ad Photium p. 674, 20. *Ὅροσάγγαι οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἑλένης γάμῳ καὶ Τρωίῳ.*

Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Ι.

194

Stobaeus XXXVIII, 27.

Φιλεῖ γὰρ ἡ δύσγλεια τοῖς φθονοῦμένοις
νικᾷν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ πὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

195

Stobaeus LXXIII, 51.

Ὡ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι
κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔστι ποτὲ
γυναικὸς, εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς.

196

„Sophoclis Epigonos Latine expresserat Attius, cuius versum laudat Cicero Tuscul. II. 24. *Tum Cleanthem, quam pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse*:

Audisne haec, Amphiarae sub terram abdite?

Sophoclis Epigonorum ab Attio conversorum meminit Cicero in libro de oratorum optimo genere cap. VI. *Nec Andromacham igitur aut Antioam, aut Epigonos Latinos recipiant. Sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Attium potius quam Euripidem et Sophoclem legunt.* Euripidis Andromacham apud Romanos docuit Ennius: Antioam Pacuvius: Sophoclis Epigonos Attius. Hinc erroris arguitur Davisius, qui ad Tusc. II. ex Aeschylī dramate conversos fuisse ait Attii Epigonos.“
BRUNCK.

197

Scholīasta Sophoclis Oedip. Col. v. 378. *Πολλαχούτὸ Ἄργος κοῖλον φασί, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνῳ.*
Τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι.

198

De loco Athenaei XIII. p. 584 d. vide ad Aeschylī fragm. 51.

Ε Ρ Ι Σ.

199

Athenaeus XIV. p. 646 d. *Σοφοκλῆς Ἐριδι*
Ἐγὼ δὲ πεινώσ' αὐτὸς πρὸς ἴτρια βλέπω.

200

Hesychius, *Εὔωρος γάμος*: Σ. Ἐριδι. ἦτοι ὄριος ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις χορητα τῷ εὐωριάζειν.

201

Antiatticista p. 108, 9. *Μίαν μίαν*: ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σ. Ἐριδι.

Ε Ρ Ι Φ Υ Λ Η.

202

Stobaeus I, 1.

Ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνα.

203

Stobaeus VII, 7.

Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέγον οὐ μελάσσειται.

204

Stobaeus XLIII, 7.

Ἄπου δὲ μὴ τῆρισι* ἔλευθέρως λέγειν
ἔξεσι, καὶ δ' ἐν πόλει τὰ χειρόνα,
ἀμαρτίαι σφάλλοισι τὴν σωτηρίαν.

205

Stobaeus XCIX, 20.

Πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὦν θεῖα τύχη,
ὅπου τὸ δεινὸν ἑλπίς οὐδὲν ὠφελεῖ;

206

Stobaeus CXVII, 3.

Γῆρας προσήζων σῶξε τὴν εὐφημίαν.

207

Clemens Strom. VI. p. 741.

Ἄπελθ'· ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου.

In Clemente legitur ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἱατρὸν νόσου. Correxit Valckenar. ad Hippolyt. p. 313.

208

Appendix Vat. Proverb. II, 49. Καὶ γὰρ Ἀρ-
γείους ὀρέξῃς· αὕτη Σοφοκλείου. πεποήται γὰρ
Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα

Καὶ γὰρ Ἀργείους ὀρέω.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιτενῶς πρὸς ὀτιοῦν βλεπόντων
καὶ καταπλησίων (καταπληκτικὸν Brunck.) τι δο-
κούντων ὀρεῖν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοου-
μένων. κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς
καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

209

Ioannes Damasc. in Gaisfordi appendice ad Stobaeum
vol. IV. p. 13. Σοφοκλέους Ἐριφύλη

* γλῶσσ' ἐν οἷσιν ἀνδράσιον τιμὴν ἔχεις,

ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

V. 1. Ἡ supplet Brunckius et ἔχει scribit. Fort. Ὡ
γλῶσσ'.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

210

Eustathius p. 1479. (conf. schol. Odys. δ', 4.)
Σοφοκλῆς δὲ, φασίν, ἐν Ἐρμιόνη ἱστορεῖ, ἐν Τροίᾳ
ὄντος ἔτι Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἐρμιόνην ὑπὸ
τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστη· εἶτα ὕστερον ἀφαιρεθεῖ-
σαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν
Τροίᾳ ὑπόθεσιν· αὐτοῦ δὲ Πυθοῖ ἀναμφεθέτος
ὑπὸ Μαχαιρέως, ὅτε τὸν Ἀπόλλω τινύμενος τὸν τοῦ
πατρὸς ἐξεδίκευ φόνον, ἀποκαταστήναι αὐθις αὐτὴν
τῷ Ὀρέστη· ἐξ ὧν γενέσθαι τὸν Τισαμενὸν, φερω-
νύμως οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μετὰ μένουσ τίσιν,
ἐπεὶ ὁ πατὴρ Ὀρέστης ἐτίσατο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγα-
μέμνονος. „Confer interpretem Hygini ad fab. CXXIII.
nbi ex his Eustathii verbis corrigitur scholiastes Euripidis
ad Orest. 1687.“ Brunck.

211

Stephanus, Ἀγυιὰ· τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πό-
λει πορευτὴν ὁδὸν — τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφ.
Ἐρμιόνη

Ἄλλ' ὃ πατροφῆας γῆς ἀγυιαίου πέδον.

212

Antiatticista p. 87, 25. Γνωστός· ἀντὶ τοῦ γνώ-
μιμος. Σ. Ἐρμιόνη.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

213

Hesychius, Ἀΐματος ἄσαι Ἀρχαῖα· αἵματος
χορῆσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐ-
τό. ἄση γὰρ ἢ ὄυπαρτα. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος (codex
ἀσάμεθα), ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐνεορεῖ (cor-
rigunt ἐλούοντο ex Suida in ἀσάμινθος). Σοφοκλῆς
Εὐμήλω. Codex ἀμήλω.

214

Harpocratio, Καθελών· Δημοσθένης — ἀντὶ
τοῦ ἀνελῶν ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ
ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου περιόδι
καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλω. Similiter Photius p. 122,
I. Sed omisso nomine fabulae.

ΕΥΡΥΑΛΟΣ.

215

Euryalus filius fuit Ulyssis et Euippes, quem ab
ipso patre Ulysse interfectum alii narrant, alii vero
Telemacho. Vide Parthenium Erotica cap. III. cuius in-
scriptio est: Περὶ Εὐτύπης. ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρύαλω.

Eustathius p. 1796, 52. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐ-
τῆς (Κίρκης) Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τελέ-
μαχος.

ΖΩΣΤΗΡΕΣ (?).

216

Pollux VII, 68. Ὁ τε τῆς Ἀμαζόνος Ζωστήρη,
καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστήρῳ ἐπιζώστρα.
λέγει γοῦν „Ἐχοντίας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων
ἐπιζώστρας.“

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ.

217

Athenaeus IX. p. 375 d. Χοῖρον δὲ Ἴωνες κα-
λοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶνας — καὶ Σοφοκλῆς
ἐπὶ Ταινάρῳ

Τοιγὰρ Ἴω δέῃ φυλάξει χοῖρον ὅστε δεσμίαν.

Libri τοιγαριώδη φυλάξει χοῖρος ὡς τε δεσμίαν.

218

Pollux X, 110. Προσθετέον δὲ τῷ μαγείῳ καὶ
ξύλα καύσιμα καὶ κληματίδας καὶ ἐκκαύματα, εἰπόν-
τος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ

Συνέλεγον τὰ ξύλ' ὡς ἐκκαυμάτων

μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν.

Vulgo ἐκκαύματα. Idem VII, 109. Ἐκλυμάδας Σο-
φοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ „Συνέλεγον τὰ ξύλα
ὡς ἐκλυμάδων.“

219

Stephanus, Χώρα· — χωρίτης — Σοφοκλῆς —
ἐν Ἡρακλεῖ

Στρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

Iacobsius Ἡρακλεῖ σ. (i. e. σατυρικῷ), Τρέφουσι —
Conf. infra ad fragm. 333.

220

Hesychius, Ἀλαλίαν· πονηρίαν, ἀταξίαν. Σ.

ἐπὶ Ταινάρσιος. Codex ἐπὶ παιενάροις. Videntur grammatici hanc fabulam Ἐπιταυμάρσιος dixisse, satyros intelligentes.

221

Hesychius, Ἀργέμων: τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν (codex ὀφθαλμῶν). Σ. ἐπὶ Ταινάρφ σατυρικῶ.

222

Hesychius, Κύκλους καὶ τροχούς: τὰ τεῖχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σ. Ἡρακλεῖ „Κυκλώπειον τροχόν.“

223

Photius p. 359, 25. Οὐκ ὄφριξεν: οὐ βλέπτει. Σ. ἐν ἐπὶ τεράρφ σατύροις. Corrigendum οὐ κωφεῖ, de quo dixerunt Hesychii interpretes ad glossas κωφεῖ et οὐ κωφεῖ. Brunckius Οὐ κωφίζει.

224

„Ad hanc fabulam respexisse videtur Aristides II. p. 310. Ἴδῃ δέ τις καὶ σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἰτά γ' ἔκλυσε προσόντος κάτω.“ BRUNCK.

Η Ρ Ι Γ Ο Ν Η .

225

Etymolog. M. p. 762, 12. Τοπάξειν: στοχάζεσθαι, ἐνθυμείσθαι, ὑπονοεῖν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ

Ἄ δὲ

δόξῃ τοπάξω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. Similiter Photius p. 595, 7. et Suidas.

226

Erotianus p. 374. Ὑποφρον: κρυφαῖον, ὡς φησιν ὁ Ταραντίνος. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σμηριγόνῃ λέγων

Νῦν δ' εἰρή ὑποφρος ἐξ αὐτῶν ἔως ἀπάλεσέν τε καὶ τὸς ἐξαπώλετο. μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ.

Θ Α Μ Υ Ρ Ι Σ .

Athenaens I. p. 20. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὄραν ἦν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος, καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ — καὶ τὸν Θάμυρον διδάσκων αὐτὸς ἐκιδάρισεν. ἄκρω δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικαίαν κατῆκε.

227

Pollux IV, 75. Μόναυλος εὐρημα μὲν ἔστιν Ἀγυπτιῶν, μέμνηται δὲ αὐτοῦ Σ. ἐν Θαμύρῳ. Athenaeus IV. p. 175. Τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως

Ῥιζωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
λύρα μοναύλοισ τε χεμιωτεις
νωος στέρημα κομασάσης.

228

Athenaeus XIV. p. 637 a. Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ

Πηκτιά δὲ λύρα καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἐλλησι ξόαν' ἠδυμελή.

Photius p. 239, 15. Μάγαδεις: ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτω Σοφοκλῆς. De alio instrumento, τριγώνῳ, quod ex Thamyra memoratur, vide infra fragm. 361.

229

Eustathius p. 358, 40. Ὅτι δὲ Θορακικὸς καὶ ὁ Ἄθως, οὗ μνεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ, δηλοῖ, φασὶ, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύρῳ εἰπὼν

Θρηῖσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἄθῳ.

230

Scholiasia Oedipodis Colon. 378. Ἄργος κοῖλον — καὶ ἐν Θαμύρᾳ

Ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον

Ἀντόλυκον, πολέων κτεάνων σίνην Ἀργεῖ κοῖλον.

231

Antiatticista p. 105, 27. Κάνναβις: Σ. Θαμύρᾳ.

232

Plutarchus Moral. p. 455 d. Ἄλλ' ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίοις καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ γονεῦσι, καὶ θεοῖς νῆ Δία, καὶ θεοῖς καὶ ἀνύχοις στεύεσιν, ὡς ὁ Θάμυρος

Ῥηγνὸς χρυσόδετον κέρας,

Ῥηγνὸς ἀρμονίαν χορδοτόνου λύρας.

Θ Η Σ Ε Υ Σ .

233 a

„Ad hoc drama pertinere videntur ista in prolegomenis ad Pindari Isthmia: Τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνιδι τῷ Προζουρόστῃ διαθεῖναι φασὶ τὸν Θησεῖα, ἀνελόντα αὐτὸν, ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, λέγων περὶ αὐτοῦ

Ὅς πάρακτιαν

στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὀδόν.“

BRUNCK.

233 b

Suidas et Photius p. 342, 11. Ὅμπνιον (Ὅπνιον Photius) νέφος: μέγα, πολὺ, ἠδυσμένον. Σ. Θησεῖ. Photius p. 335, 9. Ὅμπνιου νέφους: μεγίστου.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ Η ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

„Duo fuerunt dramata. Prioris actio transigebatur Sicyone, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fabula LXXXVIII.“ BRUNCK.

234

Stobaeus Eclog. phys. I, 5. p. 156. Heer.

Πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.

235

Stobaeus Floril. XXIX, 1.

Ὡς νῦν τέχος στείχουμεν. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἄπτεται ποτε.

236

Stobaeus CVIII, 21.

Ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα, πειραῖσθαι δὲ χρή ὡς ἄριστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἕασιν λαβεῖν.

237

Stobaeus CXIII, 12.

Ἔνεστι γὰρ τις καὶ λόγοισιν ἠδονῆ, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

238

Stobaeus CXV, 16.

Καίπερ γέρον ὢν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ χά νοῦς ὀμαρτεῖν καὶ τὸ βουλευεῖν ἔδει.

239

Scholiasta Euripidis Phoenissar. 227. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστη ἰστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῇ ἐν Παρνασσῷ, λέγων οὕτως

Ἔστι γὰρ τις ἐναλλα γῆς Εὐβοείας· τῆδε Βάχχειος βότρους ἐπ' ἡμῶν ἔρπει· πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω κεκλημάτωται χάρος εὐανθὲς δέμας· εἶτ' ἡμῶν αὖξει μέσσον ὄμμακος τύπον, καὶ κλίνεται γε κάποπερζοῦται βότρους· δέλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα, κἀναζίζονται ποτόν.

240

Hesychius, Ἀκῆρυκτον· ἄγνωστον. ἄφανὲς δὲ Σ. Θ.

241

Hesychius, Ἀλογα· ἄρρητα. Σ. Θ.

242

Hesychius, Ἀλωπός· ἀλωπεκώδης, πανοῦργος. Σ. Θυέστη καὶ Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἄφανῆς κατὰ τὴν πρόσουψιν.

243

Hesychius, Ἀμόρφωτον· ἀδιατύπων. Σ. Θυέστη τῷ ἐν Σικυῶνι.

244

Hesychius, Ἀνταίρουσιν· ἀντιλέγουσιν. Σ. Θ.

245

Hesychius, Ἀπειρόνας· ἀπειράτους. Σ. Θ.

246

Hesychius, Ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σ. Θ.

247

Hesychius, Ἀποπλήκτω ποδί· μαριώδει. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

248

Hesychius, Ἀτελιῆ· ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τέλεσματα. Σ. Θ.

249

Hesychius, Ἀυτόμοιρος· μονόμοιρος. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

250

Hesychius, Ἀυτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

251

Hesychius, Ἀφωσιμέναι· ἀνόσαι, ἄπωθεν τοῦ ὀσίου γεγενημένα. Σ. Θυέστη δευτέρῳ.

252

Antiatticista p. 94, 8. Ἐντέλιω· ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σ. Θ.

253

Hesychius, Ἐπαίνους· τὰς κρίσεις, καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρείας. Σ. Θ. Σικυωνίῳ. quibus in cod. haec adduntur, καὶ ἀλζέοι ταῖς ἐπαίνεσι.

254

Hesychius, Ἰγόμεν· διῆγον. Σ. Θ. δευτέρῳ.

I N A X O Σ.

„De argumento vide Tourpium Epist. Crit. p. 51. et qui dudum ante eum perspexerat fabulam fuisse saty-

ricam, Tib. Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum p. 248.“ BRUNCK.

255

Stobaeus XLVI, 13.

Ἐπήνεσ' ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροίμια, ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.

Versum alterum corrupte exhibet Apostolius VII, 95.

256

Dionysius Halic. Antiq. I, 25. Σοφοκλεῖ δ' ἐν Ἰνάχῳ δράματι ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον πεποιήται ὧδε

Ἰναχε γεννᾶτορ, παῖ κορηῶν πατρός Ὠκεανοῦ, μέγα πρᾶσβεύων Ἄργους τε γύαις, Ἴρας τε πάγοις καὶ Τυρρηνοῖσι Πελασγοῖς.

Scholiasta Apollonii Rh. I, 580. Ὅτι δὲ οἱ αὐτοὶ Πελασγοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Σ. ἐν Ἰνάχῳ μαρτυρεῖ. καὶ οἱ Τυρρηνοὶ δὲ Πελασγοὶ.

257

Athenaeus XV. p. 668 b. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταχα „Ξανθῆ δ' ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισχύπτει δόμοις.“ Quae Tourpium II. p. 471. in trimetros redegit

Ξένη δὲ κἀφροδισία λάταξ ἅπασιν νῦν ἐπεισχύπτει δόμοις.

258

Pollux IX, 50. Μέρη δὲ πόλεως, καὶ πανδοχεῖον, καὶ ξενὸν, καὶ, ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς „Πανδόκος ξενόστασις.“

259

Schol. Aristoph. Pluti 727. Τὸν Πλοῦτον Πλούτωνα εἶπε παῖζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ „Πλούτωνος δ' ἐπίσσοδος.“ καὶ πάλιν

Τοῖόνδ' ἐμὸν Πλοῦτον' ἀμεμφίας χάριν.

Idem ad v. 807. Σιπύη δὲ, ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

260

Scholiasta Equitum 1147. Κημὸς — ἦν παρόμοιος χώνη, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

261 262

Scholiasta Avium 1203. Κυνη δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον· ὡς Ἐρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἰριδος

Κυνὴ τίς ἦδε; κυκλᾶς Ἀρκάδος κυνῆς.

Hesychius, Ἀρκὰς κυνή· Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σ. I.

263

Scholiasta Aristoph. Ecclesiaz. 80. Τοῦ Πανόπτιου τοῦ τὴν Ἰὸ φυλάττοντος. ἀντίκειται δὲ ὡς ὄντιος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.

264

Scholiasta Aeschyli Prom. 576. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει.

265

Strabo VI. p. 271. Εἰ δὲ τοῦτο δυνατόν, τὰ γε

προειρημένα ἀδύνατα καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου μύθῳ παραπλήσια,

Ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας

Πίνδου (ῥησὴν ὁ Σ.) Λάχμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν
εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας,
μίσει δ' ὕδασι τοῖς Ἀχελύου.

καὶ ὑποβῶς

Ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμῶν
ἦκει δῆμον τὸν Ἀυρακίου.

266

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 10. Λα-
ρός, ἐνθεν θηλυκὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ
σασυτρίνων λαρός εὔται' ἐπὶ κῦμα ἐροῦς ἐπώμο-
σα λαρός ἀνήρ. Ita codex.

267

Schol. Aristophanis Pacis 530. Σοφοκλέους
μελῶν: ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. περιέργως
δέ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου
καὶ τῆς εὐδαιμονίας, Ἐυδαιμονες οἱ τότε γενεᾶς
ἀφθίτου λαχόντες θείου. θείου ex θέασαι, quod
apud scholiastam sequitur, ortum videtur.

268

Hesychius, Ἀντίπλαστον: Σ. Ἰνάχῳ
Πατήρ δὲ ποταμὸς Ἰνάχος
τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κερμηκῶτων.
ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον.

269

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 442, 3. Ἀρά-
χνης: — θηλυκῶς δὲ Σ. Ἰ.

Πάντα δ' ἐρίθων ἀραχῶν βροῖει.

270

Hesychius, Ἐπίζρουμα: ἐπίπληγμα, ἢ ἐπιχά-
ραγμα. διὰ τὸ παρωνομασθαι τῷ ἔργῳ (Ἄργῳ Του-
ριῦ)

Ἐπίζρουμα χροῦδος Ἀργείας.

271

Hesychius, Κυάμῳ πατρίῳ: Σοφοκλῆς Με-
λέαργῳ, ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμεόν-
των. διεκλήρουν δὲ αὐτὰς κυάμῳ, καὶ ὁ τὸν λευκὸν
λαβὼν ἐλάγχωνεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ
ἐν Ἰνάχῳ „Κυαμβόλον δικαστήν“. Codex κυάμο-
βόλος δικαστήν.

272

Harpocratio, Παλινσκιον: ζοφερόν. Σ. Ἰνάχῳ
Χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ.

Glossam παλινσκίῳ habent Photius p. 373, 25. et Suidas.

273

Hesychius, Ἀελλόθριξ: ποικιλόθριξ. ἢ πα-
ρεώρους καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν
ἄελλαν. Σ. Ἰ.

274

Hesychius, Ἀναιδείας φάρος: χιτών. Σ. Ἰ.
παρὰ τὸ „Χλαϊνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ
ἀμφικαλύπτει“.

275

Hesychius, Ἀναντα: — Σ. δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ
κεκολλημένα. παρὰ τὸ ἀνεῖν (vulgo ἀνεῖν), ὃ ἔστι
κατακόπτοντα πύσσιν.

276

Ἄλωπος: vide fragm. 242.

277

Antiaticista p. 84, 18. Βοῦ: ἀντὶ τοῦ βοός. Σ.
Ἰνάχῳ. Similiter Choeroboscus apud Bekkerum p. 1196.

278

Erotianus p. 200. Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κερωνῶδη
ἄγγεια λέγεται τὰ τραχείας ἀνωμαλίας ἔχοντα, ὡς
καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης ῥησὴν Ἰοῦς
Τραχὺς χελώνης κέρχως ἐξανίσταται.

Ita Elmsleius in Edinburgh Review vol. XVII, p. 237.
Vulgo φησὶν ἰχθὺς τραχὺς ὦ χελώνης —.

Ι Ξ Ι Ω Ν.

279

Schol. Apollonii Argon. IV, 14. Παρὰ τὸ ἦραι
Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίῳ δῖνον φησὶ τὸ βεβλαμμένον.
καὶ Ὅμηρος „Πολυδῖφιον Ἄργος ἰκοίμην“ πολλὰ
κις βεβλαμμένον.

Ι Ο Β Α Τ Η Σ.

„Iobates rex Lyciae pater fuit Stheneboeae. Vide
Apollodori Biblioth. II. 3. et Hygini fab. LVII.“
BRUNCK.

280

Stobaeus CXIX, 6.

Τὸν Ἄιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν.

281

Hesychius, Ἀφύλλωτον πέτρων: ἄπορον,
ἄδενδρον, οἷον λεωπετρίαν. Σ. Ἰοβάτη.

Ι Ο Λ Α Ο Σ.

282

Aristophanes Equitibus 496.

Ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξιαις
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν.

ταῦτα δὲ, inquit scholiastes, παρὰ τὰ Σοφοκλέους
ἐξ Ἰολάου (Ἰοβάτου Gothholdus).

[ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ. Vide ΟΙΝΟΜΑΟΣ.]

ΙΠΠΟΝΟΟΣ.

283

Pollux IV, 111. Τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (ἢ παρά-
βασις), ἀλλ' Ἐυριπίδης αὐτὸ πεποιήκεν ἐν πολλοῖς
δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ Ἀανάη τὸν χορὸν τὰς γυ-
ναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παραιρεῖν, ἐκλαθό-
μενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς
λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς
πρὸς ἐκεῖνον ἀμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν
Ἰππῶν.

284

Stobaeus Eclog. phys. I, 9. p. 230. et qui nomen
fabulae addunt Clemens Stromat. IV. p. 742. et Gel-
lius XII, 11.

Πρὸς ταῦτα κρύπτε μῆδεν, ὡς ὁ πάνθ' ὀρών
καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

285

Stephanus, Ὠλένοσ: πόλις Ἀχαιῶν, καὶ Αἰτω-
λάς, θηλυκῶς λεγομένη. Σοφ. ἐν Ἰππῶν
Ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι.

286

Hesychius, Ἀπαλέξασθαι: ἀποφυλάξασθαι.
Σ. Ἰππόφω.

287

Hesychius, Ἀπαρθένευτος: ἀκέρωτος, καθαρά. Σ. Ἰππόφω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

288

Stobaeus XXX, 6.
Τίττει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή·
θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

289

Athenaeus XII, p. 513 d.
Νοῦν δεῖ πρὸς ἀνδρῶν, σῶμα πολυλύτους ὄπως
πέτρα, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.
Νοῦν δεῖ Porsonus. Codex νόει.

290

Hesychius, Ἀκροουχεῖ: ἄκρον ἔχει. Ἀκρον
δὲ ὄρος τῆς Ἀργείας, ἐρ' οὐ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύ-
σατο Μελέμπον, καθάρως τὰς Πρωϊτίδας, ἦγουν
ταῖς Χάρισι. Σ. Ἰφιγενεία.

291

Hesychius in ἀπυνδάκωτος, Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενεία
πύνθακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη. Eadem Suidas,
sed omisso nomine fabulae.

292

Hesychius, Βασίλη: βασίλεια. Σ. Ἰφιγενεία.
Ita corrigenda codicis scriptura, βασιλ, ἢ βασίλεια.
Formam vocis βασίλη annotavit Stephanus Byz. in
Ἀγάμεια. Ea fortasse restituenda Pindaro Nem. I,
39. ubi vulgo βασίλεια, Boeckhius βασιλῆ.

293

Photius p. 410, 10. et Suidas in πενθερός, Σοφο-
κλῆς εἶπε πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενεία
Σὺ δ' ὦ μέγιστον τυγχάνουσα πενθερῶν.
ἀντὶ γαμβρῶν. Ad hunc locum spectat Etymolog. M.
p. 220, 40.

294

Ἐποφρον: vide fragm. 226.

ΙΧΝΕΥΤΑΙ.

295

Pollux X, 34. Μέρη δὲ κλίνης καὶ ἐνήλατα. Σ.
ἐν Ἰγνευταῖς σατύροις ἔφη, Ἐνήλατα ξύλα τρίγωνα
διατορεῖσθαι σε δέεται. Verba corrupta, de quibus
post alios coniecturas protulit Lobeckius ad Phrynich.
p. 178.

296

Athenaeus II, p. 62 f. Ἀπικὸν δ' εἰσὶν οἱ λέγον-
τες ὄρεμον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηγητόν. Σ.
Ἰγνευταῖς

Κάξορμεντῆζει κοκκὶ ἐπισχολάζεται
βλάστη.

παρὰ τὸ ἐξοροῦν καὶ βλαστάνειν. Eustathius p.
899, 17.

297

Photius p. 489, 1. et Suidas, Πικροῦσθαι:

τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διασιτρίεσθαι κατ'
εἶδος· λέγεται δὲ καὶ θιγνοῦσθαι τὸ καμπύλον γί-
γνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν
κάμπτοντα τὴν ὄσφυν. Σ. Ἰγνευταῖς.

Ι Ω Ν.

De fragmento ad hanc fabulam non recte relato
dixi infra ad Oeneum fragm. 417. Superest igitur
solum Stobaei testimonium: cuius in libris videndum
est ne Ἴωνος ex Σίνωνος sit corruptum.

298

Stobaeus CIII, 10. Σοφοκλέους Ἴωνος
Ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλ-
βους.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ Η ΜΙΝΩΣ.

„Oppidum Siciliae est Camicus: vide Stephanum
in Κάμικος. Argumentum erat mors Minois a Cocali
filiabus interempti. Videndi praeter Diodorum Sicul.
in Daedali historia scholiastes Pindari ad Nem. IV,
95. et Pausan. X, 17, 4.“ Brunck.

299

Athenaeus III, p. 86 d. Τῶν στραβήλων μνημο-
νεύει καὶ Σοφ. ἐν Καμικίοις οὕτως
Ἄλλως στραβήλου τῆσδε τέκνον εἶ τινα
δυναίμεθ' εὐρεῖν.

300

Athenaeus IX, p. 388 f. Πέροδιξ· τοῦ ὀνόματος
ἐνοιο συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχιλο-
χος· πολὺ δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀπι-
κοῖς. Σοφ. Καμικίος

Ἐροδιος ἦλθ' ἐπὶ ὀνόματος
Πέροδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

301

Photius p. 413, 15. et Suidas in Πέροδικος ἱερὸν —
Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικίοις (libri κωμικοῖς) τὸν ὑπὸ
Λαυδάλου ἀνακαίρεθέντα Πέροδικα εἶναι τὸ ὄνομα.

302

Clemens Alex. Strom. VI, p. 741.
Οὐκ ἔστι τοῖς μὴ θρωσὶ σύμμαχος τύχη.

303

Hesychius, Κωχεύουσιν: ὀχοῦσι, μετεωρίζου-
σι. πιστοὶ με σοφοκλῆς καμίκην κωχεύουσιν ἐμφο-
ρουδέσμας. Paullo emendatius Etymolog. MS. apud
Ruhnkenium in Anctario, Κωχεύουσιν: ὁ. μ. ἂν
καμικοῖς „πιστοὶ με κωχεύουσιν ἐν φοραῖ δέμας“. Recte,
nisi quod ἐν φορεῖ scribendum. Ruhnkenio
ἀμφορεῖ placebat, comparata Hesychii glossa, Ἀμ-
φορεῖ: τῷ (codex ἀμφορεῖ) φορεῖ.

304

Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum
vol. IV, p. 36. Εὐρυπίδου Κωμικοῦ
Ἐστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ
τὸν τε παρελθόντ' ἀπόλωε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.

Probabiliter Gaisfordius Σοφοκλέους Καμικίων.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ.

305

Herodianns περὶ μονήρους λέξεως p. 30, 27. Σοφοκλῆς ἐν Κηδάλῳ σατυρικῷ φησι
Καὶ δὴ τι καὶ παρῆκα τῶν ἀριτυμάτων
ὑπὸ τοῦ δέατος.

ἀντὶ τοῦ δέους. V. 1. τῶν ἀριτυμάτων.] Conf. fragm. 608. Hesychius, Δέατος: δέους. Σ. Κηδάλῳ.

306

Hesychius, Ἀυτοζιτίτους (codex αυτοζιτίστους) δόμοις: οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου γεγεννημένους, ἢ τοὺς οὐκ οἰκουμένους. Σ. Κηδάλῳ.

307

Photius p. 217, 9. et scholiasta Platonis p. 323. et Suidas, Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν ἀδελφοῖς σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδάλῳ

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

308

Photius p. 338, 15. et Suidas, Ὄνου σκιά: καὶ, περὶ ὄνου σκιάς. Σοφοκλῆς Κηδάλῳ
Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.
Photius γίνηται. Suidas γένηται.

309

Athenaeus IV. p. 164 a. Κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδάλῳ ἐστὶ
Μαστιγία, κέντριωνες, ἀλλοτριοφάγοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ (?).

310

Erotianus p. 62. Ἀνταῖον θεόν: τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἴτιον ἔσεσθαι ἄνθρωπον. ἀνταῖον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σάφρονα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρῳ λέγων „Τὸν δὲ ἀνταῖον περιδιλέοντα οὐχ ὁρᾶτε, καὶ δεῖμα προσπνέοντα (codex Cantabrigiensis προσπαῖοντα) ἀνταῖας θεοῦ.“

ΚΟΛΧΙΑΕΣ.

Auctor argumenti Promethei Aeschylei: Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεμβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις.

311

Stobaeus XXII, 23.

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώπου ἴσα.

312

Athenaeus XIII. p. 602 e. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος
Μηροῖς ὑπάθρων τὴν Λιδὸς τυραννίδα.

313

Grammaticus Bekkeri p. 404, 19. et Suidas, Ἀνθουπουργῆσαι χάριν: τὸ ἀνταποδοῦναι. Σ. Κολχίσι

Ἢ φῆς ὑπομνὸς ἀνθουπουργῆσαι χάριν;

314

Schol. Apollonii Rhodii III, 1371. Σοφοκλῆς ἐν

Κολχίσι πεποίηκε τοῦ ἀγγέλου τὸν Αἰήτην πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων οὕτως·

Ἢ βλαστὸς οὐκ ἐβλασταν οὐπιχώριος,
καὶ κάρτα φρέξας ἐδόλωφ σφρηζώματι,
χαλκηλάτους ὄπλοισι μητρος ἐξέδου;

315

De morte Apsyrti: vide fragm. 491.

316

Hesychius, Ἐπαλλαχθεῖσα: ἐπαλλάσσα. Σ. Κολχίσι.

317

Etymolog. M. p. 439, 1. Σοφοκλῆς Κόλχοις
Ἵμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα.
ἀντὶ τοῦ ἦδειτε.

318

Athenaeus II. p. 70 a. Κινάρα: ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κινάραν καλεῖ. Ex epitome Eustathius p. 1822, 17.

319

Galenus vol. IX. p. 385. Charter. (V. p. 454. Basil.) Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν

Ἀπῆξε πέμφιξιν οὐ πέλιος φόρου.

— ἐπὶ δὲ τῶν ἀπίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ ὀνόματι Σ. ἐν Κόλχοις κατὰ τάδε τὰ ἔπη

Κἂν ἐθαύμασας

τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών.

Versum primum Hermannus in dissertatione de Aeschylī Prometheo soluto p. 24. ita corrigit, Ἀπῆξε πέμφιξ ὡς ἱπποῖ σελασφόρου. Idem in altero loco emendavit vulgatum ἐθαύμασα.

320

Scholiasta Pindari Pyth. IV, 398. Τοὺς πυρίπρους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδη Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. καὶ Σοφοκλῆς δὲ χαλκοῦς βοῦς ἀδερχμάτους φησὶν

Χαλκοσκελεῖς γὰρ — —

— — ἐκπνέουσι πνευμάτων ἔπο·

φλέγει δὲ μυκτῆρ, ὡς — —

ΚΡΕΟΥΣΑ.

321

Stobaeus IV, 38.

Ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτὸς τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσδῆ φέρων.

322

Stobaeus VII, 8.

Ὅστις δὲ τόλμη πρὸς τὸ δεινὸν ἐρχεται, ὀρθῇ μὲν ἢ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλῆς δ' ὁ νοῦς.
V. 1. τόλμης Elmsl. ad Medeam p. 146.

323

Stobaeus XII, 4.

Καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν· ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἶπεν ἔστι καὶ τὸ μὴ καλόν.

324

Stobaeus XXXVIII, 26.

Οὔτε γὰρ γάμον, ᾧ φίλοι, οὔτ' ἂν ὄλβον ἐμμετρον ἔνδον εὐξαίμην ἔχειν· φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

325

Stobaeus XCI, 28.

Καὶ μὴ τι θαυμάσης με τοῦ κέρδους, ἄνωξ,
ὦδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον
θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως
ἀπὸρξ' ἔχονται· κᾶστι πρὸς τὰ χρήματα
θνητοῖσι τᾶλλα δευτέρ'· εἰσὶ δ' ὅτινες
αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ', ξιμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ
εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' αἰεὶ νοσεῖν.

326

Stobaeus CIII, 15.

Κάλλιστόν ἐστι τοῦνδριον πεφυζέναι·
λῦστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον· ἤδιστον δ' ὅτι
πάρεστι λήψις ὢν ξεῖα καθ' ἡμέραν.

327

Grammaticus Bekkeri p. 373, 5. Ἀκουστά: ὡς
ἐν τῇ (codex τῷ) Κρεοῦση
Ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τᾶδ' οὐκ ἀκουστά σοι.
(σοι om. codex) καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις. ὁ μὲν-
τοι Σοφοκλῆς ἀκούσιμά φησι.

328

Hesychius, Ἀνέκτιμαι: ἀνέληφα. Σ. Κ.

329

Pollux VI, 174. Τὸ δὲ ἰσοθ' ἀνάτονον Σοφο-
κλέους εἰπόντος ἐν Κρεοῦση οὐ πᾶν ἀνεκτόν.

Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

330

Athenaens XV, p. 687 c. Σοφοκλῆς ὁ ποιητῆς
ἐν Κρίσει (codex κρησὶ) τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφρο-
δίτην ἠδονὴν τινα οὖσαν δαίμονα μύρω τε ἀλειφο-
μένην παρᾶγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν
φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν, ἐλαίω
χρωμένην καὶ γυμναζομένην.

331

Herodianus περὶ διχρόνων, exscriptus ab Dracone
qui dicitur p. 35, 5. et grammatico Hermanni p. 444.
Φάρος συστέλλον τὸ α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρί-
σει σατυρικῇ

Καὶ δὴ φάρεϊ τῷδ' ὡς ξιμῷ καλύπτομαι.

In Herodiani libro περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 24.
haec partim in lacunam inciderunt: unde postrema tan-
tum verba supersunt τῷδ' ὡς ξιμῷ καλύπτομαι.

332

Hesychius, Βυδοί: οἱ μουσικοί. ἢ κροῦμά τι.
Σ. Κρίσει. Codex σοφῶς κρησίν.

Κ Ω Φ Ο Ι .

333

Scholista Nicandri Ther. 343. Ἄλλοι δὲ οὕτω τὸν
μῦθον φασίν. Προμηθεῖα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς
ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμήνησαν, οὐ
καλὴν τῆς χάριτος τίνοντες ἀμοιβήν· ἐφ' οἷς τὸν
Δία φασίν ἐπαινέσαντα φάρμακον αὐτοῖς ἀγρησσίας
δοῦναι· τοὺς δὲ λαβόντας ἀποφέρειν τὸ δωρηθὲν
ἐπὶ ὄνον· τὸν δὲ ὄνον τεύξασαν ἐλθεῖν εἰς κρή-
νην, ἣν ἐφύλασσαν ὄφεις· καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος
ἀπέδοτο τοῦ γήραος τὸ φάρμακον· διὸ πάντας μὲν

τοὺς ὄφεις καθ' ἕναστον νεάζειν ἐνιαυτὸν, ἀποδο-
μένους τὸ γήρας, τὸν δὲ ὄφιν τῆς κρήνης φύλακα
καταλαβεῖν τὸ δῖφος. ὅθεν τοῖς δηχθεῖσιν ἐμποιεῖ
δίφην. ἔστι δὲ ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς.
Eadem fabulam narrat Aelianus de Nat. Anim. VI,
51. omisso nomine dramatis. Κρήνης φύλακα χωρίτην
ὄφιν memorat poeta supra fragm. 219.

334

Schol. Apollonii Rhodii I, 972. Λέγεται δὲ Ἰουλος
καὶ ζῶν τι, Θηρίδιον πολύπου· ἐκατέρωθεν γὰρ
ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. Θεό-
φραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον
φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κω-
φοῖς σατύροις

Κυλισθεῖς ὡς τις ὄνος ἰσόσπριος.

Codex Paris. ὥσπερ ὄνος. Hesychius, Ὀνος ἰσό-
σπριος: ἔστι δὲ ζῶν πολύπου, ὁσπρῶν ὁμοιον,
ὃ καὶ Ἰουλον τινὲς φασίν.

335

Schol. Apollonii Rhodii I, 1126. Ὅτι δὲ Νύμφη
τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους
Λακτύλους ἐποίησε παρὰ Σητισμβρότου εἰληφε· καὶ
ὅτι διὰ τὸ ρῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Λάκτυλοι
ἐκλήθησαν. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν
Κωφοῖς σατύροις. „Confere Zenobium Prov. IV, 80.
Κέλμυς ἐν σιδήρῳ, ubi male citatur Sophocles ἐν Σα-
τύροις, et Wesselingium ad Diodorum Sic. tom. I. p.
831, 4.“ BRUNCK.

Α Α Κ Α Ι Ν Α Ι .

„Fabulae argumentum e parva Iliade sumptum testa-
tur Aristoteles de Poética cap. 23.“ BRUNCK.

336

Pollux IX, 49. Ἔστι δὲ ἡ ψαλις, εἶδος οἰκοδο-
μήματος. ἦπον καὶ Σοφ. ἐν Λακαίναϊς λέγει
Στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλιδα κοῦζ ἀβάρβαρον.
ἀβόρβαρον Blomfieldus.

337

Priscianus XVIII, p. 197. Krehl. Attici, ἄρχω
τοῦδε καὶ τότε, ἀντὶ τοῦ κατάρχω. Σοφ. Λακαίναϊς
Θεοῖς ἄρ' οὐπότ', εἴ τι χοῖ βροτὸν λέγειν,
ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν
ξυναίνῳ ταῦτα. μὴ μάχου βία.

Codex Monac. ΞΥΝΑΙΝΕΩΤΑΤΑΥΤΑ. Ergo ini-
tium versus fuit ξυναίνεσω.

338

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 40, 11. Τὸ
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Λακαίναϊς δανοτῆς εἰρημένον
„Ἐν ἧ παύσει (παύσαιθ' ?) ἀμερίων μόχθων τε
καὶ δανοτῆτος.“

339

Strabo VIII, p. 364. Τὴν δὲ Αἰὼν οἱ Διόσκουροι
ποτὲ ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἰστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ
Λαπέρσαι προσηγορεύθησαν. καὶ Σοφοκλῆς λέγει
πῶ

Νῆ τῷ Λαπέρσῃ, νῆ τὸν Εὐρώταν τρίτον,
νῆ τοὺς ἐν Ἀργεὶ καὶ κατὰ Σπάρτην θεοὺς.

Conf. Hesychii interpretes ad Λαπέρσαι.

Α Λ Ο Κ Ο Ω Ν.

340

Harpocrates, scholiasta Aristoph. Vespar. 870. grammaticus Bekkeri p. 332, 5. et Suidas in ἀγυαί, Ἀγυαῖος δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὃν λήγων, ὃν ἰστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν — εἶεν ἂν καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυαῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς φασὶ Κρατῖνος καὶ Μένανδρος, καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι, μετὰ γὰρ τὰ Ἀθηναίων ἔξη εἰς Τροίαν, φησὶ

Λάμπει δ' ἀγυαῖος βωμὸς ἀμύζων πυρὶ
σμίυρης σταλαγμοῦς, βαρβάρους εὐοσμίας.
Harpocrates βαρβάρων.

341

Scholiasta Aristophanis Ranar. 678. Παρὰ τὰ Σ. ἐν Λαοκόωντος „Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις προῶνας (προνὸς Bruncckius) ἢ γλαυκᾶς μέδεις (μέδεις delet Blomfieldus) εὐανέμου λιμῆας ἔφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι σιομάτων.“

342

Dionysius Halic. Antiq. I, 48. Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Λαοκόωντι δράματι, μελλούσης ἀλλοσεσθαι τῆς πόλεως, πεποίηκε τὸν Αἰνεῖαν ἀνασχεναζόμενον εἰς τὴν Ἴδην, κελυσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου, κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτη ἐπέσηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημειῶν τὸν μελλοντα ὄλεθρον τῆς πόλεως συντεκμηράμενον. ἔχει δὲ αὐτῷ τὰ λαμβεῖα ἐν ἄλλῳ προσώπῳ λεγόμενα ὧδε

Νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ
πάρεστ', ἐπ' ὧμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου
νότου καταστάζοντα βύσσινον φάρος.
κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν·
συμπλάζεται δὲ πλῆθος, οὐχ ὅσον δοκεῖς,
οἷ τῆσδ' ἐρωσὶ τῆς ἀποικίας, Φρυγῶν.

V. 3. μοτοῦ Plutarchus Moral. p. 109 d.

343

Stobaeus XXIX, 37.

Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

344

Hesychius, Καταρράκτης: ὀχετὸς, ὄβαξ. καὶ ὁ ἀετὸς. Σ. Λαοκόωντι.

[ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΙ. Vide ΑΚΡΙΣΙΟΣ.]

ΑΗΜΝΙΑΙ.

345

„Notum dramatis argumentum, Argonautarum in Lemnum appulsus, cum Lemniis mulieribus congressus, quem narrat Argonauticorum poeta lib. I. v. 609. Correctum fuisse videtur post primam emissionem, iterumque in scenam inductum. Nam a Stephano in Δώτιον laudantur Αἰμνία πρότετρα,

Φερετῖδης τ' Ἀδμητος ἦδ' ὁ Δωτιεὺς
Ααπίθης Κορωνός.“

BRUNCK.

346

Schol. Pindari Pyth. IV, 303. Πάντες Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Αἰμνίαισι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργεῖον εἰσελθόντας σκιάρας.

347

Schol. Apollonii Rhodii I, 773. Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῖται ταῖς Αἰμνίας Ἡρόδωρος ἰστορεῖ. Αἰγύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὄπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναῖταις, μέχρ' οὐ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μίσησθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰμνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησὶν.

348

Etymol. M. p. 26, 16. Ἄθως: ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς

Ἄθως σκιάζει νότα Αἰμνίας βοός.
ἐν γὰρ τῇ Αἰμνῳ βοὺς χαλκῇ ἴδρται, ἔφ' ἦν τοῦ Ἄθου ἡ σιά φθάνει. Diversae sunt huius versus apud alios scriptores lectiones, καλύψει (vel καλύπτει) pro σκιάζει, et ἄλως pro βοός: de quibus dixerunt Ruhkenius Ep. crit. p. 197. et Piersonus ad Moeridem p. 267.

349

Stephannus, Χρύση: ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Αἰμνου. Σ. Αἰμνίας
Ὡ Αἴμνε Χρύσης τ' ἀγγετέρονες πάγου.

350

Hesychius, Ἀξύμβλητον: ὁ μηδενὶ ἀπαντᾶν δυνατὸν, ἢ ἀσυνάντητον. Σ. Αἰμνίας. Versum omisso fabulae nomine attulit Eustathius p. 1405, 58.
Ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην.

351

Hesychius, Ἀσάλπικτον ὄραν: τὸ μεσονύκτιον. ἐσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σ. Α.

352

Scholiasta Platonis p. 393. Αὐτὸ δειξέει: μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας Σοφοκλῆς ἐν Αἰμνίαις οὕτως

Ταχὺ δ' αὐτὸ δειξέει τοῦργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς.

[ΜΑΝΤΕΙΣ. Vide ΠΟΛΥΙΔΟΣ.]

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

353

Hesychius, Ἀντίβοιον: ἰσόβοιον, ἀντὶ βοός καθαμαζόμενον. Σ. Μελεάγρῳ.

354

Hesychius, Ἰξοφόρους δρύας: τὰς ἐξὸν φερούσας. Σ. Μ.

355

Κυάμῳ πατρίῳ (τῶν Αἰτωλῶν): vide fragm. 271.

356

Hermogenes de formis orat. p. 412. Φύλανδρον που τὴν Αἰαλάντην εἶπεν ὁ Σοφοκλῆς διὰ τὸ ἀσπάξασθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπὶ ἄλλου πράγματος ταπιόντων τούνομα τοῦτο.

357

Lucian. vol. III. p. 437. Εἰ δὲ δεῖπνον ἔνεκα ὀργίσεσθαι σοὶ δοκῶ, τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀνανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν,

τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν Σοφοκλῆς

Συὸς μέγιστον χορῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις
ἀνήκε Αἰητοῦς παῖς ἐκρηβόλος θεά.

Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Dramatis huius meminit auctor argumenti Aiacis.

[ΜΙΝΩΣ. Vide ΚΑΜΙΚΙΟΙ.]

[ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ. Vide ΑΤΡΕΥΣ.]

Μ Υ Σ Ο Ι.

358

Stobaeus XXVI, 4.

Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺν καὶ βραχύν
χρόνον λαθεῖσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν.

359

Stobaeus XCVIII, 23.

Ἄμοχος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἦμιστ'
ἔχων μακάριστος.

360

Strabo VIII, p. 356.

Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλήζεται, ξένη,
πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

361

Athenaeus IV, p. 183 e. Μνημονεύει δὲ τοῦ τρι-
γώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως
Πολὺς δὲ Φρυξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
Αὐδῆς ἐφρυμνεῖ πηγαίδος συγχροδία.
καὶ ἐν Θαμύρᾳ.

362

Pollux X, 186. Φαίης δ' ἄν καὶ σισύραν, Σο-
φοκλέους ἐν Μυσοῖς λέγοντος

Ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρανώδη στολήν.

363

Antiaticista p. 83, 22. Ἄβολον ἔππον· Σ.
Μυσοῖς (codex μουσαῖς).

364

Hesychius, Ἀποβάθρα· ἀποβατηρία. ἡ κλι-
μαξ νεώς. Σ. Μ.

365

Hesychius, Ἀποσύρει· ἀποσπᾶ. Σ. Μ.

366

Hesychius, Ἀπύρου· ἀθύτου. Σ. Μ.

367

Hesychius, Ἀστραφῆς· σκληρός. Σ. Μ.

368

Hesychius, Ἀφθίτους γνώμας· ἀμετατρέ-
πιους. Σ. Μ.

Μ Ι Μ Ο Σ.

369

Hesychius, Ἀλώπηξ· ὄρχησις τις. καὶ ἀλω-
πελαι Μώμω (codex μώμων) Σοφοκλῆς, ὅπερ
ἔστιν ἐν σώματι πάθος γενόμενον.

370

Hesychius, Ἄμφιον· ἐνδυμα. Σ. Μώμω.

371

Hesychius, Ἄναστῦσαι· ἐπάραι τὸ αἰδοῖον.
ἢ στυνγάσαι. Σ. Μώμω.

372

Hesychius, Ἄνθρωσκε· ἄνω θρωσκε, ὄρχου.
Σ. Μώμω (codex κώμω).

373

Hesychius, Ἀποσκόλυπτε· ἀπολέπιζε καὶ
ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετριμμένον τὸ αἰδοῖον
ἀπεσκολυμμένον. Σ. Μώμω. Grammaticus Bekkeri
p. 435, 24. Ἀποσκολύψαι· ἀφελεῖν τὸ δέσμα.
ἢ ἀπογυμνώσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Με-
νέλῳ.

374 a

Grammaticus Bekkeri p. 446, 12. Ἄρπην· δρέ-
πανον. Σ. Νόμω σατυρικῷ.

374 b

Choeroboscus Bekkeri p. 1364. Τὸ σὺν δόρῳ σὺν
ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ
(v. 357.) ἐν Μώμω Σοφοκλέους προκειμένον, ὡς
ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν (corr. δόρος ἐστίν). In scho-
lio ad versum Aristophanis ex Achaei Μώμω, quam
fabulam ab nemine veterum memoratam vidi, affertur
versus integer

Ἄρης ὁ ληστής σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι.

Ν Α Υ Η Λ Ι Ο Σ Κ Α Τ Α Π Λ Α Ε Ω Ν. Ν Α Υ-
Η Λ Ι Ο Σ Π Υ Ρ Κ Α Ε Υ Σ.

Pollucis testimonium de Ναυπλίῳ πυρκαῖῃ ad
Aeschylī Promethei igniferi fragmenta exhibuimus.

375

Schol. Pindari Isthm. V, 10. Τὸν δὲ τρίτον κρα-
τῆρα Διὸς Σωτήρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Ναυπλίῳ

Ζεῦ πανσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου
στονδῆ τρίτου κρατῆρος.

Hesychius, Τρίτος κρατῆρ· Σ. Ναυπλίῳ κατα-
πλέοντι.

376

Stephanus in Ἀσπίς — Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ κα-
ταπλέοντι

Ἄλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον,
ὡς ἀσπιδοῦχος, ἢ Σκῆθης τοξέμισασι.

377

Stobaeus CIV, 3. Σ. Ν.

Τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία
νύξ ἐστίν· εὖ παθόντα εἶθ' ἑτέρα θανεῖν.
εἶθ' ἑτέρα] θῆτέρα Brunckius.

378

Aristides I, p. 259. Ποίας Ναυπλίου πάγας ὑπο-
πύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῆ πυρκαϊῆ ταύτη
παραβαλεῖν;

379

Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenom. cap. I.
Σοφοκλῆς δὲ Παλαμίδει ἀνατίθησιν. λέγοντα γὰρ
Ναυπλίον εἰσάγει

Οὔτος δ' ἐφ' εὖρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ,
σταδμῶν, ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρόμηματα·
κἀκεῖν' ἔτευξε πρώτος ἐξ ἑνὸς δέκα,
κἀκ τῶνδ' ἑ γ' αὐθις εὖρε πεντηκοντάδας
εἰς χίλι· οὔτος εἰς στρατῷ φρυκτωρίαν,
ὑπνου φυλάξεις, ἔς θ' ἔω σημάτριά

ἔδειξε, κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα·
ἐφεῦρε δ' ἄστρον μέτρα καὶ περιστροφάς,
τάξεις τε ταύτας, οὐράνια τε σήματα,
ναῶν τε ποιμάντηῶσιν ἐνθαλασσίῳν
Ἄρτου στροφάς τε καὶ Κυνὸς ψυχρὰν δύσιν.

380

Eustathius p. 228. Παλαμίδου ἐπινοησαμένου
κυβείαν καὶ πεττεῖαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμύθιον λιμοῦ
κατασχόντος τὴν στρατιάν, λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο,
ἐφ' οὗ ἐπέσσευον. τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ
Παλαμίδου, καὶ τῆς εὐρέσεως δὲ τοῦ χρόνου, ἦν
καὶ αὐτὴν ἐκεῖνος ἐσοφίστατο, μάρτυρα παράγουσι
Σοφοκλῆν, ὃς ἐν δράματι ὁμωνύμῳ τῷ εὐρέτῃ Πα-
λαμίδει φησὶν

Οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἄπωσε, ξὺν θεῷ
εἰπεῖν, χρόνον τε διατριβὰς σοφωτάτας
ἐφεῦρε, φλοίσβου μετὰ κοπῆν καθημένοις,
πεσσοῦς, κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος;

„Nihil tam apertum est quam hos versus ad eandem
Nauplii ἦσιν pertinere, cuius partem ab Achille Tatio
servatam supra protulimus. Proinde sunt itidem ex
Nauplio: aut si Eustathii fidem sequimur, licet drama-
tum quibus nunc caremus nullum ipse viderit, ad Pa-
lamedem priores alteri etiam referendi sunt.“ BRUNCK.
Versum ultimum ex Palamede rursus affert Eustathius
p. 1397, 8.

381

Hesychius, Πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ
κύβων βολάς: Σ. Ναυπλίῳ πυρκαῖ, παρόσον
πέντε γραμμαῖς ἔπαιον. Versum integrum Καὶ πεσ-
σὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί ex Sophocle attulit
Pollux IX, 97. Conf. Etymol. M. p. 666, 18. Orio-
nem p. 127, 1. Eustathium p. 1396, 60. Ad eandem,
ut videtur, fabulam spectat Pollux VII, 203. πεττεία,
ἢ πεσσεία, ὡς Σοφοκλῆς.

382

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 31, 21. Σπί-
ζα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Σ. ἐν Ναυπλίῳ πυρκαῖ
Κάτω κρέμανται σπίζ· ὅπως ἐν ἔρκεσι.

383

Photius p. 150, 9. Κατουλάδα: Σ. Ναυπλίῳ
Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι.
τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείρουσαν.

384

Hesychius, Ἀνόρεος πόλεμος: ἀνδρείος,
ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σ. Ν.

385

Schol. Aristoph. Pacis 1126. Ἐλύμνιον: —
μῆνηται καὶ Σοφοκλῆς „Πρὸς πέτραις Ἐλυμνίας“,
καὶ ἐν Ναυπλίῳ „Νυμφικὸν Ἐλύμνιον.“

386

Hesychius, Ἐπίκοτα: ἐπιμομφα, ἢ πᾶς ἄν
τις μῆμφατο. Σ. Ν. καταπλέοντι.

387

Hesychius, Ναύκληρον πλάτην: ναυτικὴν.
Σ. Ν. πυρκαῖ.

388

Pollux X, 134. Ὀλκία τὰ πηδάλια Σ. ἐν Ναυ-
πλίῳ ὠνόμασε.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ Η ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ.

389

Eustathius p. 1553, 63. Μάλιστα δὲ, φασὶν, ἐπε-
μελήθησαν ὕστερον σφαιριστικῆς πόλεων μὲν κοινῇ
Λακεδαιμόνιοι, βασιλέων δὲ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος,
ιδιωτῶν δὲ Σοφοκλῆς ὁ τραγικός. ὃς καὶ ὅτε, φασὶ,
τὰς Πλυντριάς ἐδίδασκε, τὸ τῆς Ναυσικίας πρόσω-
πον σφαῖρα παιζούσης ὑποκρινόμενος, ἰσχυρῶς εὐ-
δοκίμησεν. (Conf. p. 381, 10.) Athenaeus I. p. 20 e.
Σοφοκλῆς ἄκρως ἐσφαῖρυσεν, ὅτε τὴν Ναυσικίαν
καθῆκε.

390

Hesychius, Ἄναρροι βδεῖ: — Σ. ἐν Ναυσι-
κίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.

391

Pollux VII, 45. Ἐπενδύτης — ληπτέον ἐκ τῶν
Σ. Πλυντριῶν

Πέπλους τε νῆσαι νεοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

392

Pollux X, 52. Λαμπήνη ἐν τῇ Σ. Ναυσικίᾳ.
Hesychius, Λαμπήνη: εἶδος ἀμάξης, ἐφ' ἧς
ὄχουῦνται.

ΝΙΟΒΗ.

393

Athenaeus XIII. p. 601 a. Δισχύλος μέγας ὢν
ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν
τραγωδιῶν τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας· ὁ μὲν τὸν
Ἀχιλλεῶς πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν
Νιόβης παίδων. Plutarchus Moral. p. 760 e. Τῶν τοῦ
Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων
ἀνακαλεῖται τις οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμα-
χον ἢ τὸν ἔραστην „Ἐμφ' ἐμοῦ στεῖλαι.“

394

Eustathius p. 1367, 21. Τῆς Νιόβης ἡ συμφορὰ
κατὰ μὲν τινες ἐν Λυδίᾳ, κατὰ δὲ τινες ἐν Θήβαις
γενέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας
αὐτῆς ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησὶν· αὐτὴν δὲ εἰς Λυ-
δίαν ἐλθεῖν. Lutatius ad Statii Theb. lib. VI. Niobe,
secundum Homerum, duodecim filios habuit. Sophocles
autem dicit eam quatuordecim habuisse. Vide Her-
mann. Opusc. vol. III. p. 38.

395

Diogenes Laërt. in vita Zenonis VII, 28. Ἐτελεύτα
δὲ οὕτως. ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπειτασε καὶ
τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παῖσας δὲ τὴν γῆν τῇ
χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης „Ἐρχομαι, τί μὲ
αἴεις;“ Eadem Suidas in αἴεις.

396

Schol. Oedip. Colon. 684. Κἂν τῇ Νιόβῃ ὁ Σ. τὸν
κόρον ἀντικρὺς τῇ Ἀήμητρὶ ἀνατίθεται.

397

Harpocrates, Δερμιστής: Δίδυμος μὲν ἀπο-
δίδωσι τὴν σκόληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν
Νιόβῃ. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφοκλεῖον ἐξηγούμενος
τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν ὄφεις τὰ
δέρματα ἐσθίει δερμιστής. Conf. fragm. 562. et Bek-
keri Anecd. p. 240, 14.

398

Athenaeus IV. p. 176 f. Τοὺς ἐλύμους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σ. ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμπαρισταῖς, οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.

399

Scholiasta Homeri Iliad. ε, 533. et Odys. θ, 186.

Ἡ — ἀντὶ τοῦ ἦν — Σ. ἐν τῇ Νιόβῃ

Ἦ γὰρ φίλη γῶ τῶνδε τοῦ προφερέτερου.

400

Plutarchus Moral. p. 691 d. Αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θεριμὸν εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ' ὀρῶντες ὅτι ταὐτὸ ἱμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνει, ἐν δὲ ἡλίῳ ψύχειν λέγομεν, ὥσπερ ἡ τραγική τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθνεῖται

λεπτοσπαθῆτων χλανιδίων ξεριπίσις
θάλλουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνη πόνον
ἐν νυκτὸς ἀλλάσσοῦσα τὸν καθ' ἡμέραν.

Postrema καὶ πόνη — ἡμέραν addita ex eodem p. 496 e. ubi sparganum scriptum pro χλανιδίων. Ad Sophocleam fabulam haec retulit Valckenar. ad Phalaridem p. X.

ΝΗΠΤΡΑ Η ΟΛΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ.

401

Stephanus in Λαδώνη — λέγεται καὶ Λαδών, ἧς τὴν γενεὴν Σοφ. Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι
Νῦν δ' οὔτε μ' εἰς Λαδώνος οὔτε Πυθικὰς
γυ. . τις ἔν πείσειεν.

(γυ codex Coislinianus, ceteris adustis. Montefalcon. γυνή. Vulgo γύας.) καὶ δοτικὴν

Λαδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν.

τῆς μέντοι Λαδώνης, Λαδωνάιος· καὶ τὸ θῆλυ Λαδωνίς. Σοφ. Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι

Τὰς θεσπιφθοῦς ἱερίας Λαδωνίδας.

Ioannes Alexandr. τονικῶν παραγγέλμ. p. 12, 2. Λαδῶνι Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι

Καὶ τὸν ἐν Λαδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογοῦμενον.

402

Scholiasta MS. Homeri Iliad. α', 135. apud Koen. ad Gregor. Cor. p. 49. Καὶ Σοφ. ἐν Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι

Εἰ μὲν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε.

Conf. Eustathium p. 66, 31.

403

Schol. Dionysii Thracis in Bekkeri Anecd. II. p. 872, 19. Σοφοκλῆς ἐν Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι τῷ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος χρησάμενος ἀκριβολογεῖ
Ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φραδίμοις ἔχων ὤμοις.

404

Hesychius, Ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν τορύνην, ἧ τὴν ἀθήραν ἀνακινουσί. Σ. Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι. Versum integrum, sed omissio nomine fabulae, servarunt scholiasta Homeri Odys. λ, 128. et Eustathius p. 1675, 52.

Ῥῆμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.

405

Hesychius, Ἐλαιάεσσα νηδύς· Σ. Ὀδυσσεὶ

ἀκανθοπλήγι. ἦτοι καιάεσσα ἀντὶ τοῦ σκαῖά, ἀγρία. ἧ ἀπὸ τοῦ ληΐεσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα. ἧ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. Photius p. 298, 1. Νηδύς ἐλαιάεσσα· ἐπὶ Κύκλωπος. Σικελὴ ἀπὸ Ὑβλης τῆς ἐλαιηραῖς.

406

Photius p. 400, 5. et Suidas, Παρουσία· — καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι τάσσεται, ὡς ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους

Τὴν παρουσίαν

τῶν ἐγγύς ὄντων.

407 408

Ad hanc fabulam Brunckius duo fragmenta retulit, alterum apud Plutarch. Moral. p. 745 f. Σοφοκλέους Ὀδυσσεὺς φησι Σειρήνας εἰσαφικέσθαι Φόρζου κόρας ἀθροῦντος τοὺς Ἄιδου νόμους. Quae Lobeckius ad Sophocli. Aiac. p. 342. metro accommodavit

Σειρήνας εἰσαφικόμεν

Φόρζου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἄιδου νόμους.

Alterum locum servavit scriptor vitae Sophoclis, Καὶ τὴν Ὀδύσειαν ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται, παρετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον καὶ τὸ ὄνομα Ὀδυσσεῶς

Ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·
πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἔμοι.

409

Photius p. 240, 10. Μάγνον· Σ. Ὀδυσσεῖ. τὸν μέγαν. τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαιρόντα. Dubitatur utrum hanc fabulam dicat an Ὀδυσσεῖα μαινόμενον.

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ.

410

Scholiasta Aeschylis S. c. Th. 310. Εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀλίσκεται.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

„Argumentum, Ulysses furorem simulans, ne ad Troiam navigare cogeretur, et a Palamede fraudis convictus. Προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαινέσθαι Παλαμῆδης ἤλεγξεν, inquit scholiastes noster ad Philoct. 1025.“ BRUNCK.

411

Scholiasta Pindari Isthm. V, 86. Σύντομοι δὲ οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Σ. Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ

Πάντ' οἶσθα, πάντ' ἔλεξα τὰν τεταλμένα·
μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

412

Hesychius, Ἐμπερής· ξμπειρος. Σ. Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ.

413

Hesychius, Ἡμαλάψαι· κρήναι, ἀφανίσαι. Σ. Ὀ. μ.

414

Hesychius, Θρεκτοῖσι νόμοις· ἀντὶ τοῦ τροχάιος. Σ. Ὀ. μ. εἶναι δὲ κρεκτοῖς.

415

Hesychius, *Θριάζειν*: φυλλολογῆν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. — Σ. Ὁ. μ.

Ο Ι Ν Ε Υ Σ.

Hanc fabulam in duobus Hesychii locis ab Musuro depravatis agnoscere videmur.

416

Hesychius, *Ἄλυτον*: ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. *Σοφοκλῆς Οἰνεῖ*. Ita corrigenda codicis scriptura ἰνεῖ.

417

Hesychius, *Χερσεύει*: *Σοφοκλῆς Οἰνεῖ* (codex *οι ει ἰονι*) „*Κείμενος μὲν βουσιάδας * * **“. ἐπὶ χέρσου, ἢ ἀπὸ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. Post βουσιάδας indicavi lacunam: nam exciderunt aliquot poetae verba, in quibus χερσεύει fuit.

Ο Ι Ν Ο Μ Α Ο Σ Η Ι Π Π Ο Λ Α Μ Ε Ι Α.

418

Apollonius de pronomine p. 330 b. ubi de pronomine ἴ agit, ἀξιολπιστίτερος ὁ *Σοφοκλῆς μάτρως χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ* „*εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσοια εἰδῶσ εἰτεκοὶ παιδα*“. Scholiasta Homeri *Iliad.* χ. 410. Σ. *Οἰνομάῳ* „*ἢ μὲν ὡσεὶ θάσσο. ἢ δὲ ὡσιτέξου παιδα*“. Sophoclis igitur verba fuerunt *Ἴ μὲν ὡς ἰ θάσσον*, ἢ δ' ὡς ἴ τέκοι παιδα.

Loquitur de duabus matribus, quarum sui utraque filii celeritatem praedicabat. Quod quo consilio fecerint ex fabula notissima de Oenomaio apertum est.

419

Stobaeus XXVII, 6. Σ. Ἰ.

“*Ὀρχου δὲ προστεθέντος, ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη. δις δὲ γὰρ φυλάσσειται, φίλων τε μέμψιν κείς θεοῦς ἀμαρτάνειν.*”

420

Athenaeus IX. p. 410 c. *Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαυμένον.*

Ad hunc v. spectat Hesychii glossa, *Σκυθιστὶ χειρόμακτρον.*

421

Athenaeus XIII. p. 564 b. *Σοφοκλῆς δὲ που περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἰπποδάμειάν φησιν*

*Τοιάνδ' ἐν ὄψει λύγγα θηρατηρίαν
ξρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει.
ἐνθάλλεται μὲν αὐτὸς, ἔξοπτᾷ δ' ἐμὲ,
ἴσον μετρῶν ὀφθαλμῶν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανῶν.*

V. I. *λύγγα* Erfurdcius.

422

Pollux X, 55. *Τὴν ψήκτραν* — εἶρηξε Σ. ἐν *Οἰνομάῳ*

*Διὰ ψήκτρας σ' ὀρῶ
ξανθὴν καθαίρονθ' ἔππον αὐχμηρῶς τριχός.*

423

Aristophanes Avibus 1337.
Γενοίμην αἰετὸς ὑψηπέτας,

ὡς ἂν ποταθεῖην ὑπὲρ ἀτρογέτου γλαυκῆς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Haec e Sophoclis Oenomaio esse scholiasta annotavit.
424

Diogenes Laert. in vita Arcesilai IV, 35. *Πρὸς δὲ τὸν δανεισιζὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγροεῖν ἔφη*

*Ἀθήρουσι γὰρ τοὶ κἀνέμων διεξοδοὶ
θῆλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῆ.
ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. Eadem (ex Diogene) Suidas in *Λέξοδοι* et in *Ἀθήρουσι*. Omisso poetae nomine attulit Plutarchus Moral. p. 718 a. qui Sophoclis scripturam servavit *πλήθρουσι*.*

425

Hesychius, *Ἄρουραὸς Οἰνόμαος*. *Ἀημοσθένης Ἀισχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περιουσιῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.*

Π Α Λ Α Μ Π Η Η Σ.

De loco ab Eustathio ex hac fabula allato vide ad fragm. 380.

426

Ammonius π. Ὁμ. p. 76. in MS. Reg. Musei Britannici, *τάσσοια δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὸ ἴσθι*. *Σοφοκλῆς ἐν Παλαμῆδῃ*

Ἐνφημος ἴσθι μόνον ἐξομομένη.

427

Hesychius, *Ἀκεστρον*: *φάρμακρον*. Σ. *Παλαμῆδῃ*.

428

Hesychius, *Ἀροπία*: *δρεπά*. Σ. *Παλαμῆδῃ*. Blomfildus, *Ἀδροπία*: *ἄδρεπα*.

Π Α Ν Λ Ω Ρ Α Η Σ Φ Υ Ρ Ο Κ Ο Π Ο Ι.

429

Athenaeus XI. p. 476 c. ubi de voce κέρας poculum significante, *Καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα*
*Καὶ πλήρες ἐκπιόντι χυτῶσον κέρας
τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὀλένης.*

430

Pollux X, 44. *Ἄμῖς, ἦν Σ. ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ. Lexicon MS. Paris. apud Brunckium, Ἄμῖς, σταμνίον, ᾧ ἐνουροῦσι. Σ. δὲ ἐν Πανδώρα ἐνουρήθρον καλεῖ, Ἀισχίνοιο δὲ οὐράνην.*

431

Hesychius, *Κεχήλωμα*: *πόδας δέδεμαι, συνέρομαι τοὺς πόδας*. — *καὶ χήλωμα τὸ σπαρτίον Σ. Πανδώρα ἢ Σφυροκόποις*. Brunckius *χήλωμα*.

432

Scholiasta Hippocratis apud Foesium in Oeconomia, τ. Ὀργασμός: *μαλαγμός, μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα λέγων*

Καὶ πρῶτον ἄρχον πηλὸν ὀργάζειν χειροῖν.
ἄρχον Portus in lexico Ionico. *ἀρχὸν* Huschkius in dissertatione de Archilocho p. CCVI. comparatis Horatii verbis Odar. I. 16, 13. *Fertur Prometheus addere principi limo* —. Fortasse ex eadem fabula est fragmentum apud Etymolog. M. p. 629, 34. *ὀργάσαι τὸ πηλοποιήσαι ἔστι καὶ ὑγρῶ ξηρὸν μιῖσαι. Σοφοκλῆς*

„Θέλωμι πηλὸν ὀργάσαι“. ubi Etymol. Gud. p. 432, 53. vitiose ὀργάσασθαι.

Π Ε Α Ι Α Σ (?)

433

Erotianus p. 304. Παιδικὸν πάθος: παιδιαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν· ὄθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πελίε φησὶ „Λευκὸν αὐτὴν ὄδ' ἐπαίδευσεν γάλα.“

Π Η Α Ε Υ Σ.

434

Clemens Alex. Strom. VI. p. 748. schol. Aristoph. Nubium v. 1419.

Πηλέα τὸν Διάκειον ἰοζουρὸς μόνῃ
γερονταγωγῷ κἀναπαιδεύω πάλιν.
πάλιν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ.

Versum 2. attulit Trypho in Museo Cantabrig. I. p. 49. et utitur eo Aristophanes in Equitibus v. 1098.

Καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτοῦ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

435

Aristophanes Avibus v. 852.

Ὅμορορθῶ, συνθέλω,
συμπαρανέσας ἔχω,
προσόδια μέγ' ἄλλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.

Ἴτω δὲ Πυθιάς βοᾷ τῷ θεῷ.

ubi scholiasta, Ὅμορορθῶ: Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ.

436

Stobaeus CXXI, 9. Σ. II.

Τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

437

Harpocratio in ξηραλοιγεῖν, Σ. II.

Καὶ ξηραλοιγῶν εἴματος διὰ πτυχῶν.

438

Scholiasta Aristophanis Equit. v. 1147. Σ. II.

Κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος.

439

Stephanus in Δωτίων, Σ. II.

Βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος.

440

Stephanus, Κυκνήτις: ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ καὶ ἐν Ποιμέσι „Βοὴν Κυκνήτιν.“

441

Antiatticista p. 106, 13. Λιποψυχεῖν: Σ. Πηλεῖ.

442

Antiatticista p. 107, 30. Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης. Σ. II. καὶ „μὴ ψεῦσον.“ Locum alterum ex Peleo servavit scholiasta Aristoph. Thesomorph. v. 870.

Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ· μὴ μ' ἔλθῃς ἄνευ δορός.

[ΠΑΥΝΤΡΙΑΙ. Vide ΝΑΥΣΙΚΑΑ.]

Π Ο Ι Μ Ε Ν Ε Σ

443

Tzetzes ad Lycophronem 529. Ἰστορεῖ ὁ Σοφοκλῆς

ἐν Ποιμέσιν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτορος ἀνακρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλων.

444

Sextus Empiricus adversus Grammaticos p. 286. Οὔτε γὰρ ἐκ τέχνης τινὸς μεμαθήμασιν ὅτι οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες, ἰὼ βαλλήν λέγοντες, ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγιστί· ἀλλὰ παρ' ἄλλων ἀκούσαντες. Hesychius, Βαλλήν: βασιλεὺς Φρυγιστί.

445

Harpocratio in Νάννιον. Ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἰγῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν Ἐωθινὸς γὰρ πρὶν τιν' αὐλητῶν ὄρᾶν, θαλλὸν χιμαῖρα προσεγέρων νεοσπάδα, εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἄλιαν πέτραν.

„Leguntur hi versus etiam apud Athenaeum XIII. p. 587 a. Ad primum pertinet Hesychii glossa: Αὐλητήν: τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. In 3. lego una voce παραλίαν. Sic in Theseo παραζιάν στείχων.“ BRUNCK.

446

Athenaeus VII. p. 319 b. Τῶν πηλαμύδων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν

Ἔνθ' ἢ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάροικος Ἑλλησποντίς, ὠρεῖα θέρους
τῷ Βοσπορίῳ, τῷδε γὰρ θαμίζεται.
Hesychius, Θαμίζεται: ὀμιλεῖ.

447

Plutarchus Vit. p. 795 b. Οἱ Σοφοκλέους βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίων λέγουσιν

Τούτοις γὰρ ὄντες δεσπότηαι δουλεύομεν,
καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπῶντων κλύειν.

448

Suidas, Ἀμφήμερον: τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σ. II.

Κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου.

449

Suidas in Θρηνηῖν, Σ. II.

Λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οὐδὰ πω χανόν.

Vulgo που.

450

Photius p. 307, 17. et Suidas, Ξανῶ: κοπιάσω. Σ. Ποιμέσιν· Ἐπιτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησιν

Ἴδὸν ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

451

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 3. Ποσιδεῖος — Σοφοκλῆς Ποιμέσι

Τειχῶν καὶ δὴ τοὺς Ποσιδεῖους
Θριγγῶς ἀποσεισαμένην.

V. 1. codex τυχῶν, i. e. τειχῶν. V. 2. aut caesura neglexit poeta aut aliquid omisit grammaticus.

452

Hesychius, Ἀναλῶσαι: ἀφανίσαι. Ποιμέσιν (codex ποιμένεσιν).

453

Antiatticista p. 84, 10. Βᾶρις: κατ' οἰκίαν καὶ πλοῖον. Σ. ἐν Ποιμέσι βαρῖβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα. De hoc vocabulo dixit Lobeckius ad Phrynichum p. 609.

454

Hesychius, Βερέκυντα βρόμον: Φρύγιον αὐλόν. Σ. Π.

455

Stephanus, Γραικός: — Γραικός δὲ παρὰ Ἀλκαῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν. Conf. fragm. 933.

456

Ἴαγνα: vide fragm. 54.

457

Βοὴν Κυκνῆτιν: vide fragm. 440.

458

Πέλον: vide fragm. 122.

459

Παράσάγγας: vide fragm. 127.

460

Hesychius, Φοινικίοις γράμμασιν: Σ. Ποιμέσιν. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομιζέμενα.

461

Etymolog. M. p. 405, 32. Τὸ ψὸ ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους ἐπιφθεγμα. Memorat etiam Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 46, 18.

Π Ο Λ Υ Ι Δ Ο Σ Η Μ Α Ν Τ Ε Ι Σ .

462 a

Etymologicon MS. apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 200. Πολυΐδος: οὕτω καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. καὶ ἔστι, φησὶ, πολυΐδμων μάντις ὢν. οὕτω καὶ τὸ δῶμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ Μάντεσι συνέστειλεν

Ὅρῳ πρὸ χειρῶν Πολυΐδου τοῦ μάντεως. καὶ πάλιν

Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυΐδῳ τῷ κοιράνῳ.

Valde corrupta haec in Etymolog. Gud. p. 474. In Etymolog. M. p. 681, 24. παρὰ Σοφοκλεῖ „Ὅρῳ πρὸ χειρῶν Πολυΐδος τοῦ μάντεως.“ καὶ πάλιν „Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυειδῶ.“

462 b

Euripidis schol. ad Phoenissas 1256. Τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεισαν τῷ πυρὶ, καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι

Τὰς μαλλοδέτεϊς κύστεϊς. μαλλοδέτους Valckenarius.

463

Stobaeus XXIX, 25. Σ. Μάντεων
Οὗτοι ποθ' ἤξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.

464

Porphyrus de Abstinencia II. p. 134. edit. Ultra-
iectinae. Clemens Al. Stromat. IV. p. 565.

Ἦν μὲν γὰρ οὖδος μαλλός, ἦν δὲ κάμπελου σπονδή τε, καὶ ῥᾶξ εὐ τεθησαυρισμένη· ἐνῆν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία, λίπος τ' ἐλαίας, καὶ τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κρηόπλαστον ὄργανον.

V. 5. citat schol. Euripidis ad Phoenissas 115.

465

Schol. Aristoph. ad Ranas 596. exscriptus ab

Suida in γλάμων, Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπὶ τινῶν ὀρνέων

Τοὺς γλαυρούς κατὰ φορβᾶν.

466

Hesychius, Ἀνταίας: πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σ. Πολυειδῶ.

467

Hesychius, Ἀραῖον: κατάρκτον. ὡς τὸ Ὅ πρόσθεν ἐλθῶν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς. οἶον ἀρᾶν προσετρίβετο. καὶ κατ' εὐχῆς. Σ. Πολυειδῶ.

Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Η .

468

Strabo X. p. 470. Ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξέῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βουλόμενον, τοῦ ἐξιλιάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον

Σὺ δ' αὐτὴ μίμων τήνδε κατ' Ἰδαίαν χθόνα ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγῶν θνητόλε.

469

Porphyrus apud Stobaeum Ecl. phys. I, 52. p. 1008. Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξέῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν

Ἀπὸς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λίπουσα λίμνης ἤλθον ἠχούσας γόους,
Ἀχέροντος ὄξυπληγος ἄρσενας χοάς.

τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ χοάς τὰς οὐδὲν ἐπιτρεφούσας.

470

Stobaeus XLIX, 13.

Οὐ γὰρ τις ἂν δύνατο προφρατῆς στρατοῦ τοῖς πᾶσι δεῖξει καὶ προσαρκεῖσαι χάριν· ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείστων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὐτ' ἐξεπομβρῶν οὐτ' ἐπανυχῆσας φίλος βροτοῖς ἂν ἐλθῶν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι· πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός τ' ἂν ἐκ θνητῆς τε φῦς Διὸς γενοίμην εὐφρονεῖν σοφώτερος;

471

Schol. Apollonii Rhodii ad II, 1121.

Ἀπ' αἰθέρος δὲ κατὰ λυγαίου νέφους.
Codex Paris. λυγαίου οὐότους.

472

„Ad Polyxenam respexisse videtur Longinus XV, 7. [Ruhnkenio iudice] Ἀκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνησζοντος Οἰδίπου καὶ ἐαυτὸν μετὰ διοσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάνισται, καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλου τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προσηγομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου. Scilicet in hoc dramate inducebatur Achillis umbra, quodque apud Euripidem narratur initio Hecubae, id Sophocles spectatorum subiecerat oculis.“ BRUNCK.

473

Etymolog. M. p. 120, 48. Ἀπειρος: — λέγει δὲ Ὀρος ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξέῃ

Χιτῶν σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν.

474

Harpocratio, Ἱερωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἔκαστοι πατριίδας: ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τινὰς εἰῶθαι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σ. Πολυξένη.

475

Hesychius, Παράρρημα: Σ. Πολυξένη παράρρημα ποδός, ὡς κρημαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ εἵματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς νανσίῃ. οἱ δὲ ὑπόδημα.

Π Ρ Ι Α Μ Ο Σ.

476

Schol. Aristoph. Vesp. v. 288. Ἐγγυτριεῖς: ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτείνει χυτρίειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ.

477

Pollux X, 147. Οἰζοδόμου δὲ σκευή, λείαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ. Idem VII, 118. Καὶ λατύπους δὲ, Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεῖα τῶν λατύπων ὀνομάζει λείαις καὶ γλαρίδας.

Π Ρ Ο Κ Ρ Ι Σ.

478

Pollux IX, 140. Ἐπιμητῆς — Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδι „Κολασταὶ κἀπιμητῆται κακῶν.“

Ρ Ι Ζ Ο Τ Ο Μ Ο Ι.

479

Macrobius Saturnal. V, 19. Sophoclis autem tragœdia id, de quo quaerimus, etiam titulo praefert. Inscríbítur enim Ῥιζοτόμοι, in qua Medeam describit malefícas herbas secantem, sed aversam, ne vi noxii odoris ipsa interficeretur; et succum quidem herbarum in cados aeneos refundentem, ipsas autem herbas aeneis falcibus exsecantem. Sophoclis versus hi sunt

Ἦ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπονσ'
ὄπον ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς
χαλκίοισι κἀδοῖς δέχεται.

Et paullo post:

αἶ δὲ καλυπταὶ
κίσται δίζων κρύπτουσι τομὰς,
ὡς ἦδε βοῶσ', ἀλαλαζομένη,
γυμνῆ χαλκίοισι ἦμα δρεπάνοις.

480

Schol. Apollonii Rhodii II, 1213. Ὅτι δὲ ἡ Ἐκάτη δρυτῆν κλάδῳ στέφεται καὶ δράκουσι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις παρρησιάζει τὸν χορὸν λέγοντα

Ἥλιε δέσποτα
καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας
Ἐκάτης ἔγγος, τῷ δι' Ὀλύμπου
πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίουσ'
ἱερὰς τριόδους, στεφανωσαμένη
δρυσι καὶ πλετιοῖς
ὀμῶν σπεῖραισι δρακόντων.

V. 4. καίουσ' codex Vaticanus.

481

Hesychius, Ἀἰστώσας: διαχέας καὶ τήξας. Σ. Ῥιζοτόμοις „Κόρον αἰστώσας (codex istώσας) πῦρ“. Brunckius κόρην αἰστώσας πύρ.

Σ Α Λ Μ Ω Ν Ε Υ Σ.

482

Athenaeus XI. p. 487 d. Καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ κοττάβου ἐφρονητός, ἔρ' οὐ τὰς λάττας ἐν παιδιῷ ἔπεμπον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κἀρα, λέγων οὕτως
Τὰδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοιταβοῦντι νιχητήρια
τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κἀρα.

483

Galenus vol. IX. p. 385. Πέμφιξ δοκεῖ ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς λέγειν — ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις
Καὶ τὰχ' ἂν κερωνίαι
πέμφιγι βροντῆς καὶ δυσσομίαν λάβοι.
— ἐπὶ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάρτῳ κατὰ τὸδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ
Πέμφιγι πλήσας ὄψιν ἀγγέλῳ πυρός.

Ita Hermannus in dissertatione de Aeschyli Prometheo soluto p. 24. correxit librorum scripturam in priore loco κερωνία πέμφιξι (πέμφιξ σε Porsonus) βροντῆς καὶ δυσσομίας λάβοι, in altero πέμφιγι πᾶσαν ὀψιαγέλων πυρός.

484

Hesychius, Θῆμα: θήκη, τάφος, ἀνάθημα. Σ. Σαλμωνεῖ.

485

Hesychius, Καριζοὶ τράγοι: ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σ. Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα συγγένους τοῦς Κιλκίους.

Σ Ι Ν Ω Ν.

486

Hesychius, Αἰθύσσειν: ἀνασειν. Σίνωνι Σοφοκλῆς. Idem, Ἀναιθύσσω: ἀνασειώ. Σ. Σίνωνι.

487

Hesychius, Ἀξέστους: τραχέας. Σ. Σίνωνι (codex σιών).

488

Hesychius, Ἀρηρητον: ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόρητον, ἄφωνον, ἀσχορὸν. Σ. Σίνωνι.

489

Hesychius, Ἐνθρίακτος: ἐνθουσιῶν. καὶ ἐνθέακτος. Σ. Σίνωνι.

Σ Ι Σ Υ Φ Ο Σ.

490

Hesychius, Ζεῦσος τριπάρθενον: Εὐρηπίδης Ἐρεχθεῖ καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ „Χαρίτων τριζύγων“.

Σ Κ Υ Θ Α Ι.

491

Schol. Apollonii Rhodii IV, 223. Φερεζύδης δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τὴν Μήδειαν φησὶν ἄρα τὸν Ἄψυρτον

ἐκ τῆς κοίτης μικρὸν ὄντα, Ἰάσονος εἰπόντος εἰς τοὺς Ἀργοναύτας ἐνεργεῖν αὐτόν· ὡς δὲ ἐδιώκοντο, σφάξαι τε αὐτὸν τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ μελίσαντας εἰς τὸν ποταμὸν ἐμβαιεῖν. Σοφοκλῆς ἐν μὲν Κολχίσιον ἐν τῷ Αἰήτου οἴκῳ σφαιρήνα φησι τὸν Ἄψυρτον, ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις οὐχ ὁμομήτριόν φησι τὸν Ἄψυρτον τῇ Μηδείᾳ. Οὐ γὰρ ἀπὸ μιᾶς, φησί, κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Ἰδυία πρὶν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν. Ex tetrametris.

492

Schol. Apollon. Rhod. IV, 284. Ἐκαταῖος δὲ ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φάσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ.

493

Athenaeus V. p. 189 d. Καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς· οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Σοφ. Σκύθαις
Κρημνοῦς τε καὶ σήραγγας ἦδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας.

494

Erotianus p. 96. Ἀχιλλήϊδες: κριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Hesychius, Ἀχιλλεῖων Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνης (v. 819.) καὶ Σ. Σκύθαις.

495

Hesychius, Ἀψάλακτος: ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σ. Σκύθαις.

Σ Κ Υ Ρ Ι Α Ι.

496

„Notum argumentum fabulae. Vide Hyginum cap. XCVI. et Philostrati iunioris iconem, cui titulus Achilles in Scyro p. 863. ubi Sophoclei dramatis meminit: Σκύρος, νῆσος, ἣν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμώδευα καλεῖ.“ BRUNCK.

497

Plutarchus Moral. p. 34 d. Τὴν δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα τὸν ἐν Σκύρῳ καθήμενον ἐν ταῖς παρθένους γεγενημένην ἐπίπληξιν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς

Σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννύς γένους,
ξαίνεις, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γηγώς;

Iterum hos versus affert Plutarchus p. 72 e. praemissis verbis, Ὅ ἐν τοῖς Σκυροῖς Ὀδυσσεύς. Ubi κατασχάνων pro ἀποσβεννύς scriptum.

498

Stobaeus LI, 24.

Φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.

499

Stobaeus LIX, 3.

Οἱ ποτιοναῦται τῶν τάλαιπῶρων βροτῶν, οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλοῦτου ποτ' ἂν νείμιεν ἄζιαν χάριν. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολλύφθοροι ἦ ὄσσαν, ἦ κέρδαναν, ἦ διώλεσαν.

500

Stobaeus CXVI, 28. Σοφοκλέους Σκυροῖον Οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἶον ἢ πολλὴ ζόη.

Hunc versum duo alii sequuntur sine lemmate, Πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρα κακὰ, νοὺς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροσιδὲς κενά.

Versum alterum ex Sophocle affert Clemens Alex. p. 73. ὧτ' ἀχρεῖα exhibens.

501

Stobaeus CXXIV, 17.

Ἄλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ, καὶ τὸν θανόντα διακρούεις ἀνιστάσαι, ὁ χρυσὸς ἦσον κτήμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν. νῦν δ', ὦ γεραῖε, ταῦτ' ἀνηρύτως ἔχει, τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ὕγειν· καμὸι γὰρ ἂν πατὴρ γε διακρούων χάριν ἀνῆγτ' ἂν εἰς φῶς.

502

Hesychius, Ἀποστιβῆς (codex ἀποστίβ...): ἀποπεφοιτηκῶς. οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σ. Σκυροῖας.

503

Hesychius, Ἀυτίοσσυτον: αὐτοκείμεστον. Σ. Σκυροῖας. Omitto nomine fabulae grammaticus Bekkeri p. 467, 31.

504

Hesychius, Ἀχρημαίτον: ἀδάπανον. Σ. Σκυροῖας. Codex ἀχρημαίτα.

505

Hesychius in εὐωρος — ὡς ὁ αὐτὸς (Σοφοκλῆς) ἐν Σκυροῖαις χορῆται τῷ εὐωριάζειν.

[ΣΥΝΔΕΙΜΝΟΙ. Vide ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.]

[ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ. Vide ΠΑΝΔΩΡΑ.]

Τ Ε Υ Κ Ρ Ο Σ.

506

Stephanus, Κυχρεῖος: πάγος περὶ Σαλαμίνα. Σοφοκλῆς Τεύκρου.

507

Aristophanes Nubibus 583. Βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς. ubi scholiasta, παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρου Σοφοκλέους

Οὐρανοῦ δ' ἴπο

ἦστραψε, βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

508

Stobaeus CXXII, 10.

Ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἔτερόμην σου τέρψιν εὐλογοῦμένου, ὡς ζῶντος· ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαν' Ἐρινύς ἠδοναῖς ἐψευόμενον.

Ad hanc fabulam Blomfieldus refert versus ab Tryphone de tropis p. 48. sine poetae nomine allatos.

Τ Η Λ Ε Φ Ο Σ.

509

Hesychius, Ἀειφόρος: ἀειδαλῆς. Σ. Τηλέφω.

510

Pollux V, 76. Σοφοκλῆς κερουῶσαν τὴν Τηλέφου τροφόν (προσειπών).

Τ Η Ρ Ε Υ Σ.

511

„Ad hoc drama alludit comicus in Avibus 100. ubi Eropis rostrum ridenti Euelpidi Eropis ait:

Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμναίνεται
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Ad quae sic scholiastes: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἐπωρονηθῆναι, καὶ τὴν Πιρόκην· ἐν ᾗ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα. Idem argumentum post Sophoclem tractavit Philocles, quem in eadem fabula perstringit comicus v. 280. ubi haec habet scholiastes: ὁ Σοφοκλῆς πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς.“ BRUNCK.

512

Stobaeus X, 25.

Φιλύργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

513

Stobaeus XIII, 5.

Θάρσει· λέγων τάληδες, οὐ σφαλεῖ ποτε.

„In Vindobon. Eύριπ. Τηρεῖ. eodem errore quo deceptus fuit Apostolius Proverb. X, 12.“ BRUNCK.

514

Stobaeus XX, 32.

Ἄνους ἐκεῖνος, αἱ δ' ἀνούστεραι ἐτι
ἐκείνον ἠμύναντο καρτερόν.

Ἄσπις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν
μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.

„In Reg. cod. lemma adscriptum I. versui Sof. et 3. τοῦ αὐτοῦ Τηρεῖ. Hoc statim I. versui appositum in Vindobon. continuatis una serie quinque versibus.“ BRUNCK.

515

Stobaeus XXII, 22.

Θνητὴν δὲ φύσιν χορῆ θνητὰ φρονεῖν,
τοῦτο κατεδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Αἰὸς οὐδείς τῶν μελλόντων
ταμίαις, ὃ τι χορῆ τετελέσθαι.

V. I. Ita Grotius. Vulgo θνητὰ φρονεῖν χορῆ θνητὴν φύσιν.

516

Stobaeus XXXIX, 12.

Πολλὰ σε ζηλῶ βίον,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπερασμένης ξένης.

„Perperam in libris κάλλιστα.“ BRUNCK.

517

Stobaeus LXVIII, 19.

Νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρὶς, ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτην τὴν γυναικίαν φύσιν,
ὡς οὐδὲν ἔσμεν· αἶ, νεαὶ μὲν ἐν πατρὸς
ἠδιστον, οἶμα, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·
5 τερπνῶς γὰρ αἰεὶ πάντας ἀνοία τρέφει.
ὅτιαν δ' ἔς ἡβην ἐξικόμεθ' εὐφρονες,
ὠθρούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολούμεθα
θεῶν πατρῶων τῶν τε φροσάντων ἄπο,
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
10 αἱ δ' εἰς ἀθήν' ἀνοία, αἱ δ' ἐπίτροθα.
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴν εὐφρόνη ξεῖξή μία,
χρεῶν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

518

Stobaeus LXXXVI, 12.

Ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μὲν ἔδειξε πατρὸς καὶ μα-
τρὸς ἡμᾶς
ἀμέρα τοὺς πάντας· οὐδείς ἔξοχος ἄλλος ἔβλασεν
ἄλλον.

βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσμερείας, τοὺς δ'
ὄλβος ἡμῶν,
τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκας.

519

Stobaeus XCVIII, 45.

Τὰν δ' ἀνθρώπου ζῶαν
ποικιλομήτιδες αἶτα
πημάτων πάσαις μεταλλάσσουν ὄρας.

520

Stobaeus CV, 21. scholiasta Homeri Iliad. 9, 5. Cicero ad Atticum IV, 8.

Μήπω μέγ' εἶπης, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης.

521

Stobaeus CVIII, 58.

Ἄλγεινά, Πιρόκην, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεῶν
τὰ θεῖα θνητοῦς ὄντας εὐπετῶς ἀφείρειν.

522

Aristoteles de Poetica cap. XVI. ubi de variis agnitionibus agit, Καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κεραΐδος φωνή.

523

Scholiasta Homeri Iliad. o, 705. Διονύσιος ὁ Ἄλικαρνασσεὺς ἐν τετάρτῳ Ἰλιτικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν

Ἰλιε φίλιππος Θρηξὶ πρόσβιστον σέλας.
σέβας Bothius.

524

Hesychius, Ἄγλη· χλίδων. Σ. Τηρεῖ. De vocabulo χλίδων dixi ad Aristophanis fragm. p. VI.

525

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 23. excerptus ab grammaticis ad fragm. 331. indicatis, Φάρος κατὰ συστολήν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ, Σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει.

526

Scholiasta Aeschyli Prometh. v. 128. Ἐγρῶντο δὲ αὐτοῖς (versibus Anacreonteis) οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τηρεῖ.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ.

527

Dionysius Halic. Antiq. I, 12. Μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Τριπτόλεμῳ δράματι. πεποιήται γὰρ αὐτῷ Δημήτηρ διδάσκουσα Τριπτόλεμον ὕσιν χώραν ἀναγασθήσεται σπειρών τοῖς δοθεῖσιν ὑπ' αὐτῆς καρποῖς διεξελθεῖν. μνησθεῖσα δὲ τῆς ἔφου πρῶτον Ἰταλίας, ἣ ἐστὶν ἀπὸ ἄγρας Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἀντικρῆ ἀφασμένη Σικελίας, ἐπὶ τὴν ἐσπέριον Ἰταλίαν αὐτὴς ἀναστρέφει, καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέροχεται,

τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνώτρων οἰκίσεως ποιησαμένη. ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνον λεγθέντα τῶν λαμβείων, ἐν οἷς φησι

Τὰ δ' ἐξόπισθε, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ
Οἰνωτρία τε πᾶσα, καὶ Τυρσηνικὸς
κόλπος, Αἰγυπτιακὴ τε γῆ σε δέξεται.

528

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 29. Χαρο-
ναβῶν Σοφοκλῆς Τριπολέμῳ

Καὶ Χαροναβῶντος, ὅς Γετῶν ἄρχει τανῦν.

De hoc versu dixit Lobeckius Aglaoph. p. 215. 1351.

529

Plinius libro XVIII, 12, 1. p. 107. edit. Hard.
Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum Ita-
licum ante cuncta laudavit, ad verbum translata sen-
tentia

Et fortunatam Italiam frumento canere candido.

530

Sophoclis Triptolemi meminit Strabo I. p. 27. ubi
docet Homerum in Geographicis accuratorem esse se-
rioribus poetis.

531

Athenaeus II. p. 67 c. Μνημονεύει Σοφοκλῆς Τρι-
πολέμῳ τοῦ ταριχηροῦ γέρου. Versus integer apud
Pollucem VI, 65.

Οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γέρου.

Herodianus Pier. ouï p. 437. Ὁ γέρος ἀρσενικῶς —
Σοφοκλῆς.

532

Athenaeus III. p. 110 e. Ὁρίνδου δ' ἄρτου μέμνηται
Σοφοκλῆς ἐν Τριπολέμῳ, ἦτοι τοῦ ἐξ ὀρύξης γινο-
μένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπία γιγνομένου σπέρ-
ματος, ὃ ἔστιν ὁμοιον σισάμῳ.

533

Athenaeus X. p. 447 b. Τὸν δὲ κριθῶν οἶνον
καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τρι-
πολέμῳ

Βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

534

Harpocratio, Μελίγη: ὄσπριον ἐστὶ σπέρμα,
καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι. Θηλυκῶς δὲ Σοφ. Τριπο-
λέμῳ „Κνήμη μελίτης.“

535

Scholiasta Pindari Olymp. XI, 1. Σοφοκλῆς ἐν
Τριπολέμῳ

Θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ξμοὺς λόγους.

536

Schol. Euripidis Troad. v. 218 Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ
τῶν καιρῶν Τριπολέμου οἰκισθῆναι (φησὶ) τὴν
Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησι

Καρχηδόνας δὲ κρασπα τιν ἀσπάζομαι.

Ita codex.

537

Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. 504. Χρηῆσται:
χρεῖη ἔσται, κατὰ συναλιφὴν, χρηῆσται, ἀντὶ τοῦ
χρεῖη ἔσται, δηλοῦται δὲ ταυτὸν τὸ δέησι. καὶ ἐν
Τριπολέμῳ

Χρηῆσται δέ σ' ἐνθρόνδ' αὐτίς —.

Rectius editor Romanus χρηῆσται.

538

Etymolog. M. p. 395, 11. Πλίσσεσθαι τὸ βάδην
διαβαίνειν, καὶ πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σ.
Τριπολέμῳ

Δράκοντα θαιρὸν ἀμφιπλιξ εἰληφότες.

περιβάδην. Vulgo δ' αἶρον. ἀμφιπλιξ ex Tripto-
lemo memorant schol. Aristoph. Acharn. v. 217. Sui-
das in περιβάδην et πλιξ, Gregor. Corinth. p. 548.
ubi Koenius „Apud Etymolog. MS. Leidens. σοφο-
κλῆς, οἶον. δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλιξ εἰληφότε,
pro edito εἰληφότες. Illud propius abest a Pollucis
lectione II, 172. θαιρὸν ἀμφιπλιξ εἰληφότα. — Verior
Sophoclis lectio est apud Ruf. Ephes. de partib. ho-
min. p. 32. δράκοντε θαιρὸν ἄ. εἰληφότε.“ Hesychius,
Θαιρός: ὁ διήξαν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους
ἔως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας, ἢ ἄξων. Σ. Τριπο-
λέμῳ. Eustathius p. 914, 33. Ἐν δὲ ἠητορικῶ λεξικῶ
εὑρηται καὶ ὅτι θαιρός ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ.

539

Hesychius, Δαίς: Σοφοκλῆς

Ἦλθεν δὲ δαῖς θάλαια πρεσβίστη θεῶν.

ἢ δι' ἐράνων εὐωχία. ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπο-
λέμῳ.

540

Hesychius, Ἀμαλλα: δράγματα, δέσμη τῶν
ἀσταχῶν. Σ. Τριπολέμῳ.

541

Pollux X, 79. Τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τρι-
πολέμῳ Σ. ἀπυθάκωτον ὠνόμασεν

Ἀπυθάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ.

Sine poetae nomine attulit Demetrius περὶ ἐρμηναίης
cap. 114. et spectant ad hunc versum Hesychius in
ἀπυθάκωτος et Suidas in πύνδαξ.

542

Hesychius, Ἀφράδμων: ἀσύνετος, ἀμαθής. Σ.
Τριπολέμῳ. Grammaticus Bekkeri p. 472, 13. Ἀφρά-
δμων: ἀσύνετος. Σοφοκλῆς.

543

Antiaticista p. 92, 1. Εἰς ὀρθὸν φρονεῖν:
ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σ. Τριπολέμῳ.

544

Hesychius, Ἐλκη: λῦπαι. Σ. Τριπολέμῳ.

545

Antiaticista p. 97, 33. Ζευγηλάτης: Σ. Τρι-
πολέμῳ.

546

Ἰαννα: vide fragm. 54.

547

Hesychius, Ἰλλυρίς γονή: ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρῶς
γενεᾶ. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γύνῃ
ἀντὶ τοῦ γῆ. χρῶνται γὰρ οὕτως. Σ. Τριπολέμῳ.

Τ Ρ Ω Ι Α Ο Σ.

548

Schol. Pindari Nem. III, 60. Περὶ δὲ τῆς μετα-
μορφώσεως τῆς Θέτιδος καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν
Τρωίῳ

Ἐγήμεν ὡς ἔγήμεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακεῖς ποτέ.

549

Pollux X, 165. Ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἢ σκαλιῆ, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Τρωίῳ Σκαλιῆ γὰρ ὄρχεις βασιλεῖς ἐκτέμνονσ' ἕμους.

550

Hesychius, Ἀμάσεται: ἀπὸ τῆς ἀμῆσεως. οἰνοὶ σφάζει (codex σφάζει). Σ. Τρωίῳ.

551

Scholiasta Pindari Pyth. II, 121. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Τρωίῳ

Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπόλεσα.

δεσπότην Blomfieldus. Hesychius, Ἀνδρόπαις: ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς. Σ. Τρωίῳ.

552

Hesychius, Ἀπέσκη: τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκεις τόξα. Σ. Τρωίῳ. Corrige θήκης ex Bekkeri Anecd. p. 422, 33. Ἀπέσκη: γυμνὰ θήκεις τόξα.

553

Hesychius, Ἀπιστος: ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σ. Τρωίῳ.

554

Hesychius, Ἀσας: βλάσας, ἔβλασας. Σ. Τρωίῳ.

555

Hesychius, Ἀσόλοικον: ἡμερον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σ. Τρωίῳ.

556

Hesychius, Ἐλαιοῦται θορίξ: Σ. Τρωίῳ. Δοξισιαχος, ἑλυπαίνεται. βέλτιον δὲ, λαμπρύνεται.

557

Hesychius, Ἐρκη: ὄπλα. Σ. Τρωίῳ.

558

Ἰαί: vide fragm. 54. Hesychius, Ἰήιος: — ἀλλὰ καὶ θορήγον σημαίνει, ὡς Σ. Τρωίῳ.

559

Hesychius, Καταρβύλοις: χλαίνας ποδήρεον, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἄρβυλας χαλαῖσθαι. Σ. Τρωίῳ. Ad hunc locum fortasse pertinet glossa Κατάρβυλος.

560

Etymolog. M. p. 597, 44. Ναρὸν: τὸ ὑγρόν. — Σ. Τρωίῳ

Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτὰ.

Conf. Orionem p. 110, 3. Etymolog. Gud. p. 627, 14. et Havn. in Sturzii annotatione p. 978.

561

Ὁροσάγγαι: vide fragm. 193.

562

Photius p. 497, 3. (conf. Biblioth. Coislin. p. 475.) Σακοδερμίτης: Σ. Τρωίῳ. οἱ μὲν τὸν ὄγιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθόνια. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέσματι χαλκὸν ἔχοντά, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπέχαικα. Conf. Hesychium in σακοδερμιστής et fragm. 397.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ.

563

Stobaeus LIX, 12. Φεῦ φεῦ, τί τούτου χάσμα μείζον ἂν λάβους

τοῦ γῆς ἐπιψάσαντα κἄθ' ὑπὸ στέγη πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδοῦση φρενί; V. 1. affert Plutarchus Vitar. p. 255 c. V. 2. Cicero ad Atticum II, 7. Cupio istorum naufragia ex terra intueri: cupio, ut ait tuus amicus Sophocles, κἂν ὑπὸ στέγη πυκνῆς ἀκοῦεν ψακάδος εὐδοῦση φρενί.

564

Stephanus in Χαλδαῖοι. — Εἰσὶ δὲ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σ. Τυμπανισταῖς Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος.

565

Scholiasta Sophoclis Antig. v. 980. Φινεύς — μετὰ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Λαοδάμου, κατὰ δὲ τινὰς Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν, ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς.

566

Hesychius, Ἀδημον: οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σ. Τυμπανισταῖς.

567

Hesychius, Ἀνετῶς: ἀνατεταμένως. Σ. Τυμπανισταῖς.

568

Hesychius, Ἀντιστρέφω: ἀνταξιώ. Σ. Τυμπανισταῖς.

569

Etymolog. M. p. 287, 14. Δράκαυλος: Σ. Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶδος Κέκροπι ὄντι διφρεῖ. ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῶ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσσημερεύουσα τῇ θεῷ. Conf. Hesychium et Suidam.

570

Ἐλυμοὶ αὐλοὶ: vide fragm. 398.

571

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. Σαοπηθῶν πέτρα παρὰ Σοφοκλεῖ — ἐν Τυμπανισταῖς Ἡμεῖς δ' ἐν ἄστροις, ἔνθα Σαοπηθῶν πέτρα.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

572

Stobaeus CV, 3.

Οὐ χροῖ ποτ' εὐ πρᾶσσοντος ὀλίβισα τύχας ἀνδρὸς, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπερανθῆ, καὶ τελευτήσῃ βίον. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κώλιγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις, ὅταν μεταστῆ καὶ θεοῖς δοκῆ τάδε.

V. 2. βίος] χρόνος Blomfieldus.

ΤΥΡΩ Α. Β.

573

Aristoteles de Rhetorica II, 25. Ἄλλος τόπος, τὸ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κατηγορεῖν, οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς Σαφῶς Σιδηρᾶ καὶ φοροῦσα τοῦνομα.

Sidero Tyronis noverca.

574

Aristophanes Lysistrata v. 138.

Ὀὐκ ἔτος ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαι.
οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ubi scholiasta, *Εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρῶ ταῦτα
συντείνει, ἐκθεισαν τὰ τέκνα εἰς σκάφην. Alius:
Εἰς τὴν Τυρῶ δὲ Σοφοκλέους ἀντίκειται καθείσαν
τὰ τέκνα εἰς σκάφος — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη Τυ-
ροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.*

575

Scholiasta Euripidis ad Orestem in fine: Ἡ κατὰ-
ληξις τῆς τραγωδίας ἢ εἰς Θρήνον, ἢ εἰς πάθη κα-
ταλήγει· ἢ δὲ κωμωδία γέλωτι καὶ εὐφροσύναις
ἐνύφανται. ὅθεν ὁραῖται τόδε τὸ δράμα κωμικῆ κα-
ταλήξει χορησάμενον. διαλλαγὰ γὰρ πρὸς Μενέλαον
καὶ Ὁρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκίσιτιδι ἐκ συμφο-
ρῶν εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους
ἀναγνωρίσμα κατὰ τὸ τέλος γίνεται. (κατὰ τὸ ἀνα-
γνωρίσμα γέλωτος γ. Tyrwhitt ad Aristot. Poet. XXVI.)

576

Aristoteles de Poetica cap. XVI. Εἰδὴ δὲ ἀνα-
γνωρίσεως. πρώτη μὲν ἢ διὰ σημείων. τούτων δὲ
τὰ μὲν σύμφορα, τὰ δὲ ἐπίκητα· καὶ τούτων τὰ
μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ
περιώδραια. καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης.

577

Pollux IV, 141. ubi describit tragicas personas,
Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρεῖας παρὰ Σοφοκλεῖ.

578

Scholiasta Aristophanis Avium v. 276. Ἐξεδρον
χώραν ἔχων: ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυ-
ροῦς ἀρχὴ

Τίς ὄρνις οὗτος ἐξεδρον χώραν ἔχων;

579

Athenaeus III. p. 99 f. Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ
Σίτοισι παγχόροισιν ἐξενίζομεν.

580

Athenaeus XI. p. 475 a. Μνημονεύει δὲ τῶν καρ-
χησιῶν καὶ — Σοφοκλῆς Τυροῖ

Προσιτῆναι μέσην

τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ μαρῆσια.
πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς
δράκοντας, καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σῖτα καὶ τὰ καρ-
χήσια. Proferuntur haec etiam a Macrobio Saturn.
V, 21.

581

Stobaeus XX, 29.

Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς ἐνηθείς ὄρεϊ.

582

Stobaeus XLVI, 6.

Ἄκων δ' ἀμαρτῶν οὐ τις ἀνθρώπων κακός.

583

Stobaeus LXXXVII, 3.

Πολλῶν δ' ἐν πολυπληθείᾳ πέλειται,
οὐτ' ἀπ' εὐγένειαν ἐσθλὸς οὐτ' ἀρχεῖων
τὸ λίαν κακός· βροτῶ δὲ πιστὸν οὐδέν.

584

Stobaeus XCIX, 99.

Τίττους γὰρ τοὶ καὶ νόσους δυσθυμῖαι.

585

Stobaeus CIX, 2. Σοφοκλέους Τυροῦς β'.
Μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα·
σιγώμενος γὰρ ἔστι θρηνηθεῖσαι πρέπων.

586

Stobaeus CXV, 8.

Τῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

587

Aelianus de N. A. II, 10. Μάλιστα δὲ κομῶσα ἔπ-
πος ἀβροτάτη τέ ἐστι καὶ θρυπτικοτάτη. ἀτιμάζει
γούνη ἀναβῆναι τοὺς ὄνους αὐτῆν, ἵππῳ δὲ γαμου-
μένη ἤδεται, καὶ ἑαυτὴν ἀξιοῖ τῶν μεγίστων. ὅπερ
οὖν συνειδότες οἱ βουλόμενοι ἡμιόνους σφίσι γενέ-
σθαι, ἀποθροῖσαντες τῆς ἵππου τὴν χαίτην εἰκὴ καὶ
ὡς ἔτυχε, εἶτα μέντοι τοὺς ὄνους ἐπάγουσιν· ἢ δὲ
ὑπομένει τὸν ἄδοξον ἥδη γαμέτην, πρῶτον αἰδου-
μένη. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνηθεῖσαι τοῦ πά-
θους. (Conf. Plutarch. Moral. p. 754 a.) Morem
equas tondendi, quo facilius asinos admittant, tangit
rursus XII, 16. versusque Sophoclis profert XI, 18.
Θήλειαν δὲ ἵππου εἰς ἀφροδίσια λυτήσασαν πάνν
σφόδρα παῦσαι ἠαδῖως ἔστιν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει,
ἢν τις αὐτῆς ἀποκεῖρη τὰς κατὰ τοῦ τένοντος τρί-
χας. αἰδεῖται γὰρ, καὶ οὐκ ἀναγκατήσει, καὶ πύ-
σεται τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ σικριτήματος τοῦ πολλοῦ,
κατηφῆσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. τοῦτό τοι καὶ Σοφο-
κλῆς ἀντίκειται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι. πεποίηται
δὲ οἱ αὐτῆ λέγουσα, καὶ εἰ λέγει, ταῦτά ἐστι

Κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην,
ἦτις συναρπασθεῖσα βουκόλων ὑπο
μάνδραις ἐν ἱππέαισιν ἀγρία χερσὶ
θέρος θειροσθῆ ξανθὸν ἀγέων ἵπο,
σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν
ἴδη σκῆς εἰδωλον ἀγασθεῖσ' ὑπὸ
κουραῖς ἀτίμως διατετυλιμένης φόβης
φρεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτερεῖε νιν
πτήσσοσαν αἰσχύναισιν οἶα μαινεται
πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην.

588

Antiaticista p. 89, 19. Δυσθυμῖα: Σ. Τυροῖ.

589

Photius p. 17, 7. Ἐρρηνοβοσκός: ὁ προβα-
τοβοσκός ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους. ἴσως ἀπὸ τοῦ
ἄρην. Conf. Etymolog. M. p. 377, 22. et Hesychium
in ἀρρηνοβοσκός.

590 591

Hesychius, Ἐχθιμα: μισήματα. Σ. Τυροῖ. Co-
dex turānovis, correctum ab Piersono ad Moeridem
p. 436. Idem Hesychius, Καρπομανῆς: εἰς κό-
ρον ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς τυρλιάω. Fortasse Τυροῖ
αι αι
β (δευτέρᾳ) vel α.

592

Antiaticista p. 98, 11. Ἦνεγκον: ἐπὶ πρώτου
προσώπου. Σ. Τυροῖ.

593

Hesychius, Θεανῆ νῆσιος: ἢ ἐκ θεοῦ θεία.
Σ. Τυροῖ α.

594

Etymolog. M. p. 747, 49. Ταυροφάγον: τὸν
Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. οἷ τοῖς τὸν διθύ-
ραμβον νικήσασιν βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστήν.
Conf. schol. Aristoph. Ranar. v. 360. Photium p. 571,
13. et Suidam in Ταυροφάγον.

Υ Β Ρ Ι Σ.

595

Stobaeus XXVI, 3. Σ. Ὑβρεως σατύρου

Λήθην τε καὶ τὴν πάντ' ἀπεστειρημένην
κωφήν, ἄναυδον.

596

Athenaeus XIV. p. 657 a. Δέλφακα δὲ ἀρσενι-
κῶς εἶρηκε Σ. Ὑβρι

Ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα.

Υ Δ Ρ Ο Φ Ο Ρ Ο Ι.

597

Scholiasta Sophocli. Antig. v. 1. Τὸ δὲ κοινὸν
ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον
καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν „Πολύκοινων Ἀμ-
φιτρίταν“ ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. Attulit Hesychius
in κοινός, ubi Ἀμφιτρίτην.

598

Schol. Sophocli. Philoct. v. 1199. Ἐν Ὑδροφόροις
τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτᾶν.

599

Photius p. 366, 13. Ὅχος Ἀκεσσαῖος: ἐδό-
κουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι. ἡ γὰρ
Ἀκεσσα Σικελικὴ πόλις. Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις
Ὅχοις Ἀκεσσαῖοισιν ἐμβεβῶς πόδα.Qui versus in codice traiecit est p. 365, 1. ad glos-
sam Ὅχανον: unde eodem loco habet Suidas. Conf.
Hesychium in ὄχος.

Φ Α Ι Α Κ Ε Σ.

600 601

Antiaticista p. 82, 32. Ἀρτύματα: οὐχ ἡδύ-
σματα. Σ. Φαλαξίν. Athenaeus II. p. 67 f. Ὅτι ἀρ-
τύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ „Καὶ βορᾶς ἀρτύ-
ματα“. — τὸ δὲ ῥῆμα κῆται παρὰ Σοφοκλεῖ „Ἐγὼ
μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς“. Conf. fragm. 305.

602

Antiaticista p. 83, 21. Ἀποσημῆναι: ἀντὶ
τοῦ δηλῶσαι. Σ. Φαλαξίν.

Φ Α Ι Α Ρ Α.

603 604

Stobaeus Eclog. phys. I, 6. p. 174. Σ. ἐκ Φαι-
δρας

α. Ἐξῆς ἄρ' οὐδὲ γῆς ἐνεοῦθ' ὄχου θανών;

β. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

Hoc lemma in aliquot codicibus adscriptum est poetae
fortasse alius loco ibidem p. 172. „Περῶσι“ ἀφικτά
τε μήθει παντοδαπῶν βουλῶν ἀδαμαντίναις ὑφαίνε-
ται κροτίων Λῆσα.

605

Stobaeus XVII, 2.

Ὁδὸ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρπεται.

606

Stobaeus XLIII, 5. et omisso nomine fabulae scho-
liasta Luciani vol. II. p. 336.Ὁδὸ γὰρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις,
ἐν ἧ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνήρ λαβῶν
πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

607

Stobaeus LXIII, 25.

Ἐρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέροχεται,
οὐδ' αὐ γυναικας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει κατὰ πόνοιον ἐροχεται.
καὶ τόνδ' ἀπέροχεν οὐδ' ὁ παγκρατῆς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπέκειε καὶ θέλων ἐγκλίναται.Tres primos versus Euripidī tribuit Clemens Alex.
Strom. VI. p. 745. et v. 3. ταράσσει praebet.

608 *

Stobaeus LXIX, 14.

Ὅτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μείζον κακὸν
κακῆς ἀνὴρ κτήσται' ἂν, οὐδὲ σώφρονος
κρείσσον' παθῶν δ' ἕκαστος ἂν τύχη λέγει.

609

Stobaeus LXXIV, 16.

Σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι. τὸ γὰρ
γυναῖξιν αἰσχρὸν σὺν γυναικὶ δεῖ στέγειν.
Grotius ἐν γυναιξὶ δεῖ.

610

Stobaeus CV, 39.

Τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν,
οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἕνα.

611

Stobaeus CVIII, 53.

Αἰσχὴ μὲν, ὧ γυναικες, οὐδ' ἂν εἰς φύγον
βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμησοὶ κακά.
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

612

Grammaticus Bekkeri p. 338, 15. Ἀγκυραῖ:
ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλεια. Σοφοκλῆς
Ἄλλ' εἰδὶ μητρὶ παῖδες ἀγκυραὶ βλοῦ.
Nomen fabulae, Φαίδρα, addunt Hesychius in ἄγκυραι
et Suidas in χαλάσω, sed versus omittunt.

613

Hesychius, Ἄγος: ἄγνισμα θυσίας. Σ. Φαίδρα.

614

Etymolog. M. p. 19, 53. Καὶ ἀελλάδες φωναὶ
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρα. Ita codex Leidensis apud
Valckenar. ad Hippol. p. 291. Vulgo ἄελλα.

615

Hesychius, Ἀκλεπτοῖ: οὐ παραλογιζόμενοι,
ἀληθεῖς. Σ. Φαίδρα.

616

Hesychius, Ἀπέπτυσσε λόγους: ἀπεμύξατο
τοὺς λόγους. ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σ. Φαίδρα.

617

Hesychius, Ἀὐτομόλωσ: προδοτικῶς. Σ. Φαι-
δρα.

618

Hesychius, Ἀψεφές: ἀφρόντιστον. Σ. Φαίδρα.
Nomen fabulae om. grammaticus Bekkeri p. 476, 1.

619

Hesychius, Κυλλαίωνων κάτω: Σ. Φαίδρα.

* In annotatione ad fragm. 305. numerum 608 muta
in 600.

τὰ ὄτα καταβαλὼν, ὅπερ (codex ἄπερ) οἱ σαίνοντες (κύνες add. Hemsterh.) ποιῶσιν

Ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὄτα κυλλαίνων κάτω.

Codex ἔσται ἐπουρανῶτικυθλάνων καὶ τὸ.

620

Hesychius, Μῶλυσ: ὁ ἀμαθής. Σ. Φαίδρα μεμολυσμένη, παρειμένη.

Φ Θ Ι Ω Τ Ι Δ Ε Σ.

621

Aristoteles Art. poet. XVIII. Τραγωδία — ἡ μὲν — ἡ δὲ ἡθική, οἶον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς.

622

Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum vol. IV. p. 35. Σοφοκλέους Φθιωτίδων (codex δ φοιωτ)

Νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεισθαι μακρά. ἀέ τι βούλου χρήσιμον προμανθάνειν.

623

Gellius N. A. XIII, 18. Sed etiam ille versus non minus notus

Γέρων γέροντα παιδαγωγῶσω σ' ἐγὼ
et in tragoedia Sophocli scriptus est, cui titulus Φθιωτίδες et in Bacchis Euripidi. Φθιωτίδες correctio Casauboni est. Vulgo φυλειτίδες, quod alii aliter correxerunt.

624

Grammaticus Bekkeri p. 128, 3. Ἄν (συντάσσεται) παρακειμένοις καὶ ὑπερσυντελκοῖς. Σ. Φθιωτίσιον

Ἡ πατροκτόνος δίκη
κέκλητ' ἂν αὐτῷ.

625

Strabo IX. p. 433. Οὕτω καὶ Σοφοκλῆς τὴν Τραχινίαν Φθιωτίν εἰρηκεν. Ad Phthiotides refert Elmsleius ad Eurip. Heraclid. v. 194. et corrigat τὴν Τραχίνα.

Φ Ι Λ Ο Κ Τ Η Τ Η Σ Ε Ν Τ Ρ Ο Ι Α Ι.

626

Stobaeus CXXI, 7. Σ. Φιλοκλήτου
Ἄλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος λατρός νόσων.

627

Priscianus XVIII. vol. II. p. 180. ed. Krehl. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκλήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ

Ἄσμις μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου.

ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὁσμῆς. Ita fere codex Monacensis: unde trimeter confieri potest, Ἄσμις ὅπως μου μὴ βαρυνθήσεσθέ μου, quem quibus aliis modis restituerint viri docti ex Dobraei Aristophan. p. 183. 184. cognosci potest. Alii dubitant an haec ex fabulae superstitionis versu 890. conficta sint, Μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος.

628

Hesychius, Δράκοντα: τὸ κηρύκιον. Σ. Φιλοκλήτῃ.

629

Hesychius, Δρυοπαγῆ στόλον: τὸν πάσσαλον. Σ. Φιλοκλήτῃ.

630

Hesychius, Ζηλῶ: μακαροῦζω. Σ. Φιλοκλήτῃ ἐν Τροίᾳ.

631

Hesychius, Πρακτιροῖς κέντροισιν: ἀντὶ τοῦ ταῖς κόπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκλήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ

Μέλη βοῶν ἀναυδα καὶ ἑκατέρη
ἀντὶ τοῦ ψοφῶδη καὶ θοροβάδη.

632

Ad hanc fabulam, quam satyricam fuisse coniecit, Hermannus in praefat. ad Philoct. p. X. refert versus duo quos ad Philoctetam dictos sine poetae nomine attulit Plutarchus Vit. p. 89 e. Moral. p. 789 a.

Τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἂν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Φ Ι Ν Ε Υ Σ Α Β.

633

Scholiasia Apollonii Rhodii II, 178. Ἐπηρώθη δὲ τὰς ὄψεις ὁ Φινεύς κατὰ μὲν ἐπίους ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, διὰ τὸ πολὺν χρόνον αἰτῆσαι μᾶλλον ζῆν, ἢ βλέπειν· κατὰ δὲ ἐπίους, ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὅαρον καὶ Κράμβιν, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰθάιας τῆς αὐτῶν μητριῶς. Scholiasia Sophoclis ad Antig. 970. aliis nominibus Cleopatrae filios appellat.

634

Aristophanes Pluto v. 635.
Ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας.
ubi scholiasia, Ἐκ Φινεύς Σοφοκλέους ὁ στίχος.

635

Pollux VII, 193. Τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρηκασιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμωδοῦμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ

Βλέφαρον κέκληται γ', ὡς καπηλεῖου θύρα.

636

Athenaeus III. p. 119 c. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ
ἔφη

Νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτους.

637

Stephanus, Βόσπορος — Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ
πρῶτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κύριον

Οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδαρ.

638

Hesychius, Ἀπενώτισσαν: ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σ. Φινεῖ.

639

Hesychius, Ἀρτύμασι: τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν
εὐτρεπιζομένοις. Σ. φημί. Ita codex, ut dubitari

possit utrum Φινεῖ α' an β' restitendum sit.

640

Hesychius, Ἀχάλλενα τρύπανα: τὰ Φρύγῃ
να πυρεῖα. Σ. Φινεῖ δευτέρῳ. Codex φηνεῖ βω.

641

Hesychius, Καταρράκτης: ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σ. Λαοκόωντι. καὶ τὰς Ἀρπυίας ἐν Φινεΐ. Codex καὶ ταρπυίας ἐν φίνη.

642

Eustathius p. 1496, 53. Ἐν δὲ ῥητορικῇ λεξικῇ εὔρηται καὶ μάλιστα αἱ ἀρκίδες. καὶ λέγεται κείσθαι τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεΐ. Photius p. 248, 18. Μάστακας: τὰς ἀρκίδας. Σοφοκλῆς.

Φ Ο Ι Ν Ι Ξ.

643

Athenaeus II. p. 70 a. Κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίδι κινάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι κινάρον Κύναρως ἄκανθα πάντα πληθύνει γῆν.

Excerpsit Eustathius p. 1822, 17.

644

Irenaeus apud Socratem hist. eccles. III, 7. Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Φοίνικι ἐνέδραν σημαίνειν τὴν ὑπόστασιν — Idem omisso nomine fabulae tradit Iulius Pollux Hist. phys. p. 376.

645

Eustathius p. 1088, 36. Φορβὰς γυνὴ παρὰ Σοφοκλεῖ, φασίν, ἐν Φοίνικι ἢ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν.

Φ Ρ Ι Ξ Ο Σ.

646

Etymolog. Gud. p. 330, 43. Κνυζῶ: — Σοφοκλῆς Φορξῶ „Κνυθὸν ἐξέπραξαν κνυζόμενον“. Blomfieldus, Κνυθὸν ἐξέπραξαν ὡς κνυζόμενοι.

647

Stephanus in Ἄστν. — προάστιος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὐρίσκειται, προαστία γῆ, ἐν Φορξῶ Σοφοκλέους

Ἄστν κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας.

648

Antiaticista p. 83, 23. Ἀφελῆς: Σ. Φορξῶ.

Φ Ρ Υ Γ Ε Σ.

649

Stobaeus VIII, 5.

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς, ὧ παῖ, φιλεῖ

Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσση θρασεῖς,

φεύγοντες ἄσας, ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.

Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται.

„Tragoediam hoc titulo fecit etiam Aeschylus, ad quam pertinet observatio scholiastae eiusdem tragici ad Prometheus 435. in qua mentio fit Phrygum Sophoclis ex librarii errore.“ BRUNCK.

Χ Ρ Υ Σ Η Σ.

650

Scholiasta Aristoph. Ranar. v. 193. Ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χοῦσῃ

Τοιοῦτος ὢν ἄρξεις τοῦδε τοῦ κρέως.

Brunckius ἄρξεις σύ.

651

Pollux VI, 83. Ἔστι μέντοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χοῦσῃ

Τὰς Ἐκαταίας μαγίδας δόρπων.

Ad hunc locum spectat Helladius apud Photium p. 533 b, 10.

652

Ammonius p. 34. Παρὰ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κείται. — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χοῦσῃ. Eadem Eustathius p. 1564, 32.

653

Apollonius Iexic. Homer. Ἰο νθάδος: — τὰς γὰρ τῶν τριῶν ῥίξας ἰόνθους λέγει Σ. ἐν Χοῦσῃ Ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τριῶν.

Ex hoc versu Hesychii glossa Ἐξιονθίζω τριῶν.

Ω Ρ Ε Ι Θ Υ Ι Α.

654

Hanc fabulam memorat Ioannes Siceliota, cuius verba ad Aeschyli Orithyiam attulimus.

655

Strabo VII. p. 295. Σοφοκλῆς περὶ τῆς Ὠριθυίας λέγων ὡς ἀναρπαγεῖσα ὑπὸ Βορέου κομισθεῖη Ἐπερ τε πόντιον πάντ' ἐπ' ἐσχάτα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον —

V. 3. Corrige παλῶν, de quo in praefatione diximus ad Euripidis Electrae v. 497.

Α Δ Η Α Ω Ν Δ Ρ Α Μ Α Τ Ω Ν.

656

Stobaeus Eclog. phys. I, 4. p. 106. Heer.

Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδῆ βροτίος.

Sophoclis esse constat ex Theophilo ad Autolycum p. 110. ed. Wolf.

657

Stobaeus Eclog. phys. I, 9. p. 222.

Πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

658

Stobaeus Eclog. phys. I, 9. p. 230.

Χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταῖϛ

τερμοσύνη βίου

πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιόμενος.

659

Stobaeus Eclog. phys. II, 1. p. 6.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθους ἂν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

660

Stobaeus Florileg. II, 18.

Σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλλυται.

661

Stobaeus III, 14.

Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.

662

Stobaeus III, 15.

Ἄλλ' ἢ φρόνησις ἀγαθῆ θεὸς μέγας.

663

Stobaeus IV, 1. 5. 17.

Ἄλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,

ἀλλ' οὐδ' ὀρώντες εἰσορῶσι τὰ μφανῆ. —
 Ὡς δυσπέλαστον ἔστιν ἀμαθία κακόν. —
 Ἦ δὲ μορία
 μάλιστ' ἀδελφῆ τῆς πονηρίας ἔφην.
 V. 3. ἔστιν Grotius. Libri ἧ.

664

Stobaeus V, 5. et Plutarchus Moral. p. 27 f.
 Οὐκ ἔστι ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

665

Stobaeus V, 14.
 Χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χροῖ ποτε.

666

Stobaeus VIII, 11.
 Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει.

667

Stobaeus XIII, 9.
 Αἰδῶς γὰρ ἐν κατοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.
 ἢ γὰρ σιωπῇ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

668

Stobaeus XVIII, 1.
 Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
 ἤσσων μὲν ὀργῆς ἔστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός·
 φιλεῖ δὲ πολλὴν γλώσσαν ἐχέας μάτην,
 ἄκων ἀκούειν οὐς ἐκὼν εἶπεν λόγους.

Hi versus citantur partim a Plutarcho Moral. p. 89 b.
 et Clemente Al. p. 181.

669

Stobaeus XXIV, 4. 6.
 Κλέπτω δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῆ,
 σιγᾶν ἀνάγκη, καὶν καλὸν φέρῃ στόμα. —
 Ἦ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἠντι' ἂν τις ἐσθλὸς ὦν
 αὐτῷ συνειδῆ.

670

Stobaeus XXVIII, 1.
 Ὅρκοισι γὰρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πιζρὰν
 ὠδύνα παίδων, ἀλλ' ἐπὶ ἀν λήξῃ κακοῦ,
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσσεται,
 πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.

671

Stobaeus XXVIII, 5.
 Ὅρκος γὰρ οὐδὲς ἀνδρὶ φηλήτη βαρῦς.

672

Stobaeus XXIX, 38.
 Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

673

Stobaeus XLI, 3.
 Μὴ μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξέλιπς ἔπος.
 κλειθρον γὰρ οὐδέν. ὡς δ' ἂν εὐπέτες λάβοις.
 γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

674

Stobaeus XLIII, 11. 25.
 Ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσῶνται τέκνων,
 οὐκ ἔστιν αὐτῆ σαφρόνων ἀνδρῶν πόλις. —
 Νόμοις ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγγώροις καλόν.

675

Stobaeus XLV, 11.
 Πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ·
 μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

676

Stobaeus LIV, 3.
 Γινώμει πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

677

Stobaeus LXII, 33.
 Εἰ σῶμα δούλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

678

Stobaeus LXIII, 6.
 Ὡ παῖδες, ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
 ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
 ἔστιν μὲν Ἀιδης, ἔστι δ' ἄφρδιτος βία,
 ἔστιν δὲ λύσσα μαινᾶς, ἔστι δ' ἡμερος
 5 ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν,
 σπουδαῖον, ἡσυχαιόν, ἐς βίαν ἄγον.
 ἐντήχεται γὰρ πνευμόνων ὄσοις ἐνι
 ψυχῇ. τίς οὐχὶ τῆσδε τῆς θεοῦ βορά;
 εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῶ γένει,
 10 ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῆ·
 νομᾶ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοῦκείνης πτερόν,
 ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.
 τίς οὐ παλαίουσ' ἐς τοῖς ἐκβάλλει θεῶν;
 εἰ μοι θέμις, θέμις δὲ τᾶληθῆ λέγειν,
 15 Λίος τυραννεῖ πνευμόνων· ἄνευ δορός,
 ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται.
 Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα.

V. 1—4. οὐ Κύπρις — μαινᾶς affert Plutarchus
 Moral. p. 757 a. ex quo v. 2. correcta Stobaei scri-
 ptura πάντων pro πολλῶν.

Stobaeus LXVII, 5.
 Τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὀλβίσθη ποτὲ,
 γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς, ὀγκωθεὶς χλιδῆ;

680

Stobaeus LXXXIII, 54.
 Κατ' ὄρφανόν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.

681

Stobaeus XCVI, 10.
 Πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.
 πενίας γὰρ οὐδεὶς ἔστι μεῖζων πολέμιος.

682

Stobaeus XCVIII, 1.
 Ὡ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος·
 ὡς οὐδὲν ἔσμεν, πλὴν σκιαῖς ζοικότες,
 βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφόμενοι.

683

Stobaeus XCVIII, 43.
 Οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

684

Stobaeus XCVIII, 44.
 Ὡ δαιμόν, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφῆ βροτοῖς
 τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

685

Stobaeus XCVIII, 46.
 Ζῶοι τις ἀνθρώπων, τὸ κατ' ἡμᾶρ ὄπως
 ἡδίστα πορσύνων, τὸ δ' ἐς αὔριον ἀεὶ τυφλὸν
 ἔρπει.

686

Stobaeus CVIII, 51.
 Στέργειν δὲ τὰ κπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει
 σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.
 Versum alterum sine poetae nomine attulit Hesychius
 in Κυβευτῆν.

687

Stobaeus CX, 14.
Ἐλλὸς γὰρ ἢ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

688

Stobaeus CXVII, 4.
Οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
θεῖα ξύνεστιν ἡμέρα τετραμμένος.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

689

Stobaeus CXXI, 9.
Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἡμεῖρε βίου,
ἢ δειλός ἐστιν, ἢ δυσάλητος φρένας.

690

Stobaeus CXXII, 11.
α. Θανάτῳ κείνῳ συνθανεῖν ἔρωσ μ' ἔχει.
β. ἤξει, ἐπέιγος μηδὲν, εἰς τὸ μόρσιμον.

691

Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum
vol. IV. p. 76. Σοφοκλέους
Τάληθὲς αἰεὶ πλείστον ἰσχύει λόγου.

692

Porphyrius in libro de Styge apud Stobaeum CV,
57. Ἦ τε γὰρ αἰγίρος, ὡς φασιν ἄλλοι τε καὶ
Πλούταρχος, φιλοπενθῆς καὶ ἀτελής πρὸς καρπογο-
νίαν. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τισὶ φησὶν

Οὐ χροῖ ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι.
τιανυφλοῦ γὰρ ἰσαμέριος
ὅστις αἰγίρου βιοτῶν ἀποβάλλει.

693

Porphyrius de Antro Nympharum cap. XVIII. Πη-
γάδ' δὲ καὶ νάματα οἰκεῖα ταῖς ὑδριάσι Νύμφαις,
καὶ ἔτι γε μᾶλλον Νύμφαις ταῖς ψυχαῖς, ὡς ἰδίως
μέλισσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς οὐσας εργα-
στικῆς. ὄθεν καὶ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικεῖος ἐπὶ τῶν
ψυχῶν ἔφη

Βομβεῖ δὲ νεκρῶν σηῆνος, ἔρχεται τ' ἄλλη.
Barnesius ἄλλη δ' ἔρχεται.

694

Helladius Chrestom. p. 4. editionis Meursii: Ὅτι
ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιάζομενος,
Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω,
ἔστι μὲν Σοφοκλέους, τοῦτον δὲ παρωδήσας ὁ Φιλω-
νίδης ἔφη

Ὅρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω.
οἱ δὲ τὰς γυναικῆς σκόπιοιτέες φασιν,
Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Sic ultimum versum, qui Xenarchi comici est, recitat
Athenaeus p. 441 e.

695

Athenaeus I. p. 23. Κατακεῖσθαι δὲ λέγεται, καὶ
κατακεκλισθαι — ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ ἐννοίας
ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. Σάτυρος παρὰ Σο-
φοκλεῖ τοῦτό φησιν „Ἐπιζυγόμενος τῷ Πρακτεῖ
ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοῖμην.“ „Vi-
dentur ista derivata ex Hercule ad Taenarum.“ ВУНСК.

696

Athenaeus I. p. 33 c.
Ὡ γλώσσα σιγήσασα τὸν πολλὸν χρόνον,
πῶς δῆτα τλήσει προῶν μ' ἐπεξελθεῖν τόδε;
ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβροθίστερον,
ὕψ' ἢς τὸ κρουφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.

697

Athenaeus II. p. 39 f. Ἀπὸ τῆς ἀλλοιούσης τὴν
γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης εὐθυμίας, ἢ
γίνεται κατὰ τὴν μέθην — Σοφοκλῆς φησὶ „Τὸ
μεθύειν πημονῆς λυτήριον.“

698

Grammaticus Bekkeri p. 361, 19. Αἰγύπτῳ
γῆρας:

Πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα σιάχυν,
ἔπειτα φοινίζαντα γογγύλον μόρον,
ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτῳ.

Σοφοκλῆς. V. 1. 2. affert Athenaeus II. p. 51 d. et
ex eo Eustathius p. 835, 10.

699

Athenaeus III. p. 99 d. et ex eo Eustathius p.
1944, 26. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ που ὁ ποιητὴς τὸν φῦ-
λακα μοχλόν που ὠνόμασεν ἐν τούτοις

Θάρσει μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.
κὰν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν Σοφοκλῆς ἰσχάδα κέκλη-
κεν, διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν

Ναῦται δ' ἐμυρῶσαντο νηὸς ἰσχάδα.

700

Athenaeus VII. p. 277 b.
Χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει,
σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.

V. 1. ex tragico affert Clemens Alex. p. 787. V. 2.
Brunckius σαίνοντες.

701

Athenaeus X. p. 428 a. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν * *
σατυρικῷ φησιν ὡς ἄρα

Τὸ πίνειν πρὸς βίαν
ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίαν.

702

Athenaeus X. p. 433 e. Τὸ δῖψος γὰρ πᾶσιν
ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύ-
σεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς φησὶ

Διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πεινῆ διδούς.

703

Athenaeus XI. p. 783 f. Ἀρβάλλος — λέγουσι
δὲ καὶ πρόχουν ἄρουσιν. Σοφοκλῆς

Κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένην,
ἢ τὰς ἀρύστες ὦδ' ἔχουσ' ἐκόμασας.

Hesychius, Ἀρύστες: τὰς ἀπνευστὴ πόσεις. τὰ δὲ
αὐτὰ καὶ ἀρυστήρας καὶ ἀρυστήχους ἐκάλουν.

704

Athenaeus XV. p. 688 a. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς
ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πεποίηκε λεγούσας

Θυμῷ δ' οὔτις φαιδρὰ χορεῦει
τάρβους θυγάτηρ.

705

Etymol. M. p. 601. extrema, Νεῖκος: ἡ φιλο-
νεικία, παρὰ τὸ νέος λοικένοι. ἢ γὰρ φιλονεικία
τοῖς νεαροῖς ἀρμόζει. Σοφοκλῆς

Ἔβροι δὲ τοι
οὐπόποθ' ἤβης εἰς τὸ σῶφρον ἔζετο,
ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάριν.

706

Clemens Alex. Paedag. III. p. 286. Ἀβροδίατον
ἐπαινεῖ τὸν νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει
Γυναικομίμοις ἐμπρόπεις ἐσθῆμασιν.

707

Clemens Strom. V. p. 659.

Καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι,
σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεὶ,
σκαίοις δὲ φάλλον κἄν βραχέϊ διδάσκαλον.

V. 2. 3. profert Plutarchus Moral. p. 406 f.

708

Clemens Strom. V. p. 716. et Eusebius P. E. p. 680.

Τὴν τοῦδε γὰρ τοι Ζεὺς ἔγχευε μητέρα,
οὐ χρυσομορφος, οὐδ' ἐπημφισμένος
πίτλον κύκνειον, ὡς κόρην Πλευρωνίαν
ὑπημβρώσασεν· ἄλλ' ὄλοσχερῆς ἀνήρ.

* * * * *

ταχὺς δὲ βαθυοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθῃ
ὁ μοιγός —

ὁ δ' οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγῶν
πρὸς λέπτρον ἦει καρδίαν ἀδαγμένος·
ἔλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθρύπτετο.

„E satyrica fabula Hercule ad Taenarum versus hi derivati esse videntur: non enim de alius, quam Herculis natalibus, furtivoque Iovis cum Alcmena concubitu in illis agitur. In ultimo versu Eusebius legit ἐθόρνυτο.“ BRUNCK.

709

Clemens Strom. II. p. 494. Εὐ γοῦν ἡ τραγωδία περὶ τοῦ Αἰδου γράφει

Ἰπρὸς δ' οἶον ἦξις δαίμονα,

ὃς οὔτε τοῦπεικῆς οὔτε τὴν χάριν
ἦδη, μόνην δ' ἔστεργε τὴν ἄπλως δίκην.

710

Plutarchus Vit. p. 253. Τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔργων οὐδέν ἐστιν ᾧ μὴ τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἐπιφωρεῖν ἔπρεπεν

Ἦ θεοὶ, τίς ἄρα Κύπρις, ἣ τίς Ἴμερος
τοῦδε ξυνήψατο;

711

Plutarchus Vit. p. 661. et Moral. p. 33 d.

Ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται,
κείνου ἴστί δοῦλος, κἄν ἐλεύθερος μὴ.

712

Plutarchus Vit. p. 667.

Πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἄμα.

713

Plutarchus Vit. p. 911. Ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος ταύτην εἰκόνα ταῖς αὐτοῦ τύχαις παρατίθεισιν

Ἄλλ' οὐμὸς ἀεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ
τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν.
ὥσπερ σελήνης δ' ὄψις εὐφρόνας δύο
στήναι δύναται ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ,
ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα
πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη,
χάριται περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῆ,
πάλλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.

V. 5 — 8. attulit Moral. p. 282 b. 517 d. v. 5. 6. Tzetzes ad Hesiodi Ἔργ. v. 780.

714

Plutarchus Vit. p. 1025.

Ταχεῖα πειθῶ τῶν κακῶν ὁδοιορεῖ.

715

Plutarchus Moral. p. 16 a.

Ἔργου δὲ παντὸς ἦν τις ἄρχεται καλῶς,
καὶ τὰς τελευταῖας εἰκόνας ἐσθ' οὕτως ἔχειν.

716

Plutarchus Moral. p. 17 c.

Στενωπὸς Αἰδου καὶ παλιφροῖα βυθοῦ.

717

Plutarchus Moral. p. 21 a.

Οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

718

Plutarchus Moral. p. 21 b. Τὰ Σοφοκλέους, ὧν καὶ ταῦτα ἐστὶ

Γένοιτο κἄν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ.

καὶ

Οὐδὲν κακίων πτωχὸς, εἰ καλῶς φρονοῖ.

καὶ

Ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν

τίς χάρις, εἰ κακόβουλος
φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐάωνα πλοῦτον;

719

Plutarchus Moral. p. 21 f.

Ὡς τρισόλβιοι

κεῖνοι βροτῶν, οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μόλωσ' ἐς Αἰδου· τοῖσδε γὰρ μόνους ἐκεῖ
ἔην ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

„In fabulae loco, unde haec derivata, mentio erat forte τοῦ λειμῶνος τοῦ τοῖς μύσταις ἀνακειμένου, cuius Sophoclem auctorem laudat scholiastes comici ad Ranas 347.“ BRUNCK.

720

Plutarchus Moral. p. 23 c.

Τυφλὸς γὰρ, ὃ γυναικίς, οὐδ' ὀρῶν Ἀρης
σὺς προσώπῳ πάντα τυρβάξει κακά.

721

Plutarchus Moral. p. 77 b. et 619 a.

Ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικῷ προσῆ.

722

Plutarchus Moral. p. 84 b. Ἡ δὲ προκοπὴ τὰς
ὑπερβολὰς πρότερον καὶ τὰς ὀξύτητας τῶν παθῶν
ἀνήσει,

Ἰπρὸς ἄσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

723

Plutarchus Moral. p. 98 a.

Τὰ μὲν διδασκὰ μανθάνω, τὰ δ' εὐρέτα
ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἡτησάμην.

724

Plutarchus Moral. p. 99 a. Clemens Protreptico p. 78.

Βᾶτ' εἰς ὀδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεῶς,
οὐ τὴν Λιδὸς γοργῶπιν Ἐργάνην σιατοῖς
λέκνοισι προστρέπεσθε.

V. 1. Hinc Hesychius χειρῶναξ λεῶς et Pollux II, 151. χειρῶνακτες παρὰ Σοφοκλεῖ. V. 3. Hesychius in Λείκνοισι.

725

Plutarchus Moral. p. 107 b.

Σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, στένεις,
εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει;

726

Plutarchus Moral. p. 141. Ταῖς Λυσάνδρου θυμα-
τρᾶσιν ὁ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἱμάτια καὶ πλόκια
τῶν πολυτελεῶν ἐπεμμεν. ὁ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἔλα-
βεν, εἰπὼν· Ταῦτα τὰ κόσμια καιαίσχυνεῖ μου

μᾶλλον ἢ κοσμήσει τὰς θυγατέρας. πρότερος δὲ Ἀυ-
σάνδρου Σοφοκλῆς τοῦτο εἶπεν·

Οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλήμων, ἀλλ' ἀκοσμία
φαίνεται ἂν εἶναι, σὺν τε μαργότης φρενῶν.

727

Plutarchus Moral. p. 280 f. Διὰ ζόρον καὶ πλη-
σιονοίαν ξευβοῖουσι καὶ βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι καὶ
ἄνθρωποι, ὡς πού καὶ Σοφοκλῆς πεποίησε

Σὺν δὲ σφαιδάξεις πῶλος ὡς εὐφορβία.
γαστήρ τε γὰρ σοῦ καὶ γνάθος πλήρης.

728

Plutarchus Moral. p. 394 b.

Οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα, φίλα.

729

Plutarchus Moral. p. 414 e. Πολλὰ κατὰ τοῦ
θεοῦ δωδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηδέν· ὥστε
θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δὲ οὐ, κατὰ τὸν Σο-
φοκλέα.

730

Plutarchus Moral. p. 417 f. Ὁ Σοφοκλέους Ἄδμη-
τος (εἶπε περὶ Ἀπόλλωνος)

Οὐμός δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἤγε πρὸς μύλην.

731

Plutarchus Moral. p. 458. Καὶ τὸν Νεοπτόλεμον
Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλίσας, Ἐκόμπασ'
ἀλοιδόρητα, φησὶν,

Ἐρρηξάτην ἐς κύβλα χαλκῶν ὄπλων.

732

Plutarchus Moral. p. 463 d. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέ-
γων ὅτι

Τὰ πλεῖστα φρωῶν αἰσχροῖα φωράσεις βροτῶν,
ἀγαν εἶκεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολούειν. Iterum
affert p. 481 f.

733

Plutarchus Moral. p. 468 b. Ὡσπερ οἱ Σοφο-
κλέους ἱατροὶ

Πικρὰν χολὴν κλύουσι φαρμάκῳ πικρῷ.

P. 463 f. scriptum πικρῷ πικρὰν κλύουσι φαρμάκῳ
χολῆν. p. 923 a. πικρὰν πικροῖς κλύουσι φαρμά-
κοις χολῆν.

734

Plutarchus Moral. p. 504 c. (et p. 810 c.) Ὁ μὲν
γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ τὸν Αἴαντα τραχυνόμενον
τῷ λόγῳ προὔνησεν ἠθικῶς τοῦτο εἶρηξεν

Οὐ μέμφομαι σε· δρῶν γὰρ εὐ κακῶς λέγεις.

Ad Ἀχαιῶν σύνδειπνον refert Brunckius.

735

Plutarchus Moral. p. 511 f. Πρῶτον μὲν οὖν ἐν
ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι σπαντὸν ἔθιξε σιωπᾶν,
μέχρι οὗ πάντες ἀπέπρωται τὴν ἀπόκρισιν.

Οὐ γὰρ τι βουλῆς ταῦτο καὶ δρόμου τέλος.
ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.

736

Plutarchus Moral. p. 530 a. Κακὴ δὲ (ἡ δυσω-
πία) θαλάμου καὶ γυναικωνίτιδος ἐπίτροπος, ὡς
φησὶν ἢ παρὰ τῷ Σοφοκλέῳ μετανοοῦσα πρὸς τὸν
μοιχρὸν „Ἐπεισας, ἐξέθωψας.“

737

Plutarchus Moral. p. 625 d. Σοφοκλῆς περὶ τῶν
γερόντων

Βραδεία μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου,
πόρρω δὲ λείσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

738

Plutarchus Moral. p. 640 a. Καὶ Σοφοκλῆς εἶρηξεν
πὺρ περὶ τῶν Τρώων ὡς „Φίλιπποι καὶ κερουσκοί,
σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί.“

739

Plutarchus Moral. p. 732 d. Τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ
τῶν, ὅτι μὴ πρότερον ἦν, ἀπιστομένων εἰ γέγονε
νῦν, οὐ φάυλος εἰπόντος

Ἄπαντα τὰ γέννητα πρῶτον ἦλθ' ἄπαξ.

Ita Valckenarius Diatrib. p. 222. Vulgo ἄπαντα τὰ
γέννη τὸ πρῶτον ἦλθεν. Artemidorus IV, 59. Τοῦτο
τὸ ἱαμβεῖον

Ἄπαντα τὰ δόκητα πρῶτον ἦλθ' ἄπαξ.

740

Plutarchus Moral. p. 758 f. Ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ
μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς· τὸ
δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου,

Κὰπὶ Κορυβάντεσσι χοροεῖσατε,
φρησὶ Σοφοκλῆς.

741

Plutarchus Moral. p. 768 f.

Φίλων τοιοῦτων οἱ μὲν ἐστεροημένοι
χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν.

742

Plutarchus Moral. p. 788 b. 792 a. 1129 d.

Ἀμίπει γὰρ ἐν χρεῖαισιν ὥσπερ εὐφρεπῆς
χαλκός, χρόνῳ δ' ἀργήσαν ἡμυσε στέγος.

V. I. εὐγενῆς p. 1129.

743

Plutarchus Moral. p. 802 b. Τὴν γὰρ Ἐργάνην
οὔτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, οἱ
παρ' ἄκμοι τυτάδι βαρεῖα καὶ πληγαῖς ὑπακούου-
σαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες.

744

Plutarchus Moral. p. 854 f. Ἄλλὰ
Δεινὸν τὸ τὰς Πειθοῦς πρόσωπον,
ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.

745

Plutarchus Moral. p. 959 e.

Τιθασὸν δὲ χῆνα καὶ περιστεράν
ἐφῆστιον οἰκῆτιν τε.

746

Plutarchus Moral. p. 985 c. Ἄλλὰ ἡμῖν γε πά-
λαι τὸ τοῦ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστίν

Εὐ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος
σύγκολλα τὰμφοῖν ἐς μέσον τεκταινεται.

747

Plutarchus Moral. p. 1093 d. Τὰ Σοφοκλέους πε-
ρίεισιν ἔδωκ „Μουσομανεῖ δ' ἐλάφθην δ' ἂν καὶ
τῷ ποτὶ δειρὸν ἔρχομαι δ' ἐκ τε λύρας ἐκ τε νό-
μων.“ Brunckius M. δ' ἐθάλαφθην διακέτῳ ποτὶ
δειράδα ἔρχομαι ἐκ.

748

Plutarchus Moral. p. 1100 c. Ὑπὸ χαρᾶς ἦρθη
κατὰ τὸν Σοφοκλέα

Γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φασώμενος.

Huc spectat Hesychii glossa Πάππος ἀκάνθης.

749

Scriptor vitae Homeri in Opuscul. Mythol. Thom. Gale p. 367. Πάλιν δὲ τὸ Ὀμήρου (Π. γ, 65.)

Ὅ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν

Θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· χορῆ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ
διδώσι, φεύγειν μηδὲν, ὃ τέκνον, ποτέ.

750

Schol. Homeri Iliad. ι, 453. Σοφοκλῆς
"Ὅς μὴ πέπονθε τὰμὰ μὴ βουλευέτω.

751

Eustathius p. 1237. Διαγνωμονοῦντος Ἀχιλλέως
ὅτι τε εὐθύχως ἐτι διάκειται, καὶ διερχῶ ποδὶ, καθ'
Ὀμηρον, ἢ χλωρὸν γόνυ κατὰ Θεόχοριτον ἔχων, βέλ-
νει, καὶ οὐπω δέος εἰς ἀλίβαντα καταπεσεῖν αὐτὸν,
ζῶντι ποδὶ χρώμενον, ὡς φησι Σοφοκλῆς. Conf.
fragm. 831.

752

Eustathius p. 1538. Λέγει δὲ που καὶ Σοφοκλῆς
τὸ, Τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς
δὲ φρῶς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα· εἰπὼν τοῦτο
ἐκείνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἱ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι
καιρῶ θυμοῦ. „Fefellit procul dubio memoria Eusta-
thium: quae tanquam Sophoclis profert, tragicum minime
redolent; Aristophanis potius esse crediderim.“ BRUNCK.

753

Cicero ad Atticum II. 16. Cneus quidem noster
iam plane quid cogitet nescio:

Φυσῆ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσοις ἐτι,
ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φροβεῖαις ἄτερ.

Longinus περὶ ὑπόου. c. III, 2. Γελᾶται ἐτι μᾶλλον
τὰ Κλειτάρχου. φλωιδης γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ φρῶν,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα, οὐ σμικροῖς μὲν αὐλίσοις,
φροβεῖαις δ' ἄτερ.

754

Dionysius Halic. de Structura Orationis p. 66.
edit. Upton.

Μύω τε καὶ δέδορθε κᾶξανίσταμαι,
πλεῖον φυλάσσω αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι.

755

Schol. Pindari Olymp. I, 97. Ἔνιοι δὲ, ὅτι
τρία λέγεται κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον συνερ-
ροῦντα, ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός. Σοφοκλῆς
Αἴσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἴσομαι.

756

Schol. Pindari Pyth. II, 125. Οἱ γὰρ Φοίνικες
παλιγκάπηλοι. καὶ Σοφοκλῆς

Ἄνῃν ἔθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοίνιξ ἀνήρ
Σιδώνιος κάπηλος.

757

Schol. Pindari Pyth. IV, 213.

Χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν,
ὅπου τὸ τεργνὸν καὶ τὸ πικραῖνον φύει·
δακρυροεῖ γούν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

758

Schol. Pindari Pyth. IV, 221.

Ἦ γῆ Φεραία, καίρε, σύγγονόν θ' ὕδρω,
Ἐπέρεια κρήνη, νῆμα θεοφιλέστατον.

759

Schol. Pindari Nem. X, 59. Καὶ γὰρ τὸ πρῶ-

τον ἔσχατον ποτὲ δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ ἔσχα-
τον, πρῶτον. κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἔσχατῷ
ἀντὶ τοῦ πρώτου

Ἦδη γὰρ ἔδρα Ζεὺς ἐν ἔσχατῷ θεῶν.

Brunckius ἔχει γὰρ ἔδραν.

760

Schol. Pindari Nem. XI, 7.

Ἦ πρῶρα λοιβῆς Ἑστία.

761

Schol. Aeschyl. Persar. v. 181. Ἐδοξάτην μοι
δύο γυναικ' εὐείμωγε· ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Σοφο-
κλῆς τὸ

Ἐδοξάτην μοι τὰ δὴ ἠπείρω μολεῖν.

Quae corrupta apud Herodianum Pierson. p. 434.

762

Schol. Euripidis Orest. v. 480.

Ὀργῆ γέροντος ὥστε μαλθακῆ κοπίς

ἐν χειρὶ θῆγει, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

763

Schol. Euripidis Orest. v. 592.

Ἄει γὰρ εὐ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

„Proverbialis est senarius sine auctoris nomine saepe
citat. Vide Erasmi Adagia chil. I. cent. III. 9.“

BRUNCK.

764

Schol. Euripidis Med. v. 33. Ἀτιμάσας
ἔχει: Ἀτικῶς ἀντὶ τοῦ ἠτίμησε. καὶ Σοφοκλῆς

Παῖδας γὰρ οὐς ἔφρσ' ἀναλώσας ἔχει.

καὶ πάλιν

Ἐὐφρμίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

„Horum senariorum prior de Thyeste dictus videtur.“
BRUNCK.

765

Schol. Aristophanis Nub. v. 1162. exscriptus
ab Suida in Ἀρσανίας, Ἀρσανίας πατρῶν

μεγάλων κακῶν: λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας—
τὸν Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα

Ζεὺς νόστιον ἄγοι τὸν νικομέχαν

καὶ παυσανίαν κατ' Ἀφειδῶν.

766

Schol. Aristoph. Avium v. 515. Σοφοκλῆς

Ὁ σκηπτοβάμων αἰετὸς, κύων Διός.

767

Schol. Aristoph. Avium v. 1240. Διὸς μακέλ-
λη: τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφοκλειον

Χρυσῆ μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ.

768

Schol. Aristoph. Lysistratae v. 8. Τοξοποιεῖν
τὰς δὲ φρῶς: ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακῆναι. ἀπὸ τοῦ

παρὰ κολουθοῦντος. τοιοῦτο γὰρ τὸ πρόσσωπον τῶν
ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὀμηρος (Π. ο, 102.)

Ὅδδ' ἐ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κτανέησιν ἰάνθη.

καὶ Σοφοκλῆς (κατὰ τὸ ἐναντίον add. Suidas in
τοξοποιεῖν)

Ἦς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῆ γ' ἠαυτῆ.

Codex ἐκτανθῆ. Suidas ἰάνθη, quod ex versu Home-
rico irrepsit. Veram scripturam habet schol. Homeri

Π. ο, 101. Μέτωπον: Σοφοκλῆς „Ἦς ἂν Διὸς μ.
ἐκταθῆ γ.“

769

Philo Iudaicus tom. II. p. 448. Τὸν ἀψευδῶς ἐλεύθερον ἀναστῆναι, ἢ μόνῳ τὸ αὐτοκρατεῖν πρόσθετον — ἀναφθέρηται γὰρ ἐκείνο τὸ Σοφοκλεῖον, οὐδὲν τῶν Πυθογόρητων διαφέρει, Θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δὲ οὐδὲ εἰς.

770 771

Achilles Tatius Isagoges ad Arati Phaenom. cap. I. initio:

Μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῆ περισκοπεῖ.
et paullo post ubi de astronomiae inventoribus, Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρεά τὴν εὐρεσιν ἀναφέρει λέγων „Πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου.“

772

Scriptor vitae Arati apud Petavium p. 151. (vol. II. p. 437. Buhl.)

Ἡἑλιος οὐκ ἐπιτρέφει με,
ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν,
καὶ πατέρα πάντων.

773

Scholista Aristidis vol. III. p. 681, 33. Καὶ τὸ Φίλου κακῶς πρῶξαντος ἐκποδῶν φίλοι, Σοφοκλέους ὃν, παρομιῶδες γέγονε. Ex Sophoclis Oedipo affertur ibidem p. 85, 23. sine poetae nomine ab schol. Sophoclis Electr. v. 188. ubi ἀνδρὸς προφίλου, ut apud Diogenian. I, 79. Spectat ad h. v. Aristides vol. I. p. 112, 5. 268, 11. Iebb.

774

Stephanus, Αἴα: πόλις Κόλχων — ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ὣν μὲνηται Σοφοκλῆς· τῆς μὲν προτέρας λέγων „Εἰς Αἴαν πλέων“, τῆς δὲ δευτέρας οὕτως

Ἔστιν τις Αἴα Θεσσαλῶν παγκληρία.

775

Stephanus, Ἀνακτόριον: Ἀκαρνανίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος, καὶ θηλυκὸν Ἀνακτορία, ἢ γῆ· καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δὲ φησι διὰ διφθόγγου

Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός.

776

Stephanus, Ἀρταγή: πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικὸν, Ἀρταγνός· Σοφοκλῆς δὲ Ἀρταγεὺς εἶπε

Τί μέλλειτ' Ἀρταγῆς τε καὶ Περκῶσιοι;

777

Scholista Hesiodi Theogon. v. 30. Καὶ μοι σκηπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθιλέος ὄξον: παρόσον ἢ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσιασμούς. Σοφοκλῆς Δάφνην φαρῶν ὕδοντι προτε τὸ στόμα.

778

Dicaearchus de statu Graeciae p. 16. edit. Hudson.: Αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Θηβαίων τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ἠνθμοῖς εὐσχημονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν. μαρτυρεῖ Σοφοκλῆς

Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους,
οὐδ' ἂν μόνον τίττουσιν αἱ θνητὰ θεοῦς.

779

Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum vol. IV. p. 34. Σοφοκλέους

Ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,

χορῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα.

προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καδ' ἡμέραν αἰεὶ,
5 ἕως ἂν ἐξῆ μανθάνειν βελτίονα.

παῖς δ' ὦν κακὸν μὲν δοῦν τι προῖκ' ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ' αὐτῶν μανθάνων ἄνευ πόνου·
τὰ χρησιὰ δ', οὐδ' ἦν τὸν διδάσκαλον λάβη,
ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέζηται μόλις.

10 ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα, καὶ μοχθητέον,
ὡ παῖδες, ὡς ἂν μητ' ἀπαιδεύτων βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι κάποδημοῦντος πατρός.

780

Ioannes Damasc. I. I. p. 31. Σοφοκλέους Ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

Αὐτὸ ὄλλυται scribendum aut Brunckii probanda opinio. qui non hunc, sed praecedentem versum, in codice Anaxandridi tributum, tragici esse putat, Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἢ χάρις τίττει χάριν.

781

Strabo IX. p. 399. Τὸ Ἀμφιάρειον — ὅπου φησὶ γόντα τὸν Ἀμφιάρειον, ὡς φησι Σοφοκλῆς Ἐδέξατο ἡραεῖδα Θηβαία κόνης αὐτοῖσιν ὅπλοισι καὶ τετραορίσῳ δέφρω.

782

Strabo XV. p. 687. Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἐστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν ὡς τὸ Διονύσου καθιερωμένον ὄρος

Ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἰακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει,
ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει
καὶ τὰ ἐξῆς.

783

Plutarchus Moral. p. 75 b. Εἰ μηδεμίαν αἱ προκοπαὶ ποιοῦσι τῆς ἀφροσύνης ἄνεσιν, ἀλλ' ἔσθ' σταδμῶ πᾶσιν ἢ κακία περιθεμένη Μολιβδῖς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν.

Etymolog. M. p. 590, 8. Μόλιβος καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ἔστιν, τὸ δ' οὐκ ἔστιν, οἶον „Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατήγε“ Σοφοκλῆς. Conf. Pierson. ad Moer. p. 257.

784

Schol. Theocriti XV, 48. Σοφοκλῆς Τὸ πάνσοφον κρότλημα Λαέρτου γόνος.

785

Priscianus vol. II. p. 415. Krehl. Sophocles, teste Seleuco, profert quaedam contra legem metrorum, sicut in hoc

Ἀλφεισίβωιν, ἣν ὁ γεννήσας πατήρ.

786

Schol. Homeri Odys. τ, 471. Χάρμα καὶ ἄλγος: Σοφοκλῆς „Χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.“ Eustathius φησὶ Σοφοκλῆς ὡς χάσμα — ἐκκαλούμενον. Poeta scripsit

Χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη,
quemadmodum alicubi scriptum legere memini.

787

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 34, 3. Παρὰ Σοφοκλεῖ „Ὁ (οὐ Blochius) σκέπαρος οὐδὲ προῖο-

νος πληγαί“ ὅτι γὰρ καὶ ὁ τραγικὸς λέγει σκέπαρ-
νος ἐπ’ εὐθείας ἀρσενικῆς ἐν ἑτέροις ἐδήλωσα.

788

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42, 23. Μά-
τη, ἐνθεν καὶ γενικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ „Ὅν τί τοι
μέτρον μάτας“.

789

Grammaticus Bekkeri p. 128, 27. Ἄν — τρις ἐν
μῆ συντάξει — παρὰ Σοφοκλεῖ

Πῶς ἂν οἶκ ἂν ἐν δίκῃ

θάνοιμ’ ἄν;

790

Hesychius, Ἀδόξαστον: ἀσάλπιστον. Σοφο-
κλῆς εὐρησά. Ita codex. Incante Musurus Εὐρουσάκει.

791

Plutarchus Vit. p. 77 a. ubi de φαινομηρίσι La-
caenis agit, Τῷ γὰρ ὄντι τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος
αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν ἀνεροραμμέναι κάτωθεν, ἀλλ’
ἀνεπτύσσοντο καὶ συνανεγύμνονον ὅλον ἐν τῷ βαδί-
ζειν τὸν μηρόν. καὶ σφραγίστα τὸ γιγνόμενον εἶρη-
ξε Σοφοκλῆς ἐν τούτοις

Καὶ τὰν νέροτον, ἄς ἔτ’ ἄστολος χιτῶν

θυραῖον ἀμφὶ μηρόν

πτύσσεται, Ἐρμιόνας.

Ad Hermionam retulit Valckenar. Diatr. p. 221., ad
Ἑλένης ἀπαίτησιν Brunckius.

792

Grammaticus Darmstadiensis in Actis Monac. II. p.
515. Ἔστι δὲ τὸ φανακίζειν εἰπεῖν καὶ περὶ τοὺς
φῆληκας· Σοφοκλῆς ἐν ἰάμβῃ· καὶ φῆληκας δὲ φα-
μὲν τοὺς πλανῶντας τὴν ὄψιν ὡς πεπεύρους. Her-
mannus Opusc. vol. III. p. 41. suspicatur ἐν Νιόβῃ.

793

Scholiasta Soph. Oedip. Col. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ
Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς
καὶ ἐν Ἰφιζελίῃ (Ἰφιγενείῃ;) φησὶ.

794

Pollux X, 39. Καὶ τὴν δὲ παρ’ Εὐπόλιδι ἐστὶν
ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ
ἰοκλεῖ (?) λέγοντι

Ἄλλὰ καὶ λινορραφῆ

τυλεῖα.

795

Etymolog. M. p. 207, 17. Βουθοίη: πόλις τῆς
Πλευρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ (?)

Βουθοίη Δορίλωνος ἐπὶ προχοῆσιν ἐνάσθη.

796

Pollux VI, 39. Ἀβρωτος: ὁ νῆστις, παρα Σο-
φοκλεῖ.

797

Bekkeri Anecd. p. 336, 6. Ἀγάξεις: ἀντὶ τοῦ
θρασύνης. Σοφοκλῆς.

798

Bekkeri Anecd. p. 336, 7. Ἀγάμετος: ἀντὶ
τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς.

799

Suidas et Bekkeri Anecd. p. 325, 22. Ἀγάσμα-
τα: σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιο. Σοφοκλῆς κέ-
χρηται.

800

Bekkeri Anecd. p. 340, 22. Ἀγχαζε: ἀντὶ τοῦ
ἀναχάρι. οὕτως Σοφοκλῆς.

801

Photius p. 6, 8. et Bekkeri Anecd. p. 340, 26.
Ἀγωγεύς: ὁ ἱμῶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως
Σοφοκλῆς.

802

Pollux III, 141. Ἀγωνοθέτιν μοχθηρῶς ἐκά-
λεσε Σοφοκλῆς τὴν ἀγωνοθεσίαν. Corrige ἀγωνοθή-
κην ex codice.

803

Bekkeri Anecd. p. 343, 11. Ἀδικόχειρας: ὡς
Σοφοκλῆς.

804

Hesychius, Ἀδρέπανον: ἄδρεπτον, θεοῖς
ἀνακεῖμενον. Σοφοκλῆς.

805

Bekkeri Anecd. p. 345, 13. Ἀδρῦναι: ἄδρῶν
καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

806

Bekkeri Anecd. p. 347, 25. Ἀείζων — Σοφο-
κλῆς δὲ τὴν εὐθείαν εἶπεν „Ἀείζως γενεά.“

807

Bekkeri Anecd. p. 347, 30. Ἀείζων πένθος
ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς ἀείζων ἔλλκος.

808

Bekkeri Anecd. p. 348, 17. Ἄζειν: τὸ στένειν.
Σοφοκλῆς.

809

Bekkeri Anecd. p. 348, 26. Ἄζησία: οὕτως ἢ
Ἀμητήρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται· οἱ δὲ, τὴν εὐ-
τραφῆ.

810

Bekkeri Anecd. p. 353, 4. Ἄθραυμάστως: Σο-
φοκλῆς εἶπεν.

811

Bekkeri Anecd. p. 353, 5. Ἄθμιστα καὶ
ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς.

812

Bekkeri Anecd. p. 352, 16. Ἄθρακτος: ἀτάρα-
χος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη Σοφοκλῆς λέγει.

813

Bekkeri Anecd. p. 362, 21. Αἱματορρόφον:
Σοφοκλῆς

Τίσις δ’ ἄνωθεν εἰσὶν αἱματορρόφος;

814

Bekkeri Anecd. p. 360, 18. Αἱματώσαι: ἀντὶ
τοῦ φρονεῖσαι. Σοφοκλῆς.

815

Bekkeri Anecd. p. 361, 2. Αἰολίξιν: τὸ ποι-
κλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς.

816

Bekkeri Anecd. p. 367, 15. Ἀκληρία: ἀντὶ
τοῦ ἀτυχία. οὕτως Σοφοκλῆς.

817

Bekkeri Anecd. p. 367, 20. Ἀκόλαστον σῶ-
μα Σοφοκλῆς.

818

Bekkeri Anecd. p. 367, 32. Ἀκολουθία: ἢ
ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

819

Bekkeri Anecd. p. 372, 13. Ἄκουε σίγα: — καὶ Σοφοκλῆς

Ἄκουε σίγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

820

Bekkeri Anecd. p. 369, 13. Ἄκουσείων: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος.

821

Bekkeri Anecd. p. 372, 14. Ἄκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκουσέσθαι δὲ Ἀριστοφάνης.

822

Bekkeri Anecd. p. 373, 13. Ἄκουσία: τὸ πρῶγμα. Σοφοκλῆς

Ἐξάαιρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

823

Bekkeri Anecd. p. 373, 1. Ἄκουσίμη: ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς

Σπονδὴ γὰρ ἢ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη,

οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

δύναται καὶ φωνὴ ἀκουσίμη λέγεσθαι.

824

Bekkeri Anecd. p. 373, 15. Ἀκροφύσιον: τὸ τῇ χῶνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς.

825

Bekkeri Anecd. p. 383, 4. Ἀλεύσω: ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

826

Bekkeri Anecd. p. 383, 11. Ἀλένουσι: ἀντὶ τοῦ λεπτόνουσι. Σοφοκλῆς.

827

Bekkeri Anecd. p. 383, 31. Ἀλλάθω καὶ ἀλκάθειν: Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

828

Bekkeri Anecd. p. 376, 32. Ἀλλά: ἀντὶ τοῦ ὅταν (?) Σοφοκλῆς.

829

Suidas et Bekkeri Anecd. p. 376, 31. Ἀλλάχθηται: ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

830

Etymol. M. p. 69, 41. Ἄλοιμός: τὰς χροίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς „Μαριεὺς ἀλοιμός.“ ἢ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνεῖσα ἐπάλειψις, καταπερανεῖ πετάλωσις οὕσα ἐν αὐτῷ.

831

Hesychius, Ἀλύβας (Ἀλίβας): ὄρος παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ πόλις. οἱ δὲ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν Τροίᾳ. „Videtur hoc nomine appellasse Sophocles inferorum paludem aut fluvium. Vide fragm. 751.“

BRUNCK.

832

Phrynichus Bekkeri p. 14, 20. Ἄμισθος: χωρὶς μισθοῦ. Σοφοκλῆς „Ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται.“ Conf. Hesych. in ἄμισθος.

833

Suidas et grammaticus Coislin. p. 231. Ἀμύνασθαι: — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι.

834

Suidas, Ἀμυχρόν: τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἄγρὸν

καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχρόν.

835

Eustathius p. 1405. Ἀμφώβολα: παρὰ Σοφοκλεῖ αἱ διὰ σπλάγγων μαντεῖα.

836

Hesychius, Ἀναστρέφων: ἀρνούμενος. Σοφοκλῆς.

837

Hesychius, Ἀναψύχουσα: ξηραίνουσα. Σοφοκλῆς.

838

Pollux III, 107. Τὸν δὲ ἄνοσον καὶ ἀνόσητον Σοφοκλῆς.

839

Suidas et Bekkeri Anecd. p. 407, 12. Ἀντάρης νυκτερεὺς ὄψεσ' φησι Σοφοκλῆς.

840

Bekkeri Anecd. p. 414, 2. Ἄορονος λίμνη — εἶναι δὲ καὶ νεκρομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνη Σοφοκλῆς ἱστορεῖ.

841

Hesychius (coll. Bekkeri Anecd. p. 419, 13.) Ἀπαιόλημα: ἀποκάθαρμα, ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς.

842

Hesychius, Ἀπάνθροπος: σκληρὸς, ἀνόητος, ἄφρων, ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς.

843

Etymolog. M. p. 123, 13. Ἀπληγίς: τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον, ὅπερ Ὀμηρὸς ἀπλοῖδα καλεῖ. Σοφοκλῆς Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος. Quidni Θεσσαλῆς?

844

Pollux VII, 43. Ἀπολωπίσαι. Σοφοκλῆς.

845

Bekkeri Anecd. p. 432, 6. Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ἰοικότα τοῖς ἡθεσιν. οὕτως Σοφοκλῆς.

846

Bekkeri Anecd. p. 439, 10. Ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερὸν καταστήσαι. οὕτως Σοφοκλῆς.

847

Hesychius, Ἀραγῆς ὄμμα: οὐ δακρῶν. ἢ τρόπῳ φαιμέν, κατερράγγη μου δάκρνον. Σοφοκλῆς** σατυρικῶ.

848

Bekkeri Anecd. p. 447, 5. Ἀρταμος: κρεουργὸς, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.

849

Pollux VII, 36. Σπάθη: ὄθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ Ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ. Ad hunc locum spectat Hesychii glossa Ἀσπάθητον χλαῖναν.

850

Bekkeri Anecd. p. 459, 31. Ἀτιμαγέλης: ὁ ἀποσιτάτης τῆς ἀγέλης ταύρος. οὕτως Σοφοκλῆς.

851

Hesychius, Ἀυλῶπιν: αὐλοὺς ἔχουσαν. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγῃν τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν.

852

Phrynichus Bekkeri Anecd. p. 28, 28. Ἀχανές: τὸ μὴ ἔχον στέγην, ἢ ὄροφον. ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου Σοφοκλῆς.

853

Pollux VII, 70. Ἴδὲ βαλίτη ἐστὶ μὲν προμήκης χιτῶν. οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηρὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ.

854

Athenaeus XV. p. 690. Παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωδιοποιῶν ὀνομάζεται καὶ μύρον βάκκαρις — μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς.

855

Hesychius, Βάσκανος: φθονερός, ἀχάριστος, συκοφάντης. Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον ἐπὶ τοῦ ἀχάριστος, καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ἠήτορσιν.

856

Etymol. MS. Leydense, Βλίσειν: καὶ Ἀττικῶς βλίτειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τουτέστιν ἐκπιεῖν καὶ θλίβειν. Σοφοκλῆς Ἦ σφηκιὰν βλίτιουσιν εὐρόντες τινά.

857

Athenaeus p. 409 c. Βοῖκλεψ (epitome βοόκλεψ) παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ Ἐρμῆς.

858

Zenobius Proverb. II, 65. Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡρεμούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησι Σοφοκλῆς Ὅταν τις ἕδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

859

Eustathius p. 1625. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ὀνομασίας ἠλικίων λέγει ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη, Γηγενὴ ἢ βούβαλιν.

860

Etymol. M. p. 213, 26. Βριάκχος: θηλυκῶς ἢ βιάκχη ἢ βριακῶς τακχάουσα. Σοφοκλῆς „Ἐχω δὲ χερσὶν ἀγρίαν βριάκχον.“

861

Hesychius, Βωλόνας: οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ.

862

Eustathius p. 1923. Γέρων, παλαιός. λέγει δὲ, φασὶ, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς „Σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις.“ ἦγον παλαιὰ, ἀρχαῖα.

863

Hesychius, Γλοιάς: ἡ κατοθήτης ἵππος καὶ πολυδίξ, παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ γλοῖης τὸ αὐτό.

864

Hesychius, Γνώμων: συνेतός. Σοφοκλῆς.

865

Trypho περὶ τρόπων p. 50. Ὀνοματοποιία κατ' ἐναλλαγήν. ὡς τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ

Οἱ γὰρ γύναυδροι καὶ λέγειν ἡσκηκότες. ἀντὶ τοῦ ἀνδρόγυνου.

866

Etymol. M. p. 254, 53. Δελήτιον: τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς „Ἐχε τὸ δελήτιον.“ ἢ Σώφρων.

867

Schol. Apollonii Rh. III, 281. Δενδέλλειν: — Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε.

868

Pollux III, 73. Δεσπότερα — Σοφοκλῆς.

869

Etymol. M. p. 265, 23. Δημόκοινοσ: δημόσιος βασιανιστής: ἢ ὁ δήμιος, ἦγον ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φρονεῖν κληρωθεῖς. Σοφοκλῆς Οἶος γὰρ ἡμῶν δημόκοινοσ οἴχεται.

870

Pollux IX, 158. Διωκτὸσ παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ φυγὰσ, τραγικῶσ.

871

Hesychius, Ἐγκότμημα: ὄργη, μανία. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ. καὶ ἐνεκότουσ παρὰ Σοφοκλεῖ.

872 873

Etymol. M. p. 313, 1. Ἐγγχοσ: τὸ δόρυ. ἰστέον ὅτι ἔγγχοσ καὶ ξίφοσ καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὀμηροσ. ὁ δὲ Σοφοκλῆσ τὴν σφαῖραν ἔγγχοσ κέκληκεν, οἶον „Τὸ δ' ἔγγχοσ ἐν ποσὶν κυλινδεται.“ καὶ τὸ πῦρ, οἶον „Ἐγγχοσ ἰέμενον.“ τὸ τὴν ὀρμὴν ἔχον.

874

Etymol. M. p. 333, 40. Ἐλυτροσ: κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνεσίχημα. ὁμοίοσ καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶσ Σοφοκλῆσ ἔλυτρα.

875

Etymol. M. p. 344, 40. Ἐνολμίσ: ἦν τι γένοσ μάντεωσ οὕτω καλούμενοσ, διὰ τὸ τοὺσ ἐν ὄλῳ κοιμηθέντασ μαντικὸσ γίνεσθαι. ὄλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίποδεσ τοῦ Ἀπόλλωνοσ. — Σοφοκλῆσ, ἐνόλμοιοσ, ἀντὶ τοῦ μαντικὸσ. Zenobius Proverb. III, 63. Ἀπόλλωσ ὑπὸ Σοφοκλέουσ ἐνολμοσ.

876

Etymol. M. p. 346, 15. Ἀττικῶσ μὲν ἔξπουσ καὶ ἔξζλινοσ λέγεται, ὡσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἔξπηχυστί.

877

Eustathius p. 1562. Ἐπηλισ: ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆσ λάρνακοσ, ὡσ φασὶν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἔφηλισ κοινῶσ, ὡσ ἀπὸ τοῦ ἥλου.

878

Pollux III, 145. Τὸ βραβεύειν, ἐπιστατεῖν Σοφοκλῆσ.

879

Plutarchus Moral. p. 144 b. (et 756 e.) Εὐκάρπον Κυθέρειαν καλῶσ ὁ Σοφοκλῆσ τὴν Ἀφροδίτην προσηγόρευσε.

880

Grammaticus Bekkeri p. 1376. Εὐνούχοσ δὲ Σοφοκλῆσ καὶ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ τοὺσ εὐνεὶσ καὶ μὴ μετασχόντασ ὕπνου, τουτέστι τηροῦντασ „Οὐχ ὕπου λαμπάδεσ εὐνούχοσ ὄμμασιν.“

881

Photius p. 37, 9. Εὐορνιθίαν: Σοφοκλῆσ ἐπὶ οἰωνῶν. Eustathius p. 1439. Εὐορνιθία κατὰ τοὺσ παλαιοὺσ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνημα.

882

Etymol. M. p. 462, 25. Εὐτυχία: εὐρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ.

883

Pollux VII, 185. Σοφοκλῆς ἔφη „Ποπύζεται ζευγηλατρίς.“

884

Photius p. 53, 25. et sine poetae nomine Antiatticista p. 98, 7. Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. οὕτως Σοφοκλῆς.

885

Pollux VI, 161. Ἡμίκαινον Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμικαῖος (Thesmorph. 449.).

886

Hesychius, Ἡρακλεία λίθος — κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς ἐν Αὐδίας πόλεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς Αὐδιαν λίθον αὐτὴν καλεῖ.

887

Etymol. M. p. 450, 48. Θήλεια: ἐξ τοῦ θῆλυς. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν. ὄφεν καὶ ἡ ὑπομβρος νῦξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται.

888

Choeroboscus apud Bekkerum p. 1381. Τὸ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ κληθὲν διὰ τοῦ δὸς ἡμάρτηται.

889

Etymol. M. p. 42, 40. Ἰδρίς — ἄδρίς. ἢ γενικὴ ἄδριως, ὡς ὄφρις ὄφριως· καὶ ἄδριε καὶ ἄδριε. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ θ. — ὥστε ἡμάρτημα τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἰδριδα. Confer Eustathium p. 407, 38.

890

Choeroboscus apud Bekkerum ad Etymolog. p. 902. Ἰκτινος ἢ εὐθεία, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ Ἰκτινος ὡς ἔκλαυξε παρασύρας κρέας. Codex παρὰ συρῶν. Zonaras p. 1100. Ἰκτινος ἔκραξε παρασύρας κρέας.

891

Pollux VII, 185. Ἰπποβοουκόλοι, Σοφοκλῆς.

892

Athenaens II. p. 52 b. Κάρια — τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ „Καρύα μελίαι τε.“

893

Suidas, Καταίνεσαντος: συγκαταθιμένου. Σοφοκλῆς. καταίνεσον est in Oedip. Col. v. 1633.

894

Photius p. 148, 7. Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν: ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὐχεσθαι. οὕτως Σοφοκλῆς.

895

Photius p. 151, 14. Καυρός: κακός. οὕτως Σοφοκλῆς.

896

Etymol. M. p. 500, 54. Κέκονα: παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀπὸ τοῦ κτείνω, ἔκτονα, ζέκονα.

897

Etymol. M. p. 511, 52. Κηρύκειον: ἔστι προσηγορικόν, καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κτηρικόν, σημαῖνον τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον.

898

Etymol. M. p. 513, 43. Κιμμερόλις φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίων. καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς

περιπεπωζέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 187.).

899

Etymol. M. p. 514, 27. Κινάκη: ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ.

900

Eustathius p. 1479, 44. Κοκκοβόας ὄρνις, ὁ ἀλετριῶν, παρὰ Σοφοκλεῖ.

901

Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. Κρανὰ πόλις: τοῦτο τρίτηται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Δισχόλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχόρησαντο τῇ λέξει.

902

Eustathius p. 1493, 32. Λαίθαργος: δηλοῦ μὲν κύναι. τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα. καὶ ἔστιν ἐκείνος ὡς περὶ φασὶ λαθροδέκτης, ἀπὸ κυνῶν. Σοφοκλῆς

Σαῖνουσα δάνειος καὶ κύνων λαίθαργος εἶ. Apud schol. Aristoph. Equit. v. 1065. et Suidam in λαίθαργος legitur σαίνεις δάνουσα.

903

Eustathius p. 1761, 27. Λαπίζειν: παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν. καὶ βαυβᾶν, τὸ κοιμᾶσθαι, οἶον

Ἡ δὲ προδικαεῖτό με βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.

904

Photius p. 216, 16. Λευγαλέα, διάβροχος. οὕτω Σοφοκλῆς. Etymol. M. p. 516, 28. Λευγαλέον: τὸ ὑγρόν. Σοφοκλῆς „Μύρω λευγαλέω.“

905

Photius p. 219, 25. et Suidas, Αἰγυθιστής: ὁ μικρόφωνος. οὕτως Σοφοκλῆς.

906

Phrynichus p. 187. ed. Lobeck. Λίβανον λέγει τὸ δένδρον· τὸ δὲ θυμώμενον, λιβανωτόν· εἰ καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν λίβανον καὶ τοῦτο Σοφοκλῆς λέγει.

907

Photius p. 227, 18. Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυρομοιβόν, ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

908

Photius p. 247, 17. Μαρελίη (μαρλίη): ἡ μεταρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἐνθρακευτάς. Σοφοκλῆς.

909

Photius p. 255, 24. Μελίνη: — ὄσπριόν ἐστιν, ὄπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Σοφοκλῆς — θηλυκῶς μελίη.

910

Pollux III, 45. Μελλόποισιν τὸν ἄνδρα ὠνόμασε Σοφοκλῆς.

911

Eustathius p. 877, 51. Μηλα. Σοφοκλῆς, φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, δόξειεν ἂν που καὶ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. Idem p. 1648, 60. Σοφοκλῆς γοῦν, φασὶ, τὸν Ἀχιλλεῖα τραγῆναι εἰπῶν ἐν τῷ Πηλῆϊ πᾶν μῆλον θηρῶντα, δόξοι ἂν τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν.

912

Pollux III, 10. Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα — ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα, ὡς Σοφοκλῆς.

913

Photius p. 269, 9. *Μιαίνεσθαι καὶ ἐκμιαίνεσθαι*, τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

914

Etymol. M. p. 595, 1. *Μύνδος*: μύνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς· ὁ μὴ αὐδῶν. ὄθεν καὶ ἔλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἔλλειπῆ τὴν ὄπα ἔχειν.

915

Pollux VII, 30. *Ἐάσμα* Σοφοκλῆς.

916

Photius p. 312, 23. *Ἐυνῶνα*: τὸν κοινωνόν. Σοφοκλῆς.

917

Grammaticus Coislinianus p. 237. *Ὀγμος*: ἡ κατὰ σίχον ἔφοδος τῶν θειριστῶν. καὶ ὄγμοι σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς ὀστιβογμύς (?) φησιν. καὶ ἐπόγμος Δημήτριος, ἔφορος τοῦ θέρους.

918

Photius p. 326, 13. *Ὀκριαῶν*: τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.

919

Photius p. 329, 15. *Ὀλοσπάδες*: ὄλαι καταπνιόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφοκλῆς.

920

Pollux VII, 32. *Τὰς δὲ ταινίας ὀλοστημόνους τολύπας* Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

921

Appendix Vatic. Proverb. III, 36. *Ὀπισάμβων*: ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ τῶν χεῖρόν ἐν τοῖς πράγμασι προβαίνοντων, παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν. μέμνηται δὲ τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς. Eustathius p. 862, 5. Ἐν δὲ τῷ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ καὶ ὀπισάμβῳ εὐρηται ἢ εἰς τοῦπίσω ἀναχώρησις.

922

Photius p. 346, 5. *Ὀρθόκερως*: ὀρθόθριξ. Σοφοκλῆς. Pollux II, 31. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ „Ὀρθόκερως φρένη“, οἷον ὀρθόθριξ.

923

Photius p. 346, 23. *Ὀρθόφρων*: ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλῆς.

924

Photius p. 359, 8. *Ὀὐκ ἐκφρῶσιν*: οὐκ ἐξαφῶσιν. Σοφοκλῆς.

925

Photius p. 361, 16. *Ὀύραν*: αἰδοῖον. Σοφοκλῆς.

926

Photius p. 363, 19. *Ὀφελμα*: αὐξήμα. Σοφοκλῆς.

927

Harpocratio, *Παρακρούεται*: ἀπὸ τοῦ ἐξαπατῆ — μετῆγμαι δὲ τούνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰσταντας τι, ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασεῖειν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. καὶ Σοφοκλῆς πού Ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλης.

Ποο metro utitur in Aiaee v. 178. et alibi.

928

Etymol. M. p. 490, 3. (coll. Suida in κάπηλος) *Κάπηλος*, ὁ μεταβολεὺς, καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν, ἤγουν τὸν οἶνον. τινὲς οἰονται ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἶναι, πηλόν καὶ οἶνον, ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ

Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πύθων τυρβάζεται.

ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν.

929

Phrynichus Bekkeri p. 21, 27. *Προσαίνειν*: Σοφοκλῆς.

930

Photius p. 470, 2. *Πτέρυγες*: τὰ πηδάλια. Σοφοκλῆς.

931

Eustathius p. 948, 19. *Τὸ πτύον καὶ πτέον* ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὑστερον, ὡς Ἀίλιος Διονυσίος φησι· πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ.

932 a

Etymol. M. p. 695, 50. *Πύγαργος*: εἶδος ἀετοῦ. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὡσπερ ἐναντίως μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

932 b

Strabo VIII. p. 364. Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥάδιον (λέγουσι) ῥά.

933

Photius p. 480, 15. *Ραικοὺς*: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Eustathius p. 890. *Ραικοὺς*, ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δὲ πού κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ὁ *Αυκόφρων* δὲ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ γ προσφέρουσι ἐπὶ Ἑλλήνων. οἱ βάρβαροι δὲ *Ραικοὺς* φασὶ δίχα τοῦ γ, ὡς ἐν παλαιῷ εὐρηται ἠστορικῷ λεξικῷ. Conf. fragm. 455.

934

Etymol. M. p. 702, 54. *Πᾶς* ὁ πετριώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. καὶ γῆ δὲ τις ἐν τοῖς μέταλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἢ τοῦ ὄρους.

935

Photius p. 484, 12. *Ράχοι*: αἱ μυρτίκινα ῥάβδοι· „Ράχοισιν ὀρχάδος στέγης.“ Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς ποίμνης.

936

Photius p. 485, 10. *Ρεῖτά*: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς, καλούμενα Ρεῖτά. οὕτως Σοφοκλῆς.

937

Photius p. 488, 12. et Suidas, *Ρήτωρ*: συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμη κριτῆς παρὰ Σοφοκλεῖ.

938

Hesychius, *Ρυτῆρι κρούων*: ὁ κύκνος λέγει *Καὶ μὴ ὑβρίων αὐτίξ*, ἐκ βάρθρων ἔλω *ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπίτιο ποδός*. ἐνιοὶ δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον, φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπίτιο ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιῆσω τύπτειν. V. 1. Brunckius καὶ μὴν — σ' ἔλω. Versum 2. ex Sophocle affert Photius p. 493, 13.

939

Suidas, *Σάγμα*: ἡ θήκη τοῦ ὄπλου· *σάγη* δὲ τὸ ὄπλον. Σοφοκλῆς

Κάλλιστα τεύχη θ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Apollonius lex. Homer. *Σάκος*: ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι *σάγην*, τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σοφοκλῆς.

940

Photius p. 497, 12. 22. *Σαλάβην*: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν. *Σαλάμβη*: ὀπή, καπνοδόκη. οὕτως Σοφοκλῆς.

941

Hesychius, Σειρήτου κυνὸς δίκην: Σοφοκλῆς, τὸν ἀστρῶν κύνα.

942

Eustathius p. 1908. Σέλας οὐ μόνον πυρὸς, ἀλλὰ καὶ ἡλίου. ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ὁητορικῷ εὐρηται λεξικῷ.

943

Hesychius, Σεμνὰ τῆς σῆς παρθέλου μυστήρια: Σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια.

944

Photius p. 511, 15. Σίγκλος (σίγκλος grammaticus Bachmanni I. p. 364, 9.): καὶ τὸ ἐνωτίον, καὶ σταθμὸς βαρβαρικός δυνάμενος ὀκτώ ὀβολοὺς Ἄπτικούς. οὕτως Σοφοκλῆς.

945

Hesychius, Σιλφίου λειμών: Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης.

946

Schol. Pindari Isthm. V, 36. Σοφιστὰς μὲν καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Σοφοκλῆς

Λέν' εἰς σοφιστὴν τὸν ἐμόν.

Eustathius p. 1023. Οἱ παλαιοὶ σοφοὺς ἐκάλουσαν ἄπαντας τοὺς τεχνίτας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ, φασί, τὸν κίθαριον σοφιστὴν λέγει. Confer Athenaeum p. 632.

947

Pollux II, 101. Στοιμώδη: τὰ εὐστομα καὶ εὐφρημα. Σοφοκλῆς.

948

Hesychius, Στραβαλοκομῆν: οὐλοκομῆν. Pollux II, 23. οὐλοκόμος, οὐλοκέφαλος. τὸν δὲ τοιοῦτον στραμβολοκομῆν Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

949

Photius p. 593, 3. Suidas et Zenobius VI, 19. Τὸ θερμόν τοῦ ὀβελίου: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων (αἰρουμένων Suidas) τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν ζρεϊτόνων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρωσ δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

950

Photius p. 602, 6. et Etymol. M. p. 766, 40. Τροίπαια: ἡ ἐναντία προή. οὕτως Σοφοκλῆς. Apud Etymol. M. τροπαῖα. Brunckius τροπαία.

951

Hesychius, Τυφῶ: ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς.

952

Eustathius p. 1496. Ὑπουλον εἶπε Σοφοκλῆς

τὸν δούρειον ἵππον, παρενεγκὼν αὐτὸ ἐκ τοῦ σωματικῶς λεγομένου ὑπούλου ἤφους, τοῦ κατ' ἀνθρώπων μὴ ὑγιῶς ἔχοντα τοῦ τρόπου, ὡς ἀπὸ ἐλκῶν, ἢ δοκοῦντα ὑγιαῖσθαι, οὐκ εἰς παντέλες, φασί, καθαρῶν· ἀλλὰ δηλαδὴ ὑπὸ τὴν προφανομένην οὐλήν κακὸν τι κρύπτει.

953

Hesychius et Phrynichus Bekkeri p. 68, 4. (coll. Photio p. 635, 12.) Ὑψαυχεῖν: μεγαλαυχεῖν. Σοφοκλῆς.

954

Photius p. 637, 1. Φαικῶ: ἀκμαῖζοντι καὶ λαμπρῶ. οὕτως Σοφοκλῆς.

955

Photius p. 640, 18. Φαρκίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρωσ ἑντίδα. οὕτως Σοφοκλῆς. Vitiosum grammaticum correxit Brunckius.

956

Hesychius in ἀβάριμακον, Τὰ βαρεῖα γραμματικῶν Σοφοκλῆς ἔφη.

957

Etymol. M. p. 803, 3. Φυτάλιμος: Σοφοκλῆς Προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλίῳ πατρὶ.

958

Grammaticus Bachmanni I. p. 415, 3. (et sine Sophoclis nomine Hesychius) Χειμάμυνα παρὰ Σοφοκλεῖ ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος.

959

Suidas, Χλωρανθεῖς: ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γεννηθεῖς. οὕτως Σοφοκλῆς.

960

Schol. Aristoph. Ran. 1065. Μουσαῖος — ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτὸν φησι.

961

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 14, 25. Χνοῦς παρὰ Σοφοκλεῖ.

962

Eustathius p. 777. Ὑάκαλα, τὰ ἔμβρα, καὶ τὰ ἄρι δὴ γεγονότα, ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. Idem p. 1625. ex Aristophanis grammatici libro περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν, Ἐμβρα δὲ τινα καὶ ἀρτιγενῆ δὴ, ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι καὶ ὀρταλίχους. ὅθεν φησὶ παρὰ Σοφοκλεῖ

ψακαλοῦχοι

μητέρες αἰγῆς τ' ἐπιμαστιδίων

γόνων ὀρταλίχων ἀναφάνειν.

963

Suidas, Ὠς: λίαν. Σοφοκλῆς

Θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ.

(Ex recensione A. Matthiac.)

ΑΙΓΕΥΣ.

I

Schol. Aristoph. Av. 494. *ἔς δεκάτην γὰρ πο-
τε: ὅτι τὴν δεκάτην εἰσίων ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι
καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθά-
περ Εὐρυπίδης ἐν Αἰγεί, „Τί σε μᾶτερ ἐν δεκάτῃ
τόζον ὠνόμαζεν.“ Suidas γ. δεκατεύειν, τίς σε μᾶ-
τερ ἐν δεκάτῃ τοῦ τόζου ὠνόμαζεν. Elmsleius ad
Medeam p. 66. τίς σε μᾶτηρ ἐν δεκάτῃ τόζον ὠνό-
μασε.*

II

Clem. Alex. Strom. VI. p. 742, 18.

*Ποῖαν σε φώμεν γαῖαν ἐκλειποπία
πόλει ξενοῦσθαι; γῆ δὲ τίς πάτρας θ' ὄρος;
τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;*

III

Stobaeus 38. p. 226. Gesn.

Τί γὰρ πατρός ἀνδρὶ φιλίτερον χθονός;

IV

Stobaeus 45. p. 322.

Ἀνδρός δ' ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

V

Stobaeus 7. p. 86.

*Ἔστι καὶ πταίσαντι ἀρετῶν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.*

VI

Stobaeus 117. p. 599.

*Κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτός ἡμένηρ πόνων.*

VII

Stobaeus 84. p. 493.

*Ἢ ποῦ χρειῶσιν τῆς εὐγενείας
τὸ καλῶς πράσσειν.*

VIII

Stobaeus 34. p. 215.

Εἰ μὴ καθέξεις γλώσσαν, ἔσται σοι κακά.

IX

Stobaeus 71. p. 432.

Λαϊῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

X

Stobaeus ibidem.

*Πέφυκε γὰρ πῶς παισὶ πολέμιον γυνή
τοῖς πρόσθεν ἢ συγείσα δευτέρῳ πόσει.
δευτέρα Elmsleius.*

XI

Stobaeus 110. p. 581.

*Πιτηρὰς διώξεις, ὧ τέκνον, τὰς ἐλπίδας,
οὐχ ἡ τύχη σε. τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος.*

ΑΙΟΛΟΣ.

I

Dicaearchus βίῳ Ἑλλάδος p. 22. Hudson. sine nomine fabulae

*Ἐλλην γὰρ, ὡς ζοικε, γίγνεται Αἰὸς,
τοῦ δ' Αἰόλος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ', ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
θεοῦ μανεῖς ἔρρηψε Σαλμωνεὺς φλόγα.*

Strabo VIII. p. 546 b. Almel. *Ἡ δὲ Σαλμώνη πλη-
σίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ῥεῖ ὁ Ἐπι-
πεύς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἀλφειὸν, καλεῖται δὲ νῦν
Βαρνήχιος. τούτου ἔρασθηναί τὴν Τυρῶ φασιν. —
ἐνταῦθα γὰρ βασιλεύσαι τὸν πατέρα αὐτῆς Σαλμο-
νέα, καθάπερ καὶ Εὐρυπίδης ἐν Αἰόλῳ φησὶν.*

II

Stobaeus 41. p. 240.

*Δοκεῖ ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὥστ' ἔχειν καλῶς.*

*5 ἂ μὴ γὰρ ἐστὶ τῷ πένηθ', ὁ πλουσίος
δίδωσ', ὁ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι θηρώμεθα.*

V. 3. 4. Plutarchus Moral. p. 25 c. 369 b. 474 a. Theophrast. Metaphys. p. 269.

III

Stobaeus 63. p. 406.

*Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἄρσένων,
πρώτων μὲν εἶδος ἄξιους τυραννίδος.
πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.*

V. 2. Athen. XIII. p. 566 b. Porphyrius in εἰσαγω-
γῇ s. libello περὶ τῶν ἐπτὰ φωνῶν et ex eo Ety-
moi. M. p. 295, 43. (Gud. p. 163, 28.) Eustath. p.
399, 10. ἄξιους Stobaeus. Gregorius Nazianz. Stel.
p. 117. τὸ εἶδος ἀληθῶς ἄξιον τυραννίδος. Georgius
Acrop. Hist. 65. τὸ φρόνημα, — ὁ φησὶ τις τῶν
παλαιῶν, τυραννίδος ἄξιον ἔκριναν.

IV

Stobaeus 89. p. 502.

*Τὴν δ' εὐγένειαν, πρὸς θεῶν, μὴ μοι λέγε·
ἐν χρημάσιν τόδ' ἐστί· μὴ γαιουοῦ, πάτερ·
κύβητ' γὰρ ἔρπει, τῷ μὲν ἐσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῆ πλείστον, οὗτος εὐγενής.*

V

Sextus Empir. adv. Math. I, 13. s. 271. et s. 278.

Plutarchus Moral. p. 34 d. Athenaeus IV. p. 159 d.

Stobaeus 5. p. 63. 91. p. 507.

*Μὴ πλοῦτον εἴπης· οὐχὶ θανάτῳ θεῶν
ὄν χῶ κάκιστος ἠέδῳ ἐκτίησται.*

VI

Stobaeus 43. p. 302.

Λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις
μὴ μοι τὰ κοιμηθῆ ποικίλοι γενοίεσσι,
ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλευόντας εὔ.

Aristot. Polit. III. 2, 5. Καὶ Εὐριπίδης φησὶ „Μὴ
μοι τὰ κόμπη, ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ.“ ὡς οὐσάν τινα
ἄρχοντος πευδείων.

VII

Stobaeus 61. p. 386.

Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρεπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς·
τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἥντιν' ἐστὶν εὐμενής.

VIII

Stobaeus 69. p. 429.

Κακὸν γυναικα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχυρὸν μάλλον ἀρσένων μένει,
θῆλεια δ' ἤβη θάσσον ἐκλείπει δέμας.

Apud Clement. Alex. Strom. VI. p. 740, 9. primo ver-
sui (in quo ille γοαῖαν pro νέαν) duo alii subiungun-
tur ab illis diversi

ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἐμείρει λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεις τοῦδ' οὐσα βουλεύει κακά.

IX

Plutarchus Moral. p. 285 b. Stobaeus 115. p. 592.

Ἄλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐξ,
ἢ τ' Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρονσι ἄχθεται.

Plutarchus Moral. p. 786 a. 1094 f.

X

Schol. Aristoph. Pac. 113. Τὸ δὲ ἢ ὅ' ἔτιμος γε
εἶρηται παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἀρ' ἔτιμος
γάταιν ἔργων Αἰολος εὐνάξιν τε τέκνα φιλίτατα.
Seidlerus dubitanter

Ἄρ' ἔτιμον γάταιν ἔργων,
Αἰόλε, σ' εὐνάξιν τε τέκνα φιλίτατα.

XI

Schol. Aristoph. Ran. 1523. Τί δ' αἰσχυρὸν,
ἢν μὴ τοῖς θεωμένοισι δοκῆ: παρὰ τὰ ἐξ
Αἰόλου Εὐριπίδου

Τί δ' αἰσχυρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χωμένοισι δοκῆ;
Afferunt Plutarchus Moral. p. 33 c. et Serenus apud
Stobaeum V. p. 70. Eodem versu ad irridendum Euripi-
pidem usam esse Laidem auctor est Macho apud
Athen. XIII. p. 582 c. Apud Athen. est εἰ—δοκεῖ.

XII

Stobaeus 4. p. 52.

Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

XIII

Stobaeus 20. p. 171.

Ὅργῃ γὰρ ὅστις εὐθὺς χαρίζεται,
κακῶς τελευτῆ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

XIV

Stobaeus 22. p. 187.

Σιγᾶν φρονούντα χοεῖσσαν ἢ εἰς ὁμιλίαν
πεσόντα, τούτω δ' ἀνδρὶ μῆτ' εἶην φίλος
μῆτε ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέπειθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

XV

Stobaeus 71. p. 432.

Γυναικα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἄρα καὶ σοφὸς κεκλήσεται.

XVI

Stobaeus 113. p. 584.

Ὀἶμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ', οὐκ ἂν ἐκβάλοι δόξου;

XVII

Stobaeus 35. p. 216.

Παῖδες, σοφοὺ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.
Suidas vv. οἷός τε σοῦ, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν
βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν (συντε-
μείν voc. σοῦ) λόγους, ex Aristophane, qui diserte
nominatur v. σοῦ, Thesmoph. 184.

XVIII

Stobaeus 115. p. 590.

Φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει.
γέροντές ἐσμεν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὀνειρῶν δ' ἔροπται μιμήματα.
νοῦς δ' οὐκέτ' ἐστὶν, οἴομεσθα δ' εὔφρονεῖν.

XIX

Galenus vol. V. p. 152. Charter. V. p. 418. Kühn.
sine nomine fabulae

Εἰ μὲν τόδ' ἤμαρ πρῶτον ἦν κακουμένον,
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐνανστόλου,
εἰκὸς σαυδάξιν ἦν ἂν, ὡς νεόζυγα
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον·
νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρητικῶς πόνων.
Grammaticus Bekkeri p. 105, 25. Κατηρητικῶς ἐλέ-
γοντο οἱ μηκέτι βόλον ἔχοντες ἵπποι. Εὐριπίδης
Αἰόλω. Latine vertit Cicero Tusc. III, 28.

XX

Stobaeus 106. p. 568.

Μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις γέροι κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

XXI

Stobaeus 102. p. 558.

Ἀεὶ τὸ μὲν εἶη, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' ἐκπέφηνεν αὐτὶς ἐξ ἀρχῆς νέον.

XXII

Stobaeus 96. p. 531.

Γλυκεῖα γὰρ μοι φροντὸς οὐδαμῆ βίου.

XXIII

Stobaeus 37. p. 226.

Ἄλλ' ὅμως
οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλείπειν ὄρους.

XXIV

Stobaeus 49. p. 352.

Τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τοιμήματα.

XXV

Plutarchus Moral. p. 98 e. 959 d.

ἼΙ βραχὺ σθένος ἀνέρος·
ἀλλὰ ποικίλῃ πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δίμνατα παιδεύματα.

Ex Aeolo haec esse docuit Stobaeus 52. p. 360.

XXVI

Stobaeus ecl. phys. I, 9. p. 232. ed. Heeren.

Ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον γράσει.
λάλος ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

[., Alter versus si est Euripidis, mirer si poeta hoc scribere maluerit quam λάλος γάρ ἐστι ζούκ ξερωτῶ-σιν λέγει.“ G. DINDORFIUS.]

XXVII

Schol. Arist. Pac. 118. Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος

Λοξάσα ἔστι, κόρα, τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

XXVIII

Photius et Suidas, Κληρος Ἐρμοῦ: συνή-θεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἐρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῆ θεῶ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλω μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

XXIX

Hesychius, Ἀζοατῆς: ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

I

Stobaeus 123. p. 616.

Παλαιὰ καινοῖς διακρούσι οὐ χρηρὴ στένουν.

II

Stobaeus 113. p. 584.

α. Οἶδ'· ἀλλὰ κέμπειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν. β. χρηρὴ· τοῦτο δ' εἰπεῖν ἄρον ἢ φέρειν κακὰ.

III

Stobaeus 103. p. 562.

᾽ὄσι' οὐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

IV

Stobaeus 106. p. 568.

Πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρώως ἀλγεῖν σοφία μελετεῖ.

V

Stobaeus 38. p. 222.

Οἴμοι· θανοῦμαι διὰ τὸ χρηρῆσιμον φρενῶν, ὃ τοῖσιν ἄλλοις γίνετα σωτηρία.

VI

Stobaeus 60. p. 383.

Σοφὸς μὲν ὄν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δὲ σοι λέγω· δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν οὐκ ἔστιν ἄχος μείζον οὐδὲ δώμασιν κτηρῆσι κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

VII

Stobaeus 4. p. 53.

᾽ὄθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ, ὄθεν δὲ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς· δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσιν ἦρεις, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὐ.

VIII

Stobaeus 60. p. 384.

Δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

IX

Stobaeus ibidem

᾽ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δούλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.

X

Stobaeus ibidem

᾽Πλεγχο· οὕτω γὰρ κακὸν δούλον γένος· γαστήρ ἅπαντα, τοῦπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

XI

Stobaeus ibidem

Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος, πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον ἀφροντα μέγαν.

XII

Stobaeus 67. p. 424.

Ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί.

XIII

Stobaeus 40. p. 238.

Ἄναξ, διαβολὰ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν· ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληθεῖς ἀνήρ δικαία λέξας ἦσσαν ἐγλώσσοον φέρει.

V. 2. 3. Clemens Alex. Strom. I. p. 290. V. 2. Stobaeus ἐγλωσσίᾳ.

XIV

Stobaeus 91. p. 507.

᾽Αδικον δ' ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

XV

Stobaeus 95. p. 518. et v. 1. 2. Clem. Alex. Strom. IV. p. 483.

Κακὸν τι βούλευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἶ τ' ἄγαν τρυφαί. πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

XVI

Stobaeus 84. p. 492.

Περὶ σσόμενος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν. τὸ γὰρ πάλα καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα, διὰ δ' ἔκρινεν ἅ τεκοῦσα γὰ βροτοῦς, 5 ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν. ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενές καὶ τὸ δυσγενές· νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραινεῖ χρόνος. τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετὸν ᾗ 10 θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

XVII

Stobaeus ibidem p. 493.

Οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

XVIII

Clem. Alex. Strom. VI. p. 621.

Χρόνος δὲ δεῖξει σ', ᾗ τεκμηρίῳ μαθῶν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαι σέ γ' ἢ κακόν.

XIX

Longin. c. 15. Ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασάνδρας αὐτῷ (Εὐριπίδῃ)

Ἄλλ' ὦ φίλιπποι Τρωῆες —.

XX

Stobaeus 110. p. 581.

Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἀελλπον ἔρχεται θνητοῖσιν, ἔλκει δ' οὔποι' ἐκ ταυτοῦ τύχας.

XXI

Schol. Aristoph. Ran. 100. (αἰθέρα Λιὸς θαμί-τιον, ἢ χρόνου πόδα.) ἐξ Ἀλεξάνδρου Εὐριπίδου Καὶ χρόνου προῦβαινε πούς.

XXII

Hesychius, Ἀρρητος κόρη: ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρα.

Ad hanc fabulam Musgravius retulit Plutarchi Moral. p. 821 b. Ὡσπερ οὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνητος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολιταῖς, Ἄζραντα γάρ μοι (φρηνὰ) ἐθήκε θεσιπίζειν θεός, καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων σοφῇ κέκλημαί, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ Ο ΔΙΑ ΨΩΦΙΔΟΣ.

I

Aristot. Eth. III. 1, 8. Ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποθνήσκον παθόντα τὰ δεινότατα· καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροζοτονῆσαι. ubi schol. τὸν Ἀμφιμαρόου παιδὰ τοῦτον, ᾧ ὁ πατὴρ ἀνελεῖν τὴν μητέρα ἐπέσκηψεν· εἰ δὲ μὴ, ἔσται τὸν πατέρα λυπῶν, ὃς οὐ δὲ' ἀξίας αἰτίας ποιῶν τοῦτο ἱστορεῖται. Ἄλλως. παρατίθειαι τὸν παρ' Εὐριπίδῃ Ἀλκμαίωνα, ὡς δι' εὐτελεῖ τινὰ ὑπομείναντα μητροζοτονῆσαι· λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων μάλιστα μὲν μ' ἐπήρ' ἐπισκῆψας πατῆρ, ὅθ' ἄρμαι' εἰσέβαινον εἰς Θήβας ἰών.

διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς πατρὸς διηγείται, ὡς ἐντεταμένον αὐτοῦ κτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασμένον αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρλίαν τε γῆς καὶ ἀτεχνίαν, ὧν οὐδὲν ἦν ἄξιον τοιοῦτον κακὸν ἀναγκάσαι ποιῆσαι τινά.

II

Schol. Pind. Nem. 4, 32. Ἀμφιτρούωνος ἀντὶ πατρωνυμοῦ τοῦ Ἀμφιτρονίδου· — ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει Ὑπερίωνος Ἡελίου ἀντὶ τοῦ Ὑπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης

Ὅ σοι χρυσοῦν ἀπόλωσ', Οἰδίπους δ' ἐμὲ, χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὄρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

V. I. corruptus.

III

Photius et Suidas, Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερὸς ὁ πατὴρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησι

Καὶ σ', ὦ γεραῖε, τὴν τε παιδα μὴ δῶς ἐμοί, γαμβρὸς νομίξῃ καὶ πατῆρ σωτήρ τ' ἐμός.

Suidas τὴν τε παιδα μὴ δούς ἐμοί γαμβρὸν νόμιξε.

IV

Hesychius, Ἀργαίνειν: λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωσι διὰ Ψωφίδος. Eustathius p. 1430, 62. Ἐξεῖθεν καὶ ἀργᾶντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωσι.

V

Hesychius, Ἀτενής: Ἦζω δ' ἀτενής ἀπ' οἴκων Εὐριπίδης Ἀλκμαίωσι τῷ διὰ Ψωφίδος.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ Ο ΔΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

VI

Schol. Hesiod. Sc. Herc. in cod. Schellersheim. apud Creuzer. meletem. I. p. 65. Ὡσπερ ἐν Ὁρέστῃ, σίγα σίγα, λευγὸν ἴχνος ἀρβύλης· καὶ ἐν Ἀλκμαίωσι τῷ διὰ Κορίνθου, Φίλει φίλει πρόβατε μύλε τίς· ὁ δὲ σποδαπὸς ὁ ξένος Κορίνθιος ἔμολε ἀρχίαλος. Hermannus

Φίλει φίλει, πρόβατε, μύλετε· τίς ὕδε, ποδαπὸς ὁ ξένος Κορίνθιος ἔμολε ἀρχίαλος;

VII

Stobaeus 88. p. 500.

Ἦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα ἔσθλων ἀπ' ἀνδρῶν ἔσθλα γίνεσθαι τέκνα, κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς.

VIII

Hesychius, Ἀπαιώνιστον: δόσηρμον. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωσι διὰ Κορίνθου.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

IX

Aristoph. Eq. 1299.

Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὧ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

ubi schol. ὁ σίγχος δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου.

X

Stobaeus 22. p. 188.

Ταπεινά γὰρ χρῆ τοὺς κακῶς πεπραγόντας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

XI

Stobaeus ibidem p. 187.

Ὅρατε τὸν τύραννον, ὡς ἄπειρα γέρον φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρῆ μέγα.

XII

Stobaeus 47. p. 343.

Φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

XIII

Stobaeus 22. p. 187.

Βροτοῖς τὰ μεῖζω τῶν μέσων τίττει νόσους· θεῶν δὲ θνητοῦς κόσμον οὐ πρέπει φερεῖν.

XIV

Stobaeus 60. p. 384.

Μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσος.

XV

Stobaeus ibidem

Ὅστις δὲ δούλω φρωτὶ πιστεύει βροτῶν, πολλὴν παρ' ἡμῖν μορῆαν ὀφλισκάνει.

XVI

Stobaeus 67. p. 423. Γυναῖκα καὶ ὠφέλειαν (ὠφέλιαν G. Dindorfius) καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρει (φέρειν Valckenarius) μεγίσταν ἐδίδαξα τῶμ' ἰόγῳ.

XVII

Stobaeus 77. p. 454.

Τὰ τῶν τετόντων ὡς μετέροχεται θεὸς μιάσματα.

Plutarchus Moral. p. 556 e. et 562 f.

XVIII

Erotianus p. 342.

Γυναῖκες, ὀρμήθητε, μηδ' ἀδυμῆται σκέθη τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σεθερῶς ὀρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντες τέχνην.

XIX

Stobaeus 77. p. 455.

Ἦ τί πλέον εἶναι παιδᾶς ἀνδρώπορις, πάτερ, εἰ μὴ πὲ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

XX

Priscian. XVIII. vol. II. p. 205. ed. Krehl. Εἰ τοῦ τετόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός.

Α Α Κ Μ Η Ν Η.

I

Schol. Arist. Ran. 540. (Suidas v. ταῦτα πρὸς ἄλλον.)

Οὐ γὰρ ποτ' εἶον Σθένελον ἐς τὸν εὐτυχῆ ζωοῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστρεφῆν.

II

Schol. Arist. Ran. 93. (Suidas v. χελιδόνων μουσειά.) Χελιδόνων μουσειά: παρὰ τὰ ἐν Ἀλκιμήνῃ Εὐριπίδου

Πολλὸς δ' ἀνειργε κισσὸς, εὐφυῆς κλάδος, χελιδόνων μουσειῶν.

III

Stobaeus 39. p. 241.

Λιπέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

IV

Stobaeus 43. p. 302.

Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἀνθρώπος γεγὼς δῆμον κολοῦει, χρήμασιν γαυρούμενος.

V

Stobaeus ibidem

Τὸν εὐτεχοῦντα χρῆσιν σφοδρὸν πεφυζέναι.

VI

Stobaeus 60. p. 384.

Ἄει δ' ἀρξέσκων τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ δούλοισι ἄριστα· κάρ' ὕψι τεταγμένους εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπότηις ποιεῖν.

VII

Stobaeus 81. p. 474.

Δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθρηκεν θεὸς ἀνθρώποις.

VIII

Stobaeus 90. p. 505.

Ἄλλ' οὐδὲν ἠγέμεναι πρὸς τὰ χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

IX

Stobaeus 91. p. 507.

Σκιδνὸν τι χρῆμα' ὁ πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία.

X

Stobaeus 97. p. 533.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ἴσως ἔπραξας, ἀνείσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ· λογισμὸς γὰρ τοῦργον οὐ νικᾷ ποτέ.

V. 1. γενναίως δ' Matthiae. V. 3. λόγος Porsonus: alii delent γάρ.

XI

Stobaeus 106. p. 568.

Ἄλλ' εὐ φέρειν χρῆσιν συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

XII

Stobaeus 110. p. 581.

Θάρσει· τίχ' ἂν γένοιτο· πολλὰ τοι θεοῖς κὰκ τῶν ἀέλπτων εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει.

XIII

Stobaeus 113. p. 584.

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διακρίνῃ ἢ τύχας τὰς οἰκοθεν.

XIV

Stobaeus 8. p. 97.

Ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστάς εἰς ἄγων' ἐναντίον, τὸ τε στόμα' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει

τὸν νοῦν τ' ἀπειργε μὴ λέγειν ἢ βούλεται· τῷ μὲν γὰρ ἐν κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῶος μένει· ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδοραμεῖν· ψυχὴν γὰρ ἄθλα τιθεμένην ξιπὴν ὀρῶ.

V. 6. Cod. Paris. a pr. m. ὑποδοραμεῖν, a sec. ὑπεκδοραμεῖν.

XV

Stobaeus 96. p. 530.

Ἄλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νύξ τίττει βροτοῖς.

XVI

Pollux X, 117. Πανὸς καὶ φανὸς ἢ λαμπὰς, ὡς ὅταν γῆ ἐν Ἀλκιμήνῃ Εὐριπίδης

Πῶθεν δὲ πεύκης παῖδον ἐξεῖρες λαβεῖν;

XVII

Hesychius, Ἀμολογὸν νόκτα Εὐριπίδης Ἀλκιμήνῃ ζοφεράν καὶ σκοτεινήν.

Α Α Ο Π Η.

Harpocratio, Ἀλόπη. Ανκοῦργος ἐν τῷ περὶ ἱερείας. Κερκύονος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ἰοσειδῶνος Ἰπποδῶνον ὁ τῆς Ἰπποδοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάτικὸς τε ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ.

I

Eustathius p. 656, 58. 1640, 60. 1681, 41. Εὐρηταί που κῆμα καὶ τὸ κήμα, ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Κερκύονι, οὐ τὴν θυγατέρα γέμεν ἐξ ἡ κύματος Θεοσπόρου. τοῦ ἐκ Ἰοσειδῶνος δηλαδὴ. γέμουσαν est loco primo et tertio.

II

Eustathius p. 1902. in. Σημεῖωσαι δὲ ὅτι Ὀμήρου εἰπόντος τὸ Μεινήσεσθαι ὀτρῖμαι ἐν περ ὀνείρω, λαβὼν ἐκείθεν Εὐριπίδης ἀνάπαλιν ἔφη ἐν Κερκύονι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς (Ἰοσειδῶν δὲ ἦν ἐκεῖνος) τὸ Πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

Conf. p. 1607. in. ubi πλήσας δὲ νηδὺν explicat ἀντι τοῦ ἐγκύμονα ποιήσας.

III

Etymol. M. p. 420, 16. Εὐριπίδης Ἀλόπη Οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἠδέσω.

IV

Stobaeus 71. p. 432.

Γυνὴ γυναικὶ σύμμιχος πέφυκε πως.

V

Stobaeus 77. p. 455.

Ἔγω δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρώτον· πατρὶ πείθεσθαι χρῶν παῖδας νομίζεν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

VI

Ammonius p. 137. Τρόχους βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκωμεν γὰρ ἐν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου

Ὅρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυνάδα στόλον στείχοντα θεωρῶν ἐκ τρόχων πεπαιγμένον.

[V. 2. στείχοντ' ἔφον G. Dindorfius.]

VII

Stobaeus 72. p. 439.

Τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικῶν γάμον

φροροῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμένα πλέον
σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων.

VIII

Photius, Ὁ δῆσαι: τὸ ἀνήσασθαι. Εὐριπίδης
Ἄλπη καὶ Κύκλωπι.

ΑΝΑΡΟΜΕΑ.

Eratosth. Cataster. 17. Ἀυτὴ κείται ἐν τοῖς ἄστροις,
διὰ τὴν Ἀθηναίαν, τῶν Περσεύς ἄθλων ὑπόμνημα,
διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προειρήνη τῇ κήτει·
ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσεύς οὐχ εἴλετο τῷ
πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' αὐθαίρετος
εἰς τὸ Ἄργος ἀπήλθε μετ' ἑξέλου εὐγενέσι τι φρο-
νήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ
αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.

I

Aristoph. Thesm. 1074 sqq. (1055. Br.)

Ἔ νῦν ἱερὰ,

ὡς μακρὸν ἔπνευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διαφρέουσα
αἰθέρος ἱερᾶς

τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

Schol. Ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου
Ἀνδρομέδας εἰσβολή. Schol. Theocr. 2, 166. Ὅτι δὲ
ἐπὶ ἄματος ὀχεῖται ἢ νῦν Εὐριπίδης „Ἔ νῦν ἱερὰ
— διαφρέουσα.“

II

Aristoph. ib. 1079. (1070.)

Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περιάλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον;

Schol. Καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου. „Ad primam
fabulae partem referenda etiam sunt Plutarch. Moral.
p. 22 e. Τῷ θοάζειν τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσι, ὡς
Εὐριπίδης,

Κῆτος θοάζειν ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός.

et p. 747 d. „Ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Λιδὸς αἰθέρα
χορογόνος“ denique versus a Zenobio V, 45. citatus

Ὅψ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνήμισεν.

quem cum versu Theogneti comici apud Athen. III.
p. 104 c. confert Casaubonus, Ὅψ μ' ὁ δαίμων μι-
λοσόφῳ συνήμισεν.“ ΜΑΤΘΙΑΕ.

III

Schol. Thesm. 1018. Πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. πρὸς
τὴν Ἰγῶ Ἀνδρομέδα λέγει „προσαυδοῦσαι τὰς ἐν
ἄντροις ἀπόπασον ἕασον ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου
πόθον λαβεῖν.“ Scidlerus

Πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπασσον, ἕασον

Ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθον λαβεῖν.

Eodem spectat scholion v. 1059. Ἐπὲ εἰσήγαγε κα-
ζοσιέναιον τὴν Ἰγῶ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέ-
δα, εἰς τοῦτο παίζει.

IV

Schol. v. 1022. Παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρο-
μέδα

Ἄνοικτος ὅς τεκῶν σε τὴν

πολυπονωτάτην βοροῦν

μεθῆκεν Ἄιδα πατρὸς ὑπερθανεῖν.

V

Schol. v. 1015. Παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐρι-

πίδου „Φίλοι παρθένοι, φίλοι μοι.“ τὰ δὲ ἐπιγε-
ρόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρησίμων.

VI

Schol. Arist. Av. 347. Καὶ δοῦναι ῥύγγει
φορβάν: Ἀσκληπιάδης φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας
εἶναι, ὡς καὶ τὸ „Σὰ γὰρ ταῦτα πάντα“ καὶ
„Ἐκείσε δεῦρο.“ Ἄλλως. Παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀν-
δρομέδας „Ἐκθεῖνα κήτει φορβάν“, ὡς Ἀριστοφά-
νης, τὰ μὴδὲ διδαχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέ-
μενος. καὶ τὸ „Σὰ γὰρ ταῦτα πάντα“ καὶ „Τὸ
τῆδε καὶ τὸ κείσε“ παρὰ τὰ ἐκ τῶν μὴδέπω δι-
δαχθεισῶν Φοινισσῶν (v. 315.) φησὶν. „Ad versum
ἐκθεῖνα κήτει φορβάν respicit Aristoph. Thesm. 1042.
ubi schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. ut omnino in
toto illo cantico a v. 1015. Mnesilochus modo ex sua,
modo ex Andromedae persona loquitur: nam v. 1010.
Mnesilochus, Ἀνήρ, inquit, ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλ-
λά μοι Σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεύς ἐκδραμῶν, Ὅτι
δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδα, ubi schol. ἀντὶ τοῦ
ὡς Περσεύς. πιθανῶς, συνδεδιδασκται γὰρ τῇ Ἑλένη.
Sed in iis Aristophanea cum Euripideis ita commixta
sunt, ut inter se vix dignosci queant. — Schol. ad
Av. 424. Τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε“ ἔτι: ἦγον τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν. τοῦτο ἐκ τῶν μὴδέπω διδαχθει-
σῶν Φοινισσῶν φησι καὶ τὸ κείσε καὶ τὸ δεῦρο.
ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο est in Phoen. 315. nec videtur
ex Andromeda citari.“ ΜΑΤΘΙΑΕ.

VII

Schol. v. 1040. Ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα
ἄνομα πάθρα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας δεομένης
τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ, γοῦσθέ μ' ὦ γυναῖκες κ.
τ. λ. (v. 1036.)

„Proxime sequi videntur quae apud Aristoph.
Thesmoph. 1109 sq. Euripides loquitur,

Περσ. ὦ θεοί, τίν' ἐξ γῆν βαρβάρων ἀμίγμεθα
ταχῆ πεδίλω; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι ὑπόπτερον
Περσεύς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων.

Ad haec schol. εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ
πρῶτα, καὶ λοιπὸν ἐπέευξε τὰ ἐξῆς.

(1116.) Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω καὶ παρθένοι
θεοὶς ὁμοίον, ναῦν ὕπως ὠρμισμένην;

Pergit Aristoph. v. 1118.

Ἄνδρ. ὦ ξένη, κατοικτιερόν με τὴν παναθλίαν·
λύσον με δεσμῶν.

Schol. 1116.

Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω περιρρυτον
ἀφροῦ θαλάσσης, παρθένοι τ' εἰκό τινα
ἐξ αὐτομόρφων λάνων τυζισμάτων
σοφῆς ἄγαλμα χειρῶς.

V. 1. 2. affert scholiasta, v. 2. 3. 4. inde ab παρ-
θένου Maximus in Dionys. Areop. T. II. p. 28. ed.
Corder. et Pachymeres ibid. p. 30.“ ΜΑΤΘΙΑΕ.

VIII

Athenaeus III. p. 561 b. Ἐτερος δὲ τις προσέθηκε
τῶν Εὐριπίδου τάδε

Σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων, Ἔρω,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ γαίνεσθαι καλὰ,

ἢ τοῖς ἐρωσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ,
μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπύνει.
καὶ ταῦτα μὲν δρωὶν τίμιος θεοῖς ἔσει,
μὴ δρωὶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεισθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθῆσει χάριτας, αἷς τιμῶσι σε.

Lucianus de consecr. histor. I. Ἀπαντες ἐς τραγωδίαν
παρεκινούντο καὶ ἱαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα
ἔβρων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμο-
νόφδων καὶ τὴν τοῦ Περσέως ἦσαν ἐν μέλει διεξή-
σαν, καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ὀρχῶν ἀπάντων καὶ
λεπτῶν τῶν ἑβδομαίων ἐκεῖνων τραγωδῶν,
Σὺ δ', ὦ θεῶν ἰθάρνε κἀνθρώπων Ἔρωσ
καὶ τᾶλλα. Stobaeus 62. p. 399.

Σὺ δ', ὦ κάκιστε πάντων θεῶν τε κἀνθρώπων,
ἢ μὴ δίδασκει τὰ κακὰ φαινεσθαι καλὰ,
ἢ τοῖς ἐρωσιν εὐμενῆς παρίσταο.

IX

Diogenes L. IV, 29. Ἀρχεσιλάου Κράντωρ ἐρωτι-
κῶς διατεθεῖς ἐλύθητο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου
προσενεγκάμενος

Ἦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσει μοι χάριν;
καὶ ὅς τὰ ἐχόμενα „Ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωίδ'
ἐθέλεις εἶτ' ἄλοχον.“ Suidas, Εἴση: γνώση, λογίση.
Εὐριπίδης, εἰ σώσαιμί σε ἐξ Ἀνδρομέδας ὦ παρ-
θένε, εἴση μοι χάριν. corruptius etiam schol. Med.
473. παρθενεύσης ἔξει μοι χάριν ex Eubulo comico.
V. 2. Suidas v. ἄλοχος. Herodianus περὶ σχημάτων
p. 58, 9. παρὰ τῇ Εὐριπίδῃ παρεισάγεται ἡ Ἀνδρο-
μέδα λέγουσα τῇ Περσεῖ

Ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
εἶτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδα.

X

Stobaeus 110. p. 581.

Μὴ μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ·
γένοιτο δ' ἂν πόλλ' ὧν δοκῆσι οὐκ ἐνι.

Stobaeus 61. p. 388.

Ὅσοι γὰρ εἰς ἐρῶτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἐσθλῶν ὅταν τύχῳσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἠδονῆς.

XII

Stobaeus 69. p. 399.

Ἐρωτα δεινὸν ἔχομεν, ἐκ δὲ τῶν λόγων
ἐλοῦ τὰ βέλτισθ'· ὥστ' ἄπιστόν ἐστ' ἔρωσ,
κἀν τῇ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει.

XIII

Stobaeus ecl. phys. vol. II. p. 166. Heer. Τὸ δαι-
μόνιον οὐχ ὀρεῖς ὄπη μοίρας διεξέρχεται, στρέφει
δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν.

XIV

Stobaeus 29. p. 199.

Εὐζέλιαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

XV

Stobaeus 29. p. 200.

Ἄλλ' ἠδύ τοι σωθέντα μεμνησθαι πόνων.

Citatur ab Aristot. Rhet. I. 11, 8. sine nomine aucto-
ris. Plutarchus Moral. p. 630 e. Ὁ δ' Εὐριπίδης
τοῦναντίον ὡς ἠδύ τι τὸν σωθέντα μεμνησθαι πό-
νων. Latine vertit Cicero de fin. 2, 32.

Suaavis laborum est praeteritorum memoria.

XVI

Stobaeus 50. p. 357. Lucian. Necyomant. §. 2.
Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.
Lucian. pro σθένος citat Θράσος.

XVII

Stobaeus 65. p. 411.

Τῶν γὰρ πλούτων ὄθ' ἄριστος,
γενναῖον λέχος εὐρεῖν.

XVIII

Stobaeus 79. p. 469.

Ἦ τλήμων, ὡς σοι τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

XIX

Stobaeus 111. p. 582.

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγῶτων
οὐ πάποθ' ἕβρισ', αὐτὸς ὀρθρωδῶν παθεῖν.
Persei verba fuisse ex Ammonio p. 25. intelligitur.

XX

Stobaeus 89. p. 502.

Χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν.
καὶ δοῦλος ὧν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ·
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὧν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὐνεκ' εὐτυχεῖν.

XXI

Stobaeus 96. p. 531.

Χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ,
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὀρεῖς, οὐκ εὐτυχῶ.

XXII

Stobaeus 97. p. 538.

Ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοῦτιδον μείζον κακόν.

XXIII

Stobaeus 93. p. 561.

Ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸν δ' ἀπέκρουεν
θεός· ἐκ κείνων τῶν ποτὲ λαμπρῶν
νεύει βίωτος, νεύει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

XXIV

Stobaeus 103. p. 562.

Οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχῆς ἐφυ βροτῶν
ὧν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει.

XXV

Stobaeus 112. p. 183.

Συνάκησον· ὡς ὁ κάμων
δακρῶν μεταδοῦς
ἔχει κορυφότητα μόχθων.

XXVI

Stobaeus 122. p. 613.

α. Τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
β. κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῆ τις, εὐτυχεῖ, Κρέων.

XXVII

Stobaeus 75. p. 453.

Ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐὼ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φυλάξασθαι χρεῶν.

XXVIII

Stobaeus 34. p. 215.

Σιγᾶς; σιωπῆ δ' ἄπορος ἐρημηεὺς λόγων.

XXIX

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 118. Heer.

Τὴν τοι Λίχην λέγουσι παῖδ' εἶναι Λιὸς,

ἔγγυς τε ναίειν τῆς βροτῶν τιμωρίας.

In libris ex Eurip. Andromacha petitum esse dicitur.

XXX

Athenaeus XI. p. 477 a. Eustathius p. 1632, 9. Macrobian. Saturn. V, 21.

Πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεῶς,

ὁ μὲν γάλακτος κίσιον φέρων σκύφος
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

XXXI

Tiberius §. 47. ed. Boissonade

Ὅρω δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα.

XXXII

Schol. Aristoph. Ranar. 105. Μὴ τὸν ἐμὸν
οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν· καὶ τοῦτο
παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομέτῃ (Εὐριπίδου addit Suid. v.
μὴ τὸν ἐμὸν)

Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

XXXIII

Schol. Arist. Lysistr. 962. Ποῖα ψυχῆ· παρὰ
τὸ ἐξ Ἀνδρομέδας

Ποῖα λιβάδες, ποῖα σειρήν.

XXXIV

Schol. Platon. p. 383. Bekk. Ἐκινῶντο ἐν αὐταῖς
(ταῖς συνοουσίαις) κρατῆρες ἱρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶ-
τον Λιδὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν
δὲ δευτέρον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτήρος, ὡς ἐν-
ταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν
καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα καὶ Ἀριστο-
φάνης Ταγμαστῆς.

XXXV

Bekk. Anecd. I. p. 339, 5. Ἄγορος καὶ ἄγοροι.
Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ
τράπεζαν. Αἰθίοπας σημαίνει.

XXXVI

Ibidem p. 78, 21. Αἰσχροκερδῆς· Εὐριπίδης
Ἀνδρομέδα.

XXXVII

Hesychius, Ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπί-
δης Ἀνδρομέδα. Corrigitur περιαιούται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Schol. Soph. Antig. extr. (ἰστέον) ὅτι διαφέρει
τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκε-
νη, διὰ τὸν Αἴμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον·
ἐνταῦθα δὲ τούναντιον. Aristoph. gramm. argum.
Antig. Soph. Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐρι-
πίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ
Αἴμονος δίδεται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τίκει
τὸν Μαίμωνα.

I

Aristoph. Ran. v. 1212.

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

ubi schol. ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἀρχὴ
τοῦ δράματος. Versum citant Dio Chrysost. p. 593 c.
et schol. Aeschyl. S. c. Th. 781. Cohæret cum eo
v. 1218.

εἶτ' ἐγένετο αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

II

Aristoph. Ran. v. 1438. Οὐκ ἔστι πειθοῦς κ. τ. λ. ,

ubi schol. ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. Cum secundo
versu laudat Tzet. ad Hesiodi Ἔργ. v. 135.

Οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἔρὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

V. I. affert Heracl. alleg. Hom. p. 483. ed. Gale in
Opusc. mythol.

III

Stobaeus 46. p. 325.

Αἰεὶ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

IV

Stobaeus 41. p. 241.

Οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἄστοις, ἂν διχοστατῆ πόλις.

V

Stobaeus 47. p. 343.

Οὐτ' εἰκὸς ἄρχειν οὐτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον·
τύραννον εἶναι μωρία τὸ καὶ θέλειν,
ὅς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

VI

Stobaeus 61. p. 386.

Ἀνδρὸς δ' ὄραντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἡ τήρης· ἦν γὰρ φαῦλος ἡ
τάλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σομώτερος·
ἦν δ' αὖ προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.

VII

Stobaeus 62. p. 398. Plutarchus apud Stobaeum ib.
p. 503.

Ἦρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρωσ βροτοῖς.

VIII

Stobaeus 65. p. 411.

Ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστι' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὦν
ἐσθλῶ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.

Primus versus tribuitur Hippothoo apud Stobaeum 66.
p. 421.

IX

Clem. Alex. Strom. VI. p. 741. Stobaeus 75. p. 452.

Ὅνόματι μεμπτόν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἔση.

X

Stobaeus 85. p. 496.

Ἦ γὰρ δόκησις πατρῴαις παῖδας εἰκέναι
τὰ πολλὰ ταύτη γίγνεται τέκνων πέρι.

XI

Stobaeus 88. p. 500.

Τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ παιρὸς νόσημ' ἐν·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακοῦς.

XII

Stobaeus 91. p. 507.

Ἀνδρὸς φιλῶν δὲ χροσὸς ἀμαθίας μετὰ
ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι.

XIII

Stobaeus 102. p. 558.

Ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

XIV

Stobaeus 106. p. 567.

Μὴ νυν θέλε

λυπεῖν σεαυτὸν, εἰδὼς ὅτι
πολλάκις τὸ λυποῦν ὑστερον χαρὰν ἄγει,
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.

XV

Stobaeus 106. p. 568.

Ὅστις δὲ πρὸς τὸ πίπτον εὐλόγως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἦσόν ἔστ' ἀνόλιος.

XVI

Stobaei Append. e cod. Flor. apud Gaisf. vol. IV. p. 28.

Ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
ὄν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπόλεσαν.

XVII

Stobaeus 124. p. 619.

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικῶν τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μείζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ περαιοῖν σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀιμιάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

XVIII

Schol. Pindari Pyth. 3, 176. Θουὼνῃ τῇ Σεμέλῃ
φησὶ· διωνυμίας γὰρ ἐκέχρητο. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν
αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντι-
γόῃῃ

Ἔ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός,
Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑπόστατος.

XIX

Schol. Eurip. Phoen. 1130. Ἐν τῇ Ἀντιγόῃῃ „Ἐπὶ
χρυσέωντων ἀσπίδα τὰν Καπαρέως.“ Cf. Eustathius
p. 707, 60. coll. 678, 23.

XX

Stobaei Append. ed. Gaisford. vol. IV. p. 20.
Νέοι νέοισι συννοοῦσι τάρανῃ.

ΑΝΤΙΟΠΗ.

I

Etymol. M. p. 411, 11. (coll. Gudiano p. 230,
57.) Ζῆθος — εἰρηται — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐξήτει
εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτὸν, ὡς φησιν Εὐριπίδης

Τὸν μὲν κυκλήσει Ζῆθον· ἐξήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμαρίειαν ἢ τεκοῦσά νιν.

II

Etymol. M. p. 92, 4. Λέγει Εὐριπίδης ὁ τραγι-
κὸς ἐτυμολόγος (ἐτυμολογῶν Valcken.) τὸ Ἀμφίον,
ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον, ἦγον παρὰ
τὸ παρὰ τὴν ὀδὸν γεννηθῆναι.

III

Stephan. Byz. v. Ὑρία. χώρα πλησίον Ἀδλίδος, —
Ἡσίωδος δὲ ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι,
Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑρίᾳ. Harpocration, Ὑρίαι, — τῆς
Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονοῦει Εὐριπίδης ἐν Ἀν-
τιόπῃ.

IV

Eustathius p. 1799, 54. Δῆλον δ' ὅτι κύειν καὶ
τὸ ἔγκνον εἶναι δηλοῖ, ὃ διαφέρει τοῦ τίπτειν κα-
θότι αὐτὸ ἀπαλλάττει τοῦ κύειν. καὶ φέρεται εἰς
τοῦτο χρῆσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ „Κύουσα τίττον“
ἦγον κατὰ γαστρὸς φέρουσα εἶτα ἔτεκον. Ammo-
nius p. 86. Κύειν μὲν τὸ ἔγκνον εἶναι, τίπτειν δὲ
τὸ ἀπαλλάττειν τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ
„Κύουσα τίττω“ εἶπεν „ἦνίξ' ἠγόμην πάλιν.“ unde
Valcken. effinxit

Κύουσα, τίττω θ' ἦνίξ' ἠγόμην πάλιν.

V

Cedrenus p. 22 e. Ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν Δία φη-
σιν εἰς σάτυρον μεταβληθέντα τὴν Ἀντιόπην φθεῖραι.

VI

Clemens Alex. Strom. V. p. 716, 1. Οὐκ οὖν ἐτι
κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ ὑπο-
ληπτέον

Οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ τήνδ' ἐς εὐνήν, ὥσπερ ἄνθρωπον, μολεῖν.

Ἀμφίον λέγει τῇ Ἀντιόπῃ. Hinc sumpsit Euseb. P.
E. p. 679 d. ed. Viger. in quibus pro τήνδ' scriben-
dum esse Ζῆν' monuit Valck. Diatr. p. 63.

VII

Stobaeus 97. p. 538.

Φρονῶ δ' ἂ πάσχω· καὶ τόδ' οὐ μικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἠδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα· κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἄγνωσται.

V. I. est apud Erotianum p. 210. ed. Franz. ubi legi-
tur μικρόν.

VIII

Stobaeus 72. p. 439.

Οὐ συμφρονίζειν ἔμαθον, αἰδεῖσθαι δὲ χρῆ,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

IX

Schol. II. λ, 774. Χόρτοι δὲ οἱ τριγχοὶ (s. τρο-
χαλοί) ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ

Οἰνὴ
σύγχορτα ναῖω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς.
καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ (v. 17.) ὁμοίως. Citat Strabo
VIII. p. 577 a.

X

Stobaeus 60. p. 383.

Οὐ χρῆ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντι' ἐλευθέρας
γνώμης διώκειν, οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.
In cod. Paris. A. ex Antigona citatur.

XI

Stobaeus ibidem.

Τὸ δοῦλον οὐχ ὀρεῖ ὅσον κακόν;

XII

Stobaeus ibidem p. 384. extr.

Φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὠρισεν θεός.

XIII

Clemens Alex. Strom. I. p. 418. Εὐριπίδης ἐν
Ἀντιόπῃ φησιν

Ἐνδον δὲ θαλάμοις βουκόλου
κομῶντα κισσῶ στυλον Εὐίου θεοῦ.

XIV

Longin. s. XL. Ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ
ταύρου Δίρκης (Εὐριπίδης)

Εἰ δὲ που τύχοι
πέριξ' ἐλίξας, εἰλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναικα, πέτρων, δρυῶν, μεταλλάσσων ἀεί.

XV

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 118. Heer.

Δίκα τοι δίκα χρόνος· ἀλλ' ὁμως
ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν, ὅταν ἔχη
τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

XVI

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 122. Heer.

Τὴν τοι Δίρκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Χρόνου,
δεῖλυνσι δ' ἡμῶν ὅστις ἔστ' ἢ μὴ κακός.

XVII

Stobaeus 68. p. 426.

Πᾶσι δ' ἀγγέλω βροτοῖς,
ἔσθλων ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέχνα.

XVIII

Stobaeus ibidem p. 425.

Κῆθος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χροῶν.

XIX

Stobaeus 70. p. 430.

Εἰ νοῦς ἐνεστίν· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ καλῆς
γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχει;

XX

Plato Gorg. p. 484 e. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐ-
ριπίδου, λαμπρὸς τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ

Κατὰ τοῦτ' ἐπιέγεται,

νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,

ἢν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνη βέλτιστος ὢν.

ubi schol. τὰ λαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ
δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν
ἀδελφὸν Ἀμφίονα. V. 3. κρείστος Plato Alcib. II.
p. 146 a. Plutarch. Moral. p. 514 a. 630 b.

XXI XXII

Plato ibidem p. 485 e. Κινδυνεύω οὖν πεπον-
θέναι ὅπερ ὁ Ζῆθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπί-
δου, οὐπερ ἐμνήσθην. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα
ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν, οἷάπερ ἐκείνος πρὸς τὸν
ἀδελφὸν, ὅτι ἀμελεῖς, ὃ Σώκρατες, ὢν δεῖ σε ἐπι-
μελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μεира-
κιώδει τινὲ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὐτ' ἂν
δίκης βουλαῖσι προθεῖο ἂν ὀρθῶς λόγον, οὐτ' εἰκὸς
καὶ πιδανὸν ἂν λάβοις, οὐθ' ὑπὲρ ἄλλων νεανικὸν
βούλευμα βουλεύσαιο. ubi Olympiodorus, ὁρῶς πῶς,
Εὐριπίδου γυναικῶδει εἰρηκότος, αὐτὸς μεираκιώδει
εἶπε. Philostr. vit. Apollon. IV, 21. p. 160. ὃ (ἔφη-
βοι) — νῦν ἴσως ὁμοῦνται — κόρον μὲν οὐδεμίαν
φέρειν, γυναικομίμω δὲ μορφώματι κατὰ τὸν Εὐ-
ριπίδην. Ad seqq. Olympiod. Εὐριπίδης εἶπεν· καὶ
οὐκ ἂν ἀσπίδος κῦτει προσομιλήσης. οὗτος δὲ φησι,
δίκης σχολάζει, ὃ Σώκρατες.

XXIII

Stobaeus 30. p. 209.

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις, εὖ βίον κεκτημένος,
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελεῖα παρεῖς ἔξ,
μολπᾶσι δ' ἠσθεῖς τοῦτ' ἀεὶ θηροῦεται,
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδείς· ἢ φύσις γὰρ οἴχεται,
ὅταν γλυκεῖας ἠδονῆς ἴσσωσιν τις ἦ.

V. 3—6. affert Sextus Empir. p. 363.

XXIV

Pergit Plato p. 486 b. Καίτοι πῶς σοφὸν τοῦτ'
ἐστίν, ὃ Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῶ λαβοῦσα τέχνη
φῶτα ἔθηκε χεῖρονα, μήτε αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον
βοηθεῖν μήτε ἐκσῶσαι κ. τ. λ.

XXV

Plato ibidem c. ἀλλ', ὄγαθὲ, ἐμοὶ πείθου, παῦ-
σαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν ἄσκει,
καὶ ἄσκει ὁπόθεν δόξεις φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ
ταῦτ' ἀφείς εἴτε ληρήματα χροῖ φάναι εἶναι εἴτε
φλυαρίας,

ἔξ ὧν νεοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

His interserit Stobaeus 54. p. 369.

τοιαῦτ' ἄειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα.
Olympiodorus, ἐκείνος εἶπε τῷ Ἀμφίονι, ὅτι πολέ-
μων δὲ εὐμουσίαν ἄσκει, οὗτος δὲ φησι πραγμάτων.

XXVI

Olympiodorus et scholiasta Platonis p. 115. Ζῆ-
θος φησι τῷ Ἀμφίονι, μουσικῷ ὄντι, ῥίψον τὴν
λύραν, κέχρησο δὲ ὄπλοις (Olymp. καὶ κέχρησο ὄ.).

XXVII

Dio Chrysost. or. 73. p. 635 c. Ὡς ἐκείνος (Ze-
thus) ἐνουθέτει τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἀξίων φιλοσοφεῖν
αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν, ἐάσαντα τὴν
τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δὲ αὐτὸν ἄτοπον τινα
καὶ ἀσύμφορον μῦθον εἰσάγειν, ὥσπερ ἂν τυχόν
εἶποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προειρηθῆαι προᾶξιν, οὐκ
ἀργὸν οὐδὲ φίλον οὐδαμῶς, χορημάτων μέντοι
τῶν αὐτοῦ ἀτημελῆ ἴσως. καὶ νῆ Λία λέγοι ἂν καὶ
τόδε τὸ ἔπος

Ἐξ ὧν νεοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Sextus Empir. adv. Math. VI, 27. p. 362. λέγομεν
τοῦναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ ἀργὴν, φί-
λοινον, χορημάτων ἀτημελῆ. „Inde Porson. ad Eurip.
Med. 139. VII.

Μουσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργόν, φίλοινον, χορημάτων ἀτημελῆ.

Prioris locum fortasse tenebat versus citatus a Porsono
ex Athenaeo XIV. p. 616 c. Plutarch. Moral. p. 634 f.

Κακῶν κατάρχεις τήνδε Μοῦσαν εἰσάγων,
apud illos irrisionis causa ita deflexus τήνδ' ἐμοῦσαν
εἰσάγων.“ MATTHIAE.

XXVIII

Stobaei Append. apud Gaisford. vol. IV. p. 11.

“Ὅς δ' εὐγλωσσία
νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλὰ γὰρ τὰ πράγματα
κρείσσον νομίζω τῶν λόγων ἀεὶ ποτε.

XXIX

Stobaeus 80. p. 472.

Ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσοῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

XXX

Stobaeus 3. p. 36.

Τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· καὶ γὰρ εἰ φρονεῖν ἔχω,
κρείσσον τὸδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

XXXI

Stobaeus 52. p. 359.

Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἷς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα,
σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας
νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία μείζον κακόν.

V. 3. 4. Sext. Empir. adv. Math. I, 279. p. 277.
Galen. Protrept. I. p. 35. ed. Kühn, Plutarch. Moral.
p. 790 a. Enstath. p. 182, 42. schol. II. β. 372. et
vetus inscriptio commemorata Villosion. Anecd. Gr. II.
p. 144, V. 4. Pro πλέον Sext. Empir. I. c. et schol.
Ven. habent πλεῖστον, Galenus σὺν ὄπλοις δ' ἀμαθία
χέρον ἢ κακόν.

XXXII

Stobaeus 16. p. 153.

Εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν οὐ ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

XXXIII

Stobaeus 6. p. 79.

Καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίον, ἢν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἤθος γαστρὸς ἐν ταυτῷ μένειν.

XXXIV

Stobaeus 3. p. 38.

Ἐγὼ μὲν οὖν ἕδομαι καὶ λέγομαι τε
σοφόν, ταράσσω μὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

XXXV

Stobaeus 56. p. 374.

Ὅστις δὲ πράσσει πολλά, μὴ πράσσει παρὸν,
μῶρος, παρὸν ζῆν ἠδέως ἀπραγμῶνα.

XXXVI

Stobaeus 46. p. 325.

Ὁ δ' ἡσυχος φίλοισι τ' ἀσφαλῆς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

XXXVII

Philostr. Vit. Soph. II. 27, 4. p. 618. Μελέτης

δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διαιωόμενος ἡμέλει
οὔτε ὀδοιπορῶν, οὔτε ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀλλὰ καὶ κρεῖττον
ὄλβου κτήμα ἐκάλεε αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου
τε ὕμνων καὶ Ἀμφιόων.

XXXVIII

Stobaeus 1. p. 1.

Τρεῖς εἰσιν ἀρεταί, τὰς χρῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεοῦ τε τιμᾶν, τοὺς τε φύσαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινούς Ἑλλάδος. καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας αἰε.

XXXIX

Stobaeus 30. p. 210.

Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνα μὴ φρονούντες οὐ θέλουσ' ἀπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

XL

Stobaeus 36. p. 217.

Κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἠδονῆς μὲν ἀπτεται,
κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

XLI

Stobaeus 96. p. 531.

Φεῦ φεῦ, βρότεια πημάτων ὄσαι τύχαι
ὄσαι τε μορφαί· τέμα δ' οὐκ εἶποι τις ἄν.
Clem. Alex. Strom. III. p. 435 c. βροτείων.

XLII

Stobaeus ibidem

Πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν, ὧ ξένοι, κακά.

XLIII

Stobaeus ibidem p. 409. Grot.

Ἐχει λόγον καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν βροτῶν·
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

XLIV

Stobaeus 103. p. 560.

Τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,

εὐδαιμονεῖ τε καὶ οὐκ εὐδαιμονεῖ.
τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότις
οὐ ζῶμεν ὡς ἠδίστια, μὴ λυποῖμενοι;

V. 4. Clem. Alex. Strom. VI. p. 623. Syll. citat τὴ
δὴ ποτ' ὄλβῳ.

XLV

Stobaeus 61. p. 386.

Κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους·
δαιτὸς δὲ πληρωθεὶς τις ἄσμενος πάλιν
φάσιν διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα.

V. 4. Athen. X. p. 421 f. ubi est ἦσθη.

XLVI

Photius, Εὐζκρας· εὐζρατος. Εὐριπίδης
Βροτοῖσιν εὐζκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἠδέως.

ἐν Ἀντιόπῃ. Schol. Plat. p. 211. Ruhnck. Εὐζκρας,
εὐζρατος, ἢ εὐζέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.

XLVII

Hesychius, Εὐθυδημόνα· ἀπλοῦν δημότην.
Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.

XLVIII

Bekk. Anecd. p. 109, 17. et Photius, Νόσον
ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. Εὐριπίδης
Ἀντιόπῃ.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

I

Aristophanes Ran. 1237.

Ἀγυπτιος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαραι λόγος,
σὺν παισὶ πενήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών.

ubi schol. Ἀρχελαίου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή.

II

Anonym. de Nili increm. post Athenaei librum II.
p. 164. ed. Dindorf. post Herodot. Wessel. p. 788.
Strabo V. p. 339 a. VIII. p. 570 c.

Ἀνασός, ὁ πενήκοντα θυγατέρων πατήρ,
Νεῖλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
ὃς ἐκ μελαμβρότιο πληροῦται ῥοᾶς
Ἀιθιοπίδος γῆς, ἠγίζ' ἂν τακῆ χιῶν,
5 τεθριππένοντος ἤλιου κατὰ χθόνα,
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ὄκισ' Ἰνάχου πόλιν,
Πελασγίωτας δ' ἄνομασμένους τὸ πρὶν
Ἀνασὸς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἂν Ἑλλάδα.

Ex Anonymo sunt v. 1—5. e Strabone I. 6. 7. 8.
Primus versus est apud Plutarch. Moral. p. 497 b.
837 b. V. 2. 3. 4. citat Diod. Sic. I, 38. V. 2. Ti-
berius de figur. p. 70. habet εὐκταῖς ὕδωρ. V. 3.
Pro ῥοᾶς Anon. habet θέρει. V. 4. Stephan. Byz. v.
Ἀιθίοψ.

III

Dionys. Hal. de compos. verb. 25. p. 394. Schaeef.
Τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ λαμβανόμενον κῶλον ἐξ ἀναπαί-
στων σύγκειται ἑυθμῶν, καὶ προάγει μέχρι ποδῶν
ὀκτώ, τὸ αὐτὸ σχῆμα διασῶζον — ὅμοιον τῷ παρ'
Εὐριπίδῃ

Βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβόλου,
κισσεῦ, πεδίον πυρὸς μαρμαίρει.

IV

Stobaeus 94. p. 517.

Οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν

δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία,
κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

V

Stobaeus 86. p. 497. (Plutarch. vol. V. p. 965.
ed. Wyttenb.)

Ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρεῖαν ἔχων;
πατέραν γὰρ ἔσθλων ἐλπίδας δίδως γεγώς.
Πένης γὰρ οὐκ ἐκείν' ἀπώλεσεν,
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

VI

Stobaeus ibidem p. 498.

Ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετῇ τῶν εὐγενῶν
ἔν ἔλαβε κρείσσων τ' ἔστι πλουσίου γάμου.

VII

Stobaeus 8. p. 97.

Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν.

VIII

Stobaeus 49. p. 354.

Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρῆ τομῶν ἀεί·
οὐδεὶς γὰρ ὦν ῥέθυμος εὐκλεῆς ἀνήρ,
ἄλλ' οἱ πόνοι τίπτουσι τὴν εὐδοξίαν.

IX

Stobaeus 49. p. 355.

Ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεῆς;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὠρέξεται;

X

Stobaeus 29. p. 199.

Οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν
εὐκλειαν εἰσεκλήσεται, ἀλλὰ χρῆ πονεῖν.

XI

Stobaeus ibidem p. 198.

Σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρῶν· ὁρᾷ γὰρ σὸν πατέρα τιμῶμενον.

XII

Stobaeus 29. p. 200.

Σὺν μυρίαῖσι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

XIII

Stobaeus 52. p. 360.

Ὀλίγον ἄλκιμον δόρου
κρείσσον στρατηγῷ μυρίου στρατεύματος.

XIV

Stobaeus 49. p. 355.

Ὀλίγοι γὰρ ἔσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

XV

Stobaeus 52. p. 360. 86. p. 497.

Ἐχει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν, εὐγενῆς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

Loco altero pro ἔχει est φέρει.

XVI

Schol. Eurip. Phoen. 1159.

Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κράτ' ἀναστέψαι θέλω.

XVII

Stobaeus 89. p. 502.

Τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

XVIII

Stobaeus ibidem.

Μὴ πλούσιον θῆς· ἐνδεέστερος γὰρ ὦν
ταπεινὸς ἔσται. κείνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος, λαβῶν τε τοῦτον εὐγενῆς ἀνὴρ.

XIX

Stobaeus ibidem.

Οὐκ ἔστι πενίας ἱρὸν, ἀσχίστης θεοῦ.
Μισῶ γὰρ ὄντως οἰνῆς φρονοῦσι μὲν,
φρονοῦσι δ' οὐδενός γε χρημάτων ὑπερ.

XX

Stobaeus 50. p. 357.

Νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἴμα·
ταῦτ' εἰς ἔν ἐλθόντι ἄξι' ἐνθυμήσεως.

XXI

Stobaeus 60. p. 387.

Κρεῖσσον γὰρ οὔτε δούλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλῆς τοῖς σώφροσι.

XXII

Stobaeus 20. p. 171.

Ὀργῇ δὲ φραύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.
Πόλλ' ἔστιν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά.

XXIII

Stobaeus 20. p. 172.

Τῷ γὰρ βιαίῳ κἀργῷ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταυτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

XXIV

Plutarchus Moral. p. 20 d.

α. Πόλλ', ὃ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
β. τὸ ῥᾶστον εἴπας, αἰτιάσασθαι θεούς.
„Priorem versum citat ex Euripidis Archelao Iustin.
Mart. de monarch. p. 108 c. alterum Euripidis nomine
memorat Plutarch. p. 1049 e.“ WYTTENB.

XXV

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 124.

Τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς προασόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν.

XXVI

Stobaeus 103. p. 562.

Πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν,
ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὅς γὰρ ἂν σφαλῇ,
εἰς ὀρθὸν ἔστη γὰρ ποῖν εὐτυχῶν πίπτει.

XXVII

Stobaeus 121. p. 613.

Ἔστιν καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον
ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

XXVIII

Stobaeus 7. p. 86.

Ἐν δέ σοι μόνον προφρονῶ, μὴ πλὴ δουλείαν ποτέ
ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς, παρόν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρως.

XXIX

Stobaeus 34. p. 215.

Ἄπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ δεινὸν ἔστιν, εἰ φέροι τινα βλάβην.

XXX

Stobaeus 45. p. 322.

Τυραννίδ', ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

XXXI

Stobaeus 60. p. 383.

Ἔσσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἤσσαντες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

XXXII

Stobaeus 77. p. 435.

Πατρός δ' ἀνάγκη παύσει λόγῳ.

XXXIII

Stobaeus 91. p. 507.

Πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα.

XXXIV

Schol. Pind. Pyth. II, 54. Πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουροῦντας, παρ' ὃ δὴ καὶ ὀδοῦρους αὐτοὺς λέγουσιν. Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάφῳ Ἔπασ' ὀδοῦρους λυμεῶνας.

XXXV

Stobaeus 29. p. 198.

Τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὐρίσχει τέλος.

XXXVI

Stobaeus 20. p. 171.

Πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτιῶν ἢ τ' ἄζυνοσία, δύο κακὰ τῷ χρωμένῳ.

ΑΥΓΗ.

Schol. Aristoph. Ran. 1112. quum Aeschylus de Euripide dixisset, οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, annotat, ἔγραψε γὰρ τὴν Ἀύγην ὠδίνουσαν ἐν τῷ ἱερῷ. Strabo XIII. p. 915 b. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ τοῦ τῆς Ἀύγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Ἀύγην κατατεθεισαν ἄμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιοθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου· τὸν δὲ Τεύθροατα ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χηρῆσθαι, τῷ δὲ ὡς ἑαυτοῦ παιδί.

I

Stobaeus 18. p. 164.

Νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν· τὸ δ' ἀδικημ' ἐγένετ' οὐχ ἐκούσιον.

II

Clem. Alex. Strom. VII. p. 712. ed. Sylb. Εὐ δὲ καὶ ἡ Ἀύγη δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυῖα ἐν τῷ ἱερῷ λέγει

Σκῦλα μὲν βροτοφθόρα

χαίρεις ὀρθοῖα καὶ νεκρῶν ἐρεπία,
καὶ μισρὰ σοι ταῦτ' ἔστιν, εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον,
θειρὸν τόδ' ἦγεί.

Huc Valcken. refert glossam Hesychii, Ἀπενήσω; ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Ἀύγῃ.

III

Stobaeus 61. p. 387.

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέριστατον,
ἢ σκαιὸς ἔστιν, ἢ καλῶν ἵππερος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

V. I. 3. 4. Athenaeus XIII. p. 600 d. ubi Ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν.

IV

Stobaeus 71. p. 433.

Γυναῖκες ἔσμεν· τὰ μὲν ὄνην κινώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἐν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις.

V

Stobaeus 22. p. 187.

Ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῦν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοῦπιχερεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

VI

Stobaeus 76. p. 453.

Τίς δ' οὐχὶ χάρει νηπίοις ἀθύρασαν;

VII

Stobaeus 37. p. 220.

Τὸ γὰρ ἐπεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφοράς.

VIII

Stobaeus 44. p. 307.

Οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίχης.

IX

Stobaeus 93. p. 561.

Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παρατιζ', ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοῦδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

X

Stobaeus 47. v. 343. Philo Iud. p. 607.

Κακῶς δ' ὄλοντο πάντες, οἱ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ·
τοῦλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σιέζω' ἔχη τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

V. 3. 4. citantur a Philone Iud. p. 886 c. ed. Hoeschel.

XI

Apollonius Dysc. in Bekk. Anecd. p. 514, 10. Καὶ ἐν Ἀύγῃ

Καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἡξίους ἐμὴν χάριν.

XII

Hesychius, Διέφθειρε; διῆγεν. Εὐριπίδης Ἀύγῃ. διέφερε Kusterus.

XIII

Hesychius, Κέρας ὄρθιον; ἡ νευρά. Εὐριπίδης ἐν Ἀύγῃ.

XIV

Bekk. Anecd. p. 116, 2. Φιλοτροφῆς; ὄν ἡ συνήθεια φιλότροφον λέγει. Εὐριπίδης Ἀύγῃ.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ.

I

Athenaeus X. p. 413 c. (Galen. II. p. 10. Chart.)

Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει
Κακῶν γὰρ ὄντων μυρῶν καθ' Ἑλλάδα,
οὐδὲν κακίον ἔστιν ἀθλητῶν γένους·
οἱ πρόωτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναντο· πῶς γὰρ, ὅστις ἔστ' ἀνήρ
5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσημένος,
ζητήσαι' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς;
οὐδ' αὖ πένεσθαι κἄξυπηρετεῖν τύχης
οἰοῖ τ'· ἔδη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ,
σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τὰμῆχανα.
10 λαμπροὶ δ' ἐν ἡβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φαιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
τριβωνες ἐκβαλόντες οἰχοντῆα κρόκας.
ἐμμεψάμεν δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,

οὐ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι

15 τιμῶσ' ἀρχαίους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.

τίς γὰρ παλαιάσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνήρ,
ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
πόλει πατρώε στέφανον ἤρκεσεν λαβῶν;

20 πότρεα μαχόντῃται πολεμίῳσιν ἐν χερσῶν

20 δίσκουσ ἐχόντες, ἢ δι' ἀσπίδων ποσὶ
θεινόντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρήν σοφούς τε κἀγαθοὺς
φύλλοις στέγασθαι, χῶστῃς ἡγεῖται πόλει

25 κάλλιστα, σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,
ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ,
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάση πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλὰ.

V. 1. 2. Eustathius p. 1299, 20. V. 7. Athenaeus
καὶ ξυνηρημεῖν. V. 12. τριβῶνας ἐκλείποντες Dio-
genes Laert. I, 56. V. 22. Plutarchus Moral. p. 581 f.
803 b.

II

Pollux X, 111. Εὐρυπίδης μὲν εἰρηκεν ἐν Ἀυτο-
λύκῳ σατυρικῷ τοὺς ὄρους τοὺς λαγκαγωγούς οἶσεν
ἐξ ὄρους ξύλα.

III

Pollux X, 178. Καὶ Εὐρυπίδου ἐν Ἀυτολύκῳ εἰ-
πόντος „Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοῖνας ἠγίας πλέ-
ξει.“

ΒΕΛΛΕΡΟΦΩΝ.

De argumento fabulae schol. Aristoph. Acharn. 425.
Pac. 135. 146. Ran. 870.

I

Plutarchus Moral. p. 529 e. Οἶδ' ἔδ' οἷς ἐπαί-
νοις κηλούμενον ἠδέσθαι — μὴδ' ὥσπερ ὁ Εὐρυπί-
δου Πήγασος

Ἐπιησὸς ὑπέικων μᾶλλον ἢ θέλοι

τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἐαυτὸν ἐκδιδόναι
καὶ συνεταπεινοῦν. Idem p. 807 e. Ἀγησίλαος περὶ
τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὐτοῦ γινόμενος
ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότητος, ὥσπερ ὁ Εὐρυπίδου
Πήγασος

Ἐπιηξ' ὑπέικων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι.

καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέον-
τος ἐδόξει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις.

II

Schol. Eurip. Orest. (872.) 859-861. Χῶμα, οὗ
συμβαίνει τοὺς Ἀργεῖους διαζέειν. τάχα δ' ἂν τού-
του καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύει εἰπὼν
καὶ ξεστὸν ὄχθον Λαονιδῶν ἐδρασμάτων.
ἐδράσματα Hermannus.

III

Stobaeus 10. p. 127.

Ὡς ἐμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κἀχθῆ·
ὅστις δὲ πλείστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβῶν
κακὸς γένηται, τῷδε συνηνώμη μὲν οὐ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν λεγόντων ὄχθον ἂν φέροι ψόγον.

IV

Stobaeus 8. p. 96.

Ἀόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὐρηται βροτοῖς.

V

Stobaeus 38. p. 222.

Ἐθονοῦσιν αὐτοὶ χεῖρονες πεφυκότες·
εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾷ φιλεῖ.

VI

Stobaeus 38. p. 222.

Ἰδῆ γὰρ εἶδον καὶ δίξης παραστάτας
ἐσθλοὺς πονηρῶ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

VII

Stobaeus 104. p. 565.

α. Τιμὴ σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν.
β. θνήσκειμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσειν φάος
κακούς ὀργῶντας ἐκδίξως τιμωμένους.

VIII

Stobaei Append. apud Gaisford. vol. IV. p. 20.

Ἀνὴρ δὲ χρηστός χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακῷ κακὸς τε συντέτηκεν ἠδοναῖς·
φιλεῖ δὲ θουμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

Versu 2. ad orationem suam accommodato utitur Ari-
stoteles Magn. Moral. II, 11. Ethic. Eudem. VII, 2.

IX

Stobaeus 52 p. 360.

Νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν
δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φαιλή τις ἐστὶ, ψεύθεισιν δ' Ἄρης φίλος.

X

Stobaeus ibidem.

Ἄει γὰρ ἀνδρα σκαῖον ἰσχυρὸν φύσει
ἦσσαν δέδοικα τᾶσθενούς τε καὶ σοφοῖ.

XI

Stobaeus 88. p. 501.

Οὐκ ἂν γένοιτο τραύματ', ἣν τις ἐγξύση
θάμνοις ἐλείεις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιτο παῖδες εἰς ἀλλήν δορός.

XII

Stobaeus 71. p. 432.

Ὡ παγκρατῆ καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείπει τις ἄν;

XIII

Stobaeus 114. p. 585.

Ὡ παῖ, νέων τι δορᾶν μὲν ἐντονοὶ χέρεις,
γνώμαι δ' ἀμεινούς εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

Phurnutus de N. D. p. 222. ed. Gale. Ὡς γὰρ νέων
τι δορᾶν ἐυτονώτεραι αἱ χεῖρες, οὕτω ψυχὰ ἀμει-
νούς τῶν γεραιτέρων πολὺ.

XIV

Stobaeus 7. p. 86.

Θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

XV

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 154.

Πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἐστὶ ἀσθενῆ.

XVI

Schol. Arist. Vesp. 754. Πάρεις, ὧ σκιερὰ·
παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παῖζει ταῦτα
Πάρεις, ὧ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
ζοηγεῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεραιλῆς

αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω τίν' ἔχει
στάσιν Εἰνοδίας.

XVII

Aristoph. Pac. 75. Ὡ Πηγάσιόν μοι, φη-
σὶ, γενναῖον πτερόν: ubi schol. παρὶ τὸ ἐκ
Βελλεροφόντου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ τοῦ Πηγᾶσου τοῦ
πτερωτοῦ ἐπεθύμει καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν
Ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγᾶσου πτερόν·

Eadem Suidas v. ἐώρημα, ubi pro πτερόν habet τα-
χύπερον. Porsono versus quoque 139. τί δ' ἦν ἐξ
ὑγρὸν πόντιον πέση βάθος; ex Euripidis Belleroph-
phonte desumptus esse videbatur.

XVIII

Schol. Arist. Pac. 115. Καὶ τὰδε ἐκ Βελλεροφόν-
του
Ἰθι χρυσοχάλιν' αἰρων πτέρυγας,
τὸν κἀνθαρὸν τῷ Πηγᾶσῳ ἐπεικάζων.

XIX

Arist. Eqn. 1246.

Κυλίνδεται εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

ubi schol. ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.
τὸ δὲ κυλίνδεται ἀντὶ τοῦ κομίζετα.

XX

Stobaens 95. p. 519.

Ἐγὰ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημι, μὴ φθῆναι βροτῶ·
τριπασὼν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε, χῶτῳ σπέρμα γενναῖον προσῆ,
5 πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προῦθέμην.
ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχῆς,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται,
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χειρὶ.
ἔξω δὲ βράτων τοῦδε, τὸν πάρος χρόνον
10 πλουτιῶν, ὑπ' αἴτης ζεύγμ' ἂν ἀσχάλλοι πεσῶν.
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενία δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται,
φρενῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς ἔργ' ἀπωθείται χεροῖν.
15 ὁ δ' οὐδὲν οὐδέεις, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν,
τοσῶδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος
οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειραῖσθαι καλῶν.
ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἶος ἦν ποτὲ
20 καγῶ, μετ' ἀνδρῶν ἠνίκ' εὐτύχουν ποτέ.

V. 1. 2. Stobaens 96. p. 531. V. 8. ὄλβου] πλούτου
Plutarchus Moral. p. 1069 a. V. 11 — 14. Stobaens
94. p. 517.

XXI

Iustin. Martyr. de monarch. p. 108 c. ed. Colon.

Φησὶν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεοὺς;
οὐκ εἰσὶν οὐκ εἰσ'. εἴ τις ἀνθρώπων λέγει,
μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρησθῶ λόγῳ.
σκέψασθε δ' αὐτὰ, μὴ πὶ τοῖς ξημοῖς λόγοις
5 γνώμην ἔχοντες. γῆμ' ἐγὼ τυραννίδα
κτείνειν τε πλείστους κτηνιάτων τ' ἀποστερεῖν,
ὄρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις.
καὶ ταῦτα δορῶντες μᾶλλον εἰσ' εὐδαίμονες
τῶν εὐσεβοῦντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν·
10 πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεοὺς,

αἱ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων,
λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι.
οἶμα δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖ,
εὐχόιτο, καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
15 τὰ θεῖα πυργοῦσ', αἱ κακαὶ τε συμφοραί.

XXII

Stobaens 98. p. 539.

Πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν λατρὸν χρεῶν
ἰδόντ' ἰᾶσθαι, μὴ πῆτακτὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρόπη.

XXIII

Stobaens ibidem.

Νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰς' αὐθαίρετοι,
αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεσις, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλὰ σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοὶ τι δρωῖν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

V. 3 Plutarch. Moral. p. 21 a. 1049 e. qui priore
loco pro αἰσχρὸν habet φᾶλλον, ut Iustin. M. p. 108.

XXIV

Plutarch. Moral. p. 475 c. Diogenes Laert. IV,
26. Suidas in οἶμοι, Hesychius Miles. p. 23.

Οἶμοι, τί δ' οἶμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν.

XXV

Stobaens 110. p. 581.

Ἵρῃς δ' ἀέλπιων μυρίων ἀναστροφάς.
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγῃς πολέμιων ἄμεινονες
ἤσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

XXVI

Stobaens 2. p. 30. Theoph. ad Autolyc. p. 115.
ed. Paris.

Οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέροφρονά τ'
ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐθενὸς ἐκφῶς
χρόνος δικαίους ἐπίγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητος ἔμοι.

XXVII

Stobaens 103. p. 560.

Ποῦ δὴ τὸ σαφές θνατοῖσι βιοτᾶς;
θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ
βένθος ἄλιον ἰθύνουσι· τύχης δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μείον αὐξων.

XXVIII

Stobaens 52. p. 360. 106. p. 568. Plutarch.
Moral. p. 467 a. de vita Hom. p. 1194. ed. Wyttensb.
Arrian. dissert. Epictet. II, 5.

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμουῖσθαι χρεῶν·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐντυχάνων,
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆν, πράσσει καλῶς.

XXIX

Aelian. N. A. V, 34. Τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελ-
λεροφόντην ἠρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον
παρεσκευασμένον ἕμνεῖ ὁ Εὐβοιπίδης· πεποίηκε γοῦν
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτὸν
Ἴσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβῆς, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ
ξένοις τ' ἐπήρηεις, οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους.

XXX

Aristoph. Pac. 721.

‘Υφ’ ἄρματ’ ἐλθὼν Ζηρὸς ἀστραπηφορεῖ.

ubi schol. ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.

„Hac referendus esse videtur locus apud schol. Aristophan. Pac. 96. Καὶ Εὐριπίδης ἔχουσα ὀλολύζειτ’ ὧ γυναικες ὡς ἐλέγη θεὰ ἡ χρουσὸν ἔχουσα γοργόνα ἐπίκουρος πόλει. quae Seidlerus sic emendavit, Ὀλολύζειν ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ὀλολύζειτ’, ὧ γυναικες, ὡς ἐλγη θεὰ χρουσὴν ἔχουσα Γοργόν’ ἐπίκουρος πόλει.

Nam quae paulo ante ex Euripide commemorata sunt, ea e Belterophonate sumpta esse annotat. MATHIAE.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

I

Stobaeus 60. p. 381.

Δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε τάληθῃ λέγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρόποντα τυγχάνοι.

II

Hesychius, Ἀγρίσαι: ἀποθῦσαι, Βουσίριδι.

ubi Εὐριπίδης excidisse censent.

III

Hesychius, Ἀτρεκήσασα: ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι.

ΔΑΝΑΗ.

Pollex IV, 111. Τῶν δὲ χορικῶν ἁσμάτων τῶν

κωμικῶν ἔν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θεάτρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγη ταῦτα. ἐπεικῶς δὲ αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμωδοποιοί. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ’ Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε Δανάῃ (codices Δαναΐδι) τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας περιειπεῖν, ἐκλεθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας.

I

Stobaeus 76. p. 453.

Τέχ’ ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέροισι ἔμοις
πηδῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλω
ψυχὴν ξιμὴν κίησαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνοῦσαι, πάτερ.

II

Stobaeus 69. p. 429.

Καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιουμένους
σκολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· — οὐ γὰρ ἦδονῃ,
γυναίκα τ’ ἐχθρὸν χοῖμα πρεσβύτης ἀνήρ —
ἀλλ’ ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλά
καὶ συννεύζων ἦδι παῖς νέφ πατρ’.

III

Stobaeus 73. p. 448.

Γύναι, φίλον μὲν γέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ’ ἰδεῖν εὐήμερον,
γῆ τ’ ἠρίων θάλλουσα πλούσιόν θ’ ὕδαρ,
πολλῶν τ’ ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ’ οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ’ ἰδεῖν καλὸν,
ὡς τοῖς ἅπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένους
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν γάμος.

IV

Stobaeus eclog. phys. vol. I. p. 216.

Ἐς ταυτὸν ἦσαν φημί τὰς βροτῶν τύχας
τόνδ’ ὃν καλοῦσιν αἰθέρ’, ᾗ τὰδ’ ἔστι δῖα.
οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
χειμῶνά τ’ αὔξει συντιθεῖς πυκνὸν νέφος,
θάλλειν τε καὶ μῆ, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ.
οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχῆ
λαμπρῶ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννεφεῖ πάλιν,
ζῶσιν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ’ ὄλβου μέτα
φθίνουσ’ ἐτείους προσφερεῖς μεταλλαγῆς.

V

Stobaeus 7. p. 86.

Φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ
πρέπει χαρακτηριστὸς εἰς εὐψυχίαν.

VI

Stobaeus 10. p. 127.

Κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ’ ἀνήρ,
πλὴν εἴ τις ὄστις δ’ οὐδὸς ἔστιν, οἷχ ὄρω.

VII

Stobaeus 16. p. 153.

Ὅστις δόμους μὲν ἦδεται πληρουμένους,
γαστρός δ’ ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνον κακοῦ,
τοῦτον νομίζω καὶ θεῶν σὺλᾶν βρέτη,
τοῖς φιλιταῖοις τε πολέμοιο πεφυκέναι.

VIII

Stobaeus 62. p. 398.

Ἐρως γὰρ ἀργὸν κατὰ τοῖς ἀργοῖς ἔφρ·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἐν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσκειτῶν βίον ἠράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ’ ἔχουσιν ἠβητὴς πέφυκ’ ὄδε.

V. 1. ἀργοῖς Piersonus. Stobaeus ἔργοις. κατὰ τοιοῦ-
τοις Plutarchus Moræl. p. 757 a. (coll. 760 d.)

IX

Stobaeus 75. p. 452.

Γυνὴ γὰρ ἐξεληθοῦσα πατρῶων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ λέγους·
τὸ δ’ ἄρσεν ἔστικ’ ἐν δόμοις αἰεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμάρορον.

V. 1. 2. Stobaeus 71. p. 432. ubi γυνὴ μὲν.

X

Stobaeus 71. p. 432.

Ἦν γὰρ τις αἶνος ὡς γυναῖξί μὲν τέχνας
μέλουσι, λόγῃ δ’ ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

XI

Stobaeus ibidem.

Συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελέμμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων αἰεὶ δίχα.

XII

Stobaeus 95. p. 519.

Φιλοῦσι γὰρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοῦ
σοφοῦς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ’ οἴζων εὐ λέγη πένης ἀνήρ,
γελᾶν. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἀνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων,
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

V. 6. 7. Athenaeus II. p. 49. c. exscriptus ab Eustathio p. 892, 39.

XIII

Stobaeus LXXIV, 13. Gaisf.

Οὐκ ἔστιν οὔτε τείχος οὔτε χορήματα,
οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Qui versus LXXIII, 42. Alexidi tribuuntur.

XIV

Athen. IV. p. 159 b. Stobaeus 89. p. 501. Maximus in Gesn. ed. Stob. p. 759.

Ἦ χρυσὲ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἠδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χοῖ σὲ δώμοισιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἢ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρα,
οὐ θαυμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

V. 1. Sextus Empir. adv. Gramm. XI, 122. p. 713. Lucianus Gall. vol. I. p. 153. V. 1—4. Sextus Emp. ib. I, 279. p. 277. Athenag. apol. p. 117. E Bellero-phonte petitos esse Seneca indicavit ep. 115. memoriae errore, ut videtur. V. 3. ἐν δόμοισιν Athenaeus.

XV

Stobaeus XCI, 23. XCII, 6. Gaisf.

Ἄρ' οἶσθ' ὄθουνεξ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἐμφαινοῦσ' ἔτι,
οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν,
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῶ
προθύμως ἔστιν ἢ πένητι κἀγαθῶ,
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

V. 2. Codex Paris. A. priore loco ἐμφαινοῦσ', altero ἀναφαίνοσ'.

Δ Ι Κ Τ Υ Σ.

I

Plutarchus Moral. p. 106. Ὁ δὲ παραμυθούμενος
τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησὶ
Δοκεῖς τὸν Ἄιδην σῶν τι φροντίζειν γόνων
καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θελοῖς στένειν;
παιῶσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
ῥέων γένοι' ἂν, εἰ λογιέσθαι θελοῖς,
ἔσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόγηνηται βροτῶν,
ἔσοι τε γηράσκουσιν ὄργανοὶ τέκνων,
τούς τ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεῶν.

V. 7. μέγιστον Elmsleins.

II

Stobaeus 13. p. 145.

Θάροσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

III

Schol. Soph. Ai. 787. Τί μ' αὖτάλαιναν:
πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ „Τί μ' ἄρτι πημά-
των ληλησημένην ὄροισις;“

IV

Stobaeus 81. p. 474.

Εἰς γὰρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος,
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω,
θηρόσιν τε πᾶσι, τέκνα τίττουσιν φιλεῖν·
τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χωμέσθ' ἀλλήλων νόμοις.

V

Stobaeus 50. p. 357.

Νέος, πόνοις δὲ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.
πόνοιαι δ' οὐκ Musgravius.

VI

Stobaeus 62. p. 399.

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾶ,
ἦν τ' αὖ βιάξῃ, μᾶλλον ἐντεινεῖν φιλεῖ,
κᾶπειτα τίττει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
δύμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

V. 1. 2. Galeans V. p. 149. Charter. (V. p. 411. Kühn.) ubi v. 2. ἂν γὰρ.

VII

Stobaeus 81. p. 474.

Παιτέρα τε πασιῶν ἠδέως συνεκφέρειν
φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντι' ἀθαδῆαν,
παῖδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ ἀθαίρετοι
βροτοῖς ἔρωτες, οὐδ' ἐκουσία νόσος.
σκαῖόν τι δὴ τὸ χορήμα γίνεσθαι φιλεῖ,
θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἴσθαι θέλει.

VIII

Stobaeus eclog. phys. vol. 1. p. 272.

Φίλος γὰρ ἦν μοι· καί μ' ἔρωσ ἔλοι ποτὲ
οὐκ εἰς τὸ μῶρον, οὐδὲ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
ἀλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρωσ,
ψυχῆς διατάξας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
καὶ χοῖν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
τῶν εὐσεβοῦντων οἴτινές γε σώφρονες
ἔρᾶν, Κύπριον δὲ τὴν Λιδὸς χαίρειν ἔᾶν.

V. 3. 4. Plutarchus Moral. p. 11 e. et ex Euripidis Theseo Stobaeus 5. p. 63. ubi locus deest in Paris. A.

IX

Stobaeus ibidem.

Ὅτιων δὲ παίδων καὶ πεμφυτότος γένους,
καινοῖς φητεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

X

Stobaeus ibidem.

Ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλιτατον τέκνον,
παισίν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φημ' ἂν ἐνδικωτέρους.

XI

Stobaeus 84. p. 492.

Εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά·
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενῆς ἔμοιγ' ἀνήρ,
ὁ δ' οὐ δίκαιος, κἄν ἀμείνωνος πατρός
Ζηνὸς περὶ χεῖ, δυσγενῆς εἶναι δοκεῖ.

XII

Stobaeus 91. p. 507. 92. p. 511.

Μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένην
κακῶ γενέσθαι, μηδ' ἑμιλοῖσιν κακοῖς.

XIII

Stobaeus 37. p. 226.

Εἰ δ' ἦσθαι μὴ κίκαιστος, οὐποτ' ἂν πόλιν
τὴν σὴν ἀτίξων τήνδ' ἂν εὐλόγηες πάτρην.

XIV

Stobaeus ibidem.

Ὡς ἐν γ' ἔμοι κόνιοι' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν
ὅστις πατρῷας γῆς ἀτιμῶν ὕρους
ἄλλην ἐπιανεῖ καὶ τρόποισιν ἤδετα.

XV

Stobaeus 88. p. 500.

Φεῦ γεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστός ἐκ κακοῦ πατρός.

XVI

Stobaeus 104. p. 565.

Πολλοὺς παρέστην κἀφ' ὄνθησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ἢ,
λόγων μεταῶν εἰς ἔμιλλαν ἔξωόν.
τὸ δ' ἦν ἔο' οὐκ ἀκουσῶν οὐδ' ἀνασχετόν,
σιγᾶν κλύοντι δεινὰ πρὸς κακίωνων.

XVII

Stobaeus 36. p. 217.

Τραυνηζόν τι πύλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

XVIII

Stobaeus 42. p. 276.

Μὴ νεῖκος, ὃ γεραιά, κοιρανὸς τίθου,
σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.

Γ Ρ Γ Χ Θ Γ Υ Σ.

Plutarchus Moral. p. 310 d. Ἐρεχθεὺς πρὸς
Ἐὔμολλον πολεμῶν ἔμαθε νικᾶσαι, ἔαν τὴν θυγα-
τέρα προθύσῃ· καὶ συγκοινωνήσας τῇ γενναῖα Πρα-
ξιπέη προέθεσε τὴν παιδα. μέμηνηται Εὐριπίδης ἐν
Ἐρεχθεῖ.

I

Clem. Alex. Strom. VI. p. 619 d. Eustathius p.
1058, 4.

Ἐν ἀστροφῷ πέδῳ

εἶδ' ἄσαι, πηγάς δ' οἷχ' ἕγρανονοινον πόδας.

De Sillis, oraculi Dodonaei sacerdotibus, qui ἀντιπό-
ποδες, χαμαιεῦνα vocantur II. π., 224. haec dicta.

[Ex hac fabulae parte versus est ab Eustathio p.
1720, 23. servatus

Τοῦνθένδ' ἀλίχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

quem Aristophani non recte tribui ostendi ad comici
fragmenta p. 8. c. DINDORF.]

II

Append. Vatic. II, 67. p. 292. Μίασμα δροῦς:
παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ ἀντιτόμενον τὸ Θη-
βαῖον παρανόημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον. —
ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱερείαν εἰσβαλόντες αὐτὴν εἰς
τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα ἑρωτικῶς διατεθεισαν
εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

III

Hesychius, Ζεῦχος τριπάρθενον: Εὐριπί-
δης Ἐρεχθεῖ. Theon schol. in Arat. 169. Εὐριπίδης μὲν
οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς Ἐρεχθεῶς θυγατέρας Ἰάδας φησὶ
γενέσθαι τρεῖς οὐσας.

IV

Stobaeus 52. p. 360.

Οὐδέις στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

V

Stobaeus 49. p. 355.

Ὀλίγους ἐπαιῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς.

VI

Stobaeus 52. p. 360.

Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόξω
στρατηλάτας χοῖ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.

VII

Stobaeus 57. p. 378.

Ναῦς ἢ μεγίστη χρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

VIII

Stobaeus 52. p. 360.

Μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλγμματα.

IX

Stobaeus 29. p. 199.

Ἐκ τῶν πόων τοι τὰ γὰρ' αὐῆται βοτοῖς·
ὁ δ' ἠδὲ αἰὼν ἢ κακῆ τ' ἀτομία
οὔτ' οἶκον οὔτε βλοτον οὐδὲν ὠφελεῖ.

Apud eundem 8. p. 97. ad Archelaum referuntur.

X

Stobaeus 92. p. 512.

Τὸς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἀρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε
βέβαιος ἄδικος —

XI

Stobaeus 120. p. 609.

Ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
ἕην γημι μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.

XII

Clem. Alex. Strom. VI. p. 621 b.

Ἀιδούς δὲ καλῶς δυσχοίτως ἔχω πέρι·
καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν οὐ κακὸν μέγα.

XIII

Stobaeus 53. p. 367.

Κεῖσθω δόξω μοι μίτον ἀμφιπέλειον
ἀρέχθαις, μετὰ δ' ἡσυχίας πολυῶ
γῆρας συνοικοῖην·

ἀείδοιμι δὲ στεγάνοις κἄρα
πολὸν στεγανώσας,

Θρηάκιον πέλιαν πρὸς Ἀθήνας
περικλοῖσιν ἀγροεμάσας θαλάμοις,
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρῶν,
ἂν σοφοὶ κλέονται.

V. 1. Plutarchus Vit. p. 529 a.

XIV

Etymol. M. p. 153, 31. Ἀσιᾶτις: Ἀσιᾶδος κροῦ-
ματα τῆς κηθάρας. οὕτως Ἀριστογάνης (Thesin. 126.)
εἶπε, παρωδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθεῶς Εὐριπίδου. ἢ τρί-
χορδος κηθᾶρα οὕτω καλεῖται.

XV

Suidas, Ἀνάστατοι: πλακούντων εἶδος. —
αἱ δὲ σελήναι πέμματα εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ· πέ-
λανοι δὲ τὰ εἰς θεοὺς πέμματα. — καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ
τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης
καὶ μοι, πολὴν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
φράσσων σελήνας τὰσδε πυρίμου χλόης.

Eadem leguntur s. v. σελήναι. V. 2. πυρίμου Τουρπίν.

XVI

Suidas, Βοῦς ἔβδ'ομοσ: πέμματα κέρατα
ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοκαοῦς σελήνης.
ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῦν προσυιθένης καὶ τὸ ἔβδο-
μον, ἐπεὶ ἐπὶ ἔξ τῆς σελήνης ἐπεθύετο οὕτος
ἔβδομος. ὁμοίως δὲ αἱ σελήναι πέμματα πλατέα
κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρὰ
Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιοῦ ἐν Ἰφιδι.

XVII

Lycurgus adv. Leocrat. p. 160, 9. ed. II. Steph.
vol. III. p. 261. — 264. ed. Bekker. Φασὶν Εὐ-
μόλλον τὸν Ἰοσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρακῶν
ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ

κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐργεθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηρισσοῦ θυγατέρα, μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφούς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρησάτος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευόμενους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι, ἠγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ καὶ τῶν ἱαμβέων ἀκούσαι, ἃ πεποίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοφυχίαν καὶ γενναῖότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηρισσοῦ θυγατέρα

- Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἦδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρωσὶ μὲν,
χρόνῳ δὲ δρωσὶ, δυσγενέστερον.
ἔγῳ δὲ δῶσω τὴν ξιμὴν παῖδα κτανεῖν·
- 5 λογίζομαι δὲ πολλὰ, πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν,
ἣ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
πεσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι,
- 10 ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγωγίμοι.
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζει πόλιν,
ἀρκος πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
λόγῳ πολιτῆς ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργουσιαν οὐ.
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἔκατι τίκτομεν,
- 15 ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε θυόμεθα.
πόλεως δ' ἀπάσης τούνομι' ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
ναῖουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραϊ με χρῆ,
ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν;
εἶπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάσσονος
- 20 τὸ μέτρον, οὐμὸς οἶκος οὐ πλείον σθένει
πείσας ἀπίσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλέων στάχυς
ἄροσθην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός
- 25 θάνατον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἔμοι γ' εἴη τέκνα,
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράων προέποι,
μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπη τέκνα,
πολλοὺς ἐδήλυν' εἰς μάχην ὀρμημένους.
- 30 μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
εἴλοντο παῖδας καὶ παρήνεσαν κακίαι.
καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μετὰ
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσην.
τῆμῃ δὲ παιδὶ στέφανος εἰς μιᾷ μόνῃ
- 35 πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ἔπειρ' ἐδοθήσεται,
καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω
σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
τὴν οὐκ ξιμὴν* πλὴν φῦσει δῶσω κόρη
θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
- 40 πόλις, τί παιδῶν τῶν ξιμῶν μέτεστί μοι;

οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν ξμοὶ σωθήσεται·
ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴνδ' ἔγῳ σώσω πόλιν.
ἐκεῖνο δ', οὗ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος,
οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ (ἀνερ Valck.)

45 προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.
οὐδ' ἀντ' ἑλλάς χρυσέας τε Γοργόνος
τρίαιναν ὄρηθ' ἐστῆσαν ἐν πόλεως βάθροις
Εὐμόλπος οὐδὲ Θοᾶξ ἀναστῆσει λεῶς
στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

50 χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἡμοῖς λοχεύμασιν,
σώζεσθε, νικᾷτ' ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἔγῳ σώσω πόλιν.
ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οὐ ναῖουσί σε
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥαδίως

55 οἰκοῖμεν ἂν σε, κούδεν ἂν πάσχοις κακόν.
Plutarchus Moral. p. 604 d. Τίς γὰρ εἶρηκε
τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐ-
ριπίδης;

ἼΗ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσῶν ὁμοίως διαφορηθῆσαι βολαῖς
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ἐξαγωγήμοι.
Εἰ δὲ πάροργον χρῆ τι κομπᾶσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχοντες εὐ κεκραμένον,
ἔν' οὗτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίπτει.
ἃ δ' Ἑλλάς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρούμεν.

XVIII

Stobaeus 74. p. 451.

Θειῶν δὲ παιδῶν ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων κρεῶν.

XIX

Stobaeus 77. p. 454.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἦδιον τέκνοις.
ἐρᾷτε μητρὸς παῖδες· ὡς οὐκ ἔστ' ἔρωσ
τοιοῦτος ἄλλος, οἷος ἠδίων ἐρᾶν.

XX.

Stobaeus 3. p. 36.

Ὁρθῶς μ' ἐπήροῦ, βούλομαι δέ σοι, τέκνον, —
φρονεῖς γὰρ ἦδη κάποσῶσαι' ἂν πατρὸς
γνώμας κράσαντος, ἦν θάνω, — παραινέσαι
κεμὴλ' ἔσθλα καὶ νέοισι χρῆσιμα,

5 βραχεῖ δὲ μῦθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ.
πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν κρεῶν·
τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοῦς μεῖζον μέρος
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
δυοῖν παρόντων πραγμάτων πρὸς θάτερον

10 γνώμην προσέπειτον τὴν ἐναντίαν μίσει.
ἀδίως δὲ μὴ κτῷ κτήματ', ἦν βούλη πολὺν
χρόνον μελάθροισ ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
οἴκους ἐσελεύοντ' οὐκ ἔχει σοτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενές

15 καὶ τῷ πένεσθαι δ' ἔστιν ἦ τ' ἀδοξία,
καὶ ἦ σοφός τις, ἦ τ' ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγους
κέκτησο, τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἠδονῇ

20 τῇ σῇ πονηροῦς κληθροῦν εἰργέτω στέγης.
ὀμιλίαις τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
ἀκόλαστα δ' ἦθη, λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον,

μίσει· βραχεῖα τέρπις ἠδονῆς κακῆς.
 ἔξουσία δὲ μήποι' ἐνιυχῶν, τέκνον,
 25 αἰσχροῦς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθῆναι,
 ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλεκται,
 χρηστῶν πενήτων ἣν τις αἰσχρὴν τέκνα.
 καὶ τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει·
 κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἤ νομίσματος,
 30 ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα,
 σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' ἐντυχησάντων δόμων.
 ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὲς χέρ', ὡς θύγῃ πατήρ,
 καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
 γυναικόφρον γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

V, 11, 12. 13. Stobaeus 92. p. 511. V. 14 — 17.
 Stobaeus 89. p. 503. V. 18. 19. 20. Stobaeus 14. p.
 148. Plutarchus Moral. p. 63 a. V. 21. 22. 23.
 Stobaeus 114. p. 585. V. 24. 25. 26. 27. Stobaeus
 17. p. 156. V. 28. 29. 30. 31. Stobaeus 42. p. 276.
 V. 10. μίσει] στύγει Boissonadius. V. 18 — 20.
 Plutarchus memoriae errore, ut videtur, Meropae tri-
 buit, "Ὅθεν ἡ τραγικὴ Μερόπη παραινεῖ, Φίλους —
 unde haec inter fragmenta Cresphontae relata sunt.

XXI

Steph. Byz. v. Αἰθίοψ.

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

I

Pollux X, 108. Σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ
 ἡθμὸς Εὐριπίδου ἐν Εὐρουσθεὶ σατυρικῶ εἰπόντος
 "Ἢ κνάθον, ἢ χαλκῆλατον
 ἡθμὸν προσόσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.

II

Pollux X, 145. "Οἱ δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ
 ξίφους εἰρήμασιν εὐροῖς ἄν ἐν Εὐριπίδου Εὐρουσθεὶ
 σατυρικῶ
 Πᾶς δ' ἐξεθέρισεν, ὥστε πύρινον σίγχυν
 σπάθη κολούων φασγάνου μελανδέτου.

III

Erotianus p. 366. Τέρθρον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ
 ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρου-
 σθεὶ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως
 Πέμψεις δ' ἐς Αἴδου ζῶντα κού τεθνηκότα,
 καὶ μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορευόμεαι.

IV

Stobaeus 60. p. 384.
 Πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρῆ τὸν διάκονον
 τοιοῦτον εἶναι, καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.
 „Mibi εἶναι e secundo vs. huc retractam et in fine
 aliquid excidisse videtur: πιστὸν μὲν οὖν χρῆ τὸν
 διάκονον* “. MATTHIAE.

V

Stobaeus 75. p. 452.
 Μήτηρ δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
 παῖδας φυτεύειν· ὅς γὰρ ἂν χρηστός φυῆ,
 οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

VI

Stobaeus 90. p. 505.
 Νῦν δ' ἦν τις οἰκων πλουσίαν ἐξῆ γάτων,
 πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κρᾶται,
 τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

VII

Stobaeus 96. p. 531.

Οὐκ οἶδ' ὅτιω χρῆ κανόνι τὰς βροτῶν τύχης
 ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστήον.

VIII

Schol. Eurip. Hecub. 821. Τὸν Αἰαίδαλον φασὶ ποιεῖν
 εἰδῶλα, καὶ μετὰ τὸ πληροῦν (ἀποπληροῦν) αὐτὰ
 ποιεῖν ταῦτα κινεῖσθαι καὶ φθέγγεσθαι. οὗ δὲ ἐκι-
 νεῖτο καὶ προεῖε φωνὴν αὐτὸς τε Εὐριπίδης ἐν Εὐ-
 ρουσθεὶ λέγει

Οὐκ ἔστιν, ὦ γεραῖε, μὴ δέισης τάδε·
 τὰ Αἰαδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοξεῖ
 βλέπει τ' ἀγάμαθ'· ὦδ' ἀνήρ κείνος σοφός.

Tzetz. Chiliad. I, 518. secundum et tertium versum
 affert, Platoni comico eos tribuens.

IX

Athenaeus XI. p. 498 e. Εὐριπίδης δ' Εὐρουσθεὶ
 ἀρσενικῶς ἔφη „Σκύφος τε μακρός“. Hinc Eustath.
 p. 1775, 19.

X

Steph. Byz. v. Τάρταρος. — Ὁ οὐκῆτωρ Ταρ-
 τάριος, καὶ διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου Εὐριπίδης ἐν Εὐ-
 ρουσθεὶ σατυρικῶ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

I

Schol. Arist. Ran. 476. Ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ
 ἐν Θησεί Εὐριπίδου

Κάρα τε γὰρ σου συγγεῶ κόμισαι ὁμοῦ·
 ἄναῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον, ὀμμάτων δ' ἄπο
 αἰμοσταγεῖ πρηστήρε ἠέουσιναι κάτω.

II

Schol. Arist. Ran. 478. Ταρτησία μύραινα·
 μύραινα δαίμων φοβερά, παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ
 τὰ ἐν Θησεί Εὐριπίδου. et paulo post, ἔστι δὲ τὰ
 ἐν Θησει πεποιημένα Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ το. οὕτως
 ἔστιν Εὐριπίδης, οἷος ἐνταῦθα παίζων. Versus sunt
 Aristophanis 470. sqq. ex Euripide sumpti.

III

Schol. Arist. Vesp. 312. Πράγματα νόσκειν·
 ὁ λόγος ἐκ Θησεῦς Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέ-
 γουσιν οἱ τατιόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωκεν-
 ταύρω. τὸ δὲ ἐξῆς τὸ, Ἀνόνητον ἄρα, Ἴππόλυτος
 ὁ λέγων ἐκεῖ

Ἀνόνητον ἄγαλμα, πάτερ,
 οἴκοισι τεκνόν.

Quod primo loco cum Theseo comparatur, videtur
 pertinere ad versum 311.

Τί με δῆτ', ὦ μελέε μῆτερ, ἔτιπτες.

V

Plutarchus Moral. p. 112 d. Galenus vol. V. p. 418.
 ed. Kühn. Ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς — φησιν
 Ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινὸς μαθὼν
 εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμεν,
 φυγὰς τ' ἐμαντῶ προστιθεὶς πάρας ἐμῆς,
 θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς,
 ἦν', εἰ τι πάσχοιμ' ὦν ἐδόξαζον φρενὶ,
 μή μοι νεωρὲς προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.

Locum vertit Cicero Tuscul. Disp. III, 14.

VI

Plutarchus Vit. Thea. p. 6 d. (c. 15.) Τοὺς δὲ

παίδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ Αὐβρινῶν διαφθεῖρειν, ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὡς περ Ἐυριπίδης φησί,

Σύμμικτον εἶδος ἀποφώλιον βρέφος γενόμεναι, καὶ

Ταύρου μεμιγῆθαι καὶ βοροῦ διπλῆ φύσει.

Priores versum sic citat Plutarchus Moral. p. 520 c. Σύμμικτον εἶδος καὶ ἀποφώλιον τέρας.

VII

Athenaeus X. p. 454 b. Ἐυριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον εἰκοσε ποιῆσαι ἤθισιν. βοτήρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτῶν δηλῶν τοῦνομα τὸ Θησεῶς ἐπιγεγραμμένον οὕτως

Ἐγὼ πέφυκα γραμμίτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφῆς δὲ λέξω καὶ σαφεῖ τεκμηρία.

κύκλος τις ὡς τόρνοιον ἐκμετρούμενος· οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

5 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμὰ δύο· ταύτας διελογεῖ δ' ἐν μέσῳ ἄλλη μία.

τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος. τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὴν μία,

λοξὰ δ' ἐπ' αὐτῆς τρίτῳ καταστριγυμέναι

10 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι· γραμμὰ γὰρ εἰσὶν ἐκ διεστώτων δύο, αὐταὶ δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βᾶσιν. τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμμερές.

VIII

Steph. Byz. v. Ἐυρώπη. λέγεται δὲ καὶ — διὰ τοῦ ἰ Εὐρώπια. — Ἐυριπίδης ἐν Θησεῖ σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρώπιας.

Aristides vol. II. p. 336. de Alexandria: καίτοι χράσπεδον Ἐυριπίδου φωνῇ μάλιστα ἄν τις αὐτὴν Αἰγύπτου προσείποι.

IX

Stobaeus 9. p. 100.

Κρεῖσσον δὲ πλοῦτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς ἀνδρῶν δικαίων γάγαθῶν παρυσταί.

X

Stobaeus 43. p. 302.

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνεξέται, τὰ τῶν δ' ἐχόντων χορήμαθ' ἀοπάξειν φιλεῖ.

Practerea a Stobaeo 5. p. 63. e Theseo citantur duo versus, qui ab eodem in eclog. phys. cum quinque aliis ad Dictyn referuntur. Vid. Dict. fr. VIII, 3. 4.

I N Ω.

De argumento fabulae schol. Aristoph. Vesp. 1404.

I

Schol. Pind. Isthm. 41, 39. Ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει· τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Ἐυριπίδης κέχηται

Ἰδοῦσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰν πολλὴν χρόνον νῦν ὅμω' ἐγείρει.

II

Stobaeus 39. p. 237. Plutarchus Moral. p. 507 b. schol. Pindar. Pyth. 3, 66.

Ἴσω δὲ μηδὲς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεῶν· μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας

πρήσειεν ἂν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' ἐλπὼν ἔνα πύθοντι' ἂν ἀστοὶ πάντες ἢ κρύπτειν χρεῶν.

III

Stobaeus 87. p. 500.

Ἐπίσταμαι δὲ πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεῶν, σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἔν' ἀσφαλές, ὀρᾶν θ' ἃ δεῖ με, κοδῆ ὀρᾶν ἃ μὴ χρεῶν, γαστρός κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὦν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.

V. 2. Plutarchus Moral. p. 506 c. 606 a. Gellius XIII, 18.

IV

Stobaeus 83. p. 483.

Τοιάνθε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον εἶν, ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγῆσεται, τὰ δ' αἰσχροῦ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοῦς ἔχει.

V. 1. πρόσπολον σ' ἐλεῖν Lobeckius.

V.

Stobaeus 86. p. 498.

Τό τ' εὐγενές πολλὴν δίδωσιν ἐλπιδ', ὡς ἄρξουσι γῆς.

VI

Stobaeus ibidem.

Τὴν εὐγένειαν, κἄν ἄμορφος ἢ γίμος, τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν, τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρέματα.

VII

Stobaeus 9. p. 99. 92. p. 511.

Κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἐχρῆς ἄνευ νόγου καὶ μικρὰ σώζου τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' αἰεὶ. μηδ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὐπράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον' εἴτε πάντ' ἀπόλασεν.

VIII

Stobaeus 13. p. 145. Plutarchus Moral. p. 63 a.

Ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὦν εὔρους ἐμοὶ φόβον παρελθὼν τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ.

IX

Stobaeus 71. p. 432.

Φεῦ, ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστηχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν· ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῶ ἐλείπειται κατὰ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

X

Stobaeus ibidem.

Ὡ θνητὰ πράγματα, ὃ γυναικεῖα φρένες, ὅσον νόσημα τὴν Κύπρον κεκτῆμεθα.

XI

Stobaeus 38. p. 222.

Τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κακὸν μέγα βοροῖς ἔφυσε τὸν δυσάνωμον φθόνον; ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; ἐν χερσίν, ἢ σπλάγγνοις, ἢ παρ' ὄμματα ἔσθ' ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖς ἢ φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

XII

Stobaeus 4. p. 52.

Πολλοὶ γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν ἀποκρύπτεισθαι κακά.

XIII

Stobaeus 10. p. 127. 91. p. 507.

Βία νυν ἔλκει, ὃ κακοί, τιμᾶς, βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον, πάντοθεν θηρώμενοι
σύμμικτα, μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ.
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρους.

V. 1. altero loco καὶ νῦν ἐφέλκει. V. 4. Porsonus
ἐπεὶ τὸδ' ἐξαμᾶσθε δύστηνον θέρους.

XIV

Stobaeus 66. p. 420.

Νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κείνται περί·
χορὴν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅτι πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ δὴ τροφή δόμοις παρῆν,
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ' οὐσαν ἐσθλὴν ἠδέως ἐσώζετο.
νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

XV

Stobaeus 111. p. 582.

Μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσαντας ἄνθρωπος γεγώς.

XVI

Stobaeus 16. p. 153.

Ἀμουσία τοι μὴδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάξου
στάζειν· κακὸν δὲ, χρημάτων ὄντων ἅλις,
φειδοῖ πονηρᾷ μὴδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

Verba ἀμουσία — στάζειν 112. p. 583.

XVII

Pollux VII, 178. Εὐριπίδης ἐν Ἴνῳ
Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχρος, ὥστε θῆρ μόνος.

XVIII

Plutarchus Moral. p. 556 a. Τῆς Ἰουῦς ἐν τοῖς θεά-
τροις λεγούσης ἀκούομεν ἐγ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης,
Φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμοις
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι, τῶν πεπραγμένων
δράσασα μὴδέν.

XIX

Stobaeus 103. p. 561.

Ἄνασσα, πολλοῖς ἐστιν ἀνθρώπων κακὰ,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θηρῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὖξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερῖζεται πάλιν.

V. 3—5. Plutarchus Moral. p. 104 b. V. 3. Stobaeus
κύκλω γὰρ ἔρπει.

XX

Stobaeus 109. p. 580.

Ἐν ἐλπίσιν χαρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

XXI

Stobaeus ibidem.

Μὴτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἦναι χάλα,
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κενῆς ἔχου.

XXII

Stobaeus 123. p. 615.

Γίνωσκε τάνθρωπευ, μὴδ' ὑπεμέτρωσ
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

XXIII

Stobaeus 103. p. 559.

Ὅρῃς, τυράννοισ διὰ μακρῶν ἠξημένους
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μὴ ἡμέρα
τὸν μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὸν δ' ἠρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πλείοντας ὑπὸντος ὄρω.

V. 1. Philostr. vit. Apoll. VII, 4. Ὁ ὑποκριτὴς ἤδη ἐπέ-
ρανε τὰ ἱαμβεῖα (ἐπὶ τῇ Ἰνοῖ τῷ δράματι), ἐν οἷς ὁ
Εὐριπίδης διὰ μακρῶν ἀξηθέντας τοὺς τυράννοισ
ἀλλοσεσθᾶι φησιν ὑπὸ μικρῶν. Stobaeus ἠσχημένους.
V. 2. 3. Plutarchus Moral. p. 104 a. V. 3. Philo p.
588 c. Ἦ μία γὰρ, ὡς ἔφη τις, ἡμέρα τὸν μὲν
καθεῖλεν ὑπόθεν, τὸν δ' ἠρ' ἄνω. Io. Lydus de
mensibus p. 61. ed. Schow.

XXIV

Stobaeus 84. p. 493.

Φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
κακοὺς δ' ἀποπτύομεν, ὥσπερ ἄξιοι.

XXV

Athenagoras leg. pro Christ. c. 26. p. 33. ed.
Colon. Κατ' Ἰνῶ μετὰ τὴν μαρτίαν — θεὸν δοξάζουσι
γεγονέναι

Πόντου πλάνητες λευκοθέαν ἐπάνυμον,
καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς

Σεινὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται.

I Ξ Ι Ω Ν.

Plutarchus Moral. p. 19 e. Ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν
λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ
καὶ μιαρὸν, Οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκη-
νῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλώσασιν.

I

Plutarchus Moral. p. 18 e. Stobaeus 2. p. 30.
Τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόξησιν ἄρτυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρώντος ἐνθα κερδανεῖς.

II

Stobaeus 49. p. 355.

Τὰ τοι μέγιστα πᾶντι ἀπεργάζεται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιτ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας.

V. 1. ἀπέργασται Heathius.

III

Schol. Apoll. III, 62. Φλεγύου δὲ παῖς καὶ Ἰξίων,
ὡς καὶ Εὐριπίδης
Φλεγύαντος υἱὲ, δέσποτ' Ἰξίον * *.

IV

Stobaeus 10. p. 126.

Ὅστις γὰρ ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνῆρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βούλεται,
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάση πόλει.

V. 1. 3. Stobaeus 22. p. 187. ubi ὅστις γὰρ ἀσπίων
πλέον.

V

Diogen. L. IX, 55. Φησὶ δὲ Φιλόχορος πλείοντος
αὐτοῦ (Ἠρωταγόρου) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν κατα-
ποντισθῆναι, καὶ τοῦτο ἀντίτεσθαι Εὐριπίδην ἐν
Ἰξίονι.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ

De argumento fabulae schol. Theocr. II, 10. Ταῖς
ἔρωτι κατεχομένης τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύν-
ηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν
ἐν τῷ κατακαλυπτομένῳ Ἰππολύτῳ. Plutarchus Mor-
tal. p. 28 a. Καὶ ὁ σίσσηνος αὐτοῦ (Σαφοκλέους)
πάλιν ὀρῆς ὅτι τὴν γε Φαίδραν προσεγκαλοῦσαν τῷ

Θησεῖ πεποιήκεν, ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἱππολύτου.

I

Stobaeus 12. p. 140.

Ἐγωγέ φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

II

Stobaeus 49. p. 355.

Οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἀλλοικεῖται τε πάντα καὶ θηρεῖται.

III

Stobaeus 61. p. 388.

Ἐχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἐρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεῶν.

IV

Stobaeus 31. p. 211.

Ἦ πότιν' Αἰδῶς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
ξυνοῦσα τὰν αἰσχύνιον ἐξήρου φρενῶν.

V

Aristoph. Vesp. 748.

Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ,
ubi schol. ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου.

VI

Plutarchus Moral. p. 778 b. Stobaeus 61. p. 386.

Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

VII

Clem. Alex. Strom. VI. p. 622 b. Stobaeus 71.
p. 432.

Ἄντὶ γὰρ πυρὸς
πῦρ ἄλλο μεῖζον ἢδὲ δυσμαχώτερον
ἐβλαστον αἱ γυναῖκες.

VIII

Stobaeus 118. p. 601.

Ἦ λαμπρὸς αἰθρὸς ἡμέρας θ' ἄγγον φάος,
ὡς ἦδ' εὐσέβειαν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχούσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

IX

Stobaeus 91. p. 507. Apostolius XIX, 82.

Ἦ βρῖν τε τίχτει πλοῦτος, ἢ φειδῶ βίον.

X

Stobaeus 103. p. 562.

Ἦ ὄρω δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίχτουςαν ἔβρῖν τὴν πόρον θ' εὐπραξίαν.

XI

Stobaeus 71. p. 434.

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῆστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τὰ ληθῆ κλύων.

XII

Stobaeus 80. p. 472.

Φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα' ἀνθρώποις ἔχειν
φρονῆν, ἴν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐρόοισι στόμασι τὰ ληθῆστάτα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἢ χορὴ δοκεῖν.

V. 1. 2. Plutarchus Moral. p. 802 a. V. 3. 4. Clemens Alex. Strom. I. p. 290. Sylb. V. 3. Stobaeus εὐρύθμοισι.

XIII

Erotianus p. 120. Αἰεβλήθησαν: παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησὶ
Τεῖ δ' ἦν λυθείς με διαβάλης, παθεῖν σε δεῖ;

XIV

Iustin. Mart. de monarch. p. 107.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

XV

Stobaeus ecl. phys. p. 143. vol. I. p. 235.

Χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

XVI

Pollux IX, 50. Καὶ στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης
ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένη

Πρὸς ἵππων εὐθὺς ὀρμήσας στάσιν.

XVII

Stobaeus 5. p. 63.

Ἦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμὰς,
Ἱππολύθ' ἦρας, διὰ σωφροσύνην·
οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη
δύναμις μεῖζον· ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ'
ἢ μετόπισθεν
τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλή.

XVIII

Erotianus p. 118. Αἰόπη: τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ παρὰ τὸ διοπτέειν. Αἰτική δὲ ἡ λέξις κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Αἰτικάς λέξεσι καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.

Ex Hippolyto priore sumptos esse suspicatur Monk. ad Hippol. 1249. versus a Stobaeo 86. p. 498. servatos

Τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτο μ' ἂν πείθοι ποτέ.

Κ Α Δ Μ Ο Σ.

„Cadmus tragoedia non nisi Probi ad Virg. Ecl. VI, 31. auctoritate nititur qui, Accipere debemus aera, inquit, quem Euripides in Cadmo χάος appellavit, sic: Οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν ἔδος δαιμόνιον, τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς οἱ μὲν ὀνομάζουσι χάος. Ad hanc tragoediam Valcken. refert quae velut Euripidea servavit Hermogenes p. 226. 227.

Οἱμοι, δράκων μου γίγνεται τό γ' ἡμισυ,
τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ.“

ΜΑΤΘΙΑΕ.

Κ Ρ Ε Σ Φ Ο Ν Τ Η Σ.

Eustratius s. Aspasius ad Aristot. Ethic. III, 1. Καὶ ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλεύουσα Κρεσφόντῃ τῷ υἱῷ, ὡς πολεμῖφ, δι' ἄγνοιαν.

I — VII

Strabo VIII. p. 563. Περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεικτέον λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν

Πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ δάδιον·
κόλῃ γὰρ, ὄρει περιδρομὸς τραχεῖά τε
δυσείσβολός τε πολεμίοις·

τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλιζαρον
κατάροτον τὴν μυρίασιν νάμασι
καὶ βοσὴ καὶ ποιμένασιν εὐζωτωτάτην,

οὔτ' ἐν πνοαῖσι χεῖματος δυσχείμερον
οὔτ' αὐ τεθρόιποις ἡλίου θεριῶν ἄγαν.

καὶ ὑποβῆς τῶν πάλων φησὶν ὧν οἱ Ἡρακλεΐδαι
περὶ τῆς χώρας ἐποίησαντο τὸν μὲν πρότερον γε-
νέσθαι

γαίης Λακωνίης κύριον, φαύλου χθονός,
τὸν δὲ δεύτερον Μεσσηνίας

ἀρετὴν ἐχούσης μέζον' ἢ λόγῳ φράσαι.

τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνιακὴν ὀρίζειν αὐτοῦ
φῆσαντος

Πάμισον εἰς θάλασσαν ἐξοριώμενον
οὐ συγχωρητέον — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσση-
νιας ὁμοίως ἐπιθαλαττίας οὐσης τῇ Λακωνικῇ φησὶν
αὐτὴν

πρόσω ναυτίλοιον
εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἥλιον εὖ διορίζει,
Πρόσω δὲ βαντὶ ποταμὸν Ἥλις ἢ Λιδός
γέτιων κέθεται.

VIII

Stobaeus 92. p. 511.

Κέσθη τοιαῦτα χρῆσινα κτεῖσθαι βοτῶν,
ἐφ' οἷσι μέλλει μὴ ποθ' ὕστερον στένειν.

IX

Schol. Eurip. Med. 85. Τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ
ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως

Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ ἄπαντες βοτοὶ,
φιλῶν μάλιστα' ἑμαυτὸν οὐκ εἰσχύνομαι.

X

Plutarch. Moral. p. 110 d. Ἡ δὲ Μερόπη λό-
γους ἀνδρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θέατρα λέ-
γουσα τοιαῦτα

Τεθνήσκει παῖδες οὐκ ἔμοι μόνῃ βοτῶν,
οἷδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ', ἀλλὰ μυρία
τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν ὡς ἐγὼ βίον.

XI

Schol. Eurip. Phoen. 159. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους
τῶν Νοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ λέγει

Καὶ δις ἔπ' αὐτῆς τέτρα
Νιόβης θανάοντα Λοῖζίου τοξείμασιν.

XII

Plutarchus Moral. p. 90 a. Ἡ Μερόπη φησὶν

Αἰ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φιλιατα
σοφῆν ἔθρηξαν.

XIII

Sextus Empir. Pyrrh. hypot. III. 24, 230. p. 186.
Clem. Alex. Strom. III. p. 432. Sylb. Stob. 119.
p. 603.

Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ,
τὸν δ' αὐ θανάοντα καὶ πόνον πεπαιγμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐπλεμπειν δόμων.

„V, 2 — 4. afferunt Strabo XI. p. 790 a. Plutarchus
Moral. p. 36 e. Dio Chrysost. 23. p. 276. ex parte

saltem, primum et secundum Aristid. T. II. p. 199.
secundum Aeschin. Axiocho §. 10. Ex Euripidis Cres-
phonte petitis esse versus docet Cicero Tusc. disp. I,

48. qui etiam vertit. V. 1. Clem. Arist. ἔδει γὰρ.
Stobaeus ἐχρῆν μὲν. γὰρ expressit Cicero. V. 2.

Stobaeus τὸν ζῶντα. V. 3. Sext. καὶ κακῶν πεπ.
MATTHIAE.

XIV

Gellius VII, 3. Recte hoc vitio dat Lucilius poetae
Euripidae, quod, quum Polyphontes rex propterea se
interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante consilium
de nece eius cepisset, Merope fratris uxor hisce cum
verbis eluserit :

Εἰ γὰρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φῆς, κτείνειν πόσις,
χρῆ καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χθονός δῆθεν παρῆν.

XV

Stobaeus 53. p. 367. Polyb. XII. vol. III. p.
434. ed. Schweigh.

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ
καλλίστα μακάρων θεῶν,
ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις,
δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοισ

5 ὑπερβάλλῃ με γῆρας,
πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὄραν
καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς
φιλοστεφάνους τε κόμους.

Ἴθι μοι, πότνια, πόλιν

10 τάνδ' ἐχθρὰν στίσιον εἶργ' ἀπ' οἴκων
τὰν μαινομένην τ' ἔριν,
θηκτῷ τεροπούμεναν σιδάρω.

XVI

Plutarchus Moral. p. 110 b. Ὁ Κρεσφόντης δὲ
που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους
λέγων

Εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ (φησὶ) νεότερας ὑπὸ χθονός,
ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσαν, οὐδὲν ἂν σθένει.

XVII

Plutarchus Moral. p. 998 e. Σκόπει δὲ καὶ τὴν
ἐν τῇ τραγωδίᾳ Μερόπην ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν (αὐτῆς)
ὡς φρονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἀραμένην καὶ λέγουσαν
Ὅσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμι σοι

πληγῆν,

ὅσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ, συνεξορθιάζουσα
φρόβῳ, καὶ δέος μὴ φθῆσι τὸν ἐπιλαμβανόμενον
γέροντα, καὶ τρώσῃ τὸ μειράκιον.

XVIII

Stobaeus 31. p. 212.

Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίνεταί τεκνον.

Κ Ρ Η Σ Σ Α Ι.

De argumento fabulae schol. Sophocl. Aiac. 1297.
Aristoph. Ran. 873. Acharn. 432.

I

Aristoph. Vesp. 759.

Τοῦτο δὲ

Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γ' ὠ πείσομαι.
ubi schol. Ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἄιδης πρὸς
τὴν Δερόπην κρινεῖ ταῦτα. ubi Toupinus corrigit,
πρὸς τὴν Δερόπην φησὶν, Ἄιδης διακρινεῖ ταῦτα.

II

Stobaeus 72. p. 437.

Οὐ γὰρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρῆ
δοῦναι χαλινούς, οὐδ' ἀρέντ' ἔαν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δὲ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβῶν.

III

Stobaeus 70. p. 430.

Γαμείτε νῦν γαμείτε, κῆτα θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοισι.

IV

Stobaeus 107. p. 579.

Αὐτὴ μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρῶς τινί.
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλωσ γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιαῦτα.

V

Etymol. M. p. 796, 10. Εὐριπίδης παράγωγον
δῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις
Πρὶν ἂν ἐκφλήῃαί με καὶ μαθεῖν λόγον.
πρὶν γὰρ Sylburg.

VI

Stobaeus 29. p. 199.

Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρὸν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

VII

Stobaeus 96. p. 530.

Εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

VIII

Stobaeus 89. p. 502. et v. 2. 90. p. 505.
Ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπειράμαι λίαν
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

IX

Stobaeus 90. p. 505.

Πλούτου δ' ἀπορρύντος ἀσθενεῖς γάμοι·
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοὶ,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

X

Athenaeus III. p. 97 a.

Νόμος δὲ λείψαν' ἐβάλλειν κυσίν
ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

XI

Apollon. Dysc. in Anecd. Bekk. p. 514, 5. Ἐτι

μέντοι φησὶν ὁ Τρύφων, ὡς παρὰ [Εὐριπίδῃ] καὶ
ἔτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνομαστικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν
μὲν γὰρ Κρήσσαις

Ἐγὼ χάριν σὴν παίδας οἱ κατακτενῶ.

XII

Athenaeus XI. p. 504 b. Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις

Τὰ δ' ἄλλα χαίρει, κύλικος ἐρπούσης κύκλω.

XIII

Athenaeus XIV. p. 640 a. Πολλάκις οὖν, ὡς
ἔφη, τῶν τοιούτων ἡμῖν παρατιθεμένων ἐπιδορπι-
σμάτων, ἔφη τις τῶν παρόντων

Αἰ δευτέραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
τί γὰρ ποθεὶ τράπεζαι; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποτίων, πάρεσι δὲ
μύσχων τε σὰρξ τέρευνα χηνεῖα τε δαῖς
καὶ πεπτά καὶ χορητὰ, τῆς ξουδοπτέρου
πελάγῃ μελίσσης ἀφθόνωσ δεδευμένα.

V. 5. 6. Plutarchus Moral. p. 1097 d.

XIV

Achilles Tattius περὶ σφαιρας in Petavii Uranolog.
p. 122. 140.

Λεῖξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἐξόμνη.

Cf. Strabo I. p. 43 a.

XV

Aristot. Rhet. II, 23.

Ἄλλ' ἔπειρ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανόν, νομιῶν χρὴ γε καὶ τούναντιόν,
ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

ubi scholiasta ed. Paris. 1539. fol. 43. vers. 27. Εὐ-
ριπίδου ταῦτα φησὶ πρὸς τὸν Θουέστην· ὅς ταῦτα
φησι πρὸς τὸν Ἄρξέα, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κ Ρ Η Τ Ε Σ.

De argumento fabulae schol. Aristoph. Ran. 873.

I

Schol. Aristoph. Ran. 1398. ad verba Ἄλλ' ὃ
Κρηῆτες, Ἴδης τέκνα, τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
annotat, Ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.

II

Porphyrinus de abstinentia IV, 19. p. 172. Μικροῦ
με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὅς
τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Αἰὸς προφητίαις ἀπέχεσθαι φησι
διὰ τούτων. λέγουσι δὲ οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς Μίνω

Φοινικογενοῦς παῖ τῆς Τυρίας
τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου
Ζανὸς, ἀνάσσων

Κρήτης ἐκατομπτολιέθρου,
5 Ἴω ζαθέουσ ναοὺς προλιπῶν,
οὐς αὐθιγενῆς τμηθεῖσα δοκοῦς
στεγανὸς παρέχει Χαλύβη πελέζει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλη κραθεῖσ'
ἀτρεκεῖς ἄρομους κυπάρισσος.

10 ἀγρὸν δὲ βίον τεύνομεν, ἐξ οὗ
Αἰὸς Ἰδαίου μύστης γενόμεν,
καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βιοτὰς
τάς τ' ὠμοράγους διαίτας τελέσας,
μητρὶ τ' ὄρεα δῆδας ἀνασχωῶν,

15 καὶ Κουρήτων
Βάκχος ἐκλήθην ὄσωθεῖς.
πάλλευκα δ' ἔχων εἴματα φεύγω
γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
οὐ χρομιπτόμενος, τὴν τ' ἐμψύχων
20 βρωσῶν ἐδεστώων περὶύλαγμα.

V. 5 — 9. Erotianus p. 36. V. 12. Codex Monac.
βροτῆας.

Λ Α Μ Ι Α.

Scholiasta Platonis p. 61. Ruhnk. Δευτέρα δὲ (Σί-
βυλλα) Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς
Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης. Lactantius Instit. div. I,
6. qui ex eodem fonte hausit: Secundam (Sibyllam)
Libyssam, cuius meminit Euripides in Lamiae prologo.
Ad hanc fabulam referunt quod Diodor. Sic. ex Euri-
pide citat XX, 41. Ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν
αὕτη (ἡ Λάμια) καὶ τὸν Εὐριπίδην δεῖξει τις ἂν
μαρτυροῦνται. λέγει γὰρ

Τίς τοῦνομα τὸ ἐπονείδιον βροτοῖς
οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυσιτικῆς γένος;

ΛΙΚΥΜΝΙΟ Σ.

Schol. Aristoph. Av. 1242. Λικυμνίαις βο-
λαῖς: ὁ μὲν Καλλιμαχος γράφων οὕτως· Λικυ-

μνίοις βολαῖς, φησί, ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνημάτων ταυτὶ γέγραπται· ἴσως ὁ Αἰκυμνίος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίων ταῦτα γέγραπται, ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκρανωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἶη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μνημεινός ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Αἰκυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκείνος. ἐν Αἰκυμνίῳ δὲ δρᾶματι Εὐριπίδου εἰσῆχθη τις κεραινοβολούμενος. Hesychius, Αἰκυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Αἰκυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραινοῦται γὰρ ἡ γαῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Αἰκυμνίου τῆς Φωκίδος κατεσκεμμένου.

I

Diogen. L. III, 63. Ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (Πλάτωνι) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Αἰκυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ παρατεμνόμενον
σοφίαν, λῆσχης ἀτριβῶνα.

V. 1. Eustathius p. 1492, 28. Etymol. M. p. 789, 34. Photius et Suidas v. φαῦλον. schol. Platonis p. 84. Plutarchus Vit. p. 310 c.

II

Stobaeus 29. p. 198.

Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Cf. Apostol. XVI, 29. Sophocli versum tribuit schol. Hermogen. p. 377. apud Ruhnck. ad Xenoph. Mem. II, 1, 20.

III

Stephan. Byz. v. Τευθρανία. λέγεται καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Αἰκυμνίῳ
Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.

IV

Macrobius Saturn. I, 18. Et ne quis opinetur diversis diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit „Ἄεσποτα φιλόδαυρε Βάκχε, Παιῶν Ἀπολλων εὐλυρε.“

V

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 136.

Τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

VI

Hesychius, Θριάζειν· φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Αἰκυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ.

Partem argumenti habet Dionysius Halicarn. τέχνη. ἤτορ. c. 9. vol. V. p. 354. Reisk. Ἡ Μελανίππη ἢ σοφή, τὸ δρᾶμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν σοφῆ, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρὸς ἔστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ἦ ἡ φιλοσοφία. — ἢ δὲ Μελανίππη ἐπαιδευθῆ (ἐπλήσθη Valckenarius) μὲν ὑπὸ τοῦ Ἡοσειδῶνος, γέγονε δὲ ταύτη παιδία, ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια. ὁ δὲ

πατήρ ἡγεῖται ἐκ βοῶς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλειαι κατακαῦσαι. βοηθοῦσα αὕτη ἡ Μελανίππη ἀπογαίνεσθαι πειράται, ὅτι τέρας οὐδὲν ἔστιν κ. τ. λ. Cf. ibidem p. 300.

I

Plutarchus Moral. p. 756 b. Ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης „Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ“ ἤλλαξε τὸν σίχον, ὡς νῦν γέγραπται,

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.

Priorem versum citat Lucian. Ion. trag. 41.

Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ κλύων.

et Athenag. p. 23. Iustin. M. p. 41 e. Versu correcto utitur Aristoph. Ran. 1275. ubi schol. Μελανίππης τῆς σοφῆς ἢ ἀρχῆς. Pleniorem locum habet Gregor. Cor. comm. in Hermog. in Reisk. Orat. gr. XIII. p. 949. ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμιαζομένην·

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην' ἔτικτε.

Idem versum est in Pirithoo quod monuit Gregorius p. 948.

II

Stephanus Byz. v. Βοιωτία de Boeoto, Νικοκράτης δὲ φησιν ὅτι Ἡοσειδῶνος καὶ Ἄρης ἦν παῖς. Εὐφορίων· — καὶ Εὐριπίδης

Τὸν δ' ἀμὲν βοῶν ζιγῆντα Βοιωτὸν καλεῖν.

Ad Melanippam retulit Musgrav.

III

Clemens Alex. Strom. I. p. 306 b. (Cyrill. c. Iulian. IV. p. 134 b.) Ἰππῶ δὲ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Κενταύρου (Chironis), συνοικήσασα Αἰόλῳ ἐδιδάξατο αὐτὸν τὴν φυσικὴν θεωρίαν, τὴν πατριον ἐπιστήμην. μαρτυρεῖ δὲ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἰπποῦς ὡδὲ πως

ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προδιδμαντεύσατο
χρησμοῖσι σκεῖσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

IV

Eratosthenes Cataster. c. 18. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην εἶναι (φησὶν ἐν Μελανίππῃ, Ἰππὴν εἶναι Valckenarius) τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατηθεῖσαν φθορῆναι καὶ διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς φνεγῆν εἰς τὰ ὄρη· κάκει ὠδινούσης αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ ζήτησιν, τὴν δ' εὐξασθαι καταλαμβάνομένην πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι μεταμορφωθῆναι καὶ γενέσθαι ἵππον. διὰ γοῦν τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πατρὸς ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς τὰ ἄστρα τεθῆναι, ὅθεν τῷ Κενταύρῳ οὐχ ὀρατὴ ἔστιν. Eadem Hygin. Poet. Astron. II, 18.

V

Dionysius Halic. τέχνη. ἤτορ. p. 301. ed. Reisk. Ὁ δὲ τῆς Μελανίππης (σημειωσμός), „Τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια;“ et p. 356. Melanippae γέγονε παιδία· ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια. ὁ δὲ πατήρ ἡγεῖται ἐκ βοῶς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλειαι κατακαῦσαι. βοηθοῦσα αὕτη ἡ Μελανίππη ἀπογαίνεσθαι πειράται, ὅτι τέρας οὐδὲν ἔστιν. — περιεχομένη γὰρ πάσας αἰτίας

τοῦ σώσαι τὰ παῖδια, λέγει „Εἰ δὲ παρθένος φθαρῆσα ἐξέθηκε τὰ παῖδια, καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φρόνον δράσεις;“

VI

Dionysius Halic. vol. V. p. 355. (Diod. Sic. I. c. 7. Euseb. P. E. I. p. 20 d.) Ἀναξαγόρα προσεφώτισεν Ἐδριπίδης. Ἀναξαγόρου δὲ λόγος ἐστίν, ὅτι πάντα ἐν πᾶσιν, εἴτα ὑστερον διεκρίθη. μετὰ ταῦτα ὠμίλησε καὶ Σωκράτει, καὶ ἐπὶ τὸ ἀπορώτερον ἤγαγε τὸν λόγον. ὁμολογεῖ ὄν τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης

Κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα,
ὡς οὐρανὸς τε γαῖα τ' ἦν μορφή μία.
ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίτυοσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς γένος
δένδρη, πετεινὰ, θήρας, οὓς θ' ἄλμη τρέφει,
γένος τε θνητῶν.

Primum verum solus habet Dionysius sed adiuncto secundo. Hanc Melanippes ὄησιν tanquam παράδειγμα τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμότιοντος vituperat Aristot. poet. c. 15, 8.

VII

Schol. Aristophanis Ran. 100. (coll. Suida in παρακεκινδυνευμένον) Ἀλθέρρα Διδὸς δωμάτιον: ἐκ Μελανίππης σοφῆς

Ὅμνημι δ' ἱρὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διδός.
qui versus legitur apud Aristoph. Thesm. 279.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ ΔΕΣΜΩΤΙΣ.

VIII

Stobaeus 123. p. 616.

Τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐξῆς τεθνηζέαι
καὶ τὰκρυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

IX

Stobaeus 74. p. 451.

Ἴστω δ' ἄφρων ὦν, ὅστις ἄτεκνος ὦν τὸ πρὶν
παῖδας θυραίοις εἰς δόμους ἐκτίησας,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων.
ᾧ γὰρ θεὸς δίδωσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρὴ γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θείον, ἀλλ' εἶν.

X

Stobaeus 60. p. 384.

Δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

XI

Stobaeus 84. p. 493.

Ἐγὼ μὲν ὄν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξαζαμέντων,
κἂν ὡσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

XII

Stobaeus eclog. phys. vol. I. p. 108.

α. Δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματα' εἰς θεοὺς
περοῖσι, κἄπειτ' ἐν Διδὸς δέλτου πτυχαῖς
γράφειν τιν' αὐτὰ, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
Διδὸς γράφοις τὰς βροτῶν ἀμαρτίας
ἐξαρκέσειεν, οὐδ' ἐκείνος ἂν σκοπῶν
πέμπειν ἐκάστω ζῆμα·ν· ἀλλ' ἡ Δίκη
ἐνταῦθά πού'στιν ἐγγυὸς, εἰ βούλεσθ' ὄραν.
β. ταύτας μὲν ἀνθρώποισιν, ᾧ γυναῖ, θεοὶ

τίσεις διδοῦσιν, οὓς ἂν ἐχθαίρωσ', ἐπεὶ
οὐ σμιν πονηρὸν ἐστίν.

XIII

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 232.

Οὐκ ἔστι πρῶτοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
ὁξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὀροῖ.

XIV

Stobaeus 67. p. 423. Eusebius P. E. X. p. 466.

Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναϊκὸς, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον, διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

XV

Stobaeus 68. p. 425.

Γάμου δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην ποιοῦσιν· ἡ δὲ τῶ χρεῶν πόσει
μένουσα κάσποῦδατος ἦλθεν εἰς δόμους.

XVI

Stobaeus ibidem.

Ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους,
ἢ πολλὰ κρήματα, οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν.
τὰ τῆς γυναϊκὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοῦκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπαχτός ἐκ γυναϊκείων γάμων
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ δίδυται.

XVII

Stobaeus 72. p. 431.

Μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

XVIII

Stobaeus 67. p. 424.

Ἀλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
αἱ γὰρ σφαλίσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἴσχος γυναιξί, καὶ κεκοινωνται ψῆγον
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιᾶ ἀνδράσιν φρονεῖν.

XIX

Stobaeus 71. p. 432.

Πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισᾷ γένος.

XX

Stobaeus 72. p. 437.

Τίσασθε τήνδε. καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἱ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας οὐνεκ' οὐκ ἀπάλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἴτα δ' οὕτω τᾶδικοι
πολλαῖς ὑπερρήκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετῆ καθίσταται.

XXI

Stobaeus 30. p. 210.

Ἀργὸς πολίτης κείνος ὡς κακὸς γ' ἀνὴρ.

XXII

Stobaeus 50. p. 357.

Παλαιᾷ, νέος καὶ σκαιὸς οἶός ἐστ' ἀνὴρ.

XXIII

Stobaeus 114. p. 585.

Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κρείτος.

XXIV

Stobaeus 81. p. 473.

Ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ', ἐν οἴκοις μεγάλα ζέκηται κακά.

XXV

Stobaeus 92. p. 511.

Ἦ τέχνων, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὐκράς ἔχεται, οἷς δ' ὄγκος κακόν.

XXVI

Plutarchus Moral. p. 116 f. Stobaeus 106. p. 568.

Τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρεται βροτῶν,
σοφὸν νομίζω, σωφρονεῖν τὸ μοι δοκεῖ.

V. 1. τὰ τυγχάνοντα Stobaeus.

XXVII

Stobaeus 115. p. 590.

Τὴ δ' ἄλλο, φωνὴ καὶ σιὰ γέρων ἀνήρ.

XXVIII

Erotianus p. 62. Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φρονεῖς

φροῖν (ἀλάστορας) ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίπης
Ἰσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

XXIX

Athenaeus XIV. p. 614 d. Καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν

τῇ δεσμώτιδι Μελανίπῃ ἔφη

Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὐνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δὲ πως
μισῶ γέλωτους, οἵτινες μὲν ἐπὶ σοφῶν
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κείς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσ' ἀριθμὸν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς.
οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυτολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι.

V. 1. 2. Eustathius p. 1837.

XXX

Athenaeus XII. p. 523 e. Ὀνομάσθη δ' ἡ Σίρις,

ὡς μὲν Τίμαιος φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι
ἢ Μελανίπῃ ἀπὸ γυναικὸς τινος Σίριδος.

XXXI

Schol. Platonis p. 68. Ruhnk. Ἀδώνιδος κή-
πους: Ἀδώνιδος κήποι ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγο-
χρονῶν καὶ μὴ ἐροζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ
Εὐριπίδης Μελανίπῃ καὶ ἐνταῦθα Πλάτων.

Μ Ε Λ Ε Α Γ Ρ Ο Σ.

I

Pseudo-Plutarchus Moral. p. 312 a. Ἄρης Ἀλθαίῃ
συνῆλθε καὶ Μελεάγρον ποιήσας, ὡς Εὐριπίδης ἐν
Μελεάγρῳ.

II

Καλυδῶν μὲν ἦδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα.
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Ἀήδης ὀμιμιον, Θεστίου δὲ παρθένον.

V. 1. 2. Demetr. Phaler. de eloc. 58. Lucian. con-
vin. 25. V. 1. Aristot. Rhetor. III, 9, 4. schol. Arist.
Ran. 1269. V. 3. scholiasta Aristotelis.

III

Aristoph. Ran. 1269.

Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν σιάχον,
θῶν ἀπαρχάς.

ubi schol. Ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρον μετὰ ἰκανὰ τῆς
ἀρχῆς· ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος „Καλυδῶν μὲν ἦδε
γαῖα Πελοπίας χθονός.“ τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σίχου
„οὐκ ἔθυσεν Ἀστέμιδι.“ Verba θῶν ἀπαρχάς citat
Eustathius p. 770, 21.

IV

Macrobius Saturn. V, 18. In Euripidis tragoedia,
quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur descri-
bens, quo quisque habitu fuerit ex ducibus, qui ad
arrium capiendum conuenerant; in eo hi versus sunt:

Τελαμῶν δὲ χουσοῦν αἰετὸν πέλιτος ἐπι
πρόβλημα θηρὸς, βότρυσι δ' ἔστυπεν κέρα,
Σαλαμίνα κοσμῶν πατριδα τὴν εὐδαίμονα.
Κύπριδος δὲ μίσμη' Ἀρκὰς Αἰταλιάντη κύνας
καὶ τόξ' ἔχουσα· πελέεως δὲ δίστομον
γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος, οἱ δὲ Θεστίου
κόροι τὸ λαὸν ἔχθος ἀνάρβυλοι ποδός,
τὸν δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφροῖζον γόνυ
ἔχοιεν, ὅς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

V

Aristoph. Ran. 1449.

Σιδηροβορῆδες τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

ubi schol. τὸ δὲ σιδηροβορῆδες ἐκ Μελεάγρον.

VI

Etymol. M. p. 576, 30. Μελεάγρος. ἐτυμολογεῖ
Εὐριπίδης

Μελεάγρε, μελέαν γὰρ ποτ' ἀγορεύεις ἄγραν.

Eodem respicit grammat. in Bekkeri Anecd. p. 1163.

VII

Stobaeus 8. p. 96.

Λειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμὸν, ἀλλ' ἄπεισι κἄν παρῶσ' ὅμως.

VIII

Stobaeus 68. p. 425.

Εἰ δ' εἰς γίμους ἔλθοιμι, ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερενουσῶν αἰεὶ
βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνη.
Ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
σκληρὰς διαίτας οἱ γόνου βελτίονες.

V. 4. 5. Clemens Alex. Strom. VI. p. 620. et Ioannes
Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum vol. IV.
p. 35.

IX

Stobaeus 70. p. 431.

Ἦγησάμην οὖν, εἰ παραξέυξιέ τίς
χρηστέῳ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,
ἔσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔσθλον ἂν φῦναι γόνον.

X

Stobaeus 72. p. 439.

Ἐνδον μένουσαν τὴν γυναικ' εἶναι χρεῶν
ἔσθλην, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.

XI

Stobaeus 7. p. 432.

Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόρος,
γυναιξὶ δ' ὄπλων ἐπιπέσοιεν ἡδοναί.
Ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπαιτιωκότες
κείνοι τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐθ' ἡμεῖς ἔτι.

XII

Stobaeus 73. p. 448.

Καὶ κτῆμα δ', ὃ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοὶ, κἄν θάνωσι, δώμασι
καλὸν τὸ θησαυρίσμα, τοῖς τεκοῦσὶ τε
ἀνάδημα βίотου, κοῦποι' ἐκλείπει δόμους.

XIII

Stobaeus 85. p. 497.

Μόνον δ' ἂν αὐτὰ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις,

γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δὲ τις
κἂν ἐκ πονηρῶν σωμάτων γένοιτο παῖς.

XIV

Stobaeus CXIX, 9. Gaisf.
Τερπνὸν τὸ φῶς μοι, τὸ δ' ὑπὸ γῆν Ἄιδου
σκότος

οὐδ' εἰς ὕνερον οὐδέεις ἀνθρώπους μολεῖν.
ἔγῳ μὲν οὖν γεγῶσα τηλιχῆδ' ὁμοῦς
ἀπέπτυσ' αὐτὸ, κοῦποι' εἴχομαι θανεῖν.

XV

Etymol. M. p. 803, 46. Φῶς ἀντὶ τοῦ φωτὸς σὺν
τῷ ι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ
Τὸ μὲν ἐν φῶς, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν.

XVI

Schol. Pind. Nem. 10, 12. Τυδεὺς — ἀπεγεύσατο
τῶν Μελανιπτεῖων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ
Μελεάγρῳ φησὶ

Εἰς ἀνδροβοῶτας ἡδονὰς ἀφιζέται
κάκηνα Τυδεὺς γένουσι Μελανίππου σπάσας.

XVII

Suidas v. νῦν δὴ et Photius.

Ὅρξς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράνας, τύχη,

XVIII

Aristoph. Ran. 1349. Εἰλίσατε δακτύλους γάλαγ-
γες ἰσότητονα πηνίσματα καὶ
κερχίδος αἰδοῦ μελέτας.

ubi schol. τὸ δὲ κερχίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

XIX

Stobaeus 60. p. 383.

Ὡς ἦδ' οὐλοῖς δεσπότης χρηστοὺς λαβεῖν,
καὶ δεσπότηται δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.

XX

Stobaeus 96. p. 527. et 120. p. 609.

Τοὺς ζῶντας εὐ δρᾶν· κατθανῶν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σιὰ· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

XXI

Stobaeus 103. p. 563.

Φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τέχα στρέφει
θεός.

XXII

Stobaeus 62. p. 399.

Ἢ γὰρ Κύρις πέφικε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκη προστίθησι σωφρονεῖν.

XXIII

Stobaeus 71. p. 434.

Μισῶ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σὲ
ἦτις πονηρὰ τάγ' ἔχουσ' εἶτ' εὐ λέγεις.

XXIV

Hesychius, Ἀντήλιοι θεοί: οἱ πρὸ τῶν πν-
λῶν ἰδρῦμενοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

XXV

Hesychius, Καθώσιωσε: κατέθυσε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

I

Aelian. N. A. XII, 7. Erotian. p. 378. de Sphinge
Οὐραν' δ' ὑπλάσ' ὑπὸ λεοντόπου βᾶσιν
καθέξειτ'.

II

Schol. Eurip. Phoen. 61. Ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ
Λαῶν θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν.
'Ἡμεῖς δὲ Ἠολύβου παιδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἐξοματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

III

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 270.

Ἐνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μὲ' ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.
ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωτος
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὦν εἶην ἐγώ.

V, 3. 4. Aeschines contra Timarch. p. 21. II. Steph.

IV

Stobaeus 67. p. 424.

Πᾶσα γὰρ δούλη πέφικεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρον γυνή,
ἢ δὲ μὴ σῶφρον ἀνοίξ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.
Sententiam horum versuum habet Clemens Alex. Strom.
IV. p. 499, ed. Sylb. V. 1. est apud Stobaeum 65.
p. 411,

V

Clemens Alex. Strom. IV. p. 499, Stobaeus 71.
p. 432.

Πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
κἂν ὁ κάκιστος
γῆμη τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

VI

Stobaeus 64. p. 409.

Νοῦν χρῆ θεασθαι· τί τῆς εὐμορφίας
ἕμελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἐξη.

VII

Stobaeus 65. p. 411.

Μεγάλῃ τυραννὶς ἀνδρὶ τέχνα καὶ γυνή·
ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
ἄλλοχου τε κεινῆς· ὡς μόνον τῶν χρημάτων
ἢ κρεῖσσόν ἐστι τάνδρῳ, σῶφρον' ἂν λάβῃ.

VIII

Stobaeus 71. p. 431.

Ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή,

IX

Stobaeus tit. 1.

Οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κείται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι κρεῶν.
V. 3. Heath, χῆρετῆ, quod recepit Gaisford. Clemens
Alex. Strom. IV. p. 484 a, ed. Sylb. Οὐκουν μόνον
τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

X

Stobaeus 38. p. 222.

Φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

XI

Stobaeus 7. p. 86.

Πότερα γενέσθαι δεῖτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτομον, ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαῖον, ἀλλ' ἀμύνεται,
τὸ δ' ἡσυχᾶον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

XII

Stobaeus 103. p. 562.

Πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

XIII

Stobaeus ibidem

Ἄλλ' ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

XIV

Stobaeus 108. p. 579.

Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
εἰς πάντα ἀμαθῆς, τὸ δ' ἐπιζυμπτεσθαι σοφόν.

XV

Stobaeus 110. p. 581.

Ἐκ τῶν ἀέλπιων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
φανείσα, μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

XVI

Stobaeus eclog. phys. vol. I. p. 104.

Ὅρῳ γὰρ ἐν χρόνῳ
δίεκη ἅπαντ' ἄγουσαν εἰς φέος βροτοῖς.

XVII

Hesychius, Ἄναρθρος: ἄνοτος, ἀσθενής. Εὐ-
ριπίδης Οἰδίποδι.

ΟΙΝΕΥΣ.

Scholiasta Aristoph. Acharn. 417. Γέγραπται τῷ
Εὐριπίδῃ δράμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυ-
δέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων
ἀφροσθη τὴν βασιλείαν Οἰνεύς ὑπὸ τῶν Ἀργίου
παίδων, καὶ περιήει ταπεινός, ἄχρως οὐ ἐπανελθὼν
Διομήδης Ἀργίον μὲν ἀνείλε, τὴν βασιλείαν δὲ
Οἰνεῖ παρέδωκε.

I

Scholiasta Aristot. Rhet. III, 16.

Ὡ γῆς πατροφῆς χάρις ἑλίτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἐνθεν αἶμα συγγενῆς φυγῶν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνεύς, πατὴρ δ' ἐμὸς
ᾤκησεν Ἀργίος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν
συνῆψε γένναν.

II

Stobaeus 104. p. 565.

Ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὧ ξένοι, καλῶς
ἄγαν κρατοῦντες καὶ νομιζόντες δίεκη
δώσειν, ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἠδονῆ.

III

Schol. Aristoph. Ran. 72. Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ':
Εὐριπίδου ἐξ Οἰνεύςα. Σὺ δ' ὦδ' ἐρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;
β. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰδὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

IV.

Erotianns p. 362. Τιμωρέουσα, βοηθοῦσα, ὡς
καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ φησινἘγὼ δὲ πατρός αἶμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασιν τῶν ὀλωλότων.

V

Suidas, Ἰρακλείαν λίθον τινὲς τὴν Μαγνησίαν
ἀπέδσαν διὰ τὸ τὴν Ἰρακλείαν τῆς Μαγνησίας
εἶναι. οἱ δὲ ἐτι μὲν ἐπισπωμένῃ τὸν σίδηρον
Ἰρακλειῶτις, ἢ δὲ Μαγνητὶς ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν,
ὡς Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ „Τὰς βροτῶν γνώμας σζο-
πῶν, ὥστε μαγνητὶς λίθος τὴν δόξαν ἔλκει καὶ με-
θίστησιν πάλιν.“ οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς Μαγνητι-
δος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων
δόξησιν ἔλκεσθαι πλανωμένων ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.Plato Ione p. 533 d. ἔστι γὰρ τοῦτο τέχνη μὲν οὐκ
ὄν παρὰ σοὶ περὶ Ὀμήρου εὐ λέγειν, ὃ νῦν δὴ ἔλε-
γον, θεία δὲ δύναμις ἢ σε κινεῖ, ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ,
ἦν Εὐριπίδης μὲν Μαγνητὴν ἀνόμασεν, οἱ δὲ πολ-
λοὶ Ἰρακλείαν. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λίθος οὐ μόνον
αὐτοὺς τοὺς δακτυλοῦς ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ
καὶ κ. τ. λ.

VI

Stobaeus 112. p. 583.

Σχολὴ μὲν οὐχί· τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι ἀποκλαύσασθαι πάλιν.Apud Galenum vol. V. p. 153. Chart. vol. V. p. 423.
Kühn. τοῖς δὲ δυστυχοῦσί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι
ἀποδύρασθαι τύχας, ad Aeschylī Prometh. v. 632.
aberrans.

VII

Stobaeus 73. p. 448.

Ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλην τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

VIII

Clemens Alex. Strom. VI. p. 619 sq. ed. Syb.
Εὐριπίδης δ' ἐν Οἰνεῖ φησιν
Ἄλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἠδεταί τρόποις.

IX

Athenaeus XV. p. 666 c. Κότταβος δ' ἐκαλεῖτο
(καὶ) τὸ τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ,
ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως
Ἰπυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίῳ τοξεύμασιν
κάρα γέροντος, τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ ἑτάζμην ἔθλα κόσσαβον διδοῦς.

X

Philostratus Heroic. p. 663. Olear. p. 12. Boisson.
Νυνὶ δέ μοι ἐκείνο εἶπε, οἰκεία γεωργεῖς ταῦτα,
ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα
τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνεῖ.

XI

Hesychius, Ἀκρίζων: ἄχροις ποσὶν ἐπιπορευό-
μενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

XII

Aristoph. Ach. 471. Καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν Ὀχληρὸς
οὐκ δοκῶν γε κοιράνους συγγεῖν. ubi schol. Τοῦτο
πεπαρόδηται ἀσιμῶς ἐξ Οἰνεύς Εὐριπίδου. ὁ δὲ
Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ.

I

Stobaeus 56. p. 374.

Ὁ πλείστα πράσων πλείθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.

II

Stobaeus 74. p. 451.

Ἀμνησῶ δ' ἐγώ γε κοὐκ ἔχω μαθεῖν
εἶτ' οὐκ ἀμεινόν ἐστι γίνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν εἶτ' ἅπαντα κερποῦσθαι βίον.
ὄρω γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν ἀθλίους,
ἔσοισι δ' εἰσὶν οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
πάντ' αὐτὸ γένονται σώφρονες, κακὸν μέγα·
λυποῦσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσι τι.

III

Stobaeus 97. p. 538.

Ἐν ἔστι πάντων πρώτων εἰδέναι τάδε, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκτόως. χούτος γ' ἀνὴρ ἄριστος, αἶ τε συμφοραὶ ἥσσαν δάνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

IV

Stobaeus 115. p. 590.

Ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς· μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρῖους τίθει πόνοους.

V

Stobaeus 121. p. 613.

Ἄλλ' ἔστι γὰρ δὴ κὰν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς, ὄδυμοι δακρῶν τ' ἐπιρροαί. ἀλγηδόνες δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνοους.

VI

Clemens Alex. Strom. VI. p. 625 a. ed. Sylburg. Τεμαϊφόμεσθα τοῖς παροῦσι τὰ γαμή.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

I

Stobaeus 89. p. 503.

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφῆν ἔχουσι· συντρέχει δ' εἰς χρήματα, τούτων δὲ πάντες, οἳ τε μουσιχῆς φίλοι, ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὑπερ μοχλοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλείστ' ἔχη, σοφώτατος.

II

Stobaeus 79. p. 469.

Τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος ἄφωνα καὶ φρονούντα, συλλαβὰς τε θεῖς ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματα· εἰδέναι, ὥστ' οὐ παρόντα ποινίως ὑπὲρ πλακὸς τὰκεῖ κατ' οἴκους πένι' ἐπίστασθαι καλῶς, παισὶν τ' ἀποπνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι. αἶ δ' εἰς ἔριν πίπτουσι ἀνθρώποις κακὰ, δέλτος διαίρει κοδὰ ἐξ ψευδοῦ λέγειν.

Aristoph. Thesm. 768. Br. φέρε, τίν' ἂν, τίν' ἄγ- γελον Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἔκενος, τὰς πλάτας ὄψω γράφων. ubi schol. Ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἶακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι ἑαυταῖς ἔλθωσιν εἰς Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ἄλλως. ὥσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἶαξ ἐγκαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδη, καὶ ἀρίστην εἰς θάλασσαν, ὥστε μὴ γέ τι νιν τὸν Ναύπλιον περιπεσεῖν, et ad v. 773. Πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀπὸ τούτων λαβὼν γράφει καὶ ὀπίσει αὐτὰς λέγων, ἀπέλθετε, σημαίνατε Εὐριπ. Cf. Suidas v. Παλαμήδης. [Ibid. v. 487. Τί δ' ἦτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται. ubi schol. α. . . (ἀστεῖως?) ἔχορητο τῇ ἐκ Παλαμήδους ἐπινοία. G. DINDORF.]

Euripidis e Palamede pectus censet Hermannus versus apud Stobaeum Ecl. phys. I. c. 2. p. 4. ed.

Heer. qui Aeschyli versibus e Prometheo 464. subiecti leguntur :

Ἐπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμίχων βίον διόκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θρησὶν θ' ὁμοιον. πρώτα μὲν τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν εὖρησ' ἔσχορον σοφισμάτων.

III

Stobaeus 52. p. 360.

Στρατηλάται τᾶν μυρῖοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἢ δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

IV

Eustathius p. 179. Σολοικοφανῆ, οἷον τοῦ Εὐριπίδου τὸ

Πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπέργε.

E Palamede haec petita esse indicat scholion II. β', 353. ἀστράπτων: ὅτι ἀκαταλλῆως εἴρηται (ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φάνοντα) ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει

Αἰῆε, πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπέργε.

Pro Αἰῆε Valcken. Αἶαν vel Αἶας.

V

Stobaeus 9. p. 101.

Εἰς τοὺς δίκαιος μυρῖων οὐκ ἐνδίκων γρατεῖ, τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν.

VI

Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobaeum vol. IV. p. 11.

Ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἰσχρ' ἔστιν αὐτοῦ, τούτων οὐκ αἰνῶ ποτέ.

VII

Strabo X. p. 720 c. Almelon. Τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων ἱερῶν νομίμων περὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν περὶ τοῖς Φρυγῶσι περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ „Ὁδὸν σὺν Διονύσῳ κωμῶν ὅς ἂν ἴδαν τέρεται σὺν ματρὶ φίλα τυμπάνων ἰάχους.“

VIII

Philostratus Heroic. p. 718. Olear. p. 168. Boissou. Ὅθεν καὶ τὸν θρηῖνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅποιε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεισιν, Ἐκάνετε (φρησὶν) ἐκάνετε τὸν πάνσοφον, ὃ Δαναοί,

τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνε Μουσᾶν. καὶ τὰ ἐφεξῆς μᾶλλον, ἐν οἷς φρησι καὶ ὅτι πεισοθέντες ἀνθρώπων δεινῶ καὶ ἀναιδεῖ λόγῳ ταῦτα δρᾶσιαι. „Iidem versus citantur a Tzetzeta ad Lycophr. 384. exeg. in Iliad. p. 44. Diog. L. II, 44. Auctor argum. Isocr. Busir. haec habet, ἐκάνετε, ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον. Quod addunt Diogenes et auctor argum. Busir. ὅτι τὸ θεῖτρον ἄπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἠντίττειο, refutavit Valck. Diatr. p. 190 e.“ ΜΑΤΘΙΑΕ.

IX

Pollux X, 146. Καὶ Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κόπην χρυσόβολον.

X

Harpocratio, Αἰετωδώνισε: — ἡ δὲ μετα-

φορὰ ἦτοι ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι γυ-
κτὸς τὰς φυλακὰς, Ἐδριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ
τῶν δογμαζόντων τὰς μεζιμούςσους ὄρνυγας τῷ ἦχῳ
τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίστωχος.

XI

Hesychius, Ἑμβολα: Ἐδριπίδης Παλαμήδη καὶ
Σείρωνι.

Valckenarius ad Phoen. 1331. ad Palamedem
refert hos versus apud Plutarchum Moral. p. 20 d.

Τί δῆτα δεῖ σε κάμειν; καίθανειν
ἄμεινον· οὐδείς κάματος εὐσεβεῖν θεούς.

Π Ε Ι Ρ Ι Θ Ο Υ Σ.

Dubitatum esse utrum Euripidis an Critiae fabula
esset ostendit Athenaeus XI. p. 496 b. et grammaticus
ab Elmsleio ad calcem ed. Baccharum editus, qui Piri-
thoum inter τὰ νοθεύόμενα refert.

I

Athenaeus XI. p. 496 b. Μνημονεύει δὲ αὐτῶν (τῶν
πλημοχῶν) καὶ ὁ τὸν Πειρίθου γραφῆς, εἴτε Κρι-
τίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Ἐδριπίδης, λέγων οὕτως
Ἴνα πλημοχῶς τάσδ' εἰς χθόνηον
χάσμ' εὐφρήμως προχέωμεν.

II

Clemens Alex. Strom. V. p. 603 c. Ἐν δὲ τῷ
Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς καὶ τὰδε τραγωδεῖ

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
θύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὄρνευα
νύξ αἰολόχως ἄκριτός τ' ἄστρον
ὄχλος ἐνδελεχὼς ἀμιχροεῖται.

Eosdem versus e Clemente sumsit Eusebius P. E. XIII.
p. 681 b. Duos priores versus citant schol. Eurip. Or.
970 — 976. schol. Apollon. Rh. IV, 144. verba αἰθε-
ρίῳ θύμβῳ Eustath. in Dionys. Perieg. 1134. et He-
sych. v. Αἰθέρος θύμβος.

III

Clemens Alex. Strom. V. p. 563 d. Περὶ τούτων,
οἶμαι, καὶ ἡ τραγωδία φυσιολογουῦσά φησιν

Ἀκάμας τε χρόνος περὶ γ' ἀενάῳ
θεύματι πλήρη φοιτᾷ, τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄκριτοι
τοῖς ἀνυπλάνοις πτερόγων ὑπαῖς
τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον.

E Piriithoo haec petita esse intelligitur e schol. Ari-
stoph. Av. 179. et Suida v. πόλος, qui versum 5. lau-
dant καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον.

IV

Plutarchus Moral. p. 96 c. Ὡς τὸν Κρόντα τῆς
θυγατρὸς οὐδὲν ὁ χρυσὸς οὐδὲ ὁ πλοῦτος ὠφελεῖ, τὸ
δὲ πῶ ἀναγθὲν αἰγνιδίως προσδραμόντα καὶ περι-
πύξαντα κατέκαυσε καὶ συναπόλεσεν, οὕτως ἔνιοι
τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συνα-
πόλλυνται δυστυχοῦσιν. καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχου-
σιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαριέντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πει-
ρίθῳ κολαζομένη καὶ δεδεμένη

Πέδαις ἀγαλλεύουσιν ἔξενεται πόδας.

Ad hunc versum respexit Plutarch. Moral. p. 482 a.
533 a. 763 f.

V

Gregor. Cor. in Hermogen. in Reisk. orat. gr. VIII.
p. 948. Ἐν μὲν τῷ Πειρίθῳ παροισάγεται Ἡρακλῆς
ἐν Ἄιδου κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Ἐνυρσθέως, καὶ
ὑπὸ τοῦ Αἰαζοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἐστὶ καὶ ἀποκρι-
νόμενος

Ἴμοι πατὴρ μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς·
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυρ Ἀἰός.
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνῇ πρὸς λέχος
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο.
ἦχω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Ἐνυρσθέως.

VI

Stobaeus ecl. eth. vol. II. p. 336.

Ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγνυμίστω φρενὶ
ἐροῖψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὐ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

VII

Stobaeus 37. p. 220.

Τρόπος ἐστὶ χρηστός ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ οὐδείς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναται, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταράσσων πολλάκις λυμνίεται.

VIII

Stobaeus 120. p. 608.

Οὐκοῦν τί μὴ ζῆν κοῖτιόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς.

Π Ε Λ Ι Δ Δ Ε Σ.

[De argumento huius fabulae locum insignem ex
Mosis Chorenensis Progymnasmatibus edidit A. Maius
ad Eusebium p. 43. G. DINDORF.]

I II

Eurip. Med. 688.

Τί χοῖμα δράμας; φράζε μοι σαφέστερον.
ubi schol. σεσημείωται ὁ στίχος, ὅτι καὶ ἐν Πηλιά-
σιν ἐστὶν, ὧν ἡ ἀρχὴ

Μήδεια, πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς.

III

Stobaeus ecl. eth. vol. II. p. 336.

Οὐκ ἐστὶ τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

IV

Stobaeus 3. p. 37. scholiasta Pindari Pyth. 2, 173.
Πρὸς κέντρα μὴ λάττει τοῖς ζροτοῦσί σου.

V

Stobaeus 47. p. 343.

Τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θανασιτὸν βροτοῖς,
τυραννίς· οὐχ εὖροις ἂν ἀθλιώτερον.
φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεῶν·
πλεῖστος φόβος πρόσσει μὴ δράσωσί τι.

VI

Stobaeus 72. p. 440.

Αἰνώ· διδάξει δ', ὦ τέκνον, σὲ βούλομαι,
ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,
ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν,
ὅταν δ' ἴπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενεοῦς πέσης,
* * * * *

τὰ δ' ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

VII

Stobaeus 90. p. 505.

Ὅρῳσι δ' οἱ δίδόντες εἰς τὰ χοῖματα.

VIII

Aelianus N. A. VII, 47. Τῶν ὑστέρων — τὰ ἔκγονα ὄβρια καλεῖται· καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελοπίδῃ τοῦ ὀνόματος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλοῖς. „Ad iudicium Aeschyli scribi facile potuerat ὀβριζαὶ καλεῖται. Αἰσχύλος ὀβριζαὶ καλεῖ τοὺς λεοντιδεῖς Eustath. in II. γ. p. 288.“ Valcken. Diatr. p. 200.

IX

Ioannes Damasc. in Gaisf. append. ad Stobaeum vol. IV. p. 12. Εὐριπίδου Πελοπίσι

Φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

X

Ibidem p. 20. et p. 33.

Ὁ γὰρ ξυγόν, κακὸς μὲν ἦν τύχη γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυγόντας ἐκπαιδεύεται, χρηστοὺς δ' ὁ χρησιῶς· ἀλλὰ τὰς ὀμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὧ νεοί, σπουδάξτε.

XI

Ibidem p. 31.

Ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων, ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθόνται χάριν, αὐτοὶ δὲ αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἠγοῦμενοι.

XII

Hesychius, Ἀρταμεῖν: κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πελοπίδῃ. Idem, Ἀντεμμάσσασθαι: ἀνταποδοῦναι, ἐπιπληξαι. Εὐριπίδης Πελοπίδῃ.

XIII

Bekkeri Anecd. p. 95, 23. Εὐστόχως: Εὐριπίδης Πελοπίδῃ.

XIV

Ibidem p. 106, 27. Ἀδύμιον θηλυκῶς λέγει Εὐριπίδης Πελοπίδῃ.

XV

Schol. Platonis p. 137. Ruhnk. Κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημέφῃ καὶ Πελοπίδῃ. Eadem Hesychius.

Π Η Λ Ε Υ Σ.

I

Aristoph. Nub. 1153. Βοῦάσομ' ἄρα τὰν ὑπέριτονον βοᾶν: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου. ἐπιφέρει γὰρ ἰὼ πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις.

II

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 170. Κλύει' ὧ Μοῖραι, Αἰὸς αἶτε παρὰ θρόνον ἀγχόταται θεῶν ἐξόμεναι.

III

Stobaeus 88. p. 500. Οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτο σκότος, οὐ δῶμα γαίας κλειστόν, ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν * εἴη σοφός.

IV

Stobaeus 91. p. 507. Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμῶς κρίνω βροτοῖς, ὃν γ' ἐξαλείφει ἄρα ἢ γράφει θεός.

V

Stobaeus 114. p. 585. Τὸ γῆρας, ὧ παῖ, τῶν νεωτέρων φρονῶν

σοφώτερον πέφυκε κασφαλέστερον, ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

VI

Ioh. Lydus de magistrat. III, 25. p. 192.

Τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναμένη χωρὶς, κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.

Π Α Ε Ι Σ Θ Ε Ν Η Σ.

I

Schol. Homeri II. δ, 319.

Οὐ τὸν σὸν ἔτιαν πατέρα πολέμιόν γε μὴν.

II

Stobaeus 46. p. 325.

Ἀήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρήσης κράτος μήτ' αὖ κακώσης, πλοῦτον ἐνιμον τιθεῖς· μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλης ποτὲ, μηδ' αὐτὴς καιροῦ μεῖζον· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς, μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ αὐτοῦ φανῆ. κόλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον· πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

III

Stobaeus 91. p. 507.

Ἦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ἤϊστον εἰ βάρος φέρειν. πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλὰ βίου ἔνεις· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

V. 1. 89. p. 502. ex Euripidis Phoenice citatur.

IV

Ammon. v. βωμός. Παρὰ Εὐριπίδῃ ἔσχάρα ἀντι τοῦ βωμοῦ ζεῖται ἐν Πλεισθένει Μηλοσφαγεῖται δαιμόνων ἐπ' ἔσχάρας. Eustathius p. 1564, 30. Λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἔσχάρας.

V

Steph. Byz. v. Ἄργος. λέγεται καὶ Ἀργόλας. — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει Ἔγῳ δὲ Σαρδιανός, οὐ γὰρ οὐκέτ' Ἀργόλας.

VI

Athenaeus XV. p. 668 b. Τῶν ἐρωμένων ἐμμένητο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταγα — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει Πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμός Κύπριδος προσφθὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

Hesychius, Κότταβος: λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει. Eustathius p. 1170, 53. Κότταβον, ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυοῖσιν γράφει. et ad II. v, 57. χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ „Πολὺς κοσσάβων ἀραγμός.“

VII

Bekkeri Anecd. p. 107, 10. Μόμφρον: τὴν μέμφριν. Εὐριπίδης Πλεισθένει.

Π Ο Λ Υ Ι Δ Ο Σ Η Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ.

Aelianus N. A. V, 2. Ἔοικεν ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιηκέναι τὸν Πολυῖδον ὀρώντα (γλαῦκα) καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηριώμενον ὅτι εὐρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μῆνω τὸν υἱόν. Schol.

Aristid. vol. II. p. 307. ed. Iebb. *Τραγικῆς βοῦς*: Πολυίδος πεποιῆται δράμα Εὐριπίδῃ, ἐν ᾧ βουὴν τριχρωμον ποιεῖ εὐρησθῆαι τισι, περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας.

I

Schol. in Hermog. p. 416. ed. Laurent. II. p. 254. ed. Sturm. Τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυίδῳ: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυίδου ῥήματα

Ἔα ἔα.

ὄρω γ' ἐπ' ἀπαιτῆς νομάδα κυματοφθόρον ἀλαίετον· τὸν παῖδα χερσεύει μόρος.

εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπιτατο ὁ κύματ' οὐκῶν ὄρνις, ἡρόμηενυσεν ἄν τὸν παῖδ' ἐν ὑδροῖς κύμασιν τεθνηζέται· νῦν δ' ἐκλιπῶν ἦθη τε καὶ νόμον βίου δεῦρ' ἔπιτατ'· οὐζουν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.

II

Eratosth. ep. de cubi duplicatione apud Eutocium comm. in Archim. de sphaera et cyl. p. 20. Τῶν ἀρχαίων τινὰ τραγωδοποιῶν φασὶν εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφρον· πυθόμενον δὲ ὅτι πανταχοῦ ἐκατόμπεδος εἶη εἰπεῖν

Μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικῶν σηκὸν τάφρον. διπλάσιος ἔστω· τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῆς.

III

Stobaeus 3. p. 36. Ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φρίσιν, οὕτως σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμμέρον.

IV

Schol. II. κ, 56. de voc. τέλος. ποτὲ δὲ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυίδῳ

Μάτην γὰρ οἶκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.

Omisso dramatis nomine versum citat Eustathius p. 789, 14.

V

Stobaeus 122. p. 613.

Ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανούσι πέμπωσιν κενάς.

VI

Plutarchus Moral. p. 1104 d. Ἐκ δὲ τούτου παρατροπῆς γενομένης καὶ ὄπλα καὶ σκευὴ καὶ ἱμάτια συνήθη τοῖς τεθνηκόσι, καὶ ὡς ὁ Μίνως τῷ Γλαύκῳ

Κρητικούς

αἰλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ συνθάπτοντες ἦδιον ἔχουσιν.

VII

Sext. Empir. Pyrrhon. hypotyp. III, 229. p. 185. Diog. Laert. IX, 73. schol. Plat. p. 119. Ruhnk.

Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καὶ θανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται.

„κάτω νομίζεται etiam schol. Plat. Pro eo Diog. L. habet νομίζεται βροτοῖς. Reliqui, ut Plato Gorg. p. 492 e. Clem. Alex. Strom. p. 432 d. Origenes in Celsum VII. p. 366. schol. Eur. Hipp. 191. schol. Arist. Ran. 1114. (vid. fr. Phrix. XIV.) priorem et alterum usque ad ζῆν tantummodo citant. Schol. Ran. 1526. post ζῆν addit ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν, quae comici alicuius esse vel metrum ostendit.“ ΜΑΤΘΙΑΕ.

VIII

Stobaeus 59. p. 382.

Οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φραυλότητος. τοιγάρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κείσθαι δυστυχῆς κοῦα εὐτυχῆς.

IX

Stobaeus 89. p. 502.

Οὐ γὰρ παρὰ κρατήρα καὶ θοάνην μόνον τὰ χρημάτων ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει, ἀλλ' ἐν κακοῖσι δυνάμει οὐ μικρὰν φέρει.

X

Stobaeus 93. p. 514.

Πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνίεναι· ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φραυλότης ἐνεστί τις, πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχῆς.

Versus tertius in proverbium abiit: vid. Clem. Alex. Strom. IV. p. 483 sq. Zenob. V, 72. In eo Clem. διὰ τὸ συγγενές pro διὰ τὸ δυστυχῆς.

XI

Stobaeus 22. p. 187. E. Γλαύκῳ

Βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ· ὅστις γὰρ ἀσπῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ, φίλοις τ' ἄμιστός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

XII

Stobaeus 43. p. 302. E. Γλαύκῳ

Ὅταν κακὸς τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς, νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόντων φρένας, παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

XIII

Stobaeus 115. p. 590. E. Γλαύκῳ

Φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους. γέροντι δ' οὐχ οἶόν τε μηζύνειν χρόνον· μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

XIV

Erotianus p. 120. Διεβλήθησαν: — Εὐριπίδης — μείνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυίδῳ καὶ ἐν Ὀρέσῃ.

XV

Gregor. Cor. p. 17 sq. Εὐριπίδης ἐν Πολυίδῳ τῷ δράματι

„Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον“

ἀντὶ τοῦ δράσεως ἐξήνεγκε. Schol. Arist. Thesmorph. 870. Σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος „Οἶσθ' ὃ ποιήσον.“ — „Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον“ Εὐριπίδης Πολυίδῳ.

Π Ρ Ω Τ Ε Σ Ι Α Α Ο Σ.

Schol. Aristid. vol. II. p. 228. ed. Iebb. Ὁ Πρωτεσίλαος δράμα γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ. λέγεται δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνον συγγενόμενος τῇ γυναικὶ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ Τροίας ἀπελθεῖν, καὶ πρῶτος ἐπιβὰς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φασὶν ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἠτήσαιο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. Cf. Tzetz. Chil. II, 760 sqq.

I

Schol. Soph. Oed. C. 10. Βέβηλος τόπος ἐστὶν ὁ ἀκάδατος καὶ βατὸς πᾶσι. καὶ βέβηλος ἀνήρ, ὁ μαρός. Εὐριπίδης Πρωτεσίλαῳ

Οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων.

Hinc Suidas τ. βέβηλος.

II

Plutarchus Moral. p. 10 a. Stobaeus 5. p. 63. 19. p. 168.

Λοῦν λεγόντων, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ῥιπτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

III

Stobaeus 67. p. 423.

Ὅστις δὲ πάσας συνιθεῖς ψέγει λόγῳ
γυναῖκας ἐξῆς, σκαιὸς ἐστὶ καὶ σοφός.
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
τὴν δ', ὥσπερ αὕτη, λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

IV

Stobaeus 96. p. 532.

Οὐ θαυμ' ἔλεξας, θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

V

Stobaeus 123. p. 615.

Πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

VI

Stobaeus 110. p. 581.

Πόλλ' ἐλπιδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

VII

Dio Chrys. or. 37. p. 467 b. Ἐγὼ δὲ τὴν Εὐρι-
πίδου Λυοδάμειαν

οὐκ ἂν προδοίην κατὰ πᾶν ἄψυχον φίλον.

VIII

Photius et Suidas v. πενθερά, Πενθερά, τῷ νυμ-
φίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ.
Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. —
καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλάθῳ φησὶν

Ἄξιός δ' ἐμὸς

γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

IX

Clemens Alex. Strom. VI. p. 628 a. Πλάτωνος
ἐν Πολιτείᾳ εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐ-
ριπίδης ἐν Πρωτεσίλαῳ γράφει

Κοινὸν γὰρ εἶναι καὶ γυναῖκεῖον λόγος.

X

Stobaeus 73. p. 448.

Ὡ παιδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός.

Ρ Α Δ Α Μ Α Ν Θ Υ Σ.

Hanc fabulam νοθεύσθαι dicit grammaticus apud
Elmsl. ad calcem ed. Baccharum.

I

Stobaeus ecl. eth. vol. II. p. 342. Floril. 62. p.
401.

Ἐρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου.

ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἐμείρει λαβεῖν·

τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντὶς, ἀλλὰ χρημάτων

πολλῶν κεκλήσθαι βούλεται πατήρ δόμοις·

ἄλλω δ' ἀρέσκει μηδὲν ὄγιός ἐκ φρενῶν

λέγοντι πέθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ·

οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν

ζητοῦσιν. οὕτω βίωτος ἀνθρώπων πλάνη.

ἐγὼ δὲ τούτων οὐθενὸς χορήξω τυχεῖν,

δόξαν δὲ βουλόμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

II

Strabo VIII. p. 546 a. Εὐριπίδης ἐν Ῥαδαμάνθῳ
[καλεῖ πόλιν τὴν χώραν]

Ὁὲ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖα πρόσχωρον πόλιν.

III

Bekkeri Anecd. p. 93 sq. Ἐξαίρειν: ἀντὶ τοῦ
ἀπαρτεῖν. Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθῳ

Οὐδείς γὰρ ἡμῶς . . . ἔξαιρήσεται
αὐτὸν supplevit Pierson.

Σ Θ Ε Ν Ε Β Ο Ι Α.

I

Aristoph. Ran. 1250. (1217. Br.)

Οὐκ ἔστιν ὅστις παντὶ ἀνήρ εὐδαιμονεῖ·

ἢ γὰρ πεφρυγὸς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,

ἢ δυσγενὴς ὢν

ubi schol. τὸ λοιπὸν τοῦ λάμβου

πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

ἐκ Σθeneβοίας δὲ ἡ ἀρχή. Primo versu usus est Ni-
costratus comicus apud Stobaeum 103. p. 563. Phi-
lippides ib. 106. p. 568. Plutarchus Moral. p 103 b.

II

Schol. Arist. Vesp. 111. Τοιαῦτ' ἀλύει, νοθευ-
τούμενος δ' αἰεὶ μᾶλλον δικάζει: παρὰ τὰ Εὐριπί-
δου ἐκ Σθeneβοίας

Τοιαῦτ' ἀλύει νοθευτούμενος ἔρωτος.

Sententiam explet Plutarchus Moral. p. 71 a. οὐ γὰρ
ἀπλῶς νοθευτούμενος ἔρωτος μᾶλλον πιεζει κατ' Εὐ-
ριπίδην z. t. l. et Galenus vol. V. p. 411. ed. Kühn.
νοθευτούμενος δ' ἔρωτος μᾶλλον πιεζει.

III

Plutarchus Moral. p. 622 c. Πῶς εἴρηται τὸ
Μουσικὸν δ' ἄρα

Ἐρωτος διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῶν.

Euripidis locum esse idem monstrat p. 405 f. 762 b.
Cf. Aristid. vol. I. p. 30. et p. 198. E Sthenesboea peti-
tos esse versus docet schol. Aristoph. Vesp. 1069.
Eundem locum respicit Plato Sympos. p. 196 e. Πᾶς
γούν ποιητὴς γίνεταί, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῶν, οὐ
ἂν Ἐρωτος ἀίρηται.

IV

Athenaeus X. p. 421 sq. Ἐν Σθeneβοίᾳ δ' ὁ Εὐ-
ριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων

Βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος

οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι γίνονται·

ἕγχα δὲ μήτηρ, οὐ πεδοσιβίης τροφός,

θάλασσα. τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος

βροχοῖσι καὶ πέδαισιν οἰκαδ' ἔρχεται.

V

Athenaeus X. p. 427 e. Τοῖς δὲ τετελευτηκόσι
τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ
τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθene-
βοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην
τεθνήσκει

Πεσὸν δὲ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρὸς,

ἀλλ' εὐθύς αὐδ᾽, τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

Locum ridet Aristoph. Thesm. 403. ἀνήρ ἐρωτᾷ, Τῷ
κατέαγεν ἢ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ
ξένῳ. ubi schol. ἐκ Σθeneβοίας Εὐριπίδου. διαβάλ-
λει δὲ ὡς μοιχοῦς τοὺς Κορινθίους. Cf. Hesych. v.
Κορίνθιος ξένος.

VI

Stobaeus 83. p. 483.

Κομίζειτ' εἴσω τήνδε· πιστεύειν δὲ χορῇ
γυναῖκα μηδὲν, ὅστις εἶ φρονεῖ βροτῶν.

VII

Photius, Ξεναπάτης: ἰδίως ἐπὶ τῶν ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν. Εὐριπίδης Σθενεβοία Τὶς ἄνδρα τιμῆ ξεναπάτην.

Pollux III, 58. εἰρηται δὲ ξεναπάτης παρ' Εὐριπίδῃ.

VIII

Stobaeus 66. p. 420.

Πολλοὺς δὲ πλοῦτῳ καὶ γένει γαυρουμένους γυνὴ κατήσχον' ἐν δόμοισι νηπία.

IX

Stobaeus 29. p. 199.

Ἄνευ τύχης γὰρ, ὅσπερ ἡ παροιμία, πόνος μονωθεὶς οὐδέτ' ἀγγύνει βροτούς.

X

Schol. Venet. Arist. Pac. 123. ὁ λόγος ἔκαθεν ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου, τινὲς δὲ οἶονται ἐκ Βελλεροφόντου παρωδησθαι. ἔστι δὲ ἐν τῇ Σθενεβοίᾳ παρὰ τραγικῷ οὕτως. πέλαι δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρωται καὶ ἐνθῆρος ἢ ληστής φρουρεῖται κλύδωνι δεινῷ βροτοστόνῳ βρέμει πτηνὸς πυρεύει (cod. Venet. 475. πορεύει). „Primum versus videtur esse iambicus trimeter

πέλαι δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρωται κρύτος
tum iambicorum reliquiae lacerae
ἐνθῆρος ἢ ληστής ὁ φρουρεῖται ὁ —
κλύδωνι δεινῷ — βροτοστόνῳ βρέμει
πτηνὸς πορεύει.“

πέλαι δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρωται κρύτος

tum iambicorum reliquiae lacerae

ἐνθῆρος ἢ ληστής ὁ φρουρεῖται ὁ —

κλύδωνι δεινῷ — βροτοστόνῳ βρέμει

πτηνὸς πορεύει.“

ΜΑΤΘΙΑΙΕ.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

Sisyphum, fabulam satyricam, ab Euripide in scenam productam esse Ol. 91, I. testatur Aelianus V. II. II, 8. Qui ab Pseudo-Plutarcho in libro de placitis philosophorum afferuntur ex Sisypho Euripidis versus, non huius sunt, sed Critiae apud Sextum Empir. p. 562. De quo dictum ab Bachiō ad Critiae fragmenta p. 56 seqq.

I

Snidas, Χαίρω: δοτικῆ τὸ εὐφραίνομαι, καὶ χαίρω σε ἐηλυθότα. Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ

Χαίρω τε σ', ὃ βέλτιστον Ἀλκιμήνης τέκος,

* * * τὸν τε μισρὸν ἐξολωλότα.

Priora Χαίρω σὲ ἐλ. — Σισύφῳ habet etiam Etymol. M. p. 808, 4. V. 2. ἐλθόντα supplet Valckenarius.

II

Hesychius, Ἑλλίσσων: πλέζων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων ἢ κινῶν. Εὐριπίδης Σισύφῳ.

ΣΚΙΡΩΝ.

I

Pollux X, 35. Τῶν ἀδοξότερων ἢ χαμεῖνη καὶ τὸ χαμεῖνον. ἐν γούν τῷ σατυρικῷ Σκίρῳ Εὐριπίδης φησὶ

Σχεδὸν χαμεῖνη σύμμετρος Κορινθίας
παιδὸς, γνωφάλλου δ' οὐχ ὑπεριέναις πόδα.

II

Pollux IX, 75. Τάχα δ' ἂν εἴη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρῳ, λέγων περὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρουσῶν

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν διδῆς ἔνα,
τὰς δὲ ξυνοφίδ', αἱ δὲ κατὰ τεσσάρων
φροτῶν ἵππων ἀργυρῶν· φιλῶσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, διὰ φέρης
πολλάς.

τὰς μὲν οὖν παρθένους λέγοι ἂν τὰς κόρας, αἷς ἐνεχεράρατο Ἀθηνᾶς πρόσωπον (S. 74. κόρη νόμισμα παρ' Ἀθηναίους ἦν). ἔθεν τὸ νόμισμα τοῦτ' Εὐβουλος ἐν Ἀγγλίῳ καλεῖ Παλλάδας· πῶλον δὲ τὸ νόμισμα τὸ Κορίνθιον, ὅτι Πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον.

III

Athenaeus III. p. 76 c. Μνημονεύει δὲ τῶν ξριῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκίρῳ

ἼΙ προσπηγνύνα

κράδαις ξριναῖς.

IV

Athenaeus IX. p. 368 d. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκίρῳ „Οὐδὲ κωλήγης νεβρῶν.“

V

Stobaeus 44. p. 307.

Ἔστι τοι καλὸν

τοὺς κακοὺς κολάζειν.

VI

Vid. fragm. Palam. XI.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

I

Sextus Empir. adv. Mathem. I, 308. Ἡ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Ἀνκομήδου θυγατρὶ Ἀηδαμεία λεγόμενον

α. Ἡ παῖς νοσεῖ σοῦ κἀπικινδύνως ἔχει.

β. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;

μῶν κορυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; πυνθάνεται γὰρ μὴ τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ τοὺς πλευριτικούς βήσσοντας ὑπέχολον ἀνάγειν.

II

Stobaeus 103. p. 561.

Φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχει.
οἱ μὲν γὰρ εὐ πρόσσουσι, τοῖς δὲ συμφορὰ
σκληρὰ πάρεσιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεοῦς,
καὶ πάντ' ἀκριβῶς κατὰ φροτῶν βίον
σὺν τῷ δικαίῳ ζῶσιν ἀσχύνῃς ἄτερ.

V. 1—3. leguntur in Anthol. Palat. II. p. 311. eodem affert Ioh. Lydus de mens. p. 60. et 108. qui priore loco praeposit, Θεοῦ γὰρ ἐκτός οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτῶν (al. βροτός). V. 3. Ioh. Lyd. et Anthol. euss. πρὸς θεοῦς.

III

Stobaeus 108. p. 579.

Σοφοὶ δὲ συγκρούτουσιν οἰκίας βλάβας.

IV

Hesychius, Ζεύγλας: ζυγοί, ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτήρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροποπηγῆς μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Σκυρίαίς.

ΣΥΛΕΥΣ.

I

Philo Iud. p. 98. ed. Hoersch. p. 537 d. 869 a. 880 b. Eusebius P. E. VI. p. 242. Artemid. IV, 59.

Πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον·
πίμπρη, κἀταϊδε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
πίνων ζελανδὸν αἶμα· πρόσθε γὰρ κάτω
γῆς εἴσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνευ εἰς αἰθέρα,
πρὶν ἐξέμου σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.

Philo p. 537. primum tantum versum habet; p. 880.
haec praefatur οἷα παρ' Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ Ἡρακλῆς.
Idem legitur Phoen. 521. V. 2. πίμπρη] ὅπτα Artemidorus. τέμνε Eusebius.

II

Philo Ind. p. 880 c. ed. Hoesch. Πάλιν τὸν αὐ-
τὸν σπουδαῖον οὐχ ὀρέξ, ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θερά-
πων εἶναι δοκεῖ, καταπλήττων τοὺς ὀρῶντας, ὡς
οὐ μόνον ἐλεύθερος ὢν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐπόμε-
νος τοῦ πριεμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένοις
ἡμῖν ὡς φανῶς ἐστιν, ἀποκρίνεται·

Ἥμιστα φανῶς, ἀλλὰ πᾶν τούναντιον,
πρόσχημα σεμνὸς τοῦ ταπεινός, οὐδ' ἄγαν
εὐνοῦχος, ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος.

III

Pergit Philo Ind.

Οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότης ἀμείνωνας
αὐτοῦ πρῆσθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
πᾶς τις δέδοικεν· ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.
εἶτ' ἐπιλέγει

τὸ ἦθος αὐτοῦ * * οὗ κατηγορεῖ
σιγῶντος, ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ πταίσασθαι θέλοις.

IV

Philo Ind. ibid. e. ita pergit: ἐπεὶ δὲ καὶ πρια-
μένου Συλῆως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργοις
τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωντον· τὸν μὲν γὰρ ἄριστον
τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Αἰὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο,
πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἄθρουν εὐ μᾶλα κατα-
κλιθεὶς ἠκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀγικομένῳ καὶ δυσ-
νασχετοῦντι ἐπὶ τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράπον-
τος ῥαθυμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μη-
δὲν μῆτε τῆς χροῆας μῆτε ὧν ἐπρωῖτε καταβαλὼν
εὐτολμότητά τῃ

Κλίθῃτι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
τὴν πείραν εὐθὺς λάμβαν', εἰ κρείττων ἔσει.

V

Stobaens 44. p. 306.

Τοῖς μὲν δικαίοις ἐνδίκος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χροῖα.

VI

Bekkeri Anecd. p. 85, 10. Βαυβᾶν: ἀντὶ τοῦ
καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ

Βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

VII

Eustathius p. 107, 45. Etymol. M. p. 294, 45.
Apollon. π. ἀντων. p. 353. C.

Εἶα δὴ, φίλον ξύλον

ἔγειρε μοι σεαυτὸ, καὶ γίγνον θρασύ.

„E Syleo esse locum ex Eustathio discimus. Is ante
ξύλον addit φίλον, quod apud reliquos deest. ἔγειρε
est apud Apollon. pro ἔγειρε, quod habet Etymol.
Apud Eustath. est ἔγειρέ μοι σεαυτό. [Apud Ioan-

nem Alex. τονιζ. παραγγ. p. 25, 5. Ἄπαξ που παρ'
Εὐριπίδῃ εἴρηται τὸ σεαυτό „Εἶα δὴ ξύλον ἐγειρεῖ
μοι σεαυτό.“ G. DINDORF.]

VIII

„Alium locum tanquam e Syleo afferunt Grotius
et Barnesius, e Philone, puto, depromptum:
Ἐγὼ δ' ἔμμαντοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι,
ἄρχειν θ' ὁμοίως, τᾶρετῃ σταθμώμενος
τὰ πάντα.“

MATTHIAE.

T E N N H Σ.

Scriptor vitae Euripidis, quam e codice Mediola-
nensi edidit Elmslei. ad calcem Baccharum, de numero
fabularum Euripidis loquens, σάζεται δὲ σῆ, inquit.
τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ραδάμανθυς, Πει-
ρίθους.

Stobaens 2. p. 30. Τενῦ Paris. A. sed abscissa
in fine nominis fabulae litterula. ἐν Τημένω Schow.
codd. B. C.

Φεῦ,

οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

T H A E Φ O Σ.

I

Aristophanes Acharn. 439.

Δεῖ γὰρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν, ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ.
Schol. οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.
Locum affert Suidas v. εἶναι et φαίνόμενα.

II

Locum e Diogen. Epist. 5. in Notit. MSS. T. 10,
2. p. 241. inter fr. Telephi retulit Boisson.

Πτώχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβὼν ῥάκη
ἄρκτηρια τύχης.

III

Eustathius p. 1084, 2.

Βέβλην' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
ἤγουν δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ὃν στίχον Εὐρι-
πίδης ἐν Τηλέφῳ θεῖς, ὅπου κυβεύοντας ἤρωας
εἰσῆγαγε, καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐ-
τελεῖ, κατὰ σκόπτει καὶ ὁ κωμικὸς, αἰδεσθεὶς πε-
ριεῖλεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον. Eadem fere habet p.
1397, 20. Cf. Zenob. II, 85. App. Vat. I, 29. Suidas
et Photius v. τρεῖς ἐξ ἧ τρεῖς κύβοι. Versu utitur
Aristoph. Ran. 1447. Kust. 1400. Br. ubi schol. Ἀρί-
σταρχός φησιν ἀδεσπότης τοῦτο προφέρεσθαι. ὡς
Εὐριπίδου πεπονηζότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ,
οὗς καὶ περιεῖλε. μὴ ποτε οὖν ἐκεῖθεν ἦν, μᾶλλον
δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν
Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διονύσιον
χλευάζοντα. τινὲς δὲ ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τό-
πος, οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ἀδλίδι. Similiter
Zenob. et App. Vatic. Τοῦτο Εὐριπίδου ἐστί. καὶ
Ἀριστόξενος δὲ φησιν ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν
Τηλέφον ἐξεῖλε τὴν πεττεῖαν.

IV

Aristophanes Lys. 707.

Ἄνασσα πρῶτος τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυθας δόμων;

Schol. ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Fortasse ex eadem scena est versus Aristoph. ib. 714. Ἄλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, τὸ δὲ σιωπήσω βαρῦ, ubi schol. ἐξ Εὐριπίδου et v. 717. Ἴω Ζεῦ. τί Ζῆν' αὐτεῖς;

V

Stobaeus 13. p. 145.

Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χερσὶν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν, σιγήσομαι, δίκαιά γ' ἀντιπεῖν ἔχων.

VI

Aristophanes Acharn. 470. Καὶ γὰρ εἰμ' ἄγων ὄχληρός οὖν δοκῶν γε κοιράνους στυγεῖν. Schol. τοῦτο πεπαρόδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

VII

Schol. Aristoph. Acharn. 496. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

Μή μοι φθορήσῃτ' ἄνδρες Ἑλλήνων ἄρροι, εἰ πτωχὸς ὦν τέτληκ' ἐν ἰσθλοῖσιν λέγειν.

VIII

Aristophanes Acharn. 539.

Ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν' ἀλλὰ τί χρῆν; εἶπατε.

Schol. καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου.

IX

Aristophanes Acharn. 542.

Καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλωσ. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

X

Stobaeus 29. p. 200.

Οὐ τὰρ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμίλος μόνος·

χρεία διδάσκει, κἄν βραδύς τις ἦ, σοφόν.

XI

Aristophanes Thesm. 517. Br. 524. Kust. Ταῦτ'

οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν, ἡμεῖς γε κἄτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν; Schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

εἰ δὴ θυμούμεθα

παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες.

„F. εἶτα δὴ θυμούμεθα.“ MATTHIAE.

XII

Aristophanes Acharn. 554.

Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδράτε. τὸν δὲ Τηλέφον

οὐκ οἶδόμεθα; νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἐν.

Schol. τὸν δὲ Τηλέφον: καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Aristides vol. II. p. 16. Ἡμῖν δὲ ἀποδεικτέον αὐτὸν ἀντιπάλιν, φησὶν, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ μεγίστῃ παρὰ θεῶν ἢ τοιαύτη μανία δίδονται. τὸν δὲ Τηλέφον οὐκ οἶε τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi schol. τις τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τηλέφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεά ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, οὐς πρὸς τὸν Τηλέφον εἶπε.

XIII

Schol. Aristoph. Acharn. 8. Ἀξίον γὰρ Ἑλλάδι: τοῦτο παρωδία καλεῖται, ὅτι ἐκ τραγωδίας μετενεχθῆ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτω

Κακῶς ὄλοιτ' ἂν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Elmsleius ὀλοίτην.

XIV

Schol. Aristoph. Equ. 810. ἼΩ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει:

ἼΩ πόλις Ἄργους

ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ Κλύεθ' οἷα λέγει ἀπὸ Μηθείας (v. 170). „Hoc non recte dictum videtur Elmsleio ad Med. 165. sed omnia illa verba ἼΩ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει, ex Euripidis Telepho sumta esse; Menelai autem verba esse. Suspicio Elmsleii confirmatur scholio ad Plut. 601. ubi totum versum repetit Aristoph. Ταῦτα, φασὶν, ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγουκεῖται. μετεληπται δὲ ὁ στίχος ἐκ Φοινισσῶν Εὐριπίδου, Πολυνείκους λέγοντος.“

MATTHIAE.

XV

Aristoph. Acharn. 453. Τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχεις πλέκους χοῦρος; Schol. καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

Τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι θέλεις;

θέλεις scribi iussit Valcken. pro μέλλεις.

XVI

Aristoph. Acharn. 445. Εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ. Schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου Καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ.

Athen. V. p. 186 c. Εὐ σοι γένοιτο, Τηλέφω δ' ἄγῳ νοῦ.

XVII

Clemens Alex. Strom. VI. p. 624 c. Syll. Καὶ μὴν ἐν Τηλέφω Εὐριπίδου εἰπόντος

Ἑλλήνες ὄντες βαρβάρους δουλεύσομεν;

Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισσαίων λέγει· Ἀρχελάω δουλεύσομεν, Ἑλλήνες ὄντες βαρβάρω;

XVIII

Ammonius, Πιρόξενος πόλεως καὶ ἔθρους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ, ξένος δὲ ὁ εἰς ἐνός· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιόξενος. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφω πρόξενον εἶρηκε τὸν ἰδιόξενον·

Κακὸς τίς ἐστι πρόξενος σοι χρωμένος.

XIX

Schol. Aristoph. Pac. 527. Ἐσχημάτισται δὲ (τὸ πλέκος) ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλέπτος καὶ Ἀπτικῶς βλέπος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσος. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολεμου τὸ

Ἀπέπτυσ' ἔχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος.

XX

Aristot. Rhetor. III, 2, 10. Τὸ δὲ, ὡς ὁ Τηλέφους Εὐριπίδου φησὶ, κώπας ἀνάσσειν καὶ ἀποβάς εἰς Μυσίαν, ἀρρεπές, ὅτι μεῖζον τὸ ἀνάσσειν, ἢ κατ' ἄξιαν. Reliqua supplet scholiasta

Κώπης ἀνάσσει κάποβάς εἰς Μυσίαν

ἐτραυματίσθη πολεμῶν βραχίονι.

XXI

Aristoph. Equ. 1237.

ἼΩ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

Schol. ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

XXII

Schol. Aristoph. Nub. 888. Ἴθ' ὅποι χρῆζεαι: τοῦτο ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

Ἴθ' ὅποι χρῆζεαι· οὐκ ἀπολοῦμαι

τῆς σῆς Ἑλένης οὐνεκα.

XXIII

Stobaeus 37. p. 226.

Σπάρτην ἔλιχες· κείνην κόσμιε,
τὰς δὲ Μυζήρας ἡμεῖς ἰδία.

Priorem versum sine nomine auctoris citat Plutarchus Moral. p. 602 b. qui scribit Σπάρτην, et ταύτην κόσμιε, Diogenianus VIII, 18. Σπάρτην et κείνην, ibid. 46. ἣν ἔλιχες Σπάρτην κόσμιε.

XXIV

Stobaeus 20. p. 173.

Ὡρα σε θυμὸν κραίεσσα γνώμην ἔχειν.

XXV

Stobaeus 22. p. 189.

Σὺ δ' εἶξ' ἀνάγκη, καὶ θεοῖσι μὴ μάχου.
τόλμα δὲ προσβλέπειν με, καὶ φρονήματος
χάλα. τὰ τοι μέγιστα πολλὰκις θεὸς
ταπειν' ἔθηξε καὶ συνέσειλεν πάλιν.

XXVI

Plutarchus Moral. p. 46 f. Οὐ γὰρ μόνον, ὡς
Εὐριπίδης φησὶ, τὸ Τηλέφου τραῦμα
Ἱριστοῖσι λόγχης θέλεται θινήμασιν.

XXVII

Stobaeus 29. p. 198.

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

XXVIII

Sext. Empir. adv. Eth. p. 702. Stobaeus 91. p.

507. et 95. p. 519.

Τί γὰρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦντά γε;
σμίξο' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυτον οἰκεῖν βλοτον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

XXIX

Stobaeus 49. p. 355.

Τόλμα αἰε, κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

XXX

Schol. Platonis p. 50. Ψυκτὴρ: σκεῦος, ἐνθα
διανέουσι τὰ ποιήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐρι-
πίδης Τηλέφω.

ΤΗΜΕΝΟΣ. ΤΗΜΕΝΙΑΔΑΙ.

I

Stobaeus 1. Εὐριπίδου Τημενίδω

Ἀρετὴ δὲ κἄν θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται,
ξῆ δ' οὐδέτι' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

Primum versum citat Sext. Empir. adv. Gramm. 271.
sine nomine auctoris.

II

Stobaeus 13. p. 145. E. Τημενίσιν

Καλὸν γ' ἀληθῆς κατενῆς παρηγοσία.

III

Clemens Alex. Strom. VI. p. 621 c. Ἱάκιν Εὐρι-
πίδω μὲν ἐν Κτιμένω (leg. Τημένω) „Τῷ γὰρ
πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.“ quod fragm. uno
versu auctum exhibet schol. II. δ, 249.

αὐτός τι νῦν δοῦν, χούτω δαίμονας κάλει·
τῷ γὰρ πονοῦντι χῶ θεὸς συλλαμβάνει.

Prior versus citatur a Snida v. Αὐτός τι et Σὺν
Ἀθήνῃ emendate scriptus, Αὐτός τι νῦν δοῦν εἶτα
δαίμονας κάλει. Alter versus affertur a Stobaeo 29.
p. 199. sed ex Euripidis Hippolyto. Ex Euripide
Apostolius XIX, 75. ubi καὶ θεός.

IV

Stobaeus 31. p. 211.

Αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλείον ὠφελεῖ βροτούς.

V

Stobaeus 37. p. 226.

Εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατριόος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίων.

VI

Stobaeus 48. p. 351.

Φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν·
ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
κακοῦς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστὶ, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν ἐυχλεές.

VII

Stobaeus 49. p. 354. Τημενίδω

Οὐκ ἔστι κρείττον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορεῖ.

VIII

Stobaeus ibidem.

Τολμῶν δὲ χρεῶν· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκει θνητοῖσι τελευτῶν.

IX

Stobaeus 52. p. 360. Τημένω

Τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γνώσκω τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.

X

Ibidem, ἐν τῷ αὐτῷ

Ἄρξεις ἄρ' οὕτω· χορὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὁμῶς δίκαιον ὄντι ποιμαίνειν στρατόν.

XI

Ibidem, Τημενίσιν.

Ῥώμη δὲ γ' ἀμαθῆς πολλὰκις τίκει βλάβην.

XII

Stobaeus 54. p. 369. Βουτημένω

Ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

XIII

Stobaeus 86. p. 497. Τημενίσιν

Φεῦ φεῦ, τὸ φθῖνα πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο
δοσην ἔχει φρόνησιν ἀξιώματά τε.
κἄν γὰρ πένης ὦν τυγχάνῃ χρηστός γεγώς,
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δὲ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

Hinc sumsit compilerator libelli περὶ εὐγενείας, qui
inter Plutarcheos est vol. V. ed. Wytt. p. 965.

XIV

Stobaeus 104. p. 565. Τημενίσιν

Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δεῖξωσιν αὐτοὺς, τῶν κακῶν ἔξουσία.

XV

Stobaeus 123. p. 617. Τημενίσιν

Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μείζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν.

XVI

Stobaeus 4. p. 52. Τημενίσιν

Ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενῆς,
λαβῶν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

XVII

Pollux IX, 27. Τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κό-
μας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτεῖον, ὡς παρ' Εὐρι-
πίδῃ — ἐν Τημενίδαις

Ἄπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

XVIII

Aelianus N. A. VII, 39. Ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸ Ἡράκλειον ἄθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησὶ τὸν τρόπον τόνδε ἔδων „Ἦλθε δ' ἐπὶ χροσόμερον ἔλαφον μεγάλων ἄθλων ἵνα (marg. Gesn. χοῆμα) δεινὸν ὑποστῆς κατ' ἐναύλους ὁρέων ἀβάτους ἐπὶ τε λειμῶνας ποιμένα τε ἄλση.“

XIX

Hesychius, *Αἰσίως*: καλῶς, δεξιῶς, Εὐριπίδης Τημενφ.

XX

Hesychius, *Ἀναγομήν*: ἀναδασμόν. ἀναρέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημενφ.

XXI

Hesychius, *Ἀπυργος*: ἀτίγιστος. Εὐριπίδης Τημενφ.

XXII

Hesychius, *Κατηβολή*: τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημενφ καὶ Ηελιάσιν. Eadem leguntur in scholiis Platon. p. 137.

Υ Ψ Ι Π Υ Α Η.

I

Aristoph. Ran. 1242. Macrobius Saturn. I, 18. Διώνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καταπατὸς ἐν πεύκαισι Παρνασῶν κῆτα πηδᾶ χορεύων παρθένους σὺν Αελφίσιν. ubi schol. Ὑψιπύλης ἢ ἀρχή. et ad v. 1244. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου παρθένους σὺν Αελφίσιν. Haec enim omisit Aristoph. sicut Macrobius etiam. Eosdem versus citat schol. Aristoph. Nub. 604. et v. 2. Ety-mol. M. p. 1, 38. Hesychius in καταπατὸς.

II III

Schol. Arist. Ran. 1355. Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου: παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου „Οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυον.“ καὶ τὸ „Περὶβαλ“, ὃ τέκνον“ ἐξ Ὑψιπύλης. Apud Aristoph. ad verba περιβαλ' ὃ τέκνον additur ὠλένας.

IV

Macrobius Saturn. V, 18. Licet abunde ista sufficient ad probationem moris antiqui, quo ita loquendi usus fuit, ut Acheolus commune omnis aquae nomen haberetur, tamen his quoque Euripidis nobilissimi tragoediarum scriptoris additur auctoritas, quam idem Didymus Grammaticus in his libris, quos τραγωδομένης λέξεως scripsit, posuit his verbis: Ἀχελῶν πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ. λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀχαρναίας, ἐν ἧ ἐστὶ ποταμὸς Ἀχελῶος, φησὶ Δείξω μὲν ἀργεννοῖσιν Ἀχελῶου ῥέον.

V

Plutarchus Moral. p. 93 d. 664 f. Ὡσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόγιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐρ' ἐτέρω αἰρούμενος ἄρχεμ' ἀνθρώπων ἠδομένη ψυχᾷ, τὸ νῆπιον ἄλληστον ἔχων. V. 4. ἀπληστον] ἀχρηστον 93.

VI

Plutarchus Moral. p. 110. Clem. Alex. Strom.

IV. p. 495. Stobaeus 106. p. 568. Plutarchi haec sunt verba: Οὐ φαύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμῶρου μητέρα δυσχεραίνουσαν ὅτι νῆπιος ὦν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεῦτῃσε· φησὶ γὰρ οὕτως Ἔφν μὲν οὐδείς ὅστις οὐ ποιεῖ βροτῶν· θάπτει τε τέκνα χῆτερ' αὐ κτῆται νέα, αὐτὸς τε θνήσκει. καὶ τὰδ' ἄχθοντα βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν· ἀναγκάως δ' ἔχει βίον θεοῖσιν ὥστε κάρπιμον στάχυν, καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή. τί ταῦτα δεῖ στένειν ἄπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπεῖρᾶν; δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

His solus Clemens illum praenotat

Ἄ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.

V. 1. Stobaeus ὅστις οὐκ ἀεὶ ποιεῖ. Cicero vertit Tusc. III, 25. Mortalis nemo est, quem non attingat dolor Morbusque. V. 2. Clemens σπείρει pro κτῆται. Cicero: multi sunt humani liberi, Rursus creandi. V. 8. Plutarch. Moral. p. 117 d. Οὐδὲν γὰρ δεινὸν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς. Clemens οὐ δεινὸν οὐδὲν τῶν ἀν. βρ.

VII

Stobaeus 10. p. 127.

Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίτης ὑπέρετρον.

VIII

Stobaeus 20. p. 171. 172.

Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνήρ σοφώτερος.

IX

Stobaeus 109. p. 580.

Ἀελλτον οὐδὲν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεῶν.

X

Schol. Arist. Ran. 1363. Ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν: Κυρήνη ἔταιρα τις ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνοσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου Ἄνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον.

Eadem Suidas v. δωδεκαμήχανος, qui pro ἄντρον habet ἄστρον.

XI

Galenus V. p. 615. ed. Basil. XII. p. 376. Chart. de voc. αἰτωμα οἴκου s. αἰετός· καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησὶν

Ἴδου πρὸς ἀδέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόρυ γραπτοῖς * * * οἷσι προσβλέπειν τύπους.

Valckenarius, ἐξαμιλλῶνται κόρυ γραπτοῖς ἐν αἰετοῖσι.

XII

Eustathius p. 959, 42.

Εὐσημία καὶ σα καὶ κατεσφραγισμένα.

XIII

Harrocratio, Ἀρχτεῦσαι:— ὅτι δὲ ἀρχτευόμεναι παρθένου ἔκτου καλοῦνται Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ. Conf. Bekkeri Anecd. p. 444, 32.

XIV

Hesychius, Ἀναθορομαί: αὐξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἰκέτισιν, Ὑψιπύλῃ.

XV

Bekkeri Anecd. p. 93, 26. Ἐκδημία: οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

XVI

Bekkeri Anecd. p. 109, 15. Νεαρός: ἀντί του νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλη.

Φ Α Ε Θ Ω Ν.

I

Strabo I. p. 33. ed. Casaub. p. 58. sq. Almel. Ὁ Εὐριπίδης ἐπὶ τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην φησὶ δοθῆναι Μέροπι τῆσδ' ἀνακτι γῆς, ἣν ἐκ τεθρίππων ἀραιῶταν πρώτην χθόνα Ἴλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἔω φαεννὰν Ἴλιου θ' ἱπποστάσεις. νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἱπποστάσεις τῇ τε Ἡοῦ καὶ τῷ Ἴλιῳ, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆσι πλησίον αὐτὰς φησιν εἶναι τῇ οἰκίσει τοῦ Μέρωπος. καὶ ὅλη γε τῇ δραματούργει τοῦτο παραπέλεκται, οὐ δῆπου τῆς παρ' ὄλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα διηκούσης παραλίης. Diogen. L. II, 10. de Anaxagora, φασὶ δ' αὐτὸν προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πῶσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι· ὄθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἰπεῖν τὸν ἡλίον ἐν τῷ Φαέθοντι. „unde Valcken. Diatr. p. 31. suspicabatur Diogenem v. 3. legisse χρυσέα βῶλω φλέγει. Mirum vero Diogenem e Phaethonte citare, quod etiam in Oreste v. 974. legitur nec quam commode Sol dicatur χρυσέα βῶλω φλέγειν, intelligo. Itaque memoriter citans Diogenes Phaethontem pro Oreste nominasse mihi videtur.“

ΜΑΤΤΗΙΑΕ.

Fragmenta ex codice Parisino ab Bekkero descripta, emendata ab Hermannno (Opusc. vol. III.).

II

Μνηστεῖς ὁ μοί ποτ' εἴφ', ὅτ' ἐνράσθη, θεός,

αὐτοῦ τί χρήσεις ἔν· πέρα γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε· κἄν μὲν τυγχάνης, σάφ' ἴσθ' ὅτι θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μὴ, ψευδῆς ἐγώ.

- 5 Φ. πῶς οὖν πρόσσιμι δῶμα θεοῦν Ἴλιου;
- Κ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.
- Φ. εἴπερ πατὴρ πέφυκε, κοῦκ ἄλλως λέγεις.
- Κ. σάφ' ἴσθι· πέυσθ' δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.
- Φ. ἀρκεῖ· πέποιδα γὰρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.

10 ἀλλ' ἔρη' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἰδ' ἔξω δόμων

δμοῦα περῶσιν, αἰ πατρός κοιμωμένον σάφρουσι δῶμα, καὶ δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι, κάπιχωροῖς ὄσμαῖσι θυμῶσιν εἰσόδους δόμων.

15 ὅταν δ' ὕπνον γεραίος ἐκλιπὼν πατὴρ πύλας ἀμείψῃ, καὶ λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἴλιου μολῶν δόμους, τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μήτερον, εἰ σαφεῖς λόγοι.

XOP. . . . . στρ. α.

20 . . . . . κατὰ γὰν

. . . α . . . . .

μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν ἀηθῶν ἀρμονίαν, γόοις ὀρθρονομένα, ἴτυν ἴτυν πολὺθρηνον. σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α.

25

κινουῦσιν ποίμνας ἐλαταί· ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν

30

ξανθᾶν πάλων συζυγία. ἦδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι,

35

πηγαῖς τ' ἐπ' ὠκεανοῦ μελιβρίας κύνους ἄχει· ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β.

ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις ἀνά δ' ἰστί . . . . .

40

σινδῶν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσσει. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μερίμνα πέλει. ἀντ. β.

45

κῶμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρωσ ὑμνεῖν· δμοσὶν γὰρ ἀνάκτων εἰάμεροι προσιοῦσαι

50

μολπαὶ θράσος αὔξουσ' ἐπὶ χάρματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι, βαρὴν βαρεῖα φόβον ἐπεμψεν οἴκοις.

ὀρῆζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος, ἐπφθ. τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ

λισσομένα προσέβην ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτῶν.

55

θεοὺς ἔδωκε, χρόνος ἔγραψε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις. ἴτω τελεῖα γάμων ἀουδά.

ἀλλ' ὄδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κήρυξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων

60

στείχουσι, τριπλοῦν ζεύγος, ἔχειν χρῆ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ· περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δεῖξει, παιδ' ὑμεναίοις, ὡς φησι, θέλων ζεύξαι νύμφης τε λεπιδάνοις.

65

KHP. Ὁκεανοῦ πεδίων οἰκῆτορες, εὐφραμεῖτ', ὦ, ἐκτόπιόι τε δόμων ἀπαίερετε, ὦ ἴτε, λαοί.

70

κηρύσσω δ' ὅσταν βασιλῆμον, αἰτῶ δ' αἶσαν

εὐτεχνίαν τε γάμοις, ὧν ἕξοδος αἰδ' ἔνεχ' ἦξει, παιδὸς πατρός τε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶνα θελόντων· ἀλλὰ σῖγ' ἔστω λεώς.

75

MEP. . . . . εἰ γὰρ εὖ λέγω,

Πυροῦσ' Ἐρινὺς ἐν νεκροῖς θερήμον ζωσ' ἦδ' ἀνήστ' ἀτμόν ἐμψαυῆ . . ἀπωλόμην· οὐκ οἶσεται εἰς δόμους νέκυν;

5 ἴθ', ὡς πόσις μοι πλησίων γαμηλίου
 μολπὰς αὐτεῖ, παρθένους ἠγούμενος.
 οὐ θάσσον; οὐκ ἀμολγὸν ἐξομῶξετε,
 εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών; -
 ἐπέιγεται, εἶα, δμῶιδες· κρῦψω δὲ νιν
 10 χροστός· μόνη δὲ κληῖθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι.
 ὦ καλλιφεγγές Ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας,
 καὶ τόνδ'. Ἀπόλλω δ' ἐν βροτοῖς σ' ὀρ-
 θῶς καλεῖ,

ΧΟΡ. Ἵμῖν Ἵμῖν, σιρ.
 15 τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν,
 τὰν ἐρώτων πότινιαν, τὰν παρθένους
 γαμήλιον Ἀφροδίταν
 πότινα, σοὶ τὰδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ὀφείλω,
 Κύπρι, θεῶν καλλίστα,
 20 τῷ τε μονόζυγι σῶ
 πῶλω, τὸν ἐν αἰθέρι κρῦπτεις
 σῶν γάμων γένναν·
 ἂ τὸν μέγαν ἀντ.

25 τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύετε,
 ἀστερωποῖσιν δόμοισι χροσθείς
 ἀρχὸν, φίλον Ἀφροδίτη.
 ὦ μάκαρ, ὦ βασιλέως μεῖζων ἔτ' ὄλβον,
 ὃς θεῶν κηδεύσεις,
 30 καὶ μόνος ἀθανάτοιο
 γαμβρὸς δι' ἀπειρονα γαῖαν
 θνατὸς ὑμνήσῃ.

ΜΕΡ. χῶρει σὺ, καὶ τὰσδ' εἰς δόμους ἄγων
 κόρας,
 γυναικ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα
 θεοῖς χορεύσαι, καὶ κυκλώσασθαι δόμους
 35 σμνονοῖσιν ὑμεναίοσιν, Ἐστίας θ' ἔδος,
 ἀφ' ἧς τὸ σῶφρον πᾶς ἂν ἀρχεσθαι θελοῖ
 εὐχὰς ποιῆσθαι] . . . . .
 . . . . .
 40 . . . . .
 . . . . .

θεῖς προσέλεθ' ἰκέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.
 ΘΕΡ. ὦ δέσποτ', ἔστρηψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα.
 οὐ γὰρ σὺ σῶζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα
 45 χρυσοῦ, δι' ἀρμῶν ἐξαμείβεται πύλης
 καπνοῦ μέλαινα λιγνὸς ἔνδοθεν στέγης.
 προσθεῖς πρόσωπον, φλόγα μὲν οὐχ ὀρῶ
 πυρὸς,
 γέμοντα δ' οἶζον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.
 ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶζον, μή τιν' Ἡφαιστος
 50 χόλον

δόμοις ἐπεισφρεῖς, μέλαθρα συμπλέξῃ πυρὶ
 ἐν τοῖσιν ἠδίτοισι Φαέθοντος γάμοις.
 ΜΕΡ. πῶς γῆς; ὄρα μὴ θυμᾶτων πυρουμένων
 κατ' οἶζον ἀπὸν κείσ' ἀποστιαλέντ' ἰδῆς.

ΘΕΡ. ἄπαντα ταῦτ' αἰθρη τ' ἀκάπνοτοί θ' ὀδοί.
 55 ΜΕΡ. οἶδεν δ' ἐμὴ τὰδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δά-
 μαρ;
 ΘΕΡ. θυηπολοῦσα θεοῖς, ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.
 ΜΕΡ. ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε
 ληφθέντα φραύτως ἐς μέγαν χειμῶν ἄγειν.

σὺ δ', ὦ πυρὸς δέσποινα, Δίμητρος κόρη,
 60 Ἡφαιστὲ τ', εἴητ' εὐμενεῖς δόμοις ἐμοῖς.

ΧΟΡ. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, ποῖ πόδα
 πτερόεντα καταστάσω;
 τίν' αἰθέρ', ἢ γᾶς ὑπὸ κεύθοιο ἔφρα-
 65 νον ἐξαμαυρωθῶ;

70 ἰὼ μοι μοι, καταφανήσεται
 βασιλεία τάλαινα, παῖς τ' ἔσω
 κρυφαῖος νέκυς.
 ὀτοτοτοί, κεραῦνιοί τ' ἐκ Διὸς
 πυρὶβολοὶ πλαγαὶ, λέχεά θ' Ἀλίου.
 ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετροτήτων κακῶν
 Ἰακεανοῦ κόρα,
 Παιρὸς ἴθι πρόσπεσε
 γόνυ λιταῖς σφραγῆς,
 σφραγῆς, οἰκτρὰ τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς.

75 ΜΕΡ. ἰὼ μοι μοι.
 ΧΟΡ. ἠκούσαι' ἀρχὰς δεσπότητου στεναγμάτων;
 ΜΕΡ. ἰὼ τέκνον.
 ΧΟΡ. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχεῖ γόνον
 . . . . . ὀμμάτων ὄραν σαρῆ.

III

Plutarchus Moral. p. 665 c. Πολλοὶ γὰρ οὔτε κα-
 τορῦπτουσι, ἀλλ' ἔωσι περιφράξαντες, ὥστε ὀρᾶ-
 σθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους αἰεὶ, τὴν Εὐριπίδου Κλυ-
 μένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν

Φίλος δέ μοι
 ἄλροτος ἐν γράμμασι σῆπεται νέκυς.
 „Fortasse huc etiam referendum p. 666 c. Καὶ μυ-
 ρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν
 οὔτε πληγῆς ἔχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ
 φόβου τῆς ψυχῆς, ὡς εἰκεν, ὄρνιθος δίκη ἀποπτα-
 μένης τοῦ σώματος. πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης
 γησίαν, βροντῆς πνευμ' ἄναιμον ὤλεσεν. In eo
 Theo Smyrnaeus de musica c. 2. p. 75. legit τραῦμ'
 ἄναιμον.“ MATTHIAE.

IV

Plutarchus Moral. p. 608 d. Ἀλλὰ δέδια πάλιν
 μὴ συνεκβάλλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμη, ὥσπερ
 ἢ Κλυμένη λέγουσα „Μισῶ δ' εὐάγαλον τόξον
 κρανεῖας, γυμνάσια δ' οἰχοῖτο.“

V

Longinus de sublim. 15. Τῷ γοῦν Φαέθοντι πα-
 ραδιδοῦς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος
 Ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν·
 κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἀνῖτα σὴν
 κάτω διήσει,
 47 γησίαν· εἰθ' ἔξῃς,
 Ἴει δ' ἐφ' ἐπτά Πλειάδων ἔχων δρόμον.
 τοσαῦτ' ἀκούσας εἰτ' ἐμαρψεν ἡνίας,
 κρούσας δὲ πλερὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
 μεθῆκεν· αἰ δ' ἐπιαντ' ἐπ' αἰθέρος πύχης.
 πατῆρ δ' ὅπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς
 ἔπνευε, παῖδα νουθεῖων· ἐκεῖσ' ἔλα,
 τῆ ῥα (?) στρέφ' ἄρμα τῆδε.
 ἄρ' οὐκ ἂν εἶποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπι-
 βάνει τοῦ ἄρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις
 συνεπτέρωται; οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ τοῖς οὐρανίοις
 ἐκείνοις ἔργοις ἰσοδρομοῦσα ἐφέρετο, τοιαῦτ' ἂν
 ποτε ἐφαντάσθη.

VI

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 540. Heer. Vitruvius IX, 4. (IX, 1, 13. ed. Schneid.)

Θεσμὴ δ' ἀνακτος γλῶξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τὰ γγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

Binos versus coniungendos esse, quorum alter apud unum Vitruv. legitur, vidit Barnes.

VII

Theon. schol. in Arati Phaenom. 169. Οὐκ ἀνωμόως, φησὶ, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου. Θελῆς μὲν οὖν δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον, τὴν δὲ νότιον. Εὐριπίδης δ' ἐν τῷ Φαέθοντι τρεῖς.

VIII

Athenaeus XI. p. 503 d. Εὐριπίδης Φαέθοντι
Ψυκῆρια

δένδρα φιλαισιν ὠλένασι δέξεται.

IX

Stobaeus 38. p. 230.

Ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἢ βόσκουσα γῆ.

X

Stobaeus 41. p. 239.

Ἐν τοῖσι μύθοις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, βροτῶν
ὅστις πατὴρ ὦν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

XI

Stobaeus ibidem. Apostolius XIII, 56.

Ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ,
ὡς τρεῖς ἀφέντι, προστατῆς θ' ἀπλοῦς πόλει
σφαλερὸς, ὑπὸν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πόλει.

XII

Stobaeus 91. p. 507.

Λεινὸν γε· τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμψυτον,
σκαιοῖσιν εἶναι. τί ποτε τοῦτου ταῖτιον;
ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρεφεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

XIII

Eustathius p. 1731, 54. Ἢ δὲ τοιαύτη προῖξ ὅτι καὶ
φερῆνὴ λέγεται δηλοῖ, φασίν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπί-
δης εἰπὼν

Ἐλεύθερος δ' ὦν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερεῆς ἔχων.

Eodem respicit Plutarchus Moral. p. 498 b. Ad hanc
fabulam referendum esse, quod de Phaethonte ex Eu-
ripide commemorat Plinius hist. natur. 37, 2. suspica-
batur Ruhken. apud Luzac. Exerc. acad. p. 52.

Φ Ι Α Ο Κ Τ Η Τ Η Σ.

Huius fabulae descriptionem magna ex parte expo-
suit Dio Chrysost. oratione LII. servatis partim ipsius
poetae verbis, quae numeris suis restituere conatus est
Valckenarius Diatrib. cap. XI.

I

Aristot. Ethic. Nicom. VI, 8. Eudem. V, 8. Plutar-
chus Moral. p. 544 c. V. 4. Plutarchus Moral. p. 779 d.
schol. Aristoph. Ran. 284. V. 5. 6. Stobaeus 29. p.
199.

Ἰὼς δ' ἂν φρονοῖν, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως
ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠρωδημένῳ στρατοῦ
ἶσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ·
τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πράσσοιτας πλέον
τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομιζομεν.

II

Plutarchus Moral. p. 544 c.

Ὅζω δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἔχχει χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους.

III

Plutarchus Moral. p. 521 a.

Δύσμορφα μέντοι ἰκάνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

IV

Stobaeus 119. p. 602.

Ἄλις, ᾧ βιοτά· πέριαιε, πρὶν τινα συνινχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἔμοις, ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

V

Iustin. M. π. μοναρχ. p. 109 b. ed. Colon.

Ὅρατε δ' ὡς κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν,
θανυμάζεται δ' ὁ πλείστον ἐν νοοῖς ἔχων
χορσόν· τί δῆτα καὶ σὲ κολύει λαβεῖν
κέρδος παρὸν γε, κἀζομοιοῦσθαι θεοῖς.

VI

Stobaeus ecl. eth. vol. II. p. 4.

Τί δῆτα θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι
σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναί τὰ δαιμόνων
οἱ τῶνδε χειρῶνακιες ἀνθρώποι λόγων;
ὅστις γὰρ ἀνχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,
οὐδὲν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πεῖθει λέγων.

VII

Aristotel. poet. 22, 13. Οἶον, τὸ αὐτὸ ποιήσαν-
τος ἱαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον
ὄνομα μετατιθέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλωττιαν,
τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος
μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτιῆ ἐποίησε
φραγέδαινα, ἢ μου σάρκα ἐσθίει ποδός,
ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινάται μετέθηκε.

VIII

Plutarchus Moral. p. 1108 b. Diog. Laert. V, 3.
Cicero de orat. III, 35. Quintil. Institut. III, 1, 14.

Ἐπὲρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' εἰν λέγειν.

„Alterum versum habent Diogen. Cic. Quint. sed pro
βαρβάρους δ' ille Ξενοκράτη δ', Quintil. καὶ Ἰσο-
κράτην vel Ἰσοκράτη δ', sed in Euripidis versu fuisse
βαρβάρους δ' apparet e Ciceronis verbis: Aristoteles,
quum florere Isocratem nobilitate discipulorum vide-
ret, — — versum quendam de Philocteta paulo secus
dixit. Ille enim turpe sibi ait tacere, quum barbaros,
hic autem quum Isocratem pateretur dicere. Ex Euri-
pidis Philoctete esse non patet quidem e Cicerone,
sed verisimile tamen est, potius quam ex Aeschyli
Philoctete. Priorem versum solus praepo nit Plutar-
chus, Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐπὶ τοῦτοις καὶ γελᾶσειε τις
ἐννοήσας τὴν Σωκράτους προκρίτητα καὶ χάριν.

Ἐπὲρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
τῶν ἄλλων φιλοσόφων — — οὐ μόνον
αἰσχρὸν σιωπᾶν
ἀλλ' οὐδὲ ὄσιον ἐνδοῦναί τι.“ MATTHIAE.

IX

Stobaeus 20. p. 172.

Ὡσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἔφυ,

οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Locum respexit auctor opp. Phalarid. 24. θνητοὺς
γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὡς φασί τινας,
οὐ προσήκει, quae ipsa poetae verba esse credebat
Porson. ad Eurip. Med. 139. 140.

X

Aristot. rhetor. ad Alex. c. 18. (al. 19.) ubi de
προκαταλήψεσιν loquitur: Κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπί-
δης ἐν Φιλοκτήτῃ τεχνικῶς τοῦτω τῷ εἶδει διὰ τοῦδε
λέξω δ' ἐγὼ, κἂν μου διαφθείρας δοκῇ
λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηθέντα·
ἀλλ' ἐξ ἑμοῦ γὰρ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων·
ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανίζει σοι λέγων.

XI

Stobaeus 57. p. 377.
Μακάριος, ὅστις ἐντυχῶν οἴκοι μένει.
ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος καὶ πάλιν ναυτίλλεται.
V. 1. est apud Clement. Alex. Strom. VI. p. 620. ed.
Sylb. et apud Stobaeum 37. p. 226.

XII

Stobaeus 38. p. 230.
Πατὴρ καλῶς πρῶσσοσα τὸν ἐντυχοῦντ' αἰεὶ
μεῖζω τέθῃσι, δυστυχοῦντα δ' ἀσθενῇ.

XIII

Hesychius, Ἀγρεῖν νοεῖς: δοξάζειν ἡγῆ. Εὐ-
ριπίδης Φιλοκτήτῃ. Bekkeri Anecd. p. 359, 22. Ἀί-
ρεῖς: δοξάζεις, ἡγῆ.

XIV

Hesychius, Αἰάων: — Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτήτῃ
αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει „Ἀπέπνευσεν αἰῶνα.“

XV

Hesychius, Ἀκριβές: ἄκρον, Εὐριπίδης Φι-
λοκτήτῃ.

Φ Ο Ι Ν Ι Ξ.

I

Stobaeus 69. p. 429.
Μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα
δίδωσιν, ὅστις οὐκέθ' ὠραίος γαμει·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίω γυνή.

II

Stobaeus ibidem.
Πικρὸν νέῃ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

III

Stobaeus 115. p. 592.
Ἦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

IV

Aeschin. in Timarch. p. 154. Reisk. et in Stob.
Append. vol. IV. p. 12. ed. Gaisf.

Ἦθη δὲ πολλῶν ἠρόθην λόγων κριτῆς,
καὶ πόλλ' ἐμίληθέντα μαρτύρων ὑπο
τάναντι' ἔγνω συμφορᾶς μᾶς πέρι.
καὶ γὰρ μὲν οὕτω χάσις ἐστ' ἀνὴρ σοφός
λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν δίαταιν ἤνεργ ἐμποροῦεται.
ὅστις δ' ὁμιλῶν ἠδεται κακοῖς ἀνὴρ,
οὐ πάποτε' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
τοιούτος ἐστιν, οἷσπερ ἠδεται ξυνών.

„V. 6. Stob. App. Flor. βλέπων pro σκοπῶν et ἡμε-
ρεύεται pro ἐμποροῦεται. „F. ἡμερεύεται.“ Gaisf.
Boisson. διατίαν θ'. in eadem desunt vv. 7. 8. 9.
quo citat Diod. Sic. XII, 14. Eosdem in Aeschinem
retorquet Demosthen. π. παραρρ. p. 417, 17. ed.
Reisk. His illa annexa habet Stob. App. Florent.
καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν, εἰ βούλοιο σὺ,
τάληθες, ὡς ἔγωγε καὶ τὸς ἄχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπροσῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρως τῶν λόγων παρέσχετο.
Sed hi versus seingendi videntur Boissonadio.“

ΜΑΤΘΙΑΕ.

V

Clemens Alex. Strom. VI. p. 625 a. Εὐριπίδου
δὲ γράφοντος ἐν τῷ Φοίνικι,
Τάρανθ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται.
Ἐπερίδης λέγει· ἂ δ' ἐστὶν ἀφανῆ ἀνάγκη τοὺς δι-
δάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν. A Cle-
mente sumsit Theodoret. Therap. VI. p. 102, 12.

VI

Stobaeus 38. p. 222.
Φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖ-
σθαι δ' ἐθέλομαι' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

VII

Stobaeus append. Flor. p. 11.
Οἱ πείραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεμφυκότες σοφοί.

VIII

Erotianus p. 132. Διηπέτης, ἀντὶ τοῦ διαφυγῆς
καὶ καθαρός. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι λέγων
„Ἄμωσὶ δ' ἔμοισιν εἶπον, ὡς ταυτηρίαις πυρίδες
καὶ διηπέτῃ κτεῖναι.“ Quae sic emendavit Valck.
Diatr. p. 274.

Ἄμωσιν δ' ἔμοισιν εἶπον, ὡς κινήτρια
ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διπετῆ
θεῖναι.

IX

Stobaeus 120. p. 608.
Καῖτοι ποί' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιον
τυφλὸν προσηγητῆρος ἐξηρητημένον,
εὐδαιμονῶν ταῖς συμφοραῖς ἐλοιδοροῦν,
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων.
5 καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἔμοις ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ τλήμων. ὃ φιλόζωοι βροτοί,
ὃ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν.
οὕτως ἔρωσ βροτοῖσιν ἔγκαιται βίου.
10 τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία
πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τὸδ' ἡλίου.

X

Stobaeus 39. p. 226.
Σὺ δ', ὃ πατρώα χθῶν ἐμῶν γεννητόρων,
χαῖρ'· ἀνδρὶ γὰρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἐστι τοῦ θρῆψαντος ἡδίου πέδον.

XI

Stobaeus 71. p. 434.
Γυνή τε πάντων ἀγρωτάτων κακῶν.

XII

Stobaeus 88. p. 500.
Μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θεῖη ποτέ.

XIII

Hesychius, Ἀμυήστειτος γυνή: ἡ παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνικα.

Φ Ρ Ι Ξ Ο Σ.

Schol. Apollonii Rhod. II, 382. "Ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὐτῆ ὀρνίθας ἔχει τοξενούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλειςιν, ἴστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίξῳ.

I

Aristoph. Ran. 1256.

Σιδώνιον ποτ' ἄστῳ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς.

ubi schol. ἔστι δὲ τοῦ β' Φοίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή·
τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου

ἴκει' ἐς Θήβας πέδον.

Priorem versum memorant Lucian. Macrob. 23. Plutarchus Moral. p. 837 e. Hesychius, Γλυκερῶ Σιδωνίως: δρᾶμα δὲ ἔστιν, ἐν ᾗ τῆς θυμέλης ἀρχεται οὕτως

Σιδώνιον ποτ' ἄστῳ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς.

διεβεβήτο δὲ τὸ μέρος τοῦτο.

II

Schol. Eurip. Phoen. 6. Ἐν γοῦν τῷ Φοίξῳ φησὶν, ἦσαν γὰρ Ἀγήνορος παῖδες,
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσεται,
Φοίνιξ, ὄθεν περ τοῦνομι' ἡ χώρα φέρει
καὶ Θάσος.

Ad hunc prologum Valckenarius refert versum, qui sine nomine auctoris legitur apud Plutarch. Moral. p. 607 b. Καὶ ὁ τοῦ Διονύσου πάππος, ὃς ἐξεπέμφθη τὴν Εὐρώπην ἀνευρεῖν, οὐδὲ αὐτὸς ἐπανήλθε,
Φοίνιξ πεφυκὼς, ἐκ δ' ὀρίζεται γένος
εἰς τὰς Θήβας παραγενόμενος. In eo pro γένος Valckenarius coniicit χθονός.

III

Eratosth. Cataster. 14. Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι, διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φοίξῳ. Idem narrat schol. Germanic. Eudocia p. 392. et Hygin. poet. astron. 21. Cf. Malalae chron. 35.

IV

Etymol. M. p. 714, 17. Σιροί: τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. Ἀμμώνιος δὲ ἴστορεῖ ὡς οἱ Ἀττικοὶ δξύνοντες τὸ ὄνομα τὸ ἰβραχύνουσι, καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. εἰρίζεται δὲ καὶ βραχὺ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φοίξῳ

Ἄνοιξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιον.

Cf. Draco de metr. p. 82. Versum explet MS. Leidensis apud Valck. Diatrib. p. 217. καὶ μῶν ἄν. unde Valckenarius

Καὶ νῶν ἀνοιξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιον.

V

Stobaeus 71. p. 433.

Ὡς οὐδὲν ὑγιές φασὶ μητριὰς φρονεῖν νόθοισι παῖσιν· ὦν φυλάξομαι φόγον.

VI

Stobaeus 65. p. 411.

Γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόθοις πόσει

ἠδιστόν ἐστι, δάματ' ἦν οἰκῆ καλῶς,
ὀργὴν τε παρῶνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθίστασ'· ἠδὲ κἀπάται φιλων.

Eosdem versus affert Antipater apud Stob. ibid. p. 417. ubi ἐν νόθοισι καὶ κακοῖς.

VII

Stobaeus 72. p. 441.

Δίκαι' ἔλεξε· χορὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν αἰεῖ.

VIII

Sextus Empir. adv. Math. I, 13. 274. et 287. Οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ Εὐριπίδῃ λεχθὲν ἐν Φοίξῳ ὅστις δὲ θνητῶν οἶεται καθ' ἡμέραν κακὸν τι πράσσωσιν τοὺς θεοὺς λελθέναι, δοκεῖ ποιηρὰ καὶ δοκῶν ἀλίσκεται, ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκῃ.

Idem versus leguntur apud Clement. Alex. Strom. V. p. 606. C. D. Euseb. XIII, 13. p. 684. sed tanquam Diphili, Justin. Mart. de monarch. p. 38 sq. Stob. ecl. phys. I. p. 110.

IX

Justin. de monarch. p. 41 d.

Εἰ δ' εὐσεβῆς ἂν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
εἰς ταῦτ' ἔπρασσον, πῶς τὰδ' ἂν καλῶς ἔχοι,
εἰ Ζεὺς ὁ λῆστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ;

X

Stobaeus 121. p. 613.

Καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἦν καὶ δίκη θνησκῆ τις, οὐχ ἦσσαν ποθεῖ
πᾶς τις διαρρῶν τοὺς προσήκοντας φίλους.

XI

Stobaeus 92. p. 511.

Κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβῆς βροτοῖς,
ἢ δῶμα πλοῦτω δυσσεβῶς ἀγκωμένον.

XII

Stobaeus 41. p. 239.

Αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἀνδρες, οὐκ ἐρημία.

XIII

Stobaeus 8. p. 97.

Ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῆς, ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκλήσθαι καὶ νοσεῖν ἀσχερὰν νόσον.

XIV

Stobaeus 119. p. 602.

Τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνησκεῖν ἐστὶ· πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκληνται κακὰ.

„Cum alio fragmento e Polyido hoc confuderunt schol. Aristoph. Ran. 1114. 1525. schol. Plat. p. 119. ut Polyidi fragm. cum loco Hippolyti v. 190 sqq. schol. Aristoph. ib. 1525. Vel in Polyido vel in Phrixo haec a muliere pronuntiata esse videntur, quia Aristoph. 1114. ex Euripide memorat τὰς φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. Ad eum locum schol. Ὅτι παρὰ τὰ ἐκ Φοίξου Εὐριπίδου „Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν — ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φοίξος. οὗτος δὲ ὡς παρὰ γυναῖκος αὐτὸ λέγει εἰρημένον. ἰδεῖν οὖν χορὴ μήποτε τὸν αὐτὸν νοῦν παρ' Εὐριπίδῃ γυνὴ λέγῃ, καὶ μήποτε τὸ ὑπὸ τῆς τροφοῦ ἐν Ἰππολύτῳ εἰρημένον.“ Ἄλλ' ὅ τι τούτου z. τ. λ. Quam is Phrixum pro Polyido commemoraverit, videndum ne ὁ λέγων ἐστὶ Φοίξος dixerit pro ὁ λέγων ἐστὶ Πολυίδος.“ MATTHIAE.

XV

Etym. M. p. 410, 43. Τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Φοῖξῳ
 Δι' ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

XVI

Athenaeus VI. p. 264 c. Καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φοῖξῳ λάτριας αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων
 Λάτρις πενήστις ἀμὸς ἀρχαίων δόμων.

Hinc Enstath. p. 1090, 50.

XVII

Stobaeus 60. p. 384.

Πολλοῖσι δούλοις τοῦνομι' αἰσχρὸν, ἢ δὲ φρὴν
 τῶν οὐχὶ δούλων ἔστι' ἐλευθερωτέρα.

XVIII

Photius, Πύργωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ
 πυρός. Εὐριπίδης Φοῖξῳ. Hinc respexit Pollux II, 88.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.

In Agathonis gratiam tragoediam scriptam esse
 narrat Aelian. V. H. II, 21.

I

Clem. Alex. Strom. II. p. 388 b. ed. Sylb. 'Ο
 μὲν Αἰῖος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν
 Ἀέληθεν οὐδὲν ἰωνδέ μ' ὦν σὺ νοουθετεῖς,
 γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

II

Plutarch. Moral. p. 446 a. Αἰ δὲ τῆς ἀκρασίας
 (φωναὶ) γνώμην ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται, καὶ
 Αἰαί, τόδ' ἦδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
 ὅταν τις εἰδῆ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μή.
 „Idem est apud Stobaeum 5. p. 63. ubi τόδ' ἦδη
 θεῖον legitur pro τὸ δὴ θεῖον, ut est etiam apud
 Plutarchum Moral. p. 33 e. Utrumque locum ex Eu-
 ripidis Chrysippo esse probabile fit loco Alcinoi Isag.
 in Plat. c. 24. p. 52. ed. Oxon. citato a Valeken.
 p. 22.“ MATTHIAE.

III

Stobaeus 64. p. 409.

Γνώμη σοφός μοι καὶ χερός' ἀνδρείαν ἔχειν·
 δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

IV

Stobaeus 103. p. 560.

᾽Ω δέσποτι, οὐδείς οἶδεν ἄνθρωπος γεγώς
 οὔτ' εὐτυχούς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχούς.

V

Plutarch. Moral. p. 750 a. Τί οὐκ ἂν τις προσ-
 δοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμίσῃον
 πάρεστιν, ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ
 ἔρωτα καὶ δι' ἔρωτος λήθη μὲν λόγων, λήθη δὲ
 πάτρας οὐχ ὡς τῷ Αἰῶνι πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέ-
 χοντι τῆς πάτρας. Hunc locum Musgravius ad Chry-
 sippum retulit.

VI

Sextus Empir. adv. Mathem. VI, 17. p. 360.

᾽Ρααύτως δὲ καὶ τὰ παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη τὰ
 στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὅποιά ἐστι
 τὰ οὕτω λεγόμενα

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς ἀθάνη,

ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,

ἢ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίους

παραδειξαμένη τίττει θνατοὺς,
 5 τίττει δὲ βορᾶν, φῦλά τε θηρῶν,
 ὄφεν οὐκ ἀδίκως
 μήτηρ πάντων νενόμισται.

His Grotius adiunxit quae sunt apud Philon. Ind. π.
 ἀφθαρείας κόσμου p. 948 c. ed. Hoesch.

Χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας
 φύντ' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου

10 βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον
 πόλον ἤλθε πάλιν· θνήσκει δ' οὐδὲν
 τῶν γιγνομένων, διακροῦμενον δ'
 ἄλλο πρὸς ἄλλο
 μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε.

„Verba τὰ μὲν ἐκ γαίας — πάλιν perturbato ordine
 affert M. Antonin. VII, 50. χωρεῖ δ' usque ad βλα-
 στόντα γονῆς Heraclid. alleg. Hom. p. 440 ed. Gale.
 V. 10. βλαστάνοντα γῆς Philo, et v. 13. ἄλλο πρὸς
 ἄλλο tribus locis. V. 11. a verbis θνήσκει δ' οὐδὲν
 usque ad finem citat idem Philo p. 939 d. 963 e.
 Plutarch. Moral. p. 908 d. Clem. Alex. Strom. VI.
 p. 626. qui e Chrysippo petitos esse dicit.“ MAT-
 THIAE. V. 14. ἐτέραν pro ἰδίαν Philo p. 963. et
 Clemens.

VII

Hesychius, Εἰάζων: εἶα ἐπιχειλέων. Εὐριπίδης
 Χρυσίππῳ.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

I

Stobaeus eclog. phys. vol. I. p. 26. Lucian. Inp-
 trag. 41. Clemens Alex. Strom. p. 603 c. (unde
 Euseb. P. E. p. 681.) Athenag. leg. p. 5.

᾽Ορᾶς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
 καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐς ἀγκάλας.
 τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἠγοῦ θεόν.

Duos priores versus citat Plutarch. Moral. p. 601 a.
 p. 780 d. p. 919 b. Clem. Alex. admon. p. 15 d.
 Tertio utitur Lucian. Philop. T. IX. p. 248.

II

Plutarchus Moral. p. 549 a. Stobaeus ecl. phys.
 vol. I. p. 114, 21.

Οὔτοι προσεληθοῦσ' ἢ Αἴκη σε — μὴ τρέσης —
 παῖσι προς ἤπαρ, οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
 τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βροδεῖ ποδὶ
 στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχη.

III

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 126, 40.

Συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
 ὅταν τις ὄρωφ θάνατον ἐκινῆεν θέλη,
 ἢ δεσμὸν ἢ βίαυα πολεμίων κακὰ,
 ἢ παισὶν ἀθέντασι κοινωνῆ δόμων.
 ἢ τάρτα θνητῶν εἰσὶν ἀσυνετώτεροι,
 εἰ τὰπεικὴ πρὸσθεν ἠγοῦνται δίχης.

Tres priores versus sunt apud Stobaeum Floril. 28.
 p. 196.

IV.

Stobaeus ecl. phys. vol. I. p. 268. Athenaeus
 XIII. p. 599 f.

Τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὀρᾶς ὅση θεός;
 ἦν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν

ἔση πέφυκε κάρ' ὅσον διέχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.

5 τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθης,
ἔργῳ δὲ δεῖξω τὸ σθένος τὸ τοῦ θεοῦ·
ἔργῳ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
ἀκαρπον ἀρχμῶ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη,

10 ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὑπο.
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο,
τίκτουσιν ἡμῖν πάντα κἀκτρέφουσ' ἅμα,
ὅθεν βρότειον ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.

Enripidis locum esse testantur Athen. Aristot. Eth. Nicom. VIII, 1, 6. Magn. Moral. II, 11. Plutarch. Moral. p. 756 e. primo versui statim subiicit Hippolyti versus 449 sq. V. 3. est apud Plut. Moral. p. 442 c. V. 7. sqq. afferuntur ab Aristot. Eth. Nic. 1. c. Eudem. VII, 1. Septem deinceps versus ex Athenaeo Eustathius p. 978, 23. Plutarchus Moral. p. 770 a. Οὕτω γὰρ ἐρᾶν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιητὰ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν. M. Antonin. X, 21. ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἐρᾶ δὲ σεμνὸς αἰθέρ. E Menandro citat schol. Hes. Theog. 138.

V

Stobaeus I. p. 1.

Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον·
οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' ἀσφαλείας οὔτε θωπείας ὄχλου.—
Ἀρετῆ δ', ὅσπερ μάλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσφῶδε μάλλον ἀύξεται λειουμένη.

VI

Stobaeus ibidem.

Ἀρετῆ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.

VII

Stobaeus 4. p. 52.

Τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὦν ἀμαρτάνεις
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.

VIII

Stobaeus ibidem p. 53.

Τὸ δ' ὠπὸ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς συμφορὰν ἴσθησι πολλὰ δὴ βροτούς.

IX

Athenaeus XV. p. 665 a. Plutarch. Moral. p. 502 c. Stobaeus 4. p. 53.

Ἐγὼ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
Ἀντήγορός τε τοῦ Φρυγῆος δοίη θεός,
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι
σοφούς ἐπαντλῶν ἀνδρῶ μὴ σοφῶ λόγους.

Duo priores versus servati sunt ab Athenaeo, unde sumsit Eustath. p. 1301, 37. duo sequentes a Plutarcho et Stobaeo. Utrumque locum coniunxit Musgr. auctore Athenaeo, qui post allatos illos versus addit, — δοίη θεός, κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν —.

X

Stobaeus ibidem p. 53.

Ἐγὼ γὰρ τίδ' ἴσθι, κελ' σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει.

XI

Plutarchus Moral. p. 36 c. Stobaeus 5. p. 63.

Ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον

νομίζω τὰς σωφροσύνας,
ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ξύνεστι.

XII

Athenaeus IV. p. 158 e. Gellius VII, 16. Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε, πλὴν δυοῖν μόνον,

Ἀμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχοῦ,
ἄπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;
ὦν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησιονή· τρυφῆ γέ τοι
ἄλλων ἐδεστώων μηχανὰς θηρεύομεν.

Duos priores versus affert Plutarch. Moral. p. 36 f. p. 1043 e. p. 1044 b. f. Stobaeus 5. p. 63. tres priores Sextus Emp. adv. Gramm. I. 271. p. 274. Musonius apud Stobaeum 38. p. 235. Eustath. p. 868, 33. Verba τρυφῆ γέ τοι cum v. quinto habet Teles apud Stobaeum 106. p. 575.

XIII

Stobaeus 9. p. 101.

Φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν ἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίαια δ' ὡς ἀπανταχοῦ κακόν.
καὶ γλώσσα γλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκομένοις.

XIV

Stobaeus 12. p. 140.

Ἀσύτηνος, ὅστις καὶ τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε ζητῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέειν.

XV

Stobaeus 13. p. 145.

Πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω,
ἢ σκληρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρῖσις.

XVI

Stobaeus ibidem.

Ἐπὶ σιωπᾶν τὰ γε δίαια' οὐ χρή ποτε.

XVII

Stobaeus 22. p. 187.

Κρίνει τίς αὐτὸν πόποι' ἀνθρωπον μέγαν
ὃν ἐξαλείψει πρόφρασις ἡ τυχοῦσ' ὄλον;

XVIII

Stobaeus 29. p. 200.

Οὐκ ἀσχηρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

XIX

Stobaeus 38. p. 234. Apostolius IV, 8.

Ἄπας μὲν ἀῆρ αἰετῶ περᾶσιμος,
ἅπασα δὲ χθῶν ἀνδρῶ γενναῖῳ πατρί.

XX

Stobaeus 41. p. 240.

Ἐμὴν πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

XXI

Stobaeus ibidem.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τάμφοι δ' ὑψηλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἴσχιν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τῶσα πάλλων ἢ μάχη δορός σθένων,
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιῶνων ἐχρῆν.

XXII

Stobaeus ibidem.

Ἄλλ' οὐπότ' αὐτὸς ἀμπλακῶν ἄλλον βροτὸν
παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κρᾶτη,
πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ μέλας σότος,
εἰ χρή διελεθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

XXIII

Stobaeus 42. p. 276.

*Ἀρχεσθαι χρεών
κακούς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων.*

XXIV

Stobaeus 44. p. 307. Apostolius X, 94.

*Ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνήρ
βωμὸν προσέζει, τὸν νόμον χαιρείν ξὼν
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν, οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πράσσειν αἰεί.*

XXV

Stobaeus 46. p. 325.

*Ἄλλ' οὐ πρόπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἄσθενεστέροις.*

XXVI

Stobaeus 49. p. 355.

Σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

XXVII

Stobaeus 65. p. 411.

*Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κολύει γυνή
ἐσθλή παρασκευθεῖσα καὶ σώζει δόμους.*

XXVIII

Stobaeus 67. p. 422.

*Οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχῶν.*

XXIX

Stobaeus 67. p. 423.

*Μακάριος, ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν
ἐσθλῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβὼν.*

XXX

Stobaeus 49. p. 355.

*Νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγεῖ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
Ὅρξας τὸν εὐτράπεζον, ὡς ἡδὺς βίος,
ὁ τ' ὄλβος ἐξωθῆν τίς ἐστι πραγμάτων.
ἄλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' ἐνανδρία,
εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μετὰ.
οἱ γὰρ πόνοι τίττουσι τὴν ἐνανδρίαν,
ἢ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιῶναι μόνον αἰεὶ θρηνομένη.*

V. 3. citat Athen. XIV. p. 641 c. Ab eo vero novum fragm. incipere videtur.

XXXI

Stobaeus 69. p. 429.

*α. Ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν.
β. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσσομαι.*

XXXII

Stobaeus 71. p. 431.

*Δεινὴ μὲν ἀλγὴ κυμάτων θαλασσίαν,
δεινὰ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἄλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακὴν,
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτ' ἐν γραφῇ,
οὐδ' ἂν λόγος δειξείεν. εἰ δὲ του θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.*

V. 1. 2. Planudes vit. Aesopi p. 12. (28.) citat Πολυλαῖ μὲν ὀργὰ κυμάτων θαλασιῶν, πολλὰ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί.

XXXIII

Stobaeus 71. p. 439.

*Μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·
ἦτις γὰρ αὕτη μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δεῖ φυλάσσειν καὶ ζαμαρτάνειν πλέον;*

XXXIV

Stobaeus ibidem.

Γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχη.

XXXV

Stobaeus 77. p. 455.

*Ἄλλ' ἴσῃ, ξυμὸν μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σέ, μῖτερ, προσφιλῆ νέμειν αἰεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χέρι.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ'· ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει·
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἰς ἀνήρ
γυναικὸς ἀυχίσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.*

XXXVI

Stobaeus 79. p. 468.

*Καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει·
λόγος γὰρ ἐσθλὸς γράμματον φόβου βροτοῖς.*

XXXVII

Stobaeus 86. p. 497.

*Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χορήμασιν λελειμμεθα,
ἢ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.*

Hinc sumsit auctor libelli inter Plutarcheos ὑπὲρ εὐγενείας vol. V. p. 964. Wyttenb.

XXXVIII

Stobaeus 88. p. 500.

*Οὐ γὰρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται
ᾧστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοῦς πεφυκέναι.*

XXXIX

Plutarchus Moral. p. 20 d. Stobaeus 91. p. 507.

*α. Χρυσὸν σὲ πλήθει, τοῦσδε δ' οὐ χαιρείν χρεῶν;
β. σκαῖον τὸ πλουτεῖν κἀλλο μῆδὲν εἰδέναι.*

XL

Stobaeus 97. p. 598.

*Ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτοῦς,
δεινὸν δ' ἀγχιῶν τε καὶ πετρῶν ἴπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἐστίν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης αἰεί.*

XLI

Stobaeus ibidem.

Ἀὔπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίττουσιν νόσους.

XLII

Stobaeus 100. p. 551.

*Μέλλων τ' ἱατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ἴασατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμῶν χροῶ.*

XLIII

Stobaeus 103. p. 560.

*Οὐ χρὴ ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ δοκεῖν.
ὁ γὰρ θεὸς πως, εἰ θεῶν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὸν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς αἰεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέριφρονες
καὶ τῇ παρόντι τοῦπλον πιστούμενοι
ἐλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην ἐν τῇ παθεῖν.*

XLIV

Stobaeus ibidem p. 562.

Βέβηαι δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.

XLV

Stobaeus 106. p. 568.

Θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει.
θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὢν;

XLVI

Stobaeus ibidem.

Πέπονθας οἷα χᾶτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας
ὄλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

XLVII

Stobaeus 112. p. 583.

Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς,
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.
δοσις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνήρ
μέδῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα,
πάραυτα δ' ἡσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾶ.

XLVIII

Stobaeus 115. p. 590.

Ἦ γῆρας, οἷαν ἐλπίδ' ἠδονῆς ἔχεις;
καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβῶν δὲ πείραν μεταμέλειαν λαμβάνει·
ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

XLIX

Stobaeus 125. p. 620.

Τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.

L

Stobaeus ibidem p. 621.

Ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὢν ἐχοῖν φίλον.

LI

Stobaeus ibidem.

Σπάνιον δ' ἄρ' ἦν θανούσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
καὶν ὁμόθεν ὡσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἢ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἐλθῃ.

LII

A. Melissa I, 72. Maxim. T. II. p. 615. Combef.
Οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενί.

LIII

Anton. Mel. II, 71. Maxim. T. II. p. 634.

Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ
γενναίῳτι κάπνικεῖα
ἀρετὴν ἐπεκλήσατο.

LIV

Plat. epist. I. p. 309 d. Καὶ μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου
κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοι πραγμάτων ἄλ-
λων ποτὲ ζυμπεσόντων

Εὐξεί τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

LV

Aristot. Ethic. Nicom. V. 9. Ἀπορήσεις δ' ἂν τις,
εἰ ἱκανῶς διώρισται περὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ τοῦ
ἀδικεῖν· πρῶτον μὲν εἰ ἔστιν ὡσπερ Εὐριπίδης
εἶρηκε, λέγων ἀτόπως·

Μητέρα κατέτα τὴν ἐμὴν· βραχὺς λόγος·

ἐκὼν ἐκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἐκὼν.

„Michael. Ephesinum et Scholiastam Paris. hos versus
e Bellerophonte esse dicere didici e Zellii comment. p.
191. Equidem non video quomodo in Belleroph. locum
habere potuerint. Iidem afferuntur ab Aristot. Ethic.
Eudem. IV, 7. Boisson. κατέκταν.“ MATTHIAE.

LVI

Aristot. Polit. V. 7, 22. Ζῆ ἐν ταῖς τοιαύταις

δημοκραταῖς ἕκαστος ὡς βούλεται, καὶ εἰς ὃ χρήζων,
ὡς φησιν Εὐριπίδης.

LVII

Plutarchus Moral. p. 480 d.

Χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.

LVIII

Aristot. Ethic. Eudem. VIII, 11.

Λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγου φέροις,
ἐργων δ' ἐκείνος ἐργ' ἂ καὶ παρέσχετο.

LIX a

Strabo VIII. p. 379. Τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φη-
σαντος οὕτως „Ἦκω περίλυτον προλιπούς' ἄκρον
Κόρινθον ἱερὸν ὄχθον πόλιν Ἀφροδίτας“ τὸ περί-
κλυτον ἦτοι κατὰ βάρους διεκτέον, ἐπεὶ καὶ φρέα-
τα καὶ ὑπόνομοι λιβάδες δίκηκουσι δι' αὐτῆς, ἣ τὸ
παλαιὸν ὑποληπτέον τὴν Πειρήνην ἐπιπολάζειν καὶ
κατάρκοντο ποιεῖν τὸ ὄρος. Eundem locum respexit
Plutarch. Moral. p. 767 f. ἐπεὶ δ' Ἔρωσ ἐθιγεν αὐ-
τῆς Ἴππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι χλωρῷ κατα-
κλυζόμενον προλιπούς' Ἀρροκόρινθον, καὶ ἀποδρά-
σασα ὄχρητο κοσμίως —.

LIX b

Cicero Ep. ad Fam. XVI, 8.

Ψυχὸς δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατος.

LX

Cicero ad Att. VIII, 8. Clem. Alex. Strom. VI. p.
670 b. Suidas v. παλαμῶσθαι,

Πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρῆ καὶ παλαμῶσθω,

καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκτανέσθω·

τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον

σύμμιχρον ἔσται,

κοῦ μὴ ποθ' ἄλω κατὰ πράσσων.

„Totum locum citat Suid. v. παλαμῶσθαι et Clem.
Alex. sed sine nomine auctoris. Nec Cicero, qui haec
usque ad vv. τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ affert, nominat
auctorem, quem Euripidem esse ex uno Suida v. ἄλω-
τόν colligitur, καὶ Εὐριπίδης· οὐ μὴ ποθ' ἄλω κατὰ
πράσσων. Eum paulum mutatum in Acharnenses
transsumsit Aristoph. 659. V. 3. τὸ γὰρ εὐ μετ'
ἐμοῦ. Cicero affert etiam ad Att. VI, 1.“ MATTHIAE.

LXI

Dionys. Halic. de compos. v. p. 54. ed. Schaeef.
Καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ξεπενεγκεῖν :

Μή μοι

λεπτῶν θύγγανε μύθων, ψυχῆ.

τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις

σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

LXII

Dionys. Hal. ib. p. 426. Ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς
λαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτὶ

Ἦ γὰρ αἰα πατρὶς, ἦν Πέλοψ ὀρίζεται,

χαῖρ'

τὸ πρῶτον ἔχει τοῦτου κῶλον.

ὃς τε πέτρον Ἀργιάδων δυσχεμερῶν

Πᾶν ἐμβατεύεις

τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε.

ἐνθην εὐχομαι γένος.

τοῦτο τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦ-
το δὲ ἔλαττον.

Ἀνγὴ γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιτυνθῷ

τίκει λαθραῖως Ἡρακλεῖ·

μετὰ τοῦτο „ξύνοιδ’ ὄρος Παρθένιον“ οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἶτ’ αὐτῆς ἕτερον στίχου τε ἔλαττον καὶ στίχου μείζον

ἔνθα μητέρ’ ὠδῶν ἐμῆν

ἔλυσεν Εἰλεΐθνια

καὶ τὰ ἐξῆς τούτων παραπλήσια.

LXIII

Polybius V, 106. Οὐ γὰρ οἶδ’ ὅπως αἰεὶ ποτε Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν αἰεὶ τλησίμοχοι τινες κοῦποθ’ ἤσυχου δορί.

LXIV

Strabo IV. p. 183. — Τοσοῦτον ἀπειρογάστο φθόνον Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, ἔπερ Εὐριπίδης ἀνήγεγεν εἰς τὸν Αἴα

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσὶ, πῆμα δ’ Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι ταῦτ’ ἐβούλευσεν πατήρ.

LXV

Strabo XIII. p. 616. — Ὁ δὲ Καϊκὸς οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης θεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βαχυλίδης, οὐθ’ ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ

τὰς διωνομασμένας

ναλεῖν Κελαινάς ἐσχάτους Ἰδης τόποις.

πολὺ γὰρ τῆς Ἰδης ἄποθῆν εἰσιν αἱ Κελαιναί.

LXVI

Theophilus ad Autolyc. II. p. 252. ed. Wolf. Ὁσαύτως καὶ Εὐριπίδης

Ἄνεχον πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Νόμος τὸν ἐχθρὸν δρῶν, ὅπου λάβης, κακῶς. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς

Ἐχθρὸν κακῶς δρῶν ἀνδρος ἠγοῦμαι μέρος.

LXVII

Theophil. p. 87. Ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης Οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ. καὶ πάλιν Εὐριπίδης

Σῶσαι γὰρ ὅπτιαν τῷ θεῷ δοξῆ * *

πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

V. 2. Grotius πολλὴν δίδωσι προφάσιν.

LXVIII

Ibidem, Ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέγων Σπουδάζομεν δὲ πόλλ’ ὑπ’ ἐλπίδων μίτην πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες.

LXIX

Aristoteles Phys. II, 2.

Ἐχει τελευτὴν ἥσπερ οὐνεκ’ ἐγένετο.

LXX

Plutarchus Vit. p. 90 d. Τῷ μὲν γὰρ Αὐκούργῳ καὶ πόλιν αἰζοῦντι καθαρὰν ἕγλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῃ πολλοῖς πολλήν, δις τοσοῦσδε πλείονα, κατ’ Εὐριπίδην, — καλῶς εἶχεν — συνέχων. Musgravius πολλοῖσι πολλήν, δις τοσ. πλ.

LXXI

Plutarchus Moral. p. 24 d.

Εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλὸν εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον.

Euripidis versus esse intelligitur ex eiusd. Vit. p. 317 e. Ἀριστόν μὲν γὰρ νικῶντα σώζεσθαι τὸν στρατηγὸν καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.

LXXII

Plutarchus Vit. p. 695 c. Moral. p. 1128 a. Cicero epist. famil. XIII, 15.

Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Cic. ep. fam. VII, 6. Quoniam Medeam agere coepi, illud semper memento: Qui ipse sibi sapiens prodesset non quia, nequidquam sapit. quem versum idem Ennio tribuit Offic. III. 15, 62.

LXXXIII

Plutarchus Vit. p. 956 e. Οὐδὲ γεγανωμένος καὶ ἀνηρὸς ἐπὶ τὰς μάχας ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος προήει, κοιμίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βαρκεῖα καταπαύων, „ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου“ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγένετο.

LXXXIV

Plutarchus Vit. p. 184 b. Οὐ μόνον δ’ ἦν ἄρα τὸ φίλων πείραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, οὐ σμικρὸν κακὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν.

LXXXV

Plutarchus Moral. p. 20 f. 431 a. Stobaeus 3. p. 35.

Πολλοῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς χρεῖσσοι πεφυκότες.

LXXXVI

Plutarchus Moral. p. 34 b. 106 d. Clemens Alex. Strom. IV. p. 494 b. Philo Iud. p. 808. Cicero ad Att. IX, 2.

Τὶς δ’ ἐστὶ δούλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν;

LXXXVII

Plutarchus Moral. p. 36 c. Τιμῶν τ’ ἀντέτασθε, πλοῦτῳ δ’ ἀρετῆν κατεργάσασθαι δοκεῖτ’, ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ’ ἄνοιβοι.

LXXXVIII

Plutarchus Moral. p. 102 b. (et v. 2. 3. p. 69 d.) Κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην

Ἄλλ’ ἄλλ’ ἐπ’ ἄλλη φάρμακον κεῖται νόσῳ·

λυπούμενῳ μὲν μῦθος εὐμενῆς φίλων,

ἄγαν δὲ μοραίνοντι νοσητέματα.

LXXXIX

Plutarchus Moral. p. 84 f. Vit. p. 658 d. Φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν.

LXXX

Plutarchus Moral. p. 116 f. Epictet. enchir. extr. Ὅστις δ’ ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν, σοφὸς παρ’ ἡμῖν καὶ τὰ θεῶ ἐπίσταται.

LXXXI

Plutarchus Moral. p. 120 a. Ὁ βίος γὰρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομα ἔχει, πόνος ἐγώ σ’.

LXXXII

Plutarchus Moral. p. 132 b. Πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἔπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην διαλεκτέον Εἴης μοι μέτριον δέ πως εἴης, μηδ’ ἀπολείπεις.

Valckenario Plutarchus accommodate ad propositum suum scripsisse videtur εἴης μοι μέτριον δέπας, quum Euripides scripsisset εἴης μοι μετρία θεός vel simile quid.

LXXXIII

Plutarchus Moral. p. 379 d. Ἑλληνες μὲν ἐν γὰρ τούτοις λέγουσιν ὁρθῶς καὶ νομίζουσιν ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστερίαν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης,

Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου κών ἔσει.
Enripidem ridet Aristophanes ap. Eustath. p. 1467, 36.
Καὶ κών ἀκράχολος Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου γε-
νήσομαι.

LXXXIV

Plutarchus Moral. p. 416 d. Ἡ δὲ φύσις ἀσθητὰς
εἰκόνας ἐξέθηκε καὶ ὁμοιότητος ὁραμένας, θεῶν μὲν
ἥλιον καὶ ἄστρα, θνητῶν δὲ σέλα καὶ κομήτας καὶ
διείκτοντας, ὡς Εὐριπίδης εἶκασεν ἐν οἷς εἶπεν,
Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σῶμα, διοπετήης ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς ἔς ἀθέραι.

LXXXV

Plutarchus Moral. p. 432 c. Οὐ γὰρ, ὡς Εὐρι-
πίδης φησὶ,
μάντις ἄριστος ὅστις ἐκάζει καλῶς.

LXXXVI

Plutarchus Moral. p. 464 a. 811 d. Ὁ τοῦ κόσμου
βασιλεὺς,

τῶν ἄγων γὰρ ἄπειται
θεὸς, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφείς ἔξ.

LXXXVII

Plutarchus Moral. p. 526 c. Οὐ γὰρ μόνον κατὰ
τὸν Εὐριπίδην
ἀκόλαστα πάντη γίνγεται δούλων τέκνα,
ἀλλὰ καὶ μικρολόγων.

LXXXVIII

Plutarchus Moral. p. 532 f. Τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ
μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι.

LXXXIX

Plutarchus Moral. p. 539 b. Εὐριπίδης εἰπὼν,
Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμισθί, πᾶς τις ἤδεται λέγων
τά τ' ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.

XC

Plutarchus Moral. p. 699 a. Εὐριπίδης δὲ σαφῶς
δήπου λέγων,

Οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροῆς
δηλὸς ἐστὶν Ἐρασιστράτου βλέπων τι δξύτερον. Ver-
sum citat Macroh. Saturn. VII, 15.

XCI

Plutarchus Moral. p. 713 d. Οὐ γὰρ μόνον ὅσοι
τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες
ἄλλην θέλουσιν εἰσαγωγίμων λαβεῖν,
ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν.

XCII

Plutarchus Moral. p. 735 b. Τὸν Ζεύξιππον ὁ
πατήρ ἔφη γελᾶσαι καὶ εἰπεῖν, ἄτε δὴ καὶ φιλευρι-
πίδην ὄντα

Πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δὴ, γύναι, φρονεῖς.

XCIII

Plutarchus Moral. p. 802 a.
Εἴθ' ἦν ἄφρονον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

XCIV

Plutarchus Moral. p. 812 e.
Τέκτων γὰρ ὦν ἐπρασσεσ οὐ ξυλουργικά.

XCV

Plutarchus Moral. p. 965 e. Γέγονεν (ὁμολογία

περὶ τάξεως) πολλὴν παρασοχοῦσα φιλονεικίαν· εἶτα
κατ' Εὐριπίδην

Ὁ τῆς Τύχης παῖς κλήρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς
τὰ χειροσῆα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων. Eodem
respicit Plutarch. p. 644 d.

XCVI

Plutarchus Moral. p. 1028 f. Εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐ-
ριπίδης διορίζεται, θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χει-
μῶνος ἴσους,

Φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἤρος τ' ἴσους
ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὥραι μεταβάλλουσιν.

XCVII

Plutarchus Moral. p. 1040 b. Οὗτω δὲ διασύρας
τὰ τοῦ Πλάτωνος ἐπιανεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προ-
φέρεται τὰ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλὰκις

ἀλλ' ἔστιν, εἰ τις ἐγγελέξ λόγῳ,
Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσοντες πάθη.

XCVIII

Clemens Alex. protrept. p. 50. ed. Sylb. Τότε
δ' ἐμμονῆ εἰσάγων Ἡρακλέα (Εὐριπίδης) καὶ με-
θύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἀπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὅς
ἐστιώμενος τοῖς κρέασι

Χλωρὰ σὺκ' ἐπήσθιεν,

ἄμους' ὑλακτῶν, ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Athen. VII. p. 276 f. οἶος ἦν Ἡρακλῆς, ὅς τοῖς
βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σὺκα χλωρὰ. supplevit Mus-
grav.

Κρέασι βοείοις χλωρὰ σὺκ' ἐπήσθιεν.

Verba ἄμους' ὑλακτῶν sunt etiam Alcest. 777.

XCIX

Clemens Alex. Strom. III. p. 455. Λέγει γὰρ ἡ
τραγωδία

Τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βοροτούς.

ἔπειτα παῖδας σὺν πιζοκαῖς ἀλγυρόσι

τίττω· τεκοῦσα δ', ἦν μὲν ἄφρονος τέκω,

στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακοῦς,

χρηστοῦς δ' ἀπολέσασ'· ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους,
τήκω τάλαναν καρδίαν ὀροωδίε.

τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀκαεῖ μίαν
ψυχὴν ἀπολύειν, κατὰ τοῦδ' ἔχειν πόνοους;

καὶ εἴθ' ὁμοίως,

Ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·

παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν,
πόνους ὀρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν.

ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς λεγομένοις καὶ τὴν αἰτίαν τῶν
κακῶν ἐναργῶς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἐπιανέγει λέγων ὧδε

Ἔθ' δυστυχεῖν φῦς καὶ κακῶς πεπραγέναι,

ἀνθρωπος ἐγένου, καὶ τὸ δυστυχὲς βίου

ἐκείθεν ἔλαβες, ὅθεν ἄπισιν ἤρξατο

τροφέην ὀδ' αἰθῆρ, ἐνδιδοῦς θνητοῖς πνοάς.

μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὦν ἀγνωμόνει.

C

Clemens Alex. Strom. IV. p. 524. Φιλανδρον μετὰ
σεμνότητος ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινοῦν
Εὐλογεῖν δ', διὰν τι λέξῃ, χροὴ δοκεῖν, καὶν μὴ
λέγῃ,

κακπονεῖν ἂν τῷ ξυνόνηι πρὸς χάριν μέλλῃ λέ-
γειν.

καὶ αὐθὶς πού τοῦτοῖς τὰ ὅμοια

Ἦδὺ δ', ἣν κακὸν τι πράξει, συσκευραπάξειν
πόσει

ἄλογον, ἐν κοινῷ τε λύπης ἤδονῆς τ' ἔχειν μέρος.
τό τε πρόξον καὶ φιλόστοργον ὡδέ πως ὑποδεικνύων,
κάν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει·

Σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι,
καὶ κακῶν τῶν σῶν συνοίσω, κούδέν ἐστί μοι
πικρόν.

μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν τι χρῆ — τί γὰρ δὴ
τὸ φίλων ἄλλο, πλὴν τόδε; — χρῆ δὲ τὸν εὐδαιμόνα
γάμον οὔτε πλοῦτῳ ποτέ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ'
ἀρετῇ.

Οὐδεμίαν, φησὶν ἡ τραγωδία, ὤνησε κάλλος εἰς
πόσαν ξυνάορον,
ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλὰς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή,
ἦτις ἀνδρὶ συντέτρεκε, σωφρονεῖν ἐπίσταται.

εἶτα οἷον περαινέσεις διδουσα φησι

Πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπέροια· κἂν ἄμορφος ἦ
πόσις,

χρῆ δοκεῖν εὐμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένη·
οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κριτὸν ἐστίν, ἀλλὰ νοῦς.

CI

Clemens Alex. Strom. IV. p. 536 d.

Ὀλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν, μήτε πολιτῶν
ἐπὶ πημοσύνη μήτ' εἰς ἀδίκους
πράξεις ὁρμῶν,
ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
κόσμον ἀγῆρω, πῆ τε συνέστη
καὶ ὅπη καὶ ὅπως.

τοῖς δὲ τοιοῦτοις οὐδέποτ' ἀσχηρῶν
ἔργων μελέτημα προσέει.

V. 2 — 6. Themistius p. 307 ed. Hard. V. 6. κόσμον
ἀγῆρω Pollux II, 14.

CII

Clemens Alex. Strom. IV. p. 543 b. Ὁ μὲν οὖν

Εὐριπίδης

Χρῦσαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νότῳ, φησὶ,
καὶ τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα
ἀροῦζεται·

βάσομαι τ' ἐς αἰθέρα πολλὴν
ἀερόεις, Ζηνὴ προσμίζων.

Τὰς Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυγες hinc commemorat
Plutarch. Moral. p. 786 d.

CIII

Clemens Alex. Strom. V. p. 581 e. Πάνυ θανα-
μαστῶς ὁ ἐπὶ τῆς σκηρῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς
προειρημένοις ἡμῖν συνφθός διὰ τούτων εὐρίσκειται,
πατέρα καὶ υἱὸν ἕμα οὐκ οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος

Σοὶ, τῷ πάντων μεδέοντι, χοῆν
πελανόν τε φέρω, Ζεὺς εἶτ' Ἄϊδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δὲ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρκείας

ἔδεξαι πλήρη προχρυθεῖσαν.

ὀλοκάρπωμα γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν ἄπυρον θῦμα ὁ Χρι-
στός. καὶ οἷ τὸν σωτήρα αὐτὸς οὐκ εἰδῶς λέγει,
σαφές ποιήσει ἐπάγων

Σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανιάδαις
σκηπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἄϊδι μετέχεις ἀρχῆς.

ἔπειτα ἀντικρὺς λέγει

Πέμψον μὲν φῶς ψυχᾶς ἀνέροιν

10 τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν,
πόθεν ἔβλαστον, τίς ἤϊα κακῶν,
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσσάμενους
εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαιλαν.

CIV

Clemens Alex. Strom. V. p. 584 b. Παγκάλως
τοῖνον καὶ ὁ Εὐριπίδης συνάδει τούτοις γράφων
Ποῦτος δ' ἂν οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο,
δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;

CV

Clemens Alex. Strom. VI. p. 620 b. Ἐπιχέρου
τε εἰπόντος, — ὁ μὲν γὰρ ἄλλην δῆτα λαμβάνει
Νεάνιδ', ἄλλον δ' ἄλλη μαστεύει τινὰ, Εὐριπίδης
γράφει

Κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γοῦσαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμεῖροι λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦθ' οὔσα βουλεύει κακὰ.

CVI

Clemens Alex. Strom. V. p. 613 d. Ὁ τοῖνον μὴ
πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ, διδασκαλίᾳ δ' ἀνθρωπίνῃ
τετυφωμένος δυσδαίμων ἄθλιός τε καὶ κατὰ τὸν
Εὐριπίδην

Ὅς τάδε λεύσσω θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἐκὰς ἔροισεν
σκολιᾶς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλώσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν,
αὐδὲν γνώμης μετέχουσα.

CVII

Clemens Alex. Strom. VI. p. 622 b. (coll. Athenaeo
X. p. 422 b.) Ὀμήρου λέγοντος, Γαστέρα δ' οὔπως
ἔστιν ἀποπληῖσαι μεμαυτιαν, Οὐλομένην, ἢ πολλὰ κάκ'
ἀνθρώποισι δίδωσιν, Εὐριπίδης ποιεῖ

Νικᾶ δὲ χρεῖα μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένην
γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακὰ.

CVIII

Clemens Alex. Strom. VI. p. 623 a. Ἀῦθις Εὐρι-
πίδου εἰπόντος

Ὡ πολὺμόχθος βιοτὰ θνητοῖς,
ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλέρῃ κείσαι,
καὶ τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις,
κοινὴ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεῖς,
εἰς ὄντινα χρῆ τέλεισαι θνητοῖς,
πλὴν ὅταν ἔλθῃ χρορὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

CIX

Clemens Alex. Strom. VI. p. 627 a. Τοῦ ἱατροῦ
Ἰπποκράτους, Ἐπιβλέπειν οὖν καὶ ὦρην καὶ χώρην
καὶ ἡλικίην καὶ νοῦσους, γράφοντος, Εὐριπίδης ἐν
ἔξαμῆτρῳ χροῖσει

Ὅσοι δ' ἱατροῦν καλῶς,
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χροῶν.

CX

Phurnutus de nat. d. 20. p. 184. ed. Gale.
Κορυφὴ δὲ θεῶν, κατ' Εὐριπίδην, ὁ περὶ χθόν'
ἔχων
φαινὸς αἰθῆρ.

CXI

Athenaeus IV. p. 158 f. *Κὰν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ σκηνηκὸς οὗτος φιλόσοφος*

*Ἀρχεῖ μετρία βιοτὰ μοι σώφρονος τραπέζης,
τὸ δ' ἄκαιορον ἔβαν τὸδ' ὑπερβάλλον τε μὴ
προσεύμαν.*

CXII

Athenaeus VI. p. 270 c. *Ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔσως Οὐκ ἔστι· πεινώσιν γὰρ ἢ Κύπρις πικρὰ, Ἀχαιοὶ φησιν ἐν Αἰθῶνι σαυριτικῷ. παρ' οὗ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβῶν ἔφη*

*Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώντι δ' οὐ.
πεινώσι schol. Soph. Antig. 781. Ex Athenaeo Eustathius p. 1596, 45. Versum laudat Libanius vol. III. p. 389, 25. Reisk. Themist. p. 164, 6. Huc respexit etiam Antiphanes ap. Athen. I. p. 28 f. Ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς Πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς. Plutarchus Moral. p. 126 c. Οὐ γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μάλλον ἐν εὐδία σαρκὸς καὶ γαλήνῃ.*

CXIII

Athenaeus XIII. p. 561 a. *Ἐν οἷς τινὲς καὶ ξυμμενοῦσαν τοῦ σκηνηκῶ φιλοσόφου Εὐριπίδου ἔσμάτων, ὧν ἦν καὶ τὰδε*

*Παίδευμα δ' ἔσως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν
οὗτος ὁ δαίμων*

*πάντων ἡδιστος ἔφθ θνητοῖς.
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
εἰς ἑλπίδ' ἄγει.*

*τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων
μήτε συνείην, χωρὶς τ' ἀγρίων
ναίσιμι τρόπων.*

*τὸ δ' ἔραῦν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μὴ ποτε φεύγειν,
χρησθῆναι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.*

CXIV

Galenus vol. I. p. 16. ed. Kühn. *Εἶτα καὶ τῷ γήραε λιδοροῦνται, δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα*

*Οὐ γὰρ ἔστιν ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσως λαβεῖν.*

CXV

Athenaeus XI. p. 465 b. *Διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἔνα τῶν τοῦ Ἥλιου ἵππων φησὶν εἶναι*

*Βαχλοῦ φιλανθῆος
Αἰθῶπα, πεπαῖνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς·
ἔξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἰθῶπα.*

CXVI

Aelianus XII, 15. *Ἐπαίξε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνν σφόδρα. τοῦτο τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται, ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα*

Παῖζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

CXVII

Aelianus IV, 54. *Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππων φωνῆν, ἀσπίδι δὲ ἢ φύσις, ἢ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. Alio verba deflexit Anaxandrides apud Aristot. Eth. Nicom. VII, 10. ἢ πόλις ἔβουλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει.*

CXIII

Aelianus N. A. XIV, 6. de lynce: *Ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον οὖν, ὅταν που λέγῃ*

*Ἦκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ σὺς φέρων βάρος,
ἢ τὴν ἄμορφον λύγγα, δύστοκον δάκος.*

ὑπὲρ στου δὲ λέγει δύστοκον τοὺς κριτικούς ἐρέσθαι λῶν.

CXIX

Dio Chrysost. or. 64. p. 594 c. *Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται, ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπειμα λέγων
Σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἑλπίσιν.*

CXX

Macrobius Saturn. I, 17. *Est et alia ratio draconis peremti: nam solis meatus, licet ab ecliptica linea nunquam recedat, sursum tamen ac deorsum ventorum vices certa deflexione variando, uter suum velut flexum draconis involvit; unde Euripides*

*Πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται τετραμήροφιοι
ῶραις, ζευγνύς ἀρμονία πολὺκαρπον ὄχημα.*

Sub hac ergo appellatione coelestis itineris sol quum confecisset suum cursum, draconem confecisse dicebatur.

CXXI

Macrobius Saturn. I, 23.

*Καὶ Γαῖα μήτηρ· Ἔστιν δὲ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν, ἡμένην ἐν αἰθέρι.*

CXXII

Lucianus Nocyom. vol. I. p. 456. *Φιλ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανῶν κῆτ' ἔξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν;*

*Μεν. Οὐκ, ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀίδης μ' ἐδέξατο.
„Euripidis autem versum esse probabile tantum est ex eo, quod, quum Menippus primum initium Hecubae recitasset, deinde hunc versum, tum Andromedae locum, denique versus duos Homericos Od. λ, 163. sic pergit: νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμηρῷ συγγενόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν, καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἐρχεται.“ MATTHIAE.*

CXXIII

Lucianus T. I. p. 573. *Λουζ. Οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὀμηρος ἡμῖν ἄπρακτος, ἢ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι καταφρονεῖται· τάχα γὰρ ἂν ἐκείνος σώσειε με.*

*Μὴ κτεῖνε· τὸν ἐκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.
Πλάτ. Τί δέ; οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν;
Οὐ δεινὰ πάσχειν δευῖνὰ τοὺς ἐγγραμμένους.*

Λουζ.

Νῦν οὖν ἔκατι ὀημίτων κτενεῖτε με;

CXXIV

Aristides I. p. 247 sq. Iebb. *Πέλαγος δὲ οὐδεὶς πω διὰ τέλους ἦσεν οὔτε ποιητὴς οὔτε λογογράφος, ἀλλ' Ὅμηρος λέγει ἰοειδέα πόντον καὶ οἶνοπα πόντον, καὶ Εὐριπίδης „Ἄλλα πορφυρέην.“*

CXXV

Porphyrius de abst. III, 25. p. 135. *Συγγενὲς ἡμῖν τὸ τῶν λοιπῶν ζώων γένος· καὶ γὰρ τροφὰ*

πᾶσαι αἰ αὐταὶ πᾶσιν αὐταῖς καὶ πνεύματα, ἄς Εὐ-
ριπίδης καὶ

φρονίους ἔχει ῥοὰς

τὰ ζῶα πάντα·

καὶ κοινούς ἀπάντων δεικνύσι γονεῖς, Οὐρανὸν καὶ
Γῆν.

CXXXVI

Alexander rh. p. 23. ed. Norrmann.

Ἄλλ' ἦδε μ' ἐξέσωσεν, ἦδε μοι τροφός,
μήτηρ, ἀδελφῆ, δμῶις, ἄγκυρα, στέγη.

CXXXVII

Athenag. p. 28. ed. Colon.

Πολλάκι μοι πατρίδων διήλθε φροντὶς
εἴτε τύχα * εἴτε δαίμων
τὰ βρότεια κραίνει.

* παρὰ τ' ἐλλίδα καὶ παρὰ δίκαν

τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων ἀναλίπτοντας

ἄτερο βίου, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει.

τὸ παρ' ἐλλίδα καὶ δίκαν εὐ πράττειν ἢ κακῶς ἐν
ἀφρασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε, τίνος ἢ τοιαύτη

τῶν περιγεῶν διοίκησης, ἐν ἣ εἶποι τις ἄν,

Πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος

εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;

CXXXVIII

Schol. Pindari Nem. VI, 7. Θεὸς γὰρ τις ἐν ἡμῖν
κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. I, 26. Ergo animus,
ut ego dico, divinus est, ut Euripides audet dicere,
deus.

CXXXIX

Priscianus XVII. p. 63. ed. Krehl. In una autem
eademque persona possessor simul et possessio intransi-
tively intelligi non potest, nisi figurate dicat aliquis,
meus ego sum et servus et dominus, et similia. Per-
sius: Vindicta postquam meus a praetore recessi; et
Euripides:

Ἐγὼ δ' ἐμὸς εἰμί.

CXXX

Priscianus XVIII. p. 179. Latini despero illam
rem. — Εὐριπίδης

Οὐχ ἐσπέρας γὰρ, ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας —
τούτους ἀφροσύνας ἡμέραν τρίτην.

CXXXI

Achilles Tat. in Arat. Phaen. 19. p. 91. ed. Vict.
de anno

Ὅθουνεξ' αὐτὸς πάντα συλλαβὸν ἔχει.

CXXXII

Schol. Arist. Plut. 521. Suid. v. ἀνδροποδίζω.
schol. Eurip. Phoen. 1408.

Πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θεσσαλοί.
Sic schol. Arist. et Suid. sed schol. Eurip. Πολλοὶ
γὰρ εἰσὶν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλοῖς, ubi cod. Aug.
ἀλλ' ἄπιστοι Θεσσαλεῖς. ἄπιστα Θεσσαλῶν Hen-
sterhusius.

CXXXIII

Schol. Arist. Nub. 30. Εὐριπίδης

Τί χροῆος ἔβα δῶμα;

CXXXIV

Schol. Arist. Nub. 138. Τηλοῦ γὰρ οἰῶ τῶν
ἀγρῶν: λέγεται γὰρ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον

Τηλοῦ γὰρ οἴκων βίον ἐξιδρυσάμην.

CXXXV

Schol. Arist. Ran. 64. ἢ ἔραε φράσω: ἔστι
δὲ ἡμιστίχιον ἐξ Εὐριπίδου.

CXXXVI

Schol. Arist. Equ. 753. Hephaest. p. 94. ed. Gaisf.
de vers. asynartetis: Ἄλλο τὸ καλούμενον Εὐριπί-
δειον τεσσαρεσκαίδεκάσλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐ-
τῷ Εὐριπίδῃ

Ἐφῶς ἠνίχ' ἐπιπότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

CXXXVII

Schol. Arist. Ran. 864. Ἄληθες, ὃ παῖ τῆς ἀρου-
ραίας θεοῦ: εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ
Ἄληθες, ὃ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

Sermo spectat ad Achillem.

CXXXVIII

Schol. Aristoph. Thesm. 600. Br. ζρυπτός:
ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρυ-
πταὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐρι-
πίδῃ.

CXXXIX

Aristoph. Lysistr. 714.

Ἄλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

ubi schol. ἐξ Εὐριπίδου.

CXL

Schol. Aeschyli Eumen. 272. Οἱ ἐναγείς οὔτε ἐν
τῷ ἱερῷ προσήσαν οὔτε προσέβλεπον, οὐδὲ διελέ-
γοντό τι. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

Τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

CXLI

Schol. Soph. Aiac. 833. Καὶ παρ' Εὐριπίδῃ
Ὅ δ' ἐσφάδαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγᾶς.

CXLII

Schol. Pindari Pyth. IV, 71. Ἐπειδὴ οἱ οἰκέται
τῶν δεσποτῶν τοὺς πόρους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ,
λυσιπόρους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης·

Δούλοισι γὰρ τοι ζῶμεν οἷ γ' ἐλεύθεροι.

CXLIII

Schol. Pindari Nem. I, 13. Καὶ Εὐριπίδης
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

CXLIV

Pollux VII, 31. Κλωστήρ. οὕτω δὲ καὶ τὴν περι-
στροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ἀνόμασεν

Λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβῶν.

CXLV

Pollux X, 27. Τῷ δὲ κλείσαι ἴσον καὶ τὸ πα-
κτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἔστιν, ὡσπερ
τῷ ἀνοίγειν ταῦτ' τὸ λύνειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης

Ἄνε πακτὰ δοματίων.

Fortasse hinc expressum hemistichium Aristophanis
Acharn. 479. κλείε πακτὰ δοματίων.

CXLVI

Phrynich. Bekkeri p. 6, 1. Ἀκύμων θάλασ-
σα: Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ
ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης. λέγεται δὲ καὶ
ἀκύματος.

ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φράτῃ γελᾷ.

CXLVII

Schol. Apoll. Rh. I, 1280. Εὐριπίδης δὲ ἐπὶ τῆς
σελήνης ἐχρήσατο (τῷ γλανκῶπις) εἰπὼν „Γλαν-
κῶπις τε στρέφεται μήνη.“

CXLVIII

Schol. Apoll. Rh. IV, 71. Ἦπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κριῶς δὲ ἢ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερὸν Εὐριπίδης πεποίηκεν·

Ἦπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα.
Similiter Suidas γ. Ἠπειρος, Photius, Bachmann. anecd. gr. I. p. 251, 23. Idem fortasse versus est Etymol. Gud. p. 247, 5. Καὶ Εὐριπίδης φησὶν

Ἦπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

CXLIX

Suidas, Εὐριπίδειον ἔπος, τοῦ Εὐριπίδου· καὶ Εὐριπίδειος λόγος ὁμοίως. ἔφη Εὐριπίδης
Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλασιν βρύων.

Versum aliquoties, sed sine auctoris nomine, citat Plutarchus Moral. p. 71 f. 88 d. 481 a. 1110 e. Cf. Eustath. p. 887, 5.

CL

Etymol. M. p. 112, 26. 487, 35.

Κρήμη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος.

Sic versus scribitur altero loco; in priore κρημίσια αὐτὴν ἐκ μ. ἄ. Cf. Eustath. p. 903, 51. 1003, 24.

CLI

Etymol. M. p. 271 sq. Διαψάιρουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἶον

Γλώσση διαψάιρουσα μυκτήρων τόπους.

CLII

Etymol. M. p. 693, 52. Τρέφειν, ὡς Εὐριπίδης,

Ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφειν τὰ τῶν πέλας.

γίνεται οὕτως· ἔστι τρέφοιμι, τρέφειν, πλεονασμῶ τοῦ ἠττικῶς, τρεφοίης, τρεφοίην, καὶ συγκοπῆ τοῦ η.

CLIII

Zenobius V, 93. Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει: παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χορῆνα ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἄργεῖν. τίθεται δὲ ἢ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. ἢ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη. — μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης.

CLIV

Proverb. Append. Vatic. II, 57. et Photius. Ἀφρων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης

Λευκοὺς λήθους ἔχοντες ἀγχοῦσιν μέγα.

CLV

Apostolius X, 6.

Ἦ φρονεῖν ἐλάσσονα

ἢ δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον·

CLVI

Apostolius XIX, 98.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

[Vide ad Aeschylī fragm. 277. c. DINDORF.]

CLVII

Eustathius p. 429, 50. Φέρεται δ' ἐν τοῖς τοῦ γραμματικῶ Ἀριστοφάνους καὶ περὶ οἰκειῶν λόγος, ὅτι οὐ μόνον οἱ κατ' ἀγροὺς ὑπουργοὶ οὕτως ἐλέγοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν οἰκίαις ἐλεύθεροι, ὡς ἂν εἴποι τις, οἰκῆται, μεταλήψει τοῦ η. παράγει δὲ αὐτὸς καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν

Ἐνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκίας λόγος.
ἦγον ἐν τοῖς κατ' οἰκίαν λαλητέον ἂν εἴη τὰς γυ-

ναῖκας, ἔξω δὲ οὐκ ἐξίτεον, οὐδὲ αλλοτρίων παρόντων λυτέον τὴν λαλίαν.

CLVIII

Schol. Π. ζ, 239. Παρὰ γοῦν Αἰσχίλῳ οὕτως εὔρομεν „οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ“ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ

Πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρόπων.

Vid. Eustath. p. 641, 59.

CLIX

Schol. Eur. Or. 883. Ἐπὶ τὸν εὐτυχή: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει ὅτι αἰεὶ ποτε * σπέρμα κηρύκων λάλον.

Musgr. αἰεὶ ποτ' ἐστὶ.

CLX

Theopompus apud Athen. IV. p. 165 b. Καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη, Εὐριπίδου τᾶριστον οὐ κακῶς ἔχον, τἄλλοτρία δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

CLXI

Antiphanes apud Athen. X. p. 446 a. Παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ οἶνον ἀρκεσίγυνον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. Hinc Eustath. p. 761, 30.

CLXII

Aeschin. in Timarch. p. 18, 15. H. Steph. p. 141. Reisk. Εὐρήσετε τὸν Εὐριπίδην ἀποφανόμενον τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσι ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγη

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχῶ δεικνυσι γῆς.

Eundem versus afferens Suid. γ. φήμη habet ἐν μυχοῖς.

CLXIII

Antonius Meliss. ed. Wechel. p. 807. et S. Maxim. T. II. p. 684. ed. Combefis.

Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει·

βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

CLXIV

Stobaeus 20. p. 172.

Ὅρρα γὰρ ἀνθρώποισι συμφροῦς ὑποδεινὰ, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.

CLXV

Stobaeus 20. p. 171.

Πόλλ' ἔστιν ὀργῆς τῆς ἀπαιδέτου κακά.

CLXVI

Stobaeus 20. p. 173.

Ἐν τοῖς κακοῖσι συγγένει' ὅταν παρῆ τραχέια κώξυθιμος, ἀμαθίαν ἔχει.

CLXVII

Stobaeus 37. p. 226.

Μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

CLXVIII

Stobaeus 77. p. 454. inter duos locos Euripideos, alterum ex Heraclidis, alterum ex Erechtheo desumptum, Καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν.

CLXIX

Liban. epist. 487. nr. 10. Ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν ἔχοντος εἶναι φίλον προλασθαι χρημάτων πολλῶν σαφεῖ.

CLXX

Plutarchus Moral. p. 102 f. Τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἐστὶν ἐν ὑποθήκῃς μέρει καὶ τοῦτο

Μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ᾧδ' ἔστω μέγα,
 ὃ σ' ἔξεπαίρη μείζον ἢ χροῶν φρονεῖν,
 μηδ' ἄν τι συμβῆ δυσχερὲς, δουλοῦ πάλλιν,
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε, τὴν σεαυτοῦ φρούριον
 σώζων βεβαίως, ὥστε χροσθὸς ἐν πυρὶ.

Libanius epist. 471. Τοῦτον οὐτε εὐτυχία πώποτε
 ἐπῆρεν, ἐν δυστυχίᾳ τε οὐκ ἔπηξεν, Εὐριπίδου
 μεμνημένος.

CLXXI

Excerpta e Diodori Sic. I. VII — X. c. XX. p.
 18. ed. Rom. p. 20. ed. Dindorf. Τὸ δὲ ἔγγυα παρὰ
 δ' ἅτα τινὲς ὑπέλαβον γάμου ἀπαγορεύειν τὴν γὰρ
 τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Ἑλλή-
 νων ἔγγυθν ὀνομάζεσθαι. καὶ βεβαιωτῆς ὁ κοινὸς
 βίος, ἐν ᾧ πλείσται καὶ μέγισται γίνονται συμφοραὶ
 διὰ τὰς γυναῖκας. ἔτι δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι
 Χίλωνα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναρρομένον τοῦ γά-
 μου διαμένειν τὸν βίον. τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται
 ἔγγυαίς ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ τοῖς ὑπὲρ τῶν
 ἄλλων διομολογήσεσι περὶ χρημάτων. καὶ Εὐριπίδης
 Οὐκ ἔγγυῶμα, ζήμια φιλέγγυον,
 σκοπεῖν τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἔξ τὰ γράμματα.

CLXXII

Stobaeus VII, 9. apud Gaisford. Plutarch. Moral.
 p. 447 e.

Τὸ μὲν σφαγήναι δεινὸν, εὐκλειαν δ' ἔχει,
 τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλὸν, ἡδονὴ δ' ἔστι.

CLXXIII

Stobaeus 47. p. 343. Εὐριπίδου Πλέκτρα
 Ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξέυεται
 δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

CLXXIV

Schol. Aristid. ad vol. II. p. 39, 18. Iebb. Διὰ
 τοῦτο Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέ-
 στατος: Εὐριπίδης ἐν ἀπράκτοις (al. cod. ἀπαι-
 στοῖς) πρῶγμασι φησὶ τὸ

Ζεὺς μάντις ἐν θεοῖσιν ἀψευδέστατος.
 εἶτα μετ' ὀλλόν

καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀψευδὴς μάντις, ὅτι καὶ τῆς
 ἐκβάσεώς ἐστι κύριος, ὥστε ὁ τὸ τέλος ἐν αὐτῷ μὴ
 ἔχων οὐκ ἀψευδὴς μάντις, ἀλλ' εἰκαστῆς ἂν ἦν.
 In priore v. alius cod. ap. Dindorf. habet ἐν θεοῖσιν
 μάντις ἀψ.

CLXXV

Stobaeus 77. p. 454. Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.
 Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ εἴβει,
 ὃδ' ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοὺς φίλος.

CLXXVI

Libanius Progymn. vol. IV. p. 861. Reisk. Αἰεὶ δὲ
 μὴ Εὐριπίδην παραλαπεῖν· πάντως δὲ οὐκ ἀμφισ-
 βητήσιμος ἢ σοφία τοῦ ποιητοῦ. τί οὐκ ἐκείνους φη-
 σι; μηδὲν εἶναι προσιμότερον φίλου σαφοῦς, ὃ δὴ
 πᾶν ἐφεξῆς ἄριστον. εἰ' ἐπειδὴ τοὺς ἀνθρώπους
 ἔώρα πλοῦτον καὶ τυραννίδα θαναμιζόντας, διαρρη-
 δην φησὶν „οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς τοῦδε βέλ-
 τιον.“

CLXXVII

Schol. Arist. Ach. 119. ᾧ θερμοβουλον

πρωκτὸν ἐξυρημένε: παρωδία χοῖται. ἔστι
 γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου
 ᾧ θερμοβουλον σπλάγγνον.

„Memoria lapsus videtur grammaticus.“ Elmslei. ad
 Eurip. Med. p. 74.

CLXXVIII

Stobaeus 82. p. 476.

Τὸν τῇ φύσει
 οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

CLXXIX

Stobaeus 4. p. 53.

Ἡ δὲ μοῖρα
 μάλιστ' ἀδελφῇ τῆς πονηρίας ἔφην.

CLXXX

Stobaeus 20. p. 173. Apostolius XIV, 7.

Ὁ θυμὸς ἀλλῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.
 Sine lemme est in Trincav. Τοῦ αὐτοῦ i. e. Εὐρι-
 πίδου Schow. Deest locus in Paris. A.

CLXXXI

Stobaeus 22. p. 187.

Ὅταν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ,
 λαμπρῶ τε πλοῦτῳ καὶ γένει γανρούμενον,
 ὄφρῳν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρότητα,
 τοῦτου ταχεῖαν νέμεισιν εὐθύς προσδόξα
 ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα μείζον πέσῃ.

Euripidi tribuitur in Paris. A. Trincav. et apud Schow.
 Philistioni tribuitur Antonius Melissa p. 141. et auctor
 compar. Menandri et Philem. V. I. Ὅταν δ' Me-
 nekium.

CLXXXII

Stobaeus 23. p. 190.

Ἀπαντὲς ἔσμεν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοὶ,
 αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλιόμεν, οὐ γιγνώσκομεν.

CLXXXIII

Stobaeus 34. p. 215.

Ἡ λέγει τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγῆν ἔχει.

CLXXXIV

Stobaeus 74. p. 451. Eustathius p. 1412, 14. schol.
 ad Od. α, 215.

Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατὴρ
 ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται.

CLXXXV

Stobaeus 76. p. 453.

Τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλὰς
 πλειῶν πορῆζει φίλτρα τοῦ φῶσαι τέκνα.

Sine nomine auctoris Clem. Alex. Paedag. I. p. 106 b.
 In Stob. editt. dicitur esse ex Euripidis Medea; sed
 Paris. A. βίβλιον ἐκ Μηδείας, quod Elmsl. ad Med.
 p. 74 e. δύο. τυ. i. e. Διονυσίου τυράννου ortum
 suspicatur.

CLXXXVI

Stobaeus 85. p. 497.

Ἡ φύσις ἐκάστω τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς.

CLXXXVII

Sext. Empir. adv. Math. I. §. 279. p. 277.

Κάλλιστα Μουσῶν φθέργεται πλουτῶν ἀνήρ.
 Euripidis esse versum ex eo intelligitur, quod eiusdem
 poetae sunt tres loci, qui paulo ante afferuntur.

CLXXXVIII

Bekkeri Anecd. p. 340, 24. Ἀγχίμοσ: ἀντὶ τοῦ
 πλησία. Εὐριπίδης
 Ἄλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε Φοιβεία γυνή.

CLXXXIX

Bekkeri Anecd. p. 343 sq. Ἀδίαυλος τόπος: ὄθεν μὴ ἔστιν ἐπανελεῖν. οὕτως Εὐριπίδης

Θεοὶ χθόνιοι,

ζοφεράν ἀδίαυλον ἔχοντες ἔδραν
τὴν φθειρομένων, Ἀχερόντιαν
λίμνην.

CXC

Ibid. p. 362, 7. Αἱματωπὸν: Εὐριπίδης
Δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα.

CXCI

Ibid. p. 362, 9. Αἱματοσταγῆ: Εὐριπίδης
καὶ Ἀριστοφάνης

Αἱματοσταγῆ

κηλίδα τέγγη.

CXCH

Ibid. p. 383 sq. Suidas, Ἀλάστορα προσ-
βαλεῖν: οἷον μῦσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης
Οὐ σοὶ παραινῶ μηχανωμένη κακὰ
ἐχθροῖσι σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

CXCH

Ibid. p. 1187. Ἔστι γὰρ ὁ ζελαῶς τοῦ ζελά τῆ
ζελά (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θοῤῃκας ὁ οἶνος) καὶ
τούτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς
τοῦ ι. συστέλλαι γὰρ βουλόμενος τὸ α οὐ προσέγρα-
ψε τὸ ι, οἶον

ταυτὸν ποιεῖ τὸ τ' ἀτικὸν τῶ ζελά σὺν γὰρ κε-
ραννοῖς.

[Corrige συγκεραννός. ζελά autem poeta non dixit
abiecto iota, sed nomen esse voluit indeclinabile. G.
DINDORF.]

CXCV

Eratosth. Cataster. 13. de Erichthonio: Λέγει δὲ
καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον
τοῦτον· Ἡρακλειὸν ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι
αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφόμενης καὶ τὴν παρ-
θενίαν μᾶλλον αἰρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀτι-
κῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσα-
γορευθῆναι Ἡρακλειῶν· ὃς δόξας αὐτῆς κρατήσεν
καὶ ἐπιθέμενος, πληγὴς ὑπ' αὐτῆς τῶ δόρατι ἀγῆ-
κε τὴν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σπο-
ρᾶς κ. τ. λ.

CXCV

Cod. c. Greg. Cor. apud Schaeef. ad Greg. p. 226.
Προφέρουσιν οἱ Ἀωριεῖς, μουσᾶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ
μουσῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι Ἀλιαδᾶν, καὶ
Εὐριπίδης κακᾶν βίων διαγωγὴν ἀντὶ τοῦ ἀλιαδῶν
καὶ κακῶν βίων.

CXCVI

Bekkeri Anecd. p. 339, 10. Ἀγοραῖος νοῦς:
ὁ πάνν εὐτελής καὶ συρφετώδης οὐδὲ περροντισμέ-

νος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαί-
δευτοι. οὕτως Εὐριπίδης. [Conf. Aristophanis frag-
mentum 397. G. DINDORF.]

CXCVII

Ibid. p. 346, 9. Ἀδωρος χάρις: ἡ ἐπὶ τέλους
ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης. Leg. ἡ μὴ ἐπὶ
ut p. 26, 11.

CXCVIII

Ibid. p. 363, 2. Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε
θηλυκῶς.

CXCIX

Ibid. p. 369, 18. Ἀκόμπαστος λόγος Εὐριπίδης
φρῶσι καὶ ἀκόμπαστος φράσι.

CC

Ibid. p. 378, 13. Ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν.
οὕτως Εὐριπίδης.

CCI

Ibid. p. 383, 8. Ἀλίαστον: τὸ μάταιον. Εὐ-
ριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φρ-
λάξασθαι, κατὰ ἀπόφρασιν.

CCII

Ibid. p. 414, 15. Ἀπάγου: ἀντὶ τοῦ πρὸς
σαυτὸν ἀπαγε. Εὐριπίδης.

CCIII

Ibid. p. 440, 32. Ἀπρόσειλος: φ οὐδεὶς
προσελεῖται. Εὐριπίδης.

CCIV

Bachmanni Anecd. I. p. 418, 24. Χροῦν τὸ λεπτόν
τοῦ ἄχρου. Ἀριστοφάνης. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς
τὴν χροῦν.

CCV

Eustathius p. 1761, 39. Ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐ-
τὸς γραμματικὸς (Ἀριστοφάνης) καὶ μομφὸν παρ'
Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι.

CCVI

Ioh. Lydus de mensib. p. 88. Εὐριπίδης δὲ Ἀφρο-
δίτην αὐτὴν ἀξιοῖ ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ ἄφρονος
τοῦς ἐρῶντας ἀποτελεῖν.

CCVII

Etymol. M. p. 52, 46. Καὶ Εὐριπίδης, Μόσχον
ὑπερήριζον.

CCVIII

Photius, Ζύγαστρον: κισωτός. κυρίως δὲ ἡ
ξυλὴν σορὸς παρὰ τὸ ἐξυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης.

CCIX

Photius, Περισο: περιφέρειν. Εὐριπίδης. „An
περισοβεῖν?“ MATTHIAE.

CCX

Photius, Ρακχιζέειν: τὸ διαρεῖν τὰ μέρη τῆς
ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.
Eadem apud Bachmann. I. p. 357, 25.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ.

1

Galenus in praefatione lexicī Hippocratici ubi de vocabulo γλώσσα agit p. 404.

Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρχέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὡδὲ πως ἔχοντα

Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρεῖους γλώττιας, τί καλοῦσι κόρυμβα;

προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ πρώτον μὲν τὸ κόρυμβα τί ποτ' ἔστιν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο „τί καλοῦσ' ἀμενῆνὰ κάρηνα.“ κἀκείνος μέντοι ἀντιπροβάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττιῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὡδὲ πως

Ὁ μὲν οὖν σὸς, ξιμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τί καλοῦσιν ἰδνίους.

εἴτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτ' ἔστι τὸ ὄπνυεν. ἐξ ὧν δήλον ὡς ἡ γλῶττι παλαιῶν ἔστιν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπτωκός. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἤξιον ποιεῖν ὄνοματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἱκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει, δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταυτῷ δράματι διὰ τῶνδε ἄλλ' εἰ σορέλλη καὶ μύρον καὶ τανία.

εἴτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Ἀσισιστράτου. πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέος εἰπόντος ἡ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἐρεῖ τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ἠτόρων.

εἴτ' αὖθις ἔκεινον φάντος ἀποβήσεται σοι ταῦτα ποτὶ τὰ ὄηματα πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπτει παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀποβήσεται. καὶ μὲν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω πανύμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντά φησι

τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακὸς ἄνδρας λέγεις κολοζάγαθ' ἄσκούντας;

εἴτα ὁ πρεσβύτης οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων γηρούεται;

2

Athenaeus XV. p. 694 a. Ἄισον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρόεοντος.

3

Athenaeus XII. p. 527 c. Ἄλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον πίνεν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν, Συβαριτιδᾶς τ' εὐαχίας καὶ Χίον ἐκ Λακωνᾶν.

4

Athenaeus IV. p. 184 e.

Ὅστις ἀλλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος, εἴτ' αὖ με σκάπτειν κελεύεις;

5

Athenaeus IX. p. 368 e.

Καὶ δελφικῶν ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χραυμάτια περρόεντα.

6

Athenaeus XIV. p. 646 b.

Ἐγὼ δ' ἰὼν πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρσίον.

7

Athenaeus XV. p. 690 e.

Φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδα φιλεῖς;

8

Pollux X, 119. 120. (coll. VII, 177. et Photio p. 529, 6.)

Τῆς μνηστῆς ληκύθου πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.

9

Athenaeus XV. p. 667 f. Ἀνηρεῖτο δὲ τὰ κοτταβεῖα ὁ πλείω καταδύσας. — τὸ δ' ἄθλον Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „Ἐγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἔστι κοτταβεῖον) | ἰστάναι καὶ μυρρίνας.“

10

Athenaeus III. p. 127 c.

Ἢ χόνδρον ἔψων, εἴτα μυῖαν ἐμβαλὼν ἐδίδου ἱοφεῖν ἄν.

11

Athenaeus IX. p. 400 a. ex Tryphone

Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.

12

Pollux X, 109. (coll. X, 92.)

Οὐκ, ἀλλὰ ταυτὰ γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

13

Photius p. 606, 20. et Suidas in τροπίας οἶνος

Ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

14

Scholista Aristoph. Equit. v. 577. schol. Platonis p. 334. Bekker. schol. Diogenis in Notices et Extraits vol. X. p. 226. Photius et Suidas in στελεγγίς Οὐδ' ἔστιν αὐτῆ στελεγγίς οὐδὲ λήκυθος.

15

Suidas in ἀναλίσσεν

Εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τελεγή.

16

Harpocratio in ναυτοδίκαί, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „Ἐθέλω βίψας (βλάψας codex Vratisl.) πρὸς ναυτοδίκας ξένην ἐξαιφνης.“ Suidas βίψας τὴν κόπην ἔπλευσας ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἱ τὰ τῆς

ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάψας ποιήσω μέλαν. Hesychius, βάψας: δεύσας, πλεύσας. ἢ τὴν κόπην βάψας.

Fortasse

Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδικίας πλεῖν ἐξαίφνης...

17

Harpocratio in ἐπίπλεμπτον,

Ἴν μὴ μειαλίβη τοῦπίπλεμπτον, κλαέτω.

Photius p. 597, 1. et Etymol. M. p. 763, 22.

18

Harpocratio in κυγκλῖς

Ὁ δ' ἠλιαστής εἶρε πρὸς τὴν κυγκλίδα.

19

Pollux X, 158.

Εἰ μὴ δικῶν τε γυργαθος ψηφισμάτων τε θωμός.

20

Photius et Suidas in σεῖσαι

Ἔσειον, ἦτον χρήματ', ἠπέιλον, ἔσυκοφάντον.

21

Athenaeus III. p. 119 c.

Ὁὐ αἰσχυνοῦμαι τὸν τείριχον τουτοῦν πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνουδ' αὐτῷ κακᾶ.

22

Suidas in Αἰγέα

Τὸν Ἐρεχθεά μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

23

Scholiasia Theocriti II, 12.

Τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἐπρώω τῆ θεῶ εἰς τὰς τριόδους;

24

Pollux IX, 88. (VII, 170.)

Ὁὐδ' ἀργυρόν ἐστιν κεκερατισμένον.

25

Athenaeus VII. p. 299.

Καὶ λεῖος ὡσπερ ἔγγελυς.

26

Athenaeus IV. p. 169 c.

Κάγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Huc spectare videtur Phrynichus p. 427.

27

Photius p. 313, 14. Ὅσα τῶν ἐματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „Ὅτε τὰς ὁὰς ἴσας ἐποιήσατο.“ Conf. Eustathius p. 1828, 54.

28

Phrynichus p. 91. — ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας

Καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι.

Aristophanis verba attulit Thomas Mag. p. 27. Versus heroici exitus, cuius in vicinia fortasse lectum fuit oraculum Atheniensibus aliquando editum Αἰεὶός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἤματα πάντα, de quo scholiasta Equit. v. 1010. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὀρνισί καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται.

29

Eustathius p. 1579, 30. de prosodia nominum in οια et eia agens, καὶ ἡ ἀναειδεία δὲ φησι (Αἴλιος Διονύσιος) καὶ ἡ παρανοαία, ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἣ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „ὡ παρανοαία καὶ ἀναειδεία.“

30

Harpocratio in ἀλλπέδον, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι διὰ ψιλοῦ „Ἐν ἀλλπέδῳ.“

31

Grammaticus Bekkeri p. 427, 3. Ἀποβροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὡς ἡμεῖς, Ἀ. Δ. ἐχρήσατο.

32

Pollux X, 172. Θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀ.

33

Antiatticista Bekkeri p. 104, 28. Κλινάριον: οὐ μόνον κλινίδια. Ἀ. Δ. κλινάριον ex hac fabula Pollux X, 32.

34

Pollux VII, 153. Ἀ. δ' ἐν Δ. καὶ λυρώνταν που λέγει.

35

Photius p. 291, 16. Νεβλάρετοι: περαίνει. ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνεν. Ἀ. Δ. νεβλάρεται scripsit Alberti in annotatione ad Hesychii glossam νεβλάρααι: περαίνεν.

36

Photius p. 350, 10. Ὅρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ υ. καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως. δηλοῖ Ἀ. Δ.

37

Suidas, Πραδαίους: — ἔστι τὸ ὄνομα — καὶ ἐν Δ. Ἀ.

38

Athenaeus IV. p. 183 e. Μνημονεῖα δὲ τοῦ τριγώνου (instrumenti musici) τούτου — Ἀ. ἐν Δ.

39

Pollux VII, 168. Τῷ δὲ λοῦσθαι καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψυχρολουτρήσαμεν ἐν Δ. Ἀ. Falckenburgius ψυχρολουτεῖν.

40

Scholiasia ad Acharn. v. 271. ὦρικὴν ὑληφόρον: ἀντὶ τοῦ ὦρικαν καὶ ἀκαίαν — ὦρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός.

41

Harpocratio, Θῆτες: — ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀ. ἐν Δ.

42

Scholiasia ad Vespar. v. 819. εἶχον δὲ καὶ οἱ ἦρωες πανοπλίαν. καὶ δηλὸν ἐκ τῶν Δαιταλεῶν.

BABYΛΩΝΙΟΙ.

De lite propter Babylonios fabulam ab Cleone sibi intenta conqueritur poeta in Acharn. v. 377 — 382. 502 — 507. ubi vide scholiastarum annotationes. Eo spectant etiam versus in parabasi inde ab 630., mōnente Berglero, in quibus διαβαλλόμενον se dicit ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίσι ταχυβούλοις.

43

Plutarchus in vita Periclis cap. 26. p. 166 d. οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς ἀχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνδύβροζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαυκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. — πρὸς ταῦτα τὰ σίγματα λέγουσι καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ἠνίχθαι Σαμίων ὁ δημὸς ἐστιν· ὡς πολυγράμματος. Conf. Hesychius, Photius et Suidas in Σαμίων.

44

Hesychius, Ἰστροιανὰ: Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκειῶν Ἰστροιανὰ φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἰστροῦ οἰκοῦντες στιζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρωῶνται. Διονύσιος δὲ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστροιανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρησθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τα μέτωπα, τούναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα.

45

Photius p. 546, 5. Στοιχοῦχος: στίχος. — Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις
Ἦ που κατὰ στοιχοῦχος κεκράζονται τι βαρβαριστί.
Hesychius, κατὰ στίχοῦχος: κατὰ τάξεις. Scribe κατὰ στοιχοῦχος.

46

Photius p. 538, 20. Στιγῶν: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Hesychius Στιγῶν: μαστιγίας. Vera scriptura στίγων est. Photii codex accentum ab correctore habet. Conf. Eustathius p. 725, 32. 1542, 48.

47

Scholista ad Lysistr. v. 282. et Suidas in ἀσπιδηφροοί
Ἰστιασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

48

Athenaeus XI. p. 494 d. Κὰν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, διὰν ὁ Διονύσιος λέγει περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἦτιον ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξύβαφον δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγήτεον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦτιον.

49

Athenaeus III. p. 86 f.
Ἀνέκασσον εἰς ἕκαστος ἐμμερέστατα ὀπλωμένους κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων.

50

Scholista Anium v. 1555. Πείσανδρος: — καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων „Ἦ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πείσανδρου.“ πορίσειαν Berglerus. Huc spectat schol. Lysistr. v. 491.

51

Harpocrates in ἐπιβάτης
Εὐ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπιγειον.

52

Ammonius p. 149.
Ἦ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεύγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

53

Pollux X, 85. (Athenaeus XI. p. 478 c.)
α. Δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
β. πόθεν οὖν γένοιτο ἄν; α. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

54

Pollux X, 173.
Πόσους ἔχει στρωτήρας ἀνδρῶν οὐτοσί; καὶ αὐτὸ πάλιν.
Ὡς οὐ καλυμματίους τὸν οἶκον ἤρεφε.
Conf. Harpocrates et Suidas in v. στρωτήρ.

55

Scholista ad Lysistrat. v. 288. et Suidas in v. σιμὸς
Μέσσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

56

Etymolog. M. p. 311, I.
Ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.

57

Photius p. 295, 8.
Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

58

Priscianus XVIII. p. 1181. Putsch. (vol. II. p. 202. ed. Krehl.), Aristophanes in Babyloniiis
Ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.
Nos quoque similiter, annuit me fugere domum.

59

Pollux X, 38. „Εἰς ἄχουρα καὶ γνοῦν.“ Grammaticus in Bachmanni Anecdosis I. p. 418, 24. Χνοῦν: τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

60

Photius p. 490, 19. Ῥόθιον: — Ἀ. Β. „Κατάγου ῥοθιάζων“ φησὶ, καὶ πάλιν
Ναῦς ὄτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.
Conf. Suidas in v. ῥοθιάζουσι.

61

Hesychius, Ἐς τὸν λιμένα: εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. παρὰ τὴν παροιμίαν, Ἀττικὸς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόμως ἤλανον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Conf. Photius p. 22, 7. Zenobius II, 10. et Diogenianus I, 66.

62

Scholista Platonis p. 381. ed. Bekker. Τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Memorat Apostolius XVIII, 53.

63

Zenobius Proverb. II, 22. Ἀνθ' Ἐρμιῶνος: εἰρηται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἰκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἐρμιῶνι τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

64

Aristoteles Rhetoric. III. 2, 15. Ἔστι δὲ ὁ ὑποκρισμός, ὅς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκόπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον, καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ παρατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον

65

Antiatticista Bekkeri p. 80, 14. Ἀλικόν: ἀντὶ τοῦ ἀλμυρόν. Ἀ. Β.

66 a

Pollux IV, 186. Τοὺς δὲ αἰεὶ διγοῦντας οἱ παλαιοὶ διγεσιβίτους ἔλεγον, οὗς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἀ. δὲ ἐν Β. δύσριγος εἶρηκε. δύσριγος in Menandro reprehendit Phrynichus p. 418.

66 b

Etymolog. M. p. 414, 14. Ζώντειον: προ-

παροξυτώνως ὁ μύλων. — Ἄ. Βαβυλωνίους ζώστειον, ὡς Ὡρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. Aliorum grammaticorum locos de hoc vocabulo et cognato ζήτριον collectos vide in Thesaurο Stephani p. CCCXL. ed. Lond.

67

Moeris p. 190. Θωμὸν Ἀτικῶς, ὡς Ἄ. Β.

68

Stephanus Byzant. in Λακεδαίμων, — καὶ λακωνίῳ καὶ λακωνιστῆς. λέγεται καὶ λακεδαμονιάζω, ὡς Ἄ. Β.

69

Photius p. 288, 24. „Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ“. Pollux IX, 28.

70

Photius p. 347, 27. Ὁρζωμοτεῖν: τὸ ὀμνῆσαι. Ἄ. Β.

71

Pollux X, 152. Καὶ πόδα δὲ βαλαντίου ὁ αὐτὸς εἴρηκεν ἐν Βαβυλωνίους.

72

Antiaticista Bekkeri p. 116, 32. Ὠτοκάταξιν: τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἄ. Β. Vide Hesychii interpretes.

73

Ex Babyloniis aliquid attulit Crates apud scriptorem argumenti Pacis. Quod quale fuerit nescimus. Phormionem, Asopii filium, ex hac fabula memorat scholiasta Pacis v. 347.

Π Ρ Ο Λ Γ Ω Ν .

74

Photius p. 534, 1. et Suidas, Σταθερόν: — Ἀριστοφάνης ἐν Πρωαγῶνι
Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρῆς ἡβης.

75

Athenaeus III. p. 95 d.
Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς εἰσίδω θύγγος πέριξ κεκαυμένον;

76

Athenaeus III. p. 80 a.
Κάμνονια δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδῶν ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῆκα τῆς μεσημβρίας.

77

Athenaeus IX. p. 380 d.
Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια·

78

Athenaeus X. p. 422 e.
Ὡρα βαδίζειν μοιστὶ πρὸς τὸν δεσπότην·
ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνῆσαι.

79

Athenaeus XI. p. 478 f.
Ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης θεούσας εἶκος' ἀπολογίζεται.

80

Pollux X, 44.
Οἶμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

81

Scholiasta Platonis p. 322. ed. Bekker. Παροιμία,
ἐν πίσῳ τὴν κεραιεῖαν ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθή-

σεις ὑπερβαυόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων
καὶ ἦδη τῶν τελειότερων. κέρχεται δὲ αὐτῇ Ἄ. ἐν II.
82

Grammaticus Bekkeri p. 411, 17. Ἀντλιαντλη-
τῆρα: — Ἀριστοφάνης δὲ Πρωαγῶνι καὶ Ἐπίλυ-
κος Κορραλίω τὸ αὐτὸ ἀντλιον κελήκασιν.

Α Μ Φ Ι Α Ρ Ε Ω .

83

Scholiasta ad Pluti v. 701.
Ἄλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξ' Ἰασοῦ προνεμένης.
Hesychius, Ἰασώ: παρὰ τὸ ἰάσθαι. φησὶ δὲ Ἀρι-
στοφάνης καὶ Ἀμφιάρεω θυγατέρα εἶναι Ἰασώ.

84

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 15.
Καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῆν φέρε
κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.
Conf. Pollux X, 40.

85

Scholiasta Ranar. v. 246.
Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ προκτιῷ φλέων;
Apud Suidam in v. φλέων est τῷ προκτιῷ βύσμα.

86

Scholiasta Nubium v. 663.
α. Γύναί τί τὸ φορητῆσαν ἐσθ'; β. ἀλετριῶν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. οἰμῶζουσα γε.

87

Athenaeus IV. p. 158 c.
Ὅστις φασὴν ἠδιστον ὄψων λουδορεῖς.

88

Pollux VII, 181. (coll. VI, 60.)
Ἐπει' ἔριξεν ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.

89

Pollux X, 92. Καὶ σφυρίδα δὲ ὀψωναδόκον
πλεζιτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιάρεω Ἀριστοφάνης
ἔφη.

90

Photius (p. 596, 14.) et Suidas in τοῦ
Ταυτὶ τὰ κρε' αὐτῷ παρὰ γυναικὸς του φέρω.

91

Suidas in ἀχνηία
Νόσφ βιασθεῖς ἢ γίλων ἀχνηία.
Grammaticus Bekkeri I. p. 474, 7.

92

Suidas in Φρονώνδας
Ὡ μισοὲ καὶ Φρονῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.
Conf. scholiasta ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 766. ed.
Reisk. (260. Bekker.)

93

Harpocratio in Ἀαμπιρεῖς
Ἀαμπιρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.

94

Aelianus de N. A. XII, 9.
Ὅσφρον δ' ἐξ ἄκρων διακίχλισον ἦντε κίχλιου
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τέλει δ' ἀγαθὴν ἐπαιοδὴν.
Hesychius, Διακίχλισον: διάσεισον. κίχλιος
δὲ ὄρνειον ἢ σεισοπυγίς.

95

Pollux X, 180.
Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις οὓς ἐπιπέμπεις
ἐν πίσῳ που κατασήμησαι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

96

Hephaestio de metro choriambico p. 53. ed. Gaisford.

Οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοῦχλ' ἐλέηθ' ἔμαυτόν.

97

Scholiasia Pacis v. 473.

Ἄφ' οὗ κωμωδικοῦ μορμολυκτικοῦ ἔγγων.

98

Antiatticista Bekkeri p. 81, 24. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράφ. Phrynichus ibidem p. 23, 4. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: τὸ ἀμυγρὸν καὶ καθαρόν ἐτέρας ἐπιρροῆς.

99

Pollux II, 176. Τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον τῶν χειρῶν καὶ ἀνακινῶν ἀναφλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράφ λέγει.

100

Antiatticista Bekkeri p. 82, 5. Ἀνθροπιζέται: Ἀ. Ἀ. Pollux II, 5.

101

Etymolog. M. p. 112, 52. Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράφ διὰ τοῦ ἐήντεβόλησε δύο κλίσεις ὑπέστη.

102

Erotianus in lexico Hippocratico p. 244. ed. Franz. Λεβηρίδος: ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄψεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράφ καὶ Στράτιτι ἐν Φοινίσσαις. Hesychius, Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης φησὶ, τυφλότερος λεβηρίδος. ζ. τ. ξ. Conf. Zenobius II, 95. p. 52. et Suidas in v. γυμνότερος.

103

Harpocratio, Πόπτρον: — τὸν τῆς θύρας κρόκον — ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράφ.

104

Scholiasia Platonis ad Theagem p. 383. ed. Bekker. Παροιμία ἐερὸν συμβουλή ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. — ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπιανὸν φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράφ. De hoc proverbio vide Alberti annotationem ad Hesychium vol. II. p. 27.

ΠΛΟΥΤΟΥΣ Α.

105

Scholiasia Ranarum v. 1125.

Τῶν λαμπηρόρων τε πλείστων αἰτίαν πλατειῶν τοῖς ὑστάτοις.

106

„Suidas, Ἀναπηρία: οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. — Sed Pollux II, 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ καὶ ἀναπηρίαν.“ DOBRAEUS ad Plutū v. 115. p. 12. „Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus ibid. p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ ἠ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίλῃται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsonio Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poeta

voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. VI. p. 269 c. qui locus omnino comparandus.“ IDEM in Addendis p. (99).

107

„Suidas, Ἦν δ' ἐγώ: παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C. C. C. pro παρὰ Π. καὶ Ἀ. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit haec locutio in Pluto.“ DOBRAEUS in Addendis p. (97).

108

Antiatticista Bekkeri p. 113, 11. Πυφῆσαι: διὰ τοῦ υ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

109

Athenaeus III. p. 95 e.

Καὶ μὴν τὸ δεῖν' ἀγκροκόλιά γέ σοι τέτταρα ἤψησα τακερά.

110

Suidas in ἀγοράσαι et Bekkeri Anecd. p. 331, 26. Ἄλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐξορῆν' ὡς ἀγοράσαι ἀπαξάπανθ' ὅσ' ἂν κελεύης, ὦ γύναι.

111

Pollux IX, 63. Ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους „Ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάφῳ διώβολον γέννηται μοι.“

112

Pollux X, 104.

Δοῖδυξ, θυεῖα, τυροκνήστις, ἐσχάρα.

113

Pollux I, 79.

Κοιτῶν ἀπάσαις εἶς, πύελος δὲ μ' ἀρκέσει.

114

Pollux X, 116. et Athenaeus XV. p. 1561. ed. Dindorf.

Καὶ διαστίβονθ' ὀρῶμεν ὥσπερ ἐν κρινῶνι λυχνόχηρ πάντα τῆς ἐξωμίδος.

115

Pollux X, 118. Ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους „δυσὶν λυχνιδίον.“

116

Hephaestio de metris cap. 9. p. 51. ed. Gaisf.

Ὀὐα ἱτὸς, ὦ γυναῖκες, πᾶσι κακοῖσιν ἡμῶς φλῶσιν ἐκάστοθ' ἄνδρες· δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Ad hanc fabulam fortasse referendi quos ex Aristophane versus attulit Athenaeus I. p. 48 c. exscriptos ab Eustathio p. 1570, 5.

Ὅστις ἐν ἡδυόμοις στρώμασι παννυχίζων τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

117

Pollux X, 25.

Καὶ δι' ὀπῆς κατὰ τέλους.

118

Athenaeus VII. p. 276 c. Τῶν δὲ παρόντων γραμ-

ματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρα-
σκευῆν ἔφη, εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δειπνα;
ἴσως διὰ νυκτός; ὡς ὁ χαρτεῖς Ἀριστοφάνης ἐν Αἰ-
λοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων ὀλονεὶ δι' ὅλης νυκτός.

119

Pollux IX, 89. Ἐν — τῷ Αἰλοσίκωνι τὸ μὴ
ἔχειν κέρματα ἀκερματῖαν ἀνόμασεν.

120

Pollux X, 24. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰλο-
σίκωνι καὶ κλειδίον.

121

Scholiasa Pacis v. 740. Ἀριστοφάνης ὡς γαστρί-
μαργον τὸν Ἡρακλέα κομφοδεῖ — ἐν Αἰλοσίκωνι.

122

Aeolosiconis editionem alteram memorat Athenaeus
VIII, p. 372 a. Ἀριστοφάνης Αἰλοσίκωνι δευτέρῳ
Τῶν δὲ γηθῶν
ῥίξας ἐχούσας σκοροδομιμητον φύσιν.

123

Ad hanc fabulam fortasse referendus Herodiani lo-
cus corruptus περὶ μονήρους λέξεως p. 7, 11. ἀλλὰ
καὶ ἡ νέα νῆ εἰρημένον — παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
δινσάλλωνι καὶ ἐπιθυμήσει νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.
Quae ita videntur esse corrigenda, — ἐν Αἰλοσίκωνι
Καὶ ἡ ἐπιθυμήσει νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

Κ Ω Κ Α Α Ο Σ.

124

Erotianus p. 388. ed. Franz.
α. Παρέσο κατέτριβεν ἱμάτια. β. κάπειτα πῶς
φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὄλον;

125

Athenaeus IV, p. 156 b.
Ἄλλ' ἐστὶν, ὃ πάτερ, κομιδῆ μεσημβρία,
ἤντινα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῶν.

126

Harpocratio et Suidas in πῶμαλα
α. Λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; β. πῶμαλα·
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

127

Photius p. 638, 14. et Suidas in ὠδε
Ἐχδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὦδε καὶ δίφρω δύο.

128

Athenaeus XI, p. 478 d.
Ἄλλαι
ὑποπρεσβύτεραι γαῖες Θασίου μέλανος μεστόν **
κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις σφέτερον δέμας
οὐδένα κόσμον.

129

Pollux VII, 162.
Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευε
ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

130

Macrobius Saturnal. V, 18.
Ἦμον ἄγριον βῆρος·
ζῆτιρε γὰρ οἶνος οὐ
μιγείς Ἀχελῶφ.

131

Zenobius VI, 47. Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος:

μῆμνηται ταίτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἰρηται
δὲ παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν
ἐργάζεσθαι νομίζονται.

132

Hesychius, Ἰπνός: — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κω-
κάλῳ καὶ τὸν κοφῶνα οὕτως εἶπεν. Conf. Pollux
V, 91.

133

Stephanus Byzant. in v. Κόρινθος, — καὶ κοριν-
θιάζομαι τὸ ἐταρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐτα-
ρῶν. ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

134

Ad Cocalum Brunckius probabiliter retulit locum
Gellii XIX, 13. „νάγους enim Graeci vocaverunt brevi
atque humili corpore homines, paulum supra terram
exstantes, idque ita dixerunt adhibita quadam ratione
etymologiae cum sententia vocabuli competente, et, si
memoria, inquit (Apollinaris), mihi non labat, scri-
ptum hoc est in comoedia Aristophanis, cui nomen est
ἀκαλῆς.“ Fluctuant libri inter ἀκαλῆς, ἀκλαῆς,
ἀκλαῆς, ἀκλανῆς.

Α Ν Α Γ Υ Ρ Ο Σ.

135

Etymolog. M. p. 207, 53. in v. βουκέφαλος (Gu-
dian. p. 113, 47.)

Μὴ κλά'· ἐγώ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι.
καὶ πάλιν

Ψήχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατῖαν.

136

Photius p. 346, 16. et Suidas in v. ὀρθοπλήξ,
Ὡς δ' ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

137

Pollux X, 74. Καὶ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου
Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. Aristophanis verba
sine nomine auctoris apposita sunt in Etymolog. M.
p. 677, 40.

Περὶθες σεαυτῶ τὸν πνιγέα.

138

Pollux X, 55. Τὴν δὲ ψήκτραν — Ἀριστοφά-
νης ἐν Ἀναγύρῳ εἰρηκεν.

139

Pollux X, 56. Στόμια δὲ πριονωτᾶ ἔφη ἐν
Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

140

Athenaeus VIII, p. 385 f.

Εἰ μὴ παφαιμυθεῖ μ' ὀφθαλμοῖς ἐκάστοτε.

141

Athenaeus XIV, p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων
(ῥοῶν) Ἀριστοφάνης μνημονεύει ἐν Ἀναγύρῳ „Πλήν
ἀλεῦρου καὶ ῥόας.“

142

Photius p. 311, 15. et Suidas in ξυννέοφε
Καὶ ξυννέοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ.

143

Photius p. 315, 22. et Suidas in ὀδοῦ παρούσης
Ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρῶν.

144

Pollux IX, 64.
Ἐν τῷ στόματι τριημιβόλιον ἔχων.

145

Pollux IX, 72.

α. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δὴ ὀβολῶ καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῶν κληντρῶ. β. μὴν τις αὐτ' ἀνείλετο;

146

Athenaeus IV. p. 133 b.

Πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέτιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσμένην
καλάμῳ λεπτῷ.

147

Athenaeus VII. p. 301 a.

Οὐχ ἐψητῶν λοιπὰς ἔστιν.

148

Scholiasta Avium v. 1292.

Καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χλωδός.

149

Suidas in v. ἀπλήγιος et grammaticus Bekkeri p.
425, 20.

Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

150

Photius p. 387, 7. et Suidas in παραλοῦμαί

Ἄλλὰ πάντας χροῖ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους
ἔαν.

151

Suidas, Ἀμφιανὰ κτίζειν: ἔδειν τὸν Τερ-
πάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον —. ἔστι δὲ
— καὶ ἐν Ἀναγύρῳ.

152

Pollux VII, 64. Ἀναχύρω τον δὲ τὸν πηλὸν

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

153

Suidas, Ἀργεῖοι φῶρες: ἐπὶ τῶν προδῆλως
πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ καμφοῦνται.
Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

154

Pollux X, 76. Ἐξεστι δὲ αὐτὸ (vasculum vomitu-
ris porrigendum) καὶ λεβήτιον καλέσαι, καὶ σκά-
φην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης. Addit
codex Falckenburgianus καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι
ἐν ποδιλοῖων ἐμοῦ μεν.

155

Pollux X, 114. Τὸ ὑπόθημα τοῦ ὄλμου ὑφόλ-
μιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Ι.

156

Plutarchus in vita Nicias c. 8. p. 528 a.

α. Ἐθέλω γεωργεῖν. β. εἶτα τίς σε κωλύει;

α. ὕμεις· ἐπεὶ δίδωμι χίλιας δραχμὰς,

ἔάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. β. δεχόμεθα·

δισχίλια γὰρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

157

Scholiasta Equitum v. 959.

Ὅτω δοκεῖ σοὶ δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;

ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀχίζοας;

V. 1. ὅτου — πόλει; Brunckius, quo recepto σοι
fortasse in μοι mutandum. V. 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν
μολγὸν· οὐκ ἀχίζοας; Porsonus. Ad hanc fabulam
Brunckius retulit versum ab Polluce allatum X, 187. —
οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὅς ἔστι κατὰ τὴν

τῶν Ταρανίωνων γλωτταν βόειος ἀσκός· — καὶ Ἀρι-
στοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει,

Μή μοι Ἀθηναίους ἀνεῖ, τοὶ μολγοὶ ἔσονται·
τὸ ἀπληστον αὐτῶν ὑπαιτιττόμενος.

158

Athenaeus III. p. 111 b.

Εἴτ' ἄρτον ὀπιῶν τυγγάνει τις ὀβελίαν.

Ex Pelargis ὁ βολίας ἄρτους, τοὺς ὀβολοῦ πο-
λουμένους memorat Antiaticista Bekkeri p. 111, 7.
Conf. Photius p. 313, 20. p. 314, 1.

159

Athenaeus XI. p. 460 d.

Ὅσπερ κυλικεῖου τοῦ θόνιον προπέπταται.

160

Etymolog. M. p. 234, 35.

Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

161

Priscianus XVIII. vol. II. p. 269. ed. Krehl.
(1212. Putsch.) Φαθὶ λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς
, Ἐγγε κιλικίας αἶμα ἐξολομένην φαθὶ λέγων. Inve-
nitur et nostri abundantia utentes ut, loquere
dicens et stude properans et similia Codex
Monacensis ΦΑΟΙ ΛΕΓΩΝ ΑΡΕΤΟΦΑΝΝΣ ΓΕΩΡ
Iseirekia ΜΑΞΟΛΟΙΜΕΝ ΦΑΕΙΑΤΟΝ.

162

Hephaestio p. 73.

Ὡ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφύνης Ἀττικῆ,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὐθαῖ ἀγαθῆς χθονός.

et paullo post

Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφρυτέσομεν.

Marcus Antoninus IV, 23. Ἐκείνος μὲν φησι, Πόλι
φίλη Κέκροπος, σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς, Ὡ πόλι φίλη Διός;

163

Stobaeus περὶ εἰρήνης LV, 2.

Εἰρήνη βαθύπλουτι καὶ ζευγάριον βοεικὸν, εἰ
γὰρ ποι' ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διεκλύσαι
τῆς τρυγῆς ἄρτον λιπαρὸν καὶ βῆψανον φέροντι.

164

Athenaeus III. p. 75 a.

Συκᾶς φρυτέω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἄν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

165

Athenaeus XIV. p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων
(ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.

166

Harpocratio, Κωδία: τὴν τῆς μίζωνος κεφα-
λὴν οἴτω καλοῦσιν. Ἀ. Γ.

Ἀγαθὴν γε κωδίαν.

167

Etymolog. M. p. 326, 20. Ἐλατῆειν: τὰς
ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

168

Etymolog. M. p. 635, 38. Ὅρχατος: — καὶ
Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φρυτῶν μετόρχιον (με-
τόρχιον scholiasta Theocriti I, 48.) ἐκάλεσεν ἐν τοῖς
Γεωργοῖς. Vocabulo μετόρχιον utitur in Pace v. 572.

169

Pollux IX, 69.

Εξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἡμῶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ λελουμένους σχολάζειν.

170

Zenobius Proverb. II, 27. p. 34. Αὐτῷ μελη-
τέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον· μέμνηται αὐτῆς
Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.
ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμέ-
νων.

171

Plato in Euthydemo p. 294 d. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ,
Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέ-
γεις. ad hunc locum scholiasta p. 97. ed. Ruhnk.
(369. Bekker.) Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις· ἀντὶ
τοῦ ἀγγέλλεις. ἐπὶ τῶν αἰσῶν ἀναγγελλόντων. πολ-
λάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης
Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθύδημῳ. In lemmate Bek-
kerus posuit καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sed vera scrip-
tura est καλὰ δὴ παταγείς. Ita enim hoc prover-
bium recte scriptum apud Hesychium, Photium, Sui-
dam. Vide Hesychii interpretes vol. II. p. 117.

172

Pollux VII, 201. Πορνεύτριαν ἐν τοῖς Γεωρ-
γοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη.

173

Harpocratio, Σηράγγιον· — χωρίον τι τοῦ
Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ
Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. Σηράγγιον scribitur apud
Photium p. 509. 510. Vide Hesychii interpretes vol.
II. p. 1175.

174

Photius p. 543, 7. Στρέψα· πόλις τῆς Θράκης.
καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Στρεψαίους· Ἀρι-
στοφάνης Γεωργοῖς. Vide annotationes ad Hesychium
vol. II. p. 1278.

175

Pollux X, 69. Τραπεζοφόρον — εἶρον —
ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς — ἐπὶ τοῦ τὴν τρά-
πεζαν φέροντος ἢ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυραῖαι.

176

Scholiasta Platonis p. 330. Bekker. Μέλητος τραῦ-
λος τραγωδίας ποιητής. — ἐν δὲ Γεωργοῖς (Ἀριστο-
φάνης) ὡς Καλλιῶν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται.

177

Scholiasta Avium v. 1698. in codicibus Ravennate
et Leidensi, Γοργαίαι τε καὶ Φίλιπποι· ὁ Φί-
λιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. —
τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀρι-
στοφάνης.

Γ Η Ρ Α Σ.

178

Athenaeus III. p. 109 f.

α. Τοῦτ' ἐστὶν τὸ πρῶγμα; β. θερμοὺς ὡς τέκνον.
α. ἀλλ' ἢ παραιρονεῖς; β. κριβαντίας ὡς τέκνον.

179

Athenaeus VII. p. 287 d.

Ταῖς πολιόχουσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

180

Pollux VI, 69.

Ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβός, τεύτλιον,
περίκομμα, θοῖον, ἐγκέφαλος, ὄργανον.

Diogenes Laertius IV, 18. de Polemone, ἦν οὖν
ἄσπεϊός τις καὶ γενναῖος, παρητημένος ἄφρησιν
Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου (?), ὄξωτὰ καὶ σιλ-
φιωτὰ, ἄπερ, ὡς αὐτὸς φησι,

Καταπυγούνη ταῦτ' ἐσὶ πρὸς κρέας μέγα.

181

Pollux IV, 180.

Ὀφθαλμιάσας πέρουσι εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ἐπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἱατροῦ.

182

Pollux IX, 39.

Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας.

Idem VII, 125.

183

Pollux X, 74.

Υδρίαν δανεῖζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.

184

Pollux X, 104.

Κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

185

Grammaticus Bekkeri I. p. 430, 15.

Ἐγὼ δ' ἀπολογίζην τε κῆτ' ἐπ' ἀνθρώπων.

186

Grammaticus Bekkeri I. p. 449, 14.

Ὁ δὲ μεθῶν ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

187

Phrynichus p. 367. ed. Lobéck.

α. Τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι τὸ Λιονύσιον;
β. ὅπου τὰ μορολουκεῖα προσκοιμάννυται.
V. 2. Etymolog. M. p. 590, 52.

188

Priscianns XVIII. vol. II. p. 226. ed. Kröhl. (1191.
Putsch.) Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέ-
ραις. Similiter nos. Aristophanes Γῆρα „Σὺ δ' οὐχ
ἦγῃ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.“ Codex Tegerns.

ΓΕΡΑΥΣΥΔΟΥΣ ΗΜΕΡΑΣ. Codex Monac. ΓΗ-
ΡΑΥΣΥ ΔΟΥΧ ΗΓΗΙ ΜΟΥ ΗΛΗ ΟΛΙΓΑΣ
ΗΜΕΡΑΣ. Postrema trimetri verba fuisse vñ ἄρ'
ὀλίγας ἡμέρας Meinekius et Suevernius viderunt.

189

Scholiasta Equitum v. 577.

Εἰ παιδαρίους ἀκολουθεῖν δεῖ σφαιραν καὶ σπλεγ-
γίδ' ἔχοντα.

Eadem scholiasta Platonis p. 334. ed. Bekker. Pho-
tius p. 537, 14. et Suidas in v. σπλεγγίς.

190

Athenaeus IV. p. 133 a.

Ἦν προεβύτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς εἰταίρας,
ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἐλάας
σιμφράς;

191

Aelianus de N. A. XII, 9.

Λόρδου κικλοβάταν ὄυθμόν.

192

Scholiasta Nicandri Theriacor. v. 295.

Ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι
τῆμερον.

193

Photius p. 256, 7. Μελετιέα κάπρον· Ἀρι-
στοφάνης ἐν Γῆρα λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐχράτης, ἐπεὶ
δασύς ἐστι. καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον· ἢ ὅτι

μυλωνας εἶχεν, ἐν οἷς ἐτρέφοντο σῦς. Hesychius, *Μελιτεὺς κἀπρος*: τῶν γὰρ δῆμων *Μελιτεὺς* ἐστι. καὶ σὺν αὐτὸν ἀντικρὺς ἐκάλου, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρστον αὐτὸν φασὶ πολλαχοῦ, ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἐτρέφεν.

194

Pollux X, 61. *Κληρωτήριον*: — ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρησθαι ἐν τῷ Γῆρα Ἀριστοφάνους.

195

Harpocratio, *Σκαφίον*: — ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γῆρα.

196

Harpocratio, *Τῆτες*: ἀντὶ τοῦ τούτω τῷ ἔτει. — Ἀριστοφάνης Γῆρα.

197

Antiaticista Bekkeri p. 102, 15. *Καταλαεῖν*: Ἀριστοφάνης Γῆρα.

Γ Η Ρ Υ Τ Α Δ Η Σ.

198

Athenaeus XII, p. 551 a.

α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθυμῶνα καὶ σκότου πύλας ἔτιη κατελεῖν; β. ἐν' ἀρ' ἐκάστης τῆς τέχνης εἰλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας, οὓς ἦσμεν ὄντας ἀδοξοφίτας καὶ θαμὰ 5 ἐκέϊσε φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἀδοξοφίται; β. νῆ Δία μάλιστά γ', ὥσπερ Θρακοφίται. πάντ' ἔχεις. α. καὶ τίνας ἂν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων ἀπὸ τῶν τρυφῶδων, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν

10 *Μέλητος*, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων *Κινησίας*.

εἶδ' ἐξῆς φησιν

Ἦς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπιδῶν ὤχεϊσθ' ἄρα· τούτους γὰρ, ἦν πολλῶ ξυνέλθη, ξυλλαβῶν ὁ τῆς διακροίας ποταμὸς οἰχίσεται.

199

Athenaeus III, p. 112 e. *Θεαρίων* ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν *Γηρυτιάδῃ* καὶ *Απολοσίωνι* διὰ τούτων

Ἦκω Θεαρίωνος ἀρτοποιῶλον λιπῶν, ἐν' ἐστὶ κοιβάνων ἐδώλια.

200

Athenaeus III, p. 95 f. *Ἀροζῶλι*, ἄρστοι, κάραβοι.

201

Athenaeus IV, p. 158 c. *Πτισάνην* διδάσκεις αὐτὸν ἔπειν ἢ μακῆν.

202

Athenaeus III, p. 99 f. *Θεράπευε* καὶ χόρταζε τῶν μονηδιῶν.

203

Athenaeus VII, p. 307 e. Ἦρ' ἐνδον ἀνδρῶν κεντρῶν ἀποικία; ὡς μὲν γὰρ εἰσι νήσιδες γιγνώσκετε.

204

Athenaeus VIII, p. 365 b. *Ἐν τοῖσι συνδέπνοις* ἐπαινῶν *Ἀσχύλον*.

205

Scholiasia Vesparum v. 1303.

α. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου γάγοιμ' ἂν ῥήματα; β. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας. λεπτοὺς] *Legebatur* ξηροῦς. Recte Pollux VI, 65. In *λευκοῦς corruptum apud Athenaeum IX, p. 367 b.*

206

Pollux X, 59.

Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἠσθιον.

207

Pollux VI, 111.

Τότε μὲν γε σοῦ κατεκοιτάβιζον * * νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὐ οἶδ' ὅτι καὶ καταχέσσονται.

208

Pollux X, 91. *Κανίσκια* — Ἀριστοφάνης — ἐν *Γηρυτιάδῃ* „Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῶ κανισκίῳ ἄρτων περιλοιπα θούμματα.“ *Idem VII, 176. Πλεκτῶ κανισκίῳ.*

209

Athenaeus XI, p. 485 a.

Ἦν δὲ τὸ προῦγμ' ἑορτή. περιέφερε δ' ἡμῖν κυκλῶ λεπαστήν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεεν τε σφόδρα κυανοβενθῆ.

Partem huius loci attulit Pollux X, 75.

210

Pollux IX, 46.

Ἰόλος τὸδ' ἐστίν· εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται;

211

Erotianus p. 148. ed. Franz.

Φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἑπαντας ἐκλαπῆναι.

212

Harpocratio in βωμολοχέεσθαι

Χαριεντιῆζει καὶ καταπαίξεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. Propter verbum *χαριεντιῆζει* hunc versum omisso fabulae nomine attulerunt Etymol. M., Suidas, Zonaras in v. *χαριεντιζόμενοι*, scholiasta Platonis p. 403. ed. Bekker., grammaticus Nanius p. 497.

213

Athenaeus VI, p. 261 f.

Ψίδυρος τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

214

Hesychius, *Ἀὐτοὶ θύομεν*: ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἐστίασιν λέγουσι, καὶ αὐτοὶ θύομεν. ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπὸ τινῶν λέγεται. Ἀριστοφάνης *Γηρυτιάδῃ*.

215

Sophocles *Electra* v. 28. Ἦ δὲ σθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ παιῆρ | τέθνηξεν; Ad hunc locum scholiasta, *Καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῳδήξεν ἐν Γηρυτιάδῃ*.

216

Etymolog. M. p. 420, 1.

Ἦισαν εὐθὺν τοῦ *Διονυσίου*.

217

Pollux X, 160. *Ἀσκοθύλακος*, ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνους *Γηρυτιάδῃ*.

218

Erotianus p. 114. 116. *Γαργαλισμοῦ*: γάρ-

γαλος καὶ γαργάλη λέγεται ξερεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν γυναικῶν εἰλημένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

219

Harpocratio, Ἐρμάν: ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξις ἀπολογία. ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους. Photius p. 15, 1. Ἐρμάν: ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.

220

Pollux VII, 149. Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε.

221

Pollux IV, 181. Ἐἴποις δ' ἂν καὶ δεσμὰ καὶ κατὰ πλάσμα ἐν Γηρυτάδῃ.

222

Antiatticista Bekkeri p. 107, 32. Μέτοχος: Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

223

Pollux VII, 117. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ εἶρηξε τοὺς οἰκοδόμους.

224

Pollux X, 170. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ περιφύετον.

225

Athenaeus VII. p. 321 a. Σκόμβρος. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

226

Pollux VII, 7. Καὶ ὁμότεχνοι δὲ καὶ σύντεχνοι. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ τούτω κέχρηται.

227

Pollux X, 169. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει φορμῶ σχοινίνω. Eadem verba sine fabulae nomine VII, 175.

228

Athenaeus XIV. p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρῶνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης — μνημονεύει — καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.

229

Scholiasta Platonis Clarkianus apud Gaisfordum in Lection. Platon. p. 173. (373. ed. Bekker.) ubi de gathone agitur

τραγωιδ

ἐπὶ μαλακία

ταδῃ ἢν δ' οὗτος

παῖς ἀθηναῖος . . .

Recte Gaisfordum Γηρυτάδῃ restituere opinor. Grammatici verba haec fere fuisse credibile est, ποιητῆς τραγωιδίας, ὃς διεβάλλετο ἐπὶ μαλακία, ὡς Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

230

Athenaeus XIII. p. 592 c. Μνημονεύει αὐτῆς (τῆς Ναΐδος) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ κἀν τῷ Πλούτῳ (v. 179), ἐν ᾧ λέγει „Ἐρῶ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου,“ γραπτέον Ναῖς καὶ οὐ Λαῖς.

231

Ad hanc fabulam fortasse pertinent versus duo ab Dione Prusaeo LII. p. 553. ed. Morel. (vol. II. p. 273.

Reisk.) servati, qui de Sophoclis Philocteta disputans ita scribit, Τὰ τε μέλη οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὥστε μὴ εἰκῆ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι χειρισμένου ὥσπερ καδίσκου περιέλειγε τὸ στόμα.

Hinc explicari possunt quae in Vita Sophoclis obscurius traduntur p. XII. ed. Brunck. Ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ ποιητικῇ, δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθεῖετο τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα χειρισμένου. Priora verba non sunt Aristophanis, sed parodia nescio ab quo facta notissimi versus Eupolidis πειθῶ τις ἐπεκἀδιζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι, quo Pericleae vis eloquentiae descripta fuit.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Clemens Alexandr. Stromat. VI. p. 752. ed. Potter. Πλάτων δὲ ὁ κομικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλω τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται.

232

Hesychius, Δαιδάλεια: Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον.

233

Suidas, Εὐρύβατος: —

Εἰ δὴ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δαί.

234

Erotianus p. 50.

Ὁ μηχανοποιὸς, ὅποτε βούλει τὸν τροχὸν εἶν ἀνεκὰς, λέγει, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

235

Athenaeus VII. p. 316 b.

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας. καὶ πάλιν „Τὸν πουλύπου μοι εἶρηξε“ καὶ πάλιν Πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

P. 323 c. haec ex Danaidibus afferuntur, Σηπία. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

236

Athenaeus IX. p. 367 d. et p. 368 c.

Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γέ του τρόπου ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένους.

τρόπου utriusque omittunt libri scripti, ut Musurus de coniectura addidisse videatur.

237

Athenaeus IX. p. 374 e. Καὶ Θεόπομπος δ' — ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα — καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω

Ἐὶδὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτροῦν. καὶ πάλιν

Πολλὰ τῶν ἀλεκτροῦνών βία

ὑπηνέμια τίχτουσιν ἢ ἀπολλάξιας.

ἐν δὲ Νεφέλαις (v. 665.) — γησὶ „Nūn — ἀλέκτορα.“

V. 2. Πολλὰ] Hoc fragmentum ex Platonis Dae-dalo attulit scholiasta Aristophanis Nub. v. 663. ubi ἐπιτοτε πολλὰ scriptum. Unde iisdem utrumque poe-

tam verbis usum esse coniecit Ernesti in annotatione ad scholia, Clementis Alexandrini loco confisus, quem supra apposui. Sed scholiastae fidem elevant Photius et Suidas in ὑπνῆμια, qui Aristophanis nomen posuerunt et Platonis philosophi locum quendam adiunxerunt. Et apud Suidam quidem ἐνίοτε πολλοὶ scriptum, apud Photium ἐνίοτε (sic) πολλὰ, ubi Porsonus correxit Ἐν ἴσπε· πολλὰι—. Sine auctoris nomine Eustathius p. 1479, 28. attulit πολλὰι τῶν ἀλεκτρούων ὑπνῆμια τίττουςι.

238

Photius p. 338, 15. et Suidas in ὄνου σκιά
α. Περὶ τοῦ γὰρ ὕμιν ὁ πόλεμος
νῦν ἔστι; β. περὶ ὄνου σκιάς.

239

Hesychius, Δορυφόρον: τὸν δολοφοροῦντα.
Ἀριστοφάνης Λαιδάλω.

240

Pollux VII, 100. Κογχυλίας λέθος ἐν Ἀριστοφάνους Λαιδάλω.

241

Pollux VII, 117. Ἀρχιτέκτων εἰρηται παρὰ Πλάτωνι. βία γὰρ ἢ ἐν τῷ Σοφοκλέους Λαιδάλω τεκτόναρχος Μοῦσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν Ἀριστοφάνης εἰρηγεν ἐν Λαιδάλω. Verbo ἀρχιτεκτονεῖν utitur in Pace v. 305. Quamobrem videndum ne Pollux Λαιδάλω pro Εἰρήνῃ scripserit, quum Sophoclis locus ante oculos versaretur.

Δ Α Ν Α Ι Δ Ε Σ .

242

Pollux II, 76.

Τραπέμενον εἰς τοῦτον λαβεῖν
ὄσμυλια καὶ μαινίδια καὶ σπιδία.

Versum alterum propter σπιδία ex Danaidibus attulit Athenaeus VII, p. 324 b. unde ὄσμυλια pro ὄσμυλῖδια correctum. Photius p. 352, 25. Ὅσμυλία: ἰχθύδια εὐτελεῖ. Ὅσμυλια καὶ μαινίδια καὶ σπιδία, γησὴν Ἀριστοφάνης. De verbis Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σπιδίας καὶ πολυύπους, quae Athenaeus alio in loco ex Daedalo, in alio ex Danaidibus attulit, dictum ad fragm. 235.

243

Athenaeus X, p. 422 e.

Ἦδη παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνᾶναι.

244

Pollux X, 130.

Κακῶν τοσοῦτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

245

Scholiasta Pacis v. 922. Pluti v. 1199. et Suidas in v. χύτρας

Μαρτύρομαι δὲ Ζηρὸς ἐρκείου χύτρας
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρῶθη ποτέ.

246

Photius p. 596, 14. et Suidas in τοῦ

Ἄλλ' εἰσὶδ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξει βούλομαι
τουτὶ προσόξεν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ.

247

Scholiasta Venetus Homeri Iliad. ξ, 200. p. 392 b, 20. Ἀριστοφάνης Δανάϊσι „δ ακτῆλιοσ χαλ-

κοῦν φέρων ἀπείρονα“ ἔφη. Eadem schol. Ambrosianus Odys. α, 98. qui in Aristophanis verbis φέρειν praebet. Conf. grammaticus Bekkeri p. 420, 18.

248

Athenaeus IX, p. 400 a.

Αύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

249

Athenaeus II, p. 57 a.

Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ
στρωματόδεσμα,
διαμασχάλισας αὐτὸν σχελίσιν καὶ γύσζαις καὶ
ζαμανίσιν.

250

Suidas in ἀταλαπύρων et grammaticus Bekkeri p. 457, 29.

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαπύρως ἢ ποιήσις δέκετο. Affertur etiam ab Etymol. M. p. 162, 40. (Gudian. p. 88, 31.) ubi διάκεται scriptum.

251

Suidas in αἰλλεῖος

Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αἰλλείας ἐχίνου κεφαλὴν
κατορῶνται.

ἐχίνου] σχίνου Meinekius. κεφαλὴν Kusterus. Vulgo κεφαλῆς.

252

Athenaeus XIV, p. 645 e. Ἐγκρίδες. περμῆτιον ἐψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτοῦμενον. — Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δανάϊσι καὶ ποιητῆν (πωλητῆν Schweighaeuserus) γησὴν αὐτῶν (ita codex Venetus: alii αὐτὸν vel αὐτὸν) εἶναι ἐν τοῦτοις „Μήτ' ἄρα μ' εἶναι | ἐγκριδοπῶλην.“ Codex Venetus μήτ' ἄρα μ' εἶναι. Reperi Iacobsii correctionem p. 342. propositam. Porsonus in Miscellan. p. 247. μήθ' ἄρμονιῶν. Pollux VII, 199. de verbis cum πωλεῖν compositis exempla afferens, ἐν δ' Ἀριστοφάνους Δανάϊσι συρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι.

253

Athenaeus III, p. 114 c.

Καὶ τὸν κυλλᾶστιν φθέρου καὶ τὸν Πετόστριν.

254

Pollux X, 39. Εἴποισ δ' ἂν οἶμαι καὶ χρῶν καὶ μουῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος — ἐν Δανάϊσι „Τῶν χειρῶν ἔργα μουῦς ἔστιν.“

255

Suidas in ἀργύρειος et grammaticus Bekkeri p. 442, 11. Ἀργύρειον καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δανάϊσιν.

256

Pollux X, 127. Προσωπίς καὶ, ὡς ἐν Δανάϊσιν Ἀριστοφάνης, πρὸσσωπίδιον.

257

Scholiasta Lysistratae v. 1239. Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Ἀακωνική, ἧς μέννηται καὶ ἐν Δανάϊσιν Ἀριστοφάνης. Eadem Suidas in Κλειταγόρα.

258

Scholiasta Pluti v. 210. Ὁ ξύτερον τοῦ Ἀυγκέως: Ἀυγκέως, ὡς αὐτὸς ἐν Δανάϊσι γησὴν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἰστορίαν λέγειν. τοσοῦτον δὲ ὄξυωπέσιαιος ἦν cet. Suidas, Ἀυγκέως ὄξυωπέστε-

ρον βλέπεις: οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

259

Pollux X, 26. Καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ἐκείνοι (οἱ κωμῳδοὶ) λέγουσι, καὶ „Οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν“ ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. Tantam haec habent cum Ecclesiastiarum v. 382. similitudinem, νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ut dubitare liceat an Pollux alteram pro altera fabulam nominaverit.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Duplex huius fabulae editio extitit, altera Δράματα ἢ Κένταυρος, altera Δράματα ἢ Νιόβος inscripta.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

260

Photius p. 451, 13.

Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φιλῶν τῶν σῶν ἐνί.

Conf. Suidas in πρόδικον.

261

Pollux III, 74.

Ἄνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

262

Pollux X, 185.

Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τιν' οὖρει πίττινον.

263

Pollux X, 79. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω „Ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας“ εἴρηκε. ἐκκρουσάμενος Casaubonus.

264

Pollux IX, 53. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω „Ἄθος δεκατάλαντος.“

265

Pollux IX, 36. Κωμῆτας τοὺς γείτονας καὶ κωμῆτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρω ἔφη „Ἐν κωμῆτισι (κωμῆτισιν!) καπήλοις (τ' addit Salmasius) ἐπίχωρον.“

266

Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαβαρούσαις „Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγεσ τούτῳ τῷ δειπνῶ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.“ καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω

Χωρεῖ δ' ἄκλητος αἰεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι. Post χωρεῖ δ' aliquid omissum. In fine versus οὐ γὰρ ἄκανθαι, quibus verbis caret codex, addiderunt critici.

267

Pollux VII, 24.

Πιτῶ, βράιτω, μάιτω, δεύω, πέττω, καταλῶ.

268

Hesychius, Κύλλου πήρα: ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα. ἔστι γὰρ χωρὶν Ἀθήνησιν ἐπιρροεὺς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη. Conf. Suidas, Photius p. 185, 21. Herodianus περὶ μονήρους λέξεωσ p. 11, 16.

269

Athenaeus XIV. p. 629 c. Τὴν ἀπόκινον κα-

λουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει — Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρω.

270

Pollux X, 171. Κλιμακτιῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρω.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ.

Hanc fabulam spuriam iudicasse veteres criticos ex grammatici testimonio cognoscitur in Prolegomenis de comoedia p. XVIII, 8.

271

Νιόβου nomen ab Νιόβη finxit poeta, quemadmodum ab Ἀφροδίτῃ deducto Ἀφροδίτος usus est. De quo ita scribit Macrobius Saturnal. III, 8. „Apud Calvum Aclerianus affirmat legendum

Pollentemque deum Venerem, non deam. Signum etiam eius est Cypri barbatum, corpore et (vulgo sed) veste muliebri cum sceptro ac statura virili, et putant eandem marem ac feminam esse. Aristophanes eam Ἀφροδίτον appellat.“ Servius ad Virgil. Aeneid. II, 632. „Est etiam in Cypro simulacrum barbatae Veneris, corpore et veste muliebri, cum sceptro et natura virili, quod Ἀφροδίτον vocatur.“ Hesychius, Ἀφροδίτος: Θεόφραστος μὲν τὸν Ἐρμαφροδίτον φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίζθαι ἐν Κύπρῳ λέγει. Grammaticus Bekkeri p. 472, 24. Ἀφροδίτος: ὁ Ἐρμαφροδίτος. παραπλήσοι δὲ τοῦτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὀρφάνης, Πιρίππος.

272

Niobae liberorum mentionem in hac fabula iniectam esse intelligitur ex scholiastae annotatione ad Euripidis Phoeniss. v. 159. p. 46. ed. Matth. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ

Καὶ δις ἔπι' αὐτῆς τέκνα

Νιόβης θανάτια Λοξίτω τοξέμασιν. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ἔ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

273

Athenaeus VII. p. 301 b.

Οὐδὲν μὰ Δ' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

274

Athenaeus XV. p. 1561. ed. nostrae, ex codice Veneto, Ὅτι δὲ λυχνούχοι οἱ νῦν καλούμενοί φανὸν ὀνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίῳ παρίστησι—. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νουῶ (ἐν δὲ τῷ Νιόβῳ correxī in Prolegom. ad Aristoph. Fragm. p. 14.) προειπῶν λυχνούχον οἰμοὶ κακοδαίμων φησὶν λυχνούχος ἡμῖν οἴχεται. εἴτ' ἐπιφέρει καὶ πὼς ἐπιρροασ τὸν λυχνούχον οἴχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ ἐλαθεσ. ἐν δὲ τοῖς .ρ. ησ (corrige ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς) καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων ἄλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος ὁμοίωτα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνίδιου. Priora nunc mihi intacta relinquenda sunt: cum postremis autem Pollucis locus componendus X, 119. ὅταν δ' εἴπη ἐν τῷ Αἰολοσίῳ Ἀριστοφάνης „Λυοῖν λυχνίδιον,“ δηλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἄλλ' οὐ μικροὺς λύχνους.

— σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ

Ἄλλ' ὥσπερ λύχνος

ὁμοιότατα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Vulgatum κάθενδ' correxi ex Athenaeo.

275

Pollux X, 185.

Ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτριψε.

276

Pollux X, 166. Κατὰ τὸν δεξιότατον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ.

Vide Hesychium vol. II. p. 208.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

277

Scholiasia Ranarum v. 810. Μειγαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν: μείον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν νιῶν εἰς τὰ Ἀπατοῦρια ὄως ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένου διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου μείον μείον. ὅτι δὲ ἴσταντο Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (vulgo δράματι, cuius correctionem Kusterus monstravit) δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μείον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιον τι τοῖς ἤτιον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο (vulgo ἀπεδέδοκτο), καθάπερ αὐτὸς φησὶν Ἀριστοφάνης Ἄλλ' εὐχομαι ᾗ γῶγ' ἐλκύσει σε τὸν σταθμόν, ἵνα μὴ με προσπράττωσι γαῶν οἱ φράτορες. τὸν σταθμόν Brunckius. Vulgo τὸν σφυγμόν.

278

Photius p. 534, 11.

Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.

279

Athenaeus XI. p. 496 a.

Πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Vulgo πεταχνοῦνται. Epitome πεταχνοῦνται. Recte Casaubonus πεταχνοῦνται. Photius p. 426, 10. Πεταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν. Confer Hesychii glossas vol. II. p. 897. 904.

280

Hesychius, Βύρσαν: τὴν πόλιν Ἀθηῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἐφη.

281

Antiatticista Bekkeri p. 105, 2I. Κιχορία: τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν. Eadem, omisso Δράμασιν, Photius p. 166, 22. ubi codex a pr. manu κιχορία, ab correctore κιχώρεια, quae vera scriptura. Vide Schneider. ad Theophrast. vol. V. p. 414.

282

Scholiasia Platonis p. 331. Bekker. Χαίρεσθωντα — Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτην (λέγει).

ΗΡΩΙΣΤΑ.

283

Heroibus fabulae ab choro nomen factum ad eumque referendū videtur versus trochaici initium ab Choerobosco servatum in Bekkeri Anecdotis p. 1197. Φησὶν Ἱεροδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ ὡς ἡ οἱ ἦρωες

εὐθεία τῶν πληθυντικῶν εὐρηται κατὰ κράσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρσιον, οἶον

Οἱ γὰρ ἦρως ἐγγύς εἰσιν,

ἀντὶ τοῦ οἱ ἦρωες. Ita in Equitibus v. 244. Demosthenes, ubi equites appropinquare videt, ἄνδρες ἐγγύς, inquit. Quod autem ex Ὅρσιον illa afferuntur, aut memoriae lapsui debetur ex Avium versuum 1472. et 1477. recordatione orto, ἔνθα τοῖς ἦρωσιν ἄνθρωποι ξυναριστῶσι et εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω τῶν βροτιῶν νύκτωρ Ὅρεστη, aut vetus est librarii error, repetitus etiam ab Lascari Gramm. III, 2. Brevius Phrynichus p. 158. ed. Lobeck. Ἄπαξ βιασθὲς Ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἦρως εἶπε. Accusativi ἦρων exemplum, fortasse ipsum quoque ex hac fabula, attulit scholiasta Homeri Iliad. v, 428. ἦρων τινὲς Ἀτικῶς· „ἀλλ' εἰς ἦρων τι παρήμαρτον“ Ἀριστοφάνης.

284

Stephanus Byz. v. Ἄργος

Ὁὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας μὰ Δι' οὐδέ γ' Ἑλληνας, ὅσον ξμοιγε φαίνεται.

285

Suidas, Ἀμφορεαφόρος:—

Τρέξ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον, καίπειτα μίσθον στυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

V. 2. Legebatur τὸν ἔνδοθεν καὶ γεῦμα. Correctum ex Polluce X, 75. Καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γευστήριον „τρέξ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν (καινὸν coniecit Hemsterhusius) λαβὼν τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον.“ Idem X, 172. Καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίων, τοῦ Ἀριστοφάνους εἰπόντος „Βύσμα καὶ γευστήριον.“ et VI, 99. Καὶ γευστηρίου μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται.

286

Pollux X, 112. Καὶ πανσικίπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ὠνόμαζον, ὡς ἐν Ἱεροσιν Ἀριστοφάνης

Ἡ καρδοπεῖφ περιπαγῆ τὸν αὐχένα.

287

Scholiasia Pacis v. 14. in codicibus Venetis 474. et 475. Εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθτείν, ἀρ' οὐ καὶ τὴν πανσικίπην (codd. πασικίπη) ἐπενόησαν, τροχοειδὲς (τροχοειδὲς codex 474.) τι, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον (ἦρον 475.) πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἱεροσιν Ἀριστοφάνης

Παύσειν ξοιχ' ἡ πανσικίπη κίπτοντά σε.

Παύσειν dedi pro παύσειν. πανσικίπη 474. πασικίπη 475.

288

Pollux X, 173.

Ἴδι δὲ λαβὼν τὸν ὑμόμον ἀνακωδώνισον.

289

Scholiasia Thesmophoriaz. v. 21. in codice Ravenate, Οἶόν τέ ποῦ ἴστιν αἰσοφαῖ ξυνουσίαι: διὰ τοῦτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ „Σοφοὶ τράγικοι τῶν σοφῶν συνουσίαι.“ ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Ἄλιαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἱεροσιν ἀντιφράξ ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντιφάνης καὶ Πλάτων (in Theage p. 125 d. de republ. VIII. p. 568 a.) Εὐριπί-

δου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἦτοι πεπλανημένους ἢ συνεξαπατήσασιν τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσι τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δοῦμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται. Aristides II. p. 288, 2. Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν οἶμαι τὸ Ἰαμβεῖον εἶναι τὸ „Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία,“ οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἰαντος Σοφοκλέους, Αἰαντος τοῦ Λοκροῦ. Vide Brunckium ad Aiacis Locr. fr. II.

290

Pollux VII, 167. Καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρωσιν

Μῆτε ποδάνιπτρον θύρας' ἐκχεῖτε μῆτε λούτριον. Pollux X, 78. ποδάνιπτρον ex Heroibus.

291

Diogenes Laert. VIII, 34. de praeceptis Pythagoricis agens, Τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίξεσθαι μὴ ἀκολάσιως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευταίῃ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἡρωσιν „Μὴ γεύεσθ' αἴτ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός.“ ἀλεκτροῦνος μὴ ἄπτεσθαι λευκοῦ. Suidas in Πυθαγόρα τὰ σύμβολα vol. III. p. 245. Τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίξεσθαι ἀκολάσιως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναι φησὶ τὰ πίπτοντα, μῆτε δὲ τὰ ἐντός τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μῆτε λευκὸν ἀλεκτροῦνα ἐσθίειν. Ex his Seidlerus p. II. tetrametrum eruit
Μηδὲ γεύεσθ' αἴτ' ἂν ἐντός τῆς τραπέζης καταπέσῃ.

292

Scholiasia Avium v. 799.

Κἀπὸ τῆς Αὐτρέφους τραπέζης.

293

Pollux VII, 133. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἡρωσιν δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκεῖναι φορὸν, ὅταν εἴπῃ „Ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.“

294

Draco Straton. p. 73, 14. et Etymol. M. p. 673, 1. Τὸ δὲ πῶς ἐκτελεῖται — Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρωσιν „Πῶς πίομαι;“

295

Pollux VII, 15. Ἐμπόλω Διοσκώρῳ ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 16. Εἶπε δὲ καὶ ἀνδραποδωνῆς ἐν τοῖς Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 21. Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἡρωσιν ἀρτοποιλία.

296

Pollux X, 61. Τὸν γὰρ ἦλον καὶ ἠλίσκον ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε. Conf. Photius p. 67, 4.

297

Harpocratio, Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιστοφυλάκιον. Αὐσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφρήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν. Eadem Photius p. 472, 18. qui simpliciter Αὐσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

298

Athenaeus IX. p. 409 c. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρωσιν χερνίβιον εἴρηκεν.

299

Scholiasia Sophoclis Oedip. Col. v. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χορημοὺς, ὡς — καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Scholiasia Ravennas Thesmophor. v. 299. Καλλιγενεῖα: δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Photius p. 127, 9. Καλλιγενεῖαν: Ἀπολόδοτος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. Compara Hesychium vol. II. p. 124.

300

Grammaticus Bekkeri I. p. 410, 16.

Καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξεσημένον.

301

Athenaei epitome I. p. 29 a. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροαζήσιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπρωθηθίου οἴνου

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἔασω Πράμιον, οὐ Χίον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Περαπήθιον, οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον.

V. 3. Hesychius, Ἐμβολον: Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖτο. Etiam ἀνθροσμίου mentio facta fuit in hac fabula. Erotianus p. 284. ed. Franz. Οἶνος ἀνθροσμίας: ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατρύχοις (v. 1161.) καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

302

Athenaeus III. p. 104 e.

α. Ἰχθύς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον

ἢ τῶν πλατειῶν καρέων ἢ πουλύπους, ἢ νῆστις ὀπιτᾶ', ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδης;

β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. α. οὐδὲ βατίς; β. οὐ φημ' ἐγώ.

5 α. οὐ χόριον οὐδὲ πνός, οὐδ' ἦπαρ κάπρου, οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος, οὐδ' ἐγγέλιον, οὐδὲ κάραβον μέγαν γυναιξὶ κοπιώσασιν ἐπεζουρήσατε;

303

Athenaeus XV. p. 690 d.

Ἦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μισθὸς φάσκαλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος.

304

Pollux IX, 36.

Ἀμφοδον ἐχορῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα. Conf. Etymolog. M. p. 92, 27.

305

Pollux X, 152.

Σακίον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμείεταί.

306

Scholiasia Nubium v. 623.

Ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει ἦκεν φέροντάς φασὶ τοὺς Πυλαγόρας

καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Harpocratio in Πύλαι.

307

Scholiasia Ranarum v. 3. Καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θεράπων φησὶν

Ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι φέρειν σκευή τσαυτα καὶ τὸν ὄμιον θλίβομαι.

308

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 382, 8. Ἀλφάνει: —

Ὁμοιο κατοδαίμων τῆς τὸθ' ἡμέρας, ὅτε εἶπέν μ' ὁ κήρυξ, οὔτος ἀλφάνει.

309

Pollux VII, 95. Οὐδ' ἂν εἶη φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἶδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φρονημάτων, ἃ καὶ τοῖς περικόμοις ἂν ἀριόσειε, ταῦτα.

α. Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κρηωτήν, λίτρον, προκόμοιον, ὄλεθρον, τὸν βαθύν, ψιμύδιον, μύρον, κίσσην, στρόγον, ὀπισθοσφενδόνην, 5 κάλυμμα, φῦκος, περιδέριαι', ὑπογράμματα, τρουφοκαλάσπριν, ἐλλέβορον, κεκρούφαλον, ζῶμ', ἀμπέρονον, τρύφημα, παρυγές, ξυστίδα, χιτῶνα, βύραθρον, ἔγυζκλον, κομμώτριον· τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. β. εἶτα τί; 10 α. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρην, χλιδώνα, περόνας, ἀμμιδέας, ὄμοιους, πέδας, σφραγιδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα, πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια, ὑποδερδίας, ἐλιτζήρας.

Attulit hunc locum etiam Clemens Alexandr. Paedag. p. 245. ed. Potter.

310

Scholiasia Pluti v. 159.

Ὅσ' ἦν περιέρῳ' αὐταῖσι τῶν φρονημάτων ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

311

Aspasius ad Aristotelis Ethic. p. 58 a. ed. Aldin. — βανκίδων, ὃ ἐστὶν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρώνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις μέμνηται.

312

Pollux VII, 66.

Τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνήν τὰ τιθῆα.

313

Athenaeus III. p. 117 c.

Ἡ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἢ τρουφδοποιομουσιῆ, ἢνία Κράτητί τε τάρχοις ἐλεγκάντινον λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον, ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μνηρ' ἐκίχλιζετο.

314

Hephaestio cap. 13. p. 73.

Μῆτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἐλικοβοστρύχους μῆτε Χάριτας βοᾶν ἐως χορὸν Ὀλυμπίας· ἐνθάδε γὰρ εἰσιν, ὡς φησὶν ὁ διδάσκαλος.

315

Scholiasia Vesparum v. 1033.

Ἄμα δ' ἠπιάλος πρυετοῦ πρόδρομος.

316

Pollux IX, 69. Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον „Τὸ χαλκίον θερμαίνεται“ οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζόμενον τῶν γυναικῶν. ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Ἀθήμοις ἐστὶν εἰρημένον. Eupolidis verba servavit Athenaeus III. p. 123 a.

317

Zonaras vol. I. p. 196. Τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἔπρον οὐ (οὐ delet Piersonus) πᾶν δόξιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις „Ἀναβῆναι τὴν γυναικα βούλομαι.“

318

Scholiasia Platonis p. 370. ed. Bekker. Ἀγῶν πρόφασιν οὐ δέχεται, ἐπὶ τῶν φύσει ξαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἦτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς — καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

319

Photius p. 235, 6. et Suidas, Ἀύκος ἔχανεν: παροιμία. — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

320

Hesychius, Βαρβός: μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

321

Antiatticista Bekkeri p. 78, 24. Ἀμεινόνας: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Idem p. 88, 28. Διαλέξασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Idem p. 96, 25. Ἐπανορθώσασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις: quod fortasse ex Lysistratae v. 528. sumptum.

322

Photius p. 204, 10. et Suidas, Λακωνίζειν: παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

323

Athenaeus XIV. p. 619 a. Καὶ τῶν πισσοουσῶν ἄλλη τις (ᾠδῆ), ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Α Η Μ Ν Ι Α Ι.

324

Ammonius p. 138. Valcken.

Ἐνταῦθ' ἐντρᾶνενέν ποθ' Ὑψιπύλης πατήρ Θόας, βράδιος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμῆν.

325

Athenaeus VIII. p. 366 c.

Ἀἴμνος κνάμοις τρέφουσα (ἡέρουσα?) τακεροῦς καὶ καλοῦς.

326

Pollux VII, 166.

Ἄλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην ἐν τῇ πύελῳ.

327

Scholiasia Aristophanis Acharn. v. 3. et Suidas in ψαμμοχοσιογόωγαρα,

Ἄνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία.

328

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 423, 32. Ἀπεχρήσαντο:

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους. Omisso nomine fabulae versum attulit Etymolog. M.

p. 124, 27. et verba τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Pollux IX, 153.

329

Suidas in v. χρῆ, λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆ'σται ἀντὶ τοῦ δεῖ. — Α. Α.

Ἦ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆ'σται ποιεῖν;

330

Photius p. 290, 16. Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ α. Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις

Ἔως νεαλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.

Μένανδρος. unde suppleri potest Phrynichus Bekkeri p. 52, 19.

331

Pollux X, 25. Ἀπὸ τῶν μοχλῶν τὸ „Μόχλωσον τὴν θύραν“ ἐν Ἀημνίαις Ἀριστοφάνους.

332

Suidas, Ὡ (ῥ Innus Adag. IV, 13.) νῦν θερμοὶ βωμοί: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχάνοντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημνίαις

Τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

δηλοῖ δὲ ὅτι αἰεὶ τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Δαίμονα autem dicit Bendin, hoc est Dianam: de qua Photius p. 251, 7. emendandus ex Hesychio in Μεγάλη θεός.

333

Athenaeus VII. p. 302 d.

Οὐκ ἔγγελλν Βοιωτῖαν, οὐ γλαῦζον, οὐχὶ θύνον ὑπογάστριον.

Verba ἔγγελλν Βοιωτῖαν attulit p. 299 b.

334

Athenaeus VII. p. 311 d.

Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον προλασθαι.

335

Pollux IX, 126.

Πεντελθροισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι.

336

Etymolog. M. p. 283, 45. (Gudian. p. 159, 49.)

Αἰ (Αἰ δὲ Bentleius) γυναῖκες τὸν δορῆλλον φράγγνυται.

Conf. Hesychius in Δορκαλλός, Suidas in Δόριλλος et scholiasta Ranar. v. 519.

337

Harpocratio, Ἀρκτηεῦσαι:—ὅτι δὲ αἱ ἀρκτηόμενα παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις.

338

Harpocratio, Μέταυλος: ἐστὶν ἡ θυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις.

339

Pollux VII, 139. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημνίαις εἶρηξε καὶ ναυφύλαξ.

340

Pollux VII, 152. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαιγόμενος καρπὸς πρῶτος ἐν Ἀημνίαις Ἀριστοφάνους. — τὰ δὲ φευτελῆρια τῶν σίκων σκυλίδαξ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ἀημνίαις.

341

Scholiasta Lysistratae v. 308. Τὸν φανόν: φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαινόμενον ἐκάλουν, ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκευάζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Ἀημνίαις γρησί.

Ν Α Υ Α Γ Ο Σ.

342

Spuria haec fabula iudicata fuit ab criticis veteribus: vide locum grammatici in Excerptis de comoedia p. XVIII. Δις ναυαγός dici videtur apud Pollucem X, 33. Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντήριον, ὡς ἐν Διονανάφῳ Ἀριστοφάνης ἔφη „Τί με ὦ πονηρὸ ἐξορῶεις ὡσπερ κλιντήριον.“ Codex Vossianus δις ναυάφω.

Ν Η Σ Ο Ι.

De huius quoque fabulae auctore ab veteribus criticis dubitatum fuit: vide locum grammatici modo memoratum et Pollucem, cuius verba ad fragm. 350 attulimus.

343

Scholiasta Avium v. 297. Εἴσοδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἰσεῖσιν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις Εἶσιν δέ που αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἦν βλέπειν τὴν εἴσοδον.

344

Stobaeus LV, 7. Ἀριστοφάνους Νήσων Ὡ μῶρε μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἐν, οἰκεῖν μὲν ἐν ἀργῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων, κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν, 5 ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων, τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης, ὄψω δὲ χρῆσθαι σπινθίδις τε καὶ κίχλαις, καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια τριταῖα πολυτίμητα βεβασανισμένα 10 ἐπ' ἰχθυοπόλου χειρὶ παρανομωιάτῃ.

345

Pollux VI, 45. Καὶ θλαστὰς δὲ ἐλαίας ἐν Νήσοις ἂν εὖροις Ἀριστοφάνους. Athenaei epitome II. p. 56 b. Μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαῶν Ἀριστοφάνης „θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.“ πάλιν Οὐ ταυτὸν ἐστὶν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα. καὶ μετ' ὀλίγα

Θλαστὰς γὰρ εἶνα κρεῖττον ἐστὶν ἀλμάδος.

346

Suidas, Ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε: Ἀριστοφάνης Νήσοις

Ἀξέεις ἄρα

ὡσπερ τὰ παιδ' ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε.

Conf. Eustathius p. 881, 42.

347

Scholiasta Avium v. 439. Ἔοικε δὲ Παναίτιον κομφοεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις

Καταλιπὼν Παναίτιον

πίθηνον.

Suidas in διαθήζην διαθώμεθα.

348

Etymolog. M. p. 338, 52. Ἐνδημος: ὁ μὴ ἀποδημῶν, ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις

Ἄλλ' οὐ τυγχάνει

ἐπίδημος ὢν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ

Ἰσθμοῦ, κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμὸς ὁ θεὸς ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

349

Photius p. 311, 16. et Suidas in ξυννένοφε

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννεοφυῖα βαδίζει.

350

Pollux IX, 89. Τὰργύρια ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου — εὐρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπιεῦται τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. Idem VII, 104. Εἰρηται δὲ καὶ ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.

351

Etymolog. M. p. 333, 33. Ἐλυμος: σπέρμα τι ὃ ἔφροντες οἱ Λάκωνες ἦσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις.

352

Pollux X, 47. Θραῖνοι, θρανία, θρανίδια ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους.

353

Hesychius, Θύρσοι: ἀλληθῆς ἦν, γυναικα ἔχων ἑταίραν. Θύρσοο κυρῆ: Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ ἀλληθῆ μνημονεύον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Θύρσοι: κλάδοι, λαμπάδες, λύχνα.

Ο Α Κ Α Δ Ε Σ .

Holcades ex antiquioribus poetae fabulis fuit. Scriptor argumenti Pacis in codice Veneto, Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῆδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλευεῖ Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν (καθεῖκεν?), ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰππέας καὶ Ὀλκιάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδαζε, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῶδων τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰεὶ διαβάλλον.

354

Scholiasta Nubium v. 699. Τῆμερα: ὡς ἐν Ὀλκίᾳ

Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πεῖσει τῆμερα; Suidas, Τῆμερος: ὁ σημερινός, καὶ ἐστὶ τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τῆμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήνῃ, Ἰὼ Λακεδαῖμων, τί ἄρα ποιήσει τῆμερα. ἀντὶ τοῦ σημερινῆ. Quod Εἰρήνην nominat, fortasse in mente habuit illius fabulae v. 243. ὡς ἀπολεισθε τῆμερον. Recte Ὀλκιάδας nominat etiam scholiasta Homeri Iliad. γ, 132. quicum comparetur Ioannes Alexandrinus p. 14, 14. et Choeroboscus apud Bekkerum p. 1245. qui ὁ Λακεδαῖμον sine auctoris nomine attulerunt. Unde corrigendus Photius p. 202, 18.

355

Photius p. 11, 22.

Πρώην ἐρανιστὰς ἐστῶν ἤψησ' ἔτνος.

356

Photius p. 57, 8.

Ἐπεὶ δ' ἐγενόμεν ὄπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα.

Eadem Suidas in ἦα et grammaticus Coislinianus apud Montefalc. p. 234.

357

Pollux X, 144.

Λόγγαι δ' ἐκαυλιζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

358

Eustathius p. 1423, 4.

Τί δαι τὸν ὀρνίθειον οἰκίσσον φέρεις;

Ex Holcadibus haec esse sumpta ab Polluce edocemur X, 159. Οἰκίσκος ex Pelargis attulerunt Harpocratio et Photius.

359

Athenaeus III. p. 91 c.

Λάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπατάγγην.

V. 2. Photius p. 529, 23. Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. οὕτως Ἀριστοφάνης.

360

Grammaticus Bekkeri p. 474, 31. Ἀχῶρα: τὰ

ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πίτυρα. Ἀριστοφάνης Ὀλκίᾳς, „Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός.“ ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχῶρ. „Lego toudē, sc. τοῦ Ἀήμου. Vide Eq. 904. αὐτοῦ, nempe ἐν τῇ Πυρρί.“ DOBRAEUS ad Plutū v. 361. p. 44. ἐκλέγεται in ἐκλέγει τ' αἰεὶ mutandum ex aliis grammaticorum locis. Photius p. 8, 1. Ἀδαξῆσαι: τὸ κνήσαι, οὐκ ἐν τῷ οὐδαξῆσαι, καὶ ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν „Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' αἰεὶ“ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκίᾳς. Eadem grammaticus Bekkeri tradit p. 340, 28. et Suidas, nisi quod hic ἐν ταῖς Ὀλκίᾳς omittit et apud utrumque ἀχῶρα scriptum est. Etymolog. M. p. 182, 17. Ἀχῶρα: ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πίτυρα. Ἀριστοφάνης „Ἀδεχῆ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ' ἐκλέγει' αἰεὶ ἐκ τοῦ γενείου.“

Ex simili aliquo loco sumptus versus est qui sine fabulae nomine ab Suida affertur et grammatico Bekkeri p. 468, 19. Ἀφαιρεῖν προζύδας: ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χροῶνται καὶ Ἀριστοφάνης

Ἐἴ τίς σε κολακεύει παρὼν καὶ τὰς προζύδας ἀφαιρῶν.

Phrynichus Bekkeri p. 4, 27. Ἀφαιρεῖν προζύδας: — ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀφαιρεῖ (ἀφαιρεῖν?) τρέχας φησὶν ἐπὶ τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος.

361

Scholiasta Acharnens. v. 122. Στράτων: καὶ οὗτος κωμωδεῖται ὡς λωβόμενος τὸ γένειον καὶ λειάνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης, ὡς φησὶν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκίᾳς „Παῖδες ἀγένειοι, Στράτων.“ Exagitur etiam in Equitibus v. 1370.

362

Scholiasta Acharnens. v. 710. exscriptus ab Suida, Ἐὐάθλους δέκα: οὗτος ὁ Εὐάθλος ῥήτωρ πονηρός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκίᾳς

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος

* * ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις.

ἦν δὲ καὶ ἐδούρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπερέ-

την. *Εὐαθλος* vulgo omissum servavit Suidas et scholiasta Vesparum v. 590.

363

Athenaeus III. p. 111 a.

Καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τὸν Μαραθῶνι τροπαίον.

364

Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως vol. IV. p. 316. ed. Basil. VI. p. 329. ed. Charter.

Ἀράκουσ, πυροῦς, πτισάνην, χόνδρον, ζεῖας, αἶρας, σμιδαλιν.

365

Athenaeus III. p. 118 d.

Σκόμβροι, κολίαι, λεβία, μύλλοι, σαπέρδαι, θυρνίδες.

366

Athenaeus VII. p. 329 b.

Ὡ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλλῃ πρῶτον τροχίδων ἀπεβάφθη.

Antiatticista Bekkeri p. 82, 23. Ἀλμαία: Ἀριστοφάνης Ὀλκασίν, „ἀλμαίαν πίων.“ Phrynichus ibidem p. 22, 28. Ἀλμαίαν: τὴν ἄλλῃν, ὡς Ἀθηναῖ Ἀθηναία, πύλη πυλάτα, ὦρα ὠραία.

367

Photius p. 517, 13.

Σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζομομεῖα. Nomen fabulae cognoscitur ex Polluce X, 84. 102. Ex eodem versu fortasse sunt verba ὕρχας οἴνου apud Pollucem X, 73. Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάττειτο ἂν καὶ ἄς εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασίν „ὕρχας οἴνου.“ Idem VI, 14. Εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου, δηλοῖ τὸ προσεικὸς τῷ βίβω κεράμιον. ἔστι δὲ Αἰολικὸν τούνομα. In Vespis v. 676. nunc legitur ὕρχας, οἴνον.

368

Eustathius p. 1534, 47.

Σπυρὸς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

Ex Holcadibus haec esse petita ex Pollucis verbis colligitur X, 172.

369

Hesychius, Ἀπεσφακέλισην: ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὀλκασίν. οἱ δὲ ἱατροὶ τὴν ἐκ σήψεως (codex ὄψεως) μελανίαν. ἣ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἣ ἀφριδίως ἀπέθανεν. Conf. Suidas, grammaticus Bekkeri p. 422, 25. Zonaras vol. I. p. 270. Etymolog. M. p. 120, 13.

370

Pollux IX, 60. Καὶ τὸ δραχυῆς ἄξιον δραχυιᾶτον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκασίν.

371

Harpocratio, Ἐπίγειον: — τὰ προμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. — Ἀριστοφάνης Ὀλκασί.

372

Pollux X, 173. Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκασί καὶ πατιάλους ἐκκοοῦεν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας καὶ ἀγκαλίδας. σκύταλον fortasse in σκυτάλιον mutandum. Scholiasta Avium v. 1283. Τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ ἀξετένεται, ὡς ἐν Ὀλκασίν.

373

Scholiasta Lysistratae v. 723. Τροχίλια δὲ ἐστὶν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρεάτος, δι' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὀλκασί.

374

Stephanus Byzant. Φᾶσις: πόλις τῆς Αἴας. — τὸ ἐθνικὸν — καὶ Φασιανὸς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασί.

375

Pollux I, 83. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς καὶ ταχυνναυτοῦσα καὶ δρομάδες ὀλκάδες, ὡς Ἀριστοφάνης.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

376

Scholiasta Platonis Clarkianus apud Bekkerum p. 330. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητής, Θορᾶς γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις (v. 1309.), Πελαργοῖς Λαίου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν (καθῆκεν Meinekius), ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.

377

Scholiasta Vesparum v. 1231. Ἀδμήτου λόγον: καὶ τοῦτο ἀρχὴ σχολίου. — καὶ ἐν Πελαργοῖς Ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠγάγαξεν Ἀρμόδιου μέλος.

378

Herodianus Pierisoni p. 462. exscriptus ab Thoma Mag. p. 791.

Ἀπεσημηνάμη
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

379

Athenaeus IX. p. 387 f.

Ἀτταγῆς ἥδιστον ἐψειν ἐν ἐπινικίαις κρέας.

380

Athenaeus IX. p. 368 e.

Κεφαλᾶς τ' ἄρνῶν, κωλᾶς ξέφων.

381

Pollux X, 174. Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς „Χαλκώματα, προσκεφάλαια.“ Idem VII, 105. Χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς.

382

Athenaeus VI. p. 247 a.

Ἦν γὰρ ἐν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης, ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἐτέροις ἐπισίτιοι.

383

Moeris p. 92. Βαλανεὺς παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνει ἐν Πελαργοῖς. Huius vocabuli tum in superstitionibus fabulis plura sunt exempla tum in perditae fragmento apud Pollucem X, 63. Ἀρῦταινα — Ἀριστοφάνους ἐπόντος

Βαλανεὺς δ' ὠθεῖ τὰς ἀρῦταινας.

384

Antiatticista Bekkeri p. 111, 7. Ὀβολίας ἄρτους: τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Conf. fragm. 158.

385

Harpocratio, *Οϊκίσκος*: — ἐκάλουν δὲ οἱ Ἄτι-
κοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον δομιστοροφειον οἰκί-
σκον. Ἀριστοφάνης *Πελαγοῖς*. Photius p. 319, 4.
Οϊκίσκος: περιδοκτοροφειον *Πελαγοῖς*.

386

Scholiasta Pluti v. 84. *Πατροκλέους*: εἷς ἦν
τῶν τὸν *Λακωνικὸν βίον* ζηλούντων Ἀθηναίων, πλού-
σιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιος τις καὶ φι-
λοχρήματος καὶ σκηνὸς κωμωδεῖται, ὡς ἐν *Πε-
λαγοῖς* εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἔνεκεν τῆς φει-
δωλίας οὐδένα προσέσθαι εἶα φιλιακῆς ἔνεκα τῶν
χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. Similiter Suidas in
Πατροκλῆς.

387

Scholiasta Pluti v. 665. *Νεοκλείδης*: — εἴρη-
ται δὲ καὶ ἐν *Πελαγοῖς* περὶ αὐτοῦ ὅτι φήτωρ καὶ
συκοφάντης.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

388

Ποίσις in fabulis spuris ab quibusdam Archippo
tributis numeratur ab grammatico supra memorato. Ex
Antiphanis *Ποίσει* longum fragmentum attulit Athe-
naeus VI. p. 222 a., ubi Casaubonus Aristophanis no-
men restituebat. Aristophanis *Ποίσην* citat Priscianus
XVIII. p. 1198. Putsch. (vol. II. p. 202. ed.
Krehl.) „*Attici παρὰ σὲ pro παρὰ σοὶ, quomodo et
nos a pud te. Aristophanes Ποιηεῖ (Ποίσει Brunc-
kiius) Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἕνα δ' οἶκον νυνὶ ἔξ
ἕνα εἰ παρὰ σε.*“ Quae in codice Monacensi ita
scripta sunt *ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΖΗΤΟΙΝΤΕΣ ΕΝΑ
ΔΕΘΙΚΟΜΝΝΗΝ ΕΑCΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ CΕ.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ.

389

Stobaeus LXVIII, 17. vol. III. p. 25.
Ἴδον δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι.
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξεν ἄγων.

390

Stobaeus CXVIII, 16. vol. III. p. 451.
Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λήρος πολὺς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

Alterum versum, nisi quid apud Stobaeum turbatum
est, sumpsit ab Sophocle, cuius ea sunt verba in
Electra v. 1173.

391

Suidas in *ἀνάριστος*
Τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν.

392

Pollux IX, 31.
Ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.

393

Photius p. 13, 19. Suidas, *Etymolog. M.* p. 373,
19. et Michael Apostolius IX, 9. p. 105. Ἐρημον
ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἶον ὅταν εἰς
ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν.
Ἀριστοφάνης *Πολυῖδω*.

394

Etymolog. M. p. 451, 51. *Θησειότριψ*: ὁ ἐν

τῷ *Θησεῖω* διατρέφεται. Ἀριστοφάνης *Πολυῖδω*. καὶ
θησομούζειν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται.

395

Moeris p. 286. Οὐκ ἀπῆρκει: ἀντὶ τοῦ οὐκ
ἀπέχρη. Ἀριστοφάνης *Πολυῖδω*.

396

Pollux IX, 130. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν *Πολυῖδω*
καὶ προσεμφερῆς εἶπε.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

397

Scholiasta Platonis Clarkianus p. 330. ed. Bekker.
Ἀριστοφάνης — ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν
Εὐριπίδην, μιμεισθαι δ' αὐτόν. — καὶ αὐτὸς δ' ἐξο-
μολογεῖται *Σκηρὰς καταλαμβανούσας*

Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος τῷ
στορογγύλῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦτιον ἢ κείνος ποιῶ.

V. 2. νοῦς ἀγοραίους] Bekkeri *Anecd. I.* p. 339, 10.
Priora Aristophanis verba attulit Plutarchus *Moral.* p.
30 d.

398

Photius p. 340, 22.
Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γυναῖκα, θυμοῦ δέχα
καὶ κρῖνον αὐτῆ μὴ μετ' ὄξυργμίας.

399

Pollux X, 67.

Ἀήκυθον

τὴν ἐπιτακότυλον, τὴν χυτριάαν, τὴν καλὴν,
ἣν ἐφερόμεν, ἢ ἔχοιμι συνθεάτριαν.

V. 3. *συνθεάτριαν* ex Aristophane affert Pollux IV,
121. Idem VI, 158. *συνθεάτριαν* δὲ καὶ συλλήστριαν
καὶ σύγκοιτον Ἀριστοφάνης εἶπεν. et II, 56. *Καὶ
θεάτρια καὶ συνθεάτρια ἢ παλαιὰ κωμωδία. Qui-
bus addimus cognata ex IV, 106. Πρὸ σχορον* δὲ
Ἀριστοφάνης τὴν χορεύουσαν ἐκέλευε, τὴν δ' αὐτὴν
καὶ συγχορεύτριαν.

400

Athenaeus VII. p. 287 a.

Ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Sine nomine fabulae *Etymolog. M.* p. 218, 30. et par-
tim Zonaras vol. I. p. 413.

401

Pollux VII, 157.

Καὶ τῶν πλατυλόγων διβολίαν ἀκοντίων.

Idem X, 144. propter vocabulum *πλατυλόγων* hunc
versum afferens diversam praebet scripturam

Καὶ τῶν πλατυλόγων, ὡς ὀρᾶς, ἀκοντίων.

402

Pollux VII, 202.

Τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

403

Athenaeus IV. p. 169 c. et Pollux X, 106.

Τὴν καζκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.

404

Pollux X, 114. „Ὡσπερ κόσκινον αἰρόπινον τέ-
τρηται.“

405

Pollux X, 147. „Τοῖχον μογλίσκω καταβαλεῖν.“

406

Scholista Equitum v. 422. „*Ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κοχῶνας.*“

407

Hesychius, *Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαμβάνουσας*
Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγε τούτῳ τῷ δειπνῷ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

408

Pollux X, 28. *Τὸ κόρημα καλεῖται — τὸ κορούμενον ἐν Σκηναὶς καταλαμβάνουσας Ἀριστοφάνους.*

409

Photius p. 404, 20. *Περίδα: τὴν ὡαν τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαμβάνουσας.*

410

Pollux X, 172. *Τὴν δὲ πῆραν πηρίδιον εἰποῖς ἄν, ὡς ἐν Σκηναὶς καταλαμβάνουσας Ἀριστοφάνης.*

411

Hesychius, *Τριτοστάτης: Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναίς. Corrige Τριτοστάτης. Pollux IV, 106. Καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τριτοστάτην Ἀριστοφάνης καλεῖ.*

412

Harpocratio, *Δήμαρχος: — ὅτι δὲ ἠνεχυρίζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναὶς καταλαμβάνουσας.*

Τ Α Γ Η Ν Ι Σ Τ Α Ι.

413

Athenaeus X. p. 418 d.
Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δέπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανικιώτερα.

414

Athenaeus XV. p. 677 b.
Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν· εἴτ' ἰσθμιακά λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ ἔδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

415

Photius p. 13, 2.
Ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῶν ἔψομαι.

416

Suidas, *Ἀπασκαρίζειν: — Ἀπασκαρίζειν ὡσπερὲν πέρην χαμαί.*

417

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 439, 22. *Ἀποχρώντως: — Ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἠλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη.*

418

Scholista Nubium v. 360. et Suidas in *Πρόδικος*,
Τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν, ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.
 V. 2. Proclus vol. IV. p. 50. ed. Cousin.

419

Harpocratio, *Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς*
Οὐ μὴν ὁ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγγανεν.

Conf. grammaticus Bekkeri p. 430, 9.

420

Athenaeus III. p. 110 f.
Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

421

Athenaeus III. p. 96 c.
Ἄλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κῆπτων.

ἀλλὰ φέρεθ' ἠπάτιον, ἢ καπριδίου νέου κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ, πλευρόν, ἢ γλωτταν, ἢ σπληνός, ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς 5 ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Partes huius loci afferuntur ab Athenaeo III. p. 107 f. 110 f. IX. p. 374 f. scholiasta Equitum v. 642. Acharn. v. 640. Suida in ἄλις, ἀφύα, θωπεύει et παρατέταμαι, Etymolog. M. p. 439, 44. Photio in νῆστις, Eustathio p. 1752, 16.

422

Athenaeus VII. p. 285 e.
Μηδὲ τὰ Φαληρικά τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

423

Pollux X, 88.
Τὸ δ' ἔινος ἐν ταῖς κυλίχλαις τοῦτ' θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.

424

Athenaeus IV. p. 171 b.
Ὡς οὐψώνης διατρίβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε.
 τὸ delendum videtur.

425

Pollux X, 151.
Ὁ δὲ λῶον κύστιν ὑεῖαν κᾶτ' ἐξαιρῶν τοὺς Λαρκικούς.

426

Scholista Ranarum v. 295. *Ἔνιοι δὲ (τὴν ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς*

Χθονία θ' Ἐκάτῃ σπείρας ὕφρων ἐλελιζομένην. εἶτα ἐπιφέρει, „τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν;“

427

Athenaeus IX. p. 410 b.
Φέρε καὶ ταχέως κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

428

Athenaeus X. p. 422 f.
Ἐποπεπώκαμεν*, ὄνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

429

Pollux X, 173. „*Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύτιον.*“

430

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 8, 33. *Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀεσαμενός, Κλασαμενός· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς Ἀγχομενός „γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ“ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.*

431

Herodianus Pierisoni p. 465. *Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων. καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς „Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.“ Ex codice Vaticano 1410. haec edidit Bekkerus in Anecdotis p. 1066. De ἀπέδραμεν dixit etiam Phrynichus Bekkeri p. 11, 1.*

432

Galenus in commentario ad Hippocratis aphorismos vol. IX. parte II. p. 315. ed. Charter. Ἀμφαρό-
στερον Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀν-
θρωπον ἀμφοτέρωθεν ἀριστερόν.

433

Pollux X, 47. Βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Ταγην-
ισταῖς.

434

Proverbio Λιδὸς Κόρινθος in Tagenistis usum esse
Aristophanem tradit scholiasta Platonis p. 368.

435

Pollux X, 101. Καὶ μὴν ἐσχάραν εἶποις ἀν τὸ
ἀνθρώπιον τοῦτο καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν
Ταγηνισταῖς ἐπόντος ἐσχάρια, καὶ που καὶ ἐσχα-
ρίδα.

436

Pollux VII, 149. Τὸ δὲ εὐχαρπεῖν ἐν Ταγηνι-
σταῖς χαρπεύειν.

Idem VII, 168. Καὶ παραλοῦται δ' Ἀριστο-
φάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

437

Scholiasta Platonis p. 383. Ἐκινῶντο ἐν ταῖς
συνουσίαις κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Λιδὸς
Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύ-
τερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον σπηῆρος, — ἔλεγον δὲ
αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς — Ἀριστοφάνης Ταγηνι-
σταῖς.

438

Harpocratio, Κύπασσις: — οἱ γλωσσογράφοι
χιτῶνος εἰδὸς φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ
μὲν γυναικεῖου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέμνηται δ' αὐ-
τοῦ — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

439

Etymolog. M. p. 551, 23. (Gudian. 358, 22. ubi
κωνίσαι) Κωνῆσαι: — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Τα-
γηνισταῖς τὸ περιενεγκεῖν κωνῆσαι λέγει.

440

Pollux X, 93. Ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασται τι
καὶ μελιτήριον ἄγγος.

441

Pollux X, 119. Ὅτι μὲν καὶ μυρίδιον εἶρηκε τὸ
μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς ἰστέον.

442

Photius p. 383, 21. et Suidas, Παραιξοροου-
σον (sic sine accentu Photii codex, Suidas παραι-
ξοροῦσιν): Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ
οἱ μὲν παιδιᾶς εἰδὸς τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμιω-
δῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως
ἦκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Corruptiora haec praebet
Apostolius Proverb. XV, 60. p. 198. Illi autem πα-
ραιξοροουσον nescio an ex Iliad. γ, 325. lux sit
petenda, Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κληρὸς ὄρουσεν. For-
tasse igitur dici solitum est Πάρι ἐξόρουσον, faveatque
huic coniecturae quod Euphronius dicit ταχέως, re-
spondens Homericο θοῶς.

443

Photius, Σπινός: διὰ τοῦ ἐνὸς ν λέγουσιν.
Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Vera scriptura σπίνος
est: vide Herodianum περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 34.

444

Athenaeus VI. p. 269 e. ubi priscae vitae descri-

ptiones ex aliis comicis attulit, ita pergit, Τί δεῦ
πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν
τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους;

445 a

Stobaeus CXXI, 18.

Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἀν ὠνομάζετο,
εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δέ σοι φράσω,
ὅσῳ τὰ κάτω κρεῖττω ἔστιν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει.
ὅταν γὰρ ἰστίς, τοῦ ταλάντου τὸ ἔπειον
5 κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Αἴα.

445 b

Scholiasta Pacis v. 1174. Σαρδιανικόν: δια-
φέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. — καὶ ἐν Ταγην-
ισταῖς δὲ τῇ λέξει κέρρηται.

Τ Ε Λ Μ Η Σ Η Σ .

446

Aristides vol. I. p. 277, 6. Iebb. Ἡ ζωμφῶδια γε
τὸ λοιπὸν ἔστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελ-
μισέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνί-
ζετο, ἔργῳ δὲ οὐ. Quae nihilo claviora redduntur
versibus ab scholiasta Platonis servatis p. 335. Ἐν δὲ
τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσι τὸ τέως ἀντὶ τοῦ
πρότερον κείται

Οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

447

Athenaei epitome II. p. 49 c.

a. Τράπεζαν ἡμῖν φέρε

τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ ἔχτω.

β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

Ex Athenaeo attulit Eustathius p. 1398, 17. Idem p.
867, 25. πέπαικται τὸ Οἴμοι πῶς ἐν εὐροίμῳ τρί-
πουν τράπεζαν; Versum tertium ex Τελμισσεῦσιν
affert Pollux X, 80. Idem VI, 83. Καὶ τρίποδες —
καὶ ἔστι τοῦνομα — καὶ ἐν Τελμισσεῦσιν Ἀριστο-
φάνους.

448

Pollux X, 72.

Οἴνου τε Χίου στάμονον ἦκειν καὶ μύρον.

449

Pollux X, 82.

Πινυκίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

450

Stephanus Byzant. Τελμισσόος: — ὁ πολίτης
Τελμισσεῦς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς.
λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς
ἐν αὐτῷ

Ὡς ἂν τις ἂν οὖν ἦ τι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς,
καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοῖνον ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρῆ
μ', ὦ Τελεμισσεῖς;

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαισιχὸν τετρομέτρον κατα-
ληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαι-
στος τίεται, σπανιὰτα δὲ σπονδεῖος. Prior
versus aperte corruptus. ἦτι codex Vratislaviensis, ἦτι
Vossianus. Vulgo ὅτι. Ceterum Aristophanes scripse-
rat Τελεμηθῆς.

451

Hesychius, Μετάλλειον μύρον: Ἀριστοφάνης

Μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὐρημα Μετάλλου.

Μέταλλος γάρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὔρε. μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ. Ab aliis Μέγαλλος vocatur, de quo dicitur ad locum Athenaei XV. p. 690 f. Τὸ Μεγάλλιον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναίων φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. In Aristophanis versu eam scripturam diserte testatur Etymolog. M. p. 587, 7.

452

Athenaeus VII. p. 308 f. ubi de κορακίνοις agit, ex Τελμισσεῦσιν affert verba Μελανοπετρύγων κορακίνων.

453

Grammaticus Bekkeri p. 386, 6. Ἀλφριτόχρωτος κεφαλῆς: τῆς πολιᾶς. Τελμισσεῦσιν Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium et Eustathium p. 868, 37. 976, 53.

454

Hesychius, Πύλαι: Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ (ἐπὶ Heinsius) τῶν θυτῶν λέγει. ἐκείνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας.

455

Harpocrates, Σιπύα: — Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.

456

Etymolog. M. p. 142, 143. Ἀρίστυλλος: ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς ὁ Ἀριστοκλῆς. — οὗτος Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν ἢ περὶ παιδῶν. Διογένης (διογενιανὸς codex Augustanus) ἀντὶ τοῦ ἄριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισοῖς. Codex Augustanus apud Tittmannum ad Zonaram I. p. CXXVI. post παρ' Ἀριστοφάνει addere dicitur ἐν Τελμισοῖς. Quod si ita est, suspicor eum postrema καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισοῖς omittere. Aristylli nomen legitur in Ecclesiast. v. 674. in Pluto v. 314.

457

Scholiasia Platonis Clarkianus p. 331. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει τὸν Χαιρεφῶντα.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

458

Scholiasia Platonis p. 380. Ὅμοῦ σημαίνει τὸ ἐγγύς. — Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίττουσά φησι.

Ἀβέσθε· καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.

Ad hanc Triphaletis matrem Suevernus in commentatione de Γήρα p. 44. refert versum ab Polluce sine fabulae indicio allatum II, 6.

Ἦτις κνύσ' ἐφάνη κνύς τοσουτονί.

459

Hesychius, Ἰλάων: ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Πάονας ἔφη τοὺς Φάλητας, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ

μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυὸς, ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν προπαίδη φασιν.

460

Athenaeus XII. p. 525 a. — καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῶδων πολλοῖς τῶν Ἰώνων Ἐπειθ' ὅσοι παρήσαν ἐπίσημοι ξένοι ἐπηκολούθουν κητιβόλου προσκείμενοι ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον, ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενὰς, ἕτερος δ' ὅκως 'ς Ἐφεσον, οἱ δ' ἐς Ἀβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῶ ἐκεῖνα.

461

Scholiasia Vesparum v. 1339. in codice Veneto, Φιαλεῖς: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὀμηρος „Αὐτὸς γὰρ ἐπιήλε τάδε ἔργα.“ — ἔιν δὲ Τριφάλησιν Ἀριστοφάνης „Κοῦδὲν ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ' ἀνεπιλάι μὲν (ἂν ἐπιήλαμεν!)“

462

Pollux IX, 90.

Ἦτιον τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

463

Pollux X, 121. Ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς.

464

Pollux X, 151.

Ἐπειτ' ἐπὶ τοῦψον ἦκε τὴν σπυροῖδα λαβῶν καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

465

Pollux X, 162.

Καὶ τὴν κνήνην ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

466

Photius p. 613, 4. et Suidas in τῶν τριῶν κακῶν ἔν

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

467

Stephanus Byzant. in v. Ἰβηρία δύο in particula operis integri, quam servavit Constantinus Porphyrog. de administrando imperio cap. XXIII. p. 17. ed. Bandur. Τὸ ἔθνος Ἰβηρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες — καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι

Μανθάνοντες τοὺς Ἰβηρας τοὺς Ἀριστιόχρου πάλα· καὶ

Τοὺς Ἰβηρας οὖς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

468

Hesychius, Ἐρμηῖς τριζέφαλος: Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη, παῖδων κομικῶς παρόσον τετρακέφαλος Ἐρμηῖς ἐν τῇ τριόδῳ (παρὰ addit Alberti: τοῦ Κεραμεικοῦ corrigat Kusterus) τῇ Κεραμεικῇ ἰδρυτο.

469

Harpocrates, Διὰ μέσου τεῖχος: — τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀιτικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p. 456 a.).

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

470

Pollux X, 119.

Σίλβη θ', ἢ κατὰ νύκτα μοι

φλόγ' ἀνασειράξεις ἐπὶ τῷ
λυχνείῳ.

471

Athenaeus IV. p. 154 e.

Ἐς Οιδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ' ἔς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

472

Pollux X, 17.

Καὶ τὸν ἱμάντα μου

ἔχουσι καὶ τ' ἀνάφορον.

473

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 370, 2. (apud
Bachmannum I. p. 60.) Ἀκαλήφῃ: ἡ κνίδη καὶ ἡ
χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἧτις ἐστὶ κοχχυλιδίων τι.
Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις

Εἰκὸς δὴπου πρῶτον ἀπάντων

ἔφρα φῦνα

καὶ τὰς κραιναὰς ἀκαλήφας.

Conf. Athenaeum II. p. 62 d. III. p. 90 a. Ἀκαλήφαι
ex hoc loco schol. Vesp. v. 879.

474

Pollux X, 155. Γαλεάγρα — Ἀριστοφάνης δὲ
ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

475

Pollux VII, 199. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινί-
σαις θεατροπώλης ὁ ἔβαν ἀπομοισθῶν.

Ω Ρ Α Ι.

476

Athenaeus IX. p. 372 b.

α. Ὅψει δὲ χεμιῶνος μέσου σικνοῦς, βότρους,
δπαφραν,
στεφάνους ἴων * * * κοινοῖτον ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνήρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίλους, σχαδόνας,
ἐλάας,

πυδὸν, χόρια, χελιδόνια, τέτιγας, ξμβρούεα.

5 ὕρισοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε
μύρτων.

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίαι ἀροῦσιν.
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδέεις οἶδ' ὄπηντα' ἐστὶ τούνη-
αυτοῦ.

β. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἐνη-
αυτοῦ

ὄτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν
μέγιστον.

10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδα-
πανῶντο.

ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον γήσας ἀφειλόμην ἂν.

β. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι θρῶ ταῦτα πλην
Ἀθηναίων.

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς
σέβουσιν.

α. ἀπέλασαν ἄρα σέβοντες ἡμᾶς, ὡς σὺ γήσ.
β. τίη τί;

15 α. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεπονηκας ἀντ'
Ἀθηναίων.

477

Pollux VII, 13.

Ἰμοὶ

κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἔως ἂν προᾶσιν εὐρωμεν μένειν.

478

Scholiasia Avium v. 874.

Τὸν Φρύγγα, τὸν ἀλλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Cicero de legibus II, 15. „Novos vero deos et in
his colendis nocturnas pervigilaciones sic Aristophanes,
facetissimus poeta veteris comoediae, vexat ut apud
eum Sabazius et quidam alii dii peregrini iudicati
e civitate eiciantur.“

479

Ammonius p. 41.

Διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Idem Ammonius in v. ὑπάγειν p. 140. — καὶ Ἀρι-
στοφάνης

Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὄρκον.

ἀντὶ τοῦ προερωῶ. Haec quoque ad Horas refert
Burmansius.

480

Grammaticus Bekkeri p. 425, 3. Ἀπιχθῦς: τοὺς
οὐκ ἐσθιομένους ἰχθύς. Ἀριστοφάνης Ὠραις.

481

Hesychius, Ἀρᾶς ἰερὸν: ἰερὸν Ἀρᾶς Ἀθηνῆ-
σιν. Ἀριστοφάνης Ὠραις. ἔνοι δὲ τὴν βλάβην λέ-
γειν αὐτὸν ἐνόμισαν.

482

Pollux X, 160. Ἀσκοπήρα, ὡς ἐν ταῖς Ὠραις
Ἀριστοφάνους.

483

Hesychius, Δικαστικόν: Ἀριστοφάνης ἐν
Ὠραις τριώβολόν γησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἔστηκεν,
ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.

484

Hesychius, Ζεῦγος τριπάρθενον: — Ἀρι-
στοφάνης Ὠραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ
ζεῦγος ἔθηκε „Ζεῦγος τριδούλων (τριδουλον Sal-
masius).“

485

Pollux VII, 187. Χοιροπῶλαι, ὡς Ἀριστο-
φάνης ἐν Ὠραις.

486 a

Scholiasia Platonis Clarkianus p. 331. Χαιρεφῶν-
τα Ἀριστοφάνης ἐν Ὠραις νυκτὸς παῖδα καλεῖ.

486 b

Scholiasia Vespas. v. 1178. Θεογένης Ἀχαιοῦς,
ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀποπαρθεῖν κωμωδοῦσιν.
δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὠραις.

ΑΔΗΛΩΝ ΑΡΑΜΑΤΩΝ.

487

Scriptor vitae Aristophanis p. XVII. — (Ἀριστο-
φάνης) μετήλλαξε τὸν βίον παιδᾶς καταλιπὼν τρεῖς,
Φίλιππον δμῶνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον
καὶ Ἀραρότα. — τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ
Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναικα δὲ
αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονοῦντι παιδίῳ.
ἴσως αὐτοὺς λέγων.

488

Athenaei epitome II. p. 53 a.

Ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδί κατάξον τῇ κεφαλῇ σου τοῦ λίθῳ.

- 489
Athenaeus VII. p. 310 f.
Ἀβραῆς ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.
490
Athenaeus X. p. 444 d.
Ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
491
Athenaeus X. p. 446 d.
Πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα.
492
Athenaeus XI. p. 485 a.
Τὸ δ' αἶμα λέλασας τοῦμόν, ὄναξ δέσποτα.
493
Athenaeus XIV. p. 652 f.
Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσκάδων.
494
Athenaeus XV. p. 701 b.
Ἐκφέρετε πύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.
Fortasse ex Thesmorphorizasis secundis.
495
Choeroboscus apud Bekkerum p. 1247. Παρὰ Ἀριστοφάνει περισπωμένως „Πικeton προσβῆ δύο.“
Ioannes Alexandrinus p. 14, 24. Τὰ δύο εε εἰς η συναιροῦσιν Ἀθηναῖοι —
Καὶ πρὸς γε τούτους ἦκετον πρέσβη δύο.
496
Choeroboscus apud Bekkerum p. 1399. Μύκης: — σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμαντίας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει Ὅπιτους μύκητας πρηνίους.
497
Clemens Alexandrinus Stromat. VI. p. 745.
Ἀσχρόν νέε γυναικὶ προσβύτης ἀνήρ.
498
Clemens Alexandrinus Stromat. VI. p. 751.
Βέβαιον ἔξεις τὸν βτον δίκαιος ὦν
χωρὶς τε θοοῦβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.
499
Scholiasta Platonis p. 371. Ἄττα: τοῦτο ψιλοῦμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄττα. — ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περιτοῦ προστίθεται. — Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (v. 630.) „Ὅσας σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.“ Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτὸ φησι παραλαμβάνεσθαι
Πυθοῦ χελιδῶν πηνίκα ἄττα φαίνεται καὶ πάλιν
Ἄπηνίκα ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχοῦμενοι.
Conf. Harpocratio et Suidas in ἄττα, Etymolog. M. p. 167, 46. Eustathius p. 148 extr. Philemo Burneii p. 16. Hesychius, Photius et Suidas in Πύθου.

500

Pollux II, 18.
Ἄλλαι δὲ κυμαίζουσιν αὐτῶν * *
πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

501

Pollux II, 34.
Δούσησθε καὶ κτελίσθησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

502

Pollux II, 39.
Ἴνα μὴ καταγῆς τὸ σκάκιον πληγείς ξύλω.

503

Pollux II, 189.
Ἴνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἦδεσθον βίω,
σκόληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

504

Pollux II, 233.
Ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάκρινον.

505

Pollux VI, 24.
Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;
Phrynichus Bekkeri p. 23, 15. Ἀκρατίσασθαι:
τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης „Ἀκρατιοῦμαι μικρὸν.“

506

Pollux VI, 80.
Ὁξυγλύκειάν τῆρα κοκκιεὶς ῥόαν.
τουτὶ δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Ἀισχύλου.

507

Pollux VII, 26.
Τὴν χύτραν,
ἐν ἣ τὰ κρεάδι' ἦψες ἐξομευμένα.

508

Pollux VII, 64.
Ἀνήσεις κροκούδα μαστιγουμένην.

509

Pollux VII, 67.
Ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν
τὰ κρούα μούζεπιπτεν.

510

Pollux VII, 108.
Πλὴν εἴ τις πρότατο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκῆως.

511

Pollux VII, 162. Λεπρᾶν | κεράμιον ὀξηρόν ὄν ἀνὰ τοῦ μυθῶν Ἀριστοφάνης λέγει. Idem VII, 161. κεράμιον ὀξηρόν ex Aristophane memorat.

512

Pollux VIII, 17. Ἔνοι δὲ οἶονται καὶ ἀνάγκην
σκευὸς εἶναι διαστικόν εἰπόντος Ἀριστοφάνους
Ὅνα εἰ λαβῶν θύραξ τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθεῖν;

513

Pollux X, 32.
Τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.

514

Suidas, Ἀυαίνεται: ξηραίνεται. — ἡ πρώτη
δασύνεται καὶ Ἀριστοφάνης
Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.
καὶ ἐτέρωθι
Ἄσσι' ἔγωγ' ἠυαυόμη
θεώμενος.

515

Photius p. 266, 16. et Suidas, Μηλωσσαι:
Τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμᾶς ἔξει μόνας.

516

Photius p. 460, 3. et Suidas, Πρόσισχε:
Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

517

Suidas, Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης „Ταῦτα δὲ | σχεδίους ἔοικε.“ τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατιχόντος εἰρηται.

518

Phrynichus Bekkeri p. 57, 14.
 Οὐκουν μ' ἐάσεις ἀναμειγῆσθαι τάδε;

519

Grammaticus Bekkeri p. 400, 9. et Favorinus in
 Aldi Hortis Adonidis p. 16 a.

Σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

520

Grammaticus Bekkeri p. 434, 5. Ἀπόρρητα
 πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς
 νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης

Οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἐστὶ μέλει.

Fortasse ἐστὶν μέλον. Aliam coniecturam, ἐτιμέλει,
 in diario nescio quo propositam vidi. Apud Suidam
 in ἀπόρρητα scriptum in editione Mediolanensi οὐτό,
 τ' εἰ πόρρητα δρᾶν ἐτι μέλλει.

521

Etymolog. M. p. 61, 17.

Γίνωσκε τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα.

522

Etymolog. M. p. 270, 45.

Ὅρω γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον.

523

Etymolog. M. p. 280, 28.

Καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες,
 ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

524

Etymolog. M. p. 298, 53.

Καὶ τῶν πρὸς ἑλλην ἰχθύων ὀπιτημένων.

525

Etymolog. M. p. 470, 34.

Ἰκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφων.

ἄρπαγας τρέφων Choeroboscus apud Bekkerum in an-
 notatione ad locum Etymolog. p. 901.

526

Etymolog. M. p. 526, 20. Ἀριστοφάνης τὴν
 σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἐφη
 Οἴμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι
 ζοικέναι.

527

Etymolog. M. p. 682, 51.

α. Ποῖ κῆρος; β. ἐνθὺ Σικελίας.

528

Eustathius p. 73. extr.

Ἐπὶ τῷ ταίρχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

529

Eustathius p. 959, 41. Τὸ δὲ σῶς εὖρηται, φασί,
 καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης

Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.
 λέγουσι δὲ καὶ σᾱ τὰ σῶα οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς
 καὶ σᾱ ἡ σῶα. — Ἀριστοφάνης

Ἡ μᾶζα γὰρ σᾱ καὶ τὰ κοῆα χῶ κάραβος.
 Excerpsit haec etiam Philemo in v. σῶος.

530

Eustathius p. 1166, 51.

Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.

531

Eustathius p. 1387, 4.

Ἐστῶιαι ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.

532

Eustathius p. 1415, 62.

Πόθεν δ' ἐγὼ σοι συγγενῆς, ὦ φαρμακέ;

533

Eustathius p. 1419, 52. Καὶ δικαστήριον ἱστο-
 ροῦσιν Ἀθηναίων ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστο-
 φάνης

Ἄκων κτενῶ σε τέκνον.

ὁ δ' ὑπεκρίνετο

ἐπὶ Παλλαδίῳ τᾶρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίχην.

ἐδίκαζον δὲ κατὰ Πανσανίαν ἐκεῖ ἀκουστούς φρόνους
 οἱ ἐρέται.

534

Eustathius p. 1442, 2.

Ἐφευγε, κἀγὼ τῆς ὑπαντᾶς εἰχόμεν.

535

Eustathius p. 1467, 35.

Καὶ κῶν ἀροῖχολος

Ἐκάτης ἄγαλμα φροσφόρου γενήσομαι.

Conf. grammaticus Bekkeri p. 327, 13.

536

Eustathius p. 1535, 20. postquam de formis voca-
 bulorum ἄρκος et ἀπαρκίας, pro ἄρκιος et ἀπαρκίαις
 ab quibusdam usurpatis exposuit, ita pergit, εἰ δὲ
 τοῦ ἄρκιου ὑπεξαίρεθέντος τοῦ τ, ὡς εἴρηται, οὐ
 γέγονε σημασίας ἐναλλαγὴ, οὐ μὴν οὐδὲ γελωσι-
 μός, ἀλλ' ὁ κωμικός τὸ κάππα ἐξελὼν γέλωτα ἐκί-
 νησεν εἰπὼν οὕτω

Ψελλὸν ἐστὶ καὶ καλεῖ

τὴν ἄρκτον ἄρκτον, τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,

τὸ δ' ἄστυ σῦκα.

537

Eustathius p. 1788, 20. Ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ ὄνου
 παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ ὠνή. — εἰ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρη-
 κται καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωις, ἧς χρήσις φέ-
 ρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τὸ

Ἐῖτα δὴ

εἰς (add. τὴν) πόλιν ἄξις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;
 οὐκ ἐστὶ βεβαίως ἀπισχυροῦσθαι. ὄνομα δὲ βοτά-
 νης ἡ ὄνωις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός
 τινα σκώπτει καὶ βραθυμίᾳ, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νοθροῦ
 ὄντος.

538

Theognostus in Bekkeri Anecdotis p. 1403.

Αἶθος τις ὤζησεν τεθυμιαμένους.

539

Scholiasia Equitum v. 137.

Ἐμῖν δ' ἐγῶγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

540

Scholiasia Equitum v. 254. Εὐκράτης ἔφευ-
 γεν ἐνθὺ τῶν κυρηβίων: ἐνθα αἱ κἀγχρος
 φρύγονται. κἀγχρος δὲ εἰσιν αἱ λελεπισμένα κρι-
 θὰ ἀρ' ὧν ἡ πισάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐ-
 κράτην ὡς τοιαύτην τέγγην ἐχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν
 φανερωτέρως γησι „Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὐκράτης
 στύπαξ.“ Idem ad v. 129. στύππειο πώλης:
 ὁ τὰ στυππεῖα πῶλων, τούτῃστι καννάβινα, λινά.
 δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτη καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν,
 ὅς στύππαξ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππιόπωλης εἶναι,
 ὡς καὶ ἐν ἑτέροις.

541

Scholiasta Euripidis Medaeae v. 46.

Ἐβάδιξέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

542

Scholiasta Ranarum v. 787. Τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν. καὶ ἐν ἄλλοις

Στρεψίμελος τὴν τέχνην Ἐδριπίδης.

Corrigendum videtur στρεψίμαλλος.

543

Scholiasta Pacis v. 1081. Διακαυνιάσαι: — καῦνον τὸν κληρόν φρασι. καὶ ἐν ἄλλοις „Πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;“

544

Grammaticus Bekkeri p. 384, 3. Ἀλοῶν: ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης

Ἀλοῶν χρῆ τὰς γνάθους.

545

Grammaticus Bekkeri p. 398, 26.

Φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρομμαι κύβος. Omisso poetae nomine Suidas in ἀνέροπιτον.

546

Pollux VI, 49. Ἀριστοφάνης

Τὸν σαπέροδον ἀποτίλα χρῆ καὶ καταπλῦναι κῆτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.

547

Pollux VI, 56.

Χορδαί, φύσσαι, πάσαι, ζωμοί, χόλιτες.

548

Pollux VI, 62.

Πολφούς δ' οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς.

549

Pollux IX, 154.

Εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες.

550

Athenaei epitome II. p. 67 d.

Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὄξειδες εἰσὶ.

551

Athenaeus IV. p. 173 d.

Ἄλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν

Φοῖβε μαχαίρας

καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

552

Sextus Empiricus adversus grammaticos I, 10. p. 264.

Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως

οὔτ' ἀστεῖαν ὑποθηλιετέραν

οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν.

553

Clemens Alexandr. Stromat. VI. p. 749.

Δύναιται γὰρ ἴσον τῷ δρῶν τὸ νοεῖν.

554

Pollux VII, 143.

Ὡστ' ἀνακῆπτων καὶ κατακῆπτων τοῦ σχήματος οὕνεκα τοῦδε κηλωνεῖο τοῖς κηπουροῖς.

555

Pollux VII, 195.

Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίσετε τοῖσι πένησιν.

556

Athenaei epitome II. p. 50 e.

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίζουλα φέεται πολλά.

557

Scholiasta Acharnensium v. 519. et Suidas in σίκιον

Σικίους ἐνθάδε πη φρουμένους οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες

κατήσθιον.

558

Suidas, Χιάζειν: —

Αὐτὸς δεῖξας ἐν θ' ἀρμονίας χιάζων ἢ σιφνιάζων.

559

Erotianus p. 204. Κενέβρεια: τὰ νεκρимаῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης „Οὐκ ἔσθ' ὁ κενέβρειον ὅταν θύῃς τι, καλεῖ με.“

Scholiasta Avium v. 538. Κενεβρέων: τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. „Οὐκ ἔσται κενέβρειον ὅταν θύσῃ.“

Fortasse igitur scribendum

Οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θύσῃ τι, καλεῖν με.

560

Grammaticus Bekkeri p. 343, 21.

Τί γὰρ ἐπὶ κακώτερον ἐμόλετον βίον ἀδιουμηγῶν τέχνη;

561

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 415, 29. Ἀριστοφάνης

Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παῖγν' ἐπιδεικνύναι

πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κατὰ κινναβευμάτων.

562

Antiatticista p. 86, 3. Βῆ: προβάτων βληχί. Ἀριστοφάνης

Θύτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

563

Athenaei epitome I. p. 30 b. Γίνεται δὲ ἐν Ἰακῶν, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς, ἀλλ' ἀσθηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν

ἔχων διαφέρουσας, οἶψ' Ἀριστοφάνης οὐχ ἦδεσθαι Ἀθηναίους φησὶ λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε

ποιηταῖς ἦδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμερέσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ἀφροῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίμ' καὶ πέποι κενναβροσταγεῖ.

566

Plutarchus qui dicitur in vita decem oratorum p. 836 e. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ ἀρχιερέως — θεράποντας ἀλλοποιοὺς κεκτημένου καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων — ὄθεν εἰς τοὺς ἀλλοὺς κεκομψόθητι ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος.

567

Hesychius, Ἄανθα: εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκυμῆν ἢ (καὶ Alberti) Ἀριστοφάνει.

568

Zenobius Proverb. I, 1. Ἀβυδηνὸν ἐπιφώρημα: — εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν (Abychenos dicit) συζογαντῆσθαι τοὺς ξένους. ἐνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συζογάντην Ἀβυδηροκόμην εἶπεν. Corrige Ἀβυδοκόμην collatis Hesychio I. p. 26. et Bekkeri Anecdotis p. 215, 6. 322, 31.

569

Suidas in ἀγκύρισμα, Ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκεῦος ἀργεντιῶν σύκων. Ἀριστοφάνης. Error grammatici, qui ἀγκύρισμα cum ἀγκυρα commiscuit, ab Kustero notatus est comparato Hesychio, Ἀγκυρα: ἐν ἧ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν.

570

Pollux II, 108. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγλωιτον τὸν εἶπεν ἀδύνατον ἔφη.

571

Pollux III, 48. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγνον τὸν ἄγνην.

572

Photius p. 7, 20. Ἀγῶνα: τὴν συναγωγὴν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

573

Eustathius p. 1854, 12. Ἦν δὲ καὶ ἄδιξι μέτρον τι, φασί, τετραχόμιζον. Ἀριστοφάνης Ἄλφίτων πελάνων ἄδιξα. Photius p. 8, 6. et grammaticus Bekkeri p. 342, 26. Ἄδιξι: μέτρον τετραχόμιζον. (Etymolog. M. p. 16, 53. 17, 46.) οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrupte Hesychius, Ἄδιξις: μέτρον τετραχόμιζος.

574

Photius p. 9, 21. Ἀδηφάγοι: ἀγωνιστῆς ἔπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεζράτης.

575

Grammaticus Bekkeri p. 346, 1. Ἀδώνιος Φερεζράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἀδωνιν αὐτὸν πολλάκις.

576

Grammaticus Bekkeri p. 348, 2. Ἀεῖταν: τὸν εἰαῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον. Scribe αῖταν.

577

Phrynichus Bekkeri p. 6, 2. Ἀζύμων θάλασσα: Ἐβριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ ἄζυμον. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης.

578

Grammaticus Bekkeri p. 382, 17. Ἀλειφόβιον (codex ἀλειφοβιον): τὸν περὶ παλαιστῶν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑψηροῦντα. οὕτως Ἀριστο-

φάνης. Hesychius, Ἀλειφοβίους: πένητας. ubi vide Alberti annotationem.

579

Pollux II, 150. Ἀριστοφάνης δὲ „ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν“ εἶπεν.

580

Photius p. 72, 21. Ἦ ποθεν: ἀμόθεν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Ruhkenius ad Timaeum corrigi errorem grammatici reposito Ἀμόθεν: πόθεν, ut apud Suidam est, quauquam omissa Aristophanis mentione.

581

Etymolog. M. p. 96, 22. Ἀναξυγῶσαι: — τὸ θύρας ἀναπετάσαι Ἀριστοφάνης. Favorinus in Aldi Hortis Adonidis p. 15 b. Ἀναξυγῶσαι: τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Ἀριστοφάνης „τὴν θύραν ἀναξυγῶσας.“

582

Scholiasia Euripidis Orest. v. 14. p. 283. ed. Matth. „Ἀνεμέτρει τὸ χωρίον“ παρὰ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ διεμέτρει.

583

Suidas, Ἀνασηκῶσαι: ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἰσταντες. οἷον ἐξιῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

584

Grammaticus Bekkeri p. 401, 18. Ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης.

585

Pollux II, 228. Ἀνοητία, ἄνοια, ἐπίνοια, πρόνοια, — καὶ ἀνοησία, ὡς Ἀριστοφάνης. Aristophanem ἀνοησία contra Atticorum consuetudinem, quae ἀνοητία postulat, dixisse nec mihi videtur credible nec Lobeckio visum est ad Phrynich. p. 506. Quamobrem ἀνοητία priore loco delendum, altero ἀνοησία in ἀνοητία cum codice Iungermanni mutandum est. Pollux IV, 9. Ἄνοια: τὸ γὰρ ἀνοησία (recte codices ἀνοητία) σκληρόν. Phrynichus Bekkeri p. 21, 20. Ἀνοητία: ὡς νοητεία, μοιχολητία, φιλοποτία, λυγροκωντία, ἀθλοθετία, ἀκρατία. De ἀθλοθετία Pollux III, 140. Ἀθλοθεσία, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, ἀθλοθετία. De quo dixit Lobeckius ibid. p. 510.

586

Suidas, Ἀπόμακτρα στυάτων ἀπεσοποιημένα δ' ἐσοτιογραφημένα. Eadem grammaticus Bekkeri p. 431, 26. praemisso lemmate Ἀπόμακτρα, et ἐσοτιορογημένα praebens. Vera loci scriptura haec est, Ἀπόμακτρα: στυάλα. ἀπεσοποιημένα δὲ, ἐσοτιογραφημένα. Poetae enim verba fuerunt ἀπόμακτῆ ἀπεσοποιημένα, quorum interpretationes ex scholiasta de more excerpit Suidas, cuius alia est de eodem loco annotatio perinepta, Ἐσοτιορογημένα: Ἀριστοφάνης. ἀπόμακτρα στυάτων ἐσοτιορογημένα. Prudentius idem alio loco, Ἀπεσοποιημένα: ἐσοτιογραφημένα, κερωσμένα. τὰς γὰρ χρήσεις σοφότη (σοφότης Hesychius) καλοῦσι ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης: quae iisdem fere verbis, omitta tamen Aristophanis memoria, ab Hesychio traduntur et ab Pausania apud Eustathium p. 953, 53. Denique Hesychius, Ἀπομάκτρας: ξύλα. τὰς στυάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Forma ἀπόμακτρον idem utitur ad explicandum ἀπόψηστον.

587
Pollux VII, 22. Καὶ ἀροστροφεῖν δὲ Ἀριστοφάνης λέγει.

588
Phrynichus Bekkeri p. 10, 9. Ἀσπάλαθος: ἀκανθῶδες φυτόν. Κλέανδρος θηλυκῶς, Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς.

589
Phrynichus Bekkeri p. 13, 19. Ἀΰεσθαι πῦρ καὶ ἐναΰεσθαι: Ἀριστοφάνης αὐόμενος, Κρατῖνος ἐναΰεσθαι.

590
Hesychius, Ἀφορμή: ἡ νῦν ἐνθῆκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης „Μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.“ ἢ πρόφρασις, ἢ αἰτία.

591
Phrynichus Bekkeri p. 13, 28. „Ἀψευδοῦντες: Ἀριστοφάνης.

592
Grammaticus Bekkeri p. 476, 10. Ἄωρῖ, ἄωρῖα: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. — Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ „ἄωρῖ θανάτῳ ἀπέθανεν.“ Vereor ne quid erroris admiserit grammaticus: nam vix ita locutum esse credam Aristophanem, qui fortasse ἄωροθάνατος ἀπέθανεν dixerat. Phrynichus ibidem p. 24, 22. Ἄωροθάνατος: ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανὼν ἀνήρ καὶ γυνή.

593
Scholiasta Theocriti I, 132. Ἡ βάτος θηλυκῶς λέγεται ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται.

594
Pollux IV, 63. Καὶ τὰ δῆματα λυρίζειν κιδαρίζειν ψάλλειν καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, βαρβιτίζειν.

595
Etymolog. M. p. 194, 31. Βέλεκοι: ὄσπρια. „Καὶ τῶν βελέκων (scr. βελέκων)“ Ἀριστοφάνης.

596
Pollux VII, 210. Παρὰ Ἀριστοφάνει βιβλιδάριον.

597
Pollux II, 56. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ βλέπος ἐκάλεσε καὶ βλέψαι. βλέπος est in Nubibus v. 1176.

598
Pollux VII, 187. Ἀριστοφάνης καὶ βοηλατεῖν καὶ ὄνηλατεῖν εἶπε.

599
Etymolog. M. p. 214, 44. Βρόταχος: τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βρόταχος καὶ βρόταχος. Vide interpretes Hesychii vol. I. p. 770. Idem p. 760. Βρατάχους: βατράχους.

600
Pollux VII, 141. Καὶ βωλοκοπεῖν δὲ Ἀριστοφάνης εἶρηκε.

601
Phrynichus Bekkeri p. 31, 27. Γαλλῆν ζαταπέπωκεν (codex κατεπέπωκεν): Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τινος νέου μὴ δυναμένου φθέγγασθαι. χρήσιμα δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντός (τοῦ μὴ addit Bekkerus) φεγγομένου.

602
Etymolog. M. p. 229, 40. Γεισίποδες: παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι καὶ γεισῶσις τὸ τῆς γῆς ἐκθεμα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὄσας τοῦ ἱματίου γείσα εἶπε. Postrema, Ἀριστοφάνης — εἶπε habet grammaticus Bekkeri p. 231, 2. ubi γείσας scriptum. Vide Hesychium vol. I. p. 808.

603
Pollux II, 13. Γερόντεια παλαιστρα παρὰ Ἀριστοφάνει. Incertum poetæ nomen fit Falckenburgiani codicis scriptura Ἀντιφάνει.

604
Hesychius, Δαφνοπώλην τὸν Ἀπόλλω λέγουσαν, ὡς Ἀριστοφάνης.

605
Phrynichus Bekkeri p. 35, 30. Διειτησίως: ἀντὶ τοῦ διέτας, οἶον καθ' ἕκαστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Apud Thucydidem II, 23. legitur θυσαίσις διειτησίως.

606
Hesychius, Δράκαιναν: τὴν μάλιστα, τὴν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης.

607
Scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri Anecdotis p. 942, 22. Τὸ δυνάκις καὶ τριάκις παρὰ Ἀριστοφάνει.

608
Pollux X, 27. Ἀριστοφάνης (Lysistr. v. 265.) „Προπούλαια πακτοῦν.“ καὶ πάλιν, ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας.

609
Pollux II, 199. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους κρούματα παιάσματα Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπαιάσματα αὐτὰ καλεῖ.

610
Pollux VI, 79. Τὰ δὲ ἐπιδοροπίσματα Ἀριστοφάνης ἐπιφορημάτα καλεῖ.

611
Pollux II, 42. Ἐτερεγκεφαλᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν.

612
Hesychius, Ἐτνήρουσις: ἐπαιξεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φάνα τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρουσιν εἰπῶν, παρὰ τὸ ἔτινος.

613
Photius p. 30, 6. Εὐείλος (codex εὐήλος): εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.

614
Suidas, Εὐθετηῆσαι: ζοσιμῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux II, 31. Εὐθετηῆσαι δὲ ἔλεγον τὰς τοίχας.

615
Pollux IX, 162. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει εὐκόπως.

616
Pollux VI, 161. Ἡμιφωσώνιον Ἀριστοφάνης. Vide Hesychii interpretes vol. I. p. 1636.

617
Pollux I, 12. Τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνους οὐκ ἀγαλματοποιούς μόνον οὐδὲ ἀγαλματουρογούς, ἀλλὰ καὶ θεοποιούς καὶ θεοπλαστίας, ὡς Ἀριστοφάνης.

618

Pollux VII, 150. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θε-
ρῶστριαν καὶ φρυγανίστριαν εἶπε.

619

Pollux VII, 100. Τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακο-
φορεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη. Duo codices θυλακοφό-
ρους. Et glossam θυλακοφόροι habet Hesychius. Sed
Pollux X, 149. θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας
οἱ κωμῶδοι λέγουσι.

620

Phrynichus Bekkeri p. 43. 44. Ἴξοί: ἐπὶ τῶν
γλισχροῶν καὶ φειδωλῶν. — λέγει δ' Ἀριστοφάνης
οὕτως „Ἴξοι ὄρυποκόδνυλοι.“ ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ
τοὺς γλισχροῦς καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μῆτε λοου-
μένους μῆτε νιζομένους. Illata haec sunt in Moeri-
dis librum p. 201. ubi vide Piersoni annotationem.

621

Hesychius, Ἰπποκλείδης: οὕτω κακοσχόλως
τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν.

622

Pollux IV, 67. Καλαμίνην σύριγγα εἶρηκεν
Ἀριστοφάνης. Idem X, 153. Καλαμίνους αὐλοὺς
Ἀριστοφάνης ἔφη.

623

Pollux VII, 166. Ἀριστοφάνης καὶ κάμνον βα-
λανεῖον φησί.

624

Photius p. 129, 15. Κάνδυτος: σκευασία
ὄψοποικῆ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος.
ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀρι-
στοφάνης. Scribe κάνδυλος, de quo dictum ad He-
sychii locum vol. II. p. 135. Κάνδυλος: διὰ
ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα
ἐδώδιμον, quae emendavit Porsonus ad Photium
p. 688.

625

Pollux II, 41. Τὸ δὲ ὑπὸ μέθης κρηβαρεῖν
κρηβαριῶν Ἀριστοφάνης.

626

Scholliasta Vesperum v. 288. Ἐλεγον δὲ καὶ τὸ
βλάψαι (θάψαι Lobeckius in Orphicis p. 632.) κατα-
χρησάσαι, ὡς ἐτέρωθι Ἀριστοφάνης. Similiter Ety-
molog. M. p. 313, 42. Suidas in ἔγχρησιστρια, scho-
liasta Platonis p. 336.

627

Pollux II, 57. Καχύποπος, ὡς Ἀριστοφάνης.

628

Harpocratio, Κελέοντες: — κυρίως εἰσὶν οἱ
ἐστίποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ
κωμικῷ.

629

Photius p. 168, 12. Κλέος: τὴν φαύλην δό-
ξαν Ἀριστοφάνης.

630

Photius p. 173, 7. Κνημία: τὰ ἐν τοῖς θρό-
νοις καὶ τροχοῖς διερείσματα. καὶ πληγαὶ ἐν κνή-
μαϊς. καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης.

631

Phrynichus Bekkeri p. 47, 7. Κοινοθυλα-
κεῖν: τὸ ἐν ὁδῷ κοινωνεῖν σιτίων καὶ τραπέξης
καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιῶνδε. Ἀριστοφάνης.

632

Harpocratio Κραῆστις: Λείναρχος ἐν τῷ πρὸς
Ἀσικράτην. κραῆστις ἔστιν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστο-
φάνης. Apud alios grammaticos κραῆστις scribitur.

633

Pollux VI, 91. Μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ
κρεοστάθμης.

634

Pollux VI, 47. Κυδῶνια μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης.

635

Photius p. 198, 11. Κωπαῖοι: σφῆκες. οὐ-
τως Ἀριστοφάνης.

636

Photius p. 211, 21. Αεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ
παῖσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

637

Pollux VI, 86. Ἀριστοφάνης λεκανίσκην.

638

Pollux VII, 196. Λιβανωτοπωλεῖν Ἀριστοφά-
νης ἔφη.

639

Phrynichus p. 321. ed. Lobeck. Κοχλιάριον:
τοῦτο λίστριον Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς λέγει. καὶ
σὺ δὲ οὕτω λέγε. Phrynichus Bekkeri p. 51, 9.
Λίστριον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κο-
χλιάριον. — Videtur igitur Aristophanes λίστριον di-
xisse: de quo vocabulo aliorum grammaticorum locos
indicavit Lobeckius.

640

Suidas, Λογάρια: οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης.
Quibus subiungit Synesii non nominati verba quaedam.

641

Phrynichus Bekkeri p. 50. 51. Λογγάζειν:
τὸ διαδιθράσκειν τὸ ἔργον, προσφασίζόμενον τινα
πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνης τίθησιν ἐπὶ ἵπ-
πων προσποιοῦμενος (προσποιοιούμενων?) χαλεεύειν.

642

Photius p. 231, 11. Λουτρίδες: δύο κόραι
περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ
πλυτρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

643

Pollux VII, 157. Καὶ λοφοπωλεῖν Ἀριστοφά-
νης εἶρηκε.

644

Photius p. 240, 5. Μαγίδες: μᾶζαι. καὶ τὰ
τῇ Ἐκᾷτῃ συντελούμενα δειπνα. οὕτως Ἀριστοφά-
νης. Conf. Hesychium h. v.

645

Photius p. 241, 8. Μάθος: λέγουσι τὴν μά-
θησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

646

Photius p. 244, 13. Μακθακόν: ἀντὶ τοῦ
ἀγαθόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

647

Photius p. 246, 4. Μάνην: τὴν μανίαν. λέ-
γουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης.

648

Photius p. 255, 5. Μελαναίων: τοῦ πλοίου
τὸ πεπιτωμένον, τὸ ξυλον. Ἀριστοφάνης.

649

Pollux IX, 25. Ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης

μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ μικρῶς μικροπολίτης. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ μικροπολιτικόν.

650

Photius p. 280, 3. Μύσαν: αὐτὸν τὸν μυτιῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὕγρον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

651

Pollux VII, 177. Μυροπωλεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη.

652

Pollux VII, 139. Ναῦται: οἷς προσήκει καὶ αἰ παρ' Ἀριστοφάνει ναύτρια.

653

Pollux II, 20. Ἀριστοφάνης δὲ νεανεύεσθαι τὸ τολμᾶν ἔφη, — ἀνδρίζεσθαι δὲ εἶπεν ἀνδρουῖσθαι, καὶ ἀνδριζόμενοι Ὑπερέδης.

654

Pollux VII, 138. Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας μάθημα ζολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων.

655

Stephanus Byzant. Νόνακρις: πόλις Ἀρκαδίας. — τὸ ἐθνικόν — καὶ Νωνακρεῖς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει. Fortasse Νωνακρεῖς scribendum ex Hesychii et Photii glossis.

656

Pollux II, 180. Καὶ νωτοπλήγα τὸν μαστυγᾶν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Nisi Aristophanem pro Phe-recrate nominavit, cuius ex Crapatalis Suidas in νωτοπλήγα versum attulit, Καὶ νωτοπλήγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

657

Pollux VII, 30. Ἐξαινε δὲ τῶν ἐρίων Ἀριστοφάνης ἔφη.

658

Photius p. 308, 23. Ξειρης (sic): φυτόν ἀρωματικόν. Ἀριστοφάνης. Hesychius, Ξειρίς: ἀρωματικόν τι φυτόν. ubi vide annotationes.

659

Photius p. 330, 12. — τὸ ἐρὸν Ὀλυμπέιον πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπέιον Ἀριστοφάνης.

660

Photius p. 291, 15. et Suidas, Ὀνουχίξεται: ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

661

Photius p. 349, 3. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυιάς. Ἀριστοφάνης.

662

Photius p. 356, 8. Οὐδαμᾶ: οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης. Corrige οὐδαμᾶ. μηδαμᾶ restitutum Thes-mophor. v. 1162.

663

Phrynichus Bekkeri p. 18, 23. Αἰτῶν γυναικῶν παγίδεις: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης.

664

Pollux VI, 163. Καὶ Ἀριστοφάνης, Πάγκυφος ἐλαία. Scribe ἐλαία. Hesychius, Ἀστὴ ἐλαία: ἢ ἐν ἀκροπόλει ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαρμολίτηα. Pollux IX, 17. Ἢ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει.

665

Stephanus Byzant. Παμβωτάδης (Παμβωτάδαι Meursius): δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης. Scribe Παμβωταδῶν.

666

Photius p. 377, 25. Πανός: δέσμη κληματῶν. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.

667

Pollux X, 156. Πέτευρον δὲ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας ὄριθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 426, 12. Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλου καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε. Nam etiam πέταυρον dictum est.

668

Pollux IV, 163. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ πλεισταχόδεν.

669

Pollux VII, 12. Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν προπράτωρ, ὡς Λείναρχος καὶ Ἰσαῖος προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν εἶπε καὶ προπωλοῦντα Πλάτων.

670

Photius p. 463, 21. Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1054.

671

Pollux IV, 18. Καὶ πυξίον καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφάνει. Idem X, 59. 60. Τῷ δὲ παιδί δέοι ἂν προσεῖναι — πυξίον· εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τούνομα ἐν Ἀναξανθρίδου Ζωγράφοις — „Πυξίον λαβὼν κάθου.“ οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσθαι, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται.

672

Photius p. 478, 1. Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυρος. Ἀριστοφάνης.

673

Photius p. 486, 24. Πήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.

674

Grammaticus Bachmanni I. p. 360, 26. Σαικωνίσαι: κινήθῆναι. Ἀριστοφάνης. Eadem habet Photius p. 496, 7. ubi σαικονῆσαι scriptum. Conf. Hesychium vol. II. p. 1138.

675

Photius p. 503, 19. et grammaticus Bachmanni I. p. 362, 31. Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίσις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

676

Hesychius, Σέριφος: Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον. Photius p. 506, 24. Σέριφον: τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ξῆν. καὶ χρησμός· αὐτοῖς ἐξέπεσε.

677

Photius p. 518, 2. Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης.

678

Photius p. 520, 12. et grammaticus Bachmanni I. p. 366, 10. Σκιμβάζειν: χολεύειν καὶ ἀσκολέειν. τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης.

679

Photius p. 524, 5. Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσι. καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.

680

Pollux VII, 148. Τὴν δὲ σμυνύην σμυνύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

681

Photius p. 532, 16. Σπυροφίξειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1252.

682

Pollux III, 146. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ σταδιοδρόμους εἶρηξε. Deteriores libri σταδιοδρόμος.

683

Photius p. 535, 5. Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ σπασίζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

684

Pollux VII, 32. Στήμονα δὲ ἐξεσμένον τὸν ἰσχνὸν καὶ λείον Ἀριστοφάνης λέγει.

685

Pollux VII, 190. Στρογγυλοναύτας Ἀριστοφάνης λέγει.

686

Etymolog. M. p. 747, 3. Photius p. 570, 3. et grammaticus Bachmanni vol. I. p. 382, 8. Τάρριμα: τὴν ζωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

687

Photius p. 572, 4. et grammaticus Bachmanni p. 382, 20. Τάχας: τοὺς καταστοχασμοὺς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

688

Etymolog. M. p. 754, 34. et Photius p. 580, 21. Τετραχίξειν: οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Eadem omisso Aristophane habet Hesychius vol. II. p. 1373.

689

Photius p. 588, 13. Τίξειν: τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Fortasse ad Avium versum 23. pertinet, ἢ δ' (nam ita corrigendum) ἢ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περί; Satis aliunde notum est cognatum verbum τιτίζειν.

690

Photius p. 589, 1. Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσας διδόμενον γάρμακον. Ἀριστοφάνης.

691

Photius p. 598, 4. Τραγοδεῖν: χορεύειν. Ἀριστοφάνης.

692

Etymolog. M. p. 726, 52. Στειλεῖα: τὸ τρήμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀπτικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης „Τρήμας ἔχει.“

693

Pollux VI, 165. Τρίκλιστος δὲ Ἀριστοφάνης λέγει.

694

Photius p. 607, 23. Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

695

Etymolog. M. p. 782, 10. Ὑπόγραμμα: τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς δευδαμοὺς ὑπογράφουσι.

γραφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1468.

696

Etymolog. M. p. 782, 22. Photius p. 627, 19. et Suidas, Ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. (haec etiam Phrynichus Bekkeri p. 67, 12.) εἴποις δ' ἂν καὶ ἰποζυγιάδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

697

Photius p. 670, 20. Ὑλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Loebekius ad Phrynich. p. 73. corrigit ἰλόν.

698

Pollux VII, 7. Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας φανουροῦς κατὰ Ἀριστοφάνην λέγει.

699

Etymolog. M. p. 789, 52. et Photius p. 643, 22. Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σπῖλοι (σπίλοι Photius). οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Piersonus ad Moer. p. 397. φαύστιγγες corrigit ex aliorum grammaticorum locis.

700

Pollux VI, 167. Ἀριστοφάνης δὲ, φιλοκηδῆ λόγον.

701

Photius p. 654, 4. Φληήσιον: τὸ Φλιάσιον πεδίον. Ἀριστοφάνης. Consentit Etymolog. M. p. 796, 4. sed omittit nomen Aristophanis. Sequitur apud Photium, Φληναφῆ: φλυαρεῖ. „Quum Ἀριστοφάνης omittat Etymolog. M., fortasse transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυαρεῖ. Ἀριστοφάνης.“ DOBRAEUS in indice Photii p. 735.

702

Etymolog. M. p. 796, 46. Φνεῖ: — τὸ δὲ φνεῖ ἐπιτετηθεμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει μίμημα ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δὲ τινες ὅτι τὸ φνεῖ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φν· οὐκ ἔστι γὰρ φνεῖ ἢ λέξις, ἀλλὰ τοφνεῖ, τοῦ το μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλλὰ μέρους τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἐνρίσκεισθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το παρά τισι. Χοιροβοσκός. Corrupte Photius p. 651, 8. Φλειει (sic): μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων. Ἀριστοφάνης. Suidas, Φλίει: μιμητικὸς φωνεῖ.

703

Phrynichus Bekkeri p. 71, 13. Φορτηγεῖν: φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγοὺς Ἀριστοφάνης.

704

Pollux VII, 60. Τὸν δὲ χορταῖον (χιτῶνα) τοὺς προπόλους φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.

705

Moeris p. 419. Ψίλαξ: Ἀριστοφάνης. ψιλὸς καὶ λείος. Ἕλληνας. Hesychius, Ψίλακα: ψιλόν, λείον.

706

Photius p. 655, 12. Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναφέροντος· ἔστι δὲ ἀποζοιματιζοῦ λέξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. Πλέω γράσου καὶ ψοθοῦ καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου.

Ἀσχύλος Θεωροῖς. „Lege Πλέω γράσου τε καὶ ψό-
θου· οἶον, καὶ ῥύπου· Ἀσχύλος Θεωροῖς. et intel-
lige quasi statim post ψο sequeretur Ἀσχύλος.“ DO-
BRAEUS in indice p. 735. Ex Theognosto Bekkerus
in Anecdotis p. 1432. haec protulit „ψοθοῖός ὁ ἀκά-
θατος.“

707

Pollux VI, 125. Σκληρότερον γὰρ ὁ ἀστεμφής —
καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους θυμάρχοις.

708

Pollux X, 123. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει χέιμα-
στρον. Idem VII, 61.

709

Scholiasia Pindari Pyth. II, 125. Ὁ κωμικός
Ἰπθὺς δὲ Φοινῆς γίγνομαι·
τῆ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῆ δὲ λαμβάνω.

710

Photius p. 351, 16. Ὁρχήστρα: προῖτον ἐκλή-
θη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρον τὸ κάτω
ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἦδον καὶ ὄρχοῦντο· εἰς
τὴν ὄρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θέαν ἕκειτ' ἐκεῖ, φησὶν
ὁ κωμικός. Dobraeus in Addendis p. 704. „Lege
ἕκειτ'· Quo nihil proficitur ceteris non explicatis.

711

Photius p. 570, 13. exscriptus ab Apostolio Pro-
verb. XVIII, 14. p. 223. Παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται
τὰ Ταντέλου τάλαντα τὰν γαλιζεται.

712

Photius p. 609, 2. et Suidas, Τρύχρον: —
ὁ κωμικός φησὶν
Ἴδῃ γὰρ εἰμι μουσικώτερος τρύχρον.

713

Photius p. 404, 24.
Παῦσαι μελωδοῦσ', ἀλλὰ πεξῆ μοι φράσον,
ὁ κωμικός.

714

Suidas, Ἀσπάξεσθαι: —
Ἀσπαζόμεσθ' ἔρετριά καὶ σκαλιμῖδια,
φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια διττῶς λέ-
γουσιν. Grammaticus Bekkeri p. 453, 10. „ἀσπαζό-
μεθα καὶ σὺν τῷ σ, ἀσπαζόμεθ' ἔρετριά.“ Etiam
apud Suidam legebatur ἔρετριά, quod correxit Meine-
kuis.

715

Scholiasia Euripidis Orest. v. 163. p. 312. ed.
Matth. παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἑτέρως
φησὶν „Ἀζούεις ὡς στένει;“

716

Etymolog. M. p. 192, 17. Βαυκλίδες: — „Κα-
τεβαυκλίσε με“ φησὶν ὁ κωμικός.

717

Eustathius p. 228. extr. Ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στρου-
θοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς (vulgo ἐντελῶς, cor-
rectum ab Brunckio p. 288.) πως ἕδειν δηλοῦ καὶ ὁ
κωμικός. Idem p. 1411, 15. Τὸ μέντοι στρουθίζειν,
ὃ φησὶν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς παρῆται
στρουθοῦ. Photius p. 544, 5. Στρουθίζων: τρίζων.

718

Eustathius p. 725, 32. ubi de vocabulis cum τρις
compositis agit, Φέροι δὲ καὶ (τῶν τις παλαιῶν)
ἀπὸ γρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλίμυλος τρίπρωτος
καὶ πολλὰς ἀπημπολημένους. Conf. Hesychii inter-
pretes vol. II. p. 843.

719

Stephanus Byzant. Βρεττιος: πόλις Τυρρηνῶν,
ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βα-
λήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι. καὶ ἡ χώρα Βρεττία
καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφάνης
Μέλινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

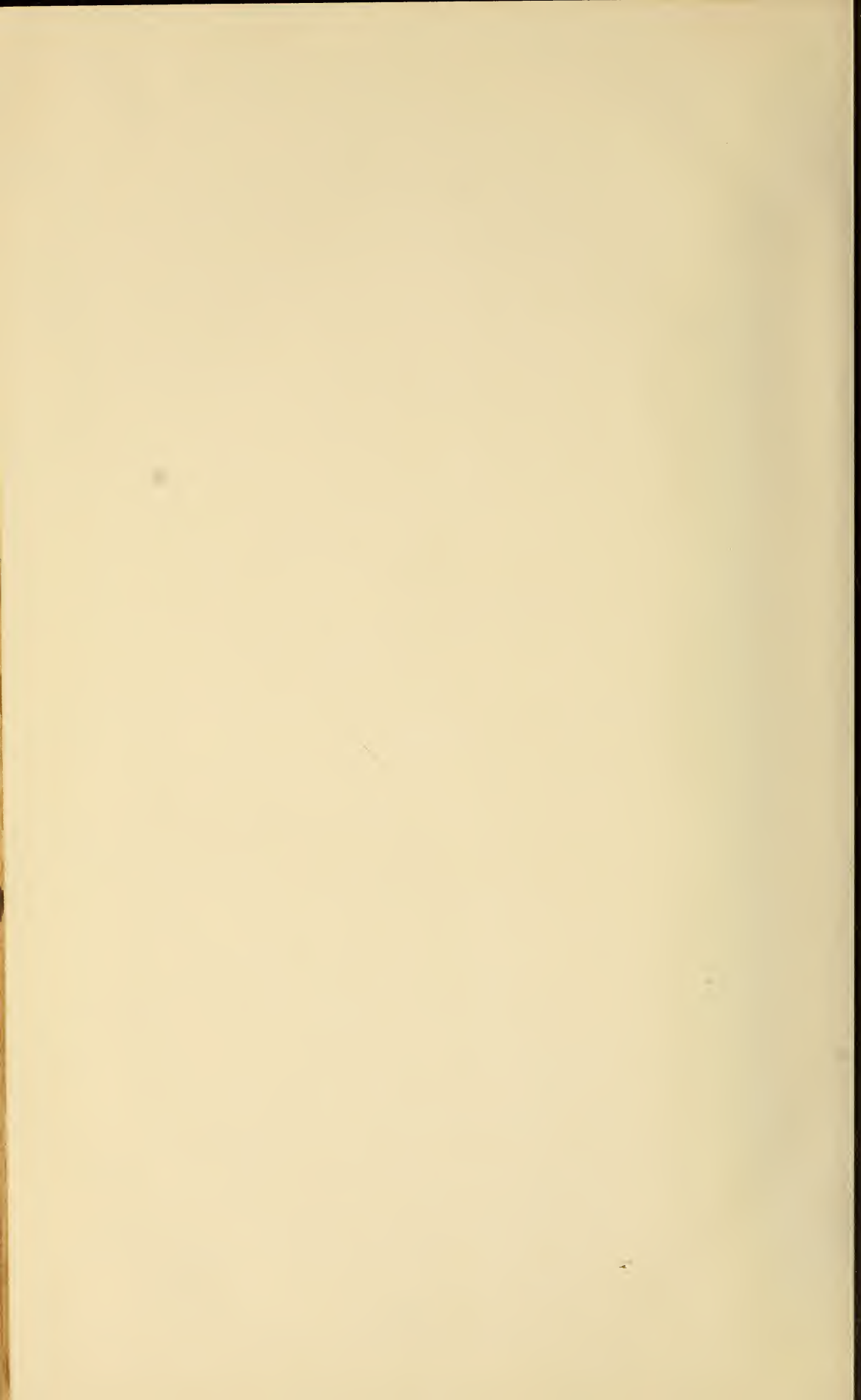
720

Galenus vol. XII. p. 161. ed. Charter.
Χωρεῖ' πὶ γραμμῆν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

54
4100

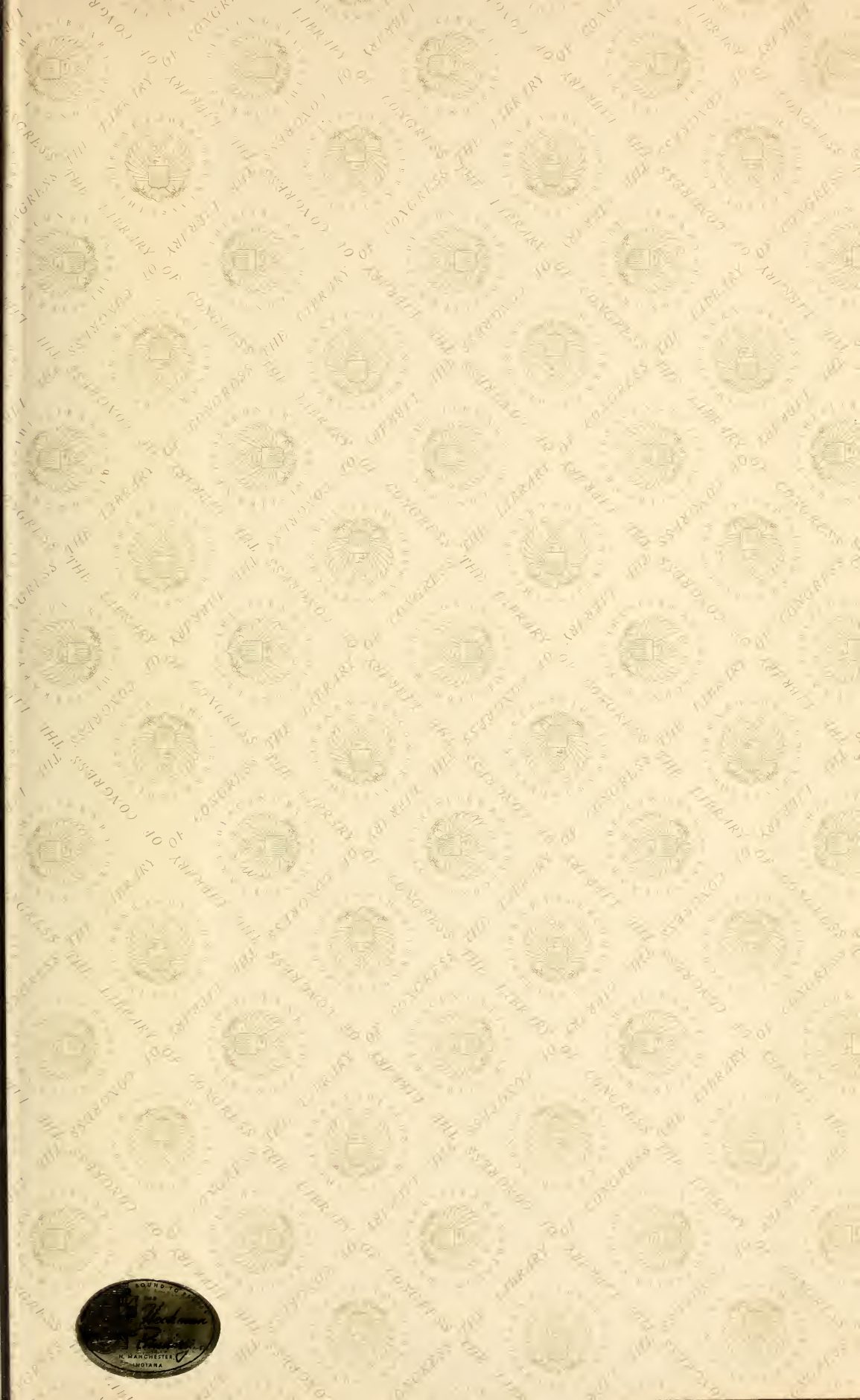

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Preservation Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 049 784 3